

Contents

Contents	i
1 Introduction	1
I India in Greek and Roman sources	3
2 Pre-classical Greek sources	5
2.1 Dionysius Chalcus	5
3 Classical Greek sources	7
3.1 Hellanicus of Mytilene	7
3.2 Hecataeus	9
3.3 Aeschylus	10
3.4 Democritus	10
3.5 Aristocrates	11
3.6 <i>Scholia In Aeschylum</i>	12
3.7 Hecataeus	13
3.8 Orphica, <i>Lithica kerygmata</i>	14
3.9 Herodotus	14
3.10 Ctesias of Cnidus	30
3.11 Ephippus Comic	45
3.12 Menander	45
3.13 Clearchus of Soli	46
3.14 Eudoxus of Cnidus	47
3.15 Aristoxenus	47
3.16 Aristoteles et Corpus Aristotelicum	48
3.17 Megasthenes	53

CONTENTS

4	Hellenistic Greek sources	73
4.1	Claudius Ptolemaeus	73
4.2	Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)	85
4.3	Adespota Papyracea (SH), Epigrammata	85
4.4	Dionysius Scytobrachion	86
4.5	Vettius Valens	87
4.6	Apollodorus of Artemita	89
4.7	<i>Scholia In Homerum</i>	90
4.8	Timon	91
4.9	<i>Lyrice Adespota</i>	92
4.10	Theopompus	92
4.11	Anaxarchus	93
4.12	Speusippus	94
4.13	Callixenus of Rhodes	95
4.14	Paradoxographus Vaticanus	96
4.15	Theophrastus	97
4.16	Ephraem the Syrian	100
4.17	<i>Artaxerxis Epistulae</i>	101
4.18	Polemon Periegetes	101
4.19	Phylarchus	102
4.20	Demosthenes	103
4.21	<i>Scholia In Apollonium Rhodium</i>	103
4.22	Philochorus	104
4.23	Aristodemus	105
4.24	<i>Scholia In Euclidem</i>	105
4.25	Ephorus	106
4.26	Lycophron (scholia in)	108
4.27	Phaenias of Eresus	109
4.28	Berossus	110
4.29	<i>Scholia In Theocritum</i>	110
4.30	Megasthenes, <i>Indica</i>	110
4.31	Hipparchus	141
4.32	Nicander	143
4.33	Aristophanes of Byzantium	143
4.34	Callisthenes	150
4.35	Duris of Samos	152
5	Roman empire, Greek and Latin sources	153

CONTENTS

5.1	Galenus	153
5.2	Arrian	172
5.3	Origen	220
5.4	Pseudo-Scymnus	225
5.5	Cassius Dio	226
5.6	Hippolytus Scr. Eccl	230
5.7	Nicolaus of Damascus	233
5.8	Philo of Alexandria	234
5.9	De bello Parthico	236
5.10	Clemens Alexandrinus	237
5.11	Eutropius / Pacanii translatio	241
5.12	Longus	243
5.13	Pseudo-Apollodorus	243
5.14	<i>Periplus Maris Erythraei</i>	245
5.15	Strabo	256
5.16	Manetho	288
5.17	Eusebius	289
5.18	Pseudo-Galenus	300
5.19	Theophilus of Antioch	301
5.20	Basil of Caesarea	302
5.21	<Perictione>	303
5.22	Polybius	304
5.23	Diogenes Laertius	305
5.24	Juba II Rex Mauretaniae	306
5.25	Diophantus	307
5.26	Diogenianus	307
5.27	Polyaenus	308
5.28	Dionysius Periegetes	311
5.29	<Damigeron Magus>	313
5.30	Favorinus	314
5.31	Chrysermus of Alexandria	315
5.32	Athenaeus Mechanicus	315
5.33	Oppian of Apamea	316
5.34	<i>Physiologus</i>	317
5.35	Cornelius Alexander Polyhistor	319
5.36	Julius Pollux	320
5.37	Thessalus of Tralles	322
5.38	Xenophon of Ephesus	323

CONTENTS

5.39	Pausanias	324
5.40	Philo Mech.	325
5.41	Philostratus Major	325
5.42	Pseudo-Dioscorides	326
5.43	Evagrius Scholasticus	326
5.44	Porphyrius	328
5.45	Harpocration	331
5.46	Alexander of Aphrodisias	331
5.47	Pseudo-Sosthenes	333
5.48	Dionysius Halicarnassensis	334
5.49	Apollonius Phil.	335
5.50	Ammonius Saccas	337
5.51	Agathemerus	337
5.52	Celsus	338
5.53	Ephraem Syrus	340
5.54	Aelius Herodianus	341
5.55	Archigenes	352
5.56	Herodian	353
5.57	Arrian of Nicomedia	354
5.58	Nicolaus of Damascus	449
5.59	Augustus	451
5.60	Aretaeus of Cappadocia	452
5.61	Plutarch	452
5.62	Appian	452
5.63	Dio Cassius	455
5.64	Testamentum Salomonis	456
5.65	Himerius	457
5.66	Oribasius	459
5.67	Philumenus	467
5.68	Cephalion	468
5.69	Athanasius	468
5.70	Aelius Aristides	472
5.71	Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>	474
6	Late Antique	475
6.1	Calani Epistula (date ?)	476
6.2	Corpus Hermeticum	476
6.3	Hippiatrica	476

CONTENTS

6.4	Cyril of Alexandria	479
6.5	Acta Thomae	483
6.6	Pseudo-Nonnus	488
6.7	Joannes Malalas	489
6.8	Alexander romance	494
6.9	Joannes Stobaeus	495
6.10	Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)	498
6.11	Flavius Claudius Julianus Imperator	499
6.12	Asterius of Amasea	502
6.13	Stephanus Med.	503
6.14	Joannes Philoponus	504
6.15	Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria	506
6.16	Philostorgius	508
6.17	John of Damascus	510
6.18	<i>Chronicon Paschale</i>	514
6.19	Choricus of Gaza	516
6.20	Eutecnius	518
6.21	Mantissa Proverbiorum	519
6.22	Marcian of Heraclea	519
6.23	Aëtius	526
6.24	Anonymi De Astrologia Dialogus	535
6.25	Timotheus of Gaza	535
6.26	Salaminius Hermias Sozomenus	537
6.27	Papyri magicae	540
6.28	Procopius	540
6.29	Proclus Phil.	542
6.30	Agathias Scholasticus	543
6.31	Olympiodorus the Younger	544
6.32	Basilus	545
6.33	Theodoreus	547
6.34	Paulus (med.)	552
6.35	Nonnosus	557
6.36	Epiphanius	559
6.37	Stephanus Gramm.	564
6.38	Scholia In Demosthenem	570
6.39	Joannes Chrysostomus	571
6.40	Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?)	580
6.41	Anonymi In Aristotelis (date ?)	583

CONTENTS

7	Byzantine	585
7.1	Georgius Acropolites	586
7.2	Testamenta XII Patriarcharum	587
7.3	Geoponica	587
7.4	Constantine VII	589
7.5	Patria of Constantinople	599
7.6	Joannes Rhet (?)	599
7.7	Michael Apostolius	600
7.8	Pseudo-Macarius	604
7.9	Michael Attaleiates	605
7.10	George Pachymeres	607
7.11	Anthologia Graeca	608
7.12	Theophanes Continuatus	610
7.13	Manuel Philes	611
7.14	Joannes Zonaras	613
7.15	<i>Scholia In Clementem Alexandrinum</i>	617
7.16	Phalaridis Epistulae	618
7.17	Theodorus Scutariota	618
7.18	Nikephoros I of Constantinople	618
7.19	Josephus Genesisius	620
7.20	Nicephorus Gregoras	621
7.21	Anthologiae Graecae Appendix	623
7.22	Nicetas Choniates	624
7.23	Pseudo-Codinus	625
7.24	Chronicon Paschale	626
7.25	Laonicus Chalcocondyles Hist.	628
7.26	Etymologicum Gudianum	630
7.27	Nikephoros Bryennios	632
7.28	Pseudo-Sphrantzes	633
7.29	<i>Encomium Heraclii ducis</i>	633
7.30	Joannes VI Cantacuzenus	634
7.31	Constantinus Manasses	635
7.32	Michael Glycas	636
7.33	Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni	638
8	Unsorted entries	641
	Bibliography	751

CONTENTS

Index

753

Chapter 1

Introduction

Organization of this corpus? Options that come to mind are by (a) purported original reporter (e.g., Nicolaus of Damascus, non-extant historian), (b) reporting extant author (e.g., Strabo citing, but not quoting, Nicolaus at *Geographica* 15.1.72–73), (c) by event (e.g., an embassy from Indian kingdom to Augustus in 19 BC), (d) types of people (e.g., gymnosophists or sramana), (e) story types (parallel fables or tropes, like walking on the water), (f) philosophical or religious concepts (like love and compassion). Further, I should consider whether there may be a home in this document for material culture such as statuary, painting, and coinage.

Another issue is one of perspective: from whose side am I recording this? Indians as they seemed to the Greeks? Greeks as they seemed to the Indians? Might either option lose subtleties of particular authors?

And what about distinct but sometimes related or confused cultures, namely the Ethiopians.

Part I

India in Greek and Roman sources

Chapter 2

Pre-classical Greek sources

2.1 Dionysius Chalcus

Confirm person. Date?

tion, search

Dionysius Chalcus (Greek: Διονύσιος ὁ Χαλκοῦς) was an ancient Athenian poet and orator. According to Athenaeus, he was called Chalcus ("brazen") because he advised the Athenians to adopt a brass coinage (xv. p. 669). His speeches have not survived, but his poems are referred to and quoted by such authors as Plutarch (Nicias, 5), Aristotle (Rhetoric, iii. 2), and Athenaeus (xv, p. 668, 702; x, p. 443; xiii, p. 602). The extant fragments are chiefly elegies on symposiac subjects and are characterized by extravagant metaphors.

Plutarch credits Dionysius Chalcus with leading the band of Athenian colonists who founded Thurii in 443 BC. (From Wikipedia¹)

Dionysius Epic., Fragmenta (1326: 001) "Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 1, 2nd edn.", Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1963. Fragment 5b, line 2

ἐν δέ τε Κάσπειροι ποσσικλυτοί, ἐν δ' Ἀριηνοί, Κοσσαῖος γενεὴν Κασπειρόθεν, οἳ
ρά τε πάντων Ἰνδῶν, ὅσοι ἔασιν, ἀφάρτερα γούνατ' ἔχουσιν· ὅσον γάρ τ' ἐν ὄρεσ-
σιν ἀριστεύουσι λέοντες, ἢ ὅποσον δελφῖνες ἔσω ἀλὸς ἡχήεσσης, αἰετὸς εἰν ὄρνισι

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Chalcus

CHAPTER 2. PRE-CLASSICAL GREEK SOURCES

μεταπρέπει ἀγρομένοισι ἵπποι τε πλακόντος ἔσω πεδίοιο θέοντες, τόσσον ἐλαφροτάτοισι περιπροφέρουσι πόδεσσιν Κάσπειροι μετὰ φῦλα, τά τ' ἄφθιτος ἔλλαχεν ἥως.

Dionysius Epic., Fragmenta Fragment 9v, line 29

φῆ καὶ μέσσον ὄρουσεν ἀνὰ στρατὸν, ἔν[θα μάλιστα] Κηθαῖοι πυρίκαυτον ἐπὶ μόθον ἐκλο[νέοντο,] [ς]τὰς [δ'] ὃ γε Δηριαδῆα καὶ ἄλ[λου]ς ἱαχ[εν αὐδῶν·] [ῶ]δ' ἄρα νῦν φράζεσθε γυναικ[ῶ]ν ἀτμέ[νες Ἰνδοί,] [Δ]ηριάδη δ' ἔκπαγλον ἐ[πιστά]μενος τ[άδε φράζω·] ο[ὗ] γάρ κεν πρὶν τοῦτο κατὰ [στ]ένος αἶθο[πος ὁρμήν] οἴνου ἐρωήσαιτε καὶ ἐκ κακότητα φύ[γοιτε,] πρὶν κε θοῇ ἐνὶ νυκτὶ διάλλυδις εἰρύς[σαντες] ὠμάδια κρέα θηρὸς ἀπὸ ζωοῖο φάγη[τε].

Dionysius Epic., Fragmenta Fragment 11r, line 9

[]μμεναι ἀλ[] [κ]ατεναντίον [] Φηρῶν ἄσχετον ὕβριν ἀ[λ]υσκά[ζ] οἱ δ' ἅμα Πορθάωνος ἀτασθαλί[η] Αἴθιππος Προκάων τε Τυρηθ[] ἠδὲ λιπῶ[ν] Μοτύης τε θεῶν [] ἐζόμενο[. κ]ονήσιν ἀφελκε[] ἔστι δ[....]υοεντος ὑπὲρ πεδί[οιο] μεσσ[όθι τύμ]βος ἐρεμνὸς α.[] ..χα[.....]σος ἱερά.[] Ἰνδι[.....]ικ..[] τοί δ' α[....]ε..[...]ιον[] γαῖαν ὄσσην Γάγγης τε π[] ἔνθα δὲ κῆρα φυγόντες ἀπ[] Πεισίνοος τε Δάμας τε Πολ[] τῶν οἱ μὲν σιγῇ δεδμη[μένοι] τρεῖς ἔσαν ὅττι ἐ πρόσθε[] αὐτὰρ ὁ καὶ μύθοις καὶ α[] Παρπαδίκης Κόκα[λός τε?] Πεισίνοος προφέρ[ιστος]

Chapter 3

Classical Greek sources

3.1 Hellanicus of Mytilene

Confirm person.

Hellanicus of Lesbos (Ancient Greek: Ἑλλάνικος) was an ancient Greek logographer who flourished during the latter half of the 5th century BC. He was born in Mytilene on the isle of Lesbos in 490 BC and is reputed to have lived to the age of 85. According to the Suda, he lived for some time at the court of one of the kings of Macedon, and died at Perperene, a city in Aeolis on the plateau of Kozak near Pergamon, opposite Lesbos.

His work includes the first mention of the legendary founding of Rome by the Trojans; he writes that the city was founded by Aeneas when accompanying Odysseus on travels through Latium. However, he supported the idea that the Etruscans lay behind the origins of the Pelasgians, an ancient Greek people who were thought to have antedated the great Achaean invasions.

Some thirty works are attributed to him—chronological, historical and episodic. Mention may be made of:

The Priestesses of Hera at Argon: a chronological compilation, arranged according to the order of succession of these functionaries
The Carneionikae: a list of the victors in the Carnean games (the chief Spartan musical festival), including notices of literary events
An Atthis, giving the history of Attica from 683 to the end of the Peloponnesian War (404), which is referred to by Thucydides (1.97), who says that he treated the events of the years 480–431 briefly and superficially, and with little regard to chronological sequence

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Phoronis: chiefly genealogical, with short notices of events from the times of Phoroneus, primordial king in Peloponnesus. Troica and Persica: histories of Troy and Persia.

Hellanicus authored works of chronology, geography, and history, particularly concerning Attica, in which he made a distinction between what he saw as Greek mythology from history. His influence on the historiography of Athens was considerable, lasting until the time of Eratosthenes (3rd century BC).

He transcended the narrow local limits of the older logographers, and was not content to merely repeat the traditions that had gained general acceptance through the poets. He tried to give the traditions as they were locally current, and availed himself of the few national or priestly registers that presented something like contemporary registration.

He endeavoured to lay the foundations of a scientific chronology, based primarily on the list of the Argive priestesses of Hera, and secondarily on genealogies, lists of magistrates (e.g. the archons at Athens), and Oriental dates, in place of the old reckoning by generations. But his materials were insufficient and he often had recourse to the older methods.

On account of his deviations from common tradition, Hellanicus is often called an untrustworthy writer by the ancients themselves, and it is a curious fact that he appears to have made no systematic use of the many inscriptions which were ready to hand. Dionysius of Halicarnassus censures him for arranging his history, not according to the natural connection of events, but according to the locality or the nation he was describing; and undoubtedly he never, like his contemporary Herodotus, rose to the conception of a single current of events wider than the local distinction of race. His style, like that of the older logographers, was dry and bald. (From Wikipedia¹)

Hellanicus Hist., Testimonia (0539: 001) “FGrH #4, #323a, #687a”. Volume-Jacoby'-T 1a,4,T, fragment 19, line 3

STRABON I 2, 35: Θεόπομπος (II) δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ, κρεῖττον ἢ ὥς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας (III) καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες (III). AVIEN.

Hellanicus Hist., Fragmenta (0539: 002) “FGrH #4, #323a, #601a, #608a, #645a, #687a”. Volume-Jacoby'-F 1a,4,F, fragment 87, line 16

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Hellanicus_of_Mytilene

3.2. HECATAEUS

.. καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις θεὸν ἀσώματον πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφυκυίας εἶχε ταύρων κεφαλᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δρᾶκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον’.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,4,F, fragment 154b, line 5

Κράτης δὲ Ἑρεμνοὺς γράφει καὶ ἀποδίδωσι τοὺς Ἰνδοὺς, ἐπεὶ μέλανες οὗτοι.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,4,F, fragment 185, line 5

.. ἐν ἀριστεραῖ δὲ οἱ πρὸς ἔω Σκύθαι νομάδες καὶ οὗτοι μέχρι τῆς ἐώιας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,4,F, fragment 190, line 1

ροηδ. 36: Ἑλλάνικος ἐν Ἰνδοῖς εἶναι φησι κρήνην Σίλλην καλουμένην, ἐφ’ ἧς καὶ τὰ ἐλαφρότατα καταποντίζεται.

3.2 Hecataeus

Hecataeus of Miletus (c. 550 BC – c. 476 BC[1]) (Greek Ἑκαταῖος), named after the Greek goddess Hecate, was an early Greek historian of a wealthy family. He flourished during the time of the Persian invasion. After having travelled extensively, he settled in his native city, where he occupied a high position, and devoted his time to the composition of geographical and historical works. When Aristagoras held a council of the leading Ionians at Miletus to organize a revolt against the Persian rule, Hecataeus in vain tried to dissuade his countrymen from the undertaking.[2] In 494 BC, when the defeated Ionians were obliged to sue for terms, he was one of the ambassadors to the Persian satrap Artaphernes, whom he persuaded to restore the constitution of the Ionic cities.[3] Hecataeus is the first known Greek historian,[4] and was one of the first classical writers to mention the Celtic people. (From Wikipedia²)

of Miletus?

Hecataeus Hist., Fragmenta (0538: 002) “FGrH #1”. Volume-Jacoby’-F 1a,1,F, fragment 33, line 4

.. καὶ αὐτοῖς παίδευμα τὴν φρουρὰν <ἔχειν> οὐ κατανυστάζουσι· διδάσκονται γάρ τοι σοφαί τινι Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,1,F, fragment 294a, line 1

> (es folgt F 292 b). – s. Γανδάραι· Ἰνδῶν ἔθνος.

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Hecataeus_of_Miletus

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 296, line 1
υ 70 β: (φ 292a) καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 297, line 1
s. Ἀργάντη· πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 298, line 1
– s. Καλατίαι· γένος Ἰνδικόν.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 1
– s. Ὠπίαι· ἔθνος Ἰνδικόν.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 2
Ἑκαταῖος Ἀσία «<ἐν δ' αὐτοῖς οἰκεῖουσιν ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆιον.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 4
ἀπὸ δὲ τούτου ἐρημὴ μέχρις Ἰνδῶν.

3.3 Aeschylus

“” (From Wikipedia³)

Aeschylus Trag., Supplices (0085: 001) “Aeschyli tragoediae, 2nd edn.”, Ed. Murray, G. Oxford: Clarendon Press, 1955, Repr. 1960. Line 284

καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν, Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείois τύποις
εἰκῶς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων· Ἰνδὰς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν εἶναι
καμήλοις ἀστραβιζούσας χθόνα, παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.

Aeschylus Trag., Fragmenta (0085: 008) “Die Fragmente der Tragödien des Aischylos”, Ed. Mette, H.J. Berlin: Akademie-Verlag, 1959. Tetralogy 10, play A, fragment 74a, line 6

Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν ‘χλούνην’ εἶναι, καθάπερ καὶ <παρ' Αἰ-
σχύλῳ ἐν Ἠδωνοῖς> ‘μακροσκελὴς μὲν.

3.4 Democritus

Democritus (Greek: Δημόκριτος, Dēmokritos, “chosen of the people”) (ca. 460 BC – ca. 370 BC) was an Ancient Greek philosopher born in Abdera, Thrace, Greece.[1] He was an influential pre-Socratic philosopher and pupil of Leucippus, who formulated an atomic theory for the universe.[2]

3.

3.5. ARISTOCRATES

His exact contributions are difficult to disentangle from those of his mentor Leucippus, as they are often mentioned together in texts. Their speculation on atoms, taken from Leucippus, bears a passing and partial resemblance to the nineteenth-century understanding of atomic structure that has led some to regard Democritus as more of a scientist than other Greek philosophers; however their ideas rested on very different bases.[3] Largely ignored in ancient Athens, Democritus was nevertheless well known to his fellow northern-born philosopher Aristotle. Plato is said to have disliked him so much that he wished all his books burned.[1] Many consider Democritus to be the "father of modern science".[4]

He traveled to Asia, and was even said to have reached India and Ethiopia.[10] (Cicero, de Finibus, v.19; Strabo, xvi). (From Wikipedia⁴)

Democritus Phil., Testimonia (1304: 001) "Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn.", Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1952, Repr. 1966. Fragment 1, line 15

τοῖς τε Γυμνοσοφισταῖς φασί τινες συμμῖξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδία καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 2, line 5

SUIDAS Δημόκριτος Ἡγησιστράτου (οἱ δὲ Ἀθηνοκρίτου ἢ Δαμασίππου) γεγονῶς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος κατὰ τὴν <οζ> Ὀλυμπιάδα [472 – 469] (οἱ δὲ κατὰ τὴν <π> [460 – 457] φασίν)· Ἀβδηρίτης ἐκ Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου, ὡς δὲ τινες, καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν· ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 16, line 4

ἦκεν οὖν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 40, line 3

Δαμασίππου Ἀβδηρίτης πολλοῖς συμβαλὼν γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱερεῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀστρολόγοις καὶ ἐν Βαβυλῶνι μάγοις.

3.5 Aristocrates

Aristocrates (in Greek *Αριστοκρατης*; lived 4th century BC) was a person against whom Demosthenes wrote an oration, still extant, entitled Against

4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Democritus>

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Aristocrates (Κατα Αριστοκρατους). He wrote it shortly before 352 BC for Euthycles, who accused Aristocrates of proposing an illegal decree in relation to Charidemus, a Euboean adventurer who acted as chief minister for the Thracian prince Cersobleptes and desired to assume with Athenian help full control of king Cotys former dominions. (From Wikipedia⁵)

Aristocrates Hist., Fragmenta (1189: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 2, line 2

Plutarch. Lyc. c. 4: “Ὅτι δὲ καὶ Λιβύην καὶ Ἰβη-ρίαν ἐπῆλθεν ὁ Λυκοῦργος, καὶ περὶ τὴν Ἰνδικὴν πλα-νηθεὶς τοῖς γυμνοσοφισταῖς ὠμίλησεν, οὐδένα πλὴν Ἀριστοκράτη τὸν Ἰπάρχου Σπαρτιάτην εἰρηκότα γινώσκωμεν.

3.6 *Scholia In Aeschylum*

“” (From Wikipedia⁶)

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia vetera) (5010: 001) “Scholia Graeca in Aeschylum quae exstant omnia, vols. 1 & 2.2”, Ed. Smith, O.L. Leipzig: Teubner, 1:1976; 2.2:1982. Play Supp, hypothesis-epigram-scholion 559, line 1

χιονόβοσκον] φασὶ γὰρ λυομένης χιόνος παρὰ Ἰνδοῖς πληροῦσθαι αὐτόν.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Prometheus vinctum (scholia vetera) (5010: 005) “The older scholia on the Prometheus bound”, Ed. Herington, C.J. Leiden: Brill, 1972. Vita-argumentum-scholion-epigram sch, verse 844b, line 3

A. PPd (post 844a) et Ya (iuxta Prom. 852): Ἰστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ῥέων ποταμός.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Prometheus vinctum (scholia vetera) Vita-argumentum-scholion-epigram sch, verse 844b, line 6

ἄρδει γὰρ καὶ οὗτος τὰ ἐκεῖσε πεδία, διαφέρει δὲ τι τοῦ Νείλου· μετὰ δὲ τὸ ἄρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβά-λων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμ-πουσι.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia recentiora) (5010: 009) “Aeschyli tragoediae superstites et deperditarum fragmenta, vol. 3 [Scholia Graeca ex codicibus aucta et emendata]”, Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1851, Repr. 1962. Play Pr, hypothesis-verse of play 851, line 5

O.P. Ἰστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ῥέων ποταμός.

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Aristocrates_of_Athens

6.

3.7. HECATAEUS

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia recentiora) Play Pr, hypothesis-verse of play 851, line 7

μετὰ δὲ τὸ ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδία οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβάλων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι.

3.7 Hecataeus

Hecataeus of Miletus (c. 550 BC – c. 476 BC[1]) (Greek Ἑκαταῖος), named after the Greek goddess Hecate, was an early Greek historian of a wealthy family. He flourished during the time of the Persian invasion. After having travelled extensively, he settled in his native city, where he occupied a high position, and devoted his time to the composition of geographical and historical works. When Aristagoras held a council of the leading Ionians at Miletus to organize a revolt against the Persian rule, Hecataeus in vain tried to dissuade his countrymen from the undertaking.[2] In 494 BC, when the defeated Ionians were obliged to sue for terms, he was one of the ambassadors to the Persian satrap Artaphernes, whom he persuaded to restore the constitution of the Ionic cities.[3] Hecataeus is the first known Greek historian,[4] and was one of the first classical writers to mention the Celtic people. (From Wikipedia⁷)

Correct Hecataeus?

Hecataeus Hist., Fragmenta (1390: 002) “FGrH #264”. Volume-Jacoby’-F 3a,264,F, fragment 25, line 620

(2) ἔπειτ’ εἰς μὲν τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν ἀπέστειλε στόλον νεῶν τετρακοσίων, πρῶτος τῶν ἐγχωρίων μακρὰ σκάφη ναυπηγησάμενος, καὶ τὰς τε νήσους τὰς ἐν τοῖς τόποις κατεκτήσατο, καὶ τῆς ἡπείρου τὰ παρὰ θάλατταν μέρη κατεστρέψατο μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως πεζῇ τὴν πορείαν [διὰ Συρίας] ποιησάμενος κατεστρέψατο πᾶσαν τὴν Ἀσίαν.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 3a,264,F, fragment 25, line 624

(4) καὶ γὰρ τὸν Γάγγην ποταμὸν διέβη, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆλθε πᾶσαν ἕως ὠκεανοῦ, καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἔθνη μέχρι Τα- νάιδος ποταμοῦ τοῦ διορίζοντος τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας· ὅτε δὴ φασὶ τῶν Αἰγυπτίων καταλειφθέντας περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην συστήσασθαι τὸ τῶν Κόλχων ἔθνος.

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Hecataeus_of_Miletus

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

3.8 Orphica, *Lithica kerygmata*

Orphica, Fragmenta (0579: 010) “Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 1, 6th edn.”, Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1951, Repr. 1966. Fragment 13, line 20

.. καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις <θεὸν ἀσώματον,> πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφυκυίας εἶχε τὰ ὤρων κεφαλᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δρᾶκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον .

Orphica, *Lithica kerygmata* (0579: 012) “Les lapidaires grecs”, Ed. Halleux, R., Schamp, J. Paris: Les Belles Lettres, 1985. Section 8, line 3

Γεννᾶται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Orphica, *Lithica kerygmata* Section 26, line 11

Οὗτος ὁ λίθος γεννᾶται ἐν Ἰνδίᾳ, ὅπου ὁ Φισὼν ποταμὸς ἐκ τοῦ παραδείσου ἔρχεται.

Orphica, *Lithica kerygmata* Section 29, line 14

Γίνεται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅπου καὶ οἱ προγεγραμμένοι.

Orphica, *Lithica kerygmata* Section 32, line 1

Οὗτος ἐν τῇ Ἰνδικῇ γίνεται λευκὰς ζώνας πλείστας ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἀεριζούσας.

3.9 Herodotus

3.9.1 About Herodotus

Herodotus (/hiˈrɒdətəs/; Ancient Greek: Ἡρόδοτος Hēródotos) was an ancient Greek historian who was born in Halicarnassus, Caria (modern day Bodrum, Turkey) and lived in the fifth century BC (c.484 – 425 BC). He has been called the “Father of History”, and was the first historian known to collect his materials systematically, test their accuracy to a certain extent and arrange them in a well-constructed and vivid narrative.[1] The Histories—his masterpiece and the only work he is known to have produced—is a record of his “inquiry” (or *ἱστορία* *historía*, a word that passed into Latin and acquired its modern meaning of “history”), being an investigation of the origins of the Greco-Persian Wars and including a wealth of geographical and ethnographical information. Although some of his stories were fanciful, he claimed he was reporting only what had been told to him. Little is known of his personal history. (From Wikipedia)

On gold-digging ants:

3.9. HERODOTUS

His accounts of India are among the oldest records of Indian civilization by an outsider.[56]

Discoveries made since the end of the 19th century have both added to and detracted from his credibility. His description of Gelonus, located in Scythia, as a city thousands of times larger than Troy was widely disbelieved until it was rediscovered in 1975. The archaeological study of the now-submerged ancient Egyptian city of Heracleion and the recovery of the so-called "Nau-cratis stela" give extensive credibility to Herodotus's previously unsupported claim that Heracleion was founded during the Egyptian New Kingdom.

Other claims he made are inconsistent with archeological and cuneiform document evidence. For instance, his account of the Medes appears to accord poorly with Assyrian and Babylonian records and with archeological evidence.[citation needed]

One of the most recent developments in Herodotus scholarship was made by the French ethnologist Michel Peissel. On his journeys to India and Pakistan, Peissel claims to have discovered an animal species that may finally illuminate one of the most bizarre passages in Herodotus's *Histories*. In Book 3, passages 102 to 105, Herodotus reports that a species of fox-sized, furry "ants" lives in one of the far eastern, Indian provinces of the Persian Empire. This region, he reports, is a sandy desert, and the sand there contains a wealth of fine gold dust. These giant ants, according to Herodotus, would often unearth the gold dust when digging their mounds and tunnels, and the people living in this province would then collect the precious dust. Now, Peissel says that in an isolated region of northern Pakistan, on the Deosai Plateau in Gilgit-Baltistan province, there exists a species of marmot, (the Himalayan marmot), (a type of burrowing squirrel) that may have been what Herodotus called giant "ants". Much like the province that Herodotus describes, the ground of the Deosai Plateau is rich in gold dust. According to Peissel, he interviewed the Minaro tribal people who live in the Deosai Plateau, and they have confirmed that they have, for generations, been collecting the gold dust that the marmots bring to the surface when they are digging their underground burrows. The story seems to have been widespread in the ancient world, because later authors like Pliny the Elder mentioned it in his gold mining section of the *Naturalis Historia*.

Even more tantalizing, in his book, *The Ants' Gold: The Discovery of the Greek El Dorado in the Himalayas*, Peissel offers the theory that Herodotus may have become confused because the old Persian word for "marmot" was

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

quite similar to that for "mountain ant". Because research suggests that Herodotus probably did not know any Persian (or any other language except his native Greek), he was forced to rely on a multitude of local translators when travelling in the vast multilingual Persian Empire. Therefore, he may have been the unwitting victim of a simple misunderstanding in translation. As Herodotus never claims to have himself seen these "ant/marmot" creatures, it is likely that he was simply reporting what other travellers were telling him, no matter how bizarre or unlikely he personally may have found it to be. In the age when most of the world was still mysterious and unknown and before the modern science of biology, the existence of a giant ant may not have seemed so far-fetched. The suggestion that he completely made up the tale may continue to be thrown into doubt as more research is conducted.[57][58]

With that said, Herodotus did follow up in passage 105 of Book 3, with the claim that the "ants/marmots" are said to chase and devour full-grown camels; again, this could simply be dutiful reporting of what was in reality a tall tale or legend told by the local tribes to frighten foreigners from seeking this relatively easy access to gold dust. On the other hand, the details of the "ants" seem somewhat similar to the description of the camel spider (*Solifugae*), which are said to chase camels, have lots of hair bristles, and could quite easily be mistaken for ants. On account of the fear of encountering one, there have been "many myths and exaggerations about their size".[59] Images of camel spiders[60][61] could give the impression that this could be mistaken for a giant ant, but certainly not the size of a fox. (From Wikipedia)

3.9.2 Histories

Text: Herodotus Hist., *Historiae* (0016: 001) "Hérodote. Histoires, 9 vols.", Ed. Legrand, Ph.-E. Paris: Les Belles Lettres, 1:1932; 2:1930; 3:1939; 4 (3rd edn.): 1960; 5:1946; 6:1948; 7:1951; 8:1953; 9:1954, Repr. 1:1970; 2:1963; 3:1967; 5:1968; 6:1963; 7:1963; 8:1964; 9:1968. Book 1, section 192, line 18

Κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, τοῖσι κυσὶ προσετέταχато σιτία παρέχειν.
Go to Context

Herodotus Hist., *Historiae* Book 3, section 38, line 15

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατ-εσθίουσι, εἶρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων

3.9. HERODOTUS

τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαΐατ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαΐειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώ-σαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 94, line 7

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρῳσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ Μαρσὶ τριηκόσια τάλαντα προεΐ-ρητο· νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πληθὸς τε πολλῶ πλεῖστον ἐστὶ πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 97, line 9

.. οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱρὴν κατοικηῖνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοις σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλαντία Ἰνδοί, οἰκή-ματα δὲ ἔκتهται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρί-του ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγά-λους εἴκοσι. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 1

Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοί, ἀπ' οὗ τὸ ψήγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρη-μένον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 3

Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνί-σχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἥῳ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἥῳ ἐρημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 8

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθὺς σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 12

Οὔτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον κα-ταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐν-δύνουσι. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 99, line 1

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἥῳ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσταὶ ὠμῶν, καλέονται δὲ Παδαῖοι. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 100, line 1

Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὁδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπείρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφάγεουσὶ τε, καὶ αὐτοῖσι <ὄσπριόν

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

τι> ἔστι ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἔψουσί τε καὶ σιτέονται. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 2

Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανὴς ἐστὶ κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψι. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 7

Οὗτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἐκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέος οὐδαμὰ ὑπήκουσαν. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 2

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσοικοι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βορέω ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλησίην ἔχουσι διαί- ταν. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 5

Οὗτοι καὶ μαχμῶτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοί εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἐρημὴ διὰ τὴν ψάμμον. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 16

Ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευξάμενος ἕκαστος καμήλους τρεῖς, σειρη- φόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξει· αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσονες ἐς ταχυτῆτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 1

Οἱ δὲ δὴ Ἰνδοὶ τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξι τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελογίς· μένως ὅκως [ἄν] καυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων ἔσον- ται ἐν τῇ ἄρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 12

Θερμότητος δὲ ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις μεσαμβρίας, ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς δια- λύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῷ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδούς· ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπιὼν ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα ψύχει. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 1

Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἰνδοὶ ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὁδμῇ, ὥς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι. Go to Context

3.9. HERODOTUS

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 6

Εἶναι δὲ ταχυτῆτα οὐδενὶ ἑτέρῳ ὅμοιον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμ- βάνειν τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγε- σθαι, οὐδένα ἂν σφεων ἀποσώζεσθαι.
Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 12

Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἰνδοὶ κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 4

Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεο- μένων ἢ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγω πρότερον εἶρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῶ μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοις ἐστι, πά- ρεξ τῶν ἵππων (οὗτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλεομένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστὶ, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορεόμενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσή- μνη ἀρπαζόμενος. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 12

Τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 40, line 7

Μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκέεται [ἡ] Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἤδη τὸ πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει οὐδεὶς φράσαι οἷον δὴ τι ἐστί. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 2

Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἶδε- ναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοί, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρεῖν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 12

Μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἰνδοὺς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῇ θα- λάσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 5, section 3, line 1

Θρηίκων δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γε Ἰνδοὺς πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ ὑπ' ἐνὸς ἄρχοιτο ἢ φρονέοι κατὰ τώυτό, ἅμαχόν τ' ἂν εἶη καὶ πολλῶ κράτιστον πάντων ἐθνέων κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται· εἰσὶ δὴ κατὰ τοῦτο ἀσθενέες. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 9, line 6

Καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἶη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθιοπίας τε καὶ Ἀσ- συρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύνανται

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

προσκητᾶσθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν, Ἕλληνας δὲ ὑπάρξαν-
τας ἀδικίῃς οὐ τιμωρησόμεθα. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 1

Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἦρχε Ὑστάσπης ὁ Δαρείου τε καὶ Ἀτόσσης τῆς Κύρου.
Ἴνδοι δὲ εἴματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ
οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἴνδοί, προσε-
τετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτεω. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 4

Ἴνδοι δὲ εἴματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον
καὶ οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἴνδοί,
προσετετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτεω. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 3

Τῶν μὲν δὴ ὑπὲρ Αἰγύπτου Αἰθίοπων καὶ Ἀραβίων ἦρχε Ἀρσάμης, οἱ δὲ ἀπὸ ἡλίου
ἀνατολέων Αἰθίοπες (διζοὶ γὰρ δὴ ἐστρατεύοντο) προσετετάχατο τοῖσι Ἴνδοῖσι, διαλ-
λάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἐτέροισι, φωνὴν δὲ καὶ τρίχωμα μοῦνον· οἱ μὲν γὰρ
ἀπὸ ἡλίου Αἰ- θίοπες ἰθύτριχες εἰσι, οἱ δ' ἐκ τῆς Λιβύης οὐλότατον τρί- χωμα ἔχουσι
πάντων ἀνθρώπων. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 7

Οὗτοι δὲ οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατὰ περ Ἴνδοι ἐσεσάχατο, προμε-
τωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι σύν τε τοῖσι ὥσι ἐκδεδαρμένα καὶ τῇ λοφιῇ·
καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἢ λοφιῇ κατέχρα, τὰ δὲ ὦτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶχον· προ-
βλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 86, line 2

Μῆδοι δὲ τὴν περ ἐν τῷ πεζῷ εἶχον σκευήν· καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως. Ἴνδοι δὲ σκευῇ
μὲν ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἡλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρματα· ὑπὸ δὲ τοῖσι
ἄρμασι ὑπῆσαν ἵπποι καὶ ὄνοι ἄγριοι. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 187, line 5

Γυναικῶν δὲ σιτοποιῶν καὶ παλλακέων καὶ εὐνούχων οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀτρεκέα
ἀριθμόν· οὐδ' αὖ ὑποζυ- γίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων καὶ κυνῶν
Ἰνδικῶν τῶν ἐπομένων, οὐδ' ἂν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀριθμόν. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 8, section 113, line 12

Ὡς δὲ ἀπύκατο ἐς τὴν Θεσσαλίην, ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρώτους μὲν
τοὺς μυρίους Πέρσας τοὺς Ἀθανάτους καλεομένους, πλὴν Ὑδάρνεος τοῦ στρατη-
γοῦ (οὗτος γὰρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέως), μετὰ δὲ τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς θωρηκο-
φόρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλὴν, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίου [τε] καὶ
Ἰνδούς, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὴν ἵππον. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 9, section 31, line 19

3.9. HERODOTUS

Μετὰ δὲ Βακτρίους ἔστησε Ἰνδούς· οὗτοι δὲ ἐπέσχον Ἑρμιονέας τε καὶ Ἑρε-
τριέας καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας. Go to Context

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

3.9.3 νομὸς Ἰνδῶν

(94) Παρικάνιοι δὲ καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας τετρακόσια τάλαντα ἀπαγίνεον· νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος. Ματιηνοῖσι δὲ καὶ Σάσπειρσι καὶ Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο τάλαντα· νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος. Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρῳσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ Μαρσί τριηκόσια τάλαντα προεῖρητο·
5 νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πληθὸς τε πολλῶν πλεῖστόν ἐστι πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

(95) Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον τάλαντον γίνεται τεσσεράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα. Τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκάστειον λογιζομένων, τὸ ψῆγμα εὐρίσκεται ἐν Εὐβοϊκῶν ταλάντων ὀγδῶκοντα καὶ ἑξακοσίῳ καὶ τετρακισχίλιον. Τούτων ὧν πάντων συντιθέμενον τὸ πληθὸς Εὐβοϊκὰ τάλαντα συνελέγετο ἐς τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα· τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον ἀπιεῖς οὐ λέγω. (96) Οὗτος Δαρείῳ προσήιε φόρος ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν· προϊόντος μέντοι τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ νήσων προσήιε ἄλλος φόρος καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας οἰκημένων. Τοῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε· ἐς πίθους κεραμίνους τήξας καταχέει, πλήσας δὲ τὸ ἄγγος περιαιρέει τὸν κέραμον· ἐπεὰν δὲ δεηθῇ χρημάτων, κατακόπτει τοσοῦτο ὅσου ἂν ἐκάστοτε δέηται.

(97) Αὗται μὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν καὶ φόρων ἐπιτάξεις. Ἡ Περσίς δὲ χώρα μόνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος· ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν. Οἶδε δὲ φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον· Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς μακροβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο, ... οἱ περὶ τε Νύσῃ τὴν ἱρὴν κατοίκηνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοις σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλαντίαι Ἰνδοί, οἰκήματα δὲ ἔκتهνται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρίτου ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δὲ ταξάμενοι ἐς τὴν δωρεὴν καὶ οἱ προσεχές μέχρι Καυκάσιος ὄρεος (ἐς τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται, τὰ δὲ πρὸς βορρὴν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει), οὔτοι ὧν δῶρα τὰ ἐτάξαντο ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ διὰ πεντετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖδας καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ χίλια τάλαντα ἀγίνεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ταῦτα μὲν οὔτοι δῶρα ἀρεῆς τοῦ φόρου βασιλεῖ ἐκόμιζον.

3.9. HERODOTUS

0.0.1 Law of the Indians

(94) The Paricanians and Ethiopians in Asia brought in four hundred talents: this is the seventeenth division. To the Matienians and Saspeirians and Alarodians was appointed a tribute of two hundred talents: this is the eighteenth division. To the Moschoi and Tibarenians and Macronians and Mossynoicoi and Mares three hundred talents were ordered: this is the nineteenth division. Of the Indians the number is far greater than that of any other race of men of whom we know; and they brought in a tribute larger than all the rest, that is to say three hundred and sixty talents of gold-dust: this is the twentieth division. 5R

(95) Now if we compare Babylonian with Euboïc talents, the silver is found to amount to nine thousand eight hundred and eighty 82 talents; and if we reckon the gold at thirteen times the value of silver, weight for weight, the gold-dust is found to amount to four thousand six hundred and eighty Euboïc talents. These being all added together, the total which was collected as yearly tribute for Dareios amounts to fourteen thousand five hundred and sixty Euboïc talents: the sums which are less than these 83 I pass over and do not mention. (96) This was the tribute which came in to Dareios from Asia and from a small part of Libya: but as time went on, other tribute came in also from the islands and from those who dwell in Europe as far as Thessaly. This tribute the king stores up in his treasury in the following manner:—he melts it down and pours it into jars of earthenware, and when he has filled the jars he takes off the earthenware jar from the metal; and when he wants money he cuts off so much as he needs on each occasion. 10R 15R 20R

(97) These were the provinces and the assessments of tribute: and the Persian land alone has not been mentioned by me as paying a contribution, for the Persians have their land to dwell in free from payment. The following moreover had no tribute fixed for them to pay, but brought gifts, namely the Ethiopians who border upon Egypt, whom Cambyses subdued as he marched against the Long-lived Ethiopians, those 84 who dwell about Nysa, which is called "sacred," and who celebrate the festivals in honour of Dionysos: these Ethiopians and those who dwell near them have the same kind of seed as the Callantian Indians, and they have underground dwellings. 85 These both together brought every other year, and continue to bring even to my own time, two quart measures 86 of unmelted gold and two hundred blocks of ebony and five Ethiopian boys and twenty large elephant tusks. The Colchians also had set themselves among those who brought gifts, and with them those who border upon them extending as far as the range of the Caucasus (for the Persian rule extends as far as these mountains, but those who dwell in the parts beyond Caucasus toward the North Wind regard the Persians no 25R 30R

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(98) Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἴνδοί, ἀπ' οὗ τὸ ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρημένον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται. Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον
35 ἀνίσχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι
πρὸς ἥῳ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἴνδοί· Ἰνδῶν γὰρ
τὸ πρὸς τὴν ἥῳ ἐρημική ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον. Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ
ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθὺς σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμε-
40 νοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιεῖται. Οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι
ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν
φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐνδύνουσι. (99) Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς
ἥῳ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσται ὠμών, καλέονται δὲ Παδαῖοι. Νο-
μαίοισι δὲ τοιοσίδε λέγονται χρᾶσθαι. Ὅς ἂν κάμη τῶν ἀστῶν, ἣν τε γυνὴ ἣν τε
45 ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα ἄνδρες οἱ μάλιστά οἱ ὀμιλέοντες κτείνουσι, φάμενοι αὐτὸν τηκό-
μενον τῇ νούσῳ τὰ κρέα σφίσι διαφθείρεσθαι· ὁ δὲ ἄπαρνός ἐστι μὴ μὲν νοσέειν, οἱ
δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι ἀποκτείναντες κατευωχέονται· ἡ δὲ ἂν γυνὴ κάμη, ὡσαύτως
αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναικες ταῦτα τοῖσι ἀνδράσι ποιεῦσι. Τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆ-
ρας ἀπικόμενον θύσαντες κατευωχέονται. Ἐς δὲ τούτου λόγον οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν
50 ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον πίπτοντα πάντα κτείνουσι. (100) Ἐτέρων δὲ
ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπείρουσι οὔτε
οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφαγέουσιν τε, καὶ αὐτοῖσι <ὄσπριόν τι> ἐστὶ ὅσον κέγ-
χρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ
τῇ κάλυκι ἔψουσιν τε καὶ σιτέονται. Ὅς δ' ἂν ἐς νοῦσον αὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν
55 ἔρημον κεῖται· φροντίζει δὲ οὐδεὶς οὔτε ἀποθανόντος οὔτε κάμνοντος. (101) Μίξις δὲ
τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανής ἐστὶ κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ
τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψι. Ἡ γονὴ δὲ αὐτῶν, τὴν
ἀπίενται ἐς τὰς γυναικας, οὐ κατὰ περ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέ-
λαινα κατὰ περ τὸ χρῶμα· τοιαύτην δὲ καὶ Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν. Οὗτοι μὲν τῶν
60 Ἰνδῶν ἕκαστέρῳ τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέος
οὐδαμὰ ὑπήκουσαν. (102) Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυκῇ
χώρα εἰσὶ πρόσοικοι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βορέω ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰν-
δῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλησίην ἔχουσι δίαιταν. Οὗτοι καὶ μαχιμώτατοί εἰσι Ἰνδῶν

3.9. HERODOTUS

longer),—these, I say, continued to bring the gifts which they had fixed for themselves every four years 87 even down to my own time, that is to say, a hundred boys and a hundred maidens. Finally, the Arabians brought a thousand talents of frankincense every year. Such were the gifts which these brought to the king apart from the tribute. 35R

(98) Now this great quantity of gold, out of which the Indians bring in to the king the gold-dust which has been mentioned, is obtained by them in a manner which I shall tell:—That part of the Indian land which is towards the rising sun is sand; for of all the peoples in Asia of which we know or about which any certain report is given, the Indians dwell furthest away towards the East and the sunrising; seeing that the country to the East of the Indians is desert on account of the sand. Now there are many tribes of Indians, and they do not agree with one another in language; and some of them are pastoral and others not so, and some dwell in the swamps of the river 88 and feed upon raw fish, which they catch by fishing from boats made of cane; and each boat is made of one joint of cane. These Indians of which I speak wear clothing made of rushes: they gather and cut the rushes from the river and then weave them together into a kind of mat and put it on like a corslet. (99) Others of the Indians, dwelling to the East of these, 40R are pastoral and eat raw flesh: these are called Padaians, and they practise the following customs:—whenever any of their tribe falls ill, whether it be a woman or a man, if a man then the men who are his nearest associates put him to death, saying that he is wasting away with the disease and his flesh is being spoilt for them: 89 and meanwhile he denies stoutly and says that he is not ill, but they do not agree with him; and after they have killed him they feast upon his flesh: but if it be a woman who falls ill, the women who are her greatest intimates do to her in the same manner as the men do in the other case. For 90 in fact even if a man has come to old age they slay him and feast upon him; but very few of them come to be reckoned as old, for they kill every one who falls into sickness, before he reaches old age. (100) Other Indians have on the contrary a manner of life as follows:—they neither kill any living thing nor do they sow any crops nor is it their custom to possess houses; but they feed on herbs, and they have a grain of the size of millet, in a sheath, which grows of itself from the ground; this they gather and boil with the sheath, and make it their food: and whenever any of them falls into sickness, he goes to the desert country and lies there, and none of them pay any attention either to one who is dead or to one who is sick. 45R (101) The sexual intercourse of all these Indians of whom I have spoken is open like that of cattle, and they have all one colour of skin, resembling that of the Ethiopians: moreover the seed which they emit is not white like that of other races, but black like their skin; and the Ethiopians also are similar in 50R 55R 60R 65R

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοι εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἐρημὴ διὰ τὴν
65 ψάμμον.

Ἐν δὴ ὧν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμμῳ γίνονται μύρμηκες μεγάθεα ἔχοντες κυ-
νῶν μὲν ἐλάσσῳ, ἀλωπέκων δὲ μέζῳ· εἰσὶ γὰρ αὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεῖ τῷ Περσέων
ἐνθεῦτεν θηρευθέντες. Οὗτοι ὧν οἱ μύρμηκες ποιεύμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν ἀναφέρουσι
[τὴν] ψάμμον κατὰ περ οἱ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, εἰσὶ δὲ
70 καὶ τὸ εἶδος ὁμοιότατοι· ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις. Ἐπὶ δὴ ταύτην
τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἴνδοί, ζευζάμενος ἕκαστος καμήλους τρεῖς,
σειρη- φόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενά παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ
αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξει· αἱ
γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσονες ἐς ταχυτήτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτε-
75 ραι πολλὸν φέρειν. (103) Τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμηλος, ἐπισταμένοισι
τοῖσι Ἑλλήσι οὐ συγγράφω· τὸ δὲ μὴ ἐπιστέαται αὐτῆς, τοῦτο φράσω· κάμηλος ἐν
τοῖσι ὀπισθίοις σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, τὰ τε αἰδοῖα
διὰ τῶν ὀπισθίων σκελέων πρὸς τὴν οὐρὴν τετραμμένα. (104) Οἱ δὲ δὴ Ἴνδοί τροπῶ
τοιούτῳ καὶ ζεύξι τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελογισμένως ὅκως
80 [ἂν] καυμάτων τῶν θερμωτάτων ἐόντων ἔσονται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος
οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν. Θερμωτάτος δὲ ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀν-
θρώποις τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις μεσαμβρίας, ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις
οὗ ἀγορῆς διαλύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῶ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίᾳ τὴν
Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ
85 ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς·
ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐω-
θινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπιὼν ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα
ψύχει. (105) Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χῶρον οἱ Ἴνδοί ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες
ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὁδμῇ, ὡς
90 δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι. Εἶναι δὲ ταχυτήτα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὁμοιον,
οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμβάνειν τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγε-
σθαι, οὐδένᾳ ἂν σφεων ἀποσώζεσθαι. Τοὺς μὲν νυν ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ
ἦσσονας θέειν τῶν θηλέων, παραλύεσθαι ἐπελκομένους, οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους· τὰς
δὲ θηλέας ἀναμιμνησκομένας τῶν ἔλιπον τέκνων ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. Τὸν μὲν

3.9. HERODOTUS

this respect. These tribes of Indians dwell further off than the Persian power extends, and towards the South Wind, and they never became subjects of Dareios. (102) Others however of the Indians are on the borders of the city of Caspatyros and the country of Pactyike, dwelling towards the North 91 of the other Indians; and they have a manner of living nearly the same as that of the Bactrians: these are the most warlike of the Indians, and these are they who make expeditions for the gold. 70R 75R

For in the parts where they live it is desert on account of the sand; and in this desert and sandy tract are produced ants, which are in size smaller than dogs but larger than foxes, for 92 there are some of them kept at the residence of the king of Persia, which are caught here. These ants then make their dwelling under ground and carry up the sand just in the same manner as the ants found in the land of the Hellenes, which they themselves 93 also very much resemble in form; and the sand which is brought up contains gold. To obtain this sand the Indians make expeditions into the desert, each one having yoked together three camels, placing a female in the middle and a male like a trace-horse to draw by each side. On this female he mounts himself, having arranged carefully that she shall be taken to be yoked from young ones, the more lately born the better. For their female camels are not inferior to horses in speed, and moreover they are much more capable of bearing weights. (103) As to the form of the camel, I do not here describe it, since the Hellenes for whom I write are already acquainted with it, but I shall tell that which is not commonly known about it, which is this:—the camel has in the hind legs four thighs and four knees, 94 and its organs of generation are between the hind legs, turned towards the tail. (104) The Indians, I say, ride out to get the gold in the manner and with the kind of yoking which I have described, making calculations so that they may be engaged in carrying it off at the time when the greatest heat prevails; for the heat causes the ants to disappear underground. Now among these nations the sun is hottest in the morning hours, not at midday as with others, but from sunrise to the time of closing the market: and during this time it produces much greater heat than at midday in Hellas, so that it is said that then they drench themselves with water. Midday however has about equal degree of heat with the Indians as with other men, while after midday their sun becomes like the morning sun with other men, and after this, as it goes further away, it produces still greater coolness, until at last at sunset it makes the air very cool indeed. (105) When the Indians have come to the place with bags, they fill them with the sand and ride away back as quickly as they can, for forthwith the ants, perceiving, as the Persians allege, by the smell, begin to pursue them: and this animal, they say, is superior to every other creature in swiftness, so that unless the Indians got 80R 85R 90R 95R 100R

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

- 95 δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἴνδοι κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

- (106) Αἱ δ' ἐσχατιαί κως τῆς οἰκεομένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατὰ περ ἢ Ἑλλάς τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα κεκρημένας ἔλαχε. Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεομένων ἢ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον εἴρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν
100 τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῷ μὲζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χω-
ρίοις ἐστι, πάρεξ τῶν ἵππων (οὗτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλεομένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστί, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορεόμενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσήμηνα ἀρπαζόμενος. Τὰ δὲ δέν-
δρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ
105 τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται.

3.9. HERODOTUS

a start in their course, while the ants were gathering together, not one of them would 105R
escape. So then the male camels, for they are inferior in speed of running to the females,
if they drag behind are even let loose 95 from the side of the female, one after the other;
96 the females however, remembering the young which they left behind, do not show
any slackness in their course. 97 Thus it is that the Indians get most part of the gold, as
the Persians say; there is however other gold also in their land obtained by digging, but 110R
in smaller quantities.

(106) It seems indeed that the extremities of the inhabited world had allotted to
them by nature the fairest things, just as it was the lot of Hellas to have its seasons far
more fairly tempered than other lands: for first, India is the most distant of inhabited
lands towards the East, as I have said a little above, and in this land not only the animals, 115R
birds as well as four-footed beasts, are much larger than in other places (except the
horses, which are surpassed by those of Media called Nessaian), but also there is gold in
abundance there, some got by digging, some brought down by rivers, and some carried
off as I explained just now: and there also the trees which grow wild produce wool
which surpasses in beauty and excellence that from sheep, and the Indians wear clothing 120R
obtained from these trees.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

3.10 Ctesias of Cnidus

3.10.1 About Ctesias

Ctesias of Cnidus (/ˈtiːzəs/; Ancient Greek: Κτησίας) was a Greek physician and historian from Cnidus in Caria. Ctesias, who lived in the 5th century BC, was physician to Artaxerxes Mnemon, whom he accompanied in 401 BC on his expedition against his brother Cyrus the Younger.

Ctesias was the author of treatises on rivers, and on the Persian revenues, of an account of India entitled *Indica* (which is of value as recording the beliefs of the Persians about India), and of a history of Assyria and Persia in 23 books, called *Persica*, written in opposition to Herodotus in the Ionic dialect, and professedly founded on the Persian royal archives. (From Wikipedia)

About *Indica*:

A record of the view of Persians of India, under the title *Indica* includes descriptions of god like people, philosophers, artisans, unquantifiable gold, among other riches and wonders.[3] The book only remains in fragments and in reports made about the book by later authors. (From Wikipedia)

3.10.2 [?][?][?]- appearing in testimonia and fragmenta

Text: Ctesias Hist., Med., Testimonia (0845: 001) “FGrH #688”. Volume-Jacoby’-T 3c,688,T, fragment 10, line 1

Bibl. 72 p. 45 a 20: ἀνεγνώσθη δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ Ἰνδικὰ ἐν ἐνὶ βιβλίῳ, ἐν οἷς μᾶλλον ἰωνίζει. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby’-T 3c,688,T, fragment 11b, line 3

– 1, 2, 35: Θεόπομπος (115 F 381) δὲ ἐξομολογεῖται φήσας ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὥς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby’-T 3c,688,T, fragment 11f, line 1

8, 28 p. 606a 8: ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, ὥς φησι Κτησίας (F 45kα), οὐκ ὦν ἀξιόπιστος. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby’-T 3c,688,T, fragment 11h, line 2

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Verae narr. 1, 3: Κτησίας ὁ Κτησιόχου ὁ Κνίδιος, ὃς συνέγραψεν περὶ τῆς Ἰνδῶν χώρας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἃ μήτε αὐτὸς εἶδεν μήτε ἄλλου ἀληθεύοντος ἤκουσεν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby'-T 3c,688,T, fragment 13, line 6

τῶν μέντοι γε μύθων, ἐν οἷς ἐκείνῳ λοιδορεῖται, οὐδ' οὗτος ἀφίσταται (T 11), καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐπιγραφόμενοις αὐτῷ Ἰνδικά'. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta (0845: 002) "FGrH #688". Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 37

(2) οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων τῷ Νίνῳ προχωρούντων, δεινὴν ἐπιθυμίαν ἔσχε τοῦ καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἅπασαν τὴν ἐντὸς Τανάιδος καὶ Νείλου· ὥς ἐπῖπαν γὰρ τοῖς εὐτυχοῦσιν ἢ τῶν πραγμάτων ἐπίρροια τὴν τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαν παρίστησι· διόπερ τῆς μὲν Μηδίας σατράπην ἓνα τῶν περὶ αὐτὸν φίλων κατέστησεν, αὐτὸς δ' ἐπήμει τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔθνη καταστρεφόμενος· καὶ χρόνον ἑπτακαίδεκαετῇ καταναλώσας πλὴν Ἰνδῶν καὶ Βακτριανῶν τῶν ἄλλων ἀπάντων κύριος ἐγένετο. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 431

(2) πυνθανομένη δὲ τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος μέγιστον εἶναι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην καὶ πλείστην τε καὶ καλλίστην χώραν νέμεσθαι, διενοεῖτο στρατεύειν εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἥς ἐβασίλευε μὲν Σταβρο-βάτης κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, στρατιωτῶν δ' εἶχεν ἀναρίθμητον πλῆθος· ὑπῆρχον δ' αὐτῷ καὶ ἐλέφαντες πολλοὶ καθ' ὑπερβολήν, λαμπρῶς κεκοσμη- μένοι τοῖς εἰς τὸν πόλεμον καταπληκτικοῖς. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 436

(3) ἢ γὰρ Ἰνδικὴ χώρα διάφορος οὖσα τῷ κάλλει καὶ πολλοῖς διειλημμένη ποταμοῖς, ἀρδεύεται τε πολλαχοῦ, καὶ διττοὺς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκφέρει καρπούς· διὸ καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδεῖων τοσοῦτον ἔχει πλῆθος, ὥστε διὰ παντὸς ἄφθονον ἀπόλαυσιν τοῖς ἐγγχωρίοις παρέχεσθαι· λέγεται δὲ μηδέποτε κατ' αὐτὴν γεγενῆσθαι σιτοδείαν ἢ φθορὰν καρπῶν διὰ τὴν εὐκρασίαν τῶν τόπων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 446

ὕπερ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἢ Σεμίραμις ἀκούσασα προήχθη μὴδὲν προαδικηθεῖσα τὸν πρὸς Ἰνδοὺς ἐξενεγκεῖν πόλεμον. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 454

(7) ὁ γὰρ Ἰνδὸς ποταμός, μέγιστος ὧν τῶν περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς ὀρίζων, πολλῶν προσεδεῖτο πλοίων πρὸς τε τὴν διάβασιν καὶ πρὸς τὸ τοὺς Ἰνδοὺς ἀπὸ τούτων ἀμύνασθαι· περὶ δὲ τὸν ποταμὸν οὐκ οὔσης ὕλης, ἀναγκαῖον ἦν ἐκ τῆς Βακτριανῆς πεζῇ παρακομίζεσθαι τὰ πλοῖα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 460

(8) θεωροῦσα δ' ἢ Σεμίραμις ἑαυτὴν ἐν τῇ τῶν ἐλεφάντων χρειᾷ πολὺ λειπομένην, ἐπενοήσατο ἥτι κατασκευάζειν ἰδίωμα ἥ τούτων τῶν ζώων, ἐλπίζουσα καταπλήξε-

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

σθαι τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τὸ νομίζειν αὐτοὺς μηδ' εἶναι τὸ σύνολον ἐλέφαντας ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικήν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 471

(10) οἱ δὲ ταῦτα κατασκευάζοντες αὐτῇ τεχνίται προσεκαρ- τέρουν τοῖς ἔργοις ἔν τινι περιβόλῳ περιωικοδομημένῳ καὶ πύλας ἔχοντι τηρουμένας ἐπιμελῶς, ὥστε μη- δένα μήτε τῶν ἔσωθεν ἐξιέναι τεχνιτῶν μήτε τῶν ἔξωθεν εἰσιέναι πρὸς αὐτούς· τοῦτο δ' ἐποίησεν, ὅπως μηδεὶς τῶν ἔξωθεν ἴδῃ τὸ γινόμενον μηδὲ διαπέσῃ φήμη πρὸς Ἰν- δοὺς περὶ τούτων. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 483

.... (4) ὁ δὲ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Σταβροβάτης πυνθανόμενος τὰ τε μεγέθη τῶν ὀνο- μαζομένων δυνάμεων καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῆς, ἔσπευδεν ἐν ἅπασιν ὑπερθέσθαι τὴν Σεμίραμιν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 486

(5) καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ καλάμου κατεσκεύασε πλοῖα ποτάμια τετρακισχίλια· ἡ γὰρ Ἰνδικὴ παρά τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ἐλώδεις τόπους φέρει καλάμου πλῆθος, οὗ τὸ πάχος οὐκ ἂν ραϊδίως ἄνθρωπος περιλάβοι· λέγεται δὲ καὶ τὰς ἐκ τούτων κα- τασκευαζόμενας ναῦς διαφόρους κατὰ τὴν χρεῖαν ὑπάρχειν, οὔσης ἀσήπτου ταύτης τῆς ὕλης. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 491

(6) ποιησάμενος δὲ καὶ τῆς τῶν ὀπλῶν κατασκευῆς πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ πᾶσαν ἐπελθὼν τὴν Ἰνδικήν, ἤθροισε δύναμιν πολὺ μείζονα τῆς Σεμιράμιδι συναχθείσης. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 502

(2) ἡ δὲ Σεμίραμις ἀναγνοῦσα τὴν ἐπιστολὴν καὶ καταγελάσασα τῶν γεγραμ- μένων, διὰ τῶν ἔργων ἔφησε τὸν Ἰνδὸν πειράσεσθαι τῆς περὶ αὐτὴν ἀρετῆς. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 503

ἐπεὶ δὲ προάγουσα μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν παρε- γενήθη, κα- τέλαβε τὰ τῶν πολεμίων πλοῖα πρὸς μάχην ἔτοιμα. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 512

μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἀπήγαγε τὴν δυνάμιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, προσποιούμενος μὲν ἀναχωρεῖν διὰ φόβον, τῇ δ' ἀληθείᾳ βουλόμενος τοὺς πολεμί- ουσ προτρέψασθαι διαβῆναι τὸν ποταμὸν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 518

(6) ἡ δὲ Σεμίραμις κατὰ νοῦν αὐτῇ τῶν πραγμάτων προχωρούντων, ἔξευξε τὸν πο- ταμὸν κατασκευάσασα πολυτελῆ καὶ μεγάλην γέφυραν, δι' ἧς ἅπασαν διακομίσασα τὴν δυνάμιν ἐπὶ μὲν τοῦ ζεύγματος φυλακὴν κατέλιπεν ἀνδρῶν ἑξακισμυρίων, τῇ δ' ἄλλῃ στρατιᾷ προῆγεν ἐπιδιώκουσα τοὺς Ἰνδοὺς, προηγουμένων τῶν εἰδῶλων,

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

ὅπως οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι τῷ βασιλεῖ ἀπαγγείλωσι τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτῇ θηρίων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 521

(7) οὐ διεψεύσθη δὲ κατὰ γε τοῦτο τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ κατασκοπὴν ἐκπεμφθέντων τοῖς Ἰνδοῖς ἀπαγγελλόντων τὸ πλῆθος τῶν παρὰ τοῖς πολεμίοις ἐλεφάντων, ἅπαντες διηποροῦντο πόθεν αὐτῇ συνακολουθεῖ τοσοῦτο πλῆθος θηρίων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 528

(8) οὐ μὴν ἔμεινέ γε τὸ ψεῦδος πλείω χρόνον κρυπτόμενον· τῶν γὰρ παρὰ τῇ Σεμίραμιδι στρατευομένων τινὲς κατελήφθησαν νυκτὸς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ῥαθυμοῦντες τὰ περὶ τὰς φυλακάς, φοβηθέντες δὲ τὴν ἐπακολουθοῦσαν τιμωρίαν ἠτόμολῃσαν πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ τὴν κατὰ τοὺς ἐλέφαντας πλάνην ἀπήγγειλαν· ἐφ' οἷς θάρρησας ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς καὶ τῇ δυνάμει διαγγείλας τὰ περὶ τῶν εἰδώλων, ἐπέστρεψεν ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους διατάξας τὴν δύναμιν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 531

(19) τὸ δ' αὐτὸ καὶ τῆς Σεμίραμιδος ἐπιτελούσης, ὥς ἤγγισαν ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, Σταβροβάτης ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς προαπέστειλε πολὺ πρὸ τῆς φάλαγγος τοὺς ἵππεῖς μετὰ τῶν ἁρμάτων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 534

(2) δεξαμένης δὲ τῆς βασιλίσσης εὐρώστως τὴν ἔφοδον τῶν ἱππέων, καὶ τῶν κατεσκευασμένων ἐλεφάντων πρὸ τῆς φάλαγγος ἐν ἴσοις διαστήμασι τεταγμένων, συνέβαινε πτύρεσθαι τοὺς τῶν Ἰνδῶν ἵππους. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 536

(3) τὰ γὰρ εἶδωλα πόρρωθεν μὲν ὁμοίαν εἶχε τὴν πρόσοψιν τοῖς ἀληθινοῖς θηρίοις, οἷς συνήθεις ὄντες οἱ τῶν Ἰνδῶν ἵπποι τεθαρρηκότως προσίππευον· τοῖς δ' ἐγγίσασιν ἢ τε ὁσμὴ προσέβαλλεν ἀσυνήθης, καὶ τᾶλλα διαφορὰν ἔχοντα πάντα παμμεγέθη τοὺς ἵππους ὀλοσχερῶς συνετάραττε· διὸ καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν ἐπὶ τὴν γῆν ἔπιπτον, οἱ δὲ τῶν ζώων ἀπειθούντων τοῖς χαλινοῖς ὥς ἐτύγχανεν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξέπιπτον μετὰ τῶν κομιζόντων αὐτοὺς ἵππων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 542

(4) ἡ δὲ Σεμίραμις μετὰ στρατιωτῶν ἐπιλέκτων μαχομένη καὶ τῷ προτερήματι δεξιῶς χρησαμένη, τοὺς Ἰνδοὺς ἐτρέψατο· ὧν φυγόντων πρὸς τὴν [τῶν Ἰνδῶν] φάλαγγα, Σταβροβάτης ὁ βασιλεὺς οὐ καταπλαγεῖς ἐπήγαγε τὰς τῶν πεζῶν τάξεις, προηγουμένων τῶν ἐλεφάντων, αὐτὸς δ' ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος τεταγμένος καὶ τὴν μάχην ἐπὶ τοῦ κρατίστου θηρίου ποιούμενος ἐπήγαγε καταπληκτικῶς ἐπὶ τὴν βασιλίσσαν κατ' αὐτὸν τυχικῶς τεταγμένην. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 554

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(7) τραπέντος οὖν τοῦ πλήθους παντός, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν ἐπ' αὐτὴν ἐβιάζετο τὴν Σεμίραμιν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 562

(8) πάντων δὲ φευγόντων ἐπὶ τὴν σχεδίαν, καὶ τοσούτου πλήθους εἰς ἓνα καὶ στενὸν βιαζομένου τόπον, οἱ μὲν τῆς βασιλίσσης ὑπ' ἀλλήλων ἀπέθνησκον, συμπατούμενοι καὶ φυρόμενοι παρὰ φύσιν ἀναμιξί ἱππεῖς τε καὶ πεζοί, τῶν δὲ Ἰνδῶν ἐπικειμένων, ὥσμος ἐγένετο βίαιος ἐπὶ τῆς γεφύρας διὰ τὸν φόβον, ὥστε πολλοὺς ἐξωθουμένους ἐφ' ἑκάτερα μέρη τῆς γεφύρας ἐμπίπτειν εἰς τὸν ποταμόν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 567

(9) ἡ δὲ Σεμίραμις ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀπὸ τῆς μάχης διασωζομένων διὰ τὸν ποταμὸν ἔτυχε τῆς ἀσφαλείας, ἀπέκοψε τοὺς συνέχοντας δεσμοὺς [τὴν γέφυραν]· ὧν λυθέντων, ἡ μὲν σχεδία κατὰ πολλὰ διαιρεθεῖσα μέρη καὶ συχνοὺς ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τῶν διωκόντων Ἰνδῶν ὑπὸ τῆς τοῦ ρέυματος σφοδρότητος ὥς ἔτυχε κατηνέχθη, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν Ἰνδῶν διέφθειρε, τῇ δὲ Σεμιράμιδι πολλὴν ἀσφάλειαν παρεσκεύασε, κωλύσασα τὴν τῶν πολεμίων ἐπ' αὐτὴν διάβασιν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 570

(10) μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, διοσημείων αὐτῷ γενομένων, καὶ τῶν μάντεων ἀποφαινομένων σημαίνεσθαι τὸν ποταμὸν μὴ διαβαίνειν, ἡσυχίαν ἔσχεν, ἡ δὲ Σεμίραμις ἀλλαγὴν ποιησαμένη τῶν αἰχμαλώτων, ἐπανήλθεν εἰς Βάκτρα, δύο μέρη τῆς δυνάμεως ἀποβεβληκυῖα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 586

αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλὴν Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ἐξήκοντα καὶ δύο, βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς τετταράκοντα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 9, line 67

καὶ πίπτει καὶ αὐτὸς Κῦρος ἐκ τοῦ ἵππου, καὶ Ἰνδὸς ἀνὴρ – συνεμάχουν γὰρ καὶ Ἰνδοὶ τοῖς Δερβίκεσιν, ἐξ ὧν καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἔφερον – οὗτος ὁ Ἰνδὸς πεπτωκότα Κῦρον βάλλει ἀκοντίῳ ὑπὸ τὸ ἰσχίον εἰς τὸν μηρόν· ἐξ οὗ καὶ τελευτᾷ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 2

s.v. Δυρβαῖοι· ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρος καὶ τὴν Ἰνδικήν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 3

<Κτησίας ἐν Περσικῶν <ι>· «χώρα δὲ πρὸς νότον πρόσκειται Δυρβαῖοι, <πρὸς τὴν Βακτρίαν καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες>. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 5

οὗτοι εὐδαίμονες ἄνδρες καὶ πλούσιοι καὶ κάρτα δίκαιοι εἰσι> [πρὸς τὴν Βακτρίαν καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες]· <οὗτοι οὐτε ἀδικοῦσιν οὐτε ἀποκτεννύουσιν ἀνθρώπων οὐδένα· ἐὰν δέ τι εὖρωσι ἐν τῇ ὁδῷ χρυσίον ἢ ἱμάτιον ἢ ἀργύριον ἢ ἄλλο τι, οὐδὲν ἀποκινήσειαν. Go to Context

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 33, line 4

Bibl. 72 p. 45 a 1 – 4: (76) ἀπὸ Ἐφέσου μέχρι Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἀριθμὸς σταθμῶν, ἡμερῶν, παρασαγγῶν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 3

Bibl. 72 p. 45 a 21 – 50 a 4: (T 10) λέ- γει περὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μὲν στενὸν αὐτοῦ τὸ εὖρος <μ> σταδίων εἶναι, τὸ δὲ πλατύτα- τον καὶ διακοσίων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 7

(2) λέγει περὶ αὐτῶν τῶν Ἰνδῶν, ὅτι πλείους σχεδὸν συμπάντων ἀνθρώπων (cf. F 49). Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 10

(5) ὅτι οὐκ ἔει, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ποτίζεται ἡ Ἰνδική. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 28

καὶ περὶ τοῦ ὀρνέ- ου τοῦ βιττάκου, ὅτι γλῶσσαν ἀν- θρωπίνην ἔχει καὶ φωνήν, μέγεθος μὲν ὅσον ἰέραξ, πορφύρεον δὲ πρό- σωπον· καὶ πώγωνά φέρει μέλανα, αὐτὸ δὲ κυάνεόν ἐστιν ὡς τὸν τρά- χηλον ὥσπερ κιννάβαρι· διαλέγεσθαι δὲ αὐτὸ ὥσπερ ἄνθρωπον Ἰνδιστί, ἂν δὲ Ἑλληνιστί μάθηι, καὶ Ἑλληνιστί. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 39

(10) περὶ τῶν κυνῶν τῶν Ἰνδικῶν ὅτι μέγιστοί εἰσιν, ὡς καὶ λέοντι μάχεσθαι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 47

(14) ὅτι ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ῥέων διὰ πεδίων καὶ δι' ὀρέων ῥεῖ, ἐν οἷς καὶ ὁ λεγόμενος Ἰνδικὸς κάλαμος φύεται, πάχος μὲν ὅσον δύο ἄνδρες περιωργυ- ωμένοι <μόλις> περι- λάβοιεν, τὸ δὲ ὕψος ὅσον μυριοφόρου νεὼς ἰστός· εἰσὶ καὶ ἔτι μείζους καὶ ἐλάττους, οἷους εἰκὸς ἐν ὄρει μεγάλῳ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 121

ἔστι δὲ πολλὰ ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 126

(16) περὶ τῶν Ἰνδῶν ὅτι δικαιοτάτοι· καὶ περὶ τῶν ἐθνῶν καὶ νομίμων αὐτῶν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 131

(18) ὅτι βρονταὶ καὶ ἀστρα- παὶ καὶ ὑετοὶ οὐκ εἰσιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἄνεμοι δὲ πολλοὶ καὶ πρηστήρες πολλοί· καὶ ἀρπάζουσιν ὅ τι ἂν λάβωσιν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 133

ὁ δὲ ἥλιος ἀνίσχων τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας ψύχος ποιεῖ, τὸ δ' ἄλλο λίαν ἀλεεινὸν ἐν τοῖς πλείστοις τῶν τῆς Ἰνδικῆς τόπων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 134

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(19) ὅτι οἱ Ἰνδοὶ οὐχ ὑπὸ τοῦ ἡλίου εἰσὶ μέλανες (§ 44) ἀλλὰ φύσει· εἶναι γάρ φησιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας λευκοτάτους πάντων, εἰ καὶ ἐπ' ἔλαττον· ἰδεῖν δὲ καὶ αὐτὸν τοιαύτας Ἰνδὰς δύο γυναῖκας καὶ πέντε ἄνδρας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 137

(20) ὅτι πιστῶσαι τὰ περὶ τοῦ ἡλίου βουλόμενος ὥς ἐν <λε> ἡμέραις ἐν Ἰνδία ψύχει, λέγει ὅτι καὶ τὸ πῦρ ἐκ τῆς Αἴτνης ῥέον τὸν μέσον χῶρον, ἅτε δικαίων ἀνδρῶν ὄντων, οὐ φθείρει, φθεῖρον τὰ ἄλλα· καὶ ἐν Ζακύνθῳ κρηνίδας ἰχθυοφόρους εἶναι, ἐξ ὧν αἴρεται πίσσα· καὶ ἐν Νάξῳ κρήνην, ἐξ ἧς οἶνος ἐνίοτε ῥεῖ καὶ μάλα ἡδύς· καὶ ὅτι πῦρ ἐστὶν ἐγγὺς Φασήλιδος ἐν Λυκία ἀθάνατον, καὶ ὅτι αἰεὶ καίεται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὕδατι μὲν οὐ σβέννυται, ἀλλὰ ἀναφλέγει, φορυτῶι δὲ σβέννυται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 147

(21) ὅτι <ἐν> μέσῃ Ἰνδικῇ ἄνθρωποι εἰσὶ μέλανες – κα- λοῦνται Πυγμαῖοι – ὁμόγλως- σοι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 177

(23) ἔπονται δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν τού- των τῶν Πυγμαίων ἄνδρες τρισχίλιοι· σφόδρα γάρ εἰσι το- ξόται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 182

δικαιότατοι δὲ εἰσι, καὶ νόμοισι χρῶνται ὥσπερ καὶ οἱ Ἰνδοί. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 203

ἔστι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρῃ, οὐκ ἐν τοῖς ποτα- μοῖς εὕρισκόμενος καὶ πλυνόμενος, ὥσπερ ἐν τῷ Πακτωλῷ ποτα- μῷ, ἀλλ' ὄρη πολ- λὰ καὶ μεγάλα, ἐν οἷς οἰκοῦσι γρῦ- πες, ὄρνεα Go to Context

τετρά-

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 226

(27) ὅτι τὰ πρό- βατα τῶν Ἰνδῶν καὶ αἱ αἰγες μεί- ζους ὄνων εἰσί. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 239

ἕς δὲ οὔτε ἡμερος οὔτε ἄγριός ἐστὶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 241

(28) οἱ δὲ φοίνικες οἱ ἐν Ἰνδοῖς καὶ οἱ τού- των βάλανοι τρι- πλάσιοι τῶν ἐν Βα- βυλῶνι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 255

(32) ὅτι φησὶν ὡς Ἰνδῶν οὐδεὶς κεφαλαλγεί οὐδὲ ὀφθαλμιαὶ οὐδὲ ὀδονταλ- γεῖ οὐδὲ ἐλκοῦται τὸ στόμα οὐδὲ σηπεδόνα οὐδεμίαν ἴσχει. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 320

(36) ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς διαρρέων διὰ τῆς Ἰνδικῆς, οὐ μέγας μὲν ἀλλ' ὥς ἐπὶ δύο σταδίους τὸ εὖρος· ὄνομα δὲ τῷ ποταμῷ Ἰνδιστὶ μὲν Ὑπαρ- χος (?), Ἑλληνιστὶ δὲ φέρων πάντα τὰ ἀγαθὰ. Go to Context

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 330
τῶι δεινδρέῳ δὲ τούτῳ ὄνομά ἐστιν Ἰνδιστὶ σιπταχόρα, <ὅπερ> Ἑλληνιστὶ σημαί-
νει γλυκύ, ἡδύ· κάκειθεν οἱ Ἰνδοὶ συλλέγουσι τὸ ἡλεκ-τρον. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 344
οἰκοῦ-σι δὲ ἐν τοῖς ὄρεσι μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 346
μέλανες δὲ εἰσι καὶ δίκαιοι πάνυ (§ 43), ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι Ἰνδοί (§ 30), οἷς καὶ
ἐπιμίγνυνται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 352
καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν Καλύστριοι, ὅπερ ἐστὶν Ἑλληνιστὶ Κυνοκέφαλοι. Go
to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 369
ταῦτα οὖν τὰ θηρία τρίβοντες οἱ Ἰνδοὶ βάπτουσι τὰς φοινικίδας καὶ τοὺς χιτῶνας
καὶ ἄλλο ὃ τι ἂν βούλωνται· καὶ εἰσὶ βελτίῳ τῶν παρὰ Πέρσας βαμμάτων. Go to
Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 388
(41) οἱ δὲ Κυνοκέφαλοι σχεδίαν ποιησάμενοι καὶ ἐπιθέντες ἀπάγουσι φόρτον τού-
του καὶ τῆς πορφύρας, τὸ ἄνθος καθαρὸν ποιήσαντες, [καὶ τοῦ ἡλέκτρου] <ξ> καὶ
<σ> τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ ὅτῳ τὸ φοινίκιον βάπτεται, τοῦ φαρμάκου ἕτερα το-
σαῦτα· καὶ ἡλέκτρου χίλια τάλαντα ἀπάγουσι κατ' ἐνιαυτὸν τῶι Ἰνδῶν βασιλεῖ. Go
to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 389
καὶ ἕτερα δὲ κατὰγοντες πωλοῦσι τοῖς Ἰνδοῖς πρὸς ἄρτους καὶ ἄλφιστα καὶ ξύλινα
ἱμάτια. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 410
οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι μέλανες μὲν εἰσιν ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοί (§ 19), ἐργάζονται
δὲ οὐδέν, οὐδὲ ἐσθίουσι σῖτον, οὐδὲ πίνουσιν ὕδωρ, πρόβατα δὲ πολλὰ τρέφουσι καὶ
βοῦς καὶ αἰγας καὶ οἷς, πίνουσι δὲ τὸ γάλα, ἄλλο δὲ οὐδέν· ὅταν δὲ γένηται τι ἀνθρώπων
παιδίον, οὐ τέτρηται τὴν πυγὴν οὐδὲ ἀποπατεῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν ἰσχία ἔχει, τὸ δὲ τρῆμα
συμπέφυκε· διὸ ἀποπατοῦσι μὲν οὐ, οὔρεῖν δὲ ὥσπερ τυρὸν αὐτοῦς φασιν οὐ πάνυ
παχὺν ἀλλὰ θολερὸν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 420
(45) ὅτι εἰσὶν ὄνοι ἄγριοι ἐν τοῖς Ἰνδοῖς, ἴσοι ἵπποις καὶ μείζους. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 473
(46) ὅτι ἐν τῶι ποταμῶι τῶι Ἰνδῶι σκώληξ (§ 3) γίνεται, τὸ μὲν εἶδος οἶόν περ ἐν
ταῖς συ-καῖς εἴωθε γίνεσθαι, τὸ δὲ μῆκος πήχεις ἐπτὰ, καὶ μείζους δὲ καὶ ἐλάτους·
τὸ δὲ πάχος δεκαε-τέα παῖδα μόλις φασὶ ταῖς χερσὶ περιλαβεῖν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 511

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

ὅταν δὲ παρέλ- θωσιν αἱ τριάκοντα ἡμέ- ραι, ἀπορρίπτουσι τὸν σκώληκα, καὶ τὸ ἔλαιον ἀσφαλίσάμενοι ἄγουσι τῷ βασιλεῖ μόνῳ τῶν Ἰνδῶν· ἄλλῳ δὲ οὐκ ἔξεστιν ἐξ αὐτοῦ ἔχειν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 519
(47) ὅτι ἐστὶ δένδρα ἐν Ἰνδοῖς ὑψηλὰ ὥσπερ κέδρος ἢ κυπάριττος, τὰ δὲ φύλλα ὥσπερ φοῖνιξ, ὀλίγον πλατύτερα· καὶ μασχαλίδας οὐκ ἔχει. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 521
ὀνομάζεται δὲ Ἰνδιστὶ μὲν κάρπιον, Ἑλλη- νιστὶ δὲ μυροδόδα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 526
καὶ ἔπεμψεν ὁ Ἰνδῶν τῷ Περσῶν βασιλεῖ, καὶ <φησιν ἰδεῖν αὐτὸ Κτησίας,> καὶ ὁσφρανθῆναι ὁσμῆς οἴας οὔτε εἰπεῖν ἦν οὔτε εἰκάσαι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 530
> (49) ὅτι κρήνην ἐν Ἰνδοῖς φησιν, ὅσον πέντε ὀργυῶν ἢ περίμετρος, τε- τράγωνος δέ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 536
λούονται δὲ ἐν αὐτῷ οἱ ἐπι- σημότατοι τῶν Ἰνδῶν καὶ ἄνδρες καὶ παῖδες καὶ γυ- ναῖκες, κολυμβῶσι δὲ ἐπὶ πόδας ρίπτοντες ἑαυτούς· ὅταν δὲ εἰς- πηδῶσιν, ἐκβάλλει αὐτούς τὸ ὕδωρ ἄνω. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 550
καλεῖται δὲ Ἰνδιστὶ βαλλάδῃ, Ἑλληνιστὶ δὲ ὠφελίμη. Go to Context
Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 552
(50) εἰσὶν ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς Ἰνδικοῖς, ὅπου ὁ κάλαμος (§ 15) αὐτῶν φύεται, ἄνθρω- ποι τὸ πλῆθος αὐτῶν ἄχρι καὶ τριῶν μυριάδων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 564
εἰσὶ δὲ σφόδρα πολεμισταί, καὶ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν ἔπονται τοξόται τούτων πεν- τακισχίλιοι, καὶ ἀκοντισταί. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45a, line 4
Dion. Per. 1143): Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν (Τ 11g), ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα σταδίου <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45b, line 1
17, 29: τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ἐλαύ- νοντος ἐπὶ τοὺς πολεμίους δέκα μυριάδες ἐλε- φάντων προ- ηγοῦνται μαχίμων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45b, line 11
ἰδεῖν δὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁ αὐτὸς λέ- γει> τοὺς φοίνικας αὐτορρίζους ἀνατρεπομένους ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐμπίπτοντων τῶν θηρίων αὐτοῖς βιαιότατα·

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

δρῶσι δ' ἄρα, ἂν ὁ Ἰνδὸς ὁ πωλεύων αὐτοὺς κελεύσῃ δρᾶσαι τοῦτο αὐτοῖς. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45c, line 4

Chil. 7, 738: εἰ θαῦμα δὲ νομίζοι τις Ἀρράβων τοὺς καλάμους (Uranios 675 F 21), / ὁ Τζέτζης λέγει, τοὺς Ἰνδῶν καλάμους τῶι Κτησίᾳ / ὡς διοργυίους γράφοντι τὸ πλάτος τίς πιστεύσοι; Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Alpha, line 4

ἔστι δέ τι, <εἰ δεῖ πιστεῦσαι Κτησίᾳ> ἐκεῖνος γὰρ τὸ ἐν Ἰνδοῖς θηρίον, ὃ ὄνομα εἶναι μαρτιχόραν, τοῦτ' ἔχειν ἐπ' ἀμφοτέρᾳ φησι τριστοίχους τοὺς ὀδόντας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 2

4, 21 (PHILES De an. propr. 38): θηρίον Ἰνδικὸν βίαιον τὴν ἀλκὴν, μέγεθος κατὰ τὸν λέοντα τὸν μέγιστον, τὴν δὲ χροάν ἐρυθρόν, ὡς κιννάβαριν εἶναι δοκεῖν, δασὺ δὲ ὡς κύνες· φωνῇ τῇ Ἰνδῶν μαρτιχόρας ὠνόμασται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 23

<λέγει δ' ἄρα Κτη-σίας, καὶ φησιν ὁμολογεῖν αὐτῶι τοὺς Ἰνδοὺς,> ἐν ταῖς χώραις τῶν ἀπολυομένων ἐκείνων κέντρων ὑπανα-φύεσθαι ἄλλα, ὡς εἶναι τοῦ κακοῦ τοῦδε ἐπιγονήν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 32

ὅτι δὲ κρεῶν ἀνθρωπείων ἐμπι-πλάμενον τόδε τὸ ζῶιον ὑπερήδεται, κατηγορεῖ καὶ τὸ ὄνομα· νοεῖται γὰρ τῇ Ἑλλήνων φωνῇ ἡ Ἰνδῶν ἀνθρωπο-φάγον αὐτὸ εἶναι· ἐκ δὲ τοῦ ἔργου καὶ κέκληται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 35

τὰ βρέφη δὲ τῶνδε τῶν ζώιων Ἰνδοὶ θηρῶσιν ἀκέντρους τὰς οὐρὰς ἔχοντα· καὶ λίθωι δὲ ἔτι διαθλῶσιν αὐτάς, ἵνα ἀδυνατῶσι τὰ κέντρα ἀναφύειν· φωνὴν δὲ σάλπιγγος ὡς ὅτι ἐγγυτάτω προίεται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 39

λέγει δὲ <καὶ ἐωρακέναι τόδε τὸ ζῶιον ἐν Πέρσῃς Κτη-σίας ἐξ Ἰνδῶν κομισθὲν δῶρον τῶι Περσῶν βασιλεῖ, εἰ δὴ τῶι ἱκανὸς τεκμηριῶσαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων Κτησίας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Gamma, line 2

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

PAUSAN. 9, 21, 4: θηρίον δὲ <τὸ> <ἐν τῷ Κτησίου λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοῦς> – μαρτι<χ>όρα ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λελέχθαι – εἶναι πεῖ-θομαι τὸν τίγριν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Gamma, line 8

ὀδόντας δὲ αὐτὸ τριστοίχους κατὰ ἐ<κα>-τέραν τὴν γένυν καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας ἔχειν τῆς οὐρᾶς· τούτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνεσθαι καὶ ἀποπέμ-πειν ἐς τοὺς πορρωτέρω τοξότου ἀνδρὸς οἰστῶι ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην οἱ Ἰνδοὶ δέξασθαι δοκοῦσί μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ θηρίον δείματος. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 3

De an. 2, 67 (Suppl. Aristot. I 1 ed. Lambros p. 53, 27): εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς οἱ Πυγμαῖοι καλοῦνται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 5

χώρα δ' αὐτῶν πολλὴ μέση ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ ἄνθρωποι εἰσι μέλανες ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ καὶ ὁμόγλωσσοι ἐκείνοις, μικροὶ δὲ κάρτα· καὶ οἱ μακρότατοι αὐτῶν εἰσι πῆ-χεων δύο, οἱ δὲ πλεῖστοι πῆχεος καὶ ἡμίσεος, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 28

αὐτοὶ δὲ εἰσι σιμοὶ τε καὶ αἰσχροὶ καὶ οὐδὲν εἰκότες τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς· εἰσὶ δὲ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν μικραὶ καὶ αἰσχραί, ὥσπερ οἱ ἄνδρες. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45g, line 2

4, 26: τοὺς λαγῶς καὶ τὰς ἀλώπεκας θηρῶσιν οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον· κυνῶν ἐς τὴν ἄγραν οὐ δέονται, ἀλλὰ νεοττοὺς συλλαβόντες ἀετῶν καὶ κοράκων καὶ ἰκτίνων προσέτι τρέφουσι καὶ ἐκπαιδεύουσι τὴν θήραν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45h, line 2

4, 27: τὸν γρῦπα ἀκούω τὸ ζῶιον τὸ Ἰνδικὸν τετράπουν εἶναι κατὰ τοὺς λέοντας, καὶ ἔχειν ὄνυχας καρτεροὺς ὥς ὅτι μάλιστα, καὶ τούτους μέντοι τοῖς τῶν λεόντων παραπλησίους. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45h, line 13

καὶ Βάκτριοι μὲν γειτνιῶντες Ἰνδοῖς λέγουσιν αὐτοὺς φύλακας εἶναι τοῦ χρυσοῦ <τοῦ> αὐτόθι· καὶ ὀρύττειν τε αὐτόν φασιν αὐτοὺς καὶ ἐκ τούτου τὰς καλιὰς ὑποπλέ-κειν, τὸ δὲ ἀπορ-ρέον Ἰνδοὺς λαμβάνειν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45i,Beta, line 3

De an. 2, 556 (Suppl. Aristot. I 1 p. 139, 13): <ἐκ τοῦ Κτησίου· «τὰ πρό-βατα τῶν Ἰνδῶν αἱ τε αἶγες μείζονες ὄνων τῶν μεγίστων εἰσί. Go to Context

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Alpha, line 2

8, 28 p. 606 a 8: ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, <ὥς φησι Κτησίας οὐκ ὦν ἀξιόπιστος,> οὐτ' ἄγριος οὔτε ἡμερος ὅς, τὰ δ' ἄναιμα καὶ τὰ φολιδωτὰ πάντα μεγάλα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Beta, line 3

3, 3: ἴδια δὲ ἄρα φύσεως ζώων καὶ ταῦτα ἦν· ὅν οὔτε ἄγριον οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι <λέγει Κτησίας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Gamma, line 3

De an. 2, 572 (Suppl. Arist. I 1) p. 143, 17: <ἐκ τοῦ Κτησίου· «ὅς οὔτε ἡμερός ἐστιν οὔτε ἄγριος ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὅλως γῆι, οὐδ' ἂν φάγοι Ἰνδῶν οὐδεὶς ὑὸς κρέας οὐδέν περ μᾶλλον ἢ ἀνθρώπου». Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45l*, line 1

4, 36: ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, <φασὶν αὐτὴν οἱ συγγραφεῖς> πολυφάρμακόν τε καὶ τῶν βλαστημάτων τῶνδε δεινῶς πολύγονον εἶναι· καὶ τὰ μὲν σώζειν αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν κινδύνων ῥύεσθαι τοὺς ὑπὸ τῶν δακέτων ὁμοῦ τῶι θανάτῳ ὄντας (πολλὰ δὲ ἐκεῖθι τοιαῦτα), τὰ δὲ ἀπολλύναι καὶ διαφθεῖρειν ὀξύτατα, ὧν ἓν περ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ὄφεως <τοῦ πορφυροῦ> γινόμενον εἴη ἄν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45l*, line 14

ὀδόντων δὲ ἄγονός ἐστιν ὁ ὄφης οὗτος· εὐρίσκεται δ' ἐν τοῖς πυρωδεστάτοις τῆς Ἰνδικῆς χωρίοις. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 2

4, 41: γένος ὀρνίθων Ἰνδικῶν βραχυτάτων καὶ τοῦτο εἴη ἄν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 6

καὶ Ἰνδοὶ μὲν αὐτὸ φωνῇ τῇ σφετέραι δίκαιρον φιλοῦσιν ὀνομάζειν, Ἕλληνες δέ, <ὥς ἀκούω,> δίκαιον. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 13

σπουδὴν δὲ ἄρα τὴν ἀνωτάτω τίθενται Ἰνδοὶ ἐς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ· κακῶν γὰρ αὐτὸ ἐπίληθον ἡγοῦνται τῶι ὄντι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 16

καὶ οὖν καὶ ἐν τοῖς δώροις τοῖς μέγα τιμίους τῶι Περσῶν βασιλεῖ ὁ Ἰνδῶν πέμπει καὶ τοῦτο· ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων προτιμᾷ λαβὼν, καὶ ἀποθησαυρίζει κακῶν ἀνιάτων ἀντίπαλόν τε καὶ ἀμυντήριον, εἰ ἀνάγκη καταλάβοι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 22

[[καὶ διὰ ταῦτα ἀντικρίνοντες βασιανίσωμεν τῶν φαρμάκων τοῦ τε Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ὁπότερον ἦν προτιμότερον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ' ἡμέραν αὐτὴν ἀνείχε τε καὶ ἀνέστελλε τὰ δάκρυα τὸ Αἰγύπτιον, τὸ δὲ λήθην κακῶν παρείχεν αἰώνιον τὸ Ἰνδικόν·

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

καὶ τὸ μὲν γυναικὸς δῶρον ἦν, τὸ δὲ ὄρνιθος ἢ ἀπορρήτου φύσεως, δεσμῶν τῶν ὄν-
τως βαρυ- τάτων ἀπολυούσης δι' ὑπηρετοῦ τοῦ προειρημένου· καὶ Ἰνδοὺς κτήσασθαι
αὐτὸ εὐτυχήσαντας, ὥς τῆς ἐνταυθοῖ φρουρᾶς ἀπολυθῆναι ὅταν ἐθέλωσιν. Go to
Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45n,Alpha, line
2

Hist. mir. 17: <Κτησίας παρ' Ἰνδοῖς ξύλον γίνεσθαι φησιν,> ὃ καλεῖται πάρηβον.
Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Beta, line
3

Chil. 7, 713: <καὶ ὁ Κτησίας ἐν Ἰνδοῖς> εἶναι τοιαῦτα <λέγει,> / ἤλεκ- τροφόρα δέν-
δρα τε καὶ τοὺς Κυνοκε- φάλους· / δικαίους πάνυ δέ φησι, ζῆν δ' ἐκ τῶν ἀγρευμάτων.
Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma,
line 2

4, 46: ἐν Ἰνδοῖς γίνεται θηρία τὸ μέγεθος ὅσον γένοιτο ἂν οἱ κύνες, καὶ ἐστὶν
ἐρυθρά· κινναβάρι δὲ εἰκά- σαις ἂν, εἰ πρῶτον θεάσαιτο αὐτά. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma,
line 11

θηρῶσι δὲ αὐτὰ οἱ Ἰνδοὶ καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν βάπτουσι τάς τε φοινικί-
δας καὶ τοὺς ὑπ' αὐταῖς χιτῶνας καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ἐθέλωσιν ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χροάν
ἐκ- τρέψαι τε καὶ χρῶσαι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma,
line 24

γίνονται δὲ ἐνταῦθα τῆς Ἰνδικῆς ἔνθα οἱ κύνες καὶ οἱ καλούμενοι Κυνο- κέφα-
λοι, οἷς τὸ ὄνομα ἔδωκεν ἢ τοῦ σώματος ὄψις τε καὶ φύσις· τὰ δὲ ἄλλα ἀνθρώπων
ἔχουσι, καὶ ἡμφιεσμένοι βαδίζουσι δορὰς θηρίων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma,
line 32

καὶ εἰσι δί- καιοι, καὶ ἀνθρώπων λυποῦσιν οὐδένα· καὶ φθέγγονται μὲν οὐδέν, ὠρύ-
ονται δέ, τῆς γε μὴν Ἰνδῶν φωνῆς ἐπαίουσι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 3

4, 52: ὄνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττους ἵππων τὰ μεγέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι πέπυσμαι.
Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 12

ἐκ δὲ τῶνδε τῶν ποικίλων κεράτων πίνειν Ἰνδοὺς ἀκούω, καὶ ταῦτα οὐ πάντας
ἀλλὰ τοὺς τῶν Ἰνδῶν κρατίστους, ἐκ δια- στημάτων αὐτοῖς χρυσὸν περιχέαντας, οἰ-
ονεὶ ψελλίοις τισὶ κοσμήσαντας βραχίονα ὠραῖον ἀγάλματος. Go to Context

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 27

πεπίστευται δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν ὄνους καὶ ἡμέρους καὶ ἀγρίους καὶ τὰ ἄλλα τὰ μώνυχα θηρία ἀστραγάλους οὐκ ἔχειν οὐδὲ μὴν ἐπὶ τῷ ἥπατι χολήν, ὄνους δὲ τοὺς Ἰνδοὺς <λέγει Κτησίας> τοὺς ἔχοντας τὸ κέρασ ἀστρα- γάλους φορεῖν καὶ ἀχόλους μὴ εἶναι. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 40

διατριβαὶ δὲ τοῖς ὄνοις τῶν Ἰνδι- κῶν πεδίων τὰ ἐρημότατα. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 42

ἐπιόντων δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ τὴν ἄγρην αὐτῶν, τὰ μὲν ἀπαλὰ καὶ ἔτι νεαρὰ ἐαυτῶν νέμεσθαι κατόπιν ἐῷσιν, αὐτοὶ δὲ ὑπερμαχοῦσι, καὶ ἴασι τοῖς ἱππεῦσιν ὁμόσε, καὶ τοῖς κέρασι παίουσιν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 60

ζῶντα μὲν οὖν τέλειον οὐκ ἂν λάβοις, βάλλονται δὲ ἀκοντίοις καὶ οἰστοῖς, καὶ τὰ κέρατα οὕτω τὰ ἐξ αὐτῶν Ἰνδοὶ [νεκρῶν] σκυλεύσαντες ὥς εἶπον περιέπουσιν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 62

ὄνων δὲ Ἰνδῶν ἄβρωτόν ἐστι <τὸ> κρέας· τὸ δὲ αἷτιον, πέφυκεν εἶναι πικρότατον. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 2

5, 3: ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἄθηρός ἐστι, μόνος δὲ ἐν αὐτῷ τίκτεται σκῶ- ληξ φασί. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 42

τοῦτο δὴ τὸ ἔλαιον βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν κομίζουσι, σημεῖα ἐπιβάλλοντες· ἔχειν γὰρ αὐτοῦ ἄλλον οὐδὲ ὅσον ῥανίδα ἐφεῖται. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 51

τούτῳ τοί φασι τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα καὶ τὰς πόλεις αἰρεῖν τὰς ἐς ἔχθραν προ- ελθούσας οἱ, καὶ μήτε κριοὺς μήτε χελώνας μήτε τὰς ἄλλας ἐλεπόλεις ἀναμένειν, ἐπεὶ καταπιμπρὰς ἤιρηκεν· ἀγγεῖα γὰρ κεραμεῖ ὅσον κοτύλην ἕκαστον χωροῦντα ἐμπλή- σας αὐτοῦ καὶ ἀποφράξας ἄνωθεν ἐς τὰς πύλας σφενδονᾶι, ὅταν τε τύχηι <τῶν> θυρί- δων, τὰ μὲν ἀγγεῖα προσαράττεται καὶ ἀπερράγη, καὶ τὸ ἔλαιον κατώλισθε, καὶ τῶν θυρῶν πῦρ κατε- χύθη, καὶ ἄσβεστόν ἐστι· καὶ ὅπλα δὲ κάει καὶ ἀν- θρώπους μαχομέ- νους, καὶ ἄπλητόν ἐστι τὴν ἰσχύν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45s,Alpha, line 4

Hist. mir. 150: περὶ δὲ λιμνῶν <Κτησίαν μὲν ἱστορεῖν> λέγει (scil. Καλλιμά- χος [F 407 XXII Pf.]) τῶν ἐν Ἰνδοῖς λιμνῶν τὴν μὲν τὰ εἰς αὐτὴν ἀφιέμενα <μὴ> καταδέχεσθαι, καθάπερ τὴν ἐν Σικελίᾳ καὶ Μήδοις, πλὴν χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ χαλκόν· καὶ ἂν τι ἐμπέσῃ πλάγιον, ὀρθὸν ἐκβάλλειν· ἰᾶσθαι δὲ τὴν καλουμένην λεύκη. [Go to Context](#)

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45s,Beta, line 2

φλορ. 3: κρήνη ἐν Ἴν-δοῖς, ἥ τοὺς κολυμβῶντας ἐπὶ τὴν γῆν ἐκβάλλει ὥς ἀπ' ὀργάνου, <ὥς ἱστορεῖ Κτησίας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 46a, line 2

16, 31: <λέγει δὲ ἄρα Κτησίας ἐν λόγοις Ἰνδικοῖς> τοὺς καλουμένους Κυναμολγούς τρέφειν κύνας πολλοὺς κατὰ τοὺς Ὑρκανούς τὸ μέγεθος, καὶ εἶναί γε ἰσχυρῶς κυνοτρόφους. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 46b, line 3

POLLUX 5, 41: οἱ δὲ Κυναμολγοὶ κύνες εἰσὶ περὶ τὰ ἔλη τὰ μεσημβρινά, γάλα δὲ βοῶν ποιοῦνται τὴν τροφήν· καὶ τοὺς ἐπιόντας τοῦ θέρους τῷ ἔθνει βοῦς Ἰνδικούς καταγωνίζονται, ὥς ἱστορεῖ Κτησίας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 47a, line 1

Hist. mir. 146: (F 1 l α) τὴν δ' ἐν τοῖς Ἰνδοῖς κρήνην <Σ>ίλαν οὐδὲ τὸ κουφότατον τῶν <ἐμ>βληθέντων ἔαν ἐπιμένειν, ἀλλὰ πάντα· κατέλκειν· καὶ ταῦτα δὲ πλείους εἰρήκασιν καὶ ἐπὶ πλειόνων ὑδάτων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 49a, line 1

Ind. 3, 6: Κτησίης δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 49b, line 2

STRABON 15, 1, 12: Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 50, line 2

Od. σ 3): Κτησίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 51b, line 2

TZETZ. Chil. 7, 629: Καρυανδέως Σκύλακος (709 F 7) ὑπάρχει τι βιβλίον / περὶ τὴν Ἰνδικὴν γράφον ἀνθρώπους πεφυκέναι, / οὐσπερ φασὶ Σκιάποδας καὶ γε τοὺς Ὠτολίκους / . Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 63, line 4

De mens. 4, 14: ἡ γένεσις τοῦ πιπέρεως <κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον> τοιαύτη· ἔθνος ἐστὶ κατὰ τὴν Ἀζού-μην, Βησσάδαι τοῦνομα, σώμασι σμικροῖς καὶ ἀδρανεστάτοις κεχρημένοι, κεφαλαῖς μεγάλαις καὶ ἀκάρτοις καὶ παρὰ τὴν Ἰνδῶν φύσιν ἀπλόθριζιν· σπηλαίοις δὲ ἐνοικοῦσιν ὑπογείοις, καὶ κρημνοβατεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τὴν τοῦ τόπου συντροφίαν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 63, line 7

ὁ δὲ Μάξιμος φησι· «φυτόν ἐστὶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ πρῶτον μὲν ἀνάκανθον, φυτουργούμενον δὲ ὥς ἄμπελος ἀναδενδράς ἢ ὑπὸ χάρακα, φέρει δὲ τὸν καρπὸν βοτρυώδη ὥς

3.11. EPHIPPUS COMIC

τερέβινθος, ἔχει δὲ φύλλον κισσῶδες ὑπόμακρον. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 71, line 2

TZETZ. Chil. 8, 985/92: Ἡρόδοτος (3, 110/2), Διόδωρος (2, 49), <Κτησίας,> πάντες ἄλλοι / λέγουσι τὴν Εὐδαίμονα τυγχάνειν Ἀραβίαν, / ὥσπερ καὶ γῆν τὴν Ἰνδικήν, εὐ-
ωδεστάτην ἄγαν, / ἀρώμασιν ἐκπνέουσιν ὥς καὶ τὴν γῆν ἐκείνης, / καὶ λίθους κοπτο-
μένους δὲ ταύτης ἀρωματίζουν. Go to Context

3.11 Ephippus Comic

Ephippus (Ephippos) of Athens was an Ancient Greek comic poet of the middle comedy.

We learn this from the testimonies of Suidas and Antiochus of Alexandria[1], and from the allusions in his fragments to Plato, and the Academic philosophers,[2] and to Alexander of Pherae and his contemporaries, Dionysius the Elder, Cotys, Theodorus[disambiguation needed], and others.[3] (From Wikipedia⁸)

Ephippus Comic., Fragmenta (0450: 002) "Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 3", Ed. Meineke, A. Berlin: Reimer, 1840, Repr. 1970. Play Ger, fragment 1, line 7

καὶ περιοίκους εἶναι ταύτης Ἰνδούς, Λυκίους, Μυγδονιώτας, Κραναούς, Παφίους.

3.12 Menander

Menander (Greek: *Μένανδρος*, Menandros; c. 341/42– c. 290 BC) was a Greek dramatist and the best-known representative of Athenian New Comedy.[1] He was the author of more than a hundred comedies, and took the prize at the Lenaia festival eight times.[2] His record at the City Dionysia is unknown but may well have been similarly spectacular. (From Wikipedia⁹)

Menander Comic., Fragmenta (0541: 045) "Menandri quae supersunt, vol. 2, 2nd edn.", Ed. Körte, A., Thierfelder, A. Leipzig: Teubner, 1959. Fragment 24, line 3

8. http://en.wikipedia.org/wiki/Ephippus_of_Athens.

9. <http://en.wikipedia.org/wiki/Menander>

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυίνδων χρυσίον, Περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυρᾶ τε στρώματα ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτήρι' <Ἰν>δι<κ>ά <τε> τορεύματα κάκτυ-
πωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρώνια.

3.13 Clearchus of Soli

Clearchus of Soli (Greek: Κλέαρχος, Klearkhos) was a Greek philosopher of the 4th-3rd century BCE, belonging to Aristotle's Peripatetic school. He was born in Soli in Cyprus.

He wrote extensively on eastern cultures, and is thought to have traveled to the Bactrian city of Ai-Khanoum (Alexandria on the Oxus) in modern Afghanistan. Writings

Clearchus wrote extensively around 320 BCE on eastern cultures, from Persia to India, and several fragments from him are known. His book "Of Education" (Greek: Περὶ παιδείας, Peri paideiās) was preserved by Diogenes Laertius.

Clearchus in particular expressed several theories on the connection between western and eastern religions. In "Of Education", he wrote that "the gymnosophists are descendants of the Magi". In another text, quoted by Josephus, Clearchus reported a dialogue with Aristotle, where the philosopher states that the Hebrews were descendants of the Indian philosophers:

"Jews are derived from the Indian philosophers; they are named by the Indians Calami, and by the Syrians Judaei, and took their name from the country they inhabit, which is called Judea; but for the name of their city, it is a very awkward one, for they call it Jerusalem." Josephus, *Contra Apionem*, I, 22.[1] (From Wikipedia¹⁰)

Clearchus Phil., *Fragmenta* (1270: 001) "Klearchos", Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1969; *Die Schule des Aristoteles*, vol. 3, 2nd edn.. Fragment 6, line 15

κάκεϊνος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας, οὗτοι δ' εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων.

Clearchus Phil., *Fragmenta* Fragment 6, line 16

καλοῦνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι, τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου.

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Clearchus_of_Soli

3.14. EUDOXUS OF CNIDUS

3.14 Eudoxus of Cnidus

Eudoxus /'ju:dəksəs/ of Cnidus (Greek: Εὐδόξος ὁ Κνίδιος Eúdoxos ho Kní-dios; 408 BC – 355 BC) was a Greek astronomer, mathematician, scholar and student of Plato. All of his works are lost, though some fragments are preserved in Hipparchus' commentary on Aratus's poem on astronomy.[1] Theodosius of Bithynia's important work, Sphaerics, may be based on a work of Eudoxus. (From Wikipedia¹¹)

Eudoxus Astron., Fragmenta (1358: 001) “Die Fragmente des Eudoxos von Knidos”, Ed. Lasserre, F. Berlin: De Gruyter, 1966. Fragment 240, line 2

PARAPEGMA MILES. 456 D I 1 [Χηλαὶ ἐσπέριαι δύνου]υσιν κατ' Εὐ[δοξον, κατὰ δὲ Ἴ]νδῶν Καλλανέα [die insequenti Χηλαὶ ἐς- π]έριαι δύνουσιν.

3.15 Aristoxenus

Aristoxenus of Tarentum (Greek: Ἀριστοῦξενος; fl. 335 BC) was a Greek Peripatetic philosopher, and a pupil of Aristotle. Most of his writings, which dealt with philosophy, ethics and music, have been lost, but one musical treatise, Elements of Harmony, survives incomplete, as well as some fragments concerning rhythm and meter. The Elements is the chief source of our knowledge of ancient Greek music.[1] (From Wikipedia¹²)

Aristoxenus Mus., Fragmenta (0088: 006) “Aristoxenos”, Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1967; Die Schule des Aristoteles, vol. 2, 2nd edn.. Fragment 53, line 3

... φησὶ δ' Ἀριστοῦξενος ὁ μουσικὸς Ἰνδῶν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.

Aristoxenus Mus., Fragmenta Fragment 53, line 6

τοῦ δ' εἰπόντος, ὅτι ζητῶν περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καταγελάσαι τὸν Ἰνδόν, λέγοντα μὴ δύνασθαι τίνα τὰ ἀνθρώπινα κατιδεῖν ἀγνοοῦντά γε τὰ θεῖα.

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Eudoxus_of_Cnidus

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Aristoxenus>

3.16 Aristoteles et Corpus Aristotelicum

Aristotle (Ancient Greek: Ἀριστοτέλης [aristotélɛ:s], Aristotélēs) (384 BC – 322 BC)[1] was a Greek philosopher and polymath, a student of Plato and teacher of Alexander the Great. His writings cover many subjects, including physics, metaphysics, poetry, theater, music, logic, rhetoric, linguistics, politics, government, ethics, biology, and zoology. Together with Plato and Socrates (Plato's teacher), Aristotle is one of the most important founding figures in Western philosophy. Aristotle's writings were the first to create a comprehensive system of Western philosophy, encompassing ethics, aesthetics, logic, science, politics, and metaphysics. (From Wikipedia¹³)

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De caelo (0086: 005) “Aristote. Du ciel”, Ed. Moraux, P. Paris: Les Belles Lettres, 1965. Bekker page 298a, line 11

Διὸ τοὺς ὑπολαμβάνοντας συν- ἄπτειν τὸν περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας τόπον τῷ περὶ τὴν Ἰνδικήν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἶναι τὴν θάλατταν μίαν, μὴ λίαν ὑπολαμβάνειν ἄπιστα δοκεῖν· λέγουσι δὲ τεκμαιρόμενοι καὶ τοῖς ἐλέφασιν, ὅτι περὶ ἀμφοτέρους τοὺς τόπους τοὺς ἐσχάτους ὄντας τὸ γένος αὐτῶν ἐστίν, ὥς τῶν ἐσχάτων διὰ τὸ συν- ἄπτειν ἀλλήλοις τοῦτο πεπονθότων.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Ethica Eudemia (0086: 009) “[Aristotelis ethica Eudemia]”, Ed. Susemihl, F. Leipzig: Teubner, 1884, Repr. 1967. Bekker page 1226a, line 29

διὸ οὐ βου- λεύομεθα περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, οὐδὲ πῶς ἂν ὁ κύκλος τετρα- γωνισθείη.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De generatione animalium (0086: 012) “Aristotelis de generatione animalium”, Ed. Drossaart Lulofs, H.J. Oxford: Clarendon Press, 1965, Repr. 1972. Bekker page 746a, line 34

σπάνια μὲν οὖν γίγνεται τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν ἄλλων, γίγνεται δὲ καὶ ἐπὶ κυνῶν καὶ ἀλωπέκων καὶ λύκων <καὶ θώων>· καὶ οἱ Ἰνδικοὶ δὲ κύ- νες ἐκ θηρίου τινὸς κυνώδους γεννῶνται καὶ κυνός.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium (0086: 014) “Aristote. Histoire des animaux, vols. 1–3”, Ed. Louis, P. Paris: Les Belles Lettres, 1:1964; 2:1968; 3:1969. Bekker page 499b, line 19

Μονοκέρατα δὲ καὶ μῶ- νυχᾶ ὀλίγα, οἷον ὁ Ἰνδικὸς ὄνος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 499b, line 20

13. <http://en.wikipedia.org/wiki/Aristotle>

3.16. ARISTOTELES ET CORPUS ARISTOTELICUM

Καὶ ἀστράγαλον δ' ὁ Ἰνδικὸς ὄνος ἔχει τῶν μωνύχων μόνον· ἡ γὰρ ὕς, ὥσπερ ἐλέχθη πρότερον, ἐπαμφοτερίζει, διὸ καὶ οὐ καλλιαστράγαλόν ἐστιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 501a, line 26

Ἔστι δέ τι, εἰ δεῖ πιστεῦσαι Κτησίᾳ· ἐκεῖνος γὰρ τὸ ἐν Ἰνδοῖς θηρίον, ᾧ ὄνομα εἶναι μαρτιχόραν, τοῦτ' ἔχειν ἐπ' ἀμφοτέρᾳ φησι τριστοίχους τοὺς ὀδόντας· εἶναι δὲ μέγεθος μὲν ἡλίκον λέοντα καὶ δασὺ ὁμοίως, καὶ πόδας ἔχειν ὁμοίους, πρόσωπον δὲ καὶ ὦτα ἀνθρωποειδές, τὸ δ' ὄμμα γλαυκόν, τὸ δὲ χρῶμα κινναβάρινον, τὴν δὲ κέρκον ὁμοίαν τῇ τοῦ σκορπίου τοῦ χερσαίου, ἐν ᾗ κέντρον ἔχειν καὶ τὰς ἀποφυάδας ἀπακοντίζειν, φθέγγεσθαι δ' ὅμοιον φωνῇ ἅμα σύριγγος καὶ σάλπιγγος, ταχὺ δὲ θεῖν οὐχ ἥττον τῶν ἐλάφων, καὶ εἶναι ἄγριον καὶ ἀνθρωποφάγον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 571b, line 34

Ἐξαγριαίνονται δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες περὶ τὴν ὀχείαν, διόπερ φασὶν οὐκ εἶναι αὐτοὺς ὀχεύειν τὰς θηλείας τοὺς τρέφοντας ἐν τοῖς Ἰνδοῖς· ἐμμανεῖς γὰρ γινομένους ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀνατρέπειν τὰς οἰκήσεις αὐτῶν ἅτε φαύλως ᾧκοδομημένας, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐργάζεσθαι.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 597b, line 27

Ὅλως δὲ τὰ γαμψώνυχα πάντα βραχυτράχηλα καὶ πλατύγλωττα καὶ μιμητικά· καὶ γὰρ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἢ ψιττάκη, τὸ λεγόμενον ἀνθρωπόγλωττον, τοιοῦτόν ἐστι· καὶ ἀκολαστότερον δὲ γίνεται, ὅταν πῖνῃ οἶνον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 606a, line 8

Ἐν δὲ Λιβύῃ πάσῃ οὔτε σὺς ἄγριός ἐστιν οὔτ' ἔλαφος οὔτ' αἶψ ἄγριος· ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, ὡς φησὶ Κτησίας οὐκ ὦν ἀξιόπιστος, οὔτ' ἄγριος οὔτε ἡμερος ὕς, τὰ δ' ἀναιμα καὶ τὰ φολιδωτὰ πάντα μεγάλα.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 607a, line 4

Φασὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ τίγριος καὶ κυνὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικούς, οὐκ εὐθὺς δ' ἀλλ' ἐπὶ τῆς τρίτης μίξεως· τὸ γὰρ πρῶτον γεννηθὲν θηριῶδες γίνεσθαί φασιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 607a, line 34

Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὀφειδίον τι, οὗ μόνου φάρμακον οὐκ ἔχουσιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 610a, line 19

Χρῶνται δ' οἱ Ἰνδοὶ πολεμιστηρίοις, καθάπερ τοῖς ἄρρεσι, καὶ ταῖς θηλείαις· εἰσὶ μέντοι καὶ ἐλάττονες αἱ θήλειαι καὶ ἀψυχότεραι πολὺ.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Magna moralia (0086: 022) “Aristotle, vol. 18 (ed. G.C. Armstrong)”, Ed. Susemihl, F. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1935, Repr. 1969. Book 1, chapter 17, section 4, line 6

πολλάκις γὰρ διανοούμεθα ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, ἀλλ’ οὐτι καὶ προαιρούμεθα.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Meteorologica (0086: 026) “Aristotelis meteorologicorum libri quattuor”, Ed. Fobes, F.H. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1919, Repr. 1967. Bekker page 350a, line 25

ρεῖ δὲ καὶ ὁ Ἰνδὸς ἐξ αὐ- τοῦ, πάντων τῶν ποταμῶν ρεῦμα πλεῖστον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Meteorologica Bekker page 362b, line 21

τὸ γὰρ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τοῦ ἐξ Αἰ- θιοπίας πρὸς τὴν Μαιώτιν καὶ τοὺς ἐσχατεύοντας τῆς Σκυθίας τόπους πλεόν ἢ πέντε πρὸς τρία τὸ μέγεθος ἐστίν, ἐάν τέ τις τοὺς πλοῦς λογίζεται καὶ τὰς ὁδοὺς, ὡς ἐνδέχεται λαμ- βάνειν τῶν τοιούτων τὰς ἀκριβείας.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Meteorologica Bekker page 362b, line 28

τὰ δὲ τῆς Ἰνδικῆς ἔξω καὶ τῶν στηλῶν τῶν Ἡρακλείων διὰ τὴν θάλατταν οὐ φαίνεται συνείρειν, τῷ συνεχῶς εἶναι πᾶσαν οἰκουμένην)· ἐπεὶ δ’ ὁμοίως ἔχειν ἀνάγκη τόπον τινὰ πρὸς τὸν ἕτερον πόλον ὥσπερ ὃν ἡμεῖς οἰκοῦμεν πρὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν, δηλὸν ὡς ἀνάλογον ἔξει τὰ τ’ ἄλλα καὶ τῶν πνευ- μάτων ἢ στάσις· ὥστε καθάπερ ἐν- ταῦθα βορέας ἐστίν, κάκει- νοις ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ἄρκτου τις ἄνεμος οὕτως ὢν, ὃν οὐδὲν δυ- νατὸν διέχειν δεῦρο, ἐπεὶ οὐδ’ ὁ βορέας οὗτος εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκουμένην πᾶσάν ἐστιν· ἔστιν γὰρ ὥσπερ ἀπόγειον τὸ πνεῦμα τὸ βόρειον [ἔως ὁ βορέας οὗτος εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκουμένην]

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes (0086: 027) “Aristotelis opera, vol. 2”, Ed. Bekker, I. Berlin: Reimer, 1831, Repr. 1960. Bekker page 834a, line 1

Φασὶ δὲ καὶ ἐν Ἰνδοῖς τὸν χαλκὸν οὕτως εἶναι λαμ- πρὸν καὶ καθαρὸν καὶ ἀνίωτον, ὥστε μὴ διαγινώσκεισθαι τῇ χροῇ πρὸς τὸν χρυσόν, ἀλλ’ ἐν τοῖς Δαρείου ποτηρίοις βατιακάς εἶναί τινας καὶ πλείους, ἅς εἰ μὴ τῇ ὁσμῇ, ἄλ- λως οὐκ ἦν διαγνῶναι πότερόν εἰσι χαλκαῖ ἢ χρυσαῖ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes Bekker page 835a, line 6

Θαυμαστὸν δὲ τί φασιν ἐν Ἰνδοῖς περὶ τὸν ἐκεῖ μό- λυβδον συμβαίνειν· ὅταν γὰρ τακεῖς εἰς ὕδωρ καταχυθῇ ψυχρόν, ἐκπηδᾷ ἐκ τοῦ ὕδατος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes Bekker page 835b, line 5

Ἐν Ἰνδοῖς ἐν τῷ Κέρατι καλουμένῳ ἰχθύδι φασὶ γίνεσθαι ἃ ἐν τῷ ξηρῷ πλανᾶται καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ποταμόν.

3.16. ARISTOTELES ET CORPUS ARISTOTELICUM

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo (0086: 028) “Aristotelis qui fertur libellus de mundo”, Ed. Lorimer, W.L. Paris: Les Belles Lettres, 1933. Bekker page 393b, line 3

Πρὸς γε μὴν ταῖς ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου πάλιν εἰς- ρέων ὁ Ὀκεανός, τὸν Ἰνδικὸν τε καὶ Περσικὸν διανοίξας κόλ- πον, ἀναφαίνει συνεχῇ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διει- ληφώς.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 393b, line 15

Τούτων δὲ οὐκ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ † Φεβὸλ καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀραβικὸν κειμένη κόλπον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 397b, line 18

Διὸ καὶ τῶν πα- λαιῶν εἰπεῖν τινες προήχθησαν ὅτι πάντα ταῦτά ἐστι θεῶν πλέα τὰ καὶ δι’ ὀφθαλμῶν ἰνδαλλόμενα ἡμῖν καὶ δι’ ἀκοῆς καὶ πάσης αἰσθήσεως, τῇ μὲν θείᾳ δυνάμει πρέποντα κατα- βαλλόμενοι λόγον, οὐ μὴν τῇ γε οὐσίᾳ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 398a, line 28

Τὴν δὲ σύμπασαν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας, περατουμένην Ἑλλησπόν- τω μὲν ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέραν μερῶν, Ἰνδῶ δὲ ἐκ τῶν πρὸς ἑω, διειλήφεσαν κατὰ ἔθνη στρατηγοὶ καὶ σα- τράπαι καὶ βασιλεῖς, δοῦλοι τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἡμεροδρόμοι τε καὶ σκοποὶ καὶ ἀγγελιαφόροι φρυκτωριῶν τε ἐποπτῆρες.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium (0086: 030) “Aristote. Les parties des animaux”, Ed. Louis, P. Paris: Les Belles Lettres, 1956. Bekker page 643b, line 6

Πάντα γὰρ ὥς εἰπεῖν, ὅσα ἡμερὰ καὶ ἄγρια τυγχάνει ὄντα, οἷον ἄνθρω- ποι, ἵπποι, βόες, κύνες ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὕες, αἶγες, πρόβατα· ὧν ἕκαστον, εἰ μὲν ὁμώνυμον, οὐ διήρη- ται χωρὶς, εἰ δὲ ταῦτα ἐν εἴδει, οὐχ οἷόν τ’ εἶναι διαφορὰς τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἡμερον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium Bekker page 663a, line 19

Ἔστι δὲ τὰ πλεῖστα τῶν κερατοφόρων διχαλά, λέγεται δὲ καὶ μώνυχον, ὃν καλοῦ- σιν Ἰνδικὸν ὄνον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium Bekker page 663a, line 23

Τὰ μὲν οὖν πλεῖστα, καθάπερ καὶ τὸ σῶμα διήρηται τῶν ζώων οἷς ποιεῖται τὴν κίνησιν, δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, καὶ κέρατα δύο πέφυκεν ἔχειν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην· ἔστι δὲ καὶ μονοκέ- ρατα, οἷον ὃ τε ὄρυξ καὶ ὁ Ἰνδικὸς καλούμενος ὄνος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Politica (0086: 035) “Aristotelis politica”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1957, Repr. 1964. Bekker page 1332b, line 24

εἰ μὲν τοίνυν εἶησαν τοσοῦτον διαφέροντες ἄτεροι τῶν ἄλλων ὅσον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἥρωας ἡγούμεθα τῶν ἀνθρώπων διαφέρειν, εὐθὺς πρῶτον κατὰ τὸ σῶμα πολλὴν ἔχοντας ὑπερβολήν, εἶτα κατὰ τὴν ψυχὴν, ὥστε ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

φανερὰν τὴν ὑπεροχὴν τοῖς ἀρχομένοις τὴν τῶν ἀρχόντων, δῆλον ὅτι βέλτιον αἰετὸς τοὺς αὐτοὺς τοὺς μὲν ἀρχεῖν τοὺς δ' ἀρχεσθαι καθάπαξ· ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐ ῥάδιον λαβεῖν οὐδ' ἔστιν ὥσπερ ἐν Ἰνδοῖς φησι Σκύλαξ εἶναι τοὺς βασιλέας τοσοῦτον δια- φέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερόν ὅτι διὰ πολλὰς αἰτίας ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ μέρος ἀρχεῖν καὶ ἀρχεσθαι.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Problemata* (0086: 036) “Aristotelis opera, vol. 2”, Ed. Bekker, I. Berlin: Reimer, 1831, Repr. 1960. Bekker page 895b, line 25

καὶ γὰρ ἀνθρωποὶ που φαίνονται ἄγριοι ὄντες καὶ κύνες ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἵπποι ἄλλοθι, ἀλλ' οὐ λέοντες ἡμεροὶ οὐδὲ παρδάλεες οὐδ' ἔχεις οὐδ' ἄλλα πολλὰ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Sophistici elenchi* (0086: 040) “Aristotelis topica et sophistici elenchi”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1958, Repr. 1970 (1st edn. corr.). Bekker page 167a, line 8

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρὰ τὸ πῆ καὶ τὸ ἀπλῶς· οἶον ὁ Ἰνδός, ὅλος μέλας ὢν, λευκός ἔστι τοὺς ὀδόντας· λευκός ἄρα καὶ οὐ λευκός ἔστιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Topica* (0086: 044) “Aristotelis topica et sophistici elenchi”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1958, Repr. 1970 (1st edn. corr.). Bekker page 116a, line 38

ἔστι δὲ τοῦτο ταῦτ' οὗ πρὸ αὐτοῦ, διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ· τὸ μὲν γὰρ τοὺς φίλους δικαίους εἶναι δι' αὐτὸ αἰρούμεθα, καὶ εἰ μηδὲν ἡμῖν μέλλει ἔσεσθαι, κἂν ἐν Ἰνδοῖς ὦσιν· τὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς δι' ἕτερον, ὅπως μὴθὲν ἡμᾶς βλέπτωσιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* (0086: 051) “Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta”, Ed. Rose, V. Leipzig: Teubner, 1886, Repr. 1967. Category 1, treatise title 3, fragment 35, line 4

γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις Χαλδαίοις, καὶ γυμνο- σοφιστὰς παρ' Ἰνδοῖς, παρὰ τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς καλουμένους δρυΐδας καὶ σεμνοθέους, καθά φησιν <Ἀριστο- τέλης> ἐν τῷ μαγικῷ καὶ Σωτίων ἐν εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς δια- δοχῆς.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* Category 6, treatise title 37, fragment 263, line 1

c. 49: φασὶ δὲ καὶ ἐν Ἰνδοῖς τὸν χαλκὸν οὕτως εἶναι λαμπρὸν καὶ καθαρὸν καὶ ἀνίωτον, ὥς μὴ διαγινώσκεισθαι τῇ χροῇ πρὸς τὸν χρυσόν, ἀλλ' ἐν τοῖς Δα- ρείου ποτηρίοις βατιάκας εἶναι τινὰς καπήλους, ἃς εἰ μὴ τῇ ὁσμῇ, ἄλλως οὐκ ἦν διαγινῶναι πότερόν εἰσι χαλκαῖ ἢ χρυσαῖ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* Category 6, treatise title 37, fragment 264, line 7

(61) θαυμαστὸν δέ τι φασὶν ἐν Ἰνδοῖς περὶ τὸν ἐκεῖ μόλυβδον συμβαίνειν· ὅταν γὰρ τακεῖς εἰς ὕδωρ καταχυθῇ ψυχρόν, ἐκπηδᾷ ἐκ τοῦ ὕδατος.

3.17. MEGASTHENES

3.17 Megasthenes

Megasthenes[pronunciation?] (Μεγασθένης, ca. 350 – 290 BCE) was a Greek ethnographer and explorer in the Hellenistic period, author of the work *Indica*. He was born in Asia Minor (modern day Turkey) and became an ambassador of Seleucus I of the Seleucid dynasty possibly to Chandragupta Maurya in Pataliputra, India. However the exact date of his embassy is uncertain. Scholars place it before 298 BC, the date of Chandragupta's death.

Arrian explains that Megasthenes lived in Arachosia, with the satrap Sibyrtius, from where he visited India:

"Megasthenes lived with Sibyrtius, satrap of Arachosia, and often speaks of his visiting Sandracottus, the king of the Indians." Arrian, *Anabasis Alexandri* [1]

We have more definite information regarding the parts of India Megasthenes visited. He entered the subcontinent through the district of the Pentapotamia, providing a full account of the rivers found there (thought to be the five affluents of the Indus that form the Punjab region), and proceeded from there by the royal road to Pataliputra. There are accounts of Megasthenes having visited Madurai (then, a bustling city and capital of the Pandyas), but he appears not to have visited any other parts of India.

At the beginning of his *Indica*, he refers to the older Indians who know about the prehistoric arrival of Dionysus and Hercules in India, which was a story very popular amongst the Greeks during the Alexandrian period. Particularly important are his comments on the religions of the Indians. He mentions the devotees of Heracles and Dionysus but he does not mention Buddhists, something that gives support to the theory that the latter religion was not widely known before the reign of Ashoka.[2]

His *Indica* served as an important source for many later writers such as Strabo and Arrian. He describes such features as the Himalayas and the island of Sri Lanka. He also describes a caste system different from the one that exists today, which shows that the caste system may to some extent be fluid and evolving. However, it might be that, being a foreigner, he was not adequately informed about the caste system. His description follows:

The first is formed by the collective body of the Philosophers, which in point of number is inferior to the other classes, but in point of dignity preeminent

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

over all. The philosopher who errs in his predictions incurs censure, and then observes silence for the rest of his life. The second caste consists of the Husbandmen, who appear to be far more numerous than the others. They devote the whole of their time to tillage; nor would an enemy coming upon a husbandman at work on his land do him any harm, for men of this class, being regarded as public benefactors, are protected from all injury. The third caste consists of the Shepherds and in general of all herdsmen who neither settle in towns nor in villages, but live in tents. The fourth caste consists of the Artizans. Of these some are armourers, while others make the implements that husbandmen and others find useful in their different callings. This class is not only exempted from paying taxes, but even receives maintenance from the royal exchequer. The fifth caste is the Military. It is well organized and equipped for war, holds the second place in point of numbers, and gives itself up to idleness and amusement in the times of peace. The entire force—men-at-arms, war-horses, war-elephants, and all—are maintained at the king's expense. The sixth caste consists of the Overseers. It is their province to inquire into and superintend all that goes on in India, and make report to the king, or, where there is not a king, to the magistrates. The seventh caste consists of the Councillors and Assessors,—of those who deliberate on public affairs. It is the smallest class, looking to number, but the most respected, on account of the high character and wisdom of its members; for from their ranks the advisers of the king are taken, and the treasurers, of the state, and the arbiters who settle disputes. The generals of the army also, and the chief magistrates, usually belong to this class.

Later writers such as Arrian, Strabo, Diodorus, and Pliny refer to Indica in their works. Of these writers, Arrian speaks most highly of Megasthenes, while Strabo and Pliny treat him with less respect. Indica contained many legends and fabulous stories, similar to those we find in the Indica of Ctesias.

Megasthenes' Indica is the first well-known Western account of India and he is regarded as one of the founders of the study of Indian history in the West. He is also the first foreign Ambassador to be mentioned in Indian history.

Megasthenes also comments on the presence of pre-Socratic views among the Brahmans and Jews. Five centuries later Clement of Alexandria, in his Stromateis, may have misunderstood Megasthenes to be responding to claims of Greek primacy by admitting Greek views of physics were preceded by those of Jews and Indians. Megasthenes, like Numenius of Apamea, was simply comparing the ideas of the different ancient cultures.[3] (From

3.17. MEGASTHENES

Wikipedia¹⁴)

Megasthenes Hist., Fragmenta (1489: 003) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t1-43, line 1

INΔ*ικΑ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 1
(ΕΠΙΤΟΜΗ.)

Diodorus II, 35: Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρος οὖσα τῷ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ μεγάλη πε- ριέχει θάλαττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμωδὸν ὅρος διείργει τῆς Σκυθίας, ἣν κατοικοῦσι τῶν Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκκαι· τὴν δὲ τετάρτην τὴν πρὸς δύσιν ἐστραμμένην διείληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμὸς, μέγιστος ὢν σχεδὸν τῶν ἀπάντων μετὰ τὸν Νεῖλον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 9

(2) Τὸ δὲ μέγεθος τῆς ὅλης Ἰνδικῆς φασιν ὑπάρ- χειν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύ- σιν δισμυρίων ὀκτακίς- χιλίων σταδίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν τρισ- μυρίων δισχιλίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 15

Τηλικαύτη δὲ οὖσα τὸ μέγεθος δοκεῖ μάλιστα τοῦ κόσμου περιέχειν τὸν τῶν θερι- νῶν τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαχῇ μὲν ἐπ’ ἄκρας τῆς Ἰνδικῆς ἰδεῖν ἔστιν ἀσκίους ὄντας τοὺς γνῶμονας, νυκτὸς δὲ τὰς ἄρκτους ἀθεωρήτους· ἐν δὲ τοῖς ἐσχά- τοις οὐδ’ αὐτὸν τὸν ἀρκτοῦρον φαίνεσθαι· καθ’ ὃν δὴ τρόπον φασὶ καὶ τὰς σκιάς κεκλίσθαι πρὸς μεσημ- βρίαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 20

3. Ἡ δ’ οὖν Ἰνδικὴ πολλὰ μὲν ὄρη καὶ μεγάλα ἔχει δένδρεσι παντοδαποῖς καρπίμοις πληθύνοντα, πολλὰ δὲ πεδία καὶ μεγάλα καρποφόρα, τῷ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλήθεσι διαιρούμενα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 31

(4) Καὶ πλείστους δὲ καὶ μεγίστους ἐλέφαντας ἐκτρέφει, χορηγοῦσα τὰς τροφὰς ἀφθόνως, δι’ ἃς ταῖς ῥώμας τὰ θηρία ταῦτα πολὺ προέχει τῶν κατὰ τὴν Λιβύην γεν- νωμένων· διὸ καὶ πολλῶν θηρευο- μένων ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας κατασκευαζομένων μεγάλας συμβαίνει γίνεσθαι ῥοπὰς πρὸς τὴν νίκην.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 46

(7) Χωρὶς δὲ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φέρεται κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πολλὴ μὲν κέγ- χρος, ἀρδευομένη τῇ τῶν ποταμίων ναμάτων δαψιλεία, πολὺ δὲ ὄσπριον καὶ διά- φορον, ἔτι δὲ ὄρυζα καὶ τὸ προσαγορευόμενον βόσπορον, καὶ μετὰ ταῦτ’ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατροφήν χρη- σίμων· καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ· οὐκ ὀλίγους

14. <http://en.wikipedia.org/wiki/Megasthenes>

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδίμους καρποὺς φέρει δυνά- μένους τρέφειν ζῶα, περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἶη γράφειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 53

(8) Διὸ καὶ φασὶ μηδέποτε τὴν Ἰνδικὴν ἐπισχεῖν λιμὸν ἢ καθόλου σπάνιν τῶν πρὸς τροφήν ἡμέρον ἀνηκόντων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 61

Διττῶν γὰρ ὄμβρων ἐν αὐτῇ γινομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, τοῦ μὲν χειμερινοῦ, καθὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ σπό- ρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ δ' ἑτέρου κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν, καθ' ἣν σπεῖρεσθαι συμβαίνει τὴν ὄρυζαν καὶ τὸ βόσπορον, ἔτι δὲ σήσαμον καὶ κέγχρον, κατὰ [δὲ] τὸ πλεῖστον ἀμφοτέροις τοῖς καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυγχάνουσι· πάντων δὲ (μὴ) τελεσφο- ρουμένων, θατέρου τῶν καρπῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 73

(10) Συμβάλλονται δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἔνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι· παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις οἱ πολέμιοι καταφθεί- ροντες τὴν χώραν ἀγεώργητον κατασκευάζουσι· παρὰ δὲ τούτοις τῶν γεωρ- γῶν ἱε- ρῶν καὶ ἀσύλων ἐωμένων, οἱ πλησίον τῶν παρα- τάξεων γεωργοῦντες ἀνεπαίσθητοι τῶν κινδύνων εἰσίν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 85

XXXVII. 11. Ἐχει δὲ καὶ ποταμοὺς ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους πλω- τοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 100

Καὶ γὰρ Ἀλέ- ξανδρος ὁ Μακεδὼν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας μό- νους τοὺς Γανδαρίδας οὐκ ἐπολέμησε· καταντήσας γὰρ ἐπὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, καὶ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς καταπολεμήσας, ὥς ἐπύθετο τοὺς Γανδαρίδας ἔχειν τετρακισχιλίους ἐλέφαντας πο- λεμικῶς κεκοσμημένους, ἀπέγνω τὴν ἐπ' αὐτοὺς στρα- τείαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 104

(14) Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγη ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδὸς, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἀφορίζει τὴν Ἰνδικὴν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν δέχε- ται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, ἐπιφα- νεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσῖνον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 114

(16) Τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποτα- μοὺς πλήθους καὶ τῆς τῶν ὑδάτων ὑπερβολῆς αἰτίαν φέρουσιν οἱ παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοιαύτην· τῆς Ἰνδικῆς φασὶ τὰς περι- κειμένας χώρας, τὴν τε Σκυθῶν καὶ Βακτριανῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀριανῶν, ὑψηλοτέρας

3.17. MEGASTHENES

εἶναι τῆς Ἰνδικῆς· ὥστε εὐλόγως εἰς τὴν ὑποκειμένην χώραν πανταχόθεν συρρεούσας τὰς λιβά-δας ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ποιεῖν τοὺς τόπους καθύγρους καὶ γεννᾶν ποταμῶν πλῆθος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 120

(17) Ἴδιον δέ τι συμ-βαίνει περὶ τινὰ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν τὸν ὀνομαζόμενον Σίλλαν, ῥέοντα δὲ ἔκ τινος ὁμωνύμου κρήνης· ἐπὶ γὰρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιπλεῖ, πάντα δ' εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 125

XXXVIII. 18. Τὴν δ' ὅλην Ἰνδικὴν οὖσαν ὑπερμε-γέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντοδαπά, καὶ τούτων μηδὲν ἔχειν τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν ἔπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα, πρὸς δὲ τούτοις μήτε ξενικὴν ἀποικίαν προσδέχεσθαι πώποτε μήτε εἰς ἄλλο ἔθνος ἀπεσταλκέναι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 139

20. Μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι περὶ ὧν καθήκον ἂν εἴη συντόμως· διελθεῖν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 144

Φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, παρ' αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμηδὸν οἰκοῦντων, παραγενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέρας τόπων ἔχοντα δύναμιν ἀξιολόγον· ἐπελθεῖν δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, μηδεμιᾶς οὔσης ἀξιολόγου πόλεως τῆς δυναμένης ἀντιτάξασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 158

(22) Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς παραθέσεως τῶν καρ-πῶν ἐπιμεληθέντα μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν εὔρεσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον χρη-σίμων παραδοῦναι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 169

Βασιλεύσαντα δὲ πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα γήρᾳ τελευτῆσαι· διαδεξαμέ-νους δὲ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀεὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολιπεῖν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευταῖον πολ-λαῖς γενεαῖς ὕστερον καταλυθείσης τῆς ἡγεμονίας δη-μοκρατηθῆναι τὰς πόλεις.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 177

XXXIX. 24. Περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ τοιαῦτα μυθολογοῦσιν οἱ τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 185

(25) Γαμήσαντα δὲ πλείους γυ-ναῖκας, υἱοὺς μὲν πολλοὺς, θυγατέρα δὲ μίαν γεννήσαι· καὶ τούτων ἐνηλίκων γενομένων, πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν διελόμενον εἰς ἴσας τοῖς τέκνοις μερίδας ἅπαν-τας τοὺς υἱοὺς ἀποδειξαι βασιλέας, μίαν δὲ θυγατέρα θρέψαντα καὶ ταύτην βασιλίσσαν ἀποδείξαι.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 201

(28) Νομίμων δ' ὄντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξηλλαγμένων θαυμασιώτατον ἄν τις ἡγήσαιτο τὸ κα- ταδειχθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων· νενομοθέ- τηται γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μηδένα τὸ πα- ράπαν εἶναι, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν ἰσότητα τιμᾶν ἐν πᾶσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 211

XL. 29. Τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν Ἰνδῶν εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἐστὶ τὸ μὲν πρῶτον σύστημα φιλοσόφων, πλήθει μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λειπόμενον, τῇ δ' ἐπι- φανείᾳ πάν- των πρωτεῦον· ἀλειτούργητοι γὰρ ὄντες οἱ φιλόσοφοι πάσης ὑπουργίας οὔθ' ἐτέρων κυριεύουσιν οὔθ' ὑφ' ἐτέρων δεσπόζονται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 222

(30) Παραλαμβάνονται δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ιδιωτῶν εἷς τε τὰς ἐν τῷ βίῳ θυσίας καὶ εἰς τὰς τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελείας, ὡς θεοῖς γεγο- νότες προσφιλέστατοι καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄιδου μάλιστα ἐμπείρως ἔχοντες, ταύτης τε τῆς ὑπουργίας δῶρά τε καὶ τιμὰς λαμβάνουσιν ἀξιολόγους· τῷ δὲ κοινῷ τῶν Ἰνδῶν μεγάλας παρέχονται χρείας παραλαμβάνομενοι μὲν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγάλην σύνοδον, προ- λέγοντες δὲ τοῖς πλήθεσι περὶ αὐχμῶν καὶ ἐπομβρίας, ἔτι δὲ ἀνέμων εὐπνοίας καὶ νόσων καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυναμένων τοὺς ἀκούοντας ὠφελῆσαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 244

Τῆς δὲ χώρας μισθοὺς τελοῦσι τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν βασιλικὴν εἶναι, ιδιώτῃ δὲ μηδενὶ γῆν ἐξεῖναι κεκτηθῆναι· χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως τετάρτην εἰς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 253

34. Τρίτον δ' ἐστὶ φύλον τὸ τῶν βουκόλων καὶ ποι- μένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οἱ πόλιν μὲν ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνίτῃ δὲ βίῳ χρῶνται· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κυνηγοῦντες καθαρὰν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων καὶ θηρίων· εἰς ταῦτα δὲ ἀσκοῦντες καὶ φιλο- πονοῦντες ἐξημεροῦσι τὴν Ἰνδικήν, πλήθουσιν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θηρίων τε καὶ ὀρνέων τῶν κατεσθίων- των τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 268

37. Ἐκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων· οὗτοι δὲ πολυ- πραγμονοῦντες πάντα καὶ ἐφο- ρῶντες τὰ κατὰ τὴν Ἰν- δικὴν ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις αὐτῶν ἀβασίλευτος ᾖ, τοῖς ἄρχουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 278

39. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης πολιτείας παρ' Ἰνδοῖς σχεδὸν ταῦτά ἐστιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 282

XLII. 40. Ἔχει δ' ἡ τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλέφαντας, ἀλκῇ τε καὶ μεγέθει πολὺ διαφέροντας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 292

3.17. MEGASTHENES

41. Εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους ἄρχον-
τες τεταγμένοι καὶ φροντίζοντες ὅπως μηδεὶς ξένος ἀδικῆται· τοῖς δ' ἄρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσά-
γουσι καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευ-
τήσαντας θάπτουσιν, ἔτι δὲ τὰ καταλει-
φθέντα χρήματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδόασιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 300

Περὶ μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρχαιολογουμένων ἀρκεσθησόμεθα
τοῖς ῥηθεῖσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 3

Ϝ, 6, 2: Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν
τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σα-
τράπῃ τῆς Ἀραχωσίας· πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν
βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσπην ὁ Εὐφράτης ποτα-
μὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν
θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειρ-
γόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν
πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔσπε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ· τὸ
πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς

ἀπείρ-

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 15

Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσπην ὁ Εὐφράτης ποτα-
μὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν
θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειρ-
γόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν
Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔσπε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ
θαλάσσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείρ-
γειν τὸν Κάυκασον τὸ ὄρος ἔσπε ἐπὶ τοῦ
Τάυρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔσπε ἐπὶ τὴν μεγά-
λην θάλασσαν, ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀπο-
τέμνεται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 31

... Εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι οὔτοι ποταμοὶ, ἱκανοὶ
γῆν πολλὴν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὁπότε ἰλὺν καταφέροιεν καὶ πηλὸν
ἐκ τῶν ἄνω τόπων, ἐνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας
ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδῖον τε ἡ πολλὴ ἐστί, καὶ ἐκ τῶν ποτα-
μῶν τὸ πεδῖον ἔχει προσκεχωσμένον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 36

Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάϋστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαίανδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ
τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδούσιν, οὐδὲ ξύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ
τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ
μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην
ρέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν· ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκείνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς
ἴσον ἔρχονται· ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποτα-

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

μοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας, οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 45

Ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λε- λέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν ξυγ- γραφήν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 1

Strabo XV: Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐφ' ἑσθ' ἀλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμαὸν καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ πρὸς- εἴον πλευρὸν πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα προπέπτω- κεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μείζονων πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίους

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 16

Τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἐωθινή προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξα- κισχιλίων σταδίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 34

.. Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρί- τον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τετ- τάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένης δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δις μυρίους τιθέασιν σταδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 4, line 4

Strabo II.: Φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ Ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν, τοῦ μὲν Μεγασθένης λέγοντος στα- δίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 6, line 2

Arrian. Ind. 3, 7: Μεγασθένης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατο- λέων ἐς ἐσπέρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὃ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίων καὶ ἑξα- κισχιλίων σταδίων εἶναι, ἵνα περ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 7a, line 3

Strabo II: Μεγασθένης φησάντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀπο- κρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 7b, line 2

3.17. MEGASTHENES

Δημιάχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντι- πίπτειν τὰς σκιὰς ὅπερ ὑπείληφεν ὁ Μεγασθένης.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 9, line 2

Plinius H. N. VII, 22, 6: Ab iis in interiore situ Monedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septemtrionem cadunt hieme, aestate in austrum, per senos menses. Septemtriones eo tractu semel in anno apparere, nec nisi quindecim diebus, Baeton auctor est: hoc idem pluribus locis Indiae fieri, Megasthenes. Strabo XV: Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον, καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν, τὸν δὲ θερινὸν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὕσης· τοὺς τε ξυλίνους καρ- ποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψῆσει, χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμίου.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 11, line 2

Aelian. N. A. XVII, 39: Ἐν τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστίν, Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ καὶ οὐράς πε- χῶν πέντε· προσπεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια, καὶ πώγωνας καθειμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν πρὸς- ὤπον εἶναι πᾶν λευκούς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἄλλα- χόθι πιθήκοις συμφυῆς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 12, line 2

Aelian. N. A. XVI, 41: Μεγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει με- γίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλη- σίως· γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι, καὶ τούτους πτηνοὺς· ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν οὖρον, ὅπερ οὖν ἐὰν κατὰ τινος ἀποστάξεω σώμα- τος, σῆψιν ἐργάζεται παραχρῆμα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 4

Aelianus XVI, 20: Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδία, λέγω δὴ τοῖς ἐνδοτάτω, ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἔνθηρα· καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς οἷς τὰς ἐκεῖ φασιν εἶναι καὶ ταύτας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἰγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 11

Πλήθη δὲ αὐτῶν καὶ ἀριθμοῦ πλείω φασὶν οἱ τούτων συγγραφεῖς, καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι· ἐν δὴ τοῖς καὶ τοὺς Βραχμᾶνας ἀριθμεῖν ἄξιον, καὶ γάρ τοι καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογοῦσι τὰ αὐτά.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 36

Νομᾶς δὲ ἐρήμους ἀσπάζεται καὶ πλανᾶται μόνον· ὥρα δὲ ἀφροδίτης τῆς σφε- τέρας συνδυασθεῖς πρὸς τὴν θήλειαν πεπράϋνται, καὶ μέντοι καὶ συννόμῳ ἐστόν·

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

εἶτα ταύτης παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὖθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 42

c. 21: Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιώντα τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτην πλευρὰν φανοῦνται, φασὶν, αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χῶρος Κόρουδα· ἀλῶνται δὲ ἄρα, φασὶν, ἐν τοῖσδε τοῖς αὐλῶσι ζῶα Σατύροις ἐμπερὴ τὰς μορφάς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει κατὰ τῆς ἰζύος ἵππουριν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 15, line 2

Plinius VIII, 14, 1: Megasthenes scribit in India serpentes in tantam magnitudinem adolere, ut solidos hauriant cervos taurosque. Aelian. N. A. VIII, 7: Μεγασθένης ἀκούω λέγοντος περὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν θάλατταν γίγνεσθαι τι ἰχθύδιον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ, ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὼν δὲ ἀναπλεῖν οὐ τὸν ἀψάμενον λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἶτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 17, line 2

Plinius H. N. VI, 24: Megasthenes flumine dividi (Taprobanen insulam tradit) incolasque palaeogonos appellari, aurique margaritarumque fertiliores quam Indos. Antigonus Hist. Mirab. c. 147: Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 2

Arrianus Ind. 4, 2 – 13: Αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· (3) αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς αὐτὸν τὸν τε Καῖνὰν ποταμὸν, καὶ τὸν Ἐρανοβοῶν καὶ τὸν Κοσσόανον, πάντας πλωτούς· ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτούς.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 14

(4) Ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόρανιν καὶ Ὠμαλιν· ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμενάσης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώματις ἐξ ἔθνους Ἰνδικοῦ τοῦ Μανδιαδινῶν ῥέων· (5) καὶ ἐπὶ τούτοις Ἄμυστις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύματις ἐπὶ Παζάλαισι καλουμένοισι, καὶ Ἐρρένυσις ἐν Μάθαισιν, ἔθνει Ἰνδικῷ, ξυμβάλλει τῷ Γάγγει.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 26

(8) Τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτόν ἔρχεται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 33

(10) Ὁ δὲ Ἀκεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκδιδοῖ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 36

3.17. MEGASTHENES

Τούτων ὁ Ἀκεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωϋτοῦ ἥδη οὐνόματι ἐσβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν· (11) Κω- φὴν δὲ ἐν Πευκελαιήτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μα- λάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαρροϊαν, ἐκδιδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 41

(12) Καθύπερθε δὲ τούτων Πάρενος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλ- λουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 2

Τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοή ἀναγεγράφθω.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 5

Ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγρα- ψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἐξόν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον· ὥστε τοὺς πάντας ὀκτῶ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοὶ ναυσίποροι πάντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 9

Ἀλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλήν γε ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελ- θόντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 19a, line 2

Arrianus Ind. 6, 2: Καὶ τότε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ οὐνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τῷ ποταμῷ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης· (3) τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοῖόνδε· οὐδὲν εἶναι ὅτεω ἀντέχει τὸ ὕδωρ, οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλέ- ει, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμενηνότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 2

E LIBRO SECUNDO.

Strabo XV: Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 5

Συναποφαίνεται δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλήν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 16

Ἰδάνθурсον δὲ τὸν Σκύθην ἐπι- δραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς Ἰνδικῆς δὲ μηδένα τούτων ἄψασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 19

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι “Υδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ’ ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον, ἥνίκα Κῦρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 2

Arrianus Ind. 5, 4: Οὗτος ὧν ὁ Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐ-
δαμοῖσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν
τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν
στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰνδάθυρσιν δὲ τὸν Σκύθεα ἐκ Σκυθίας
ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα κατα- στρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυ-
πτίων γῆν κρα- τέοντα· (7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρέειν, μὲν στέλλεσθαι
εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμασιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον
γὰρ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 12

οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς
Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα
ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰνδάθυρσιν δὲ τὸν Σκύθεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν
τῆς Ἀσίας ἔθνεα κατα- στρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρα- τέοντα·
(7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρέειν, μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ
πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμασιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπὶ Ἰν-
δοὺς μῶνον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 14

(8) Καὶ πρὸ Ἀλεξάν- δρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει, ὥς καὶ τού-
του στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς, καὶ καταστρεψαμένου Ἰνδοῦς· Ἡρακλέος δὲ περί οὐ
πολλός.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 18

(9) Διονύσου μὲν γε καὶ Νύσσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατη- λασίης καὶ ὁ
Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται· καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμ-
πάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας· καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάστικτος
ἐοῦσα, καθάπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· (10) Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνή-
ματα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 30

(12) Καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γενεῇ, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ
τῆς Ἡρακλέος στρατηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ
καὶ σκυτάλην φέρουσί τε οἱ Σίβαι, καὶ τοῖς βουσὶν αὐ- τῶν ῥόπαλον ἐπικέκαυται· καὶ
τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφε- ρον τοῦ ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22a, line 8

<Καὶ Μεγασθένης> δὲ <ἐν τῇ δ’> (I. δευτέρᾳ) <τῶν Ἰνδικῶν> μνημονεύει αὐτῶν, δι’
ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέ- θει τῶν πράξεων

3.17. MEGASTHENES

ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· κατα- στρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22a, line 14

Καὶ Διοκλῆς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως, καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗ- τος ὁ βασι- λεὺς ἐπολιόρηκε Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22b, line 3

Syncellus: Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' (I. δευτέρᾳ) τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεῖα μεγάλη Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβη- ρίας κα- τεστρέψατο.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 1

Arrianus Ind. c. 7: "Ἐθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατόν τι ἅπαντα λέγει <Μεγασθέ- νης> δυοῖν δέοντα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 3

[Καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς ξυμφέ- ρομαι Μεγασθένει· τὸ δὲ ἀτρε- κές οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμειξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 8

Πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς κατάπερ Σκυ- θέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώ- μενοι ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε πό- λιας οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· οὕτω μὲν Ἰνδοῖσι πόλιας εἶναι μὲν ἱερὰ θεῶν δεδομημένα· ἀλλ' ἀμπέχεσθαι μὲν δορὰς θηρίων ὅσων κατακτάνοιεν· σι- τέεσθαι δὲ τῶν δενδρέων τὸν φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ <Τάλα·> καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν οἷά περ τολύπας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 19

Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 20

Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόλιάς τε οἰκῆσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλισιν, οἴνου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπείρειν διδάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπείρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Δι- όνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέ- ρου· βόας τε ὑπ' ἀρότρῳ ζευῆσαι Διόνυσον πρῶτον, καὶ ἀροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὀπλοῖσι τοῖσιν ἀρηγίοισι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 33

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκ- διδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλήσι κα- λεόμενον· καὶ κομᾶν Ἴνδους τῷ θεῷ, μιτρηφορέειν τε ἀναδεῖξαι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἴνδοι καθίσταντο.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 37

C. 8. Ἀπλέοντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κε- κοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κρα- δεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμεί- βειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην

καθίστα-

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 47

κοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κρα- δεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμεί- βειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστα- σθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 48

Ἡρακλέα δὲ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κα- τέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 51

Τοῦ- τον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρε- σθαι Ἰνδικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα, καὶ ποταμὸς Ἰωβάρης πλωτὸς διαρ- ρέει τὴν χώραν αὐτῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 55

Τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρα- κλῆς ἦντινα ἐφόρεε, <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὥς αὐτοῖ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται· καὶ τούτῳ ἄρσενας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, (πολλῇσι γὰρ δὴ γυναῖξιν ἐς γάμον ἐλ- θεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα,) θυγατέρα δὲ μουνο- γενέην· οὕνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί Πανδαίην, καὶ τὴν χώραν ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἦστινος ἐπέτρεψεν αὐτὴν ἄρ- χειν Ἡρακλέης, Πανδαίην, τῆς παιδὸς ἐπώνυμον· καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς πεν- τακοσίους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 64

3.17. MEGASTHENES

Καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὅτι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμον γυναικῆιον· [ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι· καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται·] τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσῃ καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 75

περὶ Ἡρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὅτι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμον γυναικῆιον· [ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι· καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται·] τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσῃ καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰν- δῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυ- γατρὶ τῇ ἑωυτοῦ εἶναι κόσμον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 87

Καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὄρυς- σόμενον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 94

Καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρ' Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα, ὁψιγόνου οἱ γενομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑωυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτεω ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἑωυτοῦ ἐπαξίω, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτεϊ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κἀκείνης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 119

Ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδράκοττον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ** τὴν δὲ καὶ ἐς τριη- κόσια· τὴν δὲ εἴκοσί τε ἐτέων καὶ ἑκατόν (*)· πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇ- σιν Ἰνδοὶ λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καί- τοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστα- τον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίην βασιλέων γενόμενον τὸν

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 132

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω τῆς οἰκῆς σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 2

Arrian. Ind. c. 10: Λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευτήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρε- τὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι, καὶ τὰς ᾧδὰς αἱ αὐτοῖσιν ἐπάδονται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 6

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(2) Πο- λίων δὲ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκὲς ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλή-
θεος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμιαι αὐ- τέων ἢ παραθαλάσσιαι, ταύτας μὲν ξυλίνας
ποιέεσθαι· (3) οὐ γὰρ εἶναι ἐκ πλίνθου ποιεομένας διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδα-
τος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας
ἐμπι- πλᾶσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 14

(4) Ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδε- ξίοισι τε καὶ μετεώροισι τόποισι καὶ τούτοισιν ὑψηλοῖσιν,
ῥηκισμέναι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιέεσθαι· (5) μεγίστην δὲ πόλιν ἐν
Ἰνδοῖσιν εἶναι Παλίμ- βοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίων γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ
τε Ἐραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεως· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ
δὲ Ἐραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος·
ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἐπει- δὴν ἐμβάλλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 28

(8) Εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδέ
τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν· τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοισιν ἐς ταῦτὸ συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 32

(9) Λακεδαιμονίοισι μὲν γε οἱ εἵλωτες δοῦλοί εἰσι καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται· Ἰν-
δοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι μήτι γε Ἰνδῶν τις.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 27, line 2

Strabo XV: Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν οἱ Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρα-
τείαις· οὐδ' ὄχλῳ περιττῷ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 27, line 46

Δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδὲνα Ἰνδῶν χρῆσθαι· [Ονησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ
Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει κτλ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 28, line 2

Athenaeus IV: <Μεγασθένης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν> τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ
δείπνῳ παρατίθεσθαι ἐκάστῳ τράπεζαν, ταύτην δ' εἶ- ναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθήκαις·
καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν
ὄρυζαν ἐφθῆν, ὥς ἂν τις ἐψῆσειε χόνδρον, ἔπειτα ὅσα πολλὰ κεχειουργημένα ταῖς
Ἰνδικαῖς σκευασίαις.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 29, line 2

Strabo II: Ἄπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευ-
δολόγοι γεγό- νασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δηίμαχος· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης·
Ονησίκριτος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραψελλίζοντες ἤδη.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 34, line 2

praeterea locustis eos ali et esse pernices.] Man- dorum nomen iis dedit Cli- tarchus
et <Megasthenes>, trecentosque eorum vi- cos annumerat. Feminas septimo aetatis
anno parere, senectam quadragesimo accidere. Plutarch. De fac. in luna c. 24: Τὴν μὲν

3.17. MEGASTHENES

γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν φησι <Μεγα- σθένης> μήτ' ἐσθίοντας μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστό- μους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῶν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πό- θεν ἂν τις ἐκεῖ φυομένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 2

E LIBRO TERTIO.

Arrian. Ind. c. 11: Νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γενεάς· ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σο- φισταὶ εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξη δὲ καὶ τιμῇ γεραρώ- ताτοι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 8

(2) Οὔτε γὰρ τι τῷ σώματι ἐργά- ζεσθαι ἀναγκαίη σφὶν προσκείται, οὔτε τι ἀπο- φέρειν ἀπ' ὅτου πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν· οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖσι σοφιστῆσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· (3) καὶ δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητῆς αὐτῷ τῆς θυσίης τῶν τις σοφιστέων τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖσι θύσαντας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 12

(4) Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαντεύ- εσθαι ὅτι μὴ σοφῶ ἀνδρί.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 32

9. <Δεύτεροι> δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν· πλήθει πλείστοι Ἰνδῶν ἐόντες· καὶ τούτοις οὔτε ὅπλα ἐστὶν ἀρήια οὔτε μέλει τὰ πολέμια ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὔτοι ἐργάζονται· καὶ τοὺς φόρους τοῖσι τε βασι- λεῦσι καὶ τῇσι πόλισιν, ὅσαι αὐτό- νομοι, οὔτοι ἀποφέ- ρουσι· (10) καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφὶν ἅπτεσθαι, οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τάμνειν· ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμέουσι καὶ κατακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀρουσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδοῦσιν ἢ θερίζουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 42

11. <Τρίτοι> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ τε καὶ βουκόλοι, καὶ οὔτοι οὔτε κατὰ πόλιας οὔτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 55

2. <Πέμπτον> δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταὶ, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργοὺς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον· καὶ οὔτοι ἀσκη- ταὶ μούνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσὶ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 67

5. <Ἐκτοι> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμε- νοι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 70

Οὔτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλιας· καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βασιλεύονται Ἰνδοὶ, ἢ τοῖσι τέλεσιν, ἵνα περ αὐ-

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

τόνομοι εἰσὶ· καὶ τούτοισιν οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐ· δέν· οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 36, line 2

Strabo XV: (1) <Φησὶ> δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διηρῆσθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρη- σίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων καὶ περὶ πολιτείας, προφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρις ἐψευσμένος ἄλῳ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 36b, line 2

Aelianus XIII, 9: Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππείαν πεπαιδευ- μένων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 2

Arrianus Ind. c. 13: Θηρῶσι δὲ Ἰνδοὶ τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία, κατὰπερ καὶ Ἕλ- ληνες· ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφὶν θήρη οὐδὲν τι ἄλλῃ ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι θη- ρίοισιν ἐπέοικεν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 66

(2) Ἄγοντες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλάμου καὶ τῆς ποιῆς τὰ πρώτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν· (3) οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περιϊστάμενοι οἱ Ἰνδοὶ ᾧδαῖσιν τε καὶ τυμπάνοισι καὶ κυμβάλοισιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπᾶδοντες κατευνάζουσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 94

Ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἐστὶν αὐτοῖσιν ἰήματα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38b, line 1

Aelianus N. A. XII, 44: Ἐν Ἰνδοῖς ἂν ἄλῳ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπὸς ἐστὶ, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθὼν φονεῖ· ἔαν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται, καὶ δεσπότην οὐχ ὑπο- νέμει.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38b, line 5

Ἄλλ' οἱ Ἰνδοὶ καὶ ταῖς τροφαῖς κολακεύουσιν αὐ- τὸν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολ- κοῖς δελέασι πραϋνεῖν πει- ρῶνται, παρατιθέντες, ὥς πληροῦν τὴν γαστέρα καὶ θέλ- γειν τὸν θυμὸν· ὃ δὲ ἄχθεται αὐτοῖς, καὶ ὑπερορᾷ· Τί οὖν ἐκείνοι κατασοφίζονται καὶ δρῶσι;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38c, line 2

Idem XIII, 6: Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰὼν- ται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρό- πον τοῦτον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 39a, line 4

3.17. MEGASTHENES

Strabo XV: Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνη μεγάλῳ τῶν προσέφων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὁροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύ- κλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσορυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυεῖς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θή- ρας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 39b, line 9

Arrianus Ind. c. 5, 4: Μεγασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέας εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμήκων τὸν λόγον ἱστορεῖ, τούτους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυ- σοῦ ἕνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, ἵνα φωλεύοιεν· κατάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ μικροὶ μύρμηκες ὀλί- γον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν· (6) ἐκείνους δὲ, εἶναι γὰρ πέκων μέζονας, πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσῖτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύ- της γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 41a, line 3

Clem. Alex. Strom. I: Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβη- κώς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὥδε γράφει· »Ἀπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλο- σοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 41b, line 8

Clemens I. I.: Διττὸν δὲ τούτων τὸ γένος· οἱ μὲν Σαρμᾶναι αὐτῶν, οἱ δὲ Βραχμᾶναι καλούμενοι· καὶ τῶν Σαρμανῶν οἱ Ὑλόβιοι προσαγο- ρευόμενοι οὔτε πόλεις οἰκοῦσιν οὔτε στέγας ἔχουσιν, δένδρων δὲ ἀμφιέννυνται φλοιοῖς, καὶ ἀκρόδρυα σιτοῦν- ται καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶ πίνουσιν· οὐ γάμον, οὐ παιδο- ποιῶν ἴσασιν, [ὥσπερ οἱ νῦν Ἑγκρα- τηταὶ καλούμενοι, εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγ- γέλμασιν, ὃν δι' ὑπερβολὴν σεμνότητος ὡς θεὸν τετιμή- κασι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 42, line 16

καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος, καὶ ταῖς Ἀλε- ξάνδρου τραπέζαις δεδου- λωμένος· τοῦτον μὲν οὖν ψέ- γεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλε- ξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱόν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσσεσθαι ὑπι- σχνουμένων, ἀπει-θοῦντι δὲ κόλασιν· μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱόν, ὃς γε ἄρχει μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς· μηδὲ αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὃ οὐδεὶς κόρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ὃ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἶη τρο- φὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ἀπὸ γήρως τετρυχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ κα- θαρώτερον βίον· ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

Chapter 4

Hellenistic Greek sources

Up to conquest of the eastern Mediterranean by Rome.

4.1 Claudius Ptolemaeus

Claudius Ptolemy (/ˈtɒləmi/; Greek: Κλαύδιος Πτολεμαῖος, Klaudios Ptolemaios, pronounced [kláwdios ptolémé:os]; Latin: Claudius Ptolemaeus; c. AD 90 – c. AD 168) was a Greco-Roman writer of Alexandria, known as a mathematician, astronomer, geographer, astrologer, and poet of a single epigram in the Greek Anthology.[1][2] He lived in the city of Alexandria in the Roman province of Egypt, wrote in Greek, and held Roman citizenship.[3] Beyond that, few reliable details of his life are known. His birthplace has been given as Ptolemais Hermiou in the Thebaid in an uncorroborated statement by the 14th century astronomer Theodore Meliteniotes.[4] This is very late, however, and there is no other reason to suppose that he ever lived anywhere else than Alexandria,[4] where he died around AD 168.[5] (From Wikipedia¹)

Claudius Ptolemaeus Math., Apotelesmatica (= Tetrabiblos) (0363: 007) “Claudii Ptolemaei opera quae exstant omnia, vol. 3.1”, Ed. Boll, F., Boer, E. Leipzig: Teubner, 1940, Repr. 1957. Book 2, chapter 3, section 22, line 3

τοῦ δὲ δευτέρου τεταρτημορίου τοῦ κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς Μεγάλης Ἀσίας τὰ μὲν ἄλλα μέρη τὰ περι- ἔχοντα Ἰνδικὴν Ἀριανὴν Γεδρουσίαν Παρθίαν Μηδίαν Περσίδα Βαβυλωνίαν Μεσοποταμίαν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν θέσιν ἔχοντα πρὸς νοταπηλιώτην

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ptolemy>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τῆς ὅλης οἰκουμένης εἰκότως καὶ αὐτὰ συνοικεῖται μὲν τῷ νοταπηλιωτικῷ τριγώνῳ Ταύρου καὶ Παρθένου καὶ Αἰγόκερω· οἰκοδε- σποτεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ τοῦ Κρόνου ἐπὶ ἐφῶν σχημάτων.

Claudius Ptolemaeus Math., Apotelesmatica (= Tetrabiblos) Book 2, chapter 3, section 28, line 6

τῇ δὲ Παρθένῳ καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ περὶ τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μεσοπο- ταμίαν καὶ Ἀσσυρίαν, διὸ καὶ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα τὸ μαθηματικὸν καὶ παρατηρητικὸν τῶν πέντε ἀστέρων ἐξαίρετον συνέπεσε, τῷ δὲ Αἰγόκερῳ καὶ τῷ τοῦ Κρόνου τὰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανὴν καὶ Γεδρουσίαν, ὅθεν καὶ τὸ τῶν νεμομένων τὰς χώρας ἐκείνας ἄμορφον καὶ ἀκάθαρτον καὶ θηριῶδες.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) (0363: 009) “Claudii Ptolemaei geographia, vol. 1.1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1883. Book 1, chapter 7, section 6, line 5

Φησὶ γάρ, «ὅτι καὶ οἱ μὲν τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Λιμυρικὴν πλέοντες, ὥς φησι Διόδω- ρος ὁ Σάμιος ἐν τῷ τρίτῳ, ἔχουσι τὸν Ταῦρον μεσουρανοῦντα καὶ τὴν Πλειάδα κατὰ μέσσην τὴν κεραίαν· οἱ δ' εἰς τὴν Ἀζανίαν ἀπὸ τῆς Ἀραβίας ἀναγόμενοι εὐθύνουσι τὸν πλοῦν πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὸν Κάνωβον ἀστέρα, ὅστις ἐκεῖ λέγεται Ἴππος καὶ ἐστὶ νοτιώτατος.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 9, section 1, line 3

Ἐπειτα καὶ κατὰ τὸν μεταξὺ τῶν Ἀρωμά- των καὶ τῶν Ῥάπτων πλοῦν, «Διογένη μὲν τινά φησι τῶν εἰς τὴν Ἰνδικὴν πλεόντων ὑπο- στρέφοντα τὸ δεύτερον, ὅτε ἐγένετο κατὰ τὰ Ἀρώματα, ἀπωσθῆναι ἀπαρκτίᾳ, καὶ ἐν δεξιᾷ ἔχοντα τὴν Τρωγλοδυτικὴν ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι πέντε παραγενέσθαι εἰς τὰς λίμνας, ὅθεν ὁ Νεῖ- λος ρεῖ, ὧν ἐστὶ τὸ τῶν Ῥάπτων ἀκρωτήριον ὀλίγῳ νοτιώτερον· Θεόφιλον δὲ τινὰ τῶν εἰς τὴν Ἀζανίαν πλεόντων ἀπὸ τῶν Ῥάπτων ἀναχθῆ- ναι νότῳ, καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ ἐληλυθέναι εἰς τὰ Ἀρώματα.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 13, section 1, line 3

Στοχάσαιτο δ' ἂν τις τηλικούτον εἶναι τὸ μήκος καὶ δι' ὧν ἐκτίθεται διαστημάτων κατὰ τὸν πλοῦν τὸν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ τῶν Σινῶν κόλπου καὶ Καττιγάρων, ἔὰν τὸ παρὰ τὰς κολπώσεις καὶ τὰς ἀνωμαλίας τῶν πλῶν καὶ ἔτι τὰς θέσεις ἐπιλογίζεται κατὰ συνεγγι- σμὸν τῶν ἐπιβολῶν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 14, section 7, line 2

Ἄλλ' ὁ μὲν διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μεσημβρινὸς ὀλίγῳ δυτικώτερός ἐστὶ τοῦ βορείου τῆς Ταπρο- βάνης ἀκρωτηρίου κατὰ τὸν Μαρίνον, ὅπερ ἀντίκειται τῷ Κῶρυ· τούτου δ' ἀφέστηκεν ὁ διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιος ποταμοῦ ὠριαῖα δια-

4.1. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

στήματα ἡ', μοίρας δὲ ρκ', καὶ ἔτι ὁ διὰ τῶν ἐκ- βολῶν τοῦ Βαίτιος τοῦ διὰ τῶν Μακά- ρων νήσων μοίρας ε'· ὥστε καὶ ὁ μὲν διὰ τοῦ Κῶρυ μεσημ- βρινὸς ἀπέχει τοῦ διὰ τῶν Μακάρων νήσων μι- κρῷ πλέον μοιρῶν ρκε', ὁ δὲ διὰ Καττιγάρων

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 16, section 1, line 10

Παρήλθε δὲ τινα αὐτὸν καὶ κατὰ τοὺς πε- ριορισμούς, ὡς ὅταν τὴν μὲν Μυσίαν πᾶσαν ἀπ' ἀνατολῶν ὀρίζῃ τῇ Ποντικῇ θαλάσσει, τὴν δὲ Θράκην ἀπὸ δυσμῶν Μυσία τῇ ἄνω, καὶ τὴν μὲν Ἰταλίαν ἀπ' ἄρκτων μὴ Ῥαιτία καὶ Νω- ρικῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ Παννονία, τὴν δὲ Παν- νονίαν ἀπὸ μεσημβρίας Δαλματία μόνῃ καὶ μηκέτι τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ τοὺς μὲν μεσογείους Σογδιανούς καὶ τοὺς Σάκας γειτνιάζειν ἀπὸ με- σημβρίας τῇ Ἰνδικῇ, τοὺς δὲ βορειοτέρους τοῦ Ἰμάου ὄρους, ὃ ἐστὶν ἀρκτικώτατον τῆς Ἰνδι- κῆς, δύο παραλλήλους τὸν τε δι' Ἑλλησπόν- του καὶ τὸν διὰ Βυζαντίου μὴ γράφῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἐθνῶν, ἀλλὰ πρῶτως τὸν διὰ μέσου Πόντου.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 16, section 1, line 11

ριορισμούς, ὡς ὅταν τὴν μὲν Μυσίαν πᾶσαν ἀπ' ἀνατολῶν ὀρίζῃ τῇ Ποντικῇ θα- λάσσει, τὴν δὲ Θράκην ἀπὸ δυσμῶν Μυσία τῇ ἄνω, καὶ τὴν μὲν Ἰταλίαν ἀπ' ἄρκτων μὴ Ῥαιτία καὶ Νω- ρικῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ Παννονία, τὴν δὲ Παν- νονίαν ἀπὸ μεσημ- βρίας Δαλματία μόνῃ καὶ μηκέτι τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ τοὺς μὲν μεσογείους Σογδιανούς καὶ τοὺς Σάκας γειτνιάζειν ἀπὸ με- σημβρίας τῇ Ἰνδικῇ, τοὺς δὲ βορειοτέρους τοῦ Ἰμάου ὄρους, ὃ ἐστὶν ἀρκτικώτατον τῆς Ἰνδι- κῆς, δύο παραλλήλους τὸν τε δι' Ἑλλησπόν- του καὶ τὸν διὰ Βυζαντίου μὴ γράφῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἐθνῶν, ἀλλὰ πρῶτως τὸν διὰ μέσου Πόντου.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 3, line 2

Καὶ πάλιν τὰ Σήμυλλα τὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐμπόριον μὴ μόνον τοῦ Μαρέως ἀκρωτηρίου δυτικώτερον ὑπ' αὐτοῦ τεθειμένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ· μό- νον γὰρ μεσημ- βρινώτερον ὁμολογεῖται τῶν στο- μάτων εἶναι τοῦ ποταμοῦ παρά τε τῶν ἐντεῦθεν εἰσπλευσάντων καὶ χρόνον πλεῖστον ἐπελθόν- των τοὺς τόπους καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖ- θεν ἀφικομέ- νων πρὸς ἡμᾶς, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Τίμουλα· παρ' ὧν καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 4, line 2

τοῦ Μαρέως ἀκρωτηρίου δυτικώτερον ὑπ' αὐτοῦ τεθειμένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ· μό- νον γὰρ μεσημβρινώτερον ὁμολογεῖται τῶν στο- μάτων εἶναι τοῦ πο- ταμοῦ παρά τε τῶν ἐντεῦθεν εἰσπλευσάντων καὶ χρόνον πλεῖστον ἐπελθόν- των τοὺς τόπους καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖθεν ἀφικομέ- νων πρὸς ἡμᾶς, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Τίμουλα· παρ' ὧν καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν μερικώτερον καὶ κατ' ἐπαρ- χίας

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ἐμάθομεν καὶ τὰ ταύτης τῆς χώρας ἔνδο- τέρω μέχρι τῆς Χρυσῆς Χερσονήσου καὶ ἔντεϋ- θεν ἕως τῶν Καττιγάρων, τὸ μὲν ὅτι πρὸς ἀνατολὰς ἐστὶν ὁ πλοῦς εἰσπλεόν- των καὶ πάλιν ἐξιόντων πρὸς δυσμὰς συνιστορούντων, τὸ δ' ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον τοῦ χρόνου τῶν διανύ- σεων προσομολογούντων, καὶ ὅτι ὑπέρκειται τῶν Σινῶν ἢ τε τῶν Σηρῶν χώρα καὶ ἡ μητρό- πολις, καὶ τὰ ἀνατολικώτερα τούτων ἄγνωστός

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 4, line 17

ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον τοῦ χρόνου τῶν διανύ- σεων προσομολογούντων, καὶ ὅτι ὑπέρκειται τῶν Σινῶν ἢ τε τῶν Σηρῶν χώρα καὶ ἡ μητρό- πολις, καὶ τὰ ἀνατολικώτερα τούτων ἄγνωστός ἐστι γῆ λίμνας ἔχουσα ἐλώδεις, ἐν αἷς κάλα- μοι μεγάλοι φύονται καὶ συνεχεῖς οὕτως, ὥστε ἐχομένους αὐτῶν ποιεῖσθαι τὰς διαπεραιώσεις· καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τὴν Βακτριανὴν ἐντεϋθέν ἐστὶν ὁδὸς διὰ τοῦ Λιθίνου πύργου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν διὰ Παλιμβόθρων· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως τῶν Σινῶν ἐπὶ τὸν ὄρμον τὰ Καττίγαρα πρὸς δυσμὰς ἐστὶ καὶ μεσημβρίαν, ὥς διὰ τοῦτο μὴ πίπτειν αὐτὴν κατὰ τὸν διὰ τῆς Σήρας καὶ τῶν Καττιγάρων μεσημβρινὸν, ἐξ ὧν φησιν ὁ Μαρίνος, ἀλλὰ κατὰ τινὰ τῶν ἀνατολικωτέρων.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) (0363: 014) “Claudii Ptolemaei geographia, vols. 1-2”, Ed. Nobbe, C.F.A. Leipzig: Teubner, 1:1843; 2:1845, Repr. 1966.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 2, line 4

Ἡ Καρμανία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> τῇ ἐκτεθειμένῃ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τῆς Ἑρήμου Καρ- μανίας, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> Γεδρωσίᾳ παρὰ Περσι- κὰ ὄρη κατὰ τὴν δι' αὐτῶν ἐπιζευγνυμένην μεσημβρι- νὴν γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Ἑρήμῳ πέρατος μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους κατὰ θέσιν ἐπέχουσιν μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 6, line 1

..... ρ<δ> κ<β> ρ'· ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πε- λάγους τῷ μέχρι τοῦ εἰρημένου πέρατος, οὗ ἡ περι- γραφή ἔχει οὕτως· Μετὰ τὴν Καρπέλαν ἄκραν ἐν τῷ Παράγοντι κόλπῳ, Κανθάτις πόλις .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 10, line 1

..... <ρ>γ δ' <κ> ζ'· μεθ' ἃ τὸ εἰρημένον μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ πελά- γους πέρας ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 16, line 1

..... ρ<ε> γ' κ<ε> ρ'· ἐν δὲ τῷ Ἰνδικῷ πελάγει Πάλλα ἢ Πόλλα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 12, section 6, line 4

4.1. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

..... ρι<γ> <μ>δ γ' Ἰνδικομορδάνα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 15, section 1, line

9

..... <ρ>ξ λ<ε> ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποτα-
μοῦ Ἰνδικῆς κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα κατὰ παράλληλον γραμ-
μὴν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 16, section 1, line

10

..... <ρ>π λε ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε λοιπῷ μέρει τῆς ἐκτὸς Γάγγου
Ἰνδικῆς διὰ τῆς αὐτῆς παραλλήλου γραμμῆς μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 18, section 1, line

4

Οἱ Παροπανισάδαι περιορίζονται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Ἀρείᾳ παρὰ τὴν εἰρημένην
πλευρὰν, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς Βακτριανῆς, ἀπὸ δὲ <ἀνατο-
λῶν>20 Ἰνδικῆς μέρει τῇ ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ Ὠξοῦ ποταμοῦ διὰ τῶν Καυκασίων ὁρῶν
ἐκβαλλομένη μεσημβρινῇ γραμμῇ μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 20, section 1, line

4

Ἡ Ἀραχωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Δραγγιανῇ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> Πα-
ροπανισάδαις κατὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν πλευρὰς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν>20 Ἰνδικῆς
μέρει κατὰ μεσημβρινὴν γραμμὴν τὴν ἐκβαλ-
λομένην ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῖς Παροπανι-
σάδαις ὁρίου μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 20, section 2, line

2

Ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν χώραν ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκτρεπόμενος, οὗ αἱ πηγαὶ
ἐπέχουσι μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 1, line

5

Ἡ Γεδρωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Καρμανίᾳ κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην
μέχρι θαλάσσης με-
σημβρινὴν γραμμὴν, ἀπὸ δὲ ἄρκτων Δραγγιανῇ καὶ Ἀραχωσίᾳ
παρὰ τὰς διωρισμένας αὐτῶν μεσημβρινὰς γραμμάς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν>20 Ἰνδικῆς
μέρει παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν κατὰ τὴν ἐκβαλλομένην γραμμὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ
Ἀραχωσίᾳ ὁρίου μέχρι τοῦ ἐπὶ θαλάσ-
σης πέρατος, ὃ ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 1, line

9

.... <ρ>θ <κ> ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, οὗ ἡ περιγραφὴ
ἔχει οὕτως· μετὰ τὸ πρὸς τῇ Καρμανίᾳ πέρας Ἀράβιος ποταμοῦ ἐκβολαί .

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 3, line 5

..... ρι<γ> <κ>ς ἔφ' ὧν εἰς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλουσί τινες ποταμοὶ, ὧν τοῦ ἐνὸς ἡ πηγή .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 4, line 9

Τὰ μὲν οὖν ἐπὶ θαλάσσης τῆς χώρας κατέχουσιν <Ἀρβιτῶν> κῶμαι, τὰ δὲ παρὰ τὴν Καρμανίαν <Παρσίδαι> (ἢ Παρσίραι), τὰ δὲ παρὰ τὴν Ἀραχωσίαν <Μουσαρναῖοι>, ἡ δὲ μέση τῆς χώρας πᾶσα καλεῖται <Παραδηνή>, καὶ ὑπ' αὐτὴν <Παρσισηνή>, μεθ' ἣν τὰ πρὸς τῷ Ἰνδῷ κατέχουσιν <Ράμναι>. Πόλεις δὲ καὶ κῶμαι τῆς Γεδρωσίας καταλέγονται αἶδε· Κοῦνι .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter C, section 1, line 1

[Πίναξ δέκατος] Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· [Πίναξ ἐνδέκατος] Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ· Σινῶν· [Πίναξ δωδέκατος] Ταπροβάνης νήσου καὶ τῶν περὶ αὐτήν· Ὑπογραφὴ κεφαλαιώδης τοῦ τῆς οἰκουμένης πίνακος· Κρικωτῆς σφαίρας μετὰ τῆς οἰκουμένης καταγραφὴ·

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section T, line 1

Τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς θέσις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 1, line 1

Ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Παροπανισάδαις καὶ Ἀραχωσίᾳ καὶ Γεδρωσίᾳ παρὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν ἀνατολικὰς πλευράς, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> Ἰμάῳ ὄρει παρὰ τοὺς ὑπερκειμένους αὐτοῦ Σογδαίους καὶ Σάκας· ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> καὶ ἔτι <δύσεως> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, οὗ ἡ παραλία ἔχει περιγραφὴν τοιαύτην· Συραστηρηνῆς ἐν κόλπῳ, καλουμένῳ Κάνθι, ναύσταθμον ὄρμος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 2, line 3

..... ρ<θ> ἔφ' <κ> τὸ δυσμικώτατον τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ στόμα, ὃ καλεῖται Σάγαπα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 2, line 5

..... ρ<ι> γ' ι<θ> ἔφ' τὸ ἐφεξῆς αὐτοῦ τοῦ Ἰνδοῦ, ὃ καλεῖται Σίνθων .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 19, line 2

4.1. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

. ρμ<η> ☐' <ι>η δ' "Ορη δὲ ὀνομάζεται ἐν τῷ καλουμένῳ τμή-
ματι τῆς Ἰνδικῆς τά
τε Ἀπόκοπα, ἃ καλεῖται Ποιναι Θεῶν, ὧν τὰ πέρατα ἐπέχει μοίρας.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 26, line
1

Ἡ δὲ τάξις τῶν εἰς τὸν Ἰνδὸν ρεόντων πο-
ταμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰμάου ὅρους οὕτως ἔχει·
Κῶα ποταμοῦ πηγαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 26, line
5

..... ρκ<β> ☐' λ<ς> τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ πηγαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 27, line
2

..... ρλ<α> λ<ε> ☐' Ζαράδρου ποταμοῦ πηγαί ρλ<β> λ<ς> συμβολή Κῶα καὶ Ἰνδοῦ
·

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 27, line
4

... ρκ<β> ☐' λ<α> γο' συμβολή Ζαράδρου καὶ Ἰνδοῦ .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
1

.. ρκ<ς> ☐' λ<α> ☐' συμβολή Βιδάσπου καὶ Σανδαβάλ ρκ<ς> γο' λ<β> γο' ἐκτροπή
ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ εἰς τὸ Οὐῖνδιον ὅρος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
4

..... ρκ<ζ> κ<ς> ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὴν Ἀραχω-
σίαν .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
9

..... ρι<ε> κ<δ> ☐' ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὰ Ἄρβιτα ὅρη ρι<ζ> κ<ε> ζ' ἐκτροπή
τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τοὺς Παρο-
πανισάδας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
12

..... ρκ<δ> ☐' λ<α> γ' ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Σάγαπα στόμα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
14

..... ρι<γ> γο' κ<γ> δ' ἀπὸ δὲ τοῦ Σάγαπα εἰς τὸν Ἰνδὸν ρι<α> κ<α> ☐'
ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Χρυσοῦν στόμα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
17

..... ρι<β> ☐' κ<β> ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Χαρίφου στόμα .

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 42, line 7

Ἡ δὲ τῶν ἐν τούτῳ τῷ τμήματι χωρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόλεων ἢ κωμῶν τάξις ἔχει τὸν τρόπον τοῦτον· ὑπὸ μὲν γὰρ τὰς τοῦ Κῶα πηγὰς ἵδρυνται <Λαμβάται>, καὶ ἡ ὀρεινὴ αὐτῶν ἀνατείνει μέχρι τῆς τῶν Κωμηδῶν, ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Σουάστου ἢ <Σουαστηνῆ>, ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Ἰνδοῦ <Δαράδραι>, καὶ ἡ ὀρεινὴ αὐτῶν ὑπέρεκται· ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Βιδάσπου καὶ τοῦ Σανδαβάλ καὶ τοῦ Ἄδριος πηγὰς ἢ <Κασπειρία>, ὑπὸ δὲ τὰς Βιβάσιος καὶ τοῦ Ζαράδρου καὶ τοῦ Δια- μούνα καὶ τοῦ Γάγγου ἢ <Κυλινδρινή>, καὶ ὑπὸ μὲν τοὺς Λαμβάτας καὶ τὴν Σουαστηνὴν ἢ <Γωρυαῖα>, καὶ πόλεις αἶδε· Καίσινα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 44, line 1

..... ρ<κ> ⲭ' <λ>β ⲭ' μεταξύ δὲ τοῦ Σουάστου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ <Γαν- δάραι> καὶ πόλεις αἶδε· Προκλαίς .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 45, line 1

..... ρκ<δ> γ' <λ>γ γ' μεταξύ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Βιδάσπου πρὸς μὲν τῷ Ἰνδῷ ἢ <Ἄρσα> χώρα καὶ πόλεις αἶδε· Ἰθάγουρος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 49, line 5

..... ρκ<η> <λ> ⲭ' Ἀρδόνη ρ<κ>ς δ' <λ> ζ' Ἰνδάβαρα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 55, line 2

Πάλιν ἡ μὲν παρὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ Ἰν- δοῦ πᾶσα καλεῖται κοινῶς μὲν <Ἰνδο- σκυθία>, ταύτης δὲ ἡ μὲν παρὰ τὸν διαμε- ρισμόν τῶν στομάτων <Παταληνῆ>, καὶ ἡ ὑπερκειμένη αὐτῆς <Ἀβιρία>, ἡ δὲ περὶ τὰ στόματα τοῦ Ἰνδοῦ καὶ ἡ περὶ τὸν Κάνθι κόλπον <Συραστηνῆ>· καὶ πόλεις τῆς Ἰνδοσκυθίας αἶδε· ἀπὸ μὲν <δύσεως> τοῦ πο- ταμοῦ ἄποθεν· Ἀρτοάρτα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 62, line 1

Τῆς δὲ Ἰνδοσκυθίας τὰ ἀπὸ ἀνατολῶν, τὰ μὲν ἀπὸ θαλάσσης κατέχει ἡ <Λαρική> χώρα, ἐν ἣ με- σόγειοι ἀπὸ μὲν δύσεως τοῦ Ναμάδου ποταμοῦ πό- λεις ἦδε· Βαρύγαζα ἐμπόριον .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 64, line 4

Τὰ δὲ ὑπερ- κείμενα κατανέμονται <Πουλῖνδαι Ἀγριοφάγοι>, καὶ ὑπὲρ αὐτοὺς ἔτι <Χατριάιοι>, ἐν οἷς ἀπὸ δύσεως καὶ ἀπ' ἀνατολῶν τοῦ Ἰνδοῦ πο- ταμοῦ πόλεις αἶδε· Νιγρανίγραμμα .

4.1. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 83, line 6

..... <ρ>κ <κ> δ' Ταβασώ ρκ<α> ☐ <κ> γο' Ἰνδη .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 94, line 1

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῷ ἐκκειμένῳ τῆς Ἰνδικῆς μέρει, ἐν μὲν τῷ Κάνθι κόλπῳ, Βαράκη .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section T, line 1

Τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς θέσις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 1, line 1

Ἡ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τοῖς ἐκτεθειμένοις μέρεσι τῆς τε Σκυθίας καὶ τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> τοῖς τε Σίναις κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Σηρικῇ πέρατος ἐκβαλλομένην μεσημβρινὴν γραμμὴν μέχρι τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου, καὶ αὐτῷ τῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε Ἰνδικῷ πελάγει καὶ μέρει τῆς Πρασώδους θαλάσσης, ἣτις ἀπὸ τῆς Μενουθιάδος νήσου διατείνει κατὰ παράλληλον γραμμὴν μέχρι τῶν ἀντικειμένων

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 18, line 5

Πάλιν δὲ μεταξὺ τοῦ Βηπύρρου ὅρους καὶ τῶν Δαμάσσω ὁρέων τὰ μὲν ἀρκτικώτατα κατέχουσιν <Ἀνινάχαι> (ἢ Ἀμινάχαι), ὑπὸ δὲ τούτους <Ἰνδαπρᾶθαι>, μεθ' οὓς <Ἰβηρίγγαι>, εἴτα <Δαβάσαι> (ἢ Δαμάσσαι?).

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 20, line 6

ὁ σημαίνει <γυμνῶν κόσμος>· καὶ μεταξὺ τῶν Δαμάσσω ὁρῶν καὶ τοῦ πρὸς τοὺς Σίνας ὁρίου ἀρκτικώτατοι <Κάκοβαι>· καὶ ὑπὸ τούτους <Βασανᾶραι>· εἴτα ἡ <Χαλκίτις> χώρα, ἐν ᾗ πλεῖστα μέταλλα χαλκοῦ· ὑπὸ δὲ ταύτην μέχρι τοῦ Μεγάλου κόλπου <Κουδοῦται> καὶ <Βάρραι> μεθ' οὓς <Ἰνδοί>, εἴτα <Δοᾶναι> παρὰ τὸν ὁμώνυμον ποταμόν· καὶ μετὰ τούτους ὀρεινὴ συνάπτουσα τῇ τῶν <Ληστῶν> χώρα, τίγρεις ἔχουσα καὶ ἐλέφαντας· αὐτοὺς δὲ τοὺς τῶν Ληστῶν χώραν κατανεμομένους θηριώδεις τε εἶναι λέγουσι καὶ ἐν σπηλαίοις οἰκοῦνται καὶ τὸ δέρμα ἔχοντας παραπλήσιον <ἵππων> ποταμίων, ὥς μὴ διακόπτεσθαι βέλεσιν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 26, line 2

Νῆσοι δὲ φέρονται κατὰ τοῦ ἐκκειμένου τῆς Ἰνδικῆς τμήματος αἶδε· Βαζακάτα .

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 3, section 1, line 4

Οἱ Σῖναι περιορίζονται ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> καὶ <μεσημβρίας> ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ κατὰ τὴν διωρισμένην μέχρι τοῦ Μεγάλου κόλπου γραμμὴν, καὶ αὐτῷ τῷ Μεγάλῳ κόλῳ καὶ τοῖς ἐφεξῆς αὐτῷ κειμένοις, τῷ τε καλου- μένῳ Θηριῳδεὶ καὶ τῷ τῶν Σινῶν, ὃν περιοικοῦσιν <Ἰχθυοφάγοι Αἰθίοπες>, κατὰ περιγραφὴν τοι- αύτην· μετὰ τὸ πρὸς τῇ Ἰνδικῇ τοῦ κόλπου ὄριον, Ἀσπίθρα ποταμοῦ ἐκβολαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 4, section 1, line 1

Τῷ δὲ Κῶρυ ἀκρωτηρίῳ, τῷ τῆς Ἰνδικῆς, ἀν- τίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης νήσου ἄκρον, ἣτις ἐκαλεῖ- το πάλαι Σιμούνδου, νῦν δὲ Σαλίκη· καὶ οἱ κατέχον- τες αὐτὴν κοινῶς <Σάλαι>, μαλλοῖς γυναικείοις εἰς ἅπαν ἀναδεδεμένοι.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 2, line 6

Τῆς γῆς τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην μέρος περιορίζεται ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> ἀγνώστῳ γῇ τῇ παρακειμένῃ τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι τῆς Μεγάλης Ἀσίας Σίναις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Σηρικῇ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> ὁμοίως ἀγνώστῳ γῇ νῇ περι- κλειούσῃ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος καὶ τῇ περιεχούσῃ τὴν ἀπὸ μεσημ- βρίας τῆς Λιβύης Αἰθιοπίαν Ἀγίσυμβα χώραν καλου- μένην, ἀπὸ δὲ <δυσμῶν> τῇ τε ἀγνώστῃ γῇ τῇ περι- λαμβανούσῃ τὸν Αἰθιοπικὸν κόλπον τῆς Λιβύης, καὶ τῷ ἐφεξῆς δυτικῷ Ὠκεανῷ, παρακειμένῳ τοῖς τῆς Λι- βύης καὶ τῆς Εὐρώπης δυσμικωτάτοις μέρεσιν, ἀπ' <ἄρκτων> δὲ τῷ συνημμένῳ ὠκεανῷ, τῷ περιέχοντι τὰς Βρετανικὰς νήσους καὶ τὰ βορειότατα τῆς Εὐρώπης, καλουμένῳ δὲ Δουηκαλυδονίῳ τε καὶ Σαρματικῷ καὶ τῇ ἀγνώστῳ γῇ παρακειμένῃ ταῖς ἀρκτικωτάταις

χώ-

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 4, line 4

Ἡ δὲ Ὑρκανία ἢ καὶ Κασπία θάλασσα πάντοθεν ὑπὸ τῆς γῆς περικέκλεισται νήσῳ κατὰ τὸ ἀντικείμενον παραπλησίως· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ περὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος πᾶσα μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ κόλπων παρά τε τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὸν Περσι- κὸν, καὶ τὸν Γαγγητικὸν, καὶ τὸν ἰδίως καλούμενον Μέγαν κόλπον, περιεχομένη καὶ αὐτὴ πάντοθεν ὑπὸ τῆς γῆς.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 5, line 5

Διὸ καὶ τῶν τριῶν ἡπείρων ἡ μὲν <Ἀσία> συν- ἅπτει τῇ τε Λιβύῃ, καὶ διὰ τοῦ κατὰ τὴν Ἀραβίαν αὐχένος, ὃς καὶ χωρίζει τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἀπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ διὰ τῆς περιεχούσης τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἀγνώστου γῆς.

4.1. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 9, line 3

Ὅμοίως δὲ καὶ τῶν εἰρημένων ἐμπεριέχεσθαι τῇ γῇ <θαλασσῶν>, πρώτη μὲν ἐστὶ μεγέθει πάλιν ἢ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, δευτέρα δὲ ἢ καθ' ἡμᾶς, τρίτη δὲ ἢ Ὑρκανία ἢ καὶ Κασπία.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 1, section 3, line 2

Παρὰ γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν τὸ μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος μετὰ τὴν Ταπρο- βάνην ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἀπέστρεψαν, ἐνστάντος αὐτοῖς τοῦ πίνακος πρὸς τὴν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς προχώρησιν, ἐπεὶ μηδὲν εἶχε τοιοῦτον ἐπὶ τῆς ὑπερκειμένης κατὰ τὸ βόρειον Σκυθίας ἀντιπαραγράφειν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 1, section 4, line 4

Τὸν δὲ δυτικὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἀπέστρεψαν πάλιν, ἐνστάντος αὐτοῖς τοῦ πίνακος ἐπὶ τὴν μεσημβρινὴν διάστασιν, ἐπεὶ μηδ' ἐνταῦθα τὸ τῆς ἐντὸς Λιβύης βάθος ἢ τὸ τῆς Ἰνδικῆς εἶχε τι δυνάμε- νον κατὰ τὸ συνεχὲς ἀντιπαρασταθῆναι τῇ δυτικῇ παραλίῳ· ὥς καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τὴν περὶ τοῦ περιρ- ρεῖσθαι τὴν γῆν ὅλην τῷ Ὠκεανῷ δόξαν ἄρξασθαι μὲν ἀπὸ γραφικῶν ἀμαρτημάτων, καταστρέψαι δὲ εἰς ἀσύστατον ἱστορίαν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 16, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> Ἀραβίῳ κόλπῳ καὶ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Βαρβαρικῷ πελάγει καὶ μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> ἀγνώστῳ γῇ, καὶ ἀπὸ <δύσεως> ἀγνώστῳ γῇ καὶ δυτικῷ Ὠκεανῷ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ταῖς τε δυσὶ Μαυριτανίαις καὶ Ἀφρικῇ καὶ Κυρηναϊκῇ καὶ Αἰγύπτῳ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 22, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> Γεδρωσίᾳ καὶ Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> αὐτῷ τῷ Ἰνδικῷ πελάγει καὶ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> Ἀραβικῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ταῖς δυσὶν Ἀραβίαις τῇ τε Πετραίᾳ καὶ τῇ Ἐρήμῳ καὶ τῷ Περσικῷ κόλπῳ καὶ τῇ Ἐρήμῳ Καρμανίᾳ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 23, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους Σκυθίᾳ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε ὑπὲρ τὴν ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴν Ἰμάῳ ὄρει καὶ Παροπανισάδαις καὶ Ἀρείᾳ τῇ τε Παρ- θίᾳ καὶ μέρει τῆς Ὑρκανίας θαλάσσης, ἀπὸ δὲ <δύσεως> μέρει τε Μηδίας καὶ Ὑρκανίας θαλάσσης καὶ τῇ ἐν Ἀσίᾳ Σαρματίᾳ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ἀγνώστῳ γῇ.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 24, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> καὶ <ἀνατολῶν> ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> Σί- ναις τε καὶ μέρει τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τοῖς τε Σάκαις καὶ τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους Σκυθία.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 25, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> 20 Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> 20 Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <δύσεως> ταῖς δυσὶ Καρμανίαις καὶ Παρθία, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> Μαργιανῇ καὶ Βακτριανῇ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 26, section 1, line 2

Ὁ δέκατος πίναξ τῆς Ἀσίας περιέχει τὴν ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ <Ἰνδικήν> σὺν ταῖς παρακειμέναις αὐτῇ νήσοις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 26, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τε τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου καὶ Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <δύσεως> Γεδρωσία καὶ Ἀραχωσία καὶ τοῖς Παρο- πανισάδαις, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τῷ ὑπὸ τοὺς Σογδιανούς καὶ Σάκας Ἰμάῳ ὄρει.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 1, line 2

Ὁ ἐνδέκατος πίναξ τῆς Ἀσίας περιέχει τὴν ἐκτὸς Γάγγου <Ἰνδικήν> καὶ <Σίνας> σὺν ταῖς παρακειμέναις νήσοις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Γαγγη- τικοῦ κόλπου καὶ Ἰνδικῷ πελάγει καὶ Μεγάλῳ κόλπῳ, ἔτι ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τῇ ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> μέρει τε Σακῶν καὶ Σκυθία τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους καὶ Σηρικῇ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 3, line 1

Τῶν οὖν ἐν τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ διασήμεων πόλεων ἡ μὲν <Τάκωλα> τὴν με- γίστην ἡμέραν ἔχει ὥρων ι<β> δ', καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἑὼ ὥραις <ς> καὶ γο' λαμβάνει δὲ τὸν ἥλιον δις τοῦ ἔτους κατὰ κορυ- φήν, ἀπέχοντα τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ' ἐκάτερα μοίρας <ο>θ ½.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 28, section 2, line 1

4.2. ANONYMI HISTORICI (FGRH), HERACLIS HISTORIA (TABULA ALBANA) (IG 14.1293)

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ πάντοθεν Ἰνδικῶ πελάγει.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 29, section 26, line 2

Ἀρεία Παροπανισάδαι Δραγγιανή Ἀραχωσία Γεδρωσία· πίναξ ι'. Ἰνδικὴ ἢ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· πίναξ ια'.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 29, section 27, line 2

Ἰνδικὴ ἢ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· πίναξ ια'. Ἰνδικὴ ἢ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Σινῶν χώρα· πίναξ ιβ'.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 30, section 26, line 4

Ὁ δωδέκατος καὶ τελευταῖος ἀπὸ μοιρῶν ρ<ι>ς ἕως μοιρῶν ρλ<ε>· γίνεται μήκος μοιρῶν <ι>θ· πλάτος ἀπὸ βορείων μοιρῶν <ι>β' ἔῃ διὰ τὴν Κῶρυ ἀκρωτηρίου καταγραφὴν ὡς ἂν φαινόμενον τῆς πρὸς τὴν Ἰνδικὴν σχέσιν τῆς Ταπροβάνης ἐμφαίνῃ μοιρῶν ι<γ> γ' ἀπὸ δὲ νοτίων μοιρῶν <ς> ἔ' ὡς συνάγεσθαι πλάτος μοιρῶν <ι>θ' ἔ' ἢ ὅλων εἴκοσι.

4.2 Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)

Source Date: 1st century BC (From Wikipedia²)

Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293) (1139: 002) "FGrH #40". Volume-Jacoby'-F 1a,40,F, fragment 1a, line 36

/ Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ἦλθε / ποταμὸν καὶ πόλιν Ἡράκλειαν / τὰν ἐν Σίβαις οἰκίζει.

4.3 Adespota Papyracea (SH), Epigrammata

"" (From Wikipedia³)

2. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-jacoby/anonymus-history-of-herakles-tabula-albana-ig-14-1293-heraclis-historia-40-a40>

3.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Adespota Papyracea (SH), Epigrammata (2648: 003) “Supplementum Hellenisticum”, Ed. Lloyd-Jones, H., Parsons, P. Berlin: De Gruyter, 1983. Fragment 977, line 1

οὐκ ἔμὰ τ[....[βάρβαρον εἶσιδε τοῦτο[ουκικατονφοι.ονο.ι[οὔριον ὀλκάδι λαῖφον..
τίς σε τὸν ευ..τηρα κ-

οὐκ ἔμὰ ταῦτα λάφυρα οἱ τρισσοί σοι ταῦτα ⌘ Ἴνδον ὅδ' ἀπύει τύμβος Ταύρων
θανόντα κεῖσθαι, ὁ δὲ κτείνας πρόσθεν ἐπεῖδ' Αἶδαν· θήρ ἅπερ ἄντα δρακεῖν, συὸς
ἢ ῥ' ἀπὸ τᾶς Καλυδῶνος λείψανον, ἐν κάρπῳ εἰς πεδίον τρέφετο Ἀρσινόας ἀτίνα-
κτον, ἀπ' αὐχένος ἀθρόα φρίσσων λ]όχμας καὶ γε[ν]ύων ἀφρὸν ἀμεργόμενος· σὺν
δὲ πεσὼν σκύλακος τόλμαι στήθη μὲν ἐτοίμως ἠλόκισ', οὐ μέλλων δ' αὐχέν' ἔθηκ' ἐπὶ
γᾶν, δρα]ξάμενος γὰρ ὁμοῦ λοφιᾷ μεγάλοιο τένοντος ο]ὐ πρ[ι]ν ἔμυσεν ὀδόντ' ἔσθ'
ὑπέθηκ' Αἶδαι.

Adespota Papyracea (SH), Epigrammata Fragment 977, line 22

ἄλλο

⌘ σκύλαξ ὁ τύμβῳ τῷδ' ὑπ' ἐκτερισμένος Ταύρων, ἐπ' αὐθένταισιν οὐκ ἀμήχα-
νος· κάρπῳ γὰρ ὡς συνῆλθεν ἀντίαν ἔριν, ὁ μὲν τις ὡς ἄπλατος οἰδήσας γένυν στή-
θος κατηλόκιζε λευκαίνων ἀφρῶν· ὁ δ' ἀμφὶ νώτῳ δισσὸν ἐμβαλὼν ἵχνος ἐδράξατο
φρίσσοντος ἐκ στέρνων μέσων καὶ γὰρ συνεσπείρασεν· Αἶδαι δὲ δοὺς τὸν αὐτόχειρ'
ἔθναισκεν, Ἴνδον ὡς νόμος.

4.4 Dionysius Scytobrachion

Era? “” (From Wikipedia⁴) Dionysius Scytobrachion Gramm., Fragmenta (1881: 002)
“FGrH #32”. Volume-Jacoby'-F 1a,32,F, fragment 8, line 108

(4) γηγενὲς γὰρ ὑπάρχον καὶ φυσικῶς ἐκ τοῦ στόματος ἄπλατον ἐκβάλλον φλόγα
τὸ μὲν πρῶτον φανῆναι περὶ τὴν Φρυγίαν καὶ κατακαῦσαι τὴν χώραν, ἣν μέχρι τοῦ
νῦν Κατακεκαυ- μένην Φρυγίαν ὀνομάζεσθαι· ἔπειτ' ἐπελθεῖν τὰ περὶ τὸν Ταῦρον ὄρη
συνεχῶς καὶ κατακαῦσαι τοὺς ἐξῆς δρυμοὺς μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν
ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐπάνοδον ποιησάμενον περὶ μὲν τὴν Φοι- νίκην ἐμπρῆσαι τοὺς κατὰ
τὸν Λίβανον δρυμούς, καὶ δι' Αἰγύπτου πορευθὲν ἐπὶ τῆς Λιβύης διελθεῖν τοὺς περὶ
τὴν ἐσπέραν τόπους καὶ τὸ τελευταῖον εἰς τοὺς περὶ τὰ Κεραύνια δρυμοὺς ἐγκατα-
σκῆψαι.

Dionysius Scytobrachion Gramm., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,32,F, fragment
8, line 236

4.

4.5. VETTIUS VALENS

(7) τὸν δ' οὖν Διόνυσόν φασι τὴν κατάβασιν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν θάλατταν ποιησάμενον καταλαβεῖν ἅπαντας τοὺς Τιτᾶνας ἡθροικότας δυνάμεις καὶ διαβεβηκότας εἰς Κρήτην ἐπ' Ἄμμωνα.

Dionysius Scytobrachion Gramm., *Fragmenta Volume-Jacoby* -F 1a,32,F, fragment 13, line 2

ρ υ 904: ὧκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο ἦλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήιον υἷα Ἰνδῶν ἡνίκα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας, ὀργιάσαι] ποταμὸς Παφλαγονίας ἱερὸς Διονύσου περὶ Ἡράκλειαν, οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος (F 100c Schn.) .

Dionysius Scytobrachion Gramm., *Fragmenta Volume-Jacoby* -F 1a,32,F, fragment 13, line 5

ὅτι δὲ κατε- πολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος Διονύσιός φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων (III) καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς Περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστορίαις (II) .

4.5 Vettius Valens

Vettius Valens (February 8, 120 – c. 175) was a 2nd-century Hellenistic astrologer, a somewhat younger contemporary of Claudius Ptolemy.

Valens' major work is the *Anthology*, ten volumes in Greek written roughly within the period 150 to 175. The *Anthology* is the longest and most detailed treatise on astrology which has survived from that period. A working professional astrologer, Valens includes over a hundred sample charts from his case files in the *Anthology*.

Although originally a native of Antioch, he appears to have traveled widely in Egypt in search of specific astrological doctrines to bolster his practice. At the time Alexandria was still home to a number of astrologers of the older Babylonian, Greek and Egyptian traditions. He published much of what he learned from the tradition and through his practice in his *Anthology*, written in an engaging and instructional style. The *Anthology* is thus of great value in piecing together actual working techniques of the time.

Valens' work is also important because he cites the views of a number of earlier authors and authorities who would otherwise be unknown. The fragments from works attributed to the alleged pharaoh Nechepso and the high

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

priest Petosiris, pseudopigraphal authors of the 2nd century BC, survive mainly through direct quotations in Valens' work.

The three manuscripts of the Anthology all date from 1300 or later.[1] The text, however, appears to be fairly reliable and complete, although disorganized in places.

Although Ptolemy, the astronomer, mathematician, astrologer of ancient Alexandria and author of *Tetrabiblos* (the most influential astrological text ever written), was generally regarded as the colossus of Hellenistic-period astrology in the many centuries following his death, it is most likely that the actual practical astrology of the period resembled the methods elaborated in Valens' Anthology. Modern scholars tend to counterpoise the two men, since both were roughly contemporary and lived in Alexandria; yet Valens' work elaborated the more practical techniques that arose from ancient tradition, while Ptolemy, very much the scientist, tended to focus more on creating a theoretically consistent model based on his Aristotelian causal framework. The balance given by Valens' Anthology is therefore very instructive. No other Hellenistic author has contributed as much to our understanding of the everyday, practical astrological methods of the early Roman/late Hellenistic era.

Deciding that the traditional religion was useless, he found in fate a substitute religion. For him absolute determination gave emotional satisfaction and aroused an almost mystical feeling. Knowing that everything was already predetermined gave one a sense of freedom from anxiety and a sense of salvation. (From Wikipedia⁵)

Vettius Valens *Astrol., Anthologiarum libri ix* (1764: 001) "Vettii Valentis anthologiarum libri", Ed. Kroll, W. Berlin: Weidmann, 1908, Repr. 1973. Page 7, line 24

Ἔστι δὲ τὰ ὑποτεταγμένα κλίματα· κατὰ τὴν κεφαλὴν Μηδία καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι· <τῷ δὲ στήθει Βαβυλωνία· τὰ πρὸς τῷ Ἡνιόχῳ δεξιὰ, Σκυθία>· ἡ Πλειάς, [ἡ] Κύπρος· τὰ ἀριστερά, Ἀραβία καὶ οἱ περίξ τόποι· κατὰ τοὺς ὤμους Περσίς καὶ τὰ Καυκάσια ὄρη, ὑπὸ τὸ κύρτωμα † ἄρχονται· ὑπὸ τὴν ὀσφὺν Αἰθιοπία· ὑπὸ τὸ μέτωπον Ἑλυμαῖς· ὑπὸ τὰ κέρατα Καρχηδονία· μέσοις μέρεσιν Ἀρμενία, Ἰνδική, Γερμανία.

Vettius Valens *Astrol., Anthologiarum libri ix* Page 8, line 20

Ἔστι δὲ Διδύμοις ὑποτεταγμένα κλίματα τάδε· ἐμπρόσθια, Ἰνδική καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι καὶ Κελτική· στήθος, Κιλικία, Γαλατία, Θράκη καὶ [ἡ] Βοιωτία.

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Vettius_Valens

4.6. APOLLODORUS OF ARTEMITA

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 12, line 29

Πρόσκειται δὲ αὐτῷ κλίματα τάδε· ἐμπρόσθια, Συρία· μέσα, Εὐφράτης καὶ Τίγρις, Αἴγυπτος καὶ Λιβύη καὶ οἱ συνεχεῖς Αἰγυπτίων ποταμοὶ καὶ Ἰνδὸς ποταμός· κατὰ δὲ τὸ μέσον τῆς Κάλπης Τάναϊς καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ ἐκ τοῦ † ὑπὸ τοὺς πόδας ῥέοντες πρὸς νότον καὶ ζέφυρον.

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 13, line 17

πρόσκειται δὲ κλίματι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἔχον νήσους οὐκ ὀλίγας παρ' ἑαυτό, ἃς ὑπέρκειται ἡ Ἰνδία καὶ ὁ λεγόμενος Ἰνδικὸς ὠκεανός· ἐν δὲ τοῖς ἀπηλιωτικοῖς αὐτοῦ μέρεσι τὴν Παρθίαν ἔχει καὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν κατὰ θίξιν καὶ τὸν Ἀπηλιωτικὸν ὠκεανόν, ἐκ τῶν βορείων αὐτοῦ μερῶν τὴν Σκυθικὴν χώραν· ἐκ δὲ τῶν πρὸς λίβα αὐτοῦ μερῶν ψαύει προσκλύζον Μυοσόρμου, Ὀρθοῦ ὄρμου καὶ τῶν πέριξ πόλεων.

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 14, line 7

μέσα, Συρία, Ἐρυθρὰ θάλασσα· [τὰ ἐμπρόσθια] Ἰνδικὴ μέση, Περσίς καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι, Ἀραβικὴ θάλασσα καὶ Ἐρυθρὰ καὶ Βορυσθένης ποταμός.

4.6 Apollodorus of Artemita

Apollodorus of Artemita (Greek: Ἀπολλόδωρος Ἀρτεμιτηνός) (c. 130–87 BCE) was a Greek writer of the 1st century BCE.

Apollodorus wrote a history of the Parthian Empire, the Parthika (Greek: τὰ Παρθικά), in at least four books. He is quoted by Strabo and Athenaeus. Strabo stated that he was very reliable. Apollodorus seems to have used the archives of Artemita and Seleucia on the Tigris for his work. Some information on Greco-Bactrians are preserved in Strabo's work:

"The Greeks who caused Bactria to revolt grew so powerful on account of the fertility of the country that they became masters, not only of Ariana, but also of India, as Apollodorus of Artemita says: and more tribes were subdued by them than by Alexander—by Menander in particular (at least if he actually crossed the Hypanis towards the east and advanced as far as the Imaus), for some were subdued by him personally and others by Demetrius, the son of Euthydemus the king of the Bactrians; and they took possession, not only of Patalena, but also, on the rest of the coast, of what is called the kingdom of Saraostus and Sigerdis. In short, Apollodorus says that Bactriana is the ornament of Ariana as a whole; and, more than that, they extended

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

their empire even as far as the Seres and the Phryni.” (Strabo, *Geographia*, 11.11.1)

He is also quoted for his general geographical knowledge of Central Asia:

”Accordingly, if the distance from Hyrcania to Artemita in Babylonia is eight thousand stadia, as is stated by Apollodorus of Artemita, and the distance from there to the mouth of the Persian Sea another eight thousand, and again eight thousand, or a little less, to the places that lie on the same parallel as the extremities of Ethiopia, there would remain of the above-mentioned breadth of the inhabited world the distance which I have already given,¹⁴ from the recess of the Hyrcanian Sea to the mouth of that sea” (Strabo, *Geographia*, 11.11.1) (From Wikipedia⁶)

Apollodorus Hist., Fragmenta (1164: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 5, line 6

Τοσοῦτον δὲ ἴσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπε- κράτουν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρτεμιτηνός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξαν- δρος, καὶ μάλιστα Μένανδρος (εἶγε καὶ τὸν Ὑπαννιν διέβη, πρὸς ἔω, καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου προ- ἦλθε)· τὰ μὲν γὰρ αὐτὸς, τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυ- δήμου υἱὸς τοῦ Βακτρίων βασιλέως· οὐ μόνον δὲ τὴν Πατταληνὴν κατέσχον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τὴν τε Σαραόστου καλουμένην, καὶ τὴν Σιγέρδιδος βασιλείαν.

Apollodorus Hist., Fragmenta Fragment 6, line 5

Strabo XV: Ἀπολλόδωρος γοῦν, ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασι- λέων, τῶν ἀπὸ Σε- λεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐ- τοὺς αὐξηθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδό- νας καταστρέψασθαι λέγων.

4.7 *Scholia In Homerum*

“” (From Wikipedia⁷)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (5026: 001) “Scholia Graeca in Homeri Iliadem (scholia vetera), vols. 1–5, 7”, Ed. Erbse, H. Berlin: De Gruyter, 1:1969; 2:1971; 3:1974; 4:1975; 5:1977; 7:1988. Book of Iliad 17, verse 213-4, line of scholion 1 b(BE3)

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Apollodorus_of_Artemita

7.

4.8. TIMON

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) (5026: 007) “Scholia Graeca in Homeri Odysseam, 2 vols.”, Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1855, Repr. 1962. Book 1, hypothesis-verse 23, line 2

Η διχθὰ δεδαΐαται] ἀπὸ μεσημβρίας διερχόμενος ὁ Νεῖλος διορίζει τοὺς Αἰθίοπας, ἐκ μὲν ἀνατολῆς ἔχων τοὺς Ἰνδοὺς, ἐκ δυσμῶν δὲ νομάδας καὶ Βλέμυας.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 7

τινὲς δὲ γράφουσιν Ἑρεμνοὺς, ὃ ἐστὶ τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ δὲ τοὺς εἰς τὴν ἔραν δύνοντας διὰ τοὺς καύσωνας, οὓς καὶ Τρωγλοδύτας φασί.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 13

ρ. Ἑρεμβοὺς τοὺς Τρωγλοδύτας τοὺς Σαρακηνοὺς παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης τοὺς Ἑρεμνοὺς γράφει· οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 19

οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης Ἑρέμνους γράφει.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam 1.1–309 (scholia vetera) (5026: 008) “Scholia in Homeri Odysseae α 1–309 auctiora et emendatiora”, Ed. Ludwich, A. Königsberg: Hartung, 1888–1890, Repr. 1966. Hypothesis-verse of Odyssey 23, line of scholion 10

Η Ma P Q V. ἀπὸ μεσημ- βρίας διερχόμενος ὁ Νεῖλος διορίζει τοὺς Αἰθίοπας, ἐκ μὲν ἀνατολῆς ἔχων τοὺς Ἰνδοὺς, ἐκ δυσ- μῶν δὲ Νομάδας καὶ Βλέμυας.

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (= D scholia) (5026: 017) “Homeri Ilias, 2 vols.”, Ed. Heyne, C.G. Oxford: Oxford University Press, 1834. Book of Iliad 6, verse 133, line of scholion 7

Ἡ δὲ Νύσσα ἐν μὲν τισὶ χώραις ὄρος, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Θράκῃ, καὶ Ἀρα- βίᾳ, καὶ Ἰνδικῇ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Νάξῳ.

4.8 Timon

Timon of Phlius, 17th-century engraving

Timon of Phlius (Greek: Τίμων, gen.: Τίμωνος; c. 320 BC – c. 230 BC) was a Greek skeptic philosopher, a pupil of Pyrrho, and a celebrated writer of satirical poems called Silloi (Greek: Σίλλοι). He was born in Phlius, moved to Megara, and then he returned home and married. He next went to Elis

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

with his wife, and heard Pyrrho, whose tenets he adopted. He also lived on the Hellespont, and taught at Chalcedon, before moving to Athens, where he lived until his death. His writings were said to have been very numerous. He composed poetry, tragedies, satiric dramas, and comedies, of which very little remains. His most famous composition was his *Silloi*, a satirical account of famous philosophers, living and dead, in hexameter verse. The *Silloi* has not survived intact, but it is mentioned and quoted by several ancient authors. (From Wikipedia⁸)

Ἰνδαλμοί?

Timon Phil., *Fragmenta et tituli* (1735: 003) “*Supplementum Hellenisticum*”, Ed. Lloyd-Jones, H., Parsons, P. Berlin: De Gruyter, 1983. Fragment 841-843(+844), line t

νῦν δέ με λευγαλέαις ἔρισιν εἵμαρτο δαμῆναι καὶ πενίῃ καὶ ὅς’ ἄλλα βροτοὺς κηφῆνας ἐλαστρεῖ. Ἰνδαλμοί

τοῦτό μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἦτορ ἀκοῦσαι, πῶς ποτ’ ἴανηροταγεις† ῥῆστα μεθ’ ἡσυχίης αἰεὶ ἀφροντίστως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταῦτά μὴ προσέχων δίνους ἡδυλόγου σοφίης, μῦθος δ’ ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύεις, ὅς περὶ πᾶσαν ἐλῶν γαῖαν ἀναστρέφεται, δεικνὺς εὐτόρνου σφαίρης πυρिकाύτορα κύκλον.

4.9 *Lyrica Adespota*

“” (From Wikipedia⁹)

Lyrica Adespota (CA), *Fragmenta lyrica* (0230: 001) “*Collectanea Alexandrina*”, Ed. Powell, J.U. Oxford: Clarendon Press, 1925, Repr. 1970. Fragment 2, line 90

[Βά]ρβαρον ἀνάγω χορὸν ἄπλετον, θεὰ Σελή[νη], πρὸς ρυθμὸν ἄνετον βήματι βαρβάρῳ [προβαίνων]. Ἰνδῶν δὲ πρόμοι πρὸς ἰ[ε]ρόθρουν δότε [τυπανισμόν, [Σ]ηρικὸν ἰδίως θεαστικὸν βῆμα παραλ[λάξ].

4.10 Theopompus

Theopompus (Ancient Greek: Θεόπομπος) (born c. 380 BC) was a Greek historian and rhetorician

8. [http://en.wikipedia.org/wiki/Timon_\(philosopher\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Timon_(philosopher))

9.

4.11. ANAXARCHUS

The works of Theopompus were chiefly historical, and are much quoted by later writers. They included an Epitome of Herodotus's History (Whether this work is actually his is debated[1]), the Hellenics, the History of Philip, and several panegyrics and hortatory addresses, the chief of which was the Letter to Alexander. (From Wikipedia¹⁰)

Theopompus Hist., Fragmenta (0566: 002) "FGrH #115". Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 340, line 2

– V 42: ἔνδοξος δὲ καὶ ὁ Ἡπειρωτικὸς Κέρβερος καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου Περίτας, τὸ θρέμμα τὸ Ἰνδικόν· ἐκράτει δ' οὗτος λέοντος, ἑκατὸν μνῶν ἐωνημένος.

Theopompus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 371, line 1

– – s. Ἰνδάρᾱ· Σικανῶν πόλις.

Theopompus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 381, line 3

ι 2, 35: Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας (III) καὶ Ἑλλάνικος (4) καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες (III). – VII 7, 5: <τῶν μὲν οὖν Ἡπειρωτῶν ἔθνη φησὶν εἶναι Θεόπομπος τετταρεσκαίδεκα.

4.11 Anaxarchus

Anaxarchus (play /ænəg'zarkəs/; Greek: Ἀνάξαρχος; c. 380 - c. 320 BC) was a Greek philosopher of the school of Democritus. Together with Pyrrho, he accompanied Alexander the Great into Asia. The reports of his philosophical views suggest that he was a forerunner of the Greek skeptics.

Anaxarchus was born at Abdera in Thrace. He was the companion and friend of Alexander the Great in his Asiatic campaigns. According to Diogenes Laertius, in response to Alexander's claim to have been the son of Zeus-Ammon, Anaxarchus pointed to his bleeding wound and remarked, "See the blood of a mortal, not ichor, such as flows from the veins of the immortal gods." [1] Diogenes Laertius also says that Nicocreon, the tyrant of Cyprus, commanded him to be pounded to death in a mortar, and that he endured this torture with fortitude and Cicero relates the same story. [2]

Plutarch tells a story that at Bactra, in 327 BC in a debate with Callisthenes, he advised all to worship Alexander as a god even during his lifetime, is with greater probability attributed to the Sicilian Cleon.

10. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theopompus>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

When Alexander was trying to show that he is divine so that the Greeks and Macedonians would perform proskynesis to him, Anaxarchus said that Alexander could "more justly be considered a god than Dionysus or Hercules" (Arrian, 104) Philosophy

Very little is known about his philosophical views. It is thought that he represents a link between the atomism of Democritus, and the skepticism of Pyrrho.

Anaxarchus is said to have studied under Diogenes of Smyrna, who in turn studied under Metrodorus of Chios, who used to declare that he knew nothing, not even the fact that he knew nothing.[2] According to Sextus Empiricus, Anaxarchus "compared existing things to a scene-painting and supposed them to resemble the impressions experienced in sleep or madness." [3] It was under the influence of Anaxarchus that Pyrrho is said to have adopted "a most noble philosophy, . . . taking the form of agnosticism and suspension of judgement." [4] Anaxarchus is said to have praised Pyrrho's "indifference and sang-froid." [5] Anaxarchus is said to have possessed "fortitude and contentment in life," which earned him the epithet eudaimonikos ("fortunate"), [1] which may imply that he held the end of life to be eudaimonia. (From Wikipedia¹¹)

Anaxarchus Phil., Testimonia (0714: 001) "Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn.", Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1952, Repr. 1966. Fragment 2, line 3

.. ἤκουσε Βρύσωνος τοῦ Στίλπωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς [fr. 146 FHG III 243], εἶτα Ἀναξάρχου ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὡς καὶ τοῖς Γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδαίαι συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις .

Anaxarchus Phil., Testimonia Fragment 2, line 5

τοῦτο δὲ ποιεῖν ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινος ὀνειδίζοντος Ἀναξάρχῳ, ὡς οὐκ ἂν ἕτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθόν, αὐτὸς αὐλὰς βασιλικὰς θεραπεύων.

4.12 Speusippus

Speusippus (c. 408 – 339/8 BC[1]) was an ancient Greek philosopher. Speusippus was Plato's nephew by his sister Potone. After Plato's death,

11. <http://en.wikipedia.org/wiki/Anaxarchus>

4.13. CALLIXENUS OF RHODES

Speusippus inherited the Academy and remained its head for the next eight years. However, following a stroke, he passed the chair to Xenocrates. Although the successor to Plato in the Academy, he frequently diverged from Plato's teachings. He rejected Plato's Theory of Forms, and whereas Plato had identified the Good with the ultimate principle, Speusippus maintained that the Good was merely secondary. He also argued that it is impossible to have satisfactory knowledge of any thing without knowing all the differences by which it is separated from everything else. (From Wikipedia¹²)

Speusippus Phil., Fragmenta (1692: 005) "Speusippus of Athens", Ed. Tarán, L. Leiden: Brill, 1981; *Philosophia Antiqua* 39. Fragment 67, line 63

πάντα γὰρ ὡς εἰπεῖν, ὅσα ἡμέρα καὶ ἄγρια τυγχάνει ὄντα, οἷον ἄνθρωποι, ἵπποι, βόες, κύνες ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὕες, αἰγες, πρόβατα· ὧν ἕκαστον, εἰ μὲν ὁμώνυμον, οὐ διήρηται χωρὶς, εἰ δὲ ταῦτα ἐν εἵδει, οὐχ οἷόν τ' εἶναι διαφορὰς τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἡμέρον.

4.13 Callixenus of Rhodes

Callixenus of Rhodes was a Hellenistic author from Rhodes. He was a contemporary of Ptolemy II Philadelphus [309 BCE – 246 BCE]. He wrote two works, both of which are lost. "Peri Alexandreias"

This consisted of at least four books, and was much used by Athenaeus (Athen. v. p. 196, &c., ix. p. 387, xi. pp. 472, 474, 483; Harpocrat. s. v. *eggythike*). It contained the main account of the *tessarakonteres*. Title unknown

This seems to have been a catalogue of painters and sculptors (*zografonte kai andriantopoion anagrafe*), of which Sopater, in the twelfth book of his *Eclogae* had made an abridgement. (Phot. Bibl. Cod. 161 ; comp. Preller, *Polem. Fragm.* p. 178, &c.) (From Wikipedia¹³)

Callixenus Hist., Fragmenta (1240: 003) "FHG 3", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 118

Κατεναντίον δὲ τούτου ἄλλο συμπόσιον πολυ- τελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ κίονες αὐτοῦ ἐκ λίθων Ἰνδικῶν συνέκειντο.

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Speusippus>

13. http://en.wikipedia.org/wiki/Callixenus_of_Rhodes

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 247

Ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλου, ἣ περιεῖχε τὴν ἐξ Ἰνδῶν κάθοδον Διονύσου, Διόνυσος ἦν δωδεκάπηχυς, ἐπ' ἐλέφαντος κατακείμενος, ἡμφιεσμένος προφυρίδα, καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων, εἶχεν ἐν ταῖς χερσὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν· ὑπεδέδετο δ' ἐμ- βάδας χρυσογραφεῖς.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 278

Αὗται δ' εἶχον σκηναῖς βαρβαρικὰς, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες Ἰνδαὶ καὶ ἕτεραι, κεκοσμη- μέναι ὡς αἰχμάλωτοι.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 288

Ἦγοντο δὲ καὶ κύνες δισχίλιοι τετρακό- σιοι, οἱ μὲν Ἰνδοὶ, οἱ λοιποὶ δὲ Ὑρκανοὶ καὶ Μολοσσοὶ καὶ ἐτέρων γενῶν.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 296

Εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ καταλέξας ζῶων ἀγέλας, ἐπιφέρει· »Πρόβατα Αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα, Ἀράβια τριακόσια, Εὐβοϊκὰ εἴκοσι, ὀλόλευκοὶ βόες Ἰνδικοὶ εἴκοσι ἕξ, Αἰθιοπικοὶ ὀκτώ, ἄρκτος μὲν λευκὴ μεγάλη μία, παρδάλεις τεσσαρεσ- καίδεκα, πάνθηρες ἑκκαίδεκα, λυγκία τέσσαρα, ἄρκηλοι τρεῖς, καμηλοπάρδαλις μία, ῥινόκερως Αἰθιοπικὸς εἷς.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 3d, line 5

Οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων κ. τ. λ. Harpocration v. ἐγγυθήκη: Εἷη δ' ἂν σκευὸς τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τοιούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι, ὡς Καλλίξενός τε ἐν δ' Περὶ Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει, καὶ Δαίμαχος ὁ Πλαταιεὺς ἐν β' Περὶ Ἰνδικῆς.

4.14 Paradoxographus Vaticanus

Paradoxographoi (griechisch *παράδοξογράφοι*) oder Paradoxographien sind antike listenartige Sammlungen von wunderbaren Tatsachen. Die Bezeichnung selbst stammt nicht aus der Antike, sondern wurde nach ersten Belegen im zwölften Jahrhundert erst im neunzehnten Jahrhundert zur Sammelbezeichnung der Gattung.

Paradoxographische Schriften sind eine antike Literaturgattung. Als Erfinder der Gattung gilt Kallimachos. Bei vielen Paradoxographien handelt es sich um anonyme oder pseudepigraphische Schriften. Letzteres gilt etwa von der Aristoteles zugeschriebenen Schrift *Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων* („Über Dinge, die wunderbar zu hören sind“). Zu den ersteren gehören

4.15. THEOPHRASTUS

die anonymen Sammlungen von Exzerpten älterer Paradoxographien: Paradoxographus Florentinus, Vaticanus und Palatinus.

Paradoxographische Schriften sind dadurch von z. B. mythologischen Schriften unterschieden, dass ihre Autoren davon ausgehen, dass es sich bei den berichteten außergewöhnlichen Ereignissen oder Gegebenheiten (die „Mirabilien“) um zwar seltsame, aber doch empirische Tatsachen handelt. Inhaltlich überwiegen Tier- und Wassermirabilien, es finden sich aber auch Berichte über (aus der Sicht der Verfasser) bemerkenswerte Eigentümlichkeiten fremder Völker. (From Wikipedia¹⁴)

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda (0582: 001) “Paradoxographorum Graecorum reliquiae”, Ed. Giannini, A. Milan: Istituto Editoriale Italiano, 1965. Section 34, line 1

Περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἔστι λίμνη, ἣτις πάντα ἑδέχεται ἢ πλὴν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 35, line 1

Ἑλλάνικος ἐν Ἰνδοῖς εἶναι φησι κρήνην Σίλαν κα- λουμένην, ἐφ’ ἧς καὶ τὰ ἐλαφρό-
τατα καταποντίζεται.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 42, line 1

Ἐν Παδαίοις, Ἰνδικῶ ἔθνει, ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν·
αἰτεῖται δὲ παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δικαιοσύνης.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 53, line 1

Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν θανάτῳ ζημιοῦται.

4.15 Theophrastus

Theophrastus (Greek: *Θεόφραστος*; c. 371 – c. 287 BC[1]), a Greek native of Eresos in Lesbos, was the successor to Aristotle in the Peripatetic school. He came to Athens at a young age, and initially studied in Plato’s school. After Plato’s death he attached himself to Aristotle. Aristotle bequeathed to Theophrastus his writings, and designated him as his successor at the Lyceum. Theophrastus presided over the Peripatetic school for thirty-six years, during which time the school flourished greatly. After his death, the Athenians honoured him with a public funeral. His successor as head of the school was Strato of Lampsacus.

14. <http://en.wikipedia.org/wiki/Paradoxography>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

The interests of Theophrastus were wide-ranging, extending from biology and physics to ethics and metaphysics. His two surviving botanical works, *Enquiry into Plants*[2] and *On the Causes of Plants*, were an important influence on medieval science. There are also surviving works *On Moral Characters*, *On Sensation*, *On Stones*, and fragments on *Physics* and *Metaphysics* all written in Greek. In philosophy, he studied grammar and language, and continued Aristotle's work on logic. He also regarded space as the mere arrangement and position of bodies, time as an accident of motion, and motion as a necessary consequence of all activity. In ethics, he regarded happiness as depending on external influences as well as on virtue, and famously said that "life is ruled by fortune, not wisdom." (From Wikipedia¹⁵)

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* (0093: 001) "Theophrastus. *Enquiry into plants*, 2 vols.", Ed. Hort, A. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1916, Repr. 1:1968; 2:1961. Book 1, chapter 7, section 3, line 1

Ἰδία δὲ ῥίζης φύσις καὶ δύναμις ἢ τῆς Ἰνδικῆς συκῆς· ἀπὸ γὰρ τῶν βλαστῶν ἀφίησι, μέχρι οὗ ἂν συνάψῃ τῇ γῇ καὶ ῥιζωθῇ, καὶ γίνεται περὶ τὸ δένδρον κύκλῳ συνεχές τὸ τῶν ῥιζῶν οὐχ ἀπτόμενον τοῦ στελέχους ἀλλ' ἀφεσθηκός.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 1, line 5

Ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ παρ' ἐκάστοις ἴδι' ἅττα τυγχάνει· τὰ μὲν γὰρ φέρουσιν αἱ χῶραι τὰ δ' οὐ φύουσιν· οἷον κιττὸν καὶ ἐλάαν οὗ φασι εἶναι τῆς Ἀσίας ἐν τοῖς ἄνω τῆς Συρίας ἀπὸ θαλάττης πένθ' ἡμερῶν· ἀλλ' ἐν Ἰνδοῖς φανῆναι κιττὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ Μηρῷ καλουμένῳ, ὅθεν δὴ καὶ τὸν Διόνυσον εἶναι μυθολογοῦσι.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 4, line 1

Ἡ δὲ Ἰνδικὴ χώρα τὴν τε καλουμένην ἔχει συκῆν, ἣ καθίησιν ἐκ τῶν κλάδων τὰς ῥίζας ἂν' ἕκαστον ἔτος, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἀφίησι δὲ οὐκ ἐκ τῶν νέων ἀλλ' ἐκ τῶν ἔνων καὶ ἔτι παλαιότερων· αὗται δὲ συνάπτουσιν τῇ γῇ ποιοῦσιν ὥσπερ δρύφακτον κύκλῳ περὶ τὸ δένδρον, ὥστε γίνεσθαι καθάπερ σκηνήν, οὗ δὴ καὶ εἰώθασιν διατρίβειν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 5, line 3

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερον δένδρον καὶ τῷ μεγέθει μέγα καὶ ἡδύκαρπον θαυμαστῶς καὶ μεγάλου καρπον· καὶ χρῶνται τροφῇ τῶν Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καὶ μὴ ἀμπεχόμενοι.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 11, line 8

ταῦτα μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 14, line 3

Περὶ τῶν φυομένων καὶ πλεῖστον ἐξηλλαγμένα πρὸς τὰ ἄλλα τὰ εὖοσμα τὰ περὶ Ἀραβίαν καὶ Συρίαν καὶ Ἰνδοὺς, οἷον ὃ τε λιβανωτὸς καὶ ἡ σμύρνα καὶ ἡ κασία

15. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theophrastus>

4.15. THEOPHRASTUS

καὶ τὸ ὀποβάλαμον καὶ τὸ κινάμων καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· περὶ ὧν ἐν ἄλλοις εἴρηται διὰ πλειόνων.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 7, section 3, line 1

Οἱ δέ, ὅτε ἀνάπλους ἦν τῶν ἐξ Ἰνδῶν ἀποστα- λέντων ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ φυόμενα, μέχρι οὗ μὲν ἂν ἦ ἐν τῷ ὑγρῷ, χρωμά φασιν ἔχειν ὅμοιον τοῖς φυκίοις, ὁπότεν δ' ἐξ- ενεχθέντα τεθῇ πρὸς τὸν ἥλιον, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐξομοιοῦσθαι τῷ ἀλί.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 7, section 8, line 1

Γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἐν Ἰνδοῖς, ὥσπερ ἐλέχθη, καὶ ἐν Ἀραβίᾳ.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 11, section 13, line 6

..Ὁ δὲ Ἰνδικὸς ἐν μεγίστῃ διαφορᾷ καὶ ὥσπερ ἕτερον ὅλως τὸ γένος· ἔστι δὲ ὁ μὲν ἄρρην στερεός, ὁ δὲ θῆλυς κοῖλος· διαιροῦσι γὰρ καὶ τοῦτον τῷ ἄρρην καὶ θήλει.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 7, chapter 13, section 8, line 11

μεγίστη δὲ καὶ ιδιωτάτη διαφορὰ τῶν ἐριοφόρων· ἔστι γάρ τι γένος τοιοῦ- τον, ὃ φύεται μὲν ἐν αἰγιαλοῖς ἔχει δὲ τὸ ἔριον ὑπὸ τοὺς πρώτους χιτῶνας, ὥστε ἀνὰ μέσον εἶναι τοῦ τε ἐδωδίου τοῦ ἐντὸς καὶ τοῦ ἔξω· ὑφαίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια· δι' ὃ καὶ ἐριῶδες τοῦτο καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδες.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 8, chapter 4, section 2, line 15

διαφορὰ δὲ μεγάλη καὶ τὸ παραβλαστητικὴν εἶναι, καθάπερ εἵπομεν τὴν Ἰνδικήν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 1, section 2, line 10

Ἡ δ' ὑγρότης τῶν μὲν πάχος ἔχει μόνον, ὥσπερ τῶν ὀπωδῶν· τῶν δὲ καὶ δακρυώ- δης γίνεται, καθά- περ ἐλάτης πεύκης τερεβίνθου πίτυος ἀμυγδαλῆς κεράσου πρού- μνης ἀρκεύθου κέδρου τῆς ἀκάνθης τῆς Αἰγυπτίας πτελέας, καὶ γὰρ αὕτη φέρει κόμμι πλην οὐκ ἐκ τοῦ φλοιοῦ ἀλλ' ἐν τῷ κωρύκῳ, ἔτι δὲ ἀφ' ὧν ὁ λίβανος καὶ ἡ σμύρνα, δάκρυα γὰρ καὶ ταῦτα, καὶ τὸ βάλαμον καὶ <ή> χαλβάνη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον, οἷον φασὶ τὴν ἄκανθαν τὴν Ἰνδικήν, ἀφ' ἧς γίνεται τι ὅμοιον τῇ σμύρνῃ· συνίσταται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σχίνου καὶ ἐπὶ τῆς ἀκάνθης τῆς ἰξίνης καλουμένης, ἐξ ὧν ἡ μαστίχη.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 7, section 2, line 12

τὰ δὲ ἄλλα πάντα τὰ εὖοσμα οἷς πρὸς τὰ ἀρώματα χρωῶνται, τὰ μὲν ἐξ Ἰνδῶν κομίζε- ται κάκειθεν ἐπὶ θάλατταν καταπέμπεται, τὰ δ' ἐξ Ἀραβίας, οἷον πρὸς τῷ κινάμῳ καὶ τῇ κασίᾳ καὶ κώμακον· ἕτερον δ' εἶναι τὸ κώμακον καρπὸν· τὸ δ' ἕτερον παραμίσ- γουσιν εἰς τὰ σπουδαιότατα τῶν μύρων.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 7, section 2, line 18

τὸ δὲ καρδάμων καὶ ἄμων οἱ μὲν ἐκ Μηδείας, οἱ δ' ἐξ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα καὶ τὴν νάρδον καὶ τὰ ἄλλα ἢ τὰ πλεῖστα.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 15, section 2, line 10

ἐν Ἰνδοῖς δὲ καὶ ἕτερα γένη πλείω, περιττότατα δέ, εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν, ἢ τε δυνά- μένη τὸ αἷμα διαχεῖν καὶ οἷον ὑποφεύγειν, καὶ πάλιν ἡ συνάγουσα καὶ πρὸς

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ἐαυτὴν ἐπισπωμένη, ἃ δὴ φασιν εὐρῆσθαι πρὸς τὰ τῶν ὀφιδίων τῶν θανατηφόρων δῆγματα.

Theophrastus Phil., *De lapidibus* (= fr. 2, Wimmer) (0093: 004) “Theophrastus. *De lapidibus*”, Ed. Eichholz, D.E. Oxford: Clarendon Press, 1965. Section 36, line 5

γίνεται δὲ ἐν ὀστρεῖῳ τινὶ παραπλησίῳ ταῖς πίνναις <πλὴν ἐλάττονι· μέγεθος δὲ ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης>, φέρει δ’ ἢ τε Ἰνδικὴ χώρα καὶ νῆσοί τινες τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ.

Theophrastus Phil., *De lapidibus* (= fr. 2, Wimmer) Section 38, line 3

τρόπον δέ τιν’ οὐ πόρρω τούτου τῇ φύσει καὶ ὁ Ἰνδικὸς κάλαμος ἀπολελιθὸς.

Theophrastus Phil., *Physicorum opinionones* (0093: 008) “*Doxographi Graeci*”, Ed. Diels, H. Berlin: Reimer, 1879, Repr. 1965. Section 12, line 50

τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασι πάσχειν.

Theophrastus Phil., *Fragmenta* (0093: 010) “*Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia*”, Ed. Wimmer, F. Paris: Didot, 1866, Repr. 1964. Fragment 171, section 2, line 2

Τὰ δ’ ἐν Ἰν-δοῖς ἰχθύδια τὰ ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν γῆν ἐξιόντα καὶ πηδῶντα καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπιόντα, καθάπερ οἱ βάτραχοι, θαυμαστὰ μὲν οὖν, οὐχ ὁμοίως δὲ τούτοις, ὅσῳ τὸ ὀλίγον χρόνον ἢ πολὺν καὶ τελευταῖον ἤττον θαυμαστόν· ἢ δ’ ὅψις ὁμοία τούτων τοῖς μαζίναις καλουμένοις.

Theophrastus Phil., *De causis plantarum* (lib. 2–6) (0093: 014) “*Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia*”, Ed. Wimmer, F. Paris: Didot, 1866, Repr. 1964. Book 2, chapter 10, section 2, line 8

Ἐπεὶ καὶ τὰ μικρόκαρπα πάνθ’ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ μείζω καὶ τὰ εἰς μέγεθος ὥρ-μημένα μικροκαρπότερα καθάπερ καὶ ἡ Ἰνδικὴ συκὴ καλουμένη.

Theophrastus Phil., *De causis plantarum* (lib. 2–6) Book 3, chapter 3, section 3, line 7

Τάχα δὲ καὶ ἡ ὀρμὴ γίνεται διὰ τὸ πε-ριέχον· ὅπου δ’ αὖ θερινὸς ὄμβρος πολὺς ὥσπερ ἐν Αἰ-θιοπία καὶ ἐν Ἰνδοῖς ἢ περὶ Αἴγυπτον ὁ Νεῖλος ἐνταῦθα δὴ πρὸ τούτων ἢ μετὰ τούτους εἰκὸς τὴν φυτεῖαν ἀρ-μόττειν· τῆνικαῦτα γὰρ ἡ τοῦ ἀέρος κρᾶσις σύμμε-τρος.

4.16 Ephraem the Syrian

Ephrem the Syrian (Syriac: ܐܦܪܗܡ ܫܘܪܝܐ, ܡܪܝܬܐ ܡܪܝܬܐ Mār Efrēm Sûryāyâ;[1] Greek: Ἐφραίμ ὁ Σŷρος; Latin: Ephraem Syrus; ca. 306 – 373) was a Syriac deacon and a prolific Syriac-language hymnographer and theologian of

4.17. *ARTAXERXIS EPISTULAE*

the 4th century.[2][3][4][5] His works are hailed by Christians throughout the world and many denominations venerate him as a saint. He has been declared a Doctor of the Church in Roman Catholicism. He is especially beloved in the Syriac Orthodox Church. (From Wikipedia¹⁶)

Ephraem Hist., Poeta, Chronicon (3170: 001) “Ephraemius”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1840; Corpus scriptorum historiae Byzantinae.

Ephraem Hist., Poeta, Chronicon Line 3137

Μουχούμετ ἀνὴρ ἡγεμὼν τῆς Περσίδος ἤρατο μάχην κατὰ Βαβυλωνίων Ἰνδῶν θ',
ἐαυτῷ δυσμενῶν ἀντιπάλων, δι' ὧν τροποῦται τοὺς ἐχθροὺς κατὰ κράτος.

4.17 *Artaxerxis Epistulae*

” (From Wikipedia¹⁷)

Artaxerxis Epistulae, Epistulae (0045: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Epistle 1, line 1

Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι
καὶ ἑκατὸν σατραπειῶν ἄρχουσι τάδε γράφει.

4.18 *Polemon Periegetes*

Polemon (2nd century BCE) was a Stoic philosopher and geographer. Of Athenian citizenship, he is known as Polemon of Athens, but he was born either in Ilium, Samos, or Sicyon, and is also known as Polemon of Ilium and Polemon Periegetes. He travelled throughout Greece, and wrote about the places he visited. He also compiled a collection of the epigrams he saw on the monuments and votive offerings. None of these works survive, but many later writers quote from them.

In his travels, Polemon collected the epigrams he found into a work On the inscriptions to be found in cities (Greek: *Περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων*).^[4] In addition, other works of his are mentioned, upon the votive offerings and monuments in the Acropolis of Athens, at Lacedaemon, at Delphi, and elsewhere, which no doubt contained copies of numerous

16. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ephraem>

17.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

epigrams. His works may have been a chief source of the Garland of Meleager. Athenaeus and other writers make very numerous quotations from his works. They were chiefly descriptions of different parts of Greece; some are on paintings preserved in various places, and several are controversial, among which is one against Eratosthenes.

Sir James Frazer considered him the most learned of all Greek antiquaries. "His acquaintance both with the monuments and with the literature seems to have been extensive and profound. The attention which he bestowed on inscriptions earned for him the nickname of the 'monument-tapper.'" [5] (From Wikipedia¹⁸)

Polemon Perieg., Fragmenta (0586: 001) "FHG 3", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1853. Fragment 92, line 1

Idem II: Καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.

Polemon Perieg., Fragmenta Fragment 92, line 6

Καὶ Σκύλαξ δὲ ἢ Πο- λέμων γράφει· «εἶναι μὲν τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνησι καὶ ὀχε- τοῖσιν, ἐν δὲ τοῖς οὖρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη ἄλλη,» καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· «ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑψηλὸν τε καὶ δασὺ ἀγρίη ὕλη καὶ ἀκάνθη κυνάρα.

4.19 Phylarchus

Phylarchus (Greek: Φύλαρχος, Phylarkhos; lived 3rd century BC) was a Greek historical writer whose works have been lost, but not before having been considerably used by other historians whose works have survived. (From Wikipedia¹⁹)

Phylarchus Hist., Fragmenta (1609: 002) "FGrH #81". Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 35a, line 2

ηist. mir. 18: Φύλαρχος ἐν <κ> τῶν Ἱστοριῶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς φησιν ἐνεχθῆναι λευ- κὴν ῥίζαν, ἣν κόπτοντας μεθ' ὕδατος καταπλάττειν τοὺς πόδας, τοὺς δὲ καταπλα- σθέντας ἄνδρας τῆς συνουσίας λήθην ἴσχειν καὶ γίγνεσθαι ὁμοίους εὐνούχοις.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 35b, line 2

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Polemon_of_Athens

19. <http://en.wikipedia.org/wiki/Phylarchus>

4.20. DEMOSTHENES

ι 32 p. 18 D E: Φύλαρχος δὲ Σανδρόκοπτον φησι τὸν Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ μεθ' ὧν ἔπεμψε δώρων ἀποστεῖλαί τινας δυνάμεις στυτικὰς τοιαύτας ὡς ὑπὸ τοὺς πόδας τιθεμένας τῶν συνουσιαζόντων οἷς μὲν ὁρμὰς ἐμποιεῖν ὀρνίθων δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 36, line 5

γράφει δὲ οὕτως· <«τούτῳ δὲ τῷ ἐλέφαντι συνε- τρέφετο θήλεια ἐλέφας, ἣν Νίκαιαν ἐκάλουν· ἣι τελευ- τῶσα ἡ τοῦ τρέφοντος Ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὐτῆς τρια- κο- σταῖον παρακατέθετο.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 41, line 15

τὰς δὲ χρυσᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσὴν ἄμπελον, ὑφ' ἣν οἱ Περσῶν βασι- λεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους βότρυς ἔχουσιν καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθρώπων ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω φησὶν ὁ Φύλαρχος φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἐκάστοτε γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 78, line 4

et os. 29 p. 362 βξ: οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται Χάροπος μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ Ἴσις, Αἰακοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφών· οὐδὲ Φυ- λάρχου μὴ καταφρονεῖν γράφοντος, ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἰνδῶν Διόνυσος ἦγαγε δύο βοῦς, ὧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα τῷ δ' Ὅσιρις.

4.20 Demosthenes

"" (From Wikipedia²⁰)

Demosthenes Orat., Epistulae (0014: 063) "Demosthenis orationes, vol. 3", Ed. Rennie, W. Oxford: Clarendon Press, 1931, Repr. 1960. Epistle 4, section 7, line 5

καὶ ἐὼ Καππαδόκας καὶ Σύρους καὶ τοὺς τὴν Ἰνδικὴν χώραν κατοικοῦντας ἀνθρώ- πους ἐπ' ἔσχατα γῆς· οἷς ἅπασι συμβέβηκε πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθέναι καὶ χαλεπά.

4.21 *Scholia In Apollonium Rhodium*

"" (From Wikipedia²¹)

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) (5012: 001) "Scholia in Apollonium Rhodium vetera", Ed. Wendel, K. Berlin: Weidmann, 1935, Repr. 1974. Page 80, line 1

20.

21.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτη ἐμίγη αὐτῷ καὶ ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐμίγη τῷ Ἀδώνιδι.

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) Page 193, line 20

οὕτω δὲ κέκληται ὁ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον αὐτόθι στήσαι χορόν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε.

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) Page 193, line 21

ὅτι δὲ ἐπολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, Διονύσιός (32 fg 13 J.) φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν α' Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων (fg VII Radtke Herm. 36, 1901, 54) καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς Περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις (137 fg 17 J.), προσιστορῶν, ὅτι καὶ Νύσα ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰνδικῇ καὶ κισσῷ προσόμοιον φυτὸν φυτεύεται ἐκεῖ, ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός.

4.22 Philochorus

Philochorus, of Athens, Greek historian during the 3rd century BC, (d. circa 261 BCE), was a member of a priestly family. He was a seer and interpreter of signs, and a man of considerable influence.

He was strongly anti-Macedonian in politics, and a bitter opponent of Demetrius Poliorcetes. When Antigonus Gonatas, the son of the latter, besieged and captured Athens (261), Philochorus was put to death for having supported Ptolemy Philadelphus, who had encouraged the Athenians in their resistance to Macedonia.

His investigations into the usages and customs of his native Attica were embodied in an *Atthis*, in seventeen books, a history of Athens from the earliest times to 262 BC. Considerable fragments are preserved in the lexicographers, scholiasts, Athenaeus, and elsewhere. The work was epitomized by the author himself, and later by Asinius Pollio of Tralles (perhaps a freedman of the famous Gaius Asinius Pollio).

Philochorus also wrote on oracles, divination and sacrifices; the mythology and religious observances of the tetrapolis of Attica; the myths of Sophocles; the lives of Euripides and Pythagoras; the foundation of Salamis, Cyprus. He compiled chronological lists of the archons and Olympiads, and made

4.23. ARISTODEMUS

a collection of Attic inscriptions, the first of its kind in Greece. (From Wikipedia²²)

Philochorus Hist., Fragmenta (0583: 002) “FGrH #328”. Volume-Jacoby’-F 3b,328,F, fragment 7a, line 2

p. 307, 1 Bonn.): Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδούς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀ- κταί-
ωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεῖ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ
ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ.

4.23 Aristodemus

Who is this?

Aristodemus Hist., Myth., Fragmenta (1875: 002) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1d, line 2

ΘΗΒΑΙΚΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

E LIBRO PRIMO.

Schol. Apoll. Rhod. II, 904: Ὅτι κατεπολέμη- σεν Ἰνδούς ὁ Διόνυσος, Διονύσιος
φησὶ καὶ Ἀριστόδη- μος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων.

4.24 Scholia In Euclidem

Euclid (play /'ju:klɪd/ EWK-lid; Ancient Greek: Εὐκλείδης Eukleidēs), fl. 300 BC, also known as Euclid of Alexandria, was a Greek mathematician, often referred to as the “Father of Geometry”. He was active in Alexandria during the reign of Ptolemy I (323–283 BC). His Elements is one of the most influential works in the history of mathematics, serving as the main textbook for teaching mathematics (especially geometry) from the time of its publication until the late 19th or early 20th century.[1][2][3] In the Elements, Euclid deduced the principles of what is now called Euclidean geometry from a small set of axioms. Euclid also wrote works on perspec-
tive, conic sections, spherical geometry, number theory and rigor. (From Wikipedia²³)

22. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philochorus>

23. <http://en.wikipedia.org/wiki/Euclid>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Scholia In Euclidem, Scholia in Euclidis elementa (scholia vetera et recentiora) (5022: 001) “Euclidis opera omnia, vols. 5.1–5.2, 2nd edn.”, Ed. Stamatis, E.S. (post J.L. Heiberg) Leipzig: Teubner, 1977. Book 9, scholion 11, line 1

Ad prop. 8

Δῆλον ἐκ τῶνδε, διὰ τί ἐν τῇ Ἰνδικῇ ψήφῳ ἐν ταῖς τῶν πλευρῶν τῶν τετραγώνων λήψεσιν ἀνὰ μείζονα τὸ γίνεται, οὐ γίνεται, γίνεται, οὐ γίνεται λέγομεν, διότι ἢ τε μονὰς τετράγωνός ἐστι καὶ ὁ τρίτος ἀπ’ αὐτῆς καὶ ὁ πά- λιν τρίτος μετ’ αὐτὸν καὶ ἑξῆς.

Scholia In Euclidem, Scholia in Euclidis elementa (scholia vetera et recentiora) Book 10, scholion 9, line 66

ἢ ἐπειδὴ τὰ μέτρα θέσει ἐξ ἡμῶν αὐτῶν λαμβάνεται καὶ οὐ φύσει, καὶ εἰκός ἐστι παρ’ ἡμῖν, εἰ οὕτως ἔτυχε, τὸν πῆχυν δέκα δακτύλων εἶναι, παρ’ ἄλλοις δὲ οἶον Ἰνδοῖς ὀκτὼ δακτύλων καὶ παρ’ ἄλλοις ἄλλων, διὰ τοῦτο πρόσκει- ται τὸ δεῖν αἰτῆσαι πη- λικότητα πήχεως, ὥς εἰ ἐλέγομεν· δεῖ λαβεῖν τὴν πηλικότητα τοῦ πήχεως ὠρισμένην, ὥσπερ κἂν τὸν πῆχυν ἡμᾶς ἔροιτό τις, πόσων ἐστὶ δακτύλων, δεῖ αἰτῆσαι τὸ πηλίκον αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ ὁ δάκτυλος οὐδ’ ὁ ποῦς οὐδ’ ὁ μέδιμνος οὐδ’ ἄλλο οὐδὲν παρὰ πᾶσιν ἐστι τὰ αὐτά, ὥς εἴρηται.

4.25 Ephorus

of Cyme in Aeolia, in Asia Minor, was an ancient Greek historian. Information on his biography is limited; he was the father of Demophilus, who followed in his footsteps as a historian, and to Plutarch’s claim that Ephorus declined Alexander the Great’s offer to join him on his Persian campaign as the official historiographer.[1] Together with the historian Theopompus, he was a pupil of Isocrates, in whose school he attended two courses of rhetoric.[citation needed] But he does not seem to have made much progress in the art, and it is said to have been at the suggestion of Isocrates himself that he took up literary composition and the study of history.[citation needed] (From Wikipedia²⁴)

Ephorus Hist., Fragmenta (0536: 003) “FGrH #70”. Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30a, line 4

> STRABON I 2, 28: μηνύει δὲ καὶ Ἐφορος τὴν παλαιὰν περὶ τῆς Αἰθιοπίας δόξαν, ὅς φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Εὐρώπης λόγῳ, τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τόπων

24. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ephorus>.

4.25. EPHORUS

εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένων, τὸ πρὸς τὸν ἀπηλιώτην Ἰνδοὺς ἔχειν, πρὸς νότον δὲ Αἰθίοπας, πρὸς δύσιν δὲ Κελτούς, πρὸς δὲ βορρᾶν ἄνεμον Σκύθας.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 1

> KOSMAS INDIKOPL.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 3

<«τὸν μὲν γὰρ ἀπηλιώ- την καὶ τὸν ἐγγὺς ἀνατολῶν τόπον Ἰνδοὶ κατοικοῦσι· τὸν δὲ πρὸς νότον καὶ μεσημβρίαν Αἰθίοπες νέμονται· τὸν δὲ ἀπὸ ζεφύρου καὶ δυσμῶν Κελτοὶ κατέχουσι· τὸν δὲ κατὰ βορρᾶν καὶ τοὺς ἄρκτους Σκύθαι κατοικοῦσιν.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 9

ἔστιν μὲν οὖν οὐκ ἴσον ἕκαστον τούτων τῶν μερῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Αἰθιόπων μεῖζον, τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Κελτῶν ἔλαττον.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 11

καὶ παραπλήσιον ἕκα- τέρων ἀλλήλοις ἔχει τοῦ τόπου τὸ μέγεθος· οἱ μὲν γὰρ <Ἰνδοί> εἰσι μετὰ θερινῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν· Κελτοὶ δὲ τὴν ἀπὸ θερινῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν χώραν κατέχουσι· καὶ τοῦτο μὲν ἴσόν ἐστιν ἐκείνῳ τῷ διαστήματι καὶ μάλιστα πῶς ἀντικείμενον.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 19

<<ΝΟΤΟΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΑΝΑΤΟΛΗ <ΑΙΘΙΟΠΕΣ> ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΔΥΣΙΣ> <<ΑΠΗΛΙΩΤΗΣ <ΙΝΔ*ΟΙ>> <<ΚΕΛΤΟΙ> ΖΕΦΥΡΟΣ>> <ΘΕΡΙΝΗ ΑΝΑΤΟΛΗ <ΣΚΥΘΑΙ> ΘΕΡΙΝΗ ΔΥΣΙΣ ΒΟΡΡΑΣ>> ἀκριβῶς ὁ Ἐφορος καὶ λόγῳ καὶ τῇ καταγραφῇ.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30c, line 4

| τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδὸν | οἰκοῦσιν Ἰνδοί, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν | Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότου πνοῆς· | τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κελτοὶ δὲ μέχρι δυσμῶν τόπον | θερινῶν ἔχουσιν, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 191, line 22

παραταχ[θεῖς]ας δὲ πολὺν χρόνον[v] | πολλὰς μὲν τῶν κ[ιν]|δυνευουσῶν βαρβα[ρι]|κῶν νεῶν διέφθε[ιρ]εν, ἑκατὸν δ' αὐτοῖς | ἀνδράσιν εἴλε ζωγρή|[σας τ]ὸν π[.....]ων. col. II v. 77 – 83 zeilenanfänge. frg. 11: τὸν μέ]ν | [στρατηγὸ]ν αὐτῶν | [Φερενδάτη]ν (F 192) ἀδελ|[φιδοῦν ὄν]τα τοῦ βασι|[ιλέως ἐν τῇ] σκηνῇ frg. 12 – 13 col. I 89 – 90: – col. II]ε | [..]διετέλ[ουν ὅ]ντες· | [ὥστ]ε νομίζοντες ἀπὸ τῆς ἡπείρ[ου] τὴν | ἔφοδον αὐτ[οῖς γεγ]ο[νέναι] τῶν π[ο]λεμίων πρὸς τὰ[ς] νᾶ[ς] ἔ|φευγον, ὑπολαμβά|νοντες αὐτοῖς εἶναι | φιλίας.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 208, line 5

(2) ἐπεὶ δὲ αἱ τε παρ' Ἰνδῶν καὶ τινων ἄλλων ἐθνῶν καθυστέρουν διὰ τὸ μακρὰν ἀφεστάναι τοὺς τόπους, μετὰ τῆς συναχθείσης στρατιᾶς ὥρμησεν ἀπαντήσων τῷ Κύρῳ.

4.26 Lycophron (scholia in)

a Hellenistic Greek tragic poet, grammarian, and commentator on comedy, to whom the poem *Alexandra* is attributed (perhaps falsely).

One poem traditionally attributed to him, *Alexandra* or *Cassandra*, [1] has been preserved in its complete form, running to 1474 iambic trimeters. It consists of a prophecy uttered by Cassandra and relates the later fortunes of Troy and of the Greek and Trojan heroes. References to events of mythical and later times are introduced, and the poem ends with a reference to Alexander the Great, who was to unite Asia and Europe in his world-wide empire.

The style obtained for the poem's author, even among the ancients, the title of "obscure"; one modern scholar says the *Alexandra* "may be the most illegible piece of classical literature, one which nobody can read without a proper commentary and which even then makes very difficult reading." [2] The poem is evidently intended to display the writer's knowledge of obscure names and uncommon myths; it is full of unusual words of doubtful meaning gathered from the older poets, and long-winded compounds coined by the author. It was probably written as a show-piece for the Alexandrian school, rather than as straight poetry. It was very popular in the Byzantine period, and was read and commented on very frequently; the manuscripts of the *Cassandra* are numerous. Two explanatory paraphrases of the poem survive, and the collection of scholia by Isaac and John Tzetzes is very valuable (much used by, among others, Robert Graves in his *Greek Myths*). (From Wikipedia²⁵)

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) (5030: 001) "Lycophronis *Alexandra*, vol. 2", Ed. Scheer, E. Berlin: Weidmann, 1958. Scholion 174, line 9

οἱ δὲ Κόλχοι Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰσὶν οἱ καὶ Λαῶνες καλούμενοι πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν τῶν πρὶν Μασσαγετῶν †Τὸν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθημερινὸν ἀναίρουσιν.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 175, line 96

25. .

4.27. PHAENIAS OF ERESUS

ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύσασα ἐκβάλλεται τῆς πατρίδος μετὰ τοῦ παιδός, ὃς βαρβάρων ἐπικρατήσας τὴν ὑπ' αὐτὸν Μηδεῖαν ἐκάλεσε καὶ στρατεύσας ἐν Ἰνδοῖς τελευτᾷ.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 254, line 2a

* Τ τὸ <ἰνδάλλεται> οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς τέταχε.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 254, line 5b

ss3 <ἰνδάλλεται> ἀπεικάζεται ὁμοιοῦται καταχρηστικῶς· κυ- ρίως γὰρ ἐπ' ὀφθαλμοῖς λέ- γομεν τὸ ἰνδάλλειν.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 595, line 3

ss3 <οἱ θαλασσίαν>· οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἔρω- διοὶ ἢ λάροι γενόμενοι <αἰνήσουσι> τὴν ἐν θαλάσῃ δια- γωγὴν καὶ <δίκην> τῶν <πορκέων> καὶ ἀλιέων <ἰνδαλθέν- τες> καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν <δομὴν> καὶ δέμας κατὰ μετα- πλασμὸν <κύκνοις εὐγλήνοισ> καὶ εὐοφθάλμοις.

4.27 Phaenias of Eresus

Phaenias of Eresus (Ancient Greek: Φαινίας ὁ Ἐρέσιος, Phainias; also Phainias) was a Greek philosopher from Lesbos, important as an immediate follower of and commentator on Aristotle. He came to Athens about 332 BCE, and joined his compatriot, Theophrastus, in the Peripatetic school. His writings on logic and science appear to have been commentaries or supplements to the works of Aristotle and Theophrastus. He also wrote extensively on history. None of his works have survived. (From Wikipedia²⁶)

Phaenias Phil., Fragmenta (1578: 001) “Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes”, Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1969; Die Schule des Aristoteles, vol. 9, 2nd edn.. Fragment 12, line 16

ib. XXIII 422 d: ἐλέγχει δ' αὐτὸν (sc. τὸν ξένον) ὁ τῶν κόσμων ἀριθ- μὸς οὐκ ὦν Αἰγύπτιος οὐδ' Ἰνδὸς ἀλλὰ Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίου τοῦνομα Πέτρω- νος.

Phaenias Phil., Fragmenta Fragment 45, line 7

26. http://en.wikipedia.org/wiki/Phaenias_of_Eresus.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ὕφαινεται δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια”, ὡς καὶ Φαινίας φησί· “τὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶ- δές ἐστι.

4.28 Berossus

Berossus (play /bəˈrɒsəs/) or Berosus (play /bəˈrɒʊsəs/; Akkadian: Bēl-rē'ušu, "Bel is his shepherd"; Greek: Βήρωσος[1]) was a Hellenistic-era Babylonian writer, a priest of Bel Marduk[2] and astronomer writing in Greek, who was active at the beginning of the 3rd century BC. Versions of two excerpts of his writings survive, at several removes. (From Wikipedia²⁷)

Beros(s)us Astrol., Hist., Fragmenta (1222: 003) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 14c, line 15

Περὶ τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρα- τος ἐν ταῖς Ἱστορίαις, μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορ- κίας, καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, δι' ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων Ἡρακλέους ἀνδρεία καὶ μεγέθει πρά- ξων διενηνοχέναι· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

4.29 Scholia In Theocritum

I have no idea of the date of this.

Scholia In Theocritum, Scholia in Theocritum (scholia vetera) (5038: 001) “Scholia in Theocritum vetera”, Ed. Wendel, K. Leipzig: Teubner, 1914, Repr. 1967. Prolegomenon-anecdote-poem 17, section-verse 106/107, line 5 περὶ δὲ τῶν μυρμήκων τῶν μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν Ἰνδικοῖς πολλοὶ ἱστορήκασιν.

4.30 Megasthenes, Indica

4.30.1 About Megasthenes

27. <http://en.wikipedia.org/wiki/Berossus>.

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

Megasthenes (Μεγασθένης, ca. 350 – 290 BCE) was a Greek ethnographer and explorer in the Hellenistic period, author of the work *Indica*. He was born in Asia Minor (modern day Turkey) and became an ambassador of Seleucus I of the Seleucid dynasty possibly to Chandragupta Maurya in Pataliputra, India. However the exact date of his embassy is uncertain. Scholars place it before 298 BC, the date of Chandragupta's death.

Arrian explains that Megasthenes lived in Arachosia, with the satrap Sibyr-tius, from where he visited India: "Megasthenes lived with Sibyr-tius, satrap of Arachosia, and often speaks of his visiting Sandracottus, the king of the Indians." Arrian, *Anabasis Alexandri* [1]

We have more definite information regarding the parts of India Megasthenes visited. He entered the subcontinent through the district of the Pentapotamia, providing a full account of the rivers there (thought to be the five affluents of the Indus that form the Punjab region), and proceeded from there by the royal road to Pataliputra. There are accounts of Megasthenes having visited Madurai (then, a bustling city and capital of the Pandyas), but he appears not to have visited any other parts of India.

At the beginning of his *Indica*, he refers to the older Indians who know about the prehistoric arrival of Dionysus and Hercules in India, which was a story very popular amongst the Greeks during the Alexandrian period. Particularly important are his comments on the religions of the Indians. He mentions the devotees of Heracles (Lord Krishna) and Dionysus (Lord Shiva or King Lord Indra), but he does not mention Buddhists, something that gives support to the theory that the latter religion was not widely known before the reign of Ashoka.[2]

His *Indica* served as an important source for many later writers such as Strabo and Arrian. He describes such features as the Himalayas and the island of Sri Lanka. He also describes a caste system different from the one that exists today, which shows that the caste system may to some extent be fluid and evolve. However, it might be that, being a foreigner, he was not adequately informed about the caste system. His description follows:

"The first is formed by the collective body of the Philosophers, which in point of number is inferior to the other classes, but in point of dignity pre-eminent over all. The philosopher who errs in his predictions incurs censure, and then observes silence for the rest of his life.

"The second caste consists of the Husbandmen, who appear to be far more numerous than the others. They devote the whole of their time to tillage;

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

nor would an enemy coming upon a husbandman at work on his land do him any harm, for men of this class, being regarded as public benefactors, are protected from all injury.

“The third caste consists of the Shepherds and in general of all herdsmen who neither settle in towns nor in villages, but live in tents.

“The fourth caste consists of the Artizans. Of these some are armourers, while others make the implements that husbandmen and others find useful in their different callings. This class is not only exempted from paying taxes, but even receives maintenance from the royal exchequer.

“The fifth caste is the Military. It is well organized and equipped for war, holds the second place in point of numbers, and gives itself up to idleness and amusement in the times of peace. The entire force—men-at-arms, war-horses, war-elephants, and all—are maintained at the king’s expense.

“The sixth caste consists of the Overseers. It is their province to inquire into and superintend all that goes on in India, and make report to the king, or, where there is not a king, to the magistrates.

“The seventh caste consists of the Councillors and Assessors,—of those who deliberate on public affairs. It is the smallest class, looking to number, but the most respected, on account of the high character and wisdom of its members; for from their ranks the advisers of the king are taken, and the treasurers, of the state, and the arbiters who settle disputes. The generals of the army also, and the chief magistrates, usually belong to this class.

Later writers such as Arrian, Strabo, Diodorus, and Pliny refer to Indica in their works. Of these writers, Arrian speaks most highly of Megasthenes, while Strabo and Pliny treat him with less respect. Indica contained many legends and fabulous stories, similar to those we find in the Indica of Ctesias.”

Megasthenes’ Indica is the first well-known Western account of India and he is regarded as one of the founders of the study of Indian history in the West. He is also the first foreigner Ambassador to be mentioned in the Indian history.

Megasthenes also comments on the presence of pre-Socratic views among the Brahmans and Jews. Five centuries later Clement of Alexandria, in his Stromateis, may have misunderstood Megasthenes to be responding to claims of Greek primacy by admitting Greek views of physics were preceded by those of Jews and Indians. Megasthenes, like Numenius of Apamea,

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

was simply comparing the ideas of the different ancient cultures.[3] (From Wikipedia)

4.30.2 *Indica*

Text: Megasthenes Hist., Fragmenta (1489: 003) | “FHG 2”, Ed. Müller, K. [Paris: Didot, 1841–1870.

ΙΝΔΙΚΑ. (ΕΠΙΤΟΜΗ.) 1.1 Diodorus II, 35: Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρος οὕσα τῷ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ μεγάλη πε- ριέχει θάλαττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμῶδον 1.5 ὅρος διείργει τῆς Σκυθίας, ἣν κατοικοῦσι τῶν Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκαι· τὴν δὲ τετάρτην τὴν πρὸς δύσιν ἐστραμμένην διείληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμὸς, μέγιστος ὢν σχεδὸν τῶν ἀπάντων μετὰ τὸν Νεῖλον. (2) Τὸ δὲ μέγεθος τῆς ὅλης Ἰνδικῆς φασιν ὑπάρ- 1.10 χεῖν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύσιν δις μυρίων ὀκτακίς- χιλίων σταδίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν τρις μυρίων δις χιλίων. Τηλικαύτη δὲ οὕσα τὸ μέγεθος δοκεῖ μάλιστα τοῦ κόσμου περιέχειν τὸν τῶν θερι- νῶν τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαχῇ μὲν ἐπ’ ἄκρας τῆς 1.15 Ἰνδικῆς ἰδεῖν ἔστιν ἀσκίους ὄντας τοὺς γνώμονας, νυκτὸς δὲ τὰς ἄρκτους ἀθεωρήτους· ἐν δὲ τοῖς ἐσχά- τοις οὐδ’ αὐτὸν τὸν ἄρκτουρον φαίνεσθαι· καθ’ ὃν δὴ τρόπον φασὶ καὶ τὰς σκιάς κεκλίσθαι πρὸς μεσημ- βρίαν. 1.20 3. Ἡ δ’ οὖν Ἰνδικὴ πολλὰ μὲν ὄρη καὶ μεγάλα ἔχει δένδρεσι παντοδαποῖς καρπίμοις πληθύνοντα, πολλὰ δὲ πεδία καὶ μεγάλα καρποφόρα, τῷ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλή- θεσι διαιρούμενα. Τὰ πολλὰ δὲ τῆς χώρας ἀρδεύεται, καὶ διὰ τοῦτο διττοὺς ἔχει τοὺς κατ’ 1.25 ἔτος καρπούς· ζώων τε παντοδαπῶν γέμει διαφόρων τοῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς, τῶν μὲν χερσαίων, τῶν δὲ καὶ πτηνῶν. (4) Καὶ πλείστους δὲ καὶ μεγίστους ἐλέφαντας ἐκτρέφει, χορηγοῦσα τὰς τροφὰς ἀφθόνως, δι’ ἃς ταῖς ῥώμαις τὰ θηρία ταῦτα πολὺ προέχει τῶν 1.30 κατὰ τὴν Λιβύην γεννωμένων· διὸ καὶ πολλῶν θηρευο- μένων ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας κατασκευαζομένων μεγάλας συμβαίνει γίνεσθαι ῥοπὰς πρὸς τὴν νίκην. XXXVI. 5. Ὀμοίως δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἢ πο- 1.35 λυκαρπία τρέφουσα τοῖς τε ἀναστήμασι τῶν σωμά- των καὶ τοῖς ὄγκοις ὑπερφέροντας κατασκευάζει· εἶναι δὲ αὐτοὺς συμβαίνει καὶ πρὸς τὰς τέχνας ἐπιστή- μονας, ὥς ἂν ἀέρα μὲν ἔλκοντας καθαρὸν, ὕδωρ δὲ λε- πτομερέστατον πίνοντας. (6) Ἡ δὲ γῆ πάμφορος οὕσα 1.40 τοῖς ἡμέροις καρποῖς ἔχει καὶ φλέβας καταγείους πολ- λῶν καὶ παντοδαπῶν μετάλλων· γίνεται γὰρ ἐν αὐτῇ πολὺς μὲν ἄργυρος καὶ χρυσός, οὐκ ὀλίγος δὲ χαλκός καὶ σί- δηρος, ἔτι δὲ καττίτερος καὶ ἄλλα τὰ πρὸς κόσμον τε καὶ χρεῖαν καὶ πολεμικὴν παρασκευὴν ἀνήκοντα. 1.45 (7) Χωρὶς δὲ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φύεται κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πολλὴ μὲν κέγχρος, ἀρδευομένη τῇ τῶν ποταμίων ναμάτων δαψιλείᾳ, πολὺ δὲ ὄσπριον καὶ διά- φορον, ἔτι δὲ ὄρυζα καὶ τὸ προσαγορευ- ὄμενον βόσπορον, καὶ μετὰ ταῦτ’ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατροφήν χρη- 1.50 σίμων·

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ· οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδίμους καρ-
ποὺς φέρει δυνά- μένους τρέφειν ζῶα, περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν. (8) Διὸ καὶ
φασὶ μηδέποτε τὴν Ἰνδικὴν ἐπισχεῖν λιμὸν ἢ καθόλου σπάνιν τῶν πρὸς τροφήν ἡμε-
ρον ἀνηκόντων. 1.55 Διττῶν γὰρ ὄμβρων ἐν αὐτῇ γινομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, τοῦ
μὲν χειμερινοῦ, καθὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ σπό- ρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ
δ' ἑτέρου κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν, καθ' ἣν σπείρεσθαι συμβαίνει τὴν ὄρυζαν καὶ τὸ
βόσπορον, ἔτι δὲ σήσαμον καὶ κέγχρον, 1.60 κατὰ [δὲ] τὸ πλεῖστον ἀμφοτέροις τοῖς
καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυγχάνουσι· πάντων δὲ (μὴ) τελεσφο- ρουμένων, θα-
τέρου τῶν καρπῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσιν. (9) Οἱ τε αὐτοματίζοντες καρποὶ καὶ αἱ κατὰ
τοὺς ἐλώ- δεις τόπους φυόμεναι ῥίζαι διάφοροι ταῖς γλυκύτησιν 1.65 οὔσαι πολλὴν
παρέχονται τοῖς ἀνθρώποις δαψίλειαν· πάντα γὰρ σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν χώραν πεδία
γλυκεῖαν ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἰκμάδα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ θέρει [γινομένων]
κατ' ἐνιαυτὸν κυκλικῇ τινι πε- ριόδῳ παραδόξως εἰωθότων γίνεσθαι δαψίλειαν, χλι-
αρῶν 1.70 πιπτόντων ὑδάτων ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀέρος, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι ῥίζας
ἔψοντος τοῦ καύματος, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων. (10) Συμβάλλονται δὲ
παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἔνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι·
παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις 1.75 ἀνθρώποις οἱ πολέμοιοι καταφθείροντες τὴν χώραν
ἀγεώργητον κατασκευάζουσι· παρὰ δὲ τούτοις τῶν γεωρ- γῶν ἱερῶν καὶ ἀσύλων ἐω-
μένων, οἱ πλησίον τῶν παρα- τάξεων γεωργοῦντες ἀνεπαίσθητοι τῶν κινδύνων εἰσίν.
Ἀμφοτέροι γὰρ οἱ πολεμοῦντες ἀλλήλους μὲν ἀποκτείν- 1.80 νουσιν ἐν ταῖς μάχαις,
τοὺς δὲ περὶ τὴν γεωργίαν ὄντας ἐῷσιν ἀβλαβεῖς, ὥς κοινοὺς ὄντας ἀπάντων εὐερ-
γέτας, τὰς τε χώρας τῶν ἀντιπολεμούντων οὐτ' ἐμπυρίζουσιν οὔτε δεινδοτομοῦσιν.
XXXVII. 11. Ἐχει δὲ καὶ ποταμοὺς ἡ χώρα τῶν 1.85 Ἰνδῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους πλω-
τοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται
διὰ τῆς πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν
τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. (12) Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίῳ

1.90 τριάκοντα φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημ- βρίαν, ἐξερεύγεται δὲ
εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀπολαμβάνων εἰς τὸ πρὸς ἕω μέρος τὸ ἔθνος τὸ τῶν Γανδαριδῶν
(Γαγ- γαριδῶν?), πλείστους ἔχον καὶ μεγίστους ἐλέφαντας. (13) Διὸ καὶ τῆς χώρας
ταύτης οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς 1.95 ἔπηλυσ ἐκράτησε, πάντων τῶν ἀλλοεθνῶν φο-
βουμένων τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν θηρίων. Καὶ γὰρ Ἀλέ- ξανδρος ὁ Μακεδὼν
ἀπάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας μό- νους τοὺς Γανδαρίδας οὐκ ἐπολέμησε· καταντήσας
γὰρ ἐπὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, 1.100 καὶ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς
καταπολεμήσας, ὥς ἐπύθετο τοὺς Γανδαρίδας ἔχειν τετρακισχιλίους ἐλέφαντας πο-
λεμικῶς κεκοσμημένους, ἀπέγνων τὴν ἐπ' αὐτοὺς στρα- τεῖαν. (14) Ὁ δὲ παραπλήσιος
τῷ Γάγγη ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδὸς, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ 1.105 τῶν
ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἀφορίζει τὴν Ἰνδικὴν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδι-
άδα χώραν δέχε- ται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, ἐπιφανεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσίνον. (15) Χωρὶς δὲ τούτων ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν δι-
 αρρεῖ, 1.110 καὶ ποιεῖ κατάφυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν
 χώραν. (16) Τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποτα-
 μούς πλῆθους καὶ τῆς τῶν ὑδάτων ὑπερβολῆς αἰ-
 τίαν φέρουσιν οἱ παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοιαύτην· τῆς Ἰνδικῆς φασὶ τὰς
 περικειμένους χώρας, τὴν τε 1.115 Σκυθῶν καὶ Βακτριανῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀριανῶν,
 ὑψηλοτέρας εἶναι τῆς Ἰνδικῆς· ὥστε εὐλόγως εἰς τὴν ὑποκειμένην χώραν πανταχό-
 θεν συρρεούσας τὰς λιβά-
 δας ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ποιεῖν τοὺς τόπους καθύγρους καὶ
 γεννᾶν ποταμῶν πλῆθος. (17) Ἴδιον δὲ τι συμ- 1.120 βαίνει περὶ τινὰ τῶν κατὰ τὴν Ἰν-
 δικὴν ποταμῶν τὸν ὀνομαζόμενον Σίλλαν, ῥέοντα δὲ ἐκ τινος ὁμωνύμου κρήνης· ἐπὶ
 γὰρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιπλεῖ,
 πάντα δ' εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως. 1.125 XXXVIII. 18. Τὴν δ' ὅλην Ἰνδι-
 κὴν οὕσαν ὑπερμε-
 γέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντοδαπά, καὶ τούτων
 μηδὲν ἔχειν τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν ἐπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα,
 πρὸς δὲ τούτοις μήτε ξενικὴν ἀποικίαν προσδέχεσθαι πώποτε μήτε εἰς 1.130 ἄλλο
 ἔθνος ἀπεσταλκέναι. (19) Μυθολογοῦσι δὲ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἀνθρώπους τροφαῖς
 μὲν κεκρησθαι τοῖς αὐτομάτως φυομένοις ἐκ τῆς γῆς καρποῖς, ἐσθῆσι δὲ ταῖς δοραῖς
 τῶν ἐγχωρίων ζώων, καθάπερ καὶ παρ' Ἑλλησιν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς εὐρέ-
 σεις καὶ 1.135 τῶν ἄλλων τῶν πρὸς βίον χρησίμων ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον γενέσθαι, τῆς
 χρείας αὐτῆς ὑφηγουμένης εὐφυεῖ ζώῳ καὶ συνεργοὺς ἔχοντι πρὸς ἅπαντα χεῖρας καὶ
 λόγον καὶ ψυχῆς ἀγχίνουσαν. 20. Μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι 1.140
 περὶ ὧν καθῆκον ἂν εἴη συντόμως· διελθεῖν. Φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις,
 παρ' αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμηδὸν οἰκούντων, παραγενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ
 τῶν πρὸς ἐσπέρας τόπων ἔχοντα δύναμιν ἀξιόλογον· ἐπελθεῖν δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν,
 μηδεμιᾶς 1.145 οὔσης ἀξιολόγου πόλεως τῆς δυναμένης ἀντιτάξασθαι. (21) Ἐπιγενο-
 μένων δὲ καυμάτων μεγάλων, καὶ τῶν τοῦ Διονύσου στρατιωτῶν λοιμικῇ νόσῳ δια-
 φθειρομένων, συνέσει διαφέροντα τὸν ἡγεμόνα τοῦτον ἀπαγαγεῖν τὸ στρατόπεδον ἐκ
 τῶν πεδινῶν τόπων εἰς τὴν ὀρεινὴν· 1.150 ἐνταῦθα δὲ πνεόντων ψυχρῶν ἀνέμων καὶ
 τῶν ναμα-
 τιαίων ὑδάτων καθαρῶν ῥεόντων πρὸς αὐταῖς ταῖς πε-
 γαῖς, ἀπαλλαγῆναι
 τῆς νόσου τὸ στρατόπεδον· ὀνομά-
 ζεσθαι δὲ τῆς ὀρεινῆς τὸν τόπον τοῦτον Μηρὸν,
 καθ' ὃν ὁ Διόνυσος ἐξέτρεψε τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς νόσου· ἀφ' οὗ 1.155 δὴ καὶ τοὺς Ἑλ-
 ληνας περὶ τοῦ θεοῦ τούτου παραδεδω-
 κέναι τοῖς μεταγενεστέροις τετράφθαι τὸν
 Διόνυσον ἐν μηρῷ. (22) Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς παραθέσεως τῶν καρ-
 πῶν ἐπιμεληθέντα
 μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον
 χρη- 1.160 σίμων παραδοῦναι. Πρὸς δὲ τούτοις πόλεων τε ἀξιολό-
 γων γεννηθῆναι κτί-
 στην, μεταγαγόντα τὰς κώμας εἰς τοὺς εὐθέτους τόπους, τιμᾶν τε καταδειξαι τὸ θεῖον
 καὶ νόμους εἰσηγήσασθαι καὶ δικαστήρια, καθόλου δὲ πολ-
 λῶν καὶ καλῶν ἔργων εἰς-
 ηγητὴν γενόμενον θεὸν νομι- 1.165 σθῆναι καὶ τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν. (23) Ἱστοροῦσι
 δ' αὐτὸν καὶ γυναικῶν πλῆθος μετὰ τοῦ στρατοπέδου περιάγεσθαι, καὶ κατὰ τὰς ἐν

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τοῖς πολέμοις παρατάξεις τυμπάνοις καὶ κυμβάλοις κεχρηῆσθαι, μήπω σάλπιγγος εὐρημένης. Βασιλεύσαντα δὲ πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη 1.170 δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα γήρᾳ τελευτήσαι· διαδεξαμένοι δὲ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν αἰεὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολιπεῖν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευταῖον πολ- λαῖς γενεαῖς ὕστερον καταλυθείσης τῆς ἡγεμονίας δη- μοκρατηθῆναι τὰς πόλεις. 1.175 XXXIX. 24. Περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ τοιαῦτα μυθολογοῦσιν οἱ τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες. Τόν τε Ἡρακλέα φασὶ παρ' αὐτοῖς γεγενῆσθαι, καὶ παραπλησίως τοῖς Ἑλλήσι τό τε ρόπαλον καὶ τὴν λεοντὴν αὐτῷ προσάπτουσι· τῇ

1.180 δὲ τοῦ σώματος ρώμη καὶ ἀλκῇ πολλῷ τῶν ἄλλων ἀν-θρώπων διενεγκεῖν, καὶ καθαρὰν ποιῆσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. (25) Γαμήσαντα δὲ πλείους γυναικάς, υἱοὺς μὲν πολλοὺς, θυγατέρα δὲ μίαν γεννῆσαι· καὶ τούτων ἐνηλίκων γενομένων, πᾶσαν τὴν 1.185 Ἰνδικὴν διελόμενον εἰς ἴσας τοῖς τέκνοις μερίδας ἅπαντας τοὺς υἱοὺς ἀποδειξάμενος βασιλέας, μίαν δὲ θυγατέρα θρέψαντα καὶ ταύτην βασιλίσσαν ἀποδειξάμενος. (26) Κτίσθην τε πόλεων οὐκ ὀλίγων γενέσθαι, καὶ τούτων τὴν ἐπιφανεστάτην καὶ μεγίστην προσαγορεύσαι Παλί- 1.190 βοθρα· κατασκευάσαι δ' ἐν αὐτῇ καὶ βασιλεία πολυ-τελῇ καὶ πληθεὺς οἰκητόρων καθιδρῦσαι· τὴν τε πόλιν ὀχυρῶσαι τάφροις ἀξιολόγοις ποταμίους ὕδασι πληρου-μέναις. (27) Καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέα τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετὰστασιν ποιησάμενον ἀθανάτου τυχεῖν τιμῆς· τοὺς 1.195 δ' ἀπογόνους αὐτοῦ βασιλεύσαντας ἐπὶ πολλὰς γενεὰς καὶ πράξεις ἀξιολόγους μεταχειρισάμενους μήτε στρα-τεῖαν ὑπερόριον ποιήσασθαι, μήτε ἀποικίαν εἰς ἄλλο ἔθνος ἀποστεῖλαι. Ὑστερον δὲ πολλοῖς ἔτεσι τὰς πλεί-στας μὲν τῶν πόλεων δημοκρατηθῆναι, τινῶν δὲ ἐθνῶν 1.200 τὰς βασιλείας διαμεῖναι μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου διαβά-σεως. (28) Νομίμων δ' ὄντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξηλλαγμένων θαυμασιώτατον ἂν τις ἡγήσαιτο τὸ κα-ταδειχθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων· νομοθετῆται γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μηδὲν τὸ πα- 1.205 ράπαν εἶναι, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν ἰσότητά τιμᾶν ἐν πᾶσι. Τοὺς γὰρ μαθόντας μὴθ' ὑπερέχειν μὴθ' ὑποπίπτειν ἄλλοις κράτιστον ἔξιν βίον πρὸς ἀπάσας τὰς περιστάσεις· εὐθες γὰρ εἶναι νόμους μὲν ἐπ' ἴσης τιθέναι πᾶσι, τὰς δ' ἐξουσίας ἀνωμάλους κα- 1.210 τασκευάζειν. XL. 29. Τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν Ἰνδῶν εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἐστὶ τὸ μὲν πρῶτον σύστημα φιλοσόφων, πλήθει μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λειπόμενον, τῇ δ' ἐπι-φανείᾳ πάντων πρωτεύον· ἀλειτούργητοι γὰρ ὄντες οἱ 1.215 φιλόσοφοι πάσης ὑπουργίας οὐθ' ἐτέρων κυριεύουσιν οὐθ' ὑφ' ἐτέρων δεσπόζονται. (30) Παραλαμβάνονται δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ἰδιωτῶν εἰς τε τὰς ἐν τῷ βίῳ θυσίας καὶ εἰς τὰς τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελείας, ὥς θεοῖς γεγρονότες προσφιλέστατοι καὶ περὶ τῶν ἐν Αἴδου μάλιστα 1.220 ἐμπείρως ἔχοντες, ταύτης τε τῆς ὑπουργίας δῶρά τε καὶ τιμὰς λαμβάνουσιν ἀξιολόγους· τῷ δὲ κοινῷ τῶν Ἰνδῶν μεγάλως παρέχονται χρεῖας παραλαμβάνόμενοι μὲν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγάλην σύνοδον, προ-λέγοντες δὲ τοῖς πλήθεσι περὶ ἀνέμων καὶ ἐπομβρίας, 1.225 ἔτι δὲ ἀνέμων εὐπνοίας καὶ νόσων καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυναμένων τοὺς ἀκούοντας ὠφελῇ-

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

σαι. (31) Τὰ μέλλοντα γὰρ προακούσαντες οἱ τε πολλοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκπλη- ροῦσιν ἀεὶ τὸ μέλλον ἐκλείπειν καὶ προκατασκευάζουσιν αἰεὶ τι τῶν χρησίμων· ὁ δὲ ἀποτυχὼν τῶν φιλοσόφων 1.230 ἐν ταῖς προρρήσεσιν ἄλλην μὲν οὐδεμίαν ἀναδέχεται τιμωρίαν ἢ βλασφημίαν, ἄφωνος δὲ διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον. 32. Δεύτερον δ' ἐστὶ μέρος τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ τῷ πλήθει τῶν ἄλλων πολὺ προέχουσιν δοκοῦσιν· οὗτοι δὲ 1.235 πολέμων καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας ἀφειμένοι περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολοῦνται· καὶ οὐδεὶς ἂν πολέμιος περιττῶν γεωργῶν κατὰ τὴν χώραν ἀδικήσκειν, ἀλλ' ὥς κοινοὺς εὐεργέ- τας ἡγούμενοι πάσης ἀδικίας ἀπέχονται. Διόπερ ἀδιάφθορος ἡ χώρα διαμένουσα καὶ καρποῖς 1.240 βρίθουσα πολλὴν ἀπόλαυσιν παρέχεται τῶν ἐπιτηδεῶν τοῖς ἀνθρώ- ποις. (33) Βιοῦσι δ' ἐπὶ τῆς χώρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν γεωργοὶ, καὶ τῆς εἰς τὴν πόλιν καταβάσεως παντελῶς ἀφροσύνη. Τῆς δὲ χώρας μισθοὺς τελοῦσι τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν 1.245 βασιλικὴν εἶναι, ἰδιώτῃ δὲ μηδενὶ γῆν ἐξεῖναι κεκτη- σθαι· χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως τετάρτην εἰς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι. 34. Τρίτον δ' ἐστὶ φύλον τὸ τῶν βουκόλων καὶ ποιμένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οἱ πόλιν μὲν 1.250 ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνίτῃ δὲ βίῳ χρῶνται· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κυνηγοῦντες καθαρὰν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων καὶ θηρίων· εἰς ταῦτα δὲ ἀσχοῦντες καὶ φιλο- πονοῦντες ἐξημεροῦσι τὴν Ἰνδικὴν, πλήθουσιν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θηρίων τε καὶ ὀρνέων τῶν κατεσθίων· 1.255 τῶν τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν. XLI. 35. Τέταρτον δ' ἐστὶ μέρος τὸ τῶν τεχνιτῶν· καὶ τούτων οἱ μὲν εἰσιν ὀπλοποιοὶ, οἱ δὲ τοῖς γεωργοῖς ἢ τισὶν ἄλλοις τὰ χρήσιμα πρὸς ὑπηρεσίαν κατασκευά- ζουσιν· οὗτοι δὲ οὐ μόνον ἀτελεῖς εἰσιν, ἀλλὰ καὶ 1.260 σιτομετρίαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ λαμβάνουσι. 36. Πέμπτον δὲ στρατιωτικὸν, εἰς τοὺς πολέμους εὐθετοῦν, τῷ μὲν πλήθει δεύτερον, ἀνέσει δὲ καὶ παι- διᾷ πλείστη χρώμενον ἐν ταῖς εἰρήναις. Τρέφεται δ' ἐκ τοῦ βασιλικοῦ πᾶν τὸ πλη- θος τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν 1.265 πολεμιστῶν ἵππων τε καὶ ἐλεφάντων. 37. Ἑκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων· οὗτοι δὲ πολυ- πρραγμονοῦντες πάντα καὶ ἐφορῶντες τὰ κατὰ τὴν Ἰν- δικὴν ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἔαν δὲ ἡ πόλις αὐτῶν ἀβασίλευτος ᾖ, τοῖς ἄρχουσιν.

1.270 38. Ἑβδομον δ' ἐστὶ μέρος τὸ βουλευτῶν μὲν καὶ συν- εδρεῦον τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευομένοις, πλήθει μὲν ἐλάχιστον, εὐγενεῖα δὲ καὶ φρονήσκει μάλιστα θαυ- μαζόμενον· ἐκ τούτων γὰρ οἱ τε σύμβουλοι τοῖς βασι- λεῦσιν εἰσιν οἱ τε διοικηταὶ τῶν κοινῶν καὶ οἱ δικασταὶ 1.275 τῶν ἀμφισβητούμενων, καὶ καθόλου τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐκ τούτων ἔχουσι. 39. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης πολιτείας παρ' Ἰνδοῖς σχεδὸν ταῦτά ἐστιν. Οὐκ ἔξεστι δὲ γα- μῖν ἐξ ἄλλου γένους ἢ προαιρέσεις ἢ τέχνας μεταχει- 1.280 ρίζεσθαι, οἷον στρατιώτην ὄντα γεωργεῖν ἢ τεχνίτην ὄντα φι- λοσοφεῖν. XLII. 40. Ἐχει δ' ἡ τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλέφαντας, ἀλκῇ τε καὶ μεγέθει πολὺ διαφέροντας. Ὀχεύεται δὲ τοῦτο τὸ ζῷον οὐχ, ὥσπερ 1.285 τινὲς φασιν, ἐξηλλαγμένως, ἀλλ' ὁμοίως ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις τετραπόδοις ζῴοις· κύουσι δὲ τοὺς μὲν ἐλα- χίστους μῆνας ἐκκαίδεκα, τοὺς δὲ πλείστους ὀκτωκαὶ- δεκα.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Τίκτουσι δὲ καθάπερ ἵπποι κατὰ τὸ πλεῖστον ἓν, καὶ τρέφουσι τὸ γεννηθὲν αἱ μητέρες ἐπ' ἔτη ἕξ. 1.290 Ζῶσι δ' οἱ πλεῖστοι καθάπερ ὁ μακροβιώτατος ἄνθρωπος, οἱ δὲ μάλιστα γηράσαντες ἔτη διακόσια. 41. Εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους ἄρχοντες τεταγμένοι καὶ φροντίζοντες ὅπως μηδεὶς ξένος ἀδικῇται· τοῖς δ' ἄρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσά- 1.295 γουσι καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευτῶσαντας θάπτουσιν, ἔτι δὲ τὰ καταλειφθέντα χρήματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδόασιν. (42) Οἳ τε δικασταὶ τὰς κρίσεις παρ' αὐτοῖς ἀκριβῶς διαγινώσκουσι, καὶ πικρῶς τοῖς ἀμαρτάνουσι προσφέρονται. Περὶ μὲν οὖν 1.300 τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρχαιολογουμένων ἀρκεσθῆσόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι. t2-20.1

E LIBRO PRIMO.

2.1 Arrianus Exp. Al. V, 6, 2: Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας· 2.5 πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσσην ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξύ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ 2.10 ξυμβαλεῖν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπληρώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα 2.15 ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτέμνεται. Καὶ ἐστὶ πεδῖον ἢ πολλὴ αὐτῆς· καὶ τοῦτο, ὡς εἰκάζουσιν, ἐκ τῶν ποταμῶν προσκεχωσμένον· εἶναι γὰρ οὖν καὶ τῆς ἄλλης χώρας ὅσα πεδία οὐ πρόσω θαλάσσης τὰ πολλὰ τῶν ποταμῶν παρ' ἐκάστοις ποιή- 2.20 ματα, ὥστε καὶ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν τοῖς ποταμοῖς ἐκ παλαιοῦ προσκεῖσθαι, καθάπερ Ἑρμοῦ τέ τι πεδῖον λέγεσθαι, ὃς κατὰ τὴν Ἀσίαν γῆν ἀνίσχων ἐξ ὄρους Μητρὸς Δινδυμήνης παρὰ πόλιν Σμύρναν Αἰολικὴν ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν· καὶ ἄλλο Καύστρου πεδῖον 2.25 Λυδίου ποταμοῦ, καὶ Καϊκού ἄλλο ἐν Μυσίᾳ, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καρικὸν ἔστε ἐπὶ Μίλητον πόλιν Ἰωνικὴν Εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ, ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὅποτε ἰλὺν καταφέροιεν καὶ 2.30 πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων, ἔνθεν περ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδῖον τε ἢ πολλὴ ἐστὶ, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδῖον ἔχει προσκεχωσμένον. Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Καύστρον καὶ Καϊκὸν τε καὶ Μαιάνδρον ἢ ὅσοι 2.35 πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν, οὐδὲ ξύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων 2.40 ἄξιοι ξυμβαλεῖν· ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται· ὃς μέγας τε εὐθὺς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἐπωνυ-

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

μία κρατήσας, οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν. 2.45 Ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λε- λέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν συγ- γραφήν. 3.1 Strabo XV: Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμαὸν 3.5 καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ πρὸς- εἴον πλευρὸν πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα προπέττω· κεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μειζόνων πλευρῶν ἑκατέρου 3.10 πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίους σταδίους, ὅσον ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἐωθινῆς

παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἡϊόνα. Τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐπὶ 3.15 τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβο- λῶν αὐτοῦ· ὥστ' ἀπεναντίον ἢ ἐωθινῇ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξα- κισχιλίων σταδίων. Τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώ- 3.20 ρας τό τ' ἐλάχιστον, καὶ τὸ μέγιστον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἔω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχει τις ἂν βεβαιότερως εἰπεῖν· καταμε- μέτρηται γὰρ σχοινίοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ σταδίων μυρίων· τὰ 3.25 δ' ἐπέκεινα στοχασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Πα- λιβόθρων· εἴη δ' ἂν σταδίων ἑξακισχιλίων. Ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ἢ βραχύτα- τον, μυρίων ἑξακισχιλίων, ὥς ἔκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα 3.30 λαβεῖν Ἐρατοσθένους φησί· καὶ ὁ <Μεγασθένης> οὕτω συναποφαίνεται· Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἑλαττόν φησι ... Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρου- σιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρί- 3.35 τον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τετ- τάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημάρχου μετριάσαντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον. 4.1 Strabo II.: Φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ Ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφω- νίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ 4.5 βόρειον πλευρὸν, τοῦ μὲν Μεγασθέ- νους λέγοντος στα- δίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου. 5.1 Strabo II.: δυοῖν ἀντιμαρτυροῦντων αὐτῷ Δημάρχου τε καὶ Μεγασθένους, οἱ καθ' οὓς μὲν τόπους δισμυρίων τὸ διάστημά φασι τὸ ἀπὸ τῆς κατὰ 5.5 μεσημβρίαν θαλάττης, καθ' οὓς δὲ καὶ τρισμυρίων. Τούτους γε δὴ τοιαῦτα λέγειν καὶ τοὺς ἀρχαί- ουσ πίνα- κας τούτοις ὁμολογεῖν. 6.1 Arrian. Ind. 3, 7: Μεγασθένης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατο- λέων ἐς ἐσπέρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὃ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων εἶναι, ἵναπερ τὸ βραχύτατον 6.5 αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῷ μῆκος γίνεται, καὶ ἐπέχει τριηκοσίους καὶ δισχιλίους, ἵναπερ τὸ στεινότατον αὐτοῦ. 7a.1 Strabo II: Μεγασθέ-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

νει φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀπο- κρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιὰς ἀντιπίπτειν. 7b.1 Strabo II: Δημάρχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντι- πίπτειν τὰς σκιὰς ὅπερ ὑπέιληφεν ὁ Μεγασθένης. 8.1 Plinius H. N. VII, 22, 6: Ab iis in interiore situ Mo- nedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septemtrionem cadunt hieme, aestate in austrum, 8.5 per senos menses. Septemtriones eo tractu semel in anno apparere, nec nisi quindecim diebus, Baeton auctor est: hoc idem pluribus locis Indiae fieri, Megasthenes. 9.1 Strabo XV: Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκارπον εἶναι καὶ δίφορον, καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν, τὸν δὲ θερινὸν, καὶ ὄμβρον 9.5 ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὕσης· τοὺς τε ξυλίνους καρ- ποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει 9.10 καὶ ἐψήσει, χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμίου. Τρόπον δὲ τινα λέγειν βούλεται, διότι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγο- μένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἔψη- σίς ἐστι· καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν, 9.15 ὅσον καὶ ἡ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐ- καμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. 10.1 Strabo XV: Καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρα- σίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλασίους λε- όντων· δυνατοὺς δὲ ὥστε τῶν ἡμέρων τινὰ, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέ- 10.5 λει δραξάμενον ἡμιόνου, βιάσασθαι καὶ ἐλκύσαι πρὸς ἑαυτόν. Κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους δυοῖν πήχεων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέ-

10.10 σεις καὶ κλοπὰς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκυτέρους σύκων ἢ μέλιτος. Ἀλλαχοῦ δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους ὥσπερ αἱ νυκτερίδες, καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σταλαγμοὺς ἀφιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, διασήμεντας τὸν χρόναι τοῦ μή φυλαξα- 10.15 μένου· καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, ὑπερβάλλοντας με- γέθεσι· φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον· εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ πρότερον μεθιέντας τὸ δηχθὲν πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλ- 10.20 μοὺς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀπο- θανεῖν κρατούμενον τοῦ ῥύγχους πρότερον ἢ ἀφεθῆναι. 11.1 Aelian. N. A. XVII, 39: Ἐν τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰν- δῶν δὲ αὕτη ἐστίν, Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ καὶ οὐράς πη- χῶν πέντε· προσπεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια, 11.5 καὶ πώγωνας καθεμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν πρὸς- ὤπον εἶναι πᾶν λευκοῦς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἄλλα- χόθι πι- θήκοις συμφυεῖς οὐκ ἔχειν τὸ κακοήθες. 12.1 Aelian. N. A. XVI, 41: Μεγασθένης φησὶ

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει με- γίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγγρίπτειν τοῖς Εὐρωπαϊοῖς παραπλησίως· γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι, καὶ τούτους 12.5 πτηνοὺς· ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν οὖρον, ὅπερ οὖν ἐὰν κατὰ τινος ἀποστάξῃ σώματος, σῆψιν ἐργάζεται παραχρήμα. Καὶ τὰ μὲν τοῦ Μεγασθένους ταῦτα. 13a.1 Strabo XV: Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερῷ γυναιξὶ μίσγεσθαι καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετρο- κυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους, οἱ λίθους κατα- 13a.5 κυλίουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας, τὰ τε παρ' ἡμῖν ἡμερὰ ζῶα τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶ- ναι· ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· κα- λάμους δὲ μήκος μὲν τριάκοντα ὀργυῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν 13a.10 διάμετρον τοῖς μὲν εἶναι τριπλήγῃ, τοῖς δὲ διπλασίαν. 13b.1 Aelianus XVI, 20: Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ, λέγω δὴ τοῖς ἐνδοτάτῳ, 13b.5 ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἔνθηρα· καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γὰρ τοὶ καὶ τὰς ὄϊς τὰς ἐκεῖ φασὶν εἶναι καὶ ταύτας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἰγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς. Πλήθῃ δὲ αὐτῶν 13b.10 καὶ ἀρι- θμοῦ πλείω φασὶν οἱ τούτων συγγραφεῖς, καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι· ἐν δὴ τοῖς καὶ τοὺς Βραχμᾶνας ἀριθμεῖν ἄξιον, καὶ γὰρ τοὶ καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογοῦσι τὰ αὐτά. Λέγεται δὲ καὶ ζῶον ἐν τούτοις εἶναι μονόκερων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ὀνομάζεσθαι καρτά- 13b.15 ζωνον· καὶ μέγεθος μὲν ἔχειν ἵππου τοῦ τελείου, καὶ λόφον, καὶ λάχνην ἔχειν ξανθὴν, ποδῶν δὲ ἄριστα εἰλη- χέναι, καὶ εἶναι ὠκιστον, καὶ τοὺς μὲν πόδας ἀδιαρ- θρώτους τε καὶ ἐμφερεῖς ἐλέφαντι συμπεφυκέναι, τὴν δὲ οὐρὰν συός· μέσον δὲ τῶν ὀφρύων ἔχειν ἐκπεφυκός 13b.20 κέρας, οὐ λεῖον, ἀλλὰ ἐλιγμοὺς ἔχον τινὰς καὶ μάλα αὐτοφυεῖς, καὶ εἶναι μέλαν τὴν χροάν· λέγεται δὲ καὶ ὀξύτατον εἶναι τὸ κέρας ἐκεῖνο· φωνὴν δὲ ἔχειν τὸ θηρίον ἀκούω τοῦτο πάντων ἀπηχεστάτην τε καὶ γεγωνοτάτην· καὶ τῶν μὲν ἄλλων αὐτῷ ζῶων προσιόντων φέρειν, καὶ 13b.25 πρᾶον εἶναι, λέγουσι δὲ ἄρα πρὸς τὸ ὁμόφυλον δύσεριν εἶναι πῶς. Καὶ οὐ μόνον φασὶ τοῖς ἄρρεσιν εἶναι τινα συμφυῆ κύριξιν τε πρὸς ἀλλήλους καὶ μάχην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς θηλείας ἔχουσι θυμὸν τὸν αὐτὸν, καὶ προάγειν τε τὴν φιλονεικίαν καὶ μέχρι θανάτου ἡττηθέντα ἐξά- 13b.30 γουσαν· ἔστι μὲν οὖν καὶ διὰ παντὸς τοῦ σώματος ῥω- μαλέον, ἀλκὴ δὲ οἱ τοῦ κέρατος ἄμαχος ἐστὶ. Νομὰς δὲ ἐρήμους ἀσπάζεται καὶ πλανᾶται μόνον· ὥρα δὲ ἀφροδίτης τῆς σφετέρας συνδυασθεὶς πρὸς τὴν θήλειαν πεπράϋνται, καὶ μέντοι καὶ συννόμῳ ἐστὸν· εἴτα ταύτης 13b.35 παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὖθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος. Τούτων οὖν πῶλους πάνυ νεαροὺς κομίζεσθαι φασὶ τῷ τῶν Πραισιῶν βασιλεῖ, καὶ τὴν ἀλκὴν ἐν ἀλλή- λους ἀποδεί- κνυσθαι κατὰ τὰς πανηγυρικός· τέλειον δὲ ἀλῶναί ποτε 13b.40 οὐδεὶς μέμνηται. Id. c. 21: Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιώντα τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτην πλευρὰν φανοῦνται, φασὶν, αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χώρος Κόρουδα· ἀλῶνται δὲ ἄρα, φασὶν, ἐν 13b.45 τοῖσδε τοῖς αὐλῶσι ζῶα Σατύροις ἐμφερῇ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τὰς μορφὰς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει κατὰ τῆς ἰζύος ἵππουριν. Καὶ καθ' ἑαυτὰ μὲν μὴ ἐνοχλούμενα διατρίβειν ἐν τοῖς δρυμοῖς ὑλοτραγοῦντα, ὅταν δὲ αἰσθωνται κυνηγετῶν κτύπου, καὶ ἀκούσωσι κυνῶν ὑλακῆς, ἀναθέουσιν εἰς 13b.50 τὰς ἀκρωρείας αὐτὰς ἀμηχάνῳ τῷ τάχει· καὶ γὰρ εἰσι ταῖς ὀρειβασίαις ἐντριβεῖς. Καὶ ἀπομάχονται πέτρας τινὰς κυλινδοῦντες κατὰ τῶν ἐπιόντων, καὶ καταλαμ-

βανόμενοι γε πολλοὶ διαφθείρονται. Καὶ ἐκ τούτων εἰσὶν ἐκεῖνοι δυσάλωτοι· καὶ μόλις ποτὲ καὶ διὰ μακροῦ 13b.55 τινὰς αὐτῶν <εἰς Πραισίους> κομίζεσθαι λέγουσι· καὶ τούτων μέντοι ἢ τὰ νοσοῦντα ἐκομίσθη, ἢ θήλεά τινα καὶ κυοῦντα· καὶ συνέβη γε θηραθῆναι τοῖς μὲν διὰ τὴν νωθείαν, ταῖς δὲ διὰ τὸν τῆς γαστρὸς ὄγκον. 14.1 Plinius VIII, 14, 1: Megasthenes scribit in India serpentes in tantam magnitudinem adolere, ut solidos hauriant cervos taurosque. 15.1 Aelian. N. A. VIII, 7: Μεγασθένους ἀκούω λέγοντος περὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν θάλατταν γίνεσθαι τι ἰχθύδιον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ, ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὼν δὲ ἀναπλεῖν· οὗ τὸν 15.5 ἀψάμενον λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἴτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν. 16.1 Plinius H. N. VI, 24: Megasthenes flumine dividi (Taprobanen insulam tradit) incolasque palaeogonos appellari, aurique margaritarumque fertiliores quam Indos. 17.1 Antigonus Hist. Mirab. c. 147: Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι. 18a.1 Arrianus Ind. 4, 2 – 13: Αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· (3) αὐτόν 18a.5 τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς αὐτόν τὸν τε Καῖνᾶν ποταμὸν, καὶ τὸν Ἑραννοβοῶν καὶ τὸν Κοσσόανον, πάντας πλωτούς· ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτούς. 18a.10 (4) Ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόρανιν καὶ Ὠμαλιν· ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμενάσης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώματις ἐξ ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μανδιαδινῶν ῥέων· (5) καὶ ἐπὶ 18a.15 τούτοις Ἀμυστις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύματις ἐπὶ Παζάλαισι καλουμένοισι, καὶ Ἑρρένυσις ἐν Μάθαισιν, ἔθνεϊ Ἰνδικῷ, ξυμβάλλει τῷ Γάγγῃ. 18a.20 (6) Τούτων λέγει Μεγασθένης οὐδένα εἶναι τοῦ Μαιάνδρου ἀποδέοντα, ἵνα περ ναυσίπορος ὁ Μαιάνδρος. (7) Εἶναι ὦν τὸ εὖρος τῷ Γάγγῃ, ἔνθα περ αὐτὸς ἐωϋτοῦ στεινότατος, εἰς ἑκατὸν σταδίους· πολλὰ καὶ λιμνάζειν, ὥς μὴ ἀποπτον εἶναι τὴν πέρην χώραν, ἵνα περ 18a.25 χθαμαλή τε ἐστὶ καὶ οὐδαμῇ γηλόφοισιν ἀνεστηκυῖα. (8) Τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταύτὸν ἔρχεται. Ὑδραῶτης μὲν Καμβισθόλοισι παρεληφώς τὸν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστροβαίσι καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκέων καὶ τὸν Νεῦδρον ἐξ Ἀττακηνῶν, ἐς Ἀκεσίνην ἐμβάλλουσιν. (9) Ὑδάσπης ἐν δὲ Ὀξυδράκαισιν ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον ἐν Ἀρίσπαισι, ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκδιδόι καὶ οὗτος. (10) Ὁ δὲ Ἀκεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκδιδόι. Τούτων 18a.35 ὁ Ἀκεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωϋτοῦ ἤδη οὐνόματι ἐσβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν· (11) Κω-

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

φήν δὲ ἐν Πευκελαιήτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαρροϊαν, ἐκ-
 διδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν. (12) Καθύπερθε δὲ τούτων Πάρενος 18a.40 καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ
 διέχοντες, ἐμβάλ- λουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν. Σόανος δὲ, ἐκ τῆς ὀρεινῆς τῆς Ἀβισσαρέων,
 ἔρημος ἄλλου ποταμοῦ, ἐκ- διδοῖ ἐς αὐτόν. Καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς Μεγασθένης
 18a.45 λέγει, ὅτι πλωτοὶ εἰσιν. 18b.1 Τὸ δὲ αἷτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός
 τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοή ἀναγεγρά-
 φθω. Ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγρα- 18b.5 ψεν, οἱ
 ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδούσιν ἐς τὸν ἐφὼν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω
 πόντον· ὥστε τοὺς πάντας ὀκτῶ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσιν Ἰνδοὶ ποταμοὶ ναυσί-
 ποροι πάντες. Ἄλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας,
 πλὴν 18b.10 γε ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελ- θόντες. Συγγενέ-
 σθαι γὰρ Σανδρακόττῳ λέγει, τῷ με- γίστῳ βασιλεῖ καὶ Πώρῳ, ἔτι τούτου μέζονι 18c.1
 Strabo XV: Λέγουσιν οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τούλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ τριῶν·
 Μεγασθένης δὲ, ὅταν ἢ μέτριος, καὶ ἐς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυῶν
 τούλάχιστον. Ἐπὶ 18c.5 δὲ συμβολῇ τούτου κτλ. 19a.1 Arrianus Ind. 6, 2: Καὶ τότε λέγει
 Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλιαν μὲν εἶναι οἱ οὔνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης
 ἐπωνύμου τῷ ποταμῷ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ
 τε καὶ 19a.5 τῆς κρήνης· (3) τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοῖόνδε· οὐδὲν

εἶναι ὅτεω ἀντέχει τὸ ὕδωρ, οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλέειν, ἀλλὰ
 πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμεννότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκείνο
 καὶ ἡεροειδέστερον. 19b.1 Strabo XV: Ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ Σιλίαν ποταμὸν εἶναι, ᾧ μη-
 δὲν ἐπιπλεῖ· Δημόκριτον μὲν οὖν ἀπιστεῖν ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον· καὶ
 Ἀριστοτέλης δὲ 19b.5 ἀπιστεῖ.

E LIBRO SECUNDO.

20.1 Strabo XV: Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς
 τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος; Συναποφαίνεται δὲ πῶς καὶ Μεγα-
 σθένης τῷ λόγῳ 20.5 τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις·
 οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆ-
 σαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. Καίτοι
 Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ 20.10 Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προελ-
 θεῖν, Ναβοκοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκιμή- σαντα, Ἡρακλέους μᾶλλον,
 καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι· ἐκείνον δὲ καὶ
 ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θράκην καὶ τὸν Πόντον 20.15 ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν. Ἰδάνθυρ-
 σον δὲ τὸν Σκύθην ἐπι- δραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς Ἰνδικῆς δὲ μηδένα
 τούτων ἄψασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μι-
 σθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ 20.20 στρατεῦσαι,
 ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον, ἥνικα Κύρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας. Καὶ τὰ περὶ Ἡρα-
 κλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθέ- νης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται· τῶν δ' ἄλλων οἱ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

πλείους, ὧν ἐστὶ καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μυ- 20.25 θώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. 21.1 Arrianus Ind. 5, 4: Οὗτος ὧν ὁ Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν 21.5 πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰνδάθυρσιν δὲ τὸν Σκύθεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα κατα- στρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρα- τέοντα· (7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν, 21.10 μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμα- σιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπὶ Ἰνδοὺς μοῦνον. (8) Καὶ πρὸ Ἀλεξάν- δρου Διονύσου μὲν πέρι πολλὸς λόγος κατέχει, ὥς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς, καὶ καταστρεψάμενου 21.15 Ἰνδοῦς· Ἡρακλέος δὲ πέρι οὐ πολλός. (9) Διονύσου μὲν γε καὶ Νύσσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατη- λασίης καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρεϊ τούτῳ φύεται· καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβά- λων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας· καὶ ἐσθὴς 21.20 αὐτοῖσι κατάστικτος ἐοῦσα, καθάπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· (10) Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα. Ἀλλὰ τὴν Ἄορνον γὰρ πέτρην, ἣντινα Ἀλέξανδρος βίῃ ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡρακλῆς οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξελεῖν, Μακεδονικὸν δοκέει μοί τι κόμπασμα, καθάπερ καὶ τὸν 21.25 Παρα- πάμισον Καύκασον ἐκάλεον Μακεδόνες, οὐδέν τι προσήκοντα τοῦτον τῷ Καυκάσῳ. (11) Καὶ τι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπαμισάδαισι, τοῦτο ἔφρασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτηνὸς τὸ ἄντρον, ἐν ᾧ ἐκρέματο ἐπὶ τῇ κλοπῇ τοῦ πυ- ρός. (12) Καὶ 21.30 ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γενεῇ, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος στρατηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φέρουσί τε οἱ Σίβαι, καὶ τοῖς βουσὶν αὐ- τῶν ρόπαλον ἐπικέκασται· καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφε- 21.35 ρον τοῦ ροπάλου τοῦ Ἡρακλέος. 22a.1 Josephus Ant. Iud. X, 11, 1: [Ἐν δὲ τοῖς βασι- λείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ἀνοικοδομήσας (scil. ὁ Ναβουχοδονόσορος), καὶ τὴν ὄψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξειρ- 22a.5 γάσατο, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς οἰ- κείας διαθέσεως ὥς τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ Μηδίαν τόποις.] <Καὶ Μεγασθένης> δὲ <ἐν τῇ δ'> (I. δευτέρᾳ) <τῶν Ἰνδικῶν> μνημονεύει αὐτῶν, δι' ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέ- 22a.10 θει τῶν πράξεων ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· κατα- στρέψασθαι γὰρ αὐτὸν φησι Λιβύης τὴν πολλήν καὶ Ἰβηρίαν. Καὶ Διοκλῆς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως, καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗ- 22a.15 τος ὁ βασιλεὺς ἐπολιόρκησε Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου. 22b.1 Syncellus: Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' (I. δευτέρᾳ) τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς

ἀνδρείᾳ μεγάλῃ Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κα- 22b.5 τεστρέψατο. Συμφω- νεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἐνθα καὶ περὶ τῆς Τύρου πολιορκίας

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

καὶ τῶν Φοινίκων πάλαι, αἵτινες ἱστορίαι φέρονται περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅτι Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Φοινίκην κατεστρέψατο πολέμοις. 22c.1 Euseb. Pr. Ev. IX: Εὐρον δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀβυδηνοῦ Περί Ἀσσυρίων γραφῇ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ταῦτα· Μεγασθένης δὲ φησι Ναβουκοδρόσoron Ἡρακλέος ἀλκιμώτερον γεγονότα ἐπὶ τε Λιβύην 22c.5 καὶ Ἰβηρίην στρατεῦσαι· ταύτας δὲ χειρωσάμενον ἀποδασμὸν αὐτέων εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου κατοικίσαι. 23.1 Arrianus Ind. c. 7: Ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τι ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης> δυοῖν δέοντα. [Καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς ξυμφέρομαι Μεγασθένει· τὸ δὲ ἀτρεκές οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως 23.5 ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμυξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.] Πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς κατάπερ Σκυθέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἳ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανῶ- 23.10 μενοι ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε πόλιας οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· οὕτω μὲν Ἰνδοῖσι πόλιας εἶναι μὲν ἱερὰ θεῶν δεδομημένα· ἀλλ' ἀμπεχέσθαι μὲν δορὰς θηρίων ὅσων κατακτάνοιεν· σιτέεσθαι δὲ τῶν δενδρέων τὸν φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ 23.15 δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ <Τάλα>· καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν οἷα περ τολύπας. Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὥς καρτερὸς 23.20 ἐγένετο Ἰνδῶν, πόλιάς τε οἰκῆσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλισιν, οἴνου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπείρειν διδάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπείρειν τὴν γῆν πᾶσαν, 23.25 ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διόνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου· βόας τε ὑπ' ἀρότρῳ ζεύξαι Διόνυσον πρῶτον, καὶ ἀροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσιαι ὅπλοισι τοῖσιν ἀρηϊοῖσι. Καὶ θεοὺς σέβειν 23.30 ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλήσι καλεόμενον· καὶ κομᾶν Ἰνδοὺς τῷ θεῷ, μιτρηφορέειν τε ἀναδεῖξαι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς 23.35 Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο. C. 8. Ἀπλέοντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστήσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ 23.40 Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κραδεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας. Ἡρακλέα δὲ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι. Τοῦ- 23.50 τον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρεσθαι Ἰνδικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλιες μεγάλαι Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα, καὶ ποταμὸς Ἰωβά-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ρης πλωτὸς διαρ- ρέει τὴν χώραν αὐτῶν. Τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρα- κλῆς ἦντινα ἐφόρει, <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην 23.55 τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεί, ὡς αὐτοὶ Ἴνδοι ἀπηγέονται· καὶ τούτῳ ἄρσενας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, (πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἐλ- θεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα,) θυγατέρα δὲ μουνό- γενέην· οὖνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί Πανδαίην, καὶ τὴν 23.60 χώραν ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἥστινος ἐπέτρεψεν αὐτὴν ἄρ- χεῖν Ἡρακλῆς, Πανδαίην, τῆς παιδὸς ἐπώνυμον· καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς πεν- τακοσίους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας. Καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν 23.65 περὶ Ἡρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθή- ραντα ὅ τι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμον γυναικῆιον· [ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι· 23.70 καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέ- ανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται·] τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτῳ τῇ Ἰνδῶν γλώσῃ καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰν- 23.75 δῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦ- τον, τῇ θυ- γατρὶ τῇ ἑωυτοῦ εἶναι κόσμον. Καὶ λέγει <Μεγασθένης> (*), θηρεύεσθαι αὐτοῦ τὴν κόγχην δικτύοις, νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσῃ κατ' αὐτὸ πολλὰς κόγχας, κατὰπερ τὰς μελίσσας· καὶ εἶναι

23.80 γὰρ καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα ἢ βασίλισσαν, ὡς τῇσι μελισσίῃσι. Καὶ ὅστις μὲν ἐκεῖνον κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλλειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργαριτέων· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασι- λεύς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θη- ρατοὺς εἶναι τοὺς ἄλλους· τοὺς 23.85 ἀλόντας δὲ περιορᾶν κατασαπῆναί σφισι τὴν σάρκα, τῷ δὲ ὁστέῳ ἐς κόσμον χρῆσθαι. Καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρί- την τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὄρυς- σόμενον. 23.90 C. 9. Ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἵνα ἐβασίλευσεν ἡ θυγά- τηρ τοῦ Ἡρακλέος, τὰς μὲν γυναῖκας ἐπταέτεας ἐούσας ἐς ὥρην γάμου ἰέναι, τοὺς δὲ ἄνδρας τεσσαρά- κοντα ἔτεα τὰ πλεῖστα βιώσκεσθαι *. Καὶ ὑπὲρ τούτου λεγό- μενον λόγον εἶναι παρ' Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα, ὁψιγόνου 23.95 οἱ γενομένης τῆς παιδὸς, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑωυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτεω ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἑωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτεϊ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κάκείνης ὑπολείπεσθαι Ἰν- δῶν βασιλέας. Ποιῆσαι ὦν αὐτὴν Ἡρακλέα ὠραίην γάμου· 23.100 καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο ὅτου ἡ Πανδαίη ἐπῆρξε, ταῦτό τοῦτον γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέος [Ἐμοὶ δὲ δοκέει, εἴπερ ὦν τὰ ἐς τοσόνδε ἄτοπα Ἡρα- κλῆς οἴός τε ἦν ἐξεργάζεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀποφῆναι μα- κροβιώτερον, ὡς ὠραίη μιγῆναι τῇ παιδί. Ἀλλὰ γὰρ εἰ 23.105 ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὥρης τῶν ταύτῃ παίδων ἀτρεκέα ἐστίν, ἐς ταῦτόν φέρειν δοκέει ἔμοιγε ἐς ὃ τι περ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἡλικίης ὅτι τεσσαρακοντούτεες ἀποθνήσκου- σιν οἱ πρεσβύτατοι αὐτῶν. Οἷς γὰρ τό τε γῆρας τοσῶδε ταχύτερον ἐπέρχεται καὶ ὁ θά- νατος ὁμοῦ τῷ γῆραϊ, 23.110 πάντως που καὶ ἡ ἀκμὴ πρὸς λόγον τοῦ τέλεος ταχυ-

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

τέρη ἐπανθέει· ὥστε τριακοντούτεες μὲν ὠμογέροντες ἄν που εἶεν αὐτοῖσιν οἱ ἄνδρες, εἴκοσι δὲ ἔτεα γεγονότες οἱ ἔξω ἥβης νεηνίσκοι· ἡ δὲ ἀκροτάτη ἥβη ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτεα· καὶ τῇσι γυναιξὶν ὥρη τοῦ γάμου 23.115 κατὰ λόγον ἂν οὕτω ἐς τὰ ἐπτὰ ἔτεα συμβαίνοι.] Καὶ γὰρ τοὺς καρπούς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαι τε ταχύτερον μὲν τῆς ἄλλης, αὐτὸς οὗτος <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ φθίνειν ταχύτερον. Ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἴνδοι ἐς 23.120 Σανδράκοττον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρις τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ** τὴν δὲ καὶ ἐς τριηκόσια· τὴν δὲ εἴκοσι τε ἐτέων καὶ ἑκατόν (*)· πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇ· 23.125 σὺν Ἴνδοι λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καὶ τοὶ ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τὰλλα πολυπραγμονέστα· τον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίην βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε καὶ κρατῆσαι 23.130 πάντων τοῖς ὅπλοις, ὅσους γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων κρατῆσαι, εἰ ἡ στρατιὴ ἠθέλεν. Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω τῆς οἰκῆς σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην. 24.1 Phlegon Mirab. c. 33: Μεγασθένης δὲ φησιν, τὰς ἐν Παλαιᾷ κατοικοῦσας γυναῖκας ἐξαετέρας γινομένας τίττειν. 25.1 Strabo XV: Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου (τοῦ Γάγγου) τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ιδρύσθαι (sc. Μεγασθένης φησὶ) σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλοῖς 25.5 γράμμῳ σχήματι, ξύλινον περίβολον ἔχουσιν κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν τοξεύειν· προκεῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροίων. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· τὸν 25.10 δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖ τῆς πόλεως εἶναι Παλίβοθρον καλούμενον, πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Σανδρόκοττον, πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθείς. 26.1 Arrian. Ind. c. 10: Λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημῆα ὅτι Ἴνδοι τοῖς τελευτήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι, καὶ τὰς ψδὰς αἱ αὐτοῖσιν ἐπᾶδονται. (2) Πο- 26.5 λίων δὲ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέως ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθους· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσια, ταύτας μὲν ξυλίνας ποιέεσθαι· (3) οὐ γὰρ εἶναι ἐκ πλίνθου ποιεόμενας διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ 26.10 ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία. (4) Ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδξίοισι τε καὶ μετεώροισι τόποισι καὶ τούτοις ὑψηλοῖσι, ὥκισμένοι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιέεσθαι· (5) μεγίστην δὲ πόλιν ἐν Ἰνδοῖσιν εἶναι Παλίμ- 26.15 βοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίῳ γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ τε Ἐραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεως· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ δὲ Ἐραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος· ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἔπει- 26.20 δὲ ἐμβάλλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. (6) Καὶ λέγει Μεγα-

σθένης, μῆκος μὲν ἐπέχειν τὴν πόλιν κατ' ἑκατέρην τὴν πλευρὴν ἵναπερ μακρο-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τάτη αὐτὴ ἐωυτῆς ᾧκισται ἐς ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ δὲ πλάτος ἐς πεντεκαίδεκα· (7) τάφρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ πόλι τὸ εὖρος ἐξάπλε- 26.25 θρον, τὸ δὲ βάθος τρι- ἡκοντα πήχεων· πύργους δὲ ἑβδο- μήκοντα καὶ πεντακοσίους ἐπέχειν τὸ τεῖχος καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα. (8) Εἶναι δὲ καὶ τότε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδὲ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν· τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοισιν 26.30 ἐς ταῦτό συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι. (9) Λακεδαιμονίοισι μὲν γε οἱ εἴλωτες δοῦλοί εἰσι καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται· Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι μήτι γε Ἰνδῶν τις. 27.1 Strabo XV: Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαίταν οἱ Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὄχλῳ περιττῶ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι. Πλεί- στη δ' ἐπιχειρία περὶ τὰς κλοπὰς. Γενομένους 27.5 δ' οὖν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατο- πέδῳ φησὶν ὁ <Μεγασθένης> τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγρά- φοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις. (2) Οὐδὲ γὰρ γράμ- 27.10 ματα εἰδέναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖ- σθαι (*). εὖ πράττειν δ' ὅμως διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνόν τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον· πίνειν δ' ἀπ' ὀρύξης ἀντὶ κριθίνου συν- τιθέντας. Καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὀρυζαν εἶναι ῥοφητήν. (3) Καὶ 27.15 ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν ἀπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὔτε γὰρ ὑπο- θήκης οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας· οὐδὲ μαρτύ- ρων, οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν πα- ραβαλλομένους· καὶ τὰ οἶκοι δὲ τὸ πλέον ἀφρουρεῖν. 27.20 Ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά. Τᾶλλ' οὐδ' ἂν τις ἀποδέ- ξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ, καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινὴν δείπνου τε καὶ ἀρίστου, ἀλλ' ὅπως ἐκά- στῳ φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτι- κὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον 27.25 4. Γυμνάσιον δὲ μάλιστα τρίψιν δοκιμάζουσι, καὶ ἄλλως καὶ διὰ σκυταλίδων ἐβενί- νων λείων ἐξομαλίζον- ται τὰ σώματα. Λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαὶ, καὶ μικρὰ χώ- ματα. Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται. Χρυσοφοροῦσι γὰρ καὶ διαλίθῳ κόσμῳ χρῶνται, σιν- 27.30 δόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς καὶ σκιαδία αὐτοῖς ἔπεται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν· ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρε- τὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδόα- σιν, ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ 27.35 γαμοῦσιν ὠνητὰς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζευγὸς βοῶν· ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας· εἰ δὲ μὴ σωφρο- νεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. Θύει δὲ οὐδεὶς ἐστεφανωμένος οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον 27.40 ἀλλὰ πνίγουσιν, ἵνα μὴ λελωβημένον ἀλλ' ὀλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. 5. Ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἀλοὺς ἀκρωτηριάζεται· ὃ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖ- ται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν 27.45 ἀφέλῃται, θανατοῦται. Δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι· [Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει κτλ.]. 6 Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστίν, ὠνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· 27.50 ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύ-

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

λακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν· μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα γέ-
ρας ἔχει
συνεῖναι τῷ ἐκεῖνον διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες. Οὐδ' ὑπνοὶ μεθ' ἡμέραν
ὁ βασιλεὺς, καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάτ- 27.55 τειν διὰ
τὰς ἐπιβουλάς. 7. Τῶν γε μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μὲν ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν
αἷς διημερεύει διακούων οὐδὲν ἦττον, κἂν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος θεραπείας·
αὕτη δ' ἐστὶν ἡ διὰ τῶν σκυταλίδων τρίψις· ἅμα γὰρ 27.60 καὶ διακούει καὶ τρίβεται
τεττάρων περιστάντων τρι- βέων. Ἑτέρα δ' ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰς θυσίας ἐξοδος. Τρίτη δ'
ἐπὶ θήραν βακχική τις, κύκλῳ γυναικῶν περικεχυ- μένων, ἔξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων·
παρεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός· τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναικῶν θά- 27.65 νατος·
προηγούνται δὲ τυμπανισταὶ καὶ κωδωνοφόροι. Κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμα-
σιν ἀπὸ βήματος τοξεύων· παρεστᾶσι δ' ἔνοπλοι δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς
ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖ- κες αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵπ-
πων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' 27.70 ἐλεφάντων, ὡς καὶ συστρατεύουσιν, ἡσκημένοι παντὶ ὄπλῳ.
[Ἐχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν· ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ τοι-
άδε.] Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερῷ γυναιξὶ 27.75 μίσγεσθαι,
καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα. Πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους
κτλ. 28.1 Athenaeus IV: <Μεγασθένης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν> τοῖς Ἰνδοῖς φησιν
ἐν τῷ

δείκνῳ παρατίθεσθαι ἐκάστῳ τράπεζαν, ταύτην δ' εἶ- ναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθή-
καις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ 28.5 τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτοὺς πρῶτον
μὲν τὴν ὄρυζαν ἐφθὴν, ὡς ἂν τις ἐψήσειε χόνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ κεχειρουρηγ-
μένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. 29.1 Strabo II: Ἄπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς
γράψαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγό- νασιν, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δηίμαχος· τὰ
δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι 29.5 τοιοῦτοι
παραψελλίζοντες ἤδη. Καὶ ἡμῖν δ' ὑπῆρξεν ἐπὶ πλέον κατιδεῖν ταῦτα, ὑπομνηματιζο-
μένοις τὰς Ἀλε- ξάνδρου πράξεις· διαφορόντως δ' ἀπιστεῖν ἄξιον Δηί- μάχῳ τε καὶ
Μεγασθένει. Οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τοὺς Ἑνωτοκοίτας καὶ τοὺς Ἀστόμους καὶ Ἄρρινας
ἱστοροῦν- 29.10 τες, Μονοφθάλμους τε καὶ Μακροσκελεῖς καὶ Ὀπισθο- δακτύλους·
ἀνεκαίνισαν δὲ καὶ τὴν Ὀμηρικὴν τῶν Πυγμαίων γερανομαχίαν, τρισπιθᾶμους εἰπόν-
τες· οὗτοι δὲ καὶ τοὺς χρυσωρύχους μύρμηκας καὶ Πᾶνας σφηνο- κεφάλους ὄφεις τε
καὶ ἐλάφους σὺν κέρασι καταπίνον- 29.15 τας· περὶ ὧν ἕτερος τὸν ἕτερον ἐλέγχει,
ὅπερ καὶ Ἑρατοσθένης φησίν. Ἐπέμφθησαν μὲν γὰρ εἰς τὰ Πα- λίμβοθρα, ὁ μὲν Με-
γασθένης πρὸς Σανδρόκοττον, ὁ δὲ Δηίμαχος πρὸς Ἀλλιτροχάδην τὸν ἐκεῖνου υἱὸν
κατὰ πρεσβείαν· ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀποδημίας κατέλιπον 29.20 τοιαῦτα, ὅφ' ἡσδή-
ποτε αἰτίας προαχθέντες. Πατρο- κλῆς δὲ ἦκιστα τοιοῦτος· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ μάρτυρες
οὐκ ἀπίθανοι, οἷς κέχρηται ὁ Ἑρατοσθένης. 30.1 Strabo XV: Ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ
μυ- θῶδες πεντασπιθᾶμους ἀνθρώπους λέγει καὶ τρισπιθά- μους, ὧν τινὰς ἀμύκτη-
ρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος· πρὸς δὲ τοὺς τρισπιθᾶμους

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

πόλε- 30.5 μον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὄν καὶ Ὅμηρον δηλοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέ- γειν αὐτῶν τὰ ὥα καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὥοτο- κεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ μηδ' ὥα εὐρίσκεσθαι γερά- νων, μήτ' οὖν νεότ- τια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον 30.10 χαλκῇν ἔχουσιν ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. Ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν Ἐνωτοκοιτῶν καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων τερατωδῶν. Τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοττον· ἀπο- καρτερεῖν γάρ (*)· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς 30.15 ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους. Ἀστόμους δὲ τινὰς ἀχθῆ- ναι, ἀνθρώπους ἡμέρους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Γάγγου· τρέφεσθαι δ' ἀτμαῖς ὀπτῶν κρεῶν καὶ καρπῶν καὶ ἀν- θέων ὁσμαῖς, ἀντὶ τῶν στομάτων ἔχοντας ἀνα- πνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο 30.20 περιγίνεσθαι μόλις καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. Περὶ δὲ τῶν ἄλ- λων διηγεῖσθαι τοὺς φιλοσόφους Ὠκύποδάς τε ἱστοροῦντας ἵππων μᾶλλον ἀπιόντας· Ἐνωτοκοίτας δὲ ποδήρη τὰ ὥτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν, ἰσχυροὺς δ' ὥστ' ἀνασπᾶν δένδρα καὶ ῥήττειν νευράν· Μονομμά- 30.25 τοὺς δὲ ἄλλους, ὥτα μὲν ἔχοντας κυνὸς, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμὸν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ στήθη τοὺς δὲ Ἀμύ- κτηρας εἶναι παμφάγους, ὡμοφάγους, ὀλι- γοχρονίους, πρὸ γήρως θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολὺ. Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν 30.30 Ὑπερβο- ρέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. [Μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγέ- νους λεχθὲν, ὡς ὅτι χαλκὸς ὕιοι σταλαγμοῖς χαλκοῖς καὶ σύροιτο. Ἐγγυτέρω δὲ πίστεώς φησιν ὁ <Μεγα- σθένης> ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέρουσι ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ 30.35 ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.] 31.1 Plinius VII, 2, 14: In monte, cui nomen est Nulo, (Nullo v. l.), homines esse aversis plantis, octonos digitos in singulis habentes, auctor est <Me- gasthenes>. (15) In multis autem ontibus genus 31.5 hominum capitibus caninis ferarum pellibus velari, pro voce latratum edere, unguibus armatum venatu et aucupio vesci. [Horum supra centum viginti millia fuisse prodente se Ctesias scribit, et in quadam gente Indiae feminas semet in vita 31.10 parere genitosque confestim canescere, etc.] 32.1 Solinus 52, 36: Ad montem, qui Nulo dicitur, habitant, quibus adversae plantae sunt et octoni digiti in plantis singulis. <Megasthenes> per di- versos Indiae montes sees scribit nationes capitibus 32.5 caninis, armatas unguibus, amictas vestitu tergo- rum, ad sermonem humanum nulla voce sed latra- tibus tantum sonantes, asperis rictibus. [Apud Ctesiam legitur, quasdam feminas ibi semel parere natosque canos illico fieri, etc.] 33.1 Plinius VII, 2, 18: <Megasthenes> gentem inter Nomadas Indos narium loco foramina tantum ha- bentem, anguium modo loripedem, vocari Scyritas. Ad extremos fines Indiae ab oriente circa fontem 33.5 Gangis Astomorum gentem sine ore, corpore toto hirtam vestiri frondium lanugine, halitu tantum viventem et odore, quem naribus trahant. Nullum iis cibum nullumque potum tantum radicum flo- rumque varios odores et silvestrium malorum, quae

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

33.10 secum portant itinere, ne desit olfactus: graviore paulo odore haud difficulter exanimari. 19. Supra hos extrema in parte montium Tri- spithami Pygmaei que narrantur, ternas spithamas longitudine, hoc est, ternos dodrantes non excedentes, salubri caelo semperque vernante, montibus ab aquilone oppositis: quos a gruibus infestari Homerus quoque prodidit. Fama est, insidentes arietum caprarumque dorsis, armatos sagittis veris tempore universo agmine ad mare descendere et 33.20 ova pullosque earum alitum consumere: ternis expeditionem eam mensibus confici, aliter futuris gre- gibus non resisti. Casas eorum luto pennisque et ovorum putaminibus construi. [Aristoteles in cavernis vivere Pygmaeos tradit: cetera de his, ut 33.25 reliqui.] 22. [Ctesias gentem ex his, quae appellatur Pandore, in convallibus sitam, annos ducenos vivere, in iuventa candido capillo, qui in senectute nigrescat. Contra alios quadragenos non 33.30 excedere annos iunctos Macrobiis, quorum feminae semel pariant: idque et Agatharchides tradit; praeterea locustis eos ali et esse pernices.] Mandorum nomen iis dedit Clitarchus et <Megasthenes>, trecentosque eorum vicis annumerat. Feminas septimo aetatis anno parere, senectam quadragesimo accidere. 34.1 Plutarch. De fac. in luna c. 24: Τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν φησι <Μεγασθένης> μήτ' ἐσθίοντας μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῖαν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πό- 34.5 θεν ἂν τις ἐκεῖ φυομένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης; t35-43.1

E LIBRO TERTIO.

35.1 Arrian. Ind. c. 11: Νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γενεάς· ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταὶ εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξῃ δὲ καὶ τιμῇ γεραιώτατοι. (2) Οὔτε γὰρ τι τῷ σώματι ἐργάζεσθαι ἀναγκαίη σφιν προσκίεεται, οὔτε τι ἀποφέρειν ἀπ' ὅτου πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν· οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖσι σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· (3) καὶ δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητὴς αὐτῷ τῆς θυσίης τῶν τις σοφιστέων 35.10 τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖσι θύσαντας. (4) Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαντεύεσθαι ὅτι μὴ σοφῷ ἀνδρί. (5) Μαντεύουσι δὲ ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρέων ἔτεος καὶ εἴ τις ἐς τὸ κοινὸν συμφορὴ καταλαμβάνει· 35.15 τὰ δὲ ἴδια ἐκάστοισιν οὐ σφιν μέλει μαντεύεσθαι, ἢ ὥς οὐκ ἐξικνεομένης τῆς μαντικῆς ἐς τὰ σμικρότερα, ἢ ὥς οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοις πονέεσθαι. (6) Ὅστις δὲ ἐς τρίς μαντευσάμενος, τούτῳ δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γίνεσθαι οὐδὲν, σιωπᾶν δὲ εἶναι ἐπ' ἀνάγκης τοῦ λοιποῦ· 35.20 καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαναγκάσει τὸν ἄνδρα τοῦτον φωνῆσαι, ὅτου ἢ σιωπῇ κατακέκριται. (7) Οὔτοι γυμνοὶ διαιτῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν χειμῶνος ὑπαίθριοι ἐν τῷ ἡλίῳ, τοῦ δὲ θέρους ἐπὶ τὸν ἥλιον κατέχῃ, ἐν τοῖσι λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλεσιν ὑπὸ δένδροις μεγάλοισιν· ὧν 35.25 τὴν σκιὴν Νέαρχος λέγει ἐς πέντε πλέθρα ἐν κύκλῳ ἐξικνεέσθαι, καὶ ἂν καὶ μυρίους ἀνθρώπους ὑπὸ ἐνὶ δένδρεϊ σκιάζεσθαι· τηλικαῦτα εἶναι ταῦτα τὰ δένδρεα. (8) Σιτέονται δὲ ὥραϊα καὶ τὸν φλοιὸν τῶν

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

δένδρεων, γλυκύν τε ὄντα τὸν φλοιὸν καὶ τρόφιμον οὐ μείον ἢ περ 35.30 αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων. 9. <Δεύτεροι> δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν· πλήθει πλείστοι Ἰνδῶν ἐόντες· καὶ τούτοις οὔτε ὅπλα ἐστὶν ἀρήια οὔτε μέλει τὰ πολέμια ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὗτοι ἐργάζονται· καὶ τοὺς φόρους τοῖσι τε βασι- 35.35 λεῦσι καὶ τῇσι πόλυσιν, ὅσαι αὐτόνομοι, οὗτοι ἀποφέ- ρουσι· (10) καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφὶν ἅπτεσθαι, οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τάμνειν· ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμέουσι καὶ κατακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον 35.40 αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδοῦσιν ἢ θερίζουσιν. 11. <Τρίτοι> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ τε καὶ βουκόλοι, καὶ οὗτοι οὔτε κατὰ πόλιν οὔτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι. Νομάδες τέ εἰσι καὶ ἀνὰ τὰ 35.45 οὖρεα βιοτεύουσι· φόρον δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τῶν κτηνῶν ἀποφέρουσι· καὶ θηρεύουσιν οὗτοι ἀνὰ τὴν χώραν ὄρνι- θὰς τε καὶ ἄγρια θηρία. Cap. XII. <Τέταρτον> δὲ ἐστὶ τὸ δημιουργικὸν τε καὶ καπηλικὸν γένος. Καὶ οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι, καὶ 35.50 φόρον ἀποφέρουσιν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σφετέρων, πλήν γε δὴ ὅσοι τὰ ἀρήια ὅπλα ποιέουσιν· οὗτοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ κοινοῦ προσλαμβάνουσιν. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ γένει οἱ τε ναυπηγοὶ καὶ οἱ ναῦται εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς πο- 35.55 2. <Πέμπτον> δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργοὺς, πλείστη δὲ

ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον· καὶ οὗτοι ἀσκη- ταὶ μούνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσὶ. (3) Τὰ δὲ ὅπλα ἄλλοι αὐτοῖσι ποιέουσι, καὶ ἵππους ἄλλοι παρέχουσι· καὶ 35.60 διακονέουσιν ἐπὶ στρατοπέδῳ ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵππους αὐτοῖσι θεραπεύουσι καὶ τὰ ὅπλα ἐκκαθαίρουσι καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἄγουσι καὶ τὰ ἄρματα κοσμέουσί τε καὶ ἡνιοχεύουσιν. (4) Αὐτοὶ δὲ, ἔστ' ἂν μὲν πολεμέει πολεμέουσιν, εἰρήνης δὲ γενομένης εὐθυμέονται· καὶ σφὶν 35.65 μισθὸς ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσόσδε ἔρχεται, ὥς καὶ ἄλλους τρέφειν ἅφ' αὐτοῦ εὐμαρέως. 5. <Ἑκτοί> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμε- νοι. Οὗτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλιν· καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, 35.70 ἵνα περ βασιλεύονται Ἰνδοί, ἢ τοῖσι τέλεσιν, ἵνα περ αὐ- τόνομοι εἰσὶ· καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐ- δέν· οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι. 6. <Ἑβδομοί> δὲ εἰσιν οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευόμενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ, ἢ κατὰ τὰς πόλιν ὅσαι αὐτόνομοι 35.75 σὺν τῇσιν ἀρχῇσι. (7) Πλήθει μὲν ὀλίγον τὸ γένος ἐστὶ, σοφίῃ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ ἐκ πάντων προκεκριμένον· ἔνθεν οἱ τε ἄρχοντες αὐτοῖσιν ἐπιλέγονται καὶ ὅσοι νο- μάρχαι καὶ ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακες τε καὶ στρα- τοφύλακες, ναύαρχοί τε καὶ ταμίαι, καὶ τῶν κατὰ 35.80 γεωργίαν ἔργων ἐπιστάται. 8. Γαμέειν δὲ ἐξ ἑτέρου γένους οὐ θέμις, οἷον τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ, ἢ ἔμπαλιν· οὐδὲ δύο τέχνας ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο θέμις· οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἑτέρου γένους εἰς ἕτερον, οἷον γεωργικὸν ἐκ 35.85 νομέος γενέσθαι, ἢ νομέα ἐκ δημιουργικοῦ. (9) Μοῦνον σφίσις ἀνείηται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένους γενέσθαι. ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφιστῇσιν εἰσὶ τὰ πρήγματα, ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα. 36.1 Strabo XV: (1) <Φησὶ> δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

διηρῆσθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἑκάστῳ τοὺς 36.5 θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρη- σίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων 36.10 καὶ περὶ πολιτείας, προφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὅς δ' ἂν τρεῖς ἐψευσμένος ἄλλῳ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρί- νουσι. 2. Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἳ πλεῖ- 36.15 στοὶ τέ εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι, οἳ ἐν ἀστρατεία καὶ ἀδείᾳ τοῦ ἐργάζεσθαι πόλει μὴ προσιόντες, μὴδ' ἄλλῃ χρεῖα, μὴδ' ὀχλήσει κοινῇ· πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ, τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους· οἳ δ' ἀροῦσιν, 36.20 ἢ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκείνους. Ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. 3. Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὧνά τε πα- 36.25 ρέχειν καὶ μισθοῦ ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθε- ροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σῖτον, πλάνητα καὶ σκηνίτην νεμό- μενοι βίον. Περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τοσαῦτα λέγεται· ἐπανιών- 36.30 τες δ' ἐπὶ τὸν <Μεγασθένη> λέγωμεν τὰ ἐξῆς, ὧν ἅπε- λίπομεν. 4. Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας <τέ- ταρτόν> φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας καὶ τοὺς καπηλικούς καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἢ ἐργα- 36.35 σία· ὧν οἳ μὲν φόρον τελοῦσι καὶ λειτουργίας παρέ- χονται τακτάς· τοῖς δ' ὀπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἔκκεινται· μόνῳ γὰρ ἐργά- ζονται. Παρέχει δὲ τὰ μὲν ὄπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν 36.40 ὁ ναύαρχος καὶ τοῖς ἐμπόροις. 5. <Πέμπτον> ἐστὶ τὸ τῶν πολεμιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ καὶ πότοις ὁ βίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασι- λικοῦ δαιτυμένους, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν εἴη χρεῖα, ταχέως ποιεῖσθαι, πλὴν τῶν σωμάτων μὴδὲν ἄλλο κο- 36.45 μίζοντας παρ' ἑαυτῶν. 6. <Ἑκτοὶ> δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι· τούτοις δ' δέδοται τὰ πραττόμενα, καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ, συνεργούς ποιούμενοις τὰς ἐταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν τῇ πόλει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ 36.50 τὰς αὐτόθι· καθίστανται δ' οἱ ἄριστοι καὶ πιστό- τατοι. 7. <Ἑβδομοὶ> δ' οἱ σύμ- βουλοι καὶ σύνεδροι τοῦ βασι- λέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα καὶ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. Οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμεῖν ἐξ ἄλλου γένους, 36.55 οὔτ' ἐπιτήδευμα οὔτ' ἐργα- σίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετήν.

Strabo XV: Τῶν δ' ἀρχόντων οἳ μὲν εἰσὶν ἀγορανόμοι, οἳ δ' ἀστυνόμοι, οἳ δ' ἐπὶ τῶν στρατιω- τῶν· ὧν οἳ μὲν ποταμοὺς ἐξεργάζονται, καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλειστάς διώρυχας 36a.5 ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπισκο- ποῦσιν ὅπως ἐξ ἴσης πᾶσιν ἢ τῶν ὑδάτων παρείη χρήσις. Οἳ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολάσεως εἰσὶ κύριοι τοῖς ἐπαξίοις·

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

καὶ φορολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, 36a.10 ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκέων, μεταλλευτῶν· ὁδοποιοῦσι δὲ, καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασιν, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν. Οἱ δ' ἄστυνόμοι εἰς ἕξ πεντάδας διήρηνται· καὶ οἱ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμουσι, 36a.15 καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους δόντες· καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς, ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀποθανόντων· νοσοῦντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντων θάπτουσι. Τρίτοι δ' εἰσὶν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων 36a.20 χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἶεν αἱ κρείττους καὶ χεῖρους γοναὶ, καὶ θάνατοι. Τέταρτοι οἱ περὶ τὰς καπηλείας καὶ μεταβολὰς· οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὠραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο. Οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοῖη φό- 36a.25 ρους. Πέμπτοι δ' οἱ προεστῶτες τῶν δημιουργουμένων, καὶ πωλοῦντες ταῦτα ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιά· τῷ μινγύντι δὲ ζημία. Ἑκτοὶ δὲ καὶ ὕστατοι οἱ τὰς δεκάκτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέψαντι τὸ τέλος. Ἰδία 36a.30 μὲν ἕκαστοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς τιμῶν τε καὶ ἀγορᾶς καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν. Μετὰ δὲ τοὺς ἄστυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία <ἢ περὶ τὰ στρατιωτικά>, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἐξαχῇ 36a.35 διωρισμένη· ὧν <τὴν μὲν> μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, <τὴν δὲ> μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται καὶ τροφή αὐτοῖς τε καὶ τοῖς κτήνεσι καὶ τὰ χρήσιμα τῆς στρατείας. Οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνους παρέχουσι τυμπανιστὰς καὶ (τοὺς) κωδωνοφό- 36a.40 ρους, ἔτι δὲ καὶ ἵπποκόμους καὶ μηχανοποιούς καὶ τοὺς τούτων ὑπηρέτας· ἐκπέμπουσιν τε πρὸς κώδωνας τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. <Τρίτοι> δὲ εἰσὶν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι· <τέταρτοι> δ' οἱ τῶν 36a.45 ἵππων· <πέμπτοι> δ' ἄρμάτων· <ἕκτοι> δὲ ἐλεφάντων. Βασιλικοὶ τε σταθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις· βασιλικὸν δὲ καὶ ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἵππωνα καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως. Χρῶνται 36a.50 δ' ἀχαλινώτοις· τὰ δ' ἅρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβιάς ἄγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν ὑπὸ τοῖς ἅρμασιν ἀμβλύνεσθαι. Δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἅρματι παραβάται πρὸς ἡνιόχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνίοχος τέταρτος, 36a.55 τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες. 36b.1 Aelianus XIII, 9: Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππεῖαν πεπαιδευ- 36b.5 μένων. Τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἔστιν ἐν ἔθει, χαλινῷ ἄρχειν αὐτῶν καὶ ῥυθμίζειν αὐτοὺς καὶ ἰθύνειν· κημοῖς δὲ ἄρα κεντρωτοῖς ἀκόλαστον τε ἔχουσι τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν ὑπερφάν ἀβασάνιστον· ἀναγκάζουσι δὲ αὐτοὺς ὅμως οἶδε οἱ τὴν ἱππεῖαν σοφιστὰι περικυκλεῖν καὶ περιδι- 36b.10 νεῖσθαι ἐς ταὐτὸν στρεφομένους, καὶ ἥπερ εἶδον ἀστόμους. Δεῖ δὲ ἄρα τῷ τοῦτο δρᾶσοντι καὶ ῥώμης χειρῶν, καὶ ἐπιστήμης εὖ μάλα ἱππικῆς. Πειρῶνται δὲ οἱ προή-

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

κοντες εἰς ἄκρον τῆσδε τῆς σοφίας καὶ ἄρμα οὕτως πε- ρικυκλεῖν καὶ περιάγειν· εἷη δ' ἂν ἄθλος οὐκ εὐκαταφρό- 36b.15 νητος, ἀδηφάγων ἵππων τέτρωρον περιστρέφειν ῥαδίως. Φέρει δὲ τὸ ἄρμα παραβάτας καὶ δύο. Ὁ δὲ στρατιώτης ἐλέφας ἐπὶ τοῦ καλου- μένου θωρακίου, ἢ καὶ νῆ Δία τοῦ νώτου γυμνοῦ καὶ ἐλευθέρου, πολεμιστὰς μὲν τρεῖς, παρ' ἑκάτερα βάλλοντας, καὶ τὸν τρίτον κατόπιν· τέ- 36b.20 τартон δὲ τὸν τὴν ἄρπην κατέχοντα διὰ χειρῶν, καὶ ἐκείνη τὸν θῆρα ἰθύνοντα, ὡς οἶακι ναῦν κυβερνητικὸν ἄν- δρα καὶ ἐπιστάτην τῆς νεώς. 37.1 Strabo XV, 704: "Ἴππον δὲ καὶ ἐλέφαντα τρέφειν οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἑκάτερον νενόμισται τὸ κτῆμα, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐπιμελη- ταί. 37.5 Θῆρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. Χωρίον ψιλὸν ὅσον τεττάρων ἢ πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράξαντες βαθείᾳ, γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον στενωτάτῃ γεφύρᾳ· εἴτ' εἰσαφιάσι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἢ τέτταρας· αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις κρυ- πτοῖς ὑποκάθηνται λοχῶντες· 37.10 ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίσσιν οἱ ἄγριοι· νύκτωρ δ' ἐφ' ἓνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον· εἰσιόντων δὲ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα· εἴτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμω- τάτους εἰσάγοντες, διαμάχονται πρὸς αὐτοὺς, ἅμα καὶ λιμῶ καταπονοῦντες· ἤδη δὲ καμνόντων οἱ εὐθαρσέστατοι

37.15 τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες, ὑποδύνουσιν ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὀρμώμενος δ' ἐνθένδε, ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ, καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασοῖς, τύπτειν τοὺς συμπο- δισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσόντων 37.20 δ' ὠμοβοῖνοις ἱμάσι προσλαμβάνονται τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασῶν· ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐ- τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀποσειοῖντο, τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλῳ τομάς, καὶ κατ' αὐτάς τοὺς ἱμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλγηδόνων 37.25 εἴκειν τοῖς δε- σμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν· τῶν δ' ἀλόντων ἀπο- λέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους ἢ νεωτέ- ρους τῆς χρείας, τοὺς λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς· δήσαντες δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγότα, δαμάζουσι λιμῶ· ἔπειτα χλόῃ 37.30 καλάμου καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα πει- θαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ λόγου, τοὺς δὲ με- λισμῶ τινι καὶ τυμπανισμῶ κηλοῦντες· σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσευτοι· φύσει γὰρ διάκεινται πρῶως καὶ ἡμέ- ρως, ὥστ' ἐγγὺς εἶναι λογικῶ ζῶν· τινὲς γὰρ καὶ 37.35 ἐξαίμους τοὺς ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόν- τας ἀνελό- μενοι σώζουσιν ἐκ τῆς μάχης· οἱ δὲ καὶ ὑποδύντας με- ταξὺ τῶν ἐμπρο- σθίων ποδῶν ὑπερμαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων εἴ τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας ἀπέ- 37.40 χεσθαι τρο- φῆς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν. Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν ὡς ἵπποι τοῦ ἔαρος μά- λιστα· καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρενι, ἐπειδὴν οἶστρῳ κατέχεται καὶ ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίησιν, ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς 37.45 δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος ἀνεωγῶς τυγχάνῃ. Κύουσι δὲ τοὺς μὲν πλεί- στους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκκαίδεκα· τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἕξ ἔτη. Ζῶσι δ' ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη,

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

πολύνοσοι δὲ 37.50 καὶ δυσίατοι. Ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσ-
κλυζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, τραύμασι
δὲ ποτὸν μὲν βούτυ- ρον, ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρια· τὰ δ' ἔλκη σαρκὶν ὑείαις πυριῶσιν.
38a.1 Arrianus Ind. c. 13: Θηρῶσι δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία, κατάπερ καὶ Ἑλ-
ληνες· ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφὶν θήρη οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία
οὐδαμοῖσιν ἄλλοις θη- 38a.5 ρίοισιν ἐπέοικεν. (2) Ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιλεξάμενοι καὶ
καυματώδεα ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐπαυλίσασθαι.
Τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργυιάς ποιεῖνται, βάθος τε ἐς τέσσαρας. (3) Τὸν δὲ
χόον ὄντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, 38a.10 ἐπὶ τὰ χεῖλεα ἐκάτερα τῆς τάφρου
ἐπιφορήσαντες, ἀντὶ τείχεος διαχρέονται· (4) αὐτοὶ δὲ ἐπὶ τῷ χώματι τοῦ ἐπιχειλέος
τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σκηνάς σφιν ὀρυκτὰς ποιεῖνται, καὶ διὰ τουτέων ὅπας ὑπολεί-
πονται· δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖσι συνεισέρχεται καὶ τὰ θηρία προσάγοντα 38a.15 καὶ
ἐσελαύνοντα ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. (5) Ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἔρκους καταστήσαντες
τῶν τινὰς θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας, ὅσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροθήες, μίαν εἰς-
οδὸν ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γεφυρώσαντες τὴν τάφρον· καὶ ταύτῃ χόον
τε καὶ ποίην πολλὴν ἐπιφέ- 38a.20 ρουσι τοῦ μὴ ἀρίδηλον εἶναι τοῖσι θηρίοις τὴν
γέφυραν, μὴ τινὰ δόλον οἰσθῶσιν. (6) Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδὼν σφᾶς ἔχουσι κατὰ τῶν
σκηνέων τῶν ὑπὸ τῇ τάφρῳ δε- δυκότες. Οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες ἡμέρης μὲν οὐ πελά-
ζουσι τοῖσιν οἰκεομένοις, νύκτωρ δὲ πλανῶνται τε 38a.25 πάντῃ καὶ ἀγελήδον νέμον-
ται τῷ μεγίστῳ καὶ γενναίῳ- τάτῳ σφῶν ἐπόμενοι, κατάπερ αἱ βόες τοῖσι ταύροις.
(7) Ἐπεὰν ὧν τῷ ἔρκει πελάσωσι, τὴν τε φωνὴν τῶν θηλέων καὶ τῇ ὁδμῇ αἰσθανόμε-
νοι, δρόμῳ ἵενται ὡς ἐπὶ τὸν χώρον τὸν πεφραγμένον· ἐκπεριελθόντες δὲ 38a.30 τῆς
τάφρου τὰ χεῖλεα εὐτ' ἂν τῇ γεφύρῃ ἐπιτύχωσι, κατὰ ταύτην ἐς τὸ ἔρκος ὠθέονται. (8)
Οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι τὴν ἔσοδον τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρίων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν
γέφυραν ὀξέως ἀφείλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κώμας ἀποδραμόντες ἀγγέλλουσι τοὺς
ἐλέφαντας 38a.35 ὅτι ἐν τῷ ἔρκει ἔχονται· (9) οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαί- νουσι τῶν κρα-
τίστων τε τὸν θυμὸν καὶ τῶν χειροθε- στάτων ἐλεφάντων, ἐπιβάντες δὲ ἐλαύνουσιν
ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος, ἐλάσαντες δὲ οὐκ αὐτίκα μάχης ἄπτονται, ἀλλ' ἐῷσι γὰρ λιμῷ τε
ταλαιπωρηθῆναι τοὺς ἀγρίους ἐλέ- 38a.40 φαντας καὶ ὑπὸ τῷ δίψει δουλωθῆναι. (10)
Εὐτ' ἂν δὲ σφίσι κακῶς ἔχειν δοκέωσι, τηνικαῦτα ἐπιστήσαντες αὐθις τὴν γέφυραν
ἐλαύνουσί τε ὡς ἐς τὸ ἔρκος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχῃ ἴσταται κρατερὴ τοῖσιν ἡμέροισι
τῶν ἐλεφάντων πρὸς τοὺς ἐαλωκότας· ἔπειτα κρατέονται 38a.45 μὲν κατὰ τὸ εἶκος οἱ
ἄγριοι ὑπὸ τε τῇ ἀθυμίῃ καὶ τῷ λιμῷ ταλαιπωρεῖσθαι. (11) Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλεφάν-
των καταβάντες παρειμένοις ἤδη τοῖσιν ἀγρίοις τοὺς πόδας ἄκρους συνδέουσιν·
ἔπειτα ἐγκελεύονται τοῖσιν ἡμέροισι πληγῇσι σφᾶς κολάζειν πολλῇσι, ἔστ' ἂν 38a.50
ἐκείνοι ταλαιπωρεῖσθαι ἐς γῆν πέσωσι· παραστάντες

δὲ βρόχους περιβάλλουσιν αὐτοῖσι κατὰ τοὺς αὐχένους, καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κει-
μένοις. (12) Τοῦ δὲ μὴ ἀπο- σείεσθαι τοὺς ἀμβάτας μηδὲ τι ἄλλο ἀτάσθαλον ἐργά-

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

ζεσθαι, τὸν τράχηλον αὐτοῖσιν ἐν κύκλῳ μαχαιρίῳ ὀξεί 38a.55 ἐπιτέμνουσι, καὶ τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομὴν περι- δέουσιν, ὥς ἀτρέμα ἔχειν τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸν τράχηλον ὑπὸ τοῦ ἔλκεος. (13) Εἰ γὰρ περιστρέφονται ὑπὸ ἀτασθαλίας, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἔλκος ὑπὸ τῷ κάλῳ· οὕτω μὲν ὧν ἀτρέμα ἴσχουσι, καὶ αὐτοὶ γνωσιμαχέοντες 38a.60 ἤδη ἄγονται κατὰ τὸν δεσμὸν πρὸς τῶν ἡμέρων. Cap. XIV. "Ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κακότητα οὐκ ἄξιοι ἐκτῆσθαι, τούτους ἐῷσιν ἀπαλλάττεσθαι ἐς τὰ σφέτερα ἡθεα. (2) Ἄγοντες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλάμου καὶ τῆς ποιῆς τὰ πρῶτα 38a.65 ἐμφαγεῖν ἔδοσαν· (3) οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περιϊστάμενοι οἱ Ἴνδοι ὠδαῖσί τε καὶ τυμπάνοισι καὶ κυμβάλοισιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνάζουσι. (4) Θυμόσοφον γὰρ εἶπερ τι ἄλλο θηρίον ὁ ἐλέφας· καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς 38a.70 ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἄραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς ταφὴν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήσπισαν κειμένους, οἱ δὲ καὶ πεσόντων προεκινδύνευσαν· ὁ δὲ τις πρὸς ὀρ- γὴν ἀποκτείνας τὸν ἀμβάτην ὑπὸ μετανοίης τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. (5) [Εἶδον δὲ ἔγωγε καὶ 38a.75 ἤδη ἐλέφαντα καὶ ἄλλους ὀρχεομένους, κυμβάλοιν τῷ κυμβαλίζοντι πρὸς τοῖν σκελοῖν τοῖν ἔμπροσθεν προς- ηρτημένοιν, καὶ πρὸς τῇ προβοσκίδι καλεομένη ἄλλο κύμβαλον· (6) ὁ δὲ ἐν μέρεϊ τῇ προβοσκίδι ἔκρουε τὸ κύμβαλον ἐν ῥυθμῷ πρὸς ἐκατέρω τῶν σκελοῖν· οἱ δὲ 38a.80 ὀρχεόμενοι ἐν κύκλῳ τε ἐχόρευον, καὶ ἐπαίροντές τε καὶ ἐπικάμπτοντες τὰ ἔμπροσθεν σκέλεα ἐν τῷ μέρεϊ ἐν ῥυθμῷ καὶ οὗτοι ἔβαινον, κατότι ὁ κυμβαλίζων σφίσιν ὑφηγέτο]. (7) Βαίνεται δὲ ἐλέφας ἥρος ὥρη, κατάπερ βοῦς ἢ ἵππος, ἐπεὰν τῇσι θηλέησιν αἰ παρὰ τοῖσι κρο- 38a.85 τάφοισιν ἀναπνοαὶ ἀνοιχθεῖσαι ἐκπνέωσι· κύει δὲ τοὺς ἐλαχίστους μὲν ἐκκαίδεκα μῆνας, τοὺς πλείους δὲ ὀκτωκαίδεκα· τίκτει δὲ ἐν, κατάπερ ἵππος· καὶ τοῦτο ἐκτρέφει τῷ γάλακτι ἐς ἔτος ὄγδοον. (8) Ζῶσι δὲ φάντων οἱ πλεῖστα ἔτα ζῶντες ἐς διηκόσια· πολλοὶ δὲ 38a.90 νούσῳ προτελευτῶσιν· γῆραϊ δὲ ἐς τόσον ἔρχονται. (9) ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἴημα τὸ βόειον γάλα ἐγχεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νούσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεια κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπασσόμενα. Ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἐστὶν αὐτοῖσιν 38a.95 ἴηματα. 38b.1 Aelianus N. A. XII, 44: Ἐν Ἰνδοῖς ἂν ἀλῶ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπὸς ἐστὶ, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθῶν φονεῖ· ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται, καὶ δεσπότην οὐχ ὑπο- 38b.5 νέμει. Ἄλλ' οἱ Ἴνδοι καὶ ταῖς τροφαῖς κολακεύουσιν αὐ- τὸν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολκοῖς δελέασι πρᾶν- νειν πει- ρῶνται, παρατιθέντες, ὥς πληροῦν τὴν γαστέρα καὶ θέλγειν τὸν θυμὸν· ὁ δὲ ἄχθεται αὐτοῖς, καὶ ὑπερορᾷ· Τί οὖν ἐκεῖνοι κατασοφίζονται καὶ δρῶσι; Μοῦσαν αὐ- 38b.10 τοῖς προσάγουσιν ἐπιχώριον, καὶ κατὰδουσιν αὐτοὺς ὀργάνῳ τινὶ καὶ τούτῳ συνήθει· καλεῖται δὲ σκινδαψὸς τὸ ὄργανον· ὁ δὲ ὑπέχει τὰ ὦτα καὶ θέλγεται, καὶ ἡ μὲν ὀργὴ πρᾶννεται, ὁ δὲ θυμὸς ὑποστέλλεται τε καὶ θόρνυται, κατὰ μικρὰ δὲ καὶ ἐς τὴν τροφήν ὀρᾷ· εἶτα 38b.15 ἀφεῖται μὲν τῶν δεσμῶν, μένει δὲ τῇ μούσῃ δεδεμένος, καὶ δειπνεῖ προθύμως ἀβρὸς δαιτυμῶν καταδεδεμένος· πόθῳ γὰρ τοῦ μέλους οὐκ ἂν

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ἔτι ἀποσταίη. 38c.1 Idem XIII, 6: Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰὼν-ται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον. Καταιο-νοῦσι μὲν αὐτὰ ὕδατι χλιαρῷ, ὥσπερ οὖν τὸ τοῦ Εὐρυ-πύλου παρὰ τῷ καλῷ Ὀμήρῳ ὁ Πάτροκλος· εἴτα μὲν- 38c.5 τοὶ διαχρίουσι τῷ βουτύρῳ αὐτά· ἐὰν δὲ ἧ βαθέα, τὴν φλεγμονὴν πραῦνουσιν, ὕεια κρέα, θερμὰ μὲν, ἔναιμα δὲ ἔτι, προσφέροντες καὶ ἐντιθέντες. Τὰς δὲ ὀφθαλμίας θεραπεύουσιν αὐτῶν, βόειον γάλα ἀλεαίνοντες, εἴτα αὐ-τοῖς ἐγγέοντες· οἱ δὲ ἀνοίγουσι τὰ βλέφαρα καὶ ὤφε- 38c.10 λούμενοι ἡδονταί τε καὶ αἰσθάνονται ὥσπερ ἄνθρωποι· καὶ εἰς τοσοῦτον ἐπικλύζουσιν, εἰς ὅσον ἂν ὑποπαύσων-ται λημῶντες· μαρτύριον δὲ τοῦ παύσασθαι τὴν ὀφθαλ-μίαν τοῦτό ἐστι. Τὰ δὲ νοσήματα ὅσα αὐτοῖς προσπί-πτει ἄλλως, ὁ μέ-λας οἶνός ἐστιν αὐτοῖς ἄκος· εἰ δὲ μὴ 38c.15 γένοιτο ἐξάντης τοῦ κακοῦ τῷ φαρμάκῳ τῷδε, ἄσωστά οἱ ἐστί. 39a.1 Strabo XV: Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσεφῶν καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύ- 39a.5 κλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσορυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυεῖς ἔχον-τες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θή-ρας. Ὀρύττουσι δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύουσιν τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσπάλακες· ψῆγμα 39a.10 δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμε-νον· τοῦθ' ἵπποζυ-γίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερώς γὰρ δια-μάχονται, καὶ διώκουσι φεύγοντας· καταλαβόντες δὲ

διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ὑποζύγια. Πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρεια προστι-θέασιν κατὰ μέρη· περισπας- 39a.15 θέντων δ' ἀναιροῦνται τὸ ψῆγμα, καὶ τῷ τυχόντι τῶν ἐμπόρων ἀργὸν διατίθενται, χωνεύειν οὐκ εἰδότες. 39b.1 Arrianus Ind. c. 5, 4: Με-γασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέας εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμήκων τὸν λόγον ἱστορεῖ, τούτους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυ-σοῦ ἔνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, ἵνα 39b.5 φωλεύοιεν· καθάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ μικροὶ μύρμηκες ὀλί-γον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν· (6) ἐκείνους δὲ, εἶναι γὰρ πέκων μέζονας, πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσῖτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύ-της γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν. (7) Ἀλλὰ Μεγασθένης 39b.10 ἀκοὴν ἀπηγγέται. 40.1 Strabo XV.: Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων (sc. <Μεγασθένης>) τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν φησὶν ὑμνητάς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύντας τεκμήρια τὴν ἀγρίαν ἄμπελον παρὰ μόνοις αὐτοῖς φυομένην καὶ 40.5 κιττὸν καὶ δάφνην καὶ μυρρίνην καὶ πύξον καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπά-νια καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμε-λείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ σινδονοφορεῖν καὶ τὸ μιτροῦσθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεσθαι ἄνθινα 40.10 καὶ τοὺς βασιλέας κωδω-νοφορεῖσθαι καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. Τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμᾶν. [Ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἔλεγ-χόμενα, καὶ μάλιστα [τὰ] περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου, πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλή· 40.15 καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὖοινον λέγεται.] Ἄλλην δὲ

4.30. MEGASTHENES, *INDICA*

διαίρεσιν ποιείται περὶ τῶν φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμᾶνας καλεῖ, τοὺς δὲ 40.20 Σαρμάνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶ- νας εὐδοκιμεῖν μᾶλλον, μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἤδη δ' εὐθύς καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητάς, λογίους ἄνδρας· οὓς προσιόντας λόγον μὲν ἐπάδειν δο- κεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεκνίαν· τὸ 40.25 δ' ἀληθές, σωφρονικάς τινας παραινέσεις καὶ ὑποθή- κας διδόναι· τὰς δ' ἥδιστα ἀκροωμένας, μᾶλλον εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, αἰετὶ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριεστέρων τυγχανούσης διδασκάλων. Διατρίβειν δὲ 40.30 τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄλ- σει πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ περιβόλῳ συμμέτρῳ, λιτῶς ζῶντας ἐν στιβάσι καὶ δοραῖς, ἀπε- χομένους ἐμψύχων καὶ ἀφροδισίων, ἀκροωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόν- τας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκρο- ώμενον οὔτε λαλῆσαι θέμις, οὔτε χρέμψασθαι, ἀλλ' 40.35 οὐδὲ πτύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὡς ἀκο- λασταίνοντα. Ἔτη δ' ἐπτὰ καὶ τριά- κοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνειμένως μᾶλλον, σινδονο- φοροῦντα καὶ χρυ- σοφοροῦντα μετρίως ἐν ταῖς χερσὶ 40.40 καὶ τοῖς ὠσὶ, προσφερόμενον σάρκας τῶν μὴ πρὸς τὴν χρεῖαν συνεργῶν ζώων, δριμέων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμε- νον· γαμεῖν δ' ὅτι πλείστας εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἂν· ἀδούλοις οὐσί τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν ἐγγυτάτῳ οὖσαν πλείω 40.45 δεῖν παρα- σκευάζεσθαι. Ταῖς δὲ γυναῖξι ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γένοιντο, ἵνα μή τι τῶν οὐ θεμιτῶν ἐκφέροιεν εἰς τοὺς βεβήλους, εἰ δὲ σπουδαῖαι, μὴ καταλείποιεν αὐτούς· οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὖ- 40.50 τως ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν ὑφ' ἑτέρῳ εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν. Πλείστους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ θανάτου· νο- μίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμὴν κυομέ- νων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γέ- νεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον καὶ 40.55 τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασιν· διὸ τῇ ἀσκήσει πλεί- στη χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ ἢ κα- κὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμ- βαινόντων ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυ- πνιώδεις ὑπολήψεις ἔχοντας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς 40.60 τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομέ- νους. Τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησὶν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους ἢ λόγοις εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιστου- μένους· περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ὁμοδοξεῖν· ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κό- 40.65 σμος καὶ φθαρτὸς, λέγειν κάκείνους, καὶ ὅτι σφαιροειδής· ὃ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφοί- τηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κο- σμοποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοι- χείοις πέμπτη τίς ἐστι φύσις, ἐξ ἧς ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ 40.70 ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἵδρυται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὅμοια λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω· παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ καὶ Πλάτων περὶ τε ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῶν καθ' ἄδου κρίσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει. 40.75 Τοὺς δὲ Σαρμάνας, τοὺς μὲν ἐντιμοτάτους

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Ἵγλοβίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλοιῶν δεν-

δρείων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυν-
θανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, 40.80 καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ
θεῖον. Μετὰ δὲ τοὺς Ἵγλοβίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικοὺς, καὶ ὡς περὶ τὸν
ἄνθρωπον φιλοσόφους, λι- τοὺς μὲν, μὴ ἀγράνους δὲ, ὀρύζῃ καὶ ἀλφίτοις τρεφο- μέ-
νους, ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα καὶ 40.85 ὑποδεξάμενον ξενία· δύνασθαι
δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν, καὶ ἄρρενογόνους, καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν
δὲ ἰατροίαν διὰ σιτίων τὸ πλεόν, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μά-
λιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα καὶ τὰ καταπλάσματα· τᾶλλα δὲ κα- 40.90 κουργίας
πολὺ μετέχειν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ τούτους κά- κείνους καρτερίαν, τὴν τε ἐν πόνοις καὶ τὴν
ἐν ταῖς ὑπομοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην.
Ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικούς καὶ ἐπωδοὺς καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους
λόγων 40.95 καὶ νομίμων ἐμπείρους, ἐπαιτοῦντας καὶ κατὰ κώμας καὶ πόλεις· τοὺς δὲ
χαριεστέρους τῶν καθ' ἑαυτοὺς θρυ- λουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα·
συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων. 41a.1 Clem.
Alex. Strom. I: Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβηκώς ἐν τῇ
τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὥδε γράφει· »Ἄπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς
41a.5 ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλο- σοφοῦσι, τὰ μὲν παρ'
Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.» 41b.1
Clemens I. I.: Διττὸν δὲ τούτων τὸ γένος· οἱ μὲν Σαρμᾶναι αὐτῶν, οἱ δὲ Βραχμᾶναι
καλούμενοι· καὶ τῶν Σαρμανῶν οἱ Ἵγλόβιοι προσαγο- ρευόμενοι οὔτε πόλεις οἰκοῦσιν
οὔτε στέγας ἔχουσιν, 41b.5 δένδρων δὲ ἀμφιέννυνται φλοιοῖς, καὶ ἀκρόδρυα σιτοῦν-
ται καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶ πίνουσιν· οὐ γάμον, οὐ παιδο- ποίαν ἴσασιν, [ὥσπερ οἱ νῦν
Ἑγκρατῆται καλούμενοι, εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγ- γέλμα-
σιν, ὃν δι' ὑπερβολὴν σεμνότητος ὡς θεὸν τετιμή- 41b.10 κασι.] 42.1 Strabo XV: <Με-
γασθένης> δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσόφοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς
δὲ ποιοῦντας τοῦτο, νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει φερομένους
ἐπὶ πληγὴν ἢ κρημνὸν, 42.5 τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθὸν, τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχο-
μένους, τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ ὠθουμένους, οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄν-
θρωπος, καὶ ταῖς Ἀλε- ξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν ψέ- γεσθαι,
τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινέεισθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλε- 42.10 ξάνδρου ἀγγέλων καλούντων
πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπει- θοῦντι δὲ κό-
λασιν· μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν, ὅς γε ἄρχει μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς·
μηδὲ αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὃ οὐδεὶς κόρος· μήτε 42.15 δὲ ἀπειλῆς εἶ-
ναι φόβον, ὃ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τρο- φὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλάξαιτο
τῆς σαρκὸς ἀπὸ γήρως τετραχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον·
ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι. 43.1 Arrian. Exp. Alex. VII, 2, 4: Οὐ-

4.31. HIPPARCHUS

κοῦν οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐπιχειρῆσαι βιάσασθαι, γνόντα ἐλεύθερον ὄντα τὸν ἄνδρα· ἀλλὰ Κάλανον γὰρ ἀναπει- σθῆναι τῶν ταύτῃ σοφιστῶν, ὄντινα μάλιστα δὴ αὐτοῦ 43.5 ἀκράτορα Μεγασθένης ἀνέγραψεν· αὐτούς τε τοὺς σο- φιστὰς λέγειν κακίζον- τας τὸν Κάλανον, ὅτι ἀπολιπὼν τὴν παρὰ σφίσιν εὐδαιμονίαν, ὁ δὲ δεσπότην ἄλλον ἢ τὸν θεὸν ἐθεράπευε. 43.8

4.31 Hipparchus

4.31.1 About Hipparchus

Hipparchus/hí'pa:rkəs/ of Nicaea, or more correctly Hipparchos (Greek: Ἱππαρχος, Hipparkhos; c. 190 BC – c. 120 BC), was a Greek astronomer, geographer, and mathematician of the Hellenistic period. He is considered the founder of trigonometry but is most famous for his incidental discovery of precession of the equinoxes.²⁸ (From Wikipedia)

4.31.2 Fragmenta geographica

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica (1431: 002) “The geographical fragments of Hipparchus”, Ed. Dicks, D.R. London: Athlone Press, 1960. Fragment 13, line 3

Strabo, 69 – 70 ἔτι φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν, τοῦ μὲν Μεγασθένους λέγοντος σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου· ἀπὸ γὰρ τινος ἀναγραφῆς σταθμῶν ὁρμηθέντα τοῖς μὲν ἀπιστεῖν διὰ τὴν διαφωνίαν, ἐκείνη δὲ προσέχειν.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 13, line 11

εἰ οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἄπιστος ὁ Πατροκλῆς, καίτοι παρὰ χιλίους σταδίους τῆς διαφορᾶς οὔσης, πόσῳ χρή μᾶλλον ἀπιστεῖν ἐν οἷς παρὰ ὀκτακισχιλίους ἢ διαφορὰ ἐστίν, πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφωνοῦντας ἀλλήλοις, τῶν μὲν λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος δις μυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ δις χιλίων;

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 14, line 3

Strabo, 71 ὥστ' οὐδ' ἐκεῖνο εὖ λέγει τὸ ἐπειδὴ οὐκ ἔχομεν λέγειν οὔθ' ἡμέρας μεγίστης πρὸς τὴν βραχυτάτην λόγον οὔτε γνώμονος πρὸς σκιὰν ἐπὶ τῇ παρωρείᾳ τῇ

28. <http://en.wikipedia.org/wiki/Hipparchus>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ἀπὸ Κιλικίας μέχρι Ἰνδῶν, οὐδ' εἰ ἐπὶ παραλλήλου γραμμῆς ἐστὶν ἡ λόξωσις, ἔχομεν εἰπεῖν, ἀλλ' ἔαν ἀδιόρθωτον, λοξὴν φυλάξαντες, ὥς οἱ ἀρχαῖοι πίνακες παρέχουσι.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 15, line 2

ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτακισχιλίους, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 1

Strabo, 77 νυνὶ μὲν οὖν ὑποθέμενοι τὰ νοτιώτατα τῆς Ἰνδικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, ὅπερ εἰρήκασιν πολλοὶ καὶ πεπιστεύκασιν, ἐπεδείξαμεν τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 14

τὸ μὲν οὖν κατὰ Μερόην κλίμα Φίλωνά τε τὸν συγγράψαντα τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν ἱστορεῖν, ὅτι πρὸ πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἡμερῶν τῆς θερινῆς τροπῆς κατὰ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος, λέγειν δὲ καὶ τοὺς λόγους τοῦ γνώμονος πρὸς τε τὰς τροπικὰς σκιὰς καὶ τὰς ἡμερινάς, αὐτόν τε Ἐρατοσθένη συμφωνεῖν ἔγγιστα τῷ Φίλωνι, τὸ δ' ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίμα μηδένα ἱστορεῖν, μηδ' αὐτόν Ἐρατοσθένη.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 18

εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ ἄρκτοι ἐκεῖ ἀμφοτέραι, ὥς οἴονται, ἀποκρύπτονται, πιστεύοντες τοῖς περὶ Νέαρχον, μὴ δυνατὸν εἶναι ἐπὶ ταύτῳ παραλλήλου κεῖσθαι τὴν τε Μερόην καὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 21, line 4

βουλόμενος γὰρ βεβαιοῦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐ μεταθετέον τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ νοτιώτερα, ὥσπερ Ἐρατοσθένης ἀξιοῖ, σαφὲς ἂν γενέσθαι τοῦτο μάλιστά φησιν ἐξ ὧν αὐτὸς ἐκεῖνος προφέρεται· τὴν γὰρ τρίτην μερίδα κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν εἰπόντα ἀφορίζεσθαι ὑπὸ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην γραμμῆς σταδίων μυρίων οὔσης, μετὰ ταῦτα ἐπιφέρειν ὅτι τὸ νότιον πλευρὸν τὸ ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς τοὺς ὅρους τῆς Καρμανίας μικρῷ πλειόνων ἐστὶν ἢ ἐννακισχιλίων, τὸ δὲ πρὸς δύσει πλευρὸν ἀπὸ Θαψάκου παρὰ τὸν Εὐφράτην ἐστὶν εἰς Βαβυλῶνα τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι στάδιοι, καὶ ἐξῆς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τρισχίλιοι, τὰ δὲ πρὸς ἄρκτον ἀπὸ Θαψάκου, τὸ μὲν ἀπομεμέτρηται μέχρι χιλίων ἑκατόν, τὸ λοιπὸν δ' οὐκέτι.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 24, line 17

ὑποθέσεις ταύτας τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἐπὶ τοῦ διὰ Βαβυλῶνος καὶ Σούσων παραλλήλου δυσμικωτέραν ἔχειν τὴν κοινὴν τομὴν τῆς κοινῆς τομῆς τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου καὶ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν καθηκούσης εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τοὺς τῆς Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος πλείοσι τῶν τετρακισχιλίων καὶ τετρακοσίων· σχεδὸν δὴ τι πρὸς τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἡμίσειαν ὀρθῆς ποιεῖν γωνίαν τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν καὶ τῶν ὀρων τῆς τε Καρμανίας

4.32. NICANDER

καὶ τῆς Περσίδος, καὶ νεύειν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέσα τῆς τε μεσημβρίας καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς· ταύτῃ δ' εἶναι παράλληλον τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ὥστε καὶ τοῦτον ἀπὸ τῶν ὁρῶν οὐκ ἐπὶ μεσημβρίαν ῥεῖν, ὡς φησιν Ἑρατοσθένης, ἀλλὰ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς, καθάπερ ἐν τοῖς ἀρχαίοις πίναξι καταγέγραπται.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 25, line 2

Strabo, 87 χωρὶς δὲ τούτων κάκεϊνος εἴρηκεν, [φησὶν], ὅτι ῥομβοειδὲς ἐστὶ τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς· καὶ καθάπερ ἡ ἑωθινὴ πλευρὰ παρέσπασται πολὺ πρὸς ἔω, καὶ μάλιστα τῷ ἐσχάτῳ ἀκρωτηρίῳ, ὃ καὶ πρὸς μεσημβρίαν προπίπτει πλέον παρὰ τὴν ἄλλην ἡϊόνα, οὕτω καὶ ἡ παρὰ τὸν Ἰνδὸν πλευρὰ.

4.32 Nicander

Nicander of Colophon (*Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος*, 2nd century BC), Greek poet, physician and grammarian, was born at Claros, (Ahmetbeyli, Izmir in modern Turkey), near Colophon, where his family held the hereditary priesthood of Apollo. He flourished under Attalus III of Pergamum. (From Wikipedia²⁹)

Nicander Epic., Theriaca (0022: 001) “Nicander. The poems and poetical fragments”, Ed. Gow, A.S.F., Scholfield, A.F. Cambridge: Cambridge University Press, 1953.

Nicander Epic., Theriaca Line 890

εἰ δέ, σύ γ' ἐκ ποίης ἀβληχρέος ἔγχλοα ρίζαν θηρὸς ἰσαζομένην τμήξαις ἰοειδέι κέντρῳ σκορπίου, ἥ ἐ σίδας Ψαμαθίδας, ἅς τε Τράφεια Κῶπαί τε λιμναῖον ὑπεθρέψαντο παρ' ὕδωρ, ἧπερ Σχοινῆός τε ῥόος Κνώποιό τε βάλλει, ὅσσα θ' ὑπ' Ἰνδὸν χεῦμα πολυφλοίσβοιο Χοάσπεω πιστάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλόεντα πέφανται· καυκαλίδας, σὺν δ' αἰθὰ βάλοις φιμώδεα μύρτα, κάρφεά θ' ὀρμίνιοι καὶ ἐκ μαράθου βρυόεντος, εἰρύσιμόν τε καὶ ἀγροτέρου σπερμεῖ' ἐρεβίνθου σὺν χλοεροῖς θάμνοισι βαλὼν βαρυώδεα ποίην.

4.33 Aristophanes of Byzantium

Aristophanes (Greek: *Ἀριστοφάνης*) of Byzantium (c. 257 BC – c. 185–180 BC) was a Greek scholar, critic and grammarian, particularly renowned for

29. <http://en.wikipedia.org/wiki/Nicander>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

his work in Homeric scholarship, but also for work on other classical authors such as Pindar and Hesiod. Born in Byzantium about 257 BC, he soon moved to Alexandria and studied under Zenodotus, Callimachus, and Dionysius Iambus. He succeeded Eratosthenes as head librarian of the Library of Alexandria at the age of sixty. (From Wikipedia³⁰)

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* (0644: 001) “Excerptorum Constantini de natura animalium libri duo. *Aristophanis historiae animalium epitome*”, Ed. Lambros, S.P. Berlin: Reimer, 1885; *Commentaria in Aristotelem Graeca*, suppl. 1.1. Chapter 2, section 46, line 6

Ὅτι τῶν στενῶν ἐπέκεινα, φησί, τῶν συγκλειόντων τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν ἀπέναντι χώραν νῆσοι κεῖνται σποράδες, ταπειναὶ πᾶσαι, μικραὶ τῷ μεγέθει, τὸ πλῆθος ἀμύθητοι, καρπὸν οὐδένα γεννῶσαι πρὸς τὸν βίον, οὔτε ἡμερον οὔτε ἄγριον, ἀπέχουσαι μὲν τῆς εἰρημένης ἡπείρου σταδίους ὡς ἑβδομήκοντα, τετραμμέναι δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν πέλαγος παρεκτείνειν τὴν Ἰνδικὴν καὶ Γεδρωσίαν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 59, line 5

οὗτοι κομῆται μὲν εἰσι καὶ πώγωνας φέρουσιν ἑξαισίους, κύνας δὲ τρέφουσι πολλοὺς καὶ μεγάλους, ὁμοίως τοῖς Ὑρκανοῖς, καὶ τοὺς ἐπιφοιτῶντας αὐτῶν τῇ χώρᾳ Ἰνδικοὺς βόας δι’ αὐτῶν θηρῶσι, πλῆθος ἐπιφαινομένους ἀμύθητον ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν ἕως μέσου χειμῶνος· εἶτα καὶ τὰς τῶν κυνῶν θηλείας ἀμέλγοντες τῷ γάλακτι τρέφονται, καὶ ἐξ ἄλλων δὲ θήρας ζῴων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 1

Εἰσι δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς οἱ Πυγμαῖοι καλοῦνται.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 2

χώρα δ’ αὐτῶν πολλὴ μέση ἐν τῇ Ἰνδικῇ καὶ ἄνθρωποι εἰσι μέλανες, ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ καὶ ὁμόγλωσσοι ἐκείνοις, μικροὶ δὲ κάρτα, καὶ οἱ μακρότατοι αὐτῶν εἰσι πήχεων δύο, οἱ δὲ πλεῖστοι πήχεος <ένος> καὶ ἡμίσεος, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 16

αὐτοὶ δὲ εἰσι σιμοὶ τε καὶ αἰσχροὶ καὶ οὐδὲν εὐοκότες τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 91, line 1

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Aristophanes_of_Byzantium.

4.33. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

πλήν ἐν Ἰνδοῖς ἐὰν ἀλῶ τέλειος ἐλέφας χαλεπός ἐστιν ἡμερωθῆναι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθῶν φονᾷ.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 91, line 4

εἰ δὲ καὶ δεσμοῖς αὐτὸν διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον εἰς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται <καὶ> δουλοσύνην οὐχ ὑπομένει. ἀλλ' Ἰνδοὶ καὶ τροφαῖς κολακεύουσιν αὐτὸν καὶ ποικίλοις δελέασι πράυνειν πειρῶνται.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 92, line 1

Διώκονται οὖν παρ' Ἰνδῶν ἔνεκεν ὀδόντων, διὸ τοὺς νωδοὺς πρὸ τῆς φάλαγγος ἰστᾶσιν, ὥσπερ ἀπατῶντες ὅτι οὐκ ἔχουσι τὸ ζητούμενον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 100, line 1

Ἀποτρέπονται δὲ τὴν ἐν Ἰνδοῖς ἄρουραν <τὴν> κεκλημένην Φα- λάκραν καὶ οὐκ ἐσθίουσι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 101, line 1

Ὅταν μέντοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἀναγκάζονται αὐτόρριζα δένδρα ἐκ- σπάσαι, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσι πρὶν διασεῖσαι, εἰ ἄρα ἀνατραπῆναι οἷόν τ' ἐστὶν ἢ μή.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 110, line 10

εἰ μὲν οὖν ἔμελλον τὴν ἐν Ἰνδοῖς αὐτῶν εὐπείθειαν καὶ εὐμαθίαν ἢ τὴν ἐν Αἰθιοπία ἢ τὴν ἐν Λιβύῃ γράφειν, ἴσως καὶ μῦθον ἐδόκουν τινὰ συμπλάσας κομπάζειν, εἴτα ἐπὶ φήμῃ τοῦ θηρίου τῆς φύσεως καταψεύδεσθαι· ὅπερ ἐχρῆν δρᾶν φιλοσοφοῦντα ἄνδρα ἥκιστα καὶ ἀληθείας ἐραστὴν διάπυρον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 111, line 1

Οἱ Ἰνδοὶ τέλειον μὲν ἐλέφαντα συλλαβεῖν ῥαδίως ἀδυνατοῦσιν (οὔτε γὰρ τοσαῦτα δράσουσιν οὔτε τοσοῖδε παρέσσονται), εἰς δὲ τὰ ἔλη φοιτῶντες τὰ γειννῶντα τῷ ποταμῷ, εἴτα μέντοι λαμβάνουσιν αὐτῶν τὰ βρέφη.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 113, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς, ὥς ἀκούω, ἐλέφας καὶ δράκων ἐστὶν ἔχθιστα.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 115, line 6

οἱ τοίνυν πηρωθέντες τὸν ἕτερον ἐπὶ μετώπου ἐστᾶσι, τῶν λοιπῶν προβαλ- λομένων αὐτούς, ἵνα οἱ μὲν ὑποδέχωνται τὴν πρώτην ὀρμήν, οἱ δὲ ἀμύνωσιν ἀκεραίῳ τῇ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τῶν ὀδόντων ῥώμη καὶ ἰσοπαλεῖ, ἴσως δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ κατα- φιλοσοφοῦντες καὶ ἐπιδεικνύοντες αὐτοῖς ὅτι ἄρα οὐχ ὑπὲρ μεγάλου τοῦ ἄθλου κινδυνεύοντες ἦκουσι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 117, line 1

Πώρου τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ὁ ἐλέφας ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον μάχῃ τετρωμένου πολλὰ ἡσυχῇ καὶ μετὰ φειδοῦς τῇ προβοσκίδι ἐξήρει τὰ ἀκόντια, καὶ μέντοι καὶ αὐτὸς τετρωμένος πολλὰ οὐ πρότερον εἶξε, πρὶν ἢ συνιέναι, ὅτι ἄρα ὁ δεσπότης αὐτῷ [ὅτι] διὰ τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος τὴν πολλὴν παρεῖται καὶ ἐκθνήσκει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 124, line 7

ταύτῃ τοίνυν ἢ τοῦ τρέφοντος αὐτὸν γυνὴ παιδίον ἔτυχε τεκοῦσα πρὸ ἡμερῶν τριάκοντα καὶ παρακατέθετο φωνῇ τῇ Ἰνδῶν, ἧς ἀκούουσιν ἐλέφαντες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 125, line 6

καὶ τοῦτο μὲν Ἰνδικὸν τὸ ἔργον, ἐκέθην δὲ ἐξεφοίτησε δεῦρο· ἀκούω δὲ καὶ ἐπὶ Τόπου Ῥωμαίων βασιλεύοντος, ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ἐν τῇ Ῥώμῃ ταῦτό γεγενέσθαι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 126, line 1

Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶνται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 127, line 14

κατασπείρει δὲ καὶ τοῦ χώρου ἔνθα αὐλίζεται τῶν ἀνθέων πολλὰ, ἡδυσμένον αἰρεῖσθαι γλιχόμενος ὕπνον. Ἰνδοὶ δὲ ἐλέφαντες ἦσαν ἄρα πηχῶν ἑννέα τὸ ὕψος, πέντε δὲ τὸ εὖρος.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 128, line 1

Τὸν Ἰνδῶν βασιλέα προΐοντα ἐπὶ δίκας προσκυνεῖ ὁ ἐλέφας πρῶτος, δεδιδραγμένος τοῦτο, καὶ μάλα γε δρῶν μνημόνως τε καὶ εὐπειθῶς αὐτό.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 128, line 10

τέσσαρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ οὖν οἱ φύλακες οἱ λαμπροί, καὶ αὐτοῖς παίδευμα τὴν φρουρὰν οὐ κατανυστάζειν· διδάσκονται γὰρ σοφίᾳ τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 132, line 1

Ὅτι ἢ τῶν Ἰνδῶν γῇ τοὺς ἐλέφαντας ἔχει τοὺς μεγίστους καὶ ὑπερφυεστάτους, ὥς ἐκ τῶν ὀδόντων δῆλον τῶν ἐκεῖθεν κομιζομένων, καὶ δὴ καὶ τοὺς ταυρελέφαντας λεγομένους.

4.33. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 156, line 1

Λέοντες δὲ ἐν Ἰνδοῖς οὐ γίνονται μέγιστοι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 196, line 3

αἱ δὲ Ὑρκανοὶ κύνες λεοντό- ποδές εἰσιν, εὖστερνοι καὶ εὐτράχηλοι, βρυχοειδές ὑλακτοῦσαι καὶ πρὸς λέοντας μαχόμεναι· ἀπὸ δὲ Ἰνδῶν εἰς Ὑρκανίαν τὸ γένος ἦλθεν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 205, line 1

Ἐν δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς κύνες εἰσὶ μέγιστοι πάσης γῆς· καὶ πρὸς λέοντας ἕτεροι μὲν κύνες οὐ τολμῶσι προσιέναι, οἱ δὲ Ἰνδικοὶ κύνες ὁμόσε χωροῦσι, καὶ μάχονται αὐτοῖς, καὶ πολλὰ κακὰ κύων Ἰνδικὸς λέοντι παρασχὼν ἡσσᾶται ὑπὸ λέοντος.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 205, line 5

ἥδη μέντοι τινὰ εἶδον λέοντα ὑπὸ κυνὸς Ἰνδικοῦ διαφθαρέντα ἐν θήρᾳ.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 269, line 1

Εἰσὶ γε μὴν κατὰ τὴν Ἰνδίαν παρδάλεις ξανθαὶ τε καὶ κυαναὶ καὶ μέλαιναι καὶ λευκαί, πάσας δὲ γραμμαὶ τινες εὐκυκλοὶ τε καὶ μέλαιναι περιβάλλουσιν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 271, line 2

ἀνὴρ γὰρ Ἰνδὸς διὰ Γάζης, φησί, τῆς ἐμῆς διῆλθε, δύο θήρας τοιούσδε κομίζων δῶρον τῷ βασιλεῖ· Ἀναστάσιος δὲ οὗτος ἦν· καὶ ἦσαν μέγεθος μὲν κατὰ κάμηλον, τὸ δέρμα δὲ ἀτεχνῶς πάρδαλις· εὐρεῖα χηλή, [πόδες, μέγεθος μὲν κατὰ κάμηλον] πόδες μακροί, ἦσσονες δὲ οἱ ὀπίσθιοι καὶ ὑποκλάζειν ἄρα δοκοῦντες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 273, line 8

καὶ κυνὶ δὲ Ἰνδῷ τίγρις καὶ ἵπποι τόνδε τὸν τρόπον ὄνοις συνῆλθον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 278, line 1

Ἡ καμηλοπάρδαλις παρ' Ἰνδοῖς ἐστὶ μάλιστα γινομένη· ἔστι δὲ τὰ μὲν ἄλλα ἔλαφος μεγίστη <εἰς> καμήλου ὕψος ἀφικνουμένη, διαφέρει δὲ τῷ τε ἄκερως εἶναι καὶ τὸν αὐχένα μήκιστον καὶ ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν τοῦ λοιποῦ σώματος ἔχειν εἰς ὕψος ἀν-ορθούμενον, καὶ τὴν δορὰν ἅπασαν ἀπὸ κεφαλῆς ἄκρας ἕως ποδῶν ἐσχάτων παρδά-λει μάλιστα τῇ ποικιλίᾳ παρεμφερεστάτην, καὶ τοὺς ἔμπροσθεν πόδας τῶν ὀπισθίων ὑψηλοτέρους.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 280, line 1

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Ὅτι τοὺς πάνθηρας ἐν Ἰνδίᾳ θηρεύουσι τίγρεις.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 282, line 1

Καὶ ἄλλος δὲ πάνθηρ ἐστὶν ἐν Ἰνδοῖς μύρου κατάπλεως· ὅς γε ἡνίκα αὐτὸν ὁ λιμὸς αἰρεῖ, τοῦ φωλεοῦ πρόεισι, καὶ ξυνέρχεται τοῖς θηρίοις· τὰ δὲ τῇ ὁσμῇ κηλούμενα ἡδέως τούτῳ συνομιλεῖ· πρὸς δὲ καὶ ἡρέμα θέλγων ἄγει πρὸς τὴν εὐνὴν, καὶ αὐτὰ συλλαμβάνων ἐσθίει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 365, line 2

καὶ ἄλλο δέ τι μυῶν γένος τῇ τῶν Ἰνδῶν ἐντρέφεται γῇ, ὣν ἡδίστη μὲν πνοὴ τοῦ σώματος ἔξεισι, τὸ χρῆμα δὲ περιμάχητόν ἐστι τοῖς πολίταις· τούτου γὰρ ἔνεκα καὶ νεκρὸν ἂν ἴδοις μὺν ἐσθῆτι † πλομίου φιλοτίμως καθαπτόμενον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 467, line 3

ἀμέλει τοι καὶ Ἰνδοὶ μακρὰν ἀνύοντες τρίβον καθάπερ ὁδηγοῖς ταύταις ἑαυτοὺς ἐπιτρέψαντες εἶτα τὴν χρυσῖτιν ἐκείθεν τῶν μυρμήκων ἀποσυλῶσι γῆν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς ταπίδες γίνονται κάλλισται καὶ ποικιλώταται ἐκ τῶν ἐρίων ὧν αἱ κάμηλοι φέρουσιν [ἐξ αὐτῶν] ἐπὶ <τε> τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῶν μηρῶν ἐπὶ τε τοῦ ἄλλου σώματος παντός.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 4

καὶ οὐ βέβαπται· παντο- δαπὰ δὲ ἄνθη τῶν ἐρίων φύουσιν αἱ κ<άμη>λοι αἱ Ἰνδικαὶ πλὴν πορφυροειδοῦς καὶ πρασίνου καὶ φοι<νι>κίνου, τὰ δ' ἄλλα ἔχουσιν ἐρίων χρώματα αὐτοφυῆ αἱ κάμ<η>λοι.> αἱ μὲν γὰρ σφόδρα λευκὰ φέρουσι τὰ ἔρια αὐτόθι, αἱ δὲ σφόδ<ρα μέ>λανα καὶ μαλακά, αἱ δὲ κυάνεα, αἱ δὲ ὥσπερ ὄνου τὴν χρ<όαν>, αἱ δὲ πέλια, αἱ δὲ πυρρά, αἱ δὲ κροκοειδῆ, αἱ δὲ ἀτρέμας ὑπόχλωρα· ὥς δὲ τὸ σύμπαν εἰπεῖν, ἔρια παντοδαπὰ φύουσιν Ἰνδικαὶ κάμηλοι πλὴν τῶν εἰρημένων χρωμάτων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 15

οἶμαι δὲ ὅτι οὐδαμοῦ γῆς γίνονται παρομοίας φύσεως, οὐδὲ ζῶα ποικιλώτερα καὶ ὀρθότερα ἔχουσι ταπίδες † ἢ ἐν Ἰνδοῖς τὰ ἐκ τῶν καμήλων ποιοῦσιν ἔρια.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 17

ἄγουσι δὲ καὶ εἰς Πέρσας τούτων τῶν ταπίδων οἱ ἔμποροι [καὶ] οἱ Βάκτριοι καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐμπορευόμενοι εἰς τὴν Ἰνδικὴν γῆν ἐπὶ τῶν καμήλων, καὶ πωλοῦσι τὰς

4.33. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

τοιαύτας διαγεγραμμένας ταπίδας μάλα τιμίας, καὶ περὶ πολλοῦ αὐτὰς ποι- οῦνται οἱ Πέρσαι, καὶ ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς δῶρα πέμπει τῷ Περσῶν βασιλεῖ τούτων τῶν ταπίδων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 20

εἰσὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων ταπίδες ἐν τοῖς Ἰνδοῖς γινόμεναι, οἷα περ ἐν Αἰ- γύπτῳ καὶ Σάρδεσι ποιοῦνται, καὶ βάπτουσι κάκεινα καὶ ποικίλλουσιν, ἀλλ' οὐδὲν ὁμοιά εἰσι ταῖς ἐκ τῶν καμήλων ταπίσι γι- νομέναις.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 503, line 3

ἐπεπίστευτο δὲ πρὸ τοῦδε τοῦ ζώου τῆς Ἰνδῶν μόνης φωνῆς ἐπαίειν τοὺς ἐλάφους.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 518, line 1

Ὅτι τὰ ἐν Ἰνδοῖς πρόβατα οὐρὰς πῆχεως λέγει Κτησίας ἔχειν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 539, line 2

ἐν Ἰνδοῖς δὲ Κωῦθὰ τις κόμη λέγεται, καὶ ταῖς αἰξὶ ταῖς <ἐπιχω>ρί<ο>ις οἱ νομεῖς ἰχθύας ξηροὺς παραβάλλουσιν ὡς χιλόν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 544, line 1

Προβατεῖται <δὲ Ἰ>νδῶν ὅποῖαι μαθεῖν ἄξιον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 544, line 4

τὰς αἶγας [δὲ] καὶ τὰς ὄις ὄνων <τῶν μ>εγίστων μείζονας ἀκούω καὶ ἀποκύνειν τέτταρα ἐκάστην· μεί<ω γε μὴν> τῶν τριῶν οὔτε αἶξ Ἰνδικὴ οὔτ' ἂν ὄις ποτὲ τέκοι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 553, line 1

Ἦεται Ἰνδῶν ἡ γῆ δ<ι>α τοῦ ἥρος μέλιτι· ὑγρῷ καὶ ἔτι πλέον ἡ Πραισίων χώρα, ὅπερ οὖν ἐμπ<ίπ>τον <ταῖς πό>αις καὶ ταῖς τῶν ἐλείων καλάμων κόμαις, νομάς τοῖς <βουσι> καὶ τοῖς προβάτοις παρέχει θαυμαστάς, καὶ τὰ μὲν ζ<ῶα ἐστιᾶ>ται τήνδε τὴν ἡδίστην τροφήν· μάλιστα γὰρ ἐνταῦθα οἱ νο<μεῖς ἄγους>ιν αὐτά, ἔνθα καὶ μᾶλ- λον ἡ δρόσος ἡ γλυκεῖα κάθηται πε- σοῦσα, ἀντεφεστιᾶ δὲ καὶ τὰ ζῶα τοὺς νομέας· ἀμέλγουσι γὰρ περιγλύκιστον γάλα, καὶ οὐ δέονται ἀναμίξαι αὐτῷ μέλι, ὅπερ δρῶσιν Ἕλληνες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 556, line 1

Τὰ πρόβατα τῶν Ἰνδῶν αἱ τε αἶγες μεί- ζονες ὄνων τῶν μεγίστων εἰσὶ καὶ <τίκτει ἐκά>στη ὄις καὶ αἶξ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· τριῶν δὲ <οὔτε τις ὄις οὔτε αἶξ> ἐλάσσω τίκτει· αἱ δὲ πλεῖσται τέ<ς>σαρ.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 572, line 2

Ἦς οὔτε ἡμερός ἐστιν οὔτε ἄγριος ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὅλως γῆ, οὐδ' ἂν φάγοι Ἰνδῶν οὐδείς ὑὸς κρέας οὐδέν περ μᾶλλον ἢ ἄνθρωπου.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 597, line 1

Οἱ δὲ Ἀραβες οἱ πρὸς τῷ ὄρει τῆς Ἰνδικῆς ὄντες ὑψάχκενοί εἰσι καὶ ποδώκεις, ὀξεῖς καὶ κούφως πηδῶντες, γοργοὶ τὸ βλέμμα, πρὸς τὸ καῦμα μὴ ἀπαγορεύοντες, ἵπποφυῖας γέμοντες ἀληθῶς.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 612, line 1

Ἴππους μονοκέρους γῇ Ἰνδικῇ τίκτει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 623, line 1

Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππείαις πεπαιδευμένων.

4.34 Callisthenes

Callisthenes of Olynthus (in Greek *Καλλισθένης*; ca. 360–328 BC) was a Greek historian. He was the son of Hero (niece of Aristotle), the daughter of Proxenus of Atarneus and Arimneste, which made him the great nephew of Aristotle by his sister Arimneste. They first met when Aristotle tutored Alexander the Great. Through his great-uncle's influence, he was later appointed to attend Alexander the Great on his Asiatic expedition as a professional historian.

Fate of Callisthenes

During the first years of Alexander's campaign in Asia, Callisthenes showered praises upon the Macedonian conqueror. As the king and army penetrated further into Asia, however, Callisthenes' tone began to change. He began to sharply criticize Alexander's adoption of Persian customs, with special scorn for Alexander's growing desire that those who presented themselves before him perform the servile ceremony of proskynesis. Callisthenes was later implicated in a treasonous conspiracy and thrown into prison, where he died from torture or disease.

4.34. CALLISTHENES

His death was commemorated in a special treatise (Callisthenes or a Treatise on Grief) by his friend Theophrastus, whose acquaintance he made during a visit to Athens. There are nevertheless several different accounts of how he was executed. Crucifixion is the method suggested by Ptolemy, but Chares of Mytilene and Aristobulos agree that he died of natural causes while in prison.[1] Writings of Callisthenes

Callisthenes wrote an account of Alexander's expedition up to the time of his own execution, a history of Greece from the Peace of Antalcidas (387) to the Phocian war (357), a history of the Phocian war, and other works, all of which have perished. However, his account of Alexander's expedition was preserved long enough to be mined as a direct or indirect source for other histories that have survived. Polybius scolds Callisthenes for his poor descriptions of the battles of Alexander.[2]

A quantity of the more legendary material coalesced into a text known as the Alexander Romance, the basis of all the Alexander legends of the Middle Ages, originated during the time of the Ptolemies, but in its present form belongs to the 3rd century AD. Its author is usually known as pseudo-Callisthenes, although in the Latin translation by Julius Valerius Alexander Polemius (beginning of the 4th century) it is ascribed to a certain Aesopus; Aristotle, Antisthenes, Onesicritus and Arrian have also been credited with the authorship.

There are also Syrian, Armenian and Slavonic versions, in addition to four Greek versions (two in prose and two in verse) in the Middle Ages (see Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Literatur*, 1897, p. 849). Valerius's translation was completely superseded by that of Leo, arch-priest of Naples in the 10th century, the so-called *Historia de Preliis*. (From Wikipedia³¹)

Callisthenes Hist., Testimonia (0534: 001) "FGrH #124". Volume-Jacoby'-T 2b,124,T, fragment 7, line 74

... ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κρεμασθέντα λέγουσιν (Ptolem. 138 F 17), οἱ δὲ ἐν πέδαις δεδεμένον καὶ νοσήσαντα (Aristob. 139 F 33). Χάρης (125 F 15) δὲ μετὰ τὴν σύλληψιν ἑπτὰ μῆνας φυλάττεσθαι δεδεμένον, ὥς ἐν τῷ συνεδρίῳ κριθεῖν παρόντος Ἀριστοτέλους, ἐν αἷς δὲ ἡμέραις Ἀλέξανδρος ἐν Μαλλοῖς Ὀξυδράκαις ἐτρώθη περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἀποθανεῖν ὑπέρπαχυν γενόμενον καὶ φθειριάσαντα.

31. <http://en.wikipedia.org/wiki/Callisthenes>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

4.35 Duris of Samos

Duris of Samos (Greek Δούρις); c. 350 BC – after 281 BC) was a Greek historian and was at some period tyrant of Samos.

Writings

Duris was the author of a narrative history of events in Greece and Macedonia from the battle of Leuctra (371 BC) down to the death of Lysimachus. This work, like all his others, is lost; over thirty fragments are known through quotations by other authors, including Plutarch. It was continued in the Histories of Phylarchus. Other works by Duris included a life of Agathocles of Syracuse, which was a source for books 19-21 of the Historical Library of Diodorus Siculus. Duris also wrote historical annals of Samos arranged according to the lists of the priests of Hera; and a number of treatises on literary and artistic subjects. List of Works

For the surviving fragments see the editions by Müller and Jacoby.

Histories (also listed as Macedonica and Hellenica; 33 fragments) On Agathocles (also listed as Libyca; 13 fragments) Annals of Samos (22 fragments) On Laws (2 fragments) On Games (4 fragments) On Tragedy (and perhaps On Euripides and Sophocles; 2 fragments) On Painters (2 fragments) On Sculpture (1 fragment) (From Wikipedia³²)

Duris Hist., Fragmenta (1339: 005) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 71, line 2

Etym. M. v. Θώραξ: Δούρις ὁ Σάμιος ἐν τῷ Περὶ νόμων φησὶν, ὅτι Διόνυσος ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς καὶ μὴ δυνάμενος αὐτοὺς χειρώσασθαι κρατῆρα οἴνου πληρώσας πρὸ τῆς χώρας αὐτῶν ἔθηκεν· οἱ δὲ ἐμφορηθέντες τοῦ πόματος, ἀσυνήθεις ὄντες, οὕτως ἐχειρώθησαν μεθυσθέντες.

32. <http://en.wikipedia.org/wiki/Duris>

Chapter 5

Roman empire, Greek and Latin sources

Contents

2.1	Dionysius Chalcus	5
-----	-------------------	---

5.1 Galenus

“” (From Wikipedia¹)

Galenus Med., De temperamentis libri iii (0057: 009) “Galenus de temperamentis libri iii”, Ed. Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1904, Repr. 1969. Kühn volume 1, page 618, line 6

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν καὶ Ἀραβες καὶ Ἰνδοὶ καὶ πᾶν τὸ ξηρὰν καὶ θερμὴν χώραν ἐποικοῦν ἔθνος μελαίνας τε καὶ δυσανξεῖς καὶ ξηρὰς καὶ οὐλας καὶ κραύρας ἔχουσι τὰς τρίχας.

Galenus Med., De anatomicis administrationibus libri ix (0057: 011) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 2”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1821, Repr. 1964. Volume 2, page 544, line 13

ἐὰν οὖν ποτ' ἴδῃς ζῶον, εἴτ' ἐξ Ἰνδίας ἢ καὶ Λι- βύης, εἴτε Σκυθίας ἤκον, ὃ μὴ πρόσθεν ἐθεάσω, προσφε- ρόμενον τροφὴν φρυγανώδη, μεγάλην τούτῳ καὶ τραχεῖαν ἴσθι παρεσκευασμένην κοιλίαν· εἰ δὲ καὶ τοὺς ἄνωθεν ὀδόντας οὐκ ἔχοι, γαστέρας ἐξ ἀνάγκης τούτῳ πλείους ὑπάρχειν, ὥστ' εἰς μὲν τὴν πρώτην εὐθέως καταπίνειν τὴν νομὴν, αὐτὴς δ' ἐκ ταύτης ἐπανεμοῦν κατεργάζεσθαι τῷ στόματι, καὶ μετὰ ταῦτα καταπίνειν

1.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

αὐθις εἰς ἑτέραν γαστέρα, κᾶπειτ' ἐκ ταύτης πάλιν εἰς ἑτέραν μεταβάλλειν, εἴτ' ἐξ ἐκείνης αὐθις εἰς ἄλλην.

Galenus Med., *De usu partium* (0057: 017) “Galenus de usu partium libri xvii”, Ed. Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1:1907; 2:1909, Repr. 1968. Kühn volume 3, page 30, line 7

οὕτως οὖν καὶ μά- χαιραν ἀρίστην εἶναι φαμεν οὐ τὴν ἐκ κραύρου σιδή- ρου γεγε- νημένην, οἷος ὁ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐστι μάλιστα, καίτοι τάχιστα γε τέμνουσαν, ἀλλὰ τὴν εἰς τοσοῦτον ἤκουσαν σκληρότητος, ὥς μήτ' αὐτὴν θραύεσθαι ῥαδίως καὶ τέμνειν ἐτοίμως.

Galenus Med., *Thrasybulus sive utrum medicinae sit an gymnasticae hygieine* (0057: 033) “Claudii Galeni Pergameni scripta minora, vol. 3”, Ed. Marquardt, J., Müller, I., Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1893, Repr. 1967. Kühn volume 5, page 867, line 16

φημι δὴ σοι καθόλου περὶ τῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τούτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐδὲν ἔχειν εἰπεῖν σοφόν, ἀλλ' εἴτ' ἐκ τῆς τῶν Ἀσσυρίων εἴη φωνῆς τοῦνομα, παρὰ τῶν Ἀσσυρίων αὐτῶν μανθάνειν χρῆναι τὸ πρᾶγμα, καθ' οὗ τὸ ὄνομα λέγουσιν, εἴτ' ἐκ τῆς τῶν Περσῶν ἢ Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων ἢ Αἰθιοπῶν ἢ ὅλως ὄντινωνοῦν, ἐκείνων πυνθάνεσθαι.

Galenus Med., *De sanitate tuenda libri vi* (0057: 036) “Galenus de sanitate tuenda libri vi”, Ed. Koch, K. Leipzig: Teubner, 1923; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 5.4.2. Kühn volume 6, page 90, line 6

ὅπως οὖν ταῦτα γίνοιτο, χρὴ προθερμάναντα μετρίως ἀνατρίψαντά τε σινδόνι τὸ σύμπαν σῶμα κᾶπειτα δι' ἐλαίου τρίβειν.

Galenus Med., *De sanitate tuenda libri vi* Kühn volume 6, page 95, line 4

ἐπειδὴν δὲ τὰς μὲν τῷ μετὰ πλείονος ἐλαίου, τὰς δὲ τῷ μετὰ ἐλάττονος ἢ παντά- πασιν ἐλαίου χω- ρίς, ἥτοι διὰ τῶν χειρῶν μόνον ἢ μετὰ κόνεως ἢ διὰ σινδόνων, καὶ τούτων ἥτοι σκληρῶν ἢ μαλακῶν γίνεσθαι διαφέρειν ἀλλήλων λέγωσι τὰς τρίψεις, αἰτίων καταρίθμησιν ποιοῦνται τῶν ἥτοι σκληρὰν ἢ μαλα- κὴν ἀπεργαζομένων τὴν τρίψιν.

Galenus Med., *De sanitate tuenda libri vi* Kühn volume 6, page 187, line 1

πρῶτον μὲν | οὖν ἀνατριβέσθω σινδόσιν ἐπι- πλέον ἢ πρόσθεν· ἔστωσαν δὲ καὶ σφοδρότεραι νῦν μᾶλλον ἢ πρό- σθεν αἱ τρίψεις καὶ διὰ σκληροτέρων ὀθονίων· εἰ δὲ καὶ χειρῖδας ῥαπτὰς περιθέμενοι ταῖς χερσὶν οἱ προγυμνασταὶ τρίβοιεν, ὥς ὁμαλω- τέραν γενέσθαι τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲν ἂν εἴη χεῖρον.

Galenus Med., *De sanitate tuenda libri vi* Kühn volume 6, page 230, line 12

τὰς δ' ἐπὶ πλέοσι ποτοῖς ὑγρότητας τρίψεις ξηραὶ μόναι θεραπεύουσι διὰ τε σιν- δόνων ἢ χειριδίων ἐπιτελούμεναι καὶ αὐτῶν μόνων ἐνίοτε τῶν χειρῶν ἢ χωρὶς λίπους παντὸς ἢ σὺν ἐλαίῳ ἐλαχίστῳ τινί.

Galenus Med., *De sanitate tuenda libri vi* Kühn volume 6, page 418, line 9

5.1. GALENUS

ἐγὼ γοῦν παχύν τινα ἱκανῶς ὀλίγῳ χρόνῳ συμμέτρως εὖσαρκον εἰργασάμην ὅξει δρόμῳ χρῆσθαι καταναγκάζων, εἴτ' ἀπομάττων μὲν τὸν ἰδρωτα ζινδόσιν ἥτοι λίαν μαλακαῖς ἢ λίαν τραχεαῖς, ἐφεξῆς δὲ τρίβων ἐπὶ πλείστον ἀλείμμασι διαφορητικοῖς, ἃ καλοῦσιν ἤδη συνήθως οἱ νεώτεροι τῶν ἰατρῶν »ἄκοπα».

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 448, line 7

παραφυλάττειν ἔφην χρῆναι τοὺς τῇ τοιαύτῃ κατασκευῇ σώματος ἐνοχλουμένους, ἡνίκα μάλιστα φαίνονται πλῆθος ἡθροικέναι σπέρματος ἀποκρίσεως δεόμενον, ἐν ἡμέρᾳ τινὶ διαιτηθέντας εὐχύμως τε καὶ μετρίως χρῆσθαι μὲν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τρεπομένους εἰς ὕπνον τῇ συνουσίᾳ· κατὰ δὲ τὴν ἐξῆς ἡμέραν, ὅταν αὐτάρκως ἔχουσιν ὕπνου, δι- αναστάντας ἀνατρίψασθαι ζινδόσι, μέχρις ἂν ἔρευθός τι σχῇ τὸ δέρμα· κάπειτά τινι δι' ἐλαίου τρίψει συμμέτρως χρησαμένους, εἴτα μὴ πολὺ διαλείποντας ἄρτον ἄζυμον κριβανίτην καθαρὸν ἐξ οἴνου κεκραμένου προσενεγκαμένους, οὕτως ἐπὶ τὰς συνήθεις ἔρχεσθαι πράξεις· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῆς δι' ἐλαίου τρίψεως καὶ τῆς δι' ἄρτου προσφορᾶς, εἰ χωρίον ἔχει τι πλησίον ἐπιτήδειον, ἐμπεριπατῆσαι τούτῳ, πλήν εἰ κρύος εἴη χειμέριον· ἄμεινον γὰρ ἔνδον μένειν τηνικαῦτα.

Galenus Med., Ad Glauconem de medendi methodo libri ii (0057: 067) "Claudii Galeni opera omnia, vol. 11", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1826, Repr. 1965. Volume 11, page 110, line 5

ἦν δ' ἐκεῖνα τὰ δι' ἀψινθίου κόμης καὶ μυροβαλάνου πιέσματος καὶ νάρδων ἀμφοτέρων Ἰνδικῆς τε καὶ Κελτικῆς, ἔτι δὲ κρόκου καὶ οἰνάνθης καὶ μαστίχης Χίας καὶ μύρων τῶν διὰ ναρδοστάχους σκευαζομένων, ἔτι δὲ μαστιχίνου καὶ σχινίνου καὶ μηλίνου καὶ οἰνανθίνου.

Galenus Med., De purgantium medicamentorum facultate (0057: 072) "Galenus de purgantium medicamentorum facultate", Ed. Ehlert, J., 1959; Diss. Göttingen. Kühn volume 11, page 331, line 3

ταῦτα εἰ μὲν ἐν Ἰνδοῖς τις ὦν γράφων προσεκα- λείτο, χαλεπὸν ἦν ἐξελέγχειν αὐτόν.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi (0057: 075) "Claudii Galeni opera omnia, vols. 11–12", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1826, Repr. 1965. Volume 11, page 405, line 6

τὴν ἀρχὴν γὰρ, οὐδὲ μεταβάλλεται πρὸς τῆς ἐν ἡμῖν θερμασίας, ἵνα ἀντιθερμάνῃ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταθραυσθῆναι χνοωδῶς· ἐπεὶ ὁ γε κάλαμος ὁ ἐξ Ἰνδίας, ὃν καὶ ἀρωματίτην ὀνομάζουσιν, τῷ κοπτεσθαί τε καὶ διασπᾶσθαι καὶ ὅλως τῷ καταθραύεσθαι, μᾶλλον τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναργῶς φαίνεται θερμαίνων, ὥς καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἡμῶν ἰατροῖς ὡμολόγηται πᾶσιν.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 11, page 821, line 18

ἀρίστη δὲ καὶ ἡ κατὰ τὴν Ἰνδίαν, ἥς ὁπὸς ἐστὶν τὸ κομιζόμενον ἐνταυθοῖ τοῦτο

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

φάρμακον ἢ ἄλλοη προσαγορευομένη, χρειαν παμπόλ- λην παρεχόμενον ἐκ τοῦ ξηραίν- νειν ἀδήκτως.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 64, line 11

τὸ δ' ἕτερον, τὸ Ἰνδικὸν, ἰσχυρότερόν ἐστιν εἰς ἅπαν.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 66, line 6

Μάκερ φλοιός ἐστιν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος, ἐν μὲν τῷ γεύεσθαι στρυφνὸς ἱκανῶς, μετὰ τινος βραχείας δριμύτητος ἀρωματιζούσης· ὁσμώ- μενος δὲ ἡδὺς ὁμοίως τοῖς πλείστοις ἀρώμασι τοῖς Ἰνδικοῖς.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 71, line 3

καὶ τὸ σάκχαρ δὲ καλούμενον, ὅπερ ἐξ Ἰνδίας τε καὶ τῆς εὐδαίμο- νος Ἀραβίας κομίζεται, περιπήγνυται μὲν, ὥς φασι, καλά- μοις, ἔστι δέ τι καὶ αὐτὸ μέλιτος εἶδος.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 85, line 2

ἰσχυρότερα δ' ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ προσαγορευομένη, μελαντέρα τῆς Συριακῆς καλουμέ- νης ὑπάρχουσα.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 152, line 12

ἀρωματώδης πῶς ἐστὶν ἡ τῆσδε τῆς πόας ῥίζα, νάρδῳ παραπλησία τὴν δύναμιν, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ πλεῖστα καταδεεστέρα, προτρέπει δ' οὖρα τῆς μὲν Ἰνδικῆς καὶ Συρια- κῆς νάρδου μᾶλλον, ὁμοίως δὲ τῇ Κελτικῇ.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 207, line 2

Περὶ χλωροῦ ἰάσπεως τε καὶ ὀμφατίτεως καὶ ἰε- ρακίτου καὶ Ἰνδικοῦ.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 207, line 16

ἀλλ' ἔξω τῆς κατὰ μέθοδον χρήσεως αἱ τοιαῦται δυνάμεις εἰσὶν, ὥσπερ γε καὶ τοῦ ἱερα- κίτου τε καὶ Ἰνδικοῦ τὸ ἐκ τῶν αἰμορροΐδων ἰστώντος αἷμα.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 215, line 18

προσθήσω δὴ τι τῷ κατ' αὐτὸ λόγῳ χρησίμον οὐ περὶ διφυργοῦς μό- νον γινώσκειν, ἀλλὰ καὶ περὶ Λημνίας σφραγίδος καὶ πομ- φόλυγος καὶ ὀποβαλσάμου καὶ λυκίου τοῦ Ἰνδικοῦ.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 216, line 8

5.1. GALENUS

διὰ τοῦτο τοιγαροῦν ἕξ τε Λῆμον καὶ Κύπρον καὶ τὴν Παλαιστίνην Συρίαν ἐσπού-
δασα πορευθεὶς ἐκάστου τῶν φαρμάκων τούτων πολὺ πλη-
θος εἰς ὅλον ἑαυτοῦ πα-
ραθέσθαι τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὸ λύκιον τὸ Ἰνδικὸν ἀρτίως ἐνηνεγμένον ἐς Φοινίκην
ἅμα τῇ Ἰνδικῇ ἀλόῃ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον εὐτύχησα λαβεῖν, ἥνικα τὴν ἀπὸ τῆς
Παλαιστίνης ὁδὸν ἐπανήειν, αὐτῷ τε τῷ κεκομίσθαι διὰ τῶν καμήλων, σὺν τῷ παντὶ
φορτίῳ, πεισθεὶς Ἰνδικὸν ὑπάρχειν αὐτὸ καὶ τῷ τὸ νοθευόμενον οὐ δύνασθαι πρὸς
τῶν κομιζόντων γινώσκεισθαι, τῆς ὕλης ἕξ ἧς σκευάζεται κατὰ τοὺς τόπους ἐκείνους
μὴ γεννωμένης.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x (0057:
076) "Claudii Galeni opera omnia, vols. 12–13", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch,
12:1826; 13:1827, Repr. 1965. Volume 12, page 458, line 3

καὶ εἰ πλουσίοις σκευά-
ζοις, ἐμβαλεῖς στάχυος νάρδου τῆς τε Ἰνδικῆς καὶ τῆς
Κελτι-
κῆς καὶ τῆς ὀρείας καὶ γῆς Ἑρετριάδος, ἐμβαλεῖς δὲ καὶ μαλαβάθρου καὶ φύλ-
λου μαλαβάθρου καὶ ἀμώμου καὶ σμύρ-
νης καὶ κρόκου καὶ κόστου καὶ ἡδυχρόου.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 589, line 11

λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 632, line 7

4 νάρδου Ἰνδικῆς ☐ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 636, line 14

λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 636, line 18

λυκίου Ἰνδικοῦ, κυτίνων ροιᾶς, ρόδων ἄνθους ἀνὰ ☐ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 660, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 680, line 7

ἐὰν δὲ ἡ παλαιὰ καὶ ὄξος παλαιὸν πρόσμισγε ἢ θεῖον λεῖον, καὶ δριμύ-
ν ὄξος εἰς
στενόστομον ἀγγεῖον βαλὼν, προστίθει τῇ ἀναπνοῇ αὐ-
τῶν ἐφ' ἱκανὸν, εἴτα μίσυος
κυπρίου καὶ νάρδου Ἰνδικῆς τὸ ἥμισυ μετὰ χίου οἴνου λεάνας, μέχρι μελιτῶδες γένη-
ται, πτερῶ διάχριε τοὺς πόρους καὶ ἐρίῳ ἔμφρασσε.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 713, line 15

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοιαῦτα δέ ἐστι κρόκος καὶ σμύρνα καὶ λύκιον Ἰνδικόν, καὶ καστόριον δὲ καὶ λιβανωτὸς ἄνευ τοῦ στύφειν πέττει τε ἅμα καὶ διαφορεῖ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 719, line 15

εὐδηλον δ' ὅτι λύκιον λέγω τὸ Ἰνδικόν, οὐ τουτὶ τὸ καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν ἔθνεσι γινόμενον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 723, line 1

ρύπτικόν δέ τι καὶ τὸ καλούμενον Ἀρμένιον ἔχει, καθάπερ καὶ τὸ καλούμενον Ἰνδικόν μέλαν, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἀφλεγμάντοις ἔλκεσιν ἀλύπως ὁμιλεῖ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 730, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς ☐ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 731, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς δρα- χμᾶς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 733, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς ☐ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 734, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου ἄρρενος, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ δραχμὴν μίαν, φοινικοβαλάνων ὅστέα δέκα, πάντα βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ὅπτα φιλοπόνως, ἔπειτα εἰς θυίαν κατεράσας καὶ τρίψας ἐπίβαλε ὀποβαλσάμου κοχλιά- ρια δύο, ἔπειτα ἀνακόψας καὶ ξηνάνας χρῶ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 735, line 7

νάρδου Ἰν- δικῆς ☐ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 735, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ δραχμὴν μίαν, μέλιτος Ἀττικοῦ κύαθον α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 743, line 11

¶ Ἀλόης, λυκίου Ἰνδικοῦ, ρόδων χλω- ρῶν, κρόκου, ὀπίου, σμύρνης, ἐκάστου τὸ ἴσον, οἶνω φυ- ράσας ἀνάπλασσε τροχίσκους καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 747, line 16

λυκίου Ἰνδι- κοῦ ☐ δ'.

5.1. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 748, line 7

λυ- κίου Ἰνδικοῦ ☒ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 753, line 8

ἀλόης Ἰνδικῆς ☒ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 753, line 17

σμήρνης δραχμὴν μίαν, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 754, line 15

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 755, line 5

νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 755, line 5

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 756, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α' ☒'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 756, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 756, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 757, line 3

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ β' ☒'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 757, line 3

νάρδου Ἰνδι- κῆς δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 765, line 4

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 765, line 17

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολὸν α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 766, line 4

νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολὸν ἓνα, κόμμεως δραχμὰς γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 767, line 2

ἀκακίας δραχμὴν μίαν, νάρδου Ἰνδικῆς ς α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 768, line 2

νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 772, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς ς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 774, line 7

νάρδου Ἰνδικῆς ς στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 780, line 18

[Κολλύριον Ἰνδικὸν ἀέρινον ἐπιγραφόμενον προκατα- ληπτικὸν ἀπάσης ὀφθαλ- μίας, ποιεῖ πρὸς ἀμβλυωπίας καὶ ψωρώδεις διαθέσεις καὶ πρὸς βεβρωμένους κανθοὺς καὶ οὐ- λὰς ἀποσμήχει.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 781, line 6

μέλανος Ἰνδικοῦ δραχμὰς η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 781, line 13

μέλανος Ἰνδικοῦ ς ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 781, line 18

μέλανος Ἰνδικοῦ ς ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 782, line 6

τὸ ὑγρὸν χυλῷ μαράθρου. [Ἰνδικὸν βασιλικὸν ἐπιγραφόμενον, ποιεῖ πρὸς ἀρχὰς ὑποχύσεως καὶ πᾶσαν ἀμβλυωπίαν καὶ οὐλὰς ἀπο- σμήχει.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 782, line 9

μέλανος Ἰνδικοῦ δραχμὰς στ'.

5.1. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 787, line 8

νάρδου Ἰνδικῆς ⌕ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 790, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ⌕ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 825, line 18

κόστον Ἰνδικὸν κόψας καὶ σήσας λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ, ἀναλάμβανε αἰγείᾳ χολῇ καὶ ποιήσας κηρωτῆς τὸ πάχος, ἐπίχριε τοὺς ἰόνθους περὶ ἐσπέραν, καὶ πρῶτ' ἀναστὰς κέλευε γάλακτι τῷ παθόντι προσκλύζεσθαι τὸ πρόσωπον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 826, line 13

4 ὠκίμου σπέρματος, νίτρου ἐρυθροῦ, γλήχωνος χλωροῦ, σχιστῆς, κόστου Ἰνδικοῦ, κόψας, σήσας, ὁμοῦ ἀναλαβὼν στέατι χηνείῳ ἢ ὀρνιθείῳ, ὥστε κηρωτῶδες ἔχειν τὸ πάχος, ἐκ τούτου ἔμπλασσε εἰς ὀθόνιον καὶ ἐπιτίθει μέχρι παν- τελοῦς ἀπαλλαγῆς.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 923, line 15

καὶ μέντοι κἄν πολυτελέστερον ἐθέ- λης ποιῆσαι τὸ φάρμακον, ἐμβαλεῖς καὶ κασσίας φλοιὸν ἢ νάρδον Ἰνδικὴν ἢ τὸ τοῦ μαλαβάθρου φύλλον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 924, line 12

ὀνομάζεται δὲ οὕτω φλοιός τις ἀρωματικὸς ἐκ τῆς Ἰνδίας κομιζόμενος, ἱκανῶς θερμαίνων τε καὶ στυ- φων, ἀλλὰ καὶ ὁ Κυρηναῖος ὁπὸς εἰς διαφόρησιν τῶν σκλη- ρυνομένων φλεγμονῶν ἐπιτήδειος, ὥσπερ γε καὶ ὁ Μηδικὸς ἢ τις τῶν μετ' αὐτούς.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 934, line 1

ὀμφακίου τριώβολον, κρόκου τριώβολον, νάρδου Ἰνδικῆς τριώβολον, τούτοις πρό- σμιγε μέλιτος κοτύλην μίαν, καὶ οὕτω προσεμβαλὼν τὸν χυλὸν, ἐπὶ μαλθακοῦ πυρὸς κι- νῶν, ἔψε ἕως συστραφῆ, καὶ χρῶ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 936, line 6

νάρδου Ἰν- δικῆς ⌕ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 938, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ γο ⌕''.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 942, line 13

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

νάρδου Ἰνδικῆς ⌘ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 945, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ ⌘ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 946, line 11

νάρδου Ἰνδικῆς ⌘ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 946, line 18

νάρδου Ἰνδικῆς ⌘ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 962, line 11

καὶ τούτων δὲ αὐτῶν μέτρια μὲν ἐστὶ τὰ ξηρὰ ρόδα καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ἀκρέμονές
τε ξηρανθέντες, ὧν ἄρτι διηλθον φυτῶν, ὑποκυστὶς τε καὶ ῥῆον, ὃ τε τῶν σκυ-
τέων λίθος, ᾧ λαμπρύνουσι τὰ τῶν γυναικῶν ὑποδήματα, καλεῖται δὲ ἀγήρατος, ἀλόη τε
καὶ κύπρος, ἄνθος τε σχίνου καὶ ῥίζα νάρδου τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς παρ' ἡμῖν ὀρείας.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 991, line 8

πρὸς ἄφθας λύκιον Ἰνδικὸν σὺν οἴνῳ λεανθὲν περιχρίομενον, ποιεῖ καὶ ἐρείκης
καρπὸς λείος ἢ ρόδα ξηρὰ σὺν μέλιτι.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 17, line 8

νάρ- δου Ἰνδικῆς δραχμὰς γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 22, line 18

4 νάρδου Ἰν- δικῆς δραχμὰς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 27, line 9

νάρδου Ἰν- δικῆς ⌘ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 52, line 16

νάρδου Ἰνδι- κῆς, τερμινθίνης ἀνὰ ⌘ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 53, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς, ρόδων ξηρῶν ἀνὰ ⌘ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 57, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς στ'.

5.1. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 76, line 14

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 76, line 17

4 κρόκου Κιλικίου, σμύρνης, ἱρεως, νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου, ἀκακίας ἀνὰ γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 77, line 9

νάρδου Ἰνδι- κῆς γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 80, line 3

λυκίου Ἰνδικοῦ γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 90, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 92, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς τετρώβολον, ὕδατι ἀνάπλαττε τροχίσκους δυοβολιαίους.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 98, line 16

πίσσης ὑγρᾶς βρυτίας τὸ ἴσον, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου, πεπέ-
ρεως λευκοῦ, ἐκάστου ἀνὰ ☒ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 127, line 3

4 σχοίνου ἄνθους, ξυλοβασάμου, μα- στίχης, κρόκου, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀσάρου,
κινναμώμου ἀνὰ ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 133, line 9

καὶ ἔψε ἕως τὸ ἥμισυ λειφθῇ καὶ διήθησον καὶ λαβὼν ἀλόης Ἰν- δικῆς λίτραν α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 137, line 15

ἀλόης Ἰν- δικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 145, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 159, line 2

νάρδου Ἰνδικῆς γο α'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 166, line 10

νάρδου Ἰνδικῆς ☐ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 170, line 12

ἢ οἰνάνθην ὁμοίως τρίψας μετὰ νάρ- δου Ἰνδικῆς δὸς πιεῖν.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 185, line 3

μελιλώτου, ἀμώμου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβά- νου, ξυλοκινναμώ- μου ἀνὰ ☐ κε'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 185, line 17

φύλλων μαλαβάθρου, κασσίας ῥοδιζούσης, πάνακος, ὀποβαλ- σάμου, νάρδου Ἰν- δικῆς ἀνὰ γο γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 187, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης ἀνὰ μνᾶς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 202, line 18

νάρδου Ἰνδικῆς ☐ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 204, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς καὶ Κελτικῆς ἀνὰ ☐ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 205, line 12

4 νάρδου Ἰνδικῆς ☐ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 213, line 15

ῥήου Ποντικοῦ τῆς ῥίζης, σχοίνου ἄνθους, βαλσάμου καρποῦ, κεδρίδων, ἀνίσου, νάρ- δου Ἰνδικῆς, κρόκου, κινναμώμου, κασσίας, φοῦ, ἀσάρου, πε- τροσελίνου, χαμαι- πίτυος ἀνὰ ☐ α' ☐''.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 214, line 8

4 Χαμαιπίτυος, πρασίου, πετροσελίνου σπέρματος, γεντιανῆς, ἄγνου σπέρματος, ἄρκτου χολῆς, νάπυος, σικίου σπέρματος, σκολοπενδρίου, πάνακος, μίλτου Λημνίας, ἐρυθροδάνου, κράμ- βης σπέρματος, ἀριστολοχίας, πεπέρεως, νάρδου Ἰνδικῆς, κό- στου, σελίνου σπέρματος, εὐζώμου σπέρματος, ἥρυγγίου, πολίου, ἐχίου, εὐπατορίου, ἀρκευθίδων ἀνὰ ☐ α'.

5.1. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 233, line 5

νάρδου Ἰνδικῆς, ἀσάρου ἀνὰ ⌘ α΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 241, line 2

νάρδου Ἰνδικῆς ⌘ δ΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 266, line 5

¶ Κρό- κου, ὀπίου, ὀποπάνακος, σμύρνης, ἱρεως, ἀκόρου, μανδρα- γόρου, ἀσάρου, κόστου, νάρδου Ἰνδικῆς, δαύκου Κρητικοῦ, μήου ἀνὰ ⌘ η΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 272, line 4

ἐνιοι δὲ οὐ τὴν Κρητικὴν χώραν, ἀλλὰ τὴν Ἰνδικὴν εἰρῆσθαι φασιν, ἐξ ἧς ὁ ἐλέφας φέρεται.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 275, line 5

ἔστι μὲν οὖν ἡ Κελτικὴ νάρδος ἀγαθὸν φάρμακον εἰς ὅσα περ ἂν καὶ ἡ Ἰνδική, λείπεται δὲ αὐτῆς πάμπολυ, καθάπερ γε καὶ ταύτης ἡ ὄρειος.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 276, line 18

νάρδου Ἰνδικῆς ἴσον, καστορίου ⌘ στ΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 278, line 10

πετροσελίνου, νάρδου Ἰνδικῆς, πεπέρεως λευκοῦ καὶ μακροῦ ἀνὰ ⌘ γ΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 280, line 18

καστορίου, κόστου, ὀπίου, μανδραγόρου φλοιοῦ, νάρ- δου Ἰνδικῆς, ἀσάρου, Ἰλλυ- ρίδος, ἀκόρου, σμύρνης ἀνὰ ⌘ στ΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 287, line 11

¶ Κράμβης ἀγρίας σπέρ- ματος, φοῦ, κινναμώμου, ἱρεως Ἰλλυρικῆς, ἀκόρου, ἀσά- ρου, ὀποπάνακος, σμύρνης, νάρδου Ἰνδικῆς, ὀπίου, κόστου, μαν- δραγόρου χυλοῦ, καστορίου ἀνὰ ⌘ στ΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 288, line 4

¶ κρόκου, ὀπίου, ὀπο- πάνακος, σμύρνης, ἱρεως, ἀκόρου, μανδραγόρου, ἀσάρου, κό- στου, νάρδου Ἰνδικῆς, δαύκου Κρητικοῦ, μήου ἀνὰ ⌘ στ΄.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 289, line 3

ἀρνογλώσσου σπέρματος ἴσον καὶ τοῦ χυλοῦ ἴσον, λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 290, line 9

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 290, line 15

σμύρνης, ὑποκυστίδος χυλοῦ, ἀλόης, ὀπίου, τραγακάνθης, λυκίου Ἰνδικοῦ, κηκίδος, ἀνίσου, ἀκακίας, πε- πέρεως, ῥήου Ποντικοῦ ἀνὰ ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 292, line 9

¶ Σμύρνης, λιβάνου, ἀλόης, κρόκου, ὀπίου, ῥοῦ Συριακοῦ καὶ τοῦ βυρσοδεψικοῦ, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, σιδίων, ὑποκυστίδος χυλοῦ, κηκίδος, βαλαυστίων, ἐκάστου τὸ ἴσον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 299, line 8

λυ- κίου Ἰνδικοῦ ἴσον, ὁποῦ μήκωνος ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 303, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς, ἀνίσου, ἐκά- στου τὸ ἴσον, σμύρνης ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 303, line 14

ἀλόης Ἰνδικῆς, ὑποκυστίδος χυλοῦ, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας χυλοῦ, ὁποῦ μήκωνος, κηκίδων ὀμφακιτίδων, τραγακάνθης, πεπέρεως λευκοῦ, ἐκάστου τοσόνδε, οἶνω ἀναλάμβανε, ἀνάπλασσε τροχίσκους, δίδου τρι- ὥβολον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 305, line 13

σανδαράχης, ἀρσενικοῦ, λεπίδος χαλκοῦ, σχιστῆς, ὀμφακίου, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας χυλοῦ, ὑποκυστίδος χυλοῦ, ἀσβέστου ἀνὰ ☒ ε'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 308, line 4

¶ Λυκίου Ἰνδικοῦ γο β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 308, line 9

λυκίου Ἰνδικοῦ γο β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 324, line 8

5.1. GALENUS

νάρδου Ἰνδικῆς ⚭ ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 330, line 14

λιβανωτίδος ὀρεινῆς, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου Κιλικίου, πετροσελίνου, πολίου, πηγάνου ἀγρίου σπέρματος, δικτάμνου Κρητικοῦ, ἐκάστου τὸ ἴσον, γλυκυρρίζης, λίθου Συριακοῦ ἄρρενος ἀνὰ ⚭ ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii (0057: 077) "Claudii Galeni opera omnia, vol. 13", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 13, page 494, line 2

ἀλόης Ἰνδικῆς ⚭ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 650, line 18

ἀλόης Ἰνδικῆς ⚭ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 741, line 13

ἡ Ἰνδὴ Θαρσέου χειρουργοῦ πρὸς τὰς προειρημένας διαθέσεις.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 806, line 15

ἀλόης Ἰνδικῆς οὐγγίας δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 808, line 4

ἀλόης Ἰνδικῆς ⚭ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 822, line 6

Ἰοῦ δὲ χαλκοῦ καὶ ἀλόης Ἰνδικῆς, Χαλκοῦ τε κεκαυμένου καὶ διφρυγοῦς καλοῦ Ἐκκαίδεχ' ἥμισυ ἐξ ἐκάστου μίγματος, Εἴκοσι δραχμὰς δὲ χαλβάνης καὶ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 826, line 9

4 ἀριστολοχίας Κρητικῆς στρογγύλης, κυτίνων, χαλκίτεως ὀπτῆς, λιβάνου, σμύρνης, χαλκάνθου, κροκομάγματος, ἀλόης Ἰνδικῆς, χολῆς ταυρείας ἀνὰ ⚭ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 831, line 11

4 λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀλόης Ἰνδικῆς, σμύρνης, χαλκοῦ, στυπτηρίας σχιστῆς, χαλκάνθου, κυτίνων, λιβάνων ἀνὰ ⚭ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 907, line 9

ἀλόης Ἰνδικῆς ⚭ β'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 981, line 11

κας- σίας, κινναμώμου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης ἀνὰ μνᾶς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 983, line 6

ἀλόης Ἰνδικῆς ἅ ι'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 986, line 7

κινναμώμου, κρόκου Κιλικίου, σμύρνης, κασσίας, νάρδου Ἰνδικῆς, σχοίνου ἄνθους, καλάμου ἄρωματικοῦ, ἀμώ- μου, πεπέρεως, ῥοὸς χυλοῦ, χελώνης θαλασσίας αἵματος, ἀν- δροσαίμου βοτάνης, πυρέθρου, ἐκάστου ἀνὰ ἅ λε'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 1039, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς λίτρας β'.

Galenus Med., De antidotis libri ii (0057: 078) "Claudii Galeni opera omnia, vol. 14", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 8, line 10

καθάπερ γε τὸ κα- λούμενον Ἰνδικὸν Λύκιον, ἕτερά τε πολλὰ δυσκολωτάτην ἔχοντα διάγνωσιν ἀπὸ τῶν νενοθευμένων, ἃ χρηὶ παρὰ τῶν εἰς τὰ χωρία πορευομένων, ἐπιτρόπων τε καὶ συγκλητι- κῶν ἀρξάντων τῆς χώρας ἀθροίζειν, ἢ καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτοῖς φίλων, ὥσπερ ἐμὲ ποιοῦντα τεθέασθε.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 40, line 3

Τοῖς δ' ἐπὶ κιννάμωμον ἰσάζεο, μηδὲ σε λήθῃ Ἀγαρικὸν τούτοις ἰσοβαρὲς θέμεναι, Ἦ ἔτι καὶ σμύρνης καὶ εὐόδμου κόστοιο Καὶ κρόκου, ὃν ἄντρον θρέψατο Κωρύκιον, Καὶ κασίην, Ἰνδὴν τε βάλοις εὐώδεα νάρδον, Καὶ σχοῖνον νομάδων θαῦμα φέροις Ἀράβων, Καὶ λίβανον μίσγοιο, καὶ ἀγλαϊὴν στήσαιο Ἄμμιγα κυανέῳ κατθέμενος πεπέρει, Δικτάμνου τε κλῶνας, ἥδὲ χλοεροῦ πρασίοιο, Καὶ ῥῆον.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 43, line 8

σμύρνης, κρόκου, ζιγγιβέρεως, ῥήου Ποντικοῦ, πεν- ταφύλλου ῥίζης, νεπέτου, οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι τὴν καλαμίν- θην ὀνομάζουσι, πρασίου, πετροσελίνου, στοιχάδος, κόστου, πεπέρεως λευκοῦ, καὶ μακροῦ, δικτάμνου Κρητικοῦ, σχοίνου ἄνθους, λιβάνου, τερμινθίνης, κασσίας σύριγγος, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀνὰ ἅ στ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 52, line 11

Σμύρνης θ' ἕξ δραχμάς, καὶ φύλλου μαλαβάθροιο, Ἴσον δ' αὖ Ἰνδῆς νάρδου ξανθοῦ τε κρόκοιο.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 73, line 16

ἐφεξῆς δὲ τῆς προγεγραμμένης ὁ Ἄνδρό- μαχος Ἰνδικὴν νάρδον κελεύει βαλεῖν, ἦν περ καὶ στάχυν ὀνομάζομεν νάρδου, καίτοι ῥίζαν οὖσαν, ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἀστά-

5.1. GALENUS

χυας ομοιότητος κατὰ τὴν μορφήν, ἐφ' ἧς φυλάττεσθαι χρὴ, μὴ πως ἀποδῶ τις ἡμῖν τὴν ἔκπλυτον ὀνομαζομένην.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 83, line 17

αἱ ῥίζαι δὲ τῶν- δε, ζιγγιβέρεως, ἱρεως, ῥήου, πενταφύλλου, κόστου, νάρδου Ἰνδικῆς, νάρδου Κελτικῆς, γεντιανῆς, μήου, ἀκόρου, φοῦ, ἀριστο- λοχίας λεπτῆς.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 96, line 17

Καὶ δὲ ἐπὶ ταύταις, καὶ ῥόδων ξηρῶν ἴσας, Καὶ κινναμώμου, καὶ ὀποβαλσάμου καλοῦ, Ἡς τ' Ἰλλυριοὶ πέμπουσιν ἴσας ἱρεως, Λευκοῦ τ' ἀγαρικοῦ, βουνιάδος τοῦ σπέρματος, Τούτων ἑκάστου τὰς ἴσας δώδεκα, Καὶ Κρητικὸν σκόρδιον ἐνὶ τούτων ἴσον, Σμύρνης, κρόκου, ῥᾶ, πετροσελίνου, στοιχάδος, Ξηρᾶς καλαμίνθης, πενταφύλλου ῥιζίων, Καὶ τοῦ πρασίου σπέρματος τῶν σφαιρίων, Λευκοῦ πεπέρεως καὶ μακροῦ, τῆς Ἰνδικῆς Νάρδου στάχυος, λιβάνου τε καὶ τερμινθίνης, Κόστου τε λευκοῦ, καὶ ἔτι δικτάμνου πόας, Σχοίνου τε, μὴ τῶν καρφίων, τοῦ δ' ἄνθεος, Ξηροῦ τ' ἀβρέκτου ζιγγιβέρεως τὰς ἴσας, Κασίας μελαίνης τοῦ φλοιοῦ, τούτων πάλιν Δις τρεῖς ἑκάστου μίγματος δραχμῆς σταθμῶ, Πολίου τε καὶ φοῦ Ποντικοῦ, καὶ θλάσπεως, Χαμαΐδρυός τε καὶ στύρακος, καὶ κόμμεως, Καὶ γεντιανῆς, καὶ ἀκόρου, μήου τ' ἔτι

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 101, line 10

Τερμίνθου δ' ἀπὸ ῥητίνην, νάρδοιό τε ῥίζαν Ἰνδῆς, καὶ κασίης σῦριγξ, λιβάνοιο τ' ἀμήτου Χόνδροι, σπέρμα τε λεπτὸν ἐν οὖρεσιν ἀλδήσκοντος, Πετροσελίνου μίσγε δραχμᾶς στ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 102, line 10

Σμύρνης δ' ἕξ δραχμᾶς καὶ φύλλα μαλαβάθροιο, Ἴσον δ' αὐτ' Ἰνδῆς νάρδου, ξανθοῦ τε κρόκοιο.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 107, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς ὧ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ὧ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 14

[Ἀντίδοτος ἡ Ὀρβανοῦ λεγομένη τοῦ Ἰνδοῦ, πρὸς τὸ τὰ ἐντὸς βρέφη ἐκβάλλειν.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς ὧ ιστ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 111, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς ὧ ια'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 128, line 4

στάχυος Ἰνδικῆς δραχμᾶς, Σμύρνης τε χρηστής, καὶ ὀπίου, μηκωνείου, Ὑποκιστίδος τε χυλοῦ, καὶ ὀποβαλσάμου, Ὀποπάνακός τε τοῦ καθαροῦ καὶ προσφάτου, Καὶ καστορίου καὶ λιβάνου πάντων ἴσα, Ἀνὰ ιβ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 148, line 13

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

κόστου, μήου, άσάρου, άκόρου, δαύκου Κρητικοῦ σπέρματος, πετροσελίνου, νάρδου Ἰνδικῆς, λίθου νηστωρίτου ἀνά β δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 150, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς, σμύρνης Τρωγλοδύτιδος, σχοίνου ἄνθους, κινναμώμου, χαρ-
ακίου, κόστου προσφάτου, πεπέρεως μακροῦ, ὑποκυστίδος, πολίου, πεπέρεως περεα-
τικοῦ, σκορδίου, μήου Κρητικοῦ, καρδαμώμου ἀνά β δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 158, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς β δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 168, line 4

4 Λυκίου Ἰνδικοῦ ὡς καλλίστου δίδου ὀβολοὺς γ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 180, line 12

4 Ὅποῦ Κυρηναϊ- κοῦ, δαύκου Κρητικοῦ σπέρματος, ἡδυόσμου ξηροῦ, νάρδου Ἰν-
δικῆς, ἐκάστου τὸ ἴσον, ἀνάπλασσε δι' ὄξους, καὶ δίδου β α'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 188, line 15

κάγχρυς καὶ σμύρνης, πεπέρεως, σεσέλεως Μασσαλεωτικοῦ, νάρδου Ἰνδικῆς, κα-
στορίου, κινναμώμου μέλανος, ὡς λεπτοτάτου, πεπέρεως μακροῦ, Κυρηναϊκοῦ ὀποῦ,
ἴριδος, πηγάνου ἀγρίου σπέρματος, ἀνά β β'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 197, line 5

Λυκίου κρατίστου Παταρικοῦ τριώβολον, Τοῦ δ' Ἰνδικοῦ βέλτιστον ἂν ἧ σοι πα-
ρὸν, Διδόναι προσέταττεν ἡμέρας δυσὶν εἴκοσι, Νήστεσι δι' ὕδατος, ὥσπερ εἶπον ἀρ-
τίως.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 208, line 6

λυκίου Ἰνδικοῦ β δ'.

Galenus Med., De theriaca ad Pisonem (0057: 079) “Claudii Galeni opera omnia, vol.
14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 263, line 1

νάρδου Ἰνδικῆς β ιστ'.

Galenus Med., De theriaca ad Pisonem Volume 14, page 292, line 15

μαλαβάθρου φύλλων Ἰνδικοῦ γο.

Galenus Med., In Hippocratis de victu acutorum commentaria iv (0057: 087) “Galenus
in Hippocratis de victu acutorum commentaria iv”, Ed. Helmreich, G. Leipzig: Teubner,
1914; Corpus medicorum Graecorum, vol. 5.9.1. Kühn volume 15, page 862, line 7

έχουσιν, ἧ οἱ μέγιστοι σύνδεσμοι καταπεφυκότες εἰς πόδας ἀποτελεωτῶσι, τῷ τοι-
ῷδε, ἣν μὴ πυρετὸς καὶ ὕπνος ἐπι- γένηται καὶ τὰ ἐπόμενα οὖρα πέψιν ἔχοντα ἔλθῃ καὶ
ἰδρῶ- | τες κριτικοί, πίνειν οἶνον κίρρον οἰνώδεα καὶ ἄλητον ἐφθὸν ἐσθίειν καὶ κηρωτῇ
ἀλείφειν καὶ ἐγχρίειν τὰ τε σκέλεα περι- ελίσσειν ἕως τῶν ποδῶν, θερμῷ προβρέχων
ἐν σκάφῃ, καὶ βραχίονας ἕως δακτύλων κατελίσσειν καὶ ὀσφὺν ἀπὸ τοῦ τραχήλου
ἕως τῶν ἰσχύων, σίαλον ἐγκηρώσας, ὅπως καὶ τὰ ἔμπροσθεν περιέξει, καὶ διαλιπὼν

5.1. GALENUS

πυρία τοῖσιν ἀσκίοισι, θερ- μὸν ὕδωρ ἐγγέων, καὶ περιτείνων ζινδόνιον ἐπανάκλινε αὐ- τόν.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi (0057: 091) “Galenus in Hippocratis sextum librum epidemiarum commentaria i–vi”, Ed. Wenkebach, E. Leipzig: Teubner, 1940; Corpus medicorum Graecorum, vol. 5.10.2.2. Kühn volume 17a, page 886, line 3

τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο, ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ ζινδονίων τὰς ἐπιβολάς, μηδ’ ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi Kühn volume 17a, page 902, line 12

τοὺς μὲν γὰρ ὑποιδόν τε καὶ ὑδερικὴν ἔχοντας ὅλην τὴν ἔξιν τοῦ σώματος <σκλη- ρύνομεν> διὰ τε ζινδόνων προανατρίβοντες καὶ σκληρᾷ τρίψει χρώμενοι καὶ γυμνά- ζοντες ἐν κόνει.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi Kühn volume 17b, page 196, line 11

τῆς γὰρ <ψυχρᾶς κοίτης> σημαινούσης οὐ μόνον ὑποστορέσματα ψυχρὰ καὶ πε- ριβλήματα, ἀπερ’ ἐκ ζινδόνων πυκνῶν καὶ τριβάκων ἱματίων τε τοι- ούτων γίνεται, <ἀλλὰ καὶ χωρίον ψυχρόν>, προσέρχεται τι μέγιστον ἕτερον ἐπανόρθωμα τῆς τε κατὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν φυσικὴν κρᾶσιν ἀμετρίας <τὸ> διὰ τῆς εἰσπνοῆς ψυχρᾶς οὔσης ἐμ- ψύχεσθαι τὸ σῶμα.

Galenus Med., Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio (0057: 106) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 19”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1830, Repr. 1965. Volume 19, page 105, line 13

ἡμερωθεῖσαι: ἀνδρὶ μιγεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιθυμίας τυ- χοῦσαι· ἀνδρὶ μιγεῖσαι. Ἰνδικόν: οἱ μὲν γράψαντες τὰς ὀνομασίας τῶν φαρμάκων, καθάπερ Μενεσθεύς τε καὶ Ἀνδρέας ὁ τοῦ Χρύσαρος καὶ Ξενοκράτης καὶ Διοσκουρίδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἰνδικὸν ὀνομάζουσι τὸ ζιγγίβερι, πλανηθέντες ἐκ τοῦ τινος οἴε- σθαι ρίζαν αὐτὸ τοῦ πεπέρεως ὑπάρχειν· ἀλλὰ Διοσκου- ρίδης ὁ Ἀναζαρβεὺς σαφῶς διώρισέ τε καὶ ἀπεφήνατο περὶ ζιγγιβέρεως καὶ πεπέρεως· ὁ τοίνυν Διοσκουρίδης ὁ νεώτερος ὁ γλωττογράφος, φυ- τὸν εἶναί φησιν ἐν Ἰνδία παραπλήσιον τῷ τοῦ πεπέρεως, οὗ ὁ καρπὸς ὀνομάζεται μυρτίδανον ὅτι μύρτω ἔοικεν.

Galenus Med., Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio Volume 19, page 105, line 15

Ἰνδικόν: οἱ μὲν γράψαντες τὰς ὀνομασίας τῶν φαρμάκων, καθάπερ Μενεσθεύς τε καὶ Ἀνδρέας ὁ τοῦ Χρύσαρος καὶ Ξενοκράτης καὶ Διοσκουρίδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἰνδι- κὸν ὀνομάζουσι τὸ ζιγγίβερι, πλανηθέντες ἐκ τοῦ τινος οἴε- σθαι ρίζαν αὐτὸ τοῦ πεπέ- ρεως ὑπάρχειν· ἀλλὰ Διοσκου- ρίδης ὁ Ἀναζαρβεὺς σαφῶς διώρισέ τε καὶ ἀπεφήνατο περὶ ζιγγιβέρεως καὶ πεπέρεως· ὁ τοίνυν Διοσκουρίδης ὁ νεώτερος ὁ γλωττογράφος,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

φυτὸν εἶναί φησιν ἐν Ἰνδία παραπλήσιον τῷ τοῦ πεπέρεως, οὗ ὁ καρπὸς ὀνομάζεται μυρτίδανον ὅτι μύρτῳ ἔοικεν.

Galenus Med., *Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio* Volume 19, page 141, line 14

στρογγύλου: τοῦ Μυρτιδάνου, αὐτὸς γὰρ οὕτως γράφει καὶ τὸ Ἰνδικὸν ὃ καλοῦσι Πέρσαι πέπερι.

5.2 Arrian

Arrian of Nicomedia (/ˈæriən/; Latin: Lucius Flavius Arrianus Xenophon; Greek: Ἀρριανός c. AD 86 – c.160) was a Roman (ethnic Greek)[3] historian, public servant, military commander and philosopher of the 2nd-century Roman period. As with other authors of the Second Sophistic, Arrian wrote primarily in Attic (Indica is in Herodotus' Ionic dialect, his philosophical works in Koine Greek) .

The *Anabasis of Alexander* is perhaps his best-known work, and is generally considered one of the best sources for the campaigns of Alexander the Great. (It is not to be confused with *Anabasis*, the best-known work of the Athenian military leader and author Xenophon from the 5th-4th century BC.) Arrian is also considered as one of the founders of a primarily military-based focus on history. His other works include *Discourses of Epictetus* and *Indica*. (From Wikipedia²)

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* (0074: 001) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 1”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1967 (1st edn. corr.). Book 3, chapter 8, section 3, line 1

Βεβοηθήκεσαν γὰρ Δαρείῳ Ἰνδῶν τε ὅσοι Βακτρίοις ὁμοροὶ καὶ αὐτοὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοί· τούτων μὲν πάντων ἡγεῖτο Βῆσσος ὁ τῆς Βακτρῶν χώρας σατράπης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 8, section 4, line 2
Βαρσαέ<v>της δὲ Ἀραχωτῶν σατράπης Ἀραχωτούς τε ἦγε καὶ τοὺς ὀρείους Ἰνδοὺς καλουμένους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 8, section 6, line 6
ἐλέγετο δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ ἡ Δαρείου ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακισμυρίου, πεζοὶ δὲ ἐς ἑκατὸν μυριάδας, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια, ἐλέφαντες δὲ οὐ πολλοί, ἀλλὰ ἐς πεντεκαίδεκα μάλιστα Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν.

2. <http://en.wikipedia.org/wiki/Arrian>

5.2. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 11, section 5, line 3

κατὰ τὸ μέσον δέ, ἵνα ἦν βασιλεὺς Δαρεῖος, οἳ τε συγγενεῖς οἱ βασιλέως ἐτετάχατο καὶ οἱ μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἴνδοι καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καλούμενοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται· Οὕξιοι δὲ καὶ Βα-βυλώνιοι καὶ οἱ πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Σιττα-κηνοὶ εἰς βάθος ἐπιτεταγμένοι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 13, section 1, line 3

Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη τὰ στρατόπεδα ἐγίγνετο, ὥφθη Δαρεῖός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτόν, οἳ τε μηλοφόροι Πέρ-σαι καὶ Ἴνδοι καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται, κατ' αὐτὸν Ἀλέξανδρον τεταγ-μένοι καὶ τὴν ἴλην τὴν βασιλικήν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 14, section 5, line 2

καὶ ταύτῃ παραρραγείσης αὐτοῖς τῆς τάξεως κατὰ τὸ διέχον διεκπαίουσι τῶν τε Ἰνδῶν τινες καὶ τῆς Περ-σικῆς ἵππου ὥς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖ καρτερόν ἐγίγνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 15, section 1, line 8

καὶ πρῶτα μὲν τοῖς φεύγουσι τῶν πολεμίων ἱππεῦσι, τοῖς τε Παρθυαίοις καὶ τῶν Ἰνδῶν ἔστιν οἷς καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 6

Βαρσαέντης δέ, ὃς τότε κατεῖχε τὴν χώραν, εἷς ὢν τῶν ξυνεπιθεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ φυγῇ, προσιόντα Ἀλέξανδρον μαθὼν ἐς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 8

ξυλλαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἴνδοι παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν, καὶ ἀπο-θνήσκει πρὸς Ἀλεξάνδρου τῆς ἐς Δαρεῖον ἀδικίας ἔνεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 28, section 1, line 5

ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς προσχώρους Ἀραχώταις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 29, section 2, line 5

ὁ δὲ Ὁξος ῥέει μὲν ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Καυκάσου, ἔστι δὲ ποταμῶν μέγιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους γε δὴ Ἀλέξ-ανδρος καὶ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπῆλθον, πλὴν τῶν Ἰν-δῶν ποταμῶν· οἱ δὲ Ἴνδοι πάντων ποταμῶν μέγιστοὶ εἰσιν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 15, section 6, line 2

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 3, line 2

Ἐκ Βάκτρων δὲ ἐξήκοντος ἤδη τοῦ ἥρος ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν προῦχώρει ὡς ἐπ' Ἰνδούς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βακτρίων καὶ ξὺν αὐτῷ ἱππέας μὲν τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, πεζοὺς δὲ μυρίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 4

ἀφ-ικόμενος δὲ ἐς Νίκαιαν πόλιν καὶ τῇ Ἀθηνᾶ θύσας προῦχώρει ὡς ἐπὶ τὸν Κωφῆνα, προπέμψας κήρυκα ὡς Ταξίλην τε καὶ τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, κελεύσας ἀπαντᾶν ὅπως ἂν ἐκάστοις προχωρῇ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 7

καὶ Ταξίλης τε καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαρχοὶ ἀπὴντων, δῶρα τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς νομιζόμενα κομίζοντες, καὶ τοὺς ἐλέφαντας δώσειν ἔφασκον τοὺς παρὰ σφίσιν ὄντας, ἀριθμὸν ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 7, line 3

Ἐνθα δὴ διελὼν τὴν στρατιὰν Ἡφαιστίωνα μὲν καὶ Περδίκκαν ἐκπέμπει ἐς τὴν Πευκελαῶτιν χώραν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔχοντας τήν τε Γοργίου τάξιν καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας καὶ τοὺς μισθοφόρους ἱππέας ξύμπαντας, προστάξας τὰ τε κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βία ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολογία παρίστασθαι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν ἀφικομένους παρασκευάζειν ὅσα ἐς τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ξύμφορα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 8, line 2

καὶ οὗτοι ὡς ἀφίκοντο πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔπρασσον ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἦν τεταγμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 3, line 1

Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρὸς τινὶ ἤδη γηλόφῳ ὄντα κατιδὼν καὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἔστιν οὓς ἀμφ' αὐτὸν ξὺν πολὺ ἐλάττοσιν αὐτὸς ὦν ὁμῶς ἐδίωκεν ἔτι ἐκ τοῦ ἵππου· ὡς δὲ χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἵππῳ ἀναδραμεῖν ἦν, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλείπει παραδούς τινὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἄγειν, αὐτὸς δὲ ὡς εἶχε πεζὸς τῷ Ἰνδῷ εἵπετο.

5.2. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 4, line 3

καὶ ὁ μὲν Ἰνδὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος παίει ἐκ χειρὸς ἐς τὸ στῆθος ξυστῶ μακρῷ, καὶ ὁ θώραξ ἔσχε τὴν πληγὴν· Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμπᾶξ βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ καταβάλλει τε καὶ σκυλεύει αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 5, line 8

καὶ οὗτοι ἐπιγενόμενοι μόγις ἐξέωσαν τοὺς Ἰνδοὺς ἐς τὰ ὄρη καὶ τοῦ νεκροῦ ἐκράτησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 25, section 3, line 3

καὶ γίγνεται καὶ τούτοις μάχη καρτερὰ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι καὶ ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτη βαρβάρους οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι ἀλκιμώτατοι τῶν προσχώρων εἰσίν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 1, line 4

ὥς δὲ προσῆγεν ἤδη τοῖς τείχεσι, θαρρήσαντες οἱ βάρβαροι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἐκ τῶν πρόσω Ἰνδῶν, ἦσαν γὰρ οὗτοι ἐς ἑπτα- κισχιλίους, ὥς στρατοπεδευομένους εἶδον τοὺς Μακεδόνας, δρόμῳ ἐπ' αὐτοὺς ἦεσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 4, line 4

οἱ δὲ Ἰνδοὶ τῷ τε παραλόγῳ ἐκπλαγέντες καὶ ἅμα ἐν χερσὶ γεγενημένης τῆς μάχης ἐγκλίναντες ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 4

ἐπαγαγὼν δὲ τὰς μηχανὰς τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τι εὐμαρῶς κατέσεισε, βιάζομένους δὲ ταύτη τοὺς Μακεδόνας ἢ παρέρρηκτο τοῦ τείχους οὐκ ἀτόλμως οἱ Ἰνδοὶ ἡμύνοντο, ὥστε ταύτη μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀνεκαλέσατο τὴν στρατιάν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 9

τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῶν τε Μακεδόνων αὐτῶν ἢ προσβολὴ καρτερώτερα ἐγίγνετο καὶ πύργος ἐπήχθη ξύλινος τοῖς τείχεσιν, ὅθεν ἐκ- τοξεύοντες οἱ τοξόται καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφιέμενα ἀνέστελλεν ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 2, line 1

Καὶ οἱ Ἰνδοί, ἕως μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τοῦ χωρίου περιῆν, ἀπεμάχοντο καρτερῶς· ὥς δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀποθνήσκει ἐκεῖνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τινες πεπτωκότες

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐν τῇ ξυνεχεῖ πολιορκίᾳ, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματῖαι τε καὶ ἀπόμαχοι ἦσαν, ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 3

τῷ δὲ ἀσμένῳ γίνεται ἄνδρας ἀγαθοὺς διασῶσαι· καὶ ξυμβαίνει ἐπὶ τῷδε Ἀλέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς ὡς καταταχθέντας ἐς τὴν ἄλλην στρατιὰν ξὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 9

νυκτὸς δὲ ἐπενόουν δρασμῷ διαχρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἦθη ἀπαναστῆναι οὐκ ἐθέλοντες ἐναντία αἶρεσθαι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς ὅπλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 4, line 3

καὶ ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, περιστήσας τῆς νυκτὸς τῷ γηλόφῳ τὴν στρατιὰν πᾶσαν κατα- κόπτει τοὺς Ἰνδοὺς ἐν μέσῳ ἀπολαβών, τὴν τε πόλιν αἰρεῖ κατὰ κράτος ἐρημωθείσαν τῶν προμαχομένων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Ἀσσακάνου καὶ τὴν παῖδα ἔλαβεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 2, line 1

εἰ μὲν δὴ καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο ὁ Ἡρακλῆς ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος ἢ ὁ Αἰγύπτιος ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο, ἀλλὰ πάντα γὰρ ὅσα χαλεπὰ οἱ ἄνθρωποι ἐς τοσόνδε ἄρα αὖξουσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα, ὡς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἂν ἄπορα γενέσθαι μυθεύειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 5, line 4

καὶ οἱ ἀμφὶ Ἡφαι- στίωνά τε καὶ Περδίκκαν αὐτῷ ἄλλην πόλιν ἐκτειχίσαντες, Ὀροβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν, καὶ φρουρὰν καταλιπόντες ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦεσαν· ὡς δὲ ἀφίκοντο, ἔπρασσον ἤδη ὅσα ἐς τὸ ζεῦξαι τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ σατράπην κατέστησε Νικάνορα τῶν ἐταίρων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 3

αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε Πευκελαῶτιν οὐ πόρρω τοῦ Ἰνδοῦ ᾧκισμένην ὁμολογία παρεστήσατο καὶ ἐν αὐτῇ φρουρὰν κατα-

5.2. ARRIAN

στήσας τῶν Μακεδόνων καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ φρουρᾷ ἡγεμόνα, ὁ δὲ καὶ ἄλλα προσηγάγετο μικρὰ πολίσματα πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ὥκισμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 3, line 5

ὥς δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄπορον τὴν προσβολὴν κατέμαθον οἱ βάρβαροι, ἀναστρέψαντες τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον αὐτοὶ προσέβαλλον· καὶ γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Μακεδόνων μάχη καρτερά, τῶν μὲν διασπάσαι τὸν χάρακα σπουδῇ ποιουμένων, τῶν Ἰνδῶν, Πτολεμαίου δὲ διαφυλάξαι τὸ χωρίον· καὶ μείον σχόντες οἱ βάρβαροι ἐν τῷ ἀκροβολισμῷ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 4, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν τινα τῶν αὐτομόλων πιστόν τε ἄλλως καὶ τῶν χωρίων δαήμονα ἐπιλεξάμενος πέμπει παρὰ Πτολεμαῖον τῆς νυκτὸς, γράμματα φέροντα τὸν Ἰνδόν, ἵνα ἐνεγέγραπτο, ἐπειδὰν αὐτὸς προσβάλλῃ τῇ πέτρᾳ, τὸν δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβαροῖς κατὰ τὸ ὄρος μηδὲ ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ χωρίον, ὥς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένους τοὺς Ἰνδοὺς ἀμφιβόλους γίνεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 6, line 2

ἔστε μὲν γὰρ ἐπὶ μεσημβρίαν ξυνειστήκει καρτερὰ μάχη τοῖς τε Ἰνδοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐκβιαζομένων ἐς τὴν πρόσβασιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνιόντας· ὥς δὲ οὐκ ἀνίεσαν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μόγις δὴ ἀμφὶ δείλῃν ἐκράτησαν τῆς παρόδου καὶ ξυνέμιξαν τοῖς ξὺν Πτολεμαίῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 1, line 3

ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν οἱ τε σφενδονῇται σφενδονῶντες ἐς τοὺς Ἰνδοὺς ἐκ τοῦ ἤδη κεχωσμένου καὶ ἀπὸ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφιέμενα ἀνέστελλε τῶν Ἰνδῶν τὰς ἐκδρομὰς τὰς ἐπὶ τοὺς χωννύοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 2, line 1

Οἱ δὲ Ἰνδοὶ πρὸς τε τὴν ἀδιήγητον τόλμαν τῶν ἐς τὸν γήλοφον βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλαγέντες καὶ τὸ χῶμα ξυνάπτον ἤδη ὀρώντες, τοῦ μὲν ἀπομάχεσθαι ἔτι ἀπείχοντο, πέμψαντες δὲ κήρυκας σφῶν παρὰ Ἀλέξανδρον ἐθέλειν ἔφασκον ἐνδοῦναι τὴν πέτραν, εἴ σφισι σπένδοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 4, line 8

εἵχετό τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ πέτρα ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος γενομένη καὶ ἔθυνεν ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξανδρος καὶ κατεσκεύασε φρούριον, παραδοὺς Σισικόττῳ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φρουρᾶς, ὃς ἐξ Ἰνδῶν μὲν πάλαι ἡτομολῇκει ἐς Βάκτρα παρὰ Βῆσσον, Ἀλεξάνδρου δὲ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

κατασχόντος τὴν χώραν τὴν Βακτρίαν ξυνεστράτευέ τε αὐτῷ καὶ πιστὸς ἐς τὰ μάλιστα φαίνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 1

Αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ ὠδοποίει τὸ πρόσω ἰοῦσα ἄπορα ἄλλως ὄντα τὰ ταύτῃ χωρία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 5

ἐνταῦθα ξυλλαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρβάρων, καὶ παρὰ τούτων ἔμαθεν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἰνδοὶ παρὰ Ἀβισάρῃ ἀποπεφευγότες εἶεν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας ὅτι αὐτοῦ κατέλιπον νέμεσθαι πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ· καὶ τούτους ἡγήσασθαι οἱ τὴν ὁδὸν ἐκέλευσεν ὡς ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 8, line 2

εἰσὶ δὲ Ἰνδῶν πολλοὶ κυνηγέται τῶν ἐλεφάντων, καὶ τούτους σπουδῇ ἄμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἐθήρα ξὺν τούτοις τοὺς ἐλέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπόλλυνται κατὰ κρημνοῦ σφᾶς ῥίψαντες ἐν τῇ διώξει, οἱ δὲ ἄλλοι ξυλληφθέντες ἔφερόν τε τοὺς ἀμβάτας καὶ τῇ στρατιᾷ ξυνετάσσοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 9, line 4

καὶ αὗται κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγοντο ὡς ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἣντινα Ἑφαιστίων καὶ Περδίκκας αὐτῷ ἐξ- ὠκοδομηκότες πάλαι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 1, line 2
ARRIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἣντινα μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ᾠκίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διονύσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διονύσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διονύσος [ὅς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλησιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλὴν γε δὴ ὅτι οὐκ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 3
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἣντινα μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ᾠκίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διονύσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διονύσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διονύσος [ὅς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων,

5.2. ARRIAN

τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλησιν ἐπελθών, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἔξεταστέην χρή εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 6

Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὄς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τρώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλησιν ἐπελθών, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἔξεταστέην χρή εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 5, line 3

Διόνυσος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος τὸ Ἰνδῶν ἔθνος ἐπὶ θάλασσαν ὀπίσω κατήειπεν τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπομάχων στρατιωτῶν, οἳ δὴ αὐτῷ καὶ βάκχοι ἦσαν, κτίζει τὴν πόλιν τήνδε μνημόσυνον τῆς αὐτοῦ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἔπειτα ἐσόμενον, καθάπερ οὖν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρειάν τε ἔκτισας τὴν πρὸς Καυκάσῳ ὄρει καὶ ἄλλην Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἔκτικας ἤδη, τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνά χρόνον, οἷα δὴ πλείονα Διονύσου ἔργα ἀποδειξάμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 6, line 9

καὶ ἐκ τούτου ἔλευ-θέραν τε οἰκοῦμεν τὴν Νῦσαν καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι καὶ ἐν κόσμῳ πολιτεύοντες· τῆς δὲ ἐκ Διονύσου οἰκίσεως καὶ τότε σοι γενέσθω τεκμήριον· κίττος γὰρ οὐκ ἄλλη τῆς Ἰνδῶν γῆς φυόμενος παρ' ἡμῖν φύεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 2, section 6, line 3

καὶ τοὺς Μακεδόνας ἡδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα δὴ διὰ μακροῦ ὀφθέντα (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδῶν χώρᾳ κισσόν, οὐδὲ ἵνα περ αὐτοῖς ἄμπελοι ἦσαν) στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ποιῆσθαι, ὥς καὶ στεφανώσασθαι εἶχον, ἐφυμνοῦντας τὸν Διόνυσόν τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνακαλοῦντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 3, line 3

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἑω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπμισαδῶν χώραν ὥς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακεδόνας, Παραπάμισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύκασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὥς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 4, line 2

ἔν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βοῦς ἰδόντας ἐγκεκαυμένας ρόπαλον τεκμήριον εἶναι ἐπὶ τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 5, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, καταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ' αὐτῷ πεποιημένην πρὸς Ἡφαιστίωνος καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν σμικρότερα, δύο δὲ τριακοντόρους, καὶ παρὰ Ταξίλου τοῦ Ἰνδοῦ δῶρα ἦκοντα ἀργυρίου μὲν τάλαντα ἐς διακόσια, ἱερεῖα δὲ βοῦς μὲν τρισχιλίας, πρόβατα δὲ ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαν- τας δὲ ἐς τριάκοντα· καὶ ἱππεῖς δὲ ἑπτακόσιοι αὐτῷ Ἰνδῶν ἐς ξυμμαχίαν παρὰ Ταξίλου ἦκον· καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα, τὴν μεγίστην μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου, ὅτι αὐτῷ Ταξίλης ἐνδίδωσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 1

Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line

11

τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ, ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ μάλιστα οὐκ ἀμφίλογα καὶ ἐμοὶ ἀναγεγράφθω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 3

ἐπεὶ καὶ ὁ Ὑδάσπης καὶ Ἀκεσίνης καὶ Ὑδραώτης καὶ Ὑφασις, καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ ποταμοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος ὑπερφέρουσι, τοῦ Ἰνδοῦ δὲ μείονες εἰσὶν καὶ πολὺ δὴ μείονες, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Ἰνδὸς τοῦ Γάγγου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 8

Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν, ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα σταδίους <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 3, line 1

Τοῦτον τὸν ποταμὸν τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τὴν ἑὼν διέβαινε ξὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος ἐς τῶν Ἰνδῶν τὴν γῆν· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ οὔτε οἴστισι νόμοις διαχρῶνται ἐν τῇδε τῇ συγγραφῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὴ τινα ἄτοπα ἢ χώρα αὐτοῖς ἐκφέρει, οὔτε ἰχθύας ἢ κήτη ὅσα ἢ οἷα ὁ Ἰνδὸς ἢ ὁ Ὑδάσπης ἢ ὁ Γάγγης ἢ οἱ ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὐδὲ τοὺς μύρμηκας τοὺς τὸν χρυσὸν σφισιν ἐργαζομένους, οὐδὲ τοὺς γρυῖπας τοὺς φύλακας,

5.2. ARRIAN

οὐδὲ ὅσα ἄλλα ἐφ' ἡδονῇ μᾶλλον τι πεποιήται ἢ ἐς ἀφήγησιν τῶν ὄντων, ὥς τά γε κατ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 4, line 4

ἀλλὰ Ἀλέξανδρος γὰρ καὶ οἱ ξὺν τούτῳ στρατεύσαντες τὰ πολλὰ ἐξήλεγξαν, ὅσα γε μὴ καὶ αὐτῶν ἔστιν οἱ ἐψεύσαντο· ἀχρύσους τε εἶναι Ἰνδοὺς ἐξήλεγξαν, ὅσους γε δὴ Ἀλέξανδρος ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπῆλθε, πολλοὺς δὲ ἐπῆλθε, καὶ ἡκιστα χλιδῶντας κατὰ τὴν δίαίταν, ἀλλὰ μεγάλους μὲν τὰ σώματα, οἷους μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, πεντα- πῆχεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας, καὶ μελαν- τέρους τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ πολέμια πολὺ τι γενναιοτάτους τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων τῆς Ἀσίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 5, line 5

τὸ γὰρ Περσῶν τῶν πάλοι, ξὺν οἷς ὀρμηθεὶς Κῦρος ὁ Καμβύσου Μήδους τε τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο καὶ ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεστρέψατο, τὰ δὲ προσχωρήσαντά οἱ ἐκόντα κατέσχεν, οὐκ ἔχω ἀτρεκῶς ὥς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν συμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 1, line 1

Ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γεγράφεται ὅσα πιστό- τατα ἐς ἀφήγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοὺς Νέαρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἐρατοσθένης, δοκίμῳ ἄνδρε, ξυνεγραψάτην, καὶ νόμιμα ἅττα Ἰνδοῖς ἔστι καὶ εἰ δὴ τινα ἄτοπα ζῶα αὐτόθι φύεται καὶ τὸν παρά- πλουν αὐτὸν τῆς ἑξω θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 4, line 2

ὁ δὲ Καύκασον ἐκάλουν οἱ Ἀλεξάνδρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες, ὥς μὲν λέγεται τὰ Ἀλεξάνδρου αὖξοντες, ὅτι δὴ καὶ ἐπέκεινα ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν τοῖς ὅπλοις ἦλθεν Ἀλέξανδρος· τυχὸν δὲ καὶ ξυνεχὲς τυγχάνει ὃν τοῦτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ τῷ Σκυθικῷ Καυκάσῳ, καθάπερ οὖν αὐτῷ τούτῳ ὁ Ταῦρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ πρότερόν ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται Καύκασος τὸ ὄρος τοῦτο καὶ ὕστερον τῷδε τῷ ὀνόματι κληθήσεται· τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν ἔστε ἐπὶ <τὴν> μεγάλην τὴν πρὸς ἑω τε καὶ Ἰνδοὺς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 5, line 2

τοὺς οὖν ποταμούς, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντας τοὺς μὲν ὥς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τούτων τοὺς μὲν ἐς τὴν λίμνην ἐκδιδόναι τὴν Μαιῶτιν, τοὺς δὲ ἐς τὴν Ὑρκανίαν καλουμένην θάλασσαν, καὶ ταύτην κόλπον οὔσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης, τοὺς δὲ ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Ἰνδόν τε καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσίνην καὶ Ὑδραώτην καὶ Ὑφασιν καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ ἐς θάλασσαν καὶ οὗτοι ἐσβάλλουσιν ἢ εἰς τενάγη ἀναχε- όμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τὴν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα, ἐλαχίστην δὲ ὅσῃν ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 9
δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 3, line 2
ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἔω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον τὸ ὅρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ ὡς πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτέμνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 6, line 6
εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὁπότε ἰλὺν καταφέρουιν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων ἐνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδῖον τε ἢ πολλή ἐστι καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδῖον ἔχει προσκεχωσμένον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 7, line 4
Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάϋστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαϊάνδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν οὐδὲ σύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε <τὸ> τοῦ Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἴστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκείνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται, ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει καὶ πεντεκαίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παρα- λαβὼν καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 8, line 6
ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν συγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 7, section 1, line 1
Τὸ δὲ ζευγμα τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὅπως μὲν ἐποιήθη Ἀλεξάνδρῳ οὔτε Ἀριστόβουλος οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν· οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεκῶς εἰκάσαι, πότερα πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρος, καθάπερ οὖν ὁ Ἑλλησποντός τε πρὸς Ξέρξου καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ ὁ Ἴστρος πρὸς Δαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς ἐποιήθη αὐτῷ· δοκεῖ δ' ἔμοιγε πλοίοις μᾶλλον ζευχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι γέφυραν τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οὐδ' ἂν ἐν τοσῶδε χρόνῳ ἔργον οὕτως ἄτοπον

5.2. ARRIAN

ξυντελεσθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 1, line 2
Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπήσκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη
ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ συστρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 2
ὥς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦθα αὐτῷ θύει κατὰ νόμον Ἀλέξαν-
δρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 3
ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς Τάξιλα ἀφίκετο, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν με-
γίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 7
καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ οἱ τῇδε Ἰνδοὶ φιλίως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 3
ἦκον δὲ ἐνταῦθα παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρου πρέσβεις τοῦ τῶν ὀρείων Ἰνδῶν
βασιλέως ὃ τε ἀδελφὸς τοῦ Ἀβισάρου καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι, καὶ παρὰ
Δοξάρεως νομάρχου ἄλλοι, δῶρα φέροντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 8
καὶ ἀπο- δείξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν Μαχάτα φρουρὰν τε
ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις καὶ τοὺς ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νόσον· αὐτὸς δὲ ἦγεν
ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 4, line 5
ταῦτα ὥς ἔγνω Ἀλέξανδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πολεμοκράτους πέμψας ὀπίσω ἐπὶ
τὸν Ἰνδὸν ποταμόν τὰ πλοῖα ὅσα παρ- εσκεύαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ Ἰνδοῦ
ξυντεμόντα κελεύει φέρειν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 5, line 8
αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε δύναμιν ἔχων ἦκεν ἐς Τάξιλα καὶ πεντακισχιλίους τῶν
Ἰνδῶν, οὓς Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτῃ ὑπαρχοὶ ἦγον, ἦει ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 2
ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολε-
ροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἢ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τὰς>
ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέ-
ρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἐνθενπερ τῶν πολλῶν
ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηκόμεναι αὖξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος
δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι,
πλήν γε δὴ τοῦ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line

12

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἣ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἐνθενπερ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηκόμεναι αὖξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλήν γε δὴ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου καὶ τυχὸν καὶ ἄλλου του· ἀλλ' ὁ γε Ὑδάσπης περατὸς γίνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 11, section 3, line 8

καὶ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο ἐπὶ στρατοπέδου τὴν τε αὐτοῦ ἔχων ἱππαρχίαν καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωτῶν καὶ Παραπαμισαδῶν ἱππέας καὶ τῆς φάλαγγος τῶν Μακεδόνων τὴν τε Ἀλκέτου καὶ τὴν Πολυπέρχοντος τάξιν καὶ τοὺς νομάρχας τῶν ἐπὶ τάδε Ἰνδῶν καὶ τοὺς ἅμα τούτοις τοὺς πεντακισχιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 12, section 1, line 7

ἐν μέσῳ δὲ τῆς νήσου τε καὶ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, ἵνα αὐτῷ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο, Μελέαγρός τε καὶ Ἀτταλος καὶ Γοργίας ξὺν τοῖς μισθοφόροις ἱππεῦσί τε καὶ πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τούτοις διαβαίνειν παρηγγέλλετο κατὰ μέρος, διελόντας τὸν στρατόν, ὅποτε ξυνεχομένους ἤδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Ἰνδοὺς ἴδοιεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 2, line 6

γνώμην δὲ ἐπεποίητο, ὥς εἰ μὲν προσμίζειαν αὐτῷ οἱ ἀμφὶ τὸν Πῶρον ξὺν τῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἢ κρατήσειν αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἵππῳ προσβαλὼν ἢ ἀπομαχεῖσθαι γε ἔστε τοὺς πεζοὺς ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλμαν τῆς διαβάσεως ἄτοπον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ ἐκπλαγέντες φεύγοιεν, οὐ πόρρωθεν ἔξεσθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φυγὴν, ὥς πλείονα ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν φόνον γενόμενον ὀλίγον ἔτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 3, line 6

Ἀριστόβουλος δὲ λέγει τὸν Πῶρου παῖδα φθάσαι ἀφικόμενον σὺν ἄρμασιν ὥς ἐξήκοντα πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ τῆς νήσου τῆς μικρᾶς περᾶσαι Ἀλέξανδρον· καὶ τοῦτον δυνηθῆναι ἂν εἶρξαι Ἀλέξανδρον τῆς διαβάσεως χαλεπῶς καὶ μηδενὸς εἵργοντος περαιοθέντα, εἴπερ οὖν καταπηδήσαντες οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῶν ἀρμάτων προσέκειντο τοῖς πρώτοις τῶν ἐκβαιόντων· ἀλλὰ παραλλάξαι γὰρ ξὺν τοῖς ἄρμασι καὶ ἀκίνδυνον ποιῆσαι Ἀλεξάνδρῳ τὴν διάβασιν· καὶ ἐπὶ τούτους ἀφεῖναι Ἀλέξανδρον τοὺς ἱπποτοξότας, καὶ τραπῆναι αὐτοὺς οὐ χαλεπῶς, πληγὰς λαμβάνοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 4, line 2

5.2. ARRIAN

οἱ δὲ καὶ μάχην λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέσθαι τῶν Ἰνδῶν τῶν ζὺν τῷ παιδί τῷ Πῶρου ἀφιγμένων πρὸς Ἀλέξ- ανδρόν τε καὶ τοὺς ζὺν αὐτῷ ἰππέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 15, section 2, line 1

ὥς δὲ κατέμαθεν ἀτρεκῶς τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐνταῦθα δὴ ὀξέως ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ζὺν τῇ ἀμφ' αὐτὸν ἵππῳ· τοὺς δὲ ἐγκλίνειν, ὥς Ἀλέξανδρόν τε αὐτὸν κατεῖδον καὶ τὸ στίφος ἀμφ' αὐτὸν τῶν ἰππέων οὐκ ἐπὶ μετώπου, ἀλλὰ κατ' ἴλας ἐμβεβληκός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 1, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἤδη καθεώρα τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους, ἐπέστησε τοὺς ἰππέας τοῦ πρόσω, ὥς ἀναλαμβάνειν τῶν πεζῶν τοὺς ἀεὶ προσάγοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 2, line 1

ὥς δὲ τὴν τάξιν κατεῖδε τῶν Ἰνδῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἐλέφαντες προεβέβληντο καὶ πυκνὴ ἢ φάλαγξ κατὰ τὰ διαλείποντα αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προάγειν, αὐτὰ ἐκεῖνα ὀκνήσας ἅπερ ὁ Πῶρος τῷ λογισμῷ ξυνθεὶς ταύτῃ ἔταξεν· ἀλλὰ αὐτὸς μὲν ἅτε ἱποκρατῶν τὴν πολλὴν τῆς ἵππου ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν πολεμίων παρήλαυνεν, ὥς ταύτῃ ἐπιθησόμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 4, line 2

Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν τοὺς ἱπποτοξότας, ὄντας ἐς χιλίους, ὥς ταραῖσαι τοὺς ταύτῃ ἐφεστηκότας τῶν πολεμίων τῇ πυκνότητί τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων τῇ ἐπελάσει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε Ἰνδοὶ τοὺς ἰππέας πάντοθεν ξυναλίσσαντες παρίππευον Ἀλεξάνδρῳ ἀντιπαρεξάγοντες τῇ ἐλάσει, καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὥς παρήγγελτο, κατόπιν αὐτοῖς ἐπεφαίνοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 4

ταῦτα ξυνιδόντες οἱ Ἰνδοὶ ἀμφί- στομον ἠναγκάσθησαν ποιῆσαι τὴν τάξιν τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὥς ἐπ' Ἀλέξανδρον τὴν πολλὴν τε καὶ κρατίστην, οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖνόν τε καὶ τοὺς ἅμα τούτῳ ἐπέστρεφον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 2, line 2

τοῦτό τε οὖν εὐθὺς ἐτάραξε τὰς τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν Ἰνδῶν καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν καιρὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπιστροφῇ τῆς ἵππου ἐπιτίθεται τοῖς καθ'

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

αὐτόν, ὥστε οὐδὲ τὴν ἐμβολὴν ἐδέξαντο τῶν ἀμφ’ Ἀλέξανδρον ἱππέων οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ κατηρ[ρ]άχθησαν ὥσπερ εἰς τεῖχος τι φίλιον τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 3, line 9

καὶ ἦν τὸ ἔργον οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγώνων ἐοικός· τὰ τε γὰρ θηρία ἐπεκθέοντα ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπη ἐπιστρέψειεν, ἐκεράϊζε καίπερ πυκνὴν οὖσαν τὴν τῶν Μακεδόνων φάλαγγα, καὶ οἱ ἱππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πεζοῖς ἰδόντες ξυνεστηκὸς τὸ ἔργον ἐπιστρέψαντες αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ἐπὶ ἡλαυνον τῇ ἵππῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 4, line 7

καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἵππος Ἀλεξάνδρῳ ἐς μίαν ἵλην ἤδη ξυνηγμένη, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῷ ἐς τήνδε τὴν τάξιν καταστᾶσα, ὅπη προσπέσοι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξὺν πολλῷ φόνῳ ἀπελύοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 6, line 7

ἀλλ’ οἱ μὲν Μακεδόνες, ἅτε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ γνώμην τὴν σφῶν προσφερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅπη μὲν ἐπιφέροιντο εἶκον, ἀποστραφέντων δὲ εἶχοντο ἐσακοντίζοντες· οἱ δὲ Ἰνδοὶ ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενοι τὰ πλείω ἤδη πρὸς ἐκείνων ἐβλάπτοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 7, line 8

καὶ οὕτως οἱ μὲν ἱππεῖς τῶν Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατεκόπησαν ἐν τῷ ἔργῳ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ πανταχόθεν ἤδη προσκειμένων σφίσι τῶν Μακεδόνων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 1, line 6

καὶ οὗτοι οὐ μείονα τὸν φόνον ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰνδῶν ἐποίησαν, ἀκμηῆτες ἀντὶ κεκμη- κόντων τῶν ἀμφ’ Ἀλέξανδρον ἐπιγενόμενοι τῇ διώξει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 2, line 1

Ἀπέθανον δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀπο- δέοντες τῶν δισμυρίων, ἱππεῖς δὲ ἐς τρισχιλίους, τὰ δὲ ἄρματα ξύμπαντα κατεκόπη· καὶ Πώρου δύο παῖδες ἀπέθανον καὶ Σπιτάκης ὁ νομάρχης τῶν ταύτη Ἰνδῶν καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἁρμάτων οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἱπάρχαι καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς στρατιᾶς τῆς Πώρου ξύμπαντες .

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 5, line 1

Πῶρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἀποδειξάμενος μὴ ὅτι στρατηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὥς τῶν τε ἱππέων τὸν φόνον κατεῖδε καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς μὲν αὐτοῦ πεπτωκότας, τοὺς δὲ ἐρήμους τῶν ἡγεμόνων λυπηροὺς πλανωμένους, τῶν δὲ πεζῶν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολώλεσαν, οὐχ ἥπερ Δαρεῖος ὁ μέγας βασιλεὺς ἐξάρχων

5.2. ARRIAN

τοῖς ἀμφ' αὐτὸν τῆς φυγῆς ἀπεχώρει, ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑπέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ξυνεστηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος, τετρωμένος δὲ τὸν δεξιὸν ὦμον, ὃν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχων ἐν τῇ μάχῃ ἀν- εστρέφετο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος ἦρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ περιττός ὢν κατὰ τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀρμονίαν, ὥς ὕστερον καταμαθεῖν θεωμένοις ἦν), τότε δὴ καὶ αὐτὸς ἀπεχώρει ἐπιστρέψας τὸν ἐλέφαντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 6, line 4

πέμπει δὴ παρ' αὐτὸν πρῶτα μὲν Ταξίλην τὸν Ἰνδόν· καὶ Ταξίλης προς- ιπεύσας ἐφ' ὅσον οἱ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο τῷ ἐλέφαντι ὃς ἔφερε τὸν Πῶρον ἐπιστῆσαί τε ἡξίου τὸ θηρίον, οὐ γὰρ εἶναι οἱ ἔτι φεύγειν, καὶ ἀκοῦσαι τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου λόγων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 7, line 7

Ἀλέξανδρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πῶρῳ χαλεπὸς ἐγένετο, ἀλλ' ἄλλους τε ἐν μέρει ἔπεμπε καὶ δὴ καὶ Μερόην ἄνδρα Ἰνδόν, ὅτι φίλον εἶναι ἐκ παλαιοῦ τῷ Πῶρῳ τὸν Μερόην ἔμαθεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 2

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκεν καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν· καὶ οὕτως αὐτός τε βασιλικῶς κεκρημένος ἦν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῷ ἐχρήσατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 8

τοῦτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πῶρόν τε καὶ τοὺς ἐπέκεινα τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ Ἰνδοὺς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο ἐπ' ἄρχοντος Ἀθηναίους Ἡγήμονος μηνὸς Μουνυχιῶνος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 4, line 3

καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώ- νυμον ὠνόμασε, τὴν δὲ Βουκεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλα τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ, οὐ βληθεὶς πρὸς οὐδενός, ἀλλὰ ὑπὸ καύματος τε καὶ ἡλικίας (ἦν γὰρ ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη) καματηρὸς γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν ξυγκαμὼν τε καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ, ἀναβαινόμενός τε πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου [ὁ Βουκεφάλας οὗτος], ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας ἀπηξίου ἀμβάτας, καὶ μεγέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 2, line 5

Κρατερὸν μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο τὰς πόλεις ἄστινας ταύτη ἔκτιζεν ἀναστήσοντά τε καὶ ἐκτειχοῦντα· αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὥς ἐπὶ τοὺς προσχώρους

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τῇ Πώρου ἀρχῇ Ἰνδούς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 6, line 2

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ Πώρου ἄλλου τοῦ ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 8, line 3

τούτου τοῦ Ἀκεσίνου τὸ μέγεθος μόνου τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἀνέγραψεν· εἶναι γὰρ ἵνα ἐπέρασεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν πλοίων τε καὶ τῶν διφθερῶν ζὺν τῇ στρατιᾷ τὸ μὲν ῥεῦμα ὅζυ τοῦ Ἀκεσίνου πέτραις μεγάλαις καὶ ὀξείαις, καθ' ὧν φερόμενον βία τὸ ὕδωρ κυμαίνεσθαι τε καὶ καχλάζειν, τὸ δὲ εὖρος σταδίου ἐπέχειν πεντεκαίδεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 10, line 3

εἴη ἂν οὖν ἐκ τοῦδε τοῦ λόγου ξυντιθέντι τεκμηριοῦσθαι, ὅτι οὐ πόρρω τοῦ ἀληθοῦς ἀναγέγραπται τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μέγεθος, ὅσοις ἐς τεσσαράκοντα σταδίους δοκεῖ τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι τὸ εὖρος, ἵνα μέσως ἔχει αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδός· ἵνα δὲ στενότατός τε καὶ διὰ στενότητα βαθύτατος ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγεσθαι· καὶ ταῦτα πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 1, line 5

Περάσας δὲ τὸν ποταμὸν Κοῖνον μὲν ζὺν τῇ αὐτοῦ τάξει ἀπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ προστάξας ἐπι- μελεῖσθαι τῆς ὑπολελειμμένης στρατιᾶς τῆς διαβάσεως, οἱ τὸν τε σῆτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς ἤδη ὑπηκούου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια παρακομίζειν ἔμελλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 2, line 2

Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ ἦθη ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τοὺς μαχιμωτάτους ἐπι- λεξάμενον καὶ εἴ τινας παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέφαντας, τούτους δὲ ἀναλαβόντα[ς] ἰέναι παρ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 4, line 2

Ἐπὶ τοῦτον ἐλαύνων Ἀλέξανδρος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ὑδραῶτην ποταμόν, ἄλλον αὖ τοῦτον Ἰνδὸν ποταμόν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μείονα τοῦ Ἀκεσίνου, ὁξύτητι δὲ τοῦ ῥοῦ μείονα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 5, line 7

5.2. ARRIAN

ἐνταῦθα Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει δοὺς αὐτῷ μέρος τῆς στρατιᾶς, πεζῶν μὲν φάλαγγας δύο, ἱππέων δὲ τήν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δημητρίου ἱππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πώρου τοῦ ἀφεστηκότος χώραν, κελεύσας παραδιδόναι ταύτην Πώρῳ τῷ ἄλλῳ, καὶ εἰ δὴ τινα πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδραῶτου ποταμοῦ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν νέμεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόμενον τῷ Πώρῳ ἄρχειν ἐγχειρίσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 1, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλέξανδρῳ τῶν αὐτο- νόμων Ἰνδῶν ἄλλους τέ τινας καὶ τοὺς καλουμένους Καθαίους αὐτούς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην, εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἣ ἑπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότεροί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ’

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 2, line 8

εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἣ ἑπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότεροί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ’ αὐτούς Πῶρόν τε καὶ Ἀνισάρην ξύν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστήσαντας οὐδὲν πράξαντας τῆς παρασκευῆς ἄξιον ξυνέβη ἀπελθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 3, line 4

καὶ δευτεραῖος μὲν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραῶτου πρὸς πόλιν ἦκεν ἣ ὄνομα Πίμπραμα· τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν Ἀδραῖσται ἐκαλοῦντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 5, line 6

Ἀλέξανδρος δὲ τό τε πλῆθος κατιδὼν τῶν βαρβάρων καὶ τοῦ χωρίου τὴν φύσιν, ὡς μάλιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ ἐφαίνετο παρετάσσετο· καὶ τοὺς μὲν ἱπποτοξότας εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκπέμπει ἐπ’ αὐτούς, ἀκροβολίζεσθαι κελεύσας παριππεύοντας, ὡς μήτε ἐκδρομὴν τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰνδοὺς πρὶν ξυνταχθῆναι αὐτῷ τὴν στρατιὰν καὶ ὡς πληγὰς γίγνε- σθαι αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐντὸς τοῦ ὀχυρώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 7, line 8

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ τούτων τοὺς μὲν ἱππέας ἐπὶ τὰ κέρατα διελὼν παρήγαγεν, ἀπὸ δὲ τῶν πεζῶν τῶν προσγενομένων πυκνοτέραν τὴν ξύγκλεισιν τῆς φά- λαγγος ποιήσας αὐτὸς ἀνα- λαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην παρήγαγεν ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν ἀμάξας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 1, line 2

Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον προσαγαγοῦσαν οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἰνδοὶ ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ' ἐπιβεβηκότες αὐτῶν ἀφ' ὑψηλοῦ ἠκροβολίζοντο, γνοὺς Ἀλέξανδρος ὅτι οὐκ εἴη τῶν ἱππέων τὸ ἔργον καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου πεζὸς ἐπῆγε τῶν πεζῶν τὴν φάλαγγα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 2, line 3

καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακε- δόνες τοὺς Ἰν- δούς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὲ πυκνό- τεροὶ τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ δια- λείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρι ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὅμως ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 3, line 1

τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακε- δόνες τοὺς Ἰνδούς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὲ πυκνότεροὶ τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ δια- λείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρι ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὅμως ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 4, line 5

καὶ Ἀλέξανδρος ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιεστρατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν πό- λιν ὅσα γε ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἢ φάλαγξ· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος τῷ στρατοπέδῳ κυκλώ- σασθαι οὐ δυνατὸς ἐγένετο· κατὰ δὲ τὰ διαλείποντα αὐτοῦ, ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν τοῦ τείχους ἦν, τοὺς ἱππέας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης, γνοὺς οὐ βαθεῖαν οὔσαν τὴν λίμνην καὶ ἅμα εἰκάσας ὅτι φοβεροὶ γενό- μενοι οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τῆς προτέρας ἡττης ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 6, line 7

αὐτομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν ἐκ τῆς πόλεως τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νῷ ἔχοιεν αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἰνδοὶ κατὰ τὴν λίμνην, ἵνα περ τὸ ἐκλιπὲς ἦν τοῦ χάρακος.

5.2. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 4, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Πῶρος ἀφίκετο τοὺς τε ὑπολοί- πους ἐλέφαντας ἅμα οἱ ἄγων καὶ τῶν Ἰνδῶν ἐς πεντα- κισχιλίους, αἱ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυμπεπηγμέναι ἦσαν καὶ προσήγοντο ἤδη τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 5, line 2

καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν Ἰνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἐπτακισχιλίους, ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἐπτὰ μυριάδας καὶ ἄρματα τρια- κόσια καὶ ἵπποι πεντακόσιοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 6, line 8

Θάψας δὲ ὡς νόμος αὐτῷ τοὺς τελευτήσαντας Εὐμενῇ τὸν γραμματέα ἐκπέμπει ἐς τὰς δύο πόλεις τὰς ξυναφεστώσας τοῖς Σαγγάλοις δούς αὐτῷ τῶν ἱππέων ἐς τριακοσίους, φράσσοντα[ς] τοῖς ἔχουσι τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγάλων τὴν ἄλωσιν καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔσται χαλεπὸν <ἐξ> Ἀλεξάνδρου ὑπομένουσί τε καὶ δεχομένοις φιλίως Ἀλέξανδρον· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄλλοις τισὶ γενέσθαι τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ὅσοι ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 4

ὥς δὲ ἀπέγνω διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα τὴν πόλιν μὲν κατέσκαψε, τὴν χώραν δὲ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πάλαι μὲν αὐτονόμοις, τότε δὲ ἐκουσίως προσχωρήσασι προσέθηκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 9

καὶ Πῶρον μὲν ξὺν τῇ δυνάμει τῇ ἄμφ' αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ τὰς πόλεις αἱ προσκεχωρήκεσαν, φρουρὰς εἰσάξοντα εἰς αὐτάς, αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν ποταμὸν προὔχωρει, ὥς καὶ τοὺς ἐπέκεινα Ἰνδοῦς καταστρέψαιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 2, line 1

Τὰ δὲ δὴ πέραν τοῦ Ὑφάσιος εὐδαίμονά τε τὴν χώραν εἶναι ἐξηγγέλλετο καὶ ἀνθρώπους ἀγαθοὺς μὲν γῆς ἐργάτας, γενναίους δὲ τὰ πολέμια καὶ ἐς τὰ ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύοντας (πρὸς γὰρ τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι τοὺς πολλοὺς, τοὺς δὲ οὐδὲν ἔξω τοῦ ἐπιεικοῦς ἐξηγεῖσθαι), πληθὸς τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς ταύτῃ ἀνθρώποις πολὺ τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους Ἰνδοῦς, καὶ μεγέθει μεγίστους καὶ ἀνδρεῖα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 5, line 7

καὶ Αἴγυπτος ξὺν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Ἀραβίας ἔστιν ἃ καὶ Συρία ἢ τε κοίλη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται καὶ τὸ Σουσίῳν ἔθνος καὶ Πέρσαι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ Μῆδοι καὶ ὅσων Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπῆρχον, καὶ ὅσων δὲ οὐκ ἦρχον, τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπέκεινα τοῦ Καυκάσου, ὁ Τάναϊς, τὰ πρόσω ἔτι τοῦ Ταναΐδος, Βακτριανοί, Ὑρκάνιοι, ἡ θάλασσα ἡ Ὑρκανία, Σκύθας τε ἀνεστείλαμεν ἔστε ἐπὶ τὴν ἔρημον, ἐπὶ τούτοις μέντοι καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρεῖ, ὁ Ὑδάσπης διὰ τῆς ἡμετέρας, ὁ Ἀκεσίνης, ὁ Ὑδραώτης, τί ὀκνεῖτε καὶ τὸν Ὑφασιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος γένη προσθεῖναι τῇ ἡμετέρᾳ Μακεδόνων τε ἀρχῇ;

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 26, section 2, line 3

καὶ ἐγὼ ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς συμμαχοῖς τὸν μὲν Ἰνδικὸν κόλπον ξύρρουν ὄντα τῷ Περσικῷ, τὴν δὲ Ὑρκανίαν <θάλασσαν> τῷ Ἰνδικῷ· ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ εἰς Λιβύην περιπλευσθήσεται στόλῳ ἡμετέρῳ τὰ μέχρι Ἡρακλέους Στηλῶν· ἀπὸ δὲ Στηλῶν ἡ ἐντὸς Λιβύῃ πᾶσα ἡμετέρα γίνεταί καὶ ἡ Ἀσία δὴ οὕτω πᾶσα, καὶ ὅροι τῆς ταύτης ἀρχῆς οὔσπερ καὶ τῆς γῆς ὅρους ὁ θεὸς ἐποίησε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 27, section 7, line 9

σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίοις ἔτι χρήσῃ ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὸ ἐκούσιον ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀπέσται· ἐπανελθὼν δὲ αὐτός [τε], εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκ<ε>ίαν καὶ τὴν μητέρα τὴν σαυτοῦ ἰδὼν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καταστησάμενος καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρῷον οἶκον κομίσας οὕτω δὴ ἐξ ἀρχῆς ἄλλον στόλον στέλλεσθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν ἔω ὤκισμένα Ἰνδῶν γένη, εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον, εἰ δέ, ἐπὶ Καρχηδόνα καὶ τὰ ἐπέκεινα Καρχηδονίων τῆς Λιβύης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 29, section 4, line 4

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς ὁμόρου Ἀβισάρη χώρας ὑπαρχος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀβισάρου καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες ἃ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς καὶ τοὺς παρ' Ἀβισάρου ἐλέφαντας, ἀριθμὸν ἐς τριάκοντα· Ἀβισάρην γὰρ νόσῳ ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 2, line 1
πρότερον μὲν γε ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκοδείλους ἰδὼν, μόνῳ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλὴν Νείλου, πρὸς δὲ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἀκεσίνου κυάμους πεφυκότας ὁποίους ἡ γῆ ἐκφέρει ἡ Αἰγυπτία, καὶ [ὁ] ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀκεσίνης ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ἔδοξεν ἐξευρη- κέναι τοῦ Νείλου τὰς ἀρχάς, ὥς τὸν Νεῖλον ἐνθένδε ποθὲν ἐξ Ἰνδῶν ἀνίσχοντα καὶ δι' ἐρήμου πολλῆς γῆς ρέοντα καὶ ταύτη ἀπολλύοντα τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα, ἔπειτα, ὁπόθεν ἄρχεται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας ρεῖν, Νεῖλον ἤδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε τῶν ταύτη καὶ

Αἰγυ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 4, line 2

5.2. ARRIAN

καὶ δὴ καὶ πρὸς Ὀλυμπιάδα γράφοντα ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι καὶ ὅτι δοκοίη αὐτῷ ἐξευρηκέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς, μικροῖς δὴ τισι καὶ φαύλοις ὑπὲρ τῶν τηλικούτων τεκμαιρό- μενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 5, line 2

ἐπεὶ μέντοι ἀτρεκέστερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὴ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπι- χωρίων τὸν μὲν Ὑδάσπην τῷ Ἀκεσίνῃ, τὸν Ἀκεσίνην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό τε ὕδωρ ξυμβάλλοντας καὶ τῷ ὀνόματι συγχωροῦντας, τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίστομον τὸν Ἰνδὸν ὄντα, οὐδέ<ν> τι αὐτῷ προσῆκον τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας· τηνικαῦτα δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τοῦτο <τὸ> ἀμφὶ τῷ Νείλῳ γραφὲν ἀφελεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 1, line 4

αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε ἐταίρους καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' αὐτὸν ἀφιγμένοι ἦσαν βασιλέα μὲν τῆς ἐαλωκυίας ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἑπτὰ μὲν ἔθνων τῶν συμπάντων, πόλεων δὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τὰς δισχιλίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 3, line 2

Φιλίππῳ δὲ τῷ σατράπῃ τῆς ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ ὡς ἐπὶ Βακτρίους γῆς διαλιπόντι τρεῖς ἡμέρας παρήγγελο ἔπεσθαι ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 1, line 9

καὶ ἐπιβὰς τῆς νεῶς ἀπὸ τῆς πρῶρας ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπενδεν ἐς τὸν ποταμόν, τὸν τε Ἀκεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ὑδάσπῃ, ὄντινα μέγιστον αὐτῶν ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ὑδάσπῃ ἐπέπυστο καὶ οὐ πόρρω αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμ- βολάς, καὶ τὸν Ἰνδόν, ἐς ὄντινα ὁ Ἀκεσίνης ξὺν τῷ Ὑδάσπῃ ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 3

ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ καὶ τῶν ἐρετῶν ὅποτε ἀθρόοι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὖσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἵππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 4

καὶ τῶν ἐρετῶν ὅποτε ἀθρόοι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὖσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοῦς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 2

ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοῦς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 5

φιλωδοὶ γάρ, εἵπερ τινὲς ἄλλοι, Ἰνδοὶ καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου ἔτι καὶ τῶν ἄμα Διονύσῳ βακχευσάντων κατὰ τὴν Ἰνδῶν γῆν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 2, line 5

προσορμιζόμενος δὲ ὅπη τύχοι ταῖς ὄχθαις τοὺς προσοικοῦντας τῷ Ὑδάσπῃ Ἰνδοῦς τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμο- λογίαις παρελάμβανεν, ἤδη δὲ τινὰς καὶ ἐς ἀλκὴν χωρήσαντας βίᾳ κατεστρέψατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 3, line 3

αὐτὸς δὲ ὥς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυδρακῶν γῆν σπουδῇ ἔπλει, πλεί- στον τε καὶ μαχιμωτάτους τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν πυνθανόμενος καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο αὐτῷ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἀποτεθεῖσθαι εἰς τὰς ὀχυρωτάτας τῶν πόλεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνωκέναι διὰ μάχης ἵεναι πρὸς αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 1, line 5

Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς τε καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριαῖνας καὶ τῶν πεζεταίρων καλου- μένων τὴν Πείθωνος τάξιν καὶ τοὺς ἱπποτοξότας τε πάντας καὶ τῶν ἱπέων τῶν ἐταίρων τοὺς ἡμίσεας διὰ γῆς ἀνύδρου ὥς ἐπὶ Μαλλοῦς ἦγεν, ἔθνος Ἰνδικὸν Ἰνδῶν τῶν αὐτονόμων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 4, line 5

ὥς δὲ τάχιστα οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκκαν μὲν τὴν τε αὐτοῦ ἱππαρχίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀγριαῖνας πρὸς ἄλλην πόλιν ἐκπέμπει τῶν Μαλλῶν, οἱ ξυμπεφευγότες ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει κελεύ- σας, ἔργου δὲ μὴ ἔχεσθαι ἔστ' ἂν ἀφίκηται αὐτός, ὥς μηδὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως δια-

5.2. ARRIAN

φυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις ὅτι προσάγει ἡδη Ἀλέξανδρος· αὐτὸς δὲ προσέβαλλεν τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 7, section 6, line 3
εἶχετό τε ἡδη ἡ ἄκρα, καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβάνόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ πολλοὶ δὲ μαχόμενοι αὐτῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 4, line 4
ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλιπον οἱ Ἰνδοὶ ὥς προσάγοντα Ἀλέξανδρον ἔμαθον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 6, line 5
ὥς δὲ κατείδον ἱππέας μόνους, ἐπιστρέψαντες οἱ Ἰνδοὶ καρτερῶς ἐμάχοντο πλῆθος ὄντες ἐς πέντε μυριάδας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 1
καὶ Ἀλέξανδρος ὥς τὴν τε φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατείδε καὶ αὐτῷ οἱ πεζοὶ ἀπῆσαν, προσβολὰς μὲν ἐποιεῖτο ἐς κύκλους παριππεύων, ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἦει τοῖς Ἰνδοῖς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 5
καὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοῦ σφισι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων ἀποστρέψαντες ἡδη προτροπάδην ἔφευγον ἐς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν πλησίων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 1, line 4
καὶ ἐν τούτῳ οὐ δεξάμενοι οἱ Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν τὰ μὲν τεῖχη τῆς πόλεως λείπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν ξυνέφευγον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 4, line 3
ἡδη τε πρὸς τῇ ἐπάλξει τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα τοὺς μὲν ὥθει εἴσω τοῦ τείχους τῶν Ἰνδῶν, τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἀποκτείνας γεγυμνάκει τὸ ταύτῃ τείχος· καὶ οἱ ὑπασπισταὶ ὑπέρφοβοι γενόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως σπουδῇ ὠθούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα συντρίβουσιν αὐτήν, ὥστε οἱ μὲν ἡδη ἀνιόντες αὐτῶν κάτω ἔπεσον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἄπορον ἐποίησαν τὴν ἄνοδον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 5, line 3
Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἐπὶ τοῦ τείχους στάς κύκλῳ τε ἀπὸ τῶν πλησίων πύργων ἐβάλλετο, οὐ γὰρ πελάσαι γε ἐτόλμα τις αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρρῳ τούτων γε ἐσακοντιζόντων (ἔτυχε γάρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ τεῖχος), δῆλος μὲν ἦν Ἀλέξανδρος ὢν τῶν τε ὅπλων τῇ λαμπρότητι καὶ τῷ ἀτόπῳ τῆς τόλμης, ἔγνω δὲ ὅτι αὐτοῦ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον ἀποδεικνύμενος, καταπηδήσας δὲ εἴσω τοῦ τείχους τυχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ δὲ μή, καὶ κινδυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα καὶ τοῖς ἔπειτα πυθέσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ ἀσπουδεῖ

ἀποθανεῖ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 6, line 3
ἐνθα δὲ ἐρεισθεῖς πρὸς τῷ τείχει τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας καὶ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ θρασύτερον παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δὲ πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε καὶ ἄλλον λίθῳ, τὸν δὲ ἐγγυτέρῳ προσάγοντα τῷ ξίφει αὖθις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτεινον τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπὲρ- ελείποντο, οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κακῶς ἔχοντα, οὕπῳ γινώσκοντες βιώσιμον ὄντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 3, line 3

Αὐτίκα ἐν Ὀξυδράκαις τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ ὁ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνει αὐτονόμῳ Ἰνδικῷ ξυνέβη, καὶ ἡ τε πόλις Μαλλῶν ἦν καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξανδρον Μαλλοί, οἳ δὴ ἐγνώκεσαν μὲν ξυμμίζαντες τοῖς Ὀξυδράκαις οὕτω διαγωνίζεσθαι, ἔφθη δὲ διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλάσας πρὶν τινα ὠφέλειαν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ὀξυδρακῶν γενέσθαι ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωφελῆσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 13, section 3, line 10

οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλος ἄλλοθεν, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς ἀπτόμενοι, οἱ δὲ καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν καὶ τι καὶ ἐπευφημήσαντες ἀπελθεῖν· οἱ δὲ ταινίαις ἔβαλλον, οἱ δὲ ἄνθεσιν, ὅσα ἐν τῷ τότε ἢ Ἰνδῶν γῇ παρεῖχε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 1, line 6

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἳ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 2, line 5

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευσάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἢν τινα ἐλευθερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σῶαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστίν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέχει, σατράπην τε ἀναδέξεσθαι, ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλιν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 3, line 4

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιτο, ἀντὶ ὁμήρων καθέξειν, εἰ δὲ μή, ξυστρατεύοντας ἔξειν ἔστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς

5.2. ARRIAN

τοὺς ἄλλους Ἰνδούς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line

1

Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόσμητο καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος πολλὰ προσενεναυπή- γητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἱππέας ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, τῶν ψιλῶν δὲ ὅσους περ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους, ὀλίγον μὲν τι τῷ Ὑδραῶτι ποταμῷ κατέπλευσεν, ὥς δὲ συνέμιξεν ὁ Ὑδραῶτης τῷ Ἀκεσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀκεσίνης κρατεῖ τοῦ Ὑδραῶτου [ἐν] τῇ ἐπωνυμίᾳ, κατὰ τὸν Ἀκεσίνην αὐτῷ ἔπλει, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τοῦ Ἀκεσίνου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἦκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line

2

τέσσαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοὶ καὶ ναυσίποροι οἱ τέσσαρες εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν τὸ ὕδωρ ξυμβάλλουσιν, οὐ ξὺν τῇ σφετέρᾳ ἑκαστος ἐπωνυμία, ἀλλὰ ὁ Ὑδάσπης μὲν ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβάλλει, ἐμβαλὼν δὲ τὸ πᾶν ὕδωρ Ἀκεσίνην παρέχεται καλού- μενον· αὐθις δὲ ὁ Ἀκεσίνης οὗτος ξυμβάλλει τῷ Ὑδραῶτι, καὶ παραλαβὼν τοῦτον ἔτι Ἀκεσίνης ἐστί· καὶ τὸν Ὑφασιν ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἀκεσίνης παραλαβὼν τῷ αὐτοῦ δὴ ὀνόματι ἐς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλει· ξυμβαλὼν δὲ συγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line

10

ἔνθεν δὴ ὁ Ἰνδὸς πρὶν ἐς τὸ Δέλτα σχισθῆναι οὐκ ἀπιστῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδίους ἔρχεται καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν τυχόν, ἵνα περ λιμνάζει μᾶλλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line

2

Ἐνταῦθα ἐπὶ ταῖς ξυμβολαῖς τοῦ Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ προσέμενεν ἔστε ἀφίκετο αὐτῷ ξὺν τῇ στρατιᾷ Περδίκκας καταστρεψάμενος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβαστανῶν ἔθνος αὐτόνομον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line

7

ἐν τούτῳ δὲ ἄλλαι τε προσγίγνονται Ἀλεξάνδρῳ τριακόντοροι καὶ πλοῖα στρογγύλα ἄλλα, ἃ δὴ ἐν Ξάθοις ἐναυπηγήθη αὐτῷ, καὶ <Σόγδοι> ἄλλο ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον προσεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line

8

καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτου γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ, πρέσβεις ἦκον, ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 2, line

3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Φιλίππῳ μὲν δὴ τῆς σατραπείας ὅρους ἔταξε τὰς συμβολὰς τοῦ τε Ἀκεσί-
νου καὶ Ἰνδοῦ καὶ ἀπολείπει ξὺν αὐτῷ τοὺς τε Θρᾷκας πάντας καὶ ἐκ τῶν τάξεων ὅσοι ἐς
φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοὶ ἐφαίνοντο, πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι ἐκέλευσεν ἐπ’ αὐτῇ
τῇ ξυμβολῇ τοῖν ποταμοῖν, ἐλπίσας μεγάλην τε ἔσεσθαι καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώπους,
καὶ νεωσοίκους ποιηθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line
3

Ἐνθα δὴ διαβιβάσας Κρατερόν τε καὶ τῆς στρα-
τιᾶς τὴν πολλὴν καὶ τοὺς ἐλέφαν-
τας ἐπ’ ἀριστερὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅτι εὐπορώτερά τε ταύτῃ τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν
στρατιᾷ βαρεῖα ἐφαίνετο καὶ τὰ ἔθνη τὰ προσοικούντα οὐ πάντῃ φίλια ἦν, αὐτὸς
κατέπλει ἐς τῶν Σόγδων τὸ βασίλειον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line
9

τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ξυμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ Ἀκεσίνου χώρας ἔστε ἐπὶ θάλασσαν
σατράπην ἀπέδειξε[ν Ὁξυάρτην καὶ] Πείθωνα ξὺν τῇ παραλίᾳ πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 5, line
4

Καὶ Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐθις ξὺν τῇ στρατιᾷ [διὰ τῆς Ἀραχωτῶν καὶ Δραγγῶν
γῆς], αὐτὸς δὲ κατέπλει ἐς τὴν Μουσικανοῦ ἐπικράτειαν, ἣντινα εὐδαιμονεστάτην τῆς
Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οὐπω οὔτε ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανὸς ἐνδιδοὺς
αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φιλίᾳ ἐκπέμπει, οὐδέ τι οὔτε αὐτὸς ἐπεπόμε-
φει ἃ δὴ μεγάλῳ βασιλεῖ εἰκός, οὔτε τι ἤτήκει ἐξ Ἀλεξάνδρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 6, line
7

οὕτω δὴ ἐκπλαγεῖς κατὰ τάχος ἀπὴντα Ἀλεξάνδρῳ, δῶρά τε τὰ πλείστου ἄξια
παρ’ Ἰνδοῖς κομίζων καὶ τοὺς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἄγων καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὸν
ἐνδιδοὺς καὶ ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρ’ Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν ὧν
τις δέοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 2, line
7

ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ ἅμα οἱ ἤγε· καὶ <αἱ>
ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἱ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι οὐδέ τις ἐτρέπετο ἐς
ἀλκὴν· οὕτω καὶ Ἰνδοὶ πάντες ἐδεδούλωντο ἤδη τῇ γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ
τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 3, line
1

Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβον αὖ ἤγε τῶν ὀρειῶν Ἰνδῶν σατράπην ὑπ’ αὐτοῦ κατασταθέντα, ὃς
πεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὅτι Μουσικανὸν ἀφειμένον πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπύθετο

5.2. ARRIAN

καὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ ἄρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μουσικανὸν αὐτῷ πολέμια ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line

2

ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τούτῳ ἀποστᾶσαν εἶλεν καὶ τῶν Βραχμάνων, οἳ δὴ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν, ὅσοι αἵτιοι τῆς ἀποστάσεως ἐγένοντο ἀπέκτεινεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line

4

ὕπερ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας, εἰ δὴ τίς ἐστίν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ συγγραφῇ δηλώσω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 2, line

7

ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Πατάλων τῆς χώρας ἄρχων, ὃ δὴ τὸ Δέλτα ἔφην εἶναι τὸ πρὸς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποιούμενον, μεῖζον ἔτι τοῦ Δέλτα τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ οὗτος τήν τε χώραν αὐτῷ ἐνεδίδου πᾶσαν καὶ αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐπέτρεψεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 4, line

5

.... Ἡφαιστίων ἐπετάχθη, Πείθωνα δὲ τοὺς τε ἵππακοντιστάς ἄγοντα καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας ἐς τὴν ἐπέκεινα ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ διαβιβάσας, οὐχ ἥπερ Ἡφαιστίων τὴν στρατιὰν ἄγειν ἤμελλε, τάς τε ἐκ- τετειχισμένας ἤδη πόλεις ξυνοικίσαι ἐκέλευσε καὶ εἰ δὴ τινα νεωτερίζοιτο πρὸς τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα ἐς κόσμον καταστήσαντα ξυμβάλλειν οἱ ἐς τὰ Πάταλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 2, line

1

Περὶ δὲ τοῖς Πατάλοις σχίζεται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς <δύο> ποταμοὺς μεγάλους, καὶ οὗτοι ἀμφοτέρω- τεροὶ σώζουσι τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὄνομα ἔστω ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 4, line

2

οὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ, ὅτι πεφεύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοί, ἀπορώτερα τὰ τοῦ κατάπλου ἦν· χειμῶν τε ἐπιγίγνεται ἐς τὴν ὑστεραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς καὶ ὁ ἄνεμος τῷ ῥόφῳ πνέων ὑπεναντίος κοῖλόν τε ἐποίει τὸν ποταμὸν καὶ τὰ σκάφη διέσειεν, ὥστε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσται τῶν νεῶν, τῶν δὲ τριακοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντῃ διελύθησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 5, line

4

καὶ τῶν ψιλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκπέμψας ἐς τὴν προσωτέρω τῆς ὄχθης χώραν ξυλ- λαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐξηγοῦντο αὐτῷ τὸν πόρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 19, section 5, line

1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

αὐτὸς δὲ ὑπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὥς μὲν ἔλεγεν, ἀπιδεῖν εἴ ποὺ τις χώρα πλησίον ἀνίσχει ἐν τῷ πόντῳ, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐχ ἥκιστα ὥς πεπλευκέναι τὴν μεγάλην τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 1, line 9

Ἡφαιστίων μὲν δὴ ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐκτειχισμόν τε τοῦ ναυστάθμου καὶ τῶν νεωσοίκων τὴν κατασκευὴν· καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα ἐπενόει στόλον ὑπολείπεσθαι νεῶν οὐκ ὀλίγων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Πατάλοις, ἵναπερ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 2, line 1

Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον στόμα τοῦ Ἰνδοῦ κατ- ἐπλει αὖθις ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὥς καταμαθεῖν, ὅπῃ εὐπορωτέρα ἡ ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς τὸν πόντον γίγνεται· ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς σταδίους μάλιστα ὀκτακοσίους καὶ χιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 4, line 3

προσορμισθεὶς οὖν κατὰ τὴν λίμνην ἵναπερ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγοῦντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν τοὺς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεοννάτῳ αὐτοῦ καὶ τοὺς κερκούρους ξύμπαντας, αὐτὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ προελθὼν καὶ ταύτῃ ἐς τὴν θάλασσαν εὐπορωτέραν τε κατέμαθεν τὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολὴν καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ καὶ τῶν ἱππέων τινὰς ἅμα οἱ ἔχων παρὰ θάλασσαν ἦει στα- θμοὺς τρεῖς, τὴν τε χώραν ὅποια τίς ἐστιν ἡ ἐν τῷ παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος καὶ φρέατα ὀρύσσεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ὑδρεύεσθαι οἱ πλείοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 21, section 3, line 11

ἐκεῖθεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας καὶ τῶν πεζε- ταίρων καλουμένων τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς ἐταιρικῆς τό τε ἄγλημα καὶ ἵλην ἀφ' ἐκάστης ἱππαρχίας καὶ τοὺς ἱπποτοξότας ξύμπαντας ὥς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐς ἀριστερὰ ἐτράπετο, ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὥς κατὰ τὸν παράπλουν ἄφθονα εἶη τῇ στρατιᾷ τῇ παραπλεύουσῃ, καὶ ἅμα ὥς τοῖς Ὠρεῖταις τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν ἄφνω ἐπιπείσειν, ὅτι μηδὲν φίλιον αὐτοῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν στρατιὰν ἐπέπρακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 2, line 5

οὐ μὴν ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ταύτῃ ἐλθεῖν, τοῦτο μὲν μόνος Νέαρχος λέγει ὧδε, ἀλλὰ ἀκούσαντα γὰρ ὅτι οὕτω τις πρόσθεν διελθὼν

5.2. ARRIAN

ταύτη ξὺν στρατιᾷ ἀπεσώθη, ὅτι μὴ Σεμίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 3, line

2

ἐλθεῖν γὰρ δὴ καὶ Κῦρον ἐς τοὺς χώρους τούτους ὡς ἐσβαλοῦντα ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν, φθάσαι δὲ ὑπὸ τῆς ἐρημίας τε καὶ ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπολέσαντα τὴν πολλὴν τῆς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 25, section 4, line

4

ὔεται γὰρ ἡ Γαδρωσίῳ γῇ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐτησίων, καθάπερ οὖν καὶ ἡ Ἰνδῶν γῆ, οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων, ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵναπερ προσ- φέρονται τε αἱ νεφέλαι ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ ἀνα- χέονται, οὐχ ὑπερβάλλουσαι τῶν ὀρέων τὰς κορυφάς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line

3

ἤδη τε ἐπὶ Καρμανίας προὔ- χώρει ὁ βασιλεὺς καὶ ἀγγέλλεται αὐτῷ Φίλιππον τὸν σατράπην τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπιβουλευθέντα πρὸς τῶν μισθοφόρων δόλῳ ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ ἀποκτείναντας ὅτι οἱ σωματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μακεδόνες τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, τοὺς δὲ καὶ ὕστερον λαβόντες ἀπέκτειναν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line

8

ταῦτα δὲ ὡς ἔγνω, ἐκπέμπει γράμματα ἐς Ἰνδοὺς παρὰ Εὐδαμόν τε καὶ Ταξίλιν ἐπιμελεῖσθαι τῆς χώρας τῆς πρόσθεν ὑπὸ Φιλίππῳ τεταγμένης ἔστ' ἂν αὐτὸς σατράπην ἐκπέμψῃ ἐπ' αὐτῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 2, line

2

Ἦδη δέ τινες καὶ τοιάδε ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἔμοι λέγοντες, ὡς συζεύξας δύο ἄρμαξας κατακεί- μενος ξὺν τοῖς ἐταίροις καταυλούμενος τὴν διὰ Καρ- μανίας ἦγεν, ἡ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐστεφανωμένη τε καὶ παίζουσα εἶπετο, προὔκειτο δὲ αὐτῇ σῖτά τε καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τρυφὴν παρὰ τὰς ὁδοὺς συγκεκομισμένα πρὸς τῶν Καρμανίων, καὶ ταῦτα πρὸς μίμησιν τῆς Διονύσου βακχείας ἀπεικάσθη Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λόγος ἐλέγετο καταστρεψάμενον Ἰνδοὺς Διόνυσον οὕτω τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν, καὶ Θρίαμβόν τε αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διόνυσον καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τούτῳ θρίαμβους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 3, line

3

ἀλλὰ ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβούλῳ ἐπόμενος ξυγγράφῳ, θῦσαι ἐν Καρμανίᾳ Ἀλέξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρωσίων, καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμνικόν· καταλέξαι δὲ καὶ Πευκέστην ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἤδη μὲν ἐγνωκότα σατράπην κατα- στησai τῆς Περσίδος, ἐθέ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

λοντα δὲ πρὸ τῆς σατρα- πείας μηδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ ἐπτά εἰς τότε σωματοφύλακας, Λεοννάτον Ἀντέου, Ἡφαι- στίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθοκλέους, Ἀρι- στόνουν Πεισαίου, τούτους μὲν Πελλαίους, Περδίκκην

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 6, line 4

τοῦτον μὲν δὴ καταπέμπει αὐθις ἐκπερι- πλεύσοντα ἔστε ἐπὶ τὴν Σουσιανῶν τε γῆν καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐτῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγρητος, ταῦτα ἰδίᾳ ἀναγράψω αὐτῷ Νεάρχῳ ἐπόμενος, ὥς καὶ τήνδε εἶναι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνικὴν τὴν συγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 29, section 2, line 3

ὥς δὲ ἐπὶ τοῖς ὄροις ἦν τῆς Περσίδος, Φρασσάρτην μὲν οὐ κατέλαβε σατραπεύοντα ἔτι (νόσῳ γὰρ τε- τελευτηκῶς ἐτύγχανεν ἐν Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος), Ὀρξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος, οὐ πρὸς Ἀλεξ- άνδρου κατασταθεῖς, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάξαι Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ὄντος ἄλλου ἄρχοντος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 2, line 1
ARRIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθος λαμβάνει αὐτὸν κατα- πλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς ἐς τὸν πόντον, καθάπερ τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τὴν ταύτην θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 5, line 2

καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν ἔστιν οὗς κατα- ληφθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαιθρίους ἐν λειμῶνι, ἵναπερ αὐτοῖς διατριβαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 2, line 4

ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα αὐτῷ ἀφικομένῳ καὶ ἰδόντι τῶν σοφι- στῶν <τῶν]2 Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς πόθος ἐγένετο ξυν- εἶναι τινα οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὁμιλεῖται οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμις ὄνομα, οὗτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλεξάνδρον ἦξιν οὕτε τοὺς ἄλλους εἶα, ἀλλὰ ὑποκρίνασθαι γὰρ λέγεται ὥς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅτι οὕτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου, ἔχει<v> γὰρ οἱ εὖ τὰ παρόντα, καὶ ἅμα ὁρᾶν τοὺς ξὺν αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ

5.2. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 4, line 1

οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι, οὔτε αὖ δεδιέναι, ὅτου κρατοίη ἐκεῖνος, ἔστιν οὗ εἴργεσθαι· ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξ- ἀρκεῖν φέρουσιν τὰ ὠραῖα, ἀποθανόντα δὲ ἀπαλ- λαγήσεσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 5

αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν ὑπὸ τῆς νόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναι γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ κοιμισθῆναι φερόμενον, ἐστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν νόμῳ καὶ ἄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 6

οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν καὶ αὐτῶν ἔπαινοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 6, line 8

ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτῳ γινῶναι ἐπιμελές, [ὅτι] ὥς καρτερόν τέ ἐστι καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρω- πίνη ὃ τι περ ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 4, section 2, line 4

πολλὰ μὲν δὴ ἐπεπλημμέλητο ἐκ τῶν κατεχόντων τὰς χώρας ὅσαι δορίκτητοι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο ἔς τε τὰ ἱερὰ καὶ τάφους καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηκόους, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰνδοὺς στόλος ἐγεγένητο τῷ βασιλεῖ καὶ οὐ πιστὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν αὐτὸν ἐκ τοσῶνδε ἐθνῶν καὶ τοσῶνδε ἐλεφάντων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδόν τε καὶ Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ Ὑφασιν φθειρόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 5, line 2

καὶ ἐστεφάνωσε χρυσοῖς στεφάνοις τοὺς ἀνδραγαθία διαπρέποντας, πρῶτον μὲν Πευκέσταν τὸν ὑπερασπίσαντα, ἔπειτα Λεοννάτον, καὶ τοῦτον ὑπερασπίσαντα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς κινδύ- νους καὶ τὴν ἐν Ὠροῖς νίκην γενομένην, ὅτι παραταξά- μενος σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ δυνάμει πρὸς τοὺς νεωτερί- ζοντας τῶν τε Ὠρειτῶν καὶ τῶν πλησίον τούτων ὠκισμένων τῇ τε μάχῃ ἐκράτησε καὶ τὰ ἄλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ὠροῖς κοσμήσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 6, line 2

ἐπὶ τούτοις δὲ Νέαρχον ἐπὶ τῷ περίπλῳ τῷ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς κατὰ τὴν μεγά- λην θάλασσαν ἐστεφάνωσε· καὶ γὰρ καὶ οὗτος ἤδη ἀφιγμένος ἐς Σοῦσα ἦν· ἐπὶ τούτοις δὲ Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς νεῶς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡφαιστίωνα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς σωματοφύλακας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 9, section 8, line 6

σατράπας τοὺς Δαρείου τήν τε Ἰωνίαν πᾶσαν τῇ ὑμετέρῃ ἀρχῇ προσέθηκα καὶ τὴν Αἰολίδα πᾶσαν καὶ Φρύγας ἀμφοτέρους καὶ Λυδοὺς, καὶ Μίλητον εἶλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐκόντα προσχωρήσαντα λαβὼν ὑμῖν καρποῦσθαι ἔδωκα· καὶ τὰ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγαθὰ, ὅσα ἀμαχεὶ ἐκτησάμην, ὑμῖν ἔρχεται, ἢ τε κοίλῃ Συρίᾳ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὑμέτερον κτῆμά εἰσι, καὶ Βαβυλῶν καὶ Βάκτρα καὶ Σοῦσα ὑμέτερα, καὶ ὁ Λυδῶν πλοῦτος καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ καὶ τὰ Ἰνδῶν ἀγαθὰ καὶ ἡ ἔξω θάλασσα ὑμέτερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρατηγοί, ὑμεῖς ταξιάρχαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 6, line 6

βούλεσθε, ἅπιτε πάντες, καὶ ἀπελθόντες οἴκοι ἀπαγ- γείλατε ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάκας, καταστρεψάμενον δὲ Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωτοὺς καὶ Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὅξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἧ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 3

Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὅξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἧ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἷχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 8

Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἧ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας

5.2. ARRIAN

θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἷχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 2, line 5

πόθος γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν καλουμένην ποία τινὶ ξυμβάλλει θαλάσση, πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου ἢ ἀπὸ τῆς ἐώας τῆς κατ' Ἰνδοὺς ἐκπεριερχομένη ἢ μεγάλη θάλασσα ἀναχεῖται εἰς κόλπον τὸν Ὑρκάνιον, καθάπερ οὖν καὶ τὸν Περσικὸν ἐξεῦρε, τὴν Ἐρυθρὰν δὲ καλουμένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 3, line 6

οὐ γὰρ πω ἐξεύρηντο αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καίτοι ἐθνῶν τε αὐτὴν <περι>οικούντων οὐκ ὀλίγων καὶ ποταμῶν πλοῖμων ἐμβαλλόντων ἐς αὐτήν· ἐκ Βάκτρων μὲν Ὁξος, μέγιστος τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰνδῶν, ἐξίησιν ἐς ταύτην τὴν θάλασσαν, διὰ Σκυθῶν δὲ Ἰαξάρτης· καὶ τὸν Ἀράξην δὲ τὸν ἐξ Ἀρμενίων ρέοντα ἐς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 1, line 5

Ἐπεὶ καὶ τοῖόνδε τινὰ λόγον Ἀριστόβουλος ἀνα- γέγραφεν, Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀμφιπολίτην τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς στρατιᾶς ἦν παρὰ Μαζαίῳ τῷ Βαβυλῶνος σατράπῃ ἀπέλιπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ συνέμιξεν ἐπανιόντι αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν, ὀρώντα πικρῶς τιμωρούμενον τοὺς σατράπας ὅσοι ἐπ' ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χώρᾳ τεταγμένοι ἦσαν, ἐπιστεῖλαι Πειθαγόρᾳ τῷ ἀδελφῷ, μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πειθαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγχχνων μαντείας, μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς σωτηρίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 6, line 1

καὶ μὲν δὴ καὶ ὑπὲρ Καλάνου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τοῖόςδε τις ἀναγέγραπται λόγος, ὅποτε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦει ἀποθανούμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Ἀλεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐθελῆσαι πρὸς- ελθεῖν ἀσπασόμενον, ἀλλὰ φάναι γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν ἀσπάζεταιται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 19, section 1, line 5

Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὧτων μὲν ἕκαστοι πρὸς- βευόμενοι οὐκ ἀναγέγραπται, δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στεφανούντων τε αὐτὸν ἦσαν καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φασκόντων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 6

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Λόγος δὲ κατέχει ὅτι ἤκουεν Ἀραβας δύο μόνον τιμᾶν θεούς, τὸν Οὐρανόν τε καὶ τὸν Διόνυσον, τὸν μὲν Οὐρανὸν αὐτόν τε ὀρώμενον καὶ τὰ ἄστρα ἐν οἷ ἔχοντα τά τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' ὅτου μεγίστη καὶ φανοτάτη ὠφέλεια ἐς πάντα ἤκει τὰ ἀνθρώπεια, Διόνυσον δὲ κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 10

οὐκ οὖν ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον ἂν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ φαυλό-
τερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον, εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας ἐπι- τρέψειεν
αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 2, line 7

τῆς τε χώρας ἡ εὐδαιμονία ὑπεκίνει αὐτόν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κα-
σίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτόν, ἐκ δὲ
τῶν θάμνων τὸ κιννάμω- μον τέμνεσθαι, οἱ λειμῶνες δὲ ὅτι νάρδον αὐτόματοι ἐκφέ-
ρουσι· τό <τε> μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάτ- των ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας ἤπερ
ἢ τῆς Ἰνδικῆς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκεῖσθαι πολλάι, καὶ λιμένες
πανταχοῦ τῆς χώρας ἐνεῖναι, οἷοι παρασχεῖν μὲν ὄρμους τῷ ναυτικῷ, παρασχεῖν δὲ
καὶ πόλεις ἐνοικισθῆναι καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαίμονας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 8, line 8

ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ προστεταγμένον περιπλεῦσαι τὴν χερρόνησον τὴν Ἀράβων πᾶ-
σαν ἔσπε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον τὸν καθ' Ἡρώων πόλιν· οὐ
μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρόσω ἐλθεῖν, καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀράβων γῆν·
ἀλλ' ἀναστρέψας γὰρ παρ' Ἀλέξαν- δρον ἐξήγγειλεν τὸ μέγεθός τε τῆς χερρονήσου
θαυ- μαστόν τι εἶναι καὶ ὅσον οὐ πολὺ ἀποδέον τῆς Ἰνδῶν γῆς, ἄκραν τε ἀνέχειν ἐπὶ
πολὺ τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὲ καὶ τοὺς σὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς πλέοντας,
πρὶν ἐπικάμψαι ἐς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, οὐ πόρρω ἀνατείνουσιν ἰδεῖν τε καὶ παρ'
ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν ἐς αὐτήν, καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ κυβερνήτῃ ταύτη δοκοῦν· ἀλλὰ
Νεάρχος λέγει ὅτι αὐτὸς διεκώλυσεν, ὥς ἐκπερι- πλεύσας τὸν κόλπον τὸν Περσικόν
ἔχοι ἀπαγγεῖλαι Ἀλεξάνδρῳ ἐφ' οἷσισι πρὸς αὐτοῦ ἐστάλη· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῦσαι
τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστάλθαι, ἀλλ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica (0074: 002) "Flavii Arriani quae exstant
omnia, vol. 2", Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Chapter
t, section 1, line 1

ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐμεμψάμην ἔστιν ἃ ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν Ἀλεξάνδρου ἔργων, ἀλλὰ
αὐτόν γε Ἀλέξανδρον οὐκ αἰσχύνομαι θαυμάζων· τὰ δὲ ἔργα ἐκεῖνα ἐκάκισα ἀληθείας
τε ἔνεκα τῆς ἐμῆς καὶ ἅμα ὠφελείας τῆς ἐς ἀνθρώπους· ἐφ' ὅτῳ ὠρμήθην οὐδὲ αὐτὸς
ἄνευ θεοῦ ἐς τήνδε τὴν συγγραφὴν. INΔ*IKH

5.2. ARRIAN

Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ πο- ταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὡσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανες ὡσαύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 1, line 1

INΔ*IKH

Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ πο- ταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὡσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανες ὡσαύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 4, line 1

Νυσαῖοι δὲ οὐκ Ἰνδικὸν γένος ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἅμα Διονύσῳ ἐλθόντων ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδῶν, τυχὸν μὲν [καὶ] Ἑλλήνων, ὅσοι ἀπόμαχοι αὐτῶν ἐγένοντο ἐν τοῖς πολέμοις οὕστινας πρὸς Ἰνδοὺς Διόνυσος ἐπολέμησε, τυχὸν δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων τοὺς ἐθέλοντας τοῖς Ἑλλήσι συνώκισε, τὴν τε χώραν Νυσαίην ὠνόμασεν ἀπὸ τῆς τροφοῦ τῆς Νύσης Διόνυσος καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν Νύσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 8, line 4

ταῦτα μὲν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ Διονύσῳ ἐποίησαν, καὶ ἐξηγείσθων αὐτὰ ὅσοι λόγιοι Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων· ἐν Ἀσσακηνοῖσι δὲ Μάσσασκα, πόλις μεγάλη, ἵναπερ καὶ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσακίης· καὶ ἄλλη πόλις Πευκελαΐτις, μεγάλη καὶ αὐτή, οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 8, line 5

ταῦτα μὲν ἔξω τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὤκισται πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ τὸν Κωφῆνα· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἔω, τοῦτό μοι ἔστω ἢ Ἰνδῶν γῆ καὶ Ἰνδοὶ οὗτοι ἔστωσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 1, line 3

ὄροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν βορέου ἀνέμου ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 5, line 2

τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπείργει ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἵναπερ αὐτὸς κατὰ δύο στόματα ἐκδιδοῖ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ στόματα, καθάπερ τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ συνεχέα, ἀλλ' ὥς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπ' ὧν τὸ Δέλτα ποιεῖται τὸ Αἰγύπτιον, ὧδέ τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιεῖ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, οὐ μείον τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦτο Πάταλα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ καλεῖται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 7, line 3

τὸ δὲ πρὸς νότου τε ἀνέμου καὶ μεσαμβρίας αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπείργει τὴν Ἰνδῶν γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἔω ἢ αὐτὴ θάλασσα ἀπείργει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 8, line 2

τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίας κατὰ Πάταλά τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς ὤφθη πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ πρὸς ἔω Ἀλέξανδρος μὲν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οὐκ ἐπῆλθε τὰ [δὲ] πρόσω ποταμοῦ Ὑφάσιος, ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγ- γεω καὶ ἵνα τοῦ Γάγγεω αἱ ἐκβολαὶ καὶ πόλις Παλίμ- βοθρα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῶν Γάγγη.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 2, line 2

οὗτος ἀπὸ τοῦ ὄρεος τοῦ Ταύρου, ἵνα τοῦ Ἰνδοῦ αἱ πηγαί, παρ' αὐτὸν <τὸν>2 Ἰνδὸν ποταμὸν ἰόντι ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς μυρίους σταδίους καὶ τρισχι- λίους τὴν πλευρὴν λέγει ἐπέχειν τῆς γῆς τῆς Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 3, line 6

ταυ- τησὶ δὲ ἀντίπορον πλευρὴν ποιεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρεος παρὰ τὴν ἐξῆν θάλασσαν, οὐκέτι ταύτῃ τῇ πλευρῇ ἴσην, ἀλλὰ ἄκρην γὰρ ἀνέχειν ἐπὶ μέγα εἴσω εἰς τὸ πέ- λαγος, ἐς τρισχιλίους σταδίους μάλιστα ἀνατείνουσιν τὴν ἄκρην· εἴη ἂν ὦν αὐτῷ ἡ πλευρὴ τῆς Ἰνδῶν γῆς <ή> πρὸς ἑὼ μυρίους καὶ ἑξακισχιλίους σταδίους ἐπέχουσα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 4, line 1

τοῦτο μὲν αὐτῷ πλάτος τῆς Ἰνδῶν γῆς συμβαίνει, μῆκος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρας ἐπὶ ἑὼ ἔστε μὲν ἐπὶ πόλιν Παλίμ- βοθρα μεμετρημένον σχοίνοισι λέγει ἀναγράφειν καὶ – εἶναι γὰρ ὁδὸν βασιλῆην – τοῦτο ἐπέχειν ἐς μυ- ρίους σταδίους· τὰ δὲ ἐπέκεινα οὐκέτι ὡσαύτως ἀτρεκέα· φήμας δὲ ὅσοι ἀνέγραψαν, ζὺν τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούσῃ ἐς τὸ πέλαγος ἐς μυρίους σταδίους μάλιστα ἐπέχειν λέγου- σιν· εἶναι δὲ ἂν ὦν τὸ μῆκος τῆς Ἰνδῶν γῆς σταδίων μάλιστα δισμυρίων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 6, line 1

<Κτησίης> δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων, οὐδὲ <Ὀνη- σίκριτος>, τρίτην μοῖραν τῆς πάσης γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 7, line 1

<Νέαρχος> δὲ μηνῶν τεσσάρων ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 7, line 2

<Μεγασθένης> δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐς ἐσπέ- ρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὅ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιεοῦσι· καὶ λέγει <Μεγασθένης> μυρίων καὶ ἑξακισχι- λίων σταδίων εἶναι ἵνα περ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 9, line 1

ποταμοὶ δὲ τοσοῖδε εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὅσοι οὐδὲ ἐν τῇ πάσῃ Ἀσίῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 9, line 3

μέγιστοι μὲν ὁ Γάγγης τε καὶ ὁ Ἰν- δός, ὅτου καὶ ἡ γῇ ἐπώνυμος, ἄμφω τοῦ τε Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἰστροῦ τοῦ Σκυθικοῦ, καὶ εἰ ἐς ταῦτό συνέλθοι αὐτοῖσι τὸ ὕδωρ, μέζονες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 10, line 4

δοκέειν δὲ ἔμοιγε, καὶ ὁ Ἀκεσίνης μέζων ἐστὶ τοῦ τε Ἰστροῦ καὶ τοῦ Νείλου, ἵνα περ παραλαβὼν ἅμα τὸν τε Ὑδάσπεα καὶ τὸν Ὑδραῶτα καὶ τὸν Ὑφασιν ἐμβάλλει ἐς τὸν

5.2. ARRIAN

Ἰνδόν, ὥς καὶ τριάκοντα αὐτῷ στάδια τὸ πλάτος ταύτη εἶναι· καὶ τυχὸν καὶ ἄλλοι πολλοὶ μέζονες ποταμοὶ ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ῥέουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 2, line 2

αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖς τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίσ- χειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς ἑωυτὸν τὸν τε Καϊνᾶν ποταμὸν καὶ τὸν Ἑρανοβοᾶν καὶ τὸν Κοσσό- ανον, πάντας πλωτοὺς, ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιπτόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτοὺς, ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγό- ρανιν καὶ Ὠμαλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 5, line 1

ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμινά- σης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώ- ματις ἐξ ἔθνους Ἰνδικοῦ τοῦ Μαδυανδινῶν ῥέων, καὶ ἐπὶ τού- τοις Ἄμυστις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύμαγισ ἐπὶ <τοῖσι> Παζάλαις καλουμένοισι· καὶ Ἑρέννεσις ἐν Μάθαις, ἔθνη Ἰνδικῶ, συμβάλλει τῷ Γάγγῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 8, line 1

τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταὐτὸν ἔρχεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 10, line 2

ὁ δὲ Ἀκεσίνης ἐν Μαλλοῖς συμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκε- σίνην ἐκδιδοῖ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 11, line 1

τούτων ὁ Ἀκεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἑωυτοῦ ἤδη ὀνόματι ἐς- βάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 12, line 1

Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαίτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροίαν, ἐκ- διδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 12, line 3

καθύπερθε δὲ τουτέων Πάρεννος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 13, line 2

οὐκ οὐκ ἀπιστίαν χρή ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω μηδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἴστρον καὶ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 15, line 3

ἐς μὲν γε τὸν Νεῖλον οὐδένα ποταμὸν ἐκδι- δόντα ἴσμεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ διώρυχας τετμημένας κατὰ τὴν χώραν τὴν Αἰγυπτίην· ὁ δὲ Ἴστρος ὀλίγος μὲν ἀνίσχει ἀπὸ τῶν πηγέων, δέχεται δὲ πολλοὺς ποταμούς, ἀλλὰ οὔτε πλήθει ἴσους τοῖς Ἰνδῶν ποταμοῖ- σιν, οἱ ἐς τὸν Ἰνδόν καὶ τὸν Γάγγην ἐκδιδοῦσιν, πλωτοὺς δὲ δὴ καὶ κάρτα ὀλίγους, ὧν τοὺς μὲν αὐτοὺς ἰδὼν οἶδα, τὸν Ἐνον τε καὶ τὸν Σάον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 1, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοὴ ἀναγεγράφθω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 2, line 3

ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα <Μεγασθένης> ἀνέγραψεν, οἳ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἑῶν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον, ὥστε τοὺς πάντας ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοί, ναυσίποροι πάντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 3, line 2

ἀλλ' οὐδὲ <Μεγασθένης> πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλὴν γε <δὴ> ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες· συγγενέσθαι γὰρ Σανδροκόττῳ λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἔτι τούτῳ μείζονι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 4, line 2

οὗτος ὢν ὁ <Μεγασθένης> λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι, Ἰδάνθурсον δὲ τὸν Σκύθρα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα καταστρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρατέοντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 7, line 2

Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς βουλευμασιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 8, line 1

ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπ' Ἰνδοὺς μῶνον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 8, line 3

καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει ὡς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς καὶ καταστρεψαμένου Ἰνδοῦς, Ἡρακλέος δὲ περί οὐ πολλός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 9, line 3

Διονύσου μὲν γε καὶ Νῦσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατηλασίας, καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας, καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάστικτος ἐοῦσα, κατὰπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 12, line 1

καὶ δὴ καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γενεῇ, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους στρατηλασίας ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φορέουσί τε οἱ Σίβαι καὶ τῇσι βουσὶν αὐτῶν ρόπαλον ἐπικέκασται, καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφερον τοῦ ροπάλου τοῦ Ἡρακλέους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 13, line 4

εἰ δὲ τῷ πιστὰ ταῦτα, ἄλλος ἂν οὗτος Ἡρακλῆς εἴη, οὐχ ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος [οὗτος] ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἢ τις καὶ κατὰ τὴν ἄνω χώραν οὐ πόρρω τῆς Ἰνδῶν γῆς ᾧκι-

5.2. ARRIAN

σμένοσ μέγας βασιλεύς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 1, line 3

ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ πι- στα φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος πο- ταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· (ἔστε γὰρ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες οὐ πάντῃ ἄπιστοὶ εἰσιν)· ἐπεὶ καὶ τότε λέγει <Μεγα- σθένης> ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ ὄνομα, ῥέ- ει δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλαίων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ πο- ταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης, τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοι- ὄνδε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 4, line 1

ὔεται δὲ ἡ Ἰνδῶν γῆ τοῦ θέρεος, μάλιστα μὲν τὰ ὄρεα, Παραπάμισός τε καὶ ὁ Ἡμω- δὸς καὶ τὸ Ἰμαϊκὸν ὄρος, καὶ ἀπὸ τουτέων μεγάλοι καὶ θολεροὶ οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 5, line 1

ὔεται δὲ τοῦ θέρους καὶ τὰ πεδία τῶν Ἰνδῶν, ὥστε λιμνάζει τὰ πολλὰ αὐτέων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 8, line 2

ὔεσθαι δὲ κατάπερ τὰ Ἰνδῶν οὐκ ἔξω ἐστὶ τοῦ εἰκότος, ἐπεὶ καὶ τᾶλλα <ἡ>2 Ἰνδῶν γῆ οὐκ ἀπέοικε τῆς Αἰθιοπίας καὶ οἱ ποταμοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοίως τῷ Νεῖλῳ τῷ Αἰθιοπῆϊ τε καὶ Αἰγυπτίῳ κροκοδείλους τε φέρουσιν, ἔστιν δὲ οἱ αὐτῶν καὶ ἰχθύας καὶ ἄλλα κήτεα ὅσα ὁ Νεῖλος πλὴν ἵππου τοῦ ποταμίου, – <Ὀνησίκριτος> δὲ καὶ τοὺς ἵππους τοὺς ποταμίους λέγει ὅτι φέρουσι – τῶν τε ἀν- θρώπων αἱ ιδέαι οὐ πάντῃ ἀπάρχουσιν αἱ Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιοπῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 9, line 3

οἱ μὲν πρὸς νότου ἀνέμου Ἰνδοὶ τοῖς Αἰθίοψι μᾶλλον τι εἰκότασι μέλανές τε ιδέσθαι εἰσὶ καὶ ἡ κόμη αὐτοῖς μέλαινα, πλὴν γε δὴ ὅτι σιμοὶ οὐχ ὡσαύτως οὐδὲ οὐλόκρανοι ὡς Αἰθίοπες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 1, line 1

ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τὰ ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης>, δυοῖν δέοντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 1, line 3

καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς συμφέρομαι <Μεγασθένης>, τὸ δὲ ἀτρε- κὲς οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμι- ξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 2, line 2

πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς, καθάπερ Σκυθέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώμενοι ἄλλοτε ἄλ- λην τῆς Σκυθίας ἀμείβουσιν, οὔτε πόληας οἰκόντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 3, line 1

οὕτω μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόληας εἶναι μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα, ἀλλ' ἀμπίσχεσθαι μὲν δο- ρὰς θηρίων ὅσων κατακάνοιεν, σιτέεσθαι δὲ τῶν δεν- δρέων τὸν φλοιόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 3, line 5

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ τάλα, καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν, κατὰπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἷά περ τολύπας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 5, line 1

σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν γε δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 5, line 2

Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὥς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόληάς τε οἰκίσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἶνου τε δο- τῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατὰπερ Ἑλλήσι, καὶ σπείρειν δι- δάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα, ἣ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεί- ρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἣ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διόνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 7, line 3

βόας τε ὑπ' ἄροτρον ζεῦξαι Διόνυσον πρῶτον καὶ ἄροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὅπλοισι τοῖσιν ἀρηίοισι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 9, line 1

καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικήν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλήσι καλούμενον, καὶ κοῤῃαν [Ἰνδοὺς] τῷ θεῷ μιτρηφορέειν τε ἀναδειῖναι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 1, line 1

ἀπιόντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 2, line 1

καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα, τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 3, line 4

καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κραδεύαν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 4, line 1

Ἡρακλέα δέ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 5, line 3

τοῦτον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρεσθαι, Ἰν- δικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι, Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα· καὶ ποταμὸς Ἰωμάνης πλωτὸς

5.2. ARRIAN

διαρρεῖ τὴν χώραν αὐτῶν· τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρει <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 6, line 4

καὶ τούτῳ ἄρσε- νας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ – πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἐλθεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα – , θυγατέρα δὲ μονογενέην.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 8, line 1

καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγουσιν, ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακόν, καινὸν εἶδος ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμου γυναικείου, ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἷ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγυμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι, καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεόνται, τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσῃ καλεόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 10, line 2

τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλόν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ τῇ ἐωυτοῦ εἶναι κόσμον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 13, line 2

καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὀρυσσόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 2, line 2

καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρὰ Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 2, line 6

Ἡρακλέα, ὁψιγόνου οἱ γε- νομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑαυτῷ εὐῶσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτῳ ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παιδα ἐωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτεϊ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κἀκείνης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 9, line 1

ἀπὸ μὲν δὴ Διόνυσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδρόκοτον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοισι τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ^{***}, τὴν δὲ καὶ ἐς τριακό- σια, τὴν δὲ εἴκοσιν τε ἐτέων καὶ ἑκατόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 10, line 2

πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇσιν Ἰνδοὶ λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καί τοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστατον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 12, line 1

οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινὰ ἔξω τῆς οἰκείης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 1, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημεῖα ὅτι Ἴνδοι τοῖς τελευ- τήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι καὶ τὰς ᾧδὰς αἱ αὐτοῖσιν ἐπᾶδονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 2, line 2

πόλεων δὲ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέες ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθεος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσια, ταύτας μὲν ξυλίνας ποιέε- σθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐκ πλίνθου ποιεομένης διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλ- λοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 5, line 1

μεγίστην δὲ πόλιν Ἰνδοῖσιν εἶναι <τὴν> Παλίμβοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίῳ γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ τε Ἑραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ δὲ Ἑραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποτα- μῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος, ἀλλὰ συγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἐπειδὴν ἐμβάλλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 8, line 2

εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδέ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 9, line 2

τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίῳ- σιν ἐς ταῦτό συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 9, line 4

Λακεδαιμονίοις μὲν γε οἱ εἴλωτες δοῦλοί εἰσιν καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται, Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι, μήτι γε Ἰνδῶν τις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 1, line 1

νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἴνδοι ἐς ἐπτὰ μάλιστα γένεα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 3, line 1

οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖς σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ <τῶν>2 Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητὴς αὐτῷ τῆς θυ- σίης τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύσαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 4, line 2

εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαν- τεύε- σθαι ὅτι μὴ σοφιστῇ ἀνδρί.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 9, line 2

δεύτεροι δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν, οὔτοι πλή- θει πλεῖστοι Ἰνδῶν ἔοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 10, line 1

καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφιν ἄπτεσθαι οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τέμνειν, ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμοῦσι καὶ κα- τα-

5.2. ARRIAN

καίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀρουῖσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδῶσιν ἢ θερίζουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 11, line 1

τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκόλοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 2, line 1

πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργούς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 1

ἔκτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 4

οὗτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βασιλεύονται Ἰνδοί, ἢ τοῖς τέλεσιν, ἵνα περ αὐτόνομοι εἰσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 6

καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐδέν, οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 13, section 1, line 1

θηρῶσι δὲ Ἰνδοὶ τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία κατάπερ καὶ Ἕλληνες, ἢ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρα οὐδέν τι ἄλλῃ ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοις θηρίοις ἐπέοικεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 14, section 3, line 3

ἀγ<αγ>όν-τες δὲ εἰς τὰς κόμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλά-μου καὶ τῆς πόας τὰ πρῶτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν, οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περι-στάμενοι οἱ Ἰνδοὶ ᾠδαῖσι τε καὶ τυμπάνοις καὶ κυμβά-λοις ἐν κύκλῳ κρούοντες τε καὶ ἐπάδοντες κατευνά-ζουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 14, section 9, line 5

καὶ ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἵαμα τὸ βόειον γάλα ἐγγεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νόσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεια κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπλασσόμενα· ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἐστὶν αὐτοῖσι ἱάματα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 1, line 2

τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὴν τίγριν πολλόν τι ἀλκιμωτέραν Ἰνδοὶ ἄγουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 1, line 3

τίγριος δὲ δορὴν μὲν ἰδεῖν λέγει <Νέαρ-χος>, αὐτὴν δὲ τίγριν οὐκ ἰδεῖν· ἀλλὰ τοὺς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπηγέεσθαι, τίγριν εἶναι μέγεθος μὲν ἡλίκον τὸν μέγιστον ἵππον, τὴν δὲ ὠκύτητα καὶ ἀλκὴν οἴην οὐδενὶ ἄλλῳ εἰκάσαι· τίγριν γὰρ ἐπεὰν ὁμοῦ ἔλθῃ ἐλέφαντι, ἐπιπη-δᾶν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαντος καὶ ἄγχειν εὐπετέως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 4, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμήκων λέγει <Νέαρχος> μύρμηκα μὲν αὐτὸς οὐκ ἰδέειν, ὅποιον δὴ τινα μετεξέτεροι διέγραψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, δορὰς δὲ καὶ τούτων ἰδεῖν πολλὰς ἐς τὸ στρατόπεδον κατακο- μισθείσας τὸ Μακεδονικόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 7, line 1

ἐκείνους δέ – εἶναι γὰρ ἁλωπεκέων μέζοντας – πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσῖτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 8, line 2

σιττακοὺς δὲ <Νέαρχος> μὲν ὡς δὴ τι θαῦμα ἀπηγέεται ὅτι γίνονται ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, καὶ ὅποιος ὄρνις ἐστὶν ὁ σιττακός, καὶ ὅπως φωνὴν ἔει ἀνθρωπίνην.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 9, line 4

ἐγὼ δὲ ὅτι αὐτός τε πολλοὺς ὁπώπεα καὶ ἄλλους ἐπισταμένους ἤδεα τὸν ὄρνιθα, οὐδὲν ὡς <ὑπὲρ> ἀτόπου δῆθεν ἀπηγήσομαι· οὐδὲ ὑπὲρ τῶν πιθήκων τοῦ μεγέθους, ἢ ὅτι καλοὶ παρ' Ἰνδοῖς πίθηκοί εἰσιν, οὐδὲ ὅπως θηρῶνται ἐρέω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 10, line 4

αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς πολὺ μείζοντας τούτων λέγειν εἶναι τοὺς μεγίστους ὄφεις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 11, line 2

ὅσοι δὲ ἱητροὶ Ἑλληνες, τούτοιςιν οὐδὲν ἄκος ἐξεύρητο ὅστις ὑπὸ ὀφews δηχθείη Ἰνδικοῦ· ἀλλ' αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἰῶντο τοὺς πληγέντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 11, line 5

καὶ ἐπὶ τῷδε <Νέαρχος> λέγει <ὅτι> συλλελεγμένους ἀμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος Ἰνδῶν ὅσοι ἱητρικὴν σοφώτατοι, καὶ κεκήρυκτο ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ὅστις δηχθείη, ἐπὶ τὴν σκηνὴν φοιτᾶν τὴν βασιλέως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 12, line 2

οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πάθεα γίνεται, ὅτι αἱ ὥραι σύμμετροί εἰσιν αὐτόθι· εἰ δέ τι μείζον καταλαμβάνοι, τοῖσι σοφιστῆσιν ἀνεκοινοῦντο· καὶ ἐκεῖνοι οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐδόκεον ἰῆσθαι ὅ τι περ ἰήσιμον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 1, line 1

ἐσθῆτι δὲ Ἰνδοὶ λινὴν χρέονται, κατάπερ λέγει <Νέ- αρχος>, λίνου τοῦ ἀπὸ τῶν δενδρέων, ὑπὲρ ὅτων μοι ἤδη λέλεκται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 3, line 1

καὶ ἐνώτια Ἰνδοὶ φορέου- σιν ἐλέφαντος ὅσοι κάρτα εὐδαίμονες· οὐ γὰρ πάντες Ἰνδοὶ φορέουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 4, line 2

τοὺς δὲ πώγωνας λέγει <Νέαρχος> ὅτι βάπτονται Ἰνδοί, χροίην δὲ ἄλλην καὶ ἄλ- λην <βάπτον- ται>, οἱ μὲν ὡς λευκοὺς φαίνεσθαι οἶους λευκοτάτους, οἱ δὲ κυανέους, τοῖς δὲ φοινικέους εἶναι, τοῖς δὲ καὶ πορφυρέους, ἄλλοις πρασσοειδέας· καὶ σκιάδια ὅτι προ- βάλλονται τοῦ θέρεος ὅσοι οὐκ ἡμελημένοι Ἰνδῶν.

5.2. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 6, line 1

ὀπλίσιος δὲ τῆς Ἰνδῶν οὐκ ὡυτὸς εἷς τρόπος ἀλλ' οἱ μὲν πεζοὶ αὐτοῖσι τόξον τε ἔχουσι, ισόμηκες τῷ φο- ρέοντι τὸ τόξον, καὶ τοῦτο κάτω ἐπὶ τὴν γῆν θέντες καὶ τῷ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ ἀντιβάντες, οὕτως ἐκτοξεύουσι, τὴν νευρὴν ἐπὶ μέγα ὀπίσω ἀπαγα- γόντες· ὁ γὰρ οἷστος αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδέων τριπλήχεος, οὐδέ τι ἀντέχει τοξευθὲν πρὸς Ἰνδοῦ ἀνδρὸς τοξικοῦ, οὔτε ἀσπίς οὔτε θώρηξ οὔτε <εἶ> τι <τὸ κάρτα> καρτερόν ἐγένετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 9, line 4

μάχαιραν δὲ πάντες φορέουσι, πλατεῖην δὲ καὶ τὸ μήκος οὐ μείω τριπλήχεος· καὶ ταύτην, ἐπεὰν συστάδην καταστῇ αὐτοῖ- σιν ἡ μάχη – τὸ δὲ οὐκ εὐμαρέως Ἰνδοῖσιν ἐς ἀλλή- λους γίνεται – ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν καταφέρουσιν ἐς τὴν πληγὴν, τοῦ καρτερὴν τὴν πληγὴν γενέσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 1, line 1

τὰ δὲ σώματα ἰσχυροὶ τέ εἰσιν Ἰνδοὶ καὶ εὐμήκεες, καὶ κοῦφοι πολλόν τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 1, line 3

ὀχή- ματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς Ἰνδῶν κάμηλοί εἰσιν καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι, τοῖς δὲ εὐδαίμοσιν ἐλέφαντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 2, line 2

βασιλικὸν γὰρ ὄχημα ἐλέφας παρ' Ἰνδοῖς ἐστι, δεύτερον δὲ τιμῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ τέθριππα, τρίτον δὲ αἱ κάμηλοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 3, line 4

αἱ γυναῖκες δὲ αὐτοῖσιν, ὅσαι κάρτα σώφρονες, ἐπὶ μὲν ἄλλῳ μισθῷ οὐκ ἂν τι δια- μάρτοιεν, ἐλέφαντα δὲ λαβοῦσα γυνὴ μίσγεται τῷ δόντι· οὐδὲ αἰσχρὸν Ἰνδοὶ ἄγουσι τὸ ἐπὶ ἐλέφαντι μι- γῆναι, ἀλλὰ καὶ σεμνὸν δοκεῖ τῇσι γυναξιν ἀξίην τὸ κάλλος φανῆναι ἐλέφαντος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 5, line 2

σιτοφάγοι δὲ καὶ ἀροτῆρες Ἰνδοὶ εἰσιν, ὅσοι γε μὴ ὄρειοι αὐτῶν· οὗτοι δὲ τὰ θήρεια κρέα σιτέονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 6, line 1

ταῦτά μοι ἀπόχρη δεδηλῶσθαι ὑπὲρ Ἰνδῶν, ὅσα γνω- ριμώτατα <Νέαρχος> τε καὶ <Μεγασθένης>, δοκίμω ἄνδρε, ἀνεγραψάτην, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ ὑπόθεσις μοι τῆσδε τῆς συγ- γραφῆς τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγράψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρεκομίσθη Ἀλεξάνδρῳ ἐς Πέρσας ἐξ Ἰνδῶν ὁ στόλος· ταῦτα δὲ ἐκβολή μοι ἔστω τοῦ λόγου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 18, section 11, line 6

ὥς δὲ ταῦτα ἐκεκόσμητο Ἀλεξάνδρῳ, ἔθυε τοῖς θεοῖσιν ὅσοι τε πατέριοι ἢ μαντευτοὶ αὐτῷ καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀμφι- τρίτῃ καὶ Νηρηῖσι καὶ αὐτῷ τῷ Ὠκεανῷ, καὶ τῷ Ὑδά- σπῃ ποταμῷ, ἀπ' οὗτου ὠρμάτο, καὶ τῷ Ἀκεσίνῃ, ἐς ὄντινα ἐκδιδοῖ ὁ Ὑδάσπης, καὶ τῷ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἰνδῶ, ἐς ὄντινα ἄμφω ἐκδι- δοῦσιν· ἀγῶνές τε αὐτῶ μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐποιεῦντο, καὶ ἱερεῖα τῇ στρατιῇ πάσῃ κατὰ τέλεα ἐδίδοτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 19, section 9, line 3

ὁ δὲ λόγος ὅδε τοῦ παρά- πλου μοι ἀφήγησίς ἐστιν, ὃν Νέαρχος σὺν τῷ στόλῳ παρέπλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὀρμηθεὶς κατὰ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, ἣν δὴ Ἑρυθρὴν θάλασσαν μετεξέτεροι καλέουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 20, section 2, line 1

πό- θον μὲν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ ἐκπεριπλῶσαι τὴν θάλασσαν τὴν ἀπὸ Ἰνδῶν ἔστε ἐπὶ τὴν Περσικήν, ὁκνέειν δὲ αὐτὸν τοῦ τε πλόου τὸ μῆκος καὶ μή τι νι ἄρα χώρῃ ἐρήμῳ ἐγκύρσαντες ἢ ὀρμῶν ἀπόρῳ ἢ οὐ ζυμμέτρως ἐχούσῃ τῶν ὠραίων, οὕτω δὲ διαφθαρῇ αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ οὐ φαύλῃ κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοισιν αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισιν ἐπιγε- νομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίην αὐτῷ ἀφανίσῃ· ἀλλὰ ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίην τοῦ καινόν τι αἰεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 20, section 10, line 3

πολὺ δὲ δὴ συνεπιλαβέσθαι ἐς εὐθυμίην τῇ στρατιῇ τὸ δὴ αὐτὸν Ἀλεξάνδρον ὀρ- μηθέντα κατὰ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἀμφοτέρω ἐκπλῶσαι ἐς τὸν πόν- τον σφάγιά τε τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι, καὶ δῶρα μεγαλοπρεπέα τῇ θαλάσσῃ χαρίσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 2, line 3

ἄραντες δὲ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ὀρμί- ζονται πρὸς διώρυγῃ μεγάλῃ, καὶ μένουσιν αὐτοῦ δύο ἡμέρας· Στοῦρα δὲ ὄνομα ἦν τῷ χώρῳ· στάδιοι ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου ἐς ἑκατόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 5, line 3

ἐνθένδε ὀρμηθέντες ἔπλεον οὐκ ἐπὶ πολλόν· ἔρμα γὰρ ἐφάνη αὐτοῖσι κατὰ τὴν ἐκβολὴν τὴν ταύτη τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὰ κύματα ἐρρόχθει πρὸς τῇ ἡϊόνι, καὶ ἡ ἡϊὼν αὕτη τραχεῖα ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 8, line 1

προσοικέει δὲ ταύτῃ ἔθνος Ἰνδικόν, οἱ Ἀράβιες καλεόμενοι, ὧν καὶ ἐν τῇ μέζονι συγγραφῇ μνήμην ἔσχον, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐπώνυμοι ποταμοῦ Ἀράβιος, ὃς διὰ τῆς γῆς αὐτῶν ῥέων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, ὀρίζων τούτων τε τὴν χώραν καὶ τὴν Ὠρειτέων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 22, section 10, line 4

μέχρι μὲν τοῦδε Ἀράβιες, ἔσχατοι Ἰνδῶν ταύτῃ ὠκισμένοι, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε Ὠρεῖται ἐπείχον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 2, line 2

Ὠρεῖται δὲ ὅσοι ἄνω ἀπὸ θαλάσσης οἰκέου- σιν, ἐσταλμένοι μὲν κατάπερ Ἰνδοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐς πό- λεμον ὡσαύτως παραρτέονται· γλῶσσα δὲ ἄλλη αὐτοῖσι καὶ ἄλλα νόμια.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 4, line 1

5.2. ARRIAN

παραπλεόντων δὲ τὴν Ἰνδῶν γῆν (τὸ ἐντεῦθεν γὰρ οὐκέτι Ἰνδοὶ εἰσι) λέγει <Νέ-
αρχος> ὅτι αἱ σκιαὶ αὐτοῖσιν οὐ ταῦτ' ἐποίουν· ἀλλὰ ὅπου μὲν ἐπὶ πολὺ τοῦ πόντου
ὥς πρὸς μεσημβρίαν προχωρήσειαν, αἱ δὲ καὶ αὐταὶ [αἱ σκιαὶ] πρὸς μεσημβρίην τε-
τραμμέναι ἐφαίνοντο· ὅποτε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρης ἐπέχοι ὁ ἥλιος, ἤδη δὲ καὶ ἔρημα
σκιῆς πάντα ὥφθη αὐτοῖσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 8, line 1

εἰκὸς ὦν καὶ ἐν Ἰνδοῖσιν, ἅτε πρὸς μεσαμβρίην ὠκισμένοισι, τὰ αὐτὰ δὴ πάθεα ἐπέ-
χειν, καὶ μάλιστα δὴ κατὰ τὸν πόντον τὸν Ἰνδικόν, ὅσῳ μᾶλλον αὐτοῖσιν ἢ θάλασσα
πρὸς μεσαμβρίην κέκλιται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 38, section 3, line 4

ὑπὸ δὲ τὴν ἑῷ ἐς ἄλλην νῆσον πλεύσαντες ὁρμίζονται οἰκουμένην, ἵνα καὶ μαρ-
γαρίτην θηρᾶσθαι λέγει <Νέαρχος> κατάπερ ἐν τῇ Ἰν- δῶν θαλάσῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 42, section 10, line 2

οὕτω μὲν ἀπεσώθη Ἀλεξάν- δρῳ ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὁρμηθεὶς ὁ στρατός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Tactica (0074: 005) “Flavii Arriani quae exstant omnia,
vol. 2”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Chapter 2,
section 2, line 4

καὶ τῆς δευτέρας ιδέας τὸ μὲν ἵππικόν, ὅπερ ἵπποις χρῆται, τὸ δ' ἐπὶ ἐλεφάντων,
καθάπερ τὰ Ἰνδῶν στρατόπεδα καὶ τὰ Αἰ- θιοπικά, χρόνῳ δ' ὕστερον καὶ Μακεδόνες
καὶ Καρχη- δόνιοι καὶ πού καὶ Ῥωμαῖοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Tactica Chapter 19, section 6, line 3

ἀλλὰ ξύμπαντα ταῦτα τὰ ἀσκήματα ἐκλέ- λειπται, καὶ ἡ τῶν ἐλεφάντων δὲ χρεῖα
ἐς τοὺς πο- λέμους ὅτι μὴ παρ' Ἰνδοῖς τυχόν ἢ τοῖς ἄνω Αἰθίοψιν καὶ αὕτη ἐκλέλειπται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap.
Photium, Bibl. cod. 92) (0074: 011) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2”, Ed. Roos,
A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Fragment 1,36, line 5

Ἀρείων δὲ καὶ τῆς Δραγ- γηνῶν χώρας Στάσανδρον καθίστη ἡγεμόνα, τῆς δὲ Βα-
κτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στασάνορα τὸν Σόλιον, Ἀρα- χωτῶν δὲ Σιβύρτιον· καὶ Πα-
ραπαμισάδας Ὁξυάρτη τῷ Ῥωξάνης πατρί· τῆς δὲ Ἰνδῶν γῆς τὰ μὲν ξύνορα Πα-
ραπαμισάδαις Πείθωνι τῷ Ἀγήνορος, τὰς δὲ ἐχομένας ξατραπείας τὴν μὲν παρὰ τὸν
Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ Πά- ταλα τῶν ἐκείνη Ἰνδῶν πόλεων τὴν μεγίστην Πῶρῳ τῷ βα-
σιλεῖ ἐπεχώρησε, τὴν δὲ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν Ταξίλῃ, καὶ τούτῳ Ἰνδῷ, ἐπεὶ
μηδὲ ῥάδιον μετακινήσαι αὐτοὺς ἐξ Ἀλεξάνδρου τε ἐπιτετραμμένους τὴν ἀρχὴν καὶ
δύναμιν ἱκανὴν ἔχοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap.
Photium, Bibl. cod. 82) (0074: 016) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2”, Ed. Roos,
A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Section 5, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἦσαν δὲ ἄρχοντες Ἰνδῶν μὲν ἀπάντων Πῶ- ρος καὶ Ταξίλης, ἀλλ' ὁ μὲν Πῶρος οἷ ἐν μέσῳ Ἰν- δοῦ ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου νέμονται, Ταξίλης δὲ τῶν λοιπῶν· Πείθων δὲ τις τῶν τούτοις ὁμόρων ἡγεῖτο, πλὴν Παραπαμισαδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap. Photium, Bibl. cod. 82) Section 5, line 10

οἱ δὲ συνάπτοντες Ἰνδοῖς, ὅσοι ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι νέμονται, Ὁξυάρτη τῷ Βακτρίῳ, ὃς ἦν Ῥωξά- νης πατήρ, εἰς ἀρχὴν ἀπε- νεμήθησαν – ἥς ἐτέχθη παῖς μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον, ᾧ τὸ Μακεδόνων πλῆθος τοῦ πατρὸς τὴν προσ- ηγορίαν

Flavius Arrianus Hist., Phil., Fragmenta (0074: 018) “FGrH #156”. Volume-Jacoby'-F 2b,156,F, fragment 9, line 132

(36) Ἀρείων δὲ καὶ τῆς Δραγγηνῶν χώρας Στάσανδρον καθίστη ἡγεμόνα· τῆς δὲ Βα- κτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στασάνορα τὸν Σόλιον· Ἀραχώτων δὲ Σιβύρτιον· καὶ Παραπαμισάδας Ὁξυάρτη τῷ Ῥωξάνης πατρί· τῆς δὲ Ἰνδῶν γῆς τὰ μὲν ξύνορα Πα- ραπαμισάδαις Πίθωνι τῷ Ἀγήνορος· τὰς δὲ ἐχομένας ξατραπείας, τὴν μὲν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ Πάταλα τῶν ἐκείνῃ Ἰνδῶν πόλεων τὴν μεγίστην Πῶρῳ τῷ βα- σιλεῖ ἐπεχώρησε· τὴν δὲ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν Ταξίλῃ, καὶ τούτῳ Ἰνδῷ, ἐπεὶ μηδὲ ράδιον μετα- κινήσαι αὐτοὺς ἐξ Ἀλεξάνδρου τε ἐπιτετραμμένους τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν ἱκανὴν ἔχοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2b,156,F, fragment 175b, line 17

(12) Βραχμᾶνες καὶ αὐτοὶ Ἰνδοὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ ταῦτα λέγουσιν· ‘ὄρεγό- μενος σοφίας ἦλθες πρὸς ἡμᾶς Ἀλέξανδρε, ὅπερ προθυμότερον ἀποδεχόμεθα Βραχμᾶ- νες· ὅτι ἐστὶ βασιλικώτερον ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν, τοῦτο γὰρ ἠθέλησας μαθεῖν, βασιλεῦ Ἀλέξανδρε.

5.3 Origen

Origen (/ˈɒrɪdʒən/; Greek: *Ὠριγένης* Ōrigénēs), or Origen Adamantius (184/185 – 253/254),[1] was a scholar, early Christian theologian and Church Father,[2] who was born and spent the first half of his career in Alexandria. He was a prolific writer in multiple branches of theology, including textual criticism, biblical exegesis and hermeneutics, philosophical theology, preaching, and spirituality. Some of his reputed teachings, such as the pre-existence of souls, the final reconciliation of all creatures, including perhaps even the devil (the apokatastasis),[3] and the subordination of

5.3. ORIGEN

the Son of God to God the Father, later became controversial among Christian theologians. Origen was declared anathema in 553 AD by the Second Ecumenical Council of Constantinople and by three subsequent ecumenical councils. For this reason Origen was and is not called a saint in either the Catholic or Orthodox churches. (From Wikipedia³)

Origenes Theol., Contra Celsum (2042: 001) “Origène. Contre Celse, 4 vols.”, Ed. Borret, M. Paris: Cerf, 1:1967; 2:1968; 3–4:1969; Sources chrétiennes 132, 136, 147, 150. Book 1, section 12, line 36

Τὸ δ’ αὐτὸ καὶ περὶ Σύρων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὅσοι καὶ μύθους καὶ γράμματα ἔχουσι λεκτέον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 14, line 30

Ἄκουε γὰρ λέγοντος τοῦ Κέλσου ὅτι ἔστιν ἀρχαῖος ἄνωθεν λόγος, περὶ ὃν δὴ αἰεὶ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σοφώτατα καὶ πόλεις καὶ ἄνδρες σοφοὶ κατεγέροντο. Καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔθνος σοφώτατον εἰπεῖν κἄν παραπλησίως Αἰγυπτίοις καὶ Ἀσσυρίοις καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις καὶ Ὀδρύσαις καὶ Σαμόθραξι καὶ Ἐλευσινίοις τοὺς Ἰουδαίους.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 24, line 7

οὐδὲ ὅλον, ἐπεὶ τὸ ὅλον ἐκ μερῶν ἐστι· καὶ οὐχ αἰρεῖ λόγος παραδέξασθαι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν εἶναι ἐκ μερῶν, ὧν ἕκαστον οὐ δύναται ὅπερ τὰ ἄλλα μέρη. Μετὰ ταῦτα φησιν ὅτι οἱ αἰπόλοι καὶ ποιμένες ἕνα ἐνόμισαν θεόν, εἴτε Ὑψιστον εἴτ’ Ἀδωναῖον εἴτ’ Οὐράνιον εἴτε Σαβαώθ, εἴτε καὶ ὅπη καὶ ὅπως χαίρουσιν ὀνομάζοντες τόνδε τὸν κόσμον· καὶ πλεῖον οὐδὲν ἔγνωσαν. Καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ φησι μὴ δὲν διαφέρειν τῷ παρ’ Ἑλληνισι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία ἢ τῷ δεῖνα, φέρ’ εἰπεῖν, παρ’ Ἰνδοῖς ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυπτίοις. Λεκτέον δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ὅτι ἐμπίπτει εἰς τὸ προκείμενον λόγος βαθὺς καὶ ἀπόρρητος, ὁ περὶ φύσεως ὀνομάτων· ὁύτερον, ὡς οἶται Ἀριστοτέλης, θέσει εἰς τὰ ὀνόματα ἢ, ὡς νομίζουσιν οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, φύσει, μιμουμένων τῶν πρώτων φωνῶν τὰ πράγματα, καθ’ ὧν τὰ ὀνόματα, καθὸ καὶ στοιχεῖά τινα τῆς ἐτυμολογίας εἰσάγουσιν, ἢ, ὡς διδάσκει Ἐπικουρος, ἑτέρως ἢ ὡς οἶονται οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, φύσει ἐστὶ τὰ ὀνόματα, ἀπορρηξάντων τῶν πρώτων ἀνθρώπων τινὰς φωνὰς κατὰ τῶν πραγμάτων.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 24, line 19

Ἐὰν τοίνυν δυνηθῶμεν ἐν προηγουμένῳ λόγῳ παραστήσαι φύσιν ὀνομάτων ἐνεργῶν, ὧν τισι χρῶνται Αἰγυπτίων οἱ σοφοὶ ἢ τῶν παρὰ Πέρσαις μάγων οἱ λόγιοι ἢ τῶν παρ’ Ἰνδοῖς φιλοσοφούντων Βραχμῶναι ἢ Σαμαναῖοι, καὶ οὕτω καθ’ ἕκαστον τῶν ἐθνῶν, καὶ κατασκευάσαι οἷόι τε γενόμεθα ὅτι καὶ ἡ καλουμένη μαγεία οὐχ, ὡς οἶονται οἱ ἀπὸ Ἐπικούρου καὶ Ἀριστοτέλους, πρᾶγμά ἐστιν ἄσυσ- τατον πάντῃ ἀλλ’ ὡς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἀποδεικνύουσι, συνεστὸς μὲν λόγους δ’ ἔχον σφόδρα ὀλίγοις

3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Origen>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

γινωσκομένους· τότε ἔροῦμεν ὅτι τὸ μὲν Σαβαώθ ὄνομα καὶ τὸ Ἀδωναΐ καὶ ἄλλα παρ' Ἑβραίοις μετὰ πολλῆς σεμνολογίας παραδιδόμενα οὐκ ἐπὶ τῶν τυχόντων καὶ γενητῶν κεῖται πραγμάτων ἀλλ' ἐπὶ τινος θεολογίας ἀπορρήτου, ἀναφερομένης εἰς τὸν τῶν

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 34, line 27

Σκύθαις γε μὴν καὶ ἀνθρώπους δαίνυσθαι καλόν· Ἰνδῶν δὲ εἰσιν οἱ καὶ τοὺς πατέρας ἐσθίοντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 34, line 42

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατεσθίουσιν, εἶρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξάται' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 36, line 25

Καὶ Ἰνδῶν δὲ οἱ τοὺς πατέρας ἐσθίοντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι, καὶ κατὰ τὸν Κέλσον, ἢ οὐκ ἄδικά γε.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 36, line 30

Ἐκτίθεται γοῦν Ἡροδότου λέξιν συναγορεύουσιν τὸ ἕκαστον τοῖς πατρίοις νόμοις καθηκόντως χρῆσθαι, καὶ ἔοικεν ἀποδεχομένῳ τοὺς ἐπὶ Δαρείου Καλλατίας καλουμένους Ἰνδοὺς τοὺς γονεῖς κατεσθίοντας, ἐπεὶ πρὸς τὸν Δαρεῖον πυνθανόμενον, ἐπὶ πόσῳ χρήματι ἀποθέσθαι τοῦτον τὸν νόμον βούλονται, ἀναβοήσαντες μέγα εὐφημεῖν αὐτὸν ἐκέλευον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 6, section 39, line 20

Οὕτω δὲ οὐδὲ περὶ τῶν λοιπῶν ταῦτόν τις ἐρεῖ· ἀπ' ἄλλων γὰρ ὁρμώμενοι Ἕλληνες πραγμάτων καὶ ἐτυμολογιῶν οὕτως ὠνόμασαν τοὺς παρ' ἑαυτοῖς νομιζομένους θεούς, ἀπ' ἄλλων δὲ Σκύθαι, οὕτω δὲ καὶ ἀπ' ἄλλων μὲν Πέρσαι ἀπ' ἄλλων δὲ Ἰνδοὶ ἢ Αἰθίοπες ἢ Λίβυες, ἢ ὅπως φίλον ἑκάστοις ὀνομάζειν, μὴ μείνασιν ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ καθαρᾶς ἐννοίας τοῦ τῶν ὅλων δημιουργοῦ.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 6, section 80, line 15

Καὶ Πέρσαι δὲ οἱ τὰς μητέρας γαμοῦντες καὶ θυγατράσι μιγνύμενοι ἔνθεον ἔθνος εἶναι τῷ Κέλσῳ δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ἰνδοί, ὧν τινας ἐν τοῖς προειρημένοις ἔλεγε καὶ ἀνθρωπείων γεγεῦσθαι σαρκῶν.

Origenes Theol., De principiis (2042: 002) "Origenes vier Bücher von den Prinzipien", Ed. Görgemanns, H., Karpp, H. Darmstadt: Wissenschaftliche Buchgesellschaft, 1976. Book 4, chapter 3, section 1, line 24

τίς γὰρ οὐκ ἂν τῶν μὴ παρέργως ἀναγινωσκόντων τὰ τοιαῦτα καταγινώσκοι τῶν οἰομένων τῷ τῆς σαρκὸς ὀφθαλμῷ, δεηθέντι ὑψους ὑπὲρ τοῦ κατανοηθῆναι δύνασθαι τὰ κατωτέρω καὶ ὑποκείμενα, ἐωρᾶσθαι τὴν Περσῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Παρθυαίων βασιλείαν, καὶ ὥς δοξάζονται παρὰ ἀνθρώποις οἱ βασιλεύοντες;

5.3. ORIGEN

Origenes Theol., *Homiliae in Lucam* (2042: 016) “Origenes Werke, vol. 9, 2nd edn.”, Ed. Rauer, M. Berlin: Akademie-Verlag, 1959; *Die griechischen christlichen Schriftsteller* 49 (35). Homily 30, page 172, line 22

Οὐκ ἐδείκνυε δὲ αὐ- τῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, οἷον φέρε εἰπεῖν τὴν Περσῶν οἰκονομίαν ἢ τὴν Ἰνδῶν, ἀλλ’ «ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου», τίνα τρόπον ἰσχύει αὐτῶν βασιλεῦν, ἵν’ αὐτὸν προτρέψῃται ποιῆσαι, ὃ ἐνόμιζε ποιή- σαντος περιγενέσθαι τοῦ Χριστοῦ.

Origenes Theol., *Fragmenta in Lucam (in catenis)* (2042: 017) “Origenes Werke, vol. 9, 2nd edn.”, Ed. Rauer, M. Berlin: Akademie-Verlag, 1959; *Die griechischen christlichen Schriftsteller* 49 (35). Fragment 98, line 1

οἷον φέρε εἰπεῖν τὴν Περσῶν ἡγεμονίαν ἢ τὴν Ἰνδῶν, τοῦ κόσμου οὖν παντὸς τὴν δόξαν ἐδείκνυε καὶ πάσας «τὰς βασιλείας», ἀλλ’ «ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου», τίνα τρόπον ἰσχύει αὐτῶν βασιλεῦν, ὅθεν ὡς ψιλὸν ἄνθρωπον προέτρεπεν ἐπὶ τοῦτο, βουλούμενος καὶ αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν λοιπῶν περιγενέσθαι.

Origenes Theol., *Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta* (cap. 1–27) (2042: 019) “The philocalia of Origen”, Ed. Robinson, J.A. Cambridge: Cambridge University Press, 1893. Chapter p, section c, line 41

Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν φιλοσόφων μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ’ Ἑλλησι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία· ἢ τῷ δεῖνα, φέρε εἰπεῖν, παρ’ Ἰνδοῖς· ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυπτίοις.

Origenes Theol., *Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta* (cap. 1–27) Chapter 1, section 17, line 29

τίς γὰρ οὐκ ἂν τῶν μὴ παρέργωγς ἀναγινωσκόντων τὰ τοιαῦτα καταγινώσκοι τῶν οἰομένων τῷ τῆς σαρκὸς ὀφθαλμῷ, δεηθέντι ὕψους ὑπὲρ τοῦ κατανοηθῆναι δύνασθαι τὰ κατω- τέρω καὶ ὑποκείμενα, ἐωρᾶσθαι τὴν Περσῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Παρ- θυαίων βασιλείαν, καὶ ὡς δοξάζονται παρὰ ἀνθρώποις οἱ βασιλεύοντες;

Origenes Theol., *Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta* (cap. 1–27) Chapter 17, section 1n, line 4

8Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν φιλοσόφων μηδὲν δια- φέρειν τῷ παρ’ Ἑλλησι φερο- μένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία, ἢ τῷ δεῖνα φέρ’ εἰπεῖν παρ’ Ἰνδοῖς, ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυπτίοις.

Origenes Theol., *Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta* (cap. 1–27) Chapter 17, section 1, line 7

καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ φησι ‘μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ’ Ἑλλησι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία, ἢ τῷ δεῖνα φέρ’ εἰπεῖν παρ’ Ἰνδοῖς, ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυ- πτίοις.

Origenes Theol., *Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta* (cap. 1–27) Chapter 17, section 1, line 19

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐὰν τοίνυν δυνηθῶμεν ἐν προηγουμένῳ λόγῳ παραστήσαι φύσιν ὀνομάτων ἐνεργῶν, ὧν τισὶ χρῶνται Αἰγυπτίων οἱ σοφοί, ἢ τῶν παρὰ Πέρσας μάγων οἱ λόγιοι, ἢ τῶν παρ' Ἰνδοῖς φιλοσοφούντων Βράχμαναι, ἢ Σαμαναῖοι· καὶ οὕτω καθ' ἕκαστον τῶν ἐθνῶν· καὶ κατασκευάσαι οἷοί τε γενώμεθα ὅτι καὶ ἡ καλουμένη μαγεία οὐχ, ὥς οἴονται οἱ ἀπὸ Ἐπικούρου καὶ Ἀριστοτέλους, πρᾶγμά ἐστιν ἀσύστατον πάντη, ἀλλ', ὥς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἀποδεικνύουσι, συνεστῶς μὲν, λόγους δ' ἔχον σφόδρα ὀλίγοις γινωσκομένους· τότε ἔροῦμεν ὅτι τὸ μὲν Σαβαῶθ ὄνομα καὶ τὸ Ἄδωναϊ, καὶ ὅσα ἄλλα παρ' Ἑβραίοις μετὰ πολλῆς σεμνολογίας παραδεδομένα, οὐκ ἐπὶ τῶν τυχόντων καὶ γεννητῶν κεῖται πραγμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τινος

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1-27) Chapter 18, section 6, line 33

τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ Σύρων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὅσοι καὶ μύθους καὶ γράμματα ἔχουσι λεκτέον.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10–11) (2042: 029) “Origène. Commentaire sur l'évangile selon Matthieu, vol. 1”, Ed. Girod, R. Paris: Cerf, 1970; Sources chrétiennes 162. Book 10, section 7, line 15

Καὶ οἱ μὲν χερσαῖοι παρ' Ἰνδοῖς μόνοις γίνονται πρέποντες σφραγῖσι καὶ σφενδό- ναις καὶ ὅρμοις.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 17

Οἱ δὲ θαλάττιοι οἱ μὲν διαφέροντες παρὰ τοῖς αὐτοῖς Ἰνδοῖς εὐρίσκονται, οἵτινές εἰσι καὶ ἄριστοι ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ γινόμενοι.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 23

Ἐτι δὲ ταῦτα ἐλέγετο περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ μαργαρίτου ὅτι ἐν κόγχῃς γίνεται προσε- οικόσι τὴν φύσιν εὐμεγέθεσι στρόμβοις.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 30

Ἰστορηται δὲ καὶ περὶ τῆς θήρας τῶν διαφερόντων, τουτέστι τῶν ἐν Ἰνδίᾳ, τοιοῦ- τον· ὅτι περιλαμβάνοντες οἱ ἐπιχώριοι δικτύοις κύκλον αἰγιαλοῦ μέγαν κατακολυμ- βῶσιν, ἕνα ἐξ ἀπάντων τὸν προηγούμενον ἐπιτηδεύοντες λαβεῖν, τούτου γὰρ ἀλόγως φασὶν ἄμοχθον γενέσθαι τὴν θήραν τῆς ὑπὸ τούτῳ ἀγέλης, οὐδενὸς ἔτι ἀτρεμοῦντος τῶν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλὰ οἷον δεδεμένου ἱμάντι καὶ ἐπομένου τῷ ἀγελάρχῃ.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 37

Λέγεται δὲ καὶ ἡ γένεσις τῶν ἐν Ἰνδίᾳ μαργαριτῶν χρόνοις συνίστασθαι, τροπὰς λαμβάνοντος τοῦ ζώου πλείονας καὶ μεταβολάς, ἕως τελειωθῇ.

5.4. PSEUDO-SCYMNUS

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 51

Ἔτι δὲ καὶ τοῦτο ἔχει ὁ Ἰνδικὸς μαργαρίτης παρὰ τοὺς ἄλλους· λευκὸς ἐστὶ τὴν χροῖαν, ἀργύρῳ διαφανεῖ προσφερῆς αὐγὴν τε ὑποχλωρίζουσιν ἡρέμα διαλάμπει, ὥς ἐπίπαν δὲ σχῆμα ἔχει στρογγύλον.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10, section 7, line 60

Ταῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ.

Origenes Theol., Selecta in Psalmos [Dub.] (fragmenta e catenis) (2042: 058); MPG 12. Volume 12, page 1524, line 43

Σαβὰ δὲ πόλις τῆς Ἰνδίας, ἀφ' ἧς ἦλθεν ἡ βασίλισσα νότου πρὸς Σαλομῶντα.

Origenes Theol., Homiliae in Job (fragmenta in catenis, typus II) (e codd. Marc. gr. 21, 538) (2042: 073); MPG 17. Volume 17, page 89, line 51

Τὰ ἐσώτατα περὶ τὴν Ἰνδιαν, ἢ τὰ περὶ τὴν ἐπέκεινα χώραν, ἔνθα εἰσὶ τίμιοι λίθοι.

Origenes Theol., Scholia in Matthaëum (2042: 077); MPG 17. Volume 17, page 296, line 25

Οἱ γε μὴν περὶ μαργαριτῶν γράψαντες, φασὶν ἔξ εἶναι τὰς τούτων διαφορὰς, ὧν κρείττους οἱ κατ' Ἰνδιαν ἐν κόγχαις γενόμενοι ἐκ δρόσου τῆς οὐρανίας.

Origenes Theol., Homiliae in Job (fragmenta in catenis, typus I+II) (e codd. Vat.) (2042: 086) "Analecta sacra spicilegio Solesmensi parata, vol. 2", Ed. Pitra, J.B. Paris: Tusculum, 1884, Repr. 1966. Page 391, line 4

Συριακὴν νῦν τὴν Ἑβραίων διάλεκτον κα- λεῖ, ἐπειδὴ καὶ Συρίαν τὴν Ἰουδαϊαν, καὶ Σύρους οἱ πολλοὶ τοὺς Παλαιστινοὺς ὀνομά- ζουσιν· καὶ Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος φησί· Περιτέμνονται δὲ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἀραβες, καὶ οἱ ἐν Παλαιστίνῃ Σύροι· τοὺς Ἰουδαίους οὕτω καλοῦσιν.

5.4 Pseudo-Scymnus

Pseudo-Scymnus is the name given by Augustus Meineke to the unknown author of a work on geography written in Classical Greek, the *Periodos to Nicomedes*. It is a an account of the world (*periegesis*) in 'comic' iambic trimeters which is dedicated to a King Nicomedes of Bithynia. This is either Nicomedes II Epiphanes who reigned from 149 BC for an unknown number of years or his son, Nicomedes III Euergetes.[1] (From Wikipedia⁴)

4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Scymnus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Pseudo-Scymnus Geogr., Ad Nicomedem regem, vv. 1–980 (sub titulo Orbis descriptio) (0068: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Line 171

Τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδὸν οἰκοῦσιν Ἴνδοι, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότου πνοῆς· τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κελτοὶ δὲ μέχρι δυσμῶν τόπον θερινῶν ἔχουσιν, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι.

Pseudo-Scymnus Geogr., Ad Nicomedem regem, vv. 722–1026 (0068: 002) “The tradition of the minor Greek geographers”, Ed. Diller, A. Lancaster, Pennsylvania: American Philological Association, 1952. Line 933

εἰσιόντι δὲ ἀριστερὰ τοῦ Φάσιδος παρακειμένη Μιλησίῳ πόλιν <ἐστὶ> Φᾶσις λεγομένη Ἑλληνίς· εἰς ταύτην δὲ καταβαίνειν λόγος φωναῖς διαφόροις χρώμεν’ ἐξήκοντ’ ἔθνη, ἐν οἷς τινὰς λέγουσιν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Βακτριανῆς <γῆς> συναφικνεῖσθαι βαρβάρους.

5.5 Cassius Dio

Lucius (or Claudius) Cassius Dio (alleged to have the cognomen Cocceianus),[1][2] (Ancient Greek: Δίων ὁ Κάσσιος, c. AD 155 – 235,[3][4] known in English as Cassius Dio, Dio Cassius, or Dio (Dione. lib), was a Roman consul and noted historian who wrote in Greek. Dio published a history of Rome in 80 volumes, beginning with the legendary arrival of Aeneas in Italy; the volumes then documented the subsequent founding of Rome (753 BC), the formation of the Republic (509 BC), and the creation of the Empire (31 BC), up until AD 229. The entire period covered by Dio’s work is approximately 1,400 years. Of the 80 books, written over 22 years, many survive into the modern age, intact, or as fragments, providing modern scholars with a detailed perspective on Roman history. (From Wikipedia⁵)

Cassius Dio Hist., Historiae Romanae (0385: 001) “Cassii Dionis Cocceiani historiarum Romanarum quae supersunt, 3 vols.”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1:1895; 2:1898; 3:1901, Repr. 1955. Book 49, chapter 41, section 3, line 6

ἐκείνοις μὲν δὴ ταῦτ’ ἔνειμε, τοῖς δὲ δὴ αὐτοῦ παισὶ τοῖς ἐκ τῆς Κλεοπάτρας οἱ γεγονόσι, Πτολεμαίῳ μὲν τὴν τε Συρίαν καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου πάντα, Κλεοπάτρᾳ δὲ τὴν Λιβύην τὴν περὶ Κυρήνην, τῷ τε ἀδελφῷ αὐτῶν

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Cassius_Dio

5.5. CASSIUS DIO

Ἀλεξάνδρῳ τὴν τε Ἀρμενίαν καὶ τᾶλλα τὰ πέραν τοῦ Εὐ-φράτου μέχρις Ἰνδῶν δώσειν ὑπέσχετο· καὶ γὰρ ἐκεῖνα ὡς ἔχων ἤδη ἐχαρίζετο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 54, chapter 9, section 8, line 2

πάμπολλαι γὰρ δὴ πρεσβεῖαι πρὸς αὐτὸν ἀφίκοντο, καὶ οἱ Ἰνδοὶ προκηρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπέισαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε τοῖς Ῥωμαίοις, νομίζω δ' ὅτι καὶ τοῖς Ἑλλήσιν, ὀφθείσας.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 54, chapter 9, section 10, line 2

εἰς δ' οὖν τῶν Ἰνδῶν Ζάρμαρος, εἴτε δὴ τοῦ τῶν σοφιστῶν γένους ὢν, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπὸ φιλοτιμίας, εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ γήρως κατὰ τὸν πάτριον νόμον, εἴτε καὶ ἐς ἐπίδειξιν τοῦ τε Αὐγούστου καὶ τῶν Ἀθηναίων (καὶ γὰρ ἐκεῖσε ἦλθεν) ἀποθανεῖν ἐθέλησας ἐμυθήθη τε τὰ τοῖν θεοῖν, τῶν μυστηρίων καίπερ οὐκ ἐν τῷ καθήκοντι καιρῷ, ὥς φασι, διὰ τὸν Αὐγούστον καὶ <αὐτὸν> μεμνημένον γενομένων, καὶ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 59, chapter 17, section 3, line 5

ἐπειδὴ τε ἔτοιμα ἦν, τὸν τε θώρακα τὸν Ἀλεξάνδρου, ὡς γε ἔλεγε, καὶ ἐπ' αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργή, πολὺ μὲν χρυσίον πολλοὺς δὲ καὶ λίθους Ἰνδικοὺς ἔχουσιν, ἐπενέδου, ξίφος τε παρεζώσατο καὶ ἀσπίδα ἔλαβε καὶ δρυὶ ἐστεφανώσατο, κάκ τούτου τῷ τε Ποσειδῶνι καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς Φθόνῳ τε θύσας, μὴ καὶ βασκανία τις αὐτῷ, ὡς ἔφασκε, γένηται, ἔς τε τὸ ζεῦγμα ἀπὸ τῶν Βαύλων ἐσέβαλε, παμπληθεῖς καὶ ἱππέας καὶ πεζοὺς ὀπλισμένους ἐπαγόμενος, καὶ σπουδῇ καθάπερ ἐπὶ πολεμίου τινὰς ἐς τὴν πόλιν ἐσέπεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 68, chapter 15, section 1, line 2

Xiph. 232, 28 – 234, 16 R. St. πρὸς <δὲ> τὸν Τραϊανὸν ἐς τὴν Ῥώμην ἐλθόντα πλείσται ὅσαι πρεσβεῖαι παρὰ βαρβάρων ἄλλων τε καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 68, chapter 29, section 1, line 2

Exc. Val. 292 (p. 713) et Xiph. 239, 14 – 16 R. St. κάντεῦθεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν ἐλθόν, τὴν τε φύσιν αὐτοῦ καταμαθὼν καὶ πλοῖόν τι ἐς Ἰνδίαν πλέον ἰδὼν, εἶπεν ὅτι “πάν-τως ἂν καὶ ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ νέος ἔτι ἦν, ἐπεραιώθην”.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 69, chapter 16, section 1, line 2

Exc. UG9 55 (p. 407). Ἀδριανὸς δὲ τό τε Ὀλύμπιον τὸ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἵδρυται, ἐξεποίησε, καὶ δράκοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ Ἰνδίας κομισθέντα ἀνέθηκε· τὰ τε Διονύσια, τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας, ἐν τῇ ἐσθῇ τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 72, chapter 17, section 3, line 5

ἐνέδυνε δέ, πρὶν μὲν ἐς τὸ θέατρον ἐσιέναι, χιτῶνα χειριδωτὸν σηρικὸν λευκὸν διάχρυσον (καὶ ἐν τούτῳ γε αὐτὸν τῷ σχήματι ὄντα ἤσπαζόμεθα), ἐσιὼν δὲ ὀλοπόρφυρον χρυσῷ κατὰ-παστον, χλαμύδα τε ὁμοίαν τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον λαμβάνων, καὶ στέ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

φανον ἔκ τε λίθων Ἰνδικῶν καὶ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένον, κηρύ- κειόν τε τοιοῦτον φέρων ὅποιον ὁ Ἑρμῆς.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 74, chapter 5, section 1, line 1

εἴτ' εἰκόνες ἦκον ἀνδρῶν ἄλλων, οἷς τι ἔργον ἢ ἐξεύρημα ἢ καὶ ἐπιτήδευμα λαμ- πρὸν ἐπέπρακτο, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ τε ἵππεις καὶ οἱ πεζοὶ ὀπλισμένοι οἳ τε ἀθληταὶ ἵπποι καὶ τὰ ἐντάφια, ὅσα ὁ τε αὐτοκράτωρ καὶ ἡμεῖς αἴ τε γυ- ναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ ἵππεις οἱ ἐλλόγιοι οἳ τε δῆμοι καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει συστήματα ἐπέμψαμεν· καὶ αὐτοῖς βωμὸς περίχρυσος, ἐλέ- φαντί τε καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς ἡσκημένος, ἠκολούθει.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 76, chapter 1, section 4, line 1

ἐν ταύταις ταῖς θεαῖς καὶ σύες τοῦ Πλαυτιανοῦ ἐξήκοντα ἄγριοι ἐπάλαισαν ἀλλή- λους ὑπὸ παραγγέλματος, ἐσφάγησαν δὲ ἄλλα τε πολλὰ θηρία καὶ ἐλέφας καὶ κορο- κότας· τὸ δὲ ζῶον τοῦτο Ἰνδικόν τέ ἐστι, καὶ τότε πρῶτον ἐς τὴν Ῥώμην, ὅσα καὶ ἐγὼ ἐπίσταμαι, ἐσήχθη, ἔχει δὲ χροιάν μὲν λεαίνης τίγριδι μεμιγμένης, εἶδος δὲ ἐκείνων τε καὶ κυνὸς καὶ ἀλώ- πεκος ἰδίως πως συγκεκραμένον.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (versio 1 in volumine 1) (0385: 002) “Cassii Dionis Cocceiani *historiarum Romanarum quae supersunt*, vol. 1”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1895, Repr. 1955.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) (0385: 010) “Cassii Dionis Cocceiani *historiarum Romanarum quae supersunt*, vol. 3”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1901, Repr. 1955. Dindorf-Stephanus page 70, line 32

Ἀντώνιος δὲ τὸν βασιλέα τῶν Ἀρμενίων δόλῳ καὶ ἀπάτῃ ἐλὼν, ὅτι μὴ συνεμάχη- σέν οἱ κατὰ τῶν Πάρθων, ἀργυραῖς ἀλύσεσι περιῆγεν, εἴτα καὶ χρυσαῖς τῇ Κλεοπά- τρᾳ προσῆγε, καὶ τοῦ λοιποῦ τὰ ὅπλα ρίψας συνετρύφα αὐτῇ, τοὺς παῖδας αὐτῆς βασιλέων τε βασιλέας προσαγορεύων, καὶ χώρας αὐτοῖς οὐχ ὅτι τὴν Ἀρμενίων καὶ ὅς εἶχεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἰνδῶν καὶ τὴν Πάρθων ἀπονέμων.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page 92, line 25

καὶ γὰρ καὶ Ἰνδοὶ προκηρυκεσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπείσαντο, δῶρα πέμψαντες ἀλλὰ τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε Ῥωμαίοις ὀφθείσας, καὶ τι καὶ μεῖράκιον ἄνευ ὤμων αὐτῶ ἐδωρήσαντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page 93, line 1

τότε καὶ ὁ σοφιστὴς Ζά- μαρκος ὁ Ἰνδός, εἴτε ὑπὸ φιλοτιμίας εἴτε ὑπὸ τοῦ γήρως, κατὰ τὸν πάτριον νόμον πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page 162, line 26

ἐπειδὴ δὲ ἔτοιμα ἦν, τὸν τε θώρακα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὥς ἔλεγε, καὶ ἐπ' αὐτῷ χλα- μύδα σηρικὴν ἀλουργῇ πολὺ μὲν χρυσίον πολλοὺς δὲ καὶ λίθους Ἰνδικοὺς ἔχουσιν

5.5. CASSIUS DIO

ἐπενέδν, ξίφος τε παρεζώ- σατο καὶ ἀσπίδα ἔλαβε καὶ δρυὶ ἐστεφάνωτο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S234, line 18

παρὰ τὸν Τραϊανὸν ἐς τὴν Ῥώμην ἐλθόντα πλείσται πρεσβεῖαι ἄλλων τε βαρβάρων καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S239, line 18

κάντεῦθεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν ἐλθὼν, τὴν τε φύσιν αὐτοῦ καταμαθὼν καὶ πλοῖόν τι ἐς Ἰνδίαν πλέον ἰδὼν, εἶπεν ὅτι “πάντως ἂν καὶ ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ νέος ἔτι ἦν, ἐπεραιώθην.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S252, line 3

Ἀδριανὸς δὲ τό τε Ὀλύμπιον τὸ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἱδρυται, ἐξεποίησε, καὶ δράκοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ Ἰνδίας κομισθέντα ἀνέθηκε· τά τε Διο- νύσια, τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας, ἐν τῇ ἐσθῇτι τῇ ἐπι- χωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S277, line 23

ἐνέδυνε δέ, πρὶν μὲν εἰς τὸ θέατρον εἰσιέναι, χιτῶνα χειριδωτὸν σηρικὸν λευκὸν διάχρυσον (καὶ ἐν τούτῳ γε αὐτὸν τῷ σχήματι ὄντα ἡσπαζόμεθα), ἐσιὼν δὲ ὄλο- πόρφυρον χρυσῷ κατάπαστον, χλαμύδα τε ὁμοίαν τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον λαμβάνων, καὶ στέφανον ἔκ τε λίθων Ἰνδικῶν καὶ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένον, κηρύκειόν τε τοιοῦτον φέρων ὅποιον ὁ Ἑρμῆς.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S296, line 9

εἴτ' εἰκόνες ἦκον ἀνδρῶν ἄλλων, οἷς τι ἔργον ἢ ἐξέυρημα ἢ καὶ ἐπιτήδευμα λαμπρὸν ἐπέπρακτο, καὶ μετ' αὐτοὺς οἷ τε ἵππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ ὠπλισμένοι οἷ τε ἀθληταὶ ἵπποι καὶ τὰ ἐντάφια, ὅσα ὁ τε αὐτοκράτωρ καὶ ἡμεῖς αἱ τε γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ ἵππεῖς οἱ ἐλλόγιμοι οἷ τε δῆμοι καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει συστήματα ἐπέμψαμεν· καὶ αὐτοῖς βωμὸς περίχρυσος, ἐλέφαντί τε καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς ἡσκημένος, ἠκολούθει.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S314, line 30

ἐν ταύταις ταῖς θεαῖς καὶ σύες τοῦ Πλαυτιανοῦ ἐξήκοντα ἄγριοι ἐπάλαισαν ἀλλήλοις ὑπὸ παραγγέλματος, ἐσφάγησαν δὲ ἄλλα τε πολλὰ θηρία καὶ ἐλέφας καὶ κοροκότας· τὸ δὲ ζῶον τοῦτο Ἰνδικόν ἐστι, καὶ τότε πρῶτον ἐς τὴν Ῥώμην, ὅσα καὶ ἐγὼ ἐπίσταμαι, εἰσῆχθη, ἔχει δὲ χροιάν μὲν λεαίνης τίγριδι μεμιγμένης, εἶδος δὲ ἐκείνων τε καὶ κυνὸς καὶ ἀλώπεκος ἰδίως πως συγκεκραμένον.

5.6 Hippolytus Scr. Eccl

Hippolytus of Rome (170–235) was the most important 3rd-century theologian in the Christian Church in Rome,[2] where he was probably born. (From Wikipedia⁶)

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon (2115: 036) “Hippolytus Werke, vol. 4, 2nd edn.”, Ed. Helm, R. (post A. Bauer) Berlin: Akademie-Verlag, 1955; Die griechischen christlichen Schriftsteller 46. Section 47, line 2

τῶν τριῶν ἀδελφῶν αἱ φυλαὶ διε- μερίσθησαν, καὶ τῷ μὲν Σῆμ τῷ πρωτοτόκῳ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς τὸ μῆ- κος, πλάτος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκοροῦ- ρων, Χάμ δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ Ῥινοκοροῦ- ρων ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς νότον, Ἰάφεθ δὲ τῷ τρίτῳ ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς βορρᾶν.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 84, line 4

Αἱ δὲ χῶραί εἰσιν αὗται· (1) Μηδία (2) Ἀλ- βανία (3) Ἀμαζονίς (4) Ἀρμενία μικρὰ καὶ με- γάλῃ (5) Καππαδοκία (6) Παφλαγονία (7) Γα- λατία (8) Κολχίς (9) Ἰνδικὴ Ἀχαΐα (10) Βοσπο- ρινή (11) Μαιῶτις (12) Δέρρης (13) Σαρματίς (14) Ταυριανή (15) Βασταρ- νίς (16) Σκυθία (17) Θράκη (18) Μακεδονία (19) Δελματία (20) Μολ- χίς (21) Θεσσαλία (22) Λωκρίς (23) Βοιωτία (24) Αἰτωλία (25) Ἀττικὴ <(26) Ἀχαΐα> (27) Πε- λοπόννησος <(28) Ἀκαρνία> (29) Ἑπειρώτης (30) Ἰλλυρίς (31) ἢ Λυχνίτις (32) Ἀδριακὴ, ἀφ’ ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος (33) Γαλλία (34) Θου- σκηνή (35) Λυσιτανία (36) Μεσαλία (37) Ἰτα- λία

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 139, line 1

(2) Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, (3) καὶ ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται Γηὼν ὁ <τῶν Αἰθιόπων> ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος, (4) Ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς, (5) Θηβαῖς ὅλη, (6) Λι- βύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, (7)

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 176, line 2

Ἰεκτὰν δὲ [ὁ ἀδελφὸς Φάλεχ] ἐγέννησε (15) τὸν Ἐλμωδᾶδ, ὅθεν γεννῶνται οἱ Ἰνδοί, καὶ (16) τὸν Σαλέφ, ὅθεν οἱ Βακτριανοί, καὶ (17) τὸν Ἀράμ, ὅθεν οἱ Ἀράβ<ι>ες, καὶ (18) Ἰ<δ>ουράμ, ὅθεν Καρμήλιοι, καὶ (19) Αἰθήλ, ὅθεν οἱ Ἀρειανοί, καὶ (20)

Ἀβι-

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 188, line 5

Πάντων δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ ἐστὶν ἡ κατοικία ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ῥινοκοροῦρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ τὸν Ἀρσινοίτην τῆς Ἰνδικῆς.

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Hippolytus_of_Rome

5.6. HIPPOLYTUS SCR. ECCL

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 190, line 3

Ταῦτα δὲ τὰ ἐξ αὐτῶν γενόμενα ἔθνη· (1) Ἑβραῖοι <οἱ> καὶ Ἰουδαῖοι (2) Πέρσαι (3) Μῆδοι (4) Παῖονες (5) Ἀρειανοί <(6) Ἀσσύ- ριοι> (7) Ὑρκάνιοι (8) Ἰνδοί (9) Μαγαρδοί (10) Πάρθοι (11) Γερμανοί (12) Ἑλυμαῖοι (13) Κοσσαῖοι (14) Ἀραβες [οἱ] πρῶτοι οἱ καλού- μενοι Κεδρούσιοι (15) Ἀραβες δεῦτεροι [οἱ καλού- μενοι] (16) Γυμνοσοφισταί.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 192, line 4

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα οὗτοί εἰσιν· (1) Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι (2) Πέρσαι (3) Μῆδοι (4) Χαλδαῖοι (5) Ἰνδοί (6) Ἀσσύριοι.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 195, line 3

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε μήκος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκο- ρούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ τῆς Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Ἰνδικῆς.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 194, line 5

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ ἐστὶ ταῦτα· (1) Περσίς σὺν τοῖς ἐπικει- μένοις αὐτῇ ἔθνεσιν (2) Βακτριανή (3) Ὑρκανία (4) Βαβυλωνία (5) Κορδυλία (6) Ἀσσυρία (7) Μεσο- ποταμία (8) Ἀραβία ἡ ἀρχαία (9) Ἑλυμαῖς (10) Ἰνδική (11) Ἀραβία ἡ εὐδαίμων <(12) Κοίλη Συρία> (13) Κομμαγενή (14) καὶ ἡ Φοινίκη ἥπερ ἐστὶ τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 200, line 6

Φαλὲκ καὶ Ἰεκτὰν τῶν δύο ἀδελφῶν κατὰ τὰς ἰδίας γλώσσας αὐτῶν ἐν τῇ πυργο- ποιίᾳ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλώσσαι αὐτῶν, ἐστὶ ταῦτα· (1) Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι (2) Ἀσσύριοι (3) Χαλδαῖοι (4) Μῆδοι (5) Πέρσαι <(6) Ἀραβες πρῶτοι καὶ δεῦτεροι> (7) Μαδιηναῖοι πρῶτοι καὶ δεῦτεροι (8) Ἀδιαβηνοί (9) Ταιηνοί (10) Σαλα- μοσηνοί (11) Σαρακηνοί (12) Μάγοι (13) Κάσπιοι (14) Ἀλβανοί (15) Ἰνδοί πρῶτοι καὶ β' (16) Αἰ- θίο- πες πρῶτοι καὶ δεῦτεροι (17) Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι (18) Λίβυες [πρῶτοι καὶ β'] (19) Χετ- ταῖοι (20) Χαναναῖοι (21) Φερεζαῖοι (22) Εὐαῖοι (23) Ἀμορραῖοι (24) Γεργεσαῖοι (25) Ἰεβουσσαῖοι (26) Ἰδουμαῖοι (27) Σαμαρρεῖοι (28) Φοίνικες (29) Σύροι (30) Κίλικες οἱ καὶ Θαρσεῖς (31) Καπ- πάδοκες (32) Ἀρμένιοι (33) Ἰβηρες (34) Βιβρανοί (35) Σκύθαι (36) Κόλχοι (37) Σαῦνοι (38) Βοσ- πορανοί (39) Ἀσιανοί (40) Ἰσαυροί (41) Λυκάονες

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 237, line 3

Ποταμοὶ οὖν εἰσιν ὀνομαστοὶ τεσσαράκοντα ἐν τῇ γῇ οὗτοι· (1) Ἰνδὸς ὁ καλού- μενος Φισὼν (2) Νεῖλος ὁ καλούμενος Γηὼν (3) Τίγρις (4) Εὐφράτης (5) Ἰορδάνης (6) Κηφισσός (7) Τάναῖς (8) Ἴς- μηνός (9) Ἐρύμανθος (10) Ἄλυσ (11) Αἰσωπός (12) Θερμώ- δων (13) Ἐρασῖνος (14) Ρεῖος (15) Βορυσθένης (16) Ἀλφειός (17) Ταῦρος (18) Εὐρώτας (19) Μέανδρος (20) Ἀξίος (21) Πύ- ραμος (22) Ὀρέντης (23) Ἑβρων (24) Σαγγάριος (25) Ἀχελῷος (26) Πινειός (27) Εὐήνος (28) Σπερ- χιός (29) Κάϋστρος (30) Σιμόεις (31) Σκάμανδρος

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) (2115: 060)
“Hippolytus. *Refutatio omnium haeresium*”, Ed. Marcovich, M. Berlin: De Gruyter, 1986; *Patristische Texte und Studien* 25. Book 1, chapter pinax, section 6, line 3

Βραχμᾶνες οἱ ἐν Ἰνδοῖς, Δρυῖδαι οἱ ἐν Κελτοῖς, καὶ Ἡσίδοις.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 1, chapter 13, section 1, line 2

Δημόκριτος δὲ Λευκίππου γίνεται γινώριμος· Δημόκριτος Δαμασίππου Ἀβδηρίτης, πολλοῖς συμβαλὼν, γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱερεῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀστρολόγοις καὶ μάγοις ἐν Βαβυλῶνι.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 1, chapter 24, section 1, line 1

Ἔστι δὲ καὶ παρὰ Ἰνδοῖς αἵρεσις φιλοσοφουμένων ἐν τοῖς Βραχμᾶ- ναις.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 4, chapter 28, section 13, line 2

αἵματώδη δὲ φλόγα ποιεῖ τὸ Ἰνδικὸν μέλαν ἐνθεῖς τῷ λιβανωτῷ, καθὼς προείπα- μεν.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 7, chapter 25, section 6, line 3

ἀλλὰ γὰρ καθάπερ ὁ νάφθας ὁ Ἰνδικός, ὁφθεῖς μόνον ἀπὸ πάνυ πολλοῦ διαστήμα- τος, συνάπτει πῦρ, οὕτω κάτωθεν, ἀπὸ τῆς ἀμορφίας τοῦ σωροῦ, διήκουσιν, <φησίν,> αἱ δυνάμεις ἄνω μέχρι τῆς υἰότητος.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 7, chapter 25, section 7, line 2

ἄπτει μὲν γὰρ καὶ λαμβάνει τὰ νοήματα κατὰ τὸν <ν>άφθαν τὸν Ἰνδικόν – οἶον ἄφθας<τός> τις ὢν – ὁ τοῦ μεγάλου τῆς Ὀγδοάδος ἄρχοντος υἱὸς ἀπὸ τῆς μετὰ τὸ μεθόριον <Πνεῦμα> μακαρίας υἰότητος· ἡ γὰρ ἐν μέσῳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν τῷ μεθορίῳ <μένουσα> τῆς υἰότητος δύναμις ῥέοντα καὶ φερόμενα τὰ νοήματα <ἀπὸ> τῆς <μακαρίας> υἰότητος μεταδίδωσι τῷ υἱῷ τοῦ μεγάλου ἄρχοντος.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 8, chapter pinax, section 7, line 2

Τίς ἢ τῶν Ἐγκρατιτῶν κενοδοξία, καὶ ὅτι οὐκ ἐξ ἁγίων γραφῶν τὰ δόγματα αὐτῶν συνέστηκεν, ἀλλ’ ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν παρ’ Ἰνδοῖς γυμνοσοφιστῶν.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 10, chapter 34, section 1, line 3

Τοιοῦτος ὁ περὶ τὸ θεῖον ἀληθὲς λόγος, ὃ ἄνθρωποι Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, Χαλδαῖοί τε καὶ Ἀσσύριοι, Αἰγύπτιοί τε καὶ Λίβυες, Ἰνδοί τε καὶ Αἰθίοπες, Κελτοί τε καὶ οἱ στρατηγοῦντες Λατίνοι, πάντες τε οἱ τὴν Εὐρώπην, Ἀσίαν τε καὶ Λιβύην κατοι- κοῦντες.

5.7. NICOLAUS OF DAMASCUS

5.7 Nicolaus of Damascus

igation, search

Nicolaus of Damascus (Greek: Νικόλαος Δαμασκηνός, Nikolāos Damaskēnos) was a Greek[1] historian and philosopher who lived during the Augustan age of the Roman Empire. His name is derived from that of his birthplace, Damascus. He was born around 64 BC.[2]

He was an intimate friend of Herod the Great, whom he survived by a number of years. He was also the tutor of the children of Antony and Cleopatra (born in 40 BC), according to Sphronius.[3] He went to Rome with Herod Archelaus.[4]

His output was vast, but is nearly all lost. His chief work was a universal history in 144 books. He also wrote an autobiography, a life of Augustus, a life of Herod, some philosophical works, and some tragedies and comedies.

There is an article on him in the Suda.[5] (From Wikipedia⁷)

Nicolaus Hist., Fragmenta (0577: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 7, line 1

Exc. De ins: Ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον Σε-μίραμις ἐπεὶ ὁδοιποροῦσα ἐγένετο ἐν Μήδοις, ἀναβᾶσα ἐπὶ τι ὑψηλὸν ὄρος, πάντοθεν πλήν καθ’ ἓν μέρος πε-ριερρωγὸς καὶ ἄβατον λισσάδι καὶ ἀποτόμῳ πέτρᾳ, ἐθεᾶτο τὴν στρατιάν (1) ἀπὸ τινος ἐξέδρας, ἣν παρα-χρῆμα ὠκοδομήσατο.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 74, line 12

Μάρτυς δὲ τούτων ἡμῖν ἐστὶ καὶ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός, οὕτως ἱστορῶν· «Τρόπαιον δὲ στήσας Ἀντίοχος ἐπὶ τῷ Λύκῳ ποταμῷ, νικήσας Ἰν-δάτην τὸν Πάρθων στρατηγὸν, αὐτόθι ἔμεινεν ἡμέρας δύο, δεηθέντος Ὑρκανοῦ τοῦ Ἰουδαίου διὰ τινὰ ἐορτὴν πάτριον, ἐν ᾗ τοῖς Ἰουδαίοις οὐκ ἦν νόμιμον ἐξοδεύειν.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 91, line 4

Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἰν-δῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβα-στόν.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 91, line 28

Ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ· ΖΑΡΜΑΝΟΣ ΧΗΓΑΝ ΙΝΔ*ΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΙΝΔ*ΩΝ ΕΘΗ ΕΑΥΤΟΝ ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΑΣ ΚΕΙΤΑΙ.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 101, line 568

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicolaus_of_Damascus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

XXVI. Ὁ δὲ νεκρὸς ἐκεῖ (1) ἔκειτο ἔνθα ἔπεσεν ἀτίμως πεφυρμένος αἵματι, ἀνδρὸς ἐλάσαντος μὲν πρὸς ἐσπέραν ἄχρι Βρεττανῶν τε καὶ Ὀκεανοῦ, διανοουμένου δ' ἐλαύνειν πρὸς ἑω ἐπὶ τὰ Πάρθων ἀρχεῖα καὶ Ἰνδῶν, ὡς ἂν, κἀκείνων ὑπηκόων γενομένων, εἰς μίαν ἀρχὴν κεφαλαιωθεῖη γῆς πάσης καὶ θαλάττης τὰ κράτη· τότε δ' οὖν ἔκειτο, μηδενὸς τολμῶντος ὑπομένειν (2) καὶ τὸν νεκρὸν ἀναιρεῖσθαι.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment t143, line 1

Ἄθυροι δ' αὐτῶν αἱ οἰκίαι, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς κειμένων πολλῶν οὐδὲ εἷς κλέπτει. INΔ*οΙ.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 143, line 1

CXXIII, 12: Ἰνδοὶ συγκατακαίουσιν ὅταν τελευτήσωσι τῶν γυναικῶν τὴν προσφιλεστάτην.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 143, line 7

XLIV, 41: Παρ' Ἰνδοῖς ἐάν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρακαταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ' αὐτὸν αἰτιᾶται ὁ πιστεύσας.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 145, line 1

IX, 52: Ἐν Παδαίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν.

5.8 Philo of Alexandria

Philo of Alexandria (Greek: Φίλων, Philōn; c. 20 BCE – c. 50 CE), also called Philo Judaeus, was a Hellenistic Jewish philosopher who lived in Alexandria, Egypt, during the Roman Empire.

Philo used philosophical allegory to attempt to fuse and harmonize Greek philosophy with Jewish philosophy. His method followed the practices of both Jewish exegesis and Stoic philosophy. His allegorical exegesis was important for several Christian Church Fathers, but he has barely any reception history within Judaism. He believed that literal interpretations of the Hebrew Bible would stifle humanity's view and perception of a God too complex and marvelous to be understood in literal human terms. (From Wikipedia⁸)

Philo Judaeus Phil., De somniis (lib. i–ii) (0018: 019) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 3”, Ed. Wendland, P. Berlin: Reimer, 1898, Repr. 1962. Book 2, section 56, line 3

8. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philo>

5.8. PHILO OF ALEXANDRIA

καὶ μὴν πρὸς γε ὕπνον μαλακὸν μὲν ἔδαφος αὐτάρκες ἦν – ἐπεὶ καὶ μέχρι νῦν τοὺς
Γυμνοσοφιστὰς παρ’ Ἰνδοῖς χαμευνεῖν ἐκ παλαιῶν ἔθων κατέχει λόγος – , εἰ δὲ μή,
στιβὰς γοῦν ἐκ λίθων λογάδων ἢ ξύλων εὐτελῶν πεποιημένη κλίνη.

Philo Judaeus Phil., *De somniis* (lib. i-ii) Book 2, section 60, line 1

ἀλλὰ γὰρ ἐπετειχίσθη τοῖς ὠφελοῦσι τὰ ἡδέα τῆς κενῆς δόξης ἀλείμματα, εἰς ἃ
καὶ μυρεψοὶ πονοῦσι καὶ χώραι μεγάλαι συντελοῦσι, Συρία, Βαβυλῶν, Ἰνδοί, Σκύθαι,
παρ’ οἷς αἱ τῶν ἀρωμάτων γενέσεις εἰσὶ.

Philo Judaeus Phil., *De Abrahamo* (0018: 020) “Philonis Alexandrini opera quae
supersunt, vol. 4”, Ed. Cohn, L. Berlin: Reimer, 1902, Repr. 1962. Section 182, line 1

νοσημάτων λοιμικῶν γενησομένους, τοὺς δ’ ὑπὲρ νενομισμένης εὐσεβείας, εἰ καὶ
μὴ πρὸς ἀλήθειαν οὔσης· Ἑλλήνων μὲν γε τοὺς δοκιμωτάτους, οὐκ ἰδιώτας μόνον
ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς, ὀλίγα φροντίσαντας ὧν ἐγέν- νησαν διὰ τῆς τούτων ἀναιρέσεως
δυνάμεις στρατευμάτων μεγάλας καὶ πολυανθρώπους ἐν μὲν τῇ συμμαχίᾳ τεταγμέ-
νας διασῶσαι, ἐν δὲ τῇ μερίδι τῶν ἐχθρῶν αὐτοβοεῖ διαφθεῖραι· βαρβαρικὰ δὲ ἔθνη
μέχρι πολλοῦ παιδοκτονίαν ὡς ὅσιον ἔργον καὶ θεοφιλὲς προσέσθαι, ὧν μεμνη- σθαι
τοῦ ἄγους καὶ τὸν ἱερώτατον Μωυσῆν· αἰτιώμενος γὰρ αὐτοὺς τοῦ μιάσματος φάσκει,
ὅτι “τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας κατα- καίουσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν” (Deut. 12,
31)· Ἰνδῶν δὲ | τοὺς γυμνο- σοφιστὰς ἄχρι νῦν, ἐπειδὴν ἄρχηται καταλαμβάνειν ἢ
μακρὰ καὶ ἀνίατος νόσος, τὸ γῆρας, πρὶν βεβαίως κρατηθῆναι, πυρὰν νήσαντας ἐαυ-
τοὺς ἐμπιπράναι, δυναμένους ἔτι πρὸς πολυετίαν ἴσως ἀντισχεῖν· ἤδη δὲ καὶ γυναῖα
προαποθανόντων ἀνδρῶν ὀρμῆσαι γεγηθότα πρὸς τὴν αὐτὴν πυρὰν καὶ ζῶντα τοῖς
ἐκείνων σώμασιν ὑπομεῖναι συγκαταφλεχθῆναι· ταῦτα μὲν εἰκότως ἂν τις τῆς εὐτολ-
μίας θαυμάσειεν ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος καταφρονητικῶς ἔχοντα θανάτου καὶ ὡς
ἐπ’ ἀθανασίαν αὐτὸν ἰέμενα καὶ ἀπνευστὶ θέοντα· τὸν δὲ τί προσῆκεν ἐπαινεῖν ὡς
ἐγχειρητὴν κεκαινουργημένης πράξεως, ἣν καὶ ἰδιῶται καὶ βασιλεῖς

Philo Judaeus Phil., *De praemiis et poenis + De execrationibus* (0018: 026) “Philonis
Alexandrini opera quae supersunt, vol. 5”, Ed. Cohn, L. Berlin: Reimer, 1906, Repr. 1962.
Section 89, line 1

τότε μοι δοκοῦσιν ἄρκτοι καὶ λέοντες καὶ παρδάλεις καὶ τὰ παρ’ Ἰνδοῖς, ἐλέφαντές
τε καὶ τίγρεις, καὶ ὅσα ἄλλα τὰς ἀλκάς καὶ τὰς δυνάμεις ἀήττητα μεταβαλεῖν ἐκ
τοῦ μονωτικοῦ τε καὶ μονοτρόπου πρὸς τὸ σύννομον· κάκ τοῦ πρὸς ὀλίγον μιμήσει
τῶν ἀγελαίων ἡμερωθήσεται πρὸς τὴν ἀνθρώπου φαντασίαν, μηκέτι ὡς πρότερον
ἀνερεθισθέντα, κατα- πλαγέντα δ’ ὡς ἄρχοντα καὶ φύσει δεσπότην εὐλαβῶς ἔξει, ἔνια
δὲ καὶ τοῦ χειροήθους ἅμα καὶ φιλοδεσπότου τῇ παραζηλώσει, καθάπερ τὰ Μελιταῖα
τῶν κυνιδίων ταῖς κέρκοις μεθ’ ἰλαρωτέρας κινήσεως προσσαί- νοντα.

Philo Judaeus Phil., *Quod omnis probus liber sit* (0018: 027) “Philonis Alexandrini
opera quae supersunt, vol. 6”, Ed. Cohn, L., Reiter, S. Berlin: Reimer, 1915, Repr. 1962.
Section 74, line 5

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

κατὰ δὲ τὴν βάρβαρον, ἐν ᾗ πρεσβευταὶ λόγων καὶ ἔργων, πολυανθρωπότατα στίφη καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐστὶν ἀνδρῶν· ἐν Πέρσαις μὲν τὸ μάγων, οἱ τὰ φύσεως ἔργα διερευνώμενοι πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας καθ' ἡσυχίαν τὰς θείας ἀρετὰς τρανοτέραις ἐμφάσεσιν ἱεροφαντοῦνταί τε καὶ ἱεροφαντοῦσιν· ἐν Ἰνδοῖς δὲ τὸ γυμνοσοφιστῶν, οἱ πρὸς τῇ φυσικῇ καὶ τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν | διαπονοῦντες ὅλον ἐπίδειξιν ἀρετῆς πεποίηται τὸν βίον.

Philo Judaeus Phil., *Quod omnis probus liber sit* Section 93, line 1

Κάλανος ἦν Ἰνδὸς γένος τῶν γυμνοσοφιστῶν· οὗτος καρτερικώτατος τῶν κατ' αὐτὸν ἀπάντων | νομισθεὶς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλοφύλων, ὃ δὴ σπανιώτατόν ἐστιν, ἐχθρῶν βασιλέων ἐθαυμάσθη, λόγοις ἐπαινετοῖς σπουδαῖα ἔργα συνυφήνας.

Philo Judaeus Phil., *Quod omnis probus liber sit* Section 96, line 3

Φίλοι πείθουσὶ σε χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφοις οὐδ' ἐν ὕπνοις ἐωρακότες ἡμέτερα ἔργα.

Philo Judaeus Phil., *De aeternitate mundi* (0018: 029) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6”, Ed. Cohn, L., Reiter, S. Berlin: Reimer, 1915, Repr. 1962. Section 128, line 2

τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασι πάσχειν· ἀνέροντας γὰρ ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν ζώων, ἐλέφαντας, περὶ νῶτα καὶ νηδὺν ἅπασαν εἰλεῖσθαι, φλέβα δ' ἦν ἂν τύχῃ διελόντας ἐμπίνειν τοῦ αἵματος, ἀπλήστως ἐπισπώ- μένους βιαίῳ πνεύματι καὶ συντόνῳ ροίζῳ· μέχρι μὲν οὖν τινος ἐξανα- λουμένους ἐκείνους ἀντέχειν ὑπ' ἀμυχανίας ἀνασκιρτῶντας καὶ τῇ προνο- μαίᾳ τὴν πλευρὰν τύπτοντας ὥς καθιζομένους τῶν δρακόντων, εἶτα αἰεὶ κενουμένου τοῦ ζωτικοῦ, πηδᾶν μὲν μηκέτι δύνασθαι, κραδαιομένους δ' ἐστάναι, μικρὸν δ' ὕστερον καὶ τῶν σκελῶν ἐξασθενή- σάντων, κατασει- σθέντας ὑπὸ λιφαιμίας ἀποψύχειν, πεσόντας δὲ τοὺς αἰτίους τοῦ θανάτου συναπολλύναι τρόπῳ τοιῷδε· μηκέτ' ἔχοντες τροφήν οἱ δράκοντες ὄν

Philo Judaeus Phil., *De ebrietate* ii (0018: 036) “Neu entdeckte Fragmente Philos nebst einer Untersuchung über die ursprüngliche Gestalt der Schrift de sacrificiis Abelis et Caini”, Ed. Wendland, P. Berlin: Reimer, 1891. Fragment 5, line 4

Τίς οὐκ οἶδεν ὅτι κριθαῖς μὲν ἔθνη τρέφεται μεγάλα καθάπερ τὰ πολλὰ τῶν Λιβύην νεμομένων, ὁλύραις δὲ ἕτερα, καὶ τὸ πολυανθρωπότατον Ἰνδῶν ὀρύζῃ;

5.9 De bello Parthico

“” (From Wikipedia⁹)

9.

5.10. CLEMENS ALEXANDRINUS

Anonymi Historici (FGrH), De bello Parthico (1139: 013) “FGrH #203”. Volume-Jacoby’-T+F 2b,203,F, fragment 7b, line 2

τὰ δ’ ἐν Ἰνδοῖς πραχθησόμενα ὑπέσχετο ἤδη συγγράψειν καὶ τὸν περίπλουν τῆς ἕξω θαλάσσης.

Anonymi Historici (FGrH), De bello Parthico Volume-Jacoby’-T+F 2b,203,F, fragment 7b, line 4

καὶ οὐχ ὑπόσχεσις ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ προοίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται, καὶ τὸ τρίτον τάγμα καὶ οἱ Κελτοὶ καὶ Μαύρων μοῖρα ὀλίγη σὺν Κασσίῳ πάντες οὗτοι ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· ὃ τι δὲ καὶ πράξουσιν ἢ πῶς δέξονται τὴν τῶν ἐλεφάντων ἐπέ- λασιν, οὐκ εἰς μακρὰν ἡμῖν ὁ θαυμαστός συγγραφεὺς ἀπὸ Μουζίριδος ἢ ἀπ’ Ὁξυδρακῶν ἐπιστελεῖ.

5.10 Clemens Alexandrinus

Titus Flavius Clemens (Greek: *Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς*; c. 150 – c. 215), known as Clement of Alexandria, was a Christian theologian who taught at the Catechetical School of Alexandria. A convert to Christianity, he was an educated man who was familiar with classical Greek philosophy and literature. As his three major works demonstrate, Clement was influenced by Hellenistic philosophy to a greater extent than any other Christian thinker of his time, and in particular by Plato and the Stoics.[1] His secret works, which exist only in fragments, suggest that he was also familiar with pre-Christian Jewish esotericism and Gnosticism. In one of his works he argued that Greek philosophy had its origin among non-Greeks, claiming that both Plato and Pythagoras were taught by Egyptian scholars.[2] Among his pupils were Origen and Alexander of Jerusalem.

The *Protrepticus* is, as its title suggests, an exhortation to the pagans of Greece to adopt Christianity, and within it Clement demonstrates his extensive knowledge of pagan mythology and theology. It is chiefly important due to Clement’s exposition of religion as an anthropological phenomenon.[14] After a short philosophical discussion, it opens with a history of Greek religion in seven stages.[15] Clement suggests that at first, men mistakenly believed the Sun, the Moon and other heavenly bodies to be gods. The next development was the worship of the products of agriculture, from which he contends the cults of Demeter and Dionysus arose.[16] Man then paid reverence to revenge, and deified human feelings of love and fear, among

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

others. In the following stage, the poets Hesiod and Homer attempt to enumerate the Gods; Hesiod's Theogony giving the number of twelve. Finally, men proclaimed other men, such as Asclepius and Heracles, deities.[16] Discussing idolatry, Clement contends that the objects of primitive religion were unshaped wood and stone, and idols thus arose when such natural items were carved.[17] Following Plato, Clement is critical of all forms of visual art, suggesting that artworks are but illusions and "deadly toys".[17] (From Wikipedia¹⁰)

Clemens Alexandrinus Theol., Protrepticus (0555: 001) "Clément d'Alexandrie. Le protreptique, 2nd edn.", Ed. Mondésert, C. Paris: Cerf, 1949; Sources chrétiennes 2. Chapter 2, section 26, subsection 2, line 1

Οἱ μὲν γὰρ εὐθέως ἀμφὶ τὴν οὐρανοῦ θεάν ἀπατώ-μενοι καὶ ὄψει μόνῃ πεπιστευ-κότες τῶν ἀστέρων τὰς κινήσεις ἐπιθεώμενοι ἐθαύμασάν τε καὶ ἐξεθείασαν, θεοὺς ἐκ τοῦ θεῖν ὀνομάσαντες τοὺς ἀστέρας, καὶ προσεκύνησαν ἥλιον, ὡς Ἴνδοί, καὶ σελή-νην, ὡς Φρύγες· οἱ δὲ τῶν ἐκ γῆς φυομένων τοὺς ἡμέρους δρεπόμενοι καρποὺς Δηὸν τὸν σῖτον, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ Διόνυσον τὴν ἄμπελον, ὡς Θηβαῖοι, προση-γόρευσαν.

Clemens Alexandrinus Theol., Protrepticus Chapter 4, section 47, subsection 6, line 6

Πολλοὶ δ' ἂν τάχα που θαυμάσειαν, εἰ μάθοιεν τὸ Παλλάδιον τὸ διοπετὲς καλού-μενον, ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέ-σθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τῶν Πέλοπος ὀστέων κατεσκευάσθαι, καθάπερ τὸν Ὀλύμπιον ἐξ ἄλλων ὀστέων Ἰνδικοῦ θηρίου.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus (0555: 002) "Clément d'Alexandrie. Le pédagogue, 3 vols.", Ed. Marrou, H.-I., Harl, M., Mondésert, C., Matray, C. Paris: Cerf, 1:1960; 2:1965; 3:1970; Sources chrétiennes 70, 108, 158. Book 2, chapter 2, subchapter 30, section 3, line 3

Εἰ μή τι καὶ τὸ ὕδωρ ἐποίσονται, ὡς οἱ βασιλεῖς οἱ ἀνόητοι [Χόασπις ποταμὸς οὕτω λεγόμενος τῆς Ἰνδικῆς, οὗ κάλλιστον ὕδωρ εἰς πόσιν] τὸ Χοάσπειον, καθάπερ καὶ τοὺς φίλους, οὕτω δὲ καὶ τὸ ὕδωρ ἐπαγόμενοι.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 2, chapter 3, subchapter 37, section 2, line 3

Ἦ ἐπὶ τὴν μοῖραν τοῦ κρέως Ἰνδικὸν σίδηρον χαλκευτέον, καθάπερ συμμαχικὸν τι παρακαλοῦντας;

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 2, chapter 10bis, subchapter 107, section 3, line 4

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Clemens_Alexandrinus

5.10. CLEMENS ALEXANDRINUS

Εἰ δὲ συμπεριφέρεσθαι χρή, ὀλίγον ἐνδοτέον αὐταῖς μαλα- κωτέροις χρήσθαι τοῖς ὑφάσμασιν μόνον τὰς μεμωρημένας λεπτουργ- γίας καὶ τὰς ἐν ταῖς ὑφαῖς περιέργους πλοκάς ἐκποδὼν μεθιστάντας, νῆμα χρυσοῦ καὶ σῆρας Ἰνδικοὺς καὶ τοὺς περιέργους βόμβυκας χαίρειν ἔδοντας.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 2, subchapter 4, section 2, line 6

Αἱ δέ, τὴν ἐπιφάνειαν καλλωπιζόμεναι καὶ τὰ βάθη χερσούμεναι, λελήθασι σφᾶς αὐτὰς κατὰ τοὺς Αἰγυπτίων κοσμοῦσαι ναοὺς· προπύλαια παρ' αὐτοῖς καὶ προτεμε- νίσματα ἐξήσκηται, ἄλση τε καὶ ὀργάδες, κίοσιν τε παμπόλλοις ἐστεφάνωνται αἱ αὐ- λαί· τοῖχοι δὲ ἀποστίλβουσι ξενικοῖς λίθοις καὶ γραφῆς ἐντέχνου [οἷς] ἐνδεῖ οὐδὲ ἔν- χρυσῷ δὲ καὶ ἀργύρῳ καὶ ἡλέκτρῳ παραστίλβουσιν οἱ ναοί, καὶ τοῖς ἀπὸ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας πεποικιλμένοι μαρ- μαίρουσι λιθιδίοις, τὰ δὲ ἄδυτα χρυσοπάστοις ἐπισκι- ᾶζεται πέπλοις· ἀλλ' ἦν παρεισέλθης <εἰς> τὸ βάθος τοῦ περιβόλου σπεύδων ἐπὶ τὴν θέαν τοῦ κρείττονος, ζητήσης <δὲ> τὸ ἄγαλμα τὸ ἔνοικον τοῦ νεώ, παστοφόρος [δὲ] ἢ τις ἄλλος τῶν ἱεροποιούντων περὶ τὸ τέμενος σεμνὸν δεδορκῶς, παιᾶνα τῇ Αἰγυ- πτίῳ ἄδων γλώττῃ, ὀλίγον ἐπαναστείλας τοῦ καταπετάσματος, ὥς δείξων τὸν θεόν, πλατὺν ἡμῖν ἐνδίδωσι γέλωτα τοῦ σεβάσματος.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 2, subchapter 10, section 1, line 7

Τράπεζα πλήρης καὶ κύλικες ἐπάλ- ληλοι ἱκαναὶ πληρῶσαι τὴν λαιμαργίαν· τοῖς δὲ φιλοχρύσοις καὶ φιλοπορφύροις καὶ φιλολίθοις οὔτε ὁ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυ- σὸς αὐτάρκης οὔτε ἡ Τυρίων θάλαττα οὔτε μὴν ὁ φόρτος ὁ ἀπ' Ἰνδῶν καὶ Αἰθιόπων, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Πακτωλὸς ὁ ῥέων τὸν πλοῦτον.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 4, subchapter 30, section 1, line 1

Ἀλλ' αἱ γε ἀστειότεραι τούτων ὄρνεις Ἰνδικοὺς καὶ ταῶνας Μηδικοὺς ἐκτρέφου- σιν καὶ συνανακλίνονται τοῖς φοξοῖς παίζουσαι, σικίννοις τέρασι γανύμεναι· καὶ τὸν μὲν Θερσίτην ἀκούουσαι γελῶσιν, αὐταὶ δὲ πολυτιμήτους ὠνούμεναι Θερσίτας οὐκ ἐπ' ἀνδράσιν ὁμοζύγοις, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις ἀνχοῦσιν, ἃ δὴ ἄχθος ἐστὶ γῆς· καὶ χήραν μὲν παρορῶσι σωφρονοῦσαν Μελιταίου πολλῷ διαφέρουσαν κυνιδίου, καὶ πρεσβύ- την παραβλέπουσι δίκαιον, εὐπρεπές- τερον, οἶμαι, τέρατος ἀργυρωνήτου· παιδίον δὲ οὐδὲ προσίενται ὀρφανὸν αἱ τοὺς ψιττακοὺς καὶ τοὺς χαραδριοὺς

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 4, subchapter 30, section 4, line 4

Αἱ δὲ ἔμπαλιν ἀπαιδευσίαν προτετιμήκασιν σωφροσύνης, τὰς ἑαυτῶν οὐσίας ἀπο- λιθοῦσαι εἰς τοὺς μαργαρίτας καὶ τὰς σμαράγδους τὰς Ἰνδικάς· ναὶ μὴν καὶ εἰς τὰς ἐξιτήλους βαφὰς καὶ εἰς τὰ ἀργυρώνητα ἀνδράποδα σπαθῶσι καὶ διαρρίπτουσι τὰ χρήματα, δίκην ὀρνίθων κεκορεσμένων τὰ τοῦ βίου σκαλεύουσαι κόπρια.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata (0555: 004) “Clemens Alexandrinus, vols. 2, 3rd edn. and 3, 2nd edn.”, Ed. Stählin, O., Früchtel, L., Treu, U. Berlin: Akademie-Verlag, 2:1960; 3:1970; Die griechischen christlichen Schriftsteller 52(15), 17. Book 1, chapter 15, section 71, subsection 4, line 5

προέστησαν δ’ αὐτῆς Αἰγυπτίων τε οἱ προφηταὶ καὶ Ἀσσυρίων οἱ Χαλδαῖοι καὶ Γαλατῶν οἱ Δρυῖδαι καὶ Σαμαναῖοι Βάκ- τρων καὶ Κελτῶν οἱ φιλοσοφῆσαντες καὶ Περσῶν οἱ Μάγοι (οἱ μα- γεία καὶ τοῦ σωτῆρος προεμήνυσαν τὴν γένεσιν, ἄστέρος αὐτοῖς καθη- γουμένου εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀφικνούμενοι γῆν)¹ Ἰνδῶν τε οἱ γυμνοσο- φισταί, ἄλλοι γε φιλόσοφοι βάρβαροι.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 1, chapter 15, section 71, subsection 6, line 1

εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγγέλμασιν.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 1, chapter 15, section 72, subsection 5, line 3

φανερώτατα δὲ Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβιωκῶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὥδε γράφει· «ἅπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, τὰ μὲν παρ’ Ἰν- δοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 2, chapter 20, section 125, subsection 1, line 1

Καλῶς ὁ Ζήνων ἐπὶ τῶν Ἰνδῶν ἔλεγεν ἓνα Ἰνδὸν παροπτώμε- νον ἐθέλειν <ἄν> ἰδεῖν ἢ πάσας τὰς περὶ πόνου ἀποδείξεις μαθεῖν.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 3, chapter 7, section 60, subsection 2, line 4

Βραχμᾶναι γοῦν οὔτε ἔμψυχον ἐσθίουσιν οὔτε οἶνον πίνου- σιν· ἀλλ’ οἱ μὲν αὐ- τῶν καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ὥς ἡμεῖς τὴν τροφήν προσίενται, ἔνιοι δ’ αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς· καταφρονοῦσι δὲ θα- νάτου καὶ παρ’ οὐδὲν ἡγοῦνται τὸ ζῆν· πείθονται γὰρ εἶναι παλιγγενεσίαν, θεοὺς δὲ σέβουσιν Ἡρακλέα καὶ Πᾶνα.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 3, chapter 7, section 60, subsection 3, line 1

οἱ καλούμενοι δὲ Σεμνοὶ τῶν Ἰνδῶν γυμνοὶ διαιτῶνται τὸν πάντα βίον· οὗτοι τὴν ἀλήθειαν ἀσκοῦσι καὶ περὶ τῶν μελλόντων προμηνύουσι καὶ σέβουσιν τινὰ πυραμίδα, ὑφ’ ἣν ὅστέα τινὸς θεοῦ νομίζουσιν ἀποκεῖσθαι.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 4, chapter 4, section 17, subsection 3, line 3

οὐ γὰρ τὸν χαρακτῆρα σῶζουσι τοῦ μαρτυρίου τοῦ πιστοῦ, τὸν ὄντως θεὸν μὴ γνω- ρίσαντες, θανάτῳ δὲ ἑαυτοὺς ἐπιδιδόασιν κενῷ, καθάπερ καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν γυμνοσο-

5.11. EUTROPIUS / PAEANII TRANSLATIO

φισταὶ ματαίῳ πυρί.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 4, chapter 7, section 50, subsection 1, line 1

εἴη δ' ἂν ὁ τοιοῦτος ὁ κολλώμενος τῷ ἀγαθῷ κατὰ τὸν ἀπόστολον, ἀποστύγων τὸ πονηρόν, ἀγάπην ἔχων ἀνυπόκριτον· »ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν·» εἰ δὲ «ὁ θεὸς τῆς ἐλπίδος» οὗτός ἐστιν ὃ μαρτυροῦμεν, ὥσπερ οὖν ἐστι, τὴν ἐλπίδα ἡμῶν ὁμολογοῦμεν εἰς τὴν ἐλπίδα σπεύδοντες· οἱ δὲ «μεστοὶ τῆς ἀγαθωσύνης πεπληρωμένοι», φησί, «πάσης τῆς γνώσεως.» Ἰνδῶν οἱ φιλόσοφοι Ἀλεξάνδρῳ λέγουσι τῷ Μακεδόνι· «σώματα μὲν μετέξεις ἐκ τόπου εἰς τόπον, ψυχὰς δ' ἡμετέρας οὐκ ἀναγκάσεις ποιεῖν ἢ μὴ βουλόμεθα.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 4, section 38, subsection 1, line 1

Καὶ τὰ μὲν Αἰγυπτίων ὡς ἐν βραχεὶ φάναι τοιαῦτα· Ἰνδῶν δὲ ἡ φιλοσοφία καὶ αὐτῶν διαβεβόηται.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 4, section 38, subsection 2, line 1

Ἀλέξανδρος γοῦν ὁ Μακεδὼν δέκα λαβὼν Ἰνδῶν γυμνοσοφιστὰς τοὺς δοκοῦντας ἀρίστους εἶναι καὶ βραχυλογωτάτους προβλήματα αὐτοῖς προὔθηκε, τὸν μὴ ἀποκρινόμενον εὐστόχως ἀνελεῖν ἀπειλήσας, ἕνα <δὲ> τὸν πρεσβύτατον αὐτῶν ἐπικρίνειν κελεύσας.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 7, section 57, subsection 3, line 5

Κλεάνθης μὲν γὰρ Ζήνωνα ἐπιγρά- φεται καὶ Θεόφραστος Ἀριστοτέλη Μητρόδω- ρός τε Ἐπίκουρον καὶ Πλάτων Σωκράτην· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Πυθαγόραν ἔλθω καὶ Φερεκύ- δην καὶ Θάλητα καὶ τοὺς πρώτους σοφούς, ἵσταμαι τὸν τούτων διδάσκα- λον ζητῶν καὶ Αἰγυπτίους εἴπης καὶ Ἰνδοὺς καὶ Βαβυλωνίους καὶ τοὺς Μάγους αὐτούς, οὐ παύσομαι τὸν τούτων διδάσκαλον ἀπαιτῶν, ἀνάγω δέ σε καὶ ἐπὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἀνθρώπων, κακεῖθεν ἄρ- χομαι ζητεῖν, τίς ὁ διδάσκαλος;

5.11 Eutropius / Paeanii translatio

Flavius Eutropius was an Ancient Roman historian who flourished in the latter half of the 4th century. He held the office of secretary (*magister memoriae*) at Constantinople, accompanied the Emperor Julian (361–363) on his expedition against the Persians (363), and was alive during the reign of

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Valens (364–378), to whom he dedicates his *Breviarium historiae Romanae* and where his history ends.

The *Breviarium historiae Romanae* is a complete compendium, in ten books, of Roman history from the foundation of the city to the accession of Valens. It was compiled with considerable care from the best accessible authorities, and is written generally with impartiality, and in a clear and simple style. Although the Latin in some instances differs from that of the purest models, the work was for a long time a favorite elementary school-book. Its independent value is small, but it sometimes fills a gap left by the more authoritative records. For the early parts of his work, Eutropius depended upon an epitome of Livy; for the later parts, he used the now lost *Enmannsche Kaisergeschichte*. The *Breviarium* was enlarged and continued down to the time of Justinian by Paulus Diaconus; the work of the latter was in turn enlarged by Landolfus Sagax (c. 1000), and taken down to the time of the emperor Leo the Armenian (813–820) in the *Historia Miscella*.

Of the Greek translations by Paeanius (around 380) and Capito Lycius (6th century), the version of the former is extant in an almost complete state. The best edition of Eutropius is by H. Droysen (1879), containing the Greek version and the enlarged editions of Paulus Diaconus and Landolfus. There are numerous English editions and translations.

Paeanius was a late Roman Empire historian, author of a translation into Greek language of the Latin *Breviarium historiae Romanae*, the historical work of Eutropius.

The *Breviarium* was completed by Eutropius within 369: Paeanius' translation appeared before 380. The *Breviarium* was a compendium of ancient Roman history, used both as a textbook in schools and as a fast course on Roman history for the higher social classes (it was dedicated to Emperor Valens): Paeanius' translation allowed Greek-speaking people to have a graceful version of this compendium. (From Wikipedia¹¹)

Eutropius Hist., *Breviarium ab urbe condita* (Paeanii translatio) (2236: 001) “Παιανίου μετάφρασις εἰς τὴν τοῦ Εὐτρόπιου Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν”, Ed. Lambros, S.P., 1912; Νέος Ἑλληνομνήμων 9. Book 7, chapter 10, line 1

Πρὸς αὐτὸν καὶ Ἰνδοὶ πρεσβεῖαν ἔστειλαν, οὐπὼ πρότερον τὴν Ῥωμαϊκὴν βασιλείαν οὐδὲ ἀκοῇ δεδεγμένοι.

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Eutropius_%28historian%29

5.12. LONGUS

Eutropius Hist., Breviarium ab urbe condita (Paeanii translatio) Book 8, chapter 3, line 9

Μεσσηνίους τε μάχῃ νικήσας κτῆμά τε καὶ τούτους αὐτῷ ποιησάμενος, ἄχρις αὐτῶν ἐχώρησεν Ἰνδῶν καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς κα- λουμένης θαλάσσης.

Eutropius Hist., Breviarium ab urbe condita (Paeanii translatio) Book 8, chapter 3, line 14

Πρῶτος καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπαρχίαν ἐποίησε στόλον τε ἐγκατέστησε κατὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὥστε αὐτῷ καὶ διὰ θαλάττης ἐξεῖναι πολιορκεῖν Ἰνδούς.

5.12 Longus

Longus, sometimes Longos (Greek: *Λόγγος*), was the author of an ancient Greek novel or romance, *Daphnis and Chloe*. Very little is known of his life, and it is assumed that he lived on the isle of Lesbos (setting for *Daphnis and Chloe*) during the 2nd century AD

It has been suggested[by whom?] that the name Longus is merely a misinterpretation of the last word of *Daphnis and Chloe*'s title *Λεσβιακῶν ἐρωτικῶν λόγοι* ("story of a Lesbian romance", "Lesbian" for "from Lesbos island") in the Florentine manuscript; Seiler[citation needed] also observes that the best manuscript begins and ends with *λόγου* (not *λόγγου*) *ποιμενικῶν*. If his name was really Longus, he was probably a freedman of some Roman family which bore that name as a cognomen. (From Wikipedia¹²)

Longus Scr. Erot., *Daphnis et Chloe* (0561: 001) "Longus. Pastorales (*Daphnis et Chloé*)", Ed. Dalmeyda, G. Paris: Les Belles Lettres, 1934, Repr. 1971. Book 4, chapter 3, section 2, line 3

Εἶχε δὲ καὶ ἔνδοθεν ὁ νεὼς Διονυσιακὰς γραφάς· Σεμέλην τίκτουσαν, Ἀριάδνην καθεύδουσαν, Λυκοῦργον δεδεμένον, Πενθέα διαιρούμενον· ἐπῆσαν καὶ Ἰνδοὶ νικώ- μενοι καὶ Τυρρηνοὶ μεταμορφούμενοι· πανταχοῦ Σάτυροι <πατοῦντες>, πανταχοῦ Βάκχαι χορεύουσαι· οὐδὲ ὁ Πάν ἡμέλητο· ἐκαθέζετο δὲ καὶ αὐτὸς συρίζων ἐπὶ πέτρας, ὅμοιος ἐνδιδόντι κοινὸν μέλος καὶ τοῖς πατοῦσι καὶ ταῖς χορευούσαις.

5.13 Pseudo-Apollodorus

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Longus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

The Bibliotheca (Greek: Βιβλιοθήκη, Bibliothēkē, "library") is an ancient Greek compendium of myths and heroic legends, arranged in three books. It was known traditionally as the Library of Apollodorus, but the attribution is now regarded as false. The Bibliotheca has been called "the most valuable mythographical work that has come down from ancient times".[1] An epigram recorded by Photius expressed its purpose:

It has the following not ungraceful epigram: 'Draw your knowledge of the past from me and read the ancient tales of learned lore. Look neither at the page of Homer, nor of elegy, nor tragic muse, nor epic strain. Seek not the vaunted verse of the cycle; but look in me and you will find in me all that the world contains'.[2]

The brief and unadorned accounts of myth in the Bibliotheca have led some commentators to suggest that even its complete sections are an epitome of a lost work.

Pseudo-Apollodorus

A certain "Apollodorus" is indicated as author on some surviving manuscripts (Diller 1983). This Apollodorus has been mistakenly identified with Apollodorus of Athens (born c. 180 BC), a student of Aristarchus of Samothrace, mainly as it is known—from references in the minor scholia on Homer—that Apollodorus of Athens did leave a similar comprehensive repertory on mythology, in the form of a verse chronicle. The text that we[who?] possess, however, cites a Roman author: Castor the Annalist, a contemporary of Cicero in the 1st century BC. The mistaken attribution was made by scholars from Photius onwards.[citation needed] Since for chronological reasons Apollodorus of Athens could not have written the book, the author of the Bibliotheca is conventionally called the "Pseudo-Apollodorus" by those wishing to be scrupulously correct. Traditional references simply instance "the Library and Epitome".

One of his many sources was the Tragodoumena (Subjects of Tragedies) a 4th-century B.C. analysis of the myths in Greek tragedies by Asclepiades of Tragilus,[3] the first known Greek mythographic compilation.[4] (From Wikipedia¹³)

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) (0548: 001)
"Apollodori bibliotheca. Pediasimi libellus de duodecim Herculis laboribus", Ed.

13. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Apollodorus>

5.14. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

Wagner, R. Leipzig: Teubner, 1894; Mythographi Graeci 1. Chapter 1, section 147, line 6

ἀλλ' οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε· Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Πέρσου τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) Chapter 3, section 34, line 1

καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεὺς αὐτὸν ὑποδέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων, αὐθις δὲ εἰς Κύβηλα τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται, κάκεϊ καθαρθεὶς ὑπὸ Πέας καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν στολὴν, [ἐπὶ Ἰνδοὺς] διὰ τῆς Θρόκης ἡπείγετο.

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) Chapter 3, section 36, line 1

διελθὼν δὲ Θρόκην [καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας] ἦκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἡνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι.

5.14 *Periplus Maris Erythraei*

The Periplus of the Erythraean Sea or Periplus of the Red Sea (Greek: *Περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης*, Latin: *Periplus Maris Erythraei*) is a Greco-Roman periplus, written in Greek, describing navigation and trading opportunities from Roman Egyptian ports like Berenice along the coast of the Red Sea, and others along Northeast Africa and the Indian subcontinent. The text has been ascribed to different dates between the 1st and 3rd centuries AD, but a mid-1st century date is now the most commonly accepted. Although the author is unknown, it is clearly a firsthand description by someone familiar with the area and is nearly unique in providing accurate insights into what the ancient world knew about the lands around the Indian Ocean.

Although Erythraean Sea (Greek: *Ἐρυθρά Θάλασσα*) literally means "Red Sea", to the Greeks it included the Indian Ocean and the Persian Gulf.

Overview 17th century map depicting the locations of the Periplus of the Erythraean Sea.

The work consists of 66 chapters, most of them about the length of a long paragraph in English. For instance, the short Chapter 9 reads in its entirety:

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

"From Malao (Berbera) it is two courses to the mart of Moundou, where ships anchor more safely by an island lying very close to the land. The imports to this are as aforesaid [Chapter 8 mentions iron, gold, silver, drinking cups, etc.], and from it likewise are exported the same goods [Chapter 8 mentions myrrh, douaka, makeir, and slaves], and fragrant gum called mokrotou (cf. Sanskrit makaranda). The inhabitants who trade here are more peaceful."

In many cases, the description of places is sufficiently accurate to identify their present locations; for others, there is considerable debate. For instance, a "Rhapta" is mentioned as the farthest market down the African coast of "Azania", but there are at least five locations matching the description, ranging from Tanga to south of the Rufiji River delta. The description of the Indian coast mentions the Ganges River clearly, yet after that is somewhat garbled, describing China as a "great inland city Thina" that is a source of raw silk.

The Periplus says that a direct sailing route from the Red Sea to India across the open ocean was discovered by Hippalus (1st century BC).

Many trade goods are mentioned in the Periplus, but some of the words naming trade goods are seen nowhere else in ancient literature, and so we can only guess as to what they might be. For example, one trade good mentioned is "lakkos chromatinos". The name lakkos appears nowhere else in ancient Greek or Roman literature. The name re-surfaces in late medieval Latin as lacca, borrowed from medieval Arabic lakk in turn borrowed from Sanskrit lakh, meaning lac i.e. a red-colored resin native to India used as a lacquer and used also as a red colorant.[1] Some other named trade goods remain obscure.

The Periplus text derives from a Byzantine 10th-century manuscript in minuscule hand, contained in the collections of the University Library Heidelberg (CPG 398: 40v-54v), and a copy of it dating from the 14th or 15th century in the British Museum (B.M. Add 19391 9r-12r). In the 10th-century manuscript, the text is attributed to Arrian, probably for no deeper reason than that the manuscript was adjacent to the Periplus Ponti Euxini written by him. The Periplus was edited by Sigmund Gelen (Zikmund Hruby z Jeleni of Prague)[2] and first published in a modern edition by Hieronymus Froben in 1533. This edition was corrupt and full of errors but served for later editions for three centuries until the rediscovery of the 10th century Heidelberg manuscript which was taken to Rome during the Thirty

5.14. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

Years War (1618–1648), then to Paris under Napoleon, and finally returned to Heidelberg in 1816.[3] Date/Authorship

One historical analysis, published by Schoff in 1912, narrowed the date of the text to 60 A. D.[4] Though narrowing the date down, from 1912, to a single year roughly 2000 years earlier might be considered remarkable by modern standards, a date of 60 A. D. nevertheless remains in perfect agreement with present day estimates of in the middle of the 1st century. Schoff additionally provides an historical analysis as to the text's original authorship[5] and arrives at the conclusion that the author must have been a "Greek in Egypt, a Roman subject,"[6] and by Schoff's calculations this would be during the time of Tiberius Claudius Balbilus (who coincidentally also was an Egyptian Greek).

John Hill maintains that the "Periplus can now be confidently dated to between 40 and 70 CE and, probably, between CE 40 and 50." [7]

Schoff continues by noting that the author could not have been "a highly educated man" as "is evident from his frequent confusion of Greek and Latin words and his clumsy and sometimes ungrammatical constructions." [8] Because of "the absence of any account of the journey up the Nile and across the desert from Coptos," [8] Schoff prefers to pinpoint the author's residence to "Berenice rather than Alexandria." [8] Though Schoff is unclear about which "Berenice" he is referring to and several possibilities exist for "Berenice", it is actually Berenice Troglodytica which is documented, discussed at length and vividly described within the periplus text itself. [9]

One peculiarity noted by Schoff while translating from the original Greek version is that "the text is so vague and uncertain that [the author] seems rather to be quoting from someone else, unless indeed much of this part of the work has been lost in copying." [8] Opone (Somalia) Main article: Hafun

Ras Hafun in northern Somalia is believed to be the location of the ancient trade center of Opone. Ancient Egyptian, Roman and Persian Gulf pottery has been recovered from the site by an archaeological team from the University of Michigan. Opone is in the thirteenth entry of the Periplus of the Erythraean Sea, which in part states:

"And then, after sailing four hundred stadia along a promontory, toward which place the current also draws you, there is another market-town called Opone, into which the same things are imported as those already mentioned, and in it the greatest quantity of cinnamon is produced, (the arebo and

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

moto), and slaves of the better sort, which are brought to Egypt in increasing numbers; and a great quantity of tortoiseshell, better than that found elsewhere.” —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.13[10]

In ancient times, Opone operated as a port of call for merchants from Phoenicia, Egypt, Greece, Persia, Yemen, Nabataea, Azania, the Roman Empire and elsewhere, as it possessed a strategic location along the coastal route from Azania to the Red Sea. Merchants from as far afield as Indonesia and Malaysia passed through Opone, trading spices, silks and other goods, before departing south for Azania or north to Yemen or Egypt on the trade routes that spanned the length of the Indian Ocean’s rim. As early as 50 AD, Opone was well-known as a center for the cinnamon trade, along with the trading of cloves and other spices, ivory, exotic animal skins and incense. Malao (Somalia) Main article: Berbera

The ancient port city of Malao, situated in present-day Berbera in north-western Somalia, is also mentioned in the Periplus:

”After Avalites there is another market-town, better than this, called Malao, distant a sail of about eight hundred stadia. The anchorage is an open roadstead, sheltered by a spit running out from the east. Here the natives are more peaceable. There are imported into this place the things already mentioned, and many tunics, cloaks from Arsinoe, dressed and dyed; drinking-cups, sheets of soft copper in small quantity, iron, and gold and silver coin, not much. There are exported from these places myrrh, a little frankincense, (that known as far-side), the harder cinnamon, duaca, Indian copal and macir, which are imported into Arabia; and slaves, but rarely.” —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.8[10]

Aksum Empire (Eritrea and Ethiopia) Main article: Kingdom of Aksum
Coins of king Endybis, 227-235 AD. British Museum. The left one reads in Greek "AXWMITW BACIAEYC", "King of Axum". The right one reads in Greek: ENΔΥΒΙΚ ΒΑCΙΑETC, "King Endybis".

Aksum is mentioned in the Periplus as an important market place for ivory, which was exported throughout the ancient world:

”From that place to the city of the people called Auxumites there is a five days’ journey more; to that place all the ivory is brought from the country beyond the Nile through the district called Cyeneum, and thence to Adulis.” —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.4

5.14. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

According to the Periplus, the ruler of Aksum in the 1st century AD was Zoscales, who, besides ruling in Aksum also held under his sway two harbours on the Red Sea: Adulis (near Massawa) and Avalites (Assab). He is also said to have been familiar with Greek literature:

"These places, from the Calf-Eaters to the other Berber country, are governed by Zoscales; who is miserly in his ways and always striving for more, but otherwise upright, and acquainted with Greek literature." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.5[10]

Himyarite kingdom and Saba (Arabia) Main article: Himyarite Kingdom
Main article: Sheba Coin of the Himyarite Kingdom, southern coast of the Arabian Peninsula, in which stopped ships between Egypt and India passed. This is an imitation of a coin of Augustus. 1st Century AD.

Ships from Himyar regularly traveled the East African coast. The Periplus of the Erythraean Sea describes the trading empire of Himyar and Saba, regrouped under a single ruler Charibael (Karab Il Watar Yuhan'em II), who is said to have been on friendly terms with Rome:

"23. And after nine days more there is Saphar, the metropolis, in which lives Charibael, lawful king of two tribes, the Homerites and those living next to them, called the Sabaites; through continual embassies and gifts, he is a friend of the Emperors." —Periplus of the Erythraean Sea, Paragraph 23.[10]

Frankincense kingdom (Hadramaut)

The Frankincense kingdom is described further east along the southern coast of the Arabian Peninsula, with the harbour of Cana (South Arabic Qana, modern Bir Ali in Hadramaut). The ruler of this kingdom is named Eleazus, or Eleazar, thought to correspond to King Iliazz Yalit I:

"27. After Eudaemon Arabia there is a continuous length of coast, and a bay extending two thousand stadia or more, along which there are Nomads and Fish-Eaters living in villages; just beyond the cape projecting from this bay there is another market-town by the shore, Cana, of the Kingdom of Eleazus, the Frankincense Country; and facing it there are two desert islands, one called Island of Birds, the other Dome Island, one hundred and twenty stadia from Cana. Inland from this place lies the metropolis Sabbathath, in which the King lives. All the frankincense produced in the country is brought by camels to that place to be stored, and to Cana on rafts held up by inflated skins after the manner of the country, and in boats. And this place has a

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

trade also with the far-side ports, with Barygaza and Scythia and Ommana and the neighboring coast of Persia.” —Periplus of the Erythraean Sea, Chap 27

Rhapta (Tanzania - or Mozambique?)

Recent research by the Tanzanian archaeologist Felix Chami has uncovered extensive remains of Roman trade items near the mouth of the Rufiji River and the nearby Mafia island, and makes a strong case that the ancient port of Rhapta was situated on the banks of the Rufiji River just south of Dar es Salaam.

The Periplus informs us that:

”Two runs beyond this island [Menuthias = Zanzibar?] comes the very last port of trade on the coast of Azania, called Rhapta [”sewn”], a name derived from the aforementioned sewn boats, where there are great quantities of ivory and tortoise shell.”[11]

Chami summarizes the evidence for Rhapta’s location as follows:

”The actual location of the Azanian capital, Rhapta, remains unknown. However, archaeological indicators reported above suggest that it was located on the coast of Tanzania, in the region of the Rufiji River and Mafia Island. It is in this region where the concentration of Panchaea/Azanian period settlements has been discovered. If the island of Menuthias mentioned in the Periplus was Zanzibar, a short voyage south would land one in the Rufiji region. The 2nd century geographer, Ptolemy, locates Rhapta at latitude 8° south, which is the exact latitude of the Rufiji Delta and Mafia Island. The metropolis was on the mainland about one degree west of the coast near a large river and a bay with the same name. While the river should be regarded as the modern Rufiji River, the bay should definitely be identified with the calm waters between the island of Mafia and the Rufiji area. The peninsula east of Rhapta would have been the northern tip of Mafia Island. The southern part of the bay is protected from the deep sea by numerous deltaic small islets separated from Mafia Island by shallow and narrow channels. To the north the bay is open to the sea and any sailor entering the waters from that direction would feel as if he were entering a bay. Even today the residents identify these waters as a bay, referring to it as a ’female sea’, as opposed to the more violent open sea on the other side of the island of Mafia.”[12]

In recent years, Felix Chami has found archaeological evidence for extensive Roman trade on Mafia Island and, not far away, on the mainland, near the

5.14. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

mouth of the Rufiji River, which he dated to the first few centuries CE. Furthermore, J. Innes Miller points out that Roman coins have been found on Pemba island, just north of Rhapta.[13]

Nevertheless, Carl Peters has argued that Rhapta was near modern-day Quelimane in Mozambique[14], citing the fact that (according to the Periplus) the coastline there ran down towards the southwest. Peters also suggests that the description of the "Pyralaoi" (i.e., the "Fire people") - "situated at the entry to the [Mozambique] Channel" - indicates that they were the inhabitants of the volcanic Comoro Islands. He also maintains that Menuthias (with its abundance of rivers and crocodiles) cannot have been Zanzibar; i.e., Madagascar seems more likely.

Interestingly, the Periplus informs us that Rhapta, was under the firm control of a governor appointed by Arabian king of Musa,[disambiguation needed] taxes were collected, and it was serviced by "merchant craft that they staff mostly with Arab skippers and agents who, through continual intercourse and intermarriage, are familiar with the area and its language." [11]

The Periplus explicitly states that Azania (which included Rhapta) was subject to Charibaël, the king of both the Sabaeans and Homerites in the southwest corner of Arabia. The kingdom is known to have been a Roman ally at this period. Charibaël is stated in the Periplus to be "a friend of the (Roman) emperors, thanks to continuous embassies and gifts" and, therefore, Azania could fairly be described as a vassal or dependency of Rome, just as Zesan is described in the 3rd century Chinese history, the *Weilüe*. [15][16] Barygaza (India) Main article: Bharuch

Trade with the Indian harbour of Barygaza is described extensively in the Periplus. Nahapana, ruler of the Indo-Scythian Western Satraps is mentioned under the name Nambanus,[17] as ruler of the area around Barigaza:

41. "Beyond the gulf of Baraca is that of Barygaza and the coast of the country of Ariaca, which is the beginning of the Kingdom of Nambanus and of all India. That part of it lying inland and adjoining Scythia is called Abiria, but the coast is called Syrastrène. It is a fertile country, yielding wheat and rice and sesame oil and clarified butter, cotton and the Indian cloths made therefrom, of the coarser sorts. Very many cattle are pastured there, and the men are of great stature and black in color. The metropolis of this country is Minnagara, from which much cotton cloth is brought down to Barygaza." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap. 41[10]

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Under the Western Satraps, Barigaza was one of the main centers of Roman trade with India. The Periplus describes the many goods exchanged:

49. There are imported into this market-town (Barigaza), wine, Italian preferred, also Laodicea[disambiguation needed]n and Arabian; copper, tin, and lead; coral and topaz; thin clothing and inferior sorts of all kinds; bright-colored girdles a cubit wide; storax, sweet clover, flint glass, realgar, antimony, gold and silver coin, on which there is a profit when exchanged for the money of the country; and ointment, but not very costly and not much. And for the King there are brought into those places very costly vessels of silver, singing boys, beautiful maidens for the harem, fine wines, thin clothing of the finest weaves, and the choicest ointments. There are exported from these places spikenard, costus, bdellium, ivory, agate and carnelian, lycium, cotton cloth of all kinds, silk cloth, mallow cloth, yarn, long pepper and such other things as are brought here from the various market-towns. Those bound for this market-town from Egypt make the voyage favorably about the month of July, that is Epiphi.” —Periplus of the Erythraean Sea, Chapter 49.[18]

Goods were also brought down in quantity from Ujjain, the capital of the Western Satraps:

48. Inland from this place and to the east, is the city called Ozene, formerly a royal capital; from this place are brought down all things needed for the welfare of the country about Barygaza, and many things for our trade : agate and carnelian, Indian muslins and mallow cloth, and much ordinary cloth. —Periplus of the Erythraean Sea, Chapter 48.[18]

Early Chera, Chola, and early Pandyan kingdoms (India) See also: Chera Dynasty, Early Pandyan Kingdom, Muziris, and Economy of ancient Tamil country

The lost port city of Muziris (Near present day Cochin) in the Chera kingdom, as well as the Early Pandyan Kingdom are mentioned in the Periplus as major centers of trade, pepper and other spices, metal work and semiprecious stones, between Damirica and the Roman Empire.

According to the Periplus, numerous Greek seamen managed an intense trade with Muziris:

Then come Naura (Kannur) and Tyndis, the first markets of Damirica or Limyrike, and then Muziris and Nelcynda, which are now of leading importance. Tyndis is of the Kingdom of Cerobothra; it is a village in plain

5.14. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

sight by the sea. Muziris, of the same kingdom, abounds in ships sent there with cargoes from Arabia, and by the Greeks; it is located on a river (River Periyar), distant from Tyndis by river and sea five hundred stadia, and up the river from the shore twenty stadia. Nelcynda is distant from Muziris by river and sea about five hundred stadia, and is of another Kingdom, the Pandian. This place also is situated on a river, about one hundred and twenty stadia from the sea....” —The Periplus of the Erythraean Sea, 53-54

Damirica or Limyrike is Tamilakkam (Tamil தமிழ்நாடு – the “Tamil country”. Further, this area served as a hub for trade with the interior, in the Gangetic plain:

Besides this there are ex-ported great quantities of fine pearls, ivory, silk cloth, spikenard from the Ganges, malabathrum from the places in the interior, transparent stones of all kinds, diamonds and sapphires, and tortoise-shell; that from Chryse Island, and that taken among the islands along the coast of Damirica (Limyrike). They make the voyage to this place in a favorable season who set out from Egypt about the month of July, that is Epiphi. —The Periplus of the Erythraean Sea, 56

Remains of the Indo-Greek kingdom The Periplus explains that coins of the Indo-Greek king Menander I were current in Barigaza.

The Periplus describes numerous Greek buildings and fortifications in Barigaza, although mistakenly attributing them to Alexander the Great, who never went this far south. If true, this account would relate to the remains of the southern expansion of the Indo-Greeks into Gujarat:

”The metropolis of this country is Minnagara, from which much cotton cloth is brought down to Barygaza. In these places there remain even to the present time signs of the expedition of Alexander, such as ancient shrines, walls of forts and great wells.” —Periplus, Chap. 41

The Periplus further testifies to the circulation of Indo-Greek coinage in the region:

”To the present day ancient drachmae are current in Barygaza, coming from this country, bearing inscriptions in Greek letters, and the devices of those who reigned after Alexander, Apollodorus [sic] and Menander.” —Periplus Chap. 47[10]

The Greek city of Alexandria Bucephalous on the Jhelum River is mentioned in the Periplus, as well as in the Roman Peutinger Table:

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

”The country inland of Barigaza is inhabited by numerous tribes, such as the Arattii, the Arachosii, the Gandaraei and the people of Poclais, in which is Bucephalus Alexandria” —Periplus of the Erythraean Sea, 47[10]

(From Wikipedia¹⁴)

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei (0071: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Section 6, line 18

Ὅμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἔσω τόπων τῆς Ἀραβικῆς σίδηρος Ἰνδικὸς καὶ στόμωμα καὶ ὀθόνιον Ἰνδικὸν τὸ πλατύτερον, ἢ λεγομένη μοναχή, καὶ σαγματογῆναι καὶ περιζώματα καὶ καυνάκαι καὶ μολόχιναι καὶ σινδόνες ὀλίγαι καὶ λάκκος χρωμάτινος.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 17, line 9

Ἐκφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν τόπων ἐλέφας πλεῖστος (ἦσσαν δὲ τοῦ Ἀδουλιτικοῦ) καὶ ῥινόκερος καὶ χελώνη διάφορος μετὰ τὴν Ἰνδικὴν καὶ ναύπλιος ὀλίγος.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 26, line 9

Εὐδαίμων δ' ἐπεκλήθη, πρότερον οὖσα πόλις, ὅτε, μήπω ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Αἴ-γυπτον ἐρχομένων μηδὲ ἀπὸ [τῆς] Αἰγύπτου τολμώντων εἰς τοὺς ἔσω τόπους διαίρειν, ἀλλ' ἄχρι ταύτης παραγινομένων, τοὺς παρ' ἀμφοτέρων φόρτους ἀπεδέχετο, ὥσπερ Ἀλεξάνδρεια καὶ τῶν ἔξωθεν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου φερομένων ἀποδέχεται.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 30, line 15

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες αὐτὴν ὀλίγοι κατὰ μίαν πλευρὰν τῆς νήσου τὴν πρὸς ἀπαρκτίαν οἰκοῦσι, καθ' ὃ μέρος ἀποβλέπει τὴν ἡπειρον· εἰσὶ δὲ ἐπίξενοι καὶ ἐπίμικτοι Ἀράβων τε καὶ Ἰνδῶν καὶ ἔτι Ἑλλήνων τῶν πρὸς ἐργασίαν ἐκπλεόντων.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 30, line 24

Γίνεται δὲ ἐν αὐτῇ καὶ κιννάβαρι τὸ λεγόμενον Ἰνδικόν, ἀπὸ τῶν δένδρων ὡς δάκρυ συναγόμενον.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 31, line 6

Συνεχρήσαντο δὲ αὐτῇ καὶ ἀπὸ Μούζα τινὲς καὶ τῶν ἐκπλεόντων ἀπὸ Λιμυρικῆς καὶ Βαρυγάζων ὅσοι κατὰ τύχην εἰς αὐτὴν ἐπιβάλλοντες ὄρουζάν τε καὶ σίτον καὶ ὀθόνην Ἰνδικὴν ἀντικαταλλασσόμενοι καὶ σώματα θηλυκὰ διὰ σπᾶνιν ἐκεῖ προχω-

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Periplus_Maris_Erythraei

5.14. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

ρουῖντα, χελώνην ἀντεφορτίζοντο πλεί- στην· νῦν δὲ ὑπὸ τῶν βασιλέων ἡ νῆσος ἐκ-
μεμίσθωται καὶ παραφυλάσσεται.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 36, line 12

Εἰς- φέρεται δὲ ἀπὸ ἐκατέρων τῶν ἐμπορίων εἰς τε Βαρύ- γαζα καὶ εἰς Ἀραβίαν
πινικὸν, πολὺ μὲν, χεῖρον δὲ τοῦ Ἰνδικοῦ, καὶ πορφύρα καὶ ἱματισμὸς ἐντόπιος καὶ
οἶνος καὶ φοῖνιξ πολὺς καὶ χρυσὸς καὶ σώματα.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 39, line 10

Ἀντιφορτίζεται δὲ κόστος, βδέλλα, λύκιον, νάρδος καὶ καλλεανὸς λίθος καὶ σάπ-
φειρος καὶ Σηρικὰ δέρματα καὶ ὀθόνιον καὶ νῆμα Σηρικὸν καὶ Ἰνδικὸν μέλαν.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 39, line 11

Ἀνάγονται δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ πλέοντες μετὰ τῶν Ἰνδικῶν * περὶ τὸν Ἰούλιον μῆνα, ὅς
ἐστιν Ἐπιφί· δυσεπίβολος μὲν, ἐπιφορώτερος δὲ ἐκείνων καὶ συντομώτερος ὁ πλοῦς.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 41, line 3

Μετὰ δὲ τὸν Βαράκην εὐθύς ἐστιν ὁ Βαρυγάζων κόλπος καὶ ἡ ἥπειρος τῆς Ἀριακῆς
χώρας, τῆς Μαμ- βάρου βασιλείας ἀρχὴ καὶ τῆς ὅλης Ἰνδικῆς οὖσα.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 41, line 7

Πολυ- φόρος δὲ ἡ χώρα σίτου καὶ ὀρύζης καὶ ἐλαίου σησαμί- νου καὶ βουτύρου
καὶ καρπάσου καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς Ἰνδι- κῶν ὀθονίων τῶν χυδαίων· βουκόλια δὲ ἐν αὐτῇ
πλεῖστα καὶ ἄνδρες ὑπερμεγέθεις τῷ σώματι καὶ μέλανες τῇ χροίᾳ.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 45, line 1

Πᾶσα μὲν ἡ Ἰνδικὴ χώρα ποταμοὺς ἔχει πλεί- στους, ἀμπώτεις τε καὶ πλήμας με-
γίστας, συναυξομέ- νας ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν πανσέληνον ἄχρι τριῶν ἡμερῶν,
καὶ τοῖς μεταξὺ καταστήμασι τῆς σελήνης ἐλασσουμένης, πολὺ δὲ μᾶλλον ἡ κατὰ
Βαρυγάζων, ὥστε αἰφνίδιον τὸν τε βυθὸν ὀρᾶσθαι, καὶ ** τινὰ μέρη τῆς ἡπείρου, ποτὲ
δὲ ξηρὰ τὰ πρὸ μικροῦ πλωϊζόμενα, τοὺς τε ποταμοὺς ὑπὸ τὴν εἰσβολὴν τῆς πλήμης,
τοῦ πελάγους ὅλου συνωθουμένου, σφοδρότερον ἄνω φέρε- σθαι τοῦ κατὰ φύσιν ρεύ-
ματος ἐπὶ πλείστους σταδίους.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 47, line 8

Καὶ Ἀλέξανδρος ὀρμηθεὶς ἀπὸ τῶν μερῶν τούτων ἄχρι τοῦ Γάγγους διῆλθε, κατα-
λιπὼν τὴν τε Λιμυρικὴν καὶ τὰ νότια τῆς Ἰνδικῆς· ἀφ' οὗ μέχρι νῦν ἐν Βαρυ- γάζοις

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

παλαιαὶ προχωροῦσι δραχμαὶ, γράμμασιν Ἑλ- ληνικοῖς ἐγκεχαράγμεναι ἐπίσημα τῶν μετ' Ἀλέξαν- δρον βεβασιλευκότων Ἀπολλοδότου καὶ Μενάνδρου.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 48, line 5

Ἐνὶ δὲ αὐτῇ καὶ ἐξ ἀνατολῆς πόλις λεγομένη Ὀζήνη, ἐν ἣ καὶ τὰ βασίλεια πρότερον ἦν· ἀφ' ἧς πάντα τὰ πρὸς εὐθηνίαν τῆς χώρας εἰς Βαρύγαζα κα- ταφέρεται καὶ τὰ πρὸς ἐμπορίαν τὴν ἡμετέραν, ὄνυχιν λιθία καὶ μωρρίνη καὶ σινδόνες Ἰνδικαὶ καὶ μολόχιναι καὶ ἱκανὸν χυδαῖον ὀθόνιον.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 57, line 7

Τοῦτον δὲ ὅλον τὸν εἰρημένον περίπλουν ἀπὸ Κανῆς καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας οἱ μὲν * μικροτέροις πλοίοις περικολπίζοντες ἔπλεον, πρῶτος δὲ Ἴππαλος κυβερνήτης, κατανοήσας τὴν θέσιν τῶν ἐμπορίων καὶ τὸ σχῆμα τῆς θαλάσσης, τὸν διὰ πελάγους ἐξεῦρε πλοῦν, ἀφ' οὗ καὶ τοπικῶς ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ φυσῶντων, κατὰ τὸν καιρὸν τῶν παρ' ἡμῖν, ἐτησίῳ ἐν τῷ Ἰνδικῷ πε- λάγει ὁ λιβόνοτος φαίνεται [Ἴππαλος] προσονομάζε- σθαι [[ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ πρῶτος ἐξευρηκότος τὸν διάπλουν]].

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 63, line 6

Ποταμὸς δὲ ἐστὶ περὶ αὐτὴν ὁ Γάγγης λε- γόμενος, καὶ αὐτὸς μέγιστος τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικήν, ἀπόβασιν τε καὶ ἀνάβασιν τὴν αὐτὴν ἔχων τῷ Νείλῳ, καθ' ὃν καὶ ἐμπόριόν ἐστιν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ, ὁ Γάγγης, δι' οὗ φέρεται τό τε μαλάβαθρον καὶ ἡ Γαγγητικὴ νάρδος καὶ πινικὸν καὶ σινδόνες αἱ διαφορώ- ται, αἱ Γαγγητικαὶ λεγόμεναι.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 65, line 20

Ἐνθεν τὰ τρία μέρη τοῦ μαλαβάθρου γί- νεται καὶ τότε φέρεται εἰς τὴν Ἰνδικήν ὑπὸ τῶν κατ- εργαζομένων αὐτά.

5.15 Strabo

Strabo[1] (play /'streibou/; Greek: Στράβων Strabōn; 64/63 BCE – ca. 24 CE), was a Greek geographer, philosopher and historian. (From Wikipedia¹⁵)

Strabo Geogr., Geographica (0099: 001) “Strabonis geographica, 3 vols.”, Ed. Meineke, A. Leipzig: Teubner, 1877, Repr. 1969. Book Cap, chapter 1, section 15, line 1

15. <http://en.wikipedia.org/wiki/Strabo>

5.15. STRABO

ΙΕ Τὸ πεντεκαίδεκατον περιέχει Ἰνδίαν καὶ Περσίδα.

Strabo Geogr., Geographica Book Cap, chapter 1, section 16, line 4

Ις Τὸ ἐκκαίδεκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίων χώραν, ἐν ᾗ Βαβυλῶν καὶ Νίσιβις, πόλεις μέγιστα, καὶ τὴν Ἀδιαβηνήν καὶ Μεσοποταμίαν, Συρίαν πᾶσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Ἀραβίαν πᾶσαν καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ συνάπτει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σκηνητίτιν (leg. Σκηνίτιν) καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε νεκρᾷ θαλάσσει καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 8, line 7

τὸ μὲν γὰρ ἑωθινὸν πλευρόν, τὸ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ τὸ ἐσπέριον, τὸ κατὰ τοὺς Ἰβήρας καὶ τοὺς Μαυρουσίους, περιπλεῖται πᾶν ἐπὶ πολὺ τοῦ τε νοτίου μέρους καὶ τοῦ βορείου· τὸ δὲ λειπόμενον ἅπλουν ἡμῖν μέχρι νῦν τῷ μὴ συμμῖξαι μηδένας ἀλλήλοις τῶν ἀντιπεριπλεόντων οὐ πολὺ, εἴ τις συντίθησιν ἐκ τῶν παραλλήλων διαστημάτων τῶν ἐφικτῶν ἡμῖν.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 13, line 15

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρ' Ἰνδοῖς οἰκεῖν ἢ παρ' Ἰβηρσιν· ὧν τοὺς μὲν ἐφους μάλιστα τοὺς δὲ ἐσπερίους, τρόπον δέ τινα καὶ ἀντίποδας ἀλλήλοις ἴσμεν.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 52

ὥστ' οὐκ ἂν εἴη θαυμαστὸν οὐδ' εἰ ἄλλος μὲν Ἰνδοῖς προσήκοι χωρογράφος, ἄλλος δὲ Αἰθίοψιν, ἄλλος δὲ Ἑλλησι καὶ Ῥωμαίοις.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 54

τί γὰρ ἂν προσήκοι τῷ παρ' Ἰνδοῖς γεωγράφῳ καὶ τὰ κατὰ Βοιωτοὺς οὕτω φράζειν ὥς Ὅμηρος “οἴθ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδᾳ πετρήεσσιν Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε;

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 57

ἡμῖν δὲ προσήκει, τὰ δὲ παρ' Ἰνδοῖς οὕτω καὶ τὰ καθ' ἕκαστα οὐκέτι· οὐδὲ γὰρ ἡ χρεια ἐπάγεται· μέτρον δ' αὕτη μάλιστα τῆς τοιαύτης ἐμπειρίας.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 28, line 5

Μηνύει δὲ καὶ Ἐφορος τὴν παλαιὰν περὶ τῆς Αἰθιοπίας δόξαν, ὅς φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Εὐρώπης λόγῳ, τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τόπων εἰς τέτταρα μέρη διηρημένων, τὸ πρὸς τὸν ἀπηλιώτην Ἰνδοὺς ἔχειν, πρὸς νότον δὲ Αἰθίοπας, πρὸς δύσιν δὲ Κελτούς, πρὸς δὲ βορρᾶν ἄνεμον Σκύθας.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 31, line 22

οἱ μὲν δὴ πλεῦσαι φήσαντες εἰς τὴν Αἰθιοπίαν οἱ μὲν περίπλουν τῶν διὰ Γαδείρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς εἰσάγουσιν, ἅμα καὶ τὸν χρόνον τῇ πλάνῃ συνοικεῖ· οὖντες, ὃν φησιν ὅτι ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον, οἱ δὲ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ κατὰ τὸν Ἀράβιον κόλπον, οἱ δὲ διὰ τῶν διωρύγων τινός.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 32, line 11

νῇ Δία, ἀλλ' ἢ Ἀραβία προσῆν καὶ τὰ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· τούτων δ' ἢ μὲν εὐδαίμων κέκληται μόνη τῶν ἀπασῶν, τὴν δέ, εἰ καὶ μὴ ὀνομαστὶ καλοῦσιν, οὕτως ὑπολαμ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

βάνουσί γε καὶ ἱστοροῦσιν ὥς εὐδαιμονεστάτην.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 32, line 15

τὴν μὲν οὖν Ἰνδικὴν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος (εἰδὼς δὲ ἐμέμνη- το ἄν), τὴν δ' Ἀραβίαν, ἣν εὐδαίμονα προσαγορεύ- ουσιν οἱ νῦν, τότε δ' οὐκ ἦν πλουσία, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἄπορος καὶ ἡ πολλὴ αὐτῆς σκηνιτῶν ἀνδρῶν· ὀλίγη δ' ἡ ἀρωματοφόρος, δι' ἣν καὶ τοῦτο τοῦνομα εὑρετο ἡ χώρα διὰ τὸ καὶ τὸν φόρτον εἶναι τὸν τοιοῦτον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν σπάνιον καὶ τίμιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 35, line 39

Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ, κρεῖττον ἢ ὥς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγρά- ψαντες.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 5, line 5

ὅτι μὲν γὰρ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ γινώριμον μῆκος ἐστὶ τοῦ γνωρίμου πλάτους, ὁμολο- γοῦσι καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν παλαιῶν οἱ χαριέστατοι· λέγω δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰβηρίας, τοῦ ἀπ' Αἰθιοπῶν ἕως τοῦ κατὰ Ἰέρνην κύκλου.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 5, line 10

φησὶ δ' οὖν τὸ μὲν τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ στενώτατον σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων (τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀκρωτήρια τεῖνον τρισχι- λίους εἶναι μεῖζον), τὸ δὲ ἔνθεν ἐπὶ Κασπίους πύλας μυρίων τετρακισχιλίων, εἴτ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μυ- ρίων, ἐπὶ δὲ τὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου πεντακισ- χιλίων, ἄλλους δὲ χιλίους καὶ τριακο- σίους μέχρι Κα- νωβικοῦ στόματος, εἴτα μέχρι τῆς Καρχηδόνης μυρίους τρισχιλίους πεντακοσίους, εἴτα μέχρι στηλῶν ὀκτακισ- χιλίους τοῦλάχιστον· ὑπεραίρειν δὲ τῶν ἑπτὰ

μυριά-

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 6, line 8

.. ὥς οἱ μαθηματικοὶ φασὶ, κύκλον συνάπτειν, συμβάλλουσιν αὐτὴν ἑαυτῇ, ὥστ' εἰ μὴ τὸ μέγεθος τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους ἐκώλυε, κἂν πλεῖν ἡμᾶς ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Ἰνδικὴν διὰ τοῦ αὐ- τοῦ παραλλήλου, τὸ λοιπὸν μέρος παρὰ τὸ λεχθὲν διά- στημα ὑπὲρ τὸ τρίτον μέρος ὃν τοῦ ὅλου κύκλου· εἴπερ ὁ δι' Ἀθηνῶν ἐλάττων ἐστὶν εἴκοσι μυριάδων, ὅπου πεποιήμεθα τὸν εἰρημένον σταδιασμὸν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Ἰβηρίαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 9, line 8

πολλοὺς γὰρ καὶ τῶν Ἑλλήνων εἶναι κακοὺς καὶ τῶν βαρβάρων ἀστείους, κα- θάπερ Ἰνδοὺς καὶ Ἀριανούς, ἔτι δὲ Ῥω- μαίους καὶ Καρχηδονίους οὕτω θαυμαστῶς πολιτευο- μένους.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 1, line 7

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν καθιστάμενος τὸν τῆς οἰκουμένης πίνακα γραμμῇ τινι διαιρεῖ δίχα ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολὴν παραλλήλῳ τῇ ἰσημερινῇ γραμμῇ,

5.15. STRABO

πέρατα δ' αὐτῆς τίθησι πρὸς δύσει μὲν τὰς Ἡρακλείους στήλας, ἐπ' ἀνατολῇ δὲ τὰ ἄκρα καὶ ἔσχατα ὄρη τῶν ἀφορίζοντων ὁρῶν τὴν πρὸς ἄρκτον τῆς Ἰνδικῆς πλευράν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 1, line 16

μέχρι μὲν δὴ δεῦρο διὰ τῆς θαλάττης φησὶν εἶναι τὴν λεχθεῖσαν γραμμὴν καὶ τῶν παρακειμένων ἡπείρων (καὶ γὰρ αὐτὴν ὅλην τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν οὕτως ἐπὶ μῆκος τετάσθαι μέχρι τῆς Κιλικίας), εἶτα ἐπ' εὐθείας πῶς ἐκβάλ- λεσθαι παρ' ὅλην τὴν ὀρεινὴν τοῦ Ταύρου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· τὸν γὰρ Ταῦρον ἐπ' εὐθείας τῇ ἀπὸ στηλῶν θαλάττῃ τεταμένον δίχα τὴν Ἀσίαν διαιρεῖν ὅλην ἐπὶ μῆκος, τὸ μὲν αὐτῆς μέρος βόρειον ποιοῦντα τὸ δὲ νότιον, ὥσθ' ὁμοίως καὶ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δι' Ἀθηνῶν ἰδρυῖσθαι παραλλήλου καὶ τὴν ἀπὸ στηλῶν μέχρι δεῦρο θάλατταν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 4

Ταῦτα δ' εἰπὼν οἶεται δεῖν διορθῶσαι τὸν ἀρχαῖον γεωγραφικὸν πίνακα· πολὺ γὰρ ἐπὶ τὰς ἄρκτους παραλλάττειν τὰ ἐωθινὰ μέρη τῶν ὁρῶν κατ' αὐτόν, συνεπισπᾶσθαι δὲ καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀρκτικωτέραν ἢ δεῖ γινομένην.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 6

πίστιν δὲ τούτου φέρει μίαν μὲν ταύτην, ὅτι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα ὁμο- λογοῦσι πολλοὶ τοῖς κατὰ Μερόην ἀνταίρειν τόποις, ἀπὸ τε τῶν ἀέρων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι Πατροκλῆς, ὁ μάλιστα πιστεύεσθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ιδιώτης εἶναι τῶν γεωγραφικῶν, φησὶ σταδίους μυρίους καὶ πεντακισχιλίους· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸν δι' Ἀθηνῶν παράλληλον τοσοῦτόν πῶς ἐστὶν ὥστε τῆς Ἰνδικῆς τὰ προσάρκτια μέρη συνάπτοντα τοῖς

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 15

την, ὅτι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα ὁμο- λογοῦσι πολλοὶ τοῖς κατὰ Μερόην ἀνταίρειν τόποις, ἀπὸ τε τῶν ἀέρων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι Πατροκλῆς, ὁ μάλιστα πιστεύεσθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ιδιώτης εἶναι τῶν γεωγραφικῶν, φησὶ σταδίους μυρίους καὶ πεντακισχιλίους· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸν δι' Ἀθηνῶν παράλληλον τοσοῦτόν πῶς ἐστὶν ὥστε τῆς Ἰνδικῆς τὰ προσάρκτια μέρη συνάπτοντα τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν εἰς τοῦτον τελευτᾶν τὸν κύκλον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 3, line 14

ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τὸν Ἑλ- λήσποντον οὐ πλείους εἰσὶ τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων σταδίων, ὅσοι καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πλευροῦ τῆς Ἰνδικῆς πρὸς τὰ περὶ τοὺς Βακτρίους μέρη, προς- τεθέντων τρισχιλίων τοῖς μυρίοις καὶ πεντακισχιλί- οις, ὧν οἱ μὲν τοῦ πλάτους ἦσαν τῶν ὁρῶν οἱ δὲ τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 5, line 5

τίνες οὖν ἦσαν οἱ φάσκοντες τὰ μεσημβρινὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην;

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 7, line 4

Ἔτι φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατρο- κλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν, τοῦ μὲν Μεγασθένους λέγοντος σταδίων μυρίων ἑξακίς- χιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου· ἀπὸ γάρ τινος ἀναγραφῆς σταθμῶν ὀρμηθέντα τοῖς μὲν ἀπιστεῖν διὰ τὴν διαφωνίαν, ἐκείνη δὲ προσέχειν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 7, line 13

εἰ οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἄπιστος ὁ Πατροκλῆς, καίτοι παρὰ χιλίους σταδίους τῆς διαφορᾶς οὔσης, πόσῳ χρή μᾶλλον ἀπιστεῖν ἐν οἷς παρὰ ὀκτακισχιλίουσιν ἡ διαφορὰ ἐστίν, πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφω- νοῦντας ἀλλήλοις, τῶν μὲν λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος δισμυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ δις- χιλίων;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 9, line 1

Ἄπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαν- τες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ὑπερ- βολὴν δὲ Δηίμαχος, τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης, Ὀνησίκρι- τος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παρα- ψελλίζοντες ἤδη.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 11, line 15

ὥστ' οὐδ' ἐκεῖνο εὖ λέγει τό “ἐπειδὴ οὐκ ἔχομεν λέγειν οὐθ' ἡμέρας με- “γίστης πρὸς τὴν βραχυτάτην λόγον οὔτε γνώμονος “πρὸς σκιὰν ἐπὶ τῇ παρωρείᾳ τῇ ἀπὸ Κιλικίας μέχρι “Ἰνδῶν, οὐδ' εἰ ἐπὶ παραλλήλου γραμμῆς ἐστὶν ἡ λό- “ξωσις ἔχομεν εἰπεῖν, ἀλλ' ἔαν ἀδιόρθωτον, λοξὴν φυ- “λάξαντες, ὡς οἱ ἀρχαῖοι πίνακες παρέχουσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 12, line 3

ὄρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰν- δικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀν- ταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίουσιν σταδίοις καὶ ὀκτα- κισχιλίους, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημ- βρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 4

αὕτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν Ταπροβάνην· ἡ δὲ Ταπροβάνη πεπίστευται σφόδρα ὅτι τῆς Ἰνδικῆς πρόκειται πελαγία μεγάλη νῆσος πρὸς νότον, μήκυνε- ται δὲ ἐπὶ τὴν Αἰ- θιοπίαν πλέον ἢ πεντακισχιλίους σταδίους, ὡς φασιν, ἐξ ἧς καὶ ἐλέφαντα κομίζεσθαι πολὺν εἰς τὰ τῶν Ἰνδῶν ἐμπόρια καὶ χελώνεια καὶ ἄλ- λων φόρτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 11

ταύτη δὲ τῇ νήσῳ πλάτος προστεθὲν τὸ ἀνάλογον τῷ μήκει καὶ διάγραμμα τὸ ἐπ' αὐτὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν μὲν τρισχιλίων σταδίων οὐκ ἂν ἔλαττον ποιήσῃε διάστημα, ὅσον ἦν τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρου τῆς οἰ- κουμένης εἰς Μερόην, εἴπερ μέλλει τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδι- κῆς ἀνταίρειν τῇ Μερόῃ· πιθανώτερον δ' ἐστὶ καὶ πλείους τῶν τρισχιλίων τιθέναι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 22

5.15. STRABO

τίς ἂν οὖν θαρρήσειε ταῦτα λέγειν, ἀκούων καὶ τῶν πάλαι καὶ τῶν νῦν τὴν εὐκρασίαν καὶ τὴν εὐ- καρπίαν λεγόντων πρῶτον μὲν τὴν τῶν προσβόρρων Ἰνδῶν, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ καὶ τῇ Ἀρίᾳ καὶ ἐφεξῆς τῇ τε Μαργιανῇ καὶ τῇ Βακτριανῇ;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 26

ἅπασαι γὰρ αὗται προσεχεῖς μὲν εἰσι τῇ βορείῳ πλευρᾷ τοῦ Ταύρου, καὶ ἡ γε Βακτριανὴ καὶ πλησιάζει τῇ εἰς Ἴν- δούς ὑπερθέσει, τοσαύτη δ' εὐδαιμονία κέχρηται ὥστε πάμπολύ τι ἀπέχειν τῆς ἀοικίτου.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 15, line 14

καὶ τὸν Ὠξον δὲ τὸν ὀρίζοντα τὴν Βακτριανὴν ἀπὸ τῆς Σογδιανῆς οὕτω φασὶν εὐπλοῦν εἶναι ὥστε τὸν Ἰνδικὸν φόρτον ὑπερκομισθέντα εἰς αὐτὸν ῥαδίως εἰς τὴν Ὑρκανίαν κατάγεσθαι καὶ τοὺς ἐφεξῆς τόπους μέχρι τοῦ Πόντου διὰ τῶν ποταμῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 17, line 22

ἔσται δὲ Βάκτρα καὶ τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης εἴτε Ὑρκανίας πάμπολύ τι ἀρκτικώτερα, ὅπερ τοῦ μυχοῦ τῆς Κασπίας καὶ τῶν Ἀρμενιῶν καὶ Μηδικῶν ὁρῶν διέχει περὶ ἑξακισχιλίους σταδίους, καὶ δοκεῖ αὐτῆς τῆς παραλίας μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτικώτερον εἶναι σημεῖον καὶ περί- πλουν ἔχειν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς δυνατόν, ὥς φησιν ὁ τῶν τόπων ἡγησάμενος τούτων Πατροκλῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 3

Πάλιν δ' ἐκείνου τὸν Δηίμαχον ἰδιώτην ἐνδείξα- σθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων· οἴεσθαι γὰρ τὴν Ἰνδικὴν μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε φθινοπωρινῆς ἰσημερίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθέ- νει τε ἀντιλέγειν φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τάς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιὰς ἀντιπύπτειν· μηδέ- τερον γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἴν- δικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὲ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγε- σθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινοπωρινὴν τῆς ἐαρινῆς δια- φέρειν οἴεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τρο- πὰς ἀμαθές, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς

τροπι-

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 13

ἰσημερίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθέ- νει τε ἀντιλέγειν φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τάς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιὰς ἀντιπύπτειν· μηδέτερον γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἴν- δικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὲ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγε- σθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινοπωρινὴν τῆς ἐαρινῆς δια- φέρειν οἴεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τρο- πὰς ἀμαθές, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπι- κοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξὺ τίθησι τὴν Ἰνδι- κὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάτ- τονος τῶν δισφυρίων σταδίων, συμβῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὁ ἐκεῖνος· δεῖν μὲν γὰρ ἢ καὶ τριῶν μυριάδων οὖσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξὺ τοσούτου διαστήματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἀποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρ- κτους μηδὲ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντα- κισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθὺς

συμ-

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 17

δικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὴ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγε- σθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινο- πωρινὴν τῆς ἐαρινῆς δια- φέρειν οἶεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τρο- πὰς ἀμαθές, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπι- κοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξύ τίθησι τὴν Ἰνδι- κὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάτ- τονος τῶν δισμυρίων σταδίων, συμβῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ ἐκεῖνος· δεῖν μὲν γὰρ ἢ καὶ τριῶν μυ- ριάδων οὕσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξύ τοσούτου διαστήματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἀποκρύπτε- σθαι φάσκειν τὰς ἄρ- κτους μηδὲ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντα- κισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθὺς συμ- βαίνειν ἄρχεται· ταῦτα δὴ εἰπόντος, εὐθύνηι πάλιν οὐκ εὔ ὃ Ἰππαρχος, πρῶτον ἀντὶ τοῦ χειμερινοῦ τρο- πικοῦ τὸν θερινὸν δεξά- μενος, εἴτ' οὐκ οἰόμενος δεῖν μάρτυρι χρῆσθαι τῶν μαθηματικῶν ἀναστρολογήτῳ

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 20

πὰς ἀμαθές, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήμα- τος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπι- κοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξύ τίθησι τὴν Ἰνδι- κὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάτ- τονος τῶν δισμυρίων σταδίων, συμ- βῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ ἐκεῖνος· δεῖν μὲν γὰρ ἢ καὶ τριῶν μυριάδων οὕσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξύ τοσούτου διαστήματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰν- δικῆς ἀποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρ- κτους μηδὲ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντα- κισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθὺς συμ- βαίνειν ἄρχεται· ταῦτα δὴ εἰπόντος, εὐθύνηι πάλιν οὐκ εὔ ὃ Ἰππαρχος, πρῶτον ἀντὶ τοῦ χειμερινοῦ τρο- πικοῦ τὸν θερινὸν δεξάμενος, εἴτ' οὐκ οἰόμενος δεῖν μάρτυρι χρῆσθαι τῶν μαθηματικῶν ἀνα- στρολογήτῳ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ τοῦ Ἐρατοσθένους προηγουμένως τὴν ἐκεῖνου μαρτυ- ρίαν ἐγκρίνοντος, ἀλλ' οὐ κοινῶ τινι ἔθει χρωμένου πρὸς τοὺς ματαιολογοῦντας.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 2

Νυνὶ μὲν οὖν ὑποθέμενοι τὰ νοτιώτατα τῆς Ἰν- δικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, ὅπερ εἰρήκασιν πολ- λοὶ καὶ πεπιστεύκασιν, ἐπεδείξαμεν τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 18

τὸ μὲν οὖν κατὰ Μερόην κλίμα Φίλωνά τε τὸν συγγρά- ψαντα τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν ἱστορεῖν, ὅτι πρὸ πέντε καὶ τετταράκοντα ἡμερῶν τῆς θερινῆς τροπῆς κατὰ κορυφὴν γίνεται ὃ ἥλιος, λέγειν δὲ καὶ τοὺς λό- γους τοῦ γνώμονος πρὸς τε τὰς τρο- πικὰς σκιάς καὶ τὰς ἰσημερινάς, αὐτὸν τε Ἐρατοσθένη συμφωνεῖν ἔγγιστα τῷ Φίλωνι, τὸ δ' ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίμα μηδένα ἱστορεῖν, μηδ' αὐτὸν Ἐρατοσθένη.

5.15. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 22

εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ ἄρκτοι ἐκεῖ ἀμφοτέραι, ὥς οἶεται, ἀποκρύπτονται, πιστεύων τοῖς περὶ Νέαρχον, μὴ δυνατόν εἶναι ἐπὶ ταύτῳ παραλλή- λου κεῖσθαι τὴν τε Μερόην καὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 25

εἰ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἄρκτων ἀμφοτέρων ὅτι ἀπο- κρύπτονται συναποφαίνεται τοῖς εἰποῦσιν Ἐρατοσθέ- νης, πῶς περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίματος οὐδεὶς ἀπο- φαίνε- ται, οὐδ' αὐτὸς Ἐρατοσθένης;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 29

οὐ συναποφαίνεται δέ γε, ἀλλὰ τοῦ Δημιάχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς, ἅπερ ὑπέιληφεν ὁ Μεγασθέ- νης, ἀπειρίαν αὐ- τοῦ καταγιγνώσκει, τὸ συμπεπλεγμένον νομίζων ψεῦ- δος, ἐν ᾧ ὁμο- λογουμένως καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ἰππαρ- χον τό γε μὴ ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς ψεῦδος ἐμπέπλε- κται.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 36

καὶ γὰρ εἰ μὴ τῇ Μερόῃ ἀνταίρει, τῆς γε Συή- νης νοτιώτερα εἶναι τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς συγχωρῶν φαίνεται.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 11

καὶ δὴ τοῦ νοτίου μέρους πρώτην εἰπὼν σφραγίδα τὴν Ἰνδικήν, δευτέραν δὲ τὴν Ἀριανήν, ἐχούσας τι εὐπε- ρίγραφον, ἴσχυσεν ἀμφοτέρων ἀποδοῦναι καὶ μῆκος καὶ πλάτος, τρόπον δέ τινα καὶ σχῆμα, ὥς ἂν γεωμε- τρικός.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 14

τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥομβοειδῇ φησι διὰ τὸ τῶν πλευρῶν τὰς μὲν θαλάττῃ κλύζε- σθαι τῇ τε νοτίῳ καὶ τῇ ἐϋφῳ, μὴ πάνυ κολπώδεις ἤόνας ποιούσαις, τὰς δὲ λοιπὰς τὴν μὲν τῷ ὄρει τὴν δὲ τῷ ποταμῷ, κάνταῦθα τοῦ εὐθυγράμμου σχήματος ὑπὸ τι σωζομέ- νου· τὴν δ' Ἀριανὴν ὁρῶν τὰς γε τρεῖς πλευρὰς ἔχουσιν εὐφυ- εῖς πρὸς τὸ ἀποτελέσαι παραλληλόγραμμον σχῆμα, τὴν δ' ἐσπέριον οὐκ ἔχων σημείοις ἀφορίσαι διὰ τὸ ἐπαλ- λάττειν ἀλλήλοις τὰ ἔθνη, γραμμῇ τινι ὅμως δηλοῖ τῇ

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 26

ἐσπέριον μὲν οὖν καλεῖ τοῦτο τὸ πλευρόν, ἐϋφον δὲ τὸ παρὰ τὸν Ἰνδόν, παράλληλα δ' οὐ λέγει· οὐδὲ τὰ λοι- πά, τό τε τῷ ὄρει γραφόμενον καὶ τὸ τῇ θαλάττῃ, ἀλλὰ μόνον τὸ μὲν βόρειον τὸ δὲ νότιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 27, line 5

βουλόμενος γὰρ βεβαιοῦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐ μεταθε- τέον τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ νο- τιώτερα, ὥσπερ Ἐρατοσθέ- νης ἀξιοῖ, σαφὲς ἂν γενέσθαι τοῦτο μάλιστά φησιν ἐξ ὧν αὐτὸς ἐκεῖνος προφέρεται· τὴν γὰρ τρίτην μερίδα κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν εἰπόντα ἀφορίζεσθαι ὑπὸ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην γραμμῆς σταδίων μυ- ρίων οὔσης, μετὰ ταῦτα ἐπιφέρειν ὅτι τὸ νότιον πλευρόν τὸ ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς τοὺς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὄρους τῆς Καρμανίας μικρῶ πλειόνων ἐστὶν ἢ ἑνακισχιλίων, τὸ δὲ πρὸς δύσει πλευρὸν ἀπὸ Θαψάκου παρὰ τὸν Εὐφρά- την ἐστὶν εἰς Βαβυλῶνα τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 31, line 3

καὶ τοῦ νοτίου μέ- ρους ἢ μὲν Ἰνδικὴ περιώριστα πολλοῖς· καὶ γὰρ ὄρει καὶ πο- ταμῷ καὶ θαλάττῃ καὶ ἐνὶ ὀνόματι ὡς ἐνὸς ἔ- θνους· ὥστε καὶ τετράπλευρος ὀρθῶς λέγεται καὶ ῥομ- βοειδής.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 31, line 31

οὐδὲ γὰρ ὑπὸ μεγέθους ἀπηναγκάσθαι λέγοι ἄν· καὶ γὰρ τὸ μέχρι θαλάττης οὐ μὴν πῶ ἄν ἐξισάζοιτο τῇ Ἰνδικῇ, ἀλλ' οὐδὲ τῇ Ἀριανῇ, προσλαβὼν καὶ τὸ μέχρι τῶν ὄρων τῆς εὐδαί- μονος Ἀραβίας καὶ τῆς Αἰγύπτου· ὥστε πολὺ κρεῖττον ἢν μέχρι δεῦρο προελθεῖν, τῆς τρίτης εἰπόντα σφρα- γίδος τοσαύτῃ προσθήκῃ τῇ μέχρι τῆς Συριακῆς θα- λάττης τὸ μὲν νότιον πλευρὸν οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος εἶπεν ἔχον, οὐδ' ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Καρμανίας εὐ- θὺς τὴν δεξιὰν παραλίαν εἰσπλέοντι τὸν Περσικὸν κόλπον μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου, καὶ μετὰ

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 38

παραλλήλου δυσμικωτέραν ἔχειν τὴν κοινὴν τομὴν τῆς κοινῆς τομῆς τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου καὶ τῆς ἀπὸ Κας- πίων πυλῶν καθηκούσης εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὄρους τοὺς τῆς Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος πλείοσι τῶν τετρα- κισχιλίων καὶ τετρακοσίων· σχε- δὸν δὴ τι πρὸς τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἡμίσειαν ὀρθῆς ποιεῖν γωνίαν τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν καὶ τῶν ὄρων τῆς τε Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος, καὶ νεύειν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέσα τῆς τε μεσημβρίας καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνα- τολῆς· ταύτῃ δ' εἶναι παράλληλον τὸν Ἰνδὸν ποτα- μόν, ὥστε καὶ τοῦτον ἀπὸ τῶν ὀρῶν οὐκ ἐπὶ μεσημ- βρίαν ρεῖν, ὡς φησιν Ἑρατοσθένης, ἀλλὰ μεταξὺ τὰς- της καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατο- λῆς, καθάπερ ἐν τοῖς ἀρχαίοις πίναξι καταγέγραπται.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 47

τίς δὲ τῷ Ἰνδῷ παράλληλον τὴν ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς Καρμα- νίας;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 51

χωρὶς δὲ τούτων κάκεῖνος εἶρηκεν, ὅτι ῥομβοειδὲς ἐστὶ τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς· καὶ καθάπερ ἢ ἑωθινὴ πλευρὰ παρέσπασται πολὺ πρὸς ἔω, καὶ μάλιστα τῷ ἐσχάτῳ ἀκρω- τηρίῳ, ὃ καὶ πρὸς μεσημβρίαν προπίπτει πλέον παρὰ τὴν ἄλλην ἥονα, οὕτω καὶ ἢ παρὰ τὸν Ἰν- δὸν πλευρά.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 12

τυχεῖν δὴ τινα Ἰνδὸν κομισθέντα ὡς τὸν βα- σιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀρα- βίου μυχοῦ, λεγόν- των εὐρεῖν ἡμιθανῇ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν ἀγνοεῖν μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον· τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἐλληνίζειν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 17

5.15. STRABO

ἐκμα- θόντα δὲ διηγήσασθαι διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων πε- ριπέσοι πλάνη καὶ σω-
θείη δεῦρο τοὺς σύμπλους ἀπο- βαλὼν λιμῶ· ὑποληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰν-
δοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχει- ρισθεῖσι· τούτων δὲ γενέσθαι
τὸν Εὐδοξον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 60

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιάρχειαν, εἴτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν καὶ τὴν ἐξῆς παρα-
λίαν μέχρι Γαδείρων, πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματιζόμενον κατα-
σκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληστρικοῖς ὅμοια, ἐμβιβάσαι τε
μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἰατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν
μετέωρον ζεφύροις συνε- χέσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 72

ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παρά- πλῳ νῆσον εὐ-
δρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα ση- μειώσασθαι· σωθέντα δὲ εἰς τὴν Μαυρουσίαν,
διαθέ- μενον τοὺς λέμβους πεζῇ κομισθῆναι πρὸς τὸν Βόγον καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ
τὴν ναυστολίαν ἐπανελέσθαι ταύτην, ἰσχῦσαι δ' εἰς τάναντία τοὺς φίλους ὑποτεί-
νοντας φόβον μὴ συμβῇ τὴν χώραν εὐεπιβούλευτον γε- νέσθαι, δειχθείσης παρόδου
τοῖς ἔξωθεν ἐπιστρατεύειν ἐθέλουσιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 14

τίς γὰρ ἡ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 19

ὁ γὰρ Ἀράβιος κόλπος ποταμοῦ δίκην στενός ἐστι καὶ μακρὸς [πεντακισχιλίου]
ἐπὶ μυ- ρίοις που σταδίου μέχρι τοῦ στόματος, καὶ τούτου στενοῦ παντάπασιν ὄντος·
οὐκ εἰκὸς δ' οὔτ' ἔξω που τὸν πλοῦν ἔχοντας εἰς τὸν κόλπον παρωσθῆναι τοὺς Ἰνδοὺς
κατὰ πλάνην (τὰ γὰρ στενὰ ἀπὸ τοῦ στόματος δηλώσειν ἔμελλε τὴν πλάνην), οὔτ' εἰς
τὸν κόλπον ἐπίτηδες καταχθεῖσιν ἔτι πλάνης ἣν πρόφασις καὶ ἀνέ- μων ἀστάτων.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 31

ὁ δὲ δὴ σπονδοφόρος καὶ θεωρὸς τῶν Κυζικηνῶν πῶς ἀφείς τὴν πόλιν εἰς Ἰνδοὺς
ἔπλει;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 6, line 18

ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος ἐπτά που μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἥμισυ
εἶναι τοῦ ὅλον κύκλου καθ' ὃν εἴλη- πται, ὥστε (φησὶν) ἀπὸ τῆς δύσεως εὖρω πλέων
ἐν το- σαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 7, line 22

ὁ δὲ συγχεῖ ταῦτα· ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστι,
παραδείγματι χρῆται τῷ τοὺς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερ-
νεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέχον- τος· διὸ καὶ Ὅμηρον
πάντας λέγοντα Αἰθίοπας δίχα διελεῖν “οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,”
Κράτητα δ' εἰσάγοντα τὴν ἐτέραν οἰκουμένην, ἣν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος, δουλεύειν ὑπο-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

θέσει· καὶ ἔδει (φησί) μεταγράφειν οὕτως “ἡμὲν ἀπερχομένου Ὑπερίονος,” οἷον ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ περικλίνοντος.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 8, line 5

ἔπειθ’ Ὅμηρος οὐ διὰ τοῦτο διαιρεῖ τοὺς Αἰθίοπας, ὅτι τοὺς Ἰνδοὺς ᾗδαι τοιοῦτους τινὰς τοῖς σώμασιν (οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν εἰδέναι τοὺς Ἰνδοὺς εἰκὸς Ὅμηρον, ὅπου γε οὐδ’ ὁ Εὐεργέτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦθον ᾗδαι τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικήν, οὐδὲ τὸν πλοῦν τὸν ἐπ’ αὐτήν), ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ὑφ’ ἡμῶν πρότερον διαίρεσιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 1, line 13

αὐτὸ γὰρ τὸ εἰς ἐπίπεδον γράφειν ἐπιφάνειαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τὰ τε Ἰβηρικὰ καὶ τὰ Ἰνδικὰ καὶ τὰ μέσα τούτων, καὶ μηδὲν ἦττον δύσεις καὶ ἀνατολάς ἀφορίζειν καὶ μεσουρανήσεις ὥς ἂν κοινὰς πᾶσι, τῷ μὲν προεπινοήσαντι τὴν τοῦ οὐρανοῦ διάθεσιν τε καὶ κίνησιν καὶ λαβόντι, ὅτι σφαιρική μὲν ἐστὶν ἡ κατ’ ἀλήθειαν τῆς γῆς ἐπιφάνεια, πλάττεται δὲ νῦν ἐπίπεδος πρὸς τὴν ὄψιν, γεωγραφικὴν ἔχει τὴν παράδοσιν, τῷ δ’ ἄλλως, οὐ γεωγραφικήν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 9, line 11

ρυσθένους διαστήματι τὸ ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ τὰς ἄρκτους τῶν τετρακισχιλίων σταδίων διάστημα, γίνεται τὸ πᾶν μύριοι δισχίλιοι ἑπτακόσιοι στάδιοι, τὸ δ’ ἀπὸ τῆς Ῥοδίας ἐπὶ τὸ νότιον πέρας ἐστὶ τῆς οἰκουμένης μύριοι ἑξακισχίλιοι ἑξακόσιοι, ὥστε τὸ σύμπαν πλάτος τῆς οἰκουμένης εἴη ἂν ἑλαττον τῶν τρισμυρίων ἀπὸ νότου πρὸς ἄρκτον· τὸ δὲ γε μῆκος περὶ ἑπτὰ μυριάδας λέγεται, τοῦτο δ’ ἐστὶν ἀπὸ δύσεως ἐπὶ τὰς ἀνατολάς τὸ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰβηρίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς, τὸ μὲν ὁδοῖς τὸ δὲ ταῖς ναυτιλίαις ἀναμετρημένον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 12, line 14

ἀπηγγέλται δ’ ἡμῖν καὶ ὑπὸ τῶν τὰ Παρθικὰ συγγραψάντων, τῶν περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀρτεμιτηνόν, ἃ πολλῶν ἐκεῖνοι μᾶλλον ἀφώρισαν, τὰ περὶ τὴν Ὑρκανίαν καὶ τὴν Βακτριανήν· τῶν τε Ῥωμαίων καὶ εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν ἐμβαλόντων μετὰ στρατιᾶς νεωστί, ἧς ἡγεῖτο ἀνὴρ φίλος ἡμῖν καὶ ἐταῖρος Αἴλιος Γάλλος, καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐμπόρων στόλοις ἤδη πλεόντων διὰ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, πολὺ μᾶλλον καὶ ταῦτα ἔγνωσται τοῖς νῦν ἢ τοῖς πρὸ ἡμῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 12, line 19

ὅτε γοῦν Γάλλος ἐπῆρχε τῆς Αἰγύπτου, συνόντες αὐτῷ καὶ συναναβάντες μέχρι Σύνης καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ὄρων ἱστοροῦμεν, ὅτι καὶ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι νῆες πλέοιεν ἐκ Μυδὸς ὄρμου πρὸς τὴν Ἰνδικήν, πρότερον ἐπὶ τῶν Πτολεμαϊκῶν βασιλέων ὀλίγων παντάπασι θαρρούντων πλεῖν καὶ τὸν Ἰνδικὸν ἐμπορεύεσθαι φόρτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 14, line 10

Ἔστι δὴ τι χλαμυδοειδὲς σχῆμα τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης, οὗ τὸ μὲν πλάτος ὑπογράφει τὸ μέγιστον ἢ διὰ τοῦ Νείλου γραμμῇ, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς Κινναμομοφόρου παραλλήλου καὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων τῶν φυγάδων νήσου μέχρι

5.15. STRABO

τοῦ διὰ τῆς Ἰέρ- νης παραλλήλου, τὸ δὲ μήκος ἡ ταύτη πρὸς ὀρθὰς ἀπὸ τῆς ἐσπέρας διὰ στηλῶν καὶ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ μέχρι τῆς Ῥοδίας καὶ τοῦ Ἰσικοῦ κόλπου, παρὰ τὸν Ταῦρον ἰοῦσα τὸν διεζωκότα τὴν Ἀσίαν καὶ καταστρέ- φοντα ἐπὶ τὴν ἐώαν θάλατταν μεταξὺ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Βακτριανῆς Σκυθῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 14, line 31

τῆς τε γὰρ Ἰνδικῆς νοτιωτέραν πολὺ τὴν Ταπρο- βάνην καλουμένην νῆσον ἀπο- φαίνουσιν, οἰκουμένην ἔτι καὶ ἀνταίρουσαν τῇ τῶν Αἰγυπτίων νήσῳ καὶ τῇ τὸ κιν- νάμων φερούσῃ γῇ· τὴν γὰρ κρᾶσιν τῶν ἀέ- ρων παραπλησίαν εἶναι· τῆς τε μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς Σκυ- θίας τῆς ὑστάτης ἀρκτικώτερα ἔστι τὰ κατὰ τὸ στόμα τῆς Ὑρκανίας θαλάττης καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ κατὰ τὴν Ἰέρνην.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 5

διαιρουμένης γὰρ αὐτῆς ὑπὸ ὄρους τοῦ Ταύρου δίχα διατείνοντος ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Παμφυλίας ἐπὶ τὴν ἐώαν θάλατταν κατ' Ἰνδοὺς καὶ τοὺς ταύτη Σκύθας, τὸ μὲν πρὸς τὰς ἄρκτους νενευκὸς τῆς ἡπείρου μέρος καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες ἐντὸς τοῦ Ταύ- ρου, τὸ δὲ πρὸς μεσημβρίαν ἐκτός· τὰ δὲ συνεχῇ τῇ Μαιώτιδι καὶ τῷ Τανάϊδι μέρη τὰ ἐντὸς τοῦ Ταύρου ἐστί.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 16

ἔπειτα ἐντὸς τοῦ Ταύρου τὰ ὑπὲρ τῆς Ὑрка- νίας μέχρι πρὸς τὴν κατὰ Ἰνδοὺς καὶ Σκύθας τοὺς πρὸς τὴν αὐτὴν θάλατταν καὶ τὸ Ἰμάιον ὄρος.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 24

ταῦτα δ' ἔχουσι τὰ μὲν οἱ Μαιῶται καὶ οἱ μεταξὺ τῆς Ὑрка- νίας καὶ τοῦ Πόντου μέχρι τοῦ Καυκάσου καὶ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν, Σαυρομάται καὶ Σκύθαι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζυγοὶ καὶ Ἠνίοχοι, τὰ δ' ὑπὲρ τῆς Ὑρκανίας θαλάτ- της Σκύθαι καὶ Ὑρκανοὶ καὶ Παρθυαῖοι καὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοὶ καὶ ἄλλα τὰ ὑπερκείμενα μέρη τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἄρκτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 32, line 5

πρώτη δ' ἐστὶ τούτων ἡ Ἰνδική, ἔθνος μέγι- στον τῶν πάντων καὶ εὐδαιμονέστατον, τελευτῶν πρὸς τε τὴν ἐώαν θάλατταν καὶ τὴν νοτίαν τῆς Ἀτλαντικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 32, line 8

ἐν δὲ τῇ νοτίᾳ ταύτῃ θαλάττῃ πρόκειται τῆς Ἰνδικῆς νῆσος οὐκ ἐλάττων τῆς Βρετ- τανικῆς ἢ Ταπροβάνη· μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ ἐσπέρια νεύουσιν, ἐν δεξιᾷ δ' ἔχουσι τὰ ὄρη χώρα ἐστὶ συχνή, φαύλως οἰκουμένη διὰ λυπρότητα ὑπ' ἀνθρώπων τελέως βαρβάρων οὐχ ὁμοεθνῶν· καλοῦσι δ' Ἀριανούς, ἀπὸ τῶν ὀρῶν δια- τείνοντας μέχρι Γεδρωσίας καὶ Καρμανίας.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 36, line 7

Τοῖς δὲ κατὰ Μερόην καὶ Πτολεμαΐδα τὴν ἐν τῇ Τρωγλοδυτικῇ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰσημερινῶν ἐστὶ τρισκαίδεκα· ἐστὶ δ' αὕτη ἡ οἴκησις μέση πως τοῦ τε ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ δι' Ἀλεξανδρείας παρὰ χιλίους καὶ ὀκτακοσίους τοὺς πλεονάζοντας πρὸς τῷ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ισημε- ρινῶ· διήκει δ' ὁ διὰ Μερόης παράλληλος τῇ μὲν δι' ἀγνωρίστων μερῶν, τῇ δὲ διὰ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 36, line 16

ὁ δὲ διὰ Συήνης παράλληλος τῇ μὲν διὰ τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων τῶν κατὰ τὴν Γεδρωσίαν καὶ τῆς Ἰνδικῆς διήκει, τῇ δὲ διὰ τῶν νοτιωτέρων Κυ- ρήνης πεντακισχιλίοις σταδίοις παρὰ μικρόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 38, line 15

διήκει δ' ὁ παράλληλος οὗτος τῇ μὲν διὰ Κυρήνης καὶ τῶν νοτιωτέρων Καρχηδό- νος ἑνακο- σίοις σταδίοις μέχρι Μαυρουσίας μέσης, τῇ δὲ δι' Αἰ- γύπτου καὶ Κοίλης Συρίας καὶ τῆς ἄνω Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Σουσιάδος Περσίδος Καρμανίας Γεδρωσίας τῆς ἄνω μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 39, line 14

.. · διήκει δ' ὁ παράλληλος οὗτος κατ' Ἐρατοσθένη διὰ Καρίας Λυκαονίας Κατα- ονίας Μηδίας Κασπίων πυ- λῶν Ἰνδῶν τῶν κατὰ Καύκασον.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 4, section 1, line 15

έντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἰβηρα ἄλλους τοσούτους σχεδόν τι (ταύτην δ' ἔχειν Ἐδητα- νούς), ἐν- τὸς δὲ τοῦ Ἰβηρος μέχρι Πυρήνης καὶ τῶν Πομπηίου ἀναθημάτων χιλίους καὶ ἑξακοσίους· οἰκεῖν δὲ Ἐδη- τανῶν τε ὀλίγους καὶ λοιπὸν τοὺς προσαγορευομένους Ἰνδικήτας μεμερισμένους τέτραχα.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 4, section 8, line 14

δίπολις δ' ἐστὶ τείχει διωρισμένη, πρότερον τῶν Ἰνδι- κητῶν τινὰς προσοίκους ἔχουσα, οἱ καίπερ ἰδίᾳ πολι- τεύόμενοι κοινὸν ὅμως περίβολον ἔχειν ἐβούλοντο πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀσφαλείας χάριν, τῷ χρόνῳ δ' εἰς ταῦτό πολίτευμα συνῆλθον μικτόν τι ἔκ τε βαρβάρων καὶ Ἑλ- ληνικῶν νομίμων, ὅπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν συνέβη.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 5, line 64

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὅρια βωμοὺς ἔθετο ἐν τοῖς τόποις εἰς οὓς ὑστάτους ἀφίκετο τῶν πρὸς ταῖς ἀνατο- λαῖς Ἰνδῶν, μμούμενος τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Διόνυ- σον.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 6, line 5

οὐδὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ στήλας φασὶν ὅρα- θῆναι κειμένας οὐθ' Ἡρακλέους οὔτε Διο- νύσου· καὶ λεγομένων μέντοι καὶ δεικνυμένων τόπων τινῶν οἱ Μακεδόνες ἐπίστευον τούτους εἶναι στήλας, ἐν οἷς τι σημεῖον εὕρισκον ἢ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἱστορου- μένων ἢ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 6, line 39

τὸ δὲ ἐπ' αὐτάς ἀναφέρειν τὰς ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλας τῷ ἐνθάδε ἦττον εὐλογον, ὥς ἐμοὶ φαίνεται· οὐ γὰρ ἐμ- πόρων ἀλλ' ἡγεμόνων μᾶλλον ἀρξάντων τοῦ ὀνόμα- τος τούτου, κρατῆσαι πιθανὸν τὴν δόξαν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰνδικῶν στηλῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 5, chapter 2, section 6, line 38

5.15. STRABO

τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἢ νῆσος ἔχει καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι πάλιν τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα, καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασι τοὺς ἐν Ῥόδῳ καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον καὶ τὰς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας, ἃς φησι Κλείταρχος.

Strabo Geogr., Geographica Book 7, chapter 3, section 8, line 9

πλήρεις δὲ καὶ αἱ Περσικαὶ ἐπιστολαὶ τῆς ἀπλότητος ἧς λέγω, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν ἀπο- μνημονευόμενα.

Strabo Geogr., Geographica Book 10, chapter 3, section 17, line 13

οἱ τ' ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θοῤᾳκες λέγονται, Ὀρφεὺς τε καὶ Μουσαῖος καὶ Θάμυ- ρις, καὶ τῷ Εὐμόλπῳ δὲ τοῦνομα ἐνθένδε, καὶ οἱ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλην καθιερώσαντες μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφέρου- σι· καὶ ὁ μὲν τίς φησιν “κιθάραν Ἀσιᾶτιν ῥάσσων,” ὁ δὲ τοὺς αὐλοὺς Βερεκυντίους καλεῖ καὶ Φρυγίους· καὶ τῶν ὀργάνων ἓνια βαρβάρως ὠνόμασται νάβλας καὶ σαμβύκη καὶ βάρβιτος καὶ μαγάδις καὶ ἄλλα πλείω.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 3, line 4

Πλάτος μὲν οὖν ἔχει τὸ ὄρος πολλαχοῦ καὶ τρισχι- λίων σταδίων, μῆκος δ' ὅσον καὶ τὸ τῆς Ἀσίας, τετ- τάρων που μυριάδων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Σκυθίας πρὸς τὰς ἀνατολάς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 7, line 3

Δεύτερον δ' ἂν εἴη μέρος τὸ ὑπὲρ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης, ἣν [καὶ] Κασπίαν κα- λοῦμεν, μέχρι τῶν κατ' Ἰνδοὺς Σκυθῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 7, line 11

τῶν δὲ ἄλλων τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου τὴν τε Ἰνδικὴν τίθεμεν καὶ τὴν Ἀριανὴν μέχρι τῶν ἐθνῶν τῶν καθηκόντων πρὸς τε τὴν κατὰ Πέρσας θάλατταν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὸν Νεῖλον καὶ πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος καὶ τὸ Ἰσικόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 4

Καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔνδοξον θρυληθέντα οὐκ ἀνωμο- λόγηται παρὰ πάντων, οἱ δὲ πλά- σαντες ἦσαν οἱ κολα- κείας μᾶλλον ἢ ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸ τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλη- σιάζουσαν ἐκείνοις ἑῶαν θάλατταν ἀπὸ τῶν ὑπερκει- μένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὁρῶν· ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες καὶ Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐν- ταῦθα ἐμύθευσαν τὰ περὶ Προμηθεά καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἔω ἐγνώριζον οἱ τότε.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 11

ἢ δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὅστε- ρογενῇ τὴν μυθοποιίαν ἐμφαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέ- ους καὶ τὸν Προμηθεά λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 15

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὁρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ὅρους καὶ τοῦνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι τὴν μέ-χρι τῶν πλησίον Καυκάσου καὶ τὸ τὸν Προμηθεῖα πα-ραδεδοῖσθαι δεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ .

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 22

.. χαριεῖσθαι τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον τοῦνομα τοῦ ὅρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 8, line 11

Ἀβέακος μὲν οὖν ὁ τῶν Σιράκων βασιλεὺς, ἠνίκα Φαρνάκης τὸν Βόσπορον εἶχε, δύο μυριάδας ἱππέων ἔστειλε, Σπαδίνης δ' ὁ τῶν Ἀόρσων καὶ * εἴκοσιν, οἱ δὲ ἄνω Ἄορσοι καὶ πλείονας· καὶ γὰρ ἐπεκράτουν πλείονος γῆς καὶ σχεδόν τι τῆς Κασπίων παραλίας τῆς πλείστης ἦρχον, ὥστε καὶ ἐνε-πορεύοντο καμήλοις τὸν Ἰνδικὸν φόρτον καὶ τὸν Βα-βυλώνιον παρὰ τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων διαδεχόμε-νοι· ἐχρυσόφορον δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 6, section 2, line 6

Εἰσπλέοντι δ' ἐν δεξιᾷ μὲν τοῖς Εὐρωπαϊοῖς οἱ συνεχεῖς Σκύθαι νέμονται καὶ Σαρμάται οἱ μεταξὺ τοῦ Τανάιδος καὶ τῆς θαλάττης ταύτης, νομάδες οἱ πλεί-ους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν· ἐν ἀριστερᾷ δ' οἱ πρὸς ἔω Σκύθαι, νομάδες καὶ οὗτοι, μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 2, line 24

φησὶ δ' Ἀριστόβουλος ὑλώδη οὖσαν τὴν Ὑρκανίαν δρῦν ἔχειν, πεύκην δὲ καὶ ἐλάτην καὶ πίτυν μὴ φύειν, τὴν δ' Ἰνδικὴν πλη-θύειν τούτοις.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 3, line 6

Ἀριστόβουλος δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὀξον τῶν ἐωραμένων ὑφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν πλην τῶν Ἰνδικῶν· φησὶ δὲ καὶ εὐπλουν εἶναι καὶ οὗτος καὶ Ἐρατοσθένης παρὰ Πατροκλέους λαβών, καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτίων κατάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀλβανίαν περαιοῦσθαι καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν ἐξῆς τό-πων εἰς τὸν Εὐξείνιον καταφέρεισθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 4, line 17

Πολύκλειτος δὲ καὶ πίστεις προφέρεται περὶ τοῦ λίμνην εἶναι τὴν θάλατταν ταύτην, ὅφεις τε γὰρ ἐκτρέφειν καὶ ὑπόγλυκυ εἶναι τὸ ὕδωρ· ὅτι δὲ καὶ οὐχ ἑτέρα τῆς Μαιώτιδος ἐστὶ, τεκμαι-ρόμενος ἐκ τοῦ τὸν Τανάιν εἰς αὐτὴν ἐμβάλλειν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὁρῶν τῶν Ἰνδικῶν ἐξ ὧν ὁ τε Ὀχος καὶ ὁ Ὀξος καὶ ἄλλοι πλείους φέρεται καὶ ὁ Ἰαξάρτης ἐκδίδωσί τε ὁμοίως ἐκείνοις εἰς τὸ Κάσπιον πέλαγος πάντων ἀρκτικώτατος.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 4, line 27

Ἐρατοσθένης δὲ φησι καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ φύεσθαι ἐλάτην καὶ ἐντεῦθεν ναυπηγήσασθαι τὸν στόλον Ἀλέξανδρον· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα συγ-κρούειν Ἐρατοσθένης

5.15. STRABO

πειράται, ἡμῖν δ' ἀποχρώντως εἰρήσθω περὶ αὐτῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 1, line 2

Ἀπὸ δὲ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης προϊόντι ἐπὶ τὴν ἑω δεξιὰ μὲν ἐστὶ τὰ ὄρη μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάττης παρατείνοντα, ἅπερ οἱ Ἕλληνες ὀνομάζουσι Ταῦρον, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Κιλικίας καὶ μέχρι δεῦρο προϊόντα ἀπὸ τῆς ἐσπέρας συν-
εχῇ καὶ τυγχάνοντα ἄλλων καὶ ἄλλων ὀνομάτων.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 8, line 10

φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τοὺς Ἀραχωτοὺς καὶ Μας- σαγέτας τοῖς Βακτρίοις παρακεῖ-
σθαι * πρὸς δύσιν παρὰ τὸν Ὠξον, καὶ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανούς τοῖς ὅλοις ἐδάφεσιν ἀντικεῖσθαι τῇ Ἰνδικῇ, Βακτρίους δ' ἐπ' ὀλί- γον· τὸ γὰρ πλεον τῷ Παροπαμισῶ πα-
ρακεῖσθαι· δι- είργειν δὲ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανούς τὸν Ἰαξάρτην, καὶ Σογδιανούς δὲ καὶ Βακτριανούς τὸν Ὠξον, μεταξύ δὲ Ὑρκανῶν καὶ Ἀρίων Ταπύρους οἰκεῖν· κύκλῳ δὲ περὶ τὴν θάλατταν μετὰ τοὺς Ὑρκανούς Ἀμάρδους τε καὶ Ἀναριάκας καὶ Καδουσί-
ους καὶ Ἀλβανούς καὶ Κασπίους καὶ Οὐιτίους, τάχα δὲ καὶ ἑτέρους μέχρι Σκυθῶν, ἐπὶ θάτερα δὲ μέρη τῶν Ὑρκανῶν Δέρβικας, τοὺς δὲ Καδουσίους συμψαύειν Μήδων καὶ Ματιανῶν

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 9, line 10

λέγει δὲ καὶ οὕτω τὰ διαστήματα ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Ἰνδούς· εἰς μὲν Ἑκα-
τόμπυλον χιλίους ἑνακοσίους ἐξήκοντά φασιν, εἰς δ' Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀρίοις τε-
τρακισχιλίους πεντακοσίους τριάκοντα, εἴτ' εἰς Προφθασίαν τὴν ἐν Δραγγῇ χιλίους
ἑξακοσίους, οἱ δὲ πεντακοσίους, εἴτ' εἰς Ἀραχωτοὺς τὴν πόλιν τετρακισχιλίους ἑκα-
τὸν εἴκο- σιν, εἴτ' εἰς Ὀρτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον δισχιλίους, εἴτ' εἰς τὰ
ὄρια τῆς Ἰνδικῆς χιλίους· ὁμοῦ μύριοι πεντακισχίλιοι τριακόσιοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 9, line 20

ἐπ' εὐθείας δὲ τῷ διαστήματι τούτῳ τὸ συνεχὲς δεῖ νοεῖν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέχρι
τῆς ἑώας θαλάττης μῆκος τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 10, section 1, line 14

συντελὴς δ' ἦν αὕτη καὶ ἡ Δραγγιανὴ μέχρι Καρμανίας, τὸ μὲν πλεον τοῖς νο- τίοις
μέρεσι τῶν ὁρῶν ὑποπεπτωκυῖα, ἔχουσα μέντοι τινὰ τῶν μερῶν καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς
πλησιάζοντα τοῖς κατὰ τὴν Ἀρίαν· καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐστὶ, καὶ αὕτη
τοῖς νοτίοις μέρεσι τῶν ὁρῶν ὑποπε- πτωκυῖα καὶ μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τεταμένη,
μέ- ρος οὖσα τῆς Ἀριανῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 1, line 6

τοσοῦτον δὲ ἴσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας
ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπεκράτουν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρταμιτη-
νός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξανδρος, καὶ μάλιστα Μένανδρος (εἴ γε καὶ
τὸν Ὑπαννιν διέβη πρὸς ἑω καὶ μέχρι τοῦ Ἰμάου προῆλθε) τὰ μὲν αὐτὸς τὰ δὲ Δημήτριος
ὁ Εὐθυδήμου υἱὸς τοῦ Βακτρίων βα- σιλέως· οὐ μόνον δὲ τὴν Παταληνὴν κατέσχον

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τὴν τε Σαραόστου καλουμένην καὶ τὴν Σιγέρδιδος βασιλείαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 6, line 13

οὐχ ὁμολογοῦσι δ' ὅτι περιέπλευσάν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν· ὅτι δὲ δυνατόν, Πατροκλῆς εἶρηκε.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 7, line 2

Λέγεται δὲ διότι τοῦ Ταύρου τὸ τελευταῖον, ὃ καλοῦσιν Ἰμαῖον, τῇ Ἰνδικῇ θαλάττῃ ξυνάπτον, οὐδὲν οὔτε προὔχει πρὸς ἑω τῆς Ἰνδικῆς μᾶλλον οὔτ' εἰσέχει· παρίοντι δ' εἰς τὸ βόρειον πλευρὸν αἰεὶ τι τοῦ μήκους ὑφαιρεῖ καὶ τοῦ πλάτους ἢ θάλαττα, ὥστ' ἀποφαίνειν μύουρον πρὸς ἑω τὴν νῦν ὑπογραφομένην μερίδα τῆς Ἀσίας, ἣν ὁ Ταῦρος ἀπολαμβάνει πρὸς τὸν ὠκεανὸν τὸν πληροῦντα τὸ Κάσπιον πέλαγος.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 7, line 15

εἶρηται γὰρ ὅτι περὶ τετρακισμυρίους σταδίου ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰστικοῦ κόλπου μέχρι τῆς ἑώας θαλάττης τῆς κατὰ Ἰνδούς, ἐπὶ δ' Ἰσθμὸν ἀπὸ τῶν ἐσπερίων ἄκρων τῶν κατὰ στήλας ἄλλοι τρισμύριοι· ἐστὶ δὲ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰστικοῦ κόλπου μικρὸν ἢ οὐδὲν Ἀμισοῦ ἐωθινώτερος, τὸ δὲ ἀπὸ Ἀμισοῦ ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν γῆν περὶ μυρίου ἐστὶ σταδίους, παράλληλον ὃν τῷ ἀπὸ τοῦ Ἰσσοῦ λεχθέντι ἐπὶ τοὺς Ἰνδούς.

Strabo Geogr., Geographica Book 14, chapter 2, section 29, line 36

τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμιώρῳ ἄπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει.

Strabo Geogr., Geographica Book 14, chapter 5, section 11, line 22

διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν, ἣν μέχρι τοῦ Κύδνου κατηγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαίνομεν τῇ μέχρι Ἰσσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιοῦμενοι, καὶ τὸν Ταῦρόν φαμεν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῇδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 1, line 3

Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας, τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἑώας θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 1, line 6

μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἢ Λιβύη ἐστὶ, περὶ ἧς ἐροῦμεν ὕστερον, νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ μεγίστη.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 3, line 7

Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει * τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδόνας καταστρέψασθαι λέγων· Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις χιλίας ὑφ' ἑαυτῷ ἔχειν· ἐκεῖνοι δὲ γε αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν

5.15. STRABO

ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεψάμενον Ἀλέξανδρον παραδοῦναι Πύρῳ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 4, line 2

Καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλείοντες ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν καὶ περιπεπλεύκασιν μέχρι τοῦ Γάγγου, καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τόπων χρήσιμοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 4, line 8

κἀκεῖθεν δὲ ἄφ' ἐνὸς τόπου καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανδίου κατ' ἄλλους Πύρου, ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θέαν ἐπιδειξάμενος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 5, line 7

φησὶ γοῦν Νέαρχος φιλονεικῆσαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, πεπυσμένον διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοῦς καὶ Κύρος· ἀλλ' ἡ μὲν ἀνέστρεψε φεύγουσα μετὰ εἴκοσιν ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δὲ μεθ' ἑπτὰ· ὡς σεμνὸν τὸ ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων αὐτὸν καὶ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ τόπων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 2

Ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν· ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος;

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 5

συναποφαίνεται δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ κελεύων ἀπὸ στείν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 16

μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι, ἐκείνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θράκην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν· Ἰδάνθυσον δὲ τὸν Σκύθην ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἄψασθαι· καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως· Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδράκας, ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον ἥνικα Κύρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 8, line 11

προσωνόμασαν καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νῦσαν Διονύσου κτίσμα, καὶ ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισσὸν καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄδην· Διονύσου δ' ἀπογόνους τοὺς Συδράκας ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τάς τε ἐκστρατείας ποιουμένων τῶν βασιλέων καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς στολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 8, line 12

Ἄορνον δὲ τινα πέτραν, ἣς τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλέξανδρου κατὰ μίαν προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύνοντες ἔφασαν τὸν Ἡρακλέα τρις μὲν προσβαλεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ τρις δ' ἀποκρουσθῆναι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 9, line 8

Ὅτι δ' ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοισι τοὺς συγγραφέας δηλόν, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς μεμνησθαι· οὐ γὰρ εἰκὸς τὰ οὕτως ἔνδοξα καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι, ἢ πεπύσθαι μὲν μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν· ἔπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς μεταξὺ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἀφίξιν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρως γῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 10, line 9

μάλιστα δ' ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε νομιζόμενης Ἰνδικῆς, ἥνικα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὄριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀριανῆς ἣν ἐφεξῆς πρὸς τῇ ἐσπέρᾳ κειμένην Πέρσαι κατεῖχον· ὕστερον γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 1

Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἑώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἴμαον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρως ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῶν πλευρόν, πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα τῶν μειζόνων πλευρῶν ἐκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρόν καὶ

τρισχι-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 16

τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὀρῶν ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἑωθινὴ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 34

τούτῳ δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλέον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μήκος·

5.15. STRABO

ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐξῆς ἡὺνὰ μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμόνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 12, line 3

Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν διὰ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημιάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυ- ρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δημάχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρί- ους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λό- γοις εἴρηται, νῦν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ δυσχυρίζονται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 12, line 12

τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκου- μένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν διὰ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημιάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυ- ρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δημάχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρί- ους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λό- γοις εἴρηται, νῦν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ δυσχυρίζονται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 1

Ἄπασα δ' ἐστὶ κατάρρυτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρηγνυμένοις τὸν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, τοῖς δὲ κατ' ἴδια στόματα ἐκδιδούσιν εἰς τὴν θάλατταν· ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἴθ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐ- τῆς φορᾶς καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες, οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἑω, καθάπερ καὶ ὁ Γάγγης ποταμός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 13

οὗτος μὲν οὖν καταβάς ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐπει- δὲν ἄψηται τῶν πεδίων ἐπιστρέψας πρὸς ἑω καὶ ῥυεῖς παρὰ τὰ Παλίβοθρα μεγίστην πόλιν πρόεισιν ἐπὶ τὴν ταύτη θά- λατταν καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν· ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμ- περιλαμβάνων τὴν Παταληνὴν καλουμένην χώραν παραπλησίαν τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 19

ἐκ δὲ τῆς ἀνα- θυμιάσεως τῶν τοσοῦτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησί- ων, ὡς Ἐρα- τοσθένης φησί, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὁμ- βροῖς ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τού- τοις τοῖς ὁμβροῖς λίνον σπείρεται καὶ κέγχρος, πρὸς τούτοις σήσαμον ὀρυζα βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροὶ κριθαὶ ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐδῶδι- μοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 24

.. τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλὴν ἵππου ποταμίου τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους γίνεσθαι φησι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 14, line 2

Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναι φασὶ νῆσον ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μῆ- κος μὲν ὡς πεντακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 15, line 10

εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μεταξὺ καὶ τῆς Ἰνδικῆς, νοτιωτάτην δ' ἐκεί- νην.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 17, line 12

κατανοη- θῆναι δὲ ταῦτα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φη- σίν, ὠρμηκώτων μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμι- σαδῶν, μετὰ δὲ δυσμὰς πληιάδων, καὶ διατριψάν- των κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν τε τῇ Ὑπασίων καὶ τῇ Ἀσσακα- νοῦ γῇ τὸν χειμῶνα, τοῦ δ' ἔαρος ἀρχομένου καταβε- βηκότων εἰς τὰ πεδία καὶ πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη, ἐν- τεῦ-θεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην καὶ τὴν Πώρου χώραν· τοῦ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξίλοις πρῶτον ὑσθῆναι, καὶ ἐπειδὴ κατα- βᾶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ νικήσασιν Πῶρον ὁδὸς ἦν

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 19, line 4

Τὴν δ' ὁμοιότητα τῆς χώρας ταύτης πρὸς τε τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ πάλιν τὴν ἐναντιό- τητα παραθεῖς ὁ Ἀριστόβουλος, διότι τῷ Νείλῳ μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὄμβρων ἐστὶν ἡ πλήρωσις τοῖς Ἰνδικοῖς δὲ ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν, ζητεῖ πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται· οὔτε γὰρ ἡ Θηβαῖς μέχρι Σϋήνης καὶ τῶν ἐγγύς Μερόης οὔτε τῆς Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Παταληνῆς μέχρι τοῦ Ὑδάσπου· τὴν δ' ὑπὲρ ταῦτα τὰ μέρη χώραν ἐν ἣ καὶ ὄμβροι καὶ νιφετοί, πα- ραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ τῇ ἔξω τῆς Ἰνδι- κῆς χώρα· ποτίζεσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὄμβρων καὶ χιόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 19, line 17

πεμφθεῖς γοῦν ἐπὶ τινα χρεῖαν ἰδεῖν φησὶν ἐρημωθεῖσαν χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων σὺν κώμαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ρεῖθρον ἐκ- τραπομένου δ' εἰς τὸ ἕτερον ἐν ἀριστερᾷ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἶον καταρράξαντος, ὥς τὴν ἀπολειφθεῖ-σαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτίζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι, μετεωροτέραν οὖσαν οὐ τοῦ ρεῖθρου τοῦ καινοῦ μό- νον ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 20, line 7

Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκارπον εἶναι καὶ δίφορον· καθάπερ καὶ Ἑρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεισθαι φησι πρὸς ἀμφο- τέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστ' εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὔσης· τοὺς τε ξυλίνους καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς καὶ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν καὶ

5.15. STRABO

μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυ- κείας καὶ φύσει καὶ ἐψήσει χλιαινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ

ποτα-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 21, line 1

Πολλὰ γὰρ δὴ δένδρα παράδοξα ἢ Ἰνδικὴ τρέφει, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ κάτω νεύοντας ἔχον τοὺς κλάδους τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ ἐλάττω.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 21, line 5

Ὀνησίκριτος δὲ καὶ περι- εργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανοῦ διεξιῶν, ἃ φησι νο- τιώ- τατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, διηγεῖται μεγάλα δένδρα τινά, ὧν τοὺς κλάδους ἀϋξηθέντας ἐπὶ πήχεις καὶ δώ- δεκα, ἔπειτα τὴν λοιπὴν ἀϋξησιν καταφερῇ λαμβάνειν ὡς ἂν κα- τακαμπτομένους, ἕως ἂν ἄψωνται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρυξιν, εἴτ' ἀναδοθέντας στελεχοῦσθαι· ἐξ οὗ πά- λιν ὁμοίως τῇ ἀϋ- ξήσει κατακαμφθέντας ἄλλην κατώ- ρυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι μακρὸν πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 22, line 3

Ἐν δὲ τῇ Μουσικανοῦ καὶ σῖτον αὐτοφυῇ λέγει πυρῶ παραπλήσιον καὶ ἄμπελον, ὥστ' οἰνοφορεῖν τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μὴδ' αὐ- λὸν εἶναι κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν μὴδ' ἄλλο τῶν μουσι- κῶν ὀργάνων μὴδὲν πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ κροτάλων ἃ τοὺς θαυματοποιοὺς κεκτῆσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 22, line 14

ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον καὶ νάρδον καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα τὴν νό- τιον γῆν τὴν Ἰνδικήν ὁμοίως ὥσπερ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν ἔχουσάν τι ἐμπεράς ἐκείναις κατὰ τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων ὥστ' ἐνικμον εἶναι τὸν ἀέρα καὶ τροφιμώτερον παρὰ τοῦτο καὶ γόνιμον μᾶλλον, ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ, ἧ δὴ καὶ μείζω τὰ τε χερσαῖα τῶν ζώων καὶ τὰ καθ' ὕδατος τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὐρίσκεσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 23, line 6

ὅσῳ δὲ γε φησὶ τὸ μὲν τοῦ Νείλου ὕδωρ δι' εὐθείας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ στε- νὴν καὶ μεταβάλλει πολλὰ κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας, τὰ δ' Ἰνδικὰ ρεύματα ἐς πε- δία ἀναχεῖται μείζω καὶ πλατύτερα ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι, τοσῶδε ἐκεῖνα τούτου τροφιμώτερα, διότι καὶ τὰ κήτη μείζω τε καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 24, line 22

βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπίκαισιν κατ' ἐπίλειψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἰκμάδος· καθ' ὃ καὶ τοὺς Ἰν- δοὺς μὴ οὐλοτριχεῖν φαμεν, μὴδ' οὕτως ἀπεφεισμέ- νως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χροάν, ὅτι ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 25, line 6

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει· Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκεσίνῃ κυάμους Αἰγυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρόν δ' ὕστερον γινώσκειν διότι οὐ δύναται ὃ ἥλπισε· “μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα, Ὡκεανὸς μὲν πρῶτον,” εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί, ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος καὶ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 25, line 14

πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει· Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκεσίνῃ κυάμους Αἰγυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρόν δ' ὕστερον γινώσκειν διότι οὐ δύναται ὃ ἥλπισε· “μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα, Ὡκεανὸς μὲν πρῶτον,” εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί, ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Τρωγλοδυτικὴ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 6

ὁ δὲ Νείλος καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους διὰ τὸ τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωργήσιμον οὖσαν, καὶ μήτ' ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως μήτ' οἰκεῖσθαι τὸ παράπαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 11

τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἱστοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης καὶ τὰς χώρας, δι' ὧν ἡ φορὰ, τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων ἢ γνῶσις.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 17

ἦκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν, ἀφίεις δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ ὑπερέβη τὸν Παροπάμισον εἰς τὰ προσάρκτια μέρη καὶ τὴν Βακτριανήν· καταστρεψάμενος δὲ τάκεϊ πάντα ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις καὶ ἔτι πλείω, τότε ἤδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὥρεσθη, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν οὐ σαφῶς δέ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 24

ἀνέστρεψε δ' οὖν ὑπερθεῖς τὰ αὐτὰ ὄρη κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικήν, εἴτ' ἐπέστρεψεν εὐθύς ἐπ' αὐτὴν καὶ τοὺς ὅρους τοὺς ἐσπερίους αὐτῆς καὶ τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χοάσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει ποταμὸν κατὰ Πλημύριον πόλιν, ῥυεὶς παρὰ * Γώρυδι ἄλλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τὴν τε Βανδοβηνήν καὶ τὴν Γανδαρίτιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 1

Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἴθ' ὁ Ὑδάσπης, εἴθ' ὁ Ἀκεσίνης καὶ ὁ Ὑάρωτις, ὕστατος δ' ὁ Ὑπανις.

5.15. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 8

ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνῶριμα ἡμῖν τῶν ἐωθινῶν τῆς Ἰν- δικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἴ τινα προς- ιστόρησαν οἱ μετ' ἐκεῖνον περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιος προελ- θόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 11

μετὰ μὲν οὖν τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς ρεῖ· τὰ δὲ μεταξὺ τούτων τῶν δυεῖν ποταμῶν ἔχουσιν Ἀστακηνοὶ τε καὶ Μασια- νοὶ καὶ Νυσαῖοι καὶ Ὑπάσιοι· εἴθ' ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μασόγα πόλις, τὸ βασιλεῖον τῆς χώρας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 15

ἤδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαῖτις, πρὸς ἣ ζεῦγμα γενηθὲν ἐπε- ραίωσε τὴν στρατιάν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 28, line 1

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου Τάξιλα ἔστι πόλις μεγάλη καὶ εὐνομωτάτη, καὶ ἡ περικειμένη χώρα συχνὴ καὶ σφόδρα εὐδαίμων, ἤδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδί- οις.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 28, line 9

ἐδέξαντό τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ταξί- λης· ἔτυχόν τε πλειόνων ἢ αὐτοὶ παρέσχον, ὥστε φθο- νεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν ὡς οὐκ εἶχεν, ὡς ἔοι- κεν, Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετήσῃ πρὶν ἢ διέβῃ τὸν Ἰν- δόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 16

τατον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους ὅτι τιμᾶται δια- φερόντως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλιστον αἰρεῖσθαι φησιν Ὀνησίκριτος, γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δίμηνον κρίνεσθαι δημοσίᾳ πότερον ἔχει τὴν ἔννομον μορφήν καὶ τοῦ ζῆν ἀξίαν ἢ οὐ, κρι- θέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀποδειχθέντος ἄρχοντος ζῆν ἢ θα- νατοῦσθαι· βάπτεσθαι τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις χρώ- μασι τοὺς πώγωνας αὐτοῦ τούτου χάριν καλλωπιζο- μένους· τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελῶς συχνούς τῶν Ἰνδῶν (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χρώας θαν- μαστάς) καὶ θριζὶ καὶ ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἄνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι φιλοκόσμους δέ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 27

φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπείθους χώρᾳ ὀρυκτῶν ἀλῶν ὄρος εἶναι ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλη τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἅπω- θεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἱστορεῖται καλά, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 29

οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χω- νεῖας ἀπείρωσ ἔχοντες οὐδ' ὧν εὐποροῦσιν ἴσασι, ἀλλ' ἀπλούστερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 32, line 8

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ἓνα τὸν Ἴν- δόν, ὕστατος δ' ὁ Ὑπανις· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμ- παντας συρρεῖν φασὶ τοὺς γε ἀξιολόγους· πληρω- θεῖς δ' ἐκ πάντων ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντές φασιν, εὐρύνε- σθαι κατὰ τινὰς τόπους, ὡς δ' οἱ μετριώτεροι, πεντήκοντα τὸ πλεῖστον ἐλάχι- στον δὲ ἑπτὰ, ἔπειτα δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν ἐκ- δίδωσι θάλατταν καὶ τὴν Παταληνὴν προσαγορευομέ- νην ποιεῖ νῆσον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 33, line 4

Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ὑπάνιος καὶ τοῦ Ὑδάσπου λέγεται ἐννέα ἔχειν ἔθνη, πόλεις δὲ εἰς πεντακισχιλίας οὐκ ἐλάττους Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερ- βολὴν εἰρῆσθαι τὸ πλῆθος· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου εἴρηται σχεδὸν τι ὕφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 33, line 14

πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη τῇ Παταληνῇ τὴν τε τοῦ Μουσικανοῦ λέγουσι καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδόμανα, καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ καὶ ἄλ- λων ὧν ἐκράτησεν ἀπάντων Ἀλέξανδρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν, ὑστάτης δὲ τῆς Παταληνῆς ἦν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ σχισθεῖς εἰς δύο προχοάς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 34, line 8

λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας ἐπὶ πλέον ἐγκωμιάζων αὐτήν, ὧν τινα κοινὰ καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς ἱστόρηται, ὡς τὸ μακρόβιον ὥστε καὶ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους τινὲς φασὶ) καὶ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὑγιεινόν, καίπερ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἀπάντων ἐχούσης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 35, line 8

ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομέ- νων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους καὶ μετ' αὐ- τὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τούλά- χιστον πλάτος οἱ δὲ καὶ τριῶν, Μεγασθένης δέ, ὅταν ἦ μέτριος, καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύ- νεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσιν ὀργυῶν τούλάχιστον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 39, line 1

Φησὶ δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διη- ρῆσθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συν- ελθόντες ἐπὶ θύρας ὅ τι ἂν αὐτῶν ἕκα- στος συντάξῃ τῶν χρησίμων ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων καὶ περὶ πολιτείας, προσφέρει τοῦτ' εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρίς ἐψευσμένος ἄλῃ,

νό-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 44, line 4

5.15. STRABO

Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνη με- γάλῳ τῶν προσεφώνων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὁροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύκλον στα- δίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσωρυχείων οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμη- κες, θηρία ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττω, τάχος ὑπερφυεῖς ἔχοντα καὶ ζῶντα ἀπὸ θήρας· ὁρύττει δὲ χει- μῶνι τὴν γῆν, σωρεύει τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσφά- λακες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμε- νον· τοῦθ' ὑποζυγίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λά- θρα· φανερώς γὰρ διαμάχονται καὶ διώκουσι φεύγον- τας, καταλαβόντες δὲ διαχρῶν- ται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 28

οὐδὲν δὲ τούτων οὕτως ὀχλεῖν ὥς τὰ λεπτὰ ὀφείδια οὐ μείζω σπιθαμιαίων· εὐρίσκε- σθαι γὰρ ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγγοῖς ἐγκε- κρυμμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἰμορροεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας, ἔπειτα ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐθύς· τὴν δὲ βοήθειαν ῥαδίαν εἶναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 30

κρο- κοδείλους τε οὕτε πολλοὺς οὕτε βλαπτικούς ἀνθρώ- πων ἐν τῷ Ἰνδῷ φησὶν εὐρίσκεσθαι, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῶα τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ ἅπερ ἐν τῷ Νεῖλῳ γεννᾶσθαι πλὴν ἵππου ποταμίου· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοῦτόν φησι γεννᾶσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 36

τῶν δ' ἐκ θαλάττης φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν ἔξω θρίσσης καὶ κεστρέως καὶ δελφῖνος διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῷ πλήθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι * ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 53, line 1

Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν Ἰνδοὶ πάντες, μάλ- λον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὀχλῷ περιττῷ χαίρουσι, διόπερ εὐκοσμοῦσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 54, line 21

δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι, Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μου- σικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει καὶ ὥς κατόρ- θωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα ὥς εὐνομωτάτης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 67, line 1

Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων σπόγ- γους φησὶν ἰδόντας παρὰ τοῖς Μακεδόσι μιμήσασθαι, τρίχας καὶ σχοινία λεπτὰ καὶ ἀρπεδόνας διαρράψαντας εἰς ἔρια, καὶ μετὰ τὸ πιλῆσαι τὰ μὲν ἐξελκύσαντας τὰ δὲ βάψαντας χροιαῖς· στλεγγιδο- ποιούς τε καὶ ληκυθο- ποιούς ταχὺ γενέσθαι πολλοὺς· ἐπιστολὰς δὲ γράφειν ἐν σιν- δόσι λίαν κεκροτημέναις, τῶν ἄλλων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φαμένων· χαλκῷ δὲ χρῆσθαι χυ- τῷ, τῷ δ' ἐλατῷ μή· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι

θραύ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 67, line 12

τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων καὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν προσ-
εὔχεσθαι τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ νόμος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 68, line 7

Τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔστω παρά- δειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου
λόγος· ὅτι μὲν γὰρ συν- ἦλθεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ διὰ πυρὸς
ὁμολογοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν αὐτόν φα- σιν οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, ἀλλ' οἱ
μὲν οὕτως εἰ- ρήκασιν· συνακολουθῆσαι γὰρ ὡς ἐγκωμιαστὴν τοῦ βασιλέως ἔξω τῶν
τῆς Ἰνδικῆς ὅρων παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ τοῖς αὐτόθι
συνεῖναι βασιλεῦσιν ὑφηγουμένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς τοὺς μάγους τοῖς Πέρσiais.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 68, line 34

πυρώδεις εἰς· πῦρ ὠθουμένους· οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος καὶ
ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν ψέγεσθαι, τὸν δὲ Μάνδα-
νιν ἐπαινέσθαι, ὅς τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγγέ- λων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν πει-
θομένῳ τε δῶ- ρα ἔσεσθαι ὑπὸ σκηνῶν ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν μὴτ' ἐκείνον φαίη
Διὸς υἱὸν ὃν γε ἄρχειν μὴδὲ πολλο- στοῦ μέρους τῆς γῆς, μὴτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ'
ἐκεῖ- νου δωρεῶν ὧν οὐδεὶς κόρος, μὴτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα
εἴη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀπο- θανὼν δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς τετραχωμένης ὑπὸ γῆρας σαρ-
κός, μεταστὰς εἰς βελτίῳ καὶ καθαρώτερον βίον· ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ
συγχωρῆσαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 2

Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία
Ἰνδοὶ καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν καὶ τοὺς ἐγχωρίους δαίμονας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 13

τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσωρύχων· ψήγματά τε
χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικοὺς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς
ἐορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ,
πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοῖκὰ ζεύγη· εἴθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ
τῶν μεγάλ- λων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδι- κοῦ χαλκοῦ τράπεζαί
τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ
βη- ρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, καὶ βόνασοι
καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφθόγων πλή- θος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 16

καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσωρύχων· ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς
ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικοὺς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἐορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν
ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοῖκὰ
ζεύγη· εἴθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλ- λων λεβήτων καὶ
κρατήρων ὀργυιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδι- κοῦ χαλκοῦ τράπεζαί τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα

5.15. STRABO

καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλείστα σμαράγδοις καὶ βη- ρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, καὶ βόνασοι καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφθόγγων πλη- θος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 71, line 3

τοὺς δὲ πολιτικοὺς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ κατ' ἀγρούς, καθημένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς· ὥς δ' εἰπεῖν, Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι φορήματα· κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλεκομέ- νους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 73, line 2

Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ πα- ρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν ἀφιγμένοις παρὰ Καί- σαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦ- σθαι, σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληνίζειν ἐν διφθέρα γε- γραμμένην, δη- λοῦσαν ὅτι Πῶρος εἴη ὁ γράψας, ἔξα- κοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων ὅμως περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἴη δίοδόν τε παρέ- χειν ὅπῃ βούλεται καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς ἔχει.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 73, line 25

συνῆν δέ, ὥς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων, τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθά- περ τοῦ- τον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μὴ τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέ- σοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν λίπ' ἀλη- λιμ- μένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ “Ζαρμανοχηγᾶς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ “τὰ πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανάτισας κείται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 1

Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανή, μερὶς πρώτη τῆς ὑπὸ Πέρσαις τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικά μέρη τῇ αὐτῇ θαλάττῃ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὅρεσιν ἀφοριζομένη οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἑαυ- τῆς τε καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένη μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρ- μανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευ- ρον τὸ σχῆμα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 11

τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἄρχεται τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τῆς Παταλη- νῆς, τε- λευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τὸ στόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκειμένην ἱκανῶς πρὸς νότον· εἴτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὥς ἐπὶ τὴν Περ- σίδα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 18

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οικοῦσι δὲ Ἀρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι τῷ ποταμῷ Ἀρβει τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν, ὅσον χιλίων σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὡς φησι Νέ-αρχος· Ἰνδῶν δ' ἐστὶ μερίς καὶ αὕτη· εἴτ' Ὠρίται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ παράπλους χιλίων ὀκτακοσίων, ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων ἑπτακισχίλιοι τετρακόσιοι, ὁ δὲ τῶν Καρμανίων τρισχίλιοι ἑπτακόσιοι μέχρι Περσίδος· ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι τρισχίλιοι ἑννακόσιοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 3, line 1

ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς ἥττον ἔμπυρος τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μάλλον, καὶ τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὕδασι ἐνδεής· πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμεινων τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ νάρδου μάλιστα καὶ σμύρνης, ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιὰν ὀδεύουσιν ἀντὶ ὀρόφου καὶ στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐτοῖς θέρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἄφοδον ἐπιτήδες συνέβη· τότε γὰρ ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν καὶ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 5, line 17

φασὶ δὲ φιλονεικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον καίπερ εἰδότα τὰς ἀπορίας πρὸς τὴν κατέχουσιν δόξαν, ὡς Σεμίραμις μὲν ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα σωθεῖν μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτά, εἰ δύναίτο αὐτὸς τοσοῦτο στράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 8, line 9

ὀρίζεσθαι μὲν γὰρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῷ καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὄροις οἷς ἡ μὲν Παρθυηνὴ πρὸς Μηδιάν ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παραϊτακηνὴν καὶ Περσίδα διώρισται· πλάτος δὲ τῆς χώρας τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν μύριοι καὶ δισχίλιοι στάδιοι (οἱ δὲ τρισχιλίους φασί)· μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέγραπται, διττόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 8, line 25

μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἴθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς Ὀρτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον ἣτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγιανῆς· εἴτα πάλιν ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μακροτέρα ἐστὶν αὕτη ἢ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχωτῶν, σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων τριακοσίων ἢ πᾶσα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 9, line 2

Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη· παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρκειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος, εἴτ' Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον, εἴτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γε-

5.15. STRABO

δρωσηνοὶ σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχουσιν· ἅπασι δὲ παρὰ τὰ πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 9, line 6

* τούτων δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσί τινα Ἰνδοὶ πρότερον ὄντα Περσῶν, ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν καὶ κατοικίας ἰδίας συνεστήσατο, ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδροκόττω, συνθέμενος ἐπιγαμίαν καὶ ἀντιλαβὼν ἐλέφαντας πεντακοσίους.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 10, line 20

ἔστι δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὅρους τοῦ Παροπαμισοῦ Ἰνδικὰ τε καὶ Ἀριανὰ· τὰ δὲ προςᾶρκτια τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν Βάκτρια.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 10, line 23

διαχειμάσας δ' αὐτόθι ὑπερδέξιον ἔχων τὴν Ἰνδικὴν καὶ πόλιν κτίσας ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν πλὴν τερμίνθου θάμνωδους ὀλίγης, ἀπορούμενος καὶ τροφῆς ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρκὶ χρῆσθαι, καὶ ταύταις ὠμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ πεφυκός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 11, line 1

Περὶ ταῦτα δέ που τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὴν Χααρηνὴν εἶναι συμβαίνει· ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρθυαίοις αὕτη προσεχεστάτη τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς * Ἀριανῆς δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρεινῆς σταδίους μυρίους * ἐνακισχιλίους.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 13, line 1

Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ νῦν πλείοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη θηρίων καὶ ἐπιφανείας, ἀλλ' οὔτε ἀνθρώπων οὔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις, ἀλλ' ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 14, line 2

Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ παραλίας, ἀρκτικωτέρα δ' ἐστὶ πολὺ τῆς τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολῆς· τὸ μέντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἔκκειται πρὸς νότον εἰς τὴν μεγάλην θάλατταν, ποιήσασα δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἄκραν ἐν ἀπόψει οὔσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον ἕως ἂν συνάψῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ κὰν τῇ μεσογαίᾳ ἐστὶν ἐκτεινομένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάτουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 3, section 7, line 19

ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρατιᾶς εἰς Βάκτρα καὶ Ἰνδοὺς πολλά τε ἄλλα νεωτερισθῆναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἐν τῶν νεωτερισθέντων ὑπῆρξεν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 3, section 11, line 13

ἡ μὲν δὴ μεσόγαια τοιαύτη· ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν ἡνίκα τῷ στόλῳ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς, ὅτι προσόρμους οὐκ εἶχεν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἦν τῶν ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 1, section 9, line 3

Διαρρεῖται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἢ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδικούς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας οἱ ποταμοί· ἔχουσι δ' ἀνά- πλους ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὠπιν καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν (ἢ δὲ Ὠπὶς κώμη ἐμπόριον τῶν κύκλῳ τόπων) ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 2, section 39, line 11

θείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ [ὁ] Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυ- θαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστῃ θεσπίζων Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι καὶ νεκρομάντιες καὶ ἔτι οἱ λεγόμε- νοι λεκανομάντιες καὶ ὑδρομάντιες, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυ- ρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνι- κοὶ οἰωνοσκόποι.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 2, line 21

τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπίᾳ βρέχεται τε θερινοῖς ὄμβροις καὶ δισπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰν- δικῇ, ποταμούς δ' ἔχει καταναλισκόμενους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἢ τε ἄλλη καὶ μελιτουρ- γεῖα δαψιλῇ, βοσκημά- των τε ἀφθονία πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὤν, ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 9, line 11

μετὰ δὲ τὴν Ἑλαίαν αἱ Δημητρίου σκοπιαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δὲ τις ἐν βάθει Ἐνδέρᾳ γυ- μνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόξοις χρωμένων καλα- μίνους καὶ πεπυρα- κτωμένοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλεον, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεοφαγίας ζῶσιν, ἐπὶ δὲ μηδὲν θηρεύσωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιᾷς ὀπτῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 10, line 5

Ἔτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ κυνα- μολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων ἄγριοι καλούμενοι, κα- τάκομοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θη- ρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξε- λαυνομένους εἴτε σπάνει νομῆς· ἢ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τρο- πῶν μέχρι μέσου χειμῶνος.

5.15. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 16, line 24

καὶ δρακόντων δ' εἴ- ρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαν- τας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτη γε· οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 24, line 21

ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κώμης εἰς Πέ- τραν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ῥινοκόλoura τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλ- λους, νυνὶ δὲ τὸ πλέον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νεί- λῳ· κατάγεται δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυδὸς ὄρμον· εἴθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαί- δος καμήλοις ἐν διώρυγι τοῦ Νεί- λου κειμένην· [εἴτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 25, line 4

Τὴν μὲν οὖν ἄρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέττα- ρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἁρωμάτων δὲ λί- βανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαί φασι, κα- σίαν δὲ καὶ ἐκ θάμνων· τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 27, line 37

τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἂν τις ποιή- σαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὥς φασι, καὶ βασί- λειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 13, line 19

ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν το- σαῦτα προσωδεύ- ετο, τί χρη νομίσαι τὰ νῦν διὰ τοσαύ- της ἐπιμελείας οἰκονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμπο- ριῶν καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦ- τον;

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 13, line 24

πρότερον μὲν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερ- κύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδι- κῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότερος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους, ὥστε τὰ τέλη διπλά- σια συνάγεται τὰ μὲν εἰσαγωγικά· τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 45, line 8

ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀρά- βιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κατακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐμπόριον τῶν τοιούτων φορτίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 46, line 32

ὕπερ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπη- λαίοις λατομηταὶ περὶ τετταρά- κοντα, θαυμαστῶς κα- τεσκευασμένοι καὶ θέας ἄξιοι· ἐν δὲ ταῖς Θήβαις ἐπὶ τινων ὀβε- λίσκων ἀναγραφὰι δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων καὶ τὴν ἐπικράτειαν,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὥς μέχρι Σκυ- θῶν καὶ Βακτριῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας δια- τεínaσαν, καὶ φόρων πλῆθος καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 2, section 4, line 4

Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπιος λεγόμενος κύαμος ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰν- δοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ' Αἰ- θίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν, καὶ ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκόμορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὁμοίον τι πεπέρει τράχημα, μικρῶ αὐτοῦ μεῖζον.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 5, line 15

Βόγον δὲ τὸν βα- σιλέα τῶν Μαυρουσίων ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἐσπερίους Αἰθίο- πας καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμφορῇ μεγέθη.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 7, line 33

τοὺς δὲ Φαρουσίους ἐνιοί φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς συγ- κατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 10, line 23

ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν εἰ ἄρα τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 24, line 21

τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι, πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρ- κτοῖς Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἴτ' Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ ἀεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς.

Strabo Geogr., Fragmenta (0099: 003) "FGrH #91". Volume-Jacoby'-F 2a,91,F, fragment 3, line 2

STRABON II 1, 9: ἅπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγονάσι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δημάχος (III)· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης (III)· Ὀνησίκριτος (134 T 11) δὲ καὶ Νέαρχος (133 T 14) καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραψελλίζοντες ἤδη.

5.16 Manetho

Manetho (play /'mæniθου/; Ancient Greek: *Μανέθων*, Manethōn, or *Μανέθως*, Manethōs) was an Egyptian historian and priest from Sebennytos (ancient Egyptian: Tjebnutjer) who lived during the Ptolemaic era, approx-

5.17. EUSEBIUS

imately during the 3rd century BC. While some historians maintain that Manetho was from Rome and composed his work c. 200 C.E. [1]

Manetho wrote the *Aegyptiaca* (History of Egypt). His work is of great interest to Egyptologists, and is often used as evidence for the chronology of the reigns of pharaohs. The earliest and only surviving reference to Manetho's *Aegyptiaca* is that of the Jewish historian Josephus in his work "Against Apion". (From Wikipedia¹⁶)

Manetho Astrol., *Apotelesmatica* (2583: 001) "Poetae bucolici et didactici", Ed. Koechly, A. Paris: Didot, 1862.

Manetho Astrol., *Apotelesmatica* Book 4, line 149

ἦν δὲ Σεληναίης ἐλικοδρόμος ἄστατος ἀστήρ Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχη κατὰ κόσμου ἀταρπὸν, καὶ μούνη Κυθήρεια συνῆ καλῶ Φαέθοντι, ῥεκτῆρας χρυσοῖο καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος ἐργοπόνους δείκνυσι, καὶ ἐν πρᾶπίδεσσιν ἀρίστους ἔσσεσθαι, θριγκῶν τε καὶ εὐτοίχων κανονισμῶν κοσμήτας, μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.

Manetho Astrol., *Apotelesmatica* Book 1, line 297

εἰ δὲ Σεληναίης ἐλικώπιδος ἄστατος ἀστήρ Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχοι κατὰ κόσμου ἀταρπὸν, καὶ μούνη Κυθήρεια συνῆ καλῶ Φαέθοντι, ῥεκτῆρας χρυσοῖο καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος ἐργοπόνους ῥέζει καὶ ζωγραφίης μεδέοντας, εὐφυέας θριγκῶν τε καὶ εὐτυχέας κανονισμῶν κοσμήτας, μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.

5.17 Eusebius

Eusebius (c. AD 263 – 339) (also called Eusebius of Caesarea and Eusebius Pamphili) was a Roman historian, exegete and Christian polemicist. He became the Bishop of Caesarea in Palestine about the year 314. Together with Pamphilus, he was a scholar of the Biblical canon. He wrote *Demonstrations of the Gospel*, *Preparations for the Gospel*, and *On Discrepancies between the Gospels*, studies of the Biblical text. As "Father of Church History" he produced the *Ecclesiastical History*, *On the Life of Pamphilus*, the *Chronicle* and *On the Martyrs*. (From Wikipedia¹⁷)

Eusebius Scr. Eccl., Theol., *Praeparatio evangelica* (2018: 001) "Eusebius Werke, Band 8: Die *Praeparatio evangelica*", Ed. Mras, K. Berlin: Akademie-Verlag, 43.1:1954;

16. <http://en.wikipedia.org/wiki/Manetho>

17. <http://en.wikipedia.org/wiki/Eusebius>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

43.2:1956; Die griechischen christlichen Schriftsteller 43.1 & 43.2. Book 2, chapter 1, section 14, line 1

κτίσαι δὲ καὶ πόλεις οὐκ ὀλίγας ἐν Ἰνδοῖς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 2, chapter 2, section 5, line 1

στρατεῦσαι δὲ εἰς τὴν Ἰνδικὴν τριετὶ χρόνῳ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 14, line 1

παρὰ Ἰνδοῖς καὶ Βάκτροις εἰσὶ χιλιάδες πολλαὶ τῶν λεγομένων Βραχμάνων, οἵτινες κατὰ παράδοσιν τῶν προγόνων καὶ νόμων οὔτε φονεύουσιν οὔτε ξόανα σέβονται, οὐκ ἐμψύχου γεύονται, οὐ μεθύσκονται ποτε, οἴνου καὶ σίκερος μὴ γεύόμενοι, οὐ κακία τινὶ κοινωνοῦσι προσέχοντες τῷ θεῷ, τῶν ἄλλων Ἰνδῶν φονευόντων καὶ ἐταρρυόντων καὶ μεθυσκομένων καὶ σεβομένων ξόανα καὶ πάντα σχεδὸν καθ' εἰμαρμένην φερομένων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 15, line 2

ἔστι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας φυλὴ τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπίπτοντας ξένους ἀγρεύοντες καὶ θύοντες ἐσθίουσι· καὶ οὔτε οἱ ἀγαθοποιοὶ τῶν ἀστέρων κεκωλύκασιν τούτους μὴ μαιφονεῖν καὶ μὴ ἀθεμιτογαμεῖν οὔτε οἱ κακοποιοὶ ἠνάγκασαν τοὺς Βραχμᾶνας κακουργεῖν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 33, line 1

οἱ Μῆδοι πάντες τοῖς μετὰ σπουδῆς τρεφομένοις κυσὶ τοὺς νεκροὺς ἔτι ἐμπνέοντας παραβάλλουσι, καὶ οὐ πάντες σὺν τῇ μήνῃ τὸν Ἄρεα ἐφ' ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ ὑπὸ γῆν ἔχουσιν. Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καιόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν ἥλιον ἐν Λέοντι ὀρίοις Ἄρεος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 33, line 3

Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καιόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν ἥλιον ἐν Λέοντι ὀρίοις Ἄρεος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 35, line 5

παντὶ ἔθνει καὶ πάσῃ ἡμέρᾳ καὶ παντὶ τῷ ὅπῳ τῆς γενέσεως γεννῶνται ἄνθρωποι· κρατεῖ δὲ ἐν ἐκάστη μοίρᾳ τῶν ἀνθρώπων νόμος καὶ ἔθος διὰ τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου· καὶ οὐκ ἀναγκάζει ἡ γένεσις τοὺς Σῆρας μὴ θέλοντας φονεῦειν ἢ τοὺς Βραχμᾶνας κρεοφαγεῖν ἢ τοὺς Πέρσας ἀθεμίτως μὴ γαμεῖν ἢ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ καίεσθαι

5.17. EUSEBIUS

ἢ τοὺς Μήδους μὴ ἐσθίεσθαι ὑπὸ κυ- νῶν ἢ τοὺς Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τὰς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ γυναῖκας μὴ σωφρονεῖν ἢ τοὺς Ἕλληνας μὴ γυμνάζεσθαι γυμνοῖς τοῖς σώμασιν ἢ τοὺς Ῥω- μαίους μὴ κρατεῖν ἢ τοὺς Γάλλους μὴ γαμεῖσθαι ἢ τὰ ἄλλα βάρ- βαρα ἔθνη ταῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγομέναις Μούσαις κοινωνεῖν· ἄλλ', ὡς προεῖπον, ἕκαστον ἔθνος καὶ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων χρήται τῇ ἑαυτοῦ ἐλευθερίᾳ ὡς βούλεται καὶ ὅτε βούλεται, καὶ δουλεύει τῇ γενέσει καὶ τῇ φύσει δι' ἣν περὶ- κεῖται σάρκα, πῇ μὲν ὡς βούλεται, πῇ δὲ ὡς μὴ βούλεται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 38, line 2

μνημονεύειν τε ὀφείλετε ὧν προεῖπον, ὅτι καὶ ἐν ἐνὶ κλίματι καὶ ἐν μιᾷ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν εἰσιν ἀνθρωποφάγοι Ἰνδοὶ καὶ εἰσιν οἱ ἐμψύχων ἀπεχόμενοι· καὶ ὅτι οἱ Μαγου- σαῖοι οὐκ ἐν Περσίδι μόνη τὰς θυγατέρας γα- μοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, ὅπου ἂν οἰκήσωσι, τοὺς τῶν προγόνων φυ- λάσσοντες νόμους καὶ τῶν μυστηρίων αὐτῶν τὰς τελετάς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 9, chapter 5, section 5,6, line 3

<Ε>κεῖνος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος, ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας, οὗτοι δ' εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων· καλοῦνται δέ, ὡς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι, τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 9, chapter 6, section 5, line 2

Ἔτι πρὸς τούτοις ἐξῆς ὑποβὰς τάδε φησί· “Φανερώτατα δὲ Μεγασθένης ὁ συγ- γραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάνορι συμ- βεβιωκῶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ᾧδε γράφει· “Ἀπαντα μέντοι τὰ περὶ φύ- σεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 10, chapter 4, section 15, line 4

ἀλλὰ γὰρ ὁ δηλούμενος τὰ παρ' ἑκάστοις σοφὰ πολυπραγμονῶν ἐπῆλθε Βαβυ- λῶνα καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Περσῶν, τοῖς τε μάγοις καὶ τοῖς ἱερεῦσι μαθη- τευόμενος, ἀκηκοέναι τε πρὸς τούτοις Βραχμάνων ἱστορήται (Ἰνδῶν δὲ εἰσιν οὗτοι φι- λόσοφοι) καὶ παρ' ὧν μὲν ἀστρολογίαν, παρ' ὧν δὲ γεωμετρίαν ἀριθμητικὴν τε παρ' ἐτέρων καὶ μουσικὴν καὶ ἄλλα παρ' ἄλλων συλλεξά- μενος, μόνον παρὰ τῶν σοφῶν Ἑλλήνων ἔσχεν οὐδέν, πενία σοφίας καὶ ἀπορία συνοικούντων· ἔμπαλιν δ' οὖν τῶν ἔξωθεν αὐτῷ πεπορισμένων αἴτιος αὐτὸς τῆς μαθήσεως κατέστη τοῖς Ἕλλησιν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 10, chapter 9, section 10, line 6

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοσαῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος ἔτους τῆς Κέκροπος βασι- λείας τὸν ἀνωτέρω χρόνον ἀπαριθμούμενος ἐπὶ Νίνον ἤξεις τὸν Ἀσσύριον, ὃν πρῶτόν φασιν ἀπάσης τῆς Ἀσίας πλὴν Ἰνδῶν κεκρατηκέναι· οὗ Νίνος ἐπώνυ- μος πόλις, ἡ Νινευὴ παρ' Ἑβραίοις ὠνόμασται, καθ' ὃν Ζωροάστρης ὁ μάγος Βακτρίων ἐβασίλευσε.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 11, chapter 3, section 8, line 2

φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὁ μουσι- κὸς Ἰνδῶν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 11, chapter 3, section 8, line 4

Ἀθήνησι γὰρ ἐντυχεῖν Σωκράτει τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἓνα τινὰ κᾶπειτα αὐτοῦ πυν- θάνεσθαι τί ποιῶν φιλοσοφοίη· τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι ζητῶν περὶ τοῦ ἀνθρωπείου βίου, καταγελάσαι τὸν Ἰνδόν, λέγοντα μὴ δύνασθαι τινα τὰ ἀνθρώπεια κατιδεῖν ἀγνοοῦντά γε τὰ θεῖα.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 13, chapter 3, section 26, line 4

8καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ μὴ ἡμῖν ψευδέσθωσαν· μηδ' αὖ ὑπὸ τούτων ἀναπειθόμε- ναι αἱ μητέρες τὰ παιδιά ἐκδειματούντων, λέγουσαι τοὺς μύθους κακῶς, ὥς ἄρα θεοὶ τινες περιέρχονται νύκτωρ πολλοῖς ζῷοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι, ἵνα μὴ ἅμα μὲν εἰς θεοὺς βλασφημῶσιν, ἅμα δὲ τοὺς παῖδας ἀπεργάζωνται δειλοτέρους.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 13, chapter 3, section 43, line 5

εἰ δέ πη τὸν τοῦ θεοῦ λόγον εἰσάγουσιν ἐν εἴδει καὶ σχήματι ἀνθρωπεῖω παρα- φαινόμενον, λεκτέον ὥς οὐ κατὰ τοὺς Ἑλλήνων μύθους ὁμοίως Πρωτεῖ καὶ Θέτιδι καὶ "Ἡρᾷ οὐδ' ὥς οἱ θεοὶ οἱ 8"περιερχόμενοι νύκτωρ πολλοῖς ζῷοις καὶ παντοδαποῖς ἰν- δαλλόμενοι" καὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἀνθρώποις πεφνηνό- τα εἰσάγουσιν οἱ Ἑβραίων λόγοι, ἀλλ' ὥς αὐτὸς ὁ Πλάτων δεῖν ποτέ φησιν ἐπὶ φίλων εὐεργεσίᾳ, 8"ὅταν διὰ μα- νίαν ἢ τινα ἄνοιαν κακὸν τι ἐπιχειρῶσι πράττειν, τότε ἀποτροπῆς ἕνεκα ὥς φάρμακον χρήσιμον γενέσθαι" τὴν τοῦ θεοῦ εἰς ἀνθρώπους πάροδον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica (2018: 002) "Eusèbe de Césarée. Histoire ecclésiastique, 3 vols.", Ed. Bardy, G. Paris: Cerf, 1:1952; 2:1955; 3:1958, Repr. 3:1967; Sources chrétiennes 31, 41, 55. Book 5, chapter 10, section 2, line 4

τοσαύτην δ' οὖν φασιν αὐτὸν ἐκθυμοτάτῃ διαθέσει προθυμίαν περὶ τὸν θεῖον λό- γον ἐνδείξασθαι, ὥς καὶ κήρυκα τοῦ κατὰ Χριστὸν εὐαγγελίου τοῖς ἐπ' ἀνατολῆς ἔθνε- σιν ἀναδειχθῆναι, μέχρι καὶ τῆς Ἰνδῶν στείλαμενον γῆς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Book 5, chapter 10, section 3, line 2

ἦσαν γάρ, ἦσαν εἰς ἔτι τότε πλείους εὐαγγελισταὶ τοῦ λόγου, ἔνθεον ζῆλον ἀπο- στολικοῦ μιμήματος συνεισφέρειν ἐπ' αὐξήσει καὶ οἰκοδομῇ τοῦ θείου λόγου προμη-

5.17. EUSEBIUS

θούμενοι· ὧν εἷς γενόμενος καὶ ὁ Πάνταινος, καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἐλθεῖν λέγεται, ἔνθα λόγος εὐρεῖν αὐτὸν προφθάσαν τὴν αὐτοῦ παρουσίαν τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον παρά τισιν αὐτόθι τὸν Χριστὸν ἐπεγνωκόσιν, οἷς Βαρθολομαῖον τῶν ἀποστόλων ἕνα κηρύξαι αὐτοῖς τε Ἑβραίων γράμμασι τὴν τοῦ Ματθαίου καταλεῖψαι γραφὴν, ἣν καὶ σφύζεσθαι εἰς τὸν δηλούμενον χρόνον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., De martyribus Palaestinae (recensio brevior) (2018: 003) “Eusèbe de Césarée. Histoire ecclésiastique, vol. 3”, Ed. Bardy, G. Paris: Cerf, 1958, Repr. 1967; Sources chrétiennes 55. Chapter 6, section 2, line 4

ἔθους τὸ πρὶν ὄντος ἐπὶ βασιλέων, εἰ καὶ ἄλλοτε, τὰς φιλοτίμους θέας πλείους τοῖς θεαταῖς ἐμπαρέχειν θυμηδίας καινῶν καὶ ξένων τὰ τε συνήθη παραλλαττόντων θεαμάτων, ζῶων ἔσθ’ ὅπη τῶν ἐξ Ἰνδίας ἢ Αἰθιοπίας ἢ καὶ ἄλλοθεν εἰσκομιζομένων ἢ καὶ ἀνδρῶν ἐντέχνους τισὶ σωμασκήαις παραδόξους ψυχαγωγίας τοῖς ὁρῶσιν ἐνδεικνυμένων, πάντως που καὶ τότε, οἷα βασιλέως τὰς θέας παρέχοντος, πλεῖόν τι καὶ παράδοξον χρῆν ὑπάρξει ταῖς φιλοτιμίαις.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Demonstratio evangelica (2018: 005) “Eusebius Werke, Band 6: Die Demonstratio evangelica”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1913; Die griechischen christlichen Schriftsteller 23. Book 1, chapter 2, section 13, line 8

τῆς τε γὰρ κατὰ σάρκα συγγενείας τίς ἦν πρὸς τὸν Ἀβραάμ συγγένεια Σκύθαις, φέρε εἰπεῖν, ἢ Αἰγυπτίοις ἢ Αἰθίοψιν ἢ Ἰνδοῖς ἢ Βρετταν-νοῖς ἢ Ἰσπανοῖς;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Demonstratio evangelica Book 3, chapter 4, section 45, line 8

ἔστω γὰρ ἐπὶ τῆς οἰκείας γῆς καλινδουμένους ἀγροῖ-κους ἀνδρας πλανᾶν καὶ πλανᾶσθαι, καὶ μὴ ἐφ’ ἡσυχίας βάλλεσθαι τὸ πρᾶγμα· κηρύττειν δ’ εἰς πάντας τὸ τοῦ Ἰησοῦ ὄνομα, καὶ τὰς παραδόξους πράξεις αὐτοῦ κατὰ τε ἀγροὺς καὶ κατὰ πόλιν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καὶ αὐτὴν τε τὴν βασιλικωτάτην πόλιν νεύμασθαι, τοὺς δὲ τὴν Περσῶν, τοὺς δὲ τὴν Ἀρμενίων, ἐτέρους δὲ τὸ Πάρθων ἔθνος, καὶ αὖ πάλιν τὸ Σκυθῶν, τινὰς δὲ ἤδη καὶ ἐπ’ αὐτὰ τῆς οἰκουμένης ἐλθεῖν τὰ ἄκρα, ἐπὶ τε τὴν Ἰνδῶν φθάσαι χώραν, καὶ ἐτέρους ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὰς καλουμένας Βρεττανικὰς νήσους, ταῦτα οὐκ ἔτ’ ἔγωγε ἡγοῦμαι κατὰ ἀνθρώπον εἶναι, μή τί γε κατὰ εὐτελεῖς καὶ ιδιώτας, πολλοῦ δεῖ κατὰ πλάνους καὶ γόητας.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Demonstratio evangelica Book 3, chapter 7, section 11, line 2

Πέρσας δὲ καὶ Ἀρμενίους, καὶ Χαλδαίους, καὶ Σκύθας, καὶ Ἰνδοὺς, καὶ εἴ τινα βαρβάρων γένοιτο ἔθνη, πῶς πείσομεν τῶν μὲν πατρίων θεῶν ἀφίστασθαι, ἕνα δὲ τὸν πάντων δημιουργὸν σέβειν;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon (2018: 011) “Eusebius Werke, Band 3.1: Das Onomastikon”, Ed. Klostermann, E. Leipzig: Hinrichs, 1904; Die griechischen christlichen Schriftsteller 11.1. Page 6, line 19

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Αἰλάμ (Gen. 14, 1). ἐν ἐσχάτοις ἐστὶ <Παλαιστίνης> παρακειμένη τῇ πρὸς μεσημβρίαν ἐρήμῳ καὶ τῇ πρὸς αὐτὴν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, πλωτῇ οὖσῃ τοῖς τε ἀπ' Αἰγύπτου περῶσι καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 80, line 24

χώρα πρὸς ἀνατολάς, <ἦν> προϊὼν ἐκ παρα- δείσου Φισῶν κυκλοῖ, ὁ παρ' Ἑλλησι Γάγγης, «ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν φερό- μενος».

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 82, line 2

καὶ ἐνὸς δὲ τῶν ἀπογόνων Νῶε ἦν ὄνομα Εὐειλάτ, ὃν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς Ἰώσιππος «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς <αὐτῇ> Σηρίας» κατοικῆσαι ἱστορεῖ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 102, line 1

ἄλλοι δὲ τὴν Ἰνδιαν ὑπε- τύπωσαν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 124, line 3

Μανασσῇ (Gen 10, 30). χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ἣν κατώκησαν οἱ υἱοὶ Ἰεκτὰν υἱοῦ Ἐβέρ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 150, line 14

Σωφειρά (Gen 10, 30). «ὄρος ἀνατολῶν» πρὸς τῇ Ἰνδικῇ, παρ' ᾧ κατώκησαν υἱοὶ Ἰεκτὰν υἱοῦ Ἐβέρ, οὓς φησιν Ἰώσιππος «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς τε Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας» κα- τασχεῖν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 160, line 20

ὄρος ἀνατολῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 166, line 9

ἔστιν δὲ ποταμὸς ὃν Ἕλληνες Γάγγην ὀνομάζουσιν· ἐκ μὲν τοῦ παραδείσου προϊών, ἐπὶ δὲ «τὴν Ἰνδικὴν φερόμενος ἐκδίδωσιν εἰς τὸ πέλαγος».

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 176, line 15

ἦν δὲ καὶ ἐνὸς τῶν ἀπογόνων Ἐβέρ ὄνομα Οὐφείρ, οὗ <τούς> υἱοὺς «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας» κατοικῆσαι Ἰώσιππος ἱστορεῖ, ἀφ' οὗ καὶ τὴν χώραν εἰκότως τῆς προσηγορίας τυχεῖν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem (2018: 017) "Flavii Philostrati opera, vol. 1", Ed. Kayser, C.L. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1964. Page 382, line 9

τὴν ἀπὸ Περ- σίδος ἐπ' Ἰνδοὺς πορείαν ἄγει παραλαβὼν αὐτὸν ὁ λόγος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 382, line 27

ἐπὶ τούτοις ὁ Φιλόστρατος ὁ τάληθές τιμᾶν πρὸς τοῦ Φιλαλήθους μεμαρτυρημένος, ὅρα τῆς ἀληθείας ὅποια δείγματα παρίστησι· γενόμενον παρ' Ἰνδοῖς τὸν Ἀπολλώνιον παραστήσασθαί φησιν ἐρμηνέα καὶ δι' αὐτοῦ προσδιαλέγεσθαι Φραώτῃ, τοῦτο δ' εἶναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν ὄνομα, καὶ ὁ μικρῷ πρόσθεν κατ' αὐτὸν πασῶν γλωσσῶν συνεῖς νῦν αὖ κατὰ τὸν αὐ- τὸν ἐρμηνέως δεῖται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 6

5.17. EUSEBIUS

καὶ μεταξὺ ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς καὶ ταῦτα βάρβαρος ὢν τὴν φύσιν τὸν ἐρμηνεὺς ἐκποδῶν μεταστησάμενος Ἑλλάδι χρηταὶ πρὸς αὐτὸν τῇ ὁμιλίᾳ παιδεῖαν καὶ πολυμάθειαν ἐνδεικνύμενος, ὁ δὲ οὐδ' ὥς, ὅτι δὴ καὶ αὐτὸς τῆς παρ' αὐτοῖς οὐκ ἁμαθῶς ἔχοι φωνῆς δέον ἐπεφιλοτιμήσατο, ἀλλὰ καὶ λαλοῦντος Ἑλλάδι γλώσσει τοῦ Ἰνδοῦ ἐκπλήττεται, ἣ φησιν ὁ Φιλόστρατος ἀκόλουθα, ὡς ἔοικεν, ἑαυτῷ γράφων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 22

οὐδὲ γὰρ ἐς διδασκάλους γε, οἷμαι, ἀναφέρεις, ἐπεὶ μηδὲ εἶναι Ἰνδοῖς (εἰκὸς) διδασκάλους τούτου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 27

εἶτα καὶ τισι τοῦ Ἰνδοῦ δικάζοντος περὶ θησαυροῦ φωραθέντος ἐν ἀγρῷ, πότερα τῷ πριαμένῳ ἢ τῷ τὸ χωρίον ἀποδομένῳ δέοι νεῖμαι τοῦτον, ὁ πάντα φιλόσοφος καὶ θεοῖς κεχαρισμένος ἐρωτηθεὶς ἐπικρίνει τῷ πριαμένῳ, λογισμὸν δὴ αὐτοῖς ῥήμασιν ἐπειπὼν “ὡς οὐκ ἂν οἱ θεοὶ τὸν μὲν ἀφείλοντο καὶ τὴν γῆν, εἰ μὴ φαῦλος ἦν, τῷ δ' αὖ καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δοῦναι, εἰ μὴ βελτίων ἦν τοῦ ἀποδομένου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 387, line 7

ἐπὶ τοιούτῳ δὴ τῷ συμποσίῳ κατὰ τὸν αὐτὸν Φιλόστρατον βασιλεὺς ἐγχωριάζων Ἰνδοῖς εἰσάγεται συμπίνων τοῖς φιλοσόφοις, τοῦτον δὲ ἐνυβρίζει καὶ ἐμπαροινεῖν φιλοσοφίᾳ μεθύσκεσθαι τε παρ' αὐτοῖς καὶ ἀντιπαρεξάγειν Ἡλίῳ καὶ ἀλαζονεύεσθαι ἱστορεῖ, καὶ πάλιν τὸν Ἀπολλώνιον δι' ἐρμηνέως τὰ παρὰ τούτου μανθάνειν καὶ αὖ πάλιν πρὸς αὐτὸν διαλέγεσθαι ὑφερμηνεύοντος τοῦ Ἰάρχου· καὶ πῶς οὐ θαυμάζειν ἄξιον, ὅπως τὸν οὕτως ὑβριστὴν καὶ ἀτοπώτατον παροινεῖν καὶ μεθύσκεσθαι παρὰ τηλικούτοις εἰκὸς ἦν, ὃν οὐδὲ παρεῖναι ἄξιον ἐν φιλοσόφων μὴ

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 389, line 12

ταῦτα δὲ νῦν εἰπὼν ὁ τάληθές τιμᾶν παρὰ τῷ Φιλαλήθει νενομισμένος μεθ' ἕτερα τῆς γραφῆς, ὡς ἂν δὴ γοητεῖαν τῶν Βραχμάνων καταγνοὺς καὶ ταύτης ἐλεύθερον καταστήσαι τὸν Ἀπολλώνιον φροντίσας ἐπιφέρει φάσκων κατὰ λέξιν· “ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἶνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὐθ', ὅπως σοφίζονται αὐτά, ἤρετο, οὔτε ἐδεήθη μαθεῖν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν, ζηλοῦν δὲ οὐκ ἠξίου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 390, line 2

ἐπανελθόντα φησὶν ἀπὸ τῆς Ἰνδῶν χώρας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κοινωνὸν τῶν θεῶν πρὸς αὐτῶν τῶν θεῶν ἀνακεκηρῦχθαι, οἳ καὶ τοὺς κάμνοντας ὡς αὐτὸν ἐφ' ὑγείᾳ παρέπεμπον, καὶ δῆτα ὡς ἐξ Ἀράβων καὶ μάγων καὶ Ἰνδῶν παράδοξόν τινα καὶ θεῖον ἡμῖν αὐτὸν ἀγαγὼν παραδόξων ἐντεῦθεν ἀφηγημάτων κατάρχεται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 390, line 12

καίτοι ἂν τις εἴποι εὐλόγως, ὅτι δὴ εἰ θειοτέρας ἢ κατ' ἀνθρώπον φύσεως ἦν, πάλαι, ἀλλ' οὐ νῦν ἔδει, πρὸ τῆς δὲ ἐτέρων μεταλήψεως τῶν θαυμασίων κατάρχεσθαι, περιττὴ δ' ἂν καὶ ἡ ἐξ Ἀράβων αὐτῷ μάγων τε καὶ Ἰνδῶν διὰ σπουδῆς ἐπεχειρεῖτο

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

πολυμάθεια, εἰ δὴ τις κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπῆρξεν ὑπόθεσιν· ἀλλ’ οὐ- τὸς γε κατὰ τὸν φιλαλήθη συγγραφέα νῦν δὴ πάρεστι μετὰ τοσοῦτους διδασκάλους τὴν σοφίαν ἐνεπιδει- κνύμενος, καὶ πρῶτα μὲν οἶα ἐξ Ἀράβων καὶ τῆς παρ’ αὐτοῖς οἰωνιστικῆς ὁρμώμενος τὸν στρουθόν, ὃ τι καὶ βούλοιτο τοὺς ἑτέρους ἐπὶ τροφήν παρακα- λῶν ἐφερμηνεύει τοῖς παροῦσιν, εἴτα δὲ λοιμοῦ (ἐν Ἐφέσῳ) προαισθόμενος προμαντεύεται τοῖς πολίταις.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 392, line 24

εἰ μὴ ἄρα, ἐπειδὴ νεκροῖς ὁμιλῶν εἰσῆκται, ἐπὶ τὸ ψυχρότερον μεταποιεῖ τὰς πεύ- σεις ὁ συγγραφεύς, ὥς ἂν ὑπεκλύσειε τὴν ὑπόνοιαν τοῦ πέρα τῶν προς- ηκόντων αὐτὸν περιειργάσθαι δοκεῖν, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπολογούμενον αὐτὸν ὑπογράφει, ὅτι μὴ κατὰ νεκρομαντείαν ὁ τρόπος αὐτῷ τῆς φανείσης ὁψεως γένοιτο, “οὔτε γὰρ βόθρον” εἶπεν “Ὀδυσσέως ὄρυ- ξάμενος, οὐδ’ ἄρνων αἵμασι ψυχαγωγήσας, ἐς διὰ- λεξιν τοῦ Ἀχιλλέως ἦλθον, ἀλλ’ εὐξάμενος ὅποσα τοῖς ἥρωσιν Ἰνδοὶ φασὶ δεῖν εὐξασθαι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 392, line 26

καὶ ταῦτα νῦν πρὸς τὸν ἐταῖρον ἀποσεμνύνεται ὁ μηδὲν μα- θεῖν παρ’ Ἰνδῶν, μηδὲ ζηλῶσαι τὴν παρ’ αὐτοῖς σο- φίαν πρὸς τοῦ συγγραφέως μεμαρτυρημένους.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 6

δαιμονία κινήσει προέλεγε καὶ ὅτι τοῖς γόητα ἡγου- μένοις τὸν ἄνδρα οὐχ ὑγιαί- νει ὁ λόγος, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημένα, σκεψόμεθα δὲ κάκεῖνα· οἱ γόητες, ἡγοῦμαι δὲ αὐτοὺς ἐγὼ κακοδαιμονεστάτους ἀνθρώ- πων, οἱ μὲν ἐς βασάνους εἰδῶλων χωροῦν- τες, οἱ δ’ ἐς θυσίας βαρβάρους, οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπᾶσαι τι ἢ ἀλεῖψαι μεταποιεῖν φασὶ τὰ εἰμαρμένα, ὁ δὲ εἶπετο μὲν τοῖς ἐκ Μοιρῶν καὶ προέλεγεν, ὥς ἀνάγκη ἔσεσθαι αὐτά, προέλεγε δὲ οὐ γοητεύων, ἀλλ’ ἐξ ὧν οἱ θεοὶ ἔφαι- νον, ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἰνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὐθ’ ὅπως σο- φίζοιντο αὐτὰ ἤρετο, οὔτε ἐδεήθη μα- θεῖν, ἀλλ’ ἐπῆναι μὲν, ζηλοῦν δὲ οὐκ ἤξιον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 10

ταῦτα δὲ λέγων δηλὸς ἐστὶ τοὺς περιβοήτους Ἰνδῶν φιλο- σόφους γόητας ἀπο- φαίνων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 22

εἰς- ἥκται δὴ οὖν παρ’ οἷς φησι γυμνοῖς Αἰγυπτίων, ῥή- μασιν αὐτοῖς ταῦτα φά- σκων· “οὐκ ἀπεικός τε πα- θεῖν μοι δοκῶ φιλοσοφίας ἡττηθεὶς εὖ κεκοσμημένης, ἣν ἐς τὸ πρόσφορον Ἰνδοὶ στείλαντες ἐφ’ ὑψηλῆς τε καὶ θείας μηχανῆς ἐκκυκλοῦσιν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 29

καὶ Δομετιανῷ δὲ εἰσῆκται λέγων “καὶ τίς πρὸς Ἰάρχαν σοὶ πόλεμος ἢ πρὸς Φρα- ὤτην τοὺς Ἰνδούς;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 396, line 16

τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν ὁ Ἀπολλώνιος γεγονέναι τὴν ψυ- χὴν ἐν ταῖς πρὸς τὸν Ἰνδὸν ὁμιλίαις μικρῷ πρόσθεν ἡμῖν δεδήλωκε.

5.17. EUSEBIUS

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 407, line 17

δὴ γόητα αὐτὸν ὑπειλήφασιν αὐτὰ δὴ ταῦτα θαυ- μάζει λέγων Ἐμπεδοκλέα μὲν καὶ Πυθαγόραν καὶ Δημόκριτον τοῖς αὐτοῖς μάγοις ὠμιληκότας οὕτω ὑπῆχθαι τέχνη, Πλάτωνά τε παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων τε καὶ προφητῶν πολλὰ παρειληφότα καὶ ταῦτα τοῖς ἰδίῳις ἀναμίξαντα λόγοις οὐδαμῶς δόξαι τισὶ μαγεύειν, τουτονὶ δὲ οὕτω γινώσκεισθαι παρ' ἀνθρώποις, ὅτι δὴ ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς ὁρμῶτο σο- φίας, μάγον δὲ αὐτὸν πάλαι τε καὶ εἰσέτι νῦν νενο- μίσθαι τῷ μάγοις Βαβυλωνίων Ἰνδῶν τε Βραχμᾶσι καὶ τοῖς Αἰγυπτίων Γυμνοῖς ὠμιληκέναι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 409, line 18

καὶ ἔμπαλιν τίνι λόγῳ Πυθαγόραν σεμνολογῶν θαυμαστὸν ἐπιγράφη διδάσκαλον, καὶ Μοιρῶν παίγνιον, ἀλλ' οὐκ ἔραστὴν ὄντα φιλοσο- φίας οὐκ ἀπολείπεις ἐπαινῶν, Φραώτης δὲ καὶ Ἰάρ- χας (οἱ)1 Ἰνδῶν φιλόσοφοι τί μᾶλλον παρὰ σοὶ θεῶν ἀπηνέγ- καντο δόξαν μηδὲν τι παιδείας ἴδιον, μηδ' ἀρετῆς ἀπενεγκάμενοι κλέος;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 410, line 2

τί δὲ καί, εἰ αὐτῷ σοὶ πέμπρωτο θεῖον ὄντι τὴν φύσιν ὑπερᾶραι βασιλέων δόξης, εἰς διδα- σκάλων ἐφοίτας καὶ φιλοσόφων Ἀραβίους τε καὶ Βα- βυλωνίων μάγους καὶ σοφοὺς Ἰνδῶν ἐπολυπραγμό- νεις;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 410, line 31

οὐκ οὐκ θαυμάσιος οὐτε τῆς πρώτης γενέσεως καὶ τροφῆς, οὐτε τῆς ἐγκυκλίου παι- δείας, οὐτε τῆς ἐν ἀκμῇ σῶφρονος ἀγωγῆς, οὐτ' ἀσκήσεως τῆς ἐν φι- λοσοφίᾳ, ἣν δ' ἄρα τις Μοιρῶν ἀνάγκη καὶ εἰς Βα- βυλωνίους ἐλαύνουσα, ὠθούμενος δ' ὥσπερ καὶ τοῖς Ἰνδῶν ὠμίλεις σοφοῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίων δὲ Γυμνοὺς οὐχ ἡ προαίρεσις, οὐδ' ὁ φιλοσοφίας πόθος, Μοῖρα δὲ ἦγεν ἄγχουσα καὶ ἐπὶ τὰ Γάδαιρα καὶ τὰς Ἡρακλεί- ουσ στήλας ἐϋόν τε καὶ ἐσπέριον Ὁκεανὸν ἀλᾶσθαι καὶ αὐταῖς ἀτράκτοις εἰς μάτην ἐξεβιάζετο περιστρέφεσθαι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Commentarius in Isaiam (2018: 019) “Eusebius Werke, Band 9: Der Jesajakommentar”, Ed. Ziegler, J. Berlin: Akademie-Verlag, 1975; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book 1, section 63, line 112

Ἱστοροῦνται γοῦν τινες αὐτῶν μέχρι καὶ τῆς Περσῶν καὶ Ἰνδῶν διεληλυθέναι χώ- ρας. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ προφήτου <Ἰδουμαῖοι> καὶ Ἀμμα- νίται καὶ <Μωαβῖται> τὰ περὶ τὴν Ἰουδαίαν Ἀραβικὰ ἔθνη, πολέμια καὶ ἐχθρὰ τυγχάνειν τοῦ παρὰ Ἰουδαίοις τιμωμένου θεοῦ διὰ τὴν ἔκτοπον αὐτῶν εἰδωλο- λατρίαν εἰκότως τούτων αὐτῶν ὀνομαστὶ μνήμην ὁ λόγος ἐποιήσατο, ὥς καὶ αὐτῶν παραδεχομένων τὴν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κηρυχθησομένην θεοσεβειαν. διό φησι· <καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδου- μαίαν καὶ ἐπὶ Μωαβ τὰς χεῖρας ἐπιβα- λοῦσι, καὶ τοὺς υἱοὺς δὲ Ἀμμῶν ὑπακούσεσθαι> τῷ κηρύγματι προ- φητεύει.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini (2018: 020) “Eusebius Werke, Band 1.1: Über das Leben des Kaisers Konstantin”, Ed. Winkelmann, F. Berlin: Akademie-Verlag,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

1975; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book Pin, chapter 4, section 50, line 1

Γάμοι Κωνσταντίου υἱοῦ αὐτοῦ καίσαρος. Ἰνδῶν πρεσβεία καὶ δῶρα.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 1, chapter 8, section 4, line 2

ἡμέροις γέ τοι καὶ σώφροσι θεοσεβείας παραγ- γέλμασι τὸν αὐτοῦ φραζάμενος στρατόν, ἐπῆλθε μὲν τὴν Βρεττανῶν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ οἰκοῦντας ὠκεανῷ τῷ κατὰ δύοντα ἥλιον περιοριζομένῳ, τό τε Σκυθικὸν ἐπηγάγετο πᾶν, ὑπ' αὐτῇ ἄρκτῳ μυρίοις βαρβάρων ἐξαλλάτ- τουσι γένεσι τεμνόμενον, ἥδη δὲ καὶ μεσημβρίας ἐπ' ἔσχατα τὴν ἀρχὴν ἐκτείνας εἰς αὐτοὺς Βλέμμυάς τε καὶ Αἰθίοπας, οὐδὲ τῶν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἀλλοτρίαν ἐποιεῖτο τὴν κτῆσιν, ἐπ' αὐτὰ δὲ τὰ τῆς ὅλης οἰκουμένης τέρματα, Ἰνδῶν μέχρι τῶν ἐξωτάτῳ τῶν τε ἐν κύκλῳ περιοίκων τοῦ παντός τῆς γῆς τῷ βίῳ στοιχείου, φωτὸς εὐσεβείας ἀκτίσιν ἐκλάμπων, ἅπαντας εἶχεν ὑπηκόους, τοπάρχας ἐθνάρχας σατράπας βασιλέας παντοίων βαρβάρων ἐθνῶν ἐθελοντὶ ἀσπαζομένους καὶ χαίρον- τας τοῖς τε παρ' αὐτῶν ξενίοις τε καὶ δώροις διαπρεσβευομένους καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν γνῶσιν τε καὶ φιλίαν περὶ πλείστου ποιουμένους, ὥστε καὶ γραφαῖς εἰκόνων αὐτὸν παρ' αὐτοῖς τιμᾶν ἀνδριάντων τε ἀναθήμασι, μόνον τε αὐτοκράτορων παρὰ τοῖς πᾶσι Κωνσταντῖνον γνωρίζεσθαι τε καὶ βοᾶσθαι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 7, section 1, line 9

Συνεχεῖς γοῦν ἀπανταχόθεν οἱ διαπρεσβευόμενοι δῶρα τὰ παρ' αὐτοῖς πολυτελεῖ διεκόμενον, ὥς καὶ αὐτούς ποτε παρατυχόντας ἡμᾶς πρὸ τῆς αὐλείου τῶν βασιλείων πυλῶν στοιχηδὸν ἐν τάξει περίβλεπτα σχήματα βαρβάρων ἐστῶτα θεάσασθαι, οἷς ἕξαλλος μὲν ἢ στολή, διαλλάττων δ' ὁ τῶν σχημάτων τρόπος, κόμη τε κεφαλῆς καὶ γενείου ἀμπολυ διεστῶσα, βλοσυρῶν τε ἦν προσώπων βάρβαρος καὶ καταπληκτικὴ τις ὄψις, σωμάτων θ' ἡλικίας ὑπερ- βάλλοντα μεγέθη· καὶ οἷς μὲν ἐρυθραίνετο τὰ πρόσωπα, οἷς δὲ λευκότερα χιόνος ἦν, οἷς δ' ἐβένου καὶ πίττης μελάντερα, οἱ δὲ μέσης μετεῖχον κράσεως, ἐπεὶ καὶ Βλεμμύων γένη Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιόπων, οἱ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν, τῇ τῶν εἰρημένων ἐθεωρεῖτο ἱστορία.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 50, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ἰνδῶν τῶν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον πρέσβεις ἀπῆντων δῶρα κομίζοντες, γένη δ' ἦν παντοῖα ἐξαστραπτόντων πολυτελῶν λίθων ζῶά τε τῶν παρ' ἡμῖν ἐγνωσμένων ἐναλλάττοντα τὴν φύσιν, ἃ δὴ προσῆγον τῷ βασιλεῖ, τὴν εἰς αὐτὸν Ὠκεανὸν δηλοῦντες αὐτοῦ κράτησιν, καὶ ὥς οἱ τῆς Ἰνδῶν χώρας καθηγεμόνες εἰκόνων γραφαῖς ἀνδριάντων τ' αὐτὸν ἀναθήμασι τιμῶντες αὐτοκράτορα καὶ βασιλέα γνωρίζειν ὠμολόγουν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 50, section 1, line 8

ἀρχομένῳ μὲν οὖν τῆς βασιλείας αὐτῷ οἱ πρὸς ἥλιον δύοντα <ἐν> Ὠκεανῷ Βρετ- τανοὶ πρῶτοι καθυπετάττοντο, νῦν δ' Ἰνδῶν οἱ τὴν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον λαχόντες.

5.17. EUSEBIUS

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Constantini imperatoris oratio ad coetum sanctorum (2018: 021) “Eusebius Werke, Band 1: Über das Leben Constantins. Constantins Rede an die heilige Versammlung. Tricennatsrede an Constantin”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1902; Die griechischen christlichen Schriftsteller 7. Chapter 16, section 1, line 12

εἰρητο δὲ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐνσωματώσεως, φανερά δ’ ἦν καὶ ἡ αἰτία τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ, ὅπως τὰ ἐκ τῆς ἀδικίας τε καὶ ἀκολασίας ἐκφύοντα γεννήματα, λυμαινόμενα τοῖς δικαίοις ἔργοις καὶ τρόποις, ἀναιρεθείη, πᾶσα δὲ ἡ οἰκουμένη φρονήσεώς τε καὶ σωφροσύνης μετ- ἄσχοι, ἐπικρατήσαντος σχεδὸν ἐν ταῖς πάντων ψυχαῖς τοῦ θεσπισ- θέντος ὑπὸ τοῦ σωτῆρος νόμου, καὶ θεοσεβείας μὲν ῥωσθείσης, δεισι- δαιμονίας δὲ ἐξαλειφθείσης, δι’ ἣν οὐ μόνον ἀλόγων ζώων σφαγαί, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνων ἱερειμάτων θυσίαι καὶ ἐναγῇ μιάσματα βωμῶν ἐπενοήθη, κατὰ τε Αἰγυπτίους καὶ Ἀσσυρίους νόμους χαλκηλάτοις ἢ καὶ πλαστοῖς ἰνδάλμασιν σφαγιαζόντων ψυχὰς δικαίας.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., De laudibus Constantini (2018: 022) “Eusebius Werke, vol. 1”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1902; Die griechischen christlichen Schriftsteller 7. Chapter 6, section 21, line 8

θνητῶν δ’ ὀφθαλμοὺς οὐκ εἶδεν, οὐδὲ ἀκοή τις διέγνω, ἀλλ’ οὐδὲ νοῦς σάρκα ἡμφιεσμένος οἶός τε ἂν εἶη διαθρῆσαι ἃ τοῖς εὐσεβεῖα διακοσμησαμένοις προητοιμάσται, ὥσπερ οὖν καὶ σοί, βασι- λεῦ θεοσεβέστατε, ὃ μόνῳ τῶν ἐξ αἰῶνος ἐντεῦθεν ἤδη τὸν ἀνθρώ- πειον ἀποκαθᾶραι βίον αὐτὸς ὁ τῶν ὅλων παμβασιλεὺς θεὸς ἐδωρή- σατο, ὃ καὶ τὸ αὐτοῦ σωτήριον ἀνέδειξε σημεῖον, δι’ οὗ τὸν θάνα- τον καταγωνισάμενος τὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡγείρε θρίαμβον· ὃ δὲ νικητικὸν τρόπαιον, δαιμόνων ἀποτρόπαιον, τοῖς τῆς πλάνης ἰνδάλ- μασιν ἀντιπαρατάξας τὰς κατὰ πάντων ἀθέων πολεμίων τε καὶ βαρβάρων ἤδη δὲ καὶ αὐτῶν δαιμόνων, ἄλλων τουτωνὶ βαρβάρων, ἤρατο νίκας.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Generalis elementaria introductio (= Eclogae prophetae) (2018: 023) “Eusebii Pamphili episcopi Caesariensis eclogae prophetae”, Ed. Gaisford, T. Oxford: Oxford University Press, 1842. Page 111, line 12

Διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πάνθηρ τῷ Ἑφραῖμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰούδα. Ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ τοῦ αὐτοῦ προφήτου ὁ Κύριος περὶ ἑαυτοῦ φησιν τὸ, καὶ ἔσομαι ὡς πάν- θηρ, ἀναγκαῖον ἰδεῖν τὰ ἱστορούμενα [ἃ] περὶ τοῦ ζώου· καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Διδύμου Φυσικῶν ταῦτα παραθετέον· Πάνθηρ τὸ ζῶον οὐ μόνον ἐστὶ κατὰ τὸ σῶμα εὐμορ- φον, καθάπερ ἀστερωπὸς, ἀλλ’ ἐπεὶ πέφυκεν εὐπνοὺς ὑπερβάλλει καὶ τῶν παρ’ Ἰνδοῖς ἀρωμάτων ἐν εὐωδίᾳ· οὗτος ἕως οὗ οὐ πεπείνηκεν ἐν τῇ καταδύσει μένει, θέλων οἰκουρὸς τις εἶναι· ἐπ’ ἂν δὲ τροφῆς ἐπιθυμήσῃ μεταλαβεῖν, προελθὼν βαδίζει μόνον· τὰ δ’ ἄλλα θηρία ἀλίσκόμενα ὑπὸ τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τῆς περὶ τὸ σῶμα ἀκολουθεῖ κη- λούμενα· ὁ δὲ πλάγιος τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ ἐπιτήδειον αὐτῷ θηρίον αἰρεθῆναι περιβλέ- πει καὶ ἐπιτηδήσας ἔχει. Τὰ μὲν δὲ περὶ τῆς φύσεως τοῦ ζώου τοιαῦτα· ὅπως δ’ ἐπὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὴν τοῦ θεοῦ λόγου δύναμιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Psalmos (2018: 034); MPG 23–24. Volume 23, page 1101, line 11

Πῶς δὲ ἀληθεύσει περὶ αὐτοῦ φάσκων ὁ Θεὸς, Θήσομαι αὐτὸν ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασι-
λεῦσι τῆς γῆς; Πότ' οὖν ὁ Δαυὶδ παρὰ Πέρσας φέρε, ἢ Σκύθαις, ἢ Ἰνδοῖς, ἢ Αἰθί-
οψιν, ἢ Μαύροις, ἢ Σπάνοις, ἢ Βρετανοῖς, ἢ παρὰ τοῖς λοιποῖς τῶν ἐθνῶν βασιλεῦσιν
ὑψώθη;

5.18 Pseudo-Galenus

“” (From Wikipedia¹⁸)

Pseudo-Galenus Med., An animal sit quod est in utero (0530: 002) “Galenus qui fertur libellus Εἰ ζῶν τὸ κατὰ γαστρός”, Ed. Wagner, H., 1914; Diss. Marburg.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν (0530: 003) “Anecdota Atheniensia et alia, vol. 2”, Ed. Delatte, A. Paris: Droz, 1939. Page 390, line 1

καρυόφυλλον τὸ ἐκ τῆς Ἰνδίας κομιζό-μενον.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 19

λιμνεία σφραγὶς πηλὸς λίμνης Ἰνδικῆς.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 24

μαλάβαθρον ἥτοι φύλλον Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 28

νάρδου Ἰνδι-κοῦ· ἥτοι μαλάβαθρον.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 392, line 21

φύλλου Ἰνδικοῦ ἥτοι μα-λαβάθρου φύλλον.

Pseudo-Galenus Med., Introductio seu medicus (0530: 012) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 760, line 6

προτρεπτικὰ δὲ ὅσα κινεῖ καὶ προ-τρέπει τὰ φάρμακα, ὥς μὲν ἀγαρικόν, ἔρις, ῥέον δὲ Ἰν-δικόν, στάχυς· ἐντεριώνην δὲ κολοκυνθίδος, τραγάκανθα· σκαμμωνίαν δὲ, ἀλόη, ἢ χυλὸς κράμβης, ἢ ῥόδων, ἢ σπέρ-ματα.

Pseudo-Galenus Med., De remediis parabilibus libri iii (0530: 029) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 429, line 17

ἀλκυό-νιον Ἰνδικόν ἐν οἴνῳ τριπτὸν διακλυζέσθω καὶ ἴστησι τὴν κίνησιν.

18.

5.19. THEOPHILUS OF ANTIOCH

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber (0530: 031) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 19”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1830, Repr. 1965. Volume 19, page 724, line 11

ἀντὶ ἀλόης Ἰνδικῆς, ἀλόης χλωρᾶς φύλλα, γλαύκιον, λύκιον ἢ κενταύριον.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 725, line 9

ἀντὶ Ἀρμενίου, μέλαν Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 733, line 10

ἀντὶ κροκομάγματος, ἀλόη Ἰνδική ἢ ἀγάλλοχον Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 735, line 16

ἀντὶ μαλαβάθρου, κασσία σφαιρίτης ἢ ναρδοστάχυς ἢ τράκτυλος ἢ νάρδος Ἰνδική.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 737, line 9

ἀντὶ νάρδου ἀγρίας, νάρδος Ἰνδική.

Pseudo-Galenus Med., De succedaneis liber Volume 19, page 737, line 10

ἀντὶ νάρδου Ἰνδικῆς, νάρδος Κελτική.

Pseudo-Galenus Med., De theriaca ad Pamphilianum (0530: 032) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 306, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς, μαλαβάθρου φύλλων, ἀνὰ ἑστῇ, σμύρνης, κρόκου, ἀνὰ ἑβ.

Pseudo-Galenus Med., De theriaca ad Pamphilianum Volume 14, page 308, line 12

δικτάμνου Κρητικοῦ, σχοίνου ἄνθους, λιβάνου ἄρρενος, τερμινθίνης Χίας, κασσίας σύριγγος μελαίνης, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀνὰ ἑστῇ.

Pseudo-Galenus Med., De historia philosophica (0530: 042) “Doxographi Graeci”, Ed. Diels, H. Berlin: Reimer, 1879, Repr. 1965. Section 3, line 44

ὅσπερ <Θεόφραστον> προεστήσατο τῆς κατ’ αὐτὸν αἰρέσεως καὶ τὸν <Στράτωνα> προήγαγεν εἰς ἰδίον τινα χαρακτῆρα φυσιολογίας *** [εἰσὶ δὲ τῶν γεννικωτέρων φιλοσόφων Ἰνδικες δύο, τινὲς μὲν Ἰταλιῶται, ὧν <Πυθαγόρας> εὐρετῆς γεγένηται, καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἑλαίαν ἀκμάσας] *** ταύτης δὲ λέγεται κατάρξαι <Ξενοφάνης> ὁ Κολοφώνιος ἀπορητικῆς μᾶλλον ἢ δογματικῆς τοῖς πολλοῖς εἶναι δοκούσης.

Pseudo-Galenus Med., De optima secta ad Thrasybulum liber (0530: 043) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 1”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1821, Repr. 1964. Volume 1, page 178, line 10

ἡμῖν μὲν γὰρ παρὰ φύσιν, τοῖς Ἰνδοῖς δὲ κατὰ φύσιν.

5.19 Theophilus of Antioch

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Theophilus, Patriarch of Antioch,[1] succeeded Eros c. 169, and was succeeded by Maximus I c. 183, according to Henry Fynes Clinton,[2] but these dates are only approximations. His death probably occurred between 183 and 185.[3]

We gather from his writings (the only remaining being his apology to Autolycus) that he was born a pagan, not far from the Tigris and Euphrates, and was led to embrace Christianity by studying the Holy Scriptures, especially the prophetic books.[4] He makes no reference to his office in his existing writings, nor is any other fact in his life recorded. Eusebius, however, speaks of the zeal which he and the other chief shepherds displayed in driving away the heretics who were attacking Christ's flock, with special mention of his work against Marcion.[5] He made contributions to the departments of Christian literature, polemics, exegetics, and apologetics. William Sanday[6] describes him as "one of the precursors of that group of writers who, from Irenaeus to Cyprian, not only break the obscurity which rests on the earliest history of the Church, but alike in the East and in the West carry it to the front in literary eminence, and distance all their heathen contemporaries".

he one undoubted extant work of Theophilus, the 7th Bishop of Antioch (c. 169–c. 183), is his Apology to Autolycus (*Apologia ad Autolycum*), a series of books defending Christianity written to a pagan friend. (From Wikipedia¹⁹)

Theophilus Apol., *Ad Autolycum* (1725: 001) "Theophilus of Antioch. *Ad Autolycum*", Ed. Grant, R.M. Oxford: Clarendon Press, 1970. Book 3, section 5, line 10

ἔτι δὲ καὶ παρὰ Ἰνδοῖς μυθεύει κατεσθίεσθαι τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων.

5.20 Basil of Caesarea

Basil of Caesarea, also called Saint Basil the Great, (329 or 330[5] – January 1, 379) (Greek: Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας) was the Greek bishop of Caesarea Mazaca in Cappadocia, Asia Minor (modern-day Turkey). He was an influential theologian who supported the Nicene Creed and opposed the heresies of

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Theophilus_of_Antioch

5.21. <PERICTIONE>

the early Christian church, fighting against both Arianism and the followers of Apollinaris of Laodicea. His ability to balance his theological convictions with his political connections made Basil a powerful advocate for the Nicene position.

In addition to his work as a theologian, Basil was known for his care of the poor and underprivileged. Basil established guidelines for monastic life which focus on community life, liturgical prayer, and manual labour. Together with Pachomius he is remembered as a father of communal monasticism in Eastern Christianity. He is considered a saint by the traditions of both Eastern and Western Christianity. (From Wikipedia²⁰)

Basilus Scr. Eccl., Homilia in pentecosten (2800: 012); MPG 52. Volume 52, page 811, line 54

Ὡ τῶν παραδόξων θαυμάτων! ἀπόστολος ἐλά- λει, καὶ Ἰνδὸς ἐδιδάσκετο· Ἑβραῖος ἐφθέγγετο, καὶ βάρβαρος ἐπαιδεύετο· ἡ χάρις ἐξηχεῖτο, καὶ ἀκοὴ τὸν λόγον ἐδέχετο· Γότθοι τὴν φωνὴν ἐπεγίνωσκον, καὶ Αἰθίοπες τὴν γλῶτταν ἐγνώριζον· Πέρσαι τοῦ λαλοῦντος ἐθαύμαζον, καὶ ἔθνη βάρβαρα ὑπὸ μιᾶς ἡρδεύετο γλώττης.

Basilus Scr. Eccl., De vita et miraculis sanctae Theclae libri ii [Sp.] Book 1, section 22, line 22

Καὶ εἴ τις ἔγνω τὸν ἐκ Τυανέων τῶν Καππαδοκῶν Ἀπολλώνιον παρὰ τοῖς τὸν ἐκείνου βίον ἀναγεγραφόσιν – ἵνα ἐκ τῶν πάνυ πολλῶν τὸ περιφανέστερον εἴπωμεν – , ἔγνω που πάντως καὶ τῆς κατὰ τὴν γοητείαν τοῦ ἀνδρὸς τέχνης τὰ μιὰ καὶ δυσ-αγῇ ἀποτελέσματα, θεαγωγίας τέ τινος καὶ ψυχαγωγίας καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεις καὶ λανθανούσας ἀνοσιουργίας· ὥς καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς Γυμνοσοφιστῶν μήτε εἰσδεχθῆναι σπουδαίως, ἀλλὰ γὰρ καὶ θᾶπτον ἀποπεμφθῆναι, ὥς οὐκ εὐαγῆς οὐδὲ ὁσιος ἄνθρωπος, οὐδὲ φιλόσοφος ἀληθῶς, πολὺ δὲ τοῦ κατὰ τὴν γοη-τεῖαν μι-άσματος ἔχων.

5.21 <Perictione>

Perictione or Periktione (Greek: Περικτιόνη; 5th century BC) was the mother of the Greek philosopher Plato.

Two spurious works attributed to Perictione have survived in fragments. These are On the Harmony of Women and On Wisdom. The works do

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Basil_of_Caesarea

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

not date from the same time, and are usually assigned to a Perictione I and a Perictione II.[4] Both works belong to the pseudonymous Pythagorean literature. On the Harmony of Women, concerns the duties of a woman to her husband, her marriage, and to her parents; it is written in Ionic Greek, and probably dates to the late 4th or 3rd century BC.[5] On Wisdom offers a philosophical definition of wisdom; it is written in Doric Greek, and probably dates to the 3rd or 2nd century BC.[5] (From Wikipedia²¹)

<Perictione> Phil., Fragmenta (1572: 001) “The Pythagorean texts of the Hellenistic period”, Ed. Thesleff, H. Åbo: Åbo Akademi, 1965. Page 143, line 22

ὥστ’ οὔτε χρυσὸν ἀμφιθήσεται ἢ λίθον Ἰνδικὸν ἢ χώρης ἐόντα ἄλλης, οὐδὲ πλέ-
ξεται πολυτεχνίησι τρίχας, οὐδ’ ἀλείφεται Ἀραβίης ὀσμῆς ἐμπνέοντα, οὐδὲ χρίσεται
πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραί- νουσα τοῦτο ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλ-
μοὺς καὶ τὴν πολιὴν τρίχα βαφαῖσι τεχνωμένη, οὐδὲ λούσεται θαμινά.

5.22 Polybius

“” (From Wikipedia²²)

Polybius Hist., Historiae (0543: 001) “Polybii historiae, vols. 1–4”, Ed. Büttner-Wobst, T. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904, Repr. 1:1962; 2–3:1965; 4:1967. Book 1, chapter 40, section 15, line 2

θηρία δὲ σὺν αὐ- τοῖς μὲν Ἰνδοῖς ἔλαβε δέκα, τῶν δὲ λοιπῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀπερρι-
φόντων μετὰ τὴν μάχην περιελασάμε- νος ἐκυρίευσεν πάντων.

Polybius Hist., Historiae Book 3, chapter 46, section 7, line 1

τῶν δὲ θηρίων εἰθισμένων τοῖς Ἰνδοῖς μέχρι μὲν πρὸς τὸ ὑγρὸν αἰεὶ πειθαρχεῖν, εἰς
δὲ τὸ ὕδωρ ἐμβαίνειν οὐδαμῶς ἔτι τολμώντων, ἦγον διὰ τοῦ χώματος δύο προθέμενοι
θηλείας, πειθαρχούν- των αὐταῖς τῶν θηρίων.

Polybius Hist., Historiae Book 3, chapter 46, section 11, line 3

καὶ τοιούτῳ δὴ τρόπῳ προσαρμοζομένων αἰεὶ σχε- διῶν δυεῖν, τὰ πλεῖστα τῶν
θηρίων ἐπὶ τούτων διεκομίσθη, τινὰ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπέρ- ριψεν εἰς τὸν
ποταμὸν αὐτὰ διὰ τὸν φόβον· ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ἀπολέσθαι συνέβη πάντας, τοὺς δ’
ἐλέφαντας διασωθῆναι.

Polybius Hist., Historiae Book 5, chapter 84, section 6, line 4

τὰ δὲ πλεῖστα τῶν τοῦ Πτολεμαίου θηρίων ἀπεδει- λία τὴν μάχην, ὅπερ ἔθος ἐστὶ
ποιεῖν τοῖς Λιβυκοῖς ἐλέφασιν· τὴν γὰρ ὁσμὴν καὶ φωνὴν οὐ μένουσιν, ἀλλὰ καὶ κατα-

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Perictione>

22.

5.23. DIOGENES LAERTIUS

πεπληγμένοι τὸ μέγεθος καὶ τὴν δύ- ναμιν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, φεύγουσιν εὐθέως ἐξ ἀπο-
στήματος τοὺς Ἰνδικοὺς ἐλέφαντας· ὃ καὶ τότε συνέβη γενέσθαι.

Polybius Hist., Historiae Book 11, chapter 1, section 12, line 3

τῶν δὲ θηρίων τὰ μὲν ἕξ ἅμα τοῖς ἀνδράσιν ἔπεσε, τὰ δὲ τέτταρα διωσάμενα τὰς
τάξεις ὕστερον ἐάλω μεμονωμένα καὶ ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

Polybius Hist., Historiae Book 11, chapter 34, section 11, line 2

ὑπερβαλὼν δὲ τὸν Καύ- κασον καὶ κατάρας εἰς τὴν Ἰνδικήν, τὴν τε φιλίαν ἀνε-
νεώσατο τὴν πρὸς τὸν Σοφαγασήνον τὸν βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, καὶ λαβὼν ἐλέφαντας,
ὥστε γενέσθαι τοὺς ἅπαντας εἰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντ', ἔτι δὲ σιτομετρήσας πάλιν
ἐνταῦθα τὴν δύναμιν, αὐτὸς μὲν ἀνέξευξε μετὰ τῆς στρατιᾶς, Ἀνδροσθένην δὲ τὸν Κυ-
ζικηνὸν ἐπὶ τῆς ἀνακομιδῆς ἀπέλιπε τῆς γάξης τῆς ὁμολογηθείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ
βασιλέως.

Polybius Hist., Historiae Book 34, chapter 13, section 1, line 1

δε ασια.

Τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμι-
δώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει.

5.23 Diogenes Laertius

Diogenes Laertius (play /daɪˈɒdʒiːniːz leɪˈɜːfəs/; Greek: Διογένης Λαέρτιος, Diogenēs Laertios; fl. c. 3rd century AD) was a biographer of the Greek philosophers. Nothing is known about his life, but his surviving Lives and Opinions of Eminent Philosophers is one of the principal surviving sources for the history of Greek philosophy. (From Wikipedia²³)

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum (0004: 001) “Diogenis Laertii vitae philosophorum, 2 vols.”, Ed. Long, H.S. Oxford: Clarendon Press, 1964, Repr. 1966. Book 1, section 1, line 3

γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις Μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις
Χαλδαίους, καὶ γυμνοσοφιστὰς παρ' Ἰνδοῖς, παρὰ τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς κα-
λουμένους Δρυΐδας καὶ Σεμνο- θεούς, καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Μαγικῷ (Rose
35) καὶ Σωτίων ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς Διαδοχῆς.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 35, line 8

τοῖς τε γυμνοσοφισταῖς φασὶ τινες συμμῖξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδίᾳ καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλ-
θεῖν.

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Diogenes_Laertius

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 61, line 5

<ΠΥΡΡΩΝ>

Πύρρων Ἡλεῖος Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ· ὥς φησι δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς (FGrH 244 F 39), πρότερον ἦν ζωγράφος, καὶ ἤκουσε Βρύσωνος τοῦ Στίλπωνος, ὥς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς (FGrH 273 F 92), εἴτ' Ἀναξάρχου, ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὥς καὶ τοῖς γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδία συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 63, line 3

τοῦτο δὲ ποιεῖν ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινος ὀνειδίζοντος Ἀναξάρχῳ ὥς οὐκ ἂν ἕτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθόν, αὐτὸς αὐλὰς βασιλικὰς θεραπεύων.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 65, line 6

καὶ πάλιν ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς (PPF 9 B 67. 1 – 2, 5)· τοῦτό μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἦτορ ἀκοῦσαι, πῶς ποτ' ἀνὴρ ὅτ' ἄγεις ῥᾶστα μεθ' ἡσυχίης μῦθος ἐν ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύων.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 105, line 7

καὶ ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς οὕτω λέγει (PPF 9 B 69), ἀλλὰ τὸ φαινόμενον πάντῃ σθένει οὐπερ ἂν ἔλθῃ.

5.24 Juba II Rex Mauretaniae

Who is this?

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta (1452: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 30, line 8

Σελεύκου τε τοῦ Νικάνορος κτῆμα ἄδει Ἰνδὸν ἐλέφαντα, καὶ μέντοι καὶ διαβιώναι τοῦτον μέχρι τῆς τῶν Ἀντιόχων ἐπικρατείας φησίν.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 1

.. iuba in aethiopia gigni tradit in litoribus amnis, quem Nilum vocamus, et inde nomen trahere. Aelian. N. A. XV, 8: Ἄριστος ἄρα ὁ Ἰνδικὸς (μάρ- γαρος) γίνεται, καὶ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 8

Γίνεσθαι δέ φησιν Ἰόβας καὶ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ, καὶ τοῦ Βρεττανικοῦ ἡττᾶσθαι αὐτόν, τῷ δὲ Ἰνδῷ καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 9

Ὁ δὲ ἐν Ἰνδίᾳ χερσαῖος οὐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι κρυστάλλου, οὐ τοῦ ἐκ τῶν παγετῶν συνισταμένου, ἀλλὰ τοῦ ὀρυκτοῦ.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 87, line 3

. οἱ δὲ Δεύνυσον, ἐπειδὴ βασιλεὺς ἐγένετο Νύσσης· δεῦνον δὲ τὸν βασι- λέα λέγουσιν οἱ Ἰνδοί, ὥς Ἰόβας.

5.25. DIOPHANTUS

5.25 Diophantus

Diophantus of Alexandria (Ancient Greek: Διόφαντος ὁ Ἀλεξανδρεύς. b. between A.D. 200 and 214, d. between 284 and 298 at age 84), sometimes called "the father of algebra", though this is greatly disputed [1], was an Alexandrian Greek mathematician [2][3][4][5] and the author of a series of books called *Arithmetica*. These texts deal with solving algebraic equations, many of which are now lost. In studying *Arithmetica*, Pierre de Fermat concluded that a certain equation considered by Diophantus had no solutions, and noted without elaboration that he had found "a truly marvelous proof of this proposition," now referred to as Fermat's Last Theorem. This led to tremendous advances in number theory, and the study of Diophantine equations ("Diophantine geometry") and of Diophantine approximations remain important areas of mathematical research. Diophantus was the first Greek mathematician who recognized fractions as numbers; thus he allowed positive rational numbers for the coefficients and solutions. In modern use, Diophantine equations are usually algebraic equations with integer coefficients, for which integer solutions are sought. Diophantus also made advances in mathematical notation. (From Wikipedia²⁴)

Diophantus Math., Fragmentum [Sp.] (e cod. Paris. suppl. gr. 387, fol. 181r) (2039: 003) "Diophanti Alexandrini opera omnia, vol. 2", Ed. Tannery, P. Leipzig: Teubner, 1895, Repr. 1974. Volume 2, page 3, line 7

καὶ ἡ μὲν μία ἔχει οὕτως· ἀπόγραψαι τοιοῦτον ἀριθμὸν κατὰ τὴν τάξιν τῆς <Ἰνδικῆς> μεθόδου· εἶτα ἄρξαι ἀπὸ δεξιῶν ἐπὶ ἀριστερά, καθ' ἕκαστον δὲ στοιχεῖον λέγε· γίνεται· οὐ γίνεται· γίνεται· οὐ γίνεται· ἕως ἂν τελειωθῶσι τὰ στοιχεῖα, καὶ εἰ μὲν τύχη τὸ τελευταῖον ὑπὸ τὸ γίνε- ται, ἄρξαι τοῦ μερισμοῦ ἐκεῖθεν· εἰ δὲ ὑπὸ τὸ οὐ γίνεται, καταλιπὼν τὸ τελευταῖον στοιχεῖον ἄρξαι τοῦ μερισμοῦ ἀπὸ τοῦ μετ' αὐτὸ στοιχείου τοῦ πρὸς τὰ δεξιά, ἐν ᾧ δηλονότι φθάνει τὸ γίνεται.

5.26 Diogenianus

gation, search

24. <http://en.wikipedia.org/wiki/Diophantus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Diogenianus was a Greek grammarian from Heraclea in Pontus (or in Caria) who flourished during the reign of Hadrian.[1] He was the author of an alphabetical lexicon, chiefly of poetical words, abridged from the great lexicon (Περὶ γλωσσῶν) of Pamphilus of Alexandria (AD 50) and other similar works. It was also known by the title Περιεργοπένητες (for the use of "industrious poor students"). It formed the basis of the lexicon, or rather glossary, of Hesychius of Alexandria, which is described in the preface as a new edition of the work of Diogenianus. We still possess a collection of proverbs under his name, probably an abridgment of the collection made by himself from his lexicon (ed. by Ernst von Leutsch and Friedrich Wilhelm Schneidewin in *Paroemiographi Graeci*, 1. 1839). Diogenianus was also the author of an Anthologion of epigrams about rivers, lakes, cliffs, mountains and mountain-tops (Επιγραμμάτων ανθολόγιον περί ποταμών λιμνών κρηνών ορών ακρωρειών) (Anthology of epigramse etc.); and of a list (with map) of all the towns in the world.

Erasmus attributed the origins of this Latin parable to Diogenianus — pis-
cem natate docem (teach fish how to swim).[2] (From Wikipedia²⁵)

Diogenianus Gramm., *Paroemiae* (epitome operis sub nomine Diogeniani) (e cod. Vindob. 133) (0097: 002) "Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2", Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 2, section 20, line 6

Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγεί-
σης νεκρὸν εὐρὼν φοροῦντα δα-
κτύλιον καὶ τοῦτον περιελό-
μενος φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ τὰς
στροφὰς τῆς σφεν-
δόνης ὁρᾶσθαι καὶ μὴ ὅταν βούληται,
εἶχε παρ' ἑαυτῷ· μεθ' οὗ καὶ κτείνας
τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐβασίλευεν Ἰνδῶν.

Diogenianus Gramm., *Paroemiae* (epitome operis sub nomine Diogeniani) (e cod. Vindob. 133) Centuria 3, section 95, line 1

<Ψιττακὸς † Ἰνδέστιος> ἐπὶ τῶν μιμουμένων τινάς· τοιοῦτον γὰρ τὸ ὄρνεον ὥστε
ἀνθρωπίνην προίεσθαι φωνήν.

5.27 Polyaeus

Polyaeus or Polyenus (play /ˌpɒliːˈiːnəs/;[1] see ae (æ) vs. e; Greek: Πολύαινος, Poluainos, "many proverbs") was a 2nd century Macedonian au-

25. <http://en.wikipedia.org/wiki/Diogenianus>

5.27. POLYAENUS

thor, known best for his Stratagems in War (in Greek, *Στρατηγήματα*), which has been preserved. The Suda[2] calls him a rhetorician, and Polyaeus himself writes that he was accustomed to plead causes before the emperor.[3] He dedicated Stratagems in War to Marcus Aurelius (161–180) and Verus (161–169), while they were engaged in the Parthian war (162–165), about 163 CE, at which time he was too old to accompany them in their campaigns.[4] (From Wikipedia²⁶)

Polyaeus Rhet., Strategemata (0616: 001) “Polyaeni strategematon libri viii”, Ed. Woelfflin, E., Melber, J. Leipzig: Teubner, 1887, Repr. 1970. Book 1, chapter 1, section 1, line 1

Διόνυσος ἐπ’ Ἰνδοὺς ἐλαύνων, ἵνα δέχοιντο αἱ πόλεις αὐτὸν, ὅπλοις μὲν φανεροῖς τὴν στρατιὰν οὐχ’ ὥπλισεν, ἐσθῆσι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι· δόρατα ἦν κισσῷ πεφυκασμένα· ὁ θύρσος εἶχεν αἰχμήν· κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις ἐσήμαινεν ἀντὶ σάλπιγγος καὶ οἴνου τοὺς πολεμίους γεύων εἰς ὄρχησιν ἔτρεπεν καὶ ὅσα ἄλλα Βακχικὰ ὄργια.

Polyaeus Rhet., Strategemata Book 1, chapter 1, section 1, line 8

πάντα δὲ ἦν Διονύσου στρατηγήματα, οἷς Ἰνδοὺς καὶ τὴν ἄλλην Ἀσίαν ἐχειρώσατο.

Polyaeus Rhet., Strategemata Book 1, chapter 1, section 2, line 1

Διόνυσος ἐν Ἰνδικῇ τῆς στρατιᾶς οὐ φερούσης τὸ φλογῶδες τοῦ ἀέρος κατελάβετο τρικώρυφον ὄρος τῆς Ἰνδικῆς.

Polyaeus Rhet., Strategemata Book 1, chapter 1, section 3, line 1

Διόνυσος Ἰνδοὺς ἐλὼν αὐτοὺς τε Ἰνδοὺς καὶ Ἀμαζόνες ἄγων συμμάχους εἰς τὴν Βακτριῶν ἐνέ- βαλεν· ὀρίζει δὲ τὴν Βακτριάν ποταμὸς Σαράγγης.

Polyaeus Rhet., Strategemata Book 1, chapter 3, section 4, line 1

Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδικῇ θυγατέρα ἐποιήσατο, ἣν ἐκά- λεσε Πανδαίην.

Polyaeus Rhet., Strategemata Book 1, chapter 3, section 4, line 2

ταύτη νείμας μοῖραν τῆς Ἰνδικῆς πρὸς μεσημβρίαν καθήκουσαν εἰς θάλασσαν διένειμε τοὺς ἀρχομένους εἰς κώμας τξέ’ προστάξας καθ’ ἐκά- στην ἡμέραν μίαν κώμην ἀποφέρειν τὸν βασιλείον φόρον, ἵνα τοὺς ἤδη δόντας ἔχοι συμμάχους ἢ βασι- λεύουσα κατανοοῦσα αἰεὶ τοὺς δοῦναι ὀφείλοντας.

Polyaeus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 1

Ἀλέξανδρος ἦν ἐν Ἰνδοῖς καὶ τὸν Ὑδάσπην ποτα- μὸν διαβαίνειν ἔμελλεν· Πῶρος Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπέ- κεινα τοῦ ποταμοῦ παρετάσσετο, καὶ διαβαίνειν ἀδύ- νατον ἦν.

Polyaeus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 8

26. <http://en.wikipedia.org/wiki/Polyaenus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοῦτο ἐγίγνετο πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ὥστε οἱ μὲν Ἴνδοι κατεγέλασαν τῆς δειλίας τῶν πολεμίων καὶ συμπαραθέοντες ἐπαύσαντο, ὥς οὐκ ἂν ποτε διαβῆναι τολμησάντων, οἱ τοσάκις οὐκ ἐθάρρησαν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 13

Ἀλέξανδρος δὲ ὀξυτάτῳ δρόμῳ παρὰ τὰς ὄχθας ἀναδραμὼν, ἐπὶ- βὰς πλοίων καὶ ζευγμάτων καὶ διφθερῶν χόρτου πε- πληρωμένων διέβη τὸν ποταμὸν ἐξαπατήσας Ἴνδους τῷ τῆς διαβάσεως ἀνελπίστῳ.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 10, line 1

Ἀλέξανδρος κατέστρεψε τὴν Ἰνδῶν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 10, line 3

τῶν δὲ στρα- τιωτῶν ἐφελκομένων λάφυρα Περσικὰ καὶ πλοῦτον ὑπέρογκον ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν καὶ τὴν πρὸς Ἴνδους μά- χην οὐκ ἀναγκαίαν ἡγουμένων τοσαῦτα δὴ κεκτημέ- νων, πρώτας ὑπέπρησε τὰς βασιλικὰς ἀμάξας, εἶτα τὰς τῶν ἄλλων.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 20, line 1

Ἀλέξανδρος χωρίῳ τῆς Ἰνδικῆς ἐχυρῷ προσεκά- θητο· φοβηθέντες Ἴνδοι συνέ- θεντο μεθ' ὅπλων ἐξελ- θεῖν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 20, line 5

Ἀλέξανδρος ἐπῆγε τὴν δύ- ναμιν τῶν Ἰνδῶν ἐπιβοωμένων τὰς συνθήκας.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 21, line 16

ὁπότε οὖν οἱ τοῦ λαιοῦ μέρους τὴν δεξιὰν οὐρα- γίαν ἰδόντες ἀλαλάξαντες προσ- ῆγον, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐφ' ἡνίαν στρέφοντες ἐπῆγον τοῖς Ἰνδοῖς· οἱ δὲ συγκλεισθῆναι φοβηθέντες ὥρμησαν ὁμοῦ πάντες ἐπὶ τὴν στενὴν ἔξοδον, ὥστε οἱ μὲν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἀνηροῦντο, οἱ δὲ πλείους ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι διεφθείροντο.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 22, line 21

ἐν τούτῳ φθάνουσιν οἱ περὶ τὸν Ἀλέ- ξανδρον ἵππεῖς ἐκπεριελθόντες καὶ κατὰ νώτου συνε- λάσαντες τοὺς Ἴνδους τελεωτάτην νίκην ἀνείλοντο (μεθ' ἣν βασιλεὺς Ἰνδικῆς Ἀλέξανδρος ἦν).

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 24, line 6

ἐν γοῦν Βάκτροις καὶ Ὑρκανίοις καὶ Ἰνδοῖς δικάζων εἶχε τὴν σκηνὴν ὧδε πεποιημέ- νην.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 1

Ἀλέξανδρος Καθαίους, μοῖραν Ἰνδῶν ἐξ ἀπονοίας ἀντιστάσαν ἡβηδὸν ἔκτεινε καὶ πόλιν αὐτῶν Σάγγαλα τὴν καρτερωτάτην κατέσκαψεν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 3

διῆκε τοὺς Ἴνδους φήμη πονηρὰ ὥς Ἀλεξάνδρου φονικῶς καὶ βαρ- βαρικῶς πολε- μοῦντος.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 6

5.28. DIONYSIUS PERIEGETES

ὁ δὲ μεταβάλλειν τὴν δόξαν βουλόμενος ἄλλην πόλιν (διὰ) τῆς Ἰνδικῆς ἐλὼν, ὁμήρους λαβὼν, σπείσας ἐπὶ τρίτην πόλιν ἦλθεν εὐ- μεγέθη καὶ πολυάνθρωπον, τάξας πρὸ τῆς φάλαγγος τοὺς ὁμήρους, γέροντας, παῖδας, γυναῖκας.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 13

αὐτίκα ἢ φήμη δια- δραμοῦσα ἔπεισεν Ἰνδοὺς ἐκόντας Ἀλέξανδρον δέχεσθαι.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 6, section 3, line 7

Ἀντίγονος τοῦ λοιποῦ προσέταξε τοῖς Ἰνδοῖς τρέφειν ὕς μετὰ τῶν ἐλεφάντων, ἵνα τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ τὴν κραυγὴν τὰ θηρία φέρειν ἐθίζοιτο.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 21, section 1, line 2

Περσεὺς Ῥωμαίων ἐλέφαντας ἀγόντων τοὺς μὲν ἐκ Λιβύης, τοὺς δὲ Ἰνδοὺς παρὰ Ἀντιόχου Συρίας βασιλέως, ἵνα μὴ καινὸν καὶ φοβερὸν τοῖς ἵπποις τὸ θηρίον φανείη, προσέταξε τοῖς χειροτέχναις εἰδῶλα ξύλινα κατασκευάζειν ἐλεφάντων ἰδέαν καὶ χροᾶν ἔχοντα.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 6, chapter 50, section t, line 1

Ἀλεξάνδρου ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος εἰς Ἑφεσον ὑπὸ Περδίκκου κατεπέμφθη κριθησόμενος κατὰ τοὺς νόμους· Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Κόδρος διάραντες εἰς Ἀθήνας ἐσώθησαν, τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἀκούσαντες εἰς Ἑφεσον ἐπανελθόντες καὶ τὸν ἀδελφὸν Διόδωρον ἀνέσωσαν. ΠΙΝΔ*ΑΡΟΣ.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 8, chapter 50, section 1, line 27

καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἔπεισαν τοὺς ὑπηκόους, ἐφ' ὅσον μεταπεμφθεὶς ὑπ' αὐτῶν Πτολεμαῖος ἦκεν ὁ πατήρ τῆς ἀνηρημένης καὶ διαπέμπων ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ πεφονευμένου παιδὸς καὶ τῆς ἀνηρημένης Βερενίκης ὡς ἔτι ζώντων ἐπιστολὰς ἀπὸ τοῦ Ταύρου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς χωρὶς πολέμου καὶ μάχης ἐκράτησε τῷ στρατηγῇ τῆς Παναρίστης χρησάμενος.

5.28 Dionysius Periegetes

Dionysius Periegetes (*Διονύσιος ὁ Περιηγητής*, literally Dionysius the Voyager or Traveller, often Latinized to Dionysius Periegeta) was the author of a description of the habitable world in Greek hexameter verse written in a terse and elegant style. His lifedates, and indeed his origins, are not known, but he is believed to have been from Alexandria and to have flourished around the time of Hadrian (r. 117–138 CE), though some put him as late as the end of the 3rd century.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

The work enjoyed popularity in ancient times as a schoolbook. It was translated into Latin by Rufus Festus Avienus, and by the grammarian Priscian. There is a commentary by Eustathius of Thessalonica. (From Wikipedia²⁷)

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* (0084: 001) “Dionysios von Alexandria. Das Lied von der Welt”, Ed. Brodersen, K. Hildesheim: Olms, 1994. Line 37

εἷς μὲν ἑὼν, πολλῇσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς· ἦτοι μὲν Λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύριοιο Ἄτλας Ἑσπέριος κικλήσκεται, αὐτὰρ ὑπερθεν πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρεϊμανέων Ἀριμασπῶν, πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε Κρόνιον τε· ἄλλοι δ' αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν εἶνεκ' ἀφαιροῦ ἡελίου· βράδιον γὰρ ὑπεῖρ ἄλλα τήνδε φαίνει, αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν· αὐτὰρ ὅθι πρῶτιστα φαίνεται ἀνθρώποισιν, ἡῶν καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης· ἄγχι δ' Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθίοπιον καλέουσιν πρὸς νότον ἔνθα τε πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς ἀγκῶν ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἡελίοισιν.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 578

οὐχ οὕτω Θρήϊκος ἐπ' ἥοσιν Ἀψύνθοιο Βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην, οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ Γάγγην Ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτη Διονύσω, ὥς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 625

σχῆμα δέ τοι Ἀσίης ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων ἡπείρων, ἐτέρωθεν ἀλίγκιον εἶδεϊ κώνου, ἐλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολῆς μυχὰ πάσης, ἔνθα τε καὶ στῆλαι Θηβαιγενέος Διονύσου ἐστᾶσιν, πυμάτοιο παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο, Ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὖρεσιν, ἔνθα τε Γάγγης λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 639

μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν, ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος ἄχρι καὶ Ἰνδῶν, ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε ἵχνεσιν ὀρθότατον· Ταῦρον δέ ἐ κικλήσκουσιν, οὐνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀρθόκραρον ὁδεύει, οὖρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 701

τῷ δ' ἐνὶ ναιετάουσιν ἐωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων, οἳ ποτε Πυρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο, ἀνδράσιν Ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες, καὶ Καμαριτάων φύλον μέγα, τοί ποτε Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν καὶ μετὰ Ληνῶν ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες, εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἥθεα γαίης.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 890

οἴσθα γάρ, ἐν πρῶτοις ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας, πᾶσαν ἕως Ἰνδῶν Ἀσίην ὄρος ἄνδιχα τέμνειν.

27. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Periegetes

5.29. <DAMIGERON MAGUS>

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 893

κεῖνό τοι ἐν πλευροῖσι βορειότερον τελέοιτο, Νεῖλος δ' ἐσπέριον πλευρὸν πέλοι·
αὐτὰρ ἐῷον Ἰνδικὸς Ὠκεανός· νότιον δ' ἄλὸς οἶδματ' Ἐρυθρῆς.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1074

χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοάσπης, ἔλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρὰ τε ρείων
χθόνα Σούσων.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1088

τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἔλκεται γαῖα, γείτων Ὠκεανοῦ μεγακήτεος, οἷσι
πρὸς αὐγὰς Ἰνδὸν παρ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίουσιν, ὅς ῥά τ' Ἐρυθραίης κατε-
ναντίον εἰσι θαλάσσης, λαβρότατος ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων, ἀρξάμενος
τὰ πρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἠνεμόεντος.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1107

πρὸς δ' αὐγὰς Ἰνδῶν ἐρατὴ παραπέπταται αἶα, πασάων πυμάτη, παρὰ χεῖλεσιν
Ὠκεανοῖο, ἣν ῥά τ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν ἡέλιος πρῶτησιν ἐπι-
φλέγει ἀκτίνεσσιν.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1132

ἦτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηρε πάσῃσιν λοξῇσιν, ἀλιγκίη εἶδεῖ ῥόμ-
βου· ἀλλὰ τοι ἐσπερίοις μὲν ὁμούριος ὕδασιν Ἰνδὸς γαῖαν ἀποτμήγει, νότιον δ' ἄλὸς
οἶδματ' Ἐρυθρῆς, Γάγγης δ' εἰς αὐγὰς, ὃ δὲ Καύκασος ἐς δύσιν ἄρκτων.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1137

καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν, οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι,
ἀλλὰ διαμφὶς κεκριμένοι, ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας Ἰνδοῦ Δαρδανέες, τόθι λοξὸν
ἀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίνην συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Ὑδάσπης.

Dionysius Perieg., Orbis descriptio Line 1161

αὐτὸς δ' ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν, Ἡμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο, τῶν
ὑπὸ πέζαν ἔλκεται ἠέωιο μέγας ῥόος Ὠκεανοῖο.

Dionysius Perieg., Ixeuticon sive De aucupio (paraphrasis) (olim sub auctore
Eutecnio) (0084: 003) “Dionysii ixeuticon seu de aucupio libri tres in epitomen metro
solutam redacti”, Ed. Garzya, A. Leipzig: Teubner, 1963. Chapter 1, section 32, line 1

Ἀκήκοα δέ, ὥς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὄρνις εἴη γονέων ἄτερ καὶ μίξεως χωρὶς ὑφιστά-
μενος, φοῖνιξ ὄνομα, καὶ βιοῦν φασιν ἐπὶ πλεῖστον καὶ μετὰ πάσης ἀφοβίας αὐτόν, ὥς
οὔτε τόξοις, οὔτε λίθοις, οὔτε καλάμοις ἢ πάγαις τῶν ἀνδρῶν τι κατ' αὐτοῦ ποιεῖν
πειρωμένων.

5.29 <Damigeron Magus>

Who is this?

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) (2655: 002) “Ein unedierter Tractat περὶ λίθων ”, Ed. Mesk, J., 1897; Wiener Studien. Page 319, line 3

οὗτος ὁ λίθος γεν- νᾶται ἐν Ἰνδία, ὅπου ὁ Φισῶν ποταμὸς ἐκ τοῦ παραδείσου ἔρ- χεται· οὗτος ὄρασιν ἔχει ὁμοίαν τῇ χλόῃ τῆς γῆς καὶ ὁ μὲν πρασώδης οὗτος καλεῖται νερωνιανός· ὁ δὲ παρὰ τοῦτον ὑποχλωριάζων λέγεται σμάρα- γδος ὑακτορίζων· ἐὰν δὲ ἢ ὑπόχλωρος, ἀσπροειδὴς ἔλαττον τούτου, λέγεται τακτώριος.

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) Page 319, line 26

γίνεται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅπου καὶ ὁ προγεγραμμένος.

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) Page 320, line 18

Λίθος ὀνυχίτης· οὗτος ἐν τῇ Ἰνδικῇ γίνεται λευκὰς ζώνας πλείστας ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἀεριζούσας.

5.30 Favorinus

Jump to: navigation, search

Favorinus of Arelate (ca. 80–160 AD) was a Roman sophist and philosopher who flourished during the reign of Hadrian.

He was of Gaulish ancestry, born in Arelate (Arles). He is described as a hermaphrodite (ἀνδρόθηλυς) by birth. He received an exquisite education, first in Gallia Narbonensis and then in Rome, and at an early age began his lifelong travels through Greece, Italy and the East. His extensive knowledge, combined with great oratorical powers, raised him to eminence both in Athens and in Rome. With Plutarch, with Herodes Atticus, to whom he bequeathed his library at Rome, with Demetrius the Cynic, Cornelius Fronto, Aulus Gellius, and with Hadrian himself, he lived on intimate terms; his great rival, whom he violently attacked in his later years, was Polemon of Smyrna. (From Wikipedia²⁸)

Favorinus Phil., Rhet., Fragmenta (1377: 003) “Favorino di Arelate. Opere”, Ed. Barigazzi, A. Florence: Monnier, 1966. Fragment 85, line 1

Steph. Byz. Ἀραχωτοί· πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ Ἀραχώτου πο- ταμοῦ ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδεκάτη.

28. <http://en.wikipedia.org/wiki/Favorinus>

5.31. CHRYSERMUS OF ALEXANDRIA

5.31 Chrysermus of Alexandria

(IDélos 1525). C. lived in about 150-120 BC; administrative official, ‘relative of king Ptolemy’, exegete (i.e. head of the civil service in Alexandria), director of the museum and ἐπὶ τῶν ἰατρῶν, a title that is often understood to mean the person responsible for all Egyptian doctors, which in turn led to the conclusion that there was a state organization of doctors. Kudlien is of the opinion that the title refers to the person responsible for the person in char... (From Brill’s New Pauly²⁹)

[Chrysermus] Hist., Fragmenta (2195: 002) “FGH 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t4, line 1

Φωραθέντος δὲ τούτου, Ἀγησίλαος ὁ πατήρ μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηναῖς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους πλίνθω φράξας, λιμῶ ἀπέκτεινεν· ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἄταφον ἔρριψεν· ὥς Χρύσερμος ἐν δευτέρῳ Ἱστορικῶν. INΔ*ιKA.

[Chrysermus] Hist., Fragmenta Fragment 4, line 9

– Κατορύσσουσι δὲ κατ’ ἐνιαυτὸν γραῦν κατάκριτον, παρὰ τὸν ὄνομαζόμενον λόφον Θηρόγονον· ἅμα γὰρ τὴν πρεσβῦτιν ἐρπετῶν πλῆθος ἐκ τῆς ἀκρωρείας ἐξέρχεται, καὶ τὰ περιϋπτάμενα τῶν ἀλόγων ζῶων κατεσθίει· καθὼς Χρύσερμος ἐν π’ (ἡ’?) Ἰνδικῶν.

5.32 Athenaeus Mechanicus

Athenaeus Mechanicus is the author of a book on siegecraft, *On Machines* (Ancient Greek: Περὶ μηχανημάτων). He is identified by modern scholars with Athenaeus of Seleucia, a member of the Peripatetic school active in the mid-to-late 1st century BC, at Rome and elsewhere.[1][2]

The treatise is addressed to Marcus Claudius Marcellus, and thus will have been composed before Marcellus’ death in 23 BC (and possibly at a time when its addressee was preparing to go out on campaign).[1] It describes a number of siege engines. Among the earlier mechanicians cited as sources by

29. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/chrysermus-of-alexandria-e233990?s.num=12>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Athenaeus are Agesistratus, Diades of Pella, and Philo of Byzantium. Whitehead and Blyth analyze the treatise into a preface, a section on "good practice," a section on "bad practice," a section on Athenaeus' own innovations, and an epilogue "emphasizing preparation for war as a deterrent, and defending Athenaeus' own record against unnamed critics." [2] The work is technical but not without signs of Athenaeus' philosophical culture: "He comes across as a philosopher, and he expounds about time and opportunity, but also claims to be enough of a technical expert to devise new machines, and to describe old ones accurately." [1] Much of Athenaeus' work (9.4-27.6) is closely parallel to Vitruvius, *De architectura* 10.13-16, a fact probably to be explained by the two authors' shared reliance on a common source. [6] (From Wikipedia³⁰)

Athenaeus Mech., *De machinis* (1204: 001) "Griechische Poliorketiker, vol. 1", Ed. Schneider, R. Berlin: Weidmann, 1912; *Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F.* 12, no. 5. Section 5, line 8

Ὅθεν οὐ κακῶς δόξειεν ἂν πρὸς αὐτοὺς εἰρηκέναι Κάλανος ὁ Ἰνδός· Ἑλλήνων δὲ φιλοσόφοις οὐκ ἔξ- ομοιούμεθα, παρ' οἷς ὑπὲρ μικρῶν πραγμάτων πολλοὶ λόγοι ἀναλίσκονται· ἡμεῖς δέ, φησὶν, ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐλάχιστα εἰώ- θαμεν παραγγέλλειν, ὅπως εὐμνημόνευτα πᾶσιν ᾗ.

5.33 Oppian of Apamea

Oppian or Oppianus (Ancient Greek: Ὀππιανός) was the name of the authors of two (or three) didactic poems in Greek hexameters, formerly identified, but now generally regarded[citation needed] as two different persons: Oppian of Corycus (or Anazarbus) in Cilicia; and Oppian of Apamea (or Pella) in Syria.

Oppian of Apamea (or Pella) in Syria. His extant poem on hunting (*Cy-negetica*) is dedicated to the emperor Caracalla, so that it must have been written after 211. It consists of about 2150 lines, and is divided into four books, the last of which, seems incomplete. The author evidently knew the *Halieutica*, and perhaps intended his poem as a supplement. Like his namesake, he shows considerable knowledge of his subject and close observation of nature; but in style and poetical merit he is inferior to him. His

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Athenaeus_Mechanicus

5.34. *PHYSIOLOGUS*

versification also is less correct. The improbability of there having been two poets of the same name, writing on subjects so closely akin and such near contemporaries, may perhaps be explained by assuming that the real name of the author of the *Cynegetica* was not Oppian, but that he has been confused with his predecessor. In any case, it seems clear that the two were not identical.

A third poem on bird-catching (*Ixeutika*), also formerly attributed to an Oppian, is lost; a paraphrase in Greek prose by a certain Eutecnius is extant. The author is probably one Dionysius, who is mentioned by the *Suda* as the author of a treatise on stones (*Lithiaca*). (From Wikipedia³¹)

Oppianus Epic., *Cynegetica* (0024: 001) “Oppian, Colluthus, Tryphiodorus”, Ed. Mair, A.W. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1963. Book 3, line 259

Ἔστι δ' ἐϋκρήμνοις ἐπὶ τέρμασιν Αἰθιοπῶν ἱππάγρων πολὺ φύλον, ἀκαχμένον
ιοφόροις δοιοῖς χαυλιόδοις· ποδῶν γε μὲν οὐ μίαν ὀπλήν, χηλὴν δ' αὖ φορέουσι δι-
πλὴν, ἰκέλην ἐλάφοις· χαίτη δ' αὖχενίη μεσάτην ῥάχιν ἀμφιβιβῶσα οὐρήν ἐς νεάτην
μετανίσσεται· οὐδὲ βροτείην δουλосύνην ἔτλη ποθ' ὑπερφίαλον γένος αἰνόν· ἀλλ' εἰ
καὶ ποθ' ἔλοιεν ἐϋστρέπτοις βρόχοισιν ἱππαγρον δολίοις λόχοις μελανόχροες Ἰνδοί,
οὔτε βορὴν ἐθέλει μετὰ χεῖλεσιν αἴψα πάσασθαι οὔτε πιεῖν, ὅλοός δὲ φέρειν ζυγὸν
ἔπλετο δοῦλον.

Oppianus Epic., *Cynegetica* Book 4, line 165

οὐ τοῖον Γάγγαο ῥόος πρόσθ' ἡελίοιο Ἴνδον ὑπὲρ δάπεδον Μαρυανδέα λαὸν ἀμεί-
βων μυκᾶται βρύχημα πελώριον, ὅππότε κρημνῶν ἐκπροθορῶν ἐκάλυψε μέλαν δέμας
αἰγιαλοῖο· ὅστε καὶ εὐρύτατός περ ἔων καὶ τ' εἴκοσιν ἄλλοις κυρτοῦται ποταμοῖσι
κορυσσόμενος λάβρον ὕδωρ· οἷον ἐπισμαραγεῖ δρίος ἄσπετον ἡδὲ χαράδραι βρυχη-
θμοῖς ὀλοοῖσιν, ἐπιβρέμεται δ' ὅλος αἰθήρ.

5.34 *Physiologus*

Allegorical stories about animals.

The *Physiologus* is a didactic text written or compiled in Greek by an unknown author, in Alexandria; its composition has been traditionally dated to the 2nd century AD by readers who saw parallels with writings of Clement

31. <http://en.wikipedia.org/wiki/Oppian>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

of Alexandria, who is asserted to have known the text, though Alan Scott^[1] has made a case for a date at the end of the third or in the 4th century. The *Physiologus* consists of descriptions of animals, birds, and fantastic creatures, sometimes stones and plants, provided with moral content. Each animal is described, and an anecdote follows, from which the moral and symbolic qualities of the animal are derived. Manuscripts are often, but not always, given illustrations, often lavish.

The story is told of the lion whose cubs are born dead and receive life when the old lion breathes upon them, and of the phoenix which burns itself to death and rises on the third day from the ashes; both are taken as types of Christ. The unicorn also which only permits itself to be captured in the lap of a pure virgin is a type of the Incarnation; the pelican that sheds its own blood in order to sprinkle its dead young, so that they may live again, is a type of the salvation of mankind by the death of Christ on the Cross.

Some allegories set forth the deceptive enticements of the Devil and his defeat by Christ; others present qualities as examples to be imitated or avoided. (From Wikipedia³²)

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) (2654: 001) “*Physiologus*”, Ed. Sbordone, F. Rome: Dante Alighieri–Albrighi, Segati, 1936, Repr. 1976. Section 7, line 4

Ἔστι πετεινὸν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ, φοῖνιξ λεγόμενον· κατὰ πεντακόσια ἔτη εἰσέρχεται εἰς τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου, καὶ γεμίζει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἄρωμάτων, καὶ σημαίνει τῷ ἱερεῖ τῆς Ἡλιουπόλεως τῷ μηνὶ τῷ νέῳ, τῷ Νησᾶν ἢ τῷ Ἀδάρ, τουτέστι τῷ Φαμενώθ ἢ τῷ Φαρμουθί.

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) Section 19, line 6

Ἐὰν οὖν ἔγκυος γένηται, πορεύεται ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ λαμβάνει τὸν εὐτόκιον λίθον.

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) Section 34, line 1

Ἔστι δένδρον ἐν τῇ Ἰνδικῇ περιδέξιον καλούμενον, ὃ δὲ καρπὸς αὐτοῦ γλυκύτατός ἐστι καὶ χρηστὸς σφόδρα.

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) Section 44b, line 1

Ἐν δὲ τῇ Ἰνδίᾳ ἦν ἡ παροῦσα πῖνα φυτευτὴ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ὕστερον- μέν<ω> γλυκαίων ὕδατων· τὸ<ν> Δαιμάιον μῆνα ὕδατοφορᾶ ἐν Ἰνδίᾳ, καὶ δεομένη ἡ πῖνα γλυκαίου ὕδατος, ἐξέρχεται ἄνω τῆς θαλάσσης, καὶ βροντᾷ καὶ <ἀ>στράπτει καὶ βρέχει, καὶ ἡ πῖνα δέχεται τὴν βοήν τῆς βροντῆς καὶ τὸ πῦρ <τὸ> φλογ<ίζον> τῆς ἀστραπῆς καὶ τὴν στάξιν τοῦ ὕδατος, εὐθὺς δὲ πάλιν πορεύεται εἰς τὰ ἴδια.

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) Section 46, line t

32. <http://en.wikipedia.org/wiki/Physiologus>

5.35. CORNELIUS ALEXANDER POLYHISTOR

Περὶ λίθου ἰνδικοῦ.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 46, line 1

Ἔστι λίθος ἰνδικός, [ὀνόματι βατράχιος], τοιαύτην φύσιν ἔχων· ἐὰν ἄνθρωπος ὑδρωπικὸς τυγχάνῃ, οἱ τεχνῖται ἰατροὶ ζητοῦσι τὸν λίθον ἐκεῖ-
νον, καὶ δεσμεύουσιν αὐτὸν τῷ ὑδρωπικῷ ὥρας τρεῖς, καὶ ὅλα τὰ ὕδατα συμπίνει τοῦ ὑδρωπικοῦ ὁ λίθος.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 46, line 14

Καλῶς οὖν ὁ Φυσιολόγος ἔλεξε περὶ τοῦ ἰνδικοῦ λίθου.

5.35 Cornelius Alexander Polyhistor

Lucius Cornelius Alexander Polyhistor (Ancient Greek: Ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστωρ; flourished in the first half of the 1st century B.C.; also called Alexander of Miletus) was a Greek scholar who was enslaved by the Romans during the Mithridatic War and taken to Rome as a tutor. After his release, he continued to live in Italy as a Roman citizen. He was so productive a writer that he earned the surname polyhistor. The majority of his writings are now lost, but the fragments that remain shed valuable light on antiquarian and eastern Mediterranean subjects.[1] Among his works were historical and geographical accounts of nearly all the countries of the ancient world, and the book Upon the Jews (Ancient Greek: Περὶ Ἰουδαίων) which excerpted many works which might otherwise be unknown. (From Wikipedia³³)

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta (0697: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 2, line 3

Agathias II, 25: Πρῶτοι μὲν γὰρ, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι, πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta Fragment t95-97, line 1

... Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου· «Τὴν δὲ Γορδίαν ἀποδοῦναι Χυ-
τρίοις»· καὶ πάλιν· «Εὐρυνόην τῶν Χυτρίων βασιλεὺς ἔγημεν.» INΔ*IKΑ.

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta Fragment 95, line 6

Clemens Alex. Strom. III, 7: Βραχμαῖναι γοῦν οὔτε ἔμψυχον ἐσθίου-
σιν οὔτε οἶνον πίνουσιν, ἀλλ’ οἱ μὲν αὐτῶν καθ’ ἑκά-
στην ἡμέραν ὥς ἡμεῖς τὴν τροφήν προσίενται·
ἐνιοὶ δ’ αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστωρ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς.

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta Fragment 96-97, line 1

Stephan. Byz.: <Τοπάζιος>, νῆσος Ἰνδική.

33. http://en.wikipedia.org/wiki/Cornelius_Alexander

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Cornelius Alexander Polyhist., *Fragmenta* Fragment 146, line 4

Idem IX, 61, de Pyrrhone: Ἦκουσε Βρύσωνος τοῦ Στίλπωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, εἴτ' Ἀνα- ξάρχῳ ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὡς καὶ τοῖς Γυμνο- σοφισταῖς ἐν Ἰνδία συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις.

5.36 Julius Pollux

Julius Pollux (Ἰούλιος Πολυδεύκης, Ioulios Poludeukes) (2nd century) was a Greek[1] or Egyptian[2] grammarian and sophist from Alexandria who taught at Athens, where he was appointed professor of rhetoric at the Academy by the emperor Commodus—on account of his melodious voice, according to Philostratus' *Lives of the Sophists*. Nothing of his rhetorical works has survived except some of their titles (in the *Suda*). Pollux was the author of the *Onomasticon*, a Greek thesaurus or dictionary of Attic synonyms and phrases, arranged not alphabetically but according to subject-matter, in ten books. It supplies in passing much rare and valuable information on many points of classical antiquity—objects in daily life, the theater, politics—and quotes numerous fragments of lost works. Pollux was probably the person satirized by Lucian as a worthless and ignorant person who gains a reputation as an orator by sheer effrontery, and pilloried in his *Lexiphanes*, a satire upon the affectation of obscure and obsolete words. A first Latin translation, published at Venice in 1502, made Julius Pollux more available to Renaissance antiquaries and scholars, and anatomists, who adopted obscure Greek words for parts of the body. Julius Pollux was invaluable for William Smith's *Dictionary of Greek and Roman Antiquities*, 1842, etc. (From Wikipedia³⁴)

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* (0542: 001) “Pollucis onomasticon, 2 vols.”, Ed. Bethe, E. Leipzig: Teubner, 9.1:1900; 9.2:1931, Repr. 1967; *Lexicographi Graeci* 9.1–9.2. Book 1, section 213, line 4

παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν (R Eq I 15) οἶεται τὸν ἵππον ἀστραγάλους ἔχειν, Ἀριστοτέλους (Hist An I p 499 20) τοῦ περὶ ταῦτα δεινοῦ φάσκοντος μηδὲν τῶν μυνύχων ἔχειν ἀστραγάλους, μηδὲ τὸν ὄνον, μόνον δὲ τὸν Ἰνδικόν, ᾧ καὶ κέρας ἐκ τοῦ μετώπου ἐκπεφυκέναι λέγει.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 4, section 142, line 4

34. http://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Pollux

5.36. JULIUS POLLUX

τὰ δ' ἔκ- σκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἢ Φινεὺς τυφλός, ἢ Θάμυρις τὸν μὲν ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμὸν τὸν δὲ μέλανα, ἢ Ἄργος πολυόφθαλμος, ἢ Εὐίππη ἢ Χεῖρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς ἵππον παρ' Εὐριπίδῃ, ἢ Τυρῶ πελιδνὴ τὰς παρειὰς παρὰ Σοφοκλεῖ – τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς μητρυῖας Σιδηροῦς πληγαῖς πέπονθεν – ἢ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄκομος, ἢ Ἀμυμώνη, ἢ ποταμὸς ἢ ὄρος, ἢ Γοργώ, ἢ Δίκη ἢ Θάνατος ἢ Ἐρινὺς ἢ Λύσσα ἢ Οἴστρος ἢ Ὑβρις, ἢ Κένταυρος ἢ Τιτὰν ἢ Γίγας ἢ Ἴνδός ἢ Τρίτων, τάχα δὲ καὶ Πόλις καὶ †Πρίαμος καὶ Πειθῶ καὶ Μοῦσαι καὶ Ὠραι καὶ Μιθάκου Νύμφαι καὶ Πλειάδες καὶ Ἀπάτη καὶ Μέθη καὶ Ὀκνος καὶ Φθόνος.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 37, line 3

γενναῖαι κύνες Λάκαιναι, Ἀρκάδες, Ἀργολίδες, Λοκρίδες, Κελτικαί, Ἰβηρικαί, Καρῖναι, Κρησσαι, Μολοττικαί, Ἑρετρικαί, Ὑρκα- ναί, Ἰνδικαί.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 38, line 4

Ἀριστοτέλης (Hist Anim VIII p 607 3) δὲ τὰς Ἰνδι- κὰς κυνὸς καὶ τίγριδος λέγει τρίτην γενεάν· τὰς γὰρ προτέρας δύο ζῶα γίνεσθαι θηριώδη.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 38, line 7

Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος (frg 97 Schn) τοὺς Ἰνδικοὺς κύνας ἀπογόνους εἶναί φησι τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν, αἱ μετὰ τὴν λύτταν σωφρονήσασαι, διαβάσαι τὸν Εὐφράτην ἐπλανή- θησαν εἰς Ἰνδοὺς· ὥσπερ καὶ τὰς Χαονίδας καὶ Μολοττίδας ἀπο- γόνους εἶναί φησι κυνός, ὃν Ἥφαιστος ἐκ χαλκοῦ Δημονησίου χαλκευσάμενος, ψυχὴν ἐνθεῖς, δῶρον ἔδωκε Διὶ κάκεϊνος Εὐρώπῃ, αὕτη δὲ Μίνω καὶ Μίνως Πρόκριδι καὶ Πρόκρις Κεφάλῳ.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 41, line 7

οἱ δὲ κυναμολγοὶ κύνες εἰσὶ περὶ τὰ ἔλη τὰ μεσημβρινά, γάλα δὲ βοῶν ποιοῦνται τὴν τροφήν, καὶ τοὺς ἐπιόντας τοῦ θέρους τῷ ἔθνει βοῦς Ἰνδικοὺς καταγωνίζονται, ὥς ἱστορεῖ Κτη- σίας (frg 62 C. Müller).

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 42, line 8

ἔνδοξος δὲ καὶ ὁ Ἑπειρωτικὸς Κέρβερος, καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου Περί- τας, τὸ θρέμμα τὸ Ἰνδικόν· ἐκράτει δ' οὗτος λέοντος, ἑκατὸν μνῶν ἐωνημένος, καὶ ἀποθανόντι αὐτῷ πόλιν φησὶ Θεόπομπος (FHG I 334) Ἀλέξανδρον ἐποικίσαι.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 43, line 2

λέγουσι δὲ τοὺς γενναιοτέρους τῶν Ἰνδικῶν ἄλλο μὲν θηρίον ἀπαξιοῦν μεταθεῖν, λέοντι δ' ὥς ἀξιομάχῳ προσαγωνίζεσθαι μόνῳ, ἔχεσθαί τ' ὁδὰξ ἐμφύντας, ὥστε κἂν ἄλῳ τὸ θηρίον, πολλὰ πράγματα τοὺς κυνηγοὺς ἔχειν ὥς ἀποσπάσαι τοῦ θηρίου τοὺς κύνας.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 43, line 6

τὸν δ' Ἀλέξανδρον ἐπὶ πείρᾳ λαβόντα παρὰ Σωπείθους τοιούτους κύνας ἐν Ἰνδοῖς, πολλὰ θηρίων εἶδη παρα- βαλεῖν τινὶ τῶν κυνῶν· τὸν δ' ἐκταθέντα κατὰ γῆς ἀτρεμεῖν ὥς οὐδὲν πρὸς αὐτὸν οὔσαν τὴν θήραν τὴν ἄτιμον.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 7, section 75, line 1

καὶ μὴν καὶ τὰ βύσσιννα, καὶ ἡ βύσσοις λίνου τι εἶδος παρ' Ἰνδοῖς.

5.37 Thessalus of Tralles

Jump to: navigation, search

Thessalus of Tralles (fl. circa 70-95 AD) was a famous Roman physician and early adherent to the Methodic school of medicine.[1] He lived in Rome,[2] where he was the court physician of Emperor Nero. It was here that he died and was buried, and his tomb was to be seen on the Via Appia.[3]

He was from Tralles in Lydia. He was the son of a weaver, and followed the same employment himself in his youth.[3] This, however, he soon gave up, and, though he had a poor general education, he embraced the medical profession, by which he acquired for a time a great reputation, and amassed a large fortune. He adopted the principles of the Methodic school, but modified and developed them. He appears to have exalted himself at the expense to his predecessors;[2] asserting that none of them had contributed to the advance of medical science,[3] and boasting that he himself could teach the art of healing in six months. Galen frequently mentions him, but always in terms of contempt,[4] and is often abusive towards him.

He supported a method of treatment that he named metasyncrisis.[5] His object was, in obstinate chronic cases, where other remedies failed, to attempt a thorough change in the fundamental constitution of the organism (syncrisis). He began by the application, for three days, of strong vegetable remedies, both internally and externally, together with which, a strict regimen and emetics were applied. This was the preparation to a system of fasting, which concluded with a course of restoratives.[6]

Interestingly, Thessalus regarded the chicory plant to be an herb of the sun.[7] He wrote several medical works, of which only the titles and a few sentences remain.[6] (From Wikipedia³⁵)

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) (1004: 001) "Thessalos von Tralles", Ed. Friedrich, H.-V. Meisenheim am

35. http://en.wikipedia.org/wiki/Thessalus_of_Tralles

5.38. XENOPHON OF EPHEBUS

Glan: Hain, 1968; Beiträge zur klassischen Philologie 28. Book 1, chapter 12, section 3, line 7

δ', λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) Book 1, chapter 12, section 4, line 5

ιβ', λυκίου <Ἰνδικοῦ> δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) Book 2, chapter 6, section 8, line 3

λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) (1004: 003) "Thessalos von Tralles", Ed. Friedrich, H.-V. Meisenheim am Glan: Hain, 1968; Beiträge zur klassischen Philologie 28. Book 1, chapter 4, section 5, line 4

ζ', νάρ- δου Ἰνδικῆς δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 3, line 3

ἐὰν δὲ μετὰ ροδίνου μίξης τὸν χυλὸν καὶ ἀλείψης ἄσου τὰς ὄψεις, ἡδέως ὑπὸ πάντων θεαθήσῃ· ἐὰν δὲ μετὰ μέλιτος καὶ λυκίου Ἰνδικοῦ καὶ ὄξους δριμυτάτου καὶ τοῦ χυλοῦ δῶς γυναικὶ ἐπιχρίσασθαι, λαμπρυνεῖ τὰς ὄψεις καὶ τετανω- τέρας ποιήσει.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 6, line 6

ιβ', λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 7, line 2

ἐὰν δὲ μετὰ μέλιτος καὶ λυκίου Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ χυλοῦ ἴσον ἴσῳ μίξης καὶ τὸν καυλὸν τοῦ μορίου περιχρίσης, ἐτοιμότε- ρος ἔσῃ πρὸς συνουσίαν καὶ τῇ πλησιαζομένῃ ἡδονὴν ἀπεργά- σῃ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 11, section 4, line 5

β', λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

5.38 Xenophon of Ephesus

arch

Xenophon of Ephesus (fl. 2nd century–3rd century CE?) was a Greek writer. His surviving work is the Ephesian Tale of Anthia and Habrocomes, one of

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

the earliest novels as well as one of the sources for Shakespeare's Romeo and Juliet.

He is not to be confused with the earlier and more famous Athenian soldier and historian, Xenophon. (From Wikipedia³⁶)

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca (0641: 001) "Xénophon d'Éphèse. Les Éphésiaques ou le roman d'Habrocomès et d'Anthia", Ed. Dalmeyda, G. Paris: Les Belles Lettres, 1926, Repr. 1962. Book 3, chapter 11, section 2, line 2

Ἔρχεται δὴ τις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν ἐκεῖ βασιλέων κατὰ θέαν τῆς πόλεως καὶ κατὰ χρεῖαν ἐμπορίας, Ψάμμης τὸ ὄνομα.

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca Book 4, chapter 1, section 5, line 2

Ἐνταῦθα ἔγνωσαν ληστεύειν· πολὺ γὰρ πλῆθος ἐμπόρων τὸ διοδεῦον ἦν τῶν τε ἐπ' Αἰθιοπίαν καὶ τῶν ἐπὶ Ἰνδικὴν φοιτῶντων· ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ ληστήριον ἀνθρώπων πεντακοσίων.

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca Book 4, chapter 3, section 3, line 5

Ἡ δὲ ὥς Ἀλεξάν-δρειαν παρελθοῦσα ἐγένετο ἐν Μέμφει, ἠύχετο τῇ Ἰσιδι στᾶσα πρὸ τοῦ ἱεροῦ «ὦ μεγίστη θεῶν, μέχρι μὲν νῦν ἀγνὴ μένω νομιζομένη σή, καὶ γάμον ἄχραντον Ἀβροκόμη τηρῶ· τούντεῦθεν δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς ἔρχομαι, μακρὰν μὲν τῆς Ἐφεσίων γῆς, μακρὰν δὲ τῶν Ἀβροκόμου λειψάνων.

5.39 Pausanias

Pausanias (play /pɔːˈseɪniəs/; Ancient Greek: Πανσανίας Pausanías) was a Greek traveler and geographer of the 2nd century AD, who lived in the times of Hadrian, Antoninus Pius and Marcus Aurelius. He is famous for his Description of Greece (Ἑλλάδος περιήγησις), a lengthy work that describes ancient Greece from firsthand observations, and is a crucial link between classical literature and modern archaeology. This is how Andrew Stewart assesses him:[1] (From Wikipedia³⁷)

Pausanias Attic., Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγή (1569: 001) "Untersuchungen zu den attizistischen Lexika", Ed. Erbse, H. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Abhandlungen der deutschen Akademie der Wissenschaften zu Berlin, Philosoph.-hist. Kl. Alphabetic letter kappa, entry 25*, line 1

36. http://en.wikipedia.org/wiki/Xenophon_of_Ephesus

37. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pausanias>

5.40. PHILO MECH.

<Κερκῖται>· ἔθνος Ἰνδικόν, ὃ χρηῖται μικρῷ πηδάλιῳ τῷ καλουμένῳ κερκέτῃ· <οὗ-
τος δὲ> μηχανήμα σιδηροῦν, ὃ ἐξαρτᾶται τῆς νεώς, ὅταν ἦ ἄνεμος, πρὸς τὸ ἀντέχειν
<ὡς ὁ δελφίς>.

5.40 Philo Mech.

Right Philo? “” (From Wikipedia³⁸)

Philo Mech., *Parasceuastica et poliorcetica* (1599: 002) “Exzerpte aus Philons
Mechanik B. VII und VIII”, Ed. Diels, H., Schramm, E. Berlin: Reimer, 1920;
Abhandlungen der preussischen Akademie der Wissenschaften, Philosoph.-hist. Kl.,
no. 12. Thevenot page 89, line 43

(48) συμφέρει δὲ καὶ κηπία ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις καὶ ἐν ταῖς ἀκροπόλεσιν καὶ ἐν
τε τοῖς <ἄλσεσι καὶ> τεμένεσι τῶν θεῶν κα- τασκευάζειν ὑγείας ἕνεκεν καὶ ἐάν τις
συμβαίνει πολιορκία· φυτευ- θεισῶν γὰρ συκεῶν καὶ φοινίκων, ἐάν ἡ πόλις φέρῃ, καὶ
σπαρείσης τῆς Ἰνδικῆς καὶ Ἑλληνικῆς κο- λοκύνθης καὶ ἄρων καὶ κράμβης καὶ θρί-
δακος καὶ τῶν ἄλλων λαχάνων οὐ μικρὰν παρέχεται ἐπικουρίαν.

5.41 Philostratus Major

“” (From Wikipedia³⁹)

Philostratus Major Soph., *Imagines* (1600: 001) “Philostrati maioris imagines”, Ed.
Benndorf, O., Schenkl, K. Leipzig: Teubner, 1893. Book 1, chapter 28, section 5, line 7

γράφει δὴ Λοκρίδας Λακαίνας Ἰνδικὰς Κρητικάς, τὰς μὲν ἀγερῶχους καὶ ὑλακτού-
σας, ** τὰς δὲ ἐννοούσας, αἱ δὲ μεθέπουσι καὶ σεσήρασι κατὰ τοῦ ἵχνους.

Philostratus Major Soph., *Imagines* Book 1, chapter 29, section 1, line 2

ΠΕΡΣΕΥΣ

Ἄλλ’ οὐκ Ἐρυθρά γε αὕτη θάλασσα οὐδ’ Ἰνδοὶ ταῦτα, Αἰθίοπες δὲ καὶ ἀνὴρ Ἕλληνα
ἐν Αἰθιο- πία.

Philostratus Major Soph., *Imagines* Book 2, chapter 12, section t, line 1

ταῦτα αἱ Νύμφαι πανσυδί, σὺ δὲ κατὰ δή- μους αὐτὰς ὄρα· τὰ μὲν γὰρ τῶν Ναίδων
εἶδη – ῥάνι- δας ἀπορραίνουσιν αὐταὶ τῆς κόμης – ὁ δὲ περὶ ταῖς Βουκόλοις αὐχμὸς
οὐδὲν φαυλότερος τῆς δρόσου, αἱ δὲ Ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας ἐκπεφύκασιν ὑακινθίνους
ὁμοίως ἄνθεσιν. ΠΙΝΔ*ΑΡΟΣ

38.

39.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Οἶμαι θαῦμά σοι εἶναι τὰς μελίττας οὕτω γλίσχρως γεγραμμένας, ὧν γε καὶ προνομαία δῆλη καὶ πόδες καὶ πτερὰ καὶ τὸ χρῶμα τῆς στολῆς οὐκ ἀτακτοῦσιν, ἴσα τῇ φύσει διαποικιλλούσης αὐτὰ τῆς γραφῆς.

5.42 Pseudo-Dioscorides

“” (From Wikipedia⁴⁰)

Date for pseudographia?

Pseudo-Dioscorides Med., De lapidibus (1118: 003) “Les lapidaires de l’antiquité et du Moyen Age, vol. 2.1”, Ed. Ruelle, C.É. Paris: Leroux, 1898. Section 1, line 3

ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ

<Λιθάργυρος>· Ἀγαρηνοὶ <μάρτικ>· ἡ μὲν ἐκ μολιβδίτιδος ἄμμου γεννᾶται χωνευομένη ἄχρι τελείας ἐκπυρώσεως, ἡ δὲ ἐξ ἀργύρου, εἴτε ἐκ μολίβδου· γίνεται δὲ ἐν Ἀττικῇ καὶ Ἰνδίᾳ καὶ Σικελίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ.

Pseudo-Dioscorides Med., De lapidibus Section 14, line 1

<Λίθος ἱερακίτης> καὶ ἰνδικὸς περιεπτόμενος μηρῷ δεξιῷ τὰς αἱμορροΐδας ἀναξηραίνουσιν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν· ὁ δὲ Διογένης ἐν τῷ περὶ λίθων οὕτω φησὶν· Ἱερακίτης λίθος ὑπόχλωρος μὲν ἐστὶ καὶ πρὸς τὸ μέλαν ἐπικλίνει· δύναμιν δὲ ἔχει ἀναξηραντικὴν αἱμορροΐδων.

Pseudo-Dioscorides Med., De lapidibus Section 15, line 1

<Λίθος ἰνδικός> τὴν μὲν χροάν ἐστὶν ὑπόπυρρος· τριβόμενος δὲ πορφυροῦν ἀνίησι χυλόν· καὶ μετ’ ἀκράτου οἴνου πινόμενος αἱμοπτυϊκοὺς ὠφελεῖ· καὶ αἱμορροΐδας ἀναξηραίνει.

5.43 Evagrius Scholasticus

Evagrius Scholasticus (Greek: Εὐάγριος Σχολαστικός) was a Syrian scholar and intellectual living in the 6th century AD, and an aide to the patriarch Gregory of Antioch.[1] His surviving work, Ecclesiastical History, comprises a six-volume collection concerning the Church’s history from the First Council of Ephesus (431) to Maurice’s reign during his life.

Evagrius’s only surviving work, Ecclesiastical History, addresses the history of the Eastern Roman Empire from the official beginning of the Nestorian

40.

5.43. EVAGRIUS SCHOLASTICUS

controversy at the First Council of Ephesus in 431 to the time in which he was writing, 593. The book's contents focus mainly on religious matters, describing the events surrounding notable bishops and holy men.

The editio princeps was published in 1544 under the name of Robertus Stephanus (better known as Robert Estienne). John Christopherson, bishop of Chichester, made a Latin translation of the Ecclesiastical History, which was published after his death in 1570. Translations into English appeared much later: the first was by Edward Walford, which was published at London in 1846; Michael Whitby's translation was published in 2001 by Liverpool University Press as part of their "Texts in Translation Series."

Some historians, particularly Pauline Allen, allege that Evagrius's Chalcedonian theological stance directly influenced his selection of information, in order to defend Chalcedonian-aligned political agents against negative reputation.[10] Whitby, however, emphasizes the legal scholar's acceptance and inclusion of information written by other historians who adopted opposing stances, when he discerned that their accounts were reliable.[11] For example, Evagrius Scholasticus relies heavily on Zachariah's textual study of history even though he was a monophysite, occasionally omitting minor facets of his work that explicitly promote his theology, but largely considering him to be dependable. Allen also reasons that Evagrius built on Zachariah's work because his was the only comprehensive historical account of events taking place from Theodoret of Cyrus's time till his own era. Unfortunately, however, Zachariah's original manuscripts have been lost.[12]

Evagrius is much less critical of the Emperor Justinian and his wife Theodora, in comparison with Procopius, who described the two as physically manifest demons. Because of regional affiliations Evagrius depicts the emperor in a more sympathetic light, praising his moderate approach to justice and his restraint towards excessive persecution, yet still decrying his heresy and displays of wealth. Evagrius's ambivalence to Justinian is especially evident when he describes him as a virtuous man yet blind to impending defeat in his self-initiated war with Persia.[13] Chesnut also comments on how the Roman historian and scholar endues his "Ecclesiastical History" with a dramatic style, using themes from classical Greek tragedies to characterize Justinian's life, particularly Fortune's grand fluctuations.[14]

Evagrius builds upon the documents written by Zachariah, Symeon Stylites the Elder, Eustathius of Epiphania, John Malalas, Zosimus, and Procopius of Caesarea.[15]

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

“The Ecclesiastical History” is considered an important and relatively authoritative account of the timeline it traces, since Evagrius draws on other scholars’ material, explicitly acknowledging his sources. He meticulously organizes information taken from other written historical works in order to validate his account more effectively than other theological scholars of his time, thus diminishing confusion for future historian’s interested in studying his work.[16] However, historians acknowledge that there are serious logical errors inherent in Evagrius’s surviving work, which is common for its epoch, namely the problematic chronological sequencing and skimming over of undeniably notable events such as major wars and other secular events. When the scholar mentions important occasions in his own life, lack of chronological labeling is especially evident - which can provide complications to those analyzing his book.[17] (From Wikipedia⁴¹)

Evagrius Scholasticus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (2733: 001) “The ecclesiastical history of Evagrius with the scholia”, Ed. Bidez, J., Parmentier, L. London: Methuen, 1898, Repr. 1979. Page 135, line 10

Καὶ ὁ ἕτερος δὲ Λογγῖνος τὸ πολὺ τῆς τυραννίδος συνέχων, ὁ ἐπὶ κλην Σελινούντιος, καὶ Ἰνδης σὺν αὐτῷ, πρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπὶ κλην Κυρτοῦ στέλλονται τῷ Ἀναστασίου ζωγρία· ὁ μάλιστα τὸν τε βασιλέα τοὺς τε Βυζαντίους τεθεράπευκε, θριάμβου δίκην ἀνὰ τὰς λεωφόρους τῆς πόλεως ἀνά τε τὴν ἵπποδρομίαν Λογγίνου τε καὶ Ἰνδου περιενεχθέντων, καὶ τῶν ἐκ σιδήρου πεποιημένων ἀλύσεων ἀνὰ τοὺς αὐ- χένους καὶ τὰς χεῖρας περιβεβλημένων.

Evagrius Scholasticus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Page 222, line 15

Ἡ δὲ γε ἀμπεχόνην χρυσόπαστον, ἀλουργίδι καὶ λίθοις Ἰνδῶν κεκοσμημένην, στεφάνους τε χρυσῷ πολλῷ καὶ ταῖς ἐκ λίθων ποικιλίαις τε καὶ διαυγείαις τιμαλφεστάτους, ἅ- παντάς τε τοὺς ἐν ἀξιώσεσι περὶ τὴν αὐλὴν καὶ στρατείας ἐναριθμίους, κηρούς τε γαμηλίους ἐξάπτοντας μεγαλο- πρεπῶς τε ἐσταλμένους καὶ ἐξ ὧν γνωρίζοιντο, καὶ τὴν νυμφαγωγὸν πανήγυριν ἀνυμνοῦντας· ὥστε τῆς πομπῆς ἐκείνης μὴδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις σεμνοπρεπέστερον ἢ εὐδαιμονέστερον γενέσθαι πώποτε.

5.44 Porphyrius

Porphyry of Tyre (Greek: Πορφύριος, Porphyrios, AD 234–c. 305) was a Neoplatonic philosopher who was born in Tyre.[1] He edited and published the

41. http://en.wikipedia.org/wiki/Evagrius_Scholasticus

5.44. PORPHYRIUS

Enneads, the only collection of the work of his teacher Plotinus. He also wrote many works himself on a wide variety of topics.[2] His *Isagoge*, or Introduction, is an introduction to logic and philosophy,[3] and in Latin translation it was the standard textbook on logic throughout the Middle Ages.[4] In addition, through several of his works, most notably *Philosophy from Oracles* and *Against the Christians*, he was involved in a controversy with a number of early Christians,[5] and his commentary on Euclid's *Elements* was used as a source by Pappus of Alexandria.[6] (From Wikipedia⁴²)

Porphyrus Phil., *Vita Plotini* (2034: 001) "Plotini opera, vol. 1", Ed. Henry, P., Schwyzer, H.-R. Leiden: Brill, 1951.

Porphyrus Phil., *Vita Plotini* Section 3, line 17

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ- νης τῆς ἡμέρας συνεχῶς τῷ Ἀμμωνίῳ παραμένοντα τοσαύ- την ἔξιν ἐν φιλοσοφίᾳ κτήσασθαι, ὥς καὶ τῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἐπιτηδευομένης πείραν λα- βεῖν σπεῦσαι καὶ τῆς παρ' Ἰνδοῖς κατορθουμένης.

Porphyrus Phil., *De abstinentia* (2034: 003) "Porphyrii philosophi Platonici opuscula selecta, 2nd edn.", Ed. Nauck, A. Leipzig: Teubner, 1886, Repr. 1963. Book 3, section 3, line 18

οὐδὲ γὰρ τῆς Ἰνδῶν οἱ Ἕλληνες οὐδὲ τῆς Σκυθῶν ἢ Θρακῶν ἢ Σύρων οἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ τραφέντες· ἀλλ' ἴσα κλαγγῇ γεράνων ὁ τῶν ἐτέρων τοῖς ἐτέροις ἤχος προσ- πίπτει.

Porphyrus Phil., *De abstinentia* Book 3, section 4, line 28

ἢ δ' Ἰνδικῇ ὕαινα, ἣν κοροκότταν οἱ ἐπιχώ- ριοι καλοῦσι, καὶ ἄνευ διδασκάλου οὕτω φθέγγεται ἀνθρωπικῶς, ὥς καὶ ἐπιφοιτᾶν ταῖς οἰκίαις καὶ καλεῖν ὃν <ἄν> ἴδῃ εὐχείρωτον αὐτῇ, καὶ μιμεῖται γε τοῦ φιλ- τάτου καὶ ᾧ ἂν πάντως ὑπακούσειεν ὁ κλη- θείς τὸ φθέγμα· ὥς καίπερ εἰδότες τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τῆς ὁμοίό- τητος ἐξαπατᾶσθαι καὶ ἀναλίσκεσθαι ἐξιόντας τε καὶ πρὸς τὸ φθέγμα ὑπακούοντας.

Porphyrus Phil., *De abstinentia* Book 4, section 17, line 1

ἀλλ' οὗτοι μὲν δίκας καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις ὧν ἁμαρτάνουσιν ἐκτί- νοντες αὐτῇ πρῶτον τῇ τοιαύτῃ διαθέσει ἱκανὴν τιμωρίαν διδόασιν· ἡμεῖς δ' ἔτι τῶν ἀλλοφύλων ἐθνῶν ἐνὸς μνημονεύσαντες ἐνδόξου τε καὶ δικαίου περὶ τε τὰ θεῖα πε- πιστευμένου εὐσεβοῦς, ἐπ' ἄλλα μεταβησόμεθα. Ἰνδῶν γὰρ τῆς πολιτείας εἰς πολλὰ νενεμημένης, ἔστι τι γένος παρ' αὐτοῖς τὸ τῶν θεοσόφων, οὓς γυμνοσοφιστὰς καλεῖν εἰώθασιν Ἕλληνες.

Porphyrus Phil., *De abstinentia* Book 4, section 17, line 12

42. [http://en.wikipedia.org/wiki/Porphyry_\(philosopher\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Porphyry_(philosopher))

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἔχει δὲ τὰ κατ' αὐτοὺς τοῦτον τὸν τρόπον, ὡς Βαρδησάνης ἀνὴρ Βαβυλώνιος ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν γεγωνῶς καὶ ἐντυχὼν τοῖς περὶ Δάνδαμιν πε- πεμμένους Ἴνδοις πρὸς τὸν Καίσαρα ἀνέγραψεν.

Porphyrus Phil., *De abstinentia* Book 4, section 17, line 16

πάν- τες γὰρ Βραχμᾶνες ἐνός εἰσι γένους· ἐξ ἐνός γὰρ πατὴρ καὶ μῆς μητὴρ πάντες κατὰγουσιν· Σαμαναῖοι δὲ οὐκ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἀλλ' ἐκ παντὸς τοῦ τῶν Ἰνδῶν ἔθνους, ὡς ἔφαμεν, συνειλεγμένοι· οὔτε δὲ βασιλεύεται Βραχμᾶν οὔτε συντελεῖ τι τοῖς ἄλλοις.

Porphyrus Phil., *In Platonis Timaeum commentaria (fragmenta)* (2034: 009) “Porphyrus in Platonis Timaeum commentariorum fragmenta”, Ed. Sodano, A.R. Naples: n.p., 1964. Book 2, fragment 28, line 22

δαίοις ἡ εὐχὴ μάλιστα προσήκει, διότι συναφὴ πρὸς τὸ θεῖον ἐστὶ, τῷ δὲ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον συνάπτεσθαι φιλεῖ, τοῖς δὲ θεοῖς ὁ σπουδαῖος ὁμοιότατος, καὶ διότι ἐν <φρουρᾷ> ὄντες οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντεχόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ὡς δεσμοτηρίου συνειλημμένοι δεῖσθαι τῶν θεῶν ὀφείλουσι περὶ τῆς ἐντεῦθεν μεταστάσεως, καὶ ὅτι ὡς παῖδας πατέρων ἀποσπα- σθέντας εὐχεσθαι προσήκει περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀληθι- νοὺς ἡμῶν πατέ- ρας, τοὺς θεοὺς, ἐπανόδου, καὶ ὅτι ἀπάτορές τινες ἄρα καὶ ἀμήτορες εἰσὶν οἱ μὴ ἀξιοῦντες εὐχεσθαι μηδὲ ἐπιστρέφειν εἰς τοὺς κρείττους, καὶ ὅτι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἱ σοφία διενεγκόντες περὶ εὐχᾶς ἐσπούδασαν, Ἰνδῶν μὲν Βραχμᾶνες, Μάγοι δὲ Περσῶν, Ἑλλήνων δὲ οἱ θεολογικώτατοι, οἳ καὶ τελετὰς κατε- στήσαντο καὶ μυ- στήρια· Χαλδαῖοι δὲ καὶ τὸ ἄλλο θεῖον ἐθεράπευσαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν τῶν θεῶν θεὸν εἰπόντες ἐσέφθησαν, πολλοὺ δέοντες διὰ τὴν ἀρετὴν ὑπερφο- νεῖν τῆς ἱερᾶς θρησκείας· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅτι μέρος ὄντας τοῦ παντὸς δεῖσθαι προσήκει τοῦ παντός· παντὶ γὰρ ἢ πρὸς τὸ ὅλον ἐπιστροφὴ παρέχεται τὴν σωτηρίαν· εἴτε οὖν ἀρετὴν ἔχεις, παρακλητέον σοι τὸ τὴν ὅλην ἀρετὴν προειληφός· τὸ γὰρ πᾶν ἀγαθὸν αἴτιόν ἐστι καὶ σοὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ σοὶ προσήκοντος· εἴτε σω- ματικόν τι ζητεῖς ἀγαθόν, ἔστιν ἡ παντὸς σώματος ἐν τῷ κόσμῳ

συ-

Porphyrus Phil., *Quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae* (2034: 014) “Porphyrus quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae, fasc. 1 & 2”, Ed. Schrader, H. Leipzig: Teubner, 1:1880; 2:1882. Iliad book 1, section 340, line 11

αὐτὸς δὲ ὁ βα- σιλεὺς οὐ μεταπέμπεται Νέστορα σκοπούμενον περὶ τῶν συμφε- ρόντων ἀλλ' αὐτὸς ἄπεισιν· <ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλῆιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν> (K 17). παρ' Ἰνδοῖς τε τοὺς Βραχμᾶνας, οἵπερ εἰσὶ παρ' αὐτοῖς οἱ φιλόσοφοι, λόγος τοὺς βασιλέας ἀπαντῶντας προσκυνεῖν.

5.45. HARPOCRATION

5.45 Harpocraton

Valerius Harpocraton (Ancient Greek: Οὐαλέριος or Βαλέριος Ἀρποκρατίων) was a Greek grammarian of Alexandria, probably working in the 2nd century CE. He is possibly the Harpocraton mentioned by Julius Capitolinus (Life of Verus, 2) as the Greek tutor of Lucius Verus (2nd century AD); some authorities place him much later, on the ground that he borrowed from Athenaeus. His Lexicon of the Ten Orators, which has come down to us in an incomplete form, contains, in more or less alphabetical order, notes on well-known events and persons mentioned by the orators, and explanations of legal and commercial expressions. As nearly all the lexicons to the Greek orators have been lost, Harpocraton's work is especially valuable. Amongst his authorities were the writers of Atthides (histories of Attica), the grammarian Didymus Chalcenterus, Dionysius of Halicarnassus, and the lexicographer Dionysius, son of Tryphon. The book also contains contributions to the history of Attic oratory and Greek literature generally. His Collection of Florid Expressions, a sort of anthology or chrestomathy attributed to him by the Suda, is lost, but elements of it survive in later lexica. A series of articles in the margin of a Cambridge manuscript of the Lexicon forms the basis of the Lexicon rhetoricum Cantabrigiense by Peter Paul Dobree. (From Wikipedia⁴³)

Harpocraton Gramm., Lexicon in decem oratores Atticos (1389: 001)
“Harpocratonis lexicon in decem oratores Atticos, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1853, Repr. 1969. Page 103, line 9

εἴη δ' ἂν σκευδός τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον, ὥς Καλλίξενός τε ἐν δ' περὶ Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει καὶ Δαΐμαχος ὁ Πλαταιεύς ἐν β' περὶ Ἰνδικῆς.

5.46 Alexander of Aphrodisias

Check this is the right Alexander

Alexander of Aphrodisias (Ancient Greek: Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεύς; fl. 200 AD) was a Peripatetic philosopher and the most celebrated of the Ancient

43. <http://en.wikipedia.org/wiki/Harpocraton>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Greek commentators on the writings of Aristotle. He was a native of Aphrodisias in Caria, and lived and taught in Athens at the beginning of the 3rd century, where he held a position as head of the Peripatetic school. He wrote many commentaries on the works of Aristotle, and still extant are those on the Prior Analytics, Topics, Meteorology, Sense and Sensibilia, and Metaphysics. Several original treatises also survive, and include a work On Fate, in which he argues against the Stoic doctrine of necessity; and one On the Soul. His commentaries on Aristotle were considered so useful that he was styled, by way of pre-eminence, "the commentator" (ὁ ἐξηγητής). (From Wikipedia⁴⁴)

Alexander Phil., *Problemata* (lib. 1–2) [Sp.] (0732: 002) "Physici et medici Graeci minores, vol. 1", Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1841, Repr. 1963. Book 2, section 60, line 40

ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πέντε αἰσθήσεων εὐρίσκομεν ἐπὶ τινων μίαν μᾶλλον ἐπιτεταμένην· οἷον ἐν κυνὶ μὲν τὴν ὀσφρητικὴν· ἐν δὲ ἀετῷ τὴν ὀπτικήν, ἐν δὲ τῷ λεγομένῳ πρωτογεύστῃ Ἴν-δικῷ ζῷῳ ὄντι τὴν γευστικήν, ἐν δὲ ὄφεσι καὶ τισιν ὀρνέοις τὴν ἀπτικήν· κατὰ δὲ τοὺς χῆνας τὴν ἀκουστικήν.

Alexander Phil., In *Aristotelis metaphysica commentaria* (0732: 004) "Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis metaphysica commentaria", Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1891; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 1. Page 379, line 31

πλείω γὰρ οὗτοι ταῦτά πάθῃ ἔχουσιν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν καθ' ἃ διαφέρουσιν ἀλλήλων, οἷον Γερμανὸς Γερμανῷ καὶ Ἰνδὸς Ἰνδῷ.

Alexander Phil., In *Aristotelis metaphysica commentaria* Page 697, line 9

καὶ διὰ τοῦτο, φησί, καὶ τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν ἐργήγορσιν καὶ τὴν νόησιν ἡδιστά φαμεν, ὅτι ἐνέργειαι τινες οὔσαι ἰνδάλματά τινα καὶ σκιαὶ εἰσιν τῆς ἥν ἐνεργοῦμεν ἐνεργείας καὶ ἥν ζῶμεν ζώην, ὅταν ὁ ἡμέτερος νοῦς γένηται πως τὰ νοητά.

Alexander Phil., In *Aristotelis meteorologicorum libros commentaria* (0732: 008) "Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis meteorologicorum libros commentaria", Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1899; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 3.2. Page 57, line 15

ρεῖν δὲ φησι καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐξ αὐτοῦ, μέγιστον ὄντα ποταμὸν ἀπάντων.

Alexander Phil., In *Aristotelis meteorologicorum libros commentaria* Page 105, line 20

τὸ γὰρ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, ὃ ἐστὶ κατὰ μῆκος καὶ γνωρίως πᾶν οἰκούμενον (εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Ἡράκλειαι στηλαὶ πρὸς δυσμαῖς, ἡ δ' Ἰνδικὴ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς) τοῦ ἐξ Αἰθιοπίας, ἡ ἐστὶν ἐσχάτη οἰκουμένη πρὸς τῷ θερινῷ τροπικῷ καὶ

44. http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_of_Aphrodisias

5.47. PSEUDO-SOSTHENES

τῇ μεσημβρίᾳ, πρὸς τὴν Μαιῶτιν καὶ τοὺς ἐσχάτους τῆς Σκυθίας τό-
πους, οἳ εἰσι
πρὸς τῇ ἄρκτῳ, ἐγγὺς διπλάσιόν ἐστιν· οὕτως γὰρ ἔχειν φησὶν αὐτὰ πρὸς ἄλληλα
μεγέθους, ὥς πέντε πρὸς τρία, τοῦ τε πλοῦ καὶ τῶν ὁδῶν συναριθμουμένων τε καὶ
συντιθεμένων.

Alexander Phil., In Aristotelis meteorologicorum libros commentaria Page 105, line
29

καίτοι τὸ μὲν ἐπὶ πλά-
τος πᾶν τὸ οἰκούμενον εἴληπται μέχρι τῶν ἀοικήτων ἐφ’
ἐκάτερα προδή-
λως, τὰ δ’ ἐφ’ ἐκάτερα τῶν κατὰ τὸ μῆκος οἰκουμένων ἐπὶ τε Ἡρα-
κλείας στήλας καὶ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν τῷ ὑπὸ θαλάσσης διαλαμβάνεσθαι, οὐ τῷ ἀοίκητα
εἶναι οὐ φαίνεται συνείροντα, ὥς πᾶσαν ἐν κύκλῳ φαίνεσθαι περιοικουμένην.

Alexander Phil., Problemata (lib. 3–4) [Sp.] (0732: 017) “Alexandri Aphrodisiensis
quae feruntur problematorum liber iii et iiii”, Ed. Usener, H., 1859; Programm
Gymnasium Joachimsthal. Book 3, section 2, line 5

Τὸ δὲ σάκχαρον παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οὕτω λεγόμενον μέλιτός ἐστι πῆξις, τοῦ ἡλίου
τὴν ἐν τῷ ἀέρι δρόσον πηγνύοντος ἐπὶ τὸ γλυκύ, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ κα-
λουμένῳ γίγνεται τοιοῦτον· ἐστὶ δὲ ὁμοιον χόνδρῳ ἄλατος, λευκὸν εὐθρυπτον γλυκύ.

5.47 Pseudo-Sosthenes

Sosthenes (Greek, “safe in strength”) was the chief ruler of the synagogue at Corinth, who, according to the New Testament, was seized and beaten by the mob in the presence of Gallio, the Roman governor, when he refused to proceed against Paul at the instigation of the Jews (Acts 18:12-17). The motives of this assault against Sosthenes (an assault made by the Greeks according to Acts 18:17) are not recorded.

Some identify him with one whom Paul calls “Sosthenes our brother,” a convert to the faith and co-author of the First Epistle to the Corinthians (1 Corinthians 1:1-2). It is not clear whether this identification is tenable. It has also been alleged that Sosthenes is a later name of Crispus, who is mentioned in Acts 18:8 and 1 Corinthians 1:14. [1]

He is listed among the Seventy Disciples. (From Wikipedia⁴⁵)

[Sosthenes] Hist., Fragmenta (2568: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1851.
Fragment 1, line 9

45. <http://en.wikipedia.org/wiki/Sosthenes>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ζεὺς δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐκ Λύκτου, πό- λεως Κρητικῆς, Ἄργην νύμφην ἀρ- πάσας, ἀπήνεγκεν εἰς ὄρος τῆς Αἰγύπτου, Ἀργίλλον καλούμενον· καὶ ἐγέννη- σεν ἐξ αὐτῆς υἱὸν, καλούμενον Διόνυσον· ὃς ἀκμάσας εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς τὸν λόφον Ἀργίλ- λον μετωνόμασε· στρατολογήσας δὲ Πᾶνας καὶ Σατύρους, ἰδίους σκή- πτροις Ἰνδοὺς ὑπέταξε· νικήσας δὲ καὶ Ἰβηρίαν, Πᾶνα κατέλιπεν ἐπιμελητὴν τῶν τόπων· ὃς τὴν χώ- ραν ἀπ' αὐτοῦ Πανίαν μετωνόμασεν· ἦν οἱ μεταγενέστεροι πα- ραγώγως Σπανίαν προσηγόρευσαν· καθὼς ἱστορεῖ Σω- σθένης ἐν γ' Ἰβηρικῶν.

5.48 Dionysius Halicarnassensis

Dionysius of Halicarnassus (Ancient Greek: Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς, Dionysios son of Aléxandros, of Halikarnassós, c. 60 BC–after 7 BC) was a Greek historian and teacher of rhetoric, who flourished during the reign of Caesar Augustus. His literary style was Atticistic — imitating Classical Attic Greek in its prime.

His great work, entitled *Ῥωμαϊκὴ Ἀρχαιολογία* (Rhōmaikē archaiologia, Ro- man Antiquities), embraced the history of Rome from the mythical period to the beginning of the First Punic War. It was divided into twenty books, of which the first nine remain entire, the tenth and eleventh are nearly com- plete, and the remaining books exist in fragments in the excerpts of Con- stantine Porphyrogenitus and an epitome discovered by Angelo Mai in a Milan manuscript. The first three books of Appian, and Plutarch's Life of Camillus also embody much of Dionysius.

His chief object was to reconcile the Greeks to the rule of Rome, by dilating upon the good qualities of their conquerors and also by arguing, using more ancient sources, that the Romans were genuine descendants (book 1,11) of the older Greeks.[2] According to him, history is philosophy teaching by examples, and this idea he has carried out from the point of view of the Greek rhetorician. But he has carefully consulted the best authorities, and his work and that of Livy are the only connected and detailed extant accounts of early Roman history. (From Wikipedia⁴⁶)

Dionysius Halicarnassensis Hist., Rhet., Antiquitates Romanae (0081: 001)
“Dionysii Halicarnasei antiquitatum Romanarum quae supersunt, 4 vols.”, Ed. Jacoby,

46. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Halicarnassensis

5.49. APOLLONIUS PHIL.

K. Leipzig: Teubner, 1:1885; 2:1888; 3:1891; 4:1905, Repr. 1967. Book 7, chapter 70, section 4, line 6

μάλιστα δὲ τοῦτο πεπόνθασιν οἱ βάρβαροι διὰ πολλὰς αἰτίας, ἃς οὐ καιρὸς ἐν τῷ παρόντι λέγειν, καὶ χρόνος οὐθεὶς μέχρι τοῦ παρόντος ἀπομαθεῖν ἢ παρανομῆσαί τι περὶ τοὺς ὀργιασμοὺς τῶν θεῶν ἔπεισεν οὔτ' Αἰγυπτίους οὔτε Λίβυας οὔτε Κελτοὺς οὔτε Σκύθας οὔτ' Ἰνδοὺς οὔτ' ἄλλο βάρβαρον ἔθνος οὐδὲν ἀπλῶς· εἰ μὴ τινες ὑφ' ἑτέρων ἐξουσίᾳ ποτὲ γενόμενοι τὰ τῶν κρατησάν- των ἡναγκάσθησαν ἐπιτηδεύματα μεταλαβεῖν.

Dionysius Halicarnassensis Hist., Rhet., Antiquitates Romanae Book 20, chapter 12, section 3, line 6

Vales. Ambr. Ἀναβάντων δὲ τῶν σὺν τῷ Πύρρῳ μετὰ τῶν ἐλεφάντων αἰσθησιν οἱ Ῥωμαῖοι λαβόντες σκυμνίον ἐλέφαντος τιτρώσκουσιν, ὃ πολλὴν ἀκοσμίαν τοῖς Ἑλλησιν ἐνεποίησε καὶ φυγὴν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δύο μὲν ἐλεφάντας ἀποκτείνουσιν, ὁκτὼ δὲ κατακλείσαντες εἰς χωρίον ἀνέξοδον παραδόντων τῶν ἐπ' αὐτοῖς Ἰνδῶν ζῶντας παραλαμβάνουσι, τῶν δὲ στρατιωτῶν πολὺν φόνον ἐργάζονται.

5.49 Apollonius Phil.

See Philostratus' *Life of Apollonius*.⁴⁷

Apollonius of Tyana (Ancient Greek: Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς; ca. 15?–ca. 100? CE[2]) was a Greek Neopythagorean philosopher from the town of Tyana in the Roman province of Cappadocia in Asia Minor. Little is known about him with certainty. Being a 1st-century orator and philosopher around the time of Christ, he was compared with Jesus of Nazareth by Christians in the 4th century[3] and by various popular writers in modern times.

Apollonius was born into a respected and wealthy Greek family,[4][5] his dates however are uncertain. His primary biographer, Philostratus the Elder (c.170–247 CE) places him c. 3 BCE to 97 CE.[6] Others agree that he was roughly a contemporary of Jesus of Nazareth. Charles P. Eells[7] states that his date of birth was three years before Jesus, whose date of birth is also uncertain. However, Philostratus, in his *Life of Apollonius of Tyana*, places him staying in the court of King Vardanes I of Parthia for a while, who ruled between c.40–47 CE. Apollonius began a five year silence at about the age of 20, and after the completion of this silence travelled to Mesopotamia and

47. http://en.wikipedia.org/wiki/Life_of_Apollonius_of_Tyana

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Iran. Philostratus also mentions emperors Nero, Vespasian, Titus, Domitian, and Nerva at various points throughout Apollonius' life. Given this information, a timeline of roughly the years 15–98 CE can be established for his adult life.

Philostratus devoted two and a half of the eight books of his *Life of Apollonius* (1.19–3.58) to the description of a journey of his hero to India. According to Philostratus' *Life*, en route to the Far East, Apollonius reached Hierapolis Bambyce (Manbij) in Syria (not Nineveh, as some scholars believed), where he met Damis, a native of that city who became his lifelong companion. Pythagoras, whom the Neo-Pythagoreans regarded as an exemplary sage, was believed to have travelled to India. Hence such a feat made Apollonius look like a good Pythagorean who spared no pains in his efforts to discover the sources of oriental piety and wisdom. As some details in Philostratus' account of the Indian adventure seem incompatible with known facts, modern scholars are inclined to dismiss the whole story as a fanciful fabrication, but not all of them rule out the possibility that the Tyanean actually did visit India.[23]

What seemed to be independent evidence showing that Apollonius was known in India has now been proved to be forged. In two Sanskrit texts quoted by Sanskritist Vidhushekhara Bhattacharya in 1943[24] he appears as "Apalūnya", in one of them together with Damis (called "Damīśa"), it is claimed that Apollonius and Damis were Western yogis, who later on were converted to the correct Advaita philosophy.[25] Some have believed that these Indian sources derived their information from a Sanskrit translation of Philostratus' work (which would have been a most uncommon and amazing occurrence), or even considered the possibility that it was really an independent confirmation of the historicity of the journey to India.[26] Only in 1995 were the passages in the Sanskrit texts proven to be interpolations by a modern (late 19th century) forger.[27] (From Wikipedia⁴⁸)

Apollonius Phil., *Apollonii epistulae* [Dub.] (0619: 003) "Flavii Philostrati opera, vol. 1", Ed. Kayser, C.L. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1964. Epistle 59, line 2

Βασιλεὺς Βαβυλωνίων Γάρμος Νεο- γύνδῃ Ἰνδῶν βασιλεῖ.

Apollonius Phil., *Apollonii epistulae* [Dub.] Epistle 59, line 4

Εἰ μὴ περίεργος ἦς, οὐκ ἂν ἦς ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος, οὐδὲ ἂν ἄρχων ἐν Ἰνδοῖς ἐδίκαζες Βαβυλωνίοις.

48. http://en.wikipedia.org/wiki/Apollonius_of_Tyana

5.50. AMMONIUS SACCAS

5.50 Ammonius Saccas

Ammonius Saccas (3rd century AD) (Ancient Greek: Ἀμμώνιος Σακκάς) was a Greek philosopher from Alexandria who was often referred to as one of the founders of Neoplatonism. He is mainly known as the teacher of Plotinus, whom he taught for eleven years from 232 to 243. He was undoubtedly the biggest influence on Plotinus in his development of Neoplatonism, although little is known about his own philosophical views. Later Christian writers stated that Ammonius was a Christian, but it is now generally assumed that there was a different Ammonius of Alexandria who wrote biblical texts. (From Wikipedia⁴⁹)

Ammonius Phil., In Aristotelis librum de interpretatione commentarius (4016: 003) “Ammonius in Aristotelis de interpretatione commentarius”, Ed. Busse, A. Berlin: Reimer, 1897; Commentaria in Aristotelem Graeca 4.5. Page 30, line 33

τῶν οὖν τοιούτων φωνῶν χωρίζει τὸ ὄνομα προστεθὲν τὸ <κατὰ συνθήκην,> ταῦ-
τὸν σημαῖνον τῷ θέσει· συνέθεντο γὰρ πρὸς ἀλλήλους Ἕλληνες μὲν τοῖσδε τοῖς ὀνό-
μασι τὰ πράγματα καλεῖν, Ἴνδοι δὲ ἑτέροις καὶ Αἰγύπτιοι ἄλλοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ
ποτὲ μὲν ἄλλοις ποτὲ δὲ ἑτέροις.

5.51 Agathemerus

Agathemerus (Greek: Ἀγαθήμερος) was a Greek geographer who during the Roman Greece period published a small two-part geographical work titled A Sketch of Geography in Epitome (τῆς γεωγραφίας ὑποτυπώσεις ἐν ἐπιτομῇ), addressed to his pupil Philon. The son of Orthon, Agathemerus is speculated to have lived in the 3rd century. Although much is not known about Agathemerus historically, he lived after Ptolemy, whom he often quotes, and before the formation of Constantinople on the site of Byzantium by Constantine the Great in 328 AD as he mentions only the old city Byzantium. From his speaking of Albion ἐν ἣ στρατόπεδα ἱδρύται, it has been thought that he wrote not very long after the erection of the wall of Severus. This is

49. http://en.wikipedia.org/wiki/Ammonius_Saccas

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

probably true, but the language is scarcely definite enough to establish the point.[1]

Agathemerus's work consists chiefly of extracts from Ptolemy, Artemidorus Ephesius and other earlier writers. In his work, he gives a short account of the various forms assigned to the Earth by previous geographers. He calculated the distances between land masses and seas, and then laid down important distances on the inhabited part of the Earth using the stadiametric method. (From Wikipedia⁵⁰)

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio (0090: 001) "Geographi Graeci minores, vol. 2", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 2, line 12

Πρῶτος δὲ Δημόκριτος, πολύπειρος ἀνὴρ, συνείδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μήκος τοῦ πλάτους ἔχουσα· συνήνεσε τούτῳ καὶ Δικαίαρχος ὁ Περιπατητικός· Εὐ-δοξος δὲ τὸ μήκος διπλοῦν τοῦ πλάτους, ὁ δὲ Ἐρατο-σθένης πλεῖον τοῦ διπλοῦ· Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον, Ἰππάρχος δὲ τραπεζοειδῆ, ἄλλοι οὐροειδῆ, Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν [δὲ] πρὸς ἑω καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐ-ρον δ' ὅμως πλατύτερα [τὰ] πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio Section 7, line 8

Ἔθνη δὲ οἰκεῖν τὰ πέρατα κατ' ἀπληρώτην Βακτριανούς, κατ' εὐρον Ἰνδοῦς, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ Αἰθιοπίαν, κατὰ νότον τὴν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπίαν, κατὰ λευκόνοτον τοὺς ὑπὲρ Σύρτις Γαράμαντας, κατὰ Λίβα Αἰθιοπας δυσμικοὺς [τοὺς] ὑπὲρ Μαύρους, κατὰ ζέφυρον Στήλας καὶ ἀρχὰς Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατ' ἀργέστην Ἰβηρίαν τὴν νῦν Ἰσπανίαν, κατὰ δὲ Θρασκίαν [Κελτοὺς καὶ τὰ ὅμορα, κατὰ δ' ἀπαρκτίαν] τοὺς ὑπὲρ Θράκην Σκύθας, κατὰ δὲ βορρᾶν Πόντον, Μαιῶτιν, Σαρμάτας· κατὰ καικίαν Κασπίαν θάλασσαν καὶ Σάκας.

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio Section 15, line 5

Μῆκος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ Γάγγου εἰς τὰ Γάδαιρα σταδίων μυριάδων ζ' καὶ ,ηφμέ', οὕτως· ἀπὸ μὲν Γάγγου ποταμοῦ ἕως Μυριάνδρου τῆς ἐν Ἰσικῶ κόλπῳ σταδίων μυριάδων δ' καὶ ,αψκε' οὕτως· ἀπὸ Γάγγου ἐπὶ ἐκβολὰς Ἰνδοῦ ποταμοῦ σταδίων μυρίων ,ς· ἀπὸ Ἰνδοῦ ἕως Κασπίων πυλῶν μυρίων ,ετ'· ἐπὶ τὸν Εὐφράτην σταδίων μυρίων ν'· εἰς Μυριάνδρον στα-δίων τοε'.

5.52 Celsus

50. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agathemerus>

5.52. CELSUS

Celsus (Greek: Κέλσος) was a 2nd century Greek philosopher and opponent of Early Christianity. He is known for his literary work, The True Word (Account, Doctrine or Discourse) (Λόγος Ἀληθείας), written about by Origen. This work, c. 177[1] is the earliest known comprehensive attack on Christianity.

According to Origen, Celsus was the author of an anti-Christian work titled The True Word. This work was lost, but we have Origen's account of it in his writings.[2] It was during the reign of Philip the Arab that Origen received this work for rebuttal.[3] Origen's refutation of The True Word contained its text, interwoven with Origen's replies. Origen's work has survived and thereby preserved Celsus' work with it.[4]

Celsus seems to have been interested in Ancient Egyptian religion,[5] and he seemed to know of Jewish logos-theology, both of which suggest The True Word was composed in Alexandria.[6] Celsus wrote at a time when Christianity was being actively persecuted[7] and when there seems to have been more than one emperor.[8][9][10][11][12]

As an anti-Christian Greek philosopher, Celsus mounted an attack on Christianity. Celsus wrote that Jesus's father was a Roman soldier named Panthera. The views of Celsus drew responses from Origen who considered it a fabricated story.[13][14] Raymond E. Brown states that the story of Pantera is a fanciful explanation of the birth of Jesus which includes very little historical evidence - Brown's analysis does not presuppose the doctrine of the "virgin birth," but cites the lack of historical evidence for Celsus' assertion.[15] In addition, Celsus addressed the miracles of Jesus, holding that "Jesus performed His miracles by sorcery (γοητεία)":[16][17][18] (From Wikipedia⁵¹)

Celsus Phil., Ἀληθείας λόγος (1248: 001) "Der Ἀληθείας λόγος des Kelsos", Ed. Bader, R. Stuttgart: Kohlhammer, 1940; Tübinger Beiträge zur Altertumswissenschaft 33. Chapter 1, section 14c, line 6

ὅρα οὖν εὐθέως τὸ φίλαυτον τοῦ τοῖσδε μέν τισι πιστεύ-
οντος ὡς σοφοῖς ἔθνεσι, τῶνδε δὲ καταγινώσκοντος ὡς πάντη ἀνοή-
των. ἄκουε γὰρ λέγοντος τοῦ Κέλσου ὅτι ἔστιν ἀρχαῖος ἄνωθεν λόγος, περὶ ὃν δὴ αἰεὶ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σοφώτατα καὶ πόλεις καὶ ἄνδρες σοφοὶ κατεγέροντο. καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔθνος σοφώτατον εἰπεῖν κἂν παραπλη-
σίως Αἰγυπτίοις καὶ Ἀσσυρίοις καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις καὶ Ὀδρύσαις καὶ Σαμόθραξι καὶ Ἐλευσινίοις τοὺς Ἰουδαίους.

Celsus Phil., Ἀληθείας λόγος Chapter 1, section 24, line 6

51. <http://en.wikipedia.org/wiki/Celsus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Μετὰ ταῦτά φησιν, ὅτι οἱ αἰπόλοι καὶ ποιμένες ἕνα ἐνόμισαν θεὸν εἶτε Ὑψιστον εἴτ' Ἀδωναῖον εἴτ' Οὐράνιον εἴτε Σαβαώθ εἴτε καὶ ὅπη καὶ ὅπως χαίρουσιν ὀνομάζοντες τόνδε τὸν κόσμον· καὶ πλείον οὐδὲν ἔγνωσαν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ φησι μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ' Ἑλληνισι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία ἢ τῷ δεῖνα, φέρ' εἰπεῖν, παρ' Ἰνδοῖς ἢ τῷ δεῖνα παρ' Αἰγυπτίοις. Ἰδωμεν δὲ τίνα τρόπον συκοφαντεῖ Ἰουδαίους ὁ πάντ' ἐπαγγελλόμενος εἰδέναι Κέλσος λέγων αὐτοὺς σέβειν ἀγγέλους καὶ γοητεία προσκεῖσθαι, ἥς ὁ Μωϋσῆς αὐτοῖς γέγονεν ἐξηγητής. ἐπαγγέλλεται δὲ διδάξειν ἐξῆς, πῶς καὶ Ἰουδαῖοι ὑπὸ ἀμαθίας ἐσφάλησαν ἐξαπατῶμενοι. ἐπαγγεῖλάμενος δ' ὁ Κέλσος ὕστερον διδάξειν τὰ περὶ Ἰουδαίων πρῶτον ποιεῖται τὸν λόγον περὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ὡς γενομένου ἡγεμόνος τῇ καθὼ Χριστιανοὶ ἐσμεν γενέσει ἡμῶν καὶ φησιν αὐτὸν πρὸ πάνυ ὀλίγων ἐτῶν τῆς διδασκαλίας ταύτης καθηγήσασθαι

Celsus Phil., Ἀληθῆς λόγος Chapter 5, section 34, line 23

Σκύθαις γε μὴν καὶ ἀνθρώπους δαίνυσθαι καλόν· Ἰνδῶν δὲ εἰσιν οἱ καὶ τοὺς πατέρας ἐσθίοντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι.

Celsus Phil., Ἀληθῆς λόγος Chapter 5, section 34, line 35

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατεσθίουσιν, εἶρετο παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Celsus Phil., Ἀληθῆς λόγος Chapter 6, section 80, line 9

.. ἔνθεον ἔθνος εἶναι τῷ Κέλσῳ δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ἰνδοί, ὧν τινας ἐν τοῖς προειρημένοις ἔλεγε καὶ ἀνθρωπείων γεγεῦσθαι σαρκῶν.

5.53 Ephraem Syrus

Ephrem the Syrian (Syriac: ܐܦܪܗܡ ܣܝܪܝܐ, ܡܪܝܬܐ ܡܪܝܬܐ Mār Efrēm Sūryāyâ; [1] Greek: Ἐφραίμ ὁ Σῦρος; Latin: Ephraem Syrus; ca. 306 – 373) was a Syriac deacon and a prolific Syriac-language hymnographer and theologian of the 4th century. [2] [3] [4] [5] His works are hailed by Christians throughout the world and many denominations venerate him as a saint. He has been declared a Doctor of the Church in Roman Catholicism. He is especially beloved in the Syriac Orthodox Church. (From Wikipedia⁵²)

52. http://en.wikipedia.org/wiki/Ephraem_Syrus

5.54. AELIUS HERODIANUS

Ephraem Syrus Theol., *Sermo asceticus* (4138: 005) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 1”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1988, Repr. 1995. Page 130, line 2

Θαυμαστὸν γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα, ἀδελφοί, θεωροῦντες τὰ ἄγρια ζῶα συναγόμενα εἰς ἓν· ἐλέ- φαντας μὲν ἀπὸ Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος ἐρχομένους· λέοντας καὶ παρδάλεις μετὰ προβάτων καὶ αἰγῶν μιγάδας, καὶ μηδὲν ἀδικοῦντας· ἐρπετά τε καὶ πετεινὰ ἄνευ τινὸς διώκοντος ἐρχόμενα καὶ κύκλῳ τῆς κιβωτοῦ ἀυλιζόμενα· καὶ ταῦτα ἐπὶ ἡμέρας ἱκανάς· αὐτόν τε τὸν Νῶε μετὰ σπουδῆς κατασκευάζειν τὴν κιβωτόν, καὶ ἐμβοῶντα αὐτοῖς, μετανοεῖτε, καὶ οὐκ ἡνείχοντο.

Ephraem Syrus Theol., *De recordatione mortis et de uirtute ac de diuitiis* (4138: 062) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 4”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1992. Page 251, line 14

Τίς ἀνακλιθήσεται ἐπὶ ταῖς ἀργυρενδέτοις κλίναις καὶ τῶν ἐξ Ἰνδικῆς ἐχόντων τὸν ἀπαρτισμόν;

Ephraem Syrus Theol., *Sermo in Ionam prophetam et de paenitentia Niniuitarum* (4138: 153) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 7”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1998. Page 319, line 8

Ὡς Ἴνδοι ἐφαίνοντο ἐκ τῶν μελλόντων κακῶν.

5.54 Aelius Herodianus

Aelius Herodianus (Latin; Greek *Αἴλιος Ἡρωδιανός*) or Herodian (fl. 2nd c. CE) was one of the most celebrated grammarians of Greco-Roman antiquity. He is usually known as Herodian except when there is a danger of confusion with the historian also named Herodian.

He was the son of Apollonius Dyscolus and was born in Alexandria. From there he seems to have moved to Rome, where he gained the favour of the emperor Marcus Aurelius, to whom he dedicated a work on prosody. (From Wikipedia⁵³)

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., *Rhet., De prosodia catholica* (0087: 001) “Grammatici Graeci, vol. 3.1”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1867, Repr. 1965. Part+volume 3,1, page 13, line 12

<Ἀτιντάν> υἱὸς Μακεδόνοιο καὶ ἔθνος Μακεδονίας. <Βραχμάν> 20 Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὗς καὶ Βράχμας καλοῦσιν.

53. http://en.wikipedia.org/wiki/Aelius_Herodianus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 19, line 1

Τὰ εἰς <ων> παραληγόμενα <α> μακρῶ βαρύνεται, <Ἄων> ἔθνος Βοιω- τίας, <Δάων> ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς ἀπὸ Δάονος, <Χάων> ἔθνος Ἡπείρου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 43, line 9

Τὰ εἰς <εξ> ὀνόματα βαρύνεται, <Λέλεξ, Βέρεξ> ἔθνος μεταξύ Ἰν- δίας καὶ Αἰθιο- πίας ὡς Τιμοκράτης ὁ Ἀδραμυττηνός, <ἐπίτεξ, ἀγχίτεξ, πιτυτάλεξ> καὶ εἴ τι ὅμοιον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 3

Βαρύνεται δὲ τὰ εἰς <ας> καθαρὸν, <Νικίας, Λυσίας, Ἀρχίας, Λοξίας, Γορ- γίας, Ἐρυξίας, δρακοντίας, ὀνοματίας, κοππατίας, ταρα- ξίας, κοχλίας, τραυματίας, Πα- πίας, Ὠπίας> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 4

Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ «ἐν δὲ αὐτοῖσι οἰκέουσι ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν πο- ταμὸν Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆϊον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 6

μέχρι τούτου Ὠπίαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημὴ μέχρις Ἰνδῶν».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 12

<Καλατίας> γένος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 53, line 23

<Σάλγας> ποταμὸς τῆς Μαυριτανίας, <Βησσύγας> ποταμὸς τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 54, line 22

* Τὰ εἰς <κας> βαρύνονται, <Πελέκας, Περδίκκας, Κώκας, Κρίκας> ποταμὸς, <Σά- κας, Λάκας, Πολύκκας> ποταμὸς Μακεδονίας, <Ματάκας> ὄνομα εὐνούχου, <Ἰνδύ- κας, Κοτύκας> βασιλεὺς Παφλαγο- νίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 60, line 6

Τὰ εἰς <βης> δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι βαρύνεται <Λάβης, λέβης, Κέ- βης, Κάβης, Χάβης, Σίβης>20, Ἰνδικὸν ἔθνος, <Βύβης> πό- λιν κατὰ Πευκετίους καὶ τὸ ἐθνικὸν οἱ Βύβαι ὁμοφώνως ὡς Λοκροὶ καὶ Δελφοί.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 5

5.54. AELIUS HERODIANUS

Στράβων ιζ' (p. 802), «καὶ Λύκων πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τὸν τράγον» <Πάνδης> καὶ <Σίνδης> ἔθνη Ἰνδικά, <Ἔσδης> ἔθνος Ἰβηρικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 24

<Κέλτης>· οὕτως γὰρ Στράβων φησὶ τοὺς Κελτούς. <Κώφης>20 Ἰνδικὸς ποταμός, ὡς Στράβων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμ- βάλλει» (p. 697) καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἶτα ὁ Ὑδά- σπης, εἶτα ὁ Ἀκεσίνης καὶ ὕστατος ὁ Ὑπανις» (ibid.).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 25

<Κώφης>20 Ἰνδικὸς ποταμός, ὡς Στράβων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμ- βάλλει» (p. 697) καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἶτα ὁ Ὑδά- σπης, εἶτα ὁ Ἀκεσίνης καὶ ὕστατος ὁ Ὑπανις» (ibid.).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 66, line 18

τὸ μὲν <α> οἶον <Ἰλιάδης, Μενoitιάδης, Πυλάδης, Ἀλκιβιάδης· Μιλτιάδης, Δημά- δης> ἐκ τοῦ Δημέα- δης· <Ἀργεάδης> ὁ Ἀργεῖος· <Δειράδης>, ἀφ' οὗ δῆμος Δειράδες, <Δολογκιάδης> οἱ Δόλογκοι ἔθνος Θράκης· <Ἐνδυμωνιάδης> οἱ Ἐπειοί, <Ἡλιάδης> ὁ Ἡλεῖος, <Βερενικιάδης> ὁ Βερενικεύς, <Παρο- πανισσάδης> οἱ Παροπανίσσω ὄρει Ἰνδικῆς παροικοῦντες.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 68, line 33

<Ὑδάρκης> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 69, line 2

<Ὀξυδράκης> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀφ' ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτήρ ἐκλήθη· οἱ δὲ ψεῦδος τὸ περὶ τῶν Ὀξυδρακῶν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 71, line 19

Ἔτι τὰ εἰς <αρης>, εἰ μὴ ἐπίθετα εἴη, <Κυαξάρης, Παντάρης, Σωχάρης, Τυνδάρης, Ἀφάρης, Ἀμφιάρης, Καβάρης> ὄνομα ποταμοῦ, <Γανδάρης>20 Ἰνδῶν ἔθνος.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 72, line 17

<Σαρ- μάτης> ἔθνος Σκυθικόν, <Σαυρομάτης> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 75, line 3

<Ἀρα- χώτης> ποταμὸς Ἰνδικός, ὃς καὶ Ἀραχωτός.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 10

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

<ἐδρίτης, Ὠρίτης> ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 11

Στράβων πεντεκαίδεκάτῃ (p. 720) «τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν· Ἰνδῶν δέ ἐστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 13

καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ «ἔπειτα Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὥς ἐνοικοῦντας πέ- τραν .

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 26

<Ἀρματίτης> ἔθνικὸν Ἀρμάτων πόλεως πλη- θυντικῶς Ἰνδικῆς ὡς τοῦ ἔρμα <έρματίτης>· ἐστι καὶ πόλις Ἀρματίτης.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 76, line 32

<Ὀρβίτης> ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 86, line 23

* Τὰ εἰς <βις> δισύλλαβα ὀξύνεται ἢ βαρύνεται· καὶ ὀξύνεται μὲν τὰ παρώνυμα οἷον <λαβίς> παρὰ τὸ λαβή καὶ ἐπιθετικά οἷον <Λεσβίς> καὶ ἐκτείνοντα τὸ <ι> οἷον <βαλβίς>· τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα βαρύνεται, <ἱβις, Ἄρβις> ποταμὸς Ἰνδικῆς καὶ ἔθνος· λέγεται δὲ καὶ Ἄραβις.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 98, line 7

τὸ δὲ <Σάραπις> νῆσος ἐν Ἰνδικῷ κόλπῳ βαρύνεται.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 121, line 3

<Ἰαλύσιος, ἐτώσιος, Ῥώσιος, Ἀραχώσιος, Περκώ- σιος, Κριθώσιος, Γεδρώσιος> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 128, line 5

Τὰ εἰς <ος> καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ <ω> μετὰ <ι> προσγεγραμ- μένου παραληγόμενα προπερισπᾶται, <πατρῷος, ἡρῷος> καὶ <Ἡρῷος, ἡῷος, Ἀχελῷος> ποταμὸς Ἀκαρνανίας ἀπὸ Ἀχελῷου ἐλθόντος ἐκ Θετ- ταλίας μετὰ Ἀλκμαίωνος καὶ τὸ ἔθνικὸν ὁμοφώνως, <αἰδῷος, Μι- νῷος, Ἐλβῷος, Σαρδῷος, Πυθῷος, Ληθῷος, Ἰνδῷος, Γελῷος> ὁ οἰκῶν Γέλαν πόλιν Σικελίας ἴσως ἀπὸ τοῦ γέλως.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 130, line 14

5.54. AELIUS HERODIANUS

<Δυρβαῖος> ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρους καὶ τὴν Ἰνδι- κήν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 130, line 16

Κτησίας ἐν Περσικῶν ἰ' «χώρη δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκειται Δυρβαῖοι, πρὸς τὴν Βα-
κτρίην καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 141, line 15

τὸ δὲ <Σύναγγος> πόλις Φοινίκης καὶ <Σάλαγγος> ἔθνος Ἰταλίας – ἔστι δὲ καὶ
ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν – διπλασιαζόμενον ἔχει τὸ <γ>.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 142, line 27

σέση- μείωται τὸ <Ἰνδός> ποταμὸς καὶ ἐθνικὸν καὶ <Ὀρδός> ἔθνος Μακεδονίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 143, line 26

Τὰ εἰς <ζος> πάντα βαρύνεται, <ῶζος, ῥοῖζος, Γάζος> πόλις Ἰν- δική, <Τόπαζος>
νῆσος Ἰνδικὴ καὶ λίθος ὁμώνυμος τῇ νήσῳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 167, line 18

Τὰ εἰς <μος> προσηγορικὰ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς <λ> καταλήγου-
σαν ὀξύνεται, <ὀφθαλμός, τιλμός, ψαλμός, παλμός, ἰνδαλμός>.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 181, line 8

ὀξύνονται δὲ ταῦτα· <Τυρσηνός, Ἀβυδηνός, Ἀσσακηνός> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 192, line 5

ἔστι καὶ Τύρος τῆς Λακωνικῆς καὶ νῆσος πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, ἣν Ἀρτεμί-
δωρος Τύλον διὰ τοῦ <λ> καλεῖ, ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 198, line 18

Κάσπειρος> πόλις Πάρθων προσεχὴς τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 212, line 30

<Παροπάνισσος> πόλις καὶ ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπανισσάδαι οἱ οἰκοῦντες.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 221, line 29

<Ἀραχωτός> ποταμὸς Ἰνδικῆς ῥέων ἀπὸ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων
ἐνδεκάτῃ (p. 513).

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 221, line 30

καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἀραχωτοὶ πόλις Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 228, line 7

ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 241, line 19

<Μωριεῖς> ἔθνος Ἰνδικὸν ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 248, line 8

Τὰ εἰς <α> μακρὸν καὶ εἰς <η> τῶν εἰς <ους> περισπωμένων περισπᾶται ἀργυροῦς
<ἀργυρᾶ>, ἔστι δὲ καὶ μητρόπολις τῆς ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 252, line 28

* Τὰ εἰς <δα> βαρύνεται, <Σίνδα> πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς,
<Πέδα> πόλις Αὐσονική, <Σίβδα> πόλις Καρίας, <Γάδδα> χωρίον Ἀραβίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 255, line 9

καὶ <Βουκεφάλα> πόλις Ἰνδικῆς, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος «ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς
ὄχθαις τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ὥκισε, Νίκαιαν – Βουκεφά- λαν δὲ ἐνθα δια-
βάντος καὶ μαχομένου ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκε- φάλας λεγόμενος».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 256, line 30

<Σώλιμνα> πόλις Ἰνδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 257, line 27

<Κάρμνα> νῆσος τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 257, line 29

<Μάργανα> πόλις τῆς Ἰν- δικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 258, line 8

<Κάρμιννα> νῆσος Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 259, line 20

* Τὰ εἰς <αρα> ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παροξύνεται, <Κυπάρα> κρήνη Σικελίας, ἥ
καὶ Ἀρέθουσα ἐλέγετο, <Βατεράρα> πόλις Λιγύων. <Ἰνδάρρα> Σικανῶν πόλις.

5.54. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 264, line 2

<Παναίουρα> πόλις Ἰνδική περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 264, line 9

<Βαλβέρουρα>· οὕτως τινὲς Ἰνδικὴν πόλιν Ἰβηρίας φασίν, μεθ' ὧν καὶ <δίφουρα>
ἢ γέφυρα.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 266, line 25

<Νῦσα> πόλεις πολλάι, ἐν Ἑλικῶνι, ἐν Θρόακῃ, ἐν Καρίᾳ, ἐν Ἀραβίᾳ, ἐν Αἰγύπτῳ,
ἐν Νάξῳ, ἐν Ἰνδοῖς, ἐπὶ τοῦ Καυκά- σου ὄρους, ἐν Εὐβοίᾳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 268, line 19

ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ τρίτη Ἰνδι- κῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ
Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος – καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ <ἔπισσα> παρ' Ἑκαταίῳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 271, line 1

* Τὰ εἰς <τα> δισύλλαβα σπάνια ὄντα βαρύνεται, <Γέντα> πόλις Ἰν- δική τῆς
ἐκτὸς Γάγγου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 272, line 5

τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 272, line 32

<Κάθαια> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 14

τετάρτη πόλις Ὠριτῶν, ἔθνους Ἰχθυοφάγων, κατὰ τὸν περίπλου τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 15

πέμπτη ἐν τῇ Ὠπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 15

ἕκτη πάλιν Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 16

ἑβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 19

τες- σαρεσκαϊδεκάτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῶ ἔθνει.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 20

πεντεκαϊδεκάτη παρὰ τοῖς Ἀραχώτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 277, line 33

<Βουκεφάλεια> πόλις ἐπὶ τῷ Βουκε- φάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδίᾳ
παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 277, line 34

<Γήρεια> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 278, line 20

ιὰ μεταξύ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 279, line 35

<Σάνεια> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 287, line 5

<Ἀετία>· οὕτως ἐκλήθη ἡ Αἴγυπτος ἀπὸ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 288, line 6

<Γεδρωσία> χώρα Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 297, line 10

<Δαρσανία> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 297, line 14

<Καρμανία> χώρα τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 306, line 20

<Ροδόη> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 316, line 14

Πολύβιος γ'. <Ἰνδική> πόλις Ἰβηρίας πλησίον Πυρήνης.

5.54. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 321, line 9

<Πατάλη> πόλις Ἰνδική, ἥ καὶ Πάταλα λέγεται, <Πετάλη, Μυρτάλη.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 328, line 24

<Ρωγάνη> πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 328, line 25

<Ταπροβάνη> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσει.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 333, line 5

τὸ δὲ <Παταληνὴ> νῆσος Ἰνδική ὁξύνεται, τινὲς δὲ καὶ βαρυτόνως Παταλήνην ὡς Πριήνην ἀναγινώσκουσιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 341, line 28

ἔστι καὶ ἄλλη χερρόνησος τῆς Ἰνδικῆς <Χρυσῇ> καλου- μένη.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 345, line 9

<Ἀργάντη> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 346, line 27

τὸ δὲ <Μαράχη> πόλις Ἰνδικὴ κύριον ἐστίν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 352, line 29

ἔστι καὶ Ἄρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς – <αἶμα, βῆμα, ῥῆμα, χρῆμα, σῆμα>, ὅθεν <Κυνόσσημα> τόπος Λιβύης.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 361, line 30

<Σεσίνδιον> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 368, line 4

ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 379, line 14

* Τὰ εἰς <γον> καὶ <δον> οὐδέτερα κύρια ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαρ- ὁξύνεται, <Βήσσυγα> ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 380, line 11

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὸ δὲ <Ἡμωδόν> ὄρος Ἰνδι- κὸν ὀξύνεται, τινὲς δὲ προπαροξυτόνως Ἡμωδον λέγουσιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 380, line 22

* Τὰ εἰς <κον> κύρια βαρύνεται, <Μάζακα> πόλις Καππαδοκίας ἢ νῦν Καισάρεια, <Μάσσακα> πόλις Ἰνδῶν, Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 13

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 14

<Πάταλα> πόλις Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 33

<Τάξιλα> πόλις Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 388, line 6

<Παλίμβοθρα> πόλις Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 398, line 1

<Σήρ> ἔθνος Ἰνδικόν, ὅθεν σηρικὰ τὰ πολυτελῆ ἱμάτια.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παθῶν (0087: 009) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 331, line 1

τοῦ <ι> τραπέντος εἰς <ε> γίνεται Δεόνυσος (οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσι) καὶ συναιρέσει Δεύνυσος ὡς Θεόδοτος Θεύδο- τος· ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ δὲ τὴν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεύς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παθῶν Part+volume 3,2, page 354, line 4

σημαίνει δὲ τὸ ἄγαλμα ἢ ὁμοίωμα οἶον «δείκηλα προΐαλλεν» (Apoll. Rhod. IV 1672) καὶ «δείκελον Ἰφιγόνης» παρὰ Παρθενίῳ· ὥσπερ παρὰ τὸ πέμπω πέμ- πελος (σημαίνει δὲ τὸν πολλῶν ἐνιαυτῶν ὄντα), οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείκω τὸ δεικνύω γίνεται δείκελος καὶ ἐκτάσει τοῦ <ε> εἰς <η> δείκηλον τὸ Ἰνδαλμα.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας (0087: 011) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 444, line 18

Τὰ διὰ τοῦ <ινδος> εἴτε διςύλλαβα εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τοῦ <ι> γράφεται οἶον Ἰνδός, Ἀλινδος, Ἰσινδος πόλις Μακεδονίας, Ἀριν-δος ὄνομα ποταμοῦ.

5.54. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας
Part+volume 3,2, page 492, line 28

ἔνιοι φασίν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης, δεῦνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἰνδοί, ὡς Ἰόβας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας
Part+volume 3,2, page 592, line 20

<Τόπαζος> νῆσος Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ κλίσεως ὀνομάτων
(0087: 013) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 652, line 13

Τὰ εἰς <κας> λήγοντα ἅπαντα ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Πελέκας Πελέκα, Κώκας Κώκα, Κρίκας Κρίκα (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Σάκας Σάκα, Πολύκκας Πολύκκα (ἔστι δὲ ποταμὸς Μακεδονίας), Ματάκας Ματάκα (ἔστι δὲ ὄνομα εὐνούχου]1, Ἰνδύκας Ἰνδύκα, Κοτύκας Κοτύκα (ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως Παφλαγονίας).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ κλίσεως ὀνομάτων
Part+volume 3,2, page 653, line 15

σεσημειώται τὸ Βάμβλας Βάμβλα ἰσοσυλ- λάβως κλινόμενον, ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως Ἰνδῶν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων (0087: 026) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 872, line 23

Ἀργάντη πόλις Ἰνδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων
Part+volume 3,2, page 872, line 24

τὸ ἐθνικὸν ἔδει <Ἀργανταῖος>, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἢ <Ἀργαντηνός ἢ Ἀργαντίτης>.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων
Part+volume 3,2, page 881, line 26

Τόπαζος νῆσος Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων
Part+volume 3,2, page 892, line 2

ἔστι καὶ Ἄρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Partitiones (= Ἐπιμερισμοί) [Sp.?] (e codd. Paris. 2543 + 2570) Page 170, line 16

Τὰ εἰς ιξ βαρύτονα, μὴ Δωρικῶς τρεπόμενα εἰς α, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἷον· πέρδιξ· φοῖνιξ· κώδιξ· Ἰνδιξ· καὶ τὰ ὅμοια.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Partitiones (= Ἐπιμερισμοί) [Sp.?] (e codd. Paris. 2543 + 2570) Page 229, line 4

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Τὰ εἰς ὧν λήγοντα ὀξύτονα θηλυκὰ, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· οἶον· τρυγῶν, τρυγόνος· ἀηδόνης· Γοργόνος· σταγόνος· λαγόνος· σιαγόνος· χιόνος· θηλαμόνος· ἀμαζόνος· Χαλκηδόνος· Χαρκηδόνος· καὶ Ὀλοσσόνος· ἰνδικτιῶνος δὲ μέγα.

5.55 Archigenes

Archigenes (Ἀρχιγένης), an eminent ancient Greek physician, who lived in the 1st and 2nd centuries.

He was the most celebrated of the sect of the Eclectici, and was a native of Apamea in Syria; he practised at Rome in the time of Trajan, 98-117, where he enjoyed a very high reputation for his professional skill. He is, however, reprobated as having been fond of introducing new and obscure terms into the science, and having attempted to give to medical writings a dialectic form, which produced rather the appearance than the reality of accuracy. Archigenes published a treatise on the pulse, on which Galen wrote a Commentary; it appears to have contained a number of minute and subtle distinctions, many of which have no real existence, and were for the most part the result rather of a preconceived hypothesis than of actual observation; and the same remark may be applied to an arrangement which he proposed of fevers.

He, however, not only enjoyed a considerable degree of the public confidence during his lifetime, but left behind him a number of disciples, who for many years maintained a respectable rank in their profession. The name of the father of Archigenes was Philippus; he was a pupil of Agathinus, whose life he once saved; and he died at the age either of sixty-three or eighty-three.[1]

The titles of several of his works are preserved, of which, however, nothing but a few fragments remain; some of these have been preserved by other ancient authors, and some are still in manuscript in the King's Library at Paris.[2] By some writers he is considered to have belonged to the sect of the Pneumatici.[3]

He is mentioned several times by Juvenal, in his Satires.[4] (From Wikipedia⁵⁴)

54. <http://en.wikipedia.org/wiki/Archigenes>

5.56. HERODIAN

Archigenes Med., Fragmenta (0661: 001) “Frammenti medicinali di Archigene”, Ed. Brescia, C. Naples: Libreria Scientifica Editrice, 1955. Page 17, line 18

ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις τοῦ κύφους αὕτη· λίτου γαγάτου ☐ <γ> ἐλενίου ☐ <ς> ἀσπαλάθου φλοιοῦ ☐ <ζ> ρίζης ἀσφοδέλου ☐ <δ> βράθυος ☐ <ς> ἀρκευθίδος φλέρια <ρ> βδέλλης πετραικῆς ☐ <ζ> ἰσχάδων λιπαρῶν ἀτέγκτων ☐ <β> ἀμμωνιακοῦ ☐ <γ> ὀνύχου Ἰνδικοῦ σπέρματος πηγάνου ἀγρίου κόστου ἀνὰ ☐ <ς> καρύων κο.

Archigenes Med., Fragmenta Page 19, line 28

βαλαυστίων ταρ’ <α> μάκερος ταρ’ <α> ☐ ὀμφακίου ταρ’ <α> ὑοσκυάμου σπέρματος ταρ’ <α> κέρατος ἐλαφείου ταρ’ ☐ ὀπίου ταρ’ <β> βάτου ἁώρου καρποῦ ταρ’ <α> μύρτου μέλανος ταρ’ <α> σμύρνης τρωγλ<οδ>ύτιδος ταρ’ ☐ λυκίου Ἰνδικοῦ ταρ’ ☐ κοραλίου ταρ’ <α> σιδίων ταρ’ ☐ κρόκου ταρ’ <α> σχοι- νάνθης ταρ’ ☐ ρόδων ξηρῶν ταρ’ ☐ Λημνίας σφραγίδος ταρ’ <α> ☐ ἄρνογλώσσου χυλοῦ ταρ’ <α> ἀκακίας ταρ’ <α> λαδάνου ταρ’ <α> μαράθρου σπόρου ἀνίσου ἀνὰ ταρ’ ☐ στυπτηρίας λιβάνου ἀνὰ ταρ’ <α> ῥοῦ μαγειρικοῦ ταρ’ ☐ γῆς Σαμίας ταρ’ ☐ κοιλίας περιστερᾶς ταρ’ ☐ κοιλίας ἀλεκτρυόνος ἀσταφίδων ἄνευ τῶν γιγάρτων ρόδων ἀνὰ ταρ’ τῷ κόμμεος ταρ’ <α> χαλκίτεως κισσῆρεως ὀπτῆς ἀνὰ ταρ’ ☐ χυλοῦ ὑποκιστίδος ταρ’ <α> λαγωῦ πιτύας ταρ’.

Archigenes Med., Fragmenta inedita (0661: 002) “Frammenti inediti di Archigene”, Ed. Calabrò, G.L., 1961; Bollettino del comitato per la preparazione della edizione nazionale dei classici greci e latini 9. Page 70, line 13

ἡ κυφοειδὴς καὶ πρὸς τὰ ἐν θώρακι πάντα· σταφίδων σαρκὸς ☐ <κε>, κρόκου ☐ <α>, καλάμου Ἰνδικοῦ ☐ <β>, βδελλίου ☐ <β>, κινναμώμου ☐ <α>, κασίας ☐ <γ>, σχοίνου ἄνθους ☐ <β>, σμύρνης ☐ <δ>, τερεβινθίνης ☐ <δ>, ἀσπαλάθου ῥινήματος ☐ <β>, ναρδοστάχυος ☐ <γ>, μέλιτος ☐ <ις>, οἴνου τὸ ἄρκοῦν, γλυκέος τὸ αὐταρκες.

Archigenes Med., Fragmenta inedita Page 70, line 25

Ἄλλη κυφοειδὴς Ἀνδρομάχου ποιεῖ καὶ πρὸς βῆχας καὶ ἀναγωγὰς ὑγρῶν κρόκου, κινναμώμου, σμύρνης ἀνὰ ☐ <α>, βδελλίου ☐ <δ>, ἀσπαλάθου τετρώβολον, σχοίνου ἄνθους ☐ <γ>, καλάμου Ἰνδικοῦ ☐ <β>, κασίας ☐ <α>, ναρδοστάχυος ☐ <α>, τερεβινθίνης ☐ <ις>, μέλιτος κατὰ κοτύλης C, σταφίδων λιπαρῶν ☐ <ρξ> τὰς σάρκας κεκαθαρμένας, οἴνου παλαιοῦ στύφοντος τὸ ἄρκοῦν εἰς τὸ βρέξαι τὴν σταφίδα καὶ τὸ βδέλλιον καὶ τὴν σμύρνην.

5.56 Herodian

Herodian or Herodianus of Syria (ca. 170–240) was a minor Roman civil servant who wrote a colourful history in Greek titled History of the Empire

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

from the Death of Marcus in eight books covering the years 180 to 238. His work is not entirely reliable although his relatively unbiased account of Elagabalus is more useful than that of Cassius Dio. He was a Greek (perhaps from Antioch) who appears to have lived for a considerable period of time in Rome, but possibly without holding any public office. From his extant work, we gather that he was still living at an advanced age during the reign of Gordianus III, who ascended the throne in 238. Beyond this, nothing is known of his life. (From Wikipedia⁵⁵)

Herodianus Hist., Ab excessu divi Marci (0015: 001) “Herodiani ab excessu divi Marci libri octo”, Ed. Stavenhagen, K. Leipzig: Teubner, 1922, Repr. 1967. Book 1, chapter 15, section 5, line 1

τότε γοῦν εἶδομεν ὅσα ἐν γῆρα- φαῖς ἐθαυμάζομεν· ἀπό τε γὰρ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν, εἴ τι πρότερον ἄγνωστον ἦν, μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἀρκ- τῆος γῆς ζῶα πάντα φονεύων Ῥωμαίοις ἐδείξε.

On marksmanship and dissolution of an emperor: “From India and Ethiopia, from lands to the north and to the south, any animals hitherto unknown he displayed to the Romans and then dispatched them. On one occasion he shot arrows with crescent-shaped heads at Moroccan ostriches, birds that move with great speed, both because of their swiftness afoot and the sail-like nature of their wings.”⁵⁶

5.57 Arrian of Nicomedia

5.57.1 About Arrian

Arrian of Nicomedia (/ˈæriən/; Latin: Lucius Flavius Arrianus Xenophon; Greek: Ἀρριανός c. AD 86 – 160) was a Roman (ethnic Greek)[3] historian, public servant, military commander and philosopher of the 2nd-century Roman period. As with other authors of the Second Sophistic, Arrian wrote primarily in Attic (Indica is in Herodotus’ Ionic dialect, his philosophical works in Koine Greek). (From Wikipedia)

On *Anabasis Alexandri*:

55. <http://en.wikipedia.org/wiki/Herodian>.

56. http://www.tertullian.org/fathers/herodian_01_book1.htm.

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

Anabasis Alexandri (Greek: Ἀλεξάνδρου ἀνάβασις Alexándrou anábasis), the Campaigns of Alexander by Arrian, is the most important source on Alexander the Great. The Greek term anabasis referred to an expedition from a coastline into the interior of a country. The term katabasis referred to a trip from the interior to the coast. So a more literal translation would be The Expedition of Alexander. This work on Alexander is one of the few surviving complete accounts of the Macedonian conqueror's expedition. Arrian was able to use sources which are now lost, such as the contemporary works by Callisthenes (the nephew of Alexander's tutor Aristotle), Onesicritus, Nearchus, and Aristobulus, and the slightly later work of Cleitarchus. Most important of all, Arrian had the biography of Alexander by Ptolemy, one of Alexander's leading generals and possibly his half-brother. It is primarily a military history; it has little to say about Alexander's personal life, his role in Greek politics or the reasons why the campaign against Persia was launched in the first place. (From Wikipedia)

5.57.2 *Historia Indica*

Text: Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica (0074: 002) "Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2", Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.).

ΙΝΔΙΚΗ

1.1.1 Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ ποταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, 1.2.1 ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὡσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανε ὡσαύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν. 1.3.1 οὗτοι πάλαι μὲν Ἀσσυρίοις ὑπήκοοι ἦσαν, ἔπειτα Μήδοισιν, ἐπὶ δὲ Μήδοισι Περσέων ἤκουον, καὶ φόρους ἀπέφερον Κύρῳ τῷ Καμβύσου ἐκ τῆς γῆς σφῶν, οὓς 1.4.1 ἔταξε Κῦρος. Νυσαῖοι δὲ οὐκ Ἰνδικὸν γένος ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἅμα Διονύσῳ ἐλθόντων ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδῶν, τυχὸν μὲν [καὶ] Ἑλλήνων, ὅσοι ἀπόμαχοι αὐτῶν ἐγένοντο ἐν τοῖς πολέμοις οὕστινας πρὸς Ἰνδοὺς Διόνυσος 1.5.1 ἐπολέμησε, τυχὸν δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων τοὺς ἐθέλοντας τοῖς Ἑλλησιν συνώκισε, τὴν τε χώραν Νυσαίην ὠνόμασεν ἀπὸ τῆς τροφοῦ τῆς Νύσης Διόνυσος καὶ τὴν πόλιν 1.6.1 αὐτὴν Νῦσαν. καὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς τῇ πόλει, ὅτου ἐν τῇσιν ὑπωρεΐησιν ὤκισται ἡ Νῦσα, Μηρὸς κληίζεται ἐπὶ 1.7.1 τῇ συμφορῇ ἣτινι ἐχρήσατο εὐθύς γεγνημένος. ταῦτα μὲν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ Διονύσῳ ἐποίησαν, καὶ ἐξηγείσθων αὐτὰ 1.8.1 ὅσοι λόγιοι Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων· ἐν Ἀσσακηνοῖσι δὲ Μάσσασκα, πόλις μεγάλη, ἵναπερ καὶ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσακίης· καὶ ἄλλη πόλις Πευκελαΐτις, μεγάλη καὶ αὐτή, οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ. ταῦτα μὲν ἔξω τοῦ 1.8.5 Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὤκισται πρὸς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ τὸν 2.1.1 Κωφῆνα· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἔω, τοῦτό μοι ἔστω ἡ Ἰνδῶν γῆ καὶ Ἰνδοὶ οὗτοι ἔστωσαν. ὅροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν βορέου ἀνέμου ὁ 2.2.1 Ταῦρος τὸ ὄρος. καλέεται δὲ οὐ Ταῦρος ἔτι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἀλλὰ ἄρχεται μὲν ἀπὸ θαλάσσης ὁ Ταῦρος τῆς κατὰ Παμφύλους τε καὶ Λυκίην καὶ Κίλικας παρατείνει τε ἔστε τὴν πρὸς ἔω θάλασσαν, τέμνων τὴν Ἀσίην πᾶσαν, 2.3.1 ἄλλο δὲ ἄλλη καλέεται τὸ ὄρος, τῇ μὲν Παραπάμισος, τῇ δὲ Ἡμωδός, ἄλλη δὲ Ἰμαὸν κληίζεται, καὶ τυχὸν ἄλλα 2.4.1 καὶ ἄλλα ἔχει οὐνόματα. Μακεδόνες δὲ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες Καύκασον αὐτὸ ἐκάλεον, ἄλλον τοῦτον Καύκασον, οὐ τὸν Σκυθικόν, ὥς καὶ [τὸν] ἐπέκεινα τοῦ 2.5.1 Καυκάσου λόγον κατέχειν ὅτι ἦλθεν Ἀλεξάνδρος. τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπείργει ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἵνα περ αὐτὸς κατὰ δύο στόματα ἐκδιδῷ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ 2.5.5 στόματα, κατὰ περ τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ συνεχέα, 2.6.1 ἀλλ' ὥς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπ' ὧν τὸ Δέλτα ποιεῖται τὸ Αἰγύπτιον, ὧδέ τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιεῖ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, οὐ μείον τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦτο 2.7.1 Πάταλα τῇ Ἰνδῶν γλώσσει καλέεται. τὸ δὲ πρὸς νότου τε ἀνέμου καὶ μεσαμβρίας αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπείργει τὴν Ἰνδῶν γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἔω ἡ αὐτὴ θά- 2.8.1 λασσα ἀπείργει. τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίας κατὰ Πάταλά τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς ὥφθη πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ πρὸς ἔω Ἀλεξάνδρος μὲν οὐκ ἐπῆλθε τὰ [δὲ] πρόσω ποταμοῦ 2.9.1 Ὑφάσιος, ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγγ- γεω καὶ ἵνα τοῦ Γάγγεω αἱ ἐκβολαὶ καὶ πόλις Παλίμ- 3.1.1 βοθρα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῶν Γάγγη. ἐμοὶ δὲ <Ἑρα- τοσθένης> ὁ Κυρηναῖος πιστότερος ἄλλου ἔστω, ὅτι γῆς 3.2.1 περιόδου περὶ ἔμελλεν Ἑρατοσθένει. οὗτος ἀπὸ τοῦ ὄρεος τοῦ Ταύρου, ἵνα τοῦ Ἰνδοῦ αἱ πηγαί, παρ' αὐτὸν <τὸν> Ἰνδὸν ποταμὸν ἰόντι ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς μυρίους σταδίους καὶ τρισχι- 3.3.1 λίους τὴν πλευρὴν λέγει ἐπέχειν τῆς γῆς τῆς Ἰνδῶν. ταυ- τησὶ δὲ ἀντίπορον πλευρὴν ποιεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρεος παρὰ τὴν ἐφ' ἣν θάλασσαν, οὐκέτι ταύτῃ τῇ πλευρῇ ἴσην, ἀλλὰ ἄκρην γὰρ ἀνέχειν ἐπὶ μέγα εἴσω εἰς τὸ πέ- 3.3.5 λαγος, ἐς τρισχιλίους σταδίους μάλιστα ἀνατείνουσιν τὴν ἄκρην· εἴη ἂν ὧν αὐτῷ ἡ πλευρὴ τῆς Ἰνδῶν γῆς <ἡ> πρὸς ἔω μυρίους καὶ ἑξακισχιλίους σταδίους ἐπέχουσα. 3.4.1 τοῦτο μὲν αὐτῷ πλάτος τῆς Ἰνδῶν γῆς συμβαίνει, μῆκος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρας ἐπὶ ἔω ἔστε μὲν ἐπὶ πόλιν Παλίμ- βοθρα μεμετρημένον σχοίνοισι λέγει ἀναγράφειν καὶ – εἶναι γὰρ ὁδὸν βασιλὴν – τοῦτο ἐπέχειν ἐς μυ- 3.4.5 ρίους σταδίους· τὰ δὲ ἐπέκεινα οὐκέτι ὡσαύτως ἀτρεκέα· 3.5.1 φήμας δὲ ὅσοι ἀνέγραψαν, ξὺν τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούσῃ ἐς τὸ πέλαγος ἐς μυρίους σταδίους μάλιστα ἐπέχειν λέγου- σιν· εἶναι δὲ ἂν ὧν τὸ μῆκος τῆς Ἰνδῶν γῆς σταδίων 3.6.1 μάλιστα δις μυρίων. <Κτησίης> δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων, οὐδὲ <Ὀνη- σίκριτος>, τρίτην μοῖραν τῆς πάσης γῆς. <Νέαρχος> δὲ μηνῶν τεσσάρων ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς 3.7.1 Ἰνδῶν γῆς. <Μεγασθένης> δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐς ἐσπέ- ρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὅ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιεοῦσι· καὶ λέγει <Μεγασθένης> μυρίων καὶ

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἐξακισχι- 3.8.1 λίων σταδίων εἶναι ἵναπερ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ. τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῷ μῆκος γί- νεται, καὶ ἐπέχει <σταδίους> τριηκοσίους καὶ δισχιλίους καὶ δισμυρίους ἵναπερ τὸ στενότατον αὐτοῦ. 3.9.1 ποταμοὶ δὲ τοσοῖδε εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὅσοι οὐδὲ ἐν τῇ πάσῃ Ἀσίῃ. μέγιστοι μὲν ὁ Γάγγης τε καὶ ὁ Ἰνδός, ὅτου καὶ ἡ γῇ ἐπώνυμος, ἄμφω τοῦ τε Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἰστροῦ τοῦ Σκυθικοῦ, καὶ εἰ ἐς 3.10.1 ταῦτὸ συνέλθοι αὐτοῖσι τὸ ὕδωρ, μέζονες. δοκέειν δὲ

ἔμοιγε, καὶ ὁ Ἀκεσίνης μέζων ἐστὶ τοῦ τε Ἰστροῦ καὶ τοῦ Νείλου, ἵναπερ παραλαβὼν ἅμα τὸν τε Ὑδάσπεα καὶ τὸν Ὑδραῶτα καὶ τὸν Ὑφασιν ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ὥς 3.10.5 καὶ τριάκοντα αὐτῷ στάδια τὸ πλάτος ταύτῃ εἶναι· καὶ τυχὸν καὶ ἄλλοι πολλοὶ μέζονες ποταμοὶ ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ρέουσιν. 4.1.1 ἀλλὰ οὐ μοι ἀτρεκέες ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα Ὑφάσιος ποταμοῦ ἰσχυρίσασθαι, ὅτι οὐ πρόσω τοῦ Ὑφάσιος ἦλθεν 4.2.1 Ἀλέξανδρος. αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ ὅσοι ἄλλοι 4.3.1 μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· αὐτόν τε γὰρ μέγαν ἀνίς- χεῖν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς ἐωυτὸν τὸν τε Καῖνὰν ποταμὸν καὶ τὸν Ἐραννοβόαν καὶ τὸν Κοσσό- ανον, πάντας πλωτούς, ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ 4.4.1 Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτούς, ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγό- ρανιν καὶ Ὠμαλιν. ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμινά- σης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώματις ἐξ 4.5.1 ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μαδυανδινῶν ῥέων, καὶ ἐπὶ τού- τοισιν Ἄμυστις παρὰ πό- λιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύμαγισ ἐπὶ <τοῖσι> Παζάλαις καλουμένοισι· καὶ Ἐρέννεσις ἐν 4.6.1 Μάθαις, ἔθνη Ἰνδικῶ, συμβάλλει τῷ Γάγγῃ. τού- των λέγει <Μεγασθένης> οὐ- δένα εἶναι τοῦ Μαιάνδρου 4.7.1 ἀποδέοντα, ἵναπερ ναυσίπορος ὁ Μαιάνδρος. εἶναι ὦν τὸ εὖρος τῷ Γάγγῃ, ἔνθαπερ αὐτὸς ἐωυτοῦ στεινότατος, ἐς ἑκατὸν σταδίους· πολ- λαχῇ δὲ καὶ λιμνάζειν, ὥς μὴ ἄποπτον εἶναι τὴν πέρην χώραν, ἵναπερ χθαμαλὴ τέ 4.8.1 ἐστὶ καὶ οὐδαμῇ γηλόφοισιν ἀνεστηκυῖα. τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτὸν ἔρχεται. Ὑδραῶτης μὲν ἐν Καμβισθόλοις, παρει- ληφώς τὸν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστρύβαις καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκαίων καὶ τὸν Σύδρον ἐξ Ἀττακηνῶν <ρέοντα>, ἐς 4.9.1 Ἀκεσίνην ἐμβάλλει. Ὑδά- σπης δὲ ἐν Συδράκαις ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον ἐν Ἀρίσπησιν ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκ- 4.10.1 διδοῖ καὶ οὗτος. ὁ δὲ Ἀκεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκε- σίνην ἐκδιδόι. τούτων ὁ Ἀκεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωυτοῦ ἤδη ὀνόματι ἐς- 4.11.1 βάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν. Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαίτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροϊάν, ἐκ- 4.12.1 διδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν. καθύπερθε δὲ τουτέων Πάρεννος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν. Σόανος δὲ ἐκ τῆς ὀρεινῆς τῆς Ἀβισσαρέων ἔρη- μος ἄλλου ποταμοῦ ἐκδιδόι ἐς αὐτόν. καὶ τουτέων τοὺς 4.13.1 πολλοὺς <Μεγασθένης> λέγει ὅτι πλωτοὶ εἰσιν. οὐκ οὐκ ἀπιστίαν χρή ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω μηδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἰστρον καὶ τοῦ Νείλου 4.14.1 τὸ ὕδωρ. ἐς μὲν γε τὸν Νεῖλον οὐδένα ποταμὸν ἐκδι- δόντα ἴσμεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ διώρυχας τετμημένας

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

κατὰ 4.15.1 τὴν χώραν τὴν Αἰγυπτίην· ὁ δὲ Ἰστρος ὀλίγος μὲν ἀνίσχει ἀπὸ τῶν πηγέων, δέχεται δὲ πολλοὺς ποταμούς, ἀλλὰ οὔτε πλήθει ἴσους τοῖς Ἰνδῶν ποταμοῖσιν, οἱ ἐς τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην ἐκδιδοῦσιν, πλωτοὺς δὲ 4.15.5 δὴ καὶ κάρτα ὀλίγους, ὧν τοὺς μὲν αὐτὸς ἰδὼν οἶδα, τὸν 4.16.1 Ἔνον τε καὶ τὸν Σάον. Ἔνος μὲν ἐν μεθορίῳ τῆς Νω-ρικῶν καὶ Ραιτῶν γῆς μίγνυται τῷ Ἰστρῷ, ὁ δὲ Σάος κατὰ Παίονας. ὁ δὲ χώρος, ἵνα περ συμβάλλουσιν οἱ ποταμοί, Ταυροῦνος καλέεται. ὅστις δὲ καὶ ἄλλον οἶδε 4.16.5 ναυσίπορον τῶν ἐς τὸν Ἰστρον ἐκδιδόντων, ἀλλὰ οὐ πολλοὺς που οἶδε. 5.1.1 τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθους τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ 5.2.1 ταῦτα ὡς ἀκοῇ ἀναγεγράφθω. ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα <Μεγασθένης> ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἑῶν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον, ὥστε τοὺς πάντας 5.2.5 ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοί, 5.3.1 ναυσίποροι πάντες, ἀλλ' οὐδὲ <Μεγασθένης> πολλὴν δοκεῖ μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλήν γε <δὴ> ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες· συγγενέσθαι γὰρ Σανδροκόττω λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ 5.4.1 Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἔτι τούτῳ μείζονι. οὗτος ὧν ὁ <Μεγασθένης> λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀν- 5.5.1 θρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ 5.6.1 ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι, Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύ-θεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα καταστρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν 5.7.1 κρατέοντα. Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς βουλευμασιν. ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπ' 5.8.1 Ἰνδοὺς μῶνον. καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει ὡς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς καὶ καταστρεψαμένου Ἰνδοὺς, Ἡρακλέος δὲ περί 5.9.1 οὐ πολλός. Διονύσου μὲν γε καὶ Νῦσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατηλασίας, καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς 5.9.5 μάχας, καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάστικτος ἐοῦσα, κατάπερ

τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα. ἀλλὰ τὴν Ἄορνον γὰρ πέτρην, ἣντινα Ἀλέξανδρος βίῃ ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡρακλῆς οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξελεῖν, Μακεδονικὸν δοκεῖ μοί τι κόμπασμα, 5.10.5 κατάπερ ὧν καὶ τὸν Παραπάμισον Καύκασον ἐκάλεον Μακεδόνες, οὐδέν τι προσήκοντα τοῦτον τῷ Καυκάσῳ. 5.11.1 καὶ τι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπαμισάδαισι, τοῦτο ἔφασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτήνος τὸ ἄντρον, ἐν ᾧ ἐκρέματο ἐπὶ τῇ κλοπῇ τοῦ πυρός. 5.12.1 καὶ δὴ καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῷ γένει, ὅτι δορὰς ἀμπε-χομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους στρατηλασίας ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φορέουσιν τε οἱ Σίβαι καὶ τῇσι 5.12.5 βουσὶν αὐτῶν ῥόπαλον ἐπικέκασται, καὶ τοῦτο ἐς μνήμην 5.13.1 ἀνέφερον τοῦ ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέους. εἰ δὲ

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

τῷ πιστὰ ταῦτα, ἄλλος ἂν οὗτος Ἡρακλῆς εἴη, οὐχ ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος [οὗτος] ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἢ τις καὶ κατὰ τὴν ἄνω χώραν οὐ πόρρω τῆς Ἰνδῶν γῆς ὤκισμένος μέγας 5.13.5 βασιλεύς. 6.1.1 ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ πιστὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· (ἔστε γὰρ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες 6.2.1 οὐ πάντῃ ἀπιστοὶ εἰσιν)· ἐπεὶ καὶ τότε λέγει <Μεγασθένης> ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ ὄνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλαίων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης, τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοῖς ὄνδε. οὐδὲν εἶναι ὅτῳ ἀντέχει τὸ ὕδωρ, <καὶ> οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλεῖν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμεννότερον πάντων εἶναι 6.3.5 τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον. 6.4.1 ὕεται δὲ ἡ Ἰνδῶν γῆ τοῦ θέρεος, μάλιστα μὲν τὰ ὄρεα, Παραπάμισός τε καὶ ὁ Ἡμωδὸς καὶ τὸ Ἰμαϊκὸν ὄρος, καὶ ἀπὸ τούτων μεγάλοι καὶ θολεροὶ οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν. 6.5.1 ὕεται δὲ τοῦ θέρους καὶ τὰ πεδιά τῶν Ἰνδῶν, ὥστε λιμνάζει τὰ πολλὰ αὐτέων. καὶ ἔφυγεν ἡ Ἀλεξάνδρου στρατιὴ ἀπὸ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ μέσου θέρεος, ὑπὲρ 6.6.1 βαλόντος τοῦ ὕδατος ἐς τὰ πεδιά. ὥστε ἀπὸ τῶνδε ἔξεστι τεκμηριουῖσθαι καὶ τοῦ Νείλου τὸ πάθημα τοῦτο, ὅτι εἰκὸς [εἶναι] ὕεσθαι τὰ Αἰθιοπικὰ ὄρεα τοῦ θέρεος, καὶ ἀπ' ἐκείνων ἐπιπλάμενον τὸν Νεῖλον ὑπερβάλλειν ὑπὲρ 6.7.1 τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν τὴν Αἰγυπτίην. θολερὸς ὢν καὶ οὗτος ῥέει ἐν τῇδε τῇ ὥρῃ, ὥς οὔτε ἂν ἀπὸ χιόνος τηκομένης ἔρρεεν, οὔτε εἰ πρὸς τῶν ὥρῃ θέρεος πνεόντων ἐτησίων ἀνέμων ἀνεκόπτετό οἱ τὸ ὕδωρ· ἄλλως τε οὐδὲ 6.8.1 χιονόβλητα εἴη ἂν τὰ Αἰθιοπικὰ ὄρεα ὑπὸ καύματος. ὕεσθαι δὲ κατὰπερ τὰ Ἰνδῶν οὐκ ἔξω ἐστὶ τοῦ εἰκότος, ἐπεὶ καὶ τὰλλα <ἡ> Ἰνδῶν γῆ οὐκ ἀπέοικε τῆς Αἰθιοπίης καὶ οἱ ποταμοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοίως τῷ Νείλῳ τῷ Αἰθιοπηίῳ τε 6.8.5 καὶ Αἰγυπτίῳ κροκοδείλους τε φέρουσιν, ἔστιν δὲ οἱ αὐτῶν καὶ ἰχθύας καὶ ἄλλα κήτεα ὅσα ὁ Νεῖλος πλὴν ἵππου τοῦ ποταμίου, – <Ὀνησίκριτος> δὲ καὶ τοὺς 6.9.1 ἵππους τοὺς ποταμίους λέγει ὅτι φέρουσι – τῶν τε ἀνθρώπων αἱ ιδέαι οὐ πάντῃ ἀπάδουσιν αἱ Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιοπικῶν. οἱ μὲν πρὸς νότου ἀνέμου Ἰνδοὶ τοῖς Αἰθίοψι μᾶλλον τι εἰκότασι μέλανές τε ιδέσθαι εἰσὶ καὶ ἡ κόμη 6.9.5 αὐτοῖς μέλαινα, πλὴν γε δὴ ὅτι σιμοὶ οὐχ ὡσαύτως οὐδὲ οὐλόκρανοι ὡς Αἰθίοπες, οἱ δὲ βορειότεροι τούτων κατ' Αἰγυπτίους μάλιστα ἂν εἶεν τὰ σώματα. 7.1.1 ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τὰ ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης>, δυοῖν δέοντα. καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς συμφέρομαι <Μεγασθένης>, τὸ δὲ ἀτρεκέες οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ 7.1.5 πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμύ- 7.2.1 ξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους. πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς, καθάπερ Σκυθῶν τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώμενοι ἄλλοτε ἄλλῃ τῆς Σκυθίας ἀμείβουσιν, οὔτε πόλης οἰκόντες οὔτε 7.3.1 ἱερὰ θεῶν σέβοντες. οὕτω μὲν Ἰνδοῖσι πόλης εἶναι μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα, ἀλλ' ἀμπίσχεσθαι μὲν δορὰς θηρίων ὅσων κατακάνοιεν, σιτέεσθαι δὲ τῶν δένδρων τὸν φλοιόν. καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ 7.3.5 Ἰνδῶν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

φωνή τάλα, καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν, κατάπερ τῶν 7.4.1 φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἷά περ τολύπας. σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν γε 7.5.1 δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερός ἐγένετο Ἰνδῶν, πόληάς τε οἰκίσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἶνου τε δο- τῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπείρειν δι- 7.6.1 δάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα, ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπείρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διό- νυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν 7.7.1 ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου. βόας τε ὑπ' ἄροτρον ζεῦξαι Διόνυσον πρῶτον καὶ ἄροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὀπλοῖσι τοῖσιν ἀρηίοισι. 7.8.1 καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδασκε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικήν, τὸν κόρδακα

παρ' Ἑλλήσι καλούμενον, καὶ κομᾶν [Ἰνδοὺς] τῷ θεῷ μιτρηφορέειν τε ἀναδεῖξαι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο. 8.1.1 ἀπιόντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὡς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστήσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα. 8.2.1 καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα, τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα. καὶ τούτου 8.3.1 παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κραδεύαν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας. 8.4.1 Ἡρακλέα δέ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, 8.5.1 παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι. τοῦτον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρεσθαι, Ἰν- δικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι, Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα· καὶ ποταμὸς Ἰωμάνης πλωτὸς διαρρεῖ τὴν 8.6.1 χώραν αὐτῶν· τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρεε <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται. καὶ τούτῳ ἄρσενος μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν 8.6.5 γῇ – πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἐλθεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα – , θυγατέρα δὲ μουνογενέην. 8.7.1 οὐνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί Πανδαίην, καὶ τὴν χώραν, ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἥστινος ἐπέτρεψεν αὐτῇ ἄρχειν Ἡρακλῆς, Πανδαίην <καλεῖσθαι> τῆς παιδὸς ἐπώνυμον. καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς 8.7.5 πεντακοσίους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς 8.8.1 τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας. καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγουσιν, ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὅ τι περ κακόν, καινὸν 8.9.1 εἶδος ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμου γυναικείου, ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι, καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- 8.9.5 κτέανον καὶ εὐδαίμονες μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται, τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν 8.10.1

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

γλώσση καλεόμενον. τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ 8.11.1 τῇ ἐωυτοῦ εἶναι κόσμον. καὶ λέγει <Μεγασθένης>, θη- ρεύεσθαι τὴν κόγχην αὐτοῦ δικτύοισι, νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσσῃ κατὰ ταῦτο πολλὰς κόγχας, κατὰπερ τὰς μελίσσας. καὶ εἶναι γὰρ καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα 8.12.1 ἢ βασίλισσαν, ὡς τῇσι μελίσσησι. καὶ ὅστις μὲν ἐκεῖνον κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλ- λειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργαριτῶν· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασιλεύς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θηρατοὺς εἶναι τοὺς 8.12.5 ἄλλους. τοὺς ἐλόντας δὲ περιορᾶν κα- τασαπηνάει σφισι 8.13.1 τὴν σάρκα, τῷ δὲ ὁστέῳ ἐς κόσμον χρῆσθαι. καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὀρυσσόμενον. 9.1.1 ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἵνα ἐβασίλευσεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἡρακλέος, τὰς μὲν γυναῖκας ἐπταέτεις ἐούσας ἐς ὥρην γάμου ἰέναι, τοὺς δὲ ἄνδρας τεσσαράκοντα ἔτα 9.2.1 τὰ πλεῖστα βιώσκεσθαι. καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρὰ Ἰνδοῖσιν. Ἡρακλέα, ὁψιγόνου οἱ γε- νομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑαυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευταίην, οὐκ ἔχοντα ὅτῳ ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν 9.2.5 παῖδα ἐωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτει ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κάκεινης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν 9.3.1 βασιλέας. ποιῆσαι ὧν αὐτὴν Ἡρακλέα ὠραίην γάμου· καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο ὅτου ἡ Πανδαίῃ 9.4.1 ἐπῆρξε, ταῦτον τοῦτο γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, εἴπερ ὧν τὰ ἐς τοσόνδε ἄτοπα Ἡρακλέης οἷός τε ἦν ἐξεργάζεσθαι, κἂν αὐτὸν ἀποφῆναι μακροβιώτερον, 9.5.1 ὡς ὠραίῃ μιγῆ- ναι τῇ παιδί. ἀλλὰ γὰρ εἰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὥρης τῶν ταύτῃ παίδων ἀτρεκέα ἐστίν, ἐς ταῦτον φέρειν δοκεῖ ἔμοιγε ἐς ὃ τι περ καὶ <τὰ> ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἡλικίης ὅτι τεσ- σαρακοντούτεες ἀποθνήσκουσιν οἱ πρε- 9.6.1 σβύτατοι αὐτῶν. οἷς γὰρ τό τε γῆρας τοσῶδε ταχύτερον ἐπέρχεται καὶ ὁ θάνατος ὁμοῦ τῷ γήρᾳ, πάντως που καὶ 9.7.1 ἡ ἀκμὴ πρὸς λόγον τοῦ τέλεος ταχυτέρῃ ἐπανθέει. ὥστε τριακοντούτεες μὲν ὠμογέρον- τες ἂν που εἴεν αὐτοῖσιν οἱ ἄνδρες, εἴκοσι δὲ ἔτα γεγονότες οἱ ἔξω ἥβης νεηνί- σκoi, ἡ δὲ ἀκροτάτῃ ἥβῃ ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτα· καὶ 9.7.5 τῇσι γυναῖξιν ὥρῃ τοῦ γάμου κατὰ λόγον ἂν οὕτω ἐς 9.8.1 τὰ ἑπτὰ ἔτα συμβαίνοι. καὶ γὰρ τοὺς καρποὺς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαι τε ταχύτερον [μὲν] τῆς ἄλλης αὐτὸς οὗτος <Μεγασθένης> ἀνέ- γραψεν καὶ φθίνειν τα- χύτερον. 9.9.1 ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδρόκοττον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, ἔτα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ***, τὴν δὲ καὶ ἐς τριακό- 9.10.1 σια, τὴν δὲ εἴκοσιν τε ἑτέων καὶ ἑκατόν. πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇσιν Ἰνδοὶ λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν

ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καίτοι ἐπὶ 9.10.5 Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστατον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον. 9.11.1 ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε καὶ κρατῆσαι [πάντων] τοῖς ὅπλοις ὅσους γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων κρα- 9.12.1 τῆσαι, εἰ ἡ στρατιὴ ἤθελεν. οὐ μὲν δὴ οὐδὲ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἰνδῶν τινὰ ἔξω τῆς οἰκείης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην. 10.1.1 λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημεῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευ- τήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι καὶ τὰς 10.2.1 ὥδ' αἱ αὐτοῖσιν ἐπάδονται. πόλεων δὲ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέες ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθεος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσιαι, 10.3.1 ταύτας μὲν ξυλῖνας ποιέεσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐκ πλίνθου ποιεομένης διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἔνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλ- λοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία. 10.4.1 ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδεξίοις τε καὶ με- τεώροις τόποισι καὶ τούτοισι ψιλοῖσιν ὤκισμένοι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου 10.5.1 τε καὶ πηλοῦ ποιέεσθαι. μεγίστην δὲ πόλιν Ἰνδοῖσιν εἶναι <τὴν> Παλίμβοθρα καλεο- μένην, ἐν τῇ Πρασίων γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσὶ τοῦ τε Ἐραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· 10.5.5 ὁ δὲ Ἐραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποτα- μῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος, ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἐπειδὴν ἐμβάλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. 10.6.1 καὶ λέγει <Μεγασθένης> μήκος μὲν ἐπέχειν τὴν πόλιν καθ' ἑκατέρην τὴν πλευρὴν, ἵνα περ μακροτάτῃ αὐτῇ ἐωυτῆς ὤκισται, ἐς ὀγδοήκοντα σταδίου, τὸ δὲ πλάτος 10.7.1 ἐς πεντεκαίδεκα. τάφρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ πόλει τὸ εὖρος ἐξάπλεθρον, τὸ δὲ βάθος τριήκοντα πήχεων· πύρ- γους δὲ ἑβδομήκοντα καὶ πεντακοσίους ἔχειν τὸ τεῖχος 10.8.1 καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα. εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, 10.9.1 οὐδὲ τινὰ δοῦλον εἶναι Ἰνδόν. τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοι- σιν ἐς ταῦτό συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι. Λακεδαιμονίοις μὲν γε οἱ εἰλωτες δοῦλοί εἰσιν καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται, Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι, μήτι γε Ἰνδῶν τις. 11.1.1 νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γένηα. ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταὶ εἰσιν, πλήθει μὲν μείους τῶν 11.2.1 ἄλλων, δόξη δὲ καὶ τιμῇ γεραρότατοι· οὔτε γὰρ τι τῷ σώματι ἐργάζεσθαι ἀναγ- καίη σφιν προσκέαται οὔτε τι ἀποφέρειν ἀφ' ὅτων πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν. οὐδὲ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖς σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ 11.2.5 θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ <τῶν> 11.3.1 Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητὴς αὐτῷ τῆς θυ- σίης τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως 11.4.1 κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύσαντας. εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαν- 11.5.1 τεύεσθαι ὅτι μὴ σοφιστῇ ἀνδρὶ. μαντεύονται δὲ ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρέων τοῦ ἔτεος καὶ εἴ τις ἐς τὸ κοινὸν συμ- φορὴ καταλαμβάνει· τὰ ἴδια <δὲ> ἐκάστοισιν οὐ σφιν μέλει μαντεύεσθαι, ὥς οὐκ ἐξικνεομένης τῆς μαντικῆς 11.5.5 ἐς τὰ μικρότερα ἢ ὥς οὐκ ἄξιον <ὄν> ἐπὶ τούτοις πο- 11.6.1 νέεσθαι. ὅστις δὲ ἀμάρτοι ἐς τρεῖς μαντευ- σάμενος, τούτῳ δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γίνεσθαι οὐδέν, σιωπᾶν δὲ εἶναι ἐπά- ναγκες τοῦ λοιποῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαναγκάσει τὸν ἄνδρα τοῦτον φωνῆσαι, ὅτου ἡ σιωπὴ κατακέκριται. 11.7.1 οὔτοι γυμνοὶ διαιτῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν χειμῶνος ὑπαίθριοι ἐν τῷ ἡλίῳ, τοῦ δὲ θέρεος, ἐπὴν ὁ ἥλιος κατ- ἔχῃ, ἐν τοῖς λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλεσιν ὑπὸ δένδρεσι μεγάλοισιν, ὧν τὴν σκιὴν <Νέαρχος> λέγει ἐς πέντε πλέ- 11.7.5 θρα ἐν

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

κύκλω ἐξικνέεσθαι, καὶ ἂν καὶ μυρίους ἀνθρώ-
 πους ὑπὸ ἐνὶ δένδρεϊ σκιάζεσθαι· τη-
 λικαῦτα εἶναι ταῦτα 11.8.1 τὰ δένδρεα. σιτέονται δὲ <τὰ> ὥραϊα καὶ τὸν φλοιὸν τῶν
 δένδρων, γλυκύν τε ὄντα τὸν φλοιὸν καὶ τρόφιμον οὐ μείον ἢ περ αἱ βάλανοι τῶν φοι-
 νίκων. 11.9.1 δευτέροι δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν, οὗτοι πλή-
 θει πλεῖστοι Ἰνδῶν
 ἐόντες, καὶ τούτοις οὔτε ὅπλα ἐστὶν ἀρήϊα οὔτε μέλει τὰ πολεμῆια ἔργα, ἀλλὰ τὴν
 χώραν οὗτοι ἐργάζονται, καὶ τοὺς φόρους τοῖς τε βασι- 11.9.5 λεῦσι καὶ τῇσι πόλε-
 σιν, ὅσαι αὐτόνομοι, οὗτοι ἀποφέ- 11.10.1 ρουσι. καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖς
 Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφιν ἄπτεσθαι οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν
 τέμνειν, ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμοῦσι καὶ κα-
 τακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ
 πλησίον 11.10.5 αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδῶσιν ἢ θερίζουσιν.
 11.11.1 τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖς οἱ νομέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκόλοι. καὶ οὗτοι οὔτε
 κατὰ πόλης οὔτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι νομάδες τέ εἰσι καὶ ἀνὰ τὰ ὄρεα βιο-
 οῦσι. φόρον δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τῶν κτηνέων ἀποφέρουσι, 11.11.5 καὶ θηρεύουσιν οὗτοι
 ἀνὰ τὴν χώραν ὄρνιθας τε καὶ ἄγρια θηρία. 12.1.1 τέταρτον δὲ ἐστὶ τὸ δημιουργικόν
 τε καὶ καπηλικόν γένος. καὶ οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι καὶ φόρον ἀποφέρου-
 σιν ἀπὸ τῶν
 ἔργων τῶν σφετέρων, πλήν γε δὴ ὅσοι τὰ ἀρήϊα ὅπλα ποιέουσιν· οὗτοι δὲ καὶ μισθὸν
 ἐκ τοῦ κοι- 12.1.5 νοῦ προσλαμβάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ γένει οἱ τε ναυ-
 πηγοὶ καὶ οἱ
 ναῦται εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς ποταμούς

πλώουσι. 12.2.1 πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖς οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτε-
 ρον μετὰ τοὺς γεωρούς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον. καὶ οὗτοι
 ἄς- 12.3.1 κηταὶ μόνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσιν· τὰ δὲ ὅπλα ἄλλοι αὐτοῖς ποιέουσι
 καὶ ἵππους ἄλλοι παρέχουσι καὶ διακονοῦσιν ἐπὶ στρατοπέδῳ ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵπ-
 πους αὐτοῖς θεραπεύουσι καὶ τὰ ὅπλα ἐκκαθαίρουσι καὶ τοὺς 12.3.5 ἐλέφαντας ἄγουσι
 καὶ τὰ ἄρματα κοσμεοῦσι τε καὶ ἡνιο- 12.4.1 χεύουσιν. αὐτοὶ δέ, ἔστ' ἂν μὲν πολεμεῖν
 δέη, πολεμοῦ- σιν, εἰρήνης δὲ γενομένης εὐθυμέονται· καὶ σφιν μισθὸς ἐκ τοῦ κοινοῦ
 τοσούδε ἔρχεται ὥς καὶ ἄλλους τρέφειν ἀπ' αὐτοῦ εὐμαρέως. 12.5.1 ἔκτοι δὲ εἰσιν Ἰν-
 δοῖς οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι. οὗτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ
 κατὰ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βα-
 σιλεύονται Ἰνδοί,
 ἢ τοῖς τέλεσιν, ἵνα περ αὐτόνομοί εἰσι. 12.5.5 καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι
 οὐδέν, οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι. 12.6.1 ἑβδομοὶ δὲ εἰσιν οἱ ὑπὲρ τῶν κοι-
 νῶν βουλευόμενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ ἢ κατὰ πόλεις ὅσαι αὐτόνομοι σὺν 12.7.1 τῇσιν
 ἀρχῇσι. πλήθει μὲν ὀλίγον τὸ γένος τοῦτό ἐστι, σοφίῃ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ ἐκ πάντων
 προκεκριμένον. ἔθεν οἱ τε ἄρχοντες αὐτοῖς ἐπιλέγονται καὶ ὅσοι νο-
 μάρχαι καὶ
 ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακες τε καὶ στρα- 12.7.5 τοφύλακες, ναύαρχοί τε καὶ ταμίαι
 καὶ τῶν κατὰ γεωρ-
 γίην ἔργων ἐπιστάται. 12.8.1 γαμέειν δὲ ἐξ ἑτέρου γένους οὐ θέμις,
 οἷον τοῖσι γεωργοῖς ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ ἢ ἔμπαλιν. οὐδὲ δύο τέχνας ἐπιτηδεύειν
 τὸν αὐτὸν οὐδὲ τοῦτο θέμις, οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἑτέρου γένους εἰς ἕτερον, οἷον γεωργικὸν
 ἐκ 12.9.1 νομέως γενέσθαι ἢ νομέα ἐκ δημιουργικοῦ. μῦθόν σφισιν ἀνεῖται σοφιστὴν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐκ παντὸς γένεος γενέσθαι, ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφιστῆσιν εἰσι τὰ πρήγματα ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα. 13.1.1 θηρῶσι δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία κατάπερ καὶ Ἕλληνες, ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρα οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι 13.2.1 θηρίοις ἐπέοικεν. ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιλεξάμενοι ἄπεδον καὶ καυματώδεα ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐπαυλίσασθαι. τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργυῖας ποίονται, βάθος τε ἐς τέσσαρας. 13.3.1 τὸν δὲ χοῦν ὄντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ἐπὶ τὰ χεῖλεα ἐκάτερα τῆς τάφρου ἐπιφορήσαντες ἀντὶ τεί- 13.4.1 χεος διαχρέονται, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῷ χώματι τῷ ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σκηνάς σφιν ὀρυκτάς ποίονται, καὶ διὰ τουτέων ὅπας ὑπολείπονται, δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖσιν εἰσέρχεται καὶ τὰ θηρία προσάγοντα καὶ ἐσε- 13.5.1 λαύνοντα ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἔρκεος καταστήσαντες τῶν τινὰς θηλέων τρεῖς ἢ τέσ- 13.5.5 σαρας, ὅσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροήθεις, μίαν εἴσο- δον ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γεφυρώσαντες τὴν 13.5.5 τάφρον· καὶ ταύτη χοῦν τε καὶ πόαν πολλὴν ἐπιφέρουσι τοῦ μὴ ἀρίδηλον εἶναι τοῖσι θηρίοισι τὴν γέφυ- ραν, μή 13.6.1 τινὰ δόλον οἰσθῶσιν. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδῶν σφᾶς <ποι>έουσι κατὰ τῶν σκηνέων τῶν ὑπὸ τῇ τάφρῳ δεδυ- 13.6.5 κότες, οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες ἡμέρης μὲν οὐ πελάζουσι τοῖσιν οἰκουμένοισι, νύκτωρ δὲ πλανῶνται τε πάντη καὶ 13.6.5 ἀγέληδὸν νέμονται τῷ μεγίστῳ καὶ γενναιοτάτῳ σφῶν 13.7.1 ἐπόμενοι, κατάπερ αἱ βόες τοῖσι ταύροισιν. ἐπεὰν ὧν τῷ ἔρκει πελάσωσι, τὴν τε φωνὴν ἀκούοντες τῶν θηλέων καὶ τῇ ὁδμῇ αἰσθόμενοι, δρόμῳ ἵενται ὡς ἐπὶ τὸν χώρον τὸν πεφραγμένον· ἐκπεριελθόντες δὲ τῆς τάφρου τὰ 13.7.5 χεῖλεα εὐτ' ἂν τῇ γεφύρῃ ἐπιτύχωσιν, κατὰ ταύτην ἐς 13.8.1 τὸ ἔρκος ὠθέονται. οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι τὴν ἔσο- 13.8.1 δον τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρίων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν γέ- 13.8.1 φυραν ὀξέως ἀφείλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κώμας ἀπο- 13.8.1 δρα- μόντες ἀγγέλλουσι τοὺς ἐλέφαντας ὅτι ἐν τῷ ἔρκει 13.9.1 ἔχονται· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαίνουσι τῶν κρατίστων τε τὸν θυμὸν καὶ [τῶν] χειροηθεστάτων ἐλεφάντων, ἐπι- 13.9.1 βάντες δὲ ἐλαύνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος, ἐλάσαντες δὲ οὐκ αὐτίκα μάχης ἄπτονται, ἀλλ' 13.9.1 ἐῶσι γὰρ λιμῷ τε ταλαι- 13.9.5 πωρηθῆναι τοὺς ἀγρίους ἐλέφαντας καὶ ὑπὸ τῷ δίψει 13.10.1 δουλωθῆναι. εὐτ' ἂν δέ σφισι κακῶς ἔχειν δοκέωσι, τηνικαῦτα ἐπιστήσαντες αὐθις τὴν γέφυραν ἐλαύνουσί τε ὡς ἐς τὸ ἔρκος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχη ἴσταται κρα- 13.10.1 τερὴ τοῖσιν ἡμέροισι τῶν ἐλεφάντων πρὸς τοὺς ἐάλω- 13.10.5 κότας· ἔπειτα κρατέον- ται μὲν κατὰ τὸ εἶκός οἱ ἄγριοι 13.11.1 ὑπὸ τε τῇ ἀθυμίῃ καὶ τῷ λιμῷ ταλαιπωρούμενοι. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων καταβάντες παρειμένοισιν ἤδη τοῖ- 13.11.1 σιν ἀγρίοισι τοὺς πό- δας ἄκρους συνδέουσιν, ἔπειτα ἐγκελεύονται τοῖσιν ἡμέροισι πληγαῖς σφᾶς κολάζειν 13.11.5 πολλαῖς, ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ταλαιπωρεῖμενοι ἐς γῆν πέ- 13.11.5 σωσι. παραστάντες δὲ βρόχους περιβάλλουσιν αὐτοῖσι κατὰ τοὺς αὐχένας, καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κειμένοισι. 13.12.1 τοῦ δὲ μὴ ἀποσεῖσθαι τοὺς ἀμβάτας μηδέ τι ἄλλο ἀτά- 13.12.1 σθαλον ἐργάζεσθαι, τὸν τράχηλον αὐτοῖσιν ἐν κύκλῳ μαχαίρῳ ὀξεῖ ἐπιτέμνουσι, καὶ τὸν βρόχον κατὰ τὴν 13.13.1 τομὴν περιδέουσιν, ὡς ἀτρέμα ἔχειν τὴν κεφαλὴν τε καὶ 13.13.1 τὸν τράχηλον ὑπὸ τοῦ

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἔλκεος. εἰ γὰρ περιστρέφονται

ὑπὸ ἀτασθαλίας, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἔλκος ὑπὸ τῷ κάλῳ. οὕτω μὲν ὧν ἀτρέμα ἴσχουσι καὶ αὐτοὶ γνωσιμαχέοντες ἤδη 14.1.1 ἄγονται κατὰ τὸν δεσμὸν πρὸς τῶν ἡμέρων. ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κακότητα οὐκ ἄξιοι ἐκτῆσθαι, τού- 14.2.1 τοὺς ἐῷσιν ἀπαλλάττεσθαι ἐς τὰ σφέτερα ἤθεα. ἀγ<αγ>όν- τες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλὰ- 14.3.1 μου καὶ τῆς πόας τὰ πρῶτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν, οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περι- στάμενοι οἱ Ἴνδοι ὠδαῖσι τε καὶ τυμπάνοις καὶ κυμβά- λουσιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνά- 14.4.1 ζουσι. θυμόσοφον γὰρ εἶπερ τι ἄλλο θηρίον ὁ ἐλέφας, καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἄραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς ταφήν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήσπισαν κειμένους, οἱ δὲ καὶ πεσόντων προε- 14.4.5 κινδύνευσαν, ὃ δὲ τις πρὸς ὀργὴν ἀποκτείνας τὸν ἀμ- 14.5.1 βάτην ὑπὸ μετανόῃς τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. εἶ- δον δὲ ἐγῶγε καὶ κυμβαλίζοντα ἤδη ἐλέφαντα καὶ ἄλλους ὀρχεομένους, κυμβάλοις τῷ κυμβαλίζοντι πρὸς τοῖν σκελοῖν τοῖν ἔμπροσθεν προσηρτημένοι, καὶ πρὸς τῇ 14.6.1 προβοσκίδι καλεομένη ἄλλου κυμβάλου· ὃ δὲ ἐν μέρει τῇ προβοσκίδι ἔκρουε τὸ κύμ- βαλον ἐν ῥυθμῷ πρὸς ἐκα- τέροις τοῖν σκελοῖν, οἱ δὲ ὀρχεόμενοι ἐν κύκλῳ τε ἐχό- ρεον, καὶ ἐπαίροντές τε καὶ ἐπικάμπτοντες τὰ ἔμπρο- 14.6.5 σθεν σκέλεα ἐν τῷ μέρει ἐν ῥυθμῷ καὶ οὗτοι ἔβαινον, 14.7.1 καθότι ὁ κυμβαλίζων σφίσις ὑψηγέτο. βαίνεται δὲ ἐλέφας ἥρος ὥρη, κατάπερ βοῦς ἢ ἵππος, ἐπεὰν τῇσι θηλέησιν αἱ παρὰ τοῖσι κρο- τάφοις ἀναπνοαὶ ἀνοιχθεῖ- σαι ἐκπνέωσιν. κύει δὲ τοὺς ἐλαχίστους μὲν ἐκκαίδεκα 14.7.5 μῆνας, τοὺς πλείστους δὲ ὀκτωκαίδεκα. τίκει δὲ ἕν, κατάπερ ἵππος, καὶ τοῦτο ἐκτρέφει τῷ γάλακτι ἐς ἔτος 14.8.1 ὄγδοον. ζῶσι δὲ ἐλεφάντων οἱ πλεῖστα ἔτεα ζῶντες ἐς διηκόσια, πολλοὶ δὲ νόσῳ προτελευτῶσιν αὐτῶν· γῆρα 14.9.1 δὲ ἐς τόσον ἔρχονται. καὶ ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλ- μῶν ἱάμα τὸ βόειον γάλα ἐγχεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νόσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεα κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπλασσόμενα· ταῦτα παρ' 14.9.5 Ἰνδοῖσιν ἔστιν αὐτοῖσι ἱάματα. 15.1.1 τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὴν τίγριν πολλόν τι ἀλκιμωτέραν Ἰνδοὶ ἄγουσι. τίγριος δὲ δορὴν μὲν ἰδεῖν λέγει <Νέαρ- χος>, αὐτὴν δὲ τίγριν οὐκ ἰδεῖν· ἀλλὰ τοὺς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπηγέεσθαι, τί- γριν εἶναι μέγεθος μὲν ἡλίκον τὸν μέγι- 15.1.5 στον ἵππον, τὴν δὲ ὠκύτητα καὶ ἀλκὴν οἷον οὐδενὶ ἄλλῳ 15.2.1 εἰκάσαι· τίγριν γὰρ ἐπεὰν ὁμοῦ ἔλθῃ ἐλέφαντι, ἐπιπη- δᾶν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαντος καὶ ἄγχειν 15.3.1 εὐπετέως. ταύτας δέ, ἄστινας καὶ ἡμεῖς ὀρέομεν καὶ τίγριος καλέομεν, θῶας εἶναι αἰόλους καὶ μέζοντας ἥπερ 15.4.1 τοὺς ἄλλους θῶας. ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμήκων λέγει <Νέαρχος> μύρμηκα μὲν αὐ- τὸς οὐκ ἰδέειν, ὅποιον δὲ τινα μετεξέτεροι διέγραψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, δορὰς δὲ καὶ τούτων ἰδεῖν πολλὰς ἐς τὸ στρατόπεδον κατακο- 15.5.1 μισθείσας τὸ Μακεδο- νικόν. <Μεγασθένης> δὲ καὶ ἀτρε- κέα εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμήκων τὸν λόγον ἱστορεῖ τού- τους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ ἕνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, 15.5.5 ἵνα φωλεύσαιν, κατάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ μικροὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

μύρμηκες 15.6.1 ὀλίγον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν. ἐκείνους δέ – εἶναι γὰρ ἀλωπεκέων μέζονας – πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσίτιν εἶναι, καὶ 15.7.1 ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν. ἀλλὰ <Μεγα- σθένης> τε ἀκοὴν ἀπηγέεται, καὶ ἐγὼ ὅτι οὐδὲν τούτου ἀτρεκέστερον ἀναγράψαι ἔχω, ἀπίημι ἐκὼν τὸν ὑπὲρ 15.8.1 τῶν μυρμῆκων λόγον. σιττακοὺς δὲ <Νέαρχος> μὲν ὡς δὴ τι θαῦμα ἀπηγέεται ὅτι γίνονται ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, καὶ ὁποῖος ὄρνις ἐστὶν ὁ σιττακός, καὶ ὅπως φωνὴν ἴει 15.9.1 ἀνθρωπίνην. ἐγὼ δὲ ὅτι αὐτός τε πολλοὺς ὁπώπεα καὶ ἄλλους ἐπισταμένους ἦδεα τὸν ὄρνιθα, οὐδὲν ὡς <ὑπὲρ> ἀτόπου δῆθεν ἀπηγήσομαι· οὐδὲ ὑπὲρ τῶν πιθήκων τοῦ μεγέθους, ἢ ὅτι καλοὶ παρ’ Ἰνδοῖς πίθηκοί εἰσιν, 15.9.5 οὐδὲ ὅπως θηρῶνται ἐρέω. καὶ γὰρ ταῦτα γνώριμα ἐρῶ, 15.10.1 πλήν γε δὴ ὅτι καλοὶ που πίθηκοί εἰσιν. καὶ ὄφιας δὲ λέγει <Νέαρχος> θηρευθῆναι αἰόλους μὲν καὶ ταχέας, μέγαθος δέ, ὃν μὲν λέγει ἐλεῖν Πείθωνα τὸν Ἀντιγέ- νεος, πῆχεων ὡς ἐκκαίδεκα. αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς πολὺ 15.10.5 μείζονας τούτων λέγειν εἶναι τοὺς μεγίστους ὄφιας. 15.11.1 ὅσοι δὲ ἰητροὶ Ἕλληνες, τούτοισιν οὐδὲν ἄκος ἐξεύρητο ὅστις ὑπὸ ὄφεως δηχθεῖη Ἰνδικοῦ· ἀλλ’ αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἰῶντο τοὺς πληγέντας. καὶ ἐπὶ τῷδε <Νέαρχος> λέγει <ὅτι> συλλεγεμένους ἀμφ’ αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος 15.11.5 Ἰνδῶν ὅσοι ἰητρικὴν σοφώτατοι, καὶ κεκήρυκτο ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ὅστις δηχθεῖη, ἐπὶ τὴν σκηνὴν φοιτᾶν τὴν 15.12.1 βασιλέως. οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι καὶ τῶν ἄλλων νούσων τε καὶ παθέων ἰητροὶ ἦσαν. οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πάθεα γίνεται, ὅτι αἱ ὥραι σύμμετροί εἰσιν αὐτόθι· εἰ δέ τι μείζον καταλαμβάνοι, τοῖσι σοφιστῇσιν ἀνεκοινοῦντο· 15.12.5 καὶ ἐκείνοι οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐδόκεον ἰῆσθαι ὅ τι περ ἰήσιμον.

16.1.1 ἐσθῆτι δὲ Ἰνδοὶ λινέῃ χρέονται, κατάπερ λέγει <Νέ- αρχος>, λίνου τοῦ ἀπὸ τῶν δενδρέων, ὑπὲρ ὧν μοι ἤδη λέλεκται. τὸ δὲ λίνον τοῦτο ἢ λαμπρότερον τὴν χροίην ἐστὶν ἄλλου λίνου παντός, ἢ μέλανες αὐτοὶ ἐόν- 16.2.1 τες λαμπρότερον τὸ λίνον φαίνεσθαι ποιέουσιν. ἔστι δὲ κιθὼν λίνεος αὐτοῖς ἔστε ἐπὶ μέσῃ τὴν κνήμην, εἷμα δὲ τὸ μὲν περὶ τοῖσιν ὥμοισι περιβεβλημένον, τὸ δὲ περὶ 16.3.1 τῇσι κεφαλῇσιν εἰλιγμένον. καὶ ἐνώτια Ἰνδοὶ φορέου- σιν ἐλέφαντος ὅσοι κάρτα εὐδαίμονες· οὐ γὰρ πάντες 16.4.1 Ἰνδοὶ φορέουσι. τοὺς δὲ πώγωνας λέγει <Νέαρχος> ὅτι βάπτονται Ἰνδοί, χροίην δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην <βάπτον- ται>, οἱ μὲν ὡς λευκοὺς φαίνεσθαι οἷους λευκοτάτους, οἱ δὲ κυανέους, τοῖς δὲ φοινικέους εἶναι, τοῖς δὲ καὶ 16.5.1 πορφυρέους, ἄλλοις πρassoειδέας· καὶ σκιάδια ὅτι προ- βάλλονται τοῦ θέρους ὅσοι οὐκ ἡμελημέ- νοι Ἰνδῶν. ὑπο- δῆματα δὲ λευκοῦ δέρματος φορέουσι, περιττῶς καὶ ταῦτα ἡσκημένα· καὶ τὰ ἔχνη τῶν ὑποδημάτων αὐτοῖσι 16.5.5 ποικίλα καὶ ὑψηλά, τοῦ μέζονας φαίνε- σθαι. 16.6.1 ὀπλίσιος δὲ τῆς Ἰνδῶν οὐκ ὡντὸς εἷς τρόπος ἀλλ’ οἱ μὲν πεζοὶ αὐτοῖσι τόξον τε ἔχουσι, ἰσόμηκες τῷ φο- ρέοντι τὸ τόξον, καὶ τοῦτο κάτω ἐπὶ τὴν γῆν θέντες καὶ τῷ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ ἀντιβάντες, οὕτως ἐκτοξεύουσι, 16.7.1 τὴν νευρὴν ἐπὶ μέγα ὀπίσω ἀπαγαγόντες· ὁ γὰρ οἰστὸς αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδέων τριπήχεος, οὐδέ τι ἀντέ- χει τοξευθὲν πρὸς Ἰνδοῦ ἀνδρὸς τοξικοῦ, οὔτε ἀσπίς οὔτε 16.8.1 θώρηξ οὔτε <εἴ> τι

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

<τὸ κάρτα> καρτερόν ἐγένετο. ἐν δὲ τῇσιν ἀριστερῇσι πέλται εἰσὶν αὐτοῖσιν ὠμοβόιναι, στει- νότεραι μὲν ἢ κατὰ τοὺς φορέοντας, μήκει δὲ οὐ πολλὸν 16.9.1 ἀποδέουσαι. τοῖσι δὲ ἄκοντες ἀντὶ τόξων εἰσί. μάχαιραν δὲ πάντες φορέουσι, πλατεῖν δὲ καὶ τὸ μῆκος οὐ μείω τριπλήχεις· καὶ ταύτην, ἐπεὰν συστάδην καταστῇ αὐτοῖ- σιν ἡ μάχη – τὸ δὲ οὐκ εὐμαρέως Ἰνδοῖσιν ἐς ἀλλή- 16.9.5 λους γίνεται – ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν καταφέρουσιν ἐς 16.10.1 τὴν πληγὴν, τοῦ καρτερὴν τὴν πληγὴν γενέσθαι. οἱ δὲ ἰππέες ἀκόντια δύο αὐτοῖσιν ἔχουσιν, οἷα τὰ σαύνια ἀκόντια, καὶ πέλτην [τὴν] μικροτέραν τῶν πεζῶν. οἱ δὲ ἵπποι αὐτοῖσιν οὐ σεσαγμένοι εἰσὶν, οὐδὲ χαλινοῦνται 16.10.5 τοῖσιν Ἑλληνικοῖσι χαλινοῖσιν ἢ τοῖσι Κελτικοῖσιν ἐμ- 16.11.1 φερέως, ἀλλὰ περὶ ἄκρῳ τῷ στόματι τοῦ ἵππου ἐν κύκλῳ ἔχουσι δέρμα ὠμοβόινον ῥαπτὸν περιηρημένον, καὶ ἐν τούτῳ χάλκεα κέντρα ἢ σιδήρεα, οὐ κάρτα ὀξέα, ἔσω ἐστραμμένα· τοῖσι δὲ πλουσίοι- σιν ἐλεφάντινα κέντρα 16.11.5 ἐστίν. ἐν δὲ τῷ στόματι σίδηρον αὐτοῖσιν οἱ ἵπποι ἔχουσιν, οἷον περ ὀβελόν, ἔνθεν ἐξηρημένοι εἰσὶν αὐτοῖσιν 16.12.1 οἱ ῥυτῆρες· ἐπεὰν ὦν ἐπαγάγῃσι τὸν ῥυτῆρα, ὃ τε ὀβελὸς

κρατεῖ τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα, οἷα δὴ ἐξ αὐτοῦ ἡρτη- μένα, κεντέοντα οὐκ ἐᾷ ἄλλο τι ἢ πεῖθεσθαι τῷ ῥυτῇρι. 17.1.1 τὰ δὲ σώματα ἰσχυροὶ τέ εἰσιν Ἰνδοὶ καὶ εὐμήκεες, καὶ κοῦφοι πολλόν τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. ὀχή- ματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς Ἰνδῶν κάμηλοί εἰσιν καὶ ἵπποι 17.2.1 καὶ ὄνοι, τοῖς δὲ εὐδαίμοσιν ἐλέφαντες. βασιλικὸν γὰρ ὄχημα ἐλέφας παρ' Ἰνδοῖς ἐστί, δεύτερον δὲ τιμῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ τέθριππα, τρίτον δὲ αἱ κάμηλοι. τὸ δὲ ἐφ' 17.3.1 ἐνὸς ἵππου ὀχέεσθαι ἄτιμον. αἱ γυναῖκες δὲ αὐτοῖσιν, ὅσαι κάρτα σώφρονες, ἐπὶ μὲν ἄλλῳ μισθῷ οὐκ ἂν τι διαμάρτοιεν, ἐλέφαντα δὲ λα- βοῦσα γυνὴ μίσγεται τῷ δόντι· οὐδὲ αἰσχρὸν Ἰνδοὶ ἄγουσι τὸ ἐπὶ ἐλέφαντι μι- 17.3.5 γῆναι, ἀλλὰ καὶ σεμνὸν δοκεῖ τῇσι γυναῖξιν ἀξίην τὸ 17.4.1 κάλλος φανῆναι ἐλέφαν- τος. γαμέουσι δὲ οὔτε τι διδόντες οὔτε λαμβάνοντες, ἀλλὰ ὅσαι ἤδη ὥραϊαι γάμου, ταύτας οἱ πατέρες προάγοντες ἐς τὸ ἐμφανὲς καθιστάσιν ἐκλέ- ξασθαι τῷ νικήσαντι πάλην ἢ πύξ ἢ δρόμον ἢ κατ' 17.5.1 ἄλλην τινὰ ἀνδρείαν προκριθέντι. σιτοφάγοι δὲ καὶ ἀροτῆρες Ἰνδοὶ εἰσιν, ὅσοι γε μὴ ὄρειοι αὐτῶν· οὗτοι δὲ τὰ θήρεια κρέα σιτέον- ται. 17.6.1 ταῦτά μοι ἀπόχρη δεδηλωσθαι ὑπὲρ Ἰνδῶν, ὅσα γνω- ριμώτατα <Νέαρχος> τε καὶ <Μεγασθένης>, δοκίμῳ ἄνδρι, 17.7.1 ἀνεγραψάτην, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ ὑπόθεσίς μοι τῆσδε τῆς συγ- γραφῆς τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγράψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρεκομίσθη Ἀλεξάνδρῳ ἐς Πέρσας ἐξ Ἰνδῶν ὁ στόλος· ταῦτα δὲ ἐκβολή μοι ἔστω τοῦ λόγου. 18.1.1 Ἀλέξανδρος γάρ, ἐπειδὴ οἱ παρεσκεύαστο τὸ ναυτι- κὸν ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπεω τῇσιν ὀχθη- σιν, ἐπιλεγόμενος ὅσοι τε Φοινίκων καὶ ὅσοι Κύπριοι ἢ Αἰγύπτιοι εἶποντο ἐν τῇ ἄνω στρατηλασίῃ, ἐκ τούτων ἐπλήρου τὰς νέας, ὑπη- 18.1.5 ρεσίας τε αὐτῇσι καὶ ἐρέτας ἐπιλεγόμενος ὅσοι τῶν θα- 18.2.1 λασσίων ἔργων δαήμονες. ἦσαν δὲ καὶ νησιῶται ἄνδρες οὐκ ὀλίγοι ἐν τῇ στρατιῇ οἷς ταῦτα ἔμελε, καὶ Ἴωνες 18.3.1 καὶ Ἑλλησπόν- τιοι. τριῆραρχοι δὲ αὐτῷ ἐπεστάθησαν ἐκ Μακεδόνων μὲν Ἡφαιστίων τε Ἀμύντορος καὶ Λεόννατος ὁ Εὐνού καὶ Λυσίμαχος ὁ Ἀγαθοκλέους καὶ Ἀσκληπιό- δωρος ὁ Τιμάν-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δρου καὶ Ἀρχων ὁ Κλεινίου καὶ Δημό- 18.3.5 νικος ὁ Ἀθηναίου καὶ Ἀρχίας ὁ Ἀναξιδότου καὶ Ὁφέλλας Σειληνοῦ καὶ Τιμάνθης Παντιάδου. οὗτοι μὲν Πελ- 18.4.1 λαῖοι· ἐκ δὲ Ἀμφιπόλεως ἦγον οἶδε· [ἐκ Κρήτης] Νέαρ- χος Ἀνδροτίμου, ὃς τὰ ἀμφὶ τῷ πα- ράπλῳ ἀνέγραψε, καὶ Λαομέδων Λαρίχου, καὶ Ἀνδροσθένης Καλλιστράτου· 18.5.1 ἐκ δὲ Ὀρεστίδος Κράτερός τε ὁ Ἀλεξάνδρου καὶ Περ- δίκκας ὁ Ὀρόντεω· Ἑορδαῖοι δὲ Πτολεμαῖος τε ὁ Λάγου καὶ Ἀριστόνους ὁ Πεισαίου. ἐκ Πύδνης δὲ Μήτρων τε ὁ 18.6.1 Ἐπιχάρμου καὶ Νικαρχίδης ὁ Σίμου. ἐπὶ δὲ Ἀτταλός τε ὁ Ἀνδρομένεος Τυμφαῖος καὶ Πευκέστας Ἀλεξάνδρου Μιζεὺς καὶ Πείθων Κρατεῦα Ἀλκομενεὺς καὶ Λεόν- νατος Ἀντιπάτρου Αἰγαῖος καὶ Πάνταυχος Νικολάου 18.6.5 Ἀλωρίτης καὶ Μυλλέας Ζωΐλου Βεροιαῖος. οὗτοι μὲν οἱ 18.7.1 σύμπαντες Μακεδόνες· Ἑλλήνων δὲ Μήδιος μὲν Ὄξυ- θέ- μιδος Λαρισαῖος, Εὐμένης δὲ Ἱερωνύμου ἐκ Καρδίας, Κριτόβουλος δὲ Πλάτωνος Κῶος, καὶ Θόας Μηνοδώρου 18.8.1 καὶ Μαϊάνδρος Μανδρογένεος Μάγνητες, Ἀνδρων δὲ Κα- βήλεω Τήιος. Κυπρίων δὲ Νικοκλῆς Πασικράτεος Σόλιος καὶ Νιθάφων Πνυταγόρεω Σαλαμίνιος. ἦν δὲ δὴ καὶ Πέρσης αὐτῷ τριήραρχος, Βαγώας ὁ Φαρνούχεος. 18.9.1 τῆς δὲ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου νεὼς κυβερνήτης ἦν Ὀνησί- κριτος Ἀστυπαλαieiεύς, γραμ- ματεὺς δὲ τοῦ στόλου παντὸς 18.10.1 Εὐαγόρας Εὐκλέωνος Κορίνθιος. ναύαρχος δὲ αὐτοῖσιν ἐπεστάθη Νέαρχος Ἀνδροτίμου, τὸ γένος μὲν Κρῆς ὁ 18.11.1 Νέαρχος, ᾧκει δὲ ἐν Ἀμφιπόλει τῇ ἐπὶ Στρυμόνι. ὥς δὲ ταῦτα ἐκεκόσμητο Ἀλεξάνδρῳ, ἔθυε τοῖς θε- οῖσιν ὅσοι τε πάτριοι ἢ μαντευτοὶ αὐτῷ καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀμφι- τρίτῃ καὶ Νηρηΐσι καὶ αὐτῷ τῷ Ὠκεανῷ, καὶ τῷ Ὑδάσπῃ 18.11.5 ποταμῷ, ἀπ' ὅτου ὠρμάτο, καὶ τῷ Ἀκε- σίνῃ, ἐς ὅντινα ἐκδιδοῖ ὁ Ὑδάσπης, καὶ τῷ Ἰνδῷ, ἐς ὅντινα ἄμφω ἐκδι- 18.12.1 δοῦσιν· ἀγῶνές τε αὐτῷ μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐποιεῦντο, καὶ ἱερεῖα τῇ στρατιῇ πάσῃ κατὰ τέλεα ἐδίδοτο. 19.1.1 ὥς δὲ πάντα ἐξήρτυτο αὐτῷ ἐς ἀναγωγὴν, Κράτερον μὲν τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ Ὑδάσπεω ἰέναι σὺν στρατιῇ [πεζῇ] ἐκέλευσε πεζικῇ τε καὶ ἱππικῇ· ἐς τὸ ἐπὶ θάτερα <δὲ> Ἡφαιστίων αὐτῷ παρεπορεύετο σὺν ἄλλῃ στρατιῇ πλεί- 19.1.5 ὄντι τῆς Κρατέρῳ συντεταγμένης. καὶ τοὺς ἐλέφαν- τας Ἡφαιστίων αὐτῷ ἦγεν, ὄντας ἐς διακοσίους. αὐτὸς 19.2.1 δὲ τοὺς τε ὑπασπιστάς καλεομένους ἅμα οἱ ἦγε καὶ τοὺς τοξότας πάντας καὶ τῶν ἱππέων τοὺς ἐταίρους καλεομέ- 19.3.1 νους, τοὺς πάντας ἐς ὀκτακισχιλίους. τοῖσι μὲν δὴ ἀμφὶ Κράτερον καὶ Ἡφαιστίωνα ἐτέτακτο ἵνα προπο- ρευθέντες 19.4.1 ὑπομένοινεν τὸν στόλον. Φίλιππον δέ, ὃς αὐτῷ σατράπης τῆς χώρας ταύτης ἦν, ἐπὶ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ τὰς 19.5.1 ὄχθας ἐμπει, ἅμα στρατιῇ πολλῇ καὶ τοῦτον· ἥδη γὰρ καὶ δώδεκα μυριάδες αὐτῷ μάχιμοι εἶποντο σὺν οἷς ἀπὸ θαλάσ- σης τε αὐτὸς ἀνήγαγε καὶ αὐθις οἱ ἐπὶ συλλογὴν αὐτῷ στρατιᾶς πεμφθέντες ἦκον ἔχοντες, παντοῖα ἔθνεα 19.5.5 βαρβαρικά ἅμα οἱ ἄγοντι καὶ πᾶσαν ἰδέην ὠπλισμένα. 19.6.1 αὐτὸς δὲ ἄρας ταῖς ναυσὶ κατέπλει κατὰ τὸν Ὑδάσπεα ἔστε ἐπὶ τοῦ Ἀκεσίνου τε καὶ τοῦ Ὑδάσπεω τὰς συμβο- 19.7.1 λὰς. νῆες δὲ αἱ σύμπασαι αὐτῷ ὀκτακόσιαι ἦσαν, αἱ τε μακραὶ καὶ ὅσα στρογγύλα πλοῖα καὶ ἄλλαι ἱππαγωγοὶ

καὶ σιτία ἅμα τῇ στρατιῇ ἄγουσαι. ὅπως μὲν δὴ κατὰ τοὺς ποταμοὺς κατέπλευσεν

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ ὅσα ἐν τῷ παράπλῳ ἔθνεα κατεστρέψατο, καὶ ὅπως διὰ κινδύνου αὐτὸς ἐν Μαλλοῖς ἦκε, καὶ τὸ τρῶμα ὃ ἐτρώθη ἐν Μαλ- 19.8.5 λοῖς, καὶ Πευκέστας τε καὶ Λεόννατος ὅπως υπερίσπισαν αὐτὸν πεσόντα, πάντα ταῦτα λέλεκται μοι ἤδη ἐν τῇ 19.9.1 ἄλλῃ τῇ Ἀττικῇ συγγραφῇ. ὁ δὲ λόγος ὅδε τοῦ παρά- πλου μοι ἀφήγησίς ἐστιν, ὃν Νεάρχος σὺν τῷ στόλῳ παρέπλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὁρμη- θείς κατὰ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον 19.9.5 τὸν Περσικόν, ἦν δὴ Ἐρυθρὴν θάλασσαν μετεξέτεροι καλέουσι. 20.1.1 <Νεάρχῳ> δὲ λέλεκται ὑπὲρ τού- των ὅδε ὁ λόγος. πό- θον μὲν εἶναι Ἀλέξανδρῳ ἐκπεριπλῶσαι τὴν θάλασσαν 20.2.1 τὴν ἀπὸ Ἰνδῶν ἔστε ἐπὶ τὴν Περσικὴν, ὁκνέειν δὲ αὐτὸν τοῦ τε πλόου τὸ μῆκος καὶ μή τι νι ἄρα χώρῃ ἐρήμῳ ἐγκύρσαντες ἢ ὁρμῶν ἀπόρῳ ἢ οὐ ξυμμέτρως ἐχούσῃ τῶν ὠραίων, οὕτω δὲ διαφθαρῇ αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ οὐ 20.2.5 φαύλῃ κηλὶς αὕτη τοῖς ἔρ- γοις αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοις ἐπιγενομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίην αὐτῷ ἀφανίσῃ· ἀλλὰ ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίην τοῦ καινόν τι αἰεὶ 20.3.1 καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι. ἀπόρως δὲ ἔχειν ὄντινα οὐκ ἀδύνατόν τε ἐς τὰ ἐπινοούμενα ἐπιλέξαιτο καὶ ἅμα τῶν ἐν νηὶ ἀνδρῶν, ὥς καὶ [τῶν] τοιοῦτον στόλον στελλο- μένων, ἀφελεῖν τὸ δεῖμα τοῦ δὴ ἡμελημένως αὐτοὺς ἐς 20.4.1 προὔπτον κίνδυνον ἐκπέμπεσθαι. λέγει δὲ ὁ <Νεάρχος> ἐωυτῷ ξυνοῦσθαι τὸν Ἀλέξανδρον ὄντινα προχειρίσῃται ἐξηγέεσθαι τοῦ στόλου. ὥς δὲ ἄλλου καὶ ἄλλου ἐς μνή- μην ἰόντα τοὺς μὲν ὥς οὐκ ἐθέλοντας κινδυνεύειν ὑπὲρ 20.4.5 οὐ ἀπολέγειν, τοὺς δὲ ὥς μαλακοὺς τὸν θυμόν, τοὺς δὲ ὥς πόθῳ τῆς οἰκίης κατεχομένους, τοῖς δὲ ἄλλο καὶ 20.5.1 ἄλλο ἐπικαλέοντα, τότε δὲ αὐτὸν ὑποστάντα εἰπεῖν ὅτι “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τοι ὑποδέκομαι ἐξηγήσεσθαι τοῦ στό- λου, καὶ εἰ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ξυνεπιλαμβάνοι, περιάξω τοι σφας τὰς νέας καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἔστε ἐπὶ τὴν 20.5.5 Περσίδα γῆν, εἰ δὴ πλωτός τέ ἐστιν ὁ ταύτη πόντος καὶ 20.6.1 τὸ ἔργον οὐκ ἄπορον γνώμη ἀνθρωπινή.” Ἀλέξανδρον δὲ λόγῳ μὲν οὐ φάναι ἐθέλειν ἐς τοσὴνδε τα- λαιπωρίην καὶ τοσόνδε κίνδυνον τῶν τινα ἑαυτοῦ φίλων ἐμβάλλειν, αὐτὸν δὲ ταύτη δὴ καὶ μᾶλλον οὐκ ἀνιέναι ἀλλὰ λιπαρεῖν. 20.7.1 οὕτω δὲ ἀγαπῆσαι τε Ἀλέξανδρον τοῦ Νεάρχου τὴν προθυμίην, καὶ ἐπιστῆσαι αὐτὸν ἄρχειν τοῦ στόλου 20.8.1 παντός. καὶ τότε δὲ ἔτι μᾶλλον τῆς στρατιῆς ὃ τι περ ἐπὶ τῷ παράπλῳ τῷδε ἐτάσσετο καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἵλεω ἔχειν τὴν γνώμην, ὅτι δὴ Νεάρχόν γε οὐποτε ἂν Ἀλέ- ξανδρος προήκατο ἐς κίνδυνον καταφανέα, εἰ μή σφι 20.9.1 σωθήσεσθαι ἔμελλεν. λαμπρότης τε πολλὴ τῇ παρασκευῇ ἐποῦσα καὶ κόσμος τῶν νεῶν καὶ σπουδαὶ τῶν τριηράρ- χων ἀμφὶ τὰς ὑπηρεσίας τε καὶ τὰ πληρώματα ἐκπρε- πέες καὶ τοὺς πάντ’ ἤδη πάλαι κα- τοκνέοντας ἐς ῥώμην 20.9.5 ἅμα καὶ ἐλπίδας χρηστοτέρας ὑπὲρ τοῦ παντὸς ἔργου 20.10.1 ἐπηρκότα ἦν. πολὺ δὲ δὴ συνεπιλαβέσθαι ἐς εὐθυμίην τῇ στρατιῇ τὸ δὲ αὐ- τὸν Ἀλέξανδρον ὁρμηθέντα κατὰ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἀμφοτέρω ἐκπλῶσαι ἐς τὸν πόν- τον σφάγια τε τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι 20.10.5 θεοὶ θαλάσσιοι, καὶ δῶρα μεγαλοπρεπέα τῇ θαλάσσῃ 20.11.1 χαρίσασθαι. τῇ τε ἄλλῃ τῇ Ἀλεξάνδρου πα- ραλόγῳ εὐτυ- χίῃ πεποιθότας οὐδὲν ὃ τι οὐ τολμητόν τε ἐκείνῳ καὶ ἐρκτὸν ἡγέεσθαι.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

21.1.1 ὥς δὲ τὰ ἐτήσια πνεύματα ἐκοιμήθη, ἃ δὴ τοῦ θέρεος τὴν ὥρην πᾶσαν κατέχει ἐκ τοῦ πελάγεος ἐπιπνέοντα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ταύτῃ ἄπορον τὸν πλοῦν ποιέοντα, τότε δὴ ὠρμῶντο ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Κηφισοδώρου, εἰκάδι 21.1.5 τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός, καθότι Ἀθηναῖοι ἄγουσιν, ὥς δὲ Μακεδόνες τε καὶ Ἀσιανοὶ ἤγον <μηνὸς Ὑπερβερειαίου, ἔτος> τὸ ἐνδέκατον βασιλεύοντος Ἀλεξάνδρου. 21.2.1 θύει δὲ καὶ Νέαρχος πρὸ τῆς ἀναγωγῆς Διὶ Σωτῆρι καὶ ἀγῶνα ποιεῖ καὶ οὗτος γυμνικόν. ἄραντες δὲ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ὁρμίζονται πρὸς διώρυχα μεγάλῃ, καὶ μένουσιν αὐτοῦ 21.2.5 δύο ἡμέρας· Στοῦρα δὲ ὄνομα ἦν τῷ χώρῳ· στάδιοι ἀπὸ 21.3.1 τοῦ ναυστάθμου ἐς ἑκατόν. τῇ τρίτῃ δὲ ἄραντες ἔπλεον ἔστε ἐπὶ διώρυχα ἄλλην σταδίους τριάκοντα, ἀλμυρὴν ἤδη ταύτην τὴν διώρυχα· ἀνήει γὰρ ἡ θάλασσα ἐς αὐτήν, μάλιστα μὲν ἐν τῇσι πλημμυρίῃσιν, ὑπέμενε δὲ 21.3.5 καὶ ἐν τῇ<σιν> ἀμπώ- τεσι τὸ ὕδωρ μεμιγμένον τῷ πο- 21.4.1 ταμῷ· Καύμανα δὲ ὄνομα ἦν τῷ χώρῳ. ἐνθένδε εἴκοσι σταδίους καταπλώσαντες ἐς Κορέεστιν ὁρμίζονται ἔτι 21.5.1 κατὰ τὸν ποταμόν. ἐνθένδε ὁρμηθέντες ἔπλεον οὐκ ἐπὶ πολλόν· ἔρμα γὰρ ἐφάνη αὐτοῖσι κατὰ τὴν ἐκβο- λὴν τὴν ταύτῃ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὰ κύματα ἐρρόχθει πρὸς τῇ ἡϊόνι, 21.6.1 καὶ ἡ ἡϊὼν αὕτη τραχεῖα ἦν. ἀλλὰ ἵναπερ μαλθακὸν ἦν τοῦ ἔρματος, ταύτῃ διώρυχα ποιήσαντες ἐπὶ σταδίους πέντε, διῆγον τὰς νέας, ἐπεὶδὴ ἡ πλήμμυρα ἐπῆλθεν ἡ 21.7.1 ἐκ τοῦ πόντου. ἐκπεριπλώσαντες δὲ σταδίους πεντήκοντα καὶ ἑκατόν ὁρμίζονται ἐς Κρώκαλα νῆσον ἀμμώδεα καὶ μένουσιν αὐτοῦ τὴν ἄλλην ἡμέραν. προσοικεῖ δὲ ταύτῃ 21.8.1 ἔθνος Ἰν- δικόν, οἱ Ἀράβιες καλεόμενοι, ὧν καὶ ἐν τῇ μέζονι ξυγγραφῇ μνήμην ἔσχον, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐπώνυμοι ποταμοῦ Ἀράβιος, ὃς διὰ τῆς γῆς αὐτῶν ῥέων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, ὀρίζων τούτων τε τὴν χῶρην καὶ τὴν

Ὠρειτέων. ἐκ δὲ Κρωκάλων ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες ὄρος τὸ καλεόμενον αὐτοῖσιν Εἶ- ρον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ νῆσον ἀλιτενέα ἔπλεον· ἡ δὲ νῆσος παρατεταμένη τῇ ἡϊόνι 21.10.1 κόλπον στεῖνὸν ποιεῖ. διεκπλεύσαντες δὲ ταύτην ὁρμί- ζονται ἐν λιμένι εὐόρμῳ. ὅτι δὲ μέγας τε καὶ καλὸς ὁ λιμὴν, Νεάρχῳ ἔδοξεν ἐπονομάζειν αὐτὸν Ἀλεξάνδρου 21.11.1 λιμένα. νῆσος δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος ὅσον σταδίους δύο ἀπέχουσα· Βί- βακτα ὄνομα τῇ νήσῳ, ὁ δὲ χῶρος ἅπας Σάγγαδα. ἡ δὲ νῆσος καὶ τὸν λιμένα, προ- 21.12.1 κειμένη πρὸ τοῦ πελάγεος, αὕτη ἐποίηεν. ἐνταῦθα πνεύματα μεγάλα ἐκ τοῦ πόντου ἔπνεε καὶ συνεχέα, καὶ Νέαρχος δείσας τῶν βαρβάρων μὴ τινες συνταχθέν- τες ἐφ' ἀρπαγὴν τοῦ στρατοπέδου τραποίατο, ἐκτειχίζει τὸν 21.13.1 χῶρον λιθίνῳ τείχει. τέσσαρες δὲ καὶ εἴκοσιν ἡμέραι τῇ μονῇ ἐγένοντο. καὶ λέγει ὅτι μύας τε ἐθήρων τοὺς θα- λασσίους οἱ στρατιῶται, καὶ ὄστρεα δὲ καὶ τοὺς σωλῆ- νας καλεομένους, ἄτοπα τὸ μέγεθος, ὥς τοῖσιν ἐν τῇδε 21.13.5 τῇ ἡμετέρῃ θαλάσῃ συμβάλλειν· καὶ ὕδωρ ὅτι ἀλμυρὸν ἐπίνετο. 22.1.1 ἅμα τε ὁ ἄνεμος ἐπαύσατο καὶ οἱ ἀνήγοντο. καὶ πε- ραιωθέντες σταδίους ἐς ἐξήκοντα ὁρμίζονται πρὸς αἰ- γιαλῷ ψαμμώδεϊ· νῆσος δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ἐρήμη. 22.2.1 ταύτην δὲ πρόβλημα ποιησάμενοι ὠρμίσθησαν· Δόμαι ὄνομα τῇ νήσῳ. ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀλλὰ προελθόντες ἐς τὴν μεσογαίην

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ὅσον εἴκοσι σταδίους ἐπι- 22.3.1 τυγχάνουσιν ὕδατι καλῶ. τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἐς νύκτα αὐ- τοῖς ὁ πλόος ἐγένετο ἐς Σάραγγα σταδίους τριακοσίους, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῶ, καὶ ὕδωρ ἦν ἀπὸ τοῦ 22.4.1 αἰγιαλοῦ ὅσον ὀκτὼ σταδίου. ἐνθὲνδε πλώσαντες ὁρ- μίζονται ἐν Σακάλοισι, τόπῳ ἐρήμῳ. καὶ διεκπλώσαντες σκοπέλους δύο, οὕτω τι ἀλλήλοις πελάζοντας, ὥστε τοὺς ταρσοὺς τῶν νεῶν ἄπτεσθαι ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶν πε- 22.4.5 τρέων, καθορμίζονται ἐν Μοροντοβάροις, σταδίους διελ- 22.5.1 θόντες ἐς τριακοσίους· ὁ δὲ λιμὴν μέγας καὶ εὐκυκλος καὶ βαθὺς καὶ ἄκλυστος, ὁ δὲ ἔσπλους ἐς αὐτὸν στεινός. τοῦτον τῇ γλώσσει τῇ ἐπιχωρίῃ Γυναικῶν λιμένα ἐκά- 22.6.1 λεον, ὅτι γυνὴ τοῦ χώρου τούτου πρώτη ἐπῆρξεν. ὡς δὲ διὰ τῶν σκοπέλων διεξέπλεον, κύμασι τε μεγάλοις ἐνέκυρσαν καὶ τῇ θαλάσσει ῥοώδει. ἀλλὰ ἐκπεριπλώσαι 22.7.1 γὰρ ὑπὲρ τοὺς σκοπέλους μέγα ἔργον ἐφαίνεται. ἐς δὲ τὴν ὑστεραίην ἔπλεον νῆσον ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες πρὸ τοῦ πελάγεος οὕτω τι τῷ αἰγιαλῷ συναφέα ὥστε εἰ- κάσαι ἂν διώρυχα εἶ- ναι τὸ μέσον τοῦ τε αἰγιαλοῦ καὶ 22.7.5 τῆς νήσου· στάδιοι οἱ πάντες ἐβδομήκοντα τοῦ διεκπλου. καὶ ἐπὶ τε τοῦ αἰγιαλοῦ δένδρεα ἦν πολλὰ καὶ δασέα, 22.8.1 καὶ ἡ νῆσος ὕλη παντοίῃ σύσκιος. ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἔπλεον ἔξω τῆς νήσου κατὰ ῥηχίην στενήν· ἔτι γὰρ ἡ ἀνάπτωσις κατεῖχε. πλώσαντες δὲ ἐς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους ὁρμίζονται ἐν τῷ στό- ματι τοῦ Ἀράβιος ποταμοῦ· καὶ 22.8.5 λιμὴν μέγας καὶ καλὸς πρὸς τῷ στόματι, ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν πότιμον· τοῦ γὰρ Ἀράβιος αἰ ἐκβολαὶ ἀναμειγμέναι 22.9.1 τῷ πόντῳ ἦσαν. ἀλλὰ τεσσαράκοντα σταδίους ἐς τὸ ἄνω προχωρήσαντες λάκκῳ ἐπιτυγχάνουσι, καὶ ἐνθεν ὕδρου- 22.10.1 σάμενοι ὀπίσω ἀπενόστησαν. νῆσος δὲ ἐπὶ τῷ λιμένι ὑψηλὴ καὶ ἔρημος, καὶ περὶ ταύτην ὀστρεῶν τε καὶ ἰχθύων παντοδαπῶν θήρα. μέχρι μὲν τοῦδε Ἀράβιος, ἔσχατοι Ἰνδῶν ταύτῃ ὤκισμένοι, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε 22.10.5 Ὁρεῖται ἐπεῖχον. 23.1.1 ὁρμηθέντες δὲ ἐκ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀράβιος παρέ- πλεον τῶν Ὁρειτέων τὴν χώ- ρην. καὶ ὁρμίζονται ἐν Πα- γάλιοις, πλώσαντες σταδίους ἐς διακοσίους, πρὸς ῥηχίην. ἀλλὰ ἀγκύρησι γὰρ ἐπήβολος ἦν ὁ χώρος. τὰ μὲν οὖν 23.1.5 πληρώματα ἀπεσάλευον ἐν τῇσι νηυσίν, οἱ δὲ ἐφ' ὕδωρ 23.2.1 ἐκβάντες ὑδρεύοντο. τῇ δ' ὑστεραίῃ ἀναχθέν- τες ἅμα ἡμέρῃ καὶ πλώσαντες σταδίους ἐς τριάκοντα καὶ τετρα- κοσίους κατάγονται ἐσπέριοι ἐς Κάβανα, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῶ ἐρήμῳ. καὶ ἐνταῦθα ῥηχίη τρα- χεῖη ἦν, καὶ 23.3.1 ἐπὶ τῷδε μετεώρους τὰς νέας ὠρμίσαντο. κατὰ τοῦτον τὸν πλόον πνεῦμα ὑπολαμβάνει τὰς νέας μέγα ἐκ πόν- του, καὶ νέες δύο μακραὶ διαφθείρονται ἐν τῷ πλόῳ, καὶ κέρκουρος· οἱ δὲ ἄνθρωποι σῶζονται ἀπονηξάμενοι, 23.4.1 ὅτι οὐ πόρρω τῆς γῆς ὁ πλόος ἐγένετο. ἀμφὶ δὲ μέσας νύκτας ἀναχθέντες πλέουσιν ἔστε ἐπὶ Κώκαλα, <ἄ> τοῦ αἰγιαλοῦ, ἐνθεν ὠρμήθησαν, ἀπεῖχε σταδίους διακοσίους· καὶ αἱ μὲν νῆες σα- λεύουσαι ὠρμεον, τὰ πληρώματα δὲ 23.4.5 ἐκβιβάσας Νέαρχος πρὸς τῇ γῇ ὑλίσθη, ὅτι ἐπὶ πολλὸν τεταλαιπωρηκότες ἐν τῇ θαλάσσει ἀναπαύσασθαι ἐπό- θεον· στρατό- πεδον δὲ περιεβάλετο τῶν βαρβάρων τῆς 23.5.1 φυλακῆς ἕνεκα. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ Λεόννατος, ὅτῳ τὰ Ὁρειτῶν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέτραπτο, μάχῃ μεγάλῃ νικᾷ Ὁρεῖταις τε καὶ ὅσοι Ὁρεῖταις συνεπέλαβον τοῦ ἔργου. καὶ κτείνει αὐτῶν ἑξακισχιλίους, καὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοὺς ἡγεμόνας πάν- 23.5.5 τας· τῶν δὲ σὺν Λεοννάτῳ ἱππεῖς μὲν ἀποθνήσκουσι πεν-
τεκαίδεκα, τῶν δὲ πεζῶν ἄλλοι τε οὐ πολλοὶ καὶ Ἀπολ- 23.6.1 λοφάνης ὁ Γαδρωσίων
σατράπης. ταῦτα μὲν δὴ ἐν τῇ ἄλλῃ ξυγγραφῇ ἀναγέγραπται, καὶ ὅπως Λεόννατος ἐπὶ
τῷδε ἐστεφανώθη πρὸς Ἀλεξάνδρου χρυσῷ στεφάνῳ 23.7.1 ἐν Μακεδόσιν. ἐνταῦθα
σίτος ἦν νενημένος κατὰ πρὸς- ταγμα Ἀλεξάνδρου ἐς ἐπισιτισμὸν τῷ στρατῷ, καὶ ἐμ-
23.8.1 βάλλονται σιτία ἡμερέων δέκα ἐς τὰς νέας. καὶ τῶν

νεῶν ὅσαι πεπονήκεσαν κατὰ τὸν πλόον μέχρι τοῦδε ἐπεσκεύασαν, καὶ τῶν ναυ-
τέων ὅσοι ἐν τῷ ἔργῳ βλα- κεύειν ἐφαίνοντο Νεάρχῳ, τούτους μὲν πεζῇ ἄγειν Λεον-
23.8.5 νάτῳ ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ ἀπὸ τῶν σὺν Λεοννάτῳ στρα- τιωτῶν συμπληροῖ τὸ
ναυτικόν. 24.1.1 ἐνθὲνδε ὀρμηθέντες ἔπλεον ἀκραί, καὶ διελθόντες σταδίους ἐς πεν-
τακοσίους ὠρμίζοντο πρὸς ποταμῷ χει- 24.2.1 μάρρῳ· Τόμηρος ὄνομα ἦν τῷ ποταμῷ.
καὶ λίμνη ἦν ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ βράχια τὰ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπώ-
κεον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς. καὶ οὗτοι ὡς προσπλέοντας εἶδον, ἐθάμβησάν
τε καὶ 24.2.5 παρατείναντες σφᾶς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐτάχθησαν ὡς 24.3.1 ἀπομαχού-
μενοι πρὸς τοὺς ἐκβαίνοντας. λόγχας δὲ ἐφό- ρεον παχέας, μέγεθος ὡς ἑξαπῆχας·
ἀκωκὴ δὲ οὐκ ἐπὶ σιδηρῇ, ἀλλὰ τὸ ὅζυ αὐτῇσι πεφυρακτωμένον ταῦτ' 24.4.1 ἐποίεε.
πλήθος δὲ ἦσαν ὡς ἑξακόσιοι. καὶ τούτους Νεάρ- χος ὡς ὑπομένοντάς τε καὶ παρατε-
ταγμένους κατεῖδε, τὰς μὲν νέας ἀνακωχεύειν κελεύει ἐντὸς βέλους, ὡς τὰ τοξεύματα
ἐς τὴν γῆν ἀπ' αὐτῶν ἐξικνεῖσθαι· αἱ γὰρ 24.4.5 τῶν βαρβάρων λόγχαι παχέαι φαι-
νόμεναι ἀγχέμαχοι μὲν, 24.5.1 ἄφοβοι δὲ ἐς τὸ ἐσακοντίζεσθαι ἦσαν. αὐτὸς δὲ τῶν
στρα- τιωτῶν ὅσοι αὐτοῖ τε κουφότατοι καὶ κουφότατα ὅπλι- σμένοι τοῦ τε νεῖν δα-
ημονέστατοι, τούτους δὲ ἐκνήξασθαι 24.6.1 κελεύει ἀπὸ ξυνθήματος. πρόσταγμα δὲ
σφισιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίῃ ἐν τῷ ὕδατι, προσμένειν τὸν πα- ραστάτην
οἱ ἐσόμενον, μηδὲ <ἐμ>βάλλειν πρόσθεν ἐς τοὺς βαρβάρους, πρὶν ἐπὶ τριῶν ἐς βά-
θος ταχθῆναι τὴν 24.6.5 φάλαγγα, τότε <δὲ> δρόμῳ ἤδη ἰέναι ἐπαλαλάξαντας. 24.7.1
ἅμα δὲ ἐρρίπτουν ἑωυτοὺς οἱ ἐπὶ τῷδε τεταγμένοι ἐκ τῶν νεῶν ἐς τὸν πόντον, καὶ
ἐνήχοντο ὀξέως, καὶ ἴσταντο ἐν κόσμῳ, καὶ φάλαγγα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι δρόμῳ
ἐπῆεσαν αὐτοῖ τε ἀλαλάζοντες τῷ Ἐνυαλίῳ καὶ οἱ ἐπὶ 24.7.5 τῶν νεῶν ξυνεπήχεον,
τοξεύματά τε καὶ ἀπὸ μηχανῶν 24.8.1 βέλεα ἐφέροντο ἐς τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ τὴν
τε λαμ- πρότητα τῶν ὅπλων ἐκπλαγέντες καὶ τῆς ἐφόδου τὴν ὀξύτητα καὶ πρὸς τῶν
τοξευμάτων τε καὶ τῶν ἄλλων βελῶν βαλλόμενοι, οἷα δὴ ἡμίγυμνοι ἄνθρωποι, οὐδὲ
24.8.5 ὀλίγον ἐς ἀλκὴν τραπέντες ἐγκλίνουσι. καὶ οἱ μὲν αὐτοῦ 24.9.1 φεύγοντες ἀπο-
θνήσκουσιν, οἱ δὲ καὶ ἀλίσκονται· ἔστι δὲ οἱ καὶ διέφυγον ἐς τὰ ὄρεα. ἦσαν δὲ οἱ
ἀλόντες τὰ τε ἄλλα σώματα δασέες καὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ τοὺς ὄνυ- χας θηριώδεις·
τοῖς γὰρ δὴ ὄνυξιν ὅσα σιδήρῳ διαχρᾶ- 24.9.5 σθαι ἐλέγοντο καὶ τοὺς ἰχθύας τούτοις
παρασχίζοντες κατεργάζεσθαι καὶ τῶν ξύλων ὅσα μαλακώτερα. τὰ δὲ ἄλλα τοῖς λί-
θοις τοῖσιν ὀξέσιν ἐκοπτον· σίδηρος γὰρ αὐτοῖσιν οὐκ ἦν. ἐσθῆτα δὲ ἐφόρεον δέρ-
ματα θήρεια, οἱ δὲ καὶ ἰχθύων τῶν μεγάλων [τε] τὰ παχέα. 25.1.1 ἐνταῦθα νεωλοκοῦσι

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

τὰς νέας, καὶ ὅσαι πεπονηκυῖαι αὐτῶν ἐπισκευάζουσι. τῇ δὲ ἕκτη ἡμέρῃ ἐστέλλοντο, καὶ πλώσαντες σταδίους ἐς τριακοσίους ἀφικνέονται ἐς χῶ- ρον, ὃς δὴ ἔσχατος ἦν τῆς Ὠρειτῶν γῆς· Μάλανα τῷ 25.2.1 χώρῳ ὄνομα. Ὠρεῖται δὲ ὅσοι ἄνω ἀπὸ θαλάσσης οἰκέου- σιν, ἐσταλμένοι μὲν κατάπερ Ἴνδοί εἰσι, καὶ τὰ ἐς πό- λεμον ὡσαύτως παραρ- τέονται· γλῶσσα δὲ ἄλλη αὐτοῖσι 25.3.1 καὶ ἄλλα νόμια. μῆκος τοῦ παράπλου παρὰ μὲν χώραν τὴν Ἀραβίων ἐς χιλίους μάλιστα σταδίους, ἐνθενπερ ὠρμήθησαν, παρὰ δὲ τὴν Ὠρειτῶν γῆν ἑξακόσιοι καὶ 25.4.1 χίλιοι. παραπλεόντων δὲ τὴν Ἰνδῶν γῆν (τὸ ἐντεῦθεν γὰρ οὐκέτι Ἴνδοί εἰσι) λέγει <Νέαρχος> ὅτι αἰ σκιαὶ 25.5.1 αὐτοῖσιν οὐ ταὐτὸ ἐποίουν· ἀλλὰ ὅπου μὲν ἐπὶ πολὺ τοῦ πόντου ὡς πρὸς μεσημβρίαν προχωρήσειαν, αἱ δὲ καὶ αὐταὶ [αἰ σκιαὶ] πρὸς μεσημβρίην τετραμμέναι ἐφαίνοντο· ὁπότε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρης ἐπέχει ὁ ἥλιος, ἤδη δὲ 25.6.1 καὶ ἔρημα σκιῆς πάντα ὥφθη αὐτοῖσι. τῶν τε ἀστέρων ὅσους πρόσθεν μετεώρους κατεώρων, οἱ μὲν ἀφανέες πάντῃ ἦσαν, οἱ δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ γῇ ἐφαίνοντο, καταδύ- νοντές τε καὶ αὐτίκα ἀνατέλλοντες οἱ πάλαι ἀειφανέες, 25.7.1 καὶ ταῦτα οὐκ ἀπαικτότα δοκεῖ μοι ἀναγράψαι Νέαρχος· ἐπεὶ καὶ ἐν Συήνῃ τῇ Αἰγυπτίῃ, ἐπεὶ ἀν τροπὰς ἄγῃ θέ- ρεος ὥρῃ ὁ ἥλιος, φρέαρ ἀποδεδειγμένον ἐστὶ, καὶ τοῦτο ἄσκιον ἐν μεσημβρίῃ φαίνεται· ἐν Μερὶ δὲ πάντα 25.8.1 ἄσκια τῇ αὐτῇ ὥρῃ. εἰκὸς ὦν καὶ ἐν Ἰνδοῖσιν, ἅτε πρὸς μεσημβρίην ὤκισμένοι, τὰ αὐτὰ δὴ πάθεα ἐπέχειν, καὶ μάλιστα δὴ κατὰ τὸν πόντον τὸν Ἰνδικόν, ὅσῳ μᾶλλον αὐτοῖσιν ἢ θάλασσα πρὸς μεσημβρίην κέκλιται. ταῦτα 25.8.5 μὲν δὴ ὥδε ἐχέτω. 26.1.1 ἐπὶ δὲ Ὠρεῖτῃσι κατὰ μὲν μεσογαίην Γαδρώσιοι ἐπεῖ- χον, ὦν τὴν χώραν χαλεπῶς διεξῆλ- θεν ἅμα τῇ στρατιῇ Ἀλέξανδρος, καὶ κακὰ τοσαῦτα ἔπαθεν, ὅσα οὐδὲ τὰ σύμπαντα τῆς συμπάσης στρατηλασίης. ταῦτά μοι ἐν τῇ 26.2.1 μέζονι συγγραφῇ ἀναγέγραπται. κάτω δὲ Γαδρωσίων παρὰ τὴν θάλασσαν αὐτὴν οἱ Ἰχθυοφάγοι καλεόμενοι οἰκοῦσι· παρὰ τούτων τὴν γῆν ἔπλεον. τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρῃ περὶ τὴν δευτέραν φυλακὴν ἀνα- χθέντες κατὰ- 26.2.5 ρουσιν εἰς Βαγίσαρα· στάδιοι τοῦ παράπλου ἑξακόσιοι. 26.3.1 λιμὴν τε ἐν αὐτόθι εὖορμος, καὶ κώμη Πάσιρα, ἀπέ- χουσα ἀπὸ θαλάσσης ἐξήκοντα σταδίους, καὶ οἱ πρόσοι- 26.4.1 κοὶ αὐτῆς Πασιρέες. ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν πρωῒτερον τῆς ὥρης ἀναχθέντες περιπλέουσιν ἄκρην ἐπὶ πολὺ τε ἀνέ- χουσιν ἐς τὸν πόντον καὶ αὐτὴν ὑψηλὴν καὶ κρημνώ-

δεα. φρέατα δὲ ὀρύξαντες, ὕδωρ [οὐκ] ὀλίγον καὶ πο- νηρὸν ἀρυσάμενοι ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ ἀγκυρέων 26.6.1 ὥρμεον, ὅτι ῥηχίη κατὰ τὸν αἰγιαλὸν ἀνεῖχεν· ἐς δὲ τὴν ὑστεραίην καταίρουσιν ἐς Κόλτα, σταδίους ἐλθόντες διακοσίους. ἐνθένδε ἔωθεν πλεύσαντες σταδίους ἑξακο- σίους ἐν Καλίμοισιν ὀρμίζονται. κώμη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ, 26.6.5 φοίνικες δὲ περὶ αὐτὴν ὀλίγοι πεφύκεσαν, καὶ βάλανοι ἐπ' αὐτοῖσι χλωραὶ ἐπῆ- σαν. καὶ νῆσος ὡς ἑκατὸν στα- δίους ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀπέχουσα, Καρνίνη ὄνομα. 26.7.1 ἐνταῦθα ξένια Νεάρχῳ προσφέρουσιν οἱ κωμῆται πρό- βατα καὶ ἰχθύας· καὶ τῶν προβάτων τὰ κρέα λέγει ὅτι ἦν ἰχθυῶδεα, ἴσα τοῖς τῶν ὀρνίθων τῶν πελαγίων, ὅτι καὶ αὐτὰ ἰχθύων σιτέεται· πόα γὰρ οὐκ ἐνὶ ἐν τῇ χώρῃ. 26.8.1 ἀλλὰ τῇ ὑστεραίῃ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

πλεύσαντες ἐς σταδίους διακοσίους ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ καὶ κώμῃ ἀπὸ θαλάσσης ἐς σταδίους τριάκοντα ἀπεχούσῃ· ἡ μὲν κώμη Κύσα ἑκα- 26.9.1 λέετο, Καρβὶς δὲ τῷ αἰγιαλῷ ὄνομα ἦν. ἐνταῦθα πλοίοις ἐπιτυχάνουσι σμικροῖσιν, οἷα ἀλιέων εἶναι πλοῖα οὐκ εὐδαιμόνων· αὐτοὺς δὲ οὐ καταλαμβάνουσιν, ἀλλ' ἔφυγον γὰρ καθορμιζομένας κατιδόντες τὰς νέας. σῆτος 26.9.5 τε αὐτόθι οὐκ ἐνῆν, καὶ ἐπιλελοίπει τὴν στρατιὴν ὁ πολλός· ἀλλὰ αἶγας ἐμβαλόμενοι ἐς τὰς νέας, οὕτω δὲ 26.10.1 ἀπέπλεον. καὶ περιπλώσαντες ἄκρην ὑψηλὴν ὅσον πεν- τήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους ἀνέχουσαν ἐς τὸν πόντον, κατάγονται ἐν λιμένι ἀκλύστῳ. καὶ ὕδωρ αὐτόθι ἦν, καὶ ἀλιέες ὥκεον· Μόσαρνα ὄνομα ἦν τῷ λιμένι. 27.1.1 ἐνθὲνδε καὶ ἡγεμῶν τοῦ πλόου λέγει <Νέ- αρχος> ὅτι συνέπλωσεν αὐτοῖσιν, Ὑδράκης ὄνομα, Γαδρώσιος· ὑπέστη δὲ Ὑδράκης καταστήσειν αὐτοὺς μέχρι Καρμα- νίης. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε οὐκέτι χαλεπὰ ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον 27.2.1 τιτ' ὀνομαζόμενα, ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν. ἐκ δὲ Μοσάρνων νυκτὸς ἐπάραντες πλώουσι σταδίους ἑπτα- κοσίους καὶ πεντήκοντα ἐς Βάλωμον αἰγιαλόν· ἐνθὲνδε ἐς Βάρνα κώμην σταδίους τετρακοσίους, ἵνα φοινικὲς τε 27.2.5 πολλοὶ ἐνῆσαν καὶ κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μύρρινοι ἐπε- φύκεσαν καὶ ἄλλα ἄνθεα, ἀφ' ὧτων στεφανώματα τοῖσι κωμήτησιν ἐπλέκοντο· ἐνταῦθα πρῶτον δένδρεά τε εἶδον ἡμερα, καὶ ἀνθρώπους οὐ πάντη θηριώδεις ἐποικέοντας. 27.3.1 ἐνθὲνδε ἐς διακοσίους στα- δίους περιπλώσαντες κατὰ- ρουσιν ἐς Δενδρόβοσα, καὶ αἱ νέες ἐπ' ἀγκυρέων ἐσά- 27.4.1 λευσαν. ἐνθὲνδε ἀμφὶ μέσας νύκτας ἄραντες ἐς Κώφαντα λιμένα ἀπίκοντο, τε- τρακοσίους μάλιστα σταδίους διεκ- 27.5.1 πλώσαντες· ἐνταῦθα ἀλιέες τε ὥκεον, καὶ πλοῖα αὐτοῖσιν ἦν μικρὰ καὶ πονηρά· καὶ ταῖς κώπαις οὐ κατὰ σκαλμὸν ἤρεσσον ὥς ὁ Ἑλλήνων νόμος, ἀλλ' ὥσπερ ἐντ' ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἐπιβάλλοντες ἐνθεν καὶ ἐνθεν, κατὰπερ οἱ σκά- 27.5.5 πτοντες τὴν γῆν. ὕδωρ δὲ πολὺ τε ἦν ἐν τῷ λιμένι καὶ 27.6.1 καθαρόν. περὶ δὲ πρώτην φυλακὴν ἄραντες καταίρουσιν ἐς Κύιζα, ἐς ὀκτακοσίους σταδίους διεκπλώσαντες, ἵνα αἰγιαλός τε ἔρημος ἦν καὶ ῥαχίη. αὐτόθι ὧν ἐπ' ἀγκυ- 27.7.1 ρέων ὥρμεον, κατὰ ναῦν τε ἐδειπνοποιέοντο. ἐνθὲνδε διεκπλώσαντες σταδίους πεντακοσίους ἀπίκοντο ἐς τινα πόλιν μικρὴν, οἰκομένην ἐπὶ γηλόφου οὐ πόρρω τοῦ 27.8.1 αἰγιαλοῦ. καὶ Νέαρχος ἐπιφρασθεὶς ὅτι σπείρεσθαι τὴν χώραν εἰκός, λέγει πρὸς Ἀρχίν, ὃς ἦν Ἀναξιδότου μὲν παῖς, Πελλαῖος, συνέπλει δὲ Νεάρχῳ, τῶν ἐν αἶνῃ ὧν Μακεδόνων – πρὸς τοῦτον λέγει ὅτι καταληπτέον σφίσιν 27.9.1 εἴη τὸ χωρίον· ἐκόν- τας τε γὰρ οὐκ ἂν οἴεσθαι δοῦναι τῇ στρατιῇ σιτία, βίη τε οὐχ οἷόν τε εἶναι ἐξαιρέειν, πο- λιορκίης δὲ καὶ τριβῆς δεήσειν, σφᾶς δὲ ἐπιλελοιπέναι τὰ σιτία. ὅτι δὲ ἡ γῆ σιτο- φόρος, τῇ καλᾷ τεκμηριοῦ- 27.9.5 σθαι, ἦντινα οὐ πόρρω τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφεώρων βαθέην. 27.10.1 ταῦτα ἐπεὶ σφίσιν ἐδόκεε, τὰς μὲν ἄλλας νέας κελεύει παραρτέεσθαι ὥς ἐς πλόον, καὶ ὁ Ἀρχίης αὐτῷ ἐξήρτυε τὰ ἐς τὸν πλόον· αὐτὸς δὲ ὑπολειφθεὶς μετὰ μιῆς νεῶς ἐπὶ θεᾶν δῆθεν τῆς πόλιος ἦει. 28.1.1 προσάγοντι δὲ αὐτῷ πρὸς τὰ τείχεα φιλίως ξένια ἔφε- ρον ἐκ τῆς πόλιος θύννους τε ἐν κριβάνοις ὀπτούς – οὗτοι γὰρ ἔσχατοι τῶν Ἰχθυοφάγων οἰκέοντες πρῶτοι ἐν αὐτοῖσιν ὠφθησαν οὐκ ὠμοφαγέοντες

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

– καὶ πέμ- 28.2.1 ματα ὀλίγα καὶ βαλάνους τῶν φοινίκων. ὃ δὲ ταῦτα μὲν ἀσμένως δέ-
κεσθαι ἔφη, ἐθέλειν δὲ θεήσασθαι τὴν πόλιν· 28.3.1 οἱ δὲ εἶων παρελθεῖν. ὥς δὲ εἴσω
πυλῶν παρήλθε, δύο μὲν τῶν τοξοτῶν κατέχειν κελεύει τὴν πυλίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ δύο
ἄλλων καὶ τοῦ ἑρμηνέως ἐπὶ τὸ τεῖχος τὸ ταύτη ἀνελθὼν ἐσήμηνε τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἀρ-
χήν ὅπως συνέκειτο. 28.3.5 συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποι-
28.4.1 εἶναι τὸ τεταγμένον. ἰδόντες δὲ τὸ σημῆιον οἱ Μακεδόνες ἐπώκελλόν τε κατὰ
τάχος τὰς νέας καὶ ἐξεπήδων σπουδῇ ἐς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπλαγέντες
τοῖς γινο- 28.5.1 μένοις ἐπὶ τὰ ὅπλα ἔθρον. ὁ δὲ ἑρμηνεὺς ὁ σὺν Νεάρχῳ ἐκήρυσε σί-
τον διδόναι τῇ στρατιῇ, εἰ σῶαν ἐθέλουσιν ἔχειν τὴν πόλιν· οἱ δὲ ἡρνοῦντο εἶναι σφίσι,
καὶ ἅμα προσέβαλλον τῷ τείχει. ἀλλὰ ἀνέστελλον αὐτοὺς οἱ το- 28.5.5 ξόται οἱ ἀμφὶ
τὸν Νεάρχον, ἐξ ὑπερδεξίου τοξεύοντες. 28.6.1 ὥς δὲ ἔμαθον ἐχομένην τε ἤδη καὶ ὅσον
οὕτω ἀνδρα- ποδισθησομένην σφίσι τὴν πόλιν, τότε δὲ δὴ ἐδέοντο τοῦ Νεάρχου τὸν
μὲν σίτον ὅσπερ ἦν αὐτοῖσι λαβόντα 28.7.1 ἀπάγειν, τὴν πόλιν δὲ μὴ διαφθεῖραι. Νέ-
αρχος δὲ τὸν μὲν Ἀρχίην κελεύει καταλαβεῖν τὰς πύλας καὶ τὸ κατ’ αὐτὰς τεῖχος,
αὐτὸς δὲ συμπέμπει τοὺς κατοψομένους τὸν

σίτον εἰ ἀδόλως δεικνύουσιν. οἱ δὲ τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἰχθύων τῶν ὀπτῶν ἀληλεσμέ-
νον ἄλευρον πολὺ ἐδεί- κνυσαν, πυροὺς δὲ καὶ κριθὰς ὀλίγας· καὶ γὰρ καὶ ἐτύγ- χανον
σίτῳ μὲν τῷ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, τοῖσι δὲ ἄρτοιςιν 28.9.1 ὅσα ὅψῳ διαχρεόμενοι. ὥς δὲ
τὰ ὄντα ἐπεδείκνυν, οὕτω δὲ ἐκ τῶν παρόντων ἐπισιτισάμενοι ἀνήγοντο, καὶ ὀρμί-
ζονται πρὸς ἄκρην, ἣντινα οἱ ἐπιχώριοι ἱρὴν Ἥλιου ἦγον· οὕνομα τῇ ἄκρῃ Βάγεια.
29.1.1 ἐνθένδε ἀμφὶ μέσας νύκτας ἄραντες διεκπλώουσι στα- δίους ἐς χιλίους ἐς Τάλ-
μενα λιμένα εὐορμον. ἐνθένδε ἐς Κανασίδα πόλιν ἐρήμην σταδίους ἐς τετρακοσίους,
ἵνα τινὶ φρέατι ὀρυκτῷ ἐπιτυχάνουσι, καὶ φοίνικες 29.1.5 ἄγριοι ἐπεφύκεσαν. τού-
των τοὺς ἐγκεφάλους κόπτοντες 29.2.1 ἐσιτέοντο· σίτος γὰρ ἐπελελοίπει τὴν στρα-
τιήν. καὶ κακῶς ἤδη ὑπὸ λιμοῦ ἔχοντες ἔπλεον τὴν τε ἡμέρην καὶ 29.3.1 τὴν νύκτα,
καὶ ὀρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ ἐρήμῳ. Νέ- αρχος δὲ καταδείσας μὴ ἄρα ἐς τὴν γῆν ἐκ-
βάντες ἀπο- λίποιεν τὰς νέας ὑπὸ ἀθυμίας, ἐπὶ τῷδε μετεώρους ἔσχε 29.4.1 τὰς νέας
ἐπ’ ἀγκυρέων. ἐνθένδε ἀναχθέντες ἐς Κανάτην ὀρμίζονται, σταδίους ὥς ἐπτακοσίους
καὶ πεντήκοντα διεκπλώσαντες. ἔστι δὲ καὶ αἰγιαλὸς ἐνταῦθα καὶ διώ- 29.5.1 ρυχες
βραχεῖαι. ἐνθένδε σταδίους ὀκτακοσίους πλώσαν- τες ἐν Ταοῖσιν ὀρμίζονται, κῶμαι
δὲ μικραὶ καὶ πονηραὶ ἐπῆσαν. καὶ οἱ μὲν ἄνθρωποι ἐκλείπουσι τὰ οἰκία, αὐτοὶ δὲ
σίτῳ τινὶ ὀλίγῳ ἐπιτυχάνουσι, καὶ βαλάνοις ἐκ φοι- 29.5.5 νίκων. καὶ καμήλους ἐπτά
ὅσαι ἐγκατελήφθησαν κατα- 29.6.1 κόψαντες, ἀπὸ τούτων τὰ κρέα ἐσιτέοντο. ὑπὸ
δὲ τὴν ἔω ἀναχθέντες σταδίους τριακοσίους πλώουσι, καὶ καθ- ὀρμίζονται ἐς Δαγά-
σειρα· ἐνθα νομάδες τινὲς ἄνθρωποι 29.7.1 ὤκεον. ἐνθένδε ἄραντες τὴν τε νύκτα καὶ
τὴν ἡμέρην οὐδέν τι ἐλινύοντες ἔπλεον, ἀλλὰ διελθόντες γὰρ σταδίους χιλίους τε καὶ
ἐκατὸν ἐξέπλωσαν τὸ ἔθνος τῶν Ἰχθυο- φάγων, πολλὰ κακὰ ταύτῃ παθόντες ἀπορίῃ
τῶν ἀναγ- 29.8.1 καίων. ὀρμίζονται δὲ οὐ πρὸς τῇ γῇ – ῥηχίῃ γὰρ ἦν ἐπὶ πολλὸν ἀνέ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

χουσα – , ἀλλὰ μετέωροι ἐπ’ ἀγκυρέων· μῆκος τοῦ παράπλου τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς χώρας ὀλίγῳ πλεῦνες στάδιοι μύριοι. 29.9.1 οὗτοι οἱ Ἰχθυοφάγοι σιτέονται, κατ’ ὃ τι περ καὶ κληίζονται, ἰχθύας, ὀλίγοι μὲν αὐτῶν ἀλιεύοντες τοὺς ἰχθύας – ὀλίγοις γὰρ καὶ πλοῖα ἐπὶ τῷδε πεποιήται καὶ τέχνη ἐξεύρηται ἐπὶ τῇ θήρῃ τῶν ἰχθύων – , τὸ 29.10.1 πολὺ δὲ ἡ ἀνάπωτις αὐτοῖσι παρέχει. οἱ δὲ δίκτυα ἐπὶ τῷδε πεποιήνται, μέγαθος καὶ ἐς δύο σταδίους τὰ πολλὰ αὐτῶν. πλέκουσι δὲ αὐτὰ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν φοινίκων, 29.11.1 στρέφοντες τὸν φλοιὸν ὥσπερ λίνον. ἐπεὰν δὲ ἡ θά- λασσα ὑπονοστήσῃ καὶ γῆ ὑπολειφθῇ, ἵνα μὲν ξηρὴ ἡ γῆ ὑπολείπεται, ἐρήμη τὸ πολὺ ἐστὶν ἰχθύων· ἔνθα δὲ βαθέα ἐστίν, ὑπολείπεται τι τοῦ ὕδατος καὶ ἐν τῷδε 29.11.5 κάρτα πολλοὶ ἰχθύες, οἱ μὲν πολλοὶ σμικροὶ αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ μέζονες· τούτοις περιβάλλοντες τὰ δίκτυα αἰ- 29.12.1 ρέουσι. σιτέονται δὲ ὠμούς μὲν, ὅπως ἀνείρυσιν ἐκ τοῦ ὕδατος, τοὺς ἀπα- λωτάτους αὐτῶν· τοὺς δὲ μέζονας τε καὶ σκληροτέρους ὑπὸ ἡλίῳ αὐαίνοντες, εὖτ’ ἂν ἀφαιανθῶσι, καταλοῦντες ἄλευρα ἀπ’ αὐτῶν ποιέονται 29.12.5 καὶ ἄρτους, οἱ δὲ μάζας ἐκ τούτων τῶν ἀλεύρων πές- 29.13.1 σουσι. καὶ τὰ βοσκήματα αὐτοῖσι τοὺς ἰχθύας ξηροὺς σιτέονται· ἡ γὰρ χώρα ἔρημος λειμώνων οὐδὲ ποίην 29.14.1 φέρει. θη- ρεύουσι δὲ καὶ καράβους πολλαχῇ καὶ ὄστρεα καὶ τὰ κογχύλια· ἄλλες δὲ αὐτόματοι γίνονται ἐν τῇ 29.15.1 χώρῃ· ἀπὸ τούτων ἔλαιον ποιέουσιν. οἱ μὲν δὲ αὐτῶν ἐρήμους τόπους οἰκέουσιν ἄδενδρόν τε τὴν χώραν καὶ ἄφορον καρπῶν ἡμέρων, τούτοις ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἡ πᾶσα δίαίτα πεποιήται· ὀλίγοι δὲ αὐτῶν σπείρουσιν ὅσον 29.15.5 τῆς χώρας, καὶ τούτῳ κατάπερ ὄψῳ χρῶνται πρὸς τοὺς 29.16.1 ἰχθύας· ὁ γὰρ σῖτος αὐτοῖ- σὶν εἰσὶν οἱ ἰχθύες. οἰκία δὲ πεποιήνται οἱ μὲν εὐδαιμονέστατοι αὐτῶν ὅσα κήτεα ἐκ- βάλλει ἡ θάλασσα τούτων τὰ ὅστ’ ἐπιλεγόμενοι <καὶ> τούτοις ἀντὶ ξύλων χρεόμε- νοι, καὶ θύρας τὰ ὅστέα 29.16.5 ὅσα πλατέα αὐτῶν ἀλίσκεται ἀπὸ τούτων ποιέονται· τοῖσι δὲ πολλοῖς καὶ πενεστέροις ἀπὸ τῶν ἀκανθῶν τῶν ἰχθύων τὰ οἰκία ποίεεται. 30.1.1 Κήτεα δὲ μεγάλα ἐν τῇ ἔξω θαλάσῃ βόσκεται, καὶ 30.2.1 ἰχθύες πολὺ μέζονες ἢ ἐν τῇδε τῇ εἴσω. καὶ λέγει <Νέ- αρχος>, ὅποτε ἀπὸ Κυΐζων παρέπλεον, ὑπὸ τὴν ἔω ὁφ- θῆναι ὕδωρ ἄνω ἀναφυσώμενον τῆς θαλάσσης οἷά περ 30.3.1 ἐκ πρηστήρων βίᾳ ἀναφερόμενον, ἐκπλαγέντας δὲ σφᾶς πυνθάνεσθαι τῶν κατηγεομένων τοῦ πλόου ὃ τι εἶη καὶ ἀπ’ ὅτου τὸ πάθημα· τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι ὅτι κήτεα ταῦτα φερόμενα κατὰ τὸν πόντον ἀναφυσᾷ ἐς τὸ ἄνω 30.3.5 τὸ ὕδωρ. καὶ τοῖσι ναύτησιν ἐκπλαγεῖσιν ἐκ τῶν χειρῶν 30.4.1 τὰ ἐρετμὰ ἐκπесεῖν, αὐτοὺς δὲ ἐπιὼν παρακαλεῖν τε καὶ θαρσύνειν, καὶ κατ’ οὐστίνας παραπλέων ἐγένετο, ἐς μέτωπόν τε κελεῦσαι καταστῆσαι ὡς ἐπὶ ναυ- μαχίῃ τὰς νέας, καὶ ἐπαλαλάζοντας ὁμοῦ τῷ ῥοθίῳ πυκνήν τε καὶ 30.5.1 ξὺν κτύπῳ πολλῷ τὴν εἰρεσίην ποιέεσθαι. οὕτως ἀνα- θαρσήσαντας ὁμοῦ δὴ πλέειν ἀπὸ ξυν- θήματος. ὡς δὲ ἐπέλαζον ἤδη τοῖσι θηρίοις, ἐνταῦθα αὐτοὺς μὲν ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖς ἐχώρεον ἐπαλαλάξαι, τὰς δὲ σάλ- 30.5.5 πιγγας σημήναι, καὶ τὸν κτύπον ἀπὸ τῆς εἰρεσίης ὡς 30.6.1 ἐπὶ μήκιστον κατασχεῖν. οὕτω δὲ ὀρώμενα ἤδη κατὰ τὰς

πρώρας τῶν νεῶν τὰ κήτεα ἐς βυθὸν δύναι ἐκπλαγέντα, καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

κατὰ τὰς πρύμνας ἀναδύντα ἀνα- σχεῖν καὶ τῆς θαλάσσης αὐθις ἀναφυσῆσαι ἐπὶ μέγα. 30.7.1 ἔνθεν κρότον τε ἐπὶ τῇ παραλόγῳ σωτηρίᾳ γενέσθαι τῶν ναυτέων, καὶ αἶνον ἐς τὸν Νέαρχον τῆς τε τόλμης 30.8.1 καὶ τῆς σοφίης. τούτων μετεξέτερα τῶν κητέων ἐποκέλ- λειν πολλαχοῦ τῆς χώρας, ἐπειδὴν ἀνάπωτις κατάσχη, ἐν τοῖσι βρά- χεσιν ἐχόμενα, τὰ δὲ καὶ ὑπὸ χειμώνων σκλη- ρῶν ἐς τὴν χέρσον ἐξωθέεσθαι, καὶ οὕτω δὴ καὐτὰ ση- 30.8.5 πόμενα ἀπόλλυσθαι τε καὶ τὰς σάρκας αὐτοῖσι περι- ρρε- ούσας ὑπολείπειν τὰ ὅστέα χρῆσθαι τοῖσιν ἀνθρώποι- 30.9.1 σιν ἐς τὰ οἰκία. εἶναι ὦν τὰ μὲν ἐν τῇσι πλευρῇσιν αὐτῶν ὅστέα δοκοῦς τοῖσιν οἰκήμασιν ὅσα μεγάλα, τὰ δὲ μι- κρότερα στρωτῆρας· τὰ δὲ ἐν τῇσι σιαγόσι, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ θύρετρα, οἷα δὴ πολλῶν καὶ εἰς εἴκοσι καὶ 30.9.5 πέντε ὀργυιάς ἀνηκόντων τὸ μέγεθος. 31.1.1 εὗτε δὲ παρέπλεον τὴν χώραν τῶν Ἰχθυοφάγων, λόγον ἀκούουσι περὶ νήσου τινός, ἢ κεῖται μὲν ἀπέχουσα τῆς ταύτης ἡπείρου σταδίου ἐς ἑκατόν, ἐρήμη δὲ ἐστὶν οἰκη- 31.2.1 τό- ρων. ταύτην ἱρὴν Ἥλιου ἔλεγον εἶναι οἱ ἐπιχώριοι καὶ Νόσαλα καλέεσθαι, οὐδέ τινα ἀνθρώπων καταίρειν ἐθέλιν ἐς αὐτήν· ὅστις δ' ἂν ἀπειρήνῃ προσχῇ, γίνεσθαι 31.3.1 ἀφανέα. ἀλλὰ λέγει <Νέαρχος> κέρκουρόν σφι ἓνα πλή- ρωμα ἔχοντα Αἰγυπτίων οὐ πόρρω τῆς νήσου ταύτης γενέσθαι ἀφανέα, καὶ ὑπὲρ τούτου τοὺς ἡγεμόνας τοῦ πλόου ἰσχυρίζεσθαι ὅτι ἄρα κατάραντες ὑπ' ἀγνοίης εἰς 31.4.1 τὴν νῆσον γένοιτο ἀφανέες. Νέαρχος δὲ πέμπει κύκλῳ περὶ τὴν νῆσον τριηκόντορον, κελεύσας μὴ κατα- σχεῖν μὲν ἐς τὴν νῆσον, ἐμβοᾶν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ὡς μάλιστα ἐν χρῶ παραπλέοντας, καὶ τὸν κυβερνήτην ὀνομάζοντας καὶ 31.5.1 ὅτου ἄλλου οὐκ ἀφανὲς τὸ οὔνομα. ὡς δὲ οὐδένά ὑπα- κούειν, τότε δὲ αὐτὸς λέγει πλεῦσαι ἐς τὴν νῆσον καὶ κατασχεῖν δὴ προσαναγκάσαι τοὺς ναύτας οὐκ ἐθέλον- τας, καὶ ἐκβῆναι αὐτὸς καὶ ἐλέγχει κενὸν μῦθον ἐόντα 31.6.1 τὸν περὶ τῆς νήσου λόγον. ἀκοῦσαι δὲ καὶ ἄλλον λόγον ὑπὲρ τῆς νήσου ταύτης λεγόμενον, οἰκῆσαι τὴν νῆσον ταύτην μίαν τῶν Νηρηίδων· τὸ δὲ οὔνομα οὐ λέγεσθαι τῆς Νηρηίδος. ταύτη δὲ ὅστις πελάσειε τῇ νήσῳ, τούτῳ 31.6.5 συγγίνε- σθαι μὲν, ἰχθὺν δὲ αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπου ποιέου- 31.7.1 σαν ἐμβάλλειν ἐς τὸν πόντον. Ἥλιον δὲ ἀχθεσθέντα τῇ Νηρηίδι κελεύειν μετοικίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῆς νήσου· τὴν δὲ ὁμολογεῖν μὲν ὅτι ἐξοικισθήσεται, δεῖσθαι δὲ οἱ τὸ πάθημα <παυθῆναι>. καὶ τὸν Ἥλιον ὑποδέξασθαι, 31.8.1 τοὺς δὲ δὴ ἀνθρώπους οὕστινας [ἄν] ἰχθύας ἐξ ἀνθρώ- πων πεποιήκει κατελεῆσαντα ἀνθρώπους αὐθις ἐξ ἰχθύων ποιῆσαι, καὶ ἀπὸ τούτων τῶν Ἰχθυοφάγων τὸ γένος καὶ 31.9.1 εἰς Ἀλέξανδρον κατελθεῖν. καὶ ταῦτα ὅτι ψεύδεα ἐξελέγ- χει Νέαρχος, οὐκ ἐπαινῶ αὐτὸν ἔγωγε τῆς σχολῆς τε καὶ σοφίης, οὔτε κάρτα χαλεπὰ ἐξελεγχθῆναι ἐόντα, ταλαί- πωρόν τε ὃν γινώσκων τοὺς παλαιοὺς λόγους ἐπιλεγό- 31.9.5 μενον ἐξελέγχειν ὄντας ψευδέας. 32.1.1 ὑπὲρ τοὺς Ἰχθυοφάγους Γα- δρώσιοι ἐς τὸ ἄνω οἰκέουσι γῆν πονηρὴν καὶ ψαμμώδεα, ἔνθεν καὶ τὰ πολλὰ κακὰ ἢ στρατιή τε Ἀλεξάνδρῳ ἔπαθεν καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, 32.2.1 ὡς μοι ἤδη ἐν τῷ ἄλλῳ λόγῳ ἀπήγεται. ὡς δὲ ἐς τὴν Καρμανίην ἀπὸ τῶν Ἰχθυοφάγων κατῆρεν ὁ στρατός, ἐν- ταῦθα ἵνα πρῶτον τῆς Καρμανίης ὠρμίσαντο, ἐπ' ἀγ- κυρέων ἐσάλευσαν, ὅτι ῥηχίη

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

παρετέτατο ἐς τὸ πέλαγος 32.3.1 τρηχείη. ἐνθὲνδε οὐκέτι ὡσαύτως πρὸς ἡλίου δυομένου ἔπλων, ἀλλὰ τὸ μεταξὺ δύσιός τε ἡλίου καὶ τῆς ἄρκτου 32.4.1 οὕτω μᾶλλον τι αἱ πρῶραι αὐτοῖσιν ἐπεῖχον, καὶ οὕτω ἡ Καρμανίη τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς γῆς καὶ τῶν Ὠρειτῶν εὐδενδροτέρη τε καὶ εὐκαρποτέρη ἐστὶ καὶ ποιώδης μᾶλ- 32.5.1 λόν τι καὶ ἔνυδρος. ὁρμίζονται δὲ ἐν Βάδει χώρῳ τῆς Καρμανίης οἰκουμένῳ, δένδρεά τε πολλὰ ἡμερα πεφυ- κότα ἔχοντι πλὴν ἐλαίης, καὶ ἀμπέλους ἀγαθὰς, καὶ σι- 32.6.1 τοφόρῳ. ἐνθὲνδε ὁρμηθέντες καὶ διεκπλώσαντες στα- δίους ὀκτακοσίους πρὸς αἰγιαλῷ ὁρμίζονται ἐρήμῳ, καὶ καθορῶσιν ἄκρην μακρὴν ἀνέχουσιν ἐπὶ πολλὸν ἐς τὸ πέλαγος· ἀπέχειν δὲ ἐφαίνετο ἡ ἄκρη πλόον ὡς ἡμέρης. 32.7.1 καὶ οἱ τῶν χώρων ἐκείνων δαήμονες τῆς Ἀραβίης ἔλε- γον τὴν ἀνίσχουσιν ταύτην ἄκρην, καλέεσθαι <δὲ> Μά- κετα· ἐνθεν τὰ κιννάμωμά τε καὶ ἄλλα τοιοῦτότροπα ἐς 32.8.1 Ἀσσυρίου ἀγινέεσθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου, ἵνα περ ὁ στόλος ἐσάλευε, καὶ τῆς ἄκρης, ἦντινα καταντικρὺ ἀφεώρων ἀνέχουσιν ἐς τὸ πέλαγος, ὁ κόλπος – ἐμοί τε δοκεῖ καὶ Νεάρχῳ ὡσαύτως ἐδόκεεν – ἐς τὸ 32.9.1 εἶσω ἀναχεῖται, ὅπερ εἰκὸς ἡ Ἐρυθρὴ θάλασσα. ταύτην τὴν ἄκρην ὡς κατεῖδον, Ὀνησίκριτος μὲν ἐπέχοντας ἐπ’ αὐτὴν πλέειν ἐκέλευεν, ὡς μὴ κατὰ τὸν κόλπον ἐλα- 32.10.1 στρέοντας ταλαιπωρέεσθαι. Νεάρχος δὲ ὑποκρίνεται νήπιον εἶναι Ὀνησίκριτον, εἰ ἀγνοεῖ ἐπ’ ὅτῳ ἐστάλη 32.11.1 πρὸς Ἀλεξάνδρου ὁ στόλος. οὐ γὰρ ὅτι ἀπορίη ἦν πεζῇ διασωθῆναι πάντα αὐτῷ τὸν στρατόν, ἐπὶ τῷδε ἄρα ἐκ- πέμψαι τὰς νέας, ἀλλὰ ἐθέλοντα αἰγιαλοὺς τε τοὺς κατὰ τὸν παράπλουν κατασκέψασθαι καὶ ὄρμους καὶ νησιῖδας, 32.11.5 καὶ ὅστις κόλπος ἐσέχοι ἐκπεριπλώσαι τοῦτον, καὶ πό- λιας ὅσαι ἐπιθαλάσσαι, καὶ εἴ τις ἐγκαρπος γῆ καὶ εἴ 32.12.1 τις ἐρήμη. σφῶς ὧν οὐ χρῆναι ἀφανίσαι τὸ ἔργον, πρὸς τέρματι ἤδη ἐόντας τῶν πόνων, ἄλλως τε οὐδὲ ἀπόρως

ἔτι τῶν ἀναγκαίων ἐν τῷ παράπλῳ ἔχοντας. δεδιέναι τε, ὅτι ἡ ἄκρη ἐς μεσημβρίην ἀνέχει, μὴ ἐρήμῳ τε τῇ 32.13.1 ταύτῃ γῇ καὶ ἀνύδρῳ καὶ φλογώδει ἐγκύρσειαν. ταῦτα ἐνίκα, καὶ μοι δοκεῖ περιφανέως σῶσαι τὴν στρατιὴν τῇδε τῇ βουλῇ Νεάρχος· τὴν γὰρ δὴ ἄκρην ἐκείνην καὶ τὴν πρὸς αὐτῇ χώρην πᾶσαν ἐρήμην τε εἶναι λόγος κατ- 32.13.5 ἔχει καὶ ὕδατος ἀπορίη ἔχεσθαι. 33.1.1 ἀλλὰ ἔπλων γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἄραντες τῇ γῇ προσεχές, καὶ πλώσαντες σταδίους ὡς ἐπτακοσίους ἐν ἄλλῳ αἰγιαλῷ ὠρμίσαντο· Νεόπτανα ὄνομα τῷ αἰγιαλῷ. 33.2.1 καὶ αὐθις ὑπὸ τὴν ἔω ἀνήγοντο, καὶ πλεύσαντες στα- δίους ἑκατὸν ὁρμίζονται κατὰ ποταμὸν Ἀναμιν· ὁ δὲ χώρος Ἀρμόζεια ἐκαλέετο. δαψιλέα δὲ ἦδη καὶ πάμφορα 33.3.1 <τὰ> ταύτῃ ἦν, πλὴν ἐλαΐαι οὐ πεφύκεσαν. ἐνταῦθα ἐκ- βαίνουσί τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ ἀπὸ τῶν πολλῶν πόνων ἄσμενοι ἀνεπαύοντο, μεμνημένοι ὅσα κακὰ κατὰ τὴν θάλασσαν πεπονθότες ἦσαν καὶ πρὸς τῇ γῇ τῶν Ἰχθυο- 33.3.5 φάγων, τὴν τε ἐρημίην τῆς χώρας καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅπως θηριώδες καὶ τὰς σφῶν ἀπορίας ἐπιλεγόμενοι. 33.4.1 καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸ πρόσω ἀνῆλθον, ἀποσκεδασθέντες τῆς στρατιῆς κατὰ ζήτησιν ἄλλος ἄλλου. 33.5.1 ἐνταῦθα ἄνθρωπός σφισιν ὤφθη χλαμύδα τε φορῶν Ἑλληνικὴν καὶ τὰ ἄλλα ὡς Ἑλ-

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

λην ἐσκευασμένος, καὶ φωνὴν Ἑλλάδα ἐφώνεε. τοῦτον οἱ πρῶτοι ἰδόντες δα- κρῦσαι ἔλεγον· οὕτω τι παράλογόν σφισι φανῆναι ἐκ 33.5.5 τῶν τοσῶνδε κακῶν Ἑλληνα μὲν ἄνθρωπον ἰδεῖν, Ἑλ- 33.6.1 λάδος δὲ φωνῆς ἀκοῦσαι. ἐπηρώτων τε ὁπόθεν ἦκοι καὶ ὅστις ὦν· ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀποσκεδασθῆναι ἔλεγε, καὶ εἶναι οὐ πόρρω τὸ στρατό- 33.7.1 πεδον καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον. τοῦτον τὸν ἄνθρωπον βοῶντές τε καὶ κροτέοντες ἀνάγουσι παρὰ τὸν Νέαρχον· καὶ Νέαρχω πάντα ἔφρασε, καὶ ὅτι πέντε ἡμερέων ὁδὸν ἀπέχει τὸ στρατόπεδον καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς θαλάσσης- 33.8.1 σης. τὸν τε ὑπαρχον τῆς χώρας ταύτης δείξειν ἔφη Νε- ἀρχω, καὶ ἔδειξε· καὶ μετὰ τούτου Νέαρχος γνώμην 33.9.1 ποιέεται, ὅπως ἀναβήσεται πρὸς βασιλέα. τότε μὲν δὴ ἐπὶ τὰς νέας ἀπῆλθον· ὑπὸ δὲ τὴν ἔω τὰς νέας ἐνεώλ- κεν, ἐπισκευῆς τε εἵνεκα, ὅσαι αὐτῶν κατὰ τὸν πλοῦν πεπονθήκεσαν, καὶ ἅμα ὅτι ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ὑπολείπε- 33.10.1 σθαί οἱ ἐδόκεε τὸν πολλὸν στρατόν. χάρακά τε ὦν περι- βάλλεται διπλοῦν περὶ τῷ ναυστάθμῳ, καὶ τεῖχος γῆϊνον καὶ τάφρον βαθεῖν, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς ὄχθης ἀρξάμενος ἔστε ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, ἵνα αἱ νέες αὐτῷ ἀνείρου- 33.10.5 σμέναι ἦσαν. 34.1.1 ἐν ᾧ δὲ ὁ Νέαρχος ταῦτα ἐκόσμεε, τῆς χώρας ὁ ὑπαρχος πεπυσμένος ὅπως ἐν μεγάλῃ φροντίδι ἔχοι Ἀλέξανδρος τὰ ἀμφὶ τὸν στόλον τοῦτον, μέγα δὴ τι ἀγαθὸν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἂν ἔγνω πείσεσθαι, εἰ πρῶτός οἱ ἀπαγγεῖ- 34.1.5 λειε τοῦ στρατοῦ τὴν σωτηρίην καὶ τὸν Νέαρχον ὅτι οὐ 34.2.1 πολλῷ ὕστερον ἀφίξεται ἐς ὅψιν τὴν βασιλέως. οὕτω δὴ τὴν βραχυτάτην ἐλάσας ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ ὅτι Νέαρχος οὗτος προσάγει ἀπὸ τῶν νεῶν. τότε μὲν δὴ καίπερ ἀπιστέων τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος ἀλλὰ ἐχάρη γε 34.3.1 κατὰ τὸ εἰκὸς τῇ ἀγγελίῃ· ὥς δὲ ἡμέρη τε ἄλλη ἐξ ἄλλης ἐγίνετο, καὶ ξυντιθέντι αὐτῷ τῆς ἀγγελίης τὸν χρόνον 34.4.1 οὐκέτι πιστὰ τὰ ἐξηγγελμένα ἐφαίνετο, πεμπόμενοι τε ἄλλοι ἐπ’ ἄλλοισιν ὥς ἐπὶ κομιδῇ τοῦ Νέαρχου οἱ μὲν τινες ὀλίγον τῆς ὁδοῦ προελθόντες καὶ οὐδενὶ ἐγκύρ- 34.4.5 σαντες κενοὶ ἐπανήεσαν, οἱ δὲ καὶ πορρωτέρω ἐλθόντες 34.5.1 ἐπανήεσαν, ἐνταῦθα δὴ τὸν μὲν ἄνθρωπον ἐκείνον, ὥς κενὰ τε ἀγγείλαντα καὶ λυπηρότερα οἱ τὰ πρήγματα ποιήσαντα τῇ ματαίῃ εὐφροσύνῃ, συλλαβεῖν κελεύει Ἀλέξανδρος, αὐτὸς δὲ τῇ τε ὄψει καὶ τῇ γνώμῃ δῆλος 34.6.1 ἦν μεγάλῳ ἄχει βεβλημένος. ἐν τούτῳ δὲ τῶν τινες κατὰ ζήτησιν τοῦ Νέαρχου ἐσταλμένων ἵππους τε ἐπὶ κομιδῇ αὐτῶν καὶ ἀπήνας δὲ ἄγοντες ἐντυγχάνουσι κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῷ τε Νέαρχω καὶ τῷ Ἀρχίῃ καὶ πέντε ἢ ἕξ ἅμα 34.7.1 αὐτοῖσιν· μετὰ τοσούτων γὰρ ἀνήει. καὶ ἐντυχόντες οὔτε αὐτὸν ἐγνώρισαν οὔτε τὸν Ἀρχίην – οὕτω τοι κάρτα ἄλλοιοι ἐφάνησαν, κομώοντές τε καὶ ῥυπόωντες καὶ μεστοὶ ἄλμης καὶ ῥικνοὶ τὰ σώματα καὶ ὠχροὶ ὑπὸ ἀγρυ- 34.8.1 πνίης τε καὶ τῆς ἄλλης ταλαιπωρίας – ἀλλὰ ἐρομένοις γὰρ αὐτοῖς ἵναπερ εἴη Ἀλέξανδρος, ὑποκρινάμενοι τὸν 34.9.1 χώρον οἱ δὲ παρήλαυνον. Ἀρχίης δὲ ἐπιφρασθεὶς λέγει πρὸς Νέαρχον “ὦ Νέαρχε, τούτους τοὺς ἀνθρώπους δι’ ἐρημίας ἐλαύνειν τὴν αὐτὴν ἡμῖν ὁδὸν οὐκ ἐπ’ ἄλλῳ τινὶ συντίθῃμι [ἦ] ὅτι μὴ κατὰ ζήτησιν τὴν ἡμετέραν ἀπε- 34.10.1 σταλμένους. ὅτι δὲ οὐ γινώσκουσιν ἡμέας, οὐκ ἐν θώματι ποιέομαι· οὕτω γάρ τι ἔχομεν κακῶς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὥς ἄγνωστοι εἶναι. φράσωμεν αὐτοῖσιν οἵτινές εἰμεν, καὶ αὐτοὺς 34.11.1 ἐρώμεθα καθότι ταύτη ἐλαύνουσιν.” ἔδοξε τῷ Νεάρχῳ ἐναίσιμα λέγειν· καὶ ἤροντο ὅποι ἐλαύνουσιν· οἱ δὲ ὑποκρίνονται ὅτι κατὰ ζήτησιν Νεάρχου τε καὶ τοῦ στρα- 34.12.1 τοῦ τοῦ ναυτικοῦ. ὁ δὲ “οὗτος” ἔφη “ἐγὼ εἰμι Νεάρχος, καὶ Ἀρχίας οὗτος. ἀλλ’ ἄγετε ἡμέας· ἡμεῖς δὲ τὰ ὑπὲρ τῆς στρατιῆς Ἀλεξάνδρῳ ἀπηγησόμεθα.” 35.1.1 ἀναλαβόντες <ῶν> αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀπήνας ὀπίσω ἤλαυνον. καὶ τινες αὐτῶν τούτων ὑποφθάσαι ἐθελήσαντες τὴν ἀγγελίην, προδραμόντες λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ ὅτι “οὗτός τοι Νεάρχος, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀρχίας καὶ πέντε

35.1.5 ἄλλοι κομίζονται παρὰ σέ,” ὑπὲρ δὲ τοῦ στρατοῦ παντὸς 35.2.1 οὐδὲν εἶχον ὑποκρίνασθαι. τοῦτο ἐκείνο συνθείς Ἀλέξανδρος, τοὺς μὲν παραλόγως ἀποσωθῆναι, τὴν στρα- 35.3.1 τὴν δὲ πᾶσαν διεφθάρθαι αὐτῷ, οὐ τοσόνδε τοῦ Νεάρχου τε καὶ τοῦ Ἀρχίου τῇ σωτηρίῃ ἔχαιρεν, ὅσον 35.3.1 ἐλύπει αὐτὸν ἀπολομένη ἢ στρατιὴ πᾶσα. οὕτω πάντα ταῦτα εἶρητο, καὶ ὁ Νεάρχός τε καὶ ὁ Ἀρχίας προσήγον. τοὺς δὲ μόγις καὶ χαλεπῶς ἐπέγνων Ἀλέξανδρος, ὅτι τε κομόωντας καὶ κακῶς ἐσταλμένους καθεώρα, 35.3.5 ταύτη μᾶλλον τι βεβαιότερον αὐτῷ τὸ ἄχος ὑπὲρ τῆς 35.4.1 στρατιῆς τῆς ναυτικῆς ἐγίνετο. ὁ δὲ τὴν δεξιὰν τῷ Νεάρχῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀπαγαγὼν μόνον αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐταίρων τε καὶ τῶν ὑπασπιστῶν, πολλὸν ἐπὶ χρόνον 35.5.1 ἐδάκρυεν· ὥς δὲ ἀνενεγκὼν “ἀλλὰ ὅτι σύγε ἡμῖν ἐπανήκεις σῶος” ἔφη “καὶ Ἀρχίας οὗτος, ἔχοι ἂν ἔμοιγε ὥς ἐπὶ συμφορῇ τῇ ἀπάσῃ μετρίως· αἱ δὲ τοι νέες καὶ ἡ 35.6.1 στρατιὴ κοίῳ τινὶ τρόπῳ διεφθάρησαν;” ὁ δὲ ὑπολαβὼν “ὦ βασιλεῦ,” ἔφη “καὶ αἱ νέες τοι σῶαί εἰσι καὶ ὁ στρατός· ἡμεῖς δὲ οὗτοι ἄγγελοι τῆς σωτηρίας αὐτῶν 35.7.1 ἦκομεν.” ἔτι μᾶλλον ἐδάκρυεν Ἀλέξανδρος, καθότι ἀνέλπιστός οἱ ἡ σωτηρίῃ τοῦ στρατοῦ ἐφαίνετο, καὶ ὅπου ὀρμέουσιν αἱ νέες ἀνηρώτα. ὁ δὲ “αὗται” ἔφη “ἐν τῷ στόματι τοῦ Ἀνάμιδος ποταμοῦ ἀνειρυσμέναι ἐπισκευά- 35.8.1 ζονται.” Ἀλέξανδρος δὲ τὸν τε Δία τὸν Ἑλλήνων καὶ τὸν Ἀμμωνα τὸν Λιβύων ἐπόμνυσιν, ἥ μὴν μειζόνως ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγγελίῃ χαίρειν ἢ ὅτι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐκτημένος ἔρχεται. καὶ γὰρ καὶ τὸ ἄχος οἱ ἐπὶ τῇ ἀπώ- 35.8.5 λείῃ τῆς στρατιῆς ἀντίρροπον γενέσθαι τῇ ἄλλῃ πάσῃ εὐτυχίῃ. 36.1.1 ὁ δὲ ὑπαρχος τῆς χώρας, ὄντινα συνειλήφει Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῆς ἀγγελίης τῇ ματαιότητι, παρόντα κατιδὼν 36.2.1 τὸν Νεάρχον, πίπτει τε αὐτῷ πρὸς τὰ γόνατα, καὶ “οὗτός τοι” ἔφη “ἐγὼ εἰμι, ὃς ἀπήγγειλα Ἀλεξάνδρῳ ὅτι σῶοι ἦκετε· ὁρᾷς ὅπως διάκειμαι.” οὕτω δὴ δεῖται Ἀλεξάνδρου Νεάρχος ἀφεῖναι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀφίεται. 36.3.1 Ἀλέξανδρος δὲ σωτήρια τοῦ στρατοῦ ἔθυε Διὶ Σωτῆρι καὶ Ἡρακλεῖ καὶ Ἀπόλλωνι Ἀλεξικάκῳ καὶ Ποσειδῶνι τε καὶ ὅσοι ἄλλοι θαλάσσιοι θεοί, καὶ ἀγῶνα ἐποίεε γυμνικόν τε καὶ μουσικόν, καὶ πομπὴν ἔπεμπε· καὶ 36.3.5 Νεάρχος ἐν πρώτοισιν ἐπόμπευε ταινίησί τε καὶ ἄνθεσι 36.4.1 πρὸς τῆς στρατιῆς βαλλόμενος. ὥς δὲ ταῦτά οἱ τέλος εἶχε, λέγει πρὸς Νεάρχον “ἐγὼ σε, ὦ Νεάρχε, οὐκέτι θέλω τὸ πρόσω οὗτ’ οὖν κινδυνεύειν οὔτε ταλαιπωρέεσθαι, ἀλλὰ ἄλλος γὰρ τοῦ ναυτικοῦ ἐξηγήσεται τὸ ἀπὸ 36.5.1 τοῦδε ἔστε καταστήσαι αὐτὸ ἐς Σοῦσα.” Νεάρχος δὲ ὑπολαβὼν λέγει “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ μὲν τοι πάντα πείθεσθαι

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἐθέλω τε καὶ ἀναγκαίη μοί ἐστιν. ἀλλὰ εἰ δὴ τι καὶ σὺ ἐμοὶ χαρίζεσθαι ἐθέλεις, μὴ ποιήσης ὧδε, ἀλλὰ 36.5.5 με ἔασον ἐξηγήσασθαι ἐς ἅπαν τοῦ στρατοῦ, ἔστε σοι 36.6.1 σῶας καταστήσω ἐς Σοῦσα τὰς νέας, μηδὲ τὰ μὲν χα- λεπὰ αὐτοῦ τε καὶ ἄπορα ἐμοὶ ἐπιτετραμμένα ἐκ σοῦ ἔστω, τὰ δὲ εὐπετέα τε καὶ κλέους ἤδη ἐτοίμου ἐχόμενα, 36.7.1 ταῦτα δὲ ἀφαιρεθέντα ἄλλω ἐς χεῖρας διδόσθω.” ἔτι λέγοντα παύει αὐτὸν Ἀλέξανδρος, καὶ χάριν προσωμο- λόγει εἰδέναι. οὕτω δὲ καταπέμπει αὐτόν, στρατιὴν δούς 36.8.1 ἐς παραπομπήν ὡς διὰ φιλίας ἰόντι ὀλίγην. τῷ δὲ οὐδὲ τὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ θάλασσαν ἔξω πόνου ἐγένετο, ἀλλὰ συλλελεγμένοι γὰρ οἱ κύκλῳ βάρβαροι τὰ ἐρυμνὰ τῆς χώρας τῆς Καρμανίης κατεῖχον, ὅτι καὶ ὁ σατράπης 36.8.5 αὐτοῖσι τετελευτήκει κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου, ὁ δὲ νεωστὶ καθεστηκὼς Τληπόλεμος οὐπω βέβαιον τὸ κράτος 36.9.1 εἶχε. καὶ δις ὧν καὶ τρις τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ ἄλλοισι καὶ ἄλλοισι τῶν βαρβάρων ἐπιφαινομένοις ἐς χεῖρας ἦσαν, καὶ οὕτως οὐδὲν τι ἐλινύσαντες μόλις καὶ χαλεπῶς ἐπὶ θάλασσαν ἀπεσώθησαν. ἐνταῦθα θύει Νέαρχος Διὶ 36.9.5 Σωτήρι καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν. 37.1.1 ὡς δὲ αὐτῷ τὰ θεῖα ἐν κόσμῳ πεποίητο, οὕτω δὲ ἀνήγοντο. παραπλῶσαντες δὲ νῆσον ἐρήμην τε καὶ τραχείην ἐν ἄλλῃ νήσῳ ὁρμίζονται, μεγάλη ταύτη καὶ οἰκουμένη, πλῶσαντες σταδίους τριηκοσίους ἐνθεν περ ὠρμήθησαν. 37.2.1 καὶ ἡ μὲν ἐρήμη νῆσος Ὀργάνα ἐκαλέετο, ἐς ἣν δὲ ὠρ- μίσθησαν Ὀάρακτα, ἄμπελοί τε ἐν αὐτῇ ἐπεφύκεσαν καὶ φοίνικες, καὶ σιτοφόρος <ἦν>· τὸ δὲ μῆκος [ἦν] τῆς νή- σου στάδιοι ὀκτακόσιοι. καὶ ὁ ὑπαρχος τῆς νήσου Μα- 37.2.5 ζήνης συνέπλει αὐτοῖσι μέχρι Σούσων ἐθελοντῆς ἡγε- 37.3.1 μὼν τοῦ πλόου. ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ἔλεγον καὶ τοῦ πρώτου δυναστεύσαντος τῆς χώρας ταύτης δείκνυσθαι τὸν τάφον· ὄνομα δὲ αὐτῷ Ἐρυθρὴν εἶναι, ἀπ’ ὅτου καὶ τὴν ἐπω- νυμίην τῇ θαλάσῃ ταύτῃ εἶναι Ἐρυθρὴν καλέεσθαι. 37.4.1 ἐνθένδε ἐκ τῆς νήσου ἄραντες ἔπλεον· καὶ τῆς νήσου αὐτῆς παραπλῶσαντες ὅσον διακοσίους σταδίους ὁρμίζονται ἐν αὐτῇ αὐθις, καὶ καθορῶσιν ἄλλην νῆσον, ἀπέ- χουσιν τῆς μεγάλης ταύτης τεσσαράκοντα μάλιστα στα- 37.5.1 δίους. Ποσειδῶνος ἱρὴ ἐλέγετο εἶναι καὶ ἄβατος. ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἀνήγοντο, καὶ καταλαμβάνει αὐτοὺς ἀνάπωτις οὕτω τι καρτερή, ὥστε τρεῖς τῶν νεῶν ἐποκείλασαι ἐν τῷ ξηρῷ ἐσχέθησαν, αἱ δὲ ἄλλαι χαλεπῶς διεκπλώουσαι 37.6.1 τὰς ῥηχίας ἐς τὰ βάθρα ἀπεσώθησαν. αἱ δὲ ἐποκείλασαι τῆς πλημμυρίδος ἐπιγενομένης αὐθις ἐξέπλωσάν τε καὶ 37.7.1 δευτεραῖαι κατήγοντο ἵνα περ ὁ πᾶς στόλος. ὁρμίζονται

δὲ ἐς νῆσον ἄλλην, διέχουσιν τῆς ἡπείρου ὅσον τριακο- 37.8.1 σίους σταδίους, πλῶσαντες τετρακοσίους. ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν ἔω ἔπλεον, νῆσον ἐρήμην ἐν ἀριστερᾷ παραμείβον- τες· ὄνομα δὲ τῇ νήσῳ Πύλωρα. καὶ ὁρμίζον<ται> πρὸς Ἰδωδῶνῃ, πολυχνίῳ σμικρῷ καὶ πάντων ἀπόρῳ ὅτι μὴ 37.8.5 ὕδατος καὶ ἰχθύων· ἰχθυοφάγοι γὰρ καὶ οὗτοι ὑπ’ ἀναγ- 37.9.1 καίης ἦσαν, ὅτι πονηρὰν γῆν νέμονται. ἐνθένδε ὕδρευ- σάμενοι καταίρουσιν ἐς Ταρσίην ἄκρην ἀνατείνουσιν 37.10.1 ἐς τὸ πέλαγος, πλῶσαντες σταδίους τριακοσίους. ἐνθεν ἐς Καταίην, νῆσον ἐρήμην, ἀλιτενέα· αὕτη ἱερὴ Ἑρμῷ καὶ Ἀφροδίτῃ ἐλέγετο· στάδιοι τοῦ πλόου τριηκόσιοι. 37.11.1 ἐς ταύτην ὅσα ἔτη ἀφί-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

εται ἐκ τῶν περιοίκων πρόβατα καὶ αἰγες ἱρὰ τῷ Ἑρμῇ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ ταῦτα ἀπηγριωμένα ἦν ὁρᾶν ὑπὸ χρόνου τε καὶ ἐρημίας. 38.1.1 μέχρι τοῦδε Καρμανίη· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε Πέρσαι ἔχουσι. μήκος τοῦ πλόου παρὰ τὴν Καρμανίην χώραν στάδιοι τρισχίλιοι καὶ ἐπτακόσιοι. ζῶουσι δὲ κατάπερ Πέρσαι, ὅτι καὶ ὅμοροι εἰσι Πέρσησι, καὶ τὰ ἐς τὸν πό- 38.2.1 λεμον ὡσαύτως κοσμέονται. ἐνθὲνδε ἄραντες ἐκ τῆς νήσου τῆς ἱρῆς παρὰ τὴν Περσίδα ἤδη ἔπλεον, καὶ κατὰ- γονται ἐς Ἰλάν χώρον, ἵνα λιμὴν πρὸς νήσου σμικρῆς καὶ ἐρήμης γίνεται· οὐνομα τῇ νήσῳ Καΐκανδρος, ὁ δὲ 38.3.1 πλόος στάδιοι τετρακόσιοι. ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἐς ἄλλην νήσον πλεύσαντες ὁρμίζονται οἰκουμένην, ἵνα καὶ μαρ- γαρίτην θηρᾶσθαι λέγει <Νέαρχος> κατάπερ ἐν τῇ Ἰν- δῶν θαλάσῃ. ταύτης τῆς νήσου τὴν ἄκρην παραπλώ- 38.3.5 σαντες σταδίους ὡς τεσσα- ράκοντα, ἐνταῦθα ὠρμίσθησαν. 38.4.1 ἐνθὲνδε πρὸς ὄρει ὁρμίζονται ὑψηλῷ – Ὡχος ὄνομα τῷ 38.5.1 ὄρει – ἐν λιμένι εὐόρμῳ, καὶ ἀλιέες αὐτοῦ ὥκεον. καὶ ἐνθεν πλώσαν- τες σταδίους τετρακοσίους τε καὶ πεντή- κοντα ὁρμίζονται ἐν Ἀποστάνοισι· καὶ πλοῖα πολλὰ αὐ- τόθι ὥρμεε, κώμη τε ἐπὴν ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάσσης στα- 38.6.1 δίους ἐξή- κοντα. νυκτὸς δὲ ἐπάραντες ἐνθεν ἐσπλώουσιν ἐς κόλπον συνοικεόμενον πολλῇσι κώμησι. στάδιοι τοῦ πλόου τετρακόσιοι· ὁρμίζονται δὲ πρὸς ὑπωρείην. ταύτῃ φοίνι- κές τε πολλοὶ ἐπεφύκεσαν καὶ ὅσα ἄλλα ἀκρόδρυα 38.7.1 ἐν τῇ Ἑλλάδι γῇ φέεται. ἐνθεν ἄραντες ἐς Γώγανα παραπλέουσι σταδίους μάλιστα ἐς ἑξακοσίους ἐς χώραν οἰκουμένην· ὁρμίζονται δὲ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χειμάρρου – ὄνομα δὲ Ἀρεῶν – ἐν τῇσιν ἐκβολῇσιν. ἐνταῦθα 38.7.5 χαλεπῶς ὁρμίζονται· στεινὸς γὰρ ἦν ὁ ἔσπλους κατὰ τὸ στόμα, ὅτι βράχεια τὰ κύκλῳ αὐτοῦ ἢ ἀνάπωτις ἐποίηε. 38.8.1 καὶ ἐνθεν αὖ ἐν στόματι ἄλλου ποταμοῦ ὁρμίζονται, διεκπλώσαντες σταδίους ἐς ὀκτακοσίους· Σιτακὸς ὄνομα τῷ ποταμῷ ἦν· οὐδὲ ἐν τούτῳ εὐμαρέως ὁρμίζονται, καὶ ὁ πλόος ἅπας οὗτος ὁ παρὰ τὴν Περσίδα βράχεια τε 38.9.1 ἦσαν καὶ ῥηχίαι καὶ τενάγεια. ἐνταῦθα σῖτον καταλαμ- βάνουσι πολλὴν ξυγκεκομισμένον κατὰ πρόσταξιν βασι- λέως, ὡς σφίσιν εἶναι ἐπισι- τίσασθαι· ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τὰς πάσας μίαν καὶ εἴκοσι, καὶ τὰς ναῦς ἀνείρου- 38.9.5 σάμενοι, ὅσαι μὲν πεπονήκεσαν ἐπεσκεύαζον, τὰς δὲ ἄλλας ἐθεράπευον. 39.1.1 ἐνθὲνδε ὁρμηθέντες εἰς Ἰέρατιν πόλιν ἀφίκοντο, ἐς χώρον οἰκούμενον. ἐπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα στάδιοι ὁ πλόος· ὠρμίσθησαν δὲ ἐν διώρυχι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 39.2.1 ἐμβε- βλημένη ἐς θάλασσαν, ἥ ὄνομα ἦν Ἡράτεμις. ἅμα δὲ ἡλίῳ ἀνίσχοντι παραπλέουσιν ἐς ποταμὸν χειμάρρουν, ὄνομα Πάδαργον, ὁ δὲ χώρος χερρόνησος ἅπας. καὶ ἐν αὐτῷ κῆποί τε πολλοὶ καὶ ἀκρόδρυα παντοῖα ἐφύετο· 39.3.1 ὄνομα τῷ χώρῳ Μεσαμβρίη. ἐκ Μεσαμβρίας δὲ ὁρμη- θέντες καὶ διεκπλώσαντες σταδίους μάλιστα ἐς διακο- σίους ἐς Ταόκην ὁρμίζονται ἐπὶ ποταμῷ Γράνιδι. καὶ ἀπὸ τούτου ἐς τὸ ἄνω <τὰ> Περσῶν βασιλεία ἦν, ἀπέ- 39.3.5 χοντα τοῦ ποταμοῦ τῶν ἐκβολέων σταδίους ἐς διακο- 39.4.1 σίους. κατὰ τοῦτον τὸν παράπλουν λέγει <Νέαρχος> ὀφθῆναι κῆτος ἐκβεβλημένον ἐς τὴν ἡίονα, καὶ τοῦτο προσπλώσαντάς τινας τῶν ναυτῶν ἐκμετρήσαι καὶ φάναι 39.5.1 εἶναι πήχεων πεντήκοντα· δέρμα δὲ αὐτῷ εἶναι φολι- δωτόν, οὕτω τι ἐς βάθος ἦκον

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ὥς καὶ ἐπὶ πῆχυν ἐπέχειν, ὅστρειά τε καὶ λοπάδας καὶ φυκία πολλὰ ἔχειν ἐπιπεφυκότα. καὶ δελφίνας λέγει ὅτι καθορᾶν ἦν πολλοὺς ἀμφὶ 39.5.5 τῷ κήτει, καὶ τῶν ἐν τῇ ἔσω θαλάσῃ μείζονας τοὺς δελ- 39.6.1 φίνας. ἐνθένδε ὀρμηθέντες κατάγονται ἐς Ῥώγονιν πο- ταμὸν χειμάρρουν ἐν λιμένι εὐόρμῳ· μήκος τοῦ παρά- 39.7.1 πλου στάδιοι διακόσιοι. ἐνθένδε τετρακοσίους σταδίους διεκπλώσαντες αὐλίζονται ἐν ποταμῷ χειμάρρῳ· Βρίζανα τῷ ποταμῷ ὄνομα. ἐνταῦθα χαλεπῶς ὠρμίσαντο, ὅτι ῥήχη ἦν καὶ βράχεια, καὶ χοιράδες ἐκ τοῦ πόντου ἀνεῖ- 39.8.1 χον. ἀλλ' ὅτε ἡ πλήμμυρα ἐπῆρει, τότε ὠρμίσαντο· ὑπο- νοστήσαντος δὲ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ ξηρῷ ὑπελείφθησαν αἱ νῆες. ἐπεὶ δὲ ἡ πλημμυρίς ἐν τάξει ἀμείβουσα ἐπῆλθε, 39.9.1 τότε δὴ ἐκπλώσαντες ὀρμίζονται ἐπὶ ποταμῷ· ὄνομα δὲ τῷ ποταμῷ Ἄροσις, μέγιστος τῶν ποταμῶν, ὡς λέγει <Νέαρχος>, ὅσοι ἐν τῷ παράπλῳ τῷδε ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν ἕξω πόντον. 40.1.1 μέχρι τοῦδε Πέρσαι οἰκέουσι, τὰ δὲ ἀπὸ τούτων Σού- σιοι. Σουσίων δὲ ἔθνος αὐτόνομον κατύπερθε προσοικέει· Οὐξιοι καλοῦνται, ὑπὲρ ὧν λέλεκται μοι ἐν τῇ ἄλλῃ συγγραφῇ ὅτι λησταὶ εἰσι. μήκος τοῦ παράπλου 40.1.5 τῆς Περσίδος χώρας στάδιοι τετρακόσιοι καὶ τετρακίς-

χίλιοι. τὴν δὲ Περσίδα γῆν τρίχα νενεμῆσθαι τῶν ὠρέων λόγος κατέχει. τὸ μὲν αὐτῆς πρὸς τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ οἰκόμενον ἀμῶδές τε εἶναι καὶ ἄκαρπον ὑπὸ 40.3.1 καύματος, τὸ δὲ ἐπὶ τῷδε ὡς πρὸς ἄρκτον τε καὶ βο- ρρὴν ἄνεμον ἰόντων καλῶς κε- κρᾶσθαι τῶν ὠρέων, καὶ τὴν χώραν ποιῶδεά τε εἶναι καὶ λειμῶνας ὕδρηλους, καὶ ἄμπελον πολλὴν φέρειν καὶ ὅσοι ἄλλοι καρποὶ πλὴν 40.4.1 ἐλαίης, παραδείσις τε παντοίοις τεθηλέναι καὶ ποτα- μοῖσι καθαροῖσι διαρρέεσθαι καὶ λίμνησι, καὶ ὄρ- σιν ὁκόσοισιν ἀμφὶ ποταμούς τε καὶ λίμνας ἐστὶ τὰ ἡθεα ἵπποις τε ἀγαθὴν εἶναι καὶ τοῖσιν ἄλλοις ὑποζυγίοις 40.5.1 νέμεσθαι, καὶ ὑλῶδεά τε πολλαχῇ καὶ πολύθηρον. τὴν δὲ πρόσω ἔτι ἐπ' ἄρκτον ἰόντων χειμερινήν τε καὶ νιφε- τῶδεα ***, ὥστε πρέσβεις τινὰς ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόν- του λέγει <Νέαρχος> κάρτα ὀλίγην ὁδὸν διελθόντας ἐν- 40.5.5 τυχεῖν κατ' ὁδὸν ἰόντι τῆς Περσίδος καὶ θῶμα γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ καὶ εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ τῆς ὁδοῦ τὴν βραχύ- 40.6.1 τητα. Σουσίους δὲ πρόσοικοι ὅτι εἰσὶν Οὐξιοὶ λέλεκται μοι, κατὰπερ Μάρδοι μὲν Πέρσαισι προσεχές οἰκέουσι, 40.7.1 λησταὶ καὶ οὔτοι, Κοσσαῖοι δὲ Μήδοις. καὶ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνεα ἡμέρωσεν Ἀλέξανδρος, χει- μῶνος ὥρῃ ἐπιπεσὼν αὐτοῖσιν, ὅτε ἄβατον σφῶν τὴν χώραν ἤγον. 40.8.1 καὶ πόλης ἐπέκτισε τοῦ μὴ νομάδας ἔτι εἶναι ἀλλὰ ἀροτῆρας καὶ γῆς ἐργάτας, καὶ ἔχειν ὑπὲρ ὧν δειμαί- νοντες μὴ κακὰ ἀλλήλους ἐργάσσονται. ἐνθένδε τὴν Σου- 40.9.1 σίων γῆν παρήμειβεν ὁ στρατός. καὶ ταῦτα οὐκέτι ὥσαύ- τως ἀτρεκέως λέγει <Νέαρχος> ὅτι ἔστιν οἱ ἐκφράσαι, πλὴν γε δὴ τοὺς ὄρμους τε καὶ τὸ μήκος τοῦ πλόου· 40.10.1 τὴν χώραν γὰρ τεναγῶδεά τε εἶναι τὴν πολλὴν καὶ ῥη- χίησιν ἐπὶ μέγα ἐς τὸν πόντον ἐσέχουσιν καὶ ταύτῃ σφαλερὴν ἐγκαθορμίζεσθαι· πελαγίοισιν ὦν σφίσι τὴν 40.11.1 κομιδὴν τὸ πολὺ γίνεσθαι. ὀρμηθῆναι μὲν δὴ ἐκ τοῦ ποταμοῦ τῶν ἐκβολέων, ἵναπερ ἡ- λίσθησαν ἐπὶ τοῖσιν οὖροις τῆς Περσίδος, ὕδωρ δὲ ἐμβαλέσθαι καὶ πέντε ἡμερῶν· οὐκ ἔφασκον γὰρ εἶναι ὕδωρ οἱ καθηγεμόνες 40.11.5 τοῦ πλόου. 41.1.1 σταδίους δὲ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

πεντακοσίους κομισθέντες ὁρμίζονται ἐπὶ στόματι λίμνης ἰχθυώδους, ἧ οὖνομα Κατά-
δερβις· καὶ νησὶς ἐπὶ τῷ στόματι· Μαργάστανα τῇ νησίδι οὗ· 41.2.1 νομα. ἐνθένδε
ὕπὸ τὴν ἑὼ ἐκπλώσαντες κατὰ βράχεια ἐκομίζοντο ἐπὶ μιᾷς νεῶς· πασσάλοις δὲ ἔνθεν
καὶ ἔν-θεν πεπηγόσιν ἀπεδηλοῦτο τὰ βράχεια, κατάπερ ἐν τῷ μεσσηγὺς Λευκάδος τε
νήσου ἰσθμῷ καὶ Ἀκαρνανίης 41.2.5 ἀποδέδεικται σημεῖα τοῖσι ναυτιλλομένοισι τοῦ
μὴ ἐπο- 41.3.1 κέλλειν ἐν τοῖσι βράχεσι τὰς νέας. ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ Λευκάδα ψαμ-
μώδεα ὄντα καὶ τοῖσιν ἐποκείλασι ταχεῖαν τὴν ὑπονόστησιν ἐνδίδοι· κεῖθι δὲ πηλός
ἐστὶν ἐφ' ἐκά-τερα τοῦ πλεομένου βαθὺς καὶ ἰλυώδης, ὥστε οὐδεμιᾷ 41.4.1 μηχανῇ
ἐποκείλασιν ἦν ἀποσωθῆναι. οἱ τε γὰρ κοντοὶ κατὰ τοῦ πηλοῦ δύνοντες αὐτοὶ οὐδέν
τι ἐπωφέλουν, ἀνθρώπῳ τε ἐκβῆναι τοῦ ἀπῶσαι τὰς νέας ἐς τὰ πλεό-μενα ἄπορον
ἐγένετο· ἔδυνον γὰρ κατὰ τοῦ πηλοῦ ἔσπε 41.5.1 ἐπὶ τὰ στήθεα. οὕτω δὲ χαλεπῶς δι-
εκπλώσαντες στα-δίους ἑξακοσίους κατὰ ναῦν ἕκαστοι ὁρμισθέντες ἐνταῦ- 41.6.1 θα
δείπνου ἐμνήσθησαν. τὴν νύκτα δὲ ἤδη κατὰ βάθεα ἔπλεον καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέρην
ἔσπε ἐπὶ βουλυτόν· καὶ ἦλθον σταδίους ἑνακοσίους, καὶ καθωρμίσθησαν ἐπὶ τοῦ στό-
ματος τοῦ Εὐφράτου πρὸς κώμην τινὴ τῆς Βαβυ- 41.7.1 λωνίης χώρας – ὄνομα δὲ αὐτῇ
Διρίδωτις – , ἵνα λι-βανωτόν τε ἀπὸ τῆς Γερραΐης γῆς οἱ ἔμποροι ἀγινέουσι 41.8.1 καὶ
τὰ ἄλλα ὅσα θυμύματα ἡ Ἀράβων γῆ φέρει. ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου ἔσπε
Βαβυλῶνα πλοῦν λέγει <Νέαρχος> σταδίους εἶναι ἐς τρισχιλίους καὶ τρια-κοσίους.
42.1.1 ἐνταῦθα ἀγγέλλεται Ἀλέξανδρον ἐπὶ Σούσων στέλ-λεσθαι. ἐνθεν καὶ αὐτοὶ
τὸ ὀπίσω ἔπλεον, ὥς κατὰ τὸν Πασιτίγριν ποταμὸν ἀναπλώσαντες συμμῖξαι Ἀλεξάν-
42.2.1 δρω. ἔπλεον δὲ τὸ ἔμπαλιν ἐν ἀριστερᾷ τὴν γῆν τὴν Σουσίδα ἔχοντες, καὶ πα-
ραπλέουσι λίμνην, ἐς ἣν ὁ Τί- 42.3.1 γρης ἐσβάλλει ποταμός, ὃς ῥέων ἐξ Ἀρμενίης
παρὰ πό-λιν Νῖνον, πάλαι ποτὲ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μέ-σιν ἐωυτοῦ τε καὶ
τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ γῆν Με- 42.4.1 σοποταμίην ἐπὶ τῷδε κληρίζεσθαι ποιεῖ. ἀπὸ
δὲ τῆς λίμνης ἐς αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἀνάπλους στάδιοι ἑξακόσιοι, ἵνα καὶ κώμη τῆς
Σουσίδος, ἣν καλέουσιν Ἀγινιν· αὕτη δὲ ἀπέχει Σούσων σταδίους ἐς πεντακοσίους.
μῆκος τοῦ 42.4.5 παράπλου τῆς Σουσιῶν γῆς ἔσπε ἐπὶ <τὸ> στόμα τοῦ 42.5.1 Πασι-
τίγριδος ποταμοῦ στάδιοι δισχίλιοι. ἐνθένδε κατὰ τὸν Πασιτίγριν ἄνω ἀνέπλεον διὰ
χώρας οἰκουμένης καὶ εὐδαίμονος. ἀναπλώσαντες δὲ σταδίους ὥς πεντή-κοντα καὶ
ἐκατὸν αὐτοῦ ὁρμίζονται, προσμένοντες οὕς- 42.5.5 τινας ἐστάλκει Νέαρχος σκεψο-
μένους ἵνα ὁ βασιλεὺς 42.6.1 εἷη. αὐτὸς δὲ ἔθυε θεοῖς τοῖς σωτήρσι, καὶ ἀγῶνα ἐποίεε,
42.7.1 καὶ ἡ στρατιὴ ἡ ναυτικὴ πᾶσα ἐν εὐθυμίῃσιν ἦν. ὥς δὲ προσάγων ἤδη Ἀλέξαν-
δρος ἡγγέλλετο, ἔπλεον ἤδη αὖθις ἐς τὸ ἄνω κατὰ τὸν ποταμόν· καὶ πρὸς τῇ σχεδίῃ
ὁρμί-ζονται, ἐφ' ἧ τὸ στράτευμα διαβιβάσειν ἔμελλεν Ἀλέ- 42.8.1 ξανδρος ἐς Σοῦσα.
ἐνταῦθα ἀνεμίχθη ὁ στρατός, καὶ θυσαίαι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐθύοντο ἐπὶ τῶν νεῶν τε
καὶ τῶν ἀνθρώπων τῇ σωτηρίῃ, καὶ ἀγῶνες ἐποίεοντο·

καὶ Νέαρχος ὅποι παραφανείη τῆς στρατιῆς, ἄνθεσί τε 42.9.1 καὶ ταινίησιν ἐβάλλετο.
ἐνθα καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφα-νοῦνται ἐξ Ἀλεξάνδρου Νέαρχός τε καὶ Λε-

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

όννατος, Νέ- αρχος μὲν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ τῇ σωτηρίῃ, Λεόννατος δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἣν Ὁρεΐτας τε ἐνίκησε καὶ τοὺς Ὁρεΐταις 42.10.1 προσοικέοντας βαρβάρους. οὕτω μὲν ἀπεσώθη Ἀλεξάν- δρω ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὁρμηθεὶς ὁ στρατός. 43.1.1 τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης ὑπὲρ τὴν Βα- βυλωνίην Ἀραβίην ἡ πολλή ἐστι, καὶ ταύτης τὰ μὲν κατ- ἡκεῖ ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν κατὰ Φοινίκην τε καὶ τὴν Παλαι- στίην Συρίην, πρὸς δυομένου δὲ ἡλίου ὡς 43.1.5 ἐπὶ τὴν εἴσω θάλασσαν Αἰγύπτιοι τῇ Ἀραβίῃ ὁμωρε- 43.2.1 οῦσι. κατὰ δὲ Αἴγυπτον εἰσέχων ἐκ τῆς μεγάλης θαλάσ- σης κόλπος δῆλον ποιεῖ ὅτι ἔνεκά γε τοῦ σύρρου ἐῖναι τὴν ἔξω θάλασσαν περίπλους ἂν ἦν ἐκ Βαβυλῶνος ἐς τὸν κόλπον τοῦτον <τὸν> ἐπέχοντα ὡς ἐπ' Αἴγυπτον. 43.3.1 ἀλλὰ γὰρ οὐ τις παρέπλωσε ταύτῃ οὐδαμῶν ἀνθρώπων ὑπὸ καύματος καὶ ἐρημίας, εἰ μὴ τι- νές γε πελάγιοι κο- 43.4.1 μιζόμενοι. ἀλλὰ οἱ ἀπ' Αἰγύπτου γὰρ ἐς Σοῦσα ἀποσω- θέν- τες τῆς στρατιῆς τῆς Καμβύσεω καὶ οἱ παρὰ Πτολε- μαίου τοῦ Λάγου παρὰ Σέλευκον τὸν Νικάτορα στα- 43.5.1 λέντες ἐς Βαβυλῶνα διὰ τῆς Ἀραβίης χώρας ἰσθμὸν τινα δι- απορευθέντες ἐν ἡμέρησιν ὀκτὼ ταῖς πάσαις ἄνυδρον καὶ ἐρήμην χώραν ἐπῆλθον ἐπὶ καμήλων σπουδῇ ἐλαύ- νοντες ὕδωρ τε σφιν ἐπὶ τῶν καμήλων φέροντες καὶ νυ- 43.5.5 κτοπορέοντες· τὰς γὰρ ἡμέρας ὑπαίθριοι ἀνέχεσθαι διὰ 43.6.1 καῦμα ἀδύνατοι ἦσαν. τοσούτου δεῖ τὰ γε ἐπέκεινα ταύτης τῆς χώρας, ἦντινα ἰσθμὸν ἀπεφαίνομεν ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Ἀραβίου κατήκοντα ἐς τὴν Ἐρυθρὰν θά- λασσαν, οἰκεόμενα εἶναι, ὅποτε τὰ πρὸς ἄρκτον μᾶλλον 43.7.1 αὐτῶν ἀνέχοντα ἔρημά τέ ἐστι καὶ ψαμμώδεα. ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοῦ κατ' Αἴγυπτον ὁρμηθέντες ἄνθρωποι ἐκπεριπλώ- σαντες τὴν πολλὴν Ἀραβίην ἐλθεῖν ἐς τὴν κατὰ Σοῦσά τε καὶ Πέρσας θάλασσαν, ἐς τοσόνδε 43.7.5 ἄρα παραπλώσαντες τῆς Ἀραβίης ἐς ὅσον σφίσι τὸ ὕδωρ ἐπήρκεσε τὸ ἐμβληθὲν ἐς τὰς νέας, ἔπειτα ὀπίσω 43.8.1 ἀπενόστησαν. ἐκ βαβυλῶνός τε οὐστίνας ἔστειλεν Ἀλέ- ξανδρος ὡς ἐπὶ μήκιστον πλέοντας ἐν δεξιᾷ τῆς Ἐρυ- θρῆς θαλάσσης γινῶναι τοὺς ταύτῃ χώρους, οὗτοι νή- σους μὲν τινὰς κατεσκέψαντο ἐν τῷ παράπλω κειμένας, 43.9.1 καὶ πού καὶ τῆς ἡπείρου τῆς Ἀραβίης προσέσχον, τὴν δὲ ἄκρην, ἦν- τινα καταντικρὺ τῆς Καρμανίης ἀνέχουσιν λέ- γει φανῆναι σφίσι <Νέαρχος>, οὐκ ἔστιν ὅστις ὑπερβα- 43.10.1 λὼν ἐπικάμψαι ἐς τὸ ἐπὶ θάτερα δυνατὸς ἐγένετο. δοκέω δὲ ὡς εἴπερ πλωτά τε ἦν καὶ βαδιστὰ <τὰ> ταύτῃ, ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἂν τῆς πολυπρα- γμοσύνης ἐξελέγετο πλω- 43.11.1 τὰ τε καὶ βαδιστὰ ἐόντα. καὶ Ἄννων δὲ ὁ Λίβυς ἐκ Καρ- χηδόνος ὁρμηθεὶς ὑπὲρ μὲν Ἡρακλείας στήλας ἐξέπλω- σεν ἐς τὸν ἔξω πόν- τον, ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λιβύην γῆν ἔχων, καὶ ἔστε μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ὁ πλόος αὐτῷ 43.12.1 ἐγένετο τὰς πάσας πέντε καὶ τριάκοντα ἡμέρας· ὡς δὲ δὴ ἐς μεσημβρίην ἐξετράπετο, πολλῇσιν ἀμηχανίῃσιν ἐνετύγχανεν ὕδατός τε ἀπορίῃ καὶ καύματι ἐπι- φλέγοντι 43.13.1 καὶ ῥύαξι πυρὸς ἐς τὸν πόντον ἐμβάλλουσιν. ἀλλ' ἡ Κυρήνη γὰρ τῆς Λιβύης ἐν τοῖς ἐρημοτέροις πεπολισμένη ποιῶδης τέ ἐστι καὶ μαλθακὴ καὶ εὐυδρος καὶ ἄλσεα καὶ λειμῶνες, καὶ καρπῶν παντοίων καὶ κτηνέων ἀμφορός 43.13.5 <ἐστι> ἔστε ἐπὶ τοῦ σιλφίου τὰς ἐκφύσεις· ὑπὲρ δὲ τὸ σίλφιον τὰ ἄνω αὐτῆς ἔρημα καὶ ψαμ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

μώδεα. 43.14.1 οὗτός μοι ὁ λόγος ἀναγεγράφθω, φέρων καὶ αὐτὸς ἐς Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, τὸν Μακεδόνα.

5.57.2.1 English translation

Text: Arrian: *Anabasis Alexandri*: Book VIII (Indica) Tr. E. Iliff Robson (1933)⁵⁷

I. ALL the territory that lies west of the river Indus up to the river Cophen is inhabited by Astaceni and Assaceni, Indian tribes. But they are not, like the Indians dwelling within the river Indus, tall of stature, nor similarly brave in spirit, nor as black as the greater part of the Indians. These long ago were subject to the Assyrians; then to the Medes, and so they became subject to the Persians; and they paid tribute to Cyrus son of Cambyses from their territory, as Cyrus commanded. The Nysaeans are not an Indian race; but part of those who came with Dionysus to India; possibly even of those Greeks who became past service in the wars which Dionysus waged with Indians; possibly also volunteers of the neighbouring tribes whom Dionysus settled there together with the Greeks, calling the country Nysaea from the mountain Nysa, and the city itself Nysa. And the mountain near the city, on whose foothills Nysa is built, is called Merus because of the incident at Dionysus' birth. All this the poets sang about Dionysus; and I leave it to the narrators of Greek or Eastern history to recount them. Among the Assaceni is Massaca, a great city, where resides the chief authority of the Assacian land; and another city Peucela, this also a great city, not far from the Indus. These places then are inhabited on this side of the Indus towards the west, as far as the river Cophen.

II. But the parts from the Indus eastward, these I shall call India, and its inhabitants Indians. The boundary of the land of India towards the north is Mount Taurus. It is not still called Taurus in this land; but Taurus begins from the sea over against Pamphylia and Lycia and Cilicia; and reaches as far as the Eastern Ocean, running right across Asia. But the mountain has different names in different places; in one, Parapamisus, in another Hemodus; elsewhere it is called Imaon, and perhaps has all sorts of other names; but the Macedonians who fought with Alexander called it Caucasus; another Caucasus, that is, not the Scythian; so that the story ran that Alexander came even to the far side of the Caucasus. The western part of India is bounded by the river Indus right down to the ocean, where the river runs out by two mouths, not joined together as are the five mouths of the Ister; but like those of the Nile, by which the Egyptian delta is formed; thus also the Indian delta is formed by the river Indus, not less than the Egyptian; and this in the Indian tongue is called Pattala. Towards the south this ocean bounds the land

57. From <http://www.fordham.edu/halsall/ancient/arrian-bookVIII-India.asp> which got it from <http://www.und.ac.za/und/classics/india/arrian.htm>

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

of India, and eastward the sea itself is the boundary. The southern part near Pattala and the mouths of the Indus were surveyed by Alexander and Macedonians, and many Greeks; as for the eastern part, Alexander did not traverse this beyond the river Hyphasis. A few historians have described the parts which are this side of the Ganges and where are the mouths of the Ganges and the city of Palimbothra, the greatest Indian city on the Ganges.

III. I hope I may be allowed to regard Eratosthenes of Cyrene as worthy of special credit, since he was a student of Geography. He states that beginning with Mount Taurus, where are the springs of the river Indus, along the Indus to the Ocean, and to the mouths of the Indus, the side of India is thirteen thousand stades in length. The opposite side to this one, that from the same mountain to the Eastern Ocean, he does not reckon as merely equal to the former side, since it has a promontory running well into the sea; the promontory stretching to about three thousand stades. So then he would make this side of India, to the eastward, a total length of sixteen thousand stades. This he gives, then, as the breadth of India. Its length, however, from west to east, up to the city of Palimbothra, he states that he gives as measured by reed-measurements; for there is a royal road; and this extends to ten thousand stades; beyond that, the information is not so certain. Those, however, who have followed common talk say that including the promontory, which runs into the sea, India extends over about ten thousand stades; but farther north its length is about twenty thousand stades. But Ctesias of Cnidus affirms that the land of India is equal in size to the rest of Asia, which is absurd; and Onesicritus is absurd, who says that India is a third of the entire world; Nearchus, for his part, states that the journey through the actual plain of India is a four months' journey. Megasthenes would have the breadth of India that from east to west which others call its length; and he says that it is of sixteen thousand stades, at its shortest stretch. From north to south, then, becomes for him its length, and it extends twenty-two thousand three hundred stades, to its narrowest point. The Indian rivers are greater than any others in Asia; greatest are the Ganges and the Indus, whence the land gets its name; each of these is greater than the Nile of Egypt and the Scythian Ister, even were these put together; my own idea is that even the Acesines is greater than the Ister and the Nile, where the Acesines having taken in the Hydaspes, Hydraotes, and Hyphasis, runs into the Indus, so that its breadth there becomes thirty stades. Possibly also other greater rivers run through the land of India.

IV. As for the yonder side of the Hyphasis, I cannot speak with confidence, since Alexander did not proceed beyond the Hyphasis. But of these two greatest rivers, the Ganges and the Indus, Megasthenes wrote that the Ganges is much greater than the Indus, and so do all others who mention the Ganges; for (they say) the Ganges is already large as it comes from its springs, and receives as tributaries the river Cainas and the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Erannoboas and the Cossoanus, all navigable; also the river Sonus and the Sittocatis and the Solomatis, these likewise navigable. Then besides there are the Condochates and the Sambus and Magon and Agoranis and Omalis; and also there run into it the Commenases, a great river, and the Cacuthis and Andomatis, flowing from the Indian tribe of the Mandiadinæ; after them the Amystis by the city Catadupas, and the Oxymagis at the place called Pazalæ, and the Errenysis among the Mathæ, an Indian tribe, also meet the Ganges. Megasthenes says that of these none is inferior to the Maeander, where the Maeander is navigable. The breadth therefore of the Ganges, where it is at its narrowest, runs to a hundred stades; often it spreads into lakes, so that the opposite side cannot be seen, where it is low and has no projections of hills. It is the same with the Indus; the Hydraotes, in the territory of the Cambistholians, receives the Hyphasis in that of the Astrybæ, and the Saranges from the Cecians, and the Neydrus from the Attacenians, and flows, with these, into the Acesines. The Hydaspes also among the Oxydracæ receives the Sinarus among the Arispæ and it too flows out into the Acesines. The Acesines among the Mallians joins the Indus; and the Tutapus, a large river, flows into the Acesines. All these rivers swell the Acesines, and proudly retaining its own name it flows into the Indus. The Cophen, in the Peucelaetis, taking with it the Malantus, the Soastus, and the Garroæas, joins the Indus. Above these the Parenus and Saparnus, not far from one another, flow into the Indus. The Soanus, from the mountains of the Abissareans, without any tributary, flows into it. Most of these Megasthenes reports to be navigable. It should not then be incredible that neither Nile nor Ister can be even compared with Indus or Ganges in volume of water. For we know of no tributary to the Nile; rather from it canals have been cut through the land of Egypt. As for the Ister, it emerges from its springs a meagre stream, but receives many tributaries; yet not equal in number to the Indian tributaries which flow into Indus or Ganges; and very few of these are navigable; I myself have only noticed the Enus and the Saus. The Enus on the line between Norica and Rhaetia joins the Ister, the Saus in Pæonia. The country where the rivers join is called Taurunus. If anybody is aware of other navigable rivers which form tributaries to the Ister, he certainly does not know many.

V. I hope that anyone who desires to explain the cause of the number and size of the Indian rivers will do so; and that my remarks may be regarded as set down on hearsay only. For Megasthenes has recorded names of many other rivers, which beyond the Ganges and the Indus run into the eastern and southern outer ocean; so that he states the number of Indian rivers in all to be fifty-eight, and these all navigable. But not even Megasthenes, so far as I can see, travelled over any large part of India; yet a good deal more than the followers of Alexander son of Philip did. For he states that he met Sandracottus, the greatest of the Indian kings, and Porus, even greater than he was. This Megasthenes says, moreover, that the Indians waged war on no men, nor other men on

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

the Indians, but on the other hand that Sesostris the Egyptian, after subduing the most part of Asia, and after invading Europe with an army, yet returned back; and Indathysis the Scythian who started from Scythia subdued many tribes of Asia, and invaded Egypt victoriously; but Semiramis the Assyrian queen tried to invade India, but died before she could carry out her purposes; it was in fact Alexander only who actually invaded India. Before Alexander, too, there is a considerable tradition about Dionysus as having also invaded India, and having subdued the Indians; about Heracles there is not much tradition. As for Dionysus, the city of Nysa is no mean memorial of his expedition, and also Mount Merus, and the growth of ivy on this mountain then the habit of the Indians themselves setting out to battle with the sound of drums and cymbals; and their dappled costume, like that worn by the bacchanals, of Dionysus. But of Heracles the memorials are slight. Yet the story of the rock Aornos, which Alexander forced, namely, that Heracles could not capture it, I am inclined to think a Macedonian boast; just as the Macedonians called Parapamisus by the name of Caucasus, though it has nothing to do with Caucasus. And besides, learning that there was a cave among the Parapamisadae, they said that this was the cave of Prometheus the Titan, in which he was crucified for his theft of the fire. Among the Sibae, too, an Indian tribe, having noticed them clad with skins they used to assert that they were relics of Heracles' expedition. What is more, as the Sibae carried a club, and they brand their cattle with a club, they referred this too to some memory of Heracles' club. If anyone believes this, at least it must be some other Heracles, not he of Thebes, but either of Tyre or of Egypt, or some great king of the higher inhabited country near India.

VI. This then must be regarded as a digression, so that too much credence may not be given to the stories which certain persons have related about the Indians beyond the Hyphasis; for those who served under Alexander are reasonably trustworthy up to the Hyphasis. For Megasthenes tells us this also about an Indian river; its name is Silas, it flows from a spring of the same name as the river through the territory of the Sileans, the people also named both from river and spring; its water has the following peculiarity; nothing is supported by it, nothing can swim in it or float upon it, but everything goes straight to the bottom; so far is this water thinner and more aery than any other. In the summer there is rain through India; especially on the mountains, Parapamisus and Hemodus and the Imaus, and from them the rivers run great and turbulent. The plains of India also receive rain in summer, and much part of them becomes swamp; in fact Alexander's army retired from the river Acesines in midsummer, when the river had overflowed on to the plains; from these, therefore, one can gauge the flooding of the Nile, since probably the mountains of Ethiopia receive rain in summer, and from them the Nile is swollen and overflows its banks on to the land of Egypt the Nile therefore also runs turbid this time of the year, as it probably would not be from melting snow; nor

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

yet if its stream was dammed up by the seasonal winds which blow during the summer; and besides, the mountains of Ethiopia are probably not snowcovered, on account of the heat. But that they receive rain as India does is not outside the bounds of probability; since in other respects India is not unlike Ethiopia, and the Indian rivers have crocodiles like the Ethiopian and Egyptian Nile; and some of the Indian rivers have fish and other large water animals like those of the Nile, save the river-horse: though Onesicritus states that they do have the river-horse also. The appearance of the inhabitants, too, is not so far different in India and Ethiopia; the southern Indians resemble the Ethiopians a good deal, and, are black of countenance, and their hair black also, only they are not as snub-nosed or so woolly-haired as the Ethiopians; but the northern Indians are most like the Egyptians in appearance.

VII. Megasthenes states that there are one hundred and eighteen Indian tribes. That there are many, I agree with Megasthenes; but I cannot conjecture how he learnt and recorded the exact number, when he never visited any great part of India, and since these different races have not much intercourse one with another. The Indians, he says, were originally nomads, as are the non-agricultural Scythians, who wandering in their waggons inhabit now one and now another part of Scythia; not dwelling in cities and not reverencing any temples of the gods; just so the Indians also had no cities and built no temples; but were clothed with the skins of animals slain in the chase, and for food ate the bark of trees; these trees were called in the Indian tongue Tala, and there grew upon them, just as on the tops of palm trees, what look like clews of wool. They also used as food what game they had captured, eating it raw, before, at least, Dionysus came into India. But when Dionysus had come, and become master of India, he founded cities, and gave laws for these cities, and became to the Indians the bestower of wine, as to the Greeks, and taught them to sow their land, giving them seed. It may be that Triptolemus, when he was sent out by Demeter to sow the entire earth, did not come this way; or perhaps before Triptolemus this Dionysus whoever he was came to India and gave the Indians seeds of domesticated plants; then Dionysus first yoked oxen to the plough and made most of the Indians agriculturists instead of wanderers, and armed them also with the arms of warfare. Further, Dionysus taught them to reverence other gods, but especially, of course, himself, with clashings of cymbals and beating of drums and dancing in the Satyric fashion, the dance called among Greeks the 'cordax'; and taught them to wear long hair in honour of the god, and instructed them in the wearing of the conical cap and the anointings with perfumes; so that the Indians came out even against Alexander to battle with the sound of cymbals and drums.

VIII. When departing from India, after making all these arrangements, he made Spatembas king of the land, one of his Companions, being most expert in Bacchic rites; when Spatembas died, Budyas his son reigned in his stead; the father was King of India

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

fifty-two years, and the son twenty years; and his son, again, came to the throne, one Cradeuas; and his descendants for the most part received the kingdom in succession, son succeeding father; if the succession failed, then the kings were appointed for some pre-eminence. But Heracles, whom tradition states to have arrived as far as India, was called by the Indians themselves 'Indigenous.' This Heracles was chiefly honoured by the Surasenians, an Indian tribe, among whom are two great cities, Methora and Cleisobora, and the navigable river Iobares flows through their territory. Megasthenes also says that the garb which this Heracles wore was like that of the Theban Heracles, as also the Indians themselves record; he also had many sons in his country, for this Heracles too wedded many wives; he had only one daughter, called Pandaea; as also the country in which she was born, and to rule which Heracles educated her, was called Pandaea after the girl; here she possessed five hundred elephants given by her father, four thousand horsemen, and as many as a hundred and thirty thousand foot-soldiers. This also some writers relate about Heracles; he traversed all the earth and sea, and when he had rid the earth of evil monsters he found in the sea a jewel much affected by women. And thus, even to our day, those who bring exports from India to our country purchase these jewels at great price and export them, and all Greeks in old time, and Romans now who are rich and prosperous, are more eager to buy the sea pearl, as it is called in the Indian tongue for that Heracles, the jewel appearing to him charming, collected from all the sea to India this kind of pearl, to adorn his daughter. And Megasthenes says that this oyster is taken with nets; that it is a native of the sea, many oysters being together, like bees; and that the pearl oysters have a king or queen, as bees do. Should anyone by chance capture the king, he can easily surround the rest of the oysters; but should the king slip through, then the others cannot be taken; and of those that are taken, the Indians let their flesh rot, but use the skeleton as an ornament. For among the Indians this pearl sometimes is worth three times its weight in solid gold, which is itself dug up in India.

IX. In this country where Heracles' daughter was queen, the girls are marriageable at seven years, and the men do not live longer than forty years. About this there is a story among the Indians, that Heracles, to whom when in mature years this daughter was born, realizing that his own end was near, and knowing of no worthy husband to whom he might bestow his daughter, himself became her husband when she was seven, so that Indian kings, their children, were left behind. Heracles made her then marriageable, and hence all the royal race of Pandaea arose, with the same privilege from Heracles. But I think, even if Heracles was able to accomplish anything so absurd, he could have lengthened his own life, so as to mate with the girl when of maturer years. But really if this about the age of the girls in this district is true, it seems to me to tend the same way as the men's age, since the oldest of them die at forty years. For when old age comes on so much sooner and death with age, maturity will reasonably be earlier, in proportion to

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

the end; so that at thirty the men might be on the threshold of old age, and at twenty, men in their prime, and manhood at about fifteen, so that the women might reasonably be marriageable at seven. For that the fruits ripen earlier in this country than elsewhere, and perish earlier, this Megasthenes himself tells us. From Dionysus to Sandracottus the Indians counted a hundred and fifty-three kings, over six thousand and forty-two years, and during this time thrice [Movements were made] for liberty . . . this for three hundred years; the other for a hundred and twenty years; the Indians say that Dionysus was fifteen generations earlier than Heracles; but no one else ever invaded India, not even Cyrus son of Cambyses, though he made an expedition against the Scythians, and in all other ways was the most energetic of the kings in Asia; but Alexander came and conquered by force of arms all the countries he entered; and would have conquered the whole world had his army been willing. But no Indian ever went outside his own country on a warlike expedition, so righteous were they.

X. This also is related; that Indians do not put up memorials to the dead; but they regard their virtues as sufficient memorials for the departed, and the songs which they sing at their funerals. As for the cities of India, one could not record their number accurately by reason of their multitude; but those of them which are near rivers or near the sea, they build of wood; for if they were built of brick, they could not last long because of the rain, and also because their rivers overflow their banks and fill the plains with water. But such cities as are built on high and lofty places, they make of brick and clay. The greatest of the Indian cities is called Palimbothra, in the district of the Prasians, at the confluence of the Erannoboas and the Ganges; the Ganges, greatest of all rivers; the Erannoboas may be the third of the Indian rivers, itself greater than the rivers of other countries; but it yields precedence to the Ganges, when it pours into it its tributary stream. And Megasthenes says that the length of the city along either side, where it is longest, reaches to eighty stades its breadth to fifteen; and a ditch has been dug round the city, six plethra in breadth, thirty cubits high; and on the wall are five hundred and seventy towers, and sixty-four gates. This also is remarkable in India, that all Indians are free, and no Indian at all is a slave. In this the Indians agree with the Lacedaemonians. Yet the Lacedaemonians have Helots for slaves, who perform the duties of slaves; but the Indians have no slaves at all, much less is any Indian a slave.

XI. The Indians generally are divided into seven castes. Those called the wise men are less in number than the rest, but chiefest in honour and regard. For they are under no necessity to do any bodily labour; nor to contribute from the results of their work to the common store; in fact, no sort of constraint whatever rests upon these wise men, save to offer the sacrifices to the gods on behalf of the people of India. Then whenever anyone sacrifices privately, one of these wise men acts as instructor of the sacrifice, since otherwise the sacrifice would not have proved acceptable to the gods. These Indians also

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

are alone expert in prophecy, and none, save one of the wise men, is allowed to prophesy. And they prophesy about the seasons of the year, or of any impending public calamity: but they do not trouble to prophesy on private matters to individuals, either because their prophecy does not condescend to smaller things, or because it is undignified for them to trouble about such things. And when one has thrice made an error in his prophecy, he does not suffer any harm, except that he must for ever hold his peace; and no one will ever persuade such a one to prophesy on whom this silence has been enjoined. These wise men spend their time naked, during the winter in the open air and sunshine, but in summer, when the sun is strong, in the meadows and the marsh lands under great trees; their shade Nearchus computes to reach five plethra all round, and ten thousand men could take shade under one tree; so great are these trees. They eat fruits in their season, and the bark of the trees; this is sweet and nutritious as much as are the dates of the palm. Then next to these come the farmers, these being the most numerous class of Indians; they have no use for warlike arms or warlike deeds, but they till the land; and they pay the taxes to the kings and to the cities, such as are self-governing; and if there is internal war among the Indians, they may not touch these workers, and not even devastate the land itself; but some are making war and slaying all comers, and others close by are peacefully ploughing or gathering the fruits or shaking down apples or harvesting. The third class of Indians are the herdsmen, pasturers of sheep and cattle, and these dwell neither by cities nor in the villages. They are nomads and get their living on the hillsides, and they pay taxes from their animals; they hunt also birds and wild game in the country.

XII The fourth class is of artisans and shopkeepers; these are workers, and pay tribute from their works, save such as make weapons of war; these are paid by the community. In this class are the shipwrights and sailors, who navigate the rivers. The fifth class of Indians is the soldiers' class, next after the farmers in number; these have the greatest freedom and the most spirit. They practise military pursuits only. Their weapons others forge for them, and again others provide horses; others too serve in the camps, those who groom their horses and polish their weapons, guide the elephants, and keep in order and drive the chariots. They themselves, when there is need of war, go to war, but in time of peace they make merry; and they receive so much pay from the community that they can easily from their pay support others. The sixth class of Indians are those called overlookers. They oversee everything that goes on in the country or in the cities; and this they report to the King, where the Indians are governed by kings, or to the authorities, where they are independent. To these it is illegal to make any false report; nor was any Indian ever accused of such falsification. The seventh class is those who deliberate about the community together with the King, or, in such cities as are self-governing, with the authorities. In number this class is small, but in wisdom and uprightness it bears the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

palm from all others; from this class are selected their governors, district governors, and deputies, custodians of the treasures, officers of army and navy, financial officers, and overseers of agricultural works. To marry out of any class is unlawful – as, for instance, into the farmer class from the artisans, or the other way; nor must the same man practise two pursuits; nor change from one class into another, as to turn farmer from shepherd, or shepherd from artisan. It is only permitted to join the wise men out of any class; for their business is not an easy one, but of all most laborious.

XIII. Most wild animals which the Greeks hunt the Indians hunt also, but these have a way of hunting elephants unlike all other kinds of hunting, just as these animals are unlike other animals. It is this they choose a place that is level and open to the sun's heat, and dig a ditch in a circle, wide enough for a great army to camp within it. They dig the ditch five fathoms broad, and four deep. The earth which they throw out of the ditch they heap on either side of the ditch, and so use it as a wall; then they make shelters for themselves, dug out of the wall on the outside of the ditch, and leave small windows in them; through these the light comes in, and also they watch the animals coming in and charging into the enclosure. Then within the enclosure they leave some three or four of the females, those that are tamest, and leave only one entrance by the ditch, making a bridge over it; and here they heap much earth and grass so that the animals cannot distinguish the bridge, and so suspect any guile. The hunters then keep themselves out of the way, hiding under the shelters dug in the ditch. Now the wild elephants do not approach inhabited places by daylight, but at night they wander all about and feed in herds, following the largest and finest of their number, as cows do the bulls. And when they approach the ditch and hear the trumpeting of the females and perceive them by their scent, they rush to the walled enclosure; and when, working round the outside edge of the ditch, they find the bridge, they push across it into the enclosure. Then the hunters, perceiving the entry of the wild elephants, some smartly remove the bridge, others hurrying to the neighbouring villages report that the elephants are caught in the enclosure; and the inhabitants on hearing the news mount the most spirited, and at the same time most disciplined elephants, and then drive them towards the enclosure, and when they have driven them thither they do not at once join battle, but allow the wild elephants to grow distressed by hunger and to be tamed by thirst. But when they think they are sufficiently distressed, then they erect the bridge again, and enter the enclosure; and at first there is a fierce battle between the tamed elephants and the captives, and then, as one would expect, the wild elephants are tamed, distressed as they are by a sinking of their spirits and by hunger. Then the riders dismounting from the tamed elephants tie together the feet of the now languid wild ones; then they order the tamed elephants to punish the rest by repeated blows, till in their distress they fall to earth; then they come near them and throw nooses round their necks; and climb on them as they lie there.

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

And that they may not toss their drivers nor do them any injury, they make an incision in their necks with a sharp knife, all round, and bind their noose round the wound, so that by reason of the sore they keep their heads and necks still. For were they to turn round to do mischief, the wound beneath the rope chafes them. And so they keep quiet, and perceiving that they are conquered, they are led off by the tamed elephants by the rope.

XIV. Such elephants as are not yet full grown or from some defect are not worth the acquiring, they allow to depart to their own lair, Then they lead off their captives to the villages and first of all give them green shoots and grass to eat; but they, from want of heart, are not willing to eat anything; so the Indians range themselves about them and with songs and drums and cymbals, beating and singing, lull them to sleep. For if there is an intelligent animal, it is the elephant. Some of them have been known, when their drivers have perished in battle, to have caught them up and carried them to burial; others have stood over them and protected them. Others, when they have fallen, have actively fought for them; one, indeed, who in a passion slew his driver, died from remorse and grief. I myself have seen an elephant clanging the cymbals, and others dancing; two cymbals were fastened to the player's forelegs, and one on his trunk, and he rhythmically beat with his trunk the cymbal on either leg in turn; the dancers danced in circle, and raising and bending their forelegs in turn moved also rhythmically, as the player with the cymbals marked the time for them. The elephants mate in spring, as do oxen and horses, when certain pores about the temples of the females open and exhale; the female bears its offspring sixteen months at the least, eighteen at most; it has one foal, as does a mare; and this it suckles till its eighth year. The longest-lived elephants survive to two hundred years; but many die before that by disease; but as far as mere age goes, they reach this age. If their eyes are affected, cow's milk injected cures them; for their other sicknesses a draught of dark wine, and for their wounds swine's flesh roast, and laid on the spot, are good. These are the Indian remedies for them.

XV. The Indians regard the tiger as much stronger than the elephant. Nearchus writes that he had seen a tiger's skin, but no tiger; the Indians record that the tiger is in size as great as the largest horse, and its swiftness and strength without parallel, for a tiger, when it meets an elephant, leaps on to the head and easily throttles it. Those, however, which we see and call tigers are dappled jackals, but larger than ordinary jackals. Nay, about ants also Nearchus says that he himself saw no ant, of the sort which some writers have described as native of India; he saw, however, several of their skins brought into the Macedonian camp. Megasthenes, however confirms the accounts given about these ants; that ants do dig up gold, not indeed for the gold, but as they naturally burrow, that they may make holes, just as our small ants excavate a small amount of earth; but these, which are bigger than foxes, dig up earth also proportionate to their size; the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

earth is auriferous, and thus the Indians get their gold. Megasthenes, however, merely quotes hearsay, and as I have no certainty to write on the subject, I readily dismiss this subject of ants. But Nearchus describes, as something miraculous, parrots, as being found in India, and describes the parrot, and how it utters a human voice. But I having seen several, and knowing others acquainted with this bird, shall not dilate on them as anything remarkable; nor yet upon the size of the apes, nor the beauty of some Indian apes, and the method of capture. For I should only say what everyone knows, except perhaps that apes are anywhere beautiful. And further Nearchus says that snakes are hunted there, dappled and swift; and that which he states Peithon son of Antigenes to have caught, was upwards of sixteen cubits; but the Indians (he proceeds) state that the largest snakes are much larger than this. No Greek physicians have discovered a remedy against Indian snake-bite; but the Indians themselves used to cure those who were struck. And Nearchus adds that Alexander had gathered about him Indians very skilled in physic, and orders were sent round the camp that anyone bitten by a snake was to report at the royal pavilion. But there are not many illnesses in India, since the seasons are more temperate than with us. If anyone is seriously ill, they would inform their wise men, and they were thought to use the divine help to cure what could be cured.

XVI. The Indians wear linen garments, as Nearchus says, the linen coming from the trees of which I have already made mention. This linen is either brighter than the whiteness of other linen, or the people's own blackness makes it appear unusually bright. They have a linen tunic to the middle of the calf, and for outer garments, one thrown round about their shoulders, and one wound round their heads. They wear ivory earrings, that is, the rich Indians; the common people do not use them. Nearchus writes that they dye their beards various colours; some therefore have these as white-looking as possible, others dark, others crimson, others purple, others grass-green. The more dignified Indians use sunshades against the summer heat. They have slippers of white skin, and these too made neatly; and the soles of their sandals are of different colours, and also high, so that the wearers seem taller. Indian war equipment differs; the infantry have a bow, of the height of the owner; this they poise on the ground, and set their left foot against it, and shoot thus; drawing the bowstring a very long way back; for their arrows are little short of three cubits, and nothing can stand against an arrow shot by an Indian archer, neither shield nor breastplate nor any strong armour. In their left hands they carry small shields of untanned hide, narrower than their bearers, but not much shorter. Some have javelins in place of bows. All carry a broad scimitar, its length not under three cubits; and this, when they have a hand-to-hand fight – and Indians do not readily fight so among themselves – they bring down with both hands in smiting, so that the stroke may be an effective one. Their horsemen have two javelins, like lances, and a small shield smaller than the infantry's. The horses have no saddles, nor do they

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

use Greek bits nor any like the Celtic bits, but round the end of the horses' mouths they have an untanned stitched rein fitted; in this they have fitted, on the inner side, bronze or iron spikes, but rather blunted; the rich people have ivory spikes; within the mouth of the horses is a bit, like a spit, to either end of which the reins are attached. Then when they tighten the reins this bit masters the horse, and the spikes, being attached thereto, prick the horse and compel it to obey the rein.

XVII. The Indians in shape are thin and tall and much lighter in movement than the rest of mankind. They usually ride on camels, horses, and asses; the richer men on elephants. For the elephant in India is a royal mount; then next in dignity is a four-horse chariot, and camels come third; to ride on a single horse is low. Their women, such as are of great modesty, can be seduced by no other gift, but yield themselves to anyone who gives an elephant; and the Indians think it no disgrace to yield thus on the gift of an elephant, but rather it seems honourable for a woman that her beauty should be valued at an elephant. They marry neither giving anything nor receiving anything; such girls as are marriageable their fathers bring out and allow anyone who proves victorious in wrestling or boxing or running or shows pre-eminence in any other manly pursuit to choose among them. The Indians eat meal and till the ground, except the mountaineers; but these eat the flesh of game. This must be enough for a description of the Indians, being the most notable things which Nearchus and Megasthenes, men of credit, have recorded about them. But as the main subject of this my history was not to write an account of the Indian customs but the way in which Alexander's navy reached Persia from India, this must all be accounted a digression.

XVIII. For Alexander, when his fleet was made ready on the banks of the Hydaspes, collected together all the Phoenicians and all the Cyprians and Egyptians who had followed the northern expedition. From these he manned his ships, picking out as crews and rowers for them any who were skilled in seafaring. There were also a good many islanders in the army, who understood these things, and Ionians and Hellespontines. As commanders of triremes were appointed, from the Macedonians, Hephaestion son of Amyntor, and Leonnatus son of Eunous, Lysimachus son of Agathocles, and Asclepiodorus son of Timander, and Archon son of Cleinias, and Demonicus son of Athenaeus, Archias son of Anaxidotus, Ophellas son of Seilenus, Timanthes son of Pantiades; all these were of Pella. From Amphipolis these were appointed officers: Nearchus son of Androtimus, who wrote the account of the voyage; and Laomedon son of Larichus, and Androstenes son of Callistratus; and from Orestis. Craterus son of Alexander, and Perdicas son of Orontes. Of Eordaea, Ptolemaeus son of Lagos and Aristonous son of Peisaeus; from Pydna, Metron son of Epicharmus and Nicarchides son of Simus. Then besides, Attalus son of Andromenes, of Stympha Peucestas son of Alexander, from Mieza; Peithon son of Crateuas, of Alcomenae; Leonnatus son of Antipater, of Aegae; Pantauchus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

son of Nicolaus, of Aloris; Mylleas son of Zoilus, of Beroea; all these being Macedonians. Of Greeks, Medius son of Oxyntemis, of Larisa; Eumenes son of Hieronymus, from Cardia; Critobulus, son of Plato, of Cos; Thoas son of Menodorus, and Maeander, son of Mandrogenes, of Magnesia; Andron son of Cabeleus, of Teos; of Cyprians, Nicocles son of Pasicrates, of Soh; and Nithaphon son of Pnytagoras, of Salamis. Alexander appointed also a Persian trierarch, Bagoas son of Pharnuces; but of Alexander's own ship the helmsman was Onesicritus of Astypalaea; and the accountant of the whole fleet was Euagoras son of Eucleon, of Corinth. As admiral was appointed Nearchus, son of Androtimus, Cretan by race, and he lived. in Amphipolis on the Strymon. And when Alexander had made all these dispositions, he sacrificed to the gods, both the gods of his race and all of whom the prophets had warned him, and to Poseidon and Amphitrite and the Nereids and to Ocean himself and to the river Hydaspes, whence he started, and to the Acesines, into which the Hydaspes runs, and to the Indus, into which both run; and he instituted contests of art and of athletics, and victims for sacrifice were given to all the army, according to their detachments.

XIX. Then when he had made all ready for starting the voyage, Alexander ordered Craterus to march by the one side of the Hydaspes with his army, cavalry and infantry alike; Hephaestion had already started along the other, with another army even bigger than that under Craterus. Hephaestion took with him the elephants, up to the number of two hundred. Alexander himself took with him all the peltasts, as they are called, and all the archers, and of the cavalry, those called 'Companions'; in all, eight thousand. But Craterus and Hephaestion, with their forces, were ordered to march ahead and await the fleet. But he sent Philip, whom he had made satrap of this country, to the banks of the river Acesines, Philip also with a considerable force; for by this time a hundred and twenty thousand men of fighting age were following him, together with those whom he himself had brought from the sea-coast; and with those also whom his officers, sent to recruit forces, had brought back; so that he now led all sorts of Oriental tribes, and armed in every sort of fashion. Then he himself loosing his ships sailed down the Hydaspes to the meeting-place of Acesines and Hydaspes. His whole fleet of ships was eighteen hundred, both ships of war and merchantmen, and horse transports besides and others bringing provisions together with the troops. And how his fleet descended the rivers, and the tribes he conquered on the descent, and how he endangered himself among the Mallians, and the wound he there received, then the way in which Peucestas and Leonnatus defended him as he lay there – all this I have related already in my other history, written in the Attic dialect. This my present work, however, is a story of the voyage, which Nearchus successfully undertook with his fleet starting from the mouths of the Indus by the Ocean to the Persian Gulf, which some call the Red Sea.

XX. On this Nearchus writes thus: Alexander had a vehement desire to sail the sea

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

which stretches from India to Persia; but he disliked the length of the voyage and feared lest, meeting with some country desert or without roadsteads, or not properly provided with the fruits of the earth, his whole fleet might be destroyed; and this, being no small blot on his great achievements, might wreck all his happiness; but yet his desire to do something unusual and strange won the day; still, he was in doubt whom he should choose, as equal to his designs; and also as the right man to encourage the personnel of the fleet, – sent as they were on an expedition of this kind, so that they should not feel that they were being sent blindly to manifest dangers. And Nearchus says that Alexander discussed with him whom he should select to be admiral of this fleet; but as mention was made of one and another, and as Alexander rejected some, as not willing to risk themselves for his sake, others as chicken-hearted, others as consumed by desire for home, and finding some objection to each; then Nearchus himself spoke and pledged himself thus : 'O King, I undertake to lead your fleet! And may God help the emprise! I will bring your ships and men safe to Persia, if this sea is so much as navigable and the undertaking not above human powers.' Alexander, however, replied that he would not allow one of his friends to run such risks and endure such distress; yet Nearchus, did not slacken in his request, but besought Alexander earnestly; till at length Alexander accepted Nearchus' willing spirit, and appointed him admiral of the entire fleet, on which the part of the army which was detailed to sail on this voyage and the crews felt easier in mind, being sure that Alexander would never have exposed Nearchus to obvious danger unless they also were to come through safe. Then the splendour of the whole preparations and the smart equipment of the ships, and the outstanding enthusiasm of the commanders of the triremes about the different services and the crews had uplifted even those who a short while ago were hesitating, both to bravery and to higher hopes about the whole affair; and besides it contributed not a little to the general good spirits of the force that Alexander himself had started down the Indus and had explored both outlets, even into the Ocean, and had offered victims to Poseidon, and all the other sea gods, and gave splendid gifts to the sea. Then trusting as they did in Alexander's generally remarkable good fortune, they felt that there was nothing that he might not dare, and nothing that he could not carry through.

XXI. Now when the trade winds had sunk to rest, which continue blowing from the Ocean to the land all the summer season, and hence render the voyage impossible, they put to sea, in the archonship at Athens of Cephisodorus, on the twentieth day of the month Boedromion, as the Athenians reckon it; but as the Macedonians and Asians counted it, it was ... the eleventh year of Alexander's reign. Nearchus also sacrificed, before weighing anchor, to Zeus the Saviour, and he too held an athletic contest. Then moving out from their roadstead, they anchored on the first day in the Indus river near a great canal, and remained there two days; the district was called Stura; it was about a

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

hundred stades from the roadstead. Then on the third day they started forth and sailed to another canal, thirty stades' distance, and this canal was already-salt; for the sea came up into it, especially at full tides, and then at the ebb the water remained there, mingled with the river water. This place was called Caumara. Thence they sailed twenty stades and anchored at Coreestis, still on the river. Thence they started again and sailed not so very far, for they saw a reef at this outlet of the river Indus, and the waves were breaking violently on the shore, and the shore itself was very rough. But where there was a softer part of the reef, they dug a channel, five stades long, and brought the ships down it, when the flood tide came up from the sea. Then sailing round, to a distance of a hundred and fifty stades, they anchored at a sandy island called Crocala, and stayed there through the next day; and there lives here an Indian race called Arabeans, of whom I made mention in my larger history; and that they have their name from the river Arabis, which runs through their country and finds its outlet in the sea, forming the boundary between this country and that of the Oreitans. From Crocala, keeping on the right hand the hill they call Irus, they sailed on, with a low-lying island on their left; and the island running parallel with the shore makes a narrow bay. Then when they had sailed through this, they anchored in a harbour with good anchorage; and as Ne'archus considered the harbour a large and fine one, he called it Alexander's Haven. At the heads of the harbour there lies an island, about two stades away, called Bibacta; the neighbouring region, however, is called Sangada. This island, forming a barrier to the sea, of itself makes a harbour. There constant strong winds were blowing off the ocean. Nearchus therefore, fearing lest some of the natives might collect to plunder the camp, surrounded the place with a stone wall. He stayed there thirty-three days; and through that time, he says, the soldiers hunted for mussels, oysters, and razor-fish, as they are called; they were all of unusual size. much larger than those of our seas. They also drank briny water.

XXII. On the wind falling, they weighed anchor; and after sailing sixty stades they moored off a sandy shore; there was a desert island near the shore. They used this, therefore, as a breakwater and moored there: the island was called Domai. On the shore there was no water, but after advancing some twenty stades inland they found good water. Next day they sailed up to nightfall to Saranga, some three hundred stades, and moored off the beach, and water was found about eight stades from the beach. Thence they sailed and moored at Sacala, a desert spot. Then making their way through two rocks, so close together that the oar-blades of the ships touched the rocks to port and starboard, they moored at Morontobara, after sailing some three hundred stades. The harbour is spacious, circular, deep, and calm, but its entrance is narrow. They called it, in the natives' language, 'The Ladies' Pool,' since a lady was the first sovereign of this district. When they had got safe through the rocks, they met great waves, and the sea running strong; and moreover it seemed very hazardous to sail seaward of the cliffs. For

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

the next day, however, they sailed with an island on their port beam, so as to break the sea, so close indeed to the beach that one would have conjectured that it was a channel cut between the island and the coast. The entire passage was of some seventy stades. On the beach were many thick trees, and the island was wholly covered with shady forest. About dawn, they sailed outside the island, by a narrow and turbulent passage; for the tide was still falling. And when they had sailed some hundred and twenty stades they anchored in the mouth of the river Arabis. There was a fine large harbour by its mouth; but there was no drinking water; for the mouths of the Arabis were mixed with seawater. However, after penetrating forty stades inland they found a water-hole, and after drawing water thence they returned back again. By the harbour was a high island, desert, and round it one could get oysters and all kinds of fish. Up to this the country of the Arabeans extends; they are the last Indians settled in this direction; from here on the territory, of the Oreitans begins.

XXIII. Leaving the outlets of the Arabis they coasted along the territory of the Oreitans, and anchored at Pagala, after a voyage of two hundred stades, near a breaking sea; but they were able all the same to cast anchor. The crews rode out the seas in their vessels, though a few went in search of water, and procured it. Next day they sailed at dawn, and after making four hundred and thirty stades they put in towards evening at Cabana, and moored on a desert shore. There too was a heavy surf, and so they anchored their vessels well out to sea. It was on this part of the voyage that a heavy squall from seaward caught the fleet, and two warships were lost on the passage, and one galley; the men swam off and got to safety, as they were sailing quite near the land. But about midnight they weighed anchor and sailed as far as Cocala, which was about two hundred stades from the beach off which they had anchored. The ships kept the open sea and anchored, but Nearchus disembarked the crews and bivouacked on shore; after all these toils and dangers in the sea, they desired to rest awhile. The camp was entrenched, to keep off the natives. Here Leonnatus, who had been in charge of operations against the Oreitans, beat in a great battle the Oreitans, along with others who had joined their enterprise. He slew some six thousand of them, including all the higher officers; of the cavalry with Leonnatus, fifteen fell, and of his infantry, among a few others, Apollophanes satrap of Gadrosia. This I have related in my other history, and also how Leonnatus was crowned by Alexander for this exploit with a golden coronet before the Macedonians. There provision of corn had been gathered ready, by Alexander's orders, to victual the host; and they took on board ten days' rations. The ships which had suffered in the passage so far they repaired; and whatever troops Nearchus thought were inclined to malingering he handed over to Leonnatus, but he himself recruited his fleet from Leonnatus' soldiery.

XXIV. Thence they set sail and progressed with a favouring wind; and after a passage of five hundred stades they anchored by a torrent, which was called Tomerus. There was

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

a lagoon at the mouths of the river, and the depressions near the bank were inhabited by natives in stifling cabins. These seeing the convoy sailing up were astounded, and lining along the shore stood ready to repel any who should attempt a landing. They carried thick spears, about six cubits long; these had no iron tip, but the same result was obtained by hardening the point with fire. They were in number about six hundred. Nearchus observed these evidently standing firm and drawn up in order, and ordered the ships to hold back within range, so that their missiles might reach the shore; for the natives' spears, which looked stalwart, were good for close fighting, but had no terrors against a volley. Then Nearchus took the lightest and lightest-armed troops, such as were also the best swimmers, and bade them swim off as soon as the word was given. Their orders were that, as soon as any swimmer found bottom, he should await his mate, and not attack the natives till they had their formation three deep; but then they were to raise their battle cry and charge at the double. On the word, those detailed for this service dived from the ships into the sea, and swam smartly, and took up their formation in orderly manner, and having made a phalanx, charged, raising, for their part, their battle cry to the God of War, and those on shipboard raised the cry along with them; and arrows and missiles from the engines were hurled against the natives. They, astounded at the flash of the armour, and the swiftness of the charge, and attacked by showers of arrows and missiles, half naked as they were, never stopped to resist but gave way. Some were killed in flight; others were captured; but some escaped into the hills. Those captured were hairy, not only their heads but the rest of their bodies; their nails were rather like beasts' claws; they used their nails (according to report) as if they were iron tools; with these they tore asunder their fishes, and even the less solid kinds of wood; everything else they cleft with sharp stones; for iron they did not possess. For clothing they wore skins of animals, some even the thick skins of the larger fishes.

XXV. Here the crews beached their ships and repaired such as had suffered. On the sixth day from this they set sail, and after voyaging about three hundred stades they came to a country which was the last point in the territory of the Oreitans: the district was called Malana. Such Oreitans as live inland, away from the sea, dress as the Indians do, and equip themselves similarly for warfare; but their dialect and customs differ. The length of the coasting voyage along the territory of the Arabeis was about a thousand, stades from the point of departure; the length of the Oreitan coast sixteen hundred. As they sailed along the land of India for thence onward the natives are no longer Indians—Nearchus states that their shadows were not cast in the same way; but where they were making for the high seas and steering a southerly course, their shadows appeared to fall southerly too; but whenever the sun was at midday, then everything seemed shadowless. Then such of the stars as they had seen hitherto in the sky, some were completely hidden, others showed themselves low down towards the earth; those they had seen continually

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

before were now observed both setting, and then at once rising again. I think this tale of Nearchus' is likely; since in Syene of Egypt, when the sun is at the summer solstice, people show a well where at midday one sees no shade; and in Meroe, at the same season, no shadows are cast. So it seems reasonable that in India too, since they are far southward, the same natural phenomena may occur, and especially in the Indian Ocean, just because it particularly runs southward. But here I must leave this subject.

XXVI. Next to the Oreitans, more inland, dwelt the Gadrosians, whose country Alexander and his army had much pains in traversing; indeed they suffered more than during all the rest of his expedition: all this I have related in my larger history. Below the Gadrosians, as you follow the actual coast, dwell the people called the Fish-eaters. The fleet sailed past their country. On the first day they unmoored about the second watch, and put in at Bagisara; a distance along the coast of about six hundred stades. There is a safe harbour there, and a village called Pasira, some sixty stades from the sea; the natives about it are called Pasireans. The next day they weighed anchor earlier than usual and sailed round a promontory which ran far seaward, and was high, and precipitous. Then they dug wells; and obtained only a little water, and that poor and for that day they rode at anchor, because there was heavy surf on the beach. Next day they put in at Colta after a voyage of two hundred stades. Thence they departed at dawn, and after voyaging six hundred stades anchored at Calyba. A village is on the shore, a few date-palms grew near it, and there were dates, still green, upon them. About a hundred stades from the beach is an island called Carnine. There the villagers brought gifts to Nearchus, sheep and fishes; the mutton, he says, had a fishy taste, like the flesh of the sea-birds, since even the sheep feed on fish; for there is no grass in the place. However, on the next day they sailed two hundred stades and moored off a beach, and a village about thirty stades from the sea; it was called Cissa, an Carbis was the name of the strip of coast. There they found a few boats, the sort which poor fishermen might use; but the fishermen themselves they did not find, for they had run away as soon as they saw the ships anchoring. There was no corn there, and the army had spent most of its store; but they caught and embarked there some goats, and so sailed away. Rounding a tall cape running some hundred and fifty stades into the sea, they put in at a calm harbour; there was water there, and fishermen dwelt near; the harbour was called Mosarna.

XXVII. Nearchus tells us that from this point a pilot sailed with them, a Gadrosian called Hydraces. He had promised to take them as far as Carmania; from thence on the navigation was not difficult, but the districts were better known, up to the Persian Gulf. From Mosarna they sailed at night, seven hundred and fifty stades, to the beach of Balomus. Thence again to Barna, a village, four hundred stades, where there were many date-palms and a garden; and in the garden grew myrtles and abundant flowers, of which wreaths were woven by the natives. There for the first time they saw garden-trees, and

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

men dwelling there not entirely like animals. Thence they coasted a further two hundred stades and reached Dendrobosa and the ships kept the roadstead at anchor. Thence about midnight they sailed and came to a harbour Cophas, after a voyage of about four hundred stades; here dwelt fishermen, with small and feeble boats; and they did not row with their oars on a rowlock, as the Greeks do, but as you do in a river, propelling the water on this side or that like labourers digging I the soil. At the harbour was abundant pure water. About the first watch they weighed anchor and arrived at Cyiza, after a passage of eight hundred stades, where there was a desert beach and a heavy surf. Here, therefore, they anchored, and each ship took its own meal. Thence they voyaged five hundred stades and arrived at a small town built near the shore on a hill. Nearchus, who imagined that the district must be tilled, told Archias of Pella, son of Anaxidotus, who was sailing with Nearchus, and was a notable Macedonian, that they must surprise the town, since he had no hope that the natives would give the army provisions of their good-will; while he could not capture the town by force, but this would require a siege and much delay; while they in the meanwhile were short of provisions. But that the land did produce corn he could gather from the straw which they saw lying deep near the beach. When they had come to this resolve, Nearchus bade the fleet in general to get ready as if to go to sea; and Archias, in his place, made all ready for the voyage; but Nearchus himself was left behind with a single ship and went off as if to have a look at the town.

XXVIII. As Nearchus approached the walls, the natives brought him, in a friendly way, gifts from the city; tunny-fish baked in earthen pans; for there dwell the westernmost of the Fish-eating tribes, and were the first whom the Greeks had seen cooking their food; and they brought also a few cakes and dates from the palms. Nearchus said that he accepted these gratefully; and desired to visit the town, and they permitted him to enter. But as soon as he passed inside the gates, he bade two of the archers to occupy the postern, while he and two others, and the interpreter, mounted the wall on this side and signalled to Archias and his men as had been arranged: that Nearchus should signal, and Archias understand and do what had been ordered. On seeing the signal the Macedonians beached their ships with all speed; they leapt in haste into the sea, while the natives, astounded at this manoeuvre, ran to their arms. The interpreter with Nearchus cried out that they should give corn to the army, if they wanted to save their city; and the natives replied that they had none, and at the same time attacked the wall. But the archers with Nearchus shooting from above easily held them up. When, however, the natives saw that their town was already occupied and almost on the way to be enslaved, they begged Nearchus to take what corn they had and retire, but not to destroy the town. Nearchus, however, bade Archias to seize the gates and the neighbouring wall; but he sent with the natives some soldiers to see whether they would without any trick reveal their corn. They showed freely their flour, ground down from the dried fish; but only a

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

small quantity of corn and barley. In fact they used as flour what they got from the fish; and loaves of corn flour they used as a delicacy. When, however, they had shown all they had, the Greeks provisioned themselves from what was there, and put to sea, anchoring by a headland which the inhabitants regarded as sacred to the Sun: the headland was called Bageia.

XXIX. Thence, weighing anchor about midnight, they voyaged another thousand stades to Talmena, a harbour giving good anchorage. Thence they went to Canasis, a deserted town, four hundred stades farther; here they found a well sunk; and near by were growing wild date-palms. They cut out the hearts of these and ate them; for the army had run short of food. In fact they were now really distressed by hunger, and sailed on therefore by day and night, and anchored off a desolate shore. But Nearchus, afraid that they would disembark and leave their ships from faint-heartedness, purposely kept the ships in the open roadstead. They sailed thence and anchored at Canate, after a voyage of seven hundred and fifty stades. Here there are a beach and shallow channels. Thence they sailed eight hundred stades, anchoring at Troea; there were small and poverty-stricken villages on the coast. The inhabitants deserted their huts and the Greeks found there a small quantity of corn, and dates from the palms. They slaughtered seven camels which had been left there, and ate the flesh of them. About daybreak they weighed anchor and sailed three hundred stades, and anchored at Dagaseira; there some wandering tribe dwelt. Sailing thence they sailed without stop all night and day, and after a voyage of eleven hundred stades they got past the country of the Fish-eaters, where they had been much distressed by want of food. They did not moor near shore, for there was a long line of surf, but at anchor, in the open. The length of the voyage along the coast of the Fish-eaters is a little above ten thousand stades. These Fish-eaters live on fish; and hence their name; only a few of them fish, for only a few have proper boats and have any skill in the art of catching fish; but for the most part it is the receding tide which provides their catch. Some have made nets also for this kind of fishing; most of them about two stades in length. They make the nets from the bark of the date-palm, twisting the bark like twine. And when the sea recedes and the earth is left, where the earth remains dry it has no fish, as a rule; but where there are hollows, some of the water remains, and in this a large number of fish, mostly small, but some large ones too. They throw their nets over these and so catch them. They eat them raw, just as they take them from the water, that is, the more tender kinds; the larger ones, which are tougher, they dry in the sun till they are quite sere and then pound them and make a flour and bread of them; others even make cakes of this flour. Even their flocks are fed on the fish, dried; for the country has no meadows and produces no grass. They collect also in many places crabs and oysters and shell-fish. There are natural salts in the country; from these they make oil. Those of them who inhabit the desert parts of their country, treeless as it is and

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

with no cultivated parts, find all their sustenance in the fishing but a few of them sow part of their district, using the corn as a relish to the fish, for the fish form their bread. The richest among them have built huts; they collect the bones of any large fish which the sea casts up, and use them in place of beams. Doors they make from any flat bones which they can pick up. But the greater part of them, and the poorer sort, have huts made from the fishes' backbones.

XXX. Large whales live in the outer ocean, and fishes much larger than those in our inland sea. Nearchus states that when they left Cyiza, about daybreak they saw water being blown upwards from the sea as it might be shot upwards by the force of a waterspout. They were astonished, and asked the pilots of the convoy what it might be and how it was caused; they replied that these whales as they rove about the ocean spout up the water to a great height; the sailors, however, were so startled that the oars fell from their hands. Nearchus went and encouraged and cheered them, and whenever he sailed past any vessel, he signalled them to turn the ship's bow on towards the whales as if to give them battle; and raising their battle cry with the sound of the surge to row with rapid strokes and with a great deal of noise. So they all took heart of grace and sailed together according to signal. But when they actually were nearing the monsters, then they shouted with all the power of their throats, and the bugles blared, and the rowers made the utmost splashings with their oars. So the whales, now visible at the bows of the ships, were scared, and dived into the depths; then not long afterwards they came up astern and spouted the sea-water on high. Thereupon joyful applause welcomed this unexpected salvation, and much praise was showered on Nearchus for his courage and prudence. Some of these whales go ashore at different parts of the coast; and when the ebb comes, they are caught in the shallows; and some even were cast ashore high and dry; thus they would perish and decay, and their flesh rotting off them would leave the bones convenient to be used by the natives for their huts. Moreover, the bones in their ribs served for the larger beams for their dwellings; and the smaller for rafters; the jawbones were the doorposts, since many of these whales reached a length of five-and-twenty fathoms.

XXXI. While they were coasting along the territory of the Fish-eaters, they heard a rumour about an island, which lies some little distance from the mainland in this direction, about a hundred stades, but is uninhabited. The natives said that it was sacred to the Sun and was called Nosala, and that no human being ever of his own will put in there; but that anyone who ignorantly touched there at once disappeared. Nearchus, however, says that one of his galleys with an Egyptian crew was lost with all hands not far from this island, and that the pilots stoutly averred about it that they had touched ignorantly on the island and so had disappeared. But Nearchus sent a thirty-oar to sail round the island, with orders not to put in, but that the crew should shout loudly, while

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

coasting round as near as they dared; and should call on the lost helmsman by name, or any of the crew whose name they knew. As no one answered, he tells us that he himself sailed up to the island, and compelled his unwilling crew to put in; then he went ashore and exploded this island fairy-tale. They heard also another current story about this island, that one of the Nereids dwelt there; but the name of this Nereid was not told. She showed much friendliness to any sailor who approached the island; but then turned him into a fish and threw him into the sea. The Sun then became irritated with the Nereid, and bade her leave the island; and she agreed to remove thence, but begged that the spell on her be removed; the Sun consented; and such human beings as she had turned into fishes he pitied, and turned them again from fishes into human beings, and hence arose the people called Fish-eaters, and so they descended to Alexander's day. Nearchus shows that all this is mere legend; but I have no commendation for his pains and his scholarship; the stories are easy enough to demolish; and I regard it as tedious to relate these old tales and then prove them all false.

XXXII. Beyond these Fish-eaters the Gadrosians inhabit the interior, a poor and sandy territory; this was where Alexander's army and Alexander himself suffered so seriously, as I have already related in my other book. But when the fleet, leaving the Fish-eaters, put in at Carmania, they anchored in the open, at the point where they first touched Carmania; since there was a long and rough line of surf parallel with the coast. From there they sailed no further due west, but took a new course and steered with their bows pointing between north and west. Carmania is better wooded than the country of the Fish-eaters, and bears more fruits; it has more grass, and is well watered. They moored at an inhabited place called Badis, in Carmania; with many cultivated trees growing, except the olive tree, and good vines; it also produced corn. Thence they set out and voyaged eight hundred stades, and moored off a desert shore; and they sighted a long cape jutting out far into the ocean; it seemed as if the headland itself was a day's sail away. Those who had knowledge of the district said that this promontory belonged to Arabia, and was called Maceta; and that thence the Assyrians imported cinnamon and other spices. From this beach of which the fleet anchored in the open roadstead, and the promontory, which they sighted opposite them, running out into the sea, the bay (this is my opinion, and Nearchus held the same) runs back into the interior, and would seem to be the Red Sea. When they sighted this cape, Onesicritus bade them take their course from it and sail direct to it, in order not to have the trouble of coasting round the bay. Nearchus, however, replied that Onesicritus was a fool, if he was ignorant of Alexander's purpose in despatching the expedition. It was not because he was unequal to the bringing all his force safely through on foot that he had despatched the fleet; but he desired to reconnoitre the coasts that lay on the line of the voyage, the roadsteads, the islets; to explore thoroughly any bay which appeared, and to learn of any cities which

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

lay on the sea-coast; and to find out what land was fruitful, and what was desert. They must therefore not spoil Alexander's undertaking, especially when they were almost at the close of their toils, and were, moreover, no longer in any difficulty about provisions on their coasting cruise. His own fear was, since the cape ran a long way southward, that they would find the land there waterless and sun-scorched. This view prevailed; and I think that Nearchus evidently saved the expeditionary force by this decision; for it is generally held that this cape and the country about it are entirely desert and quite denuded of water.

XXXIII. They sailed then, leaving this part of the shore, hugging the land; and after voyaging some seven hundred stades they anchored off another beach, called Neoptana. Then at dawn they moved off seaward, and after traversing a hundred stades, they moored by the river Anamis; the district was called Harmozeia. All here was friendly, and produced fruit of all sorts, except that olives did not grow there. There they disembarked, and had a welcome rest from their long toils, remembering the miseries they had endured by sea and on the coast of the Fish-eaters; recounting one to another the desolate character of the country, the almost bestial nature of the inhabitants, and their own distresses. Some of them advanced some distance inland, breaking away from the main force, some in pursuit of this, and some of that. There a man appeared to them, wearing a Greek cloak, and dressed otherwise in the Greek fashion, and speaking Greek also. Those who first sighted him said that they burst into tears, so strange did it seem after all these miseries to see a Greek, and to hear Greek spoken. They asked whence he came, who he was; and he said that he had become separated from Alexander's camp, and that the camp, and Alexander himself, were not very far distant. Shouting aloud and clapping their hands they brought this man to Nearchus; and he told Nearchus everything, and that the camp and the King himself were distant five days' journey from the coast. He also promised to show Nearchus, the governor of this district and did so; and Nearchus took counsel with him how to march inland to meet the King. For the moment indeed he returned to the ship; but at dawn he had the ships drawn up on shore, to repair any which had been damaged on the voyage; and also because he had determined to leave the greater part of his force behind here. So he had a double stockade built round the ships' station, and a mud wall with a deep trench, beginning from the bank of the river and going on to the beach, where his ships had been dragged ashore.

XXXIV. While Nearchus was busied with these arrangements, the governor of the country, who had been told that Alexander felt the deepest concern about this expedition, took for granted that he would receive some great reward from Alexander if he should be the first to tell him of the safety of the expeditionary force, and that Nearchus would presently appear before the King. So then he hastened by the shortest route and told Alexander: 'See, here is Nearchus coming from the ships.' On this Alexander, though

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

not believing what was told him, yet, as he naturally would be, was pleased by the news itself. But when day succeeded day, and Alexander, reckoning the time when he received the good news, could not any longer believe it, when, moreover, relay sent after relay, to escort Nearchus, either went a part of the route, and meeting no one, came back unsuccessful, or went on further, and missing Nearchus' party, did not themselves return at all, then Alexander bade the man be arrested for spreading a false tale and making things all the worse by this false happiness; and Alexander showed both by his looks and his mind that he was wounded with a very poignant grief. Meanwhile, however, some of those sent to search for Nearchus, who had horses to convey him, and chariots, did meet on the way Nearchus and Archias, and five or six others; that was the number of the party which came inland with him. On this meeting they recognized neither Nearchus nor Archias – so altered did they appear; with their hair long, unwashed, covered with brine, wizened, pale from sleeplessness and all their other distresses; when, however, they asked where Alexander might be, the search party gave reply as to the locality and passed on. Archias, however, had a happy thought, and said to Nearchus: 'I suspect, Nearchus, that these persons who are traversing the same road as ours through this desert country have been sent for the express purpose of finding us; as for their failure to recognize us, I do not wonder at that; we are in such a sorry plight as to be unrecognizable. Let us tell them who we are and ask them why they come hither.' Nearchus approved; they did ask whither the party was going; and they replied: 'To look for Nearchus and his naval force.' Whereupon, 'Here am I, Nearchus,' said he, 'and here is Archias. Do you lead on; we will make a full report to Alexander about the expeditionary force.'

XXXV. The soldiers took them up in their cars and drove back again. Some of them, anxious to be beforehand with the good news, ran forward and told Alexander: 'Here is Nearchus; and with him Archias and five besides, coming to your presence.' They could not, however, answer any questions about the fleet. Alexander thereupon became possessed of the idea that these few had been miraculously saved, but that his whole army had perished; and did not so much rejoice at the safe arrival of Nearchus and Archias, as he was bitterly pained by the loss of all his force. Hardly had the soldiers told this much, when Nearchus and Archias approached; Alexander could only with great difficulty recognize them; and seeing them as he did long-haired and ill-clad, his grief for the whole fleet and its personnel received even greater surety. Giving his right hand to Nearchus and leading him aside from the Companions and the bodyguard, for a long time he wept; but at length recovering himself he said: 'That you come back safe to us, and Archias here, the entire disaster is tempered to me; but how perished the fleet and the force?' 'Sir,' he replied, 'your ships and men are safe; we are come to tell with our own lips of their safety.' On this Alexander wept the more, since the safety of the force had seemed too good to be true; and then he enquired where the ships were anchored.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Nearchus replied: 'They are all drawn up at the mouth of the river Anamis, and are undergoing a refit.' Alexander then called to witness Zeus of the Greeks and the Libyan, Ammon that in good truth he rejoiced more at this news than because he had conquered all Asia since the grief he had felt at the supposed loss of the fleet cancelled all his other good fortune.

XXXVI. The governor of the province, however, whom Alexander had arrested for his false tidings, seeing Nearchus there on the spot, fell at his feet:

'Here,' he said, 'am I, who reported your safe arrival to Alexander; you see in what plight I now am.' So Nearchus begged Alexander to let him go, and he was let off. Alexander then sacrificed thank-offerings for the safety of his host, to Zeus the Saviour, Heracles, Apollo the Averter of Evil, Poseidon and all the gods of the sea; and he held a contest of art and of athletics, and also a procession; Nearchus was in the front row in the procession, and the troops showered on him ribbons and flowers. At the end of the procession Alexander said to Nearchus: 'I will not let you, Nearchus, run risks or suffer distresses again like those of the past; some other admiral shall henceforth command the navy till he brings it into Susa.' Nearchus, however, broke in and said: 'King, I will obey you in all things, as is my bounden duty; but should you desire to do me a gracious favour, do not this thing, but let me be the admiral of your fleet right up to the end, till I bring your ships safe to Susa. Let it not be said that you entrusted me with the difficult and desperate work, but the easy task which leads to ready fame was taken away and put into another's hands.' Alexander checked his speaking further and thanked him warmly to boot; and so he sent him back a signal giving him a force as escort, but a small one, as he was going through friendly territory. Yet his journey to the sea was not untroubled; the natives of the country round about were in possession of the strong places of Carmania, since their satrap had been put to death by Alexander's orders, and his successor appointed, Tlepolemus, had not established his authority. Twice then or even thrice on the one day the party came into conflict with different bodies of natives who kept coming up, and thus without losing any time they only just managed to get safe to the sea-coast. Then Nearchus sacrificed to Zeus the Saviour and held an athletic meeting.

XXXVII. When therefore Nearchus had thus duly performed all his religious duties, they weighed anchor. Coasting along a rough and desert island, they anchored off another island, a large one, and inhabited; this was after a voyage of three hundred stades, from their point of departure. The desert island was called Organa, and that off which they moored Oaracta. Vines grew on it and date-palms; and it produced corn; the length of the island was eight hundred stades. The governor of the island, Mazenes, sailed with them as far as Susa as a volunteer pilot. They said that in this island the tomb of the first chief of this territory was shown; his name was Erythres, and hence came the name

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

of the sea. Thence they weighed anchor and sailed onward, and when they had coasted about two hundred stades along this same island they anchored off it once more and sighted another island, about forty stades from this large one. It was said to be sacred to Poseidon, and not to be trod by foot of man. About dawn they put out to sea, and were met by so violent an ebb that three of the ships ran ashore and were held hard and fast on dry land, and the rest only just sailed through the surf and got safe into deep water. The ships, however, which ran aground were floated off when next flood came, and arrived next day where the main fleet was. They moored at another island, about three hundred stades from the mainland, after a voyage of four hundred stades. Thence they sailed about dawn, and passed on their port side a desert island; its name was Pylora. Then they anchored at Sisidona, a desolate little township, with nothing but water and fish; for the natives here were fish-eaters whether they would or not, because they dwelt in so desolate a territory. Thence they got water, and reached Cape Tarsias, which runs right out into the sea, after a voyage of three hundred stades. Thence they made for Cataea, a desert island, and low-lying; this was said to be sacred to Hermes and Aphrodite; the voyage was of three hundred stades. Every year the natives round about send sheep and goats as sacred to Hermes and Aphrodite, and one could see them, now quite wild from lapse of time and want of handling.

XXXVIII. So far extends Carmania; beyond this is Persia. The length of the voyage along the Carmanian coast is three thousand seven hundred stades. The natives' way of life is like that of the Persians, to whom they are also neighbours; and they wear the same military equipment. The Greeks moved on thence, from the sacred island, and were already coasting along Persian territory; they put in at a place called Eas, where a harbour is formed by a small desert island, which is called Cecandrus; the voyage thither is four hundred stades. At daybreak they sailed to another island, an inhabited one, and anchored there; here, according to Nearchus, there is pearl fishing, as in the Indian Ocean. They sailed along the point of this island, a distance of forty stades, and there moored. Next they anchored off a tall hill, called Ochus, in a safe harbour; fishermen dwelt on its banks. Thence they sailed four hundred and fifty stades, and anchored off Apostana; many boats were anchored there, and there was a village near, about sixty stades from the sea. They weighed anchor at night and sailed thence to a gulf, with a good many villages settled round about. This was a voyage of four hundred stades; and they anchored below a mountain, on which grew many date-palms and other fruit trees such as flourish in Greece. Thence they un-moored and sailed along to Gogana, about six hundred stades, to an inhabited district; and they anchored off the torrent, called Areon, just at its outlet. The anchorage there was uncomfortable; the entrance was narrow, just at the mouth, since the ebb tide caused shallows in all the neighbourhood of the outlet. After this they anchored again, at another river-mouth, after a voyage of about

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

eight hundred stades. This river was called Sitacus. Even here, however, they did not find a pleasant anchorage; in fact this whole voyage along Persia was shallows, surf, and lagoons. There they found a great supply of corn; brought together there by the King's orders, for their provisioning; there they abode twenty-one days in all; they drew up the ships, and repaired those that had suffered, and the others too they put in order.

XXXIX. Thence they started and reached the city of Hieratis, a populous place. The voyage was of seven hundred and fifty stades; and they anchored in a channel running from the river to the sea and called Heratemis. At sunrise they sailed along the coast to a torrent called Padagrus; the entire district forms a peninsula. There were many gardens, and all sorts of fruit trees were growing there; the name of the place was Mesambria. From Mesambria they sailed and after a voyage of about two hundred stades anchored at Taoce on the river Granis. Inland from here was a Persian royal residence, about two hundred stades from the mouth of the river. On this voyage, Nearchus says, a great whale was seen, stranded on the shore, and some of the sailors sailed past it and measured it, and said it was of ninety cubits' length. Its hide was scaly, and so thick that it was a cubit in depth; and it had many oysters, limpets, and seaweeds growing on it. Nearchus also says that they could see many dolphins round the whale, and these larger than the Mediterranean dolphins. Going on hence, they put in at the torrent Rogonis, in a good harbour; the length of this voyage was two hundred stades. Thence again they sailed four hundred stades and bivouacked on the side of a torrent; its name was Brizana. Then they found difficult anchorage; there were surf, and shallows, and reefs showing above the sea. But when the flood tide came in, they were able to anchor; when, however, the tide retired again, the ships were left high and dry. Then when the flood duly returned, they sailed out, and anchored in a river called Oroatis, greatest, according to Nearchus, of all the rivers which on this coast run into the Ocean.

XL. The Persians dwell up to this point and the Susians next to them. Above the Susians lives another independent tribe; these are called Uxians, and in my earlier history I have described them as brigands. The length of the voyage along the Persian coast was four thousand four hundred stades. The Persian land is divided, they say, into three climatic zones. The part which lies by the Red Sea is sandy and sterile, owing to the heat. Then the next zone, northward, has a temperate climate; the country is grassy and has lush meadows and many

vines and all other fruits except the olive; it is rich with all sorts of gardens, has pure rivers running through, and also lakes, and is good both for all sorts of birds which frequent rivers and lakes, and for horses, and also pastures the other domestic animals, and is well wooded, and has plenty of game. The next zone, still going northward, is wintry and snowy, Nearchus tells us of some envoys from the Black Sea who after quite a short journey met Alexander traversing Persia and caused him no small astonishment;

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

and they explained to Alexander how short the journey was. I have explained that the Uxians are neighbours to the Susians, as the Mardians they also are brigands live next the Persians, and the Cossaeans come next to the Medes. All these tribes Alexander reduced, coming upon them in winter-time, when they thought their country unapproachable. He also founded cities so that they should no longer be nomads but cultivators, and tillers of the ground, and so having a stake in the country might be deterred from raiding one another. From here the convoy passed along the Susian territory. About this part of the voyage Nearchus says he cannot speak with accurate detail, except about the roadsteads and the length of the voyage. This is because the country is for the most part marshy and ruins out well into the sea, with breakers, and is very hard to get good anchorage in. So their voyage was mostly in the open sea. They sailed out, therefore from the mouths of the river, where they had encamped, just on the Persian border, taking on board water for five days; for the pilots said that they would meet no fresh water.

XLII. Then after traversing five hundred stades they anchored in the mouth of a lake, full of fish, called Cataderbis: at the mouth was a small island called Margastana. Thence about daybreak they sailed out and passed the shallows in columns of single ships; the shallows were marked on either side by poles driven down, just as in the strait between the island Leucas and Acarnania signposts have been set up for navigators so that the ships should not ground on the shallows. However, the shallows round Leucas are sandy and render it easy for those aground to get off; but here it is mud on both sides of the channel, both deep and tenacious; once aground there, they could not possibly get off. For the punt-poles sank into the mud and gave them no help, and it proved impossible for the crews to disembark and push the ships off, for they sank up to their breasts in the ooze. Thus then they sailed out with great difficulty and traversed six hundred stades, each crew abiding by its ship; and then they took thought for supper. During the night, however, they were fortunate in reaching deep sailing water and next day also, up to the evening; they sailed nine hundred stades, and anchored in the mouth of the Euphrates near a village of Babylonia, called Didotis; here the merchants gather together frankincense from the neighbouring country and all other sweet-smelling spices which Arabia produces. From the mouth of the Euphrates to Babylon Nearchus says it is a voyage of three thousand three hundred stades.

XLII. There they heard that Alexander was departing towards Susa. They therefore sailed back, in order to sail up the Pasitigris and meet Alexander. So they sailed back, with the land of Susia on their left, and they went along the lake into which the Tigris runs. It flows from Armenia past the city of Ninus, which once was a great and rich city, and so makes the region between itself and the Euphrates; that is why it is called 'Between the Rivers.' The voyage from the lake up to the river itself is six hundred stades, and there is a village of Susia called Aginis; this village is five hundred stades from Susa. The length

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

of the voyage along Susian territory to the mouth of the Pasitigris is two thousand stades. From there they sailed up the Pasitigris through inhabited and prosperous country. Then they had sailed up about a hundred and fifty stades they moored there, waiting for the scouts whom Nearchus had sent to see where the King was. He himself sacrificed to the Saviour gods, and held an athletic meeting, and the whole naval force made merry. And when news was brought that Alexander was now approaching they sailed again up the river; and they moored near the pontoon bridge on which Alexander intended to take his army over to Susa. There the two forces met; Alexander offered sacrifices for his ships and men, come safe back again, and games were held; and whenever Nearchus appeared in the camp, the troops pelted him with ribbons and flowers. There also Nearchus and Leonnatus were crowned by Alexander with a golden crown; Nearchus for the safe conveying of the ships, Leonnatus for the victory he had achieved among the Oreitans and the natives who dwelt next to them. Thus then Alexander received safe back his navy, which had started from the mouths of the Indus.

XLIII. On the right side of the Red Sea beyond Babylonia is the chief part of Arabia, and of this a part comes down to the sea of Phoenicia and Palestinian Syria, but on the west, up to the Mediterranean, the Egyptians are upon the Arabian borders. Along Egypt a gulf running in from the Great Sea makes it clear that by reason of the gulf's joining with the High Seas one might sail round from Babylon into this gulf which runs into Egypt. Yet, in point of fact, no one has yet sailed round this way by reason of the heat and the desert nature of the coasts, only a few people who sailed over the open sea. But those of the army of Cambyses who came safe from Egypt to Susa and those troops who were sent from Ptolemy Lagus to Seleucus Nicator at Babylon through Arabia crossed an isthmus in a period of eight days and passed through a waterless and desert country, riding fast upon camels, carrying water for themselves on their camels, and travelling by night; for during the day they could not come out of shelter by reason of the heat. So far is the region on the other side of this stretch of land, which we have demonstrated to be an isthmus from the Arabian gulf running into the Red Sea, from being inhabited, that its northern parts are quite desert and sandy. Yet from the Arabian gulf which runs along Egypt people have started, and have circumnavigated the greater part of Arabia hoping to reach the sea nearest to Susa and Persia, and thus have sailed so far round the Arabian coast as the amount of fresh water taken aboard their vessels have permitted, and then have returned home again. And those whom Alexander sent from Babylon, in order that, sailing as far as they could on the right of the Red Sea, they might reconnoitre the country on this side, these explorers sighted certain islands lying on their course, and very possibly put in at the mainland of Arabia. But the cape which Nearchus says his party sighted running out into the sea opposite Carmania no one has ever been able to round, and thus turn inwards towards the far side. I am inclined to think that had this

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

been navigable, and had there been any passage, it would have been proved navigable, and a passage found, by the indefatigable energy of Alexander. Moreover, Hanno the Libyan started out from Carthage and passed the pillars of Heracles and sailed into the outer Ocean, with Libya on his port side, and he sailed on towards the east, five-and-thirty days all told. But when at last he turned southward, he fell in with every sort of difficulty, want of water, blazing heat, and fiery streams running into the sea. But Cyrene, lying in the more desert parts of Africa, is grassy and fertile and well-watered; it bears all sorts of fruits and animals, right up to the region where the silphium grows; beyond this silphium belt its upper parts are bare and sandy. Here this my history shall cease, which, as well as my other, deals with Alexander of Macedon son of Philip.

5.57.3 Indian selections from *Anabasis Alexandri*

Text: Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* (0074: 001) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 1”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1967 (1st edn. corr.). Book 3, chapter 8, section 3, line 1

Βεβοηθήκεσαν γὰρ Δαρείω Ἰνδῶν τε ὅσοι Βακτρίοις ὁμοιοὶ καὶ αὐτοὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοί· τούτων μὲν πάντων ἡγεῖτο Βῆσσος ὁ τῆς Βακτρίων χώρας σατράπης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 8, section 4, line 2

Βαρσαέ<v>της δὲ Ἀραχωτῶν σατράπης Ἀραχωτούς τε ἡγε καὶ τοὺς ὀρείους Ἰνδοὺς καλουμένους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 8, section 6, line 6

ἐλέγετο δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ ἡ Δαρείου ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακισμυρίους, πεζοὶ δὲ ἐς ἑκατὸν μυριάδας, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια, ἐλέφαντες δὲ οὐ πολλοί, ἀλλὰ ἐς πεντεκαίδεκα μάλιστα Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 11, section 5, line 3

κατὰ τὸ μέσον δέ, ἵνα ἦν βασιλεὺς Δαρεῖος, οἱ τε συγγενεῖς οἱ βασιλέως ἐτετάχατο καὶ οἱ μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καλούμενοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται· Οὐξιοὶ δὲ καὶ Βαβυλώνιοι καὶ οἱ πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Σιττακηνοὶ εἰς βάθος ἐπιτεταγμένοι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 13, section 1, line 3

Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη τὰ στρατόπεδα ἐγίγνετο, ὥφθη Δαρεῖός τε καὶ οἱ ἄμφ’ αὐτόν, οἱ τε μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται, κατ’ αὐτόν Ἀλέξανδρον τεταγμένοι καὶ τὴν ἰλὴν τὴν βασιλικήν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 14, section 5, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ταύτῃ παραρραγείσης αὐτοῖς τῆς τάξεως κατὰ τὸ διέχον διεκπαίουσι τῶν τε Ἰνδῶν τινες καὶ τῆς Περσικῆς ἵππου ὥς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖ καρτερόν ἐγίγνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 15, section 1, line 8

καὶ πρῶτα μὲν τοῖς φεύγουσι τῶν πολεμίων ἵππεῦσι, τοῖς τε Παρθυαίοις καὶ τῶν Ἰνδῶν ἔστιν οἷς καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 6

Βαρσαέντης δέ, ὃς τότε κατεῖχε τὴν χώραν, εἷς ὢν τῶν ξυνεπιθεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ φυγῇ, προσιόντα Ἀλέξανδρον μαθὼν ἐς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 8

ξυλλαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἰνδοὶ παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν, καὶ ἀποθνήσκει πρὸς Ἀλεξάνδρου τῆς ἐς Δαρεῖον ἀδικίας ἕνεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 28, section 1, line 5

ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς προσχώρους Ἀραχώταις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 29, section 2, line 5

ὁ δὲ Ὅξος ῥέει μὲν ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Καυκάσου, ἔστι δὲ ποταμῶν μέγιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους γε δὴ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπῆλθον, πλὴν τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν· οἱ δὲ Ἰνδοὶ πάντων ποταμῶν μέγιστοί εἰσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 15, section 6, line 2

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 3, line 2

Ἐκ Βάκτρων δὲ ἐξήκοντος ἤδη τοῦ ἥρος ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν προὔχῳ ὥς ἐπ' Ἰνδοὺς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βακτρίων καὶ ξὺν αὐτῷ ἱππέας μὲν τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, πεζοὺς δὲ μυρίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 4

ἄφ' ἰκόμενος δὲ ἐς Νίκαιαν πόλιν καὶ τῇ Ἀθηνᾷ θύσας προὔχῳ ὥς ἐπὶ τὸν Κωφῆνα, προπέμψας κήρυκα ὥς Ταξίλην τε καὶ τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, κελεύσας ἀπαντᾶν ὅπως ἂν ἐκάστοις προχωρῇ.

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line

7

καὶ Ταξίλης τε καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαρχοὶ ἀπὴντων, δῶρα τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς νομιζόμενα κομίζοντες, καὶ τοὺς ἐλέφαντας δώσιν ἔφασκον τοὺς παρὰ σφίσιν ὄντας, ἀριθμὸν ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 7, line

3

Ἐνθα δὲ διελὼν τὴν στρατιὰν Ἡφαιστίωνα μὲν καὶ Περδίκκην ἐκπέμπει ἐς τὴν Πευκελαῶτιν χώραν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔχοντας τὴν τε Γοργίου τάξιν καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας καὶ τοὺς μισθοφόρους ἱππέας ξύμπαντας, προστάξας τὰ τε κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίαν ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολογία παρίστασθαι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἀφικομένους παρασκευάζειν ὅσα ἐς τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ξύμφορα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 8, line

2

καὶ οὗτοι ὡς ἀφίκοντο πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔπρασσον ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἦν τεταγμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 3, line

1

Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρὸς τινὶ ἤδη γηλόφῳ ὄντα κατιδὼν καὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἔστιν οὗς ἀμφ' αὐτὸν ξὺν πολὺ ἐλάττοσιν αὐτὸς ὢν ὅμως ἐδίωκεν ἔτι ἐκ τοῦ ἵππου· ὡς δὲ χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἵππῳ ἀναδραμεῖν ἦν, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλείπει παραδούς τινι τῶν ὑπασπιστῶν ἄγειν, αὐτὸς δὲ ὡς εἶχε πεζὸς τῷ Ἰνδῷ εἶπετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 4, line

3

καὶ ὁ μὲν Ἰνδὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος παίει ἐκ χειρὸς ἐς τὸ στήθος ξυστῶ μακρῷ, καὶ ὁ θώραξ ἔσχε τὴν πληγὴν· Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμπᾶξ βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ καταβάλλει τε καὶ σκυλεύει αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 5, line

8

καὶ οὗτοι ἐπιγενόμενοι μόγις ἐξέωσαν τοὺς Ἰνδοὺς ἐς τὰ ὄρη καὶ τοῦ νεκροῦ ἐκράτησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 25, section 3, line

3

καὶ γίγνεται καὶ τούτοις μάχη καρτερὰ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι καὶ ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ βαρβάρους οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι ἀλκιμώτατοι τῶν προσχώρων εἰσίν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 1, line 4

ὥς δὲ προσῆγεν ἤδη τοῖς τείχεσι, θαρρήσαντες οἱ βάρβαροι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἐκ τῶν πρόσω Ἰνδῶν, ἦσαν γὰρ οὗτοι ἐς ἑπτα- κισχιλίους, ὥς στρατοπεδευομένους εἶδον τοὺς Μακε- δόνας, δρόμῳ ἐπ' αὐτοὺς ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 4, line 4

οἱ δὲ Ἰνδοὶ τῷ τε παραλόγῳ ἐκπλαγέντες καὶ ἅμα ἐν χερσὶ γεγεννημένης τῆς μάχης ἐγκλίναντες ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 4

ἐπαγαγὼν δὲ τὰς μηχανὰς τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τι εὐμαρῶς κατέσεισε, βια- ζομένους δὲ ταύτῃ τοὺς Μακεδόνας ἥ παρέρρηκτο τοῦ τείχους οὐκ ἀτόλμως οἱ Ἰνδοὶ ἡμύνοντο, ὥστε ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀνεκαλέσατο τὴν στρατιάν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 9

τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῶν τε Μακεδόνων αὐτῶν ἡ προσβολὴ καρτερωτέρα ἐγίγνετο καὶ πύργος ἐπήχθη ξύλινος τοῖς τείχεσιν, ὅθεν ἐκ- τοξεύοντες οἱ τοξόται καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφιέμενα ἀνέστελλεν ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 2, line 1

Καὶ οἱ Ἰνδοί, ἕως μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τοῦ χωρίου περιῆν, ἀπεμάχοντο καρτερῶς· ὥς δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀποθνήσκει ἐκεῖνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τινες πεπτωκότες ἐν τῇ ξυνεχεῖ πολιορκίᾳ, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματίαι τε καὶ ἀπόμαχοι ἦσαν, ἐπεκηρυ- κεύοντο πρὸς Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 3

τῷ δὲ ἀσμένῳ γίνεται ἄνδρας ἀγαθοὺς διασῶσαι· καὶ ξυμβαίνει ἐπὶ τῷδε Ἀλέξαν- δρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς ὥς καταταχθέντας ἐς τὴν ἄλλην στρατιάν ξὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 9

νυκτὸς δὲ ἐπενόουν δρασμῷ διαχρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἦθη ἀπαναστῆναι οὐκ ἐθέλοντες ἐναντία αἶρεσθαι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς ὄπλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 4, line 3

καὶ ταῦτα ὥς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, περιστήσας τῆς νυκτὸς τῷ γηλόφῳ τὴν στρατιάν πᾶσαν κατα- κόπτει τοὺς Ἰνδοὺς ἐν μέσῳ ἀπολαβῶν, τὴν τε πόλιν αἰρεῖ

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

κατὰ κράτος ἐρημωθεῖσαν τῶν προμαχομένων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Ἀσσακάνου καὶ τὴν παῖδα ἔλαβεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 2, line 1

εἰ μὲν δὴ καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο ὁ Ἡρακλῆς ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος ἢ ὁ Αἰγύπτιος ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο, ἀλλὰ πάντα γὰρ ὅσα χαλεπὰ οἱ ἄνθρωποι ἐς τοσόνδε ἄρα αὖξουσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα, ὥς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἂν ἄπορα γενέσθαι μυθεύειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 5, line 4

καὶ οἱ ἀμφὶ Ἡφαίστιόν τε καὶ Περδίκκαν αὐτῷ ἄλλην πόλιν ἐκτειχίσαντες, Ὀροβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν, καὶ φρουρὰν καταλιπόντες ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦεσαν· ὥς δὲ ἀφίκοντο, ἔπρασσον ἤδη ὅσα ἐς τὸ ζεῦξαι τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ σατράπην κατέστησε Νικάνορα τῶν ἐταίρων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 3

αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε Πευκελαῶτιν οὐ πόρρω τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένην ὁμολογίᾳ παρεστήσατο καὶ ἐν αὐτῇ φρουρὰν καταστήσας τῶν Μακεδόνων καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ φρουρᾷ ἡγεμόνα, ὁ δὲ καὶ ἄλλα προσηγάγετο μικρὰ πολίσματα πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ὤκισμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 3, line 5

ὥς δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄπορον τὴν προσβολὴν κατέμαθον οἱ βάρβαροι, ἀναστρέψαντες τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον αὐτοὶ προσέβαλλον· καὶ γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Μακεδόνων μάχη καρτερά, τῶν μὲν διασπάσαι τὸν χάρακα σπουδὴν ποιουμένων, τῶν Ἰνδῶν, Πτολεμαίου δὲ διαφυλάξαι τὸ χωρίον· καὶ μείον σχόντες οἱ βάρβαροι ἐν τῷ ἀκροβολισμῷ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 4, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν τινα τῶν αὐτομόλων πιστόν τε ἄλλως καὶ τῶν χωρίων δαήμονα ἐπιλεξάμενος πέμπει παρὰ Πτολεμαῖον τῆς νυκτὸς, γράμματα φέροντα τὸν Ἰνδόν, ἵνα ἐνεγέγραπτο, ἐπειδὴν αὐτὸς προσβάλλῃ τῇ πέτρᾳ, τὸν δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβάροις κατὰ τὸ ὄρος μηδὲ ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ χωρίον, ὥς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένους τοὺς Ἰνδοὺς ἀμφιβόλους γίνεσθαι.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 6, line 2

ἔσπε μὲν γὰρ ἐπὶ μεσημβρίαν ξυνειστήκει καρτερὰ μάχη τοῖς τε Ἰνδοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐκβιαζομένων ἐς τὴν πρόσβασιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνιόντας· ὥς δὲ οὐκ ἀνίσσαν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μόγις δὴ ἀμφὶ δεῖλιν ἐκράτησαν τῆς παρόδου καὶ ξυνέμιξαν τοῖς ξὺν Πτολεμαίῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 1, line 3

ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν οἱ τε σφεν- δονῆται σφενδονῶντες ἐς τοὺς Ἰνδοὺς ἐκ τοῦ ἤδη κεχωσμένου καὶ ἀπὸ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφιέμενα ἀνέστελλε τῶν Ἰνδῶν τὰς ἐκδρομὰς τὰς ἐπὶ τοὺς χωννύοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 2, line 1

Οἱ δὲ Ἰνδοὶ πρὸς τε τὴν ἀδιήγητον τόλμαν τῶν ἐς τὸν γήλοφον βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλαγέντες καὶ τὸ χῶμα ξυνάπτον ἤδη ὀρώντες, τοῦ μὲν ἀπο- μάχεσθαι ἔτι ἀπείχοντο, πέμψαντες δὲ κήρυκας σφῶν παρὰ Ἀλέξανδρον ἐθέλειν ἔφασκον ἐνδοῦναι τὴν πέτραν, εἴ σφισι σπένδοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 4, line 8

εἵχετό τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ πέτρα ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος γενομένη καὶ ἔθυεν ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξανδρος καὶ κατεσκεύασε φρούριον, παραδοὺς Σισικόττῳ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φρου- ρᾶς, ὃς ἐξ Ἰνδῶν μὲν πάλαι ἠύτομολήκει ἐς Βάκτρα παρὰ Βῆσσον, Ἀλεξ- άνδρου δὲ κατασχόντος τὴν χώραν τὴν Βακτρίαν ξυνεστράτευέ τε αὐτῷ καὶ πιστὸς ἐς τὰ μάλι- στα ἐφαίνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 1

Αὐτὸς δὲ ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ ὠδοποίει τὸ πρόσω ἰοῦσα ἄπορα ἄλλως ὄντα τὰ ταύτη χωρία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 5

ἐνταῦθα ξυλλαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρβάρων, καὶ παρὰ τούτων ἔμαθεν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἰνδοὶ παρὰ Ἀβισάρῃ ἀποπεφευγότες εἶεν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας ὅτι αὐτοῦ κατέλιπον νέμεσθαι πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ· καὶ τούτους ἠγήσασθαι οἱ τὴν ὁδὸν ἐκέλευσεν ὥς ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 8, line 2

εἰσὶ δὲ Ἰνδῶν πολλοὶ κυνηγέται τῶν ἐλεφάντων, καὶ τούτους σπουδῇ ἀμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἐθήρα ξὺν τούτοις τοὺς ἐλέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἀπόλλυνται κατὰ κρηνοῦ σφᾶς ρίψαντες ἐν τῇ διώξει, οἱ δὲ ἄλλοι ξυλληφθέντες ἔφερόν τε τοὺς ἀμβάτας καὶ τῇ στρατιᾷ ξυνετάσσοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 9, line 4

καὶ αὐταὶ κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤγοντο ὡς ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἦντινα Ἰφαιστίων καὶ Περδίκκας αὐτῷ ἔξ- ωκοδομηκότες πάλαι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 1, line 2
ARRIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἦντινα μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξαν- δρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὅς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὀρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχима καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 3
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἦντινα μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξαν- δρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὅς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὀρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχима καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἐξεταστὴν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 6

Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξαν- δρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὅς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὀρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχима καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἐξεταστὴν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 5, line 3

Διόνυσος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος τὸ Ἰνδῶν ἔθνος ἐπὶ θάλασσαν ὀπίσω κατήει τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπο- μάχων στρατιωτῶν, οἱ δὴ αὐτῷ καὶ βάκχοι ἦσαν, κτίζει τὴν πόλιν τήνδε μνημόσυνον τῆς αὐτοῦ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἔπειτα ἐσόμενον, κα-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

θάπερ οὖν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρειάν τε ἔκτισας τὴν πρὸς Καυκάσῳ ὄρει καὶ ἄλλην Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἔκτικας ἤδη, τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον, οἷα δὴ πλείονα Διονύσου ἔργα ἀποδειξάμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 6, line 9
καὶ ἐκ τούτου ἔλευ- θέραν τε οἰκοῦμεν τὴν Νῦσαν καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι καὶ ἐν κόσμῳ πολιτεύοντες· τῆς δὲ ἐκ Διονύσου οἰκίσεως καὶ τόδε σοι γενέσθω τεκμήριον· κίττος γὰρ οὐκ ἄλλῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς φυόμενος παρ' ἡμῖν φύεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 2, section 6, line 3
καὶ τοὺς Μακεδόνας ἡδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα δὴ διὰ μακροῦ ὀφθέντα (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδῶν χώρα κισσόν, οὐδὲ ἵνα περ αὐτοῖς ἄμπελοι ἦσαν) στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ὥς καὶ στεφανώσασθαι εἶχον, ἐφυμνοῦντας τὸν Διόνυσόν τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνα- καλοῦντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 3, line 3
τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἔω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαισινῶν χώραν ὥς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακε-δόνας, Παραπάμισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύκασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὥς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 4, line 2
ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βοῦς ἰδόντας ἐγκεκαυμένας ρόπαλον τεκ-μηριοῦσθαι ἐπὶ τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 5, line 1
Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, καταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ' αὐτῷ πεποιημένην πρὸς Ἡφαιστίωνος καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν σμικρότερα, δύο δὲ τριακοντόρους, καὶ παρὰ Ταξίλου τοῦ Ἰνδοῦ δῶρα ἦκοντα ἀργυρίου μὲν τάλαντα ἐς διακόσια, ἱερεῖα δὲ βοῦς μὲν τρισχιλίας, πρόβατα δὲ ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαν-τας δὲ ἐς τριάκοντα· καὶ ἵππεῖς δὲ ἑπτακόσιοι αὐτῷ Ἰνδῶν ἐς ξυμμαχίαν παρὰ Ταξίλου ἦκον· καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα, τὴν μεγίστην μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου, ὅτι αὐτῷ Ταξίλης ἐνδίδωσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 1
Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῷ ἐπὶ τὰδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσιν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφότεραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ, ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ μάλιστα οὐκ ἀμφίλογα καὶ ἐμοὶ ἀναγεγράφω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 3

ἐπεὶ καὶ ὁ Ὑδάσπης καὶ Ἀκεσίνης καὶ Ὑδραώτης καὶ Ὑφασις, καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ ποταμοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος ὑπερφέρουσι, τοῦ Ἰνδοῦ δὲ μείονές εἰσιν καὶ πολὺ δὴ μείονες, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Ἰνδὸς τοῦ Γάγγου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 8

Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν, ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστι, τεσσαράκοντα σταδίους <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 3, line 1

Τοῦτον τὸν ποταμὸν τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τὴν ἑὴν διέβαινε ζὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος ἐς τῶν Ἰνδῶν τὴν γῆν· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ οὔτε οἴσισι νόμοις διαχρῶνται ἐν τῇδε τῇ συγγραφῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὴ τινα ἄτοπα ἢ χώρα αὐτοῖς ἐκφέρει, οὔτε ἰχθύας ἢ κήτη ὅσα ἢ οἷα ὁ Ἰνδὸς ἢ ὁ Ὑδάσπης ἢ ὁ Γάγγης ἢ οἱ ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὐδὲ τοὺς μύρμηκας τοὺς τὸν χρυσὸν σφισιν ἐργαζομένους, οὐδὲ τοὺς γρυῖπας τοὺς φύλακας, οὐδὲ ὅσα ἄλλα ἐφ' ἡδονῇ μᾶλλον τι πεποιήται ἢ ἐς ἀφήγησιν τῶν ὄντων, ὡς τά γε κατ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 4, line 4

ἀλλὰ Ἀλέξανδρος γὰρ καὶ οἱ ζὺν τούτῳ στρατεύσαντες τὰ πολλὰ ἐξήλεγξαν, ὅσα γε μὴ καὶ αὐτῶν ἔστιν οἱ ἐψεύσαντο· ἀχρύστους τε εἶναι Ἰνδοὺς ἐξήλεγξαν, ὅσους γε δὴ Ἀλέξανδρος ζὺν τῇ στρατιᾷ ἐπῆλθε, πολλοὺς δὲ ἐπῆλθε, καὶ ἥκιστα χλιδῶντας κατὰ τὴν δίαιταν, ἀλλὰ μεγάλους μὲν τὰ σώματα, οἷους μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, πεντα- πῆχεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας, καὶ μελαν- τέρους τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ πολέμια πολὺ τι γενναιοτάτους τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων τῆς Ἀσίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 5, line 5

τὸ γὰρ Περσῶν τῶν πάλαι, ζὺν οἷς ὀρμηθεὶς Κῦρος ὁ Καμβύσου Μήδους τε τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο καὶ ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεστρέψατο, τὰ δὲ προσχωρήσαντά οἱ ἐκόντα κατέσχεν, οὐκ ἔχω ἀτρεκῶς ὥς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν ξυμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 1, line 1

Ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γεγράφεται ὅσα πιστό- τατα ἐς ἀφήγησιν οἱ τε ζὺν Ἀλε- ξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοὺς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Νέαρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἐρατοσθένης, δοκίμω ἄνδρε, ξυνεγραψάτην, καὶ νόμιμα ἅττα Ἰνδοῖς ἐστὶ καὶ εἰ δὴ τινα ἄτοπα ζῶα αὐτόθι φύεται καὶ τὸν παρά- πλουν αὐτὸν τῆς ἕξω θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 4, line 2

ὁ δὲ Καύκασον ἐκάλουν οἱ Ἀλεξάνδρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες, ὡς μὲν λέ- γεται τὰ Ἀλεξάνδρου αὖξοντες, ὅτι δὴ καὶ ἐπέκεινα ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν τοῖς ὅπλοις ἦλθεν Ἀλέξανδρος· τυχὸν δὲ καὶ ξυνεχὲς τυγχάνει ὃν τοῦτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ τῷ Σκυθικῷ Καυκάσῳ, καθάπερ οὖν αὐτῷ τούτῳ ὁ Ταῦρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ πρότερόν ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται Καύκασος τὸ ὄρος τοῦτο καὶ ὕστερον τῷδε τῷ ὀνόματι κλη- θήσεται· τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν ἔστε ἐπὶ <τὴν> μεγάλην τὴν πρὸς ἔω τε καὶ Ἰνδοῦς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 5, line 2

τοὺς οὖν ποταμούς, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντας τοὺς μὲν ὡς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τούτων τοὺς μὲν ἐς τὴν λίμνην ἐκδιδόναι τὴν Μαιῶτιν, τοὺς δὲ ἐς τὴν Ὑρκανίαν καλουμένην θάλας- σαν, καὶ ταύτην κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης, τοὺς δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσίνην καὶ Ὑδραώτην καὶ Ὑφασιν καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου πο- ταμοῦ ἐς θάλασσαν καὶ οὗτοι ἐσβάλλουσιν ἢ εἰς τενάγη ἀναχε- ὄμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 3

τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τὴν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνὴν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα, ἐλαχίστην δὲ ὅσην ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 9

δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι αἱ δύο ξυντε- θεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 3, line 2

ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἔω τε καὶ ἀπηνιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσει· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ ὡς πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτέμενεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 6, line 6

εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι ἐς θάλασσαν προχέομενοι, ὅποτε ἰλὺν καταφέρουεν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων ἐνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδῖον τε ἢ πολλή ἐστι καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδῖον ἔχει προσκεχωσμένον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 7, line 4

Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάϋστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαϊάνδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδούσιν οὐδὲ σύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε <τὸ> τοῦ Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται, ὅς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει καὶ πεντεκαίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παρα- λαβὼν καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 8, line 6

ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν ξυγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 7, section 1, line 1

Τὸ δὲ ζεῦγμα τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὅπως μὲν ἐποιήθη Ἀλεξάνδρῳ οὔτε Ἀριστόβουλος οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν· οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεκῶς εἰκάσαι, πότερα πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρος, καθάπερ οὖν ὁ Ἑλλήσποντός τε πρὸς Ξέρξου καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ ὁ Ἰστρος πρὸς Δαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς ἐποιήθη αὐτῷ· δοκεῖ δ' ἔμοιγε πλοίοις μᾶλλον ζευχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι γέφυραν τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οὐδ' ἂν ἐν τοσῷδε χρόνῳ ἔργον οὕτως ἄτοπον ξυντελεσθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 1, line 2

Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπῆσκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ συστρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 2

ὥς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦθα αὐτῷ θύει κατὰ νόμον Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 3

ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς Τάξιλα ἀφίκετο, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μεγίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 7

καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ οἱ τῇδε Ἰνδοὶ φιλίως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 3

ἦκον δὲ ἐνταῦθα παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρου πρέσβεις τοῦ τῶν ὀρείων Ἰνδῶν βασιλέως ὃ τε ἀδελφὸς τοῦ Ἀβισάρου καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι, καὶ παρὰ Δοξάρεως νομάρχου ἄλλοι, δῶρα φέροντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 8

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἀπο- δείξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν Μαχάτα φρουράν τε ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις καὶ τοὺς ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νόσον· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 4, line 5

ταῦτα ὡς ἔγνω Ἀλέξανδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πολεμοκράτους πέμψας ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν τὰ πλοῖα ὅσα παρ- εσκεύαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ Ἰνδοῦ ξυντεμόντα κελεύει φέρειν ὡς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 5, line 8

αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε δύναμιν ἔχων ἦκεν ἐς Τάξιλα καὶ πεντακισχιλίους τῶν Ἰνδῶν, οὓς Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτῃ ὑπαρχοὶ ἦγον, ἦει ὡς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 2

ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἣ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἔνθεν περ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηκόμεναι αὕξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλήν γε δὴ τοῦ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line

12

τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἣ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἔνθεν περ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηκόμεναι αὕξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλήν γε δὴ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου καὶ τυχόν καὶ ἄλλου του· ἀλλ' ὁ γε Ὑδάσπης περατὸς γίνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 11, section 3, line

8

καὶ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο ἐπὶ στρατο- πέδου τὴν τε αὐτοῦ ἔχων ἱππαρχίαν καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωτῶν καὶ Παραπαμισαδῶν ἱππέας καὶ τῆς φάλαγ- γος τῶν Μακεδόνων τὴν τε Ἀλκέτου καὶ τὴν Πολυ- πέρχοντος τάξιν καὶ τοὺς νομάρχας τῶν ἐπὶ τὰδε Ἰνδῶν καὶ τοὺς ἅμα τούτοις τοὺς πεντακισχιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 12, section 1, line

7

ἐν μέσῳ δὲ τῆς νήσου τε καὶ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, ἵνα αὐτῷ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο, Μελέαγρός τε καὶ Ἄτταλος καὶ Γοργίας ξὺν τοῖς μισθοφόροις ἱππεῦσί τε καὶ

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τούτοις διαβαίνειν παρηγγέλλετο κατὰ μέρος, διελόντας τὸν στρατόν, ὅποτε ξυνεχομένους ἤδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Ἰνδοὺς ἴδοιεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 2, line 6

γνώμην δὲ ἐπεποίητο, ὥς εἰ μὲν προσμίξειαν αὐτῷ οἱ ἀμφὶ τὸν Πῶρον ξὺν τῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἢ κρατήσιν αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἵππῳ προσβαλὼν ἢ ἀπομαχεῖσθαι γε ἔσται τοὺς πεζοὺς ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλμαν τῆς διαβάσεως ἄτοπον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ ἐκπλαγέντες φεύγοιεν, οὐ πόρρωθεν ἔξεσθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φυγὴν, ὥς πλείονα ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν φόνον γεγόμενον ὀλίγον ἔτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 3, line 6

Ἀριστόβουλος δὲ λέγει τὸν Πῶρου παῖδα φθάσαι ἀφικόμενον σὺν ἄρμασιν ὥς ἐξήκοντα πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ τῆς νήσου τῆς μικρᾶς περᾶσαι Ἀλέξανδρον· καὶ τοῦτον δυνηθῆναι ἂν εἶρξαι Ἀλέξανδρον τῆς διαβάσεως χαλεπῶς καὶ μηδενὸς εἴργοντος περαιωθέντα, εἵπερ οὖν καταπηδήσαντες οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῶν ἀρμάτων προσέκειντο τοῖς πρώτοις τῶν ἐκβαινόντων· ἀλλὰ παραλλάξαι γὰρ ξὺν τοῖς ἄρμασι καὶ ἀκίνδυνον ποιῆσαι Ἀλεξάνδρῳ τὴν διάβασιν· καὶ ἐπὶ τούτους ἀφεῖναι Ἀλέξανδρον τοὺς ἵπποτοξότας, καὶ τραπῆναι αὐτοὺς οὐ χαλεπῶς, πληγὰς λαμβάνοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 4, line 2

οἱ δὲ καὶ μάχην λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέσθαι τῶν Ἰνδῶν τῶν ξὺν τῷ παιδί τῷ Πῶρου ἀφιγμένων πρὸς Ἀλέξανδρον τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ἱππέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 15, section 2, line 1

ὥς δὲ κατέμαθεν ἀτρεκῶς τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐνταῦθα δὴ ὀξέως ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ξὺν τῇ ἀμφ' αὐτὸν ἵππῳ· τοὺς δὲ ἐγκλῖναι, ὥς Ἀλέξανδρόν τε αὐτὸν κατεῖδον καὶ τὸ στίφος ἀμφ' αὐτὸν τῶν ἱππέων οὐκ ἐπὶ μετώπου, ἀλλὰ κατ' ἴλας ἐμβεβληκός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 1, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἤδη καθεώρα τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους, ἐπέστησε τοὺς ἱππέας τοῦ πρόσω, ὥς ἀναλαμβάνειν τῶν πεζῶν τοὺς αἰὶ προσάγοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 2, line 1

ὥς δὲ τὴν τάξιν κατεῖδε τῶν Ἰνδῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἐλέφαντες προεβέβληντο καὶ πυκνὴ ἢ φάλαγξ κατὰ τὰ διαλείποντα αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προάγειν, αὐτὰ ἐκεῖνα ὀκνήσας ἄπερ ὁ Πῶρος τῷ λογισμῷ ξυνθεὶς ταύτῃ ἔταξεν· ἀλλὰ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

αὐτὸς μὲν ἄτε ἱποκρατῶν τὴν πολλὴν τῆς ἵππου ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν πολεμίων παρήλαυνεν, ὥς ταύτῃ ἐπιθησόμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 4, line 2

Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν τοὺς ἵπποτοξότας, ὄντας ἐς χιλίους, ὥς ταράξαι τοὺς ταύτῃ ἐφεστηκότας τῶν πολεμίων τῇ πυκνότητί τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων τῇ ἐπελάσει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε Ἰνδοὶ τοὺς ἱππέας πάντοθεν ξυναλίσσαντες παρίππευον Ἀλέξανδρῳ ἀντιπαρεξάγοντες τῇ ἐλάσει, καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὥς παρήγγελτο, κατόπιν αὐτοῖς ἐπεφαίνοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 4

ταῦτα ξυνιδόντες οἱ Ἰνδοὶ ἀμφίστομον ἠναγκάσθησαν ποιῆσαι τὴν τάξιν τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὥς ἐπ' Ἀλέξανδρον τὴν πολλὴν τε καὶ κρατίστην, οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖνόν τε καὶ τοὺς ἄμα τούτῳ ἐπέστρεφον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 2, line 2

τοῦτό τε οὖν εὐθὺς ἐτάραξε τὰς τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν Ἰνδῶν καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν καιρὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπιστροφῇ τῆς ἵππου ἐπιτίθεται τοῖς καθ' αὐτόν, ὥστε οὐδὲ τὴν ἐμβολὴν ἐδέξαντο τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἱππέων οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ κατηρ[ρ]άχθησαν ὥσπερ εἰς τεῖχος τι φίλιον τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 3, line 9

καὶ ἦν τὸ ἔργον οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγώνων ἐοικός· τά τε γὰρ θηρία ἐπεκθέοντα ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπῃ ἐπιστρέψειεν, ἐκεράϊζε καίπερ πυκνὴν οὖσαν τὴν τῶν Μακεδόνων φάλαγγα, καὶ οἱ ἱππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πεζοῖς ἰδόντες ξυνεστηκὸς τὸ ἔργον ἐπιστρέψαντες αὐθις καὶ αὐτοὶ ἐπῆλυνον τῇ ἵππῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 4, line 7

καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἵππος Ἀλεξάνδρῳ ἐς μίαν ἵλην ἤδη ξυνηγμένη, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῷ ἐς τήνδε τὴν τάξιν καταστάσα, ὅπῃ προσπέσοι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξὺν πολλῷ φόνῳ ἀπελύοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 6, line 7

ἀλλ' οἱ μὲν Μακεδόνες, ἅτε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ γνώμην τὴν σφῶν προσφερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅπῃ μὲν ἐπιφέροντο εἶκον, ἀποστραφέντων δὲ εἵχοντο ἐσακοντί-

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ζοντες· οἱ δὲ Ἴνδοι ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενοι τὰ πλείω ἤδη πρὸς ἐκείνων ἐβλάπτοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 7, line

8

καὶ οὕτως οἱ μὲν ἵππεῖς τῶν Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατεκόπησαν ἐν τῷ ἔργῳ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ πανταχόθεν ἤδη προσκειμένων σφίσι τῶν Μακεδόνων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 1, line

6

καὶ οὗτοι οὐ μείονα τὸν φόνον ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰνδῶν ἐποίησαν, ἀκμῆτες ἀντὶ κεκμη- κόντων τῶν ἀμφ’ Ἀλέξανδρον ἐπιγενόμενοι τῇ διώξει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 2, line

1

Ἀπέθανον δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀπο- δέοντες τῶν δισμυρίων, ἵππεῖς δὲ ἐς τρισχιλίους, τὰ δὲ ἄρματα ζύμπαντα κατεκόπη· καὶ Πώρου δύο παῖδες ἀπέθανον καὶ Σπιτάκης ὁ νομάρχης τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἀρμάτων οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἱπάρχαι καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς στρατιᾶς τῆς Πώρου ζύμπαντες .

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 5, line

1

Πῶρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἀποδειξάμενος μὴ ὅτι στρατηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὥς τῶν τε ἱππέων τὸν φόνον κατεῖδε καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς μὲν αὐτοῦ πεπτωκότας, τοὺς δὲ ἐρήμους τῶν ἡγεμόνων λυπηροὺς πλανωμένους, τῶν δὲ πεζῶν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολώλεσαν, οὐχ ἥπερ Δαρεῖος ὁ μέγας βασιλεὺς ἐξάρχων τοῖς ἀμφ’ αὐτὸν τῆς φυγῆς ἀπεχώρει, ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑπέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ξυνεστηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος, τετρωμένος δὲ τὸν δεξιὸν ὤμον, ὃν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχων ἐν τῇ μάχῃ ἀν- εστρέφετο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος ἦρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ περιττός ὢν κατὰ τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀρμονίαν, ὥς ὕστερον καταμαθεῖν θεωμένοις ἦν), τότε δὴ καὶ αὐτὸς ἀπεχώρει ἐπιστρέψας τὸν ἐλέφαντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 6, line

4

πέμπει δὴ παρ’ αὐτὸν πρῶτα μὲν Ταξίλην τὸν Ἰνδόν· καὶ Ταξίλης πρὸς- ἱπεύσας ἐφ’ ὅσον οἱ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο τῷ ἐλέφαντι ὃς ἔφερε τὸν Πῶρον ἐπιστῆσαι τε ἡξίου τὸ θηρίον, οὐ γὰρ εἶναι οἱ ἔτι φεύγειν, καὶ ἀκοῦσαι τῶν παρ’ Ἀλεξάνδρου λόγων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 7, line

7

Ἀλέξανδρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πώρῳ χαλεπὸς ἐγένε- νετο, ἀλλ’ ἄλλους τε ἐν μέρει ἔπεμπε καὶ δὴ καὶ Μερόην ἄνδρα Ἰνδόν, ὅτι φίλον εἶναι ἐκ παλαιοῦ τῷ Πώρῳ τὸν Μερόην ἔμαθεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line

2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πώρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκεν καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν· καὶ οὕτως αὐτός τε βασιλικῶς κεχηρμένος ἦν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῷ ἐχρήσατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 8

τοῦτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πωρόν τε καὶ τοὺς ἐπέκεινα τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ Ἰνδοὺς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο ἐπ' ἄρχοντος Ἀθηναίοις Ἡγήμονος μηνὸς Μουνυχιῶνος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 4, line 3

καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώ-
νυμον ὠνόμασε, τὴν δὲ Βουκεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλα τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ, οὐ βληθεὶς πρὸς οὐδενός, ἀλλὰ ὑπὸ καύματος τε καὶ ἡλικίας (ἦν γὰρ ἄμφι τὰ τριάκοντα ἔτη) καματηρὸς γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν ξυγκαμὼν τε καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ, ἀναβαινόμενός τε πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου [ὁ Βουκεφάλας οὗτος], ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας ἀπηξίου ἀμβάτας, καὶ μεγέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 2, line 5

Κρατερὸν μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο τὰς πόλεις ἄστινας ταύτῃ ἔκτιζεν ἀναστήσοντά τε καὶ ἐκτειχιούντα· αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὥς ἐπὶ τοὺς προσχώρους τῇ Πώρου ἀρχῇ Ἰνδοῦς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 6, line 2

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ Πώρου ἄλλου τοῦ ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 8, line 3

τούτου τοῦ Ἀκεσίνου τὸ μέγεθος μόνου τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἀνέγραψεν· εἶναι γὰρ ἵνα ἐπέρασεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν πλοίων τε καὶ τῶν διφθερῶν ξὺν τῇ στρατιᾷ τὸ μὲν ῥεῦμα ὅζυ τοῦ Ἀκεσίνου πέτραις μεγάλαις καὶ ὀξείαις, καθ' ὧν φερόμενον βία τὸ ὕδωρ κυμαίνεσθαί τε καὶ καχλάζειν, τὸ δὲ εὖρος σταδίους ἐπέχειν πεντεκαίδεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 10, line 3

εἴη ἂν οὖν ἐκ τοῦδε τοῦ λόγου ξυντιθέντι τεκμηριουῖσθαι, ὅτι οὐ πόρρω τοῦ ἀληθοῦς ἀναγέγραπται τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μέγεθος, ὅσοις ἐς τεσσαράκοντα σταδίους δοκεῖ τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι τὸ εὖρος, ἵνα μέσως ἔχει αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδός· ἵνα δὲ στενό-

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

τατός τε καὶ διὰ στενότητα βαθύτατος ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγεσθαι· καὶ ταῦτα πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 1, line 5

Περάσας δὲ τὸν ποταμὸν Κοῖνον μὲν ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει ἀπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ προστάξας ἐπι- μελεῖσθαι τῆς ὑπολελειμμένης στρατιᾶς τῆς διαβάσεως, οἱ τὸν τε σῖτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς ἤδη ὑπηκόου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια πα- ρακομίζειν ἔμελλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 2, line 2

Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ ἦθη ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τοὺς μαχιμωτάτους ἐπι- λεξάμενον καὶ εἴ τινας παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέφαντας, τούτους δὲ ἀναλαβόντα[ς] ἰέναι παρ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 4, line 2

Ἐπὶ τοῦτον ἐλαύνων Ἀλέξανδρος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ὑδραῶτην ποταμὸν, ἄλλον αὖ τοῦτον Ἰνδὸν ποταμὸν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μείονα τοῦ Ἀκεσίνου, ὁξύτητι δὲ τοῦ ροῦ μείονα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 5, line 7

ἐνταῦθα Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει δούς αὐτῷ μέρος τῆς στρατιᾶς, πεζῶν μὲν φά- λαγγας δύο, ἱππέων δὲ τήν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δημητρίου ἱππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πώρου τοῦ ἀφεστηκότος χώραν, κελεύσας παραδιδόναι ταύτην Πώρῳ τῷ ἄλλῳ, καὶ εἰ δὴ τινα πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδραῶτου ποταμοῦ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν νέμεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόμενον τῷ Πώρῳ ἄρχειν ἐγχειρίσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 1, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλεξάνδρῳ τῶν αὐτο- νόμων Ἰνδῶν ἄλλους τέ τινας καὶ τοὺς καλουμένους Καθαίους αὐτούς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην, εἰ προσ- ἀγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἣ ἐπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἣν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότατοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 2, line 8

εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἣ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότατοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ' αὐτοὺς Πῶρόν τε καὶ Ἀνισάρην ξύν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστήσαντας οὐδὲν πράξαντας τῆς παρασκευῆς ἄξιον ξυνέβη ἀπελθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 3, line 4

καὶ δευτεραῖος μὲν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραώτου πρὸς πόλιν ἦκεν ἡ ὄνομα Πίμπραμα· τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν Ἀδραῖσταί ἐκαλοῦντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 5, line 6

Ἀλέξανδρος δὲ τό τε πλῆθος κατιδὼν τῶν βαρβάρων καὶ τοῦ χωρίου τὴν φύσιν, ὡς μάλιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ ἐφαίνετο παρετάσσετο· καὶ τοὺς μὲν ἵπποτοξότας εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκπέμπει ἐπ' αὐτούς, ἀκροβολίζεσθαι κελεύσας παριππεύοντας, ὡς μήτε ἐκδρομὴν τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰνδοὺς πρὶν ξυνταχθῆναι αὐτῷ τὴν στρατιάν καὶ ὡς πληγὰς γίγνεσθαι αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐντὸς τοῦ ὀχυρώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 7, line 8

καὶ τούτων τοὺς μὲν ἵππεας ἐπὶ τὰ κέρατα διελὼν παρήγαγεν, ἀπὸ δὲ τῶν πεζῶν τῶν προσγενομένων πυκνοτέραν τὴν ξύγκλεισιν τῆς φάλαγγος ποιήσας αὐτὸς ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην παρήγαγεν ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν ἀμάξας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 1, line 2

Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον προσαγαγοῦσαν οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἰνδοὶ ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ' ἐπιβεβηκότες αὐτῶν ἀφ' ὑψηλοῦ ἠκροβολίζοντο, γνοὺς Ἀλέξανδρος ὅτι οὐκ εἴη τῶν ἵππέων τὸ ἔργον καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου πεζὸς ἐπῆγε τῶν πεζῶν τὴν φάλαγγα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 2, line 3

καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰνδοὺς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὐχώρει ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὅμως ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 3, line 1

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακε- δόνες τοὺς Ἰνδούς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τάς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ δια- λείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρει ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὁμως ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 4, line 5

καὶ Ἀλέξανδρος ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιεστρατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν πό- λιν ὅσα γε ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἢ φάλαγξ· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος τῷ στρατοπέδῳ κυκλῶ- σασθαι οὐ δυνατὸς ἐγένετο· κατὰ δὲ τὰ διαλείποντα αὐτοῦ, ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν τοῦ τείχους ἦν, τοὺς ἱππέας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης, γνοὺς οὐ βαθεῖαν οὖσαν τὴν λίμνην καὶ ἅμα εἰκάσας ὅτι φοβεροὶ γενό- μενοι οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τῆς προτέρας ἥττης ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 6, line 7

αὐτομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν ἐκ τῆς πόλεως τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νῷ ἔχοιεν αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἰνδοὶ κατὰ τὴν λίμνην, ἵναπερ τὸ ἐκλιπὲς ἦν τοῦ χάρακος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 4, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Πῶρος ἀφίκετο τοὺς τε ὑπολοί- πους ἐλέφαντας ἅμα οἱ ἄγων καὶ τῶν Ἰνδῶν ἐς πεντα- κισχιλίους, αἱ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυμπεπηγμέναι ἦσαν καὶ προσήγοντο ἤδη τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 5, line 2

καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν Ἰνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἐπτακισχιλίους, ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἐπτὰ μυριάδας καὶ ἄρματα τρια- κόσια καὶ ἵπποι πεντακόσιοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 6, line 8

Θάψας δὲ ὡς νόμος αὐτῷ τοὺς τελευτήσαντας Εὐμενῇ τὸν γραμματέα ἐκπέμπει ἐς τὰς δύο πόλεις τὰς ξυναφεστώσας τοῖς Σαγγάλοις δοὺς αὐτῷ τῶν ἱππέων ἐς τρι- ακοσίους, φράσοντα[ς] τοῖς ἔχουσι τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγάλων τὴν ἄλωσιν καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔσται χαλεπὸν <ἐξ> Ἀλεξάνδρου ὑπομένουσί τε καὶ δεχομένοις φιλίως Ἀλέξανδρον· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄλλοις τισὶ γενέσθαι τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ὅσοι ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 4

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὥς δὲ ἀπέγνω διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα τὴν πόλιν μὲν κατέσκαψε, τὴν χώραν δὲ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πάλαι μὲν αὐτονόμοις, τότε δὲ ἐκουσίως προσχωρήσασι προσέθηκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 9

καὶ Πῶρον μὲν ζὺν τῇ δυνάμει τῇ ἀμφ’ αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ τὰς πόλεις αἱ προσχωρήκεσαν, φρουρὰς εἰσάξοντα εἰς αὐτάς, αὐτὸς δὲ ζὺν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν ποταμὸν προῦχώρει, ὥς καὶ τοὺς ἐπέκεινα Ἰνδοῦς καταστρέψαιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 2, line 1

Τὰ δὲ δὴ πέραν τοῦ Ὑφάσιος εὐδαίμονά τε τὴν χώραν εἶναι ἐξηγγέλλετο καὶ ἀνθρώπους ἀγαθοὺς μὲν γῆς ἐργάτας, γενναίους δὲ τὰ πολέμια καὶ ἐς τὰ ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύοντας (πρὸς γὰρ τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι τοὺς πολλούς, τοὺς δὲ οὐδὲν ἔξω τοῦ ἐπιεικοῦς ἐξηγεῖσθαι), πληθὸς τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς ταύτῃ ἀνθρώποις πολὺ τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους Ἰνδοῦς, καὶ μεγέθει μεγίστους καὶ ἀνδρεία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 5, line 7

καὶ Αἴγυπτος ζὺν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Ἀραβίας ἔστιν ἃ καὶ Συρία ἢ τε κοίλη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται καὶ τὸ Σουσίων ἔθνος καὶ Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ ὅσων Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπῆρχον, καὶ ὅσων δὲ οὐκ ἦρχον, τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπέκεινα τοῦ Καυκάσου, ὁ Τάναϊς, τὰ πρόσω ἔτι τοῦ Ταναΐδος, Βακτριανοί, Ὑρκάνιοι, ἡ θάλασσα ἡ Ὑρκανία, Σκύθας τε ἀνεστείλαμεν ἔστε ἐπὶ τὴν ἔρημον, ἐπὶ τούτοις μέντοι καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρεῖ, ὁ Ὑδάσπης διὰ τῆς ἡμετέρας, ὁ Ἀκεσίνης, ὁ Ὑδραώτης, τί ὀκνεῖτε καὶ τὸν Ὑφασιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος γένη προσθεῖναι τῇ ἡμετέρᾳ Μακεδόνων τε ἀρχῇ;

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 26, section 2, line 3

καὶ ἐγὼ ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις τὸν μὲν Ἰνδικὸν κόλπον ξύρρουν ὄντα τῷ Περσικῷ, τὴν δὲ Ὑρκανίαν <θάλασσαν> τῷ Ἰνδικῷ· ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ εἰς Λιβύην περιπλευσθήσεται στόλῳ ἡμετέρῳ τὰ μέχρι Ἡρακλέους Στηλῶν· ἀπὸ δὲ Στηλῶν ἡ ἐντὸς Λιβύῃ πᾶσα ἡμετέρα γίγνεται καὶ ἡ Ἀσία δὴ οὕτω πᾶσα, καὶ ὅροι τῆς ταύτης ἀρχῆς οὕπερ καὶ τῆς γῆς ὅρους ὁ θεὸς ἐποίησε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 27, section 7, line 9

σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίοις ἔτι χρήσῃ ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὸ ἐκούσιον ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀπέσται· ἐπανελθὼν δὲ αὐτός [τε], εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκ<ε>ίαν καὶ τὴν μητέρα τὴν σαυτοῦ ἰδὼν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καταστησάμενος καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρῷον οἶκον κομίσας οὕτω δὴ ἐξ ἀρχῆς

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἄλλον στόλον στέλλεσθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν ἕω ὤκισμένα Ἰνδῶν γένη, εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον, εἰ δέ, ἐπὶ Καρχηδόνα καὶ τὰ ἐπέκεινα Καρχηδονίων τῆς Λιβύης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 29, section 4, line 4

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς ὁμόρου Ἀβισάρη χώρας ὑπαρχος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀβισάρου καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες ἃ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς καὶ τοὺς παρ' Ἀβισάρου ἐλέφαντας, ἀριθμὸν ἐς τριάκοντα· Ἀβισάρην γὰρ νόσφ' ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 2, line 1

πρότερον μὲν γε ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκοδείλους ἰδὼν, μόνῳ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλὴν Νείλου, πρὸς δὲ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἀκεσίνου κυάμους πεφυκότας ὁποίους ἡ γῆ ἐκφέρει ἢ Αἰγυπτία, καὶ [ὁ] ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀκεσίνης ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ἔδοξεν ἔξυρῃ- κέναι τοῦ Νείλου τὰς ἀρχάς, ὥς τὸν Νεῖλον ἐνθὲνδε ποθὲν ἐξ Ἰνδῶν ἀνίσχοντα καὶ δι' ἐρήμου πολλῆς γῆς ῥέοντα καὶ ταύτῃ ἀπολλύοντα τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα, ἔπειτα, ὁπόθεν ἄρχεται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας ῥεῖν, Νεῖλον ἤδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε τῶν ταύτῃ καὶ

Αἰγυ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 4, line 2

καὶ δὴ καὶ πρὸς Ὀλυμπιάδα γράφοντα ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι καὶ ὅτι δοκοίη αὐτῷ ἔξυρῃ- κέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς, μικροῖς δὴ τισι καὶ φαύλοις ὑπὲρ τῶν τηλικούτων τεκμαιρό- μενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 5, line 2

ἐπεὶ μέντοι ἀτρεκέστερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὴ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπι- χωρίων τὸν μὲν Ὑδάσπην τῷ Ἀκεσίνῃ, τὸν Ἀκεσίνην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό τε ὕδωρ ξυμβάλλοντας καὶ τῷ ὀνόματι συγχωροῦντας, τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίστομον τὸν Ἰνδὸν ὄντα, οὐδέ<v> τι αὐτῷ προσῆκον τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας· τηνικαῦτα δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τοῦτο <τὸ> ἀμφὶ τῷ Νεῖλῳ γράφεν ἀφελεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 1, line 4

αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε ἐταίρους καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' αὐτὸν ἀφιγμένοι ἦσαν βασιλέα μὲν τῆς ἐαλωκυίας ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἐπτά μὲν ἔθνων τῶν ξυμπάντων, πόλεων δὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τὰς δισχιλίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 3, line 2

Φιλίππῳ δὲ τῷ σατράπῃ τῆς ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ ὡς ἐπὶ Βακτρίας γῆς διαλιπόντι τρεῖς ἡμέρας παρήγγελοτο ἔπεσθαι ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 1, line 9

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἐπιβάς τῆς νεῶς ἀπὸ τῆς πρώρας ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπενδεν ἐς τὸν ποταμόν, τὸν τε Ἀκεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ὑδάσπῃ, ὄντινα μέγιστον αὖ τῶν ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ὑδάσπῃ ἐπέπυστο καὶ οὐ πόρρω αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμβολάς, καὶ τὸν Ἰνδόν, ἐς ὄντινα ὁ Ἀκεσίνης ξὺν τῷ Ὑδάσπῃ ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 3

ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ καὶ τῶν ἐρετῶν ὅποτε ἀθρόοι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὖσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παραγενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβαρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 4

καὶ τῶν ἐρετῶν ὅποτε ἀθρόοι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὖσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παραγενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβαρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 2

ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παραγενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβαρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 5

φιλωδοὶ γάρ, εἴπερ τινὲς ἄλλοι, Ἰνδοὶ καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου ἔτι καὶ τῶν

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἅμα Διονύσῳ βακχευσάντων κατὰ τὴν Ἰνδῶν γῆν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 2, line 5
προσορμιζόμενος δὲ ὅπῃ τύχοι ταῖς ὄχθαις τοὺς προσοικοῦντας τῷ Ὑδάσπῃ Ἰνδοὺς τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμο-λογίαις παρελάμβανεν, ἤδη δὲ τινὰς καὶ ἐς ἀλκὴν χωρήσαντας βίᾳ κατεστρέψατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 3, line 3
αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυδρακῶν γῆν σπουδῇ ἔπλει, πλείστοις τε καὶ μαχιμωτάτους τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν πυνθανόμενος καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο αὐτῷ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἀποτεθεῖσθαι εἰς τὰς ὀχυρωτάτας τῶν πόλεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνωνκέναι διὰ μάχης ἰέναι πρὸς αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 1, line 5
Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς τε καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας καὶ τῶν πεζεταίρων καλουμένων τὴν Πείθωνος τάξιν καὶ τοὺς ἵπποτοξότας τε πάντας καὶ τῶν ἱππέων τῶν ἐταίρων τοὺς ἡμίσεας διὰ γῆς ἀνύδρου ὡς ἐπὶ Μαλλοὺς ἤγεν, ἔθνος Ἰνδικὸν Ἰνδῶν τῶν αὐτονόμων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 4, line 5
ὡς δὲ τάχιστα οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκκαν μὲν τὴν τε αὐτοῦ ἱππαρχίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας πρὸς ἄλλην πόλιν ἐκπέμπει τῶν Μαλλῶν, οἱ ξυμπεφευγότες ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει κελεύσας, ἔργου δὲ μὴ ἔχεσθαι ἔστ' ἂν ἀφίκηται αὐτός, ὡς μηδὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις ὅτι προσάγει ἡδὲ Ἀλέξανδρος· αὐτὸς δὲ προσέβαλλεν τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 7, section 6, line 3
εἵχετό τε ἤδη ἡ ἄκρα, καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβάνόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ πολλοὶ δὲ μαχόμενοι αὐτῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 4, line 4
ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλιπον οἱ Ἰνδοὶ ὡς προσάγοντα Ἀλέξανδρον ἔμαθον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 6, line 5
ὡς δὲ κατεῖδον ἱππέας μόνους, ἐπιστρέψαντες οἱ Ἰνδοὶ καρτερῶς ἐμάχοντο πληθος ὄντες ἐς πέντε μυριάδας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 1
καὶ Ἀλέξανδρος ὡς τὴν τε φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεῖδε καὶ αὐτῷ οἱ πεζοὶ ἀπῆσαν, προσβολὰς μὲν ἐποιεῖτο ἐς κύκλους παριππεύων, ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἦει τοῖς Ἰνδοῖς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 5
καὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοῦ σφισι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων ἀποστρέψαντες ἤδη προτροπάδην ἔφευγον ἐς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν πλησίον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 1, line 4

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἐν τούτῳ οὐ δεξά-μενοι οἱ Ἴνδοι τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν τὰ μὲν τείχη τῆς πόλεως λείπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν ξυνέφευγον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 4, line 3

ἤδη τε πρὸς τῇ ἐπάλλξει τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα τοὺς μὲν ὥθει εἴσω τοῦ τείχους τῶν Ἰνδῶν, τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἀποκτείνας γε-γυμνώκει τὸ ταύτῃ τείχος· καὶ οἱ ὑπασπισταὶ ὑπέρφοβοι γενόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως σπουδῇ ὠθούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλί-μακα συντρίβουσιν αὐτήν, ὥστε οἱ μὲν ἤδη ἀνιόντες αὐτῶν κάτω ἔπεσον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἄπορον ἐποίησαν τὴν ἄνοδον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 5, line 3

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τείχους στάς κύκλῳ τε ἀπὸ τῶν πλησίων πύργων ἐβάλλετο, οὐ γὰρ πελάσαι γε ἐτόλμα τις αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρρῳ τούτων γε ἐσακοντιζόντων (ἔτυχε γάρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ τείχος), δῆλος μὲν ἦν Ἀλέξανδρος ὢν τῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμ-πρότητι καὶ τῷ ἀτόπῳ τῆς τόλμης, ἔγνω δὲ ὅτι αὐτοῦ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον ἀπο-δεικνύμενος, καταπηδήσας δὲ εἴσω τοῦ τείχους τυχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰνδούς, εἰ δὲ μή, καὶ κινδυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα καὶ τοῖς ἔπειτα πυθέσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ ἀσπουδεῖ

ἀποθανεῖ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 6, line 3

ἔνθα δὴ ἐρεισθεῖς πρὸς τῷ τείχει τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας καὶ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ θρασύτερον παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε καὶ ἄλλον λίθῳ, τὸν δὲ ἐγγυτέρῳ προσάγοντα τῷ ξίφει αὖθις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 1, line

1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτεινον τοὺς Ἰνδούς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπ-ελείποντο, οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπί-δος κακῶς ἔχοντα, οὐπω γιγνώσκοντες βιώσιμον ὄντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 3, line

3

Αὐτίκα ἐν Ὀξυδράκαις τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ ὁ πᾶς λόγος κατέ-χει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνει αὐτονόμῳ Ἰνδικῷ ξυνέβη, καὶ ἡ τε πόλις Μαλλῶν ἦν καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξανδρον Μαλλοί, οἳ δὴ ἐγνώ-κεσαν μὲν συμμίζαντες τοῖς Ὀξυδρά-καις οὕτω δια-γωνίζεσθαι, ἔφθη δὲ διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλάσας πρὶν τινα ὠφέλειαν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ὀξυδρα-κῶν γενέσθαι ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωφελῆσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 13, section 3, line

10

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλος ἄλλοθεν, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς ἀπτόμενοι, οἱ δὲ καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν καὶ τι καὶ ἐπευφημήσαντες ἀπελθεῖν· οἱ δὲ ταινίαις ἔβαλλον, οἱ δὲ ἄνθεσιν, ὅσα ἐν τῷ τότε ἡ Ἰνδῶν γῇ παρείχε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 1, line 6

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἱ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πενήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 2, line 5

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλα παρ' αὐτὸν πρεσβευσάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἦν τινα ἔλευθερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σῶαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστίν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέχει, σατράπην τε ἀναδέξεσθαι, ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 3, line 4

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιτο, ἀντὶ ὁμήρων καθεῖξιν, εἰ δὲ μή, ξυστρατεύοντας ἔξω ἐστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 1

Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόσμητο καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος πολλὰ προσενεναυπήγητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἱππέας ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, τῶν ψιλῶν δὲ ὅσους περ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους, ὀλίγον μὲν τι τῷ Ὑδραῶτῃ ποταμῷ κατέπλευσεν, ὥς δὲ συνέμιξεν ὁ Ὑδραῶτης τῷ Ἀκεσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀκεσίνης κρατεῖ τοῦ Ὑδραῶτου [ἐν] τῇ ἐπωνυμίᾳ, κατὰ τὸν Ἀκεσίνην αὐτῷ ἔπλει, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τοῦ Ἀκεσίνου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἤκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 2

τέσσαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοὶ καὶ ναυσίποροι οἱ τέσσαρες εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν τὸ ὕδωρ ξυμβάλλουσιν, οὐ ξὺν τῇ σφετέρᾳ ἑκαστος ἐπωνυμίᾳ, ἀλλὰ ὁ Ὑδάσπης μὲν ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβάλλει, ἐμβάλλων δὲ τὸ πᾶν ὕδωρ Ἀκεσίνην παρέχεται καλούμενον· αὐθις δὲ ὁ Ἀκεσίνης οὗτος ξυμβάλλει τῷ Ὑδραῶτῃ, καὶ παραλαβὼν τοῦτον ἔτι Ἀκεσίνης ἐστί· καὶ τὸν Ὑφασιν ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἀκεσίνης παραλαβὼν τῷ αὐ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοῦ δὴ ὀνόματι ἐς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλει· ξυμβάλων δὲ ξυγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 10

ἐνθεν δὴ ὁ Ἰνδὸς πρὶν ἐς τὸ Δέλτα σχισθῆναι οὐκ ἀπιστῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδίων ἔρχεται καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν τυχόν, ἵνα περ λιμνάζει μᾶλλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 2

Ἐνταῦθα ἐπὶ ταῖς ξυμβολαῖς τοῦ Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ προσέμενεν ἔστε ἀφίκετο αὐτῷ ξὺν τῇ στρατιᾷ Περδίκκας καταστρεψάμενος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβαστανῶν ἔθνος αὐτόνομον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 7

ἐν τούτῳ δὲ ἄλλαι τε προσγίγνονται Ἀλεξάνδρῳ τριακόντοροι καὶ πλοῖα στρογγύλα ἄλλα, ἃ δὴ ἐν Ξάθοις ἐναυπηγήθη αὐτῷ, καὶ <Σόγδοι> ἄλλο ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον προσεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 8

καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτου γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ, πρέσβεις ἦκον, ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 2, line 3

Φιλίππῳ μὲν δὴ τῆς σατραπείας ὅρους ἔταξε τὰς συμβολὰς τοῦ τε Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ καὶ ἀπολείπει ξὺν αὐτῷ τοὺς τε Θραῖκας πάντας καὶ ἐκ τῶν τάξεων ὅσοι ἐς φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοὶ ἐφαίνοντο, πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ τῇ ξυμβολῇ τοῖν ποταμοῖν, ἐλπίσας μεγάλην τε ἔσεσθαι καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώπους, καὶ νεωσοίκους ποιηθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line 3

Ἐνθα δὴ διαβιβάσας Κρατερόν τε καὶ τῆς στρατιᾶς τὴν πολλὴν καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅτι εὐπορώτερά τε ταύτῃ τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν στρατιᾷ βαρεῖα ἐφαίνετο καὶ τὰ ἔθνη τὰ προσοικούντα οὐ πάντῃ φίλια ἦν, αὐτὸς κατέπλει ἐς τῶν Σόγδων τὸ βασίλειον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line 9

τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ξυμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ Ἀκεσίνου χώρας ἔστε ἐπὶ θάλασσαν σατράπην ἀπέδειξε[ν Ὁξυάρτην καὶ] Πείθωνα ξὺν τῇ παραλίᾳ πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 5, line 4

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

Καὶ Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐθις ζὺν τῇ στρατιᾷ [διὰ τῆς Ἀραχωτῶν καὶ Δραγγῶν γῆς], αὐτὸς δὲ κατέπλει ἐς τὴν Μουσικανοῦ ἐπικράτειαν, ἦντινα εὐδαιμονεστάτην τῆς Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οὐπω οὔτε ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανὸς ἐνδιδοὺς αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φιλίᾳ ἐκπέμπει, οὐδέ τι οὔτε αὐτὸς ἐπεπόμφει ἃ δὴ μεγάλῳ βασιλεῖ εἰκός, οὔτε τι ῥητήκει ἐξ Ἀλεξάνδρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 6, line 7

οὕτω δὴ ἐκπλαγεῖς κατὰ τάχος ἀπήντα Ἀλεξάνδρῳ, δῶρά τε τὰ πλείστου ἄξια παρ' Ἰνδοῖς κομίζων καὶ τοὺς ἐλέφαντας ζύμπαντας ἄγων καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὸν ἐνδιδοὺς καὶ ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν ὧν τις δέοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 2, line 7

ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ ἅμα οἱ ἦγε· καὶ <αῖ> ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἰ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι οὐδέ τις ἐτρέπετο ἐς ἀλκήν· οὕτω καὶ Ἰνδοὶ πάντες ἐδεδούλωντο ἤδη τῇ γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 3, line 1

Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβον αὐτῷ ἦγε τῶν ὀρειῶν Ἰνδῶν σατράπην ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντα, ὃς πεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὅτι Μουσικανὸν ἀφειμένον πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπύθετο καὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ ἄρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μουσικανὸν αὐτῷ πολέμια ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line 2

ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τούτῳ ἀποστᾶσαν εἶλεν καὶ τῶν Βραχμάνων, οἱ δὴ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν, ὅσοι αἵτιοι τῆς ἀποστάσεως ἐγένοντο ἀπέκτεινεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line 4

ὕπερ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας, εἰ δὴ τίς ἐστιν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ συγγραφῇ δηλώσω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 2, line 7

ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Πατάλων τῆς χώρας ἄρχων, ὃ δὴ τὸ Δέλτα ἔφην εἶναι τὸ πρὸς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποιούμενον, μεῖζον ἔτι τοῦ Δέλτα τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ οὗτος τὴν τε χώραν αὐτῷ ἐνεδίδου πᾶσαν καὶ αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐπέτρεψεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 4, line 5

... Ἡφαιστίων ἐπετάχθη, Πείθωνα δὲ τοὺς τε ἵππακοντιστὰς ἄγοντα καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας ἐς τὴν ἐπέκεινα ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ διαβιβάσας, οὐχ ἥπερ Ἡφαιστίων τὴν στρατιὰν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἄγειν ἡμελλε, τάς τε ἐκ- τετειχισμένας ἤδη πόλεις ξυνοικίσαι ἐκέλευσε καὶ εἰ δὴ τινα νεωτερίζοιτο πρὸς τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα ἐς κόσμον καταστήσαντα ξυμβάλλειν οἱ ἐς τὰ Πάταλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 2, line 1

Περὶ δὲ τοῖς Πατάλοις σχίζεται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς <δύο> ποταμοὺς μεγάλους, καὶ οὗτοι ἀμφο- τεροι σώζουσι τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὄνομα ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 4, line 2

οὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ, ὅτι πεφεύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοί, ἀπορώτερα τὰ τοῦ κατάπλου ἦν· χειμῶν τε ἐπιγίγνεται ἐς τὴν ὑστεραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς καὶ ὁ ἄνεμος τῷ ῥόῳ πνέων ὑπεναντίος κοῖλόν τε ἐποίει τὸν ποταμὸν καὶ τὰ σκάφη διέσειεν, ὥστε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσται τῶν νεῶν, τῶν δὲ τριακοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντῃ διελύθησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 5, line 4

καὶ τῶν ψιλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκπέμψας ἐς τὴν προσωτέρω τῆς ὄχθης χώραν ξυλ- λαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐξηγοῦντο αὐτῷ τὸν πόρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 19, section 5, line 1

αὐτὸς δὲ ὑπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὥς μὲν ἔλεγεν, ἀπιδεῖν εἴ ποῦ τις χώρα πλησίον ἀνίσχει ἐν τῷ πόντῳ, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐχ ἥκιστα ὥς πεπλευκέναι τὴν μεγάλην τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 1, line 9

Ἡφαιστίων μὲν δὴ ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐκτειχισμόν τε τοῦ ναυστάθμου καὶ τῶν νεωσοίκων τὴν κατασκευήν· καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα ἐπενόει στόλον ὑπολείπεσθαι νεῶν οὐκ ὀλίγων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Πατάλοις, ἵνα περ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 2, line 1

Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον στόμα τοῦ Ἰνδοῦ κατ- ἐπλει αὐθις ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὥς καταμαθεῖν, ὅπῃ εὐπορώτερα ἢ ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς τὸν πόντον γίγνεται· ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς σταδίους μάλιστα ὀκτακοσίους καὶ χιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 4, line 3

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

προσορμισθεὶς οὖν κατὰ τὴν λίμνην ἵναπερ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγοῦντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν τοὺς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεοννάτῳ αὐτοῦ καὶ τοὺς κερκούρους ξύμπαντας, αὐτὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ προελθὼν καὶ ταύτῃ ἐς τὴν θάλασσαν εὐπορωτέραν τε κατέμαθεν τὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολὴν καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ καὶ τῶν ἱππέων τινὰς ἅμα οἱ ἔχων παρὰ θάλασσαν ἦει στα- θμοὺς τρεῖς, τὴν τε χώραν ὅποια τίς ἐστὶν ἢ ἐν τῷ παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος καὶ φρέατα ὀρύσσεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ὑδρεύεσθαι οἱ πλέοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 21, section 3, line 11

ἐκεῖθεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας καὶ τῶν πεζε- ταίρων καλουμένων τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς ἐταιρικῆς τό τε ἄγχημα καὶ ἴλην ἅφ' ἐκάστης ἱππαρχίας καὶ τοὺς ἱπποτοξότας ξύμπαντας ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐς ἀριστερὰ ἐτράπετο, ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὡς κατὰ τὸν παράπλουν ἄφθονα εἶη τῇ στρατιᾷ τῇ παραπλευούσῃ, καὶ ἅμα ὡς τοῖς Ὠρεΐταις τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν ἄφνω ἐπιπείσειν, ὅτι μηδὲν φίλιον αὐτοῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν στρατιὰν ἐπέπρακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 2, line 5

οὐ μὴν ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ταύτῃ ἐλθεῖν, τοῦτο μὲν μόνος Νέαρχος λέγει ὧδε, ἀλλὰ ἀκούσαντα γὰρ ὅτι οὐπω τις πρόσθεν διελθὼν ταύτῃ ξὺν στρατιᾷ ἀπεσώθη, ὅτι μὴ Σεμίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 3, line 2

ἐλθεῖν γὰρ δὴ καὶ Κῦρον ἐς τοὺς χώρους τούτους ὡς ἐσβαλοῦντα ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν, φθάσαι δὲ ὑπὸ τῆς ἐρημίας τε καὶ ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπολέσαντα τὴν πολλὴν τῆς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 25, section 4, line 4

ὑέται γὰρ ἡ Γαδρωσίῳ γῇ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐτησίων, καθάπερ οὖν καὶ ἡ Ἰνδῶν γῇ, οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων, ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵναπερ πρὸς- φέρονται τε αἱ νεφέλαι ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ ἀνα- χέονται, οὐχ ὑπερβάλλουσαι τῶν ὀρῶν τὰς κορυφάς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 3

ἤδη τε ἐπὶ Καρμανίας προῦ- χώρει ὁ βασιλεὺς καὶ ἀγγέλλεται αὐτῷ Φίλιππον τὸν σατράπην τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπιβουλευθέντα πρὸς τῶν μισθοφόρων δόλῳ ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ ἀποκτείναντας ὅτι οἱ σωματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μακεδόνες τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, τοὺς δὲ καὶ ὕστερον λαβόντες ἀπέκτειναν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 8

ταῦτα δὲ ὥς ἔγνω, ἐκπέμπει γράμματα ἐς Ἰνδοὺς παρὰ Εὐδαμόν τε καὶ Ταξίλην ἐπιμελεῖσθαι τῆς χώρας τῆς πρόσθεν ὑπὸ Φιλίππῳ τεταγμένης ἔστ' ἂν αὐτὸς σατράπην ἐκπέμψῃ ἐπ' αὐτῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 2, line 2

Ἦδη δὲ τινες καὶ τοιάδε ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἔμοι λέγοντες, ὥς συζεύξας δύο ἄρμαμάξας κατακείμενος ζὺν τοῖς ἐταίροις καταυλούμενος τὴν διὰ Καρμανίας ἦγεν, ἢ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐστεφανωμένη τε καὶ παίζουσα εἶπετο, προὔκειτο δὲ αὐτῇ σῖτά τε καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τρυφὴν παρὰ τὰς ὁδοὺς συγκεκομισμένα πρὸς τῶν Καρμανίων, καὶ ταῦτα πρὸς μίμησιν τῆς Διονύσου βακχείας ἀπεικάσθη Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λόγος ἐλέγετο καταστρεψάμενον Ἰνδοὺς Διόνυσον οὕτω τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν, καὶ Θρίαμβόν τε αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διόνυσον καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τούτῳ θριάμβους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 3, line 3

ἀλλὰ ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβούλῳ ἐπόμενος συγγράφω, θῦσαι ἐν Καρμανίᾳ Ἀλέξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρωσίων, καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμνικόν· καταλέξαι δὲ καὶ Πευκέσταν ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἥδη μὲν ἐγνωκότα σατράπην καταστήσαι τῆς Περσίδος, ἐθέλοντα δὲ πρὸ τῆς σατραπείας μὴδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ ἑπτὰ εἰς τότε σωματοφύλακας, Λεοννάτον Ἀντέου, Ἡφαιστίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθοκλέους, Ἀριστόνουν Πεισαίου, τούτους μὲν Πελλαίους, Περδίκκαν

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 6, line 4

τοῦτον μὲν δὴ καταπέμπει αὐθις ἐκπεριπλεύσοντα ἔστε ἐπὶ τὴν Σουσιανῶν τε γῆν καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐτῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγρητος, ταῦτα ἰδίᾳ ἀναγράψω αὐτῷ Νεάρχῳ ἐπόμενος, ὥς καὶ τήνδε εἶναι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνικὴν τὴν συγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 29, section 2, line 3

ὥς δὲ ἐπὶ τοῖς ὅροις ἦν τῆς Περσίδος, Φρασσώρτην μὲν οὐ κατέλαβε σατραπεύοντα ἔτι (νόσῳ γὰρ τε-τελευτηκῶς ἐτύγχανεν ἐν Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος), Ὀρξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος, οὐ πρὸς Ἀλεξάνδρου κατασταθεῖς, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάξαι Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ὄντος ἄλλου ἄρχον-

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

τος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 2, line 1
ARPIANOY AΛEΞANΔPOY ANABAΣEΩΣ BIBΛION EBΔOMON

Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθος λαμβάνει αὐτὸν κατα- πλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς ἐς τὸν πόντον, καθάπερ τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τὴν ταύτη θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 5, line 2

καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστάς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν ἔστιν οὗς κατα- λη- φθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαιθρίους ἐν λειμῶνι, ἵναπερ αὐτοῖς διατριβαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 2, line 4

ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα αὐτῷ ἀφικομένῳ καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν <τῶν>2 Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς πόθος ἐγένετο ξυν- εῖναί τινα οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὁμιλεῖται οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμς ὄνομα, οὔτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλεξάνδρου ἦξιν οὔτε τοὺς ἄλλους εἶα, ἀλλὰ ὑποκρίνασθαι γὰρ λέγεται ὡς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἵπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅτι οὔτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου, ἔχει<v> γάρ οἱ εὖ τὰ παρόντα, καὶ ἅμα ὁρᾷ τοὺς ξὺν αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 4, line 1

οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι, οὔτε αὖ δεδιέναι, ὅτου κρατοίη ἐκεῖνος, ἔστιν οὗ εἴργεσθαι· ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξ- αρκεῖν φέρουσιν τὰ ὠραῖα, ἀποθανόντα δὲ ἀπαλ- λαγήσεσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 5

αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν ὑπὸ τῆς νό- σου· οὐ μὴν δυνηθῆναί γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ κομισθῆναι φερόμενον, ἐστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν νόμῳ καὶ ἄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 6

οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν καὶ αὐτῶν ἔπαινοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 6, line 8

ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτῳ γινῶναι ἐπιμελές, [ὅτι] ὡς καρτερόν τέ ἐστι καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρω- πίνη ὃ τι περ ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 4, section 2, line 4

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

πολλὰ μὲν δὴ ἐπεπλημμέλητο ἐκ τῶν κατεχόντων τὰς χώρας ὅσαι δορίκτητοι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο ἕς τε τὰ ἱερὰ καὶ τάφους καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηκόους, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰνδοὺς στόλος ἐγγένητο τῷ βασιλεῖ καὶ οὐ πιστὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν αὐτὸν ἐκ τοσῶνδε ἐθνῶν καὶ τοσῶνδε ἐλεφάντων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ Ὑφασιν φθειρόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 5, line 2

καὶ ἐστεφάνωσε χρυσοῖς στεφάνοις τοὺς ἀνδραγαθίᾳ διαπρέποντας, πρῶτον μὲν Πευκέσταν τὸν ὑπερασπίσαντα, ἔπειτα Λεοννάτον, καὶ τοῦτον ὑπερασπίσαντα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς κινδύνους καὶ τὴν ἐν Ὠροῖς νίκην γενομένην, ὅτι παραταξάμενος σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ δυνάμει πρὸς τοὺς νεωτερίζοντας τῶν τε Ὠρειτῶν καὶ τῶν πλησίον τούτων ὤκισμένων τῇ τε μάχῃ ἐκράτησε καὶ τὰ ἄλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ὠροῖς κοσμήσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 6, line 2

ἐπὶ τούτοις δὲ Νέαρχον ἐπὶ τῷ περίπλῳ τῷ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς κατὰ τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστεφάνωσε· καὶ γὰρ καὶ οὗτος ἤδη ἀφιγμένος ἐς Σοῦσα ἦν· ἐπὶ τούτοις δὲ Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς νεῶς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡφαιστίωνα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς σωματοφύλακας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 9, section 8, line 6

σατράπας τοὺς Δαρείου τὴν τε Ἰωνίαν πᾶσαν τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα καὶ τὴν Αἰολίδα πᾶσαν καὶ Φρύγας ἀμφοτέρους καὶ Λυδοὺς, καὶ Μίλητον εἶλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐκόντα προσχωρήσαντα λαβὼν ὑμῖν καρποῦσθαι ἔδωκα· καὶ τὰ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγαθὰ, ὅσα ἀμαχεὶ ἐκτησάμην, ὑμῖν ἔρχεται, ἢ τε κοίλῃ Συρία καὶ ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὑμέτερον κτῆμά ἐῖσι, καὶ Βαβυλῶν καὶ Βάκτρα καὶ Σοῦσα ὑμέτερα, καὶ ὁ Λυδῶν πλοῦτος καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ καὶ τὰ Ἰνδῶν ἀγαθὰ καὶ ἡ ἕξω θάλασσα ὑμέτερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρατηγοί, ὑμεῖς ταξιάρχαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 6, line 6

βούλεσθε, ἅπιτε πάντες, καὶ ἀπελθόντες οἴκοι ἀπαγγείλατε ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάκας, καταστρεψάμενον δὲ Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωτοὺς καὶ Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χοραςμίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὀξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν διαπεράσαντα ἂν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρωθεν τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἢ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρειτῶν γῆν, πε-

5.57. ARRIAN OF NICOMEDIA

ριπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 3

Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὅξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραῶτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἢ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἴχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 8

Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραῶτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἢ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἴχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 2, line 5

πόθος γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν καλουμένην ποῖα τινὶ ξυμβάλλει θαλάσση, πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ Εὐ- ξείνου ἢ ἀπὸ τῆς ἐώας τῆς κατ' Ἰνδοῦς ἐκπεριερχομένη ἢ μεγάλη θάλασσα ἀναχεῖται εἰς κόλπον τὸν Ὑρκάνιον, καθάπερ οὖν καὶ τὸν Περσικὸν ἐξεῦρε, τὴν Ἐρυθρὰν δὲ καλουμένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 3, line 6

οὐ γὰρ πω ἐξεύρηντο αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καίτοι ἐθνῶν τε αὐτὴν <περι>οικούντων οὐκ ὀλίγων καὶ ποταμῶν πλοῖμων ἐμβαλλόντων ἐς αὐτήν· ἐκ Βάκτρων μὲν Ὅξος, μέγιστος τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰνδῶν, ἐξίησιν ἐς ταύτην τὴν θάλασ- σαν, διὰ Σκυθῶν δὲ Ἰαξάρτης· καὶ τὸν Ἀράξην δὲ τὸν ἐξ Ἀρμενίων ρέοντα ἐς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 1, line 5

Ἐπεὶ καὶ τοῖόνδε τινὰ λόγον Ἀριστόβουλος ἀνα- γέγραφεν, Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀμ- φιπολίτην τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς στρατιᾶς ἣν παρὰ Μαζαίῳ τῷ Βαβυλῶνος σατράπῃ ἀπέλιπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ συνέμιξεν ἐπανιόντι αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν, ὁρῶντα πικρῶς τιμωρούμενον τοὺς σατράπας ὅσοι ἐπ' ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χώρα τεταγμένοι ἦσαν, ἐπιστεῖλαι Πειθαγόρῃ τῷ ἀδελφῷ, μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πειθαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγχνων μαντείας, μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς σωτηρίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 6, line 1

καὶ μὲν δὴ καὶ ὑπὲρ Καλάνου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τοῖόςδε τις ἀναγέγραπται λόγος, ὁπότε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦι ἀποθανούμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Ἀλεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐθελῆσαι προς- ελθεῖν ἀσπασόμενον, ἀλλὰ φάναι γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν ἀσπάζεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 19, section 1, line 5

Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὧν μὲν ἕκαστοι πρεσ- βεύομενοι οὐκ ἀναγέγραπται, δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στε- φανούντων τε αὐτόν ἦσαν καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδι- καῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φα- σκόντων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 6

Λόγος δὲ κατέχει ὅτι ἤκουεν Ἀραβας δύο μόνον τιμᾶν θεούς, τὸν Οὐρανόν τε καὶ τὸν Διόνυσον, τὸν μὲν Οὐρανὸν αὐτόν τε ὁρῶμενον καὶ τὰ ἄστρα ἐν οἷς ἔχοντα τά τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' ὅτου μεγίστη καὶ φανοτάτη ὠφέλεια ἐς πάντα ἤκει τὰ ἀνθρώπεια, Διόνυσον δὲ κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 10

οὐκ οὐκ ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον ἂν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ φαυλό- τερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον, εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας ἐπι- τρέψειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 2, line 7

τῆς τε χώρας ἡ εὐδαιμονία ὑπεκίνει αὐτόν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κα- σίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτόν, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιννάμω- μον τέμνεσθαι, οἱ λειμῶνες δὲ ὅτι νάρδον αὐτόματοι ἐκφέ- ρουσι- τό <τε> μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάτ- των ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας ἤπερ ἡ τῆς Ἰνδικῆς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκεῖσθαι πολλαί, καὶ λιμένες

5.58. NICOLAUS OF DAMASCUS

πανταχοῦ τῆς χώρας ἐνεῖναι, οἷοι παρασχεῖν μὲν ὄρμους τῷ ναυτικῷ, παρασχεῖν δὲ καὶ πόλεις ἐνοικισθῆναι καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαίμονας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 8, line 8

ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ προστεταγμένον περιπλεῦσαι τὴν χερρόνησον τὴν Ἀράβων πᾶσαν ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον τὸν καθ' Ἡρώων πόλιν· οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρόσω ἐλθεῖν, καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀράβων γῆν· ἀλλ' ἀναστρέψας γὰρ παρ' Ἀλέξανδρον ἐξήγγειλεν τὸ μέγεθος τε τῆς χερρονήσου θαυμαστόν τι εἶναι καὶ ὅσον οὐ πολὺ ἀποδέον τῆς Ἰνδῶν γῆς, ἄκραν τε ἀνέχειν ἐπὶ πολὺ τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὴ καὶ τοὺς σὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς πλέοντας, πρὶν ἐπικάμψαι ἐς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, οὐ πόρρω ἀνατείνουσιν ἰδεῖν τε καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν ἐς αὐτήν, καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ κυβερνήτῃ ταύτῃ δοκοῦν· ἀλλὰ Νέαρχος λέγει ὅτι αὐτὸς διεκώλυσεν, ὥς ἐκπεριπλεύσας τὸν κόλπον τὸν Περσικόν ἔχοι ἀπαγγεῖλαι Ἀλεξάνδρῳ ἐφ' οἷσιν πρὸς αὐτοῦ ἐστάλη· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῦσαι τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστάλθαι, ἀλλ'

5.58 Nicolaus of Damascus

5.58.1 About

Nicolaus of Damascus (Greek: *Νικόλαος Δαμασκηνός*, *Nikolāos Damaskēnos*) was a Greek[1] historian and philosopher who lived during the Augustan age of the Roman Empire. His name is derived from that of his birthplace, Damascus. He was born around 64 BC.[2]

He was an intimate friend of Herod the Great, whom he survived by a number of years. He was also the tutor of the children of Antony and Cleopatra (born in 40 BC), according to Sophronius.[3] He went to Rome with Herod Archelaus.[4]

His output was vast, but is nearly all lost. His chief work was a universal history in 144 books. He also wrote an autobiography, a life of Augustus, a life of Herod, some philosophical works, and some tragedies and comedies.⁵⁸ (from Wikipedia)

58. From Wikipedia.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

One of the most famous passages is his account of an embassy sent by an Indian king "named Pandion (Pandyan kingdom?) or, according to others, Porus" to Augustus around AD 13. He met with the embassy at Antioch. The embassy was bearing a diplomatic letter in Greek, and one of its members was a sramana who burnt himself alive in Athens to demonstrate his faith. The event made a sensation and was quoted by Strabo[13] and Dio Cassius.[14: 54.9] A tomb was made to the sramana, still visible in the time of Plutarch, which bore the mention "ΖΑΡΜΑΝΟΧΗΓΑΣ ΙΝΔΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ" ("The sramana master from Barygaza in India"): [Quotation of Strabo *Geographica* 15.1.72–73.] ... This accounts suggests that it may not have been impossible to encounter an Indian religious man in the Levant during the time of Jesus. (From Wikipedia)

5.58.2 Indian embassy to Augustus

Story preserved in Strabo.

(72) προσθείη δ' ἄν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου.
(73) Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν ἀφικμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι, σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληνίζειν ἐν διφθέρᾳ γεγραμμένην, δηλοῦσαν ὅτι Πῶρος εἴη ὁ γράψας, ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων ὁμῶς περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἴη δίοδόν τε παρέχειν ὅπῃ βούλεται καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς ἔχει. ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολὴν, τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσενεγκεῖν ὁκτὼ οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τὸν τε ἐρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφηρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἶδομεν, καὶ ἐχίδνας μεγάλας καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν πέρδικά τε μείζω γυπός. συνῆν δέ, ὥς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων, τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν λίπ' ἀληλιμμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ "Ζαρμανοχηγᾶς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ "τὰ πάτρια Ἰνδῶν ἔθη ἑαυτὸν ἀπαθανάτισας κεῖται." (Strabo *Geographica* 15.1.72–73)

5.59. AUGUSTUS

59

See also the Dio Cassius version of this (54.9).

5.59 Augustus

5.59.1 Res gestae

As published in the Loeb Classical Library, 1924.⁶⁰

5.59.1.1 Latin

(31) Ad me ex India regum legationes saepe missae sunt, nunquam antea visae 51 apud quemquam Romanorum ducem. § Nostram amicitiam petierunt 52 per legatos Bastarnae Scythaeque et Sarmatarum qui sunt citra flumen 53 Tanaim et ultrá reges, Albanorumque réx et Hibérorum et Medorum.

5.59.1.2 Greek

As published in the Loeb Classical Library, 1924.⁶¹ (31) Πρὸς ἐμὲ ἐξ Ἰνδίας βασιλέων πρεσβεῖαι πολλάκις ἄπε στάλησαν, οὐδέποτε πρὸ τούτου χρόνου ὀφθεῖσαι παρὰ 18 Ῥωμαίων ἡγεμόνι. § Τὴν ἡμετέραν φιλίαν ἠξίωσαν διὰ πρέσβων § Βαστάρναι καὶ Σκύθαι καὶ Σαρμα τῶν οἱ ἐπιτάδε ὄντες τοῦ Τανάιδος ποταμοῦ καὶ οἱ πέραν δὲ βασιλεῖς, καὶ Ἀλβανῶν δὲ καὶ Ἰβήρων καὶ Μήδων βασιλεῖς.

5.59.1.3 English

(31) Embassies were often sent to me from the kings of India, a thing never seen before in the camp of any general of the Romans. Our friendship was sought, through ambassadors, by the Bastarnae and Scythians, and by the kings of the Sarmatians who live on either side of the river Tanais, and by the king of the Albani and of the Hiberi and of the Medes.

59. Strabo text from Meineke (1877).

60. http://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/Augustus/Res_Gestae/1*.html.

61. http://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/Augustus/Res_Gestae/1*.html.

5.60 Aretaeus of Cappadocia

Aretaeus (Ἀρεταῖος), is one of the most celebrated of the ancient Greek physicians, of whose life, however, few particulars are known. There is some uncertainty regarding both his age and country, but it seems probable that he practised in the 1st century CE, during the reign of Nero or Vespasian. He is generally styled "the Cappadocian" (Καππάδοξ). (From Wikipedia.⁶²)

Aretaeus Med., De causis et signis acutorum morborum (lib. 2) (0719: 002) "Aretaeus, 2nd edn.", Ed. Hude, K. Berlin: Akademie-Verlag, 1958; Corpus medicorum Graecorum, vol. 2.

Aretaeus Med., De curatione acutorum morborum libri duo Book 2, chapter 10, section 4, line 4

τοιγαρῶν καὶ τοῖσι προσθέτοισι εὐώδεσι ἐς τὴν χώραν ἐπιβλητέον τῆς ὑστέρης, μύρον ὁκοῖον ἂν ἔη προσηνές, ἥδὲ ἄδηκτον τὴν ἀφήν, νάρδον ἢ βάκχαρι τὸ Αἰγύπτιον ἢ τὸ διὰ τῶν φύλλων τοῦ μαλαβάθρου, τοῦ δένδρεος τοῦ Ἰνδικοῦ, ἢ κινάμωμον κοπὲν ξὺν τῶν εὐόσμων τινὶ λίπαϊ· ἐγχρίειν δὲ τάδε τοῖσι γυναικῆ-οῖσι χώροις.

5.61 Plutarch

This is pseudo-Plutarch? Cites Dercyllus – find info on him.

[Dercyllus] Hist., Fragmenta (2196: 002) "FHG 4", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 8, line 2

E LIBRO TERTIO.

Plutarch. De fluv. I, 4: Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε- δόνος μετὰ στρατεύματος εἰς Ἰνδίαν ἐλθόντος, καὶ τῶν ἐγχωρίων κρίσιν ἐχόντων ἀντιπολεμεῖν αὐτῷ, Πώρου τοῦ βασιλέως τῶν τόπων ἐλέφας αἰφνιδίως οἰστροπλήξ γενόμενος, ἐπὶ τὸν Ἥλιου λόφον ἀνέβη, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος εἶπεν· Δέσποτα βασιλεῦ, τὸ γένος ἀπὸ Γηγάσιου κατὰ- γων, μηδὲν ἐξ ἐναντίας Ἀλεξάνδρου ποιήσης· Διὸς γάρ ἐστι Γηγάσιος.

5.62 Appian

62. http://en.wikipedia.org/wiki/Aretaeus_of_Cappadocia.

5.62. APPIAN

Appian of Alexandria (play /'æpiən/; Ancient Greek: Ἀππιανός Ἀλεξανδρεύς, Appianós Alexandreús; Latin: Appianus Alexandrinus; ca. AD 95 – ca. AD 165) was a Roman historian of Greek ethnicity who flourished during the reigns of Emperors of Rome Trajan, Hadrian, and Antoninus Pius. (From Wikipedia.⁶³)

Appianus Hist., Iberica (0551: 007) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 147, line 2

ὥδε μὲν τὸ στρατόπεδον καθίστατο τῷ Σκιπίωνι· Ἰνδὶβίλις δέ, τῶν συνθεμένων τις αὐτῷ δυναστῶν, στα- σιαζούσης ἔτι τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς κατέδραμέν τι τῆς ὑπὸ τῷ Σκιπίωνι γῆς.

Appianus Hist., Iberica Section 156, line 1

καὶ Σκιπίων μὲν θαυμαζόμενος ἐθριάμβευεν, Ἰνδὶ- βίλις δ' οἰχομένου τοῦ Σκιπίω- νος αὐθις ἀφίστατο.

Appianus Hist., Annibaica (0551: 008) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 176, line 3

ὁ δ' ἐπιτηρήσας νύκτα ἀσέληνον καὶ χωρίον, ἐν ᾧ Φούλβιος ἐσπέρας τεῖχος μὲν οὐκ ἔφθανεν ἐγείρει, τά- φρον δ' ὀρυζάμενος καὶ διαστήματα ἀντὶ πυλῶν κατα- λι- πὼν καὶ τὸ χῶμα προβαλὼν ἀντὶ τείχους ἡσύχασεν, ἔς τε λόφον ὑπερκείμενον αὐτοῦ καρτερὸν ἔπεμψε λα- θῶν ἱππέας, οἷς εἴρητο ἡσυχάζειν, ἕως οἱ Ῥωμαῖοι τὸν λόφον ὡς ἔρημον ἀνδρῶν καταλαμβάνωσι, τοῖς δ' ἐλέφασιν τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιβήσας ἐκέλευσεν ἐς τὸ τοῦ Φουλβίου στρατόπεδον ἐσβιάζεσθαι διὰ τε τῶν διαστημάτων καὶ διὰ τῶν χωμάτων, ὡς δύναιντο.

Appianus Hist., Libya (0551: 009) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 324, line 5

αἴτιον δ' ἴσως ὃ τε χειμῶν οὐ πολὺ κρύος ἔχων, ὕφ' οὗ φθείρεται πάντα, καὶ τὸ θέρος οὐ κατακαῖον ὥσπερ Αἰθιοπίας τε καὶ Ἰνδοῦς.

Appianus Hist., Syriaca (0551: 013) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 281, line 7

ἐφεδρεύων δὲ αἰετὶ τοῖς ἐγγύς ἔθνεσι καὶ δυνατὸς ὧν βιάσασθαι καὶ πιθανὸς προσ- αγαγέσθαι ἤρξε Μεσοποταμίας καὶ Ἀρμενίας καὶ Καππαδοκίας τῆς Σελευκίδος λεγο- μένης καὶ Περσῶν καὶ Παρθυαίων καὶ Βακτρίων καὶ Ἀράβων καὶ Ταπύρων καὶ τῆς

63. .

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Σογδιανῆς καὶ Ἀραχωσίας καὶ Ὑρκανίας καὶ ὅσα ἄλλα ὄμορα ἔθνη μέχρις Ἰνδοῦ ποταμοῦ Ἀλεξάνδρῳ γεγέννητο δορίληπτα, ὡς ὠρίσθαι τῷδε μάλιστα μετὰ Ἀλέξανδρον τῆς Ἀσίας τὸ πλεόν· ἀπὸ γὰρ Φρυγίας ἐπὶ ποταμὸν Ἰνδὸν ἄνω πάντα Σελεύκῳ κατήκουε.

Appianus Hist., Syriaca Section 282, line 2

καὶ τὸν Ἰνδὸν περάσας ἐπολέμησεν Ἀνδροκόττῳ, βασιλεῖ τῶν περὶ αὐτὸν Ἰνδῶν, μέχρι φιλίαν αὐτῷ καὶ κῆδος συνέθετο.

Appianus Hist., Syriaca Section 288, line 1

Ἀλεξάνδρῳ γὰρ ἐξ Ἰνδῶν ἐς Βαβυλῶνα ἐπανελθόντι καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ Βαβυλωνία λίμνας ἐπὶ χρεῖα τοῦ τὸν Εὐφράτην τὴν Ἀσσυρίδα γῆν ἀρδεύειν περιπλέοντι ἄνεμος ἐμπεσὼν ἤρπασε τὸ διάδημα, καὶ φερόμενον ἐκρεμάσθη δόνακος ἐν τάφῳ τινὸς ἀρχαίου βασιλέως.

Appianus Hist., Syriaca Section 298, line 5

τὰς δὲ ἄλλας ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Μακεδονίας ὠνόμαζεν ἢ ἐπὶ ἔργοις ἑαυτοῦ τισιν ἢ ἐς τιμὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως· ὅθεν ἐστὶν ἐν τῇ Συρίᾳ καὶ τοῖς ὑπὲρ αὐτὴν ἄνω βαρβάροις πολλὰ μὲν Ἑλληνικῶν, πολλὰ δὲ Μακεδονικῶν πολισμάτων ὀνόματα, Βέρροια, Ἐδεσσα, Πέρινθος, Μαρώνεια, Καλλιπολις, Ἀχαΐα, Πέλλα, Ὠρωπός, Ἀμφίπολις, Ἀρέθουσα, Ἀστακός, Τεγέα, Χαλκίς, Λάρισσα, Ἡραιο, Ἀπολλωνία, ἐν δὲ τῇ Παρθυνῇ Σώτειρα, Καλλιόπη, Χάρις, Ἑκατόμυλος, Ἀχαΐα, ἐν δὲ Ἰνδοῖς Ἀλεξάνδροπολις, ἐν δὲ Σκύθαις Ἀλεξανδρέσχατα.

Appianus Hist., Mithridatica (0551: 014) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 407, line 1

ἐνέπιπτε δὲ τοῖς μαχομένοις ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τῆς ἀνακλήσεως θόρυβός τε καὶ ἀπορία, μή τι δεινὸν ἐτέρωθεν εἶη, μέχρι μαθόντες εὐθὺς ἐν τῷ πεδίῳ τὸ σῶμα περιίσταντο καὶ ἐθορύβουν, ἕως Τιμόθεος αὐτοῖς ὁ ἰατρός, ἐπισχὼν τὸ αἷμα, ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐκ μετέωρου, οἷόν τι καὶ Μακεδόσιν ἐν Ἰνδοῖς, ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δεδιόσιν, ὁ Ἀλέξανδρος αὐτὸν ἐπὶ νεῷς θεραπευόμενον ἐπέδειξεν.

Appianus Hist., Bellum civile (0551: 017) “Appian’s Roman history, vols. 3–4 (ed. H. White)”, Ed. Viereck, P. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1913, Repr. 3:1964; 4:1961. Book 2, chapter 21, section 149, line 24

ἀπλώτου τε θαλάσσης ἐν Ἰνδοῖς ἀπεπείρασε, καὶ ἐπὶ κλίμακα πρῶτος ἀνέβη καὶ ἐς πολεμίων τεῖχος ἐσήλατο μόνος καὶ τρισκαίδεκα τραύματα ὑπέστη.

Appianus Hist., Bellum civile Book 2, chapter 21, section 153, line 10

ἐπανιόντα γὰρ ἐξ Ἰνδῶν ἐς Βαβυλῶνα μετὰ τοῦ στρατοῦ καὶ πλησιάζοντα ἤδη παρεκάλουν οἱ Χαλδαῖοι τὴν εἴσοδον ἐπισχεῖν ἐν τῷ παρόντι.

Appianus Hist., Bellum civile Book 2, chapter 21, section 154, line 3

5.63. DIO CASSIUS

Ἐγένοντο δὲ καὶ ἐς ἐπιστήμην τῆς ἀρετῆς, τῆς τε πατρίου καὶ Ἑλληνικῆς καὶ ξένης, φιλό- καλοι, τὰ μὲν Ἰνδῶν Ἀλέξανδρος ἐξετάζων τοὺς Βραχμᾶνας, οἱ δοκοῦσιν Ἰνδῶν εἶναι μετεωρο- λόγοι τε καὶ σοφοὶ καθὰ Περσῶν οἱ Μάγοι, τὰ δὲ Αἰγυπτίων ὁ Καῖσαρ, ὅτε ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος καθίστατο Κλεοπάτρην.

Appianus Hist., Bellum civile Book 5, chapter 1, section 9, line 27

ἀπο- πλευσάσης δὲ τῆς Κλεοπάτρας ἐς τὰ οἰκεῖα, ὁ Ἀντώνιος ἔπεμπε τοὺς ἱππέας Πάλμυρα πόλιν, οὐ μακρὰν οὔσαν ἀπὸ Εὐφράτου, διαρπάσαι, μικρὰ μὲν ἐπικαλῶν αὐτοῖς, ὅτι Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ὄντες ἐφόριοι ἐς ἑκατέρους ἐπιδεξίως εἶχον (ἔμποροι γὰρ ὄντες κομίζουσι μὲν ἐκ Περσῶν τὰ Ἰνδικὰ ἢ Ἀράβια, διατίθενται δ' ἐν τῇ Ῥωμαιοῦ), ἔργῳ δ' ἐπινοῶν τοὺς ἱππέας περι- ουσιάζει.

5.63 Dio Cassius

5.63.1 About Dio Cassius

Lucius Cassius Dio Cocceianus[1][2] (Ancient Greek: *Δίων ὁ Κάσσιος*, c. AD 150 – 235,[3] known in English as Cassius Dio, Dio Cassius, or Dio (Dione. lib) was a Roman consul and a noted historian writing in Greek. Dio published a history of Rome in 80 volumes, beginning with the legendary arrival of Aeneas in Italy through the subsequent founding of Rome (753 BC), the formation of the Republic (509 BC), and the creation of the Empire (31 BC), up to AD 229; a period of about 1,400 years. Of the 80 books, written over 22 years, many survive into the modern age intact or as fragments, providing modern scholars with a detailed perspective on Roman history. (From Wikipedia)

5.63.2 On Indian embassies to Augustus (54.9.8)

Records same incident at Niclaus of Damascus (=Strabo *Geographica* 15.1.72–73).

(8) πάμπολλαι γὰρ δὴ πρεσβεῖαι πρὸς αὐτὸν ἀφίκοντο, καὶ οἱ Ἰνδοὶ προκη-
ρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπείσαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα
τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε τοῖς Ῥωμαίοις, νομίζω δ' ὅτι καὶ τοῖς Ἑλλήσιν,
ὀφθείσας. καὶ τι καὶ μειράκιόν οἱ ἄνευ ὤμων, οἴους τοὺς Ἑρμᾶς ὀρῶμεν,
ἔδωκαν. (9) καὶ μέντοι τοιοῦτον ὃν ἐκεῖνο ἐς πάντα τοῖς ποσὶν ἄτε καὶ χερ-
σὶν ἐχρῆτο, τόξον τε αὐτοῖς ἐπέτεινε καὶ βέλη ἠφίει καὶ ἐσάλπιζεν, οὐκ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οἱδ' ὅπως· γράφω γὰρ τὰ λεγόμενα. (10 εἷς δ' οὖν τῶν Ἰνδῶν Ζάρμαρος, εἴτε δὴ τοῦ τῶν σοφιστῶν γένους ὢν, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπὸ φιλοτιμίας, εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ γήρως κατὰ τὸν πάτριον νόμον, εἴτε καὶ ἐς ἐπίδειξιν τοῦ τε Αὐγούστου καὶ τῶν Ἀθηναίων (καὶ γὰρ ἐκεῖσε ἦλθεν) ἀποθανεῖν ἐθελήσας ἐμυθήθη τε τὰ τοῖν θεοῖν, τῶν μυστηρίων καίπερ οὐκ ἐν τῷ καθήκοντι καιρῷ, ὥς φασι, διὰ τὸν Αὐγούστον καὶ <αὐτὸν> μεμνημένον γενομένων, καὶ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.⁶⁴ (“(8) For a great many embassies came to him, and the people of India, who had already made overtures, now made a treaty of friendship, sending among other gifts tigers, which were then for the first time seen by the Romans, as also, I think by the Greeks. They also gave him a boy who had no shoulders or arms, like our statues of Hermes. (9) And yet, defective as he was, he could use his feet for everything, as if they were hands: with them he would stretch a bow, shoot missiles, and put a trumpet to his lips. How he did this I do not know; I merely state what is recorded. (10) One of the Indians, Zarmarus, for some reason wished to die, — either because, being of the caste of sages, he was on this account moved by ambition, or, in accordance with the traditional custom of the Indians, because of old age, or because he wished to make a display for the benefit of Augustus and the Athenians (for Augustus had reached Athens);— he was therefore initiated into the mysteries of the two goddesses, which were held out of season on account, they say, of Augustus, who also was an initiate, and he then threw himself alive into the fire.”⁶⁵)

5.64 Testamentum Salomonis

Note: Questionable entry. See text

The Testament of Solomon is an Old Testament pseudepigraphical work, the authorship of which is ascribed to King Solomon. The text is only found in Christian sources and is not in the Jewish Tanakh or other Jewish sources. It describes how Solomon was enabled to build the Temple by commanding demons by means of a magical ring entrusted to him by the Archangel Michael.

Despite the text's claim to have been a first-hand account of King Solomon's construction of the Temple of Jerusalem, its original publication dates some-

64. Text from Boissvain (1895–1901).

65. From Thayer online from the old Loeb.

5.65. HIMERIUS

time between the 1st and 5th centuries CE,[1] over a thousand years after King Solomon's death and the temple's completion.

The real author or authors of the text remain unknown. The text was originally written in Greek and contains numerous theological and magical themes ranging from Christianity and Judaism to Greek mythology and astrology that possibly hint at a Christian writer with a Greek background. (From Wikipedia)

5.64.0.1 Text

What is this? The keyword here is ἰνδικτιόνος.

Testamentum Salomonis, Conspectus titulorum (2679: 008) "The testament of Solomon", Ed. McCown, C.C. Leipzig: Hinrichs, 1922. Page 99, line 12

ἐγγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰω(άννου) ἱατροῦ τοῦ αρο(?)· ἐν ἔτει ,ζ' μθ' (ἰνδικτιόνος) δ' ἐν μηνὶ Δε- κε(μ)βρίῳ ιδ'.

5.65 Himerius

Himerius (ca. 315-386), Greek sophist and rhetorician. 24 of his orations have reached us complete, and fragments of 12 others.

Himerius was born at Prusa in Bithynia. He completed his education at Athens, whence he was summoned to Antioch in 362 by the emperor Julian to act as his private secretary. After the death of Julian in the following year Himerius returned to Athens, where he established a school of rhetoric, which he compared with that of Isocrates and the Delphic oracle, owing to the number of those who flocked from all parts of the world to hear him. Amongst his pupils were Gregory of Nazianzus and Basil the Great, bishop of Caesarea.

In recognition of his merits, civic rights and the membership of the Areopagus were conferred upon him. The death of his son Rufinus (his lament for whom, called the *Μονωδία*, is extant) and that of a favourite daughter greatly affected his health; in his later years he became blind and he died of epilepsy. Although a pagan, who had been initiated into the mysteries of Mithras by Julian, his works show no prejudice against the Christians.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Himerius is a typical representative of the later rhetorical schools. Photius (cod. 165, 243 Bekker) had read 71 speeches by him, of 36 of which he has given an epitome; 24 have come down to us complete and fragments of 12 others. They consist of epideictic or "display" speeches after the style of Aristides, the majority of them having been delivered on special occasions, such as the arrival of a new governor,[1] visits to different cities (Thessalonica, Constantinople), or the death of friends or well-known personages.

The Polemarchicus, like the Menexenus of Plato and the Epitaphios Logos of Hypereides, is a panegyric of those who had given their lives for their country; it is so called because it was originally the duty of the polemarch to arrange the funeral games in honour of those who had fallen in battle. Other declamations, only known from the excerpts in Photius, were imaginary orations put into the mouth of famous persons—Demosthenes advocating the recall of Aeschines from banishment, Hypereides supporting the policy of Demosthenes, Themistocles inveighing against the king of Persia, an orator unnamed attacking Epicurus for atheism before Julian at Constantinople.

Himerius is more of a poet than a rhetorician, and his declamations are valuable as giving prose versions or even the actual words of lost poems by Greek lyric writers. The prose poem on the marriage of his pupil Severus and his greeting to Basil at the beginning of spring are quite in the spirit of the old lyric. Himerius possesses vigour of language and descriptive powers, though his productions are spoilt by too frequent use of imagery, allegorical and metaphorical obscurities, mannerism and ostentatious learning. But they are valuable for the history and social conditions of the time, although lacking the sincerity characteristic of Libanius. (From Wikipedia⁶⁶)

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* (2051: 001) "Himerii declamationes et orationes cum deperditarum fragmentis", Ed. Colonna, A. Rome: Polygraphica, 1951. Oration 2, line 125

.. Ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων Αἰσχίνη γράφει τὴν κάθ' οδὸν, ὁ τὰς ἀπ' Ἰνδῶν φήμας ὥς ὅπλα καὶ μάχας φοβούμενος .

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 2, line 131

.. Κεῖται Βαβυλών, Δαρεῖος οἷχεται, Ἰνδοὺς ἀνῆρηκε, Πέρσαι δουλεύουσι, μόναι λείπουσιν Ἀθῆναι τοῖς κατορθώμασιν, ὧν Πέρσαι τοσαυτάκις ἦσθοντο τῆς ἀρετῆς, ὅσακις ἔδει μάχεσθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 12, line 120

66. <http://en.wikipedia.org/wiki/Himerius>

5.66. ORIBASIIUS

.. Ἀσία πᾶσα, οὐχ ἦν νῦν οὕτω προσαγορεύομεν, τὴν τῆς ὅλης ἐπωνυμίαν ἡπείρου τῷ μέρει μόνῳ τιθέμενοι, ἄρ- χεται μὲν ἀπ' Ἰνδῶν ἄνω, πρὸς μὲν ἔω καὶ ἄρκτον Ἐρυθρῷ κόλπῳ καὶ Φάσιδι, πρὸς δὲ μεσημβρίαν καὶ ἀπιόντα ἥλιον Αἰγύπτῳ τε καὶ τῷ Ἰονίῳ πελάγει πρὸς τὰς ἄλλας ἡπεί- ρους ἀποσχιζομένη καὶ λήγουσα· παρατείνει δὲ αὐτὴν ἐκ Προποντίδος εἰς Παμφυλίαν πλευρὰ παρήκουσα, ἦν Αἰγαῖος προσκλύζει σύμπασαν, ἐκ μιᾶς καὶ αὐτὸς ἀρχῆς τῇ πλευ- ρᾷ ταύτῃ τικτόμενος .

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 18, line 7

ἦλθεν ἐπ' Ἰνδοῦς ὁ Διόνυσος, γένος τὴν Διονύσου χάριν ἀρνούμενον· ἦν δὲ ὁ μὲν στρατὸς Βάκχαι καὶ Σάτυροι, τὰ δὲ ὅπλα, νεβρίδες καὶ θύρσοι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 18, line 15

ἐπεὶ δὲ ἐν ὄροις Καπ- παδοκῶν ἦσαν ἀγόμενοι, σκηνοῦσι μὲν ἐπὶ τῷ χεῖλει τοῦ ποταμοῦ, ᾧ καὶ δώσειν τὴν ἐπωνυμίαν ἤμελλον· δεῖσαν δὲ τοῖς νάμασι λούσασθαι, ἀμείβεται μὲν ὁ ποταμὸς καὶ τὸ ἀργυροῦν ὕδωρ Ἰνδοῖς ὁμιλῆσαν μελαίνεται· οἱ δὲ ὅπερ ἦσαν αὐτοί, τοῦτο καὶ εἶναι καὶ καλεῖσθαι τὸν ποταμὸν ἀπεργάζονται .

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 48, line 160

τῆς ἀληθῶς θείας φύσεως τοῖς πειρωμένοις ἐπιδείκνυται· ἀρχικὴ τε νόμων ἐθέλει καὶ πόλεων γίνεσθαι, πημαίνει δὲ οὐδένα πώποτε· οὐ γὰρ θέμις θεῖαν ποτὲ φύσιν κακοῦ τινος ἀνθρώποις αἰτίαν γίνεσθαι, κρείττων τέ ἐστι φόβων καὶ βα- σιλεύει τῶν ἡδονῶν, καὶ καθαρὰ πάθους φαίνεται· σῶμα δὲ διαπλάττει πρὸς τὴν ἑαυτῆς φύσιν ἀρμόζουσα, ὅμμα μέ<λαν> ζητεῖ, πρόσωπον ἐμβριθές, μελῶν συμμετρίαν ἀληθῆ, ὃ δὴ κάλλος σοφῶν παῖδες ἐπονομάζουσιν, ἵνα καλὸν τε καὶ γεν- ναῖον ἐξ ἀμφοῖν τὸ σῶμα πῆξασα οἶον θεοῦ τινος εἰκόνα τοῖς ἀνθρώποις παρέχῃ ἰνδάλλεσθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 48, line 291

τὸν Διόνυσον φασὶν οἱ μῦθοι, πρὶν εἰς θεῶν φύσιν ἐλθεῖν, ἱερά τε δρῶντα καὶ βου- λόμενόν τι πλεον παρ' ἐκεῖνα μαθεῖν, οὕτως εἷς τε Αἴγυπτον καὶ τὸν Νεῖλον δραμεῖν, ἔτι δὲ παρ' Ἰνδοῦς τε καὶ Αἰθίοπας καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἅπαντας πολυ- πρα- γμονοῦντα τὴν φύσιν· ἐλθόντα δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἑλληνας ἀσμένως μὲν καὶ πᾶσιν ὀφθῆ- ναι τοῖς Ἑλλήσι καὶ τὰς ὑπ' αὐ- τῶν τιμὰς ἀποδέξασθαι· βουλόμενον δὲ Ἀθηναίοις πρῶτοις τῶν ἑαυτοῦ δώρων ἀπάρξασθαι καὶ ἀγωγίμων, Ἀθήναζε ἐλθεῖν· τοὺς δὲ Ἀθη- ναίους – τυχεῖν γὰρ τότε πανηγυρί- ζοντας – δημοσίαν τε ἄγειν Διονύσῳ τὴν πανή- γυριν καὶ τὸ ἐκ τούτου λοιπὸν ὥς θεῷ πομπεύειν τῷ Διονύσῳ ψη- φίσασθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 61, line 18

συνεφάπτεται δὲ καὶ παῖς τοῦ πηδάλιου τῷ γέροντι, καὶ Ἰνδῷ τοξότη τοῦ βέλους ὁ μανθάνων τὴν τέχνην ἔφηβος.

5.66 Oribasius

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Oribasius or Oreibasius (Greek: Ὀρειβάσιος) (c. 320–400) was a Greek medical writer and the personal physician of the Roman emperor Julian the Apostate. He studied at Alexandria under physician Zeno of Cyprus[2] before joining Julian's retinue. He was involved in Julian's coronation in 361, and remained with the emperor until Julian's death in 363. In the wake of this event, Oribasius was banished to foreign courts for a time, but was later recalled by the emperor Valens.

Oribasius's major works, written at the behest of Julian, are two collections of excerpts from the writings of earlier medical scholars, a collection of excerpts from Galen and the *Collectiones*, a massive compilation of excerpts from other medical writers of the ancient world. The first of these works is entirely lost, and only 25 of the 70 (or 72) books of the *Collectiones* survive. The first five surviving books deal with food and drink.[1] This work preserves a number of excerpts from older writers whose writings have otherwise been lost, and has thus been valuable to modern scholars. The earliest known description of a string figure, presented as the surgical sling Plinthios Brokhos by Greek physician Heraklas, is among the preserved material.[2][3] (From Wikipedia⁶⁷)

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1–16, 24–25, 43–50) (0722: 001) “Oribasii collectionum medicarum reliquiae, vols. 1–4”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 6.1.1:1928; 6.1.2:1929; 6.2.1:1931; 6.2.2:1933; *Corpus medicorum Graecorum*, vols. 6.1.1–6.2.2. Book 2, chapter 58, section 88, line 2

λεπάδες βραχεῖαι εἰσιν, ἔν τισι μείζουσ, ὥς ὀστρέων δοκεῖν μὴ ἐναλλάττειν· μέγισται δ' ἐν Ἰνδικῇ, ὥς καὶ τὰ ἄλλα πάντα.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1–16, 24–25, 43–50) Book 2, chapter 58, section 147, line 3

τάδε μὲν κυρίως καὶ συνήθως κλήζεται ταρίχη, καίτοι συχνῶν καὶ πολυτελῶν ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἀλιζομένων· τρίγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοι εἰσι μὲν κητώδεις, οὐκ ἐνάριθμοι δὲ τοῖς καθαριωτέροις θαλαττίοις.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1–16, 24–25, 43–50) Book 8, chapter 25, section 22, line 1

Ῥόδων ἄνθους, ὁποῦ μήκωνος, ἀκακίας, κόμμεως, βαλαυστίου, ὑποκυστίδος χυλοῦ, τούτων ἐκάστου μέρη τρία, κηκίδος, ἀρνογλώσσου σπέρματος, τούτων ἐκατέρου ἀνὰ δύο μοῖραι, λυκίου Ἰνδικοῦ <έν>.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1–16, 24–25, 43–50) Book 9, chapter 6, section 1, line 5

67. <http://en.wikipedia.org/wiki/Oribasius>

5.66. ORIBASIUS

Ταῖς χώραις ἔνια μὲν ἀπὸ τῆς, ὥς ἂν εἴποι τις, κοσμικῆς θέσεως ὑπάρχει, τινὰ δ' ἀπὸ τῆς ἰδίας, τρίτα δ' ἀπὸ τῶν συμπτωμάτων· ἀπὸ μὲν τῆς κοσμικῆς θέσεως ψυχραῖς μὲν εἶναι ταῖς παρὰ τὸν Ἰστρον τε καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην καί, καθόλου φάναι, ταῖς ἀρκτικάῃς, θερμαῖς δὲ ταῖς κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Ἰνδίαν καί, συνελόντι φάναι, ταῖς μεσημβριναῖς, εὐκράτοις δὲ ταῖς μέσαις τούτων.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter alpha*, section 2, line 1

<Ἀγάλοχον> ξύλον ἐστὶ φερόμενον ἐκ τῆς Ἰνδίας καὶ Ἀραβίας ἐοικὸς θυείᾳ· ἔστι μὲν οὖν εὐῶδες, παραστῦφον ἐν τῇ γεύσει μετὰ ποσῆς πικρίας, φλοιὸν ἔχον δερματώδη καὶ ὑποποίκιον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter alpha*, section 32, line 6

γεννᾶται δ' ἐν Ἰνδίᾳ πλείστη, ἐξ ἧς καὶ τὸ πίεσμα κομίζεται· φύεται δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τισὶ παραθαλάσσι- σίοις τόποις καὶ νήσοις, ὥς ἐν Ἄνδρῳ.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter beta, section 7, line 5

<Βδέλλιον> δάκρυόν ἐστι δένδρου Ἀραβικοῦ· δόκιμον δ' αὐτοῦ τὸ τῇ γεύσει πικρόν, διαυγές, ταυροκολλῶδες, λιπαρὸν διὰ βάθους καὶ εὐμάλακτον, ἀμιγὲς ξύλων καὶ ῥυπαρίας, εὐῶδες ἐν τῇ θυμιάσει, ἐοικὸς ὄνυχι· ἔστι δὲ τι ῥυπαρὸν καὶ μέλαν, ἀδρόβωλον, παλαθῶδες, κομιζόμενον ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς· κομίζεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Πετραίας, ῥητινῶ- δες, ὑποπέλιον, δευτερεῦον τῇ δυνάμει.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter epsilon, section 1, line 6

ἔστι δὲ τις καὶ Ἰνδική, ἔχουσα διαφύσεις λευκάς καὶ κίρρας καὶ σπίλους ὁμοίως πυκνοῦς· πλὴν βελτίων ἢ πρώτη.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 2, line 1

<Κάλαμος ἀρωματικὸς> φύεται μὲν ἐν Ἰνδίᾳ, ἔστι δ' αὐτοῦ κάλλιστος ὁ κίρρος, πυκνογόνατος καὶ εἰς πολλοὺς σκινδαλμοὺς θραυόμενος, γέμων ἀραχνίων τὴν σύριγγα ὑπολεύκων, ἐν τε τῇ διαμασθήσει γλίσχρος, στυπτικός, ὑπόδριμς.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 6, line 2

<Καρδάμων> ἄριστον τὸ ἐκ τῆς Κομμαγενῆς καὶ Ἀρμενίας καὶ Βοσπόρου κομιζόμενον· γεννᾶται δὲ καὶ ἐν Ἰνδίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 31, line 2

<Κόστος> διαφέρει ὁ Ἀραβικός, λευκὸς ὢν καὶ κοῦφος, πλείστην ἔχων καὶ ἡδεῖαν τὴν ὁσμὴν· δευτερεύει δ' ὁ Ἰνδικός, ἄδρὸς ὢν καὶ μέλας καὶ κοῦφος ὡς νάρθηξ· τρίτος

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δ' ἐστὶν ὁ Συριακός, βαρύς, τὴν χροάν πυξώδης, πληκτικὸς τῇ ὁσμῇ· ἄριστος δ' ἐστὶν ὁ πρόσφατος, λευκός, πλήρης, δι' ὅλου πυκνός, ξηρός, ἀτερηδόνιστος, ἄβρωμος, τῇ γεύσει δηκτικὸς καὶ πυρώδης.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter lambda, section 7, line 4

<Λιβανωτός> γεννᾶται μὲν ἐν Ἀραβίᾳ τῇ λιβανωτοφόρῳ καλου- μένῃ· πρωτεύει δ' ὁ ἄρρην καλούμενος, ἄτμητος λευκός τε καὶ θλα- σθεὶς ἔνδοθεν λιπαρὸς ἐπιθυμιαθεὶς τε ταχέως ἐκκαίόμενος· ὁ δ' Ἴν- δικὸς ὑπόκιρρός ἐστι καὶ πελιδνὸς τὴν χροάν.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter lambda, section 17, line 15

ἔστι δὲ κάλλιστον τὸ καίόμενον λύκιον καὶ κατὰ τὴν σβέσιν τὸν καπνὸν ἐνερευθῇ ἔχον, ἔξωθεν μέλαν, διαιρεθὲν δὲ κιρρόν, ἄβρωμον, στῦφον μετὰ πικρίας, χρώματι κροκοειδές, οἷόν ἐστι τὸ Ἰνδικόν, διαφέρον τοῦ λοιποῦ καὶ δυναμικώτερον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter mu, section 6, line 1

<Μάγκορον> εἶδός ἐστι μέλιτος πεπηγότης ἐν Ἰνδίᾳ καὶ τῇ εὐδαί- μονι Ἀραβίᾳ, εὕρισκόμενον ἐπὶ τῶν καλάμων, ὅμοιον ἁλσὶ τῇ συστάσει καὶ θρυβόμενον ὑπὸ τοῖς ὁδοῦσιν ὥσπερ οἱ ἄλεις.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 1, line 1

<Νάρδου> ἐστὶ δύο γένη· ἡ μὲν γάρ τις καλεῖται Ἰνδική, ἡ δὲ Συριακή, οὐχ ὅτι ἐν Συρίᾳ εὕρισκεται, ἀλλ' ὅτι τοῦ ὅρου ἐν ᾧ γεννᾶ- ται τὸ μὲν πρὸς Συρίαν τέτραπται, τὸ δὲ πρὸς Ἰνδοῦς.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 1, line 7

τῆς δ' Ἰνδικῆς ἡ μὲν τις λέγεται Γαγγῆτις ἀπὸ τινος ποταμοῦ παραρρέοντος, Γάγ- γου καλου- μένου, παρ' ᾧ φύεται, ἀσθενεστέρα κατὰ δύναμιν οὔσα διὰ τὸ ἔφουδρον τῶν τόπων καὶ ἐπιμηκεστέρα πλείους τε ἔχουσα τοὺς στάχους ἀπὸ τῆς αὐτῆς ρίζης καὶ πολυκόμους καὶ περιπεπλεγμένους, βρωμώδης κατὰ τὴν ὁσμήν.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 5, line 1

<Νάσκαφον> (οἱ δὲ νάκαφθον) ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομίζεται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter omicron, section 6, line 2

<Ὄνουξ> πῶμά ἐστι κογχυλίου ὅμοιον τῷ τῆς πορφύρας, εὕρισκό- μενον ἐν Ἰνδίᾳ ἐν ταῖς ναρδοφόροις λίμναις· διὸ καὶ ἀρωματίζει νεμομένων τῶν κογχυλίων τὴν νάρδον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter sigma, section 28, line 1

5.66. ORIBASIUS

<Σκίγκος> ὁ μὲν τίς ἐστὶν Αἰγύπτιος, ὁ δ' Ἰνδικός, ἄλλος δ' ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ γεννώμενος, ἕτερος δ' ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ τῆς Μαυρουσιάδος εὐρίσκεται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 13, chapter iota, section 1, line 1

γεννᾶται πλεῖστον ἐν Μήλῳ καὶ Λιπάρῃ. <Ἰνδικόν> τὸ μὲν αὐτομάτως γίνεται οἶονεὶ ἐκβρασμάτιον τῶν Ἰνδικῶν καλάμων, τὸ δὲ βαφικόν ἐστὶν ἐπανθισμὸς πορφύρας ἐπαίω- ρούμενος τοῖς χαλκείοις, ὃν ἀποσύραντες ξηραίνουνσιν οἱ τεχνῖται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 13, chapter iota, section 1, line 2

<Ἰνδικόν> τὸ μὲν αὐτομάτως γίνεται οἶονεὶ ἐκβρασμάτιον τῶν Ἰνδικῶν καλάμων, τὸ δὲ βαφικόν ἐστὶν ἐπανθισμὸς πορφύρας ἐπαίω- ρούμενος τοῖς χαλκείοις, ὃν ἀποσύραντες ξηραίνουνσιν οἱ τεχνῖται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 14, chapter 33, section 7, line 5

μὴ τοίνυν θαύμαζε, εἰ κάλαμοι ξηροὶ καὶ τρίχες εὐέκκαυτα μὲν ἐστίν, οὐ μὴν ἡμᾶς γε θερμαίνει πλησιάζοντα· τὴν ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ μεταβάλλεται πρὸς τῆς ἐν ἡμῖν θερμασίας, ἵνα ἀντιθερμήνῃ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταθραυσθῆ- ναι χνοωδῶς, ἐπεὶ ὁ γε κάλαμος ὁ ἐξ Ἰνδίας τῷ κόπτεσθαι τε καὶ διαττᾶσθαι χνοωδῶς μᾶλλον τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναργῶς φαίνεται θερμαίν- νων.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 15, chapter 1:21, section 13, line 3

– Φοῦ ἡ ῥίζα νάρδω παρα- πλησία τὴν δύναμιν ἐστίν, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ πλεῖστα καταδεεστέρα· προτρέπει δ' οὖρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Συριακῆς μᾶλλον, ὁμοίως δὲ τῇ Κελτικῇ.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* (0722: 003) “Oribasii collectionum medicarum reliquae, vol. 4”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1933; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 6.2.2. Chapter 9, section 1, line 10

καδμείας ☒ <ις>, ψιμυθίου ☒ <ς>, καστορίου ☒ <ς>, νάρ- δου Ἰνδικῆς ☒ <δ>, στίμ- μεως ☒ <μ>, ἀλόης ☒ <ς>, κασσίας ☒ <δ>, λεπίδος ☒ <ε>, χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <ις>, ρόδων ἄνθους ☒ <η>, λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <γ>, λί- θου σχιστοῦ ☒ <δ> ☒, κρόκου ☒ <ς>, μολύβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <η>, ὀπίου δραχμαὶ <γ>, ἀκακίας ☒ <μ>, κόμ- μεως ☒ <μη>, ὕδωρ ὄμβριον· δε- δοκιμασμένον ἄγαν.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 15, section 1, line 3

Χαλκίτιν λεάνας ἀνάλαβε ἐλλυχνίῳ δεδευμένῳ ὕδατι ἢ πριαπίσκῳ καὶ ἐντίθει τοῖς μυκτῆρσιν· ἢ ὡοῦ ὄστρακον καύσας μίσγε αὐτῷ κηκῖ- δος τὸ ἥμισυ καὶ ὡσαύτως χρῶ· ἢ λυκίῳ Ἰνδικῷ διάψα· ἢ ὀνίδα καύσας τὴν [αὐτὴν] σποδὸν ἐμφύσα· ἢ χυλίσας τὴν ὀνίδα ἐνσταζε τὸν χυλόν· ἢ μυλίτου λίθου ἐκ πυρᾶς σβεσθέντος ὅξει τὴν ἀτμίδα ὀσφραι- νέσθω.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 54, section 15, line 8

> Νάρδος πινομένη στεγνοῖ κοιλίαν, σμύρνης καλῆς κυαμιαῖον μέγεθος στερεὸν καταπινόμενον, σπέρμα ἀγρίου λαπάθου ὕδατι ἐπιπασθέν, λα- γωῦ πυτίας τριώβολον σὺν ὕδατι, κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου κοχλιάρια <β> σὺν τραγακάνθη, ἢ αὐτὴ ἢ τραγάκανθα, ἢ ῥοῦς ἢ κηκὶς ὁμφακίνη ἢ σίδια ἢ βάτου ῥιζῶν ἀφέψημα ἀποτριτωθὲν ἢ λάδανον σὺν οἴνῳ αὐστηρῷ ἢ ἀκακίας χυλὸς ἢ ὑποκιστίδος ἢ λυκίον Ἰνδικὸν ἢ Σάμιος ἀστήρ ἢ βαλαύστιον.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 76, section 25, line 3

αἱ δ' ὀχθῶδεις ὑπεροχαὶ φλεγμαίνουσαι ἢ εἰλκωμέναι καταχρίεσθωσαν λυκίῳ Ἰνδικῷ ἢ γλαυκίῳ ἢ ἀλόῃ ἢ τῷ Ἀνδρωνεῖῳ τροχίσκῳ ἢ τοῖς ὁμοίοις.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 87, section 2, line 1

– <Ἡ Ἰνδῇ.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 87, section 10, line 17

δεῖ τοίνυν ἀπέχεσθαι τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἐπὶ νευροτρώτων ἢ νευροθλάστων, θεραπεύειν δὲ τρόπον ὃν ὁ <Γαληνός> ἐξεῦρεν οὕτως, ἐπιτιθέντα μὴ σκληρόν, ἀλλ' ὥσπερ ἔμμοτον ἀνιέμενον φάρμακον, ὁποῖόν ἐστι τό τε ὑπ' ἡμῶν καλούμενον κίσσινον καὶ τὸ ἐμφερὲς αὐτῷ τὸ Γαλήνειον καὶ τὸ μελάγχλωρον ἢ τε Ἰνδῇ καὶ ἢ Ἀθηνᾶ ἀνεθεῖσαι ἢ τι τῶν ὁμοίων, ἐπάνω τε ἔρια ἐλαίῳ θερμῷ διάβροχα, θεραπεύειν δὲ δις τῆς ἡμέρας, ὄρθρου καὶ ἐσπέρας, καταιονοῦντα ἐλαίῳ θερμῷ ῥέποντι ἐπὶ τὸ μετρίως θερμότερον· τὸ γὰρ χλιαρὸν ἐμπλασσόμενον οὐκ ἐπιτρέπει τοῖς σώμασι διαπνεῖσθαι.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 89, section 8, line 2

μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς ξηραίνουσι χρηστέον, καθάπερ τῇ Ἰνδῇ καὶ τῇ Ἀθηνᾶ καὶ τῷ μελαγχλῶ- ρῳ τροχίσκῳ· ἐπὶ τέλει δὲ κατουλοῦν ἢ τῷ διὰ καδμείας ἢ τῇ Ἰνδικῇ ἢ τῇ Ἀθηνᾶ.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 89, section 17, line 1

καὶ τὰς ἐπὶ τραύματι δὲ φλεγμονάς, αἷ γίνονται νικηθέντων τῶν ἀφλεγμάντων φαρμάκων, θεραπεύειν καταιονοῦντα μὲν ὕδατι θερμῷ ποτίμῳ ἢ ὑδρελαίῳ, αὐτῷ δὲ τῷ ἔλκει τετραφάρμακον ἐπιτιθέντα, ἢ τὸ Μακεδονικὸν ἢ τὴν τοῦ Ἀζανίτου, ἀνιέμενας ῥοδίνῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν χαλαστικῶν ἐλαίων, ἄνωθεν δὲ καταπλάσσοντα δι' ὑδρελαίου καὶ πυρίνου ἀλεύρου ἢ κριθίνου ἢ ἐξ ἀμφοῖν μικτοῦ, ἐν παρακμῇ δὲ τοῖς ξηραίνουσιν ὥς τῇ Ἰνδικῇ καὶ τῇ Ἀθηνᾶ, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 97, section 45, line 8

ἐπὶ δὲ τῶν κόλ- πους ἐχόντων, μετὰ τὴν ἀνακάθαρσιν, ἣν ἐπιγνωσόμεθα ἐκ τοῦ μηκέτι πύον ἐπιφέρεισθαι, κομισάμενοι τοὺς τελαμῶνας, ἐγκλύσομεν πάντα τὸν κόλπον οἶνομέλιτι, ἐνιέντες διὰ πασῶν τῶν διαιρέσεων, εἴτα κολ- λύρια ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ πεποιημένα ἐνθήσομεν αὐτοῖς ἐκπληροῦντες τὰς ὑποφοράς, ἄνωθεν τε σπλήνιον δυνάμει παρακολλητικῆς ἐπιβα- λοῦμεν· δύναται δὲ παρακολλᾶν ἢ τε βάρβαρος καὶ πᾶσαι αἱ δι' ἀσφάλτου καὶ ἢ Ἀθηνᾶ καὶ ἢ δι' ἰτεῶν ἢ τε Ἰνδικῇ καὶ ἢ φαίᾳ, καὶ μᾶλλον

5.66. ORIBASIUS

πασῶν ἢ τοῦ ἀλιέως, ἥ ἡμεῖς χρώμεθα· τοὺς δὲ λεπτὰ ἔχον- τας τὰ ἐπικείμενα σώματα αἱ δι' ἁλῶν.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 98, section 2, line 7

ἀνακαθαίρουσιν αἱ δι' ἁλῶν κηρωταὶ συντακεῖσαι, ἥ τε Ἰνδικὴ καὶ ὁ μελάγχλωρος τροχίσκος καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αἱ χλωραὶ ἀνιέμεναι.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 147, section 4, line 2

προποτίζειν δὲ βαλαύ- στιον μετ' ὀξυκράτου ἢ ὑποκιστίδος χυλὸν ἢ ἀκακίας ἢ λύκιον Ἰνδι- κὸν ἢ Σάμιον ἀστέρα ἢ ὄμφακα ξηρόν· πρῶτον δ' ἄμεινον σήσαμον ὀξυ- κράτῳ βρεχόμενον, ἄχρις οὗ τρυφερόν γένηται, καὶ οὕτως ἐσθιό- μενον· δυνατόν δὲ καὶ ποτίζειν αὐτό.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 147, section 11, line 1

ἐνεργοὶ δὲ πρὸς τοῦτο καὶ αἱ κολλητικαὶ πᾶσαι ἔμπλαστροι ἢ τε ἄρ- μονία καὶ ἡ Ἴκεσίου καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ δι' ἰτεῶν, καὶ ἡ μηλίνη καὶ ἡ Ἰνδή.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* (0722: 004) “Oribasii synopsis ad Eustathium et libri ad Eunapium”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1926, Repr. 1964; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 6.3. Book 2, chapter 56, section 22, line 3

– Κόστος καλλίων ἐστὶν ὁ Ἀραβικὸς, λευκὸς ὢν καὶ κοῦφος καὶ πλείστην ἔχων καὶ ἡδεῖαν τὴν ὁσμήν· δευ- τερεύει δ' ὁ Ἰνδικός, <ἀδρὸς ὢν καὶ μέλας καὶ κοῦφος ὡς νάρθηξ· τρίτος δ' ἐστὶν ὁ Συριακὸς βαρύς>, τὴν χροάν ὢν πυξώδης, πληκτικὸς τῇ ὁσμῇ.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 2, chapter 56, section 67, line 1

– Θεῖον ἄριστον τὸ ἄπυρον καὶ λαμπυρίζον τῇ χροά, διαφανές τε καὶ ἄλιθον· τοῦ δὲ πεπυρωμένου τὸ χλωρόν καὶ εὐλιπές. – Ἰνδικὸν ἄριστόν ἐστι τὸ κυανοειδές τε καὶ ἔγχυλον λεῖον.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 3, chapter 67, section 1, line 4

Κηροῦ μναῖ <γ>, ἀμμωνιακοῦ μναῖ <β>, ῥητίνης φρυκτῆς μναῖ <α>, μελιλώτου μναῖ ἡμισυ, προπόλεως, σμύρνης, στύρακος, νάρδου Κελτικῆς, κυπέρου Ἰνδικῆς, ἱρεως Ἰλ- λυρικῆς, καρδαμώμου, πάνακος ἀνὰ ☐ <κε>, κρόκου ☐ <κ>, κασίας, μαστίχης Χίας, ὀποβαλσάμου, ἀμώμου ἀνὰ ☐ <ις>, οἶνου Ἰταλικοῦ εὐώδους ὅσον ἔξαρκεῖ, νάρδου Ἀσιανῆς ἀρωματικῆς ☐ <α>.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 3, chapter 138, section 1, line 2

Σποδίου ☐ <δ> (οἱ δὲ ☐ <α>), φλοιοῦ λιβάνου ὀβολόν, σμύρνης ὀβο- λόν, λεπίδος χαλκοῦ ὀβολόν, ἀκακίας, νάρδου Ἰνδικῆς, μηκωνίου πεφω- σμένου ἀνὰ ὀβολόν, κόμ- μεως ☐ <δ>, ὕδωρ ὀμβριον.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 3, chapter 139, section 1, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἔστι δὲ τοιόνδε· χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ὀβολοὶ <δ>, κρόκου ☒ <α>, σμύρνης ὀβολοὶ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολοὶ <β>, κινναμώμου ὀβολοὶ <β>, μήκωνος ὀβολοὶ <β>, πεπέρεως κόκκοι <ιε>, κόμμεως ὀβολοὶ <γ>, οἴνου Χίου τὸ ἱκανόν.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 147, section 1, line 2

Στίμμεως ☒ <ις>, μολύβδου κεκαυμένου ☒ <η>, λεπίδος, κρόκου, ῥόδων ἄνθους, σμύρνης, νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου ἄρρενος, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ ☒ <α>, φοινίκων ὅστᾱ <λ>.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 158, section 1, line 4

Ῥόδων χλωρῶν χωρὶς τῶν λοβῶν ☒ <οβ>, καδμείας ☒ <κδ>, κρόκου ☒ <ς>, ὀπίου ☒ <γ>, στίμμεως ☒ <β>, χαλκοῦ ☒ <β>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <α>, σμύρνης ☒ <γ>, κόμμεως ☒ <κδ>, ὕδωρ ὄμβριον.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 160, section 1, line 3

Καδμείας, χαλκοῦ, κρόκου, λεπίδος χαλκοῦ ἀνὰ ☒ <ιβ>, σμύρνης, λίθου αἱματίτου, ῥόδων ξηρῶν, νάρδου Ἰνδικῆς, ὀπίου ἀνὰ ☒ <δ>, πεπέρεως λευκοῦ κόκκοι <κ>, κόμμεως ☒ <ιβ>, οἴνου Χίου τὸ αὐτάρκες.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 174, section 1, line 5

Ἀνήσσου σπέρματος, <σελίνου σπέρματος, ἄμεως σπέρματος>, σχίνου ἄνθους, στυπτηρίας σχιστῆς, ἵρεως, βησασᾶ, ὃ τινες ἀρμαλᾶ καλοῦσι, κινναμώμου, σμύρνης τρωγλίτιδος, ἀριστολοχίας μακρᾶς, κασίας, κροκο- μάγματος, ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ <α>, κόστου, χελιδόνων νοσσιᾶς σποδοῦ προσφάτου ἀνὰ ☒ <γ>, κρόκου ☒ <α>, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ ☒ ☒, κηκίδας <η>.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 8, chapter 25, section 3, line 3
εὐώδη δ' αὐτὰ ποιῆσαι βουλόμενος μίξεις κυπέρου καὶ μελιλώτου καὶ ῥόδων ξηρῶν καὶ σχίνου ἄνθους ἵρεώς τε καὶ στάχυος, νάρδου τε τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Κελτικῆς καὶ μαράθρου φύλλων καὶ ἀμώμου καὶ κόστου.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 9, chapter 10, section 24, line 1

– <Ἄλλο> ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλλων ☒ <ς>, γλυκυρρίζης ☒ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <δ>.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1–4) (0722: 005) “Oribasii synopsis ad Eustathium et libri ad Eunapium”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1926, Repr. 1964; Corpus medicorum Graecorum, vol. 6.3. Book 2, chapter 1, λ, section 31, line 1
τὸ δ' Ἰνδικὸν λύκιον ἰσχυρότερόν ἐστι πρὸς πάντα.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1–4) Book 2, chapter 1, nu, section 3, line 1

5.67. PHILUMENUS

γενναιο- τέρα δ' ἐστὶν ἡ Ἰνδική, μελαντέρα τῆς Συριακῆς οὕσα.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1-4) Book 4, chapter 25, section 1, line 2

Καλλιβλέφαρον·

μάλιστα δὲ ποιεῖ νηπίοις καὶ τοῖς ἀπαλοσάρκοις· στίμμεως ☐ <ις>, μο- λύβδου ☐ <η>, κρόκου [ἀνὰ] ☐ <α>, ρόδων ἄνθους, σμύρνης, νάρδου Ἰνδι- κῆς, πεπέρεως λευκοῦ, λιβάνου ἄρρενος ἀνὰ ☐ <α>, φοινίκων ὅστ᾽ <λ>· πάντα βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεῶν ὅπτα φιλοπόνως, εἶτα τρίψας ἐν θυίᾳ ἐπίβαλε ὀποβαλσάμου κοχλιάρια <β>, καὶ ἀνα- κόψας <καὶ> ξηράνας χρῶ.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1-4) Book 4, chapter 83, section 23, line 2

– <Ἄλλο> ρόδων χλωρῶν τῶν φύλλων ☐ <ς>, γλυ- κυρρίζης ☐ <δ>, νάρδου Ἰνδι- κῆς ☐ <δ> .

5.67 Philumenus

Philumenus (Greek: Φιλούμενος), a Greek physician, mentioned by an anonymous writer as one of the most eminent members of his profession. Nothing is known of the events of his life, and with respect to his date, as the earliest author who quotes him is Oribasius,[1] it can only be said that he must have lived in or before the 4th century. It was thought that none of his work survived until 1907 when a manuscript of excerpts of his work *De venenatis animalibus eorumque remediis* (On poisonous animals and their remedies) was discovered in the Vatican library (codex Vaticanus gr. 284) by the German scholar Wellmann, who published an edition in 1908. [2]

Numerous fragments are preserved by Aëtius Amidenus. He is quoted also by Alexander of Tralles,[3] and Rhazes.[4] (From Wikipedia⁶⁸)

Philumenus Med., *De venenatis animalibus eorumque remediis* (0671: 001) “Philumeni de venenatis animalibus eorumque remediis”, Ed. Wellmann, M. Leipzig: Teubner, 1908; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 10.1.1. Chapter 10, section 1, line 6

δίδο- ται τοῦ φαρμάκου καρύου Ποντικοῦ τὸ μέγεθος, σκορπιοπλήκτοις μὲν μετ' οἴνου αὐστηροῦ ἅπαξ τῆς ἡμέρας – εἰ δ' ἐπιτείνει ἡ ὀδύνη, δίδου καὶ δῖς – , πρὸς δὲ λυσσοδήκτους δίδου μεθ' ὕδατος ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐπὶ ἡμέρας <μβ>, προσμίσγων τῷ φαρμάκῳ λύκιον Ἰνδικόν, τηρῶν καὶ τὰ ἔλκη ἀκατούλωτα.

Philumenus Med., *De venenatis animalibus eorumque remediis* Chapter 10, section 3, line 3

68. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philumenus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἔστι δὲ καστορίου, ὁποῦ Κυρηναικοῦ, πεπéρεως ἀνὰ <δ>, κόστου, νάρδου Ἰνδικ<ῆς, κρόκ>ου, κεν- ταυρίου χυλοῦ ἀνὰ <β>, μέλιτος ἀπέφθου κοτύλης ἥμισυ.

5.68 Cephalion

Roman historian of the time of Hadrian. Wrote a history of Assyria from the time of Ninus and Semiramis to that of Alexander the Great. It was written in the Ionic dialect, and was divided into nine books, called by the names of the Muses; and as in this he aped Herodotus, so he is reported to have aimed at resembling Homer by concealing his birthplace. Hadrian banished him to Sicily where this work was composed. (From Wikipedia⁶⁹)

Cephalion Hist., Rhet., Fragmenta (1249: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1a, line 13

Μεθ’ ὃν Βαβυλῶνα, φησὶν, ἡ Σεμί- ραμις ἐτείχισε, τρόπον ὡς πολλοῖσι λέλεκται, Κτησίᾳ, Δείνωνι], Ἡροδότῳ καὶ τοῖς μετ’ αὐτοῦς· στρατεῖην τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἦτταν, καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνείλεν υἱοῦς καὶ ὑπὸ Νινύου τῶν παίδων ἐνὸς ἀνηρέθη, τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν.

5.69 Athanasius

Athanasius of Alexandria (Greek: Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Athanásios Alexandrías) (b. ca. 296–298 – d. 2 May 373), also referred to as St. Athanasius the Great, St. Athanasius I of Alexandria, St Athanasius the Confessor and (primarily in the Coptic Orthodox Church) St Athanasius the Apostolic, was the 20th bishop of Alexandria. His episcopate lasted 45 years (c. 8 June 328 – 2 May 373), of which over 17 were spent in five exiles ordered by four different Roman emperors. He is considered to be a renowned Christian theologian, a Church Father, the chief defender of Trinitarianism against Arianism, and a noted Egyptian leader of the fourth century.

He is remembered for his role in the conflict with Arius and Arianism. In 325, at the age of 27, Athanasius had a leading role against the Arians in

69. <http://en.wikipedia.org/wiki/Cephalion>

5.69. ATHANASIUS

the First Council of Nicaea. At the time, he was a deacon and personal secretary of the 19th Bishop of Alexandria, Alexander. Nicaea was convoked by Constantine I in May–August 325 to address the Arian position that Jesus of Nazareth is of a distinct substance from the Father.[1]

In June 328, at the age of 30, three years after Nicæa and upon the repose of Bishop Alexander, he became archbishop of Alexandria. He continued to lead the conflict against the Arians for the rest of his life and was engaged in theological and political struggles against the Emperors Constantine the Great and Constantius II and powerful and influential Arian churchmen, led by Eusebius of Nicomedia and others. He was known as "Athanasius Contra Mundum". Within a few years of his departure, St. Gregory of Nazianzus called him the "Pillar of the Church". His writings were well regarded by all Church fathers who followed, in both the West and the East. His writings show a rich devotion to the Word-become-man, great pastoral concern, and profound interest in monasticism.

Athanasius is counted as one of the four great Eastern Doctors of the Church in the Roman Catholic Church[2] and in Eastern Orthodoxy, he is labeled the "Father of Orthodoxy". He is also celebrated by many Protestants, who label him "Father of The Canon". Athanasius is venerated as a Christian saint, whose feast day is 2 May in Western Christianity, 15 May in the Coptic Orthodox Church, and 18 January in the other Eastern Orthodox Churches. He is venerated by the Roman Catholic Church, Oriental and Eastern Orthodox churches, the Lutherans, and the Anglican Communion. (From Wikipedia⁷⁰)

5.69.1 *Contra gentes*

Athanasius Theol., *Contra gentes* (2035: 001) "Athanasius. *Contra gentes* and de incarnatione", Ed. Thomson, R.W. Oxford: Clarendon Press, 1971. Section 9, line 38

οἱ δὲ αὐτῶν, ὥσπερ φιλοτιμού-μενοι τοῖς χείροσιν, ἐτόλμησαν τοὺς παρ' αὐτῶν ἄρχοντας ἢ καὶ τοὺς τούτων παῖδας εἰς θεοὺς ἀναθεῖναι, ἢ διὰ τιμὴν τῶν ἀρξάντων ἢ διὰ φόβον τῆς αὐτῶν τυραννίδος· ὥς ὁ ἐν Κρήτῃ παρ' αὐτοῖς περιβόητος Ζεὺς, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἑρμῆς καὶ παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Διόνυσος, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ἴσις, καὶ Ὅσιρις, καὶ Ὡρος, καὶ ὁ νῦν Ἀδριανοῦ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως παιδικὸς Ἀντίνοος, ὃν καίπερ εἰδότες ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπον οὐ σεμνόν, ἀλλ' ἀσελγείας ἔμπλεων, διὰ φόβον τοῦ προστάξαντος σέβουσιν.

70. <http://en.wikipedia.org/wiki/Athanasius>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Athanasius Theol., *Contra gentes* Section 23, line 14

ἀλλὰ καὶ Πελασγοὶ μὲν τοὺς ἐν Θράκῃ θεοὺς διαβάλλουσι· Θράκες δὲ τοὺς παρὰ Θηβαίοις οὐ γινώσκουσιν. Ἰνδοὶ δὲ κατὰ Ἀράβων, καὶ Ἀραβες κατ' Αἰθιοπῶν, καὶ Αἰθίοπες κατ' αὐτῶν ἐν τοῖς εἰδώλοις διαφέρονται.

Athanasius Theol., *Contra gentes* Section 24, line 11

Λίβυες πρόβατον, ὃ καλοῦσιν Ἀμμῶνα, θεὸν ἔχουσι· καὶ τοῦτο πολλοῖς παρ' ἐτέρων εἰς θυσίαν σφάζεται. Ἰνδοὶ τὸν Διόνυσον θρησκεύουσι, συμβολικῶς οἶνον αὐτὸν ὀνομάζοντες· καὶ τοῦτον τοῖς ἄλλοις σπένδουσιν ἕτεροι.

5.69.2 De incarnatione verbi

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* (2035: 002) “Sur l’incarnation du verbe”, Ed. Kannengiesser, C. Paris: Cerf, 1973; *Sources chrétiennes* 199. Chapter 28, section 3, line 4

Καὶ ὥσπερ τοῦ πυρὸς ἔχοντος κατὰ φύσιν τὸ καίειν, εἰ λέγοι τις εἶναι τι τὸ μὴ δειλιῶν αὐτοῦ τὴν καῦσιν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀσθενὲς αὐτὸ δεικνύον, οἷον δὴ λέγεται τὸ παρὰ Ἰνδοῖς ἀμίσαντον· εἴτα ὁ τῷ λεγομένῳ μὴ πιστεύων εἰ πείραν θελήσειε λαβεῖν τοῦ λεγομένου, πάντως τὸ ἄκαυστον ἐνδυσάμενος καὶ προσβαλὼν πυρί, πιστοῦται λοιπὸν τὴν κατὰ τοῦ πυρὸς ἀσθένειαν· ἢ ὥς εἴ τις τὸν τύραννον δεδεμένον ἰδεῖν θελήσειε, πάντως εἰς τὴν τοῦ νικήσαντος χώραν καὶ ἀρχὴν παρελθὼν, ὁρᾷ τὸν ἄλλοις φοβερὸν ἀσθενῆ γενόμενον· οὕτως εἴ τις ἐστὶν ἄπιστος, καὶ ἀκμὴν μετὰ τοσαῦτα, καὶ μετὰ τοὺς τοσοῦτους

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* Chapter 47, section 4, line 4

Ὅτι πρὶν μὲν ἐπιδημῆσαι τὸν Λόγον, ἴσχυε καὶ ἐνήργει παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις καὶ Ἰνδοῖς αὕτη καὶ ἐξέπληττε τοὺς ὁρῶντας· τῇ δὲ παρουσίᾳ τῆς ἀληθείας καὶ τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Λόγου διηλέγχθη καὶ αὕτη, καὶ κατηργήθη παντελῶς.

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* Chapter 50, section 1, line 3

Πολλοὶ πρὸ τούτου γεγόνασιν βασιλεῖς καὶ τύραννοι γῆς, πολλοὶ παρὰ Χαλδαίοις ἱστοροῦνται καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Ἰνδοῖς γενόμενοι σοφοὶ καὶ μάγοι· τίς τούτων ποτέ, οὐ λέγω μετὰ θάνατον, ἀλλὰ καὶ ἔτι ζῶν ἠδυνήθη τοσοῦτον ἰσχυῆσαι, ὥστε τὴν σύμπασαν αὐτὸν γῆν πληρῶσαι τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας, καὶ τοσοῦτον πλῆθος παιδεῦσαι ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων δεισιδαιμονίας, ὅσους ὁ ἡμέτερος Σωτὴρ εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων μετῆ- νεγκεν;

Athanasius Theol., *De synodis Arimini in Italia et Seleucia in Isauria* (2035: 010) “Athanasius Werke, vol. 2.1”, Ed. Opitz, H.G. Berlin: De Gruyter, 1940. Chapter 25, section 1, line 2

Ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες ἐν τοῖς Ἐγκαινίοις ἐπίσκοποι ἐνενήκοντα, ὑπατεῖα Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου, Ἰνδικτιῶνος ἰδ', ἐκεῖ ὄντος Κωνσταντίου τοῦ ἀσεβεστάτου.

5.69. ATHANASIUS

5.69.3 Epistula ad Afros episcopos

Athanasius Theol., Epistula ad Afros episcopos (2035: 049); MPG 26. Volume 26, page 1032, line 22

Ταύτην ἔγνωσαν καὶ Ἴνδοι, καὶ ὅσοι παρὰ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἰσὶ Χριστιανοί.

5.69.4 Expositiones in Psalmos

Athanasius Theol., Expositiones in Psalmos (2035: 061); MPG 27. Volume 27, page 336, line 58

Λαοὺς δὲ ἐνταῦθα τὰς τῶν παρὰ Ἴνδοις ὀρνέων ἀγέλας φησὶν· αἱ καὶ τῶν Αἰγυπτίων κατήσθιον τὰ σκηνώματα ἐκριφέντα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐν τῇ γῇ.

Athanasius Theol., Expositiones in Psalmos Volume 27, page 360, line 55

Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης. Κλήματα καὶ παραφυάδες τῆς ἀμπέλου τὸ πᾶν πληθὺς τοῦ λαοῦ φησιν, ὃ κατέσχευ ἀπὸ ποταμοῦ Εὐφράτου μέχρι θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς.

5.69.5 Quaestiones ad Antiochum ducem

Athanasius Theol., Quaestiones ad Antiochum ducem [Sp.] (2035: 077); MPG 28. Volume 28, page 628, line 36

Ὅθεν φασὶν ἱστορικοὶ τινες ἀκριβεῖς παῖδες, ὅτι τοῦ-του χάριν πάντα τὰ εὐώδη τῶν ἀρωμάτων περὶ τὰ ἀνατολικώτερα, ἤγουν τὰ Ἰνδικὰ μέρη, ὑπάρχουσιν ὡς πλησιόχωρα τυγχάνοντα τοῦ παραδείσου.

Athanasius Theol., Quaestiones ad Antiochum ducem [Sp.] Volume 28, page 633, line 38

Ἡ Θαρσίς πόλις ἐστὶ χώρας τῆς Ἰνδικῆς, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν μανθάνομεν.

Athanasius Theol., Quaestiones ad Antiochum ducem [Sp.] Volume 28, page 660, line 18

Οἷόν τι πολλάκις ὡς πνεύματα ὀρώσι τοὺς ὄμβρους τοὺς Ἰνδικοὺς πολλοὺς γινόμενους, καὶ προλαμβάνουσιν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ διὰ φαρμακειῶν ἢ ὄνειράτων, μεγάλην ἀνάβασιν τοῦ Νείλου ποταμοῦ μαντεύονται· καὶ ἄλλα δέ τινα ὅμοια τούτοις διαπράττονται.

Athanasius Theol., Quaestiones ad Antiochum ducem [Sp.] Volume 28, page 676, line 34

Ὡς ἡ τῶν πραγμάτων φύσις μαρτυρεῖ καὶ διδάσκει, θεωροῦμεν, ὅτι τὸ μὲν θερμὸν στοιχεῖον ἐκ τῆς ἀνατολῆς τίκτεται· καὶ μαρτυροῦσι τὰ πάσης τῆς γῆς ἀνατολικώτερα Ἰνδικὰ σώματα ὑπὸ τῆς ἄκρας θερμῆς μέλανα γινόμενα.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

5.69.6 Quaestiones in scripturam sacram

Athanasius Theol., *Quaestiones in scripturam sacram* [Sp.] (2035: 080); MPG 28. Volume 28, page 732, line 6

Μία ἐστὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις καὶ συναγωγή· πληθυντικῶς δὲ τὰς συναγωγὰς ὠνόμασεν, ἐπειδὴ ἄλλο μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἄλλο δὲ τὸ Ποντικὸν, καὶ τὸ Ἀτλαντικὸν ἕτερον, καὶ ἄλλο μὲν ἡ Προποντὶς, καὶ Αἰγαῖον ἕτερον, καὶ ἄλλος πάλιν ὁ Ἰώνιος κόλπος.

5.70 Aelius Aristides

Aelius Aristides (AD 117 - 181) was a popular Greek orator, who lived during the Roman Empire. He is considered to be a prime example of the Second Sophistic, a group of showpiece orators who flourished from the reign of Nero until ca. 230 AD. His surname was Theodorus. He showed extraordinary talents even in his early youth, and devoted himself with remarkable zeal to the study of rhetoric, which appeared to him the worthiest occupation of a man, and along with it he cultivated poetry as an amusement. Besides the rhetorician Herodes Atticus, whom he heard at Athens, he also received instructions from Aristocles at Pergamum, from Polemon at Smyrna, and from the grammarian Alexander of Cotiaeum.[1] (From Wikipedia⁷¹)

Aelius Aristides Rhet., Διόνυσος (0284: 004) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 30, line 6

καὶ οὐ πολὺ τοῦμμέσῳ τοῦ τε ἀγῶνος καὶ τῶν ἐπινικίων. Ἰνδοὺς δὲ καὶ Τυρρηνοὺς λέγουσιν ὡς κατεστρέψατο, αἱ- νιττόμενοι δοκεῖν ἑμοὶ διὰ μὲν τῶν Τυρρηνῶν τὰ πρὸς ἐσπέραν, διὰ δὲ τῶν ἐτέρων τὸν πρὸς ἕω τόπον τῆς γῆς ὡς ἀπάσης αὐτὸν ἄρχοντα.

Aelius Aristides Rhet., Παναθηναϊκός (0284: 013) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 102, line 9

ἄλλας μὲν γὰρ χώρας ἐλέφαντες καὶ λέοντες κοσμοῦσι, τὰς δὲ ἵπποι κύνες, τὰς δὲ ἃ τοὺς παῖδας ἀκούοντας ἐκπλήττει· τὴν δὲ ὑμετέραν χώραν κοσμεῖ τῶν ἐπὶ γῆς τὸ κάλλιστον, οὐ κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύρμηκας ὑποπτέρους ἄξιον εἰπεῖν.

Aelius Aristides Rhet., Παναθηναϊκός Jebb page 121, line 7

καὶ πρῶτοι δὴ τῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον Ἑλλήνων ἀναβάντες εἰς Σάρδεις στρατιᾷ κοινῇ πορθήσαντες ὥχοντο· τέως δὲ ἐν Βαβυλῶνος τάξει καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ἑλλήνες Σάρδεις ἐθαύμαζον· λα- βὼν δὲ ταύτην πρόφασιν Δαρεῖος ἡσυχίαν ἄγειν οὐκ

71. http://en.wikipedia.org/wiki/Aelius_Aristides

5.70. AELIUS ARISTIDES

ἡδύ- νατο, ἀλλ' ἐξήταξε τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς δυνάμεις συνεκρό- τει, καὶ πᾶν μικρὸν ἦν αὐτῷ.

Aelius Aristides Rhet., Πρώμης ἐγκώμιον (0284: 014) "Aristides, vol. 1", Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 200, line 30

φόρτους μὲν ἀπ' Ἴν- δῶν, εἰ βούλει δέ, καὶ τῶν εὐδαιμόνων Ἀράβων, τοσού- τους ὁρᾶν ἔξεστιν ὥστε εικάζειν γυμνὰ τὸ λοιπὸν τοῖς ἐκεῖ λελεῖφθαι τὰ δένδρα καὶ δεῦρο δεῖν ἐκείνους ἐλθεῖν, ἐάν του δέωνται, τῶν σφετέρων μεταιτήσοντας· ἐσθῆτας δὲ αὖ Βαβυλωνίους καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἐπέκεινα βαρβάρου κόσμους πολὺ πλείους τε καὶ ῥᾶον εἰσαφικνουμένους ἢ εἰ ἐκ Νάξου ἢ Κύθνου Ἀθήναζε ἔδει κατᾶραι τῶν ἐκεῖ τι φέροντας.

Aelius Aristides Rhet., Πανηγυρικός ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ (0284: 016) "Aristides, vol. 1", Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 242, line 29

τοῦτο ὑπὲρ πᾶσαν μὲν Καυκάσου περίοδον, τοῦτο δ' ὑπὲρ Ἰνδοῦς ἀλίσκομένους καὶ Κασπίας πύλας, τοῦτο ὑπὲρ πάντα τὰνθρώπεια, τοῦτο τοῖς καλλίστοις ἐστὶ νικόντων καὶ ἃ προσήκει τῇ φύσει.

Aelius Aristides Rhet., Ἱεροὶ λόγοι γ' (0284: 025) "Aristides, vol. 1", Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 317, line 18

πρῶτον μὲν ἦν λέοντος ὀδόντα καῦσαι καὶ κόψαντα χρῆσθαι σμήγματι, δεύτερον δὲ ὅπῳ διακλύζειν τούτῳ δὴ τῷ χρήματι· μετὰ ταῦτα πέπερι, καὶ προσέθηκε θερμῆς οὔνεκα· ἐφ' ἅπασι δὲ στάχυς Ἰνδικὸς, σμήγμα καὶ οὗτος.

Aelius Aristides Rhet., Ἱεροὶ λόγοι δ' (0284: 026) "Aristides, vol. 1", Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 325, line 6

οὗτος καὶ τὸ πρόβλημα ἦν ὁ προβαλὼν· καὶ ἦν γε τὸ πρόβλημα τοιόνδε· μέμνημαι γάρ, ἅτε καὶ πρῶτον λα- βὼν· Ἀλεξάνδρου, φησὶν, ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβουλευεὶ Δημοσθένης ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασιν.

Aelius Aristides Rhet., Πρὸς Πλάτωνα περὶ ῥητορικῆς (0284: 045) "Aristides, vol. 2", Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 107, line 9

ὥσπερ γὰρ οἱ λέοντες καὶ ὅσα ἐντιμότερα τῶν ζῴων σπανιώτερα τῶν ἄλλων ἐστὶ τῇ φύ- σει, οὕτω καὶ κατ' ἀνθρώπους οὐδὲν οὕτω σπάνιον ὅσον ἄξιον προσειπεῖν ῥήτορα· εἷς δὲ ἀγαπητῶς καὶ δεύτερος ὥσπερ ὁ Ἰνδικὸς ὄρνις ἐν Αἰγυπτίοις ἡλίου περιόδοις φύε- ται.

Aelius Aristides Rhet., Αἰγύπτιος (0284: 048) "Aristides, vol. 2", Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 361, line 25

τὸ ἐν Σὺνῃ μὲν καὶ Ἐλεφαντίνῃ ὀκτῶ καὶ εἴκοσιν αἵρεσθαι πήχεις, περὶ δ' αὖ τὸ Ἰνδικὸν καὶ Ἀράβιον ἐμπόριον τὴν Κόπτον ἓνα καὶ εἴκοσι, καὶ πάλιν τούτων ἀφαιρεῖν ἑπτὰ καὶ τέτταρας καὶ δέκα ἄγειν τοὺς κατὰ Μέμφιν γνωρίμους καὶ πρὸς οὓς Ἕλληνες ἤδη λογίζονται, κάτω δ' ἐν τοῖς ἔλεσιν εἰς ἑπτὰ καταβαίνειν, εἴτα δὴ ἤκουον.

5.71 Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>

Ptolemy VIII Euergetes II[note 1] (Greek: Πτολεμαῖος Εὐεργέτης, Ptolemaĩos Euergetēs) (c. 182 BC – June 26, 116 BC), nicknamed Φύσκων, Physcon, was a king of the Ptolemaic dynasty in Egypt. ((Same guy?)From Wikipedia⁷²)

Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>, Fragmenta (1645: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 5

E LIBRIS PRIMO ET QUINTO.

Athenaeus X: Πολυπότης δὲ ἦν καὶ Ἀν- τίοχος ὁ βασιλεὺς, ὁ κληθεὶς Ἐπιφανής, ὁ ὁμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὑπομνημάτων καὶ τῷ πέμπτῳ, φά- σκων αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τρα- πέντα πολλὰ ἀναλίσκειν.

72. http://en.wikipedia.org/wiki/Ptolemy_VIII_Physcon

Chapter 6

Late Antique

Contents

3.1	Hellanicus of Mytilene	7
3.2	Hecataeus	9
3.3	Aeschylus	10
3.4	Democritus	10
3.5	Aristocrates	11
3.6	<i>Scholia In Aeschylum</i>	12
3.7	Hecataeus	13
3.8	Orphica, <i>Lithica kerygmata</i>	14
3.9	Herodotus	14
3.9.1	About Herodotus	14
3.9.2	Histories	16
3.9.3	νομὸς Ἰνδῶν	22
0.0.1	Law of the Indians	23
3.10	Ctesias of Cnidus	30
3.10.1	About Ctesias	30
3.10.2	Ἰνδ— appearing in testimonia and fragmenta	30
3.11	Ephippus Comic	45
3.12	Menander	45
3.13	Clearchus of Soli	46

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

3.14 Eudoxus of Cnidus	47
3.15 Aristoxenus	47
3.16 Aristoteles et Corpus Aristotelicum	48
3.17 Megasthenes	53

6.1 Calani Epistula (date ?)

? ⁽¹⁾

Calani Epistula, Epistula (0040: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Line 2

Φίλοι πείθουσι χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφοις, οὐδ’ ἐν ὕπνῳ
ἐορακότες ἡμέτερα ἔργα.

6.2 Corpus Hermeticum

The Hermetica are Egyptian-Greek wisdom texts from the 2nd and 3rd centuries CE,[1] which are mostly presented as dialogues in which a teacher, generally identified as Hermes Trismegistus (“thrice-greatest Hermes”), enlightens a disciple. The texts form the basis of Hermeticism. They discuss the divine, the cosmos, mind, and nature. Some touch upon alchemy, astrology, and related concepts. (From Wikipedia²)

Corpus Hermeticum, Νοῦς πρὸς Ἑρμῆν (1286: 011) “Corpus Hermeticum, vol. 1”, Ed. Nock, A.D., Festugière, A.-J. Paris: Les Belles Lettres, 1946, Repr. 1972. Section 19, line 2

καὶ οὕτω νόησον ἀπὸ σεαυτοῦ, καὶ κέλευσόν σου τῇ ψυχῇ εἰς Ἰνδικὴν πορευθῆναι,
καὶ ταχύτερόν σου τῆς κελεύσεως ἐκεῖ ἔσται.

-
1. <http://catalog.perseus.org/catalog/Atlg0040Calan>
 2. http://en.wikipedia.org/wiki/Corpus_Hermeticum

6.3. HIPPIATRICA

6.3 Hippiatrica

The Hippiatrica (Greek: *Ἱππιατρικά*) is a Byzantine compilation of ancient Greek texts, mainly excerpts, dedicated to the care and healing of the horse.[1] The texts were probably compiled in the 5th or 6th century AD by an unknown editor.[1] Seven texts from Late Antiquity constitute the main sources of the Hippiatrica: the veterinary manuals of Apsyrus, Eumelus (a veterinary practitioner in Thebes, Greece[2]), Hierocles, Hippocrates, and Theonnestus, as well as the work of Pelagonius (originally a Latin text translated into Greek), and the chapter on horses from the agricultural compilation of Anatolius.[3] Although the aforementioned authors allude to their classical Greek veterinary predecessors (i.e. Xenophon and Simon of Athens), the roots of their tradition mainly lie in Hellenistic agricultural literature derived from Mago of Carthage.[3] In the 10th century AD, two more sources from Late Antiquity were added to the Hippiatrica: a work by Tiberius and an anonymous set of Prognoseis and iaseis (Greek: *Πρόγνωσης και ἰάσεις*).[4] Content-wise, the sources in the Hippiatrica provide no systematic exposition of veterinary art and emphasize practical treatment rather than on aetiology or medical theory.[5] However, the compilation contains a wide variety of literary forms and styles: proverbs, poetry, incantations, letters, instructions, prooimia, medical definitions, recipes, and reminiscences.[6] In the entire Hippiatrica, the name of Cheiron, the Greek centaur associated with healing and linked with veterinary medicine, appears twice (as a deity) in the form of a rhetorical invocation and in the form of a spell; a remedy called a cheironeion (Greek: *χειρώνειον*) is named after the mythological figure.[7] Currently, the compilation is preserved in five recensions in twenty-two manuscripts (containing twenty-five copies) ranging in date from the 10th to the 16th century AD.[1] (From Wikipedia³)

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia (0738: 001) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 1”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1924, Repr. 1971. Chapter 4, section 14, line 3

Ἐκ τῶν ποδῶν ἀφαίμαξον τὸ ζῶον, εἶτα σμύρνης τρω- γλίτιδος γ<ο> δ', κρόκου γ<ο> ἕξ, κενταυρίου γράμματα δ', νάρ- δου στάχυος Ἰνδικῆς γ<ο> α', πεπέρεως λευκοῦ γ<ο> γ', σελινο- σπέρμου κοχλιάρια ε', μήκωνος γ<ο> α', προπόλεως γ<ο> α', μέ-

3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Hippiatrica>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

λιτος ξέστην ἓνα, καὶ νίτρου τὸ ἄρκου | συμμίζας, καὶ ποιή- σας ὡς μέγεθος λεπτο-
καρύου, καὶ λύσας ἐν ὕδατι χλιαρῷ ἐνὸς ξέστου, δίδου τῷ κάμνοντι ζῶν.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 11, section 2, line 3

Ἐὰν λευκωθῇ ὀφθαλμὸς ἀπὸ πληγῆς ἢ παρα|τρίψεως, σηπίας χρὴ ὄστρακον ξέ-
σαντα καὶ τρίψαντα μετὰ σμύρνης καὶ μέλιτος ὑποχρίειν· ἢ ἄλας ὀρυκτὸν ἢ Ἴνδικὸν
λεάναντα μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος ἡψημένου ὑποχρίειν· ἢ ψιμυθίου καὶ μέλιτος Ἀττι-
κοῦ μίξαντα ὑποχρίειν· ἢ σταφυλίνου ἀγρίου τὸ ἄνθος καὶ ἀνεμώνης τρίψας, ἔνσταζε
δις τῆς ἡμέρας.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 22, section 16, line 1

Λυκίου Ἴνδικοῦ ☒ δ', ναρδοστάχυος ☒ δ', σμύρνης, στύ- ρακος, κρόκου, πεπέρεως
λευκοῦ, ἀμώμου βότρυος, πεπέρεως μακροῦ ἀνὰ ☒ ε', κινναμώμου ☒ α', πάνακος ☒ α',
ἀκόρου ☒ β', μέλιτος ☒ β', σελίνου σπέρματος ☒ α', κασίας δαφνίτι- δος ☒ β', λιβάνου
ἄρρενικοῦ, καλάμου ἀρωματικοῦ, νάρδου Κελτικῆς ἀνὰ ☒ γ', ρόδων ξηρῶν λίτραν
μίαν, ἀννήσου, πε- τροσελίνου ἀνὰ ξέστην ἓνα, κροκομάγματος λίτραν μίαν, καὶ Λη-
μνίας ☒ δ'.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 45, section 1, line 8

εἰ δὲ μή, ὀποπάνακος ἢ σμύρνης ἢ σελίνου καρπὸν ἢ τὸ βρύον τὸ ἀπὸ τῶν Ἴνδῶν
ἢ χελιδόνιον, ὃ τι ἂν τούτων σχῆς.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 129, section 28, line 1

> κασίας γ<ο> α', νάρδου Ἴνδικῆς γ<ο> δ', κρόκου, κόστου, ἵρεως Ἰλλυρικῆς, καρ-
δαμώμου, πετροσελίνου, ἀργίου, πεπέρεως λευκοῦ, πρασίου, κενταυρίου, πάνακος,
<φοῦ Ποντικοῦ>, σχοινάνθης, ἀμώμου, ἐκάστου ἀνὰ γ<ο> α'.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 130, section 173, line 2

> νάρδου Συριακῆς ἢτοι Ἴνδικῆς, κρόκου Σικελικοῦ, σμύρνης τρωγλίτιδος, σχοι-
νάνθης, πεπέρεως μέλανος, πεπέ- ρεως λευκοῦ, κασίας μελαίνης, χαμαίδρυος, νάρ-
δου Κελτικῆς, κινναμώμου, κρομύων Ἴνδικῶν, ἀγαρικοῦ Ποντικοῦ, λιβάνου ἄρρενος,
ἵρεως λευκῆς, καλαμίνθης, λασάρου Ποντικοῦ, γεν- τιανῆς, πετροσελίνου ξηροῦ, κα-
σίας σύριγγος· πάντα ἐπ' ἴσης σταθμῷ τῷ δοκοῦντί σοι κόψας καὶ σήσας χρῶ.

Hippiatrica, Appendices ad hippiatrica Berolinensia (0738: 002) "Corpus
hippiatricorum Graecorum, vol. 1", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner,
1924, Repr. 1971. Appendix 8, line 30

μέλανος ☒ ας', ἐλενίου ☒ ας', ἐπιθύμου ☒ ας', εὐφορβίου ☒ ας', ἐρπύλου κόμειος ☒
ας', ἐρίφου αἵματος ξηροῦ ☒ ας', εὐζώμου σπέρματος ☒ ας', ἐλελίσφάκ[τ]ου ☒ ας', ἐλέ-
φαντος σπέρματος ☒ ας', ζαδῶριον ☒ ας', ζιγγιβέρεως ☒ ας', ζάνης ☒ ας', ἡλιοτροπίου
ρίζης ☒ ας', ἡδυχρόου μαλάγματος ☒ ας', θύμου Κρητικοῦ ☒ ας', θείου ἀπύρου καθαροῦ
☒ ας', θλάσπεως ☒ ας', θέρμων ☒ ας', ἰσχάδων ☒ ας', ἵρεως Ἰλλυρικῆς ☒ ας', ἱρυγγίου ☒
ας', ἰξοῦ κεδρέας ☒ ας', κόστου ☒ ας', κενταυρίου ☒ ας', κόμιος ☒ ας', κρομύου Ἴνδικοῦ
☒ ας', κασίας ναρδίνης ☒ ας', καλά- μου ἀρωματικοῦ ☒ ας', κολοκύνθης Ἀλεξανδρίνης

6.4. CYRIL OF ALEXANDRIA

ⲁϣ', καλα- μίνθης ὀρεινῆς ⲁϣ', κέρατος ἐλαφείου ⲁϣ', καπάρεως ῥίζης φλοιοῦ ⲁϣ', καστορίου ⲁϣ', κρόκου ⲁϣ', κυκλα- μίνου ⲁϣ', καδμείας βοτρυτίτιδος ⲁϣ', κασίας σύριγγος ⲁϣ', καρδάμου ⲁϣ', κινναμώμου ⲁϣ', κρομύου σπέρ- ματος ⲁϣ', καλάμου Συριακοῦ ⲁϣ', κασίας ἀσμαλίτιδος οὐγκία ⲁϣ'.

Hippiatrica, Fragmenta Timothei Gazaei (0738: 005) "Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 2, line 2

<Ἀρ[ρ]αβες> δὲ οἱ πρὸς τῷ ὄρει τῆς Ἰνδικῆς εὐμεγέθεις, φοίνικες, ὡς ἐπίπαν εἰπεῖν, τὴν χροιάν, ὑψαύχενες, τὴν προτομήν σύμμετρον καὶ εὐρυθμον ἔχοντες, τὴν κεφαλὴν [καὶ] ἡνομένην σχεδὸν τῷ τοῦ ἵππέως μετώπῳ, κυδροὶ καὶ δυσγαργάλιστοι, πολὺ τὸ τῆς ἵπποφυῖας ἔχοντες ὑπερήφανον, ὅξεῖς σφόδρα, ποδώκεις, γόνατα ὑγροί, τῇ ὀρμῇ τοῦ δρόμου ὅλους ἑαυτοὺς ἐπιδιδόντες, πηδῶντες κούφως μᾶλλον ἢ τρέχοντες, γοργοὶ τὸ βλέμμα, τὴν ἴριν κεκραμένην καὶ ὑδαρεστέραν ἔχοντες, τοὺς κενεῶνας συνεσταλμένοι καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἰσχυροὶ καὶ οὐ κεχυμένοι, <τὴν> ῥάχιν κοίλην ἔχοντες, πρὸς τὸ καῦμα μὴ ἀπαγορεύοντες, τῷ ἡλίῳ μᾶλλον χαίροντες,

Hippiatrica, Additamenta Londinensia ad hippiatrica Cantabrigiensia (0738: 007) "Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 18, line 3

ⲁϣ', λυκίου Ἰνδικοῦ ἕξαγ.

Hippiatrica, Additamenta Londinensia ad hippiatrica Cantabrigiensia Section 27, line 5

> Χαλκοῦ κεκαυμένου <γο> ϣ', καδμείας κεκαυμένης πεπλυμένης, ναρδοστάχυος, λίθου αἱματίτου, λυκίου Ἰνδικοῦ, κρόκου ἀνὰ ἕξαγ.

Hippiatrica, Excerpta Lugdunensia (0738: 008) "Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 141, line 4

> Περιστερ(ε)ῶνος ὀρθοῦ τοῦ χυλοῦ ⲁϣ' καὶ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ξηρᾶς κεκομμένης καὶ σεσημένης ⲁ', λίθου αἱματί[ς]του ⲁδ', λυκίου Ἰνδικοῦ ⲁβ', ὀποβαλσάμου ⲁβ', χολῆς αἰγὸς θηλείας ⲁδ', μέλιτος ⲁγ'.

6.4 Cyril of Alexandria

Cyril of Alexandria (Greek: Κύριλλος Ἀλεξανδρείας; c. 376 – 444) was the Patriarch of Alexandria from 412 to 444. He was enthroned when the city was at the height of its influence and power within the Roman Empire. Cyril wrote extensively and was a leading protagonist in the Christological controversies of the later 4th and 5th centuries. He was a central figure in

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

the First Council of Ephesus in 431, which led to the deposition of Nestorius as Patriarch of Constantinople.

Cyril was a scholarly archbishop and a prolific writer. In the early years of his active life in the Church he wrote several exegesis. Among these were: Commentaries on the Old Testament,[25] Thesaurus, Discourse Against Arrians Commentary on St. John's Gospel,[26] and Dialogues on the Trinity. In 429 as the Christological controversies increased, his output of writings was that which his opponents could not match. His writings and his theology have remained central to tradition of the Fathers and to all Orthodox to this day. (From Wikipedia⁴)

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores (4090: 001) "Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in xii prophetas, 2 vols.", Ed. Pusey, P.E. Oxford: Clarendon Press, 1868, Repr. 1965.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 328, line 19

ἐν μὲν γὰρ τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἱερουσαλήμ βαθεῖά τις ἔρημος ἐξευρύνεται, τερματίζεται γεμὴν πρὸς ἡῶ τε καὶ νότον πελάγεσιν Ἰνδικοῖς· πρὸς δύσιν δ' αὖ καὶ βορειότερα, τῇ Παλαιστινῶν γείτονι θαλάσσῃ, καὶ αὐτῇ δὲ προσκλυζούσῃ τῇ Αἰγυπτίων.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 366, line 9

ΑΜΩΣ γέγονεν αἰπόλος ἀνὴρ, καὶ ποιμενικοῖς ἔθεσί τε καὶ νόμοις ἐντεθραμμένος· ἐποιεῖτο δὲ τὰς διατριβάς ἐν ἐρήμῳ τῇ πρὸς νότον τῆς Ἰουδαίων χώρας, ἥ μέχρις ὄρων διήκει θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς, καὶ εἰς τὴν Περσῶν ἐκτείνεται γῆν, μυρία δὲ ὅσα βαρβάρων αὐτὴν καταβόσκειται γένη, ἔχει δὲ λίαν ἐπιτηδεῖως καὶ εἰς τὸ φέρβειν δύνασθαι τὰς οἰῶν ἀγέλας· εὐβοτος γὰρ καὶ πλατεῖα καὶ πολυειδεῖ τῇ πότῃ κατεστεμμένη.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 558, line 15

ἔοικε δὲ διὰ τούτων ἡμῖν ὁ λόγος τὰ Ἰνδικὰ κατασημαίνειν ἔθνη· νοτιώτατοι γὰρ οἱ Ἰνδοὶ καὶ αἱ τούτων χώραι.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 568, line 24

τινὲς μὲν οὖν οἶονται πόλιν διὰ τούτου κατασημαίνεσθαι τὴν παρ' Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς, καὶ ἔστι μὲν ὁμολογουμένως παρ' ἐκεί- νοις Θαρσεῖς· ἡ γοῦν σύμπασα τῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Θαρσεῖς σημαίνεται χώρα· πλὴν εἷς γε τὸ παρὸν οὐκ ἐκείνο οἶμαι βούλεσθαι δηλοῦν τὸν λόγον· ὅτι τοῖς ἀποπλεῖν ἐθέλου- σιν ἐπὶ τὰ Ἰνδῶν ἔθνη, γένοιτ' ἂν εἰκότως οὐ διὰ γε τῆς Ἰόπης ὁ πλοῦς, ἀλλὰ διὰ θαλάσσης μᾶλλον τῆς Ἐρυθρᾶς,

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Cyril_of_Alexandria

6.4. CYRIL OF ALEXANDRIA

εἰ μὴ ἄρα τις οἶοιτο τυχὸν βεβουλῆσθαι τὸν Προφήτην διὰ Περσῶν τε καὶ Ἀσσυρίων εἰς Αἰθίοπας τοὺς ἐσωτάτῳ ποιεῖσθαι τὴν ἀποδρομὴν.

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 44, line 7

διήρπαζον τὸ ἀργύριον καὶ διήρπαζον τὸ χρυσίον· ταῦτα δὲ ἦν ἡ ὑπό- στασις· Καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῶν, ἔοικε δὲ καὶ λίθους ἐν τούτοις ὀνομάζειν τὰς Ἰνδικὰς, ἐφ' αἷς δὴ μάλιστα βεβαρύνθαι φησὶν αὐτήν, καίτοι καὶ ἐφ' ἑτέροις σκεύεσιν ἀθύμως διακειμένην.

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 142, line 7

οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τε πρὸς ἡῶ καὶ νότον Αἰθίοπες τὴν Ἰνδικὴν προσοικούντες θάλασσαν, καὶ μέντοι καὶ Μαδιηναῖοι, καὶ αὐτοὶ τὴν ὁμορον οἰκοῦντες ἔρημον.

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 229, line

14

καὶ γοῦν ἐκκλησίαι πανταχοῦ, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καθηγηταὶ καὶ μυσταγωγοὶ καὶ θεῖα θυσιαστήρια, θύεται δὲ νοητῶς ὁ ἄμνός παρὰ τῶν ἁγίων ἱερουργῶν καὶ παρ' Ἰνδοῖς καὶ Αἰθίοψι.

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 419, line 4

τερματίζεται γὰρ ἡ τῶν Ἰουδαίων χώρα θαλάσση τε τῇ πρὸς νότον καὶ Ἰνδικῇ, καὶ τῇ καλουμένῃ Μέση τῶν ποταμῶν.

Cyrillus Theol., *Fragmenta in sancti Pauli epistulam ad Hebraeos* (4090: 006) “Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in D. Joannis evangelium, vol. 3”, Ed. Pusey, P.E. Oxford: Clarendon Press, 1872, Repr. 1965. Page 396, line 1

καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ προφήτης Δαυεὶδ ψάλλει που καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν ἐξ Ἰσραὴλ “Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῇ- “ρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.” προσεπάγει δὲ τούτοις, ποταμῷ Εὐφράτῃ καὶ μὴν καὶ θαλάσση τῇ πρὸς νότον καὶ Ἰνδικῇ τερματίζων τὴν Ἰουδαίων “Ἐξέτεινε τὰ “κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παρα- “φυάδας αὐτῆς.

Cyrillus Theol., *De adoratione et cultu in spiritu et veritate* Volume 68, page 484, line 12

λίθῳ γὰρ οἶμαι τῇ Ἰνδικῇ, τῷ ὑακινθίνῳ φημὶ, τὸ αἰθέριόν πως εἰκάζεται- ται σῶμα, αὐγῇ τε καὶ σκότῳ συμμιγές, καὶ ἐν βάθει πως ἔχον τὸ ὑδαροειδές, ὑποτρέμουσάν τε καὶ εὐ- διάχυτον ὑποφαῖνον τὴν ὄψιν.

Cyrillus Theol., *Expositio in Psalmos* (4090: 100); MPG 69. Volume 69, page 1181, line 43

Σαββᾶ πόλις τῆς Ἰνδίας, ἀφ' ἧς ἦλθεν ἡ βασίλισσα Νότου πρὸς Σολομῶντα.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* (4090: 103); MPG 70. Volume 70, page 88, line 44

Οὐκοῦν ἡ τοῦτό φησιν ὁ προφητικὸς ἡμῖν ἐν τούτοις λόγος, ἡ ἐκεῖνό που τάχα· Πλεῖστοι γὰρ τῶν βεβα- σιλευκότων τοῦ Ἰσραὴλ, ναῦς εἶχον ἐμπορικὰς, τὰ[ς] ἐκ τῆς

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἰνδῶν χώρας τε καὶ γῆς ἀποφερούσας αὐτοῖς, καὶ τὰ[ς] ἐξ ἐτέρων χωρῶν καὶ πόλεων· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ὁ πολὺς συναγῆγερτο πλοῦτος· ἐξ οὗ γεγόνασι ὑψηλοὶ, κέδροις τε καὶ δρυσὶν ἐν ἴσῳ, ὄρεσί τε καὶ πύργοις.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 357, line 22

Ὀλιγανδρή· σιν τοίνυν φησὶν οὕτω τὴν Βαβυλωνίων, καὶ ἅπασαν δὲ τὴν Ἀσσυρίων χώραν, ὡς δυσευρέτους γενέσθαι τοὺς ζῶντας ἐν αὐτῇ, καὶ τοσαύτην τῶν περιλειμμένων τὴν σπάνιν, ὅση καὶ λίθων Ἰνδικῶν, καὶ χρυσίου τοῦ δοκιμωτάτου.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 969, line 57

Αἰγύπτιοι τοῖ· νυν, καὶ τὰ τῶν Αἰθιοπῶν ἐμπορεῖα, τοῦτ' ἔστιν, αἱ Θηβαίων πόλεις, αἷς εἰσι πρόσκοικοί τε καὶ ἀγχιτέρμο· νες οἱ καλούμενοι Σαβαῖμ, τοῦτ' ἔστι, τὰ τῶν Αἰθιοπῶν, ἡγουν τῶν Ἰνδῶν ἔθνη (τάχα που τὴν κλησιν λαχόντες ὡς ἀπὸ γῆς τῆς Σαβᾶ τῆς βασιλευσάσης κατὰ καιροὺς τῆς αὐτῶν χώρας τε καὶ γῆς), ἐκοπίασαν, φησί· τὸ δὲ, Ἐκοπίασαν, διχῇ νοητέον· ἡ γὰρ ἐκεῖνο βούλεται δηλοῦν, ὅτι κεκμήκασιν οὐ φορητῶς, κατὰ γὰρ τὸν τοῦ πλανᾶσθαι καιρὸν ὡμῶς τυράννων κατεζευγμένοι τῷ Σατανᾷ, καὶ ταῖς τῶν δαιμονίων ἀγέλαις δουλεύοντες ἐξαιτοῦντι θυσίας, καὶ αὐτὰ τὰ αὐτῶν γεννήματα, υἱοὺς τέ φημι καὶ θυγατέρας· ἡγουν ὅτι πάλαι μὲν ἦσαν δεινοὶ καὶ ἄθραυστοι, καὶ οἶον

ὑπ-

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 972, line 28

τὸ] Χριστοῦ παρα· τείνει σέβας, καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν Σαβαῖμ, ἥτοι τῶν Ἰνδικῶν ἐθνῶν.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 1072, line 14

Διὰ γὰρ τοι τοῦτο τὴν Ἐκκλησίαν ἱματισμῷ διαchrύσῳ καὶ πεποικιλμένῳ κατακοσμεῖν ἔθος τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ· ὅνπερ γὰρ αἱ πολυειδεῖς καὶ πολυτελέστατοι τῶν λίθων, φημὶ δὴ τῶν Ἰνδικῶν, χρυσοῖς κανόσιν ἐνισχημέναι, θαυμαστόν τι καὶ ἀξιοθέατον ἐπιτελοῦσι κόσμημα· οὕτω καὶ αἱ τῶν ἁγίων ψυχαὶ τοῖς ἐξ ἀρετῶν αὐχήμασιν ἐξωραϊσμέναι, παιδρὸν ἀποστίλβουσι κάλλος τοῖς τῆς Θεότητος ὀφθαλμοῖς, ὥστε καὶ ἕκαστον εὐχαριστοῦντα τῷ Χριστῷ λέγειν· Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 1329, line 21

Γονιμωτάτη δὲ ἡ χώρα λιβανωτοῦ, χρυσοῦ τε καὶ λίθων τῶν Ἰνδικῶν.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 1332, line 40

Θαρ· σεῖς δὲ ἡ θεία Γραφὴ τὰς Ἰνδικὰς ὀνομάζει πλειστα· χοῦ· φασὶ δὲ εἶναι καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ Θαρσεῖς πόλιν ὠνομασμένην.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 1332, line 43

Οὐκοῦν ἐπειδήπερ αἱ τε νῆσοι, φησὶ, καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἰνδῶν ἡκοντες χώρας ἐμὲ ὑπέμειναν, τουτέστιν, ὑπέστησαν τὸν ἐπενεχθέντα αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ ζυγὸν, διὰ τοῦτο συρῶρεῖ

6.5. ACTA THOMAE

πανταχόθεν ἡ τῶν πι- στευόντων πληθὺς.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 1369, line 44

Ἐκάστην γὰρ ἁγίαν ψυχὴν, καὶ συλλήβδην τὴν Ἐκκλησίαν, τουτέστι, τὰ τῶν ἁγίων συστήματα, στεφάνῳ παρειαστέον ἐκ πολλῶν ἀνθέων συντεθει- μένω, ἡγουν διαδήματι βασιλικῷ, λίθοις Ἰνδικοῖς ἐκλάμποντι, καὶ πολυειδῶς ἔχοντι τὸ διαπρεπές· πλεῖστα δὲ ὅσα καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἀνδραγαθήματα, καὶ οὐχ εἷς μᾶλλον τῶν ἀύχημά- των ὁ τρόπος, πολὺς δὲ καὶ διάφορος.

6.5 Acta Thomae

The early 3rd-century text called Acts of Thomas is one of the New Testament apocrypha, portraying Christ as the "Heavenly Redeemer", independent of and beyond creation, who can free souls from the darkness of the world. References to the work by Epiphanius of Salamis show that it was in circulation in the 4th century. The complete versions that survive are Syriac and Greek. There are many surviving fragments of the text. Scholars detect from the Greek that its original was written in Syriac, which places the Acts of Thomas in Syria. The surviving Syriac manuscripts, however, have been edited to purge them of the most unorthodox overtly gnostic passages, so that the Greek versions reflect the earlier tradition.

Acts of Thomas is a series of episodic Acts (Latin *passio*) that occurred during the evangelistic mission of Judas Thomas ("Judas the Twin") to India. It ends with his martyrdom: he dies pierced with spears, having earned the ire of the monarch Misdaeus (Vasudeva I) because of his conversion of Misdaeus' wives and a relative, Charisius. He was imprisoned while converting Indian followers won through the performing of miracles.

Summary: The Acts of Thomas[1][2] connects Thomas, the apostle's Indian ministry with two kings, one in the north and the other in the south. According to one of the legends in the Acts, Thomas was at first reluctant to accept this mission, but the Lord appeared to him in a night vision and said, "Fear not, Thomas. Go away to India and proclaim the Word, for my grace shall be with you." But the Apostle still demurred, so the Lord overruled the stubborn disciple by ordering circumstances so compelling that he was forced to accompany an Indian merchant, Abbanes, to his native place in northwest India, where he found himself in the service of the Indo-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Parthian king Gundaphorus. The apostle's ministry resulted in many conversions throughout the kingdom, including the king and his brother.[1]

According to the legend, Thomas was a skilled carpenter and was bidden to build a palace for the king. However, the Apostle decided to teach the king a lesson by devoting the royal grant to acts of charity and thereby laying up treasure for the heavenly abode. Although little is known of the immediate growth of the church, Bar-Daisan (154–223) reports that in his time there were Christian tribes in North India which claimed to have been converted by Thomas and to have books and relics to prove it.[2] But at least by the year of the establishment of the Second Persian Empire (226), there were bishops of the Church of the East in northwest India, Afghanistan and Baluchistan, with laymen and clergy alike engaging in missionary activity.[3]

The Acts of Thomas identifies his second mission in India with a kingdom ruled by King Mahadeva, one of the rulers of a 1st-century dynasty in southern India. It is most significant that, aside from a small remnant of the Church of the East in Kurdistan, the only other church to maintain a distinctive identity is the Mar Thoma or "Church of Thomas" congregations along the Malabar Coast of Kerala State in southwest India. According to the most ancient tradition of this church, Thomas evangelized this area and then crossed to the Coromandel Coast of southeast India, where, after carrying out a second mission, he died in Mylapore near Madras. Throughout the period under review, the church in India was under the jurisdiction of Edessa, which was then under the Mesopotamian patriarchate at Seleucia-Ctesiphon and later at Baghdad and Mosul. Historian Vincent A. Smith says, "It must be admitted that a personal visit of the Apostle Thomas to South India was easily feasible in the traditional belief that he came by way of Socotra, where an ancient Christian settlement undoubtedly existed. I am now satisfied that the Christian church of South India is extremely ancient...".[4]

Although there was a lively trade between the Near East and India via Mesopotamia and the Persian Gulf, the most direct route to India in the 1st century was via Alexandria and the Red Sea, taking advantage of the Monsoon winds, which could carry ships directly to and from the Malabar coast. The discovery of large hoards of Roman coins of 1st-century Caesars and the remains of Roman trading posts testify to the frequency of that trade. In addition, thriving Jewish colonies were to be found at the various trading centers, thereby furnishing obvious bases for the apostolic witness.

6.5. ACTA THOMAE

Piecing together the various traditions, one may conclude that Thomas left northwest India when invasion threatened and traveled by vessel to the Malabar coast, possibly visiting southeast Arabia and Socotra en route and landing at the former flourishing port of Muziris on an island near Cochin (c. AD 51–52). From there he is said to have preached the gospel throughout the Malabar coast, though the various churches he founded were located mainly on the Periyar River and its tributaries and along the coast, where there were Jewish colonies. He reputedly preached to all classes of people and had about seventeen thousand converts, including members of the four principal castes. Later, stone crosses were erected at the places where churches were founded, and they became pilgrimage centres. In accordance with apostolic custom, Thomas ordained teachers and leaders or elders, who were reported to be the earliest ministry of the Malabar church. (From Wikipedia⁵)

Acta Thomae, Acta Thomae (2038: 001) “Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2”, Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 1, line 9

κατὰ κληρὸν οὖν ἔλαχεν ἡ Ἰνδία Ἰουδα Θωμᾶ τῷ καὶ Διδύμῳ· οὐκ ἐβούλετο δὲ ἀπελθεῖν, λέγων μὴ δύνασθαι μήτε χωρεῖν διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός, καὶ ὅτι Ἄνθρωπος ὢν Ἑβραῖος πῶς δύναμαι πορευθῆναι ἐν τοῖς Ἰνδοῖς κηρύξαι τὴν ἀλήθειαν;

Acta Thomae, Acta Thomae Section 1, line 15

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ διαλογιζομένου καὶ λέγοντος ὥφθη αὐτῷ ὁ σωτὴρ διὰ τῆς νυκτός, καὶ λέγει αὐτῷ· Μὴ φοβοῦ Θωμᾶ, ἀπελθε εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ κήρυξον ἐκεῖ τὸν λόγον· ἡ γὰρ χάρις μου ἐστὶν μετὰ σοῦ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 1, line 18

Ὁ δὲ οὐκ ἐπέειθετο, λέγων· Ὅπου βούλει με ἀποστεῖλαι ἀπόστειλον ἀλλαχοῦ· εἰς Ἰνδοὺς γὰρ οὐκ ἀπέρχομαι.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 2, line 2

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος καὶ ἐνθυμουμένου ἔτυχεν ἔμπορόν τινα εἶναι ἐκεῖ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἐλθόντα ᾧ ὄνομα Ἀββάνης, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Γουνδαφόρου ἀποσταλέντα καὶ ἐντολὴν παρ’ αὐτοῦ εἰληφότα τέκτονα πριάμενον ἀγαγεῖν αὐτῷ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 2, line 13

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὑπέ- δειξεν αὐτῷ τὸν Θωμᾶν ἀπὸ μακρόθεν, καὶ συνεφώνησεν μετ’ αὐτοῦ τριῶν λιτρῶν ἀσήμου, καὶ ἔγραψεν ὠνὴν λέγων· Ἐγὼ Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος ὁμολογῶ πεπρακέναι ἐμὸν δοῦλον Ἰούδαν ὀνόματι σοὶ τῷ Ἀββάνῃ ἐμπόρῳ Γουνδα- φόρου τοῦ βασιλέως τῶν Ἰνδῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 16, line 19

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Acts_of_Thomas

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν συνηθορίζοντο ἐκεῖ, ἕως ὅτε φήμης ἤκουσαν τοῦ ἀποστόλου, ὅτι ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰνδίας κατήχθη καὶ ἐκεῖ διδάσκει.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 17, line 2

Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ ἀπόστολος εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἰνδίας μετὰ Ἀββάνη τοῦ ἐμποροῦ, ἀπῆλθεν ὁ Ἀββάνης εἰς ἀσπασμὸν Γουνδαφόρου τοῦ βασιλέως, προσανήνεγκεν δὲ αὐτῷ περὶ τοῦ τέκτονος ὃν μετ' αὐτοῦ ἤγαγεν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 39, line 10

διαλεγομένου τῷ πλήθει πῶλος ὀνάδος ἦλθεν καὶ ἔστη ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εἶπεν· Ὁ δίδυμος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀπόστολος τοῦ ὑψίστου καὶ συμμύστης τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποκρύφου, ὁ δεχόμενος αὐτοῦ τὰ ἀπόκρυφα λόγια, ὁ συνεργὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ὃς ἐλευθερὸς ὢν γέγονας δοῦλος καὶ πραθεὶς πολλοὺς εἰς ἐλευθερίαν εἰσήγαγες· ὁ συγγενὴς τοῦ μεγάλου γένους τοῦ τὸν ἐχθρὸν καταδικάσαντος καὶ τοὺς ἰδίους λυτρωσαμένου, ὁ πρόφασις τῆς ζωῆς πολλοῖς γενόμενος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν· ἦλθες γὰρ πρὸς τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ διὰ τῆς σῆς ἐπιφανείας καὶ τῶν λόγων σου τῶν θεϊκῶν νῦν ἐπιστρέφονται πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε θεὸν τῆς ἀληθείας· ἀνελθὼν ἐπικαθίστητί μοι καὶ ἀναπάθητι ἕως ἂν εἰς τὴν πόλιν εἰσέλθῃς.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 42, line 7

γυνὴ δὲ τις πάνυ ὠραία αἰφνιδίως φωνὴν ἀφῆκε μεγίστην λέγουσα· Ἀπόστολε τοῦ νέου θεοῦ ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ δοῦλε τοῦ ἀγίου ἐκείνου καὶ μόνου ἀγαθοῦ θεοῦ· διὰ σοῦ γὰρ οὗτος κηρύσσεται ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν τῶν πρὸς αὐτὸν ἐρχομένων, καὶ διὰ σοῦ ἰατρεύεται τὰ σώματα τῶν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κολαζομένων, καὶ σὺ εἶ ὁ γεγωνὴς πρόφασις τῆς ζωῆς πάντων τῶν ἐπ' αὐτὸν ἐπιστρεφόντων· κέλευσόν με ἀχθῆναι ἔμπροσθέν σου ἵνα σοὶ ἀφηγήσωμαι τὰ συμβάντα μοι καὶ τάχα ἐκ σοῦ γένηταί μοι ἐλπίς, καὶ οὗτοι δὲ οἱ παρεστῶτές σοι εὐέλπιδες γένωνται μᾶλλον εἰς τὸν θεὸν ὃν κηρύσσεις.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 62, line 2

Τοῦ δὲ ἀποστόλου Ἰούδα Θωμᾶ καταγγέλλοντος ἐν πάσῃ τῇ Ἰνδίᾳ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ στρατηλάτης τις τοῦ βασιλέως Μισδαίου ἦλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· Ἀκήκοα περὶ σοῦ ὅτι μισθὸν παρὰ τινος οὐ λαμβάνεις, ἀλλ' ὅπερ καὶ ἔχεις τοῖς δεομένοις παρέχεις· εἰ γὰρ μισθοὺς ἐλάμβανες, ἀπέστειλα ἂν χρῆμα ἱκανόν, καὶ αὐτὸς ἐνθάδε οὐ παρεγενόμην· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδὲν διαπράττεται· πολλὰ γὰρ ὑπάρχοντά μοι εἰσιν καὶ πλούσιός εἰμι, εἷς τῶν πλουτούντων ἐν τῇ Ἰνδίᾳ· καὶ οὐδ' ὅλως ἡδίκησά ποτέ τινα· τὸ δὲ ἐναντίον μοι συνέβη· γαμετὴν ἔχω, καὶ ἔσχον ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, καὶ πάνυ διάκειμαι πρὸς αὐτήν, ὥς καὶ ἡ φύσις

Acta Thomae, Acta Thomae Section 101, line 8

Ὁ δὲ Χαρίσιος λέγει πρὸς τὸν βασιλέα· Καίνόν σοι ἔχω ὑφηγήσασθαι πρᾶγμα καὶ ἐρμηῖαν νέαν, ἣν Σιφῶρ ἤγαγεν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ, ἄνδρα τινὰ Ἑβραῖον μάγον, ὃν ἔχει καθεζόμενον ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ, ὃς οὐκ ἀφίσταται αὐτοῦ· πολλοὶ δὲ εἰσιν οἱ εἰσιόν-

6.5. ACTA THOMAE

τες πρὸς αὐτόν· οὕς καὶ διδάσκει νέον θεὸν καὶ νόμους νέους ἐντίθησιν αὐτοῖς τοὺς μή πω ἀκουσθέντας, λέγων· Ἀδύνατόν ἐστιν ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν εἰσελθεῖν ἢν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀπαλλαγῇτε ὑμεῖς τῶν ἰδίων γυναικῶν, ὁμοίως καὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἰδίων ἀνδρῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 108, line 10

προσευξάμενος δὲ καὶ καθεσθεις ἤρξατο λέγειν ψαλμὸν τοιοῦτον· Ὅτε ἤμην βρέφος ἄλαλον ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου βασιλείοις ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ τῶν τροφῶν ἀναπαυόμενος, ἐξ Ἀνατολῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐφοδιάσαντές με οἱ γονεῖς ἀπέστειλάν με· ἀπὸ δὲ πλούτου τῶν θησαυρῶν τούτων φόρτον συνέθηκαν μέγαν τε καὶ ἐλαφρόν, ὅπως αὐτὸν μόνος βαστάσαι δυνηθῶ· χρυσός ἐστιν ὁ φόρτος τῶν ἄνω, καὶ ἄσημος τῶν μεγάλων θησαυρῶν, καὶ λίθοι ἐξ Ἰνδῶν οἱ χαλκεδόνιοι, καὶ μαργαρίται ἐκ Κοσάνων· καὶ ὥπλισάν με τῷ ἀδάμαντι· καὶ ἐνέδυσάν με ἐσθῆτα διάλιθον χρυσοπάστον, ἣν ἐποίησαν στέργοντές με, καὶ στολὴν τὸ χρῶμα ξανθὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἡλικίαν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 116, line 4

Λέγοντος δὲ τοῦ Χαρισίου ταῦτα μετὰ δακρύων ἐκαθέζετο ἡ Μυγδονία σιωπῶσα καὶ εἰς τὸ ἔδαφος ἀφορῶσα· ὁ δὲ αὐθις προσελθὼν εἶπεν· Κυρία μου ποθεινοτάτη Μυγδονία, ὑπομνήσθητι ὅτι σὲ ἐκ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ γυναικῶν ὡς καλλίστην ἐπελεξάμην καὶ ἔλαβον, δυνηθεὶς ἐτέρας πολλῶ σου καλλίῳ εἰς γάμον συνάψαι ἐμαυτῷ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 116, line 8

μᾶλλον δὲ ψεύδομαι Μυγδονία· μὰ τοὺς γὰρ θεοὺς οὐκ ἂν ἔσται ἐτέραν κατὰ σὲ ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν εὐρεθῆναι χώρα· οὐαὶ δέ μοι διὰ παντός, ὅτι οὐδὲ λόγῳ ἀμείψασθαι θέλεις· ὕβριζε δέ μοι εἰ δοκεῖ σοι, ἵνα λόγον μόνον παρὰ σοῦ καταξιωθῶ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 117, line 26

μὴ οὖν ἀντὶ μηδενὸς θῆς τοὺς ἐμοὺς λόγους καὶ ποιήσης με ὄνειδος ἐν τοῖς Ἰνδοῖς.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 123, line 4

Ὁ δὲ Χαρίσιος ἅμα ἔωθεν πρὸς τὴν Μυγδονίαν ἤρχετο· εὗρεν δὲ αὐτὰς εὐχομένας καὶ λεγούσας· Νέε θεὸς ὃς ἤλθες διὰ τοῦ ξένου εἰς ἡμᾶς ὧδε· θεὸς ἐναπόκρυψε τῆς τῶν ἐν Ἰνδίᾳ οἰκητόρων· ὁ θεὸς ὁ δείξας τὴν σὴν δόξαν διὰ τοῦ ἀποστόλου σου Θωμᾶ· ὁ θεὸς οὗ τῆς φήμης ἀκούσασαι εἰς σὲ ἐπιστεύσαμεν· ὁ θεὸς πρὸς ὃν ἤλθομεν σωθῆναι· ὁ θεὸς ὁ διὰ φιλανθρωπίαν καὶ οἰκτιρμῶν κατελθὼν πρὸς τὴν ἡμετέραν σμικρότητα· ὁ θεὸς ὁ ἐπιζητήσας ἡμᾶς ὅτε αὐτὸν ἠγνοοῦμεν· ὁ θεὸς ὁ τὰ ὕψη ἔχων καὶ τὰ βάθη μὴ λανθάνων· σὺ ἀπόστρεψον τὴν μαρτίαν Χαρισίου ἀφ' ἡμῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 134, line 7

Μισδαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπολύσας Ἰούδαν δειπνήσας ἀπῆει οἴκαδε, διηγεῖτο δὲ τῇ γυναικὶ τὰ συμβεβηκότα τῷ οἰκείῳ αὐτῶν Χαρισίῳ λέγων· Ὅρα φησὶν τί γέγονεν ἐν τῷ ἀθλίῳ ἐκείνῳ· οἶδας δὲ καὶ αὐτὴ ὧ ἀδελφῇ μου Τερτία ὅτι οὐδέν ἐστιν ἀνδρὶ καλλίῳ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας ἐφ' ἣν ἀναπέπαυται· συνέβη δὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀπελθεῖν πρὸς τὸν φαρ- μακὸν ἐκεῖνον ὃν ἤκουσας τῇ Ἰνδῶν ἐπιδημήσαντα χώρα, τοῖς αὐτοῦ περιπεσεῖν φαρμάκοις καὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς δια- ζευχθῆναι· καὶ ἀπορεῖ ὃ πράξειεν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 136, line 8

Ἡ δὲ Μυγδονία λέγει αὐτῇ· Ἐν τῷ οἴκῳ ἐστὶν Σιφόρου τοῦ στρατηλάτου· καὶ γὰρ αὐτὸς γέγονεν πρόφασις πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ Ἰνδίᾳ σφζομένοις.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 171, line 2

Ἐπληρώθησαν αἱ πράξεις Ἰούδα Θωμᾶ τοῦ ἀπο- στόλου ἃς ἔπραξεν εἰς τὴν Ἰνδῶν, πληρῶν τὸ πρόσταγμα τοῦ πέμψαντος αὐτόν· ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Acta Thomae, Carmen animae (De margarita) (cod. Rom. vallicellanus B 35) (2038: 002) “L’hymne de la perle des actes de Thomas”, Ed. Poirier, P.–H. Louvain–La–Neuve: Université Catholique de Louvain, 1981; Homo religiosus 8. Line 7

μου βασιλείοις ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ τῶν τροφῶν ἀναπαυόμενος ἐξ Ἀνατολῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐφοδιάσαντές με οἱ γονεῖς ἀπέστειλάν με· ἀπὸ δὲ πλούτου τῶν θησαυρῶν τούτων φόρτον συνέθηκαν μέγαν τε καὶ ἐλαφρὸν ὅπως αὐτόν μόνος βα- στάσαι δυνηθῶ· χρυσὸς ἐστὶν ὁ φόρτος τῶν ἄνω καὶ ἄσημος τῶν μεγάλων θησαυρῶν καὶ λίθοι ἐξ Ἰνδῶν οἱ χαλκεδόνιοι καὶ μαργαρίται ἐκ Κοσάνων· καὶ ὥπλισάν με τῷ ἀδάμαντι· καὶ <ἐξέδυσάν> με ἐσθῆτα διάλιθον χρυσόπαστον * ἣν ἐποίησαν στέργον- τές με καὶ στολὴν τὸ χρῶμα ξανθὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἡλικίαν· σύμφωνα δὲ πρὸς ἐμὲ πεποιήκασιν ἐγκαταγράψαντες τῇ διανοίᾳ μου <τοῦ μή> ἐπιλαθέσθαι με· ἔφησάν τε· ἐὰν κατελθὼν εἰς Αἴγυπτον κομίσης ἐκεῖθεν τὸν ἕνα μαργαρίτην

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) (2038: 004) “Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2”, Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 16, line 14

μετὰ δὲ χρόνον ἤκου- σαν περὶ τοῦ ἀποστόλου ὅτι ἐν Ἰνδίᾳ ἐστὶν καὶ διδάσκει· καὶ ἀπελθόντες ἐβαπτίσθησαν ἀμφότεροι.

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) Section 16, line 17t

Πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ὅτε εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ τὸ ἐν οὐρανοῖς παλάτιον ὠκοδόμησεν.

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) Section 17, line 1

Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ Ἰνδίᾳ μετὰ Ἀβ- βάνη τοῦ ἐμποροῦ, εὐθέως ἀνήγαγεν τῷ βασιλεῖ περὶ τοῦ οἰκο- δόμου· ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐκέλευσεν εἰσελθεῖν τὸν Θωμᾶν.

6.6 Pseudo-Nonnus

6.7. JOANNES MALALAS

? (From Wikipedia⁶)

Pseudo-Nonnus, Scholia mythologica (3127: 001) “Pseudo-Nonniani in iv orationes Gregorii Nazianzeni commentarii”, Ed. Nimmo Smith, J. Turnhout: Brepols, 1992; Corpus Christianorum. Series Graeca 27. Oration 4, historia 74, line 3

Πᾶσα πόλις κατ’ ἐξαίρετόν τι εἶχεν ἰδίωμα, οἷον ἡ Θετταλῶν χώρα ἔσχε τοὺς ἵππους, ἡ Ἀθηναίων τὰ μέταλλα τοῦ ἀργύρου, ἡ Ἰνδία τὴν χρυσίτιδα ψάμμον, ὁμοίως καὶ ἡ Λακεδαίμων κύνας θηρευτικούς (ἐνθεν καὶ οἱ Λακωνικοὶ κύνες) καὶ γυναῖ- κας ἀνδρείας καὶ ἀπτοήτους.

6.7 Joannes Malalas

John Malalas or Ioannes Malalas (or Malelas) (Greek: Ἰωάννης Μαλάλας) (c. 491 – 578) was a Greek chronicler from Antioch. Malalas is probably a Syriac word for “rhetor”, “orator”; it is first applied to him by John of Damascus (the form Malelas is later, first appearing in Constantine VII).[1]

He wrote a Chronographia (Χρονογραφία) in 18 books, the beginning and the end of which are lost. In its present state it begins with the mythical history of Egypt and ends with the expedition to Roman Africa under the tribune Marcianus, Justinian’s nephew, in 563 (his editor Thurn believes it originally ended with Justinian’s death[4]); it is focused largely on Antioch and (in the later books) Constantinople. Except for the history of Justinian and his immediate predecessors, it possesses little historical value; the author, “relying on Eusebius of Caesarea and other compilers, confidently strung together myths, biblical stories, and real history.”[5] The eighteenth book, dealing with Justinian’s reign, is well acquainted with, and colored by, official propaganda. The writer is a supporter of Church and State, an upholder of monarchical principles. (However, the theory identifying him with the patriarch John Scholasticus is almost certainly incorrect.[6]) (From Wikipedia⁷)

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia (2871: 001) “Ioannis Malalae chronographia”, Ed. Dindorf, L. Bonn: Weber, 1831; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 42, line 5

6.

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Malalas

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὅστις καὶ πρὸς Πέρσας καὶ πρὸς Ἰνδοὺς καὶ εἰς πολλὰς χώρας ἀπῆλθε, καὶ πολεμῶν φαντασίας τινὰς θαυμάτων ἐδείκνυνεν, ἔχων καὶ στρατὸν μεθ' ἑαυτοῦ πολύν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 127, line 10

Μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ὁ Τιθὼν τις ὀνόματι ὑπὸ τοῦ Πριά- μου παρακληθεὶς πα- ραγίνεται, ἄγων Ἰνδοὺς ἐφίππους καὶ πεζοὺς καὶ Φοίνικας μαχιμωτάτους μετ' αὐτῶν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν Πολυδάμαντα.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 127, line 14

καὶ διὰ ναυτικοῦ στόλου ἦλθον πολλοὶ Ἰνδοὶ καὶ οἱ αὐτῶν βασιλεῖς· ἐδιωκοῦντο δὲ τασσόμενοι πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ πᾶς ὁ στρατὸς ὑπὸ τοῦ δυνατοῦ Μέμνο- νος, βασιλέως Ἰνδῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 128, line 14

καὶ πρὶν ἢ ἥλιον ἀνελθεῖν ἐξερχόμεθα οἱ Ἕλληνες ὀπλισάμενοι πάν- τες, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες καὶ ὁ Μέμνων, βασιλεὺς Ἰνδῶν, καὶ πάντα τὰ πλήθη αὐτῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 128, line 17

καὶ συμβολῆς γενομένης καὶ πολ- λῶν πεσόντων, ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Αἴας κελεύσας τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἄλλους ἀμύνασθαι Ἰνδοὺς καὶ Τρῶας, ὁρμᾷ κατὰ τοῦ Μέμνονος, βασιλέως Ἰνδῶν, τοῦ ἥρωος Ἀχιλλέως, τοῦ σοῦ γενέτου, ὅπισθεν συν- επισχύοντος τῷ Αἴαντι, ἑαυτὸν ἀποκρύ- πτων.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 154, line 5

καὶ ἀδημονῶν ἠβούλετο φυγεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 194, line 13

παρέλαβε δὲ καὶ πάντα τὰ Ἰνδικὰ μέρη καὶ τὰ βασίλεια αὐτῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξαν- δρος, λαβὼν καὶ Πῶρον τὸν βα- σιλέα Ἰνδῶν αἰχμάλωτον· καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ τῶν ἐθνῶν βα- σίλεια δίχα τῆς βασιλείας τῆς Κανδάκης τῆς χήρας τῆς βασι- λευούσης τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν· ἥτις συνελάβετο τὸν αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῷ τρόπῳ τούτῳ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 429, line 14

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις, ὡς προεῖπον, ἐβασίλευσεν ὁ θειό- τατος Ἰουστινιανός, τῶν δὲ Περσῶν βασιλεὺς Κωάδης ὁ Δα- ράσθενος, ὁ υἱὸς Περόζου, ἐν δὲ Ῥώμῃ Ἀλ- λάριχος, ἔκγονος τοῦ Οὐαλεμεριακοῦ, τῆς δὲ Ἀφρικῆς ῥῆξ Γιλδέριχ ὁ ἔκγονος Γινζι- ρίχου, τῶν δὲ Ἰνδῶν Αὐξουμιτῶν ἐβασίλευσεν Ἄνδας ὁ γεγονὼς χριστιανός, τῶν δὲ Ἰβήρων Σαμαναζός.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 3

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ συνέβη Ἰνδοὺς πολεμῆσαι πρὸς ἑαυ- τοὺς οἱ ὀνομαζόμενοι Αὐξουμίται καὶ οἱ Ὀμηρίται· ἡ δὲ αἰτία τοῦ πολέμου αὕτη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 9

οἱ δὲ πραγμα- τευταὶ Ῥωμαίων διὰ τῶν Ὀμηριτῶν εἰσέρχονται εἰς τὴν Αὐξού- μην καὶ ἐπὶ τὰ ἐνδότερα βασίλεια τῶν Ἰνδῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 9

6.7. JOANNES MALALAS

εἰσὶ γὰρ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν βασιλεία ἐπτὰ, τρία μὲν Ἰνδῶν, τέσσαρα δὲ Αἰ- θιό- πων, τὰ πλησίον ὄντα τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 10

Καὶ μετὰ τὴν νίκην ἔπεμψε συγκλητικούς αὐτοῦ δύο καὶ μετ' αὐτῶν διακοσίους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, δεόμενος τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ὥστε λαβεῖν αὐτὸν ἐπίσκοπον καὶ κληρικούς καὶ κατηχηθῆναι καὶ διδαχθῆναι τὰ χριστιανῶν μυστήρια καὶ φω- τι- σθῆναι καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν ὑπὸ Ῥωμαίους γενέσθαι.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 14

καὶ ἐπελέξαντο οἱ αὐ- τοὶ πρεσβευταὶ Ἰνδοὶ τὸν παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, ὀνόματι Ἰωάννην, ὄντα ἐνιαυτῶν ὡς ἐξήκοντα δύο.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 18

καὶ λαβόντες τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοὺς κληρικούς, οὓς αὐτὸς ἐπελέξατο, ἀπήγαγον εἰς τὴν Ἰνδικὴν χώραν πρὸς Ἄνδαν τὸν βασιλέα αὐτῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 22

ὁ δὲ Ἀρέθας φοβηθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον λίμιτον ἐπὶ τὰ Ἰνδικά.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 435, line 9

καὶ εὐθέως ἀπελθόντες Ἀρέθας ὁ φύλαρχος καὶ Γνούφας καὶ Νααμὰν καὶ Διονύ- σιος ὁ δοῦξ Φοινίκης καὶ Ἰωάννης ὁ τῆς Εὐφρατησίας καὶ Σεβαστιανὸς ὁ χιλιάρχος μετὰ τῆς στρατιωτικῆς βοηθείας· καὶ μαθὼν Ἀλαμούνδαρος ὁ Σα- ρακηνὸς ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη μεθ' ἧς εἶχε βοηθείας Σα- ρακηνικῆς.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 444, line 9

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνεφάνη ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσι δόγμα Μανιχαϊκόν· καὶ μαθὼν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἤγα- νάκτησεν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἀρχιμάγοι τῶν Περ- σῶν· ἦσαν γὰρ ποιήσαντες οἱ αὐτοὶ Μανιχαῖοι καὶ ἐπίσκοπον, ὀνόματι Ἰν- δαράζαρ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 447, line 12

ἔλαβε δὲ καὶ ὁ φύλαρχος Σαρακηνὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων πραῖδαν ἐξ αὐτῶν χιλιάδας εἴκοσι παίδων καὶ κορασίων· οὓς- τινες λαβὼν αἰχμαλώτους ἐπώλησεν ἐν τοῖς Περ- σικοῖς καὶ Ἰνδικοῖς μέρεσιν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 3

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ρου- φίνου τὴν παρὰ Κω- ἄδου, βασιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασι- λέως τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέλαβε τὰ βασιλεία αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἅντ' αὐτοῦ βα- σιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασιλεῖον ὑπ' αὐτόν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 9

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

καὶ ἀποπλεύσας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξάνδρειαν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 10

καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἤξιω- θη μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φιλίαν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 13

ὥς δὲ ἐξηγήσατο ὁ αὐτὸς πρεσβευτὴς, ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, ὑφηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βασιλικῆς τῶν Ἰνδῶν κατα- στάσεως ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψύας αὐτοῦ λινόχρυσά ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ὤμων φορῶν σχιαστὰς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε καὶ χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινό- χρυσον φακιόλιν ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ, καὶ ἴστατο ὑπεράνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἐχόντων ζυγὸν καὶ τροχοὺς δ', καὶ ἐπάνω, ὥς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμφιεσμένον χρυσεῖς

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 1

καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν βαστάζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 7

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων, κλίνας τὸ γόνυ προσεκύνησε· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστῆναι με καὶ ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 15

λύσας δὲ καὶ ἀναγνοὺς δι' ἐρμηνέως τὰ γράμματα, εὔρε περιέχοντα ὥστε ὀπλίσσασθαι αὐτὸν κατὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσιν αὐτῷ χώραν ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συν- ἀλλαγῆαι ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξε χάρας τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νείλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Ἀλεξαν- δρεῖα τὴν πραγματείαν ποιεῖσθαι.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 17

καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς Ἰν- δῶν Ἐλεσβόας ἐπ' ὅψει τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἰνδοὺς Σαρακηνοὺς, ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρᾳ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέξασθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ ἐκπορθῆσαι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευ- ομένην γῆν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 22

καὶ πάντων οὕτως προβάντων ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδοκῶς εἰρήνης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 459, line 3

κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

6.7. JOANNES MALALAS

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 477, line 7

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ πρεσβευτῆς Ἰνδῶν μετὰ δώρων κατεπέμφθη ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 478, line 22

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἔρριψε καὶ τὴν τρίτην ὑπατείαν ὁ αὐ- τὸς βασιλεύς, ἀνακα- λεσάμενος τοὺς πατρικίους Ὀλύβριον καὶ Πρόβον, ὄντας ἐν ἐξορίᾳ, δεδωκὼς αὐτοῖς πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. Ἰνδικτιῶνος ιβ' παρελήφθη ὁ ῥῆξ Ἀφρικῆς μετὰ τῆς αὐ- τοῦ γυναικὸς ὑπὸ Βελισαρίου· καὶ εἰσηνέχθησαν ἐν Κωνσταντινουπό- λει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 484, line 9

Ἰνδικτιῶνος ιγ' πρεσβευτῆς Ἰνδῶν κατεπέμφθη μετὰ καὶ ἐλέφαντος ἐν Κωνσταντι- νουπόλει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronologica (fort. auctore anonymo excerptorum chronologicorum) (2871: 002) "Ioannis Malalae chronographia", Ed. Dindorf, L. Bonn: Weber, 1831; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 14, line 5

Μετὰ γοῦν τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν τοῦ πύργου διάλυσιν μετα- στέλλονται οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε πάντας τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομέ- νους, καὶ διδόασιν αὐτοῖς ἔγγραφον τῶν τόπων τὴν κατανέμησιν, ἥνπερ ἐκ τοῦ πατρὸς Νῶε παρειλήφασιν, καὶ λαγχάνουσιν ἐκά- στῳ καὶ ταῖς ἐκάστου φυλαῖς καὶ πατριαῖς τόπον καὶ κλίματα καὶ χώρας καὶ νήσους καὶ ποταμοὺς κατὰ τὴν ὑποκειμένην ἔκθε- σιν, καὶ κατακληροῦνται τῷ μὲν πρωτοτόκῳ υἱῷ Νῶε Σὴμ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς καὶ Ῥινοκουρούρων τὰ πρὸς ἀνατολήν, τῷ δὲ Χάμ ἀπὸ Ῥινοκουρούρων ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς νότον, τῷ δὲ Ἰάφεθ ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς βορρᾶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronologica (fort. auctore anonymo excerptorum chronologicorum) Page 14, line 11

Αἱ δὲ λαχοῦσαι χῶραι τῷ μὲν Σὴμ εἰσὶν αὗται, Περσίς, Βακτριανή, Ὑρκανία, Βαβυ- λωνία, Κορδυαία, Ἀσσυρία, Με- σοποταμία, Ἀραβία ἢ ἀρχαία, Ἑλυμαῖς, Ἰνδική, Ἀρα- βία ἢ εὐδαίμων, κοίλη Συρία, Κομμαγενὴ καὶ Φοινίκη πᾶσα καὶ πο- ταμὸς Εὐφράτης· τῷ δὲ Χάμ Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατ' Ἰνδούς, ἐτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπο- ρεύεται ὁ ποταμὸς τῶν Αἰθιόπων, ἐρυθρὰ βλέπουσα κατ' ἀνατολάς, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρίς, Σύρτις, Λιβύη ἄλλη, Νουμιδία, Μασσυρίς, Μαυριτανία ἢ κατέναντι Γαδεύ- ρων· ἐν δὲ τοῖς κατὰ βορρᾶν τὰ παρὰ θάλασσαν ἔχει Κιλικίαν, Παμφυλίαν, Πισιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Κα- μαλίαν, Λυκίαν, Καρίαν, Λυδίαν, Μυσίαν ἄλλην, Τρωάδα,

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia (eclogae e cod. Paris. gr. 1336) (2871: 003) "Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecae regiae Parisiensis, vol. 2", Ed. Cramer, J.A. Oxford: Oxford University Press, 1839, Repr. 1967. Page 234, line 6

Ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀρφαξᾶδ ἀνε- φύει τίς Ἰνδὸς σοφὸς ἀνὴρ ἀστρονόμος, ὀνόματι Γανδουβάριος, ὅστις συνεγράψατο πρῶτος ἀστρονομίαν

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἰνδοῖς· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ, τῆς κρατησάσης τὴν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν Περσίδα, καὶ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ἀνεφάνη ἄνθρωπος γίγας τὸ γένος, ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Δόμνος, εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πλανήτου ἀστέρος Κρόνου.

6.8 Alexander romance

Alexander romance is any of several collections of legends concerning the mythical exploits of Alexander the Great. The earliest version is in Greek, dating to the 3rd century. Several late manuscripts attribute the work to Alexander's court historian Callisthenes, but the historical figure died before Alexander and could not have written a full account of his life. The unknown author is still sometimes called Pseudo-Callisthenes. (From Wikipedia⁸)

Anonymi Historici (FGrH), Alexandri historia (e cod. Sabbaitico 29) (1139: 006) "FGrH #151". Volume-Jacoby'-F 2b,151,F, fragment 1, line 96

ἦσαν δὲ αὐτῶι καὶ ἐλέφαντες ἡγμένοι ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς, ὧν ἡ παρασκευὴ τοῦτον εἶχεν τὸν τρόπον· πύργοι ξύλινοι κατεσκευασμένοι ἐπετίθεντο τοῖς νώτοις αὐτῶν, ἀφ' ὧν ἄνδρες ἀπεμάχοντο ἐν ὅπλοις, ὡς συμβαίνειν τοὺς ἀντιπαρατασσομένους διαφθεῖρεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἀπομαχομένων ἀνδρῶν διαφθειρομένους καὶ ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων πατουμένους.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri (1139: 007) "FGrH #153". Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 3

STRABON XI 5, 5: (Kleitarch. 137 F 16) καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔνδοξον θρυλῆ-θέντα καὶ ὁμολόγηται παρὰ πάντων, οἳ γε πλάσαντες ἦσαν οἱ κολακείας μᾶλλον ἢ ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλησιάζουσαν ἐκείνοις ἑῶιαν θάλατταν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὁρῶν.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 6

ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες [καὶ] Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐνταῦθα ἐμύθευσαν τὰ περὶ Προμηθεῆα καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἑὼ ἐγνώριζον οἱ τότε.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 8

8. http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_romance

6.9. JOANNES STOBAEUS

ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοῦς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὑστερογενῇ τὴν μυθοποιίαν ἐμφαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τὸν Προμηθεά λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 10

καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὁρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ὅρους καὶ τοῦνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίον Καυκάσου καὶ τὸν Προμηθεά παραδεδοσθαι δεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ, χαριεῖσθαι τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον, τοῦνομα τοῦ ὅρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 2, line 6

ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἴστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ † τριῶν, Μεγασθένης (III) δέ, ὅταν ἦι μέτριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχιστον.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 7, line 26

τὸ γὰρ αὐτ[ὸ γέγρα]φφα (?) καὶ ἐν το[.....] δο[.....]αρινδε καταλ[....]οις γυν[αι]κὸς [....]εν | [.....]α καὶ ἡ Στεροπὴ Ἀλέξανδρον αὐτόθ[..... |] ἀγέτειλε τῶν Φιλιππε[ίω]ν υἱῶν σφω[. |].. κεκληῖσθαι μᾶλλον [ἦ] εἶναι Ἀντίπ[α]τρος | [ποιεῖ αὐ]τὴν βασιλίδά' Ἀντίπατρος.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 9, line 15

διαπορουμένου δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ τού<των> νοήσαντα τὸν Ἰνδὸν εἰπεῖν, ὅτι τοῖς ἀπόροις τῶν ἐρωτημάτων ἀπόρους εἶναι καὶ τὰς ἀποκρίσεις συμβαίνει.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 15c, line 1

Σάνεια· πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος <ζ>.

6.9 Joannes Stobaeus

Joannes Stobaeus (/dʒou'ænis stou'bi:əs/;[1] Greek: Ἰωάννης ὁ Στοβαῖος; 5th-century CE), from Stobi in Macedonia, was the compiler of a valuable series

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

of extracts from Greek authors. The work was originally divided into two volumes containing two books each. The two volumes became separated in the manuscript tradition, and the first volume became known as the *Extracts* (*Eclogues*) and the second volume became known as the *Anthology* (*Florilegium*). Modern editions now refer to both volumes as the *Anthology*. The *Anthology* contains extracts from hundreds of writers, especially poets, historians, orators, philosophers and physicians. The subjects covered range from natural philosophy, dialectics, and ethics, to politics, economics, and maxims of practical wisdom. The work preserves fragments of many authors and works who otherwise might be unknown today.

Books 1 and 2

The first two books ("*Eclogues*") consist for the most part of extracts conveying the views of earlier poets and prose writers on points of physics, dialectics, and ethics.[3] We learn from Photius that the first book was preceded by a dissertation on the advantages of philosophy, an account of the different schools of philosophy, and a collection of the opinions of ancient writers on geometry, music, and arithmetic.[3] The greater part of this introduction is lost. The close of it only, where arithmetic is spoken of, is still extant. The first book was divided into sixty chapters, the second into forty-six, of which the manuscripts preserve only the first nine.[3] Some of the missing parts of the second book (chapters 15, 31, 33, and 46) have, however, been recovered from a 14th-century gnomology.[5] His knowledge of physics — in the wide sense which the Greeks assigned to this term — is often untrustworthy.[2] Stobaeus betrays a tendency to confound the dogmas of the early Ionian philosophers, and he occasionally mixes up Platonism with Pythagoreanism.[2] For part of the first book and much of the second, it is clear that he depended on the (lost) works of the Peripatetic philosopher Aetius and the Stoic philosopher Arius Didymus.[2] Books 3 and 4

The third and fourth books ("*Florilegium*") are devoted to subjects of a moral, political, and economic kind, and maxims of practical wisdom.[3] The third book originally consisted of forty-two chapters, and the fourth of fifty-eight.[3] These two books, like the larger part of the second, treat of ethics; the third, of virtues and vices, in pairs; the fourth, of more general ethical and political subjects, frequently citing extracts to illustrate the pros and cons of a question in two successive chapters.[2] (From Wikipedia⁹)

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Stobaeus

6.9. JOANNES STOBAEUS

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium (2037: 001) “Ioannis Stobaei anthologium, 5 vols.”, Ed. Wachsmuth, C., Hense, O. Berlin: Weidmann, 1–2:1884; 3:1894; 4:1909; 5:1912, Repr. 1958. Book 1, chapter 3, section 56, line 3

<Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περὶ Στυγός> (ap. Holsten., opusc. Porph. p. 148). Ἴνδοι οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου, τοῦ ἐξ Ἑμίσων ἐν τῇ Συρίᾳ [ἀφικομένου] Βαρδισάνῃ τῷ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι, ἐξηγήσαντο, ὥς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναι τινα λίμνην ἔτι καὶ νῦν παρ’ Ἰνδοῖς δοκιμαστήριον λεγομένην, εἰς ἣν, ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρνήται, <εἰσάγεται>.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 7

Ἴνδοι οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου, τοῦ ἐξ Ἑμίσων ἐν τῇ Συρίᾳ [ἀφικομένου] Βαρδισάνῃ τῷ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι, ἐξηγήσαντο, ὥς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναι τινα λίμνην ἔτι καὶ νῦν παρ’ Ἰνδοῖς δοκιμαστήριον λεγομένην, εἰς ἣν, ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρνήται, <εἰσάγεται>.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 26

Ἐκουσίων τοίνυν ἀμαρτημάτων δοκιμαστήριον Ἰνδοὺς τοῦτ’ ἔχειν τὸ ὕδωρ· ἀκουσίων δὲ ὁμοῦ καὶ ἐκουσίων καὶ ὅλως ὀρθοῦ βίου ἕτερον εἶναι, περὶ οὗ ὁ Βαρδισάνης τάδε γράφει· θήσω γὰρ τὰ· κείνου κατὰ λέξιν· “Ἐλεγον δὲ καὶ σπήλαιον εἶναι αὐτόματον, μέγα, ἐν ὅρει ὑψηλοτάτῳ σχεδὸν κατὰ μέσον τῆς γῆς, ἐν ᾧ σπηλαίῳ ἐστὶν ἀνδριάς, ὃν εἰκάζουσι πηχῶν δέκα ἢ δώδεκα, ἐστὼς ὀρθός, ἔχων τὰς χεῖρας ἡπλωμένας ἐν τύπῳ σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν δεξιὸν τῆς ὀψεως αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρικόν, τὸ δ’ εὐώνυμον θηλυκόν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς καὶ ὁ δεξιὸς ποῦς καὶ ὅλον τὸ μέρος

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 86

Ἄ μὲν οὖν Ἴνδοι ἱστοροῦσι περὶ τοῦ παρ’ αὐτοῖς δοκιμαστηρίου ὕδατος, ἔστι ταῦτα.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 40, section 1, line 122

Πρὸς γε μὴν ταῖς ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου πάλιν εἰσρέων ὁ Ὠκεανός, τὸν Ἰνδικόν τε καὶ Περσικὸν διανοίξας κόλπον, ἀναφαίνει τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διειληφώς.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 40, section 1, line 134

Ἐν τούτῳ γε μὴν νῆσοι μεγάλαι τυγχάνουσιν, αἷ [τε] δύο Βρετανικαὶ λεγόμεναι [καὶ] Ἀλβιον καὶ Ἰέρνη, τῶν προϊστορημένων μείζους, ὑπὲρ Κελτοὺς κείμεναι· τούτων δὲ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ Φοβέα [Εὐβοία] καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀράβιον κειμένη κόλπον.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 3, chapter 9, section 49, line 3

Ἐν Παιδαλίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ’ ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατέρχεται τῶν ἱερῶν.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 2, section 25, line 98

οἱ δὲ παῖδες παρ’ αὐτοῖς ὥσπερ μάθημα τὸ ἀληθεύειν διδάσκονται. Παρ’ Ἰνδοῖς ἂν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρακαταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ’ αὐτὸν αἰτιᾶται

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὁ πῖς- τεύσας.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 21

ἐπειδὴ δὲ οὐκ εὐδελόν ἐστιν ἄρτι γαμοῦντι, ὅποῖαι δὴ τινες τοῖς τρόποις αἱ γυναῖκες ἀναφανήσονται, Ἴνδοι οὕτω γαμοῦσι καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, καὶ οὐδεπώποτε ψευσθῆναι λέγονται.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 23

ἐκεῖνοι τοίνυν οἱ Ἴνδοι οὐχ ὅπως πλούτῳ καὶ δόξῃ ἔγημαν ἐνδ<όξ>ου ἀνδρὸς καὶ πλουσίου θυγατέρα, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν κόρην τὴν τε ὅψιν αὐτῆς καὶ τὸ κάλλος ἐπολυπραγμόνησαν, σοφία δὴ τινι τοῦτο γε, οὐκ ἀκολασία οὐδεμιᾶ, οὐδὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἡμῖν.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 39

περὶ μὲν οὖν τῶν Ἰνδῶν οὗτος ὁ λόγος κρατεῖ, ὥς καταμαντεύονται περὶ τῶν γυναικῶν πόρρωθεν, ὅποῖαί τινες ἔσονται.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 45

οὐ γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ τὰς καλὰς ἐγὼ προξενῶ, ἀλλ' ἐτέρως οὐκ ἔνι εἰπεῖν, ἐπόμενον τῷ Ἰνδῶν λόγῳ.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 28, section 19, line 36

ὥστ' οὔτε χρυσὸν ἀμφιθήσεται ἢ λίθον Ἰνδικὸν ἢ χώρης ἐόντα ἄλλης, οὐδὲ πλέξεται πο-λυτεχνίῃσι τρίχας, οὐδ' ἀλείψεται Ἀραβίης ὀσμῆς ἐμ-πνέοντα, οὐδὲ χρίσεται πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραίνουσα τοῦτο ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν πολιὴν τρίχα βαφαῖσι τεχνεωμένη, οὐδὲ λούσεται θα-μινά.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 36, section 22, line 1

Κλειτοφῶντος Ῥοδίου ἐν α' Ἰνδικῶν (Ibid. 25, 1. 3 l. c. p. 327).

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 36, section 22, line 3

Ἰνδὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 55, section 18, line 2

Τοῦ αὐτοῦ (fr. 143 M.). Ἴνδοι συγκατακαίουσιν, ὅταν τελευτήσωσι, τῶν γυναικῶν τὴν προσφιλεστάτην.

6.10 Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)

? “” (From Wikipedia¹⁰)

10.

6.11. FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS IMPERATOR

Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia Ad Hermogenis Status, Scholia ad Hermogenis librum περὶ στάσεων (2047: 001) “Rhetores Graeci, vol. 4”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1833, Repr. 1968. Volume 4, page 71, line 4

Εἴτα ἐπεὶ καὶ ἰατρῶν ἐστὶν ἐπὶ μέρους ζητήματα· οἷον τί μὲν τοῖς ἐν Ἰνδία συντελεῖ πρὸς ὑγείαν, τί δὲ τοῖς ἐν Σκυθία, προσέθηκε τὸ ἐκ τῶν παρ’ ἐκάστοις κειμένων· οὐ γὰρ ἐκ τούτων ἀμφισβητεῖ ὁ ἰατρός, ἀλλ’ ὁ ῥήτωρ· εἰ δὲ πολλάκις καὶ ῥήτορες καθολικὰ μεταχειρίζονται, ὥς ὁ Δημοσθένης· οἷον οὐκ ἔστιν ἐπιπορευόμενα καὶ ψευδόμενα δύναμιν βεβαίαν, κτήσασθαι· καὶ πάλιν πέρας γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ὁ θάνατος· καὶ παρ’ Αἰσχίνῃ· οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλούσιος πονηροῦ τρόπου περιεγένετο· εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι αἱ καθόλου ἐργασίαι τοῦ ἐπὶ μέρους ἐγένοντο.

Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia Ad Hermogenis Status, Scholia ad Hermogenis librum περὶ στάσεων Volume 4, page 747, line 25

καὶ ἐπὶ ζητημάτων δὲ φανερόν τὸ τοιοῦτον· οἷον Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβουλεύει Δημοσθένης ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων.

6.11 Flavius Claudius Julianus Imperator

Julian (Latin: Flavius Claudius Julianus Augustus, Greek: Φλάβιος Κλαύδιος Ἰουλιανὸς Αὐγούστος;[1] 331/332[2] – 26 June 363), also known as Julian the Apostate, as well as Julian the Philosopher, was Roman Emperor from 361 to 363 and a noted philosopher and Greek writer.[3] (From Wikipedia¹¹)

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον (2003: 001) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 28, line 33

Ὁ δὲ μικρὰ μὲν ἐνόμιζεν εἶναι τὰ παρόντα καὶ πόνον οὐ πολὺν τῆς σῆς συνέσεως καὶ ῥώμης κρατῆσαι, τοὺς Ἰνδῶν δὲ ἐσκόπει πλούτους καὶ Περσῶν τὴν πολυτέλειαν· [καὶ] τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν ἀνοίας καὶ θράσους ἐκ μικροῦ παντελῶς περὶ τοὺς κατασκόπους πλεονεκτήματος, οὓς ἀφυλάκτους ὅλη τῇ στρατιᾷ λοχίσας ἔκτεινεν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας (2003: 003) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 1, line 43

τοῦ τῶν Ἑλλήνων βασιλέως εἶναι ἐθέλοντα, ὥστε ὁ μὲν ἡτίμαζε τοὺς ἀρίστους, σὺ δὲ οἶμαι καὶ τῶν φαύλων πολλοῖς τὴν συγγνώμην νέμεις, τὸν Πιττακὸν ἐπαινῶν τοῦ

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Julian_%28emperor%29

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

λόγου, ὃς τὴν συγγνώμην τῆς τιμωρίας προϋτίθει, αἰσχυ- νοίμην <ἄν>, εἰ μὴ τοῦ Πη- λέως φαινοίμην εὐγνωμονέστερος καὶ ἐπαινοίην εἰς δύναμιν τὰ προσόντα σοι, οὔτι φημὶ χρυσὸν καὶ ἀλουργῇ χλαῖναν, οὐδὲ μὰ Δία πέπλους παμποι- κίλους, <γυναικῶν ἔργα Σιδωνίων>, οὐδὲ ἵππων Νισαίων κάλλη καὶ χρυσοκολλήτων ἀρμάτων ἀστρά- πτουςαν αἶγλην, οὐδὲ τὴν Ἰνδῶν λίθον εὐανθῇ καὶ χαρίεσσαν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 11, line 11

Ταύτην δὴ τὴν πόλιν στρατὸς ἀμήχανος πλήθει Παρθυαίων ξὺν Ἰνδοῖς περιέσχεν, ὀπηνίκα ἐπὶ τὸν τύραν- νον βαδίζειν προὔκειτο· καὶ ὅπερ Ἡρακλεῖ φασιν ἐπὶ τὸ Λερ- ναῖον ἰόντι θηρίον συνενεχθῆναι, τὸν θαλάττιον καρ- κίνον, τοῦτο ἦν ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς ἐκ τῆς ἡπείρου Τίγρητα διαβάς καὶ ἐπιτειχίζων τὴν πόλιν χώμασιν· εἶτα εἰς ταῦτα δεχόμενος τὸν Μυγδόνιον, λίμνην ἀπέφηνε τὸ περὶ τῷ ἄστει χωρίον καὶ ὥσ- περ νῆσον ἐν αὐτῇ συνεῖχε τὴν πόλιν, μικρὸν ὑπερεχουσῶν καὶ ὑπερφαινομένων τῶν ἐπάλλεων.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 11, line 40

Ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνδῶν εἶπετο, καὶ ἔφερεν ἐκ σιδήρου πύργους τοξοτῶν πλήρεις.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 12, line 2

Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Παρθυαῖοι κοσμηθέντες ὅπλοις αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι ξὺν τοῖς Ἰνδικαῖς θηρίοις προσῆγον τῷ τείχει, λαμπροὶ ταῖς ἐλπίσιν ὥς αὐτίκα μάλα διαρπασό- μενοι, καὶ ἐδέδοτό σφιν τοῦ πρόσω χωρεῖν τὸ σημεῖον, ὠθοῦντο ξύμπαντες, αὐτὸς τις ἐθέλων πρῶτος ἐσαλέσθαι τὸ τεῖχος καὶ οἴχεσθαι φέρων τὸ ἐπ' αὐτῷ κλέος, εἶναί τε οὐδὲν ἐτόπαζον δέος· οὐδὲ γὰρ ὑπομενεῖν σφῶν τὴν ὁρμὴν τοὺς ἔνδον ἡξίουσαν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 13, line 38

Ἑλλήνων μὲν Αἴαντε καὶ οἱ Λαπίθαι καὶ Μενεσθεὺς τοῦ τείχους εἶξαν καὶ περιεῖδον τὰς πύλας συντριβομένας ὑφ' Ἑκτορος καὶ τῶν ἐπάλλεων ἐπιβεβηκότα τὸν Σαρπη- δόνα· οἱ δὲ οὐδὲ διαρραγέντος αὐτομάτως τοῦ τείχους ἐνέδοσαν, ἀλλὰ ἐνίκων μαχό- μενοι καὶ ἀπεκρούοντο Παρ- θυαίους ξὺν Ἰνδοῖς ἐπιστρατεύσαντας· εἶτα ὁ μὲν ἐπιβάς τῶν νεῶν ἀπὸ τῶν ἱκρίων ὥσπερ ἐρύματος πεζὸς διαγωνί- ζεται, οἱ δὲ πρότερον ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐναυμάχουν· τέλος δὲ οἱ μὲν τῶν ἐπάλλεων εἶξαν καὶ τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἐνίκων ναυσὶ τε ἐπιόντας καὶ πεζῇ τοὺς πολεμίους.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 18, line 7

Καὶ εἰ βούλεσθε τὸ κεφάλαιον ἀθρόως ἐλεῖν τοῦ λόγου, ὑπομνήσθητε τῆς τοῦ Μα- κεδόνος ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς πορείας, οἱ τὴν πέτρην ἐκείνην κατῶκουν, ἐφ' ἣν οὐδὲ τῶν ὀρνίθων ἦν τοῖς κουφοτάτοις ἀναπτῆναι, ὅπως ἐάλω, καὶ οὐδὲν πλέον ἀκούειν ἐπι-

6.11. FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS IMPERATOR

θυμήσετε, πλὴν τοσοῦτον μόνον, ὅτι Ἀλέξανδρος μὲν ἀπέβαλε πολλοὺς Μακεδόνας ἐξελὼν τὴν πέτραν, ὁ δὲ ἡμέτερος ἄρχων καὶ στρατηγὸς οὐδὲ χιλιάρχον ἀποβαλὼν ἢ λοχαγόν τινα, ἀλλ' οὐδὲ ὀπλίτην τῶν ἐκ κατα- λόγου, καθαρὰν καὶ ἄδακρυν περιποιήσατο τὴν νίκην.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἡ περὶ βασιλείας Section 24, line 11

Ταύτην δὲ τῇ ψυχῇ φασιν ἐμφύεσθαι καὶ αὐτὴν ἀποφαίνειν εὐδαίμονα καὶ βασιλικὴν καὶ ναὶ μὰ Δία πολιτικὴν καὶ στρατηγικὴν καὶ μεγαλόφρονα καὶ πλουσίαν γε ἀληθῶς, οὐ τὸ Κολο- φώνιον ἔχουσιν χρυσίον, Οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐν- τὸς ἔργε Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, ὅτε ἦν ὀρθὰ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, οὐδὲ ἐσθῆτα πολυτελῆ καὶ ψήφους Ἰνδικὰς καὶ γῆς πλέθρων μυριάδας πάνυ πολλὰς, ἀλλὰ ὁ πάντων ἅμα τούτων καὶ κρεῖττον καὶ θεοφιλέστερον, ὁ καὶ ἐν ναυαγίαις ἔνεστι διασώσασθαι καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν δήμῳ καὶ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐπ' ἐρημίαις ἐν λησταῖς μέσοις καὶ ἀπὸ τυράννων βιαίων.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ ἀγαθωτάτου Σαλουστίου παραμυθητικὸς εἰς ἑαυτόν (2003: 004) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 5, line 57

Ταῦτα ἐννοοῦντες, τούτοις στρεφόμενοι τοῖς εἰδώλοις, τυχὸν οὐκ ὀνείρων νυκτερινῶν ἰνδάλμασι προσέ- ξομεν, οὐδὲ κενὰ καὶ μάταια προσβαλεῖ τῷ νῷ φαντάσματα πονηρῶς ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος κράσεως αἰσθησις διακει- μένη.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς κυνιστέον καὶ εἰ πρέπει τῷ κυνὶ μύθους πλάττειν (2003: 007) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 2.1”, Ed. Rochefort, G. Paris: Les Belles Lettres, 1963. Section 2, line 6

Εἰ δέ, ὥσπερ ἰππεῖς ἐν Θράκῃ καὶ Θετταλίᾳ, τοξόται δὲ καὶ τὰ κουφότερα τῶν ὅπλων ἐν Ἰνδίᾳ καὶ Κρήτῃ καὶ Καρίᾳ, τῇ φύσει τῆς χώρας ἀκολουθοῦντων οἶμαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, οὕτω τις ὑπολαμβάνει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἐν οἷς ἕκαστα τιμᾶται, μάλιστα παρὰ τούτων αὐτὰ καὶ πρῶτον εὐρῆσθαι.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς κυνιστέον καὶ εἰ πρέπει τῷ κυνὶ μύθους πλάττειν Section 16, line 9

Ἐπεὶ δὲ ἐδέδοκτο τῷ Διὶ κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνδοῦναι ἀρχὴν καταστάσεως ἐτέρας καὶ μεταβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τοῦ νομαδικοῦ βίου πρὸς τὸν ἡμε- ρώτατον, ἐξ Ἰνδῶν ὁ Διόνυσος αὐτοπτος ἐφαίνετο δαίμων, ἐπιφοιτῶν τὰς πόλεις, ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ στρατιὰν πολλὴν δαιμόνων τινὰ καὶ διδοὺς ἀνθρώποις κοινῇ μὲν ἅπασι σύμβολον τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸ τῆς ἡμερίδος φυτόν, ὑφ' οὗ μοι δοκοῦσιν, ἐξημερωθέντων αὐτοῖς τῶν περὶ τὸν βίον, Ἕλληνες τῆς ἐπωνυμίας αὐτὸ ταύτης ἀξιῶσαι, μητέρα δὲ αὐτοῦ προσειπεῖν τὴν Σεμέλην διὰ τὴν πρόρ- ρησιν, ἄλλως τε καὶ τοῦ θεοῦ τιμώντος αὐτὴν ἅτε πρῶτην ἱερόφαντιν τῆς ἔτι μελλούσης ἐπιφοιτήσεως.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Συμπόσιον ἢ Κρόνια sive Caesares (2003: 010) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 2.2”, Ed. Lacombrade, C. Paris: Les Belles Lettres, 1964. Section 25, line 29

Ἐγὼ δὲ ἐν οὐδὲ ὅλοις ἐνιαυτοῖς δέκα πρὸς τούτοις καὶ Ἰνδῶν γέγονα κύριος.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Συμπόσιον ἢ Κρόνια sive Caesares Section 31, line 32

Ἀλλ’ ἡνίκα,» εἶπεν, «ἐν Ἰνδοῖς ἐτρώθης καὶ ὁ Πευκέστης ἔκειτο παρὰ σέ, σὺ δὲ ἐξήγου ψυχορραγῶν τῆς πόλεως, ἄρα ἦττων ἦσθα τοῦ τρώσαντος, ἢ καὶ ἐκείνον ἐνίκας;

6.12 Asterius of Amasea

Saint Asterius of Amasea (c. 350 – c. 410 AD)[1] was made Bishop of Amasea between 380 and 390 AD, after having been a lawyer.[1][2] He was born in Cappadocia and probably died in Amasea in modern Turkey, then in Pontus. Significant portions of his lively sermons survive, which are especially interesting from the point of view of art history, and social life in his day. Asterius, Bishop of Amasea is not to be confused with the Arian polemicist, Asterius the Sophist.[2]

Asterius of Amasea was the younger contemporary of Amphilochius of Iconium and the three great Cappadocian Fathers.[2] Little is known about his life, except that he was educated by a Scythian slave. Like Amphilochius, he had been a lawyer before becoming bishop between 380 and 390 AD, and he brought the skills of the professional rhetorician to his sermons.[3] Sixteen homilies and panegyrics on the martyrs still exist, showing familiarity with the classics, and containing an unusual concentration of details of everyday life in his time. One of them, Oration 4: *Adversus Kalendarum Festum* attacks the pagan customs and abuses of the New Years feast, denying everything that Libanius had said supporting it - see Lord of Misrule for extensive quotations. That sermon was preached on January 1, 400 AD, which provides the main evidence, with a reference in another to his great age, to the dating of his career.[4]

Texts

An English translation exists of five sermons by Asterius, which were published in 1904 in the US under the title “Ancient Sermons for Modern

6.13. STEPHANUS MED.

Times”, and issued as a reprint in 2007. This is the main portion of his works to exist in English, and has been transcribed online.[2][12] Oration 11 has also been translated.[13]

Other sermons by Asterius of Amasea existed in the time of Photius, who referred to a further ten sermons not now known in Bibliotheca codex 271.[2] One of these lost sermons indicates that Asterius lived to a great age.[2]

Fourteen genuine sermons have been printed by Migne in the Patrologia Graeca 40, 155–480, with a Latin translation.[2] along with other sermons “by Asterius” that were written by Asterius the Sophist. Another two genuine sermons were discovered in manuscript at Mount Athos by M. Bauer. Those two were first printed by A. Bretz (TU 40.1, 1914). Eleven sermons have also been translated into German.[2] (From Wikipedia¹²)

Asterius Scr. Eccl., Homiliae 1–14 (2060: 001) “Asterius of Amasea. Homilies i–xiv”, Ed. Datema, C. Leiden: Brill, 1970. Homily 1, chapter 5, section 3, line 6

Αὔξουσα γὰρ καθ’ ἡμέραν ἐπὶ τὸ περιεργότερον ἡ τρυφή ἤδη καὶ τῶν ἐξ Ἰνδικῆς ἄρωμάτων παρεγγέει τοῖς ὄψοις, καὶ μᾶλλον τῶν ἱατρῶν οἱ μυροπῶλαι τοῖς μαγείροις ὑπηρετοῦσιν.

6.13 Stephanus Med.

7th century? Don’t confuse with Stephanus Phil. (also 7th c).

” (From Wikipedia¹³)

Stephanus Med., Phil., Collyrium ophthalmicum (olim sub auctore Stephano Archiatro) (0724: 003) “Index lectionum in universitate litterarum Vratislaviensi per hiemem anni 1888–1889”, Ed. Studemund, W. Breslau: Breslau University Press, 1889. Page 13, line 7

ἀκαίρως γὰρ οὐδὲν ὀνίνησιν· ἀλλὰ καὶ ὀδύνην μεγάλην ἐργάζεται τῷ διατείνειν τοὺς χιτῶνας· χρεῖα οὖν ἐν ἀπόροις εὐρεῖν· καὶ διὰ τοῦτο πρῶτον μὲν τοῦ ὅλου σώματος πρόνοιαν ποιήσασθαι χρηὴ ἤτοι δια (sic) φλεβοτομίας· ἢ καθάρσεως, ἢ δι’ ἀμφοτέρων εἰ δέοι· εἴτα τῆς κεφαλῆς· μετὰ δὲ ταύτης πρόνοιαν καὶ τὴν πρόσφορον δίαιταν χρήσασθαι τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ· (manus recens in margine adscripsit: Comp, id est Compositio) ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ τοιαύδε· πομφόλυγος πεπλυμένης ☒ <β>· ἀμύλου καλῶς πεπλυμένου προσφάτου καὶ ἀποίου ☒ <ε>· καδμίας κεκαυμένης (inc. fol. 323) καὶ πεπλυμένης ☒ <δ>· μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <γ>· ψιμμιθίου

12. http://en.wikipedia.org/wiki/Asterius_of_Amasia

13.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πεπλυμένου <α>· λίθου αίματίτου <ζ>· όπίου <α>· ρόδων χυλοῦ <γ>· λιβά-
νου <α>· κρόκου τὸ· ἀλόης ίνδικῆς· ώσαύτως σμύρνης <α>· σαρκοκόλλης
πεπλυμένης <η>· σάχαρος πεφωγμένου <γ>· τραγακάνθης <β>· άποβραχείσης
έν χυλῶ τήλεως· ἔστι δὲ ό μὲν πεπλυμένος ποφόλυξ (sic)· ξηραίνων άδήκτως· εἴπερ τι
καὶ ἄλλως ἔστι· καὶ διὰ τοῦτο χρώμεθα αὐτῶ πρὸς τὰ λεπτὰ καὶ δριμέα ρεύματα· ἔτι
δὲ καὶ πρὸς ἔλκη πρὸς τούτοις ό πομόλυξ ἔχει βραχὺ τι καὶ στυπτικόν· ἡ δὲ άρίστη
καδμία καυθεῖσα καὶ πλυθεῖσα άδηκτοτάτη γίνεται φάρμακον· ἔχει δὲ τι βραχὺ καὶ
ρύπτικόν· ἔάν τε μετὰ τὴν καύσιν (sic)· ἔάν τε καὶ χωρὶς ταύτης πλυθῇ.

6.14 Joannes Philoponus

Jump to: navigation, search

John Philoponus (play /fɪˈlɒpənəs/; Ancient Greek: Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος; 490 – 570) also known as John the Grammarian or John of Alexandria, was a Christian and Aristotelian commentator and the author of a considerable number of philosophical treatises and theological works. A rigorous, sometimes polemical writer and an original thinker who was controversial in his own time, John Philoponus broke from the Aristotelian–Neoplatonic tradition, questioning methodology and eventually leading to empiricism in the natural sciences.

He was posthumously condemned as a heretic by the Orthodox Church in 680–81 because of what was perceived of as a tritheistic interpretation of the Trinity. (From Wikipedia¹⁴)

Joannes Philoponus Phil., In Aristotelis meteorologicorum librum primum commentarium (4015: 005) “Ioannis Philoponi in Aristotelis meteorologicorum librum primum commentarium”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1901; Commentaria in Aristotelem Graeca 14.1. Volume 14,1, page 17, line 33

λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ Ἰνδῶν Ἀριστοτέλει γράψαι, ὡς ἕτεροί φασιν, ἐκ Βαβυλῶνος ὡς καὶ οἱ ένταῦθα σοφοὶ σώματος ἑτέρου φασὶν εἶναι τὸν οὐρανόν.

Joannes Philoponus Phil., De opificio mundi (4015: 011) “Joannis Philoponi de opificio mundi libri vii”, Ed. Reichardt, W. Leipzig: Teubner, 1897. Page 89, line 14

– ἀλλ’ ἴστω ὡς οὐχ ἡ αὐτὴ παρὰ πᾶσιν οὔτε ἡμέρα ἔστιν ἀπαραλλάκτως, οὔτε νύξ· ἡ γὰρ παρ’ ἡμῖν τρίτη φέρε τῆς ἡμέρας ὥρα παρ’ Ἰνδοῖς μὲν ἕκτη τυ- χὸν οὔσα

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Philoponus

6.14. JOANNES PHILOPONUS

τυγχάνει, τοῖς δὲ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρώτη φέρε, εἰ οὕτω τύχοι, καὶ ἄλλως παρ' ἄλλοις· οὔτε γὰρ παρὰ πᾶσιν αἱ αὐταὶ εἰσιν ἀνατολαὶ καὶ δύ- σεις, ὥς ἐκ τῶν ἐκλείψεων ἡλίου τε καὶ σελήνης ὑπάρχει δῆλον, οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν φαινομένων παρὰ πᾶσιν ὥραν.

Joannes Philoponus Phil., *De opificio mundi* Page 126, line 7

μεθόδῳ ληπτῇ τοῖς ἐθέλουσι τὰ περὶ αὐτοὺς τοὺς φωστήρας συμβαίνοντα προλέγοντες καὶ εἰς ἔργον ἐπ' ὅψεσι πάντων δεικνύντες ἐκβαίνοντα, τὸν τε χρόνον καθ' ὃν ἐκλείπειν ἄρχονται, τὸν τε μέσον καὶ τὸν ἔσχατον, ἐκ μέρους τε ποίου τῶν φωστήρων ἢ τοῦ φωτὸς αὐτῶν ἄρχεται κρύψις καὶ μέχρι τίνος πρόεισι, πόθεν τε ἀνακαθαίρεσθαι ἄρχονται καὶ ποῦ λήγουσι, καὶ διὰ τί μιᾶς οὔσης τῆς ἐκλείψεως μὴ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν ἐκάστῳ τόπῳ ἢ αὐτὴ γινομένη φαίνεται, ἀλλὰ παρ' Ἰνδοῖς μὲν ἐνάτην ὥραν τυχόν, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ πέμπτην φέρε ἢ ἀπλῶς ἐλάττονα, τοῖς δὲ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν τρίτην ἢ δευτέραν, εἰ οὕτως ἢ μέ-θοδος εὖροι, τοῖς δὲ ἐπὶ τὸ δυτικώτερον ἔτι πρώτην τυχόν ἢ ὑπὸ γῆν ἔτι τοῦ φωστήρος ὄντος, τῆς αἰτίας ἐκάστου τούτων τοῖς ἐθέλουσι μαθεῖν ληπτῆς οὔσης· οἱ οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δι' ἐπιστήμης ἐγνωκότες καὶ αὐταῖς ὅψεσι τοῖς φαινομένοις ἐπιστήσαντες, ὅταν ἐντύχωσιν τοῖς τοῦ καλοῦ Θεοδώρου ἢ τινος τῶν κατ'

Joannes Philoponus Phil., *De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus* (4015: 012) "Iohannis Philoponi de vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus", Ed. Daly, L.W. Philadelphia: American Philosophical Society, 1983. Recensio a, alphabetic letter iota, entry 4, line 1

<Ἰέρων>· τὸ κύριον παροξύνεται, <ιέρων>· ὁ ἀνατεθήμενος, ἢ μετοχὴ περισπᾶται. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., *De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus* Recensio a, alphabetic letter iota, entry 4, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., *De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus* Recensio b, alphabetic letter iota, entry 9, line 1

<ἰωνιά>· ὁ τόπος τῶν ἰων ὀξύνεται, <Ἰωνία>· ἡ κακία† ἢ ἡ χώρα παροξύνεται. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., *De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus* Recensio b, alphabetic letter iota, entry 9, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., *De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus* Recensio c, alphabetic letter iota, entry 6, line 1

<Ἰων>· τὸ κύριον, <ἰών>· ὁ πορευόμενος, <ἰών>· ὁ ἰοῦ ἀνάμεστος. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio c, alphabetic letter iota, entry 6, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio d, alphabetic letter iota, entry 7, line 1

<ἶδε>· τὸ ῥῆμα τὸ προστακτικὸν τὸ σημαῖνον τὸ θεάσασθαι <ἰδού>· τὸ ἐπίρρημα.
<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio d, alphabetic letter iota, entry 7, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio e, alphabetic letter iota, entry 3, line 1

<Ἰέρων>· κύριον, <ιερῶν>· τῶν πραγμάτων. <Ἰνδος>· ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio e, alphabetic letter iota, entry 3, line 1

<Ἰνδος>· ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· ἐθνικόν.

6.15 Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria

Date? “” (From Wikipedia¹⁵)

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria (0092: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 1, line 5

Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ Γάγγου ποτα-
μοῦ ἐκβολῆς, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἑωθινωτάτου, ἐπὶ
τὸ δυτικώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν Ἰερὸν, τῆς Λυσι-
τανίας δ' ἐστὶν ἄκρον· τόδ' ἐστὶ τῶν Ἡρακλέους στηλῶν δυτικώτερον σταδίους πού
τρισχιλίοις.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 19, line 10

Ταύτης δὲ ἔχεται πρὸς ἀνατολὰς ἡ Σκυθία· αὕτη δὲ περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς οὐ σφόδρα
πλατύνεται, περὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς καὶ πάνυ· ὀλίγου γὰρ δεῖν συνάπτει τῇ Ἰνδικῇ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 24, line 3

Τὴν δὲ λοιπὴν τὴν μέχρι τῶν Θινῶν ἡπειρον ἅπασαν, πλείστην οὖσαν καὶ ὑπὸ
πολλῶν ἐθνῶν κατοικουμένην, Ἰνδοὶ κατανέμονται, ἀφορίζομένην πρὸς μὲν ἀνατο-

15.

6.15. ANONYMI GEOGRAPHIAE EXPOSITIO COMPENDIARIA

λαῖς Σίναις, πρὸς δὲ ταῖς δύσεσι Γεδρωσίᾳ, πρὸς δὲ ταῖς ἄρκτοις Παροπανισάδαις καὶ Ἀραχωσίᾳ, Σογδιανοῖς τε καὶ Σάκαις, Σκυθία τε καὶ τῇ Ση- ρικῇ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 25, line 2

Ἔστι δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ταύτης κατὰ μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος μεγίστη νῆσος, ἡ πάλαι μὲν Σιμοῦνδα καλουμένη, νῦν δὲ Σαλική, ἐν ἣ φασὶ πάντα γίνεσθαι τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν τὴν βιωτικὴν, ἔχειν τε παντοῖα μέταλλα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν ἄνδρας μαλ- λοῖς γυναικεῖοις ἀναδεῖσθαι τὰς κεφαλὰς· κατὰ δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἡ Κύπρος.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 26, line 13

Τῶν δὲ ἐν αὐ- ταῖς ἐθνῶν, τῆς μὲν Εὐρώπης μεγίστη ἐστὶν Ἰσπανία τε καὶ Ἰτα- λία, Γερμανία τε καὶ Σαρματία, τῶν δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ ἢ τε Ἀφρική καὶ ἡ Αἴγυπτος, καὶ τῶν Ἀσιανῶν παρὰ πάντα μὲν ἰδίως ἡ Ἰνδική, μεγίστη δὲ καὶ Σκυθία Σηρική τε καὶ ἡ Εὐδαίμων.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 28, line 5

Ἔστι δὲ καὶ τῶν ὁρῶν μέγιστα, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ὁ τ' Ἰμάϊος καὶ τὰ Ἡμῶδαι καὶ τὰ Καυκάσια· ταῦτα δὲ καὶ τὰ Ῥίπαιά φασὶ παρὰ πάντα ὑψηλότατα εἶναι· μέγιστον δ' ὄρος καὶ ὁ Παροπάνισος καὶ ὁ Ταῦρος, τῶν τε κατὰ τὴν Ἰνδικὴν τὰ πλεῖστα· τῶν δὲ Λιβυκῶν ὑψηλότατα μὲν ὁ τε μέγας Ἄτλας καὶ τὸ τῶν Θεῶν ὄχημα, μεγάλα δὲ καὶ ἐπιμηκέστατα τὰ Αἰθιοπικά· ἀρξάμενα γὰρ ἀπὸ τῆς μεθορίας τῆς κατ' Αἴγυπτον κάτεισιν ἐπὶ μεσημβρίαν συνεκτεινόμενα τῇ τοῦ Νείλου πορείᾳ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 29, line 3

Τῶν δὲ ἐν τῇ οἰκουμένη ποταμῶν μέγιστοι μὲν εἰσιν, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ πολλῶν ὄντων παρὰ πάντας ὁ τε Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδός· οὗτοι γὰρ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν βορειοτάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ προσλαμβάνοντες σχεδὸν πάντας τοὺς ἀξιολόγους, ὅσοι διαρρέουσι τὴν ὅλην Ἰνδικὴν (εἰσὶ δὲ καὶ ὅσοι πλεῖστοι), ἐκδιδύασιν ἐπὶ τὴν πρὸς νότον θάλασ- σαν.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 34, line 3

Ταύτης δὲ τῆς θαλάσσης ὑπέρεκειται ἡ λοιπὴ ἡ παρὰ τὴν ἡπειρον· καὶ ἔστι μὲν αὐτῆς μέγιστον μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος, ἐν ᾧ χερρόνησοι καὶ κόλποι πάνυ μεγάλοι, ὁ τε Θηριώδης καὶ ὁ Μέγας καὶ ὁ Γαγγη- τικός.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 35, line 1

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Τοῦ δὲ Ἰνδικοῦ πελάγους ἔχεται τὸ Καρμάνιον, προῖον ὡς ἐπὶ δύοσις, τούτου δὲ ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα, ὧν περὶ τὰς συμβολὰς καὶ τὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου στόμα κεῖται.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 43, line 1

Τῆς δὲ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος Βραχείας θα- λάσσης, ἐπεὶ περ αὕτη παρὰ τὰς ἄλλας ἐπὶ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύοσις ἐκτείνεται, τὸ ἀπὸ Ἑσινᾶς ἐμπορίου τῆς Βαρβαρίας ἢ τῶν Ῥαπτῶν τῆς μητρο- πόλεως ἐπὶ Κοττίαριν ποταμὸν τῶν Σινῶν σταδίων μυριάδες ε' καὶ βφ', μίλια δὲ ζ· πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Μεγάλου κόλπου ἐπὶ τὴν ἄγνωστον στά- δια [μυρία] τρισχίλια, ἥτοι μίλια ,αψ[λ]γ'.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 45, line 14

Τῶν δὲ λοιπῶν δύο κλιμάτων τὸ μὲν κατ' ἀνατολὰς Ἐῶν πέλαγος καὶ Ἰνδικὸς ὠκεανὸς, τὸ δὲ κατὰ τὴν δύσιν, ἀφ' οὗπερ ἡ καθ' ἡμᾶς θάλασσα πληροῦται, Ἑσπέριος ὠκεανὸς, καὶ κατ' ἐξοχὴν Ἀτλαντικὸν πρὸς- αγορεύεται πέλαγος.

6.16 Philostorgius

Philostorgius (Greek: Φιλοστόργιος; 368 – ca. 439) was an Anomoean Church historian of the 4th and 5th centuries. Anomoeanism questioned the Trinitarian account of the relationship between God the Father and Christ and was considered a heresy by the Orthodox Church, which adopted the term "homoousia" in the Nicene Creed. Very little information about his life is available. He was born in Borissus, Cappadocia to Eulampia and Carterius,[1] and later lived in Constantinople.

He wrote a history of the Arian controversy titled History of the Church, of which only an epitome by Photius survives, as well as a treatise against Porphyry, which is lost.[2] (From Wikipedia¹⁶)

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) (2058: 001) "Philostorgius. Kirchengeschichte, 3rd edn.", Ed. Winkelmann, F. (post J. Bidez) Berlin: Akademie-Verlag, 1981; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book 2, fragment 6, line 1

Ὅτι τοὺς ἐνδοτάτω Ἰνδοὺς, ὅσοι Χριστὸν ἔμαθον τιμᾶν ἐκ τῆς Βαρθολομαίου τοῦ ἀποστόλου διδασκαλίας, τὸ ἑτεροοῦσιον πρεσβεύειν ὁ δυσσεβὴς φησι.

16. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philostorgius>

6.16. PHILOSTORGIUS

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 2, fragment 6, line 3

καὶ τὸν Θεόφιλον εἰσάγει τὸν Ἰνδὸν τὸ τοιοῦτον ἀσπαζόμενον φρόνημα, παραγενέσθαι τε εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν αὐτῶν ἐκδιηγεῖσθαι δόξαν.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 2, fragment 6, line 5

τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος τοῦτο Σάβας μὲν πάλαι ἀπὸ τῆς Σαβᾶ μητροπόλεως, τὰ νῦν δὲ Ὀμηρίτας καλεῖσθαι.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 4, line 18

Ταύτης τῆς πρεσβείας ἐν τοῖς πρώτοις ἦν καὶ Θεόφιλος ὁ Ἰνδός.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 4, line 21

ὃς πάλαι μὲν, Κωνσταντίνου τοῦ πάλαι βασιλεύοντος, ἔτι τὴν ἡλικίαν νεώτατος, καθ' ὁμηρίαν πρὸς τῶν Διβηνῶν καλουμένων εἰς Ῥωμαίους ἐστάλη· Διβοῦς δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἡ νῆσος χώρα, τῶν Ἰνδῶν δὲ καὶ οὗτοι φέρουσι τὸ ἐπώνυμον.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 5, line 5

κάκειθεν εἰς τὴν ἄλλην ἀφίκετο Ἰνδικήν, καὶ πολλὰ τῶν παρ' αὐτοῖς οὐκ εὐαγῶς δρωμένων ἐπηνωρθώσατο.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 10, line 25

οὗτος, ὡς ἔστι συμβαλεῖν, ἐξορμῶν τοῦ Παραδείσου, πρὶν ἐπὶ τὸ οἰκούμενον φθάσαι καταδυόμενος, ἔπειτα τὴν Ἰνδικήν θάλατταν ὑπελθὼν ἔτι καὶ κύκλῳ γε αὐτὴν περιελιχθεῖς, ὡς εἰκάσαι (τίς γὰρ ἀνθρώπων ἀκριβώσσειε τοῦτο;

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 11, line 32

ὃν καὶ ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Κωνσταντίῳ ἀπεστάλκει.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 15, line 72

ταῦτα δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς Κωνσταντίου ἦν καθ' οὓς καὶ ὁ Θεόφιλος ἐκ τῶν Ἰνδῶν ἐπανελθὼν διῆγεν ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 4, fragment 1, line 9

συναπῆει δ' αὐτῷ καὶ Θεόφιλος ὁ Ἰνδός.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 8, fragment 2, line 18

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πρὸς δὲ τὴν ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ Ἀντι- όχειαν μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐθελοντῆς ἀφικνεῖται Θεόφιλος ὁ Ἰνδός, ἐφ' ᾧ τὸν Εὐζώϊον μὲν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀναστῆσαι εἰς τέλος ἀγαγεῖν τὰ ὑπὲρ Ἀετίου ἐγνωσμένα· εἰ δὲ μή, αὐτός γε καθηγήσεσθαι τοῦ ἐκεῖσε πλήθους ὅσον τὴν ἐκείνου γνώμην ἡσπάζετο.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 9, fragment 1, line 4

EK THΣ ENNATHΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ὅτι τῷ Φιλοστοργίῳ ὁ ἔννατος λόγος Ἀετίου χειρῶν ὑπερφυῆ ἔργα Εὐνομίου τε καὶ Λεοντίου διαπλάττει· καὶ δὴ καὶ Κανδίδου καὶ Εὐαγρίου καὶ Ἀρριανοῦ καὶ Φλωρεντίου καὶ μάλιστά γε Θεοφίλου τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τινων ἄλλων οὓς ἡ αὐτὴ τῆς ἀσεβείας λύσσα θερμο- τέρους ἐπεδείκνυ.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 9, fragment 18, line 7

τοῦ δὲ θάπτον τελειωθέντος, Ἰωάννην ἀντικαθιστῶσιν· καὶ σὺν αὐτῷ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως αὐτός τε Εὐνόμιος καὶ Ἀρριανὸς καὶ Εὐφρόνιος ἐπὶ τὴν Ἑῶν ἀφικνοῦνται, ὥς ἐκεῖσε τὸν τε Ἰουλιανὸν ἐκ τῆς Κιλικίας ἄξοντες καὶ Θεόφιλον τὸν Ἰνδὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ καταληψόμενοι καὶ τὰ τῆς ἄλλης Ἑῶας καταστησόμενοι.

6.17 John of Damascus

Saint John of Damascus (Greek: Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός Iōannēs ho Damaskēnos; Latin: Iohannes Damascenus; also known as John Damascene, *Χρυσορρόας*/Chrysorrhoas, "streaming with gold"—i.e., "the golden speaker") (c. 645 or 676 – 4 December 749; Arabic: **يُوحَنَّا بْنُ دَمَاسْ** **يُوحَنَّا بْنُ دَمَاسْ** Yuhannā Al Demashqī) was a Syrian monk and priest. Born and raised in Damascus, he died at his monastery, Mar Saba, near Jerusalem.[1] (From Wikipedia¹⁷)

Joannes Damascenus Scr. Eccl., *Theol., Expositio fidei* (2934: 004) "Die Schriften des Johannes von Damaskos, vol. 2", Ed. Kotter, B. Berlin: De Gruyter, 1973; *Patristische Texte und Studien* 12. Section 23, line 28

Ἐντεῦθεν αἱ δύο θάλασσαι αἱ τὴν Αἴγυπτον περιέχουσαι (μέση γὰρ αὕτη τῶν δύο κεῖται θαλασσῶν) συνέστησαν, διάφορα πελάγη καὶ ὄρη καὶ νήσους καὶ ἀγκῶνας καὶ λι- μένας ἔχουσαι καὶ κόλπους διαφόρους περιέχουσαι αἰγιαλούς τε καὶ ἀκτάς – αἰγιαλὸς μὲν γὰρ ὁ ψαμμώδης λέγεται, ἀκτὴ δὲ ἡ πετρώδης καὶ ἀγχιβαθὴς ἦτοι ἡ

17. http://en.wikipedia.org/wiki/John_of_Damascus

6.17. JOHN OF DAMASCUS

εὐθέως ἐν τῇ ἀρχῇ βάθος ἔχουσα – , ὁμοίως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνατολὴν, ἣτις λέγεται Ἰνδική, καὶ ἡ βορεινή, ἣτις λέγεται Κασπία· καὶ αἱ λίμναι δὲ ἐντεῦθεν συνήχθησαν.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 23, line 38

Ὅνομα τῷ ἐνὶ Φεισῶν», τουτέστι Γάγγης ὁ Ἰνδικός.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 24

Ἀσίας ἡπείρου μεγάλης ἐπαρχίαι μὴ, κανόνες ιβ'· α' Βιθυνία Πόντου β' Ἀσία ἡ ἰδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ' Φρυγία μεγάλη δ' Λυκία ε' Γαλατία ζ' Παφλαγονία ζ' Παμφυλία ἡ Καππαδοκία θ' Ἀρμενία μικρά ι' Κιλικία ια' Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ιβ' Κολχίς ιγ' Ἰβηρία ιδ' Ἀλβανία ιε' Ἀρμενία μεγάλη ις' Κύπρος νῆσος ιζ' Συρία κοίλη ιη' Συρία Φοινίκη ιθ' Συρία Παλαιστίνη κ' Ἀραβία Πετραία κα' Μεσοποταμία κβ' Ἀραβία ἔρημος κγ' Βαβυλωνία κδ' Ἀσσυρία κε' Σουσιανή κς' Μηδία κζ' Περσίς κη' Παρθία κθ' Καρμανία ἔρημος λ' Καρμανία ἑτέρα λα' Ἀραβία εὐδαίμων λβ' Ὑρκανία λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λς' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὅρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὅρους λθ' Σηρική μ' Ἀρεία μα' Παροπανισάδα ιμβ' Δραγγιανή ιμγ' Ἀραχωσία ιμδ' Γεδρωσία ιμε' Ἰνδική ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ ιμζ' Ἰνδική ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ ιμζ' Σῖναι μὴ Ταπροβάνη νῆσος.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 25

ἰδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ' Φρυγία μεγάλη δ' Λυκία ε' Γαλατία ζ' Παφλαγονία ζ' Παμφυλία ἡ Καππαδοκία θ' Ἀρμενία μικρά ι' Κιλικία ια' Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ιβ' Κολχίς ιγ' Ἰβηρία ιδ' Ἀλβανία ιε' Ἀρμενία μεγάλη ις' Κύπρος νῆσος ιζ' Συρία κοίλη ιη' Συρία Φοινίκη ιθ' Συρία Παλαιστίνη κ' Ἀραβία Πετραία κα' Μεσοποταμία κβ' Ἀραβία ἔρημος κγ' Βαβυλωνία κδ' Ἀσσυρία κε' Σουσιανή κς' Μηδία κζ' Περσίς κη' Παρθία κθ' Καρμανία ἔρημος λ' Καρμανία ἑτέρα λα' Ἀραβία εὐδαίμων λβ' Ὑρκανία λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λς' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὅρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὅρους λθ' Σηρική μ' Ἀρεία μα' Παροπανισάδα ιμβ' Δραγγιανή ιμγ' Ἀραχωσία ιμδ' Γεδρωσία ιμε' Ἰνδική ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ ιμζ' Ἰνδική ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ ιμζ' Σῖναι μὴ Ταπροβάνη νῆσος.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 31

Ἔθνη δὲ οἰκεῖ τὰ πέρατα· κατ' ἀπηλιώτην Βακτριανοί, κατ' εὐρον Ἰνδοί, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ Αἰθιοπία, κατὰ λευκόνοτον οἱ ὑπὲρ Σύρτιν Γεράμαντες, κατὰ λίβα Αἰθίοπες καὶ δυσμικοὶ Ὑπέρμαυροι, κατὰ ζέφυρον Στήλαι καὶ ἀρχαὶ Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατὰ ἀργέστην Ἰβηρία ἡ νῦν Ἰσπανία, κατὰ δὲ θρασκίαν Κελτοὶ καὶ τὰ ὄμορα, κατὰ ἀπαρκτίαν οἱ ὑπὲρ Θράκην Σκύθαι, κατὰ βορρᾶν Πόντος Μαιώτις καὶ Σαρμάται, κατὰ καικίαν Κασπία θάλασσα καὶ Σάκες.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., De sacris jejuniis (2934: 021); MPG 95. Volume 95, page 73, line 33

Τὸ μέντοι ἅγιον Πάσχα τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδικτίωνος σὺν Θεῷ ἐπιτελοῦμεν· κατὰ μὲν Αἰγυπτίους, μηνὸς Φαρμουθὶ εἰκάδι πέμπτη· κατὰ δὲ Ῥωμαίους, μηνὸς Ἀπριλλίου

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

εικάδι, πρὸ δεκαδύο καλανδῶν Μαΐων· ἀρχόμενοι τῆς νηστείας τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων ἐξ αὐ- τῆς δευτέρας ἡμέρας, κατὰ μὲν Αἰγυπτίους, ὀγδὴ τοῦ Φανεμῶθ μηνός· κατὰ δὲ Ῥωμαίους Μαρτίου τρίτη.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Epistula ad Theophilum imperatorem de sanctis et venerandis imaginibus [Sp.] (2934: 050); MPG 95. Volume 95, page 376, line 50

Καὶ μὲν δὴ τούτων πλείονα καὶ θρῆνων ἄξια, «δι' ἃ ἦλθεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπειθείας,» ὡς ἀνωτέρω δεδήλωται, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρόδηλα γεγονόνασι· λιμοὶ, λοιμοὶ, σεισμοὶ, καταποντισμοὶ, θάνατοι ἐξαίσιοι, πόλεμοι ἐμφύλιοι, ἐθνῶν ἐπαναστάσεις, ἐμπρησμοὶ ἐκκλησιῶν, ἐρημώσεις χωρῶν καὶ πόλεων, αἰχμ- αλωσίαι λαῶν ὥσει πρόβατα εἰς σφαγὴν πορευόμενα, μέχρις Αἰθιοπῶν, καὶ Ἰνδῶν, καὶ εἰς Ἀνατολὰς γῆς δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι, νεάνιδες καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ τῶν νεωτέρων· καὶ πᾶσα ἡλικία ἄρδην συντετέλεσται.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Commentarii in epistulas Pauli [Dub.] (2934: 053); MPG 95. Volume 95, page 681, line 31

Τουτέστι, τοσαῦται γλώσσαι, τοσαῦται φωναὶ, Σκυθῶν, Θρακῶν, Ῥωμαίων, Περσῶν, Μαύρων, Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, ἐτέρων μυρίων ἐθνῶν.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Sermo in annuntiationem Mariae [Sp.] (2934: 057); MPG 96. Volume 96, page 657, line 46

Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ τῶν φιλοχρίστων βασιλίδων λιθολαμπεῖς διὰ σὲ στεφάνους, καὶ χρυσονήμους ἀλουργίδας, ἀράχνης εὐτελέστερα ἐλογίσαντο, Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ τῶν εὐγενῶν Ἰνδικοὺς διὰ σὲ καὶ χρυσταλλίζοντας λίθους περιεφρόνησαν.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] (2934: 066) “[St. John Damascene]. Barlaam and Joasaph”, Ed. Woodward, G.R., Mattingly, H. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1914, Repr. 1983. Page 2, line t3

ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ ΙΣΤΟΡΙΑ ΨΥΧΩΦΕΛΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΔΟΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΑΙΘΙΟΠΩΝ ΧΩΡΑΣ, ΤΗΣ ΙΝΔ*ΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΣ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΟΛΙΝ ΜΕΤΕΝΕΧΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΑΝΔΡΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΡΕΤΟΥ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΑ· ΕΝ ΗΙ Ο ΒΙΟΣ ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ ΤΩΝ ΑΟΙΔΙΜΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΝ.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 4, line 27

τούτῳ οὖν ἐγὼ στοιχῶν τῷ κανόνι, ἄλλως δὲ καὶ τὸν ἐπηρτημένον τῷ δούλῳ κίνδυνον ὑφορώμενος, ὅς, λαβὼν παρὰ τοῦ δεσπό- του τὸ τάλαντον, εἰς γῆν ἐκεῖνο κα- τώρυξε καὶ τὸ δοθὲν πρὸς ἐργασίαν ἔκρυψεν ἀπραγμάτευτον, ἐξήγησιν ψυχωφελῇ ἕως ἐμοῦ καταντήσασαν οὐ- δαμῶς σιωπήσομαι· ἦνπερ μοι ἀφηγήσαντο ἄνδρες εὐ- λαβεῖς τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπῶν χώρας, οὐστινας Ἰνδοὺς οἶδεν ὁ λόγος καλεῖν, ἐξ ὑπομη- μάτων ταύτην ἀψευδῶν μεταφράσαντες, ἔχει δὲ οὕτως.

6.17. JOHN OF DAMASCUS

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 6, line 1

Ἰὼ τῶν Ἰνδῶν λεγομένη χώρα πόρρω μὲν διά- κειται τῆς Αἰγύπτου, μεγάλη οὖσα καὶ πολυ- ἄνθρωπος· περικλύζεται δὲ θαλάσσαις καὶ ναυσι- πόροις πελάγεσι τῷ κατ' Αἴγυπτον μέρει· ἐκ δὲ τῆς ἡπείρου προσεγγίζει τοῖς ὀρίοις Περσίδος, ἥτις πάλαι μὲν τῷ τῆς εἰδωλομανίας ἐμελαίνετο ζόφῳ, εἰς ἄκρον ἐκβεβαρβαρωμένη καὶ ταῖς ἀθέ- σμοις ἐκδεδητημένη τῶν πράξεων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 8, line 7

ἔθνη φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας καθη- μένους, καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἐντεῦθεν τοὺς μὲν αὐτῶν τὰς ἐώας λήξεις, τοὺς δὲ τὰς ἐσπερίους λαχόντας περιέρχεσθαι, βόρειά τε καὶ νότια διαθέειν κλίματα, τὸ προστεταγμένον αὐτοῖς πληροῦντας, διάγγελμα τότε καὶ ὁ ἱερώ- τατος Θωμᾶς, εἰς ὑπάρχων τῆς δωδεκαρίθμου φάλαγγος τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐξεπέμπετο, κηρύττων αὐτοῖς τὸ σω- τήριον κήρυγμα.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 8, line 22

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἤρξατο μοναστήρια συνίστασθαι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἀθοοῖζεσθαι πλήθη, καὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς καὶ ἀγγελιομιμήτου διαγωγῆς ἡ φήμη τὰ πέρατα διελάμβανε τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἦκε, πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον καὶ τούτους διηγείρεν, ὡς πολλοὺς αὐτῶν, πάντα καταλιπόντας, καταλαβεῖν τὰς ἐρήμους καὶ ἐν σώματι θνητῷ τὴν πολιτείαν ἀνειληφέναι τῶν ἀσωμάτων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 14, line 4

Ἢ τῆς τοιαύτης οὖν σκοτομήνης τὴν τῶν Ἰνδῶν καταλαβούσης, καὶ τῶν μὲν πι- στῶν πάντοθεν ἐλαυνομένων, τῶν δὲ τῆς ἀσεβείας ὑπασπιστῶν κρατυνομένων, αἴ- μασί τε καὶ κνίσαις τῶν θυσιῶν καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ἀέρος μολυνομένου, εἰς τῶν τοῦ βασιλέως, ἀρχισατράπης τὴν ἀξίαν, ψυχῆς παρα- στήματι, μεγέθει τε καὶ κάλλει, καὶ πᾶσιν ἄλλοις, οἷς ὥρα σώματος καὶ γενναιότης ψυχῆς ἀνδρείας χαρακτηρίζεσθαι πέφυκε, τῶν ἄλλων ἐτύγχανε διαφέρων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 62, line 13

καί, ἀμείψας τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα, ἱμάτιά τε κοσμικὰ ἀμφιασάμενος, καὶ νηὸς ἐπιβάς, ἀφίκετο εἰς τὰ τῶν Ἰνδῶν βασίλεια, καὶ ἐμπόρου ὑποδὺς προσωπεῖον, τὴν πόλιν κα- ταλαμβάνει, ἔνθα δὴ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τὸ παλάτιον εἶχε.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 388, line 4

ὥσαύτως δὲ καὶ τοὺς μύστας καὶ νεωκόρους τῶν εἰδώλων καὶ σοφοὺς τῶν Χαλ- daίων καὶ Ἰνδῶν, τοὺς κατὰ πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἀρχὴν ὄντας, συνεκαλέσατο, καὶ τινὰς οἰωνοσκόπους καὶ γόητας καὶ μάντεις, ὅπως ἂν Χριστιανῶν περιγένοιτο.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 606, line 22

Προστάγματι δέ τινος φοβερωτάτου κατ' ὄναρ κραταιῶς ἐπισκήπτοντος πεισθείς, ὁ τοῦτον κηδεύσας ἀναχωρητῆς τὰ βασιλεία καταλαμ- βάνει Ἰνδῶν, καὶ τῷ βασιλεῖ Βαραχίᾳ προσελθὼν πάντα αὐτῷ δηλα τὰ περὶ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ μακαρίου τούτου τίθησιν Ἰωάσαφ.

6.18 *Chronicon Paschale*

Jump to: navigation, search

Chronicon Paschale ("the Paschal Chronicle, also *Chronicum Alexandrinum* or *Constantinopolitanum*, or *Fasti Siculi*) is the conventional name of a 7th-century Greek Christian chronicle of the world. Its name comes from its system of chronology based on the Christian paschal cycle; its Greek author named it "Epitome of the ages from Adam the first man to the 20th year of the reign of the most August Heraclius."

The Chronicon Paschale follows earlier chronicles. For the years 600 to 627 the author writes as a contemporary historian - that is, through the last years of emperor Maurice, the reign of Phocas, and the first seventeen years of the reign of Heraclius. (From Wikipedia¹⁸)

Chronicon Paschale, Chronicon paschale (2371: 001) "Chronicon paschale, vol. 1", Ed. Dindorf, L.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 48, line 14

αἱ δὲ χώραι αὐτῶν εἰσι κατὰ τὰς φυλὰς αὐτῶν αὗται· ἡ Λυχνίτις, Μηδία, Ἀδριακή, ἀφ' ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος, Ἀλβανία, Γαλλία, Ἀμαζονίς, Ἰταλία, Ἀρμενία μικρά τε καὶ μεγάλη, Θουσκηνή, Καππαδοκία, Λυσι- τανία, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς, Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἰβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἡ μεγάλη, Βο- σπορηνή, Μαιῶτις, Δέρρίς, Σαρματίς, Ταυριαννίς, Βασταρ- νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θεττα- λίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττική, Ἀχαΐα, Πελοπόννη- σος, Ἀκαρνία, Ἠπειρῶτις, Ἰλλυρίς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 49, line 14

Οὗτος Μεσραεὶμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη οἰκήσας οἰκῆτωρ γίνεται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος λέγει Ἄσοα τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Chronicon_Paschale

6.18. CHRONICON PASCHALE

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 52, line 13

τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμ ἐστι ταῦ- τα· Αἴγυπτος σὺν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, καὶ ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιό- πων ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, Θηβαίς, Λι- βύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ περὶ αὐ- τὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμώνας, Μάκας, Ταυταμαίους, Λιβύη ἑτέρα ἢ ἀπὸ Λέπτεως παρεκτείνουσα μέ- χρις Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 53, line 18

Εἶτα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῷ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ὑπέπεσεν ὁ κλῆρος ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 54, line 21

Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 55, line 13

πάν- των δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ῥινοκορούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυ- θρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενοίτην τῆς Ἰνδικῆς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 55, line 18

Ταῦτα δὲ εἰσιν τὰ ἐξ αὐτοῦ γενόμενα ἔθνη· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Πέρσαι, γ' Ἀσσύριοι δεύτεροι, δ' Αἰλυμαῖοι, ε' Χαλδαῖοι, ζ' Ἀραμοσσυνοί, ζ' Ἀραβες οἱ δεύτε- ροι, η' Μῆδοι, θ' Ὑρκανοί, ι' Μακαρδοί, ια' Κοσσαῖοι, ιβ' Σκύθαι, ιγ' Σα- λαθιαῖοι, ιδ' Γυμνοσοφισταί, ιε' Παῖονες, ις' Ἰνδοὶ πρῶτοι, ιζ' Πάρθοι, ιη' Ἀραβες ἀρχαῖοι, ιθ' Καρ- μήλιοι, κ' Βακτριανοί, κα' Ἀρρίανοί, κβ' Ἰνδοὶ δεύτεροι, κγ' Γερμανοί, κδ' Κεδρούσιοι, κε' Γασφρηνοί, κς' Ἑρμαῖοι.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 2

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλ- δαῖοι, Ἰνδοί, Ἀσσύριοι.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 4

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν Σῆμ παρεκτείνουσα κατὰ μῆ- κος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκορούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περ- σίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 9

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ, πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α' Περσίς, β' Βακτριανή, γ' Ὑρκανία, δ' Βαβυλωνία, ε' Κορδυαία, ζ' Ἀσσυρία, ζ' Μεσο- ποταμία, η' Ἰνδική, [ς' Ἐλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἢ ἀρχαία] θ' Ἀραβία ἡ εὐδαί- μων;

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 19

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλὲγ καὶ Ἰεκτάν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πυργοποιᾷ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, ἐστὶν ταῦτα· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Ἀσσύριοι, γ' Χαλ- δαῖοι, δ'

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Μῆδοι, ε' Πέρσαι, ζ' Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες δεύτεροι, ζ' Μαδιναῖοι, η' Μαδιναῖοι δεύτεροι, θ' Ταῖανοί, ι' Ἀλαμοσυνοί, ια' Σαρακηνοί, ιβ' Μάγοι, ιγ' Κάσπιοι, ιδ' Ἀλβανοί, ιε' Ἴνδοι πρῶτοι, Ἴνδοι δεύτεροι, ις' Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰ- θίοπες δεύτεροι, ιζ' Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη' Λίβυες πρῶ- τοι, Λίβυες δεύτεροι, ιθ' Χετταῖοι, κ' Χαναναῖοι, κα' Φε- ρεζαῖοι, κβ' Εὐαῖοι, κγ' Ἀμορράιοι, κδ' Γεργεσαῖοι, κε' Ἰεβουσαῖοι, κς' Ἰδουμαῖοι, κζ' Σαρμάται, κη' Φοίνικες, κθ' Σύροι, λ' Κίλικες, λα' Καππάδοκες, λβ' Ἀρμένιοι, λγ' Ἰβηρες, λδ' Βεβρανοί, λε' Σκύθες, λς' Κόλχοι, λζ' Σάννιοι, λη' Βοσποριανοί, λθ' Ἀσιανοί, μ' Ἰσαυροί, μα' Λυκάονες, μβ' Πισίδαι, μγ' Γαλάται, μδ' Παφλαγόνες, με' Φρύγες, μς' Ἕλληνες οἱ καὶ Ἀχαιοί, μζ' Θετταλοί, μη' Μακεδόνες, μθ' Θράκες, ν' Μυσοί, να' Βέσσοι,

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 61, line 17

ποτα- μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μ' α' Ἰνδὸς ὁ καὶ Φεισῶν, β' Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, γ' Τίγρις, δ' Εὐφράτης, ε' Ἰορδάνης, ζ' Κηφινσός, ζ' Τάναῖς, η' Ἰσμηνός, θ' Ἐρύμανθος, ι' Ἄλυσ, ια' Ἀσωπός, ιβ' Θερμωδών, ιγ' Ἐρασινός, ιδ' Ρεῖος, ιε' Ἀλφειός, ις' Βορυ- σθένης, ιζ' Ταῦρος, ιη' Εὐρώτας, ιθ' Μαίανδρος, κ' Εἶρμος, κα' Ἄξιος, κβ' Πύραμος, κγ' Βοῖος, κδ' Ἐβρος, κε' Σαγάριος, κς' Ἀχελῷος, κζ' Πηνειός, κη' Εὐήνος, κθ' Σπερχειός, λ' Κά- στρος, λα' Σιμόεις, λβ' Σκάμανδρος, λγ' Στρυμών, λδ' Παρ- θένιος, λε' Ἰστρος, λς' Βαῖτις, λζ' Ῥῆνος, λη' Ῥοδανός, λθ'

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 64, line 11

Περὶ ἀστρονομίας

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους – τοῦ Ἀρφα- ξᾶδ ἀνὴρ τις Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἀν- δουβάριος, ὃς καὶ συνεγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 268, line 8

ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Κα- ρίας, Λυκίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ Σακῶν καὶ Σκυθῶν.

6.19 Choricus of Gaza

Choricus, of Gaza (Greek: *Χορίκιος*), Greek sophist and rhetorician, flourished in the time of Anastasius I (AD 491-518).

He was the pupil of Procopius of Gaza, who must be distinguished from Procopius of Caesarea, the historian. A number of his declamations and descriptive treatises have been preserved. The declamations, which are in many cases accompanied by explanatory commentaries, chiefly consist of panegyrics, funeral orations and the stock themes of the rhetorical schools. The

6.19. CHORICIUS OF GAZA

wedding speeches, wishing prosperity to the bride and bridegroom, strike out a new line.

Choricius was also the author of descriptions of works of art after the manner of Philostratus. The moral maxims, which were a constant feature of his writings, were largely drawn upon by Macanus Chrysocephalus, metropolitan of Philadelphia (middle of the 14th century), in his *Rodonia* (rose-garden), a voluminous collection of ethical sayings.

The style of Choricius is praised by Photius as pure and elegant, but he is censured for lack of naturalness. A special feature of his style is the persistent avoidance of hiatus, peculiar to what is called the school of Gaza. (From Wikipedia¹⁹)

Choricius Rhet., Soph., Opera (4094: 001) “Choricii Gazaei opera”, Ed. Foerster, R., Richtsteig, E. Leipzig: Teubner, 1929. Oration-declamation-dialexis 3, section 2, paragraph 67, line 3

σκοπεῖτε γάρ· νῆσός ἐστιν ὄνομα μὲν Ἰοτάβη, τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς ὑποδοχὴ φορτίων τῶν Ἰνδικῶν, ὧν μέγας φόρος τὰ τέλη.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 10, section 1, paragraph 6, line 5

οὕτω γάρ Ἀχιλλέα τε μᾶλλον κοσμήσει καὶ σφαλερωτέραν ἀποδείξει τὴν Τροίαν τοῦ σώζειν εἰωθότος ἀνηρημένου μηδὲ τῶν ἀρτίως ἐλθόντων τῇ Τροίᾳ συμμάχων Αἰθίοπων, Ἰνδῶν, Ἀμαζόνων εἰς ἐπικουρίαν ἀποχρῆν δεικνυμένων.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 10, section 2, paragraph 24, line 1

Πρὸς τούτῳ μοι καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας λέγε· τὸ γάρ αὐτό μοι κατὰ πάντων εἰπεῖν ὑπάρξει δικαίως, εἴπερ καὶ Αἰθίοπες καὶ Ἰνδοὶ πάρεσιν ἐγνωκότες, ὥς ἦν Ἑκτωρ ἡμῖν εὖ μάλα συγκεκροτημένος τὰ τοῦ πολέμου καὶ δύνανται ἡσκημένος ἀξίαν θαυμάσαι δεινὸς μὲν ἀθυμοῦντα στρατὸν ἀγαθῶν ἐλπίδων πληρῶσαι, εὖ δὲ παρασχὼν καὶ ταῖς ὀλκάσιν αὐταῖς φλόγα προσάγειν.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 12, section 1, paragraph 6, line 4

ἀλλὰ περιττὸς ὁ Φθιώτης τῇ Τροίᾳ δειχθήσεται συλλαμβανόντων αὐτῇ τῶν Ὀλυμπίων τῷ περὶ τὴν Ἑκτορος ἀτιμίαν ἐλέῳ καὶ πολλῆς ἄρτι παραγενομένης ἐπικουρίας Αἰθίοπων, Ἰνδῶν, Ἀμαζόνων.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 12, section 2, paragraph 28, line 1

19. <http://en.wikipedia.org/wiki/Choricius>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Εἶεν· τὴν δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπικουρίαν, τὴν δὲ τῶν Αἰθιοπῶν προσθήκην ποῦ χοροῦ τάξομεν;

6.20 Eutecnius

(Εὐτέκνιος; Eutéknios). The famous Cod. Vindobonensis med. gr. 1 (late 5th cent. AD) with the herbal of Pedanius Dioscorides also contains prose paraphrases on Nicander's *Thēriaká* and *Alexiphármaka* [4; 2; 5]. A remark in a manuscript attributes them to a 'rhetor' (σοφιστής; *sophistés*) by the name of E., who is to be dated sometime between the 3rd and 5th cents. AD [3. 34-37]; without any solid proof, the following anonymous paraphrases are also attributed to the same E.: ... (From Brill's New Pauly²⁰)

Eutecnius Soph., Paraphrasis in Nicandri theriaca (0752: 001) "Eutecnii paraphrasis in Nicandri theriaca", Ed. Gualandri, I. Milan: Istituto Editoriale Cisalpino, 1968. Page 67, line 15

<Καὶ> μὴν καὶ ἡ Ἰνδῶν ὁπόσα γῆ καὶ ὁ Χοάσπης ποταμὸς ἀρώματα φέρει σὺν ταύταις μίγνυε, καὶ πιστακίων ἀκρέμονας (ταῖς σμικραῖς ἀμυγδάλαις ὁ τῶν πιστακίων πῶς παρέοικε καρπός)· καυκαλίδες τε καὶ μύρτα καὶ ἄρμινθος ἢ βοτάνη καὶ μάραθρον χλωρόν· ἔτι μὲν τοῖσδε παρέστω σοι καὶ ἐρύσιμος βοτάνη καὶ τῶν ἀγρίων ἐρεβίνθων ὁ καρπὸς βαλλέσθω σὺν αὐτοῖς τοῖς κλάδοις (ὁδμὴν δὲ βαρεῖαν ὁ ἄγριος οὗτος ἐρεβινθος ἔχει, καὶ ἐστὶν ἐπαχθής) σισύμβριόν τε δὴ καὶ τοῦτο ἐπειδὰν ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἀνθους γένηται· ὠφελιμότατον γὰρ τοῖς

Eutecnius Soph., Paraphrasis in Oppiani cynegetica (fort. auctore Eutecnio) (0752: 003) "Die Paraphrase des Euteknios zu Oppians Kynēgetika", Ed. Tüselmann, O. Berlin: Weidmann, 1900; Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F. 4.1. Page 25, line 4

Ἀλλ' ἔμαθον οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐταιρείας τὸ ἀσύμφορον καὶ πικρῶς τῆς συνηθείας ἀπώναντο, ἀντὶ φίλων καὶ συνήθων ἀλλήλοις καταστάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβουλοι· κυνηγῶν γὰρ ἐπιφροσύναις καὶ μηχανήμασι δόρκοι τε περδίκων ψευδέσιν ἐάλωσαν ἀπατηθέντες ἰνδάλασι καὶ δόρκων ἔμπαλιν πέρδικες.

Eutecnius Soph., Paraphrasis in Oppiani cynegetica (fort. auctore Eutecnio) Page 39, line 26

20. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/eutecnius-e407140?s.num=0>

6.21. MANTISSA PROVERBIORUM

Οὐδὲ Γάγγη τῷ παρ' Ἰνδοῖς ποταμῷ τοσοῦτον βρύχημα, ὅς ἐξ ἀποτόμων καταρρέων πετρῶν ἐστὶ μὲν <καὶ> καθ' ἑαυτὸν πολὺς, μείζων δὲ γίνεται ποταμῶν ἐπιμιγνυμένων ἄλλων καὶ συνεισβαλλόντων ἐκείνῳ τὰ ρεύματα, ὑφ' ὧν εἰς τὸ μετέωρον κυρτούμενος πλάτει μὲν καὶ μεγέθει χώρας καλύπτει τὰς παραιγιαλίτιδας· οὕτως ὁ θῆρ ἐπιβρέμεται τῷ φοβερῷ τοῦ βρυχήματος, καὶ ἀπὸ τῶν ὁρέων ἦχον προκαλούμενος ὥρμηται κατὰ τῶν ἀνδρῶν σαρκῶν ἀνθρωπείων ἐμφορηθῆναι διψῶν· οἱ δὲ ὑπομένουσι τὴν ὁρμὴν ἐστῶτες ἀμεταστρεφεῖς καὶ ἀτίνακτοι.

6.21 Mantissa Proverbiorum

Mantissa Proverbiorum, Mantissa proverbiorum (0200: 001) “Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2”, Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 2, section 11, line 3 ὁ δὲ ποηφάγος ζῷόν ἐστιν ἐν Ἰνδοῖς.

6.22 Marcian of Heraclea

Marcian of Heraclea (Marcianus Heracleensis) was a minor Greek geographer of Late Antiquity (fl. ca. 4th century). His surviving works are:

Periplus maris externi, ed. Müller (1855), 515-562. Menippi periplus maris interni (epitome Marciani), ed. Müller (1855), 563-572. Artemidori geographia (epitome Marciani), ed. Müller (1855), 574-576. (From Wikipedia²¹)

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri (4003: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Book 1, section A, line 6

Τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 8

Τῶν ἀριστερῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 16

Γεδρωσίας περίπλους. Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων καὶ νήσων περίπλους.

21. http://en.wikipedia.org/wiki/Marcianus_Heracleensis

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section A, line 20

Τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου περίπλους. Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων περίπλους.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 1, line 27

τάτου Πτολομαίου ἔκ τε τῆς Πρωταγόρου τῶν σταδίων ἀναμετρήσεως, ἦν τοῖς οἰκείοις τῆς γεωγραφίας βιβλίοις προστέθεικεν, ἔτι μὴν καὶ ἐτέρων πλείστων ἀρχαίων ἀνδρῶν, τὸν περίπλου ἀναγράψαι προειλόμεθα ἐν βιβλίοις δυσι, τὸν μὲν ἑῷον καὶ μεσημβρινὸν ὠκεανὸν ἐν τῷ προ-τέρῳ βιβλίῳ, τὸν δ' ἐσπέριον καὶ τὸν ἀρκτῶον ἐν τῷ δευτέρῳ, ἅμα ταῖς ἐν αὐτοῖς κειμέναις μεγίσταις νήσοις, τῇ τε Ταπροβάνῃ καλουμένη, τῇ Παλαισιμούνδου λεγομένη πρότερον, καὶ ταῖς Πρεττανικαῖς ἀμφοτέραις νήσοις· ὧν τὴν μὲν πρώτην κατὰ [τὸ] μεσαίτατον τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους κείσθαι συνέστηκε, τὰς δ' ἐτέρας δύο ἐν τῷ ἀρκτῶῳ ὠκεανῷ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 6, line 4

Τῶν δὲ τριῶν θαλασσῶν τῷ μεγέθει τυγχάνει πρώτη μὲν ἡ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος· δευτέρα δὲ ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ μεταξὺ Λιβύης καὶ Εὐρώπης, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ Γαδείρων ἥτοι τοῦ Ἡρακλείου πορθμοῦ, διήκουσα δὲ μέχρι τῆς Ἀσίας· τρίτη δὲ ἡ Ὑρκανία.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 6, line 10

Μέγεθος δὲ τῆς οἰκουμένης, τὸ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἀναμεμέτρηται σταδίων Μ ζ', λημέ· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ Γάγγου ποταμοῦ ἐκβολῶν, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἀνατολικωτάτου ποταμοῦ, ἐπὶ τὸ δυτικώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν Ἰερὸν ἄκρον, τῆς δὲ Ἰβηρίας ἐστὶ τῶν Λυσιτανῶν ἔθνος.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 10, line 4

Τῶν μὲν οὖν ἀριστερῶν τῆς Ἀσίας μερῶν, τουτ-ἐστὶ τῆς τε Ἀραβίας τῆς Εὐδαίμονος καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μετ' ἐκείνην τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς ἄχρι τοῦ Σινῶν (τοῦ) ἔθνους καὶ τοῦ πέρατος τῆς ἐγνωσμένης γῆς τὸν ἀκρι-βέστατον ποιησόμεθα περίπλου καὶ τὴν τῶν σταδίων ἀναμέτρησιν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 10, line 18

Τούτων μὲν γὰρ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιδρομή ἐστὶν ἃ τῆς ἀναμετρήσεως πεποιήμεθα σαφῆ, μιᾶς ἕνεκα τῆς θέσεως τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ἥνπερ ἔχει πρὸς τὰς ἀντιπέρα τῆς Ἀσίας χώρας, τουτέστι τῶν τε Ἀράβων καὶ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν· τῶν δὲ ἀριστερῶν μερῶν μετὰ τῆς προειρημένης ἐπαγγελίας τὸν περίπλου σπουδῇ ἐποιησάμεθα.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 11T, line 2

ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΑΡΑΒΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 12, line 3

Ἐκπλεύσαντι δὲ τὸν κόλπον καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἡρέμα πῶς μετὰ τὸν κόλπον κατὰ τὸ ἀκρωτήριον στενουμένην, ἐκδέχεται τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἀναπεπτα-

6.22. MARCIAN OF HERACLEA

μένον ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ μὲν μήκει διῆκον πρὸς τὴν ἕω καὶ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπὶ τέλει τῆς οἰκουμένης τυγχάνει κείμε- νον κατὰ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἄγνωστον γῆν, τῷ δὲ πλάτει πρὸς μεσημβρίαν ἀναχεόμενον ἐπὶ πλεῖστον, μέχρι τῆς ἐτέρας ἀγνώστου γῆς τῆς κατὰ τὴν μεσημ- βρίαν ὑπαρχούσης, καθ' ἣν καὶ ἡ Πρασώδης καλου- μένη διατείνει θάλασσα παρ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 12, line 12

ἀναπεπταμένον ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ μὲν μήκει διῆκον πρὸς τὴν ἕω καὶ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπὶ τέλει τῆς οἰκουμένης τυγχάνει κείμε- νον κατὰ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἄγνωστον γῆν, τῷ δὲ πλάτει πρὸς μεσημβρίαν ἀνα- χεόμενον ἐπὶ πλεῖστον, μέχρι τῆς ἐτέρας ἀγνώστου γῆς τῆς κατὰ τὴν μεσημ- βρίαν ὑπαρχούσης, καθ' ἣν καὶ ἡ Πρασώδης καλου- μένη διατείνει θάλασσα παρ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν ἄγνωστον γῆν μέχρι τῆς ἕω, τοῦ μὲν Ἰνδικοῦ πελάγους ὑπάρχουσα, ταύ- την δὲ διὰ τὴν χροῖαν λαχοῦσα τὴν προσηγορίαν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 14, line 3

Καὶ ἡ μὲν ὅλη θέσις καὶ περιγραφή τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θα- λάσσης καὶ προσέτιγε τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους τοῦ πρὸς τὴν μεσημ- βρίαν ἀποκλίνοντος, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτω πως ἔχει· [Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 15T, line 2

ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΑΡΑΒΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑ- ΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 15, line 15

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μέρει τῆς θα- λάσσης καὶ τὸ τῶν Ὀμηριτῶν ἔθνος τυγχάνει τῆς τῶν Ἀράβων ὑπάρχον γῆς, μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰνδικοῦ διῆκον πελάγους.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 15, line 17

Μετὰ δὲ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐξῆς ἐστὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 16, line 3

Ἐκπλεύσαντι δὲ τὸν κόλπον καὶ πρὸς τὴν ἕω τὸν πλοῦν ποιουμένῳ ἀριστεράν τε ὁμοίως τὴν ἡπειρον ἔχοντι, ἐκδέχεται πάλιν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ὃ τὸ λει- πόμενον τῆς Καρμανίας ἔθνος παροικεῖ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 16, line 6

Καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Γεδρωσίας ἔθνος κείμενον τυγχάνει· ἐξῆς δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ ἢ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ κει- μένη, ἥς κατὰ τὸ μεσαίτατον τῆς ἡπείρου νῆσος κατ- αντικρὺ κεῖται μεγίστη Ταπροβάνη καλουμένη.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 16, line 9

Μετὰ δὲ ταύτην ἡ ἐτέρα ἐστὶν Ἰνδικὴ ἢ ἐκτὸς Γάγγου ποτα- μοῦ, ὅρου τυγχάνοντος ἑκατέρων τῶν Ἰνδικῶν γαιῶν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 16, line 11

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ ἡ Χρυσῇ καλουμένη χερσόνησός ἐστι· μεθ' ἣν ὁ καλούμενος Μέγας κόλπος· οὗ κατὰ τὸ μεσαίτατον οἱ ὄροι τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς καὶ τῶν Σινῶν εἰσιν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 17, line 4

Καὶ ἡ μὲν ὅλη τῶν τόπων θέσις καὶ περιγραφή τῶν ἀριστερῶν τῆς Ἀσίας μερῶν, τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ προσέτιγε τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτω πως ἔχει.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 17, line 6

Ἡ Εὐδαίμων Ἀραβία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων ταῖς πλευραῖς τῆς τε Πετραίας Ἀραβίας καὶ ἔτι τῆς Ἐρήμου Ἀραβίας καὶ τῷ νοτίῳ μέρει τοῦ Περσικοῦ κόλπου μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ, [ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν μέρει τε τοῦ Περσικοῦ κόλπου] καὶ μέρει τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, [ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ].

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 17, line 10

Προπέπτωκε πρὸς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ὥσπερ χερσόνησος μεγίστη πλατυτάτῳ ἰσθμῷ προσεχομένη περὶ ῥιρρεῖται τῇ θαλάσσει.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 18, line 16

<Χαδραμωτῖται>, ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες ποταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ αὐτοῦ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 18, line 19

<Ἀσκῖται>, ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλεόν, ὡς Μαρκιανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ αὐτοῦ· »Παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν· ἔτι μὴν καὶ Ἀσκιτῶν ἕτερον ἔθνος [ἐπὶ ἀσκῶν πλεόν]».

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 26, line 2

Ἡ Καρμανία μέρει μὲν τινι κατὰ τὸν Περσικὸν κεῖται κόλπον, μέρει δὲ παρὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος [τὸ] μετὰ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 26, line 10

Περιορίζεται δὲ ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ ἐρήμῳ Καρμανία, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ προρρηθείσῃ Περσίδι καὶ τῷ προειρημένῳ Βαγράδα ποταμῷ καὶ ἔτι τῷ λειπομένῳ μέρει τοῦ Περσικοῦ κόλπου, (διὰ τὸ πρὸς δύσιν ὄραν αὐτὸν) καλουμένῳ Καρμανικῷ· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Γεδρωσίᾳ τῷ ἔθνει παρὰ τὰ Παρσικὰ ὄρη· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μετὰ τὰ στενὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 28, line 2

Μετὰ δὲ τὴν Κάρπελλαν ἄκραν] ἐκδέχεται τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενον· ὃ τὸ λειπόμενον μέρος τῆς Καρμανίας παρήκει μέχρι Μουσαρναίων γῆς.

6.22. MARCIAN OF HERACLEA

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 30, line 7

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ Καρπέλλης ἀκρωτηρίου μέχρι Μουσάρνων πόλεως τοῦ περι-
πλου τῆς Καρμανίας τῆς παρὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος στάδιοι ,εἰν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 31, line 4

Ἡ Γεδρωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ Δραγγιανῇ καὶ τῇ Ἀραχωσίᾳ, ἀπὸ δὲ
δύσεως τῇ προει- ρημένη Καρμανία μέχρι θαλάσσης, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ τῆς Ἰνδικῆς
μέρει τῷ παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τοῦ πρὸς τῇ μνημονευθείσῃ Ἀραχωσίᾳ ὁρίου,
ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 32, line 12

Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Παταληνὴ χώρα, ἥς τὸ πλεῖστον ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς τοῖς στό-
μασιν ἐμπεριείληφε· καὶ αὐ- τὴν δὲ τὴν μητρόπολιν καλουμένην Πάταλα μετὰ τὸ γ’
στόμα τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὥσπερ νῆσον κεῖσθαι συμ- βέβηκε, καὶ ἑτέρας πόλεις πλεί-
στας.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34T, line 1

Οἱ πάντες ἀπὸ Μουσάρνων πό- λεως εἰς Ῥίζανα τῆς τῶν Γεδρωσίων παραλίας
στά- διοι γων’. *ΙΝΔ*ΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ ΓΑΓΓΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤῇ
ΚΟΛΠΩΝ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.*

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34, line 1

Ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῷ Ἰμάῳ ὅρει παρὰ
τοὺς ὑπερκειμέ- νους αὐτοῦ Σογδιανούς καὶ Σάκας, ἀπὸ δὲ δύσεως πρὸς μὲν τῇ θα-
λάσσει τῇ προειρημένη Γεδρωσίᾳ, κατὰ δὲ τὴν μεσόγειον τῇ Ἀραχωσίᾳ καὶ ἀνωτέρω
τοῖς Παροπани- σάδαις, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ
Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34, line 12

Καὶ ἡ μὲν ὅλη πε- ριγραφή τοιαύτη· [τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτως ἔχει·] [Λεῖπει τὰ
κατὰ μέρος] Ὁ δὲ πᾶς περίπλους ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος μέ- χρι τοῦ Κῶρυ
ἀκρωτηρίου τοῦ μέρους τοῦ προειρημέ- νου τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς σταδίων „β
,αψκε’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35, line 1

Τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἰνδικῆς τῷ καλουμένῳ Κῶρυ ἀντίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης
νήσου ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βόρειον.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35F, line 2N

[Μάργανα, πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 36, line 12

Πάλιν δὲ ἐπανήξομεν ἐπὶ τὸν παράπλου τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 37, line 5

Ἀπὸ τοῦ Ἀφετηρίου τούτου ἐκδέχεται ὁ Γαγγη- τικὸς καλούμενος κόλπος μέγιστος
ὢν σφόδρα, οὗ κατὰ τὸν μυχὸν ὁ Γάγγης ἐξίησι ποταμὸς, πέντε στόμασι τὴν ἐκβολὴν

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ποιούμενος, ὃν ἔφαμεν ὄριον εἶναι τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς καὶ τῆς ἐκτός.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 38, line 1

[Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος] Ἔστι δὲ τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς τὸ μὲν μῆκος, ἧ μακροτάτη τυγχάνει, ἀπὸ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ λεγομένου Ἀντιβολῇ ἕως τοῦ Ναυστάθμου λιμένος, τοῦ ἐν τῷ Κάνθι κόλπῳ, σταδίων „α, ησφ· τὸ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀφετηρίου ἕως τῶν πηγῶν τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, σταδίων „α, γ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 39, line 7

Οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος ἕως τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολῇ, τοῦ περίπλου παντὸς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι <„γ, εχρε’>.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 40, line 1

Ἡ Ἰνδικὴ ἢ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τοῖς μέρεσι τῆς Σκυθίας καὶ τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ δύσεως αὐτῷ τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τοῖς Σίναις μέχρι τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου καὶ αὐτῷ τῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ τε Ἰνδικῷ πελάγει καὶ μέρει τῆς Πρασώδους θαλάσσης, ἣτις ἀπὸ τῆς Μενουθιάδος νήσου ἀρξαμένη διατείνει κατὰ παράλληλον γραμμὴν μέχρι τῶν ἀντικειμένων μερῶν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ, καθὰ προειρήκαμεν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 41, line 1

Ἔστι δὲ τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς τὸ μὲν μῆκος, ἧ μακροτάτη τυγχάνει, σταδίων „α, αχν· τὸ δὲ πλάτος, ἧ πλατυτάτη ἐστὶ, σταδίων „α, θ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 42, line 4

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ [Μεγάλου] ἀκρωτηρίου μέχρι τοῦ πρὸς Σίνας ὀρίου τοῦ περίπλου τοῦ μέρους τοῦ Μεγάλου κόλπου τοῦ παρὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴν τυγχάνοντος στάδιοι „α, βφν’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 42, line 8

Οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολῇ, μέχρι τῶν πρὸς τοὺς Σίνας τὸ ἔθνος ὄρων τοῦ περίπλου παντὸς τῆς παραλίας τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς στάδιοι „δ, ετν’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 43, line 3

Τὸ τῶν Σινῶν ἔθνος περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων μέρει τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῇ κατὰ τὸ προειρημένον ἐν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ ὄριον, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ἀγνώστῳ γῇ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ τε μεσημβρινῇ θαλάττῃ καὶ τῇ μεσημβρινῇ ἀγνώστῳ γῇ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 44, line 6

Δύο γὰρ ἀγνώστους ὑπονοεῖν χρή γὰς, τὴν τε παρὰ τὴν ἀνατολὴν διήκουσαν, ἧ παροικεῖν εἰρήκαμεν τοὺς Σίνας, καὶ τὴν παρὰ τὴν μεσημβρίαν, ἣτις διήκει παρὰ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν ἥτοι τὴν Πρασώδη καλουμένην, μέρος οὖσαν τῆς Ἰνδικῆς

6.22. MARCIAN OF HERACLEA

θαλάσσης, ὥστε συνάπτουσιν ἑκατέρας τὰς ἀγνώστους γᾶς καθάπερ τινὰ γωνίαν ἀπο- τελεῖν περὶ τὸν τῶν Σινῶν κόλπον.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 48, line 2

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ τῶν Σινῶν ὀρίου τοῦ ὄντος πρὸς τῇ Ἰνδικῇ τῇ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ ἐπὶ Κοττιάριος ποταμοῦ ἐκβολὰς τοῦ περίπλου παντὸς τῆς τῶν Σινῶν παραλίας στάδιοι „α,βχν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 50, line 4

Καὶ τὸν μὲν ὅλον περίπλου καὶ περιγραφὴν τῆς παραθαλασσίῳ χώρας τοῦ τῆς Ἀσίας μέρους, τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἔτι τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, τοῦ- τον ἔχειν τὸν τρόπον συμβέβηκε· τὸ δὲ σύμπαν ἐστὶ διάστημα, τῶν κόλπων ἀπάντων περιπλεομένων ἀπὸ τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ ἕως Κοττιάριος ποταμοῦ ἐκβολῶν τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ Σινῶν τυγχάνοντος, σταδίων „ι „ε „γσφε’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 51, line 6

Ἀπὸ δὲ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοῦ περί- πλου τῆς τε Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μέρους τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους στάδιοι „β „αφλ’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 51, line 18

Ἀπὸ δὲ τῶν προρρηθέντων ὄρων τῆς Γεδρωσίας καὶ ἔτι τοῦ πρώτου καὶ δυσμικωτάτου στόματος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Σάγαπα, μέχρι τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, τῆς παραλίας τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι „γ,εχρε’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 51, line 26

Ἀπὸ δὲ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, μέχρι τῶν ὄρων τῶν πρὸς τοὺς Σίνας, οἵτινες ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου τυγχάνουσι, τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι „δ „ετν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 52, line 3

Τέλος τοίνυν ἐνθάδε τοῦ πρώτου βιβλίου ποιησό- μεθα, παντὸς μὲν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πάσης δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πε- λάγους τῶν τε δεξιῶν μερῶν, ἔτι μὴν καὶ τῶν ἀριστε- ρῶν, ὅσα τῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμελείᾳ καὶ φιλομαθείᾳ γέγονεν ἐφικτὰ, μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς καθ’ ἑκατέρας τὰς ἡπείρους, τῆς τε ἐφ᾽ ἧς καὶ τῆς μεσημβρινῆς, τὸν περίπλου ἀναγράψαντες.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 2, section 2, line 14

γράφου, ὃν νομίζομεν τῆς καθ’ ἡμᾶς θαλάσσης ἐπιμε- λέστατον ἐν τοῖς τῆς γεωγραφίας τὸν περίπλου πε- ποιῆσθαι· τῆς δὲ ἔξω θαλάσσης, ἣτις ὠκεανὸς παρὰ τῶν πλείστων καλεῖται, εἰ καὶ μετρίως τινῶν μερῶν ὁ προειρημένος ἐμνημόνευσεν Ἀρτεμίδωρος, ἀλλ’ ὅμως τὸν ἀκριβέστατον ταύτης περίπλου ἐκ τῆς τοῦ θειοτά- του Πτολομαίου γεωγραφίας καὶ προσέτιγε τοῦ Πρω- ταγόρου καὶ ἐτέρων παλαιῶν ἀνδρῶν ἐξελόντες, τοῦ μὲν Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐκα- τέρων τῶν

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἡπείρων καὶ ἔτι γε τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς μέχρι τῆς ἐφ᾽ αὐτῆς καὶ τῆς ἀγνώστου γῆς μετὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀκολουθίας ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ διεξ- ἤλθομεν· νυνὶ δὲ τὰ περὶ τὸν ἐσπέριον ὠκεανὸν ἐπε- λευσόμεθα.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 2, section 46, line 6

Ὡς περ δὲ ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ τῶν μὲν παρὰ τὴν Λιβύην δεξιῶν μερῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ τοῦ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὁρῶντος τὸν περίπλουν ἐπὶ κεφαλαίων ἐποίησάμεθα, σαφηνείας ἕνεκα διὰ μακροῦ τὸν τῶν σταδίων ἀριθμὸν ἀποδόντες, τῶν δὲ παρὰ τὴν Ἀσίαν ἀριστερῶν ἀπάντων μερῶν μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀγνώστου γῆς ἀκριβῆ τὸν περίπλουν ἀνεγράψαμεν, τῶν διαστημάτων ἀπάντων τοὺς σταδίους σημάναντες· οὕτω κἀνταῦθα τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ ὠκεανοῦ τοῦ παρὰ τὴν Εὐρώπην ὄντος ἀπὸ τῶν Ἑρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς καὶ τοῦ παρ' αὐτὴν περατουμένου Σαρματικοῦ

Marcianus Geogr., *Menippi periplus maris interni* (epitome Marciani) (4003: 002) "Geographi Graeci minores, vol. 1", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Section 2, line 14

Οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐξητακέναι, Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος ἐστίν, ἀρχικυβερνήτης τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου γεγονώς, καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἐρατοσθένης, ὃν Βῆτα ἐκάλεσαν οἱ τοῦ Μουσείου προστάντες, πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης καὶ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης, τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γράψας, Συμμέας τε ὁ τῆς οἰκουμένης ἐνθεὶς τὸν περίπλουν· ἔτι μὲν Ἀπελλᾶς ὁ Κυρηναῖος καὶ Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης καὶ Φιλέας ὁ Ἀθηναῖος καὶ Ἀνδροσθένης ὁ Θάσιος καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης, Εὐδοξὸς τε ὁ Ῥόδιος καὶ Ἄνων ὁ Καρχηδόνιος, οἱ μὲν μερῶν τινῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάττης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλουν ἀναγράφαντες· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς καὶ Βωθθαῖος· οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν.

6.23 Aëtius

Aëtius of Amida (Greek: Ἀέτιος Ἀμιδηνός, Latin: Aëtius Amidenus) (fl. mid-5th century to mid-6th century) was a Byzantine physician and medical writer,[1] particularly distinguished by the extent of his erudition.[2] Historians are not agreed about his exact date. He is placed by some writers as early as the 4th century; but it is plain from his own work that he did not write till the very end of the 5th or the beginning of the 6th, as he refers not only to Patriarch Cyril of Alexandria, who died 444,[3] but also

6.23. AËTIUS

to Petrus archiater, who could be identified with the physician of Theodoric the Great,[4] whom he defines a contemporary. He is himself quoted by Alexander of Tralles,[5] who lived probably in the middle of the 6th century. He was probably a Christian,[citation needed] which may account perhaps for his being confounded with Aëtius of Antioch, a famous Arian who lived in the time of the Emperor Julian.

Aetius seems to be the first Greek medical writer among the Christians who gives any specimen of the spells and charms so much in vogue with the Egyptians, such as that of Saint Blaise in removing a bone which sticks in the throat,[8] and another in relation to a fistula.[9]

The division of his work Sixteen Books on Medicine (Βιβλία Ιατρικά Εκκαίδεκα) into four tetrabibli was not made by himself, but (as Fabricius observes) was the invention of some modern translator, as his way of quoting his own work is according to the numerical series of the books. Although his work does not contain much original matter, and is heavily indebted to Galen and Oribasius,[10] it is nevertheless one of the most valuable medical remains of antiquity, as being a very judicious compilation from the writings of many authors, many from the Alexandrian Library, whose works have been long since lost.[11]

In the manuscript for book 8.13, the word *ἀκμή* (acme) is written as *ἀκνή*, the origin of the modern word acne.[12] (From Wikipedia²²)

Aëtius Med., Iatricorum liber i (0718: 001) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter 131, line 39

στάχους λι κιναμώνου λι καρυοφύλλων λι ἀμώνου λι σχινάνθων λι καλάμου ἄρωματικοῦ λι ξυλαλός λι καρύων μυριστικῶν λι καχρύου λι ξανθο- καρύων λι μάκερ λι γαλαγγά λι βαλσάμου λι καρποβαλσάμου λι ξυλο- βαλσάμου λι μυροβαλάνου λι φύλλου ἰνδικοῦ λι κασίας λι ξηροκαρυο- φύλλου λι πεπέρεως μακροῦ λι πεπέρεως λευκοῦ λι πεπέρεως κοινοῦ λι ἄσαρ χαλδαικοῦ λι κελτικοῦ λι θυμιάματος λι σμύρνης τρωγλίτιδος λι κόστου λι μόσχου λι ἄμπαρ λι γομφίτου λαδάνου λι τερεβίνθης λι οἶνου εὐώδους τὸ ἄρκοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 132, line 4

Ἐσκεύασα ταύτην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐστι πάνυ καλλίστη· ἀσπαλάθου ☐ ζ' ξυλοβαλσάμου ☐ <θ> κυπέρων ☐ <δ> ἑλενίου ☐ ζ' ἱρεως ☐ ζ' καλάμου γρ <ιη> σχοίνου

22. http://en.wikipedia.org/wiki/Aëtius_of_Amida

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἄνθους ☒ <β>ς στύρακος λιπαροῦ ☒ <β> κάρυα ἰνδικὰ <β> φύλλου γρ <ιη> ναρδοστά-
χυος ☒ <α> καρυοφύλλου ☒ <α>ς ἀρνάβω ☒ <α>ς ἀμώμου ☒ γ' κασίας ☒ <β> κόστου
☒ <α> σμύρνης ☒ <α> ὕπνου ☒ <γ> ξυλοκασίας ☒ <γ> ἐλαίου. 9 <ι>.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 261, line 11

τὸ δὲ ἰνδικὸν εἰς ἅπαντα χρησιμώτερον.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 265, line 1

Μάκερ φλοιὸς ἐστὶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος· στύφει δὲ μετὰ βραχείας δριμύ-
τητος.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 289, line 8

σύγκειται δὲ ἔκ τε στυφούσης αὐτάρκως οὐσίας καὶ δριμείας θερμῆς οὐ πολλῆς
καὶ τινος ὑποπίκρου βραχείας· ὅθεν καὶ πρὸς ἥπαρ καὶ στόμαχον εὐλόγως ἀρ- μόττει
πινομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη καὶ οὖρα κινεῖ καὶ δήξεις ἰᾶται στομάχου καὶ τὰ
κατὰ τὴν γαστέρα καὶ τὰ ἔντερα ρεύματα ξη- ραίνει καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τὰ κατὰ τὴν
κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα· ἰσχυρότερα δὲ ἢ Ἰνδική, μελαντέρα τῆς Συριακῆς ὑπάρ-
χουσα.

Aëtius Med., Iatricorum liber ii (0718: 002) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”,
Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter
30, line 1

Ὁ δὲ ἱερακίτης καὶ ὁ Ἰνδικὸς τὰς αἱμορροίδας ἀναξη- ραίνουνσι περιαιπτόμενοι
δεξιῷ μηρῷ, ὧν καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν.

Aëtius Med., Iatricorum liber ii Chapter 30, line 9

ὁ δὲ Ἰνδικὸς τὴν μὲν χρόαν ἐστὶν ὑπόπυρρος· ἀνέει δὲ τριβόμενος πορ-
φυροειδῆ
χυλόν, οὔτε πυκνὸς ἐστὶν οὔτε καρτερὸς καὶ δύναται μετ' οἶνου πινόμενος ἀκράτου
αἱμοπτυκικοῦς ὠφελεῖν.

Aëtius Med., Iatricorum liber iii (0718: 003) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”,
Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1.

Aëtius Med., Iatricorum liber iv (0718: 004) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”,
Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter
10, line 1

Λύκιον ἰνδικὸν μάλιστα, εἰ δὲ μή γε, τὸ παταρικὸν ἀνέσας μετὰ γάλακτος, ἐπί-
χρειε τὰ ἄνω βλέφαρα σὺν ταῖς ὀφρύνσιν· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔνσταζε
ἐξυδαρώσας αὐτὸ τῷ γάλακτι.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi (0718: 006) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”,
Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2.
Chapter 24, line 90

σαγαπηνοῦ ☒ <β> ὀπίου Θηβαικοῦ ☒ <β> κρόκου γρ' <α> ς λυκίου Ἰνδικοῦ γρ'
<α> ς σαρκὸς καρύων μὴ πάνυ παλαιῶν ☒ <μ>, ἀναλάμβανε καὶ δίδου ☒ <α> σὺν

6.23. AĒTIUS

ὑδατι ὀμβρίῳ θερμῷ εἰς νύκτα, μετὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ πυρετοῦ, ὥστε ἔωθεν μὲν τῆς διὰ καρκίνων, εἰς ἐσπέραν δὲ τῆς διὰ καρύων.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 24, line 117

ὠφελίμως δὲ δίδεται καὶ τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ φλοιὸς τῶν ῥάβδων ξηραίνόμενος καὶ κοπτόμενος καὶ ποτιζόμενος σὺν ὑδατι καὶ τὸ λύκιον τὸ Ἰνδικὸν καὶ τὸ ἀψίνθιον καὶ τὸ σκόρδιον καὶ τὸ μικρὸν κενταύριον ἀριστολοχία ἀρτεμισία χαμαίδρυς βρυωνίας ῥίζα πόλιον λάσαρ καρκίνων ποταμίων ἀφέψημα ἀνήθου πολλοῦ συνεψομένου.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 65, line 17

μεγάλας ἐχόντων τὰς τρίχας ἀρμόττειν, οἷόν ἐστι τὸ κεκαυμένον νίτρον καὶ ὁ ἀφρὸς τοῦ νίτρου καὶ τὸ ἀφρόνιτρον καὶ τὰ καλλάϊνα ὄστρακα καὶ τὰ τῶν κεραμίδων καὶ τὰ τοῦ κλιβάνου ὄστρακα κίσσηρις ἄκαυστός τε καὶ κεκαυμένη κηρύκων τε καὶ πορφυρῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὀστρέων ὄστρακα κεκαυμένα (τὸ δὲ τῆς σηπίας καὶ ἄκαυστον) ἄλκυονί τε καὶ στρουθίου ῥίζαι, οἷ τε ἐλλέβοροι καὶ ἡ τῆς βρυωνίας ῥίζα καὶ ἡ τοῦ δρακοντίου καὶ ἀριστολοχίας καὶ πάνακος ῥίζα καὶ ἀχρυ καὶ τὰ τοιαῦτα· εὐὼδη δὲ αὐτὰ ποιῆσαι βουλόμενος μίξεις κυτέρου καὶ μελιώτου καὶ ῥόδων ξηρῶν καὶ σχοίνου ἄνθους καὶ ἵρεως καὶ μελισσοφύλλου, τοῖς δὲ πλουσίοις καὶ νάρδου Κελτικῆς καὶ Ἰνδικῆς καὶ ἀμώμου καὶ φύλλου <μαλαβάθρου> καὶ σμύρνης καὶ κόστου· λεπτύνει δὲ τρίχας καὶ τέφρα κληματίνη καὶ συκίνη καὶ τιθυμαλλίνη παρατριβομένη λεία ἐν βαλανείῳ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν κεκαυμένων γιγάρτων τέφρα στυπτηρία σχιστὴ κόπρος κυνεῖα ξηρά.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 91, line 64

καδμίας τρεῖς κεκαυμένης καὶ οἶνω σβεσθείσης, μολυβδαίνης μολύβδου κεκαυμένου λιθαργύρου ναρδοστάχυος λιβάνου κυπαρίσσου φύλλων βράθυος κηκίδων λυκίου Ἰνδικοῦ κόμμεως ἀνὰ <δ> ψιμμουθίου γλαυκίου μίλτου φύλλου βαλαυστίων σχοίνου ἄνθους σιδίων ἀλόης ἀκακίας ἀνὰ Γρ <η> ῥόδων φύλλων ῥόδων ἄνθους ἀνὰ Γρ <ς>, κόψας σήσας λειώσας ὅξει ἀναλαμβάνανε τροχίσκους καὶ χρῶ μετ' οἶνου ἢ ἐψήματος.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii (0718: 007) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2. Chapter 40, line 27

ρύπτικόν δέ τι καὶ τὸ καλούμενον Ἀρμένιον ἔχει, ᾧ χρῶνται οἱ ζωγράφοι, καὶ τὸ μέλαν τὸ Ἰνδικὸν καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἀφλεγμάντοις ἔλκεσιν ἀλύπως ὁμιλεῖ· μικτῆς δὲ πῶς ἐστὶ δυνάμεως ἢ ἀλόη, καθάπερ τὸ ῥόδον· ἔχει μὲν γάρ τι πικρόν, ᾧ ῥύπτειν πέφυκεν· ἔχει δὲ τι καὶ στυπτικόν, ᾧ συνάγει τε καὶ συνουλοῖ τὰ ἔλκη.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 41, line 56

κοχλιῶν κεκαυμένων <γ> χαλκοῦ κεκαυμένου <δ> λεπίδος χαλκοῦ <ς> λεπίδος στομώματος σιδήρου <ιβ> ἰοῦ <ς> στυπτηρίας σχιστῆς <ς> λίθου σχιστοῦ <α> ἀλόης <α> ὀμφακίου ξηροῦ <β> λυκίου Ἰνδικοῦ <δ> χαλκίτεως <γ>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

σμύρνης ☐ <γ> λιβάνου ☐ <γ> φλοιοῦ λιβάνου ☐ <α> κρόκου ☐ <β> κροκομάγματος ☐ <β> ναρδοστάχυος ☐ <γ> κυτίνων ☐ <β> κόμμεως ☐ <η>, λείου ὕδατι καὶ ἀνάπλασσε κολλύρια καὶ χρῶ σὺν ὕδατι· καὶ ξηρίον δὲ εἰ βούλει ποιῆσαι, λεάνας τὸ κολλύριον χρῶ ξηρῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 80, line 26

ἀπλᾶ δέ ἐστι ποιοῦντα πρὸς τοὺς πτίλους καὶ τὰ περιβεβρωμένα βλέφαρα ἀμόργη ἤψημένη, λύκιον ἰνδικόν, ἀρμένιον, ᾧ χρῶνται οἱ ζωγράφοι· σὺν ὕδατι γὰρ ἐγχριόμενον ἐκδαπανᾷ τὴν κακοχυμίαν καὶ αὔξει τὰς κατὰ φύσιν τρίχας· ἰὸς σιδήρου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐν ἡλίῳ λειωθεὶς μετ' οἶνου καὶ σμύρνης καὶ ἀναπλασθεὶς εἰς κολλύριον· σπόδιον ἀναληφθὲν κρομμύου χυλῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 99, line 5

ἀλόης λυκίου Ἰνδικοῦ ῥόδων χλωρῶν κρόκου ὀπίου σμύρνης, ἐκάστου τὸ ἴσον οἶνῳ λεάνας, ἀνάπλαττε τροχίσκους καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 101, line 47

αἰγὸς θηλείας χολὴν ☐ <η> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <π> πεπέρεως ☐ <δ> περιστερεῶνος ὀρθοῦ χυλὸν ☐ <ις> καὶ ξηροῦ ☐ <η> μέλιτος Ἀττικοῦ ☐ <ς>, κόψας σήσας λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ τὸ πέπερι κάπειτα λειοτριβήσας ἐν θυίᾳ ἐπὶ πολὺ ἐπίβαλλεν τὸν ξηρὸν χυλὸν καὶ συλλείου· εἴτα τὸν ὑγρὸν χυλόν, ἔπειτα λύκιον καὶ ὅταν λεῖα γένηται, ἐπίβαλλεν τὸ μέλι καὶ οὕτως τὴν χολὴν καὶ ἐνώσας ἀναλάμβανε καὶ χρῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 101, line 126

περιστερεῶνος ὀρθοῦ χυλὸν λυκίου Ἰνδικοῦ ἴσα τουτέστι ἀνὰ ☐ <α> ἐκάστου, μέλιτος τὸ ἴσον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 102, line 22

γλαυκίων ☐ <μη> σαρκὸς κόλλης ☐ <ις> κρόκου ☐ <η> ὀπίου λυκίου Ἰνδικοῦ ἀνὰ ☐ <δ> ῥόδων χυλοῦ ☐ <δ> μανδραγόρου χυλοῦ ☐ <δ> ὑοσκυάμου χυλοῦ κωνείου χυλοῦ ἀνὰ ☐ <δ> τραγακάνθης ☐ <ις> κόμμεως ☐ <η>· ἀναλαμβάνεται μελιλώτου ἀφεψήματι· συντίθεται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον· λαβὼν μελιλώτων λίτρην μίαν καὶ ὕδατος ὀμβρίου ζ' <ς>, ἔψεται εἰς τρίτον καὶ διηθήσας τὸ ὑγρὸν πρὸς τὴν τοῦ φαρμάκου σκευασίαν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 102, line 28

χυλοῦ πολυγόνου ☐ <ς> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <ς> ἀλόης σμύρνης λιβάνου ἀνὰ ☐ <δ> ὀπίου ☐ <γ> ἀκακίας μελαίνης πρωτείας ☐ <ιβ> οἶνου παλαιοῦ καὶ εὐώδους τὸ ἄρκοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 103, line 16

τοιαῦτα δὲ ἐστὶ κρόκος καὶ σμύρνα καὶ λύκιον Ἰνδικόν καστόριον τε καὶ λιβανωτός, ᾧ ἄνευ τοῦ στύφειν πέττει ἅμα καὶ διαφορεῖ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 104, line 93

καδμίας χαλκοῦ ὀπίου ἀνὰ ☐ <α> κρόκου ☐ <δ> ἀλόης ☐ <κ> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <β> ἀκακίας ☐ <β> σμύρνης ☐ <δ> τραγακάνθης ☐ <α> κόμμεως ☐ <ς>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 104, line 97

6.23. AĒTIUS

καδμίας ☐ <η> ναρ- δοστάχυνος ☐ <α> ς χαλκοῦ ☐ <α> ς κρόκου σμύρνης ὀπίου ἀνὰ ☐ <δ> μᾶλλον δὲ ☐ δύο ἀλόης ☐ <η> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <β> ἀκακίας ☐ <κ> κόμμεως ☐ <κ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 112, line 33

καδμίας ☐ <ιγ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☐ <ε> λίθου σχιστοῦ ☐ <γ> λίθου αἱματίτου κασσίας ἀνὰ ☐ <α> πεπέρεως κόκκους <κα> κρόκου ☐ <β> ναρδοστάχυνος ☐ <γ> φύλλου ☐ <α> ς λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☐ <α> ἀλόης ἀκακίας κινρᾶς ἀνὰ ☐ <β> σμύρνης ☐ <δ> κόμμεως ☐ <ς>, λείου οἴνω Χίῳ ἢ ἐτέρῳ αὐστηρῷ παλαιῷ, χρῶ ὡς ἐνεργεστάτῳ, καὶ πρὸς ὑποπύους καὶ τραχώματα ἐν ἀρχαῖς μετ' ὡοῦ, εἴτα ὕδατι· ἔστι δὲ ὑπὲρ τὴν ὑπόσχεσιν ἢ ἐνέργεια.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 112, line 86

ἔχει δὲ οὕτως· κυτίνων, ῥοᾶς ἄνθους τοῦ ἐοικότος τῷ τῆς ἀνεμώνης ἄνθει ☐ <κε> ἀκακίας ξανθῆς ☐ <λε> γλαυκίων ☐ <ις> ἀλόης ☐ <ε> σμύρνης τρωγλίτιδος ☐ <γ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☐ <ζ> φύλλου ☐ <α> ὀμφακίου ξηροῦ ☐ <γ> κόμμεως ☐ <β> ὀποβαλσάμου, πρὸς τὰς ἀνα- λήψεις ☐ <ε>, οἴνω αὐστηρῷ παλαιῷ λείου.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 138

καδμίας ☐ <ις> ἰοῦ ☐ <δ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☐ <ις> πεπέρεως λευκοῦ ☐ <η> ὀποῦ Μηδικοῦ ὀποβαλσάμου ἀνὰ ☐ <δ> κόμμεως ☐ <ιβ>· ἢ χρῆσις μεθ' ὕδατος, ἢ κρᾶσις πρὸς τὰς διαθέσεις.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 140

Ἄλλο Ἰνδικὸν βασι- λικὸν ἐπιγραφόμενον· ποιεῖ πρὸς ἀρχὰς ὑποχύσεως καὶ πᾶσαν ἀμ- βλυωπίαν καὶ οὐλὰς ἀποσμήχει.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 143

καδμίας κεκαυμένης πεπλυμένης ☐ <ις> μέλανος Ἰνδικοῦ ☐ <ς> ψιμμουθίου ☐ <δ> πεπέρεως λευκοῦ ☐ <ς> χολῆς ὑαίνης τὸ ὅλον, ὅσον ἔχει, σκάρων ἰχθύων χολὰς <ι> περδίκων χολὰς <δ> ὀπίου ☐ <α> ὀποβαλσάμου ὀποπάνακος σαγαπηνοῦ ἀνὰ ☐ <β> κόμμεως λ <α>.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 5

καδμίας ☐ <ιβ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☐ <η> στίμμεως ☐ <η> ψιμ- μουθίου καστορίου νάρδου Συριακῆς ἀνὰ ☐ <δ> ἀλόης ☐ <α> ς φύλλου κρόκου χαλκίτεως ὀπτῆς χαλ- κάνθου λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☐ <α> σμύρνης ☐ <β> ἀκακίας ☐ <κ> κόμμεως <κ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 19

καδμίας πεπλυμένης στίμμεως πεπλυμένου ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☐ <β> ῥόδων ξηρῶν κεκαθαρμένων ☐ <ιβ> χαλκοῦ κεκαυμένου πεπλυμένου σμύρνης τρωγλίτιδος ἀνὰ ☐ <η> καστορίου λυκίου Ἰνδικοῦ κρόκου φύλλου ναρδοστάχυνος χαλκίτεως ὀπτῆς ψιμμου- θίου γλαυκίων ἐρείκης καρποῦ ὀπίου κηκίδων ὀμφακίων ἀνὰ ☐ <β>, ὕδωρ·

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

χρῶ ἐν ἀρχαῖς μὲν μετ' ὧυ ἐγχυματίζων, ἐν παρακμαῖς δὲ ὕδατι ἐγχρίων καθ' ὑποβολήν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 32

ἔχει δὲ οὕτως· καδμίας πεπλυμένης ☒ <ις> ψιμυθίου πεπλυμένου καστορίου ἀλόης ἀνὰ ☒ <ς> νάρδου Ἰνδικῆς κασσίας ἀνὰ ☒ <δ> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <μ> σμύρνης ☒ <θ> λεπίδος χαλκοῦ ☒ <ε> χαλκοῦ κεκαυμένου ὀπίου πεπλυμένου ἀνὰ ☒ <ις> ρόδων ☒ <κ> λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <γ> λίθου σχιστοῦ πεπλυμένου ☒ <δ> ς κρόκου ☒ <ς> μολύβδου κεκαυμένου πεπλυμένου ☒ <κ> ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <μ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 43

Κολλύριον τὸ ἰνδάριον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 50

καδμίας πεπλυμένης ☒ <ις> χαλκοῦ κεκαυμένου πεπλυμένου ☒ <η> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <ις> κρόκου ☒ <γ> καστορίου ☒ <δ> ἰοῦ ☒ <α> ἀλόης ☒ <δ> σμύρνης τρωγλίτιδος ☒ <γ> λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <β> ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <κδ> ὕδωρ· ἢ χρῆσις δι' ὧυ, ἢ κρᾶσις παχυτέρα.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 62

ἔχει δὲ οὕτως· καδμίας ☒ <κ> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <ιε> ναρδοστάχυνος ☒ <γ> σμύρνης τρωγλίτιδος καστορίου χαλκοῦ κεκαυμένου ἰοῦ ἀνὰ ☒ <β> κρόκου ☒ <α> λεπίδος σιδήρου στομώματος ☒ <δ> ψιμυθίου τὸ ἴσον πεπέρεως λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου λιβάνου ὀποβαλ-σάμου κασσίας ἀνὰ ☒ <β> λίθου σχιστοῦ ☒ <δ> ἰοῦ σκώληκος ☒ <γ> χαλ-κάνθου ☒ <β> μαράθρου χυλοῦ χολῆς αἰγείας ἀνὰ ☒ <δ> κόμμεως ☒ <κ>, οἶνω λείου Ἀμηναίω ἢ Φαλερίνω ἢ ἐτέρω αὐστηρῶ παλαιῶ εὐώδει.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 68

καδμίας κεκαυμένης πεπλυμένης χαλκοῦ πεπλυμένου ἀνὰ ☒ <η> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <κε> ρόδων ξηρῶν ψιμυθίου χαλκίτεως κηκίδων ἰοῦ κρόκου λυκίου Ἰνδικοῦ ἀλόης ναρδοστάχυνος σμύρνης τρωγλίτιδος ἐβένου ῥινήματος καστορίου μέλανος Ἰνδικοῦ λιβάνου ὀπίου σαρκοκόλλης πομφόλυγος ἀνὰ ☒ <α> [κέρατος ἐλαφείου πεπλυμένου καὶ κεκαυμένου ☒ <α>] ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <κε>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 88

λαμβάνει δὲ καδμίας ☒ <κδ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <ιβ> στίμμεως ☒ <μ> ψιμυθίου ☒ <η> χαλκίτεως ὀπτῆς ☒ <δ> μίσυος ὀπτοῦ ☒ <δ> ἐβένου ῥινήματος ☒ <β> νάρδου Κελτικῆς φύλλου ναρδοστάχυνος κρόκου καστορίου λυκίου Ἰνδικοῦ ρόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ <δ> ἀλόης σμύρνης ἀνὰ ☒ <η> ὀμφακίου ὀπίου ἀνὰ ☒ <β> ἀκακίας κόμμεως σκώληκος ἀνὰ ☒ <μ>.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii (0718: 008) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2. Chapter 25, line 30

6.23. AËTIUS

τὰ δὲ γεγυμνωμένα οὖλα σαρκοῖ τοῦτο· ρόδων σπέρματος μὴ παλαιοῦ μέρη <β> καλάμου ἀρωματικοῦ ἢ Ἰνδικοῦ μέρος <α>, ξηρῷ λείῳ προσάπτου.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 31, line 40

ἐνίοτε δὲ τῶν λευκῶν ἐλαίων τεθλασμένων καὶ ἐκπιεσθέντων τὸν χυλὸν μετὰ πηγάνου χυλοῦ καὶ μέλιτος μίξαντες παρατρίβομεν τοὺς ὀδόντας, ἔπειτα παραπάσσομεν νάρδῳ Ἰνδικῇ μετὰ στυπτηρίας στρογγύλης ἴσοις καὶ ἄλατος τὸ διπλοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 37, line 48

ἀστραγάλους προβατίους καύσας, λείοις χρῶ· καλῶς ποιοῦσι καὶ κήρυκες πληρωθέντες ἁλσὶ καὶ καυθέντες καὶ κίσσηρις ὀπτῇ οἴνῳ σβεσθεῖσα, σηπίας ὄστρακα καέντα κεκαυμένοι μύακες κοχλίας χερσαῖος καεῖς σὺν μέλιτι· ἐκάστῳ δὲ τούτων εὐωδίας χάριν μίγνυται ἱρεως Ἰλλυρικῆς βραχὺ ἢ σχίνου ἄνθους ἢ καλάμου Ἰνδικοῦ ἢ ναρδοστάχυος.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 47, line 15

εἰ δὲ πολυτελέστερον ἐθέλεις ποιῆσαι τὸ φάρμακον ἢ πλουσίους σκευάζων ἐμβάλλεις κασσίας φλοιὸν νάρδον Ἰνδικὴν ἢ Κελτικὴν ἢ μαλαβάθρου φύλλα· μετὰ δὲ τὴν ἀρχήν, ὅταν στῇ τὸ ἐπιρρέον, μόνον ἀρκεῖ τὸ διὰ μόρων τοῦ κρόκου τι καὶ τῆς σμύρνης προσειληφὸς εἰς τὸ πέψαι τὴν φλεγμονήν.

Aëtius Med., Iatricorum liber ix (0718: 009) “Ἄετιοῦ Ἀμιδηνοῦ λόγος ἑνατος”, Ed. Zervos, S., 1911; Athena 23. Chapter 31, line 159

Ἔστι δὲ οὐκ ὀλίγον κἂν τῇ Ἰνδικῇ νάρδῳ τὸ πεπτικὸν τῶν ψυχρῶν διαθέσεων· ὥσπερ δὲ τῶν ἀρωματικῶν τὴν νάρδον ἐνέβαλλεν ὁ Φίλων, οὕτως οἱ μετ’ αὐτὸν ἄλλος ἄλλο προσέθεσαν, σχίνου ἄνθος, κασίαν, ἁμωμόν τε καὶ κόστον· ὥσπερ δ’ αὖ πάλιν ὁ Φίλων τὸν κρόκον ἐνέβαλλεν πεπτικὸν φάρμακον καὶ χυμῶν καὶ διαθέσεων εὐπέπτων, οὕτως ἄλλοι σμύρνης τε καὶ καστορίου ἔμιξαν· οἱ πλεῖστοι δὲ αὐτῶν καλῶς ποιοῦντες, καὶ τὰ συνήθη ἡμῖν σπέρματα [παρέμιξαν], λέγω δὴ σελίνου τὸ σπέρμα καὶ κυμίνου, ἀνήσου τε καὶ δαύκου καὶ πετροσελίνου καὶ ὅσα τοιαῦτα, ὥστε παραμυθήσασθαι τὴν ἀηδίαν τῶν πικρῶν φαρμάκων, εἰς ἀνάδοσίν τε καὶ

Aëtius Med., Iatricorum liber xi (0718: 011) “Oeuvres de Rufus d’Éphèse”, Ed. Daremberg, C., Ruelle, C.É. Paris: Imprimerie Nationale, 1879, Repr. 1963. Chapter 11, line 63

Τοῦ Πρεσβύτου τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς λιθιῶντας, φασὶ δέ τινες, καὶ τῶν ἔξωθεν λίθων δύνασθαι θρυβεῖν, ὡς τὸ πρὸ αὐτοῦ· Ἀκόρου, φοῦ, ὑπερικοῦ ἀνὰ ζ’, πράσου σπέρματος ιβ’, ναρδοστάχυος ι’, κασίας, λινოსπέρμου, κυπέρου ἀνὰ κε’· μέλιτι ἀναλάμβανε· ἡ δόσις κυάμου μέγεθος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xi Chapter 29, line 94

Παραλαμβάνεσθω δὲ καὶ τὰ διὰ στόματος διδόμενα, τῆς μὲν δυσουρίας ἐπειγούσης, μήκωνος λευκῆς πεφωγμένης σπέρμα λεῖον· ἐμπάσσεται δὲ ὅσον α’ εἰς κυάθους

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

δ' ἀφεψήματος σχοίνου ἄνθους ἢ καλάμου ἰνδικοῦ, ἢ γλυκυρρίζης· βιαιότερα δέ ἐστι τούτων μῆλον, φοῦ, ἄκορον, δαῦ- κος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii (0718: 012) “Ἀετίου λόγος δωδέκατος”, Ed. Kostomiris, G.A. Paris: Klincksieck, 1892. Chapter 33, line 18

οἱ δὲ βάρβαροι ἰνδοὶ κόπτοντες καὶ σήθοντες τὰ ξηρὰ φύλλα τῆς κύπρου ἀποτιθέ- ασιν, ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ὕδατι ζέοντι φυρῶντες καὶ προσραίνοντες ὄξους ὀλίγον ἢ ροῦ μαγειρικοῦ ἀφέψημα ἐπιτιθέασιν τῷ φλεγμαίνοντι τόπῳ, ἄνωθεν ἐπιτι- θέντες φύλλα κίκεως ἢ καρπάσου, εἰ δὲ μή, κράμβης.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii Chapter 53, line 35

Ἐλαίου κικίνου, ἐλαίου τηλίνου, μανδραγόρου χυλοῦ ἀνὰ ⚭ λβ', ἀρτεμισίας χυλοῦ, λαπάθου χυλοῦ ἀνὰ ⚭ κδ', πιτυίνης, τερεβινθίνης, στέατος χηνείου ἀνὰ ⚭ μη', βάτου χυλοῦ ⚭ ις', βουτύρου νεαροῦ ⚭ μη', λυκίου ἰνδικοῦ ⚭ κδ', αἵματος τραγείου ξηροῦ ⚭ ις', κιττοῦ δακρύου ⚭ λβ', χαλβάνης ⚭ μη', ὀποπάνακος ⚭ λβ'.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii Chapter 68, line 44

Παραδόξως δὲ ποιεῖ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ξηρίον, ὃ ἀσκληπιὸν ὀνομάζουσι καὶ τὸ ἰνδὸν ξηρίον, ἐμπασσόμενον αὐτοῖς τοῖς ὀδυνωμένοις τόποις ἐν τῷ λουτρῷ· πάννυ καλόν.

Aëtius Med., Iatricorum liber xv (0718: 015) “Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ λόγος δέκατος πέμ- πτος”, Ed. Zervos, S., 1909; Athena 21. Chapter 13, line 141

Ἐλκύσματος, ἐλαίου γλυκέος ἀνὰ δραχμὰς β, πίσης, κηροῦ, κο- λοφωνίας ἀνὰ οὐγγίας, ἰστ, συμφύτου ρίζης κεκομμένης λεπτοτάτης καὶ σεσημένης οὐγγίας β, αἵ- ματος δρακοντίου οὐγγίας β, ὕδατος θαλασσίου οὐγγίας κ. Ἐψε τὴν λιθάργυρον, τὸ ἔλαιον καὶ τὸ θα- λάσσιον ὕδωρ μέχρις ἀμολύντου, εἶτα τήξας τὰ τηκτὰ καὶ διηθήσας ἐπίβαλλε τοῖς ἐψηθεῖσι· καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπίπασσε τὸ δρα- κόντιον καὶ σύμ- φυτον, καὶ ἐνώσας καὶ ψύξας καὶ μαλάξας ἀνάπλას- σε μαζία καὶ χρω· συνάγεται δὲ τὸ δρακόντιον αἶμα ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ ἐκ τῆς δρακοντίου βοτάνης.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi (0718: 016) “Gynaekologie des Aëtios”, Ed. Zervos, S. Leipzig: Fock, 1901. Chapter 118, line 8

Δεῖ οὖν ἐπὶ τούτων τοῖς στύφουσι προσαντλεῖν καὶ προσθέτοις χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ δακτυλίου προει- ρημένοις, μάλιστα δὲ σιδίοις μετὰ βουτύρου ἢ λυκίῳ ἰνδικῷ μετὰ ὕσσώπου, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐπὶ τῶν <ἐν ἔδρᾳ παθῶν> προγεγραμ- μένοις.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 121, line 8

ἐπὶ τούτων ἀρμόζει κάθαρσις δι' <ὀνείου γάλακτος>, καὶ ἔμετοι ἀπὸ δείπνου, ἀφι- δρώσεις ἐν βαλανείῳ καὶ ἐμβάσεις εἰς θερμὸν ὕδωρ, καὶ κλυσμός δι' οἴνου θερμοῦ μετὰ νίτρου, ἢ τρυγὸς οἴνου κε- καυμένης· μετὰ δὲ ταῦτα θερμῷ ὕδατι καταχρίειν τοὺς τόπους, ἢ λυκίῳ ἰνδικῷ, ἢ ἀμόργῃ, ἢ βουτύρῳ μετὰ θείου, ἢ κηρωτῇ μυρσι- νίνῃ μετὰ λιθαργύρου, ἢ στυπτηρίᾳ μετὰ μέλιτος, ἢ σιδίοις μετὰ μυρσίνης καὶ μέλιτος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 126, line 7

6.24. ANONYMI DE ASTROLOGIA DIALOGUS

ὀποβαλσάμου γοα· ἐλαίου ἰνδικοῦ ἢ ἐτέρου γογ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 142, line 7

α. καλάμου ἰν- δικοῦ γοστ, ἦτοι οὐγ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 142, line 7

κάρυα ἰνδικὰ γ. σανδαράχης γράμματα ιστ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 150, line 1

ΘΥΜΙΑΜΑ ΡΟΔΑΤΟΝ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΑΡΧΟΥ.

Κασίας, σμύρνης, βδελλίου, ἀρναβῶ, καλάμου ἰνδικοῦ, σαρούα, καρποβαλσάμου, λαδάνου λιπαροῦ, ὕπνου, φύλλων, ἀνὰ γογ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 151, line 2

καλάμου ἰνδικοῦ, ναρδοστάχυος, ὀνύχων μεγάλων, βδελλίου, καρ- ποβαλσάμου, κρόκου, κασίας, ἀνὰ γογ.

6.24 Anonymi De Astrologia Dialogus

“” (From Wikipedia²³)

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) (4374: 001) “Anonymi christiani Hermippus De astrologia dialogus”, Ed. Kroll, W., Viereck, P. Leipzig: Teubner, 1895; Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. Page 51, line 20

οὔτε γὰρ καρκίνον μὲν λέγουσιν Ἀρμενίας καὶ Ἀφρικῆς κυριεύειν οὔτ’ αὖ αἰγοκέ- ρωτα Συρίας καὶ Ἰνδικῆς, ἔτι δὲ καὶ Θράκης εὖ φρονῶν ἂν τις πιστεύσειεν.

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) Page 51, line 26

ἢ πῶς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ζώδιον Ἰνδικῆς ἅμα καὶ Θράκης ἐφέξει τὴν ἐφορείαν;

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) Page 52, line 3

οὔτε γὰρ ταύτου κλίματός εἰσιν οὔτε ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλον πίπτουσιν, εἴ γε Θράκη μὲν τοῦ ἰσημερινοῦ τὸ μέσον ἀπόστημα πέντε καὶ τεσσαράκοντα μοίρας ἀφίσταται, Ἰνδικὴ δὲ τὸ μέγιστον πεντεκαίδεκα.

6.25 Timotheus of Gaza

23.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Timotheus of Gaza (sometimes referred to as Timothy of Gaza) was a Greek grammarian active during the reign of Anastasius, i.e. 491-518. He is the author of a book on animals[1] which may have been the source of the Arabic Nu'ut al-Hayawan.[2] (From Wikipedia²⁴)

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) (2449: 003) “*Excerpta ex Timothei Gazaei libris de animalibus*”, Ed. Haupt, M., 1869; *Hermes* 3. Section 5, line 28

ἐὰν δὲ ἄρσῃν ἦ, ἡ δὲ κύων θήλεια, τίκεται Λακωνικὸς κύων, ὥσπερ συγγινομένων κυνὸς καὶ τίγριδος τίκεται ὁ Ἰνδικὸς κύων.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 14, line 3

ὅτι ὁ Ἰνδικὸς πάνθηρ μύρου ὄζων διὰ τῆς εὐωδίας τὰ θηρία ἐφελκόμενος ἐπὶ τὸν ἴδιον ἄγει φωλεὸν καὶ κατεσθίει.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 2

ὅτι ἡ καμηλοπάρ- δαλις ζῶν ἐστὶν Ἰνδικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ ἐπιμιξίας ζώων ἑτερογενῶν.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 4

ὅτι διὰ Γάζης παρήλθε τις ἀνὴρ ἀπὸ τῶν Ἰνδικῶν, Ἀελίσσιος δὲ τὸ γένος, ἄγων δύο καμηλοπαρδάλεις καὶ ἐλέ- φαντα τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 8

τοῦτο ἐθεάθη καὶ ἐφ’ ἡμῶν· τῷ γὰρ βασιλεῖ τῷ Μονομάχῳ καὶ ἄμφω ταυτὶ τὰ ζῶα προσαχθέντα ἐξ Ἰνδίας ὡς θαῦμα ἐπὶ τοῦ τῆς Κων- σταντινουπόλεως θεάτρου ἐκάστοτε τῷ λαῷ ἐπεδείκνυντο.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 25, line 15

τούτους δὲ γοητεύοντες οἱ Ἰνδοὶ κοιμίζουσι καὶ ἀναιροῦσι καὶ ἀφαιροῦνται τοὺς λίθους· πολλάκις δὲ καὶ ὑπ’ αὐτῶν εἰς τοὺς φωλεοὺς ἔλκονται οἱ θηρευταὶ καὶ ἀπόλ- λυνται.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 25, line 19

ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ἐσθίοντες τὴν τῶν δρακόντων καρδίαν ἢ τὸ ἥπαρ νοοῦσι τί τὰ ἄλογα ζῶα φθέγγονται.

24. http://en.wikipedia.org/wiki/Timotheus_of_Gaza

6.26. SALAMINIUS HERMIAS SOZOMENUS

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 31, line 14

ὅτι εἰσὶ σύες μονώνυχες καὶ ὄνος Ἰνδικὸς μονώνυξ καὶ κερατώδης· τὸ δὲ κέρας αὐτοῦ ποιεῖ θεραπείαν καὶ μόνῳ ἀποφέρεται τῷ βασιλεῖ.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 32, line 6

ὅτι ἐν μεσημβρίᾳ πλεον τῶν ἄλλων ζῴων ὀδεύουσι καὶ πρὸς ἀστέρας ἐν νυκτὶ τὰς ὁδοὺς γινώσκουσιν· ὅθεν ἐπ' αὐταῖς οἱ Ἰνδοὶ τὴν χρυσῆν κόνιν τῶν Ἰνδικῶν μυρμηκῶν κλέπτουσι πρὸς ἀνατολὰς ὀδεύοντες.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 32, line 9

ὅτι τῶν μυρμηκῶν ἐν τῷ καύματι ἐν τοῖς φωλεοῖς δια- τριβόντων κλέπτουσιν οἱ Ἰνδοὶ τὴν αὐτῶν χρυσόκονιν.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 45, line 8

ὅτι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς βόες λέγονται, ἐρχόμενοι δὲ παρὰ τὸν Νεῖλον ῥινοκέρωτες.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 51, line 13

ὅτι οὗτοι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τρυγῶσι τὰ πεπέρια, τέχνη ἀπατῶμενοι καὶ μιμήσει.

6.26 Salaminus Hermias Sozomenus

Salminius Hermias Sozomenus[1] (Σωζόμενος) (c. 400 – c. 450) was a historian of the Christian Church.

Sozomen's second work continues approximately where his first work left off. He wrote it in Constantinople, around the years 440 to 443 and dedicated it to Emperor Theodosius II.

The work is structured into nine books, roughly arranged along the reigns of Roman Emperors:

Book I: from the conversion of Constantine I until the Council of Nicea (312-325) Book II: from the Council of Nicea to Constantine's death (325-337) Book III: from the death of Constantine I to the death of Constans I (337-350) Book IV: from the death of Constans I to the death of Constantius II (350-361) Book V: from the death of Constantius I to the death of Julian the Apostate (361-363) Book VI: from the death of Julian to the death

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

of Valens (363-375) Book VII: from the death of Valens to the death of Theodosius I (375-395) Book VIII: from the death of Theodosius I to the death of Arcadius (375-408). Book IX: from the death of Arcadius to the accession of Valentinian III (408-25).

Book IX is incomplete. In his dedication of the work, he states that he intended cover up to the 17th consulate of Theodosius II, that is, to 439. The extant history ends about 425. Scholars disagree on why the end is missing. Albert Guldenpenning supposed that Sozomen himself suppressed the end of his work because in it he mentioned the Empress Aelia Eudocia, who later fell into disgrace through her supposed adultery. However, it appears that Nicephorus, Theophanes, and Theodorus Lector did read the end of Sozomen's work, according to their own histories later. Therefore most scholars believe that the work did actually come down to that year, and that consequently it has reached us only in a damaged condition. (From Wikipedia²⁵)

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (2048: 001) "Sozomenus. Kirchengeschichte", Ed. Bidez, J., Hansen, G.C. Berlin: Akademie-Verlag, 1960; *Die griechischen christlichen Schriftsteller* 50. Book 2, chapter 24, section 1, line 2

Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον παρελήφμεν καὶ τοὺς ἔνδον τῶν καθ' ἡμᾶς Ἰνδῶν, ἀπειράτους μείναντας τῶν Βαρθολομαίου κηρυγμάτων, μετασχεῖν τοῦ δόγματος ὑπὸ Φρουμεντίῳ, ἱερεῖ καὶ καθηγητῇ γενομένῳ παρ' αὐτοῖς τῶν ἱερῶν μαθημάτων.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 1, line 5

ἵνα δὲ γνοίημεν καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ τοῦ συμβάντος περὶ τοὺς Ἰνδοὺς οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ὥς τισι τερατολογεῖσθαι δοκεῖ, τὴν σύστασιν λαβεῖν τὸ τῶν Χριστιανῶν δόγμα, ἀναγκαῖον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς Φρουμεντίου χειροτονίας διεξελεῖν· ἔχει δὲ ὧδε.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 5, line 2

οὗς ζηλώσας Μερόπιός τις φιλόσοφος Τύριος τῆς Φοινίκης παρεγένετο εἰς Ἰνδοὺς.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 5, line 4

ἱστορήσας δὲ τῆς Ἰνδικῆς ὅσα γε αὐτῷ ἐξεγένετο, τῆς ἐπανάδου εἶχετο νηὸς ἐπιτυχῶν στελλομένης εἰς Αἴγυπτον.

25. http://en.wikipedia.org/wiki/Salaminius_Hermias_Sozomenus

6.26. SALAMINIUS HERMIAS SOZOMENUS

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 5, line 7

συμβάν δὲ κατὰ χρεῖαν ὕδατος ἢ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων εἰς ὄρμον τινὰ προσσχεῖν τὴν ναῦν, καταδραμόντες οἱ τῇδε Ἴνδοι κτείνουσι πάντας καὶ τὸν Μερόπιον· ἔτυχον γὰρ τότε λύσαντες τὰς πρὸς Ῥωμαίους σπονδάς.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 8, line 1

ἀντι- βολοῦσαν δὲ τὴν βασιλίδα ἡδέσθησαν, καὶ τὰ βασίλεια καὶ τὴν ἡγεμονίαν Ἰνδῶν διώκουν.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 8, line 3

ὁ δὲ Φρουμέντιος θεαίαις ἴσως προτραπείς ἐπιφανείαις ἢ καὶ αὐτομάτως τοῦ θεοῦ κινουῦντος ἐπυνθάνετο, εἴ τινες εἶεν Χριστιανοὶ παρ' Ἰνδοῖς ἢ Ῥωμαῖοι τῶν εἰσπλεόντων ἐμπόρων.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 10, line 2

συντυχὼν δὲ Ἀθανασίῳ τῷ προΐστα- μένῳ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας τὰ κατ' Ἰνδοὺς διηγῆσατο καὶ ὡς ἐπι- σκόπου δέοι αὐτοῖς τῶν αὐτόθι Χριστιανῶν ἐπιμελησο- μένου.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 10, line 5

ὁ δὲ Ἀθα- νάσιος τοὺς ἐνδημοῦντας ἱερέας ἀγείρας ἐβουλεύσατο περὶ τούτου· καὶ χειρο- τονεῖ αὐτὸν τῆς Ἰνδικῆς ἐπίσκοπον, λογισάμενος ἐπιτηδειότατον εἶναι τοῦ- τον καὶ ἱκανὸν πολλὴν ποιῆσαι τὴν θρησκείαν, παρ' οἷς πρῶτος αὐτὸς ἔδειξε τὸ Χριστιανῶν ὄνομα καὶ σπέρμα παρέσχετο τῆς τοῦ δόγματος μετουσίας.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 11, line 1

ὁ δὲ Φρουμέντιος πάλιν εἰς Ἰνδοὺς ὑποστρέψας λέγεται τοσοῦτον εὐκλεῶς τὴν ἱερωσύνην μετελθεῖν, ὡς ἐπαινεθῆναι παρὰ πάντων τῶν αὐτοῦ πειρα- θέντων, οὐχ ἦττον ἢ τοὺς ἀποστόλους θαυμάζουσι, καθότι καὶ ἐπισημό- τατον αὐτὸν ὁ θεὸς ἀπέ- φηνε, πολλὰς καὶ παραδόξους ἰάσεις καὶ σημεῖα καὶ τέρατα δι' αὐτοῦ δημιουργήσας.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 11, line 5

ἢ μὲν δὴ παρ' Ἰνδοῖς ἱερωσύνη ταύτην ἔσχεν ἀρχήν.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 7, chapter 15, section 6, line 6

προθυμοτέρους δὲ τοὺς ἐν τῷ Σεραπείῳ παρεσκεύαζεν εἶναι τὸ συνειδέναι σφίσιν ἅ τετολμήκασιν, ἔπειτα δὲ καὶ Ὀλύμπιός τις ἐν φιλοσόφου σχήματι συνὼν αὐτοῖς καὶ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πείθων χρῆναι μὴ ἀμελεῖν τῶν πατρίων, ἀλλ' εἰ δέοι ὑπὲρ αὐτῶν θνήσκειν· καθαιρουμένων δὲ τῶν ξοάνων ἀθυμοῦντας ὁρῶν συνεβούλευε μὴ ἐξίστασθαι τῆς θρησκείας, ὕλην φθαρτὴν καὶ ἰνδάλματα λέγων εἶναι τὰ ἀγάλματα καὶ διὰ τοῦτο ἀφανισμόν ὑπομένειν, δυνάμεις δὲ τινὰς ἐνοικῆσαι αὐτοῖς καὶ εἰς οὐρανούς ἀποπτῆναι.

Salaminus Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 7, chapter 26, section 3, line 2

τὸ δὲ τὸν σίελον εἰς τὸ στόμα δεξάμενον αὐτίκα κατέπεσε· καὶ νεκρὸν κείμενον οὐ μείον τῶν παρ' Ἰνδοῖς ἱστορουμένων ἐρπετῶν διεφάνη τὸ μέγεθος· ἀμέλει τοι, ὡς ἐπυθόμην, ὑπὸ ζεύγεσιν ὀκτῶ εἰς τὸ πλησίον πεδῖον ἐξελκύσαντες αὐτὸ οἱ ἐπιχώριοι κατέκαυσαν, ὅπως μὴ διασαπείῃ τὸν ἄερα λυμήνηται καὶ λοιμώδη ποιήσῃ.

6.27 Papyri magicae

“” (From Wikipedia²⁶)

What dates for this?

Magica, Papyri magicae Preisendanz number 13, line 19

ἀπηρτίσθω δὲ ἡ τράπεζα τοῖς ἐπιθύμασι τοῦτοις, συγγενικοῖς οὖσι τοῦ θεοῦ – ἐκ δὲ ταύτης τῆς βίβλου Ἑρμῆς κλέψας τὰ ἐπιθύματα ζ' προσεφώνησεν <ἐν> ἑαυτοῦ ἱερᾷ βύβλῳ ἐπικαλουμένη Πτέρυγι – τοῦ μὲν Κρόνου στύραξ (ἔστιν γὰρ βαρὺς καὶ εὐώδης), τοῦ δὲ Διὸς μαλάβαθρον, τοῦ δὲ Ἄρεως κόστος, τοῦ δὲ Ἡλίου λίβανον, τῆς δὲ Ἀφροδίτης νάρδος Ἰνδικός, τοῦ δὲ Ἑρμοῦ κασία, τῆς δὲ Σελήνης ζμύρνα.

6.28 Procopius

Procopius of Caesarea (Latin: Procopius Caesarensis, Greek: Προκόπιος ὁ Καισαρεύς; c. AD 500 – c. AD 565) was a prominent Byzantine scholar from Palaestina Prima. Accompanying the general Belisarius in the wars of the Emperor Justinian I, he became the principal historian of the 6th century, writing the Wars of Justinian, the Buildings of Justinian and the celebrated Secret History. He is commonly held to be the last major historian of the ancient world. (From Wikipedia²⁷)

26.

27. <http://en.wikipedia.org/wiki/Procopius>

6.28. PROCOPIUS

Procopius Hist., De bellis (4029: 001) “Procopii Caesariensis opera omnia, vols. 1–2”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1:1962; 2:1963. Book 1, chapter 19, section 3, line 1

αὕτη δὲ ἡ θάλασσα ἐξ Ἰνδῶν ἀρχο- μένη ἐνταῦθα τελευτᾷ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 16, line 1

μεθ’ οὓς δὴ τὰ γένη τῶν Ἰνδῶν ἐστίν.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 23, line 1

Πλοῖα μέντοι ὅσα ἐν τε Ἰνδοῖς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ θαλάσῃ ἐστίν, οὐ τρόπῳ τῷ αὐτῷ ὥπερ αἱ ἄλλαι νῆες πεποίηνται.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 25, line 1

αἴτιον δὲ οὐχ ὅπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, πέτραι τινὲς ἐνταῦθα οὔσαι καὶ τὸν σίδηρον ἐφ’ ἑαυτὰς ἔλκουσαι (τεκμήριον δέ· ταῖς γὰρ Ῥωμαίων ναυσὶν ἐξ Αἰλᾶ πλεούσαις ἐς θάλασσαν τήνδε, καίπερ σιδήρῳ πολλῷ ἡρμοσμέναις, οὐποτε τοιοῦτον ξυνηνέχθη παθεῖν), ἀλλ’ ὅτι οὔτε σίδηρον οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐς ταῦτα ἐπιτηδείων Ἰνδοὶ ἢ Αἰθίοπες ἔχουσιν.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 20, section 9, line 6

Τότε δὲ Ἰουστινιανὸς [ὁ] βασιλεὺς ἐν μὲν Αἰθίοψι βασιλεύοντος Ἑλλησθεαίου, Ἑσμιφάιου δὲ ἐν Ὀμηρί- ταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν ἐπεμψεν, ἀξιῶν ἄμφω Ῥωμαίοις διὰ τὸ τῆς δόξης ὁμόγνωμον Πέρσαις πολε- μοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ὠνού- μενοί τε τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν ἀποδιδόμενοί τε αὐτὴν ἐς Ῥω- μαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται χρημάτων μεγάλων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρή- ματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγ- κεῖν (αὕτη δὲ ἐστίν ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθασιν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τανῦν δὲ ση- ρικὴν ὀνομάζουσιν), Ὀμηρίται δὲ ὅπως Κα- ῖσόν τὸν φυγάδα φύλαρχον Μαδδηνοῖς καταστήσωνται καὶ στρατῷ μεγάλῳ αὐτῶν τε Ὀμηριτῶν καὶ Σαρακηνῶν τῶν

Μαδ-

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 20, section 12, line 2

τοῖς τε γὰρ Αἰθίοψι τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι πρὸς τῶν Ἰνδῶν ἀδύνατα ἦν, ἐπεὶ αἰεὶ οἱ Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς τοῖς ὅρμοις γινόμενοι, οὗ δὴ τὰ πρῶτα αἱ τῶν Ἰνδῶν νῆες καταίρουσιν, ἅτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὁμο- ρον, ἅπαντα ὠνεῖσθαι τὰ φορτία εἰώθασιν, καὶ τοῖς Ὀμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσιν ἐπ’ ἀνθρώπους πολλῷ μαχιμωτέρους ἵεναι.

Procopius Hist., De bellis Book 2, chapter 25, section 3, line 1

ἔκ τε γὰρ Ἰνδῶν καὶ τῶν πλησιοχώρων Ἰβήρων πάν- των τε ὡς εἰπεῖν τῶν ἐν Πέρ- σαις ἐθνῶν καὶ Ῥωμαίων τινῶν τὰ φορτία ἐσκομιζόμενοι ἐνταῦθα ἀλλήλοις ξυμ- βάλ- λουσι.

Procopius Hist., De bellis Book 7, chapter 35, section 23, line 2

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράσσετο τῇδε ἡπέρ μοι εἴρηται, ἐν τούτῳ τῶν τις Βελισαρίου δορυφόρων, Ἰνδούλφ ὄνομα, βάρβαρος γένος, θυμοειδής τε καὶ δραστήριος, ὃς δὴ ἐν Ἰταλίᾳ λειφθεὶς ἔτυχε, Τουτίλα τε καὶ Γότ- θοις προσεχώρησεν οὐδενὶ λόγῳ.

Procopius Hist., De bellis Book 7, chapter 35, section 29, line 2

ἅπερ ἅπαντα Ἰν- δούλφ τε καὶ Γότθοι ἐλόντες κτείναντές τε τοὺς ἐν ποσὶν ἅπαντας καὶ τὰ χρήματα ληϊσάμενοι παρὰ Του- τίλαν ἤλθον.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 3, section 10, line 1

τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα μέχρι ἐς τοὺς ἀπογόνους παραπεμπόμενα τῶν προγε- γεννη- μένων τῆς φύσεως ἵνδαλμα γίνεται.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 17, section 1, line 2

Ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν τινες μοναχῶν ἐξ Ἰνδῶν ἦκοντες, γνόντες τε ὡς Ἰουστι- νιανῷ βασιλεῖ διὰ σπουδῆς εἴη μηκέτι πρὸς Περσῶν τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι Ῥωμαίους, ἐς βασιλέα γενόμενοι οὕτω δὴ τὰ ἀμφὶ τῇ μετᾶξῃ διοικήσεσθαι ὠμολόγουν, ὡς μηκέτι Ῥωμαῖοι ἐκ Περσῶν τῶν σφίσι πολεμίων ἢ ἄλλου τοῦ ἔθνους τὸ ἐμπόλημα τοῦτο ποι- ήσονται· χρόνου γὰρ κατατρίψαι μῆκος ἐν χώρᾳ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἔθνη τὰ πολλὰ οὔση, ἡπερ Σηρίνδα ὀνομάζεται, ταύτῃ τε ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐκμεμαθηκέναι ὁποῖα ποτὲ μηχανῇ γίνε- σθαι τὴν μέταξαν ἐν γῇ τῇ Ῥωμαίων δυνατὰ εἴη.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 23, section 2, line 1

τινὲς δὲ αὐτὸν Ἰνδούλφ ἐκάλουν.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 35, section 38, line 1

Γότθοι μὲν οὖν μετὰξὺ χίλιοι τοῦ στρατοπέδου ἐξαναστάντες ἐς Τικινόν τε πόλιν καὶ χωρία τὰ ὑπὲρ ποταμὸν Πάδον ἐχώρησαν, ὧν ἄλλοι τε ἡγοῦντο καὶ Ἰνδούλφ, οὐ- περ πρότερον ἐπεμνήσθην.

Procopius Hist., Historia arcana (= Anecdota) (4029: 002) “Procopii Caesariensis opera omnia, vol. 3”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1963. Chapter 17, section 34, line 3

Χρυσομαλλῷ δὲ αὕτῃ πάλαι μὲν ὀρχηστρίς ἐγεγόνει καὶ αὖθις ἑταίρα, τότε δὲ ξὺν ἐτέρᾳ Χρυσομαλλοῖ καὶ Ἰνδαροῖ ἐν Παλα- τίῳ τὴν δίαίταν εἶχεν.

Procopius Hist., De aedificiis (lib. 1–6) (4029: 003) “Procopii Caesariensis opera omnia, vol. 4”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1964.

Procopius Hist., De aedificiis (lib. 1–6) Book 6, chapter 1, section 6, line 1

Νεῖλος μὲν ὁ ποταμὸς ἐξ Ἰνδῶν ἐπ’ Αἰγύπτου φερό- μενος δίχᾳ τέμνει τὴν ἐκείνη γῆν ἄχρι ἐς θάλασσαν.

6.29 Proclus Phil.

6.30. AGATHIAS SCHOLASTICUS

Proclus Lycaeus (play /'prɒkləs ˌlaɪˈsiːəs/; 8 February 412 – 17 April 485 AD), called the Successor (Greek *Πρόκλος ὁ Διάδοχος*, *Próklos ho Diádokhos*), was a Greek Neoplatonist philosopher, one of the last major Classical philosophers (see Damascius). He set forth one of the most elaborate and fully developed systems of Neoplatonism. He stands near the end of the classical development of philosophy, and was very influential on Western medieval philosophy (Greek and Latin) as well as Islamic thought.

”Wherever there is number, there is beauty.”

Proclus, quoted by M. Kline, *Mathematical Thought from Ancient to Modern Times* (From Wikipedia²⁸)

Proclus Phil., In *Platonis Cratylum commentaria* (4036: 009) “Procli Diadochi in *Platonis Cratylum commentaria*”, Ed. Pasquali, G. Leipzig: Teubner, 1908. Section 71, line 77

μετέχουσιν δ’ ἄλλως ἄλλοι καὶ τούτων, οἷον Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἐπιχώριον φωνὴν τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν ἔλαβον ὀνόματα, Χαλδαῖοι δὲ καὶ Ἴνδοι ἄλλως κατὰ τὴν οἰκείαν γλῶσσαν καὶ Ἕλληνες ὡσαύτως κατὰ τὴν σφετέραν διά- λεκτον.

Proclus Phil., In *Platonis Timaeum commentaria* Volume 1, page 208, line 18

φιλεῖ, τοῖς δὲ θεοῖς ὁ σπουδαῖος ὁμοιότατος, καὶ διότι <ἐν φρουρᾷ> ὄντες οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντεχόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ὡς δεσμωτηρίου συνειλημμένοι δεῖσθαι τῶν θεῶν ὀφείλουσι περὶ τῆς ἐντεῦθεν μεταστάσεως, καὶ ὅτι ὡς παῖδας πατέρων ἀποσπασθέντας εὐχεσθαι προσήκει περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀληθινούς ἡμῶν πατέρας, τοὺς θεούς, ἐπανόδου, καὶ ὅτι ἀπάτορές τινες ἄρα καὶ ἀμήτορες εἰκόασιν εἶναι οἱ μὴ ἀξιοῦντες εὐχεσθαι μηδὲ ἐπιστρέφειν εἰς τοὺς κρείττους, καὶ ὅτι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἱ σοφία διενεγκόντες περὶ εὐχὰς ἐσπούδασαν, Ἴνδων μὲν Βραχμᾶνες, Μάγοι δὲ Περσῶν, Ἑλλήνων δὲ οἱ θεολογικώτατοι, οἳ καὶ τελετὰς κατεστήσαντο καὶ μυστήρια· Χαλδαῖοι δὲ καὶ τὸ ἄλλο θεῖον ἐθεράπευσαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν τῶν θεῶν θεὸν εἰπόντες ἐσέφθησαν, πολ- λοῦ δέοντες διὰ τὴν ἀρετὴν ὑπερφρονεῖν τῆς ἱερᾶς θρησκείας· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅτι μέρος ὄντας τοῦ παντός δεῖσθαι προσήκει τοῦ παντός· παντὶ γὰρ ἢ πρὸς τὸ ὅλον ἐπιστροφή παρέχεται τὴν σωτηρίαν· εἴτε οὖν ἀρετὴν ἔχεις, παρακλητέον σοι τὸ τὴν ὅλην ἀρετὴν προειληφός· τὸ γὰρ πᾶν ἀγαθὸν αἷτιόν ἐστι καὶ σοὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ σοὶ προσήκοντος· εἴτε

6.30 Agathias Scholasticus

28. <http://en.wikipedia.org/wiki/Proclus>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Agathias or Agathias Scholasticus (Ancient Greek: Ἀγαθίας σχολαστικός) c. AD 530[1]-582[1]/594), of Myrina (Mysia), an Aeolian city in western Asia Minor (now in Turkey), was a Greek poet and the principal historian of part of the reign of the Roman emperor Justinian I between 552 and 558. (From Wikipedia²⁹)

Agathias Scholasticus Epigr., Hist., Historiae (4024: 001) “Agathiae Myrinaei historiarum libri quinque”, Ed. Keydell, R. Berlin: De Gruyter, 1967; Corpus fontium historiae Byzantinae 2. Series Berolinensis. Page 73, line 24

4 πρῶτοι μὲν γὰρ ὧν ἀκοῇ ἴσμεν Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

6.31 Olympiodorus the Younger

Olympiodorus the Younger (Greek: Ὀλύμπιόδωρος ὁ Νεώτερος)(c. 495-570) was a Neoplatonist philosopher, astrologer and teacher who lived in the early years of the Byzantine Empire, after Justinian’s Decree of 529 A.D. which closed Plato’s Academy in Athens and other pagan schools. Olympiodorus was the last pagan to maintain the Platonist tradition in Alexandria (see Alexandrian School); after his death the School passed into the hands of Christian Aristotelians, and was eventually moved to Constantinople.

Among the extant writings of Olympiodorus the Younger are a biography of Plato, commentaries on several dialogues of Plato and on Aristotle, and an introduction to Aristotelian philosophy. Olympiodorus also provides information on the work of the earlier Neoplatonist Iamblichus which is not found elsewhere. The surviving works are:

Commentary on Plato’s Alcibiades Commentary on Plato’s Gorgias Commentary on Plato’s Phaedo Life of Plato Introduction (prolegomena) to Aristotle’s logic Commentary on the Aristotle’s Meteorology Commentary on the Aristotle’s Categories

In addition, a Commentary by Olympiodorus is extant on Paulus Alexandrinus’ Introduction to astrology (which was written in 378 AD). Although the manuscript of the Commentary is credited in two later versions to a

29. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agathias>

6.32. BASILIUS

Heliodorus, L.G. Westerink argues that it is actually the outline of a series of lectures given by Olympiodorus in Alexandria between May and July 564 AD. The Commentary is an informative expatiation of Paulus' tersely written text, elaborating on practices and sources. The Commentary also illuminates the developments in astrological theory in the 200 years after Paulus. (From Wikipedia³⁰)

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria (4019: 003) "Olympiodori in Aristotelis meteora commentaria", Ed. Stüve, G. Berlin: Reimer, 1900; Commentaria in Aristotelem Graeca 12.2.

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria Page 192, line 1n

<Τὸ γὰρ ἄφ' Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τοῦ ἐξ Αἰθιοπίας πρὸς τὴν Μαιῶτιν καὶ τοὺς ἐσχατεύοντας τῆς Σκυθίας τόπους πλέον ἢ πέντε πρὸς τρία τὸ μέγεθος.

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria Page 192, line 6

καὶ τοῦ μὲν μήκους ἐπὶ δυσμὰς τὰς Ἡρακλείους στήλας, πρὸς δὲ ἀνατολὰς τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, παρ' οἷς ἐστὶν ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii (4019: 004) "Olympiodorus. Commentary on the first Alcibiades of Plato", Ed. Westerink, L.G. Amsterdam: Hakkert, 1956, Repr. 1982. Section 10, line 9

δεύτερον ἡμῖν συμβάλλεται πρὸς τὴν γνῶσιν πάντων τῶν ὄντων· εἰ γὰρ γινώσκωμεν τὴν ψυχὴν, γνωσόμεθα καὶ οὗς ἔχει λόγους ἐν αὐτῇ, πάντων δὲ τῶν ὄντων ἔχει τοὺς λόγους καὶ τοὺς τύπους ὡς ἰνδαλμα τούτων οὕσα· συμβάλλεται ἡμῖν ἄρα ἡ αὐτῆς γνῶσις καὶ πρὸς τὴν τῶν ὄντων πάντων.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii Section 164, line 7

οὐ μόνον δὲ οὗτοι τοιοῦτοι, ἀλλὰ καὶ Ἴνδοι ἔχονται τῷ πάθει τούτῳ.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii Section 165, line 22

ἱματίων' > δὲ ἔλξεις' > φησὶ δύο μέρη λέγων, διότι ποδήρεις χιτῶνας φοροῦσιν οἱ Πέρσαι (διὸ καὶ ἑλκεσίπεπλοι) καὶ Ἴνδοί, καθάπερ καὶ οἱ Ἴωνες.

6.32 Basilius

Is this Basil of Caesarea?

Basil of Caesarea, also called Saint Basil the Great, (329 or 330[5] – January 1, 379) (Greek: Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας) was the Greek bishop of Caesarea

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Olympiodorus_the_Younger

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Mazaca in Cappadocia, Asia Minor (modern-day Turkey). He was an influential theologian who supported the Nicene Creed and opposed the heresies of the early Christian church, fighting against both Arianism and the followers of Apollinaris of Laodicea. His ability to balance his theological convictions with his political connections made Basil a powerful advocate for the Nicene position. (From Wikipedia³¹)

Basilus Theol., *Homiliae in hexaameron* (2040: 001) “Basile de Césarée. Homélies sur l’hexaéméron, 2nd edn.”, Ed. Giet, S. Paris: Cerf, 1968; Sources chrétiennes 26 bis. Homily 3, section 6, line 9

Ἐκ μὲν γε τῆς ἔω, ἀπὸ μὲν χειμερινῶν τροπῶν ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ ποταμὸς ῥεῦμα πάντων ποταμίων ὑδάτων πλεῖστον, ὥς οἱ τὰς περιόδους τῆς γῆς ἀναγράφοντες ἱστορήκασιν· ἀπὸ δὲ τῶν μέσων τῆς ἀνατολῆς ὁ τε Βάκτρος, καὶ ὁ Χοάσπης, καὶ ὁ Ἀράξης, ἀφ’ οὗ καὶ ὁ Τάναϊς ἀποσχιζόμενος εἰς τὴν Μαιῶτιν ἔξεισι λίμνην.

Basilus Theol., *Homiliae in hexaameron* Homily 4, section 3, line 39

Ὅτι γὰρ ταπεινότερα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἡ Αἴγυπτος, ἔργῳ ἔπεισαν ἡμᾶς οἱ θελήσαντες ἀλλήλοις τὰ πελάγη συνάψαι, τό τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Ἰνδικόν, ἐν ᾧ ἡ ἐρυθρά ἐστι θάλασσα.

Basilus Theol., *Homiliae in hexaameron* Homily 6, section 9, line 28

Σημεῖον δὲ, ὅτι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Βρεττανοὶ τὸν ἴσον βλέπουσιν.

Basilus Theol., *Homiliae in hexaameron* Homily 7, section 2, line 34

Ἄλλα γνωρίζουσιν οἱ τὴν Ἰνδικὴν ἀλιεύοντες θάλασσαν· ἄλλα, οἱ τὸν Αἰγύπτιον ἀγρεύοντες κόλπον· ἄλλα, νησιῶται· καὶ ἄλλα, Μαυρούσιοι.

Basilus Theol., *Homiliae in hexaameron* Homily 8, section 8, line 16

Ὅποια καὶ περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ σκώληκος ἱστορεῖται τοῦ κερασφόρου· ὃς εἰς κάμπην τὰ πρῶτα μεταβαλὼν, εἶτα προΐων βομβυλίδος γίνεται, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ταύτης ἵσταται τῆς μορφῆς, ἀλλὰ χάνοις καὶ πλατέσι πετάλοις ὑποπτεροῦται.

Basilus Theol., *Epistulae* (2040: 004) “Saint Basile. Lettres, 3 vols.”, Ed. Courtonne, Y. Paris: Les Belles Lettres, 1:1957; 2:1961; 3:1966. Epistle 1, section 1, line 32

Δοκῶ γάρ μοι, εἰ μὴ ὥσπερ τι θρέμμα θαλλῶ προδεικνυμένῳ ἐπόμενος ἀπηγόρευσα, ἐπέκεινα ἂν σε καὶ Νύσης τῆς Ἰνδικῆς ἐλθεῖν ἀγόμενον, καί, εἴ τι ἔσχατον τῆς καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένης χωρίον, καὶ τοῦτο ἐπιπλανη- θῆναι.

Basilus Theol., *Enarratio in prophetam Isaiam* [Dub.] (2040: 009) “San Basilio. Commento al profeta Isaia, 2 vols.”, Ed. Trevisan, P. Turin: Società Editrice Internazionale, 1939. Chapter 13, section 269, line 13

– “Εοικε δὲ χώραν τινὰ λέγειν ἐν τῷ ἔθνει τῷ Ἰνδικῷ τὴν Σουφεῖρ, περὶ ἣν οἱ πολυτίμητοι τῶν λίθων πεφύκασιν γίνεσθαι.

31. http://en.wikipedia.org/wiki/Basil_of_Caesarea

6.33 Theodoretus

Theodoret of Cyrus or Cyrrhus (Greek: Θεοδώρητος Κύρρου; c. 393 – c. 457) was an influential author, theologian, and Christian bishop of Cyrrhus, Syria (423–457). He played a pivotal role in many early Byzantine church controversies that led to various ecumenical acts and schisms. He is considered blessed or a saint by the Eastern Orthodox Church.[1] (From Wikipedia³²)

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio (4089: 001) “Théodoret de Cyr. Thérapeutique des maladies helléniques, 2 vols.”, Ed. Canivet, P. Paris: Cerf, 1958; Sources chrétiennes 57. Book 1, section 25, line 6

Εἰ δὲ ἄρα τοῦτο φατε, ὥς ἔξω μὲν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔφυσαν οἶδε οἱ ἄνδρες καὶ ἐτράφησαν, τὴν δέ γε Ἑλληνικὴν ἡσκήθησαν γλώτταν, πρῶτον μὲν ὁμολογεῖτε καὶ ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν ἄνδρας γεγενῆσθαι σοφούς· καὶ γὰρ δὴ καὶ Ζάμολξιν τὸν Θραῶκα καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐπὶ σοφία θαυμάζετε, καὶ τῶν Βραχμῶ- νων πολὺ παρ’ ὑμῖν τὸ κλέος· Ἰνδοὶ δὲ οὗτοι, οὐχ Ἕλληνες.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 2, section 53, line 1

Εἵτα διδάσκει σαφῶς, ὥς οὐδὲν αὐτῷ τῶν ὀρωμένων προσέοικε, καὶ παντάπασιν ἀπαγορεύει μηδεμίαν εἰκόνα πρὸς μίμησιν τινος τῶν ὀρωμένων κατασκευάσαι καὶ νομίσαι τοῦτο δείκην εἶναι καὶ ἴνδαλμα τοῦ ἀοράτου Θεοῦ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 58, line 7

Καὶ γὰρ Ἀνάχαρσιν θαυμάζουσιν, ἄνδρα Σκύθην, οὐκ Ἀθηναῖον οὐδὲ Ἀργεῖον οὐδέ γε Κορίνθιον οὐδὲ Τεγεάτην ἢ Σπαρτιάτην, καὶ τοὺς Βραχμῶνας ὑπεράγανται, Ἰνδοὺς ὄντας, οὐ Δωριέας οὐδὲ Αἰολέας οὐδέ γε Ἰωνας· ἐπαινοῦσι δὲ καὶ Αἰγυπτίους ὥς σοφωτάτους· πολλὰς γάρ τοι καὶ παρὰ τούτων ἔμαθον ἐπιστήμας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 66, line 7

Καὶ ἡ Ἑβραίων φωνὴ οὐ μόνον εἰς τὴν Ἑλλήνων μετεβλήθη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων καὶ Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Σκυθῶν καὶ Σαυροματῶν καὶ ξυλ- λήβδην εἰπεῖν εἰς ἀπάσας τὰς γλώττας, αἷς ἅπαντα τὰ ἔθνη κεχρημένα διατελεῖ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 73, line 1

32. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theodoretus>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Τοὺς δέ γε Ἰνδοὺς καὶ τούτων πολλῶ σοφωτέρους εἶναί φασιν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 8, section 6, line 11

Ἦνίκα μὲν γὰρ μετὰ τῶν σωμάτων ἐπολιτεύοντο, νῦν μὲν παρὰ τούτους, νῦν δὲ παρ' ἐκείνους ἐφοίτων, καὶ ἄλλοτε μὲν Ῥωμαίοις, ἄλλοτε δὲ Ἰσπανοῖς ἢ Κελτοῖς διελέγοντο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐκείνον ἐξεδήμησαν, ὑφ' οὗ κατεπέμφθησαν, ἅπαντες αὐτῶν ἐνδελεχῶς ἀπολαύουσιν, οὐ μόνον Ῥωμαῖοι, καὶ ὅσοι γε τὸν τούτων ἀγαπῶσι ζυγὸν καὶ ὑπὸ τούτων ἰθύνονται, ἀλλὰ καὶ Πέρσαι καὶ Σκύθαι καὶ Μασσαγέται καὶ Σαυρομάται καὶ Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες, καὶ ξυλλήβδην εἰπεῖν ἅπαντα τῆς οἰκουμένης τὰ τέρματα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 9, section 15, line 4

Καὶ οὐ μόνον Ῥωμαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τούτοις τελοῦντας, ἀλλὰ καὶ τὰ Σκυθικὰ καὶ τὰ Σαυροματικὰ ἔθνη καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας καὶ Πέρσας καὶ Σῆρας καὶ Ὑρκανούς καὶ Βακτριανούς καὶ Βρεττανούς καὶ Κίμβρους καὶ Γερμανούς καὶ ἀπαξαπλῶς πᾶν ἔθνος καὶ γένος ἀνθρώπων δέξασθαι τοῦ σταυρωθέντος τοὺς νόμους ἀνέπεισαν, οὐχ ὅπλοις χρησάμενοι καὶ πολλαῖς μυριάσι λογάδων οὐδὲ τῇ τῆς Περσικῆς ὠμότητος χρώμενοι βία, ἀλλὰ πείθοντες καὶ δεικνύντες ὀνησιφόρους τοὺς νόμους, καὶ οὐδὲ δίχα κινδύνων τοῦτο ποιοῦντες, ἀλλὰ πολλὰς μὲν κατὰ πόλιν ὑπομένοντες παροινίας, πολλὰς δὲ καὶ παρὰ τῶν τυχόντων δεχόμενοι μάστιγας καὶ στρεβλούμενοι καὶ καθεργνύμενοι καὶ πᾶσαν ιδέαν

κολαστη-

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Eranistes (4089: 002) “Theodoret of Cyrus. Eranistes”, Ed. Ettlinger, G.H. Oxford: Clarendon Press, 1975. Page 64, line 31

Τὸν μέντοι ἄνθρωπον ἀπλῶς ἀκούσας, οὐκ εἰς τὸ ἄτομον ἀπερείδει τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Σκύθην καὶ τὸν Μασσαγέτην καὶ ἀπαξαπλῶς πᾶν γένος ἀνθρώπων λογίζεται.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica (4089: 003) “Theodoret. Kirchengeschichte, 2nd edn.”, Ed. Parmentier, L., Scheidweiler, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1954; Die griechischen christlichen Schriftsteller 44. Page 2, line 21

Περὶ τῆς Ἰνδῶν πίστεως.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 73, line 1

Παρὰ δὲ Ἰνδοῖς κατὰ τοῦτον ἀνέτειλε τὸν χρόνον τῆς θεογνωσίας τὸ φῶς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 73, line 7

τότε τις Τύριος τῆς θύραθεν φιλοσοφίας μετέχων, τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν ἱστορῆσαι ποθήσας, σὺν δύο μειρακίοις ἀδελφιδοῖς ἐξεδήμησεν· ὧν ἐπόθησε δὲ τυχόν, ναυτιλία χρώμενος ἐπανήγει.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 74, line 5

6.33. THEODORETUS

ὁ δὲ Φρουμέντιος τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεγεννηκότων προτετίμηκε θέας καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου κατα- λαβὼν πόλιν τὸν τῆς ἐκκλησίας ἐδίδαξε πρόεδρον, ὥς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ νοερὸν εἰσδέξασθαι φῶς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., *Historia ecclesiastica* Page 74, line 17

ἀποστολικάῃς γὰρ κεχρημένος θαυματουργίαις τοὺς ἀντιλέγειν τοῖς λόγοις πειρωμένους ἐθήρευε, καὶ ἡ τερατουργία μαρ- τυροῦσα τοῖς λεγομένοις παμπόλλους καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐζώγει. Ἰνδῶν μὲν οὖν ὁ Φρουμέντιος πρὸς θεογνωσίαν ἐγένετο πο- δηγός.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., *Historia religiosa* (= Philotheus) (4089: 004) “Théodoret de Cyr. L’histoire des moines de Syrie, 2 vols.”, Ed. Canivet, P., Leroy-Molinghen, A. Paris: Cerf, 1:1977; 2:1979; Sources chrétiennes 234, 257.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., *Epistulae: Collectio Patmensis* (epistulae 1–52) (4089: 005) “Théodoret de Cyr. Correspondance I”, Ed. Azéma, Y. Paris: Cerf, 1955; Sources chrétiennes 40. Epistle 18, line t

Διὰ τοι τοῦτο μικρὰν ἀναβολὴν ἐπαγγέλλω· ἐλπίζομεν γάρ, ὥς τὸ ζοφῶδες τοῦτο καὶ τετριγὸς νέφος ὁ φιλάνθρωπος ἡμῶν ὅτι τάχιστα διασκεδάσει δεσπότης. ΑΡΕΟΒΙΝΔ*Ω ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., *Epistulae: Collectio Patmensis* (epistulae 1-52) Epistle 21, line t

Διὰ ταύτην τοίνυν τὴν ἱερὰν καὶ φιλάτην τῷ Θεῷ κεφαλὴν ἀπολαυσάτω τῆς ὑμετέρας κηδεμονίας καὶ σωθήτω τῇ πόλει τῇ ἡμετέρᾳ τὸ σχῆμα. ΑΡΕΟΒΙΝΔ*Ω ΠΑΤΡΙΚΙΩ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., *Epistulae: Collectio Sirmondiana* (epistulae 1–95) (4089: 006) “Théodoret de Cyr. Correspondance II”, Ed. Azéma, Y. Paris: Cerf, 1964; Sources chrétiennes 98. Epistle 23, line t

Ἀνιώμαι δὲ μὴ πάντα ἐπαινῶν τὰ ὑμέτερα, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν ἐλλείπον τοῖς ἐπαίνοις ὁρῶν· ὅπερ εἰ δοίῃ προσγενέσθαι Θεός, ἐν ἅπασιν τοῖς τῆς ἀρετῆς εἵδεσι κατὰ πάντων σχήσετε τὸ κράτος, τῶν τὴν αὐτὴν ὑμῖν βιοτὴν μετιόντων. ΑΡΕΟΒΙΝΔ*Ω ΠΑΤΡΙΚΙΩ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., *Commentaria in Isaiam* (4089: 008) “Théodoret de Cyr. Commentaire sur Isaïe, vols. 1–3”, Ed. Guinot, J.–N. Paris: Cerf, 1:1980; 2:1982; 3:1984; Sources chrétiennes 276, 295, 315. Section 14, line 394

Εἵτα καθολικῶς· Ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη. Οὐ γὰρ μόνον ἀνθρωπόμορφα κατεσκευάζον εἰδῶλα ἀλλὰ καὶ θηρίους καὶ κτήνεσιν ἐοικότα· καὶ διαφερόντως Αἰγύπτιοι πιθήκων καὶ κυνῶν καὶ λεόντων καὶ προβάτων καὶ κροκοδύλων προσεκύνουν ἰνδάλματα, Ἀκαρωνῖται δὲ καὶ μυίας εἶχον εἰκόνα, ἄλλοι δὲ νυκτερίδων προσεκύνουν εἰκάσματα· καὶ τούτων ἐν τοῖς προοιμίοις ὁ προφητικὸς κατηγόρησε λόγος.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Isaiam Section 17, line 181

Ἀλλὰ τούτους καταλύσας ὁ δεσπότης Χριστὸς τὰ τούτων σκῦλα τοῖς ἀποστόλοις διένειμε, τοὺς μὲν Ῥωμαίων, τοὺς δὲ Αἰγυπτίων, τοὺς δὲ Ἰνδῶν διδασκάλους χειροτονήσας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in Octateuchum (4089: 022) “Theodreti Cyrensis quaestiones in Octateuchum”, Ed. Fernández Marcos, N., Sáenz-Badillos, A. Madrid: Poliglota Matritense, 1979; Textos y Estudios «Cardenal Cisneros» 17.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in Octateuchum Page 15, line 17

πληθυντικῶς δὲ πάλιν τὰς «<συναγωγὰς>» ὠνόμασεν, ἐπειδὴ ἄλλο μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἄλλο δὲ τὸ Ποντικὸν καὶ τὸ Τυρρηνικὸν ἕτερον· καὶ ἄλλη μὲν ἡ Προποντίς, ἄλλος δὲ ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ ὁ Αἰγαῖος ἕτερος καὶ ἄλλος πάλιν ὁ Ἰώνιος κόλπος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon (4089: 023); MPG 80. Volume 80, page 697, line 31

Σοφερὰ ποία ἐστίν;

Χώρα τις ἔστι τῆς Ἰνδίας, ἣν οἱ γεωγράφοι χρυσὴν ὀνομάζουσι γῆν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 697, line 36

Ἐντεῦθεν δὲ αὐτοὺς κεῖσθαι φασὶ τῆς θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 700, line 29

Ποία πόλις ἐστὶν ἡ Θαρσεῖς;

Ἐνταῦθα Ἰνδικὴν τινα χώραν ὠνόμασεν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 837, line 34

Καὶ ἤδη δὲ ἔφην, ὅτι πόλις ἦν αὕτη τῷ Ἰνδικῷ πελάγει παρακειμένη, Αἰθίοπας οἰκήτορας ἔχουσα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos (4089: 024); MPG 80. Volume 80, page 1204, line 3

Ὁ μὲν γὰρ ἔδραμε πρὸς Ἰνδοὺς, ὁ δὲ πρὸς Ἰσπανούς· καὶ ὁ μὲν τὴν Αἴγυπτον, ὁ δὲ τὴν Ἑλλάδα κατέλαβε· καὶ ἕτεροι μὲν τὴν Ἰουδαίαν ἐπιστεύθησαν ἄρδεν, ἔτεροι δὲ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἄλλοι δὲ ἄλλων ἐθνῶν τὴν γεωργίαν ἐνεχειρίσθησαν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1384, line 29

Τούτους δὲ τοῖς ἱεροῖς διένειμεν ἀποστόλοις· τὸν μὲν Ῥωμαίων, τὸν δὲ Ἑλλήνων διδάσκαλον προστησάμενος· καὶ τοὺς μὲν Ἰνδῶν, τοὺς δὲ Αἰγυπτίων κήρυκας ἀποφίνας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1805, line 30

6.33. THEODORETUS

Τούτῳ πειθόμενοι τῷ νόμῳ, πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἔδραμον, καὶ ὁ μὲν Ἰν-
δοὺς, ὁ δὲ Αἰγυπτίους, ὁ δὲ Αἰθίοπας προσήγαγε τῷ Χριστῷ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1916, line
27

Ἀτλαντικός γάρ κόλπος, καὶ Ὠκεανός, καὶ Τυρρηνικός, καὶ Ἰό-
νιος τε, καὶ Αἰ-
γαῖος, καὶ Ἀραβικός, καὶ Ἰνδικός, καὶ Εὐξείνιος Πόντος, καὶ Προποντὶς, καὶ Ἑλλήσπον-
τος, καὶ ἕτερα πελάγη πολλαπλάσια τῶν εἰρημέ-
νων.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Jeremiam Volume 81, page 736, line
37

Ἐμπόριον δὲ ἦν τοῦτο πά-
λαι λαμπρόν, καὶ νῦν οἱ πρὸς Ἰνδοὺς ἀποπλέοντες ἐκεῖ-
θεν ἀνάγονται.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1036,
line 36

Ἕλληνες μὲν γάρ, καὶ Ῥωμαῖοι, τὸν Ἄρηα κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν τῆς σκευῆς ἐξο-
πλίζουσι σχῆμα· Πέρσαι δὲ κατὰ τὸ σφέτερον· καὶ ἄλλως Ἰνδοὶ καὶ ἑτέρως Αἰθίοπες,
ὥσαύτως δὲ καὶ ἕκαστον τῶν ὀνο-
μαζομένων ἐθνῶν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1084,
line 13

Αἰθιοπικὰ τοίνυν ταῦτα καὶ Ἰνδικὰ ἔθνη· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ-
θεν κομιζόμενα,
λίθοι τίμιοι, καὶ χρυσίον, καὶ ἡδύ-
σματα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1084,
line 26

Σαβᾶ, καὶ Ἀσσοῦρ, καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου· (κδ΄.) Φέροντες ἔμπορίαν ἐν Μαχα-
λίμ, καὶ ἐν Γαλιμᾶ· ὑάκινθον, καὶ ποικιλίαν, καὶ θησαυ-
ροὺς ἐκλεκτοὺς ἐν μαγώζοις
συγκειμένους, καταδεδεμένους ἐν σχοινίοις καὶ ἐν κυπα-
ρισσίνοις πλοίοις, ἐν αὐτοῖς
ἡ ἔμπορία σου. – Σαβᾶ ἔθνος Ἰνδικὸν ὀνομάζει· εὐρίσκομεν γάρ καὶ ἐν τῇ τοῦ Σὴμ γε-
νεαλογίᾳ τοῦτο τὸ ὄνομα· Ἀσσοῦρ δὲ τὸν Ἀσσύριον· Χαρμὰν δὲ τὴν λεγομένην Καρ-
μάνην.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1204,
line 48

Σαβᾶ δὲ, ὡς ἤδη ἔφην, ἔθνος ἐστὶν Αἰθιοπικὸν καὶ Ἰνδικόν· ἡ δὲ Δαιδὰν πλησιό-
χωρος τῆς Ἰδουμαίας· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλη Αἰ-
θιοπική· Θαρσεῖς δὲ ἡ Καρχηδών.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores (4089: 029);
MPG 81.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81,
page 1724, line 27

Τὴν δὲ Θαρ-
σίς, τινὲς μὲν Ταρσὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνόματος συγγε-
νείας ὑπέλαβον
εἶναι, τινὲς δὲ τὴν Ἰνδίαν οὕτως ἔφασαν ὠνομασθαι· συνιδεῖν οὐκ ἐθέλησαντες, ὡς

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

τῶν Ἀσσυρίων ἡ βασιλεία τῆς Ἰνδῶν ἐστὶν ὁμορος· ἔθος δὲ τοῖς φεύγουσι τὰ ἐῷα ἐπὶ τὴν ἐσπέραν χω- ρεῖν, καὶ τοῖς τὰ νότια δραπετεύουσιν ἐπὶ τὰ βόρεια τρέχειν· ἄλλως τε καὶ εἰς τὴν Ἰόππην κατῆλθε, πόλιν παραλίαν τῆς Παλαιστίνης, ἵνα ἐκεῖθεν ἀπάρη· ἐπίκειται δὲ τῇ πρὸς ἐσπέραν κειμένη θαλάττῃ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81, page 1724, line 36

Διὰ τούτου δὲ τοῦ πελάγους οὐκ ἂν ναυτιλίᾳ τις χρώ- μενος εἰς Ἰνδίαν ἀπέλθοι· μεταξὺ γὰρ τῆς τε ἡμε- τέρας θαλάττης, καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἡπειρός ἐστι με- γίστη, ἡ μὲν οἰκουμένη, ἡ δὲ παντελῶς ἔρημος· καὶ ὄρη δὲ πλεῖστα καὶ μέγιστα, μεθ' ἃ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁ κόλπος, ὃ τὸ Ἰνδικὸν ἀναμέμκται πέ- λαγος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81, page 1725, line 5

Ἐξ ὧν ποδηγηθέντες, τὸν μακάριόν φαμεν Ἰωνᾶν οὐκ εἰς Ἰνδίαν, ἀλλ' εἰς Καρχη- δόνα ποιήσασθαι τὴν φυγὴν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli (4089: 030); MPG 82.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli Volume 82, page 337, line 44

Ἐδόθη γὰρ τοῦτο τοῖς κήρυξι διὰ τὰς διαφορούς τῶν ἀνθρώπων φωνάς· ἵνα πρὸς Ἰνδοὺς ἀφικνούμενοι, τῇ ἐκείνων χρώμενοι γλώττῃ, τὸ θεῖον προσφέρωσι κήρυγμα· καὶ Πέρσαις πάλιν διαλεγόμενοι, καὶ Σκύθαις, καὶ Ῥωμαίοις, καὶ Αἰ- γυπτίοις, ταῖς ἐκάστων κεχρημένοι φωναῖς τὴν εὐ- αγγελικὴν διδασκαλίαν κηρύττωσι.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Haereticarum fabularum compendium (4089: 031); MPG 83. Volume 83, page 381, line 1

Καὶ τὸν μὲν Ἀλδᾶν Σύροις ἀπέστειλε κήρυκα, Ἰνδοῖς δὲ τὸν Θωμᾶν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., De providentia orationes decem (4089: 032); MPG 83.

6.34 Paulus (med.)

Paul of Aegina or Paulus Aegineta (Aegina, 625?–690?) was a 7th-century Byzantine Greek physician best known for writing the medical encyclopedia *Medical Compendium in Seven Books*. For many years in the Byzantine Empire, this work contained the sum of all Western medical knowledge and was unrivaled in its accuracy and completeness.

6.34. PAULUS (MED.)

The Medical Compendium in Seven Books is a medical treatise written in Greek the 7th century CE by Paul of Aegina a.k.a. Paulus Aegineta. The title in Greek is *Epitomes iatrikes biblio hepta*.

Although Byzantine medicine drew largely on ancient Greek and Roman knowledge, however, his works also contained many new ideas as he was a teacher from Alexandria. For example, in several volumes Paul of Aegina talks about bone structure and fractures, as shown below: ... (From Wikipedia³³)

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* (0715: 001) “Paulus Aegineta, 2 vols.”, Ed. Heiberg, J.L. Leipzig: Teubner, 9.1:1921; 9.2:1924; *Corpus medicorum Graecorum*, vols. 9.1 & 9.2.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 2, chapter 53, section 1, line 10

Ἀρχιγένης δέ φησιν· καὶ ὁ ἄλλος ὁ Ἰνδικός, χρώα μὲν καὶ συστάσει ὁμοῖος τῷ κοινῷ ἀλί, γεύσει δὲ μελιτώδης, φα- κοῦ δὲ μέγεθος ἢ τό γε πλεῖστον κυάμου, διατρωχθεὶς σφόδρα καθυ- γραίνειν δύναται.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 22, section 16, line 7

στίμμεως ὀπτοῦ πεπλυμένου ☐ <α>, μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☐ <δ>, κρόκου ☐ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <γ>· λείους χρῶ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 24, section 8, line 7

χαλκίτιν λεάνας ἀνάλαβε δεδευμένῳ ὕδατι ἐλλυχνίῳ ἢ πριαπίσκῳ καὶ ἐντίθει τοῖς μυζωτήρσιν ἢ ῥοῦ τὸ ὄστρακον καύσας μίσγε αὐτῷ καὶ κηκίδος τὸ ἥμισυ καὶ ὠσαύτως χρῶ, ἢ λυκίῳ Ἰνδικῷ διάψα ἢ ὀνίδα καύσας ἐμφύσα τὴν σποδὸν ἢ χυλίσας τὴν ὀνίδα ἔνσταζε τὸν χυλόν, ἢ μυλίτου λίθου σβεσθέντος ὅξει τὴν ἀτ- μίδα ὀσφραινέσθω, ἢ καὶ παρεμπλαστικῷ τούτῳ κέχρησο· μάννης λιβά- νου μέρος <α>, ἀλόης μέρος ☐, ῥοῦ τῷ λευκῷ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ δι’ ἐλλυχνιωτοῦ προστιθεὶς ἔξωθεν τῷ χρίσματι λαγωῦ τρίχας, ἢ τὴν κα- λουμένην λυχνίδα ἔνθες τῷ μυκτῆρι, ἢ σικύαν κούφην κατὰ τοῦ κατ’ εὐθὺ τοῦ αἱμορραγοῦντος μυκτῆρος ὑποχονδρίου πρόσθες μεγάλην τε καὶ ἐπιμόνως, ἢ τὰ ὦτα στερεῶς ἐμφραττέτω, καὶ τὸ μέτωπον σπόγ- γοις ἐξ ὕδατος ψυ- χροῦ καταβρεχέσθω, ἢ σικύαν ἰνίῳ κολλᾶν μεθ’ αἱ- ματος ἀφαιρέσεως, ἔσθ’ ὅτε δὲ καὶ φλεβοτομεῖν, εἰ μὴδὲν κωλύει, καὶ

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 37, section 2, line 3

ψυκτικὸν δὲ καὶ τονωτικὸν πλαδῶντος στομάχου τοῦτο· ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλ- λων ☐ <ς>, γλυκυρίζης χυλοῦ ☐ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <δ>· οἶνῳ γλυκεῖ ἀναλάμβανε καὶ ποιεῖ ὑπογλώττια.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 42, section 3, line 4

33. http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_of_Aegina.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

κάλλιστος δὲ καὶ οὗτος· ὀπίου, κρόκου, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, ῥοός, λιβάνου, κηκίδος, ὑποκιστίδος, σιδίων, σμύρνης, ἀλόης ἴσα· ὕδατι δίδου τριώβολον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 46, section 6, line 13

<δ>· ὀξύμελί τε δο- τέον αὐτοῖς ἀπλᾶ τε βοηθήματα, οἶον ἄσαρον, νάρδον Κελτικήν ἢ Ἰν- δικήν, σχοῖνον, πετροσέλινον· καὶ δεῖ ἐρεθίζειν τὴν γαστέρα διὰ τῆς ἀκαλήφης ἢ λινοζώστεως ἐσθιομένων ἐφθών.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 62, section 2, line 8

ἐνεργῶς δὲ πρὸς τοῦτο ποιοῦσι καὶ αἱ κολλητικαὶ τῶν ἐμπλάστων, οἶον ἄρμονία, Ἰκέσιος, Ἀθηνᾶ, μηλίνη, Ἰνδική καὶ αἱ παραπλήσιοι.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 1, section 7, line 5

αἱ δὲ ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις φλεγμαίνουσιν ἢ εἰλκωμέναι καταχρίεσθωσαν λυκίῳ Ἰν- δικῷ ἢ γλαυκίῳ ἢ ἀλόῃ ἢ τῷ Ἀνδρωνίῳ τροχίσκῳ ἢ τῇ Πολυεΐδου σφραγίδι ἢ καταπλαστέσθωσαν χόνδρῳ μετὰ χυλοῦ πολυγόνου ἢ ἄρνο- γλώσσου ἢ ἐλξίνῃ λείᾳ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 41, section 2, line 7

εἴτε δὲ πρὸς τὰ ῥυπαρὰ τῶν ἐλκῶν ἢ τε Αἰγυπτία ποιεῖ καὶ αἱ δι' ἁλῶν κηρωταὶ συντακεῖσαι ἢ τε Ἰνδική καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αἱ χλωραὶ ἀνιέμεναι τό τε διὰ κισήρεως καὶ τὰ δι' ὀρόβου ξηρὰ καὶ ὁ μελάγχλωρος τροχίσκος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ κριογενής.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 54, section 9, line 5

τινὲς δὲ καὶ πολυ- συνθέτοις ἐπὶ αὐτῶν εἰώθασιν χρῆσθαι φαρμάκοις, ὅποιά ἐστι τό τε διὰ τῶν μεταλλικῶν καὶ αἱ βάρβαροι προσαγορευόμεναι τό τε κίσσινον καὶ τὸ διὰ τοῦ ἡριγέροντος καὶ τὸ μελάγχλωρον ἢ τε Ἰνδική καὶ ἡ ἄρμονία καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ὧν τὰς συνθέσεις καὶ τὸν τῆς χρήσεως τρόπον κατὰ τὸ ἔβδομον εὐρήσεις βιβλίον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 58, section 1, line 1

>

Ἐν Ἰνδικῇ καὶ τοῖς ἄνω τῆς Αἰγύπτου τόποις τὰ λεγόμενα δρα- κόντια συνίστανται, καθάπερ ἐλμινθώδη τινὰ ζῶα, ἐν τοῖς μυώδεσι τῶν μορίων, οἶον βραχίονι, μηροῖς, κνήμαις, ἐπὶ δὲ τῶν παιδίων καὶ πλευ- ροῖς, ὑπὸ τῷ δέρματι συνιστάμενα καὶ κινούμενα σαφῶς· εἴθ' ὅταν χρονίση, κατὰ τι πέρασ τοῦ δρακοντίου πυοῦται ὁ τόπος, καὶ τοῦ δέρματος ἀναστομουμένου ἔξω προέρχεται τοῦ δρακοντίου ἡ ἀρχή, ἐλκόμενον δὲ τὸ δρακόντιον ἀλγηδόνας ἐμποιεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπορραγείη.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 1, line 7

Ἀγάλοχον ξύλον ἐστὶν Ἰνδικὸν παραπλήσιον θύα εὐώδες, ὃ δια- μασώμενον πρὸς εὐωδίαν στόματος ποιεῖ· ἐστὶ δὲ καὶ θυμίαμα.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 10, line 87

Καρυόφυλλον οὐ πρὸς τοῦνομα καὶ τὴν οὐσίαν ἔχει, ἀλλ' ἐκ τῆς Ἰνδίας οἶον ἄνθη τινὰ δένδρου καρφοειδῆ μέλανα, ὅσον δακτύλου σύν- εγγυς τὸ μήκος, φέρεται ἄρωματίζοντα καὶ δριμέα, ὑπόπικρα, θερμά τε καὶ ξηρὰ περὶ πού τρίτης τάξεως· ἃ πολὺ χρηστά ἐστὶν ἐν ὄψοις τε καὶ ἐτέροις φαρμάκοις.

6.34. PAULUS (MED.)

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 11, line 120

τὸν ἱερακίτην δὲ καὶ Ἰνδικὸν λίθον φασὶ περιεπτόμενον τὸ ἐκ τῶν αἰμορροΐδων ἰστᾶν αἷμα, τὸν δὲ σάπφειρον πινόμενον τοὺς ὑπὸ σκορπίου πληγέντας ὠφελεῖν καὶ τὸν ἀφροσέ- λινον τοὺς ἐπιλήπτους.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 11, line 153

Λύκιον ἐξ ἑτερογενῶν σύγκειται δυνάμεων, τῆς μὲν θερμῆς τε καὶ λεπτομεροῦς καὶ διαφορητικῆς, τῆς δὲ γεώδους ψυχρᾶς καὶ ἡρέμα στυφούσης, ὥστε ξηραίνειν κατὰ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν, κατὰ δὲ τὸ θερμαίνειν καὶ ψύχειν μέσον· διόπερ ὡς ῥυπτικῶ μὲν αὐτῷ χρῶνται ἐπὶ τῶν ἐπισκοτούντων ταῖς κόραις, ὡς δὲ στυπτικῶ ἐπὶ κοιλιακῶν τε καὶ δυσεντερικῶν καὶ τῶν κακοήθων ἐλκῶν, ἐπὶ δὲ φλεγμονῶν ὡς διαφοροῦντι· προτερεῦει δὲ τὸ Ἰνδικόν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 12, line 2

>

Μάκερ φλοιὸς ἐστὶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος, ξηραίνων μὲν κατὰ τὴν τρίτην τάξιν, μέσος δὲ κατὰ θερμότητα καὶ ψῦξιν· ἔστι δὲ καὶ στυπτικὸς λεπτομερῆς· ὅθεν κοιλιακοῖς τε καὶ δυσεντερικοῖς ἀρμόττει.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 12, line 27

Μέλαν Ἰνδικόν, ὥς φησι Διοσκουρίδης, τῶν ψυχόντων ἐλαφρῶς ἐστὶ καὶ ῥυσούντων φλεγμονὰς καὶ οἰδήματα ἔλκη τε ἀνακαθαίρόντων.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 13, line 2

>

Ναόκαφθον, οἱ δὲ νάκαφθον, Ἰνδικόν ἐστὶν ἄρωμα πρὸς μήτραν ἐστεγνωμένην ὑπατμιζόμενον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 13, line 9

ἰσχυροτέρα δὲ ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ τῆς Συριακῆς καὶ μελαντέρα.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 15, line 36

Ὅνυχες πώματά εἰσι κογχυλίων Ἰνδικῶν, οἳ θυμιαθέντες ἐγεί- ρουσι τάς τε ὑστερικῶς πνιγομένας καὶ ἐπιληπτικούς, ποθέντες δὲ κοιλίαν ταρασσουσιν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 11, section 2, line 4

>

Ἀσπαλάθου ρίζης φλοιοῦ, καλάμου ἀρωματικοῦ, κόστου, ἀσάρου, ξυλοβαλσάμου, φοῦ, ἀμαράκου, μαστίχης ἀνὰ ☐ <ς>, σχοίνου ἄνθους ☐ <ιβ>, κιναμώμου ☐ <κδ>, ἀμώμου, κασσίας, ῥέου ἀνὰ ☐ <κ>, νάρδου Ἰνδικῆς, φύλλου ἀνὰ ☐ <ιβ>, σμύρνης ☐ <κδ>, κρόκου ☐ <ιβ>· οἶνω καλῶ ἀναλάμβανε καὶ ἀνάπλασσε τροχίσκους ὀποβαλσάμου παραπτόμενος.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 12, section 6, line 4

>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἀκακίας, κόμμεως, ρόδων ἄνθους, βαλαυστίων, ὑποκιστίδος χυλοῦ, κηκίδων ἀνά ☒ <γ>, ρόδων χλωρῶν χυλοῦ, ἀρνογλώσσου σπέρματος ἀνά ☒ <β>, λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <α>.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 14, section 10, line 7

>

Ἀνίσου σπέρματος, σελίνου σπέρματος, σχοίνου ἄνθους, ἄμεως σπέρματος, στυπτηρίας σχιστῆς, ἴρεως Ἰλλυρικῆς, βησασά, ὃ τινες ἄρμαλὰ καλοῦσιν (ἔστι δὲ τὸ ἄγριον πῆγανον), κιναμώμου, σμύρνης τρωγλίτιδος, κρόκου, κηκίδος ἀνά ☒ <α>, ἀριστολοχίας μακρᾶς, κασσίας, κροκομάγματος, ρόδων ξηρῶν ἀνά ☒ <β>, κόστου, χελιδόνων σποδοῦ προσφάτου ἀνά ☒ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνά ☒ ′, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 12, line 3

>

Καδμίας ἀπαλῆς ☒ <κδ>, ψιμυθίου ☒ <ις>, ἰοῦ ξυστοῦ ☒ <ιβ>, στίμμεως ☒ <η>, στυπτηρίας σχιστῆς ☒ <γ>, χαλκίτεως κεκαυμένης ☒ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <δ>, ὀμφακίου ☒ <β>, χαλκοῦ ☒ <α>, λεπίδος χαλκοῦ ☒ <η>, ἐρείκης καρποῦ ☒ <ιγ>, ὀποῦ μήκωνος ☒ <κδ>, κρόκου ☒ <δ>, καστορίου ☒ <γ>, σμύρνης ☒ <ς>, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, κόμμεως ἀνά ☒ <δ>, ρόδων νεαρῶν ☒ <οβ>· οἶνω Φαλερίνω ἢ Σουρεντίνω ἢ Ἀμινναίω ἢ Χίω αὐστηρῶ λείου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 24, line 6

>

Ἀκακίας, ναρδοστάχυος, λιβάνου ἀνά ☒ <η>, χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, στίμμεως κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, ψιμυθίου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, καδμίας ἀνά ☒ <ιβ>, σμύρνης, ὀπίου πεφωγμένου ἀνά ☒ <δ>, κρόκου ☒ <ε>, ἰοῦ ξυστοῦ ☒ <γ>, λίθου σχιστοῦ, λεπίδος ἐρυθρᾶς, λυκίου Ἰνδικοῦ, ὀμφακίου ἀνά ☒ <α>, καστορίου, ρόδων ἄνθους ἀνά ☒ <β>, φοινικοβαλάνων ☒ <δ>, ὁμοίως τὰ ὅστ᾽ αὐτῶν φοινίκων κεκαυμένα ἀριθμῶ <ε>, κόμμεως ☒ <ε>· ὕδωρ ὄμβριον, ἔστωσαν δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβρεχόμενα τρία νυχθήμερα καλάμου ἀρωματικοῦ, ὕοσκυάμου σπέρματος, ρόδων ξηρῶν ἀνά ☒ <δ>, φύλλου ☒ <α>.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 44, line 2

<Τὸ διὰ χυλοῦ μαράθρου.>

Καδμίας ☒ <ις>, μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ις>, πεπέρεως μακροῦ ☒ <ιγ> καὶ λευκοῦ ☒ <ιβ>, ὀποῦ Κυρηναϊκοῦ ☒ <η>, ὀποβαλσάμου ☒ <ς>, ναρδοστάχυος ☒ <ς>, σαγαπηνοῦ, ὀποπάνακος ἀνά ☒ <ε>, ὀπίου ☒ <δ>, εὐφορβίου ☒ <α>, κόμμεως ☒ <α>· λείου χυλῶ μαράθρου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 46, line 2

>

6.35. NONNOSUS

Καδμίας ☐ <η>, ιοῦ ☐ <β>, μέλανος Ἰνδικοῦ ☐ <η>, πεπέρεως λευκοῦ ☐ <δ>, ὀποῦ Μηδικοῦ ☐ <β>, ὀποβαλσάμου ☐ <β>, κόμμεως ☐ <ς>· ὕδωρ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 48, line 3

>

Καδμίας ☐ <ις>, χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☐ <ιδ>, ὀπίου, λυκίου Ἰνδικοῦ, μαλαβάθρου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, ἀλόης ἀνὰ ☐ <β>, καστορίου ☐ <η>, σμύρνης ☐ <δ>, ἀκακίας, στίμμεως ἀνὰ ☐ <μ>· ὕδατι.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 50, line 4

>

Χαλκοῦ κεκαυμένου, καδμίας πλακίτιδος ἀνὰ ☐ <θ>, λίθου αἱματίτου πεπλυμένου ☐ <ς>, κρόκου, σμύρνης, ἀλόης, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ ☐ <γ>, λυκίου Ἰνδικοῦ, ναρδοστάχυος ἀνὰ ☐ <α> ☐', πεπέρεως λευκοῦ κόκκους <ρν>, ἀκακίας κισρῆς ☐ <θ>, κόμμεως ☐ <γ>· οἶνῳ Φαλερινῷ ἢ Ἀμινναίῳ λείου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 17, section 56, line 1

<Ἡ Ἰνδὴ κολλητικὴ πρὸς νομάς τε καὶ αἱμοπτυϊκοὺς.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 18, section 4, line 3

>

Κηροῦ, τερεβινθίνης, βδελλίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, καρδαμώ- μου, κυπέρου ἀνὰ μνᾶν <α>, ἀμώμου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου, ξυλοκιναμώμου ἀνὰ ☐ <κε>, ἐλαίου κυπρίνου κοτύλην <α>, οἶνου Ἰταλικοῦ ὅσον ἐξαρκεῖ· σκεύαζε καὶ χρῶ, ποτὲ μὲν ἀκράτῳ, ἔστι δ' ὅτε ἀνεμιένῳ κηρωτῇ κυπρίνῃ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 2, line 3

ἀντὶ ἀλόης Ἰνδικῆς ἀλόης χλωρᾶς φύλλα ἢ γλαυκίας ἢ κόπρος ἴβεως ἢ λύκιον ἢ κενταύριον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 2, line 19

ἀντὶ ἀμυγδάλων πικρῶν ἀψίνθιον ἀντὶ ἀρμενίου μέλαν Ἰνδικόν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 10, line 9

ἀντὶ κροκομάγματος ἀλόη Ἰνδική.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 12, line 1

ἀντὶ μαλαβάθρου κασσία ἢ νάρδος Ἰνδική.

6.35 Nonnosus

Late antique.

Author of a lost Greek report on the travels of a legation to the ruler of Kinda in central Arabia and then to Ethiopia and southern Arabia in the year AD

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

530/1, the existence of which is known only from the 'Library of Photius (cod. 3). Similar journeys had been undertaken by 502 by N.'s grandfather Euphrasius, and several in 524 and later by his father Abram. According to Photius, the report emphasised the courage of N. in hazardous situations and contained information on the r... (From New Pauly's)

Nonnosus Hist., Fragmenta (4393: 001) "FHG 4", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 6

Malalas Chron.: Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βα- σιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν (***) Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέ- λαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 11

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βα- σιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν (***) Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέ- λαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 13

Καὶ ἀποπλεύ- σας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξανδρείαν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 15

Καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἠξιώθη μετὰ τοῦ βασι- λέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φιλίαν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 19

Ὡς δὲ ἐξηγήσα- το (*) ὁ αὐτὸς πρεσβευτὴς, ὅτε ἐδέξατο αὐτόν ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, ὑφηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βασιλι- κῆς τῶν Ἰνδῶν καταστάσεως, ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε, καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψύας αὐτοῦ λινόχρυσά ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ὤμων φορῶν σχιαστὰς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε, καὶ χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινόχρυσον φακιόλιον ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· καὶ ἴστατο ὑπεράνω

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 33

6.36. EPIPHANIUS

Καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν βαστάζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσω-
μένον καὶ δύο λαγκίδια καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 39

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων κλίνας τὸ γόνυ προσεκύνησε· καὶ ἐκέλευ-
σεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστῆναί με καὶ ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 50

Λύ-
σας δὲ καὶ ἀναγνοὺς δι' ἑρμηνέως τὰ γράμματα, εὔρε περιέχοντα ὥστε ὀπλί-
σασθαι αὐτὸν κατὰ Κωάδου, βα-
σιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσιν αὐτῷ χώραν
ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξε
χώρας τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νείλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ τὴν
πραγματείαν ποιεῖσθαι.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 52

Καὶ εὐθέως ὁ βασι-
λεὺς Ἰνδῶν Ἐλεσβόας ἐπ' ὅψεσι τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων
ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας δὲ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἰνδοὺς Σαρακηνοὺς,
ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρᾳ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέ-
ξασθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ ἐκ-
πορθῆσαι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ
βασιλευομένην γῆν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 59

Καὶ πάντων οὕτως προβάντων, ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρε-
σβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδωκὼς εἰρή-
νης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 62

Κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

6.36 Epiphanius

Which of the many Ipihanii is this?

(Ἀλλογενής; Allogenés, the 'different'). Name of Seth as son of Adam and Eve in Sethian Gnosticism (Epiphanius, Panarii libri 40,7,2). His seven sons are the Allogeneis (40,7,5). Books are also ascribed to him, which are like-
wise called Allogeneis (39,5,1; 40,2,2).

Graf, Fritz (Columbus, OH) Citation Graf, Fritz (Columbus, OH). " Al-
logenes." Brill's New Pauly. Antiquity volumes edited by: Hubert Can-
cik and , Helmuth Schneider. Brill Online , 2012. Reference. 13

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

September 2012 <<http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-paully/allogenes-e116140>> ³⁴ (From New Pauly's)

What is “Ἰνδικτιῶνος”?

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus (2021: 001) “Epiphanius, Band 1: Ancoratus und Panarion”, Ed. Holl, K. Leipzig: Hinrichs, 1915; Die griechischen christlichen Schriftsteller 25. Chapter 58, section 2, line 3

καὶ Φεισῶν μὲν ἐστὶν ὁ Γάγγης παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καλούμενος καὶ Αἰθίοψιν, Ἑλληνες δὲ τοῦτον καλοῦσιν Ἰνδὸν ποταμόν.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 60, section 5, line 7

τὸ ἔτος γὰρ τοῦτό ἐστιν ἐνενηκοστὸν Διοκλητιανοῦ, Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος <ι>, Γρα- τιανοῦ δὲ ἔτος <ς>, ὑπατεία Γρατιανοῦ Αὐγούστου τὸ τρίτον καὶ Ἐκουιτίου λαμπροτάτου, Ἰνδικτιῶνος <β>.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 112, section 3, line 2

καὶ διαμερίζει μὲν ὡς κληρονόμος τοῦ κόσμου καταστάς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς τρισὶν υἱοῖς αὐτοῦ τὸν πάντα κόσμον, ὑπὸ κλήρους διελὼν καὶ ἐκάστην μερίδα κατὰ κλῆρον ἐκάστῳ ἀπονέμων· καὶ τῷ μὲν Σῇμ τῷ πρωτοτόκῳ ὑπέπεσεν ὁ κλῆρος ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς <τὸ μήκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς> ἕως τῆς χώρας Ῥινοκουρούρων· κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκουρούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης, ἀντικρὺ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 113, section 2, line 2

τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἐστὶ τάδε· Ἑλυμαῖοι Παῖονες Λαζόνες Κοσσαῖοι Γασφρηνοὶ [Παλαιστινοὶ] Ἰνδοὶ Σύροι Ἀραβες οἱ καὶ <Ταῖ>ανοὶ Ἀριανοὶ Μάρδοι Ὑρκανοὶ Μαγουσαῖοι Τρω- γλοδύται Ἀσσύριοι Γερμανοὶ Λυδοὶ Μεσοποταμίται Ἑβραῖοι Κοιληνοὶ Βακτριανοὶ Ἀδιαβηνοὶ Καμήλιοι Σαρακηνοὶ Σκύθαι † Χίονες Γυμνο- σοφισταὶ Χαλδαῖοι Πάρθοι Ἐῆται Κορδυληνοὶ Μασσηνοὶ Φοίνικες Μαδινηαῖοι Κομμαγηνοὶ Δαρδάνιοι Ἑλαμασηνοὶ Κεδρούσιοι Ἑλαμίται Ἀρμένιοι Κίλικες [Αἰγύπτιοι] Καππάδοκες [Φοίνικες] Ποντικοὶ [Μαρμα- ρίδαι] † Βίονες [Κᾶρες] Χάλυβες [Ψυλλῖται] Λαζοὶ [Μοσσύνικοι] Ἰβηρες [Φρύγες].

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) (2021: 002) “Epiphanius, Bände 1–3: Ancoratus und Panarion”, Ed. Holl, K. Leipzig: Hinrichs, 1:1915; 2:1922; 3:1933; Die griechischen christlichen Schriftsteller 25, 31, 37. Volume 1, page 291, line 13

διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ἱερεὺς προσετάγη ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ νομοθετή- σαντος, φησὶν, ἔχειν κώδωνας, ἵν’ ὅταν εἰσέρχεται ἱερατεῦσαι, τὸν κτύπον ἀκούων κρύπτηται ὁ προσκυ- νούμενος, ἵνα μὴ φωραθῇ τὸ ἰνδαλτικὸν αὐτοῦ τῆς μορφῆς πρόσωπον.

34. http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-paully/allogenes-e116140?s.num=1&s.f.s2_parent=s.f.book.brill-s-new-paully&s.q=epiphanius.

6.36. EPIPHANIUS

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 2, page 216, line 9

τὸν δὲ γάμον σαφῶς τοῦ διαβόλου ὀρίζονται· ἔμψυχα δὲ βδελύσσονται, ἀπαγορεύοντες οὐχ ἕνεκεν ἐγκρα- τείας οὔτε πολιτείας, ἀλλὰ κατὰ φόβον καὶ ἰνδαλμὸν τοῦ μὴ κατα- δικασθῆναι ἀπὸ τῆς τῶν ἐμψύχων μεταλήψεως.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 16, line 8

ἀεὶ δὲ στελλόμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν χώραν πραγματείας χάριν πολλὴν ἐμπορίαν ἐποιεῖτο.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 4

ὅθεν πολλὰ κτησάμενος ἐν τῷ κόσμῳ καὶ διὰ τῆς Θηβαίδος διῶν, ὄρμοι γὰρ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης διάφοροι, ἐπὶ τὰ στόμια τῆς Ῥωμανίας διακεκριμένοι, ὁ μὲν εἰς ἐπὶ τὴν Αἰλᾶν, ἣτις ἐστὶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ Αἰλῶν· ἔνθα που ἡ ναῦς Σολομῶντος διὰ τριῶν ἐτῶν ἐρχομένη ἔφερε χρυσὸν καὶ ὀδόντας ἐλεφαντίνους, ἀρώματά τε καὶ ταῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ὁ δὲ ἕτερος ὄρμος ἐπὶ τὸ Κάστρον τοῦ Κλύσματος, ἄλλος δὲ ἀνωτάτῳ ἐπὶ τὴν Βερνίκην καλουμένην, δι' ἧς Βερνίκης καλουμένης ἐπὶ τὴν Θηβαίδα φέρονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχόμενα εἶδη ἐκεῖσε τῇ Θηβαίδι διαχύνεται ἢ ἐπὶ τὴν Ἀλεξανδρέων διὰ τοῦ Χρυσορρόα ποταμοῦ, Νείλου δέ φημι, τοῦ καὶ Γεῶν ἐν ταῖς γραφαῖς λεγομένου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῶν Αἰγυπτίων γῆν καὶ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον φέρεται· καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας πατρίδας διὰ θαλάσσης διερχόμενοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ῥω- μανίαν ἐμπορεύονται.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 8

διακεκριμένοι, ὁ μὲν εἰς ἐπὶ τὴν Αἰλᾶν, ἣτις ἐστὶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ Αἰλῶν· ἔνθα που ἡ ναῦς Σολομῶντος διὰ τριῶν ἐτῶν ἐρχομένη ἔφερε χρυσὸν καὶ ὀδόντας ἐλεφαντίνους, ἀρώματά τε καὶ ταῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ὁ δὲ ἕτερος ὄρμος ἐπὶ τὸ Κάστρον τοῦ Κλύσματος, ἄλλος δὲ ἀνωτάτῳ ἐπὶ τὴν Βερνίκην καλουμένην, δι' ἧς Βερνίκης καλουμένης ἐπὶ τὴν Θηβαίδα φέρονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχόμενα εἶδη ἐκεῖσε τῇ Θηβαίδι διαχύνεται ἢ ἐπὶ τὴν Ἀλεξανδρέων διὰ τοῦ Χρυσορρόα ποταμοῦ, Νείλου δέ φημι, τοῦ καὶ Γεῶν ἐν ταῖς γραφαῖς λεγομένου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῶν Αἰγυπτίων γῆν καὶ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον φέρεται· καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας πατρίδας διὰ θαλάσσης διερχόμενοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ῥω- μανίαν ἐμπορεύονται.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 17

ἐν ἀρχῇ τοίνυν οὗτος ὁ Σκυθιανὸς πλούτῳ πολλῷ ἐπαρ- θείς καὶ κτήμασιν ἡδυ- σμάτων καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας καὶ ἐλθὼν περὶ τὴν Θηβαίδα εἰς Ὑψη- λὴν πόλιν οὕτω καλουμένην, εὐρὼν ἐκεῖ γύναιον ἐξωλέστατον καὶ κάλλει σώματος πρόοπτον ἐκπληξάν τε αὐτοῦ τὴν ἀσυνεσίαν, ἀνελόμενός τε τοῦτο ἀπὸ τοῦ στέγους (ἔστηκε γὰρ ἡ τοιαύτη ἐν τῇ πολυκοίνῳ ἀσεμνότητι) ἐπεκαθέσθη τῷ γυναιῷ καὶ ἐλευ- θερώσας αὐτὸ συνήφθη αὐτῷ πρὸς γάμον.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 19, line 18

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὥς δὲ οὐκ ἴσχυσέ τι ἀνύσαι, ἀλλὰ τὸ ἥττον μᾶλλον ἀπηνέγκατο, ἐπετήδευσε δι' ὧν εἶχε μαγικῶν βιβλίων – καὶ γὰρ καὶ γόης ἦν, ἀπὸ τῆς τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰγυπτίων [καὶ] ἐθνομύθου σοφίας ἐμπορευσάμενος τὰ δεινὰ καὶ ὀλετήρια τῆς γοη-τείας – φαντασίαν τινά· ἐπὶ δώματος <γὰρ> ἀνελθὼν καὶ ἐπιτηδεύσας, ὅμως οὐδὲν ἰσχύσας, ἀλλὰ καταπεσὼν ἐκ τοῦ δώματος, τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 32, line 22

καὶ τοῦ Τρύφωνος ἰνδαλλομένου, ἀποκριθέντος τε αὐτῷ πρὸς ἔπος ὧν ἤτησε κατὰ τὴν ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν καὶ στροβήσαντος τὸν ἀπατεῶνα, ἡρέμα πῶς ἐν ᾧ ἑαυτῷ ἐνεδοίαζεν, ἀνακύπτει ὁ Ἀρχέλαος ὥσπερ ἰσχυρὸς οἰκοδεσπότης τῶν ιδίων ἐπιμελούμενος καὶ μετὰ παρρησίας ἐπελθὼν τῷ συλᾶν ἐπιχειροῦντι ἐνεβριμεῖτο.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 89, line 9

Τὰ δὲ ἄλλα λοιπὸν τῆς φλυαρίας, ὥς ἡ παρθένος φαίνεται τοῖς ἄρ-χουσι, ποτὲ μὲν εἰς ἀνδρὸς σχῆμα, ποτὲ δὲ εἰς θηλείας, τάχα τὸν ἔρμα-φρόδιτον τοῦ αὐτοῦ δαίμονος ἰνδαλλόμενος τὰ ἑαυτοῦ πάθη εἰσηγείται τῆς ἐπιθυμίας.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 103, line 22

εἰ δὲ πολεμούμενον τὸ φῶς διώκεται ὑπὸ τοῦ σκότους, ἄρα δυνατώτερόν ἐστι τοῦ φωτὸς τὸ σκότος, ἐπειδὴ ἀποδιδράσκει ἀπὸ προσώπου τοῦ σκότους καὶ οὐχ ὑφίσταται στῆναι ἰνδαλλόμενον διὰ τὸ δυνατώτερον σκότος.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 297, line 29

νῦν δὲ μετὰ τὴν ἐκείνων τελευτήν, ὅτε εἰς πλάτος ἐλήλακεν ἡ αὐτῶν κακοδοξία καὶ μετὰ παρρησίας τυγχάνουσι διὰ τὴν τῆς σαρκὸς δεξιάν, [καὶ] μηκέτι ἐμποδιζόμενοι κηρύττουσι σαφῶς τὸ αὐτῶν ἐπιχείρημα, οὐκέτι οὔτε αἰδοῖ τινι κατεχόμενοι οὔτε ἰνδαλλόμενοι ἀπὸ τινος προστάγματος.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 509, line 26

10. Καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἐξ Ἑλλήνων εἰς γινῶσιν ἡμῶν ἐληλύθασιν· ἄλλοι δὲ ὅσοι κατὰ τὴν βάρβαρον καὶ Ἑλλάδα Ῥωμα<v>ίαν τε καὶ τὰ ἄλλα κλίματα τῆς οἰκουμένης· ἑβδομήκοντα δύο μὲν ἀηδεῖς φιλοσοφίαι ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν ἐμφέρονται φατρία, τῶν τε γυμνοσοφιστῶν, τῶν τε Βραχ-μάνων, ἐπαινετῶν τούτων μόνων, τῶν τε Ψευδοβραχμάνων, τῶν τε νεκυο-φάγων, τῶν τε αἰσχροποιῶν, τῶν τε ἀπηλγημένων· ὧν τὸ κατ' εἶδος λέγειν καὶ τὰ παρ' αὐτῶν μυσαρὰ γινόμενα περιττὸν ἡγησάμεθα καὶ οὐδὲ<v> ἄξιον, διὰ τὴν πολλὴν ἐν τοῖς ἀνθρώποις φθοράν, κακίας τε καὶ * ἐργασίαν.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 512, line 20

ἐτέρων δὲ πάλιν μυστηρίων πολλῶν καὶ αἵρεσιάρχων καὶ σχισματοποιῶν † ὧν μὲν ἀρχηγοὶ παρὰ Πέρσαις Μαγουσαῖοι, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις προφήται καλούμενοι, τῶν ἀδύτων τε καὶ ἱερῶν ἀρχηγοί, καὶ μάγων Βαβυλωνίων δὲ οἱ τε καλούμενοι Γαζαρηνοί, σοφοί τε καὶ ἐπαοιδοί, Ἰνδῶν δὲ οἱ Εὐίλαιοι καλούμενοι καὶ Βραχ-μάνες, Ἑλλήνων <δὲ> ἱεροφάνται τε καὶ νεωκόροι, Κυνικῶν πλῆθος καὶ ἄλλων ἀμυθήτων φιλοσόφων ἀρχηγοί.

6.36. EPIPHANIUS

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (2021: 004) “Les lapidaires de l’antiquité et du Moyen Age, vol. 2.1”, Ed. Ruelle, C.É. Paris: Leroux, 1898. Chapter 1, section 2, line 2

Λίθος <τοπάζιον,> ἐρυθρὸς τῷ εἶδει ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα· γίνεται δὲ ἐν Τοπάζῃ, πόλει τῆς Ἰνδίας, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσέ ποτε λίθους λατομούντων, ἐν καρδίᾳ ἐτέρου λίθου ὃν οἱ λατομοῦντες θεασάμενοι φαιδρόν, καὶ ὑποδείξαντες ἀλάβαστρον τισιν ἀπέδοντο ὀλίγου τιμήματος.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 3, line 12

Φεισσὼν δὲ ἐστὶν ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν Ἰνδὸς καλούμενος, παρὰ τοῖς βαρβάροις δὲ Γάγγης.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 5, line 4

Καὶ οὗτος δὲ λέγεται εἶναι ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ Αἰθιοπείᾳ.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 5, line 4

Διὸ τὸ τέμενος παρὰ Ἰνδοῖς φασιν εἶναι τοῦ Διονύσου τξέ’ ἀναβαθμοὺς ἔχον ἐκ σαπφείρου λίθου, εἰ καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπάρχει ἄπιστον.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) (2021: 005); MPG 89. Volume 89, page 588, line 14

Τοπάζιον ἐρυθρὸς μὲν ἐστὶν ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα λίθον, γίνεται δὲ ἐν Τοπάζῃ πόλει τῆς Ἰνδικῆς.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) Volume 89, page 588, line 24

Σμάραγδος χλωρὸς μὲν ἐστὶν, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἰνδικοῖς ὀρύγοντες οἱ βάρβαροι, κόπτουσιν αὐτόν.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) Volume 89, page 588, line 37

Σάπφειρος πορφυρίζων μὲν ἐστὶ, γίνεται δὲ ἐν Αἰθιοπία καὶ Ἰνδίᾳ.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] (2021: 023) “Prophetarum vitae fabulosae”, Ed. Schermann, T. Leipzig: Teubner, 1907. Page 110, line 8

Βαρθολομαῖος δὲ ὁ ἀπόστολος Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσιν ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον αὐτοῖς τῇ ἰδίᾳ δι-αλέκτῳ αὐτῶν συγγράψας ἐκοιμήθη δὲ ἐν Ἀλβανίᾳ πόλει τῆς μεγάλης Ἀρμενίας καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] Page 111, line 4

Θωμᾶς δὲ ὁ ἀπόστολος, καθὼς ἡ παράδοσις περιέχει, ἦν μὲν ἀπὸ τῆς Πανιάδος πόλεως τῆς Γαλιλαίας, Πάρθοις δὲ καὶ Μήδοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, καὶ Πέρσαις δὲ καὶ Γερμανοῖς καὶ Ὑρκανοῖς [καὶ Ἰνδοῖς] καὶ Βάκτροις καὶ Μάγοις, ἐκοιμήθη ἐν πόλει Καλαμηνῇ τῆς Ἰνδικῆς.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] Page 115, line 17

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἔστιν οὖν ὁ πᾶς χρόνος, ἐξ οὗ ἐμαρτύρησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς παρούσης ταύτης ὑπατίας, τετάρτης μὲν Ἀρκαδίου, τρίτης δὲ Ὀνωρίου τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκρατόρων Αὐγούστων, ἐννάτης ἰνδικτίωνος τῆς πεντεκαίδεκαετηρικῆς περιόδου μηνὸς Ἰουνίου εἰκοστῆς ἐν- νάτης ἡμέρας.

Ephraim Scr. Eccl., De mensuris et ponderibus (2021: 033) “Τὸ ‘Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν’ ἔργον Ἐπιφανίου τοῦ Σαλαμῖνος”, Ed. Moutsoulas, E., 1973; Θεολογία 44. Line 271

Ἀκούομεν δὲ ἔτι πολὺ πλῆθος ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχειν, παρὰ τε Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς, Πέρ- σαις τε καὶ Ἑλαμίταις καὶ Βαβυλωνίοις, Ἀσσυρίοις τε καὶ Χαλδαίοις, παρὰ Ῥω- μαίοις τε καὶ Φοίνιξι, Σύροις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ῥωμαίοις οὕτω Ῥωμαίοις κα- λουμένοις ἀκμὴν ἀλλὰ Λατίνοις.

6.37 Stephanus Gramm.

Double-check that Stephanus Gramm. = Stephen of Byzantium (author of *Ethnica*).

Stephen of Byzantium, also known as Stephanus Byzantinus (Greek: Στέφανος Βυζάντιος; fl. 6th century AD), was the author of an important geographical dictionary entitled *Ethnica* (Ἐθνικά). Of the dictionary itself only meagre fragments survive, but we possess an epitome compiled by one Hermolaus (From Wikipedia³⁵)

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) (4028: 001) “Stephan von Byzanz. *Ethnika*”, Ed. Meineke, A. Berlin: Reimer, 1849, Repr. 1958. Page 11, line 20

<Ἀγαθοῦ δαίμονος,> νῆσος ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσει.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 44, line 19

ἐκλήθη καὶ Μύσρα ἡ χώρα ὑπὸ Φοινίκων, καὶ Ἀερία καὶ Ποταμίτις, καὶ Ἀετία ἀπό- τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 11

τετάρτη πόλις Ὠριτῶν, ἔθνους Ἰχθυο- φάγων, κατὰ τὸν περίπλουν τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 12

πέμπτη ἐν τῇ Ὠπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 12

ἕκτη πάλιν Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 13

ἐβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

35.

6.37. STEPHANUS GRAMM.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 71, line 18

τεσσαρεσκαίδε- κήτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῷ ἔθνει.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 71, line 19

πεντεκαδεκήτη παρὰ τοῖς Ἀραχώτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 101, line 4

καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 108, line 3

<Ἀραβίς,> ποταμὸς Ἰνδικῆς, ἐν αὐτονόμῳ χώρᾳ, περὶ ὃν οἰκοῦσιν Ἀραβῖται, ὡς ὠκεανῖται.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 110, line 13

<Ἀραχωτοί,> πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ Ἀραχωτοῦ ποταμοῦ, ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδε- κήτη.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 111, line 8

<Ἀρβίς,> ποταμὸς τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 111, line 21

<Ἀργάντη,> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 112, line 1

τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργανταῖος, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἢ Ἀργαντηνός ἢ Ἀρ- γαντί- της.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 115, line 1

<Ἀργυρᾶ,> μητρόπολις [τῆς] ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου, ὃ ἐστὶ κριθῆς νήσου· καὶ γὰρ εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 122, line 14

ἐστὶ καὶ <Ἀρ- ματα> πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 133, line 4

<Ἀσκῖται,> ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλέον, ὡς Μαρκι- ανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ “παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 135, line 20

<Ἀσσακηνοί,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 157, line 5

τὰ εἰς <δος> δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ <δ> ἄφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἶη· Ἰνδός ὅμοιον τῷ ποταμῷ, τὸ λордός μυνдός ὁ ἄφωνος ὀξύνεται, ἄφ’ οὗ τὸ “μυν- δότεροι νεπόδων” παρὰ Καλλιμάχῳ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 164, line 21

<Βέρεξ,> ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας, ὡς Τιμο- κράτης ὁ Ἀδραμυττηνός.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 168, line 5

<Βήσσυγα,> οὐδετέρως, ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς, καὶ Βησσύ- γας ποταμὸς, καὶ Βησ- συγῖται οἱ ἄνθρωποι, οὓς φασιν ἄν- θρωποφάγους.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 175, line 12

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς <Βουκεφάλας,> ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος “ἐπ’ ἀμ- φοτέραις ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ᾤκισε, Νίκαιαν Βουκεφάλαν δὲ ἔνθα διαβάντος καὶ μαχομένου ἀπέ- θανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκεφάλας προσαγορευόμενος”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 179, line 2

ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 181, line 14

<Βουκεφάλεια,> πόλις ἐπὶ τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδία παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 184, line 18

<Βραχμᾶνες,> Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὓς καὶ <Βράχ- μας> καλοῦσιν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 190, line 10

ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 191, line 1

<Βωλίγγαι,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 194, line 19

<Γάζος,> πόλις Ἰνδική, κατὰ Διονύσου πολεμήσασα μετὰ Δηριάδου, λινοῦν ἔχουσα τεῖχος, καθὰ [Διονύσιος] ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν Γήρειαν Ῥοδόην τε καὶ οἱ λι- νοτειχέα Γάζον τοῖόν μιν κλωστοῖο λινοῦ περὶ τεῖχος ἔργει, ἀστύφελον δηίοισι, καὶ εἰ παγχάλκεοι εἶεν, εὖρος μὲν μάλα δὴ τι διαμπερές ὀργυιῇσιν μετρητὸν πισύρεσσιν, ἀτὰρ μῆκος τε καὶ ἰθὺν ὅσπον ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἡελίοισιν ἀνύσσει, ἡῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος ποσὶν οἴσιν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 198, line 13

<Γανδάραι,> Ἰνδῶν ἔθνος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 200, line 15

<Γεδρωσία> χώρα καὶ <Γεδρώσιοι> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 203, line 1

<Γέντα,> πόλις Ἰνδική τῆς ἐκτὸς Γάγγου.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 207, line 13

<Γήρεια,> πόλις Ἰνδική, τελούσα ὑπὸ Δηριάδῃ τῷ βα- σιλεῖ τῶν Ἰνδῶν πρὸς Διό- νυσον πολεμοῦντι.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 216, line 13

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 218, line 5

<Δάονες,> ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ Δάονος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 218, line 8

<Δάρδαι,> Ἰνδικὸν ἔθνος ὑπὸ Δηριάδῃ πολεμήσαν Διο- νύσῳ, ὡς Διονύσιος ἐν γ’ Βασσαρικῶν.

6.37. STEPHANUS GRAMM.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 219, line 14

<Δαρσανία,> πόλις Ἰνδική, ἐν ἣ ἀύθημερόν ἱμάτιον ἰστουργοῦσι γυναῖκες, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτη ἢ οἱ Δαρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν, ἔνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ' ἰστοπόδων τανύουσαι, αὐτῆμαρ δ' ἐτάμοντο [καὶ ἐξ ἰστών] ἐρύσαντο.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 233, line 8

γ' τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 242, line 8

<Δυρβαῖοι,> ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρος καὶ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 242, line 10

Κτησίας ἐν Περσικῶν ι' "χώρη δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκει-
ται Δυρβαῖοι, πρὸς τὴν Βακτρίην καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 259, line 1

<Ἑαρες,> ἔθνος Ἰνδικὸν τῶν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ πολεμησάντων.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 293, line 5

<Ζάβιοι,> ἔθνος Ἰνδικόν, πολεμήσαν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 303, line 19

ια' μεταξὺ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 7

καὶ διὰ τοῦ <ι> Ἰνάχιον, καὶ Ἰναχίτης καὶ Ἰναχιεύς. <Ἰνδάρα,> Σικανῶν πόλις.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 8

τὸ ἐθνικὸν Ἰν- δαραῖος ὡς Ἰμεραῖος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 10

τὸ ἐθνικὸν Ἰνδικῆται.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 11

<Ἰνδός,> ποταμός, ἀφ' οὗ Ἰνδοί, ἀφ' οὗ Ἰνδικός καὶ Ἰνδική "καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης".

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 12

λέγεται καὶ Ἰνδῶος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 346, line 13

<Κάθαια,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 347, line 24

<Καλατίαι,> γένος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 360, line 3

<Καρμανία,> χώρα τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 360, line 10

<Κάρμιννα,> νῆσος Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 364, line 10

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

<Κάσπειρος,> πόλις Πάρθων προσεχῆς τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 364, line 15

καὶ πάλιν Κοσσαῖος γενεὴν Κάσπειρόθεν, οἳ ῥά τε πάντων Ἰνδῶν ὅσσοι ἔασιν ἀφάρτερα γούνατ' ἔχουσιν· ὅσσον γάρ τ' ἐν ὄρεσιν ἀριστεύουσι λέοντες, ἢ ὅποσον δελφῖνες ἔσω ἄλὸς ἠχηέσεως, αἰετὸς εἰν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισιν, ἵπποι τε πλακόεντος ἔσω πεδίοιο θέοντες, τόσσον ἐλαφρότατοισι περιπροφέρουσι πόδεσσιν Κάσπειροι μετὰ φύλα τά τ' ἄφθιτος ἔλλαχεν ἡώς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 365, line 19

<Κασσίτερα,> νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ, τῇ Ἰνδικῇ προσεχῆς, ὡς Διονύσιος ἐν Βασσαρικοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 430, line 9

<Μαλοί,> ἔθνος Ἰνδικόν, τῶν ἀνθεστηκότων τῷ Διονύσῳ μετὰ Δηριάδου, ὡς Διονύσιος Βασσαρικών γ'.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 432, line 9

<Μαράχη,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 432, line 13

<Μάργανα,> πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 436, line 4

<Μάσσακα,> πόλις Ἰνδῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 436, line 4

Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 466, line 16

<Μωριεῖς,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 474, line 20

τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 479, line 9

ἐβδόμη ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 494, line 1

<Ὁξυδράκαι,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀφ' ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτήρ ἐκλήθη.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 494, line 14

<Ὀρβῖται,> ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 497, line 6

<Παλίμβοθρα,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 499, line 4

<Παναίουρα,> πόλις Ἰνδική περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 499, line 15

6.37. STEPHANUS GRAMM.

<Πάνδαι,> ἔθνος [Ἰνδικὸν κατὰ] Διονύσου μετὰ Δηριάδου στρατευσάμενον, καθὰ Διονύσιος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 507, line 1

<Παροπάνισσος,> πόλις ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπανισσάδαι οἱ παροικοῦντες.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 510, line 11

<Πάταλα,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 534, line 18

<Πράσινοι,> ἔθνος Ἰνδικὸν Διονύσῳ πολεμήσαν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 546, line 8

<Ροδόη,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 548, line 8

<Ρωγάνη,> πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 550, line 11

ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 554, line 15

<Σάνεια,> πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδριάδος ἐβ- δόμῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 556, line 5

<Σάραπιδες,> νῆσος ἐν τῷ Ἰνδικῷ κόλπῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 558, line 12

<Σαυρομάται,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 562, line 3

<Σεσίνδιον,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 562, line 20

<Σῆρες,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀπροσμιγὲς ἀνθρώποις, ὡς Οὐ- ράνιος ἐν τρίτῳ Ἀραβικῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 563, line 12

<Σίβαι,> Ἰνδικὸν ἔθνος, ἅμα Δηριάδῃ μαχεσάμενον Διονύσῳ, καθὰ φησι Διονύσιος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 569, line 25

<Σίνδα,> πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, ἐν-θεν οἱ καλούμενοι Σίνδαι.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 596, line 19

<Σώλιμνα,> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ἐνδεκάτῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 602, line 8

<Τάξιλα,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 602, line 16

<Ταπροβάνη,> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 624, line 12

καὶ ποταμὸς Ἰνδός.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 628, line 16

<Τόπαζος,> νῆσος Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 643, line 7

ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 645, line 9

<Υδάρκαι,> ἔθνος Ἰνδικὸν ἀντιταξάμενον Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 677, line 11

<Χαδραμωτῖται,> ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες ποταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 697, line 10

ἔστι καὶ ἄλλη χερ- ρόνησος τῆς Ἰνδικῆς, Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ “ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ χρυσῇ καλουμένη χερρρόνησος”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 15

<Ὠπίαι,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 16

Ἐκαταῖος Ἀσία “ἐν δὲ αὐτοῖσι οἰκέουσι ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλήιον.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 18

μέχρι τούτου Ὠπίαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημὴ μέχρις Ἰνδῶν”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 9

<Ὠρίται,> ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 10

Στράβων πεντεκαίδε- κάτη “τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν· Ἰνδῶν δὲ ἔστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 13

καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ “ἔπειτα δ’ Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὡς ἐνοικοῦντας πέτραν .

6.38 Scholia In Demosthenem

The Demosthenes Scholia

Malcolm Heath (Contributor Webpage)

DOI:10.1093/acprof:oso/9780199259205.003.0005

6.39. JOANNES CHRYSOSTOMUS

This chapter presents a source-critical analysis of the scholia (explanatory notes) found in the medieval manuscripts of Demosthenes. These scholia are based on remnants of commentaries composed in late antiquity. It is shown that the scholia have been transmitted in three main strands of tradition. A lightly redacted version of Menander's commentary is the sole source of one strand. In the other two strands, material derived from Menander has been combined with material from other commentators: one of these commentators was probably Zosimus (fifth century AD), the other is unidentified. Some material, which is identified as Menander's, is attributed to Ulpian in manuscript superscriptions. The identity of this Ulpian and the nature of his contribution to the formation of the scholia is unknown. (From Wikipedia³⁶)

Scholia In Demosthenem, Scholia in Demosthenem (scholia vetera) (fort. auctore Ulpiano) (5017: 001) "Scholia Demosthenica, 2 vols.", Ed. Dilts, M.R. Leipzig: Teubner, 1:1983; 2:1986. Oration 17, section 2, line 43

ὅτι δὲ οὐ διὰ γῆρας οὐδὲ δι' ἀτονίαν λόγου τοῦτο συμβέβηκεν, εὐδηλον ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου λόγου, ὃς πολὺ μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας· ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς Ἀλεξάνδρου καταστάσεως, ὁ δὲ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος Ἀλεξάνδρου ὄντος ἐν Ἰνδοῖς ἢ Πέρσαις.

6.39 Joannes Chrysostomus

John Chrysostom (c. 347–407, Greek: Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος), Archbishop of Constantinople, was an important Early Church Father. He is known for his eloquence in preaching and public speaking, his denunciation of abuse of authority by both ecclesiastical and political leaders, the Divine Liturgy of St. John Chrysostom, and his ascetic sensibilities. After his death in 407 (or, according to some sources, during his life) he was given the Greek epithet chrysostomos, meaning "golden mouthed" in English, and Anglicized to Chrysostom.[2][5] (From Wikipedia³⁷)

36. <http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/acprof:oso/9780199259205.001.0001/acprof-9780199259205-chapter-5>

37. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Chrysostomus

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De incomprehensibili dei natura (= Contra Anomoeos, homiliae 1–5) (2062: 012) “Jean Chrysostome. Sur l’incompréhensibilité de Dieu”, Ed. Malingrey, A.–M. Paris: Cerf, 1970; Sources chrétiennes 28 bis. Homily 2, line 263

Μὴ ἀπλῶς παρέλθῃς τὸν λόγον, ἀλλ’ ἀνάπτυξον τὸ εἰρημένον καλῶς καὶ ἐξέτασον· ἀναλόγισαι πάντα τὰ ἔθνη, Σύρους, Κίλικας, Καππαδόκας, Βιθυνούς, τοὺς τὸν Εὐξείνιον πόντον οἰκοῦντας, Θράκην, Μακεδονίαν, τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις, τοὺς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τοὺς ὑπὲρ τὴν καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένην, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις ταῖς Βρεττανικαῖς, Σαυρομάτας, Ἰνδούς, τοὺς τὴν τῶν Περσῶν οἰκοῦντας γῆν, τὰ ἄλλα τὰ ἄπειρα γένη καὶ φυλὰ ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἴσμεν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη «.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1–21) (2062: 024); MPG 49. Vol 49, pg 106, ln 8

Εἰ μὲν γὰρ διὰ βιβλίων ἐπαίδευσεν καὶ διὰ γραμμάτων, ὁ μὲν εἰδὼς γράμματα ἔμαθεν ἂν τὰ ἐγγεγραμμένα, ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς ἀπῆλθεν ἂν μηδὲν ἐκείθεν ὠφεληθεὶς, εἰ μή τις ἐνήγαγεν ἕτερος· καὶ ὁ μὲν εὐπορος ἐπρίατο ἂν τὸ βιβλίον, ὁ δὲ πένης οὐκ ἂν ἴσχυσε κτήσασθαι· πάλιν ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐκείνην εἰδὼς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων σημαινομένην ἔγνω ἂν τὰ ἐγκειμένα, ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Ἰνδός, καὶ ὁ Αἰγύπτιος, καὶ πάντες οἱ τῆς γλώττης ἐκείνης ἀπεστερημένοι ἀπῆλθον ἂν μηδὲν μαθόντες· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Σκύθης, καὶ βάρβαρος, καὶ Ἰνδός, καὶ Αἰγύπτιος, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζων ταύτης ἀκούσεται τῆς φωνῆς· οὐ γὰρ δι’ ὧτων, ἀλλὰ καὶ δι’ ὀψεως εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπίπτει τὴν ἡμετέραν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1–21) Vol 49, pg 106, ln 12

γραμμένα, ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς ἀπῆλθεν ἂν μηδὲν ἐκείθεν ὠφεληθεὶς, εἰ μή τις ἐνήγαγεν ἕτερος· καὶ ὁ μὲν εὐπορος ἐπρίατο ἂν τὸ βιβλίον, ὁ δὲ πένης οὐκ ἂν ἴσχυσε κτήσασθαι· πάλιν ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐκείνην εἰδὼς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων σημαινομένην ἔγνω ἂν τὰ ἐγκειμένα, ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Ἰνδός, καὶ ὁ Αἰγύπτιος, καὶ πάντες οἱ τῆς γλώττης ἐκείνης ἀπεστερημένοι ἀπῆλθον ἂν μηδὲν μαθόντες· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Σκύθης, καὶ βάρβαρος, καὶ Ἰνδός, καὶ Αἰγύπτιος, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζων ταύτης ἀκούσεται τῆς φωνῆς· οὐ γὰρ δι’ ὧτων, ἀλλὰ καὶ δι’ ὀψεως εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπίπτει τὴν ἡμετέραν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1–21) Vol 49, pg 165, ln 41

Ἴδου γοῦν ἐξ ἐκείνου μέχρι νῦν πόσος διαγέγονε χρόνος, καὶ λαμπρότερον τὸ ὄνομα τοῦ δεσμίου γέγονε τούτου· καὶ ὑπατοὶ μὲν ἅπαντες, ὅσοι γεγόνασιν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, σεσίγηνται καὶ οὐδὲ ἐκ προσηγορίας εἰσὶ γνώριμοι τοῖς πολλοῖς·

6.39. JOANNES CHRYSOSTOMUS

τὸ δὲ τοῦ δεσμίου τούτου ὄνομα τοῦ μακαρίου Παύλου πολὺ μὲν ἐνταῦθα, πολὺ δὲ ἐν τῇ βαρβάρων χώ- ρα, πολὺ δὲ παρὰ Σκύθαις καὶ Ἰνδοῖς, κἂν πρὸς αὐτὰ τῆς οἰκουμένης ἔλθῃς τὰ πέρατα, ταύτης ἀκούσῃ τῆς προσηγορίας, καὶ ὅπουπερ ἂν τις ἀφίκηται, Παῦλον παν- ταχοῦ ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασι περιφερόμενον εἴσεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De sancta pentecoste (homiliae 1–2) (2062: 037); MPG 50. Vol 50, pg 459, ln 19

Ὁ βαπτιζόμενος εὐθέως ἐφθέγγετο τῇ τῶν Ἰνδῶν φωνῇ, τῇ τῶν Αἰγυπτίων, τῇ τῶν Περσῶν, τῇ τῶν Σκυθῶν, τῇ τῶν Θρακῶν, καὶ εἰς ἄνθρωπος πολλὰς ἐλάμβανε γλώσ- σας, καὶ οὗτοι οἱ νῦν εἰ ἦσαν τότε βαπτισθέντες, εὐθέως ἂν ἤκουσας αὐτῶν διαφόροις φθεγγομένων φωναῖς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1–4) (2062: 064); MPG 51. Vol 51, pg 87, ln 45

Καὶ ὅτι πανταχοῦ τῆς οἰ- κουμένης τὰς Γραφὰς ἤπλωσεν, ἄκουσον τοῦ προφή- του λέγοντος· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰ- κουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Κἂν πρὸς Ἰνδοὺς ἀπέλθῃς, οὓς πρῶτους ἀνίσχων ὁ ἥλιος ὀρᾷ, κἂν εἰς τὸν ὠκεανὸν ἀπέλθῃς, κἂν πρὸς τὰς Βρεταννικὰς νήσους ἐκείνας, κἂν εἰς τὸν Εὐξείνιον πλεύσης πόντον, κἂν πρὸς τὰ νότια ἀπέλθῃς μέρη, πάντων ἀκούσῃ πανταχοῦ τὰ ἀπὸ τῆς Γραφῆς φιλοσοφούντων, φωνῇ μὲν ἑτέρᾳ, πίσκει δὲ οὐχ ἑτέρᾳ, καὶ γλώσσῃ μὲν διαφόρῳ, δια- νοίᾳ δὲ συμφώνῳ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) Vol 51, pg 88, ln 28

Οὐ γὰρ τὸν Τίγρητα, οὐδὲ τὸν Εὐφράτην, οὐδὲ τὸν Αἰγύπτιον Νεῖλον, οὐδὲ τὸν Ἰνδὸν Γάγγην, ἀλλὰ μυρίους ἀφίησι ποταμοὺς αὕτη ἡ πηγὴ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) Vol 51, pg 92, ln 47

Ἐπειδὴ γὰρ ἔτι ἀσθενέστερον διέκειντο οἱ τότε, καὶ τὰ νοητὰ χαρίσματα ὀρᾷν οὐκ ἠδύναντο τοῖς ὀφθαλ- μοῖς τῆς σαρκὸς, ἐδίδοτο αἰσθητὸν χάρισμα, ὥστε τὸ νο- ητὸν γενέσθαι καταφανές· καὶ ὁ βαπτισθεὶς εὐθέως καὶ τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ, καὶ τῇ τῶν Περσῶν, καὶ τῇ τῶν Ἰνδῶν, καὶ τῇ τῶν Σκυθῶν ἐφθέγγετο, ὥστε μαθεῖν καὶ τοὺς ἀπίστους, ὅτι Πνεύματος ἁγίου ἠξίωτο.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad eos qui scandalizati sunt (2062: 087) “Jean Chrysostome. Sur la providence de Dieu”, Ed. Malingrey, A.–M. Paris: Cerf, 1961; Sources chrétiennes 79. Chapter 22, section 9, line 6

Ἐκαστος γὰρ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκων τοῦτο, λέγει· «Οὐκ ἔξεστὶ σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου»· καὶ τοῦ Εὐαγγελίου χωρὶς ἐν συλ- λόγοις καὶ συνουσίαις, ταῖς οἴκοι, ταῖς ἐν ἀγορᾷ, ταῖς ἀπανταχοῦ, κἂν εἰς τὴν Περσῶν χώραν ἀπέλθῃς, κἂν εἰς τὴν Ἰνδῶν, κἂν εἰς τὴν Μαύρων, κἂν ὅσῃν ἥλιος ἐφορᾷ γῆν καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ἐσχατίας, ταύτης ἀκούσῃς τῆς φωνῆς καὶ ὅψει τὸν δίκαιον ἐκεῖνον

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἔτι καὶ νῦν βοῶντα, ἐνηχοῦντα καὶ τὴν κακίαν ἐλέγχοντα τοῦ τυράννου καὶ οὐδέποτε σιγῶντα, οὐδὲ τῷ πλήθει τοῦ χρόνου τὸν ἔλεγχον μαραινόμενον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Chananaea [Dub.] (2062: 101); MPG 52. Vol 52, pg 453, ln 48

ἡ δὲ οἰκουμένη πᾶσα ἔρημος, Σκύθαι, Θρᾶκες, Ἴνδοι, Μαῦροι, Κίλικες, Καππάδοκες, Σύροι, Φοίνικες, ὅσῃν ὁ ἥλιος ἐφορᾷ γῆν;

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Chananaea [Dub.] Vol 52, pg 460, ln 2

Ὅπου ἐὰν ἀπέλθῃς, ἀκούεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις. Εἴσελθε εἰς Περσῶν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκούσεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· εἰς τὴν Γότθων, εἰς τὴν βαρβάρων, εἰς τὴν Ἰνδῶν, εἰς τὴν Μαύρων, ὅσῃν ἥλιος ἐφορᾷ γῆν· ἓνα λόγον ὁ Χριστὸς ἐφθέγγετο, καὶ οὐ σιωπᾷ ὁ λόγος, ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνακηρύττει τὴν πίστιν αὐτῆς, λέγων, ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Οὐκ εἶπε, Θεραπευθήτω τὸ θυγάτριόν σου· ἀλλ', ὦς θέλεις. Σὺ αὐτὴν θεράπευσον· σὺ γενοῦ ἰατρός· σοὶ ἐγχειρίζω τὸ φάρμακον· ὑπάγε, ἐπίθες, Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Τὸ θέλημά σου θεραπευσάτω αὐτήν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In pentecosten (sermo 1) [Sp.] (2062: 107); MPG 52. Vol 52, pg 808, ln 12

Ὅπου δ' ἂν ἀπέλθῃς, εἰς Ἰνδοὺς, εἰς Μαυροὺς, εἰς Βρετανοὺς, εἰς τὴν οἰκουμένην, εὐρήσεις, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ βίον ἐνάρετον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Genesim (homiliae 1–67) (2062: 112); MPG 53:21–385; 54:385–580. Vol 53, pg 258, ln 21

Κἂν πρὸς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπέλθῃς, κἂν πρὸς Σκύθας, κἂν πρὸς αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, κἂν εἰς αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν, πανταχοῦ εὐρήσεις τοῦ Χριστοῦ τὴν διδασκαλίαν καταυγάζουσιν τὰς ἀπάντων ψυχάς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Anna (sermones 1–5) (2062: 114); MPG 54. Vol 54, pg 664, ln 8

Βασιλεῖς μὲν γὰρ καὶ στρατηγοὶ καὶ δυνάσται, πολλὰ πραγματευσάμενοι πολλάκις, ὥστε αὐτῶν ἄλλοις γενέσθαι τὴν μνήμην, καὶ τάφους λαμπροὺς οἰκοδομήσαντες, καὶ ἀνδριάντας ἀναστήσαντες, καὶ εἰκόνας πολλὰς πολλαχοῦ, καὶ κατορθωμάτων ὑπομνήματα μυρία καταλιπόντες, σεσίγηνται, καὶ οὐδὲ ἀπὸ ψιλῆς προσηγορίας εἰσὶ τινι γνώριμοι· αὕτη δὲ ἡ γυνὴ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἄδεται νῦν· κἂν εἰς Σκυθίαν ἀπέλθῃς, κἂν εἰς Αἴγυπτον, κἂν εἰς Ἰνδοὺς, κἂν εἰς αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, πάντων ἀκούσῃ τὰ κατορθώματα τῆς γυναικὸς ταύτης ἀδόντων, καὶ πᾶσαν ἀπλῶς, ὅσῃν ἥλιος ἐφορᾷ γῆν, ἡ δόξα τῆς Ἄννης καταλαμβάνει.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Homilia de capto Eutropio [Dub.] (2062: 142); MPG 52. Vol 52, pg 409, ln 19

Πρὸς Θρᾶκας, πρὸς Σκύθας, πρὸς Ἰνδοὺς, πρὸς Μαυροὺς, πρὸς Σαρδονίους, πρὸς Γότθους, πρὸς θηρία ἄγρια, καὶ μετέβαλε πάντα.

6.39. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos (2062: 143); MPG 55. Vol 55, pg 58, ln 4

Οὐ γὰρ οὕτω Σκύθαι, οὐδὲ Θραῖκες, οὐ Σαυρομά- ται, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Μαῦροι, καὶ ὅσα ἄγρια ἔθνη πολε- μεῖν εἰώθασιν, ὥς λογισμὸς ἀτοπώτατος ἐνδομυχῶν τῇ ψυχῇ, καὶ ἐπιθυμία ἀκόλαστος, καὶ χρημάτων ἔρωσ, καὶ δυναστείας πόθος, καὶ τῶν βιωτι- κῶν πραγμάτων ἡ προσπάθεια.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 203, ln 7

Ὁ Ῥω- μαίων βασιλεὺς οὐκ ἂν δύναίτο νομοθετεῖν Πέρσαις, οὐδὲ ὁ Περσῶν Ῥω- μαίοις· οἱ δὲ Παλαιστινοὶ οὗτοι καὶ Πέρσαις, καὶ Ῥωμαίοις, καὶ Θραξί, καὶ Σκύ- θαις, καὶ Ἰνδοῖς, καὶ Μαύροις, καὶ πάσῃ τῇ οἴκου- μένῃ νόμους ἔθηκαν· καὶ οὐχὶ ζώντων αὐτῶν ἐκρά- τησαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τελευτησάντων· καὶ μυριά- κισ ἂν ἔλοιντο οἱ νομοθετηθέντες τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι, ἢ τῶν νόμων ἀποστῆναι ἐκείνων.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 390, ln 16

Ἔφη γὰρ, Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἡ τε γὰρ Κασπία, ἢ τε Ἰνδική, ἢ τε Ἐρυθρὰ διηρημέναι σχεδὸν ταύ- της εἰσὶ, καὶ ἔξωθεν περικείμενος ὁ Ὠκεανός.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 467, ln 57

μένων καὶ περὶ ἡμᾶς, τροπὰς ἐτησίους, ἡμέρας, παραδείσους, λειμῶνας, ἄνθη ποι- κίλα, ὕδωρ πότιμον καὶ γλυκὺ, καὶ τὸ ἐκ τῶν ὑετῶν χρησιμον, τῆς γῆς τὰς ὠδῖνας, τοὺς ποικίλους καρπούς, τὰ δένδρα τὰ διάφορα, τοὺς ἀνέμους τοὺς προσηνεῖς, τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα, τὴν σεληναίαν λαμπάδα, τὸν ποικίλον τῶν ἄστρον χορὸν, τὸ προση- νὲς τῆς νυκτός· καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων, πρόβατα, καὶ βοῦς, καὶ αἶγας· καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρίων, δορκάδας, καὶ ἐλάφους, λαγωούς, καὶ ἕτερα πλείονα· καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν, τοὺς ὄρ- νιθας τοὺς Ἰνδικούς· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἴδοι τις ἂν οὐ κολάζοντα μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐεργετοῦντα πολλῶ πλείον ἢ κολάζοντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen (2062: 148); MPG 56. Vol 56, pg 143, ln 53

Οἷόν τι λέγω, Ἑλλάδι διαλεγομένῳ μοι γλώττῃ, ἂν τοίνυν τὴν φωνὴν εἰδῇ τις, ἐκεῖ- νος ἀκούσεται μου· ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ Θραῖξ, καὶ ὁ Μαῦ- ρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς οὐκέτι· ἢ γὰρ διαφορὰ τῆς γλώττης οὐκ ἀφήσιν εὔσημον αὐτῷ γενέσθαι τὴν ἐμὴν διά- λεξιν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen Vol 56, pg 144, ln 18

Οὐ γὰρ ἐστὶ λαλιὰ, φησὶ, τουτέστιν, οὐκ ἔστιν ἔθνος, οὐκ ἔστι φωνή, ἔνθα μὴ ἀκού- εται ἡ φωνὴ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ Σκύθης, καὶ ὁ Θραῖξ, καὶ ὁ Μαῦρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς, καὶ ὁ Σαυρομάτης, καὶ πᾶσα λαλιὰ, καὶ πᾶσα γλώττα, καὶ πᾶν ἔθνος δυνήσεται ταύ- της ὑπακούειν τῆς φωνῆς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen Vol 56, pg 144, ln 39

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῇ ταῦτα μαθεῖν, ἀλλ' ὅψει καὶ θεωρία, ὅψις δὲ πᾶσι μία, εἰ καὶ ἡ γλῶττα διάφορος, καὶ Βάρβαρος, καὶ Σκύθαι, καὶ Θρᾶκες, καὶ Μαῦροι, καὶ Ἴνδοι ταύτης ἀκούουσι τῆς φωνῆς, τουτέστι, τὸ θαῦμα βλέποντες, τὸ κάλλος ἐκπληττόμενοι, τὴν φαιδρότητα, τὸ μέγεθος, τὰ ἄλλα ἅπαντα τὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν, δόξαν ἀνα- φέρουσι τῷ Δημιουργῷ οἱ καλῶς φρονοῦντες.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De prophetiarum obscuritate (homiliae 1–2) (2062: 150); MPG 56. Vol 56, pg 179, ln 24

Οὐκ ἦν ἑτερόγλωσσος ἀπ' ἀρχῆς, οὐκ ἦν ἑτερόφωνος, οὐκ ἦν Ἰνδὸς, οὔτε Θρᾶξ, οὔτε Σκύθης, ἀλλὰ πάντες μιᾷ διελέγοντο γλῶσση.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Matthaeum (homiliae 1–90) (2062: 152); MPG 57:13–472; 58:471–794. Vol 58, pg 725, ln 53

καὶ στρατηγῶν ἀνδραγαθήματα, ὧν καὶ τὰ ὑπομνήματα μένει, σεσίγηται· καὶ πόλεις ἀναστήσαντες, καὶ τεῖχη περιβαλόντες, καὶ πολέμους νικήσαντες, καὶ τρόπαια στήσαντες, καὶ ἔθνη πολλὰ δουλωσάμενοι, οὐδὲ ἐξ ἀκοῆς, οὐδὲ ἐξ ὀνόματός εἰσι γνώριμοι, καίτοι καὶ ἀνδριάντας ἀναστήσαντες καὶ νόμους θέντες· ὅτι δὲ πόρνη γυνὴ ἔλαιον ἐξέχεεν ἐν οἰκίᾳ λεπροῦ τινος, δέκα ἀνδρῶν παρόντων, τοῦτο πάντες ᾔδουσι κατὰ τὴν οἰκουμένην, καὶ χρόνος τοσοῦτος διῆλθε, καὶ ἡ μνήμη τοῦ γενομένου οὐκ ἐμαράνθη· ἀλλὰ καὶ Πέρσαι, καὶ Ἴνδοι, καὶ Σκύθαι, καὶ Θρᾶκες, καὶ Σαυρομάται, καὶ τὸ Μαύρων γένος, καὶ οἱ τὰς Βρεττανικὰς νήσους οἰκοῦντες τὸ ἐν Ἰουδαίᾳ γενόμενον λάθρα ἐν οἰκίᾳ παρὰ γυναικὸς πεπορνευμένης περιφέρουσι.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Joannem (homiliae 1–88) (2062: 153); MPG 59. Vol 59, pg 32, ln 20

Ἀλλ' οὐ τὰ τοῦ ιδιώτου καὶ ἀγραμμάτου οὕτως· ἀλλὰ καὶ Σύροι, καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἴνδοι, καὶ Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ μυρία ἕτερα ἔθνη, εἰς τὴν αὐτῶν μεταβαλόντες γλῶτταν τὰ παρὰ τούτου δόγματα εἰσαχθέντα, ἔμαθον ἄνθρωποι βάρβαροι φιλοσοφεῖν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Joannem (homiliae 1–88) Vol 59, pg 361, ln 58

Ὁ ἐν Ῥώμῃ καθήμενος τοὺς Ἰνδοὺς μέλος εἶναι νομίζει ἑαυτοῦ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1–55) (2062: 154); MPG 60. Vol 60, pg 47, ln 32

Καὶ ὁ μὲν πολλὰ ληρήσας Πλάτων, σεσίγηκεν· οὗτος δὲ φθέγγεται, οὐχὶ παρ' οἰκείοις μόνοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Πάρθοις, παρὰ Μήδοις, παρὰ Ἑλαμίταις, καὶ ἐν Ἰνδίᾳ, καὶ πανταχοῦ γῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1–55) Vol 60, pg 56, ln 26

Κἂν εἰς Ἰνδοὺς ἀπέλθῃς, ἀκούσῃ τούτων· κἂν εἰς Ἰσπανίαν, κἂν πρὸς αὐτὰ τῆς γῆς τὰ τέρματα, οὐδεὶς ἀν- ήκοος τυγχάνει, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τὴν οἰκείαν ῥαθυ- μίαν.

6.39. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1-55) Vol 60, pg 220, ln 18

Καὶ ἐν Ἰνδοῖς δὲ τὸ μέγα θηρίον καὶ φοβερὸν τῶν ἐλεφάντων λέγεται καὶ δεκαπενταέτει παιδί γεγονότι μετὰ πολλῆς εἵκειν τῆς προθυμίας.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ad Romanos (homiliae 1-32) (2062: 155); MPG 60. Vol 60, pg 517, ln 18

Καὶ οὐ παρ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θραξὶ καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις, καὶ ἑτέροις δὲ βαρβάροις πλείοσι, καὶ παρθένων χοροὶ καὶ μαρτύρων δῆμοι καὶ μοναχῶν συμμορίαί, καὶ πλείους οὗτοι λοιπὸν τῶν γεγαμηκότων εἰσὶ, καὶ νηστείας ἐπίτασις καὶ ἀκτημοσύνης ὑπερβολή· ἅπερ, πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν, οὐ φαντασθῆναι ὄναρ οἱ κατὰ τὸν νόμον ἡδυνήθησαν πολιτευόμενοι.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) (2062: 156); MPG 61. Vol 61, pg 52, ln 3

πῶς δ' ἂν τὰ γραφέντα, καὶ εἰς τὴν βαρβάρων καὶ εἰς τὴν Ἰνδῶν, καὶ πρὸς αὐτὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ πέ- ρατα ἀφίκετο, οὐκ ὄντων τῶν λεγόντων ἀξιοπίστων;

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 53, ln 12

Ἡμεῖς δὲ βουλό- μεθα πολλῆς ἀπολαύειν τρυφῆς καὶ ἀναπαύσεως καὶ ἀδείας· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοι, ἀλλ' ἐβόων, Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν. Καὶ ὁ μὲν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλ- λυρικοῦ ἔτρε- χεν, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἰνδῶν, ὁ δὲ εἰς τὴν Μαύρων, ἄλ- λος δὲ πρὸς ἄλλα μέρη τῆς οἰκουμένης· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τῆς πατρίδος ἐξελθεῖν τολμῶμεν, ἀλλὰ τρυφήν ζητοῦμεν καὶ οἰκίας λαμπράς καὶ πᾶσαν τὴν ἄλλην ἀφθονίαν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 68, ln 22

διὰ τοῦτο αὐτὸ μάλιστα θαυμάζειν ἐχρῆν, ὅτι ἀν-θρώπους βαρβάρους τοιαύτην ἔπεισαν καταδέξασθαι πίστιν, καὶ χρηστὰς περὶ τῶν μελλόντων ἔχειν ἐλπίδας, καὶ τὸ πρότερον τῶν ἁμαρτημάτων φορτίον ἀπεσκευασμένους μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας εἰς τὸ ἐπιὸν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ἄπτεσθαι πόνων, καὶ πρὸς αἰσθητὸν μὲν μηδὲν κεχηνέναι, πάντων δὲ ἀνωτέρους τῶν σωματικῶν γεγεννημένους νοερὰς δέ- ξασθαι δωρεάς, καὶ τὸν Πέρσην καὶ τὸν Σαυρομάτην, καὶ τὸν Μαῦρον καὶ τὸν Ἰνδὸν εἰδέναι ψυχῆς καθ-αρμὸν, καὶ Θεοῦ δύναμιν καὶ φιλανθρωπίαν ἄφατον, καὶ πίστεως φιλοσοφίαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου ἐπι-φοίτησιν, καὶ σωμάτων ἀνάστασιν, καὶ ζωῆς ἀθανάτου δόγματα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 239, ln 39

Ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰδώλων προσιόντες, οὐδὲν εἰδότες σαφῶς, οὐδὲ ταῖς παλαιαῖς ἐντραφέντες βίβλοις, βαπτισθέντες εὐθέως Πνεῦμα ἐλάμβανον, τὸ δὲ Πνεῦμα οὐχ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

έώρων· άόρατον γάρ έστιν· αίσθητόν τινα έλεγχον έδίδου τής ένεργείας εκείνης ή χάρις· και ό μέν τή Περσών, ό δέ τή Ρω-μαίων, ό δέ τή Ίνδών, ό δέ έτέρω τινι τοιαύτη εύ-θέως έφθέγγετο γλώσση· και τουτο έφανέρου τοίς έξωθεν, ότι Πνεύμά έστιν έν αύτῳ τῳ φθεγγομένῳ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 296, ln 45

Και ὡσπερ έν τῳ καιρῳ τής πυρ-γοποιίας ή μία γλώττα είς πολλές διετέμενετο· οὔτω τότε αί πολλήι πολλάκις είς ένα άνθρωπον ήσαν, και ό αύτός και τή Περσών και τή Ρωμαίων και τή Ίνδών και έτέραις πολλήις διελέγετο γλώτταις, του Πνεύματος ένηχούντος αύτῳ· και τὸ χάρισμα έκαλείτο χάρισμα γλωττών, έπειδή πολλήις άθρόον έδύνατο λαλείν φωνήις.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 299, ln 2

Τοσαῦτα, εί τύχοι, γένη φωνών έστιν έν κόσμῳ, και οὔδέν αύτών άφωνον. Τουτέστι, Τοσαῦται γλώσσαι, τοσαῦται φω-ναί, Σκυθών, Θρακών, Ρωμαίων, Περσών, Μαύρων, Ίνδών, Αίγυπτίων, έτέρων μυρίων έθνών.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ii ad Corinthios (homiliae 1-30) (2062: 157); MPG 61. Vol 61, pg 506, ln 45

Τοιούτους τοῦς άμαξοβίους είναί φασι, τοῦς παρὰ Σκύθαις νομάδας, τοῦς γυμνο-σοφιστάς τοῦς τῶν Ίνδών.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ad Philippenses (homiliae 1-15) (2062: 160); MPG 62. Vol 62, pg 237, ln 17

άλλ' οὔχ οὔτως, ὡς οί Ίνδικοί μύρμηκες.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Thessalonicenses (homiliae 1-11) (2062: 162); MPG 62. Vol 62, pg 405, ln 16

Ώσπερ οὔν, εί περί τινος έλεγον φυτοῦ έν Ίνδιᾳ τικτομένου, οὔ μηδείς μηδὲ πείραν έλαβεν, οὔκ αν ίσχυσεν ό λόγος παραστήσαι, κᾶν εί μυρία είπον· οὔτω και νῦν ὅσα αν είπω, είκῃ έρῶ· οὔδείς γάρ έπιστήναι δυνήσεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) (2062: 164); MPG 62. Vol 62, pg 513, ln 15

Καυχᾷ έπί πράγματι, ὃ σκώληκες τί-κτουσι, και άπολλύουσι· λέγονται γάρ Ίνδικά τινα ζωύφια είναι, ὅθεν τὰ νήματα ταῦτα κατασκευάζεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) Vol 62, pg 513, ln 39

Τί αν τις είποι τήν τῶν άρωμάτων πολυτέλειαν, τῶν Ίνδικών, τῶν Άραβικών, τῶν Περσικῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) Vol 62, pg 596, ln 38

6.39. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Ἐν δὲ τῇ ἀρωματοφόρῳ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδίᾳ, ἔνθα εἰσὶν οἱ λίθοι, πολλὰ τοιαῦτα ἔστιν εὐρεῖν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Homilia habita postquam presbyter Gothus concionatus fuerat (2062: 177); MPG 63. Vol 63, pg 501, ln 5

οὐκ ἐν Ἰουδαίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τῶν βαρβάρων γλώττῃ, καθὼς ἠκούσατε σήμερον, ἡλίου φανότερον διαλάμπει· καὶ Σκύθαι καὶ Θρᾶκες καὶ Σαυρομάται καὶ Μαῦροι καὶ Ἰνδοὶ καὶ οἱ πρὸς αὐτὰς ἀπωκισμένοι τὰς ἐσχατίας τῆς οἰκουμένης, πρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος μεταβαλόντες γλώτταν, τὰ εἰρημένα φιλοσοφοῦσι ταῦτα· ἃ μὴ δὲ ὄναρ ἐφαντάσθησαν οἱ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὸν πώγωνα ἔλκοντες, καὶ τῇ βακτηρίᾳ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς σοβοῦντες, καὶ τοὺς βοστρύχους ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σείοντες, λεόντων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων ἐπιδεικνύμενοι πρόσωπα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud: Messis quidem multa (2062: 179); MPG 63. Vol 63, pg 519, ln 55

Σκύθαι μὲν γὰρ καὶ Θρᾶκες καὶ Μαῦροι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Πέρσαι καὶ Σαυρομάται, καὶ οἱ τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ τὴν Ἡπειρον οἰκοῦντες, καὶ πᾶσα, ὥς εἰπεῖν, ἡ ὑφ' ἡλίῳ τοῖς δαίμοσιν ἐτελεῖτο, καὶ ὑπὸ τῶν ἀλαστόρων ἐκείνων ἐξεβακχεύετο καὶ χώρα καὶ πόλις καὶ ἔρημος, καὶ γῆ καὶ θάλαττα, καὶ βάρβαρος καὶ Ἑλλὰς, καὶ ὄρη καὶ νάπαι καὶ βουνοὶ· μόνον δὲ τὸ Ἰουδαίων ἔθνος τὸ δοκοῦν εὐσεβεῖν προφήτας εἶχε καὶ θεογνωσίας σπέρματα μικρά· ἀλλὰ καὶ ταῦτα χρόνῳ κατεχώννυτο, καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ γένους ἐκείνου κατ- ἡγόροι πικροὶ τῶν ἀμαρτανομένων αὐτοῖς ἐγίνοντο.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Fragmenta in Jeremiam (in catenis) (2062: 186); MPG 64. Vol 64, pg 829, ln 5

Σαβὰ δὲ χώρα ἐστὶν Ἰνδῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De perfecta caritate [Sp.] (2062: 211); MPG 56. Vol 56, pg 282, ln 7

Ὡς- περ γὰρ εἰ ἔλεγον περὶ τινος φυτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ τικτομένης, καὶ οὐ μὴδεὶς πεῖραν ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἴσχυσεν ὁ λόγος παραστήσαι, κἂν μυρία περὶ αὐτοῦ ἔλεγον· οὕτω καὶ νῦν ὅσα ἂν εἴπω, μάτην ἐρῶ· οὐ γὰρ συνιοῦσί τινες τὰ λεγόμενα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Genesim (sermo 3) [Sp.] (2062: 216); MPG 56. Vol 56, pg 527, ln 17

Διὸ ταύτην ὑποδεξώμεθα, τὸ τίμιον δῶρον, τὸ ἅγιον κειμήλιον, τὸ τῆς ἀληθείας ἵνδαλμα, τῆς εὐσεβείας τὸ κεφάλαιον, τὸν τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας συνήγορον, τῶν παθῶν τὴν νέκρωσιν, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀναίρεσιν, τῆς κακίας τὸν ἀντίπαλον, τῆς παρθενίας τὴν ὁμόδοξον, τῶν δαιμόνων τὴν ἀφανίστριαν, τοῦ διαβόλου τὴν ἀποτίμησιν, τῶν εἰδώλων τὴν καθαίρεσιν, τῶν Ἑκκλησιῶν τὴν εὐπρέπειαν, τῶν βασιλέων τὸ κράτος, τῶν ἱερέων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν ἀνδρῶν τὴν φρόνησιν, τῶν γυναικῶν τὴν σωφροσύνην, τῶν νηπίων τὴν παιδαγωγίαν, τῶν δούλων τὴν ἀνάρρυσιν, τῶν πτωχῶν τὴν

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

παραμυ-

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In adorationem venerandae crucis [Sp.] (2062: 326); MPG 62. Vol 62, pg 753, ln 38

Τοῦτο τὸ τί-μιον καὶ σεβάσμιον ξύλον ὑπὸ πάντων τιμώμενον προς-κυνεῖται· Ἑλληνές τε καὶ βάρβαροι, Μακεδόνες καὶ Θετταλοὶ, Παῖονες, καὶ Ἰλλυριοὶ, Ἀθηναῖοι καὶ Ἀργεῖοι καὶ Λάκωνες, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καπ-παδοκίαν, Πόντον καὶ Ἀσίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, Κρήτες καὶ Ἀραβες, Ἴνδοι καὶ Αἰθίοπες, καὶ Ὀμηρίται, καὶ πάντες οἱ λοι-ποὶ τῶν ἔθνων, ὅσους ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, τὴν ἑαυτῶν κατα-λιπόντες ἀπάτην, τῷ σταυρῷ σημειούμενοι προσκυ-νοῦσι, φεύγοντες τὰς πολυπλόκους σειρὰς τοῦ διαβόλου.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud: Si qua in Christo nova creatura [Sp.] (2062: 359); MPG 64. Vol 64, pg 27, ln 1

ἀλλ', ὅπου ἂν ἀπέλθης, ἀκούεις, ὅτι Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· κἂν ἐν χώρᾳ, κἂν ἐν πόλει, προέλαβεν, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ ἐν Περσίδι καὶ ἐν Ἰνδίᾳ καὶ ἐν τῇ Μαυριτανῶν χώρᾳ λάμπει τὸ ῥῆμα τοῦτο ἡλίου φανερώ-τερον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De laudibus sancti Pauli apostoli (homiliae 1-7) (2062: 486) "Jean Chrysostome. Panégyriques de S. Paul", Ed. Piédagnel, A. Paris: Cerf, 1982; Sources chrétiennes 300. Homily 4, section 8, line 3

Πάντως ἡκούσατε, ὅτι καὶ παρὰ Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς πολλοὶ γεγονάσι μάγοι, καὶ εἰσιν ἔτι καὶ νῦν· ἀλλ' οὐδὲ ὄνομα αὐτῶν ἐστὶν οὐδαμοῦ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De laudibus sancti Pauli apostoli (homiliae 1-7) Homily 4, section 10, line 8

Ἄνθρωπος γὰρ ἐπ' ἀγορᾷ ἐστηκώς, περὶ δέρματα τὴν τέχνην ἔχων, τοσοῦτον ἴσχυσεν, ὥς καὶ Ῥωμαίους, καὶ Πέρσας, καὶ Ἰνδούς, καὶ Σκύθας, καὶ Αἰθίοπας, καὶ Σαυρομάτας, καὶ Πάρθους, καὶ Μήδους, καὶ Σαρακηνοὺς, καὶ ἅπαν ἀπλῶς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγεῖν ἐν ἔτεσιν οὐδὲ ὅλοις τριάκοντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Commentarius in Job (2062: 505) "Johannes Chrysostomos. Kommentar zu Hiob", Ed. Hagedorn, U., Hagedorn, D. Berlin: De Gruyter, 1990; Patristische Texte und Studien 35.

6.40 Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?)

6.40. FRAGMENTA ALCHEMICA, TRACTATUS ALCHEMICUS
(FRAGMENTA) (DATE?)

? (From Wikipedia³⁸)

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) (1379: 002)
“Les alchimistes grecs, vol. 1 [Papyrus de Leyde, Papyrus de Stockholm, fragments
de recettes]”, Ed. Halleux, R. Paris: Les Belles Lettres, 1981.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 60,
line 3

| Ἄν δέ ποτε τῇ χρήσει τὸ ἀληθινὸν μάργαρον | ἐκπνεῦσαν ῥυπωθῇ, ὧδε ἀποσμῶσιν
Ἰνδοί· | ἐνιᾶσιν ὥς ἐδωδὴν ἀλεχτρυνόνι τὴν ψῆφον | ἐσπέρας.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 63,
line 6

Καὶ τῇ τὸν κρυστα | κρύσταλλον βήρυλλον ἔξεις αὐτὸν ἄρα | ἀραίωσας τὸν λίθον
καὶ μετὰ τὴν πύρωσι(ν) || τὴν πύρωσιν ἀποψυγέντα εἷς τε τὴν προειρη|μένην ῥήτινην
ἰνδικῶ τε τῷ φαρμάκῳ συμ|μεμιγ- μένῳ ἐμβάλων.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 64,
line 2

|| Ἐλύδριον μειχθὲν ἰνδικῶ χρώματι γίνε|ται χλωρόν.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 84,
line 3

Χρυσοκόλλης Σ'θ', ἰοῦ μείζας Σ'α', ἐλυδρ<ι>ου Σ'α', ἰνδικοῦ τρι|ώβολον ῥήτινην
χρῖε.

Fragmenta Alchemica, Lexicon alchemicum (= Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυ-
σοποιίας) (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 131r) (1379: 008) “Collection des anciens
alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr.
1963. Volume 2, page 9, line 4

<Ἰός> ἐστὶ ξάνθωσις, καὶ ὕδωρ θεῖον ἄθικτον, καὶ κόμαρις σκυθικὴ, καὶ ἴσατις
ἰνδική, καὶ βατράχιον, καὶ χρυσόπρασον, καὶ χρυσό- κολλα.

Fragmenta Alchemica, Lexicon alchemicum (= Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυσο-
ποιίας) (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 131r) Volume 2, page 11, line 6

<Μία φύσις> ἐστὶ θεῖον καὶ ὑδράργυρος διαφορῶς οἰκονομηθέντα. <Μέλαν>9 ἰν-
δικὸν ἀπὸ ἰσάτιος γίνεται καὶ χρυσολίθου.

Fragmenta Alchemica, Περὶ ποιήσεως κινναβάρεως (e cod. Venet. Marc. 299, fol.
106r) (1379: 024) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M.,
Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 38, line 12

– Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ μαγνησία ἡ ὑελουργικὴ ταύτη ἐστὶν ἡ τῆς Ἀσίας, δι' ἧς ὁ
ὑελος τὰς βαφὰς δέχεται, καὶ ὁ ἰνδικὸς σίδηρος γίνεται, καὶ τὰ θαυμάσια ξίφη.

38.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Fragmenta Alchemica, Περὶ βαφῆς σιδήρου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 104r) (1379: 028) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 343, line 21

– Ἔστι δέ τις καὶ ἄλλη βαφῆς ἰδέα, ἥ οὐ μόνον τὸ κοινὸν τῶν σιδήρων ἀποβάπτουσα, στίλβον τε καὶ λαμπρότερον ἢ περὶ ἡ προειρημένη βαφή, ἀπεργάζεται, ἀλλὰ γε καὶ τὸν ὀνομαζόμενον ἰνδικὸν παραπλησίως ἢ μικρὸν πλέον στομοῦσα.

Fragmenta Alchemica, Περὶ βαφῆς σιδήρου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 104r) Volume 2, page 345, line 1

Αὕτη ἐστὶν ἡ μυστικωτάτη βαφή, τὸν ἰνδικὸν ἐκβάπτουσα σίδηρον.

Fragmenta Alchemica, Βαφή τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 118v) (1379: 030) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 347, line 8t

ΒΑΦΗ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ, ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΩ ΑΥΤΩ ΧΡΟΝΩ.

Fragmenta Alchemica, Βαφή τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 118v) Volume 2, page 348, line 7

Ἡυρέθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἐξεδόθη Πέρσαις, καὶ παρ’ ἐκείνων ἦλθεν εἰς ἡμᾶς.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) (1379: 032) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 351, line 24

Φησὶ γὰρ καὶ ἡ <Μαρία>· «Ἐὰν μὲν χλωρὸν θέλῃς, συμμάλασσε τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ μετὰ χολῆς χελώνης, ἔαν δὲ κάλλιον βούλῃς, τῆς ἰνδικῆς χελώνης, ἐπίβαλε, καὶ ἔσται πάνυ πρωτεῖον· ἔαν δὲ μὴ εὖρης χολὴν χελώνης πνεύμονι θαλασσίῳ τῷ κυανέῳ χρῶ, καὶ κάλλιον ποιήσεις· συντελες· θέντες δὲ, φέγγος βάλλουσιν· ὥστε τὰς μὲν χολὰς τῶν ζώων καὶ τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ <Ὀστάνης> ἐπὶ τῶν σμαράγδων ἐξέλαβε, μὴ προσθεῖς τὸ θαλάσσιον· ἐπὶ ὑακίνθου δὲ, πόαν ὑακίνθον, καὶ μέλαν ἰνδικὸν, καὶ ἰσάτιδος ρίζαν· ἐπὶ δὲ τοῦ λυχνίτου, τὴν ἄγχουσαν καὶ τὸ δρακόντειον αἶμα· ἡ δὲ <Μαρία> τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὰς χολὰς τῶν θαλασσίων ζώων· ἐπὶ δὲ τοῦ νυκτοφανοῦς δῆλον <ὅτι> καλοῦσιν ὑακίνθον οἱ περὶ λίθων σοφοί.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) Volume 2, page 360, line 22

– Λαβὼν χαλκοῦ κεκαυμένου ἰὸν, καὶ ἔλαιον δάδιον, καὶ ὀλίγον ἰνδικὸν, καὶ χρυσοκόλλης καὶ ἐλυδρίου μέρη γ’, ἔμβαλε ἐντὸς τοῦ ἄγγους ἔνθα τὸ ἔλαιον, καὶ ἔψει μαλθακῶ πυρὶ ἐπὶ ἀνθράκων.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) Volume 2, page 362, line 14

Εἶτα ὀλίγον τοῦ ἰνδικοῦ ἐπίβαλε, καὶ τὴν χρυσοκόλλαν, τριπλασίαν τοῦ ἰνδικοῦ.

6.41. ANONYMI IN ARISTOTELIS (DATE ?)

Fragmenta Alchemica, Διαφοραὶ μολίβδου καὶ χρυσοπετάλου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 130r) (1379: 042) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 38, line 11

Ἐπὶ χρυσολίθου Νο α' πηχῶν ζ', μίξεως μύσεως, κασσιτέρου παλαιοῦ, ἀρτεμισίας ἰνδικῆς.

6.41 Anonymi In Aristotelis (date ?)

? (From Wikipedia³⁹)

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., Scholia in sophisticos elenchos (= commentarium 2) (4193: 002) “Commentators and commentaries on Aristotle’s sophistic elenchi. A study of post-Aristotelian ancient and medieval writings on fallacies, vol. 2”, Ed. Ebbesen, S. Leiden: Brill, 1981; Corpus Latinum commentariorum in Aristotelem Graecorum 7. Bekker pageline 165a8-9, line of scholion 9

ὁ Σωκράτης ἄρα καὶ ὁ Ἰν- δὸς ποταμὸς οἱ αὐτοί.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., Scholia in sophisticos elenchos (= commentarium 2) Bekker pageline 165a8-9, line of scholion 18

ὁ Πλάτων ἄρα καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οἱ αὐτοί.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., In Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis (4193: 012) “Anonymi in Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1884; Commentaria in Aristotelem Graeca 23.4. Section 24, line 12

καὶ πάλιν ὁ Ἰνδὸς μέλας ὢν ἀπλῶς λευκός ἐστιν τοὺς ὀδόντας, ὥστε λευκός καὶ οὐ λευκός.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., In Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis Section 79, line 15

ἐν οἷς τε μὴ ὀνόμασι σημαίνεται τὸ καθόλου, ἀλλὰ τῇ κατὰ μέρος ὁμοιότητι λόγῳ τὸ κοινὸν θηρᾶται, χρηστέον πρὸς τὸ συμφέρον· οἷον ἐπεὶ τὸ κερασφόρον μὴ ὄνομα ὄν ἀλλὰ λόγος τῷ εἶναι σύνθετον, καὶ ἐξ ὁμοιότητος ἐπὶ τὰ μὴ τῶν ζώων ἀμφοδόντα εἴληπται, οἷον αἶγα, πρόβατον, βοῦν καὶ τὰ λοιπά, χρηστέον ταῖς ἐπαγωγαῖς πρὸς τὸ συμφέρον, ὥς ἐπεὶ τὸ καὶ τὸ κερασφόρα ὄντα οὐκ ἀμφοδόντα, καὶ πᾶν ἄρα· καὶ ἄλλου μὲν ἐπάγοντος αὐτὸν φέρειν ἔνστασιν τὸν ὄνον τὸν Ἰνδικὸν ἀμφοδόντα ὄντα καὶ κερασφόρον, αὐτὸν δὲ χρώμενον προσομολογεῖν οὕτως ἐπὶ πάντων.

39.

Chapter 7

Byzantine

Contents

4.1	Claudius Ptolemaeus	73
4.2	Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)	85
4.3	Adespota Papyracea (SH), Epigrammata	85
4.4	Dionysius Scytobrachion	86
4.5	Vettius Valens	87
4.6	Apollodorus of Artemita	89
4.7	<i>Scholia In Homerum</i>	90
4.8	Timon	91
4.9	<i>Lyrice Adespota</i>	92
4.10	Theopompus	92
4.11	Anaxarchus	93
4.12	Speusippus	94
4.13	Callixenus of Rhodes	95
4.14	Paradoxographus Vaticanus	96
4.15	Theophrastus	97
4.16	Ephraem the Syrian	100
4.17	<i>Artaxerxis Epistulae</i>	101
4.18	Polemon Periegetes	101
4.19	Phylarchus	102

CHAPTER 7. BYZANTINE

4.20	Demosthenes	103
4.21	<i>Scholia In Apollonium Rhodium</i>	103
4.22	Philochorus	104
4.23	Aristodemus	105
4.24	<i>Scholia In Euclidem</i>	105
4.25	Ephorus	106
4.26	Lycophron (scholia in)	108
4.27	Phaenias of Eresus	109
4.28	Berosus	110
4.29	<i>Scholia In Theocritum</i>	110
4.30	Megasthenes, <i>Indica</i>	110
4.30.1	About Megasthenes	110
4.30.2	<i>Indica</i>	113
4.31	Hipparchus	141
4.31.1	About Hipparchus	141
4.31.2	Fragmenta geographica	141
4.32	Nicander	143
4.33	Aristophanes of Byzantium	143
4.34	Callisthenes	150
4.35	Duris of Samos	152

7.1 Georgius Acropolites

George Akropolites, Latinized as Acropolites or Acropolita (Greek: Γεώργιος Ἀκροπολίτης, Georgios Akropolitēs, 1217 or 1220 – 1282), was a Byzantine Greek historian and statesman born at Constantinople. (From Wikipedia¹)

Georgius Acropolites Hist., Epitaphius in Joannem Ducam (3141: 009) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 13, line 16

1. http://en.wikipedia.org/wiki/George_Akropolites

7.2. TESTAMENTA XII PATRIARCHARUM

ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ἀνδρείας ἐκείνου γνω- ρίσματα τοῦ στερροῦ καὶ καρτερικοῦ καὶ βεβηκότος ὡς τὸ τετράγωνον, τοῦ ὀξυτέρου πνεύματος ἢ πυρὸς ὅποτε καιρὸς καλοῖ καὶ ἀκμὴ κατεπείγει καιροῦ, κατὰ ταῦτά δὲ καὶ τὰ τῆς φρονήσεως σύμβολα, ἢ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὑπερτέθεται ἢ μᾶλλον κρεῖττον εἰπεῖν ἢ τὰς ἀρετὰς εἰδοποίησε καὶ ἀρε- τὰς εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι πέπεικε, τούτων δὴ πάντων ὡς ἐνὸν ἡμῖν καὶ ὡς ὁ καιρὸς δίδωσιν οἱ χαρακτῆρες καὶ τὰ ἰνδάλματα προκεκέντηνται· ἐπεὶ δὲ καὶ καλοκαγαθίας καὶ ἡμερότητας ἐμνήσθημεν, ἐνταῦθά μοι τοῦ λόγου τὰ δάκρυα προπηδᾷ ἀναλογιζο- μένω τὴν τούτου περὶ τοὺς ἐπταικότας συμπάθειαν, οἶμαι δὲ καὶ πάντες ἐν τούτοις πλεον θρηνήσετε.

Georgius Acropolites Hist., In Gregorii Nazianzeni sententias (3141: 012) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 8, line 3

πᾶσι δὲ λέγω Χαλδαίοις, Αἰγυπτίοις, Ἰνδοῖς, αὐτοῖς Ἑλλήσιν, ἀπα- ξαπλῶς τοῖς ὁπωσοῦν ἀψαμένους θεολογίας καὶ βεβουλημένοις διαλεχθῆναι περὶ θεοῦ τοῦτο γοῦν τὸ ὄν καὶ δημιουργικὸν καθω- μολόγηται αἴτιον.

Georgius Acropolites Hist., In Gregorii Nazianzeni sententias Section 9, line 8

καὶ τοῦτο εἰκότως· τὰ γὰρ ἐκ διαμέτρου πρὸς ἄλληλα κείμενα ἰνδάλματά τινα προβάλλουσιν ὁμοιότητος.

Georgius Acropolites Hist., Laudatio Petri et Pauli (3141: 013) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 17, line 54

καὶ ἵνα συντόμως ἐρῶ· Πέτρον μὲν εὐρίσκω τῆς πρακτικῆς εἰκόνας ἀκριβεστάτας ἐμφαίνοντα, Παῦλον δὲ θεωρίας ὡς ἐναργῆ τὰ ἰνδάλματα.

7.2 Testamenta XII Patriarcharum

” (From Wikipedia²)

Testamenta XII Patriarcharum, Testamenta xii patriarcharum (1700: 001) “Testamenta xii patriarcharum, 2nd edn.”, Ed. de Jonge, M. Leiden: Brill, 1970; Pseudepigrapha veteris testamenti Graece 1. Testamentum 11, chapter 11, section 2, line 2

Ἐλθὼν δὲ εἰς Ἰνδοκολπίτας μετὰ τῶν Ἰσμηλιτῶν, ἠρώτουν με· κἀγὼ εἶπον ὅτι δοῦλος αὐτῶν εἰμι ἐξ οἴκου, ἵνα μὴ αἰσχύνω τοὺς ἀδελφούς μου.

7.3 Geoponica

2.

CHAPTER 7. BYZANTINE

The Geoponica (also spelled Geoponika) is a twenty-book collection of agricultural lore, compiled during the 10th century in Constantinople for the Byzantine emperor Constantine VII Porphyrogenitus. The Greek word Geoponica signifies "agricultural pursuits" in its widest sense.

The 10th century collection is sometimes (wrongly) ascribed to the 7th century author Cassianus Bassus, whose collection, also titled Geoponica, was integrated into the extant work. Bassus drew heavily on the work on another agricultural compiler, Vindonius Anatolius (4th century). The ultimate sources of the Geoponica include Pliny, various lost Hellenistic and Roman-period Greek agriculture and veterinary authors, the Carthaginian agronomist Mago, and even works passing under the name of the Persian prophet Zoroaster. (The names of the principal sources for each section are attached to the text, although the age and correctness of these attributions remains in doubt.) The Greek manuscript tradition is extremely complex and not fully understood. Syriac, Pahlavi, Arabic and Armenian translations attest to its worldwide popularity and complicate the manuscript tradition still further. Contents

The Geoponica embraces all manner of "agricultural" information, including celestial and terrestrial omens, viticulture, oleoculture, apiculture, veterinary medicine, the construction of fishponds and much more. (From Wikipedia³)

Geoponica, Geoponica (4080: 001) "Geoponica", Ed. Bechth, H. Leipzig: Teubner, 1895. Book 2, chapter 6, section 23, line 5

σχοίνους τε γὰρ φυομένας <ᾗς> τινες ὀλοσχοίνους καλοῦσι, καὶ βούτομον, καὶ βάτους, καὶ κύπειρον, ἣν τινες ζέρναν καλοῦσιν· ἔτι δὲ καὶ ἄγρωστιν πολλὴν καὶ εὖτροφον, καλάμους τε τοὺς καλουμένους Ἰνδικούς, ὑπὸ τινων δὲ μεστοκαλάμους, ὑπ' ἐνίων βαλίτας, καὶ σύριγγας δασεῖς καὶ ἀπαλοὺς σημαίνειν φασίν, ὡς ὕδωρ ἔχοντος τοῦ τόπου.

Geoponica, Geoponica Book 6, chapter 8, section 1, line 2

β' νάρδου Ἰνδικῆς ἢ Κελτικῆς λι.

Geoponica, Geoponica Book 8, chapter 22, section 2, line 3

θ' νάρδου Ἰνδικῆς δραχ.

Geoponica, Geoponica Book 16, chapter 22, section 3, line 3

τὴν δὲ Βακτριανὴν κάμηλον, ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τῇ Ἰνδικῇ, ὑπὸ συάγρων τῶν συννεμομένων συλλαμβάνειν, ὁ αὐτὸς Δίδυμός φησιν.

Geoponica, Geoponica Book 16, chapter 22, section 9, line 1

Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἐνεχθεῖσαν ἐθεασάμην ἐν Ἀντιοχείᾳ καμηλοπάρδαλιν.

3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Geoponica>

7.4. CONSTANTINE VII

7.4 Constantine VII

Constantine VII Porphyrogenetos or Porphyrogenitus, "the Purple-born" (that is, born in the imperial bed chambers) (Greek: Κωνσταντῖνος Ζ' Πορφυρογέννητος, Kōnstantinos VII Porphyrogennētos; September 2, 905 – November 9, 959), was the fourth Emperor of the Macedonian dynasty of the Byzantine Empire, reigning from 913 to 959. He was the son of the emperor Leo VI and his fourth wife, Zoe Karbonopsina, and the nephew of his predecessor, the emperor Alexander.

Most of his reign was dominated by co-regents: from 913 until 919 he was under the regency of his mother, while from 920 until 945 he shared the throne with Romanos Lekapenos, whose daughter Helena he married, and his sons. Constantine VII is best known for his four books, *De Administrando Imperio* (bearing in Greek the heading *Προς τον ἴδιον υἱόν Ρωμανόν*), *De Ceremoniis* (*Περὶ τῆς Βασιλείου Τάξεως*), *De Thematibus* (*Περὶ θεμάτων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως*), and *Vita Basilii* (*Βίος Βασιλείου*). (From Wikipedia⁴)

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus (3023: 001) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 1: excerpta de legationibus, pts. 1–2", Ed. de Boor, C. Berlin: Weidmann, 1903. Page 91, line 28

3. Ὅτι Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐν μὲν Αἰθίοψι βασιλεύοντος Ἑλλησθεαίου, Ἑσμιφάιου δὲ ἐν Ὀμηρίταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν <ἔπεμψεν> ἀξιῶν ἄμφω Ῥωμαίοις διὰ τὸ τῆς γνώμης ὁμόγνωμον Πέρσαις πολεμοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ὠνούμενοί τε τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδιδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται χρημάτων μεγάλων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκ ἔτι ἀναγκασθῆσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετανεγκεῖν (αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθασιν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἑλλήνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ νῦν δὲ σηρικὴν ὀνομάζουσιν), Ὀμηρίται δὲ ὅπως Κάϊσόν τε τὸν φυγάδα φύλαρχον Μααλδηνοῖς καταστήσονται καὶ στρατῷ μεγάλῳ αὐτῶν τε Ὀμηριτῶν καὶ Σαρακηνῶν τῶν Μααλδηνῶν ἐσβάλωσιν ἐς τὴν Περσῶν γῆν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 92, line 11

τοῖς τε γὰρ Αἰθίοψι τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι πρὸς τῶν Ἰνδῶν ἀδύνατα ἦν, ἐπειδὴ αἰεὶ οἱ Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς <τοῖς ὄρμοις> γενόμενοι, οὗ δὴ τὰ πρῶτα αἱ τῶν Ἰνδῶν νῆες καταΐρουσιν, ἅτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὁμορον, ἅπαντα ὠνεῖσθαι τὰ

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Constantine_VII

CHAPTER 7. BYZANTINE

φορτία ειώθασιν· καὶ τοῖς Ὀμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμει- ψαμένοις ἔρη- μόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσιν ἐπ' ἀνθρώπους πολλῶ μαχιμωτέρους ἰέναι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 123, line 30

ἡμῶν δὲ ἐς ἕτερα τρεψάντων τὸν λόγον καὶ φιλοφροσύνῃ τὸν σφῶν αὐτῶν κατα- πραυνάντων θυμόν, μετὰ τὸ δεῖπνον ὡς διανέστημεν, δώροις ὁ Μαξιμῖνος Ἐδέκωνα καὶ Ὀρέστην ἐθεράπευσε σηρικοῖς ἐσθήμασι καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 132, line 12

ἐπιμεληθέντες δὲ καὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν λοιπῶν ὑποζυγίων παρὰ τὴν βασιλίδαν ἀφικόμεθα, καὶ αὐτὴν ἀσπασάμενοι καὶ δώ- ροις ἀμειψάμενοι, τρισὶ τε ἀργυραῖς φι- ἀλαις καὶ ἐρυθροῖς δέρ- μασι καὶ τῷ ἐξ Ἰνδίας πεπέρει καὶ τῷ καρπῷ τῶν φοινίκων καὶ ἑτέροις τραγήμασι διὰ τὸ μὴ ἐπιχωριάζειν τοῖς βαρβάροις οὓσι τιμίους, ὑπέξιμεν εὐξάμενοι αὐτῇ ἀγαθὰ τῆς ξενίας πέρι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 428, line 10

49. Ὅτι πλείσται ὅσαι πρεσβεῖαι πρὸς Τραιανὸν παρὰ βαρ- βάρων ἄλλων τε καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 478, line 9

ὁπηνίκα δ' εἶδε τὸ Ἰνδικὸν ζῶον ὁ Χαγάνος ἐλέφαντα, παραυτικά καταλύει τὸ θέα- τρον καὶ παλιννοστεῖν προστάττει τὸ θηρίον παρὰ τὸν Καίσαρα, ἢ καταπλαγεῖς ἢ ἀποφυλίσας τὸ θαυμαζόμενον, οὐκ ἔχω εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἂν ἐκρυψάμην.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 488, line 21

τετάρτη δὲ ἡμέρα, καὶ τῆς Ῥω- μαϊκῆς δυνάμεως εὐσθενούσης τοῖς πρὸς ζωὴν ἀναγκαιοτάτοις τῷ βίῳ, ὁ Χαγάνος πρέσβεις ἐξέπεμψεν Ἰνδικὰς ὑπὸ τοῦ Πρίσκου λαβεῖν ἀξίων καρυκείας.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 488, line 23

ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τοῦ βαρβάρου τὴν ἀξίωσιν ἐθεράπευε πέπερί τε ἐξέπεμψε καὶ φύλλον Ἰνδικὸν κας- σίαν τε καὶ τὸ λεγόμενον κόστον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 514, line 24

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 514, line 32

7.4. CONSTANTINE VII

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων τῶν Ἰνδῶν πρέσβεις παρὰ Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ Πώρου ἄλλου του ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 7

6. Ὅτι παρεγένοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἱ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πενήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 11

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευσάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἢντινα ἐλευθερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σῶαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστίν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέχει, ξατράπην τε ἀναδέξασθαι ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 18

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιντο, ἀντὶ ὁμήρων καθέξειν, εἰ δὲ μὴ, ξυστρατεύοντας ἔξειν, ἔστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 24

7. Ὅτι καὶ παρὰ Ὀσσαδίων γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ πρέσβεις ἦκον ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 516, line 8

9. Ὅτι παρελθόντι Ἀλεξάνδρῳ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὧν μὲν ἕκαστοι οὐκ ἀναγέγραπται· δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στεφανούντων τε αὐτὸν ἦσαν καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φασκόντων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis (3023: 002) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 2: excerpta de virtutibus et vitiis, pts. 1 & 2", Ed. Büttner-Wobst, T., Roos, A.G. Berlin: Weidmann, 2.1:1906; 2.2:1910. Volume 1, page 147, line 23

Ἐπὶ τούτου γὰρ τοῦ μακαρίου καὶ οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἰβηρες προσῆλθον τῷ ἀγίῳ βαπτίσματι, καὶ οἱ Ἀρμένιοι τελείως ἐπίστευσαν μετὰ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν

CHAPTER 7. BYZANTINE

Τιριδάτου διὰ τοῦ πο- λυάθλου μάρτυρος καὶ μεγάλου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου αὐ- τῶν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 1, page 246, line 30

(17, 108, 4). Ὅτι Ἄρπαλος ὁ τῶν ἐν Βαβυλῶνι θησαυρῶν καὶ τῶν προσόδων τὴν φυλακὴν πεπιστευμένος, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐστράτευσεν, ἀπέγνω τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ· δοὺς δ' αὐτὸν εἰς τρυφὴν καὶ πολλῆς χώρας ἀποδεδειγμένος σατρά- πης τὸ μὲν πρῶτον εἰς ὕβρεις γυναικῶν καὶ παρανόμους ἔρωτας ἐξετράπη καὶ πολλὰ τῆς γάξης ἀκρατεστάταις ἡδοναῖς κατηνάλω- σεν· ἀπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης πολὺ διάστημα κομίζων ἰχθύων πλῆθος καὶ δίαιταν πολυδάπανον ἐνιστά- μενος ἐβλάσφη- μεῖτο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 1, page 300, line 26

(33, 18). Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φι- λανθρωπίαν ζηλώσας αὐ- τομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροιν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον ἠϋξήσε· μέχρι <γάρ> τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκιν- δύνως.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 2, page 253, line 14

καὶ αὐτῷ διὰ τοῦτο πολλοὶ μὲν δῆμοι πολλοὶ δὲ καὶ δυνάσται, ἄλλοι τε καὶ Ἰνδι- βολις καὶ Μανδόνιος Ἰαγερτανοί, προσεχώρησαν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis (3023: 003) “Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 3: excerpta de insidiis”, Ed. de Boor, C. Berlin: Weidmann, 1905. Page 3, line 24

2. Ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον Σεμίραμις, ἐπεὶ ὁδοιποροῦσα ἐγένετο ἐν Μήδοις, ἀναβᾶσα ἐπὶ τι ὑψηλὸν ὄρος πάντοθεν πλὴν καθ' ἓν μέρος περιερρωγὸς καὶ ἄβατον λισσάδι καὶ ἀποτόμῳ πέτρᾳ, ἐθεᾶτο τὴν στρατιὰν ἀπὸ τινος ἐξέδρας, ἣν παραχρῆμα ὠκοδομή- σατο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 47, line 12

Ὁ δὲ νεκρὸς ἔτι ἔκειτο ἔνθα ἔπεσεν ἀτίμως πεφυρμένος αἵ- ματι, ἀνδρὸς ἐλάσαντος μὲν πρὸς ἐσπέραν ἄχρι Βρεττανῶν τε καὶ Ὠκεανοῦ, διανοουμένου δ' ἐλαύνειν πρὸς ἔω ἐπὶ τὰ Πάρθων ἀρ- χεῖα καὶ Ἰνδῶν, ὡς ἂν, κἀκείνων ὑπηκόων γενομένων, εἰς μίαν ἀρχὴν κεφαλαιωθεῖ γῆς πάσης καὶ θαλάττης τὰ κράτη· τότε δ' οὖν ἔκειτο, μηδενὸς τολμῶντος ὑπομένειν καὶ τὸν νεκρὸν ἀναι- ρεῖσθαι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 130, line 12

ὁ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς Ζήνων τὴν ὑπατον ἔχων ἀρχὴν ἔστελλε τοὺς τὸν Ἰν- δακὸν ἀπο- στήσοντας ἀπὸ τοῦ λεγομένου Παπιρίου λόφου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 130, line 15

7.4. CONSTANTINE VII

τοῦτον γὰρ πρῶτος Νέων ἐφώλευε· μεθ' ὃν Παπίριος καὶ ὁ τοῦδε παῖς Ἰνδακός, τοὺς προσοίκους ἅπαντας βιαζόμενοι καὶ τοὺς διοδεύον- τας ἀναιροῦντες.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 138, line 4

ὁ δὲ Ἰλλοὺς τὴν τοῦ φρουρίου φυλακὴν ἐπιτρέψας Ἰνδακῶ Κοττούνη τὸ λοιπὸν ἐσχόλαζεν ἀναγνώσει βιβλίων, καὶ ὁ Λεόντιος ἐν νηστεία τε καὶ θρήνοις διετέλει.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 139, line 10

Ἐπράχθη δὲ καὶ ἡ τοῦ φρουρίου Χέρρις κατάληψις τρόπῳ τοιῷδε. Ἰνδακὸς ὁ Κοττούνης πάλαι τὴν προδοσίαν μελετῶν, ἅμα δὲ καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος ἐπι- τετραμμένος, πείθει τὸν Ἰλλοῦν ἔξω τοῦ φρουρίου τοὺς ἄμφ' αὐτὸν παρασκευάσαι, ὥς δὴ τῶν ἐναντίων διὰ τῆς νυκτὸς ἐπιόντων, αὐτόν τε ἅμα Λεοντίῳ ἐν τῷ συνήθει κατευνασθῆναι κοιτῶνι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 139, line 18

καὶ πρῶτα μὲν οἱ τῶν πυλῶν φύλακες ἀποσφάττονται, ἔπειτα βοῆς ἀκουσθείσης, ὥς ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις λέγειν· Ζήνων Αὐγουστε τούμβικας, παραχρῆμα μὲν Ἰνδακὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ προδόντες ἀναιροῦνται, Ἰλλοὺς δὲ καὶ Λεόντιος εἰς τὸ τέμενος τοῦ μάρτυρος Κόνωνος καταφεύγουσιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 158, line 17

καὶ δεξάμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ἀπολογίας αὐτῶν συνεχώρησε τὸ πταῖσμα <καὶ> ἰν- δουλγεντίας αὐτοῖς παρασχὼν ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἔκτισεν αὐτοῖς δημόσιον λουτρὸν τὸ Σεβήριον καὶ ἱερά.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 168, line 8

καὶ πάλιν συνεκροτήθη πόλεμος μεταξύ Ἰσαύρων, καὶ εἰσηνέχθησαν αἰχμάλωτοι Σιλούντιος καὶ Ἰνδης καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας, καὶ Λογγίνος ὁ ἀδελφὸς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως ἐξωρίσθη.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 174, line 4

οἱ δὲ τὴν αὐτὴν σκέψιν τῆς ἐπιβουλῆς μελετήσαντες ἦσαν οὗτοι· Ἀβλάβιος ὁ κατὰ Μελτιάδην ὁ μελιστής, καὶ Μάρκελλος ὁ ἀργυροπράτης ὁ τῶν Κιλικίων ὁ ἔχων τὸ ἐρ- γαστήριον πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ὁ κατὰ Αἰθέριον τὸν κουράτορα, καὶ Σέργιος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ αὐ- τοῦ Αἰθερίου, ἵνα καθημένου τοῦ βασι- λέως ἐν τῷ παλατίῳ ὀψίας πρὸ μινσῶν σφάξωσιν αὐτὸν στήσαντες καὶ ἀνθρώπους ἰδίους εἷς τε τὸ Ἄρμα καὶ εἰς τὸ Σελεντιαρίκιν καὶ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς καὶ κατὰ τὸν Ἀρχάγγελον, ἵνα, γινομένης τῆς αὐτῆς ἐπιβουλῆς, παραχρῆν ποιήσωσιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 194, line 1

10. Ὅτι οἱ Σκύθαι τὸν ὁμορον χῶρον οἰκοῦντες τῆς Ἰνδικῆς ἐξ ἀρχῆς μὲν ὀλίγην ἐνέμοντο χώραν, ὕστερον δὲ κατ' ὀλίγον αὖξη- θέντες διὰ τὰς ἀλκὰς καὶ τὴν ἀνδρείαν πολλὴν μὲν κατεκτήσαντο χώραν, τὸ δὲ ἔθνος εἰς μεγάλην ἡγεμονίαν καὶ δόξαν προ- ἤγαγον.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis (3023: 004) “Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 4: excerpta de sentiis”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1906. Page 62, line 23

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἑω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παρα-
παμισαδῶν χώραν ὡς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακεδόνας, Παραπάμισον
ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύ- κασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὡς ὑπὲρ
τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis Page 62, line 26

ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βουὸς ἰδόντας ἐγκε- καυμένης ῥόπαλον τεκμηριοῦσθαι ἐπὶ
τῷδε ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis Page 63, line 11

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πύρῳ τῶν τε
αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκε καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν
προσέθηκεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis Page 64, line 8

18. Ὅτι φησὶν ὁ Ἀρριανὸς· ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν
τινας συλληφθέντας ὑπ’ Ἀλεξάνδρου ὑπαι- θρίους ἐν λειμῶνι, ἵνα περ αὐτοῖς διατρι-
βαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν
δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ’ ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis Page 356, line 6

295. Ὅτι ὁ Ἰνδιβέλης ὁ Κελτίβηρ συγγνώμης τυχὼν παρὰ Σκιπίωνος καιρὸν εὐρῶν
ἐπιτῆδειον πάλιν ἐξέκαυσε πόλεμον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De strategematibus (olim sub
auctore Herone Byzantio) (3023: 005) “Griechische Poliorketiker”, Ed. Schneider, R.
Berlin: Weidmann, 1909, Repr. 1970; Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der
Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F. 11, no. 1. Wescher page 203, line 15

Οὐκ ἀπεικὸς οὖν πρὸς τοὺς πολυγραφοῦντας καὶ εἰς οὐκ ἀναγκαίους λόγους τὸν
χρόνον καταναλίσκοντας, ἀνθηρολεκτοῦντας πρὸς κενοὺς λόγους, ἄψυχα ἐκφράζον-
τας κοσμεῖν καὶ ζῶα αἰνοῦντας ἢ ψέγοντας οὐ κατ’ ἀξίαν δι’ ἔμφασιν τῆς ἑαυτῶν πο-
λυμαθείας, καὶ Κάλανον τὸν Ταξιληνὸν Ἰνδὸν εἰρηκέναι· Ἑλλήνων φιλοσόφοις οὐκ
ἐξο- μοιούμεθα παρ’ οἷς ὑπὲρ μικρῶν καὶ ἀφελῶν πραγμάτων πολ- λοὶ καὶ δεινοὶ
ἀναλίσκονται λόγοι· ἡμεῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων καὶ βιωφελεστάτων ἐλάχιστα καὶ
ἀπλᾶ, ὡς πᾶσιν εὐμνημόνευτα, παραγγέλλειν εἰώθαμεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio
(3023: 008) “Constantine Porphyrogenitus. De administrando imperio, 2nd edn.”, Ed.
Moravcsik, G. Washington, D.C.: Dumbarton Oaks, 1967; Corpus fontium historiae
Byzantinae 1 (= Dumbarton Oaks Texts 1). Chapter 16, line 6

7.4. CONSTANTINE VII

Ἐξῆλθον οἱ Σαρακηνοὶ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τρίτῃ, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, εἰς τὸ δωδέκατον ἔτος Ἡρακλείου, ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζρλ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 27, line 54

Εἰσὶ δὲ μέχρι τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιῶν ζ', ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζυνζ', ἀφ' οὗ ἐμερίσθη ἡ Λαγού- βαρδία, ἔτη σ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 29, line 234

Ἀφ' οὗ δὲ ἀπὸ Σαλῶνα μετώκη- σαν εἰς τὸ Ῥαούσιον, εἰσὶν ἔτη φ' μέχρι τῆς σήμερον, ἥτις ἰνδικτιῶν ζ' ἔτους ,ζυνζ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 45, line 40

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετοικήσεως αὐτῶν εἰς τὴν νῦν οἰκουμένην παρ' αὐτῶν χώραν εἰσὶν ἔτη υ' ἢ καὶ φ' μέχρι τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιῶν ι', ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζυξ' ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταν- τίνου καὶ Ῥωμανοῦ, τῶν φιλοχρίστων καὶ πορφυρογεννῆτων βασιλέων Ῥωμαίων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus (3023: 009) “Costantino Porfirogenito. De thematibus”, Ed. Pertusi, A. Vatican City: Biblioteca Apostolica Vaticana, 1952; Studi e Testi 160. Asia-Europe Asia, chapter 1, line 5

Πρὸς δὲ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν μεγάλην Ἀσίαν, ἐν ἧ κατοικοῦσιν Ἴνδοι καὶ Αἰθίοπες καὶ Αἰγύπτιοι, λέγεται δυτικὸν μέσον καὶ Ἀσία μικρά· ἡ γὰρ Ἀνατολή, καθὼς περ ἔφημεν, Ἰνδῶν ἐστὶ καὶ Αἰθιοπῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν Ἀνατολὴν κατοικοῦντων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus Asia-Europe Europ, chapter 8, line 11

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀκτίου καὶ τὰς καλουμένας ἰνδικτιῶνας ἐκάλεσεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus Asia-Europe Europ, chapter 8, line 12

Οὕτω γὰρ γράφει Ἡσύχιος ὁ Ἰλλοῦστριος· «ἰνδικτιῶν τουτέστιν ἰνακτιῶν ἢ περὶ τὸ Ἄκτιον νίκη· διὰ τοῦτο ἄρχεται μὲν ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτης καὶ καταλήγει μέχρι τῆς ιε'· καὶ πάλιν ὑποστρέφει καὶ ἄρχεται ἀπὸ πρώτης, διὰ τὸ τὸν Ἀντώνιον συνάρχοντα γενέσθαι Αὐγούστῳ τῷ Καίσαρι μέχρι τοῦ ιε' χρόνου, μετὰ δὲ ταῦτα μόνος ἐκράτησεν Αὐγουστος».

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) (3023: 010) “Constantini Porphyrogeniti imperatoris de cerimoniis aulae Byzantinae libri duo, vol. 1”, Ed. Reiske, J.J. Bonn: Weber, 1829; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 433, line 4

CHAPTER 7. BYZANTINE

τῇ οὖν τετάρτῃ τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἰνδ. ε΄, μαγίστρου ὄντος Τατιανοῦ, ἐκέλευσεν σιλέντιον καὶ κομέντον καὶ τὰς σχολὰς καὶ τὰ στρατεύματα πάντα παραγενέσθαι ἐν τῷ δέλφαι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 433, line 15

Τελευτήσαντος Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ νέου, υἱοῦ Κων- σταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ πορφυρογεννήτου βασιλέως Ῥω- μαίων τοῦ Μακεδόνο, εἰς μῆνα Μάρτιον ιε΄, ἰνδ. ζ΄, ἔτους ,ϋσα΄, τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν νηστειῶν, κατέλειπεν τὴν ἑαυ- τοῦ βασιλείαν Βασιλείῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, τοὺς νηπίους υἱ- οὺς αὐτοῦ καὶ τὴν ἰδίαν γαμετὴν καὶ αὐγούσταν Θεοφανῶ βασιλεύειν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 434, line 2

ἐκράτησεν δὲ ἡ τῶν ῥηθέντων προσώπων ἐξουσία ἀπὸ πεντε- καιδεκάτην μηνὸς Μαρτίου ἰνδ. ζ΄ μέχρι Αὐγούστου πεντε- καιδεκάτης, ἰνδ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 434, line 3

ζ΄ μέχρι Αὐγούστου πεντε- καιδεκάτης, ἰνδ. τῆς αὐτῆς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 434, line 3

Ἰουλίου δὲ μηνὸς δευτέρᾳ, ἰνδ. ὁμοίως, ἀνηγορεύθη ἐν τοῖς τῆς ἀνατολῆς μέρεσιν ὁ εὐσεβὴς καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν Νικηφόρος παρὰ τοῦ ἰδίου στρατοπέδου βασιλεὺς Ῥωμαίων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 438, line 3

καὶ τῇ ἐπαύριον, ἐξ- καιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου μηνὸς, ἰνδ. ζ΄, ἡμέρᾳ κυ- ριακῇ πρωὶ ἐμβὰς εἰς τὸ βασιλικὸν δρομόνιον προσέβαλεν ἐν τῇ χρυσῇ πόρτῃ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 511, line 1

περὶ τῆς δοχῆς τῆς γε- νομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμ- ανοῦ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τοῦ Ἀμεριμνῆ ἀπὸ Ταρσοῦ ἐλθόντων πρέσβεων περὶ τοῦ ἀλλαγίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λα΄, ἡμέρᾳ α΄, ἰνδικτίωνι δ΄.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 514, line 11

Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς θεολέστου Κρήτης γενομένη ἐκστρα- τεία καὶ ἔξοδος ἐπὶ Κων- σταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων εἰς ἰνδικτίονα ζ΄.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 570, line 15t

7.4. CONSTANTINE VII

Περὶ τῆς γενομένης δοχῆς ἐν τῷ περιβλέπτῳ καὶ μεγάλῳ τρικλίνῳ τῆς μανναύ-
ρας ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεν- νήτων ἐν Χριστῷ βασιλέων
Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τοῦ Ἀμεριμνῆ ἀπὸ τῆς Ταρσοῦ ἐλθόντων πρε-
σβέων περὶ τοῦ ἀλλα- γίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λ᾽, ἡμέρᾳ α΄, ἰνδικτ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae
(lib. 1.84-2.56) Page 588, line 16t

Περὶ τοῦ γεγονότος ἵπποδρομίου ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν φίλων Σαρα- κηνῶν, διὰ τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ ἀλλάγιον, εἰς ἰνδ. δ΄ ἐπὶ Κων- σταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρο-
γεννήτων βασιλέων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae
(lib. 1.84-2.56) Page 627, line 17

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι κατὰ τὴν τετάρτην τοῦ Ἰουλίου μη- νός, ἰνδ. ια΄, ὁ αὐτοκράτωρ
καὶ μέγας βασιλεὺς θελήσας ἀναγορεῦσαι Ἡράκλειον τὸν τούτου υἱὸν ἀπὸ τῆς ἀξίας
τοῦ καίσαρος εἰς τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐποίησεν οὕτως.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae
(lib. 1.84-2.56) Page 628, line 23

Χρὴ εἰδέναι, ὥς τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός, ἰνδ. ιβ΄, ἐποίησεν πρόκενσον
ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐξῆλθεν μετ’ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος
ὁ δεσπότης, φορῶν χλανίδιον, καὶ Ἡράκλειος ὁ δεσπότης καὶ υἱὸς αὐ- τοῦ, φορῶν
πραΐσεκστον, καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ πα- ρακρατούμενος.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae
(lib. 1.84-2.56) Page 630, line 14

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ ιγ΄ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ἰνδ. ιβ΄, ἐτελειώθη Σέργιος ὁ πατρι-
άρχης Κωνσταντινουπόλεως ἡμέρᾳ κυριακῇ· καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι τὸν βασιλέα τοὺς
ἄρχοντας κατὰ τὸ εἰωθός, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ αὐ- τοῦ πατριάρ-
χου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae
(lib. 1.84-2.56) Page 641, line 3

καὶ εἰς ἰνδ. δ΄ ἀνεκαινίσθη ἐξ αὐτῶν ιβ΄, καὶ τῶν ζ΄ τὰ ἔργα εἰσὶν κατακλα- σμένα
μὴ ἔχοντα περιποίησιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae
(lib. 1.84-2.56) Page 660, line 14t

Διὰ τῶν ἐν Λαγοβαρδίᾳ ταξειδευσάντων ἐπὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως
εἰς ἰνδ. η΄.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae
(lib. 1.84-2.56) Page 660, line 16

Τὰ κατελθόντα μετὰ τοῦ πρωτοσπαθαρίου Ἐπιφανίου βασιλοπλόϊμα χελάνδια
εἰς ἰνδικτίονα ἢ ια΄· τὰ προκατελ- θόντα μετὰ τοῦ πατρικίου Κοσμᾶ χελάνδια εἰς

CHAPTER 7. BYZANTINE

ινδικτίονα ζ' ια'. Ρῶς καράβια ζ' ἔχοντα ἄνδρας υἱέ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 664, line 6t

Ἡ κατὰ τῆς νήσου Κρήτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις τῶν τε πλοίων καὶ καβαλλαρικῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων ἐν Χριστῷ πιστῶν βασιλέων εἰς ἱνδικτίονα ζ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 665, line 2

κατελείφθη δὲ καὶ μία οὐσία εἰς τὸ κόψαι τὴν τῆς ὀγδότης ἱνδικτίονος ξυλὴν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 665, line 11

κατελείφθη δὲ καὶ εἰς τὸ κόψαι τὴν τῆς ὀγδότης ἱνδικτίονος ξυλὴν οὐσίαι β'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 691, line 20

εἰς τὸν ὑπερέχοντα κυριεύοντα Ἰνδίας· “Κωνσταντῖνος καὶ Ῥωμανὸς, πιστοὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ μεγάλοι αὐτοκράτορες βασιλεῖς Ῥωμαίων, πρὸς ὃ δεῖνα τὸν ὑπερέχοντα κύριον τῆς Ἰνδίας, τὸν ἡγαπημένον ἡμῶν φίλον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 702, line 6t

ΑΚΡΙΒΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΚΛΗΤΩΡΙΩΝ ΚΑΤΑ-ΣΤΑΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗ, ΣΥΝΤΑΘΕΙΣΑ ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΛΗΤΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΕΠΙ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ, ΙΝΔ*ΙΚΤ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1-92) (3023: 011) “Le livre des cérémonies, vols. 1-2”, Ed. Vogt, A. Paris: Les Belles Lettres, 1:1935; 2:1939, Repr. 1967. Volume 1, page 127, line 22

Καὶ εἴθ' οὕτως ἐπαίρουσιν οἱ δεσπότες τὴν λιτὴν ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀπέρχονται λιτανεύοντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, κάκεῖσε ἀποδιδόντες τὴν λιτὴν, ἴστανται μέχρι τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκτενοῦς εἰσέρχονται πάλιν οἰκειακῶς ἐν τῷ Χρυσοτρικλίνῳ, [Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο γενέσθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἱνδικτιῶνι γ', τῆς λιτῆς τελεσθείσης, καθὼς προεῖρηται, μετὰ τὴν τῆς λειτουργίας ἀπόλυσιν ἐγένετο μεταστάσιμον καὶ ἀπῆλθον πάντες οἱ ἄρχοντες ἐν τῇ Μανναύρᾳ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1-92) Volume 2, page 42, line 15

Καὶ μηνύεται ἅφ' ἐσπέρας πᾶσα ἡ σύγκλητος, ἵνα προέλθωσιν ἐπὶ προελεύσει, καὶ τὸ πρῶν ἀλλάσσει ἡ σύγκλητος ἐν τῷ μάκρῳ τῶν κανιδιάτων, καὶ οἱ πατρίκιοι ἄλ-

7.5. PATRIA OF CONSTANTINOPLE

λάσσουσιν εἰς τοὺς Ἰνδούς, μὴ ἔχοντες ἄδειαν εἰσιέναι ἐν τῷ Κονσιστωρίῳ, ἰσταμένου τοῦ σένζου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1-92) Volume 2, page 43, line 24

Ὁ δὲ προβληθεὶς μάγιστρος ἐξέρχεται εἰς τοὺς Ἰνδούς, καὶ ἀλλάσσει σαγίον ἀληθινὸν ἐπάνω τοῦ στι- χαρίου αὐτοῦ, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ εἰ μὲν ἐστὶν πλησιάζων τῷ παλατίῳ ὁ οἶκος αὐτοῦ, ὁψικεύεται ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ δομεστικῶν πεδίτου καὶ σχολαρίων πεδίτου καὶ σκουταρίων τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαιταρίων καὶ δεκανῶν· εἰ δὲ ἐστὶν μακρόθεν, οἱ αὐτοὶ ἄνευ τῶν ἀξιωματικῶν.

7.5 Patria of Constantinople

The Patria of Constantinople (Greek: *Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως*), [1] also known by the Latin name *Scriptores originum Constantinopolitarum* ("writers on the origins of Constantinople"), is a Byzantine collection of historical works on the history and monuments of the Byzantine imperial capital of Constantinople (modern Istanbul, Turkey). [2]

Although in the past attributed to the 14th-century writer George Kodinos, [3] the collection in fact dates from earlier centuries, being probably first compiled in ca. 995 in the reign of Basil II (r. 976–1025) and then revised and added to in the reign of Alexios I Komnenos (r. 1081–1118). [4] (From Wikipedia⁵)

Patria Constantinopoleos, Διήγησις περὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας (3120: 002) "Scriptores originum Constantinopolitanarum, pt. 1", Ed. Preger, T. Leipzig: Teubner, 1901, Repr. 1975. Section 23, line 14

Ἐπεκύρωσε δὲ καὶ κτήματα τξέ' ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Ἰνδίας καὶ πάσης ἐφας καὶ δύσεως ὑπάρχοντα εἰς διοίκησιν τοῦ ναοῦ· ἐκτυπώσας μίαν ἐκάστην ἐορτὴν δίδοσθαι ἔλαιον μέτρα χιλιάδα μίαν καὶ οἶνου μέτρα τ', ἄρτους τῆς προθέσεως χιλίους.

7.6 Joannes Rhet (?)

? " (From Wikipedia⁶)

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Patria_of_Constantinople

6.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Joannes Rhet., Prolegomena in Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν (4235: 001) “Prolegomenon sylloge”, Ed. Rabe, H. Leipzig: Teubner, 1931; Rhetores Graeci 14. Volume 14, page 413, line 14

ἐπὶ τὴν θεωρίαν, ἔνθα δείξομεν κατὰ ποσὸν καταληπτοὺς εἶναι τοὺς χαρακτῆρας, εἴ γε καὶ οἱ περὶ Διονύσιον εἰς ὠρισμένον αὐτοὺς ἀποδεδώκασιν ἀριθμόν· ἐκεῖνο γὰρ λῆρος τὸ τὰς ἐπιτάσεις τούτων καὶ ἀνέσεις ἀντ’ ἄλλων παρὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπολαμβάνειν· ὠρισμένοι γὰρ ὄντες τὴν ἀρχὴν, κἂν αὕξησιν ἢ μείωσιν δέξωνται, οὐδὲν ἦττον οἱ αὐτοὶ εἰσιν· ἐπεὶ καὶ τῶν σωμάτων οἱ χαρακτῆρες ἅπειροι δοκοῦντες ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος συν-εστήκασιν, ὧν ὁ μὲν πρὸς ἐκατέραν ἐπίτασιν λευκὸν λέγει τὸν χαρακτῆρα εἶναι ἢ μέλανα, Σκύθην τυχὸν ἢ Ἰνδόν, ἢ δὲ ἐκ τούτων μῖξις, κἂν ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον γένηται, ὑπόλευκον ποιεῖ καὶ εἶναι καὶ λέγεσθαι ἢ ὑπομέλανα ἢ σιτόχρουν καὶ ἢ συνήθεια καλεῖ· κἂν μέντοι ὑπέρυθρόν τι εἴη ἢ φοινικοῦν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐ διὰ τοῦτο ἐρυθρίας λέγεται ὁ ἔχων ἢ φοινικοῦς, ἀλλὰ τι τῶν ὠρισμένων, καὶ ἀπερρίφθω τὰ ἐκ πάθους, παρατροπὴ γὰρ ἐστὶ φύσεως.

Joannes Rhet., Commentarium in Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν (4235: 002) “Rhetores Graeci, vol. 6”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1834, Repr. 1968. 6, Page 87, line 13

τὸ τελέως, ὡς οὗτοι λέγουσιν, αἰσθήσει καταλαμβάνεται, καὶ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἀκριβοῦς κατὰ ταύτην, ὡς τινες οἴονται· ἀλλ’ ὁ μὲν τὸ ὅλον ταύτῃ ἀνείς, περὶ τὴν ταύτης τέχνην ἀλόγως ἔχει, καὶ τὴν ἐκείνης διοίκησιν ἀγνοεῖ, μᾶλλον δὲ καὶ πολὺ ραπίζεται καὶ ἀπορρίπτεται· ὥσπερ ἴσμεν τινὰ τοῖς θεολογικοῖς ἐπιστήσαντα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ἡλίω νυκτάλωπα· ὁ δὲ κατὰ μέρος ἔχων ἐπιστημόνως καὶ ἐμβατεύων μετὰ λόγου ταῖς θεωρίαις, ὁ ἂν βούληται λογισμῷ καὶ τέχνῃ ποιεῖ, καὶ καθάπερ ὁ ἐπ’ Ἀλεξάνδρου τοξότης Ἰνδός.

7.7 Michael Apostolius

Michael Apostolius (Μιχαὴλ Ἀποστόλιος or Μιχαὴλ Ἀποστόλης; c. 1420 in Constantinople – after 1474 or 1486, possibly in Venetian Crete) [1] or Apostolius Paroemiographus, i.e. Apostolius the proverb-writer, was a Greek teacher, writer and copyist who lived in the 15th century CE.

Of his numerous works a few have been printed:

Παροιμίαι (Paroemiae, Greek for “proverbs”), a collection of proverbs in Greek an edition published in Basel in 1538, now exceedingly rare a fuller edition edited by Daniel Heinsius (“Curante Heinsio”) and published in Leiden in 1619 [2] “Oratio Panegyrica ad Fredericum III.” in Freher’s Scriptores

7.7. MICHAEL APOSTOLIUS

Rerum Germanicarum, vol. ii. (Frankfort, 1624) Georgii Gemisthi Plethonis et Mich. Apostolii Orationes funebres duae in quibus de Immortalitate Animae exponitur (Leipzig, 1793) a work against the Latin Church and the council of Florence in Le Moine's *Varia Sacra*. (From Wikipedia⁷)

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* (9009: 001) “Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2”, Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 5, section 9, line 2

<Βούς εἰς ἀμητόν:> ἐπὶ τῶν ἐπ’ ὠφελείᾳ καμνόντων ¶ <Πτολεμαίῳ τῷ> δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κέρας ἐκομίσθη καὶ τρεῖς ἀμπορέας ἐχώρησεν.

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 4, line 3

<Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις:> ἐπὶ τῶν ἀναισθή- των· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοι- οὔτον ¶ <Ἐλέφαντος> πω- λιώ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῆς Ἰνδός, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρὸν καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χειροήθη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ· ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος, ἦτοι λαβεῖν τὸν ἐλέφαντα.

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 4, line 10

ὁ δὲ ὡς ἐρώμενον ζηλοτυπῶν καὶ μέντοι περιαλγῶν, εἰ ἔμελλε δεσπόσειν αὐτοῦ ἄλλος, οὐκ ἔφατο δώσειν, καὶ ὥχετο ἀπὼν ἐς τὴν ἔρημον, ἀνα- βὰς τὸν ἐλέφαντα· ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ’ αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας· ἐπεὶ δὲ ἦκον, ἐπειρῶντο πείραν πρὸς- φέρειν· οὐκοῦν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔβαλλεν αὐτοὺς ἄνωθεν, καὶ τὸ θηρίον ὡς ἀδικούμενον συνημύνητο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα.

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 4, line 14

ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέφας κατὰ τοὺς ὑπερασπί- ζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέ- κτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφεῖ τὴν προβοσκίδα, αἶρει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐλῖα κομίζει, καὶ παρέμεινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός.

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 8, line 5

<Ἐλέφας μὴν οὐκ ἀλεγίζει:> ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων ¶ <Λόγος> τίς ἐστίν, ἐλέφαντα μὴ πρό- τερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθολώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νά- ματα· τὸ δ’ αἴτιον, ὅτι μορμολύττεται τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἐν ὕδατι ὁ ἐλέφας θεώμενος· διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτη- ρεῖν ἀσέλγηνον νύκτα, ὀπηνίκα διαπορθμεύωσι, τουτὶ δεδιό- τες τὸ ζῶον.

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Apostolius

CHAPTER 7. BYZANTINE

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line

1

<Ἐποπος Ἰνδοῦ στοργή:> ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλοῦντων προσγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ὑπὲρ τούτων θανεῖν αἰρουμένων ¶ <Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ> ἔποπος μῦθόν φασιν οἱ Βραχμᾶνες.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line

4

Ἐγέ- νετο παῖς Ἰδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκδικώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι, καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμουν καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαιλίσαντες· ἀναίνονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβήν, καὶ ὥχοντο φεύγοντες ὃ τε παῖς καὶ οἱ γέροντες.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line

29

ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι, προτέραν τῆς γῆς· κᾶπειτα νόσῳ τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμ- πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε- φαλῇ κατορύξαι· > ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι- θος, ἐπιρρέῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ὡγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line

32

προτέραν τῆς γῆς· κᾶπειτα νόσῳ τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμ- πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε- φαλῇ κατορύξαι· > ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι- θος, ἐπιρρέῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ὡγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 9, section 75, line

2

<Κερκιώνων ἐλευθερία:> ἐπὶ τῶν ἀδεσπότης ζῆν ἐθελόντων ¶ <Γίνεται ἐν τοῖς> 20 Ἰνδοῖς ὄρνις ὄνομα κερ- κίων, μέγεθος κατὰ ψᾶρας, καὶ ἔστι ποικίλον καὶ μουσω- θὲν ἀνθρώπων φωνήν.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 9, section 87, line

2

<Κορώνη γράμμα κομίζει:> ἐπὶ τῶν ἀγγελίας ταχείας φερόντων ¶ <Τῷ γὰρ βασι- λεῖ> τῶν Ἰδῶν, Μάρης οὗτος ἐκαλεῖτο, ἦν κορώνη θρέμμα πάνυ ἡμερον· καὶ τῶν ἐπι-

7.7. MICHAEL APOSTOLIUS

στολῶν ἃς ἐβούλετό οἱ κομισθῆναί που θᾶπτον ἐκόμιζεν αὕτη, καὶ ἦν ἀγγέλων ὠκίστη, καὶ ἀκούσασα ἤδει, ἔνθα ἰθύναι χρή τὸ πτερὸν καὶ τίνα χρή παραδραμεῖν χῶρον, καὶ ὅπου ἤκουσαν ἀναπαύσεσθαι, ἀνθ' ὧν ἀποθανοῦσαν αὐτὴν ὁ Μάρης ἐτίμησε καὶ στήλῃ καὶ τάφῳ & <Λέγεται καὶ τοῦτο> περὶ κορωνῶν, ὅτι ἀλλήλαις εἰοὶ πιστόταται, καὶ ὅταν εἰς κοινωνίαν συνέλθωσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσιν ἀλλήλας· καὶ οὐκ ἂν ἴδοι τις μὲν ταῦτα τὰ ζῶα

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 32, line 1

<Κύνες Ἰνδικοί:> θηρία δὲ οἶδε τὴν ψυχὴν θυμοει- δέστατα· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ζώων ὑπερφρονούσι, λέοντι δὲ ὁμοσε χωρεῖ κύων Ἰνδικὸς καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει καὶ βρυχωμένῳ ἀνθυλακτεῖ καὶ ἀντιδάκνει δάκνοντα· καὶ πολλὰ λυπήσας τελευτῶν ἡττᾶται ὁ κύων.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 32, line 6

εἷη δ' ἂν καὶ λέων ἡττη- θεῖς ὑπὸ κυνὸς Ἰνδοῦ, καὶ μέντοι καὶ δακῶν ὁ κύων ἔχεται καὶ μάλα ἐγκρατῶς· κἂν προσελθὼν μαχαίρα τὸ σκέλος ἀποκόπτης τοῦ κυνός, ὁ δὲ οὐκ ἄγει σχολὴν ἀλγήσας ἀνεῖ- ναι τὸ δῆγμα, ἀλλ' ἀπεκόπη μὲν πρότερον τὸ σκέλος, νε- κρὸς δὲ ἀνῆκε τὸ στόμα & <Ἀνθρώπου μόνου> καὶ κυ- νὸς κορεσθέντων ἀναπλεῖ ἡ τροφή.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 37, line 1

<Κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 11, section 81, line 1

<Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικὸς δοκιμάζει:> ἔστι δὲ ὁ μύδας λίθος ἐν Ἰνδίᾳ, διττὰ ἀφί- εις τὰ σέλα, τοῖς μὲν πονήρως ἔχουσι τῶν ὀμμάτων δριμύ καὶ πυρῶδες καὶ ἐπιει- κῶς φλογωπόν, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν καὶ ῥωστικὸν καὶ σω- τήριον.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 12, section 82, line 4

<Ὅνος λύρας· ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα:> ἐπὶ τῶν ἀπαι- δεύτων· ἢ ἐπὶ τῶν συγκατα- θεμένων μηδὲ ἐπαινούντων & <Πέπυσμαι> ὄνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττονας ἵππων τὰ με- γέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρασ δὲ ἔχειν ἐπὶ τῷ μετώπῳ, ὅσον πήχεως τὸ μέγεθος καὶ ἡμίσεος προσέτι, καὶ τὸ μὲν κάτω μέρος τοῦ κέρατος εἶναι λευκόν, τὸ δὲ ἄνω φοιν- κοῦν, τό γε μὴν μέσον μέλαν δεινῶς.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 14, section 71, line 1

<Ποηφάγου δειλότερος· τουτὶ τὸ> ζῶον ἐν Ἰνδοῖς ἐστί, καὶ πέφυκέ γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει δασυτάτην καὶ μελαίνης ἀκράτως χροῶς· καὶ εἰσιν αὖ-

CHAPTER 7. BYZANTINE

ται αἱ τρίχες τῶν ἀνθρωπίνων λεπτότεραι ἂν καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γάρ τοι παραπλέκονται μάλα ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται ὠραίως, ταῖς πλοκαμίσι ταῖς συμφύτοις καὶ ταύτας ὑποδέουσαι.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 17, section 71, line 2

<ῚΥς Διαροίδων:> ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδευτῶν· Κράτης⸗ <ῚΥν οὔτε> ἄγριον οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γενέ- σθαι λέγει Κτησίας, πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων οὐράς πῆχεως ἔχειν τὸ πλάτος που φησίν.

7.8 Pseudo-Macarius

Macarius of Egypt (ca. 300 – 391) was an Egyptian Christian monk and hermit. He is also known as Macarius the Elder, Macarius the Great and The Lamp of the Desert.

Fifty Spiritual Homilies were ascribed to Macarius a few generations after his death, and these texts had a widespread and considerable influence on Eastern monasticism and Protestant pietism. [5] This was particularly in the context of the debate concerning the 'extraordinary giftings' of the Holy Spirit in the post-apostolic age, since the Macarian Homilies could serve as evidence in favour of a post-apostolic attestation of 'miraculous' Pneumatic giftings to include healings, visions, exorcisms, etc. The Macarian Homilies have thus influenced Pietist groups ranging from the Spiritual Franciscans (West) to Eastern Orthodox monastic practice to John Wesley to modern charismatic Christianity.

However, modern patristic scholars have established that it is not likely that Macarius the Egyptian was their author.[6] Exactly who the author of these fifty Spiritual Homilies was has not been definitively established, although it is evident from statements in them that the author was from Upper Mesopotamia, where the Roman Empire bordered the Persian Empire, and that they were not written later than 534.[7] (From Wikipedia⁸)

Pseudo-Macarius Scr. Eccl., Sermones 64 (collectio B) (2109: 001)
“Makarios/Symeon Reden und Briefe, 2 vols.”, Ed. Berthold, H. Berlin:

8. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Macarius>

7.9. MICHAEL ATTALEIATES

Akademie-Verlag, 1973; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Homily 34, chapter 7, section 1, line 3

ὁθεν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος μόνον ἀκούσαντες βάρβαροι περὶ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπεφάνη ἐν σώματι ἀνθρώπου, καὶ ἐποίησε σημεῖα σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ἐκ τῆς φήμης ἐπίστευσαν τοσοῦτον, ὅτι θεός ἐστιν, ὥστε καὶ εἰς μαρτυρίαν καὶ καὶ οὖσιν τὰ σώματα αὐτῶν παραδοῦναι.

Pseudo-Macarius Scr. Eccl., Sermones 64 (collectio B) Homily 34, chapter 8, section 1, line 1

Ὡς περ ἵνα ἡ πόλις καὶ εἰσελθόντες Ἴνδοι καὶ Σαρακηνοὶ κατάσχωσιν αὐτήν, ἔλθῃ δὲ ὁ βασιλεύς, οὗ ἐστιν ἡ πόλις, καὶ ἐκβάλῃ αὐτοὺς καὶ δώῃ αὐτῇ ἰδίαν βασιλείαν καὶ ἰδίαν στρατιάν, ὥστε εἶναι ἐκείνην τὴν πόλιν ἐν χαρᾷ καὶ εἰρήνῃ βαθυτάτῃ, ἔχουσιν ἡμερον βασιλέα.

7.9 Michael Attaleiates

Michael Attaleiates or Attaliates (Greek: Μιχαήλ Ἀτταλειάτης) (c.1022–1080) was a Byzantine public servant and historian active in Constantinople and around the empire's provinces in the second half of the eleventh century.[1] He was a younger contemporary (possibly even a student) of Michael Psellos and likely an older colleague of John Skylitzes, the two other Byzantine historians of the eleventh century whose work survives.

Michael Attaleiates was probably a native of Attaleia (now Antalya, in Turkey) and moved to Constantinople between 1030 and 1040 to pursue studies in law.[2] During years of service in the empire's judicial system he built a small private fortune. Prominence on the judge's bench also brought him to the attention of a number of emperors who rewarded him with some of the highest honours available to civil servants (patrikios and anthypatos).

In 1072 Attaleiates compiled for Emperor Michael VII a synopsis of law, known as the *Ponema Nomikon*, based on the late ninth-century *Basilika*.

In addition he drew up an Ordinance for the Poor House and Monastery which he founded at Constantinople in the mid-1070s. This work, known as the *Diataxis*, is of value for students of the social, economic, cultural and religious history of Byzantium in Constantinople and the provinces during the eleventh century. It also provides invaluable information regarding the life of Attaleiates himself. It includes a catalogue of the books available in the

CHAPTER 7. BYZANTINE

monastery's library, while also offering details about the founder's fortune in the capital and in Thrace. From the *Diataxis* we learn that Attaleiates owned numerous properties (both farms and urban real estate) in Constantinople, Raidestos (mod. Tekirdag), Selymbria (mod. Silivri).

Around 1079/80 Michael Attaleiates circulated *The History*, a political and military history of the Byzantine Empire from 1034 to 1079. This vivid and largely reliable presentation of the empire's declining fortunes after the end of the Macedonian dynasty, offered Attaleiates the opportunity to engage with political questions of his time also addressed, albeit often from a different point of view, by his contemporary Michael Psellos.[3] *The History* concludes with a long encomium to Emperor Nikephoros III Botaneiates, to whom the whole work is dedicated. On account of this encomium and dedication, Attaleiates was for years considered an honest supporter of this elderly and largely ineffective emperor. Careful reading of his text, however, suggests that the words of praise may be less than honest. Instead Attaleiates appears to be partial towards the young military commander and future emperor Alexios Komnenos.[4]

Attaleiates probably died around 1080, shortly before the beginning of the Komnenian era. He therefore had no chance to rededicate his work to the founder of the Komnenian dynasty, Alexios I Komnenos, whom *The History* treats as a potential saviour of the Byzantine state. He was outlived by his son Theodore, who died sometime before 1085. Their bodies, along with those of the judge's two wives, Eirene and Sophia, were put to rest on the grounds of the church of St. George of the Cypresses in the southwestern side of Constantinople. This was the area where the family's Constantinopolitan estates were likely clustered, close to the monastery of Christ Panoikteirmon, of which the Attaleiatai were patrons. One may still visit the church of St George (Samatya Aya Yorgi Rum Ortodoks Kilisesi), which today, after two fires and extensive reconstruction, bears no resemblance to the church of Attaleiates' day.[5] (From Wikipedia⁹)

Michael Attaliates Hist., *Historia* (3079: 001) "Michaelis Attaliothae historia", Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1853; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*.

Michael Attaliates Hist., *Historia* Page 85, line 12

καὶ ἐφ' - κει τῇ μυθευομένῃ τοῦ Διονύσου στρατιᾶ, ὅτε μετὰ τῶν μαι- νάδων ἐκεῖνος καὶ τῶν Σειληνῶν ταύτην ἐπ' Ἰνδοῦς ἤλαυνεν.

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Attaliates

7.10. GEORGE PACHYMERES

Michael Attaliates Hist., Historia Page 148, line 9

Διελθὼν οὖν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὴν προκειμένην ὁδόν, κατέλαβε τὴν Θεοδοσίου πόλιν, ἐπὶ μὲν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ παραμεληθεῖσαν καὶ ἀοίκητον γενομένην διὰ τὸ ἐν τῇ πολι-τεία τοῦ Ἄρτζη πλησίον οὔση καὶ ἐν καλῷ τῆς θέσεως ὁρω-μένη μεταθέσθαι τοὺς ἀνθρώπους τὴν οἴκησιν, καὶ μεγάλην ἐγκαταστήσαι χωρόπολιν καὶ παντοίων ὀνίων, ὅσα Περσικὴ τε καὶ Ἰνδικὴ καὶ ἡ λοιπὴ Ἀσία φέρει, πλήθος οὐκ εὐαρίθ-μη-τον φέρουσαν, πρὸ ὀλίγων δὲ χρόνων ἀνοικοδομηθεῖσαν καὶ κατοχυρωθεῖσαν, τὴν Θεοδοσίου πόλιν λέγω, τάφρῳ καὶ τει-χεσι διὰ τὴν τῶν Τούρκων ἐκ τοῦ ἀνελπίστου γειτνίαςιν, δι' ὧν ἐξ ἐπιδρομῆς ἡ πολιτεία τοῦ Ἄρτζη παμπληθεὶ τὴν σφα-γὴν προῦ-πέμεινε καὶ τὴν ἄλωσιν.

7.10 George Pachymeres

ation, search Georgios Pachymeres

Georgius Pachymeres (Greek: Γεώργιος Παχυμέρης) (1242 – c. 1310), a Byzantine Greek historian, philosopher and miscellaneous writer, was born at Nicaea, in Bithynia, where his father had taken refuge after the capture of Constantinople by the Latins in 1204. Upon the recovery of The City from the Latin Empire by Michael VIII Palaeologus, Pachymeres settled in Constantinople, studied law, entered the church, and subsequently became chief advocate of the church and chief justice of the imperial court. His literary activity was considerable, his most important work being a Byzantine history in thirteen books, in continuation of that of George Acropolites from 1261 (or rather 1255) to 1308, containing the history of the reigns of Michael and Andronicus II Palaeologus. He was also the author of rhetorical exercises on philosophical themes; of a *Quadrivium* (arithmetic, music, geometry, astronomy), valuable for the history of music and astronomy in the Middle Ages; a general sketch of Aristotelian philosophy; a paraphrase of the speeches and letters of Pseudo-Dionysius the Areopagite; poems, including an autobiography; and a description of the square of the Augustaeum, and the column erected by Justinian in the church of Hagia Sophia to commemorate his victories over the Persians. The History was first published in print by I Bekker (1835) in the *Corpus scriptorum hist. byzantinae*; also in JP Migne, *Patrologia Graeca*, vol. cxliii, cxliv; for editions of the minor works see Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897). A more recent edition with French translation of the 'History' by Failler and

CHAPTER 7. BYZANTINE

Laurent was published in 1984. An English translation of Books I and II (up to the recovery of Constantinople in 1261), with commentary, exists in the form of a PhD thesis (author Nathan Cassidy) held in the Reid Library of the University of Western Australia. (From Wikipedia¹⁰)

Georgius Pachymeres Hist., Συγγραφικαὶ ἱστορίαι (libri vi de Michaele Palaeologo) (3142: 001) “Georges Pachymérès. Relations historiques, 2 vols.”, Ed. Failler, A., Laurent, V. Paris: Les Belles Lettres, 1984; Corpus fontium historiae Byzantinae 24.1–2. Series Parisiensis.

Georgius Pachymeres Hist., Συγγραφικαὶ ἱστορίαι (libri vii de Andronico Palaeologo) Page 459, line 5

οὗτος αὐτανέψιον ἔχων Τουκταῖν, ᾧ δὴ προσῆκεν ἐκ γένους καὶ ἡ ἀρχή, ἐπεὶ πρὸς θανάτῳ ἦν καὶ οὐ τοῖς ἰδίοις τρόποις τοὺς ἐκείνου συμβαίνοντας ὑπετόπαζε, παριδὼν αὐτὸν ἔφεδρον εἰς ἀρχὴν ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ὄντα, πέμψας μετακαλεῖται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν περὶ πού τῆς Ἰνδίας μέρη σὺν ἰδίῳ στρατεύματι διατρίβοντα, ᾧ δὴ Χαρμπαντᾶς τοῦνομα· ὀρεοκόμον εἶπη τις ἂν ἐκείνον, οὕτω συμβὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει, φανέντος εὐθὺς τοιοῦτου, ὥς εἴθιστο σφίσι γεννωμένοις ποιεῖν κατὰ τι νόμιμον.

7.11 Anthologia Graeca

The Greek Anthology (also called Anthologia Graeca) is a collection of poems, mostly epigrams, that span the classical and Byzantine periods of Greek literature. Most of the material of the Greek Anthology comes from two manuscripts, the Palatine Anthology of the 10th century and the Anthology of Planudes (or Planudean Anthology) of the 14th century.[1][2] (From Wikipedia¹¹)

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca (7000: 001) “Anthologia Graeca, 4 vols., 2nd edn.”, Ed. Beckby, H. Munich: Heimeran, 1–2:1965; 3–4:1968. Book 4, epigram 3, line 80

Ἄλλ' ἴθι νῦν ἀφύλακτος ὅλην ἥπειρον ὁδεύων, Αὐσόνιε, σκίρτησον, ὁδοιπόρε· Μασσαγέτην δὲ ἀμφιθέων ἀγκῶνα καὶ ἄξενά τέμπεα Σούσων Ἰνδῶς ἐπίβηθι κατ' ὀργάδος· ἐν δὲ κελεύθοις εἴ ποτε διψήσεις, ἀρύεο δοῦλον Ὑδάσπην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 132, line 8

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Georgius_Pachymeres

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Anthologia_Graeca

7.11. ANTHOLOGIA GRAECA

εἰ δ' Ὀπικὴ καὶ Φλώρα καὶ οὐκ ᾔδουσα τὰ Σαπφοῦς, καὶ Περσεὺς Ἰνδῆς ἠράσατ' Ἀνδρομέδης.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 251, line 1

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΥ

Ὅμματα δινεύεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν, χεῖλεα δ' ἀκροβαφῇ λοξὰ παρεκτανύεις, καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἶγλην, ἐκχυμένας δ' ὀρόω τὰς σοβαρὰς παλάμας.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 270, line 5

μάργαρα σῆς χροῖης ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει χρυσὸς ἀπεκτῆτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην· Ἰνδῶν δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἶγλης, ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαυροτέρην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 6, epigram 261, line 1

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Χάλκεον ἀργυρέω με πανεῖκελον, Ἰνδικὸν ἔργον, ὄλπην, ἡδίστου ξείνιον εἰς ἐτάρου, ἦμαρ ἐπεὶ τόδε σείο γενέθλιον, υἱὲ Σίμωνος, πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγόρης.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 7, epigram 153, line p1

ΟΜΗΡΟΥ, οἱ δὲ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΛΙΝΔ*ΙΟΥ

Χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κείμεαι.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 9, epigram 524, line 10

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον, εἰραφιώτην, ἀβροκόμην, ἀγροῖκον, αἰοίδιμον, ἀγλαόμορφον, Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην, γηθόσυνον, γονόνεντα, γιγαντολέτην, γελώωντα, Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον, Εὖιον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον, ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα, ἦπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἡπεροπῆα, θυρσοφόρον, Θρήικα, θιασώτην, θυμολέοντα, Ἰνδολέτην, ἱμερτόν, ἰοπλόκον, ἱραφιώτην, κωμαστήν, κεραόν, κισσοστέφανον, κελαδεινόν, Λυδόν, ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμον, μύστην, μαινόλιον, μεθυδότην, μυριόμορφον, νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον, ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδότην, ξανθοκάρηνον, ὀργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην, πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολὺκωμον, ῥηξίνοον, ῥαδινόν, ῥικνώδεα, ῥηνοφορῆα, σκιρτητήν, Σάτυρον, Σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 9, epigram 544, line 1

ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ

Θεσσαλίας εὐῖππος ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν, χερσὶν ἀτευχῆτοῖς θηρσὶν ὀπλιζόμενος, κεντροτυπεῖς πῶλους ζευξεν σκιρτήματι ταύρων, ἀμφιβαλεῖν σπεύδων πλέγμα μετωπίδιον· ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεῦροπον ἅμμα θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκύλισε βίην. ΑΔΑΙΟΥ}1 Ἰνδὴν βήρυλλον με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι, καὶ

CHAPTER 7. BYZANTINE

μαλακαῖς χερσὶν ἀνήκε κόμας· ἠνίδε καὶ χεῖλη νοτερὴν λειοῦντα θάλασσαν, καὶ μα-
στούς, τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίν.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 11, epigram 428, line 1

<ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν;

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 16, epigram 39, line 1

ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Νεῖλος, Περσίς, Ἴβηρ, Σόλυμοι, Δύσις, Ἀρμενίς, Ἰνδοὶ καὶ Κόλχοι σκοπέλων ἐγγύθι
Καυκασίων καὶ πεδία ζεῖοντα πολυσπερέων Ἀγαρηνῶν Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές
εἰσι πόνων· ὥς δὲ ταχὺς βασιλῆι διάκτορος ἦεν ὁδεύων, καὶ ταχὺς εἰρήνην ὥπασε
κευθομένην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 16, epigram 183, line 6

καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι ἠΐου δμηθεὶς Ἰνδὸς ἀπ' ὠκεα-
νοῦ.

7.12 Theophanes Continuatus

Theophanes Continuatus (Greek: *συνεχισταί Θεοφάνους*) or *Scriptores post Theophanem* (*Οἱ μετὰ Θεοφάνην*, "those after Theophanes") is the Latin name commonly applied to a collection of historical writings preserved in the 11th-century Vat. gr. 167 manuscript.[1] Its name derives from its role as the continuation, covering the years 813–961, of the chronicle of Theophanes the Confessor, which reaches from 285 to 813. The manuscript consists of four distinct works, in style and form very unlike the annalistic approach of Theophanes.[2]

The first work, of four books consists of a series of biographies on the emperors reigning from 813 to 867 (from Leo the Armenian to Michael III). As they were commissioned by Emperor Constantine VII (r. 913–959), they reflect the point of view of the reigning Macedonian dynasty. The unknown author probably used the same sources as Genesios.[2] The second work is known as the *Vita Basilii* (Latin for "Life of Basil"), a biography of Basil I the Macedonian (r. 867–886) written by his grandson Constantine VII probably around 950. The work is essentially a panegyric, praising Basil and his reign while vilifying his predecessor, Michael III.[3] The third work is a history of the years 886–948, in form and content very close to the history of Symeon Logothetes, and the final section continues it until 961. It was

7.13. MANUEL PHILES

probably written by Theodore Daphnopates, shortly before 963.[4] (From Wikipedia¹²)

Theophanes Continuatus, Chronographia (lib. 1–6) (4153: 001) “Theophanes Continuatus, Ioannes Cameniata, Symeon Magister, Georgius Monachus”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1838; Corpus scriptorum historiae Byzantinae.

Theophanes Continuatus, Chronographia (lib. 1-6) Page 55, line 6

ὅθεν τοῦ μὲν βουλευματος οὐ διήμαρτεν τοῦ οἰ- κείου, ἀλλὰ καὶ στέφους μεταλαγ- χάνει καὶ αὐτοκράτωρ ἀναγο- ρεύεται παρὰ τοῦ τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ θρόνον τηνικαῦτα μεταποιοῦ- μένου Ἰακώβ, καὶ χεῖρα συλλέγει πολλήν, μᾶλλον δὲ λαμβάνει πρὸς τὴν αὐτοῦ κραταίωσιν· οὐ γὰρ Ἀγαρηνῶν μόνον τούτων δὴ τῶν ἡμῖν γειτονούντων καὶ ὁμορούντων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν- δότερον οἰκούντων, Αἰγυπτίων Ἰνδῶν Περσῶν Ἀσσυρίων Ἀρμε- νίων Χάλδων Ἰβήρων Ζηχῶν Καβείρων καὶ πάντων τῶν δὴ Μά- νεν- τος συστοιχούντων δόγμασι καὶ θεσπίσμασι.

Theophanes Continuatus, Chronographia (lib. 1-6) Page 330, line 23

ἡ δὲ διείργουσα τὰ ἄδυτα τοῦ θεοῦ οἴκου τούτου κιγκλῖς, Ἡράκλεις, ὅσον ὄλ- βον ἐν ἑαυτῇ περιείλη- φεν! ἥς οἱ στῦλοι μὲν καὶ τὰ κάτωθεν ἐξ ἀργύρου διόλου τὴν σύ- στασιν ἔχουσιν, ἡ δὲ ταῖς κεφαλίσιν τούτων ἐπικειμένη δοκὸς ἐκ καθαροῦ χρυ- σίου πᾶσα συνέστηκε, τὸν πλοῦτον πάντα τὸν ἐξ Ἰν- δῶν περικεχυμένον πάντοθεν ἔχουσα· ἐν ᾗ κατὰ πολλὰ μέρη καὶ ἡ θεανδρική τοῦ κυρίου μορφή μετὰ χυμεύσεως ἐκτετύπεται.

καὶ ταῖς γὰρ πολυτελέσι καὶ πολυόποις ἐκείναις τραπέζαις τὴν σύγ- κλητον ἄπα- σαν δεξιούμενος χορηγίαις εὐεργετικωτέραις τὸ φαίδρον τῆς ἐορτῆς ἐπολλαπλασί- αζεν, σηρικῶν περιβολαίων ἐπιδίδων, ἀρ- γυρίων πολλῶν καὶ ἀπείρων, ἐσθημάτων ἀλουργῶν, ξύλων Ἰνδι- κῶν εὐωδίας, ἃ οὐ τις ἀκήκοεν ἢ γεγονότα τεθέαται.

7.13 Manuel Philes

Manuel Philes (c. 1275–1345), of Ephesus, Byzantine poet.

At an early age he removed to Constantinople, where he was the pupil of Georgius Pachymeres, in whose honour he composed a memorial poem. Philes appears to have travelled extensively, and his writings contain much information concerning the imperial court and distinguished Byzantines. Having offended one of the emperors by indiscreet remarks published in

12. http://en.wikipedia.org/wiki/Theophanes_Continuatus

CHAPTER 7. BYZANTINE

a chronography, he was thrown into prison and only released after an abject apology.

Philes is the counterpart of Theodorus Prodromus in the time of the Comneni; his character, as shown in his poems, is that of a begging poet, always pleading poverty, and ready to descend to the grossest flattery to obtain the favorable notice of the great. With one unimportant exception, his productions are in verse, the greater part in dodecasyllabic iambic trimeters, the remainder in the fifteen-syllable "political" measure.

Philes was the author of poems on a great variety of subjects: on the characteristics of animals, chiefly based upon Aelian and Oppian, a didactic poem of some 2000 lines, dedicated to Michael IX Palaiologos; on the elephant; on plants; a necrological poem, probably written on the death of one of the sons of the imperial house; a panegyric on John VI Kantakouzenos, in the form of a dialogue; a conversation between a man and his soul; on ecclesiastical subjects, such as church festivals, Christian beliefs, the saints and fathers of the church; on works of art, perhaps the most valuable of all his pieces for their bearing on Byzantine iconography, since the writer had before him the works he describes, and also the most successful from a literary point of view; occasional poems, many of which are simply begging letters in verse. (From Wikipedia¹³)

Manuel Philes Poeta, *Scr. Rerum Nat., Carmina* (2718: 001) "Manuelis Philae Carmina, vols. 1–2", Ed. Miller, E. Paris, 1855–1857, Repr. 1967. Chapter 1, poem 213, line 63

Φρενῶν δὲ μεστήν εὐτυχεῖς τὴν καρδίαν, Ἡρακλὲς Ἑρμῇ, καὶ σφριγᾶς πρὸς τὰς μάχας
Καὶ τοῖς πονηροῖς ἐξ ἀπόπτου συμπλέκη Πρηστῆρσιν ὀργῆς τὴν καλὴν θήγων
σπάθην, Καὶ πρὶν μὲν ἔλθεῖν εἰς βελῶν περιστάσεις, Ὅρᾶς ἰλαρὸν ὀπτικὸν χέων μέλι·
Τομῶς δὲ χωρῶν εἰς τὸ πῦρ τοῦ κινδύνου, Τὸ βλέμμα γοργὸν καὶ φλογῶδες δεικνύεις
Καθάπερ ὅξυς καὶ πολύστροφος δράκων Ὅταν πρὸς ἐλέφαντας Ἰνδοὺς ἐρπύση Καὶ
τὸν μαχμώτατον αὐτῶν ἀρπάσῃ.

Manuel Philes Poeta, *Scr. Rerum Nat., Carmina* Chapter 2, poem 95, line 107

Καὶ τοῦτ' ἀπαρχὴν τῷ θεῷ δοὺς τοῦ κράτους, Εἴτα προχωρεῖς εἰς τὰ λοιπὰ τῆς
τύχης, Καὶ τῶν μὲν ἔθνων τὰς παρατάξεις λύεις, Στρατευμάτων ἄπειρον ἰσχὺν συλ-
λέγων· Καὶ τὸ ξίφος πρόκωπον εἰς πάντας φέρων, Οὓς εἶδεν ἐχθροὺς ὁ δρομεὺς τότε
χρόνος, Τῷ δὲ κράτει σχοίνισμα τὰς πράξεις δίδως Αἷς βαρβάρων ἥρηκας ἀρχισατρά-
πας, Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς δυσμενῶν ὁμαιχιμίαν, Ὡς ἄχρις Ἰνδῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Περσί-
δος Καὶ γῆς Ἰταλῶν καὶ Μυσῶν πολυσπόρων, Τὴν σὴν διελθεῖν εὐχερῶς κραταρχίαν·
Ποῖος γὰρ οὐκ ἔγνω σε πορθμὸς δεσπότην;

13. http://en.wikipedia.org/wiki/Manuel_Philes

7.14. JOANNES ZONARAS

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina Chapter 2, poem 214, line 22

Γαλῇ δὲ μὺς ἐξ ὅπῃς δεδραγμένη Τοῖς ὀστέοις βέβρυχε τοῦ θηράματος· Ὅξυς δὲ κυνὸς καὶ πολύστροφος δρόμος Αἰρεῖ λαγῶν εἰς φυγὴν ἠπειγμένον· Φεύγει δὲ τοὺς δράκοντας Ἰνδὸς ἐλέφας, Στυγῶν τὸν ὀλκὸν ὥς ταχὺν πρὸς ἀγχόνην, Τάχα δὲ καὶ πῦρ καὶ κριὸν καὶ δέλφακα, Καὶ μῦν κρεμαστὸν εἰς λινόπλοκον βρόχον.

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina Chapter 3, poem 58, line 71

Εἰς τόξα πυκνὰ καὶ βελῶν περικλάσεις, Εἰς ἀγρίας φάραγγας, εἰς τραχεῖς τόπους, Εἰς ἄξυλον γῆν, εἰς περιξυλον λόφον, Εἰς ὑδάτων ἔρημον οὐχ ἄπαξ τρίβον, Εἰς θήρας ὄξεις, εἰς ἀνίκμους σκορπίους, Εἰς νιφετούς τε καὶ κρυμοὺς ὀλεθρίους, Εἰς ἡλιακάς ἐν μεσημβρίᾳ ζέσεις, Εἰς ἀκρατεῖς λαίλαπας, εἰς ἐπομβρίας, Εἰς Πέρσας, εἰς Ἄραβας, εἰς πτηνοὺς Σκύθας, Εἰς βαρβάρων δύναμιν, εἰς Ἰνδῶν θράσος, Τὰ παντοδαπὰ δυσχερῇ τῆς Περσίδος;

7.14 Joannes Zonaras

Ioannes (John) Zonaras (Greek: Ἰωάννης Ζωναρᾶς; fl. 12th century) was a Byzantine chronicler and theologian, who lived at Constantinople.

Under Emperor Alexios I Komnenos he held the offices of head justice and private secretary (protasēkrētis) to the emperor, but after Alexios' death, he retired to the monastery of St Glykeria, where he spent the rest of his life in writing books.

His most important work, Extracts of History (Greek: Ἐπιτομὴ Ἱστοριῶν, Latin: Epitome Historiarum), in eighteen books, extends from the creation of the world to the death of Alexius (1118). The earlier part is largely drawn from Josephus; for Roman history he chiefly followed Cassius Dio up to the early third century. Contemporary scholars are particularly interested in his account of the third and fourth centuries, which depend upon sources, now lost, whose nature is fiercely debated. Central to this debate is the work of Bruno Bleckmann, whose arguments tend to be supported by continental scholars but rejected in part by English-speaking scholars.[1] An English translation of these important sections has recently been published: Thomas Banchich and Eugene Lane, *The History of Zonaras from Alexander Severus to the Death of Theodosius the Great* (Routledge 2009). The chief original part of Zonaras' history is the section on the reign of Alexios Komnenos, whom he criticizes for the favour shown to members of his family, to whom

CHAPTER 7. BYZANTINE

Alexios entrusted vast estates and significant state offices. His history was continued by Nicetas Acominatus. (From Wikipedia¹⁴)

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1–12) (3135: 001) “Ioannis Zonarae epitome historiarum, 3 vols.”, Ed. Dindorf, L. Leipzig: Teubner, 1:1868; 2:1869; 3:1870. Volume 1, page 16, line 8

καὶ Φεισῶν μὲν ὄνομα τῷ ἐνὶ· πληθὺν δὲ τοῦτο δη- λοῖ· τοῖς δ’ Ἑλλησι Γάγγης οὗτος ὠνόμασται, τὴν Ἰνδικὴν διῶν καὶ ἐκδιδούς εἰς τὸ πέλαγος.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 24, line 14

Σὴμ δὲ τῷ υἱῷ Νῶε πέντε τίκτονται παῖδες, οἱ τὴν μέχρις ὠκεανοῦ τοῦ κατ’ Ἰνδίαν οἰκοῦσιν Ἀσίαν, ἀπ’ Εὐφράτου ἀρξάμενοι.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 200, line 16

τῇ τε γὰρ Ἰνδίᾳ προσέβαλε καὶ τὸν Πῶρον ἐνίκησε καὶ τὸν Ταξίλην ὠκείωσατο καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἰνδικῆς κατέσχευεν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 228, line 6

ταῦτα δὲ διανοηθεὶς τοὺς τε ὑφ’ ἑαυτὸν ἡτοίμαζεν, ἔπεμψε δὲ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα Λυδῶν καὶ πρὸς ἄμφω τοὺς Φρύγας, πρὸς Παφλαγόνας τε καὶ Ἰνδοὺς καὶ πρὸς Κᾶρας καὶ Κίλικας, αἰτῶν συμμα- χήσιν αὐτῷ κατὰ Μήδων ὠρμημένῳ, ὥς καὶ αὐτοῖς τοῦ πολέμου συμφέροντος, δυνατὸν εἶναι λέγων τὸ ἔθνος, ἐπιγαμίαν τε πρὸς Πέρσας πεποιημένον καὶ τὴν παρ’ ἐκείνων προσκτήσασθαι ἀρωγὴν, καὶ θάτε- ρον συγκροτεῖσθαι παρὰ θατέρου, ὥστε εἰ μὴ τις αὐ- τοὺς φθάσας ἀσθενώσῃ, ἐκάστω τῶν ἐθνῶν ἐπιόν- τας κρατήσῃ αὐτῶν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 228, line 31

ἐν τούτοις δὲ παρὰ Κυαξάρου ἦκεν ἄγγελος λέγων ὅτι Ἰνδῶν παρεῖη πρεσβεία, καὶ “δεῖ παρεῖναι καὶ σέ.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 2

φέρω δέ σοι καὶ στολὴν τὴν καλλίστην· βούλεται γάρ σε προσάγειν ἐστολισμένον λαμπρότατα, ἵν’ οὕτω τοῖς Ἰνδοῖς ὀφθῇς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 5

κληθέντες δὲ οἱ Ἰνδοὶ εἶπον ἐστάλ- θαι παρὰ τοῦ σφετέρου βασιλέως ἐρωτῶντος ἐξ οὗ ὁ πόλεμος εἴη Μήδοις τε καὶ τῷ Ἀσσυρίῳ, τὰ αὐτὰ δὲ πυθέσθαι κάκεινου, καὶ ἀμ-

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Zonaras

7.14. JOANNES ZONARAS

φοτέροις εἰπεῖν ὅτι ὁ Ἴν- δῶν βασιλεὺς τὸ δίκαιον σκεψάμενος μετὰ τοῦ ἡδι- κημένου ἔσται.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 13

ὁ δὲ Κῦρος εἶπεν “εἰ παρ’ ἡμῶν ἀδικεῖσθαί φησιν ὁ Ἀσσύριος, ὃ Ἰνδοί, αὐτὸν αἰ- ρούμεθα δικαστὴν τὸν βασιλέα ὑμῶν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 3

Ἦλθον δὲ τῷ Κύρῳ παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ χρήματα, καὶ οἱ ἄγοντες αὐτὰ ἀπήγγελλον αὐτῷ ὅτι ὁ Ἰνδὸς λέγει ὡς “ἡδομαι, ὃ Κῦρε, ὅτι μοι περὶ ὧν ἐδέου ἐδήλωσας, καὶ βούλο- μαί σοι ξένος εἶναι, καὶ πέμπω σοι χρήματα, κἂν ἄλλων δέῃ, μεταπέμπου· ἐντέταλται δὲ τοῖς παρ’ ἐμοῦ ποιεῖν ἃ ἂν σὺ κελεύῃς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 12

ὁ δὲ Κῦρος “κελεύω τοίνυν” εἶπε “τοὺς μὲν ἄλλους μένον- τας ἔνθα κατεσκηνώσατε φυλάττειν τὰ χρήματα, τρεῖς δέ μοι ἐλθόντες ὑμῶν εἰς τοὺς πολεμίους ὡς παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ περὶ συμμαχίας, καὶ τὰ ἐκεῖ μαθόντες ὅ, τι ἂν λέγῳσί τε καὶ ποιῶσιν ὡς τάχιστα ἀπαγγείλατε ἐμοί τε καὶ τῷ Ἰνδῷ.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 14

οἱ μὲν δὴ Ἰνδοὶ συσκευασά- μενοι τῇ ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο, ὁ δὲ Κῦρος τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο μεγαλοπρεπῶς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 24

οὕτω δὲ διατιθεμένων τῷ Κύρῳ τῶν τοῦ πολέμου ἥκον οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῶν πολε- μίων καὶ ἔλεγον ὅτι Κροῖσος ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ἦρρηται, καὶ πολλοὶ μὲν βασιλεῖς, πολλὰ δ’ ἔθνη καὶ Ἑλλήνες συμμαχήσειν ἡτοίμασται.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 297, line 11

Μέλλων δὲ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐμβάλλειν, συνε- σκευασμένων τῶν ἀμαξῶν πρώταις μὲν ταῖς οἰκείαις ἐνῆκε πῦρ, εἶτα καὶ ταῖς τῶν φίλων, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τὰς τῶν Μακεδόνων καταπρῆσαι ἐκέλευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 7

Ὁ μέντοι Ταξίλης μοίρας ἄρχων τῆς Ἰνδικῆς παμ- φόρου τε καὶ εὐδαίμονος, οὐκ ἀποδεύσης Αἰγύπτου, σοφὸς δὲ ὢν ἀνὴρ, πέμψας ἡσπάσατο τὸν Ἀλέξαν- δρον καὶ “τί δεῖ πολέμων ἡμῖν” ἔφη, “εἰ μήτε ὕδωρ ἀφαιρησόμενος ἡμῶν ἀφιῆται μήτε τροφὴν ἀναγκαίαν;

CHAPTER 7. BYZANTINE

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 19

σπεισάμενος δέ τινα πόλει τῶν Ἰνδικῶν, ἀπιόντας ἐκεῖθεν τοὺς ἐν αὐτῇ μισθοφοροῦντας τῶν μαχιμωτάτων Ἰνδῶν ἀπέκτεινεν ἅπαντας· ὁ τοῖς αὐτοῦ πολεμικοῖς ἔργοις οἷά τις κηλὶς πρόσσεστιν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 23

εἵτα πρὸς Πῶρον ἐμαχέ- σατο, καὶ τοῦτον χώρας Ἰνδικῆς βασιλεύοντα, τὸ μέ- γε- θος τοῦ σώματος ἔχοντα εἰς τέσσαρας πήχεις ἀνα- τρέχον καὶ σπιθαμῇν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 299, line 17

ἐν δὲ Μαλλοῖς γεγονώς, μαχιμωτάτοις οὖσιν Ἰνδῶν, μικροῦ ἐκινδύνευσεν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 300, line 28

εἵτα ἀναστρέφων τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐν δεξιᾷ τὴν Ἰνδικὴν ἐχούσας ἐκέλευ- σεν, αὐτὸς δὲ πεζῇ πορευόμενος εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν κατήντησε καὶ πλῆθος τοσοῦ- τον ἀπώλεσεν ὥστε τῆς στρατιᾶς μηδὲ τὸ τέταρτον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀνακομισθῆναι διὰ νό- σους καὶ πονηρὰς διαίτας καὶ κάυματα καὶ λιμόν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 2, page 280, line 8

καὶ μετὰ τοῦτο τὴν μισθοφορὰν τοῖς ἄλλοις δοὺς ἐπὶ τὸν Ἰνδίβιλιν καὶ ἐπὶ τὸν Μανδόνιον ἐστράτευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 2, page 442, line 14

καὶ ὁ Αὐγουστος ἐθνῶν ἡγεμονίας τισὶ δεδο- κῶς ἐπανῆλθεν εἰς Σάμον, κάκεϊ καὶ αὖθις ἐχείμασε καὶ πολλὰ διώκησεν· ἀφίκοντο γὰρ ἐνταῦθα πρες- βεῖαι πλείεσται· καὶ οἱ Ἰνδοὶ τότε φιλίαν ἐποιήσαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε Ῥωμαίοις ὀφθείσας.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 3, page 17, line 16

ὁ δὲ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἔλεγε, θώ- ρακα ἐνδυσάμενος καὶ ἐπ' αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργῇ πολὺ μὲν χρυσίον, πολλοὺς δὲ λίθους Ἰνδι- κοὺς ἔχουσας, καὶ ξί- φος περιζωσάμενος καὶ ἀσπίδα λαβὼν δρυῖ τε στεφανωσάμενος, σπουδῇ καθάπερ ἐπὶ πολέμιαν εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλασε, παμπληθεῖς ἵππεῖς τε καὶ πεζοὺς ὠπλισμένους ἐπαγόμενος· καὶ ἄλλα δέ τινα τοιαῦτα ποιήσας καὶ ἑαυτὸν ἀποσεμνύ- νας ἐν δημη- γορίᾳ διὰ ταῦτα ἐς τὸν Δαρεῖον καὶ τὸν Ξέρξην ἀπέσκωπεν, ὡς πολλαπλάσιον ἢ ἐκεῖνοι τῆς θαλάσσης μέτρον ζεύξας αὐτός.

7.15. SCHOLIA IN CLEMENTEM ALEXANDRINUM

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 3, page 69, line 24

ἐνενόει δὲ καὶ Ἰνδούς, καὶ ἔλεγεν ὡς “εἰ νέος ἔτι ἦν, καὶ ἐπ’ αὐ- τοὺς ἂν ἐπεραιώθην.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) (3135: 002) “Ioannis Zonarae epitomae historiarum libri xviii, vol. 3”, Ed. Büttner-Wobst, T. Bonn: Weber, 1897; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 156, line 18

Ἐν δὲ τῇ στάσει ταύτῃ, ὡς εἴρηται, τῆς μεγάλης ἐκκλη- σίας καυθείσης, ἥς δο- μήτωρ ἦν ὁ Κωνστάντιος, ἑτέραν πολλῶ μείζω καὶ περιφανεστέραν ὁ βασιλεὺς Ἰου- στινιανὸς ἀπῆρξατο καινουργεῖν, τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς ἀρχθείσης κατὰ τὸ ,σμ’ ἔτος, ἰνδικτιῶνος πεντεκαιδεκάτης ἐνισταμένης ἐν Φεβρουαρίῳ μηνί.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 172, line 6

μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐξ Ἰνδίας ἀφικόμενοι τὴν ταύτης γένεσιν ἀφηγήσαντο καὶ ὑπισχυνοῦντο κομίσαι τῶν σκωλήκων ἐκείνων γόνον, ᾧ ὄντα τὸν ὄγκον βραχύτατα, καὶ δεῖξαι Ῥωμαίοις ὅπως ἐκεῖνα ζωογονοῦνται θαλπόμενα καὶ εἰς σκώληκας μεταμείβονται, καὶ ὅπως δημιουρ- γοῦσι τὴν μέταξαν, τὴν φύσιν σχόντα διδάσκαλον.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 241, line 6

ἃ μαθὼν Ἰουστινιανὸς τοὺς μὲν τοῦ Ἡλίας παῖδας ἐν τῷ κόλπῳ κατέσφαξε τῆς μητρός, ἐκείνην δὲ δούλῳ αὐτῆς Ἰνδῶ μαγείρῳ συνέζευσεν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 634, line 11

ἐπεὶ δ’ ἡ Περσῶν ἀρχὴ ἢ μᾶλλον ἡ Μακεδόνων, ἢ τὴν Περ- σῶν βασιλείαν κα- θεῖλεν, ὑπὸ Σαρακηνῶν καθήρητο, εἶτα καὶ οὗτοι πρὸς ἀλλήλους στασιάσαντες εἰς ἀντιπάλους μοίρας διήρηντο καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο, Μουχούμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, Περ- σίδος ἄρχων καὶ Χορασμίων καὶ Μηδίας καὶ τινων ἄλλων, πόλεμον ἤρατο κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως κατὰ Βα- βυλωνίων τε καὶ Ἰνδῶν, ἡττώμενος δὲ συμ- μαχικὸν ἐκ Τούρκων μετεπέμψατο· ἦν δὲ τοῖς εἰς συμμαχίαν ἐλθοῦσι τῷ Μουχούμετ στρατηγὸς Ταγγρολίπιξ Μουκάλετ.

7.15 Scholia In Clementem Alexandrinum

Titus Flavius Clemens (c.150 – c. 215), known as Clement of Alexandria, was a Christian theologian who taught at the Catechetical School of Alexandria. A convert to Christianity, he was an educated man who was familiar with classical Greek philosophy and literature. As his three major works demonstrate, Clement was influenced by Hellenistic philosophy to a greater extent than any other Christian thinker of his time, and in particular by

CHAPTER 7. BYZANTINE

Plato and the Stoics.[1] His secret works, which exist only in fragments, attest that he was also familiar with pre-Christian Jewish esotericism and Gnosticism. Among his pupils were Origen and Alexander of Jerusalem.

Clement is regarded as a Church Father, and he is venerated as a saint in Orthodox Christianity, Eastern Catholicism and Anglicanism. He was previously revered in the Roman Catholic Church, but his cult was suppressed in 1586 by Pope Sixtus V due to concerns about his orthodoxy. (From Wikipedia¹⁵)

Scholia In Clementem Alexandrinum, Scholia in protrepticum et paedagogum (scholia recentiora partim sub auctore Aretha) (5048: 001) “Clemens Alexandrinus, vol. 1, 3rd edn.”, Ed. Stählin, O., Treu, U. Berlin: Akademie-Verlag, 1972; Die griechischen christlichen Schriftsteller 12. Page 337, line 22

253, 21 ὅρνεις Ἰνδικοὺς] ψιττακοὺς φησι.

7.16 Phalaridis Epistulae

Who is this?

Phalaridis Epistulae, Epistulae (0053: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Epistle 86, section 1, line 3

Πολλὰ λέγειν ἔχων καὶ κατὰ σοῦ καὶ περὶ ἧς κατ’ ἐμοῦ πεφλυάρηκας ἐν Λεοντίνοις δημοκοπίας οὐδὲν ἐρῶ περισσότερον πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

7.17 Theodorus Scutariota

Who is this? Theodorus Scutariota Hist., Additamenta ad Georgii Acropolitae historiam (3157: 001) “Georgii Acropolitae opera, vol. 1”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Fragment 33, line 46

ἐν δὲ τῇ κατὰ Λυδίαν Μαγνησίᾳ, ὅπου καὶ τὰ πλείω τῶν χρημάτων ἀπέθετο, τί τις ἂν ἐζήτησεν ἀφ’ ὧν ἄνθρωποι χρῆζομεν, καὶ οὐχ εὐρὼν ἐκκληρώσατο τὴν ἀπόλαυσιν, οὐ τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις τόποις εὕρισκομένων ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐνιαχοῦ τῆς οἰκουμένης, κατ’ Αἴγυπτόν φημι καὶ Ἰνδίαν καὶ ἀλλαχοῦ;

7.18 Nikephoros I of Constantinople

15. http://en.wikipedia.org/wiki/Clement_of_Alexandria

7.18. NIKEPHOROS I OF CONSTANTINOPLE

St. Nikephoros I or Nicephorus I (Greek: *Νικηφόρος Α΄*, Nikēphoros I), (c. 758 – April 5, 828) was a Christian Byzantine writer and Ecumenical Patriarch of Constantinople from April 12, 806, to March 13, 815. (From Wikipedia¹⁶)

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Breviarium historicum de rebus gestis post imperium Mauricii (e cod. Vat. gr. 977) (3086: 001) “Nicephori archiepiscopi Constantinopolitani opuscula historica”, Ed. de Boor, C. Leipzig: Teubner, 1880, Repr. 1975.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Breviarium historicum de rebus gestis post imperium Mauricii (e cod. Vat. gr. 977) Page 46, line 15

τούτων αἰσθόμενος Ἰουστινιανὸς καὶ μείζονι θυμῷ ἐξαπτό-μενος τὰ μὲν Ἥλια τέκνα τῷ μητρῷ κόλπῳ φερόμενα ἀναλίσκει, τὴν δὲ αὐτοῦ γυναῖκα τῷ ἰδίῳ μαγεῖρῳ ζευχθῆ-ναι ἠνάγκασεν, Ἰνδῷ τῷ γένει καὶ ὄλῳ δυσειδεῖ τυγχάνοντι.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) (3086: 002) “Nicephori archiepiscopi Constantinopolitani opuscula historica”, Ed. de Boor, C. Leipzig: Teubner, 1880, Repr. 1975. Page 98, line 20

Τῷ ζ΄ ἔτει αὐτοῦ ἐπληρώθη κύκλος α΄ τοῦ ἁγίου πάσχα ἐτῶν φλβ΄, ἐξότε ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυ-ρώθη 8[ἰνδ. ζ΄] ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζξε΄.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) Page 99, line 11

Ἔτους γ΄ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὁ Πέρσης 8[Χοσρόης] πλεῖστον μέρος τῆς Ῥωμαίων παρέλαβε πολιτείας καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους ἐνέπρησε πλήθῃ τε λαῶν ἡχμαλώτευσεν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίῳις ξύλοις εἰς Περσίδα ἀπήγαγεν· ἔτει δὲ αὐτοῦ ιβ΄ Χοσρόης 8[ὁ Πέρσης] ἀνηρέθη καὶ ἡ αἰχμη-λωσία ἀνεκλήθη, καὶ ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς τοῖς ἰδίῳις τόποις ἀπεκατέστη 8[ἀνεγερθεῖσιν]. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἤρξαντο τῆς τοῦ παντὸς ἐρημώσεως τῷ ,ζρκς΄ ἔτει ἰνδ. ζ΄.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) Page 102, line 22

Ἀπὸ δὲ Κωνσταντίνου ἕως Θεοφίλου ἰνδ. ε΄ ἔτη φλ΄.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Refutatio et eversio definitionis synodalis anni 815 (3086: 012) “Nicephori Patriarchae Constantinopolitani Refutatio et Eversio Definitionis Synodalis Anni 815”, Ed. Featherstone, J.M. Turnhout: Brepols, 1997; Corpus Christianorum, Series Graeca 33. Chapter 2, line 23

λα περιστολίζοντο· ὅτε θεῖος φόβος ταῖς ψυχαῖς τῶν εὖσε-βούντων ἐνίδρυτο καὶ ἡ περὶ τὰ θεῖα αἰδῶς καὶ εὐλάβεια· ὅτε τὸ τῆς ἀγάπης δῶρον πανταχοῦ διαφοιτῶν περιηγέλλετο· ὅτε τὰ τῆς ἱερωσύνης δίκαια κομῶντα συνδιεφυλάσσετο καὶ οἱ ἱερεῖς

16. http://en.wikipedia.org/wiki/Nikephoros_I_of_Constantinople

CHAPTER 7. BYZANTINE

κυρίου δικαιοσύνην ἐνδεδύκεσαν, ὥσπερ στολὴν ἀγίαν περιχλαινιζόμενοι τὴν εὐσέβειαν, ἀμφιεννύμενοι δὲ κρῖμα ἴσα διπλοῖδι, καὶ ἡ εὐλογία κυρίου πᾶσιν ἐπέπρεπεν, εἰ δεῖ τι καὶ τῶν Ἰωβ φθέγξασθαι ῥημάτων· ὅτε καὶ βασιλεῖς μέγα ἐφρόνουν ἐπ' εὐσεβείᾳ μᾶλλον ἢ τῷ διαδήματι καὶ χρυσῷ καὶ λίθοις τοῖς Ἰνδικοῖς λαμπρὸν ἀπαστρέπτουσιν, εὐθύτητι δὲ δογμάτων ἢ τῷ ἀλουργῷ ἐκαλλωπίζοντο χρώματι καὶ ὅσον <***> τρόπαια στήσωσι.

7.19 Josephus Genesius

Genesius (Greek: Γενέσιος, Genesios) is the conventional name given to the anonymous Greek author of the tenth century chronicle, *On the reign of the emperors*. His first name is sometimes given as Joseph, combining him with a "Joseph Genesius" quoted in the preamble to John Skylitzes. Traditionally, he has been regarded as the son or grandson of Constantine Maniakes.

Composed at the court of Constantine VII, the chronicle opens in 814, covers the Second Iconoclast period and ends in 886. It presents the events largely from the view of the Macedonian dynasty, though with a skew less marked than the authors of Theophanes Continuatus, a collection of mostly anonymous chronicles meant to continue the work of Theophanes the Confessor.

The chronicle describes the reigns of the four emperors from Leo V down to Michael III in detail; and more briefly that of Basil I. It uses Constantine VII's *Life of Basil* as a source, though it appears to have been finished before Theophanes Continuatus, and gives information present in neither Continuatus nor Skylitzes. Modern editions

English

Genesios, Joseph, A. Kaldellis. (trans.) *On the reigns of the emperors*. Byzantina Australiensia, 11. Canberra: Australian Association for Byzantine Studies, 1998. ISBN 0-9593626-9-X.

Greek

A. Lesmüller-Werner, and H. Thurn, *Corpus Fontium Historiae Byzantinae*, Vol. XIV, Series Berolinensis. Berlin: De Gruyter, 1973. ISSN 0589-8048.

(From Wikipedia¹⁷)

17. http://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Genesius

7.20. NICEPHORUS GREGORAS

Josephus Genesius Hist., Βασιλείαι (3040: 001) “Iosephi Genesii regum libri quattuor”, Ed. Lesmüller–Werner, A., Thurn, J. Berlin: De Gruyter, 1978; Corpus fontium historiae Byzantinae 14. Series Berolinensis.

Josephus Genesius Hist., Βασιλείαι Book 2, section 2, line 33

ποιεῖται τοίνυν σπονδὰς μετ’ Ἀγαρηνῶν, εἰδήσει τοῦ αὐτῶν ἀρχηγοῦ ἀναδεῖται στέφος βασίλειον παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Ἀντιοχείας Ἰώβ, εἶτα μετ’ Ἀγαρηνῶν Ἰνδῶν Αἰγυπτίων Ἀσσυρίων Μήδων Ἀβασίων Ζηχῶν Ἰβήρων Καβείρων Σκλάβων Οὔννων Βανδή- λων Γετῶν καὶ ὅσοι τῆς Μάνεντος βδελυρίας μετεῖχον, Λαζῶν τε καὶ Ἀλανῶν Χάλδων τε καὶ Ἀρμενίων καὶ ἐτέρων παντοίων ἐθνῶν πολυθύλ- λητον πανστρα- τιὰν στρατοπεδευσάμενος ἀπάσης τῆς ἀνατολῆς ἐκυρί- ευσεν, τελευταῖον μέρεσι τοῖς κατὰ Θράκην προσεμπελάσας ἐλεπολεῖν τὸ Βυζάντιον ἐκβιάζεται ἰππεῦσιν εὐόπλοις καὶ πετροβολισταῖς τοῖς ὑπὸ χεῖρα πεζοῖς, ἔτι καὶ σφενδονισταῖς γε καὶ πελτασταῖς ἀμέτροις ἐπιρρωννύμενος, προσέτι μὴν καὶ πολιορκητικοῖς οὐκ ὀλίγοις τεχνάσμασι κρατυνόμενος.

Josephus Genesius Hist., Βασιλείαι Book 2, section 5, line 47

μετ’ οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὸς σὺν π’ χιλιάσιν ἐφίσταται τῇ πόλει, ἐπὶ δὲ τῷ προτέ- ρως ποιηθέντι υἱῷ καὶ ἕτερον ἀναδείκνυσιν, Ἀναστάσιον ὄνομα, πάλαι μὲν εἰς τοὺς καλουμένους τελέσαντα μοναχοὺς, εἰς κοσμικῶν δὲ τρόπων φαυλότητι τάξιν ἐληλυ- θότα, αἰσχρὸν τὸ εἶδος, ὥστε δοκεῖν ἐξ οἰνοποσίας ἰνδογενὲς εἶναι, μοχθηρότερον τῇ ψυχῇ ὑπὸ ἐμπληξίας ἐσχάτης.

7.20 Nicephorus Gregoras

Nikephoros Gregoras, Latinized as Nicephorus Gregoras (Greek: Νικηφόρος Γρηγοράς; c. 1295–1360), Byzantine astronomer, historian, man of learn- ing and religious controversialist, was born at Heraclea Pontica. (From Wikipedia¹⁸)

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana (4145: 001) “Nicephori Gregorae historiae Byzantinae, 3 vols.”, Ed. Schopen, L., Bekker, I. Bonn: Weber, 1:1829; 2:1830; 3:1855; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Volume 1, page 9, line 22

οὐ μὴν ἀλλ’ ἔσθ’ ὅτε καὶ δι’ ἀμαθίαν τοῦ βελτίονος καὶ ἀπειρίαν πραγμάτων ἅπερ ὁτουοῦν ἠκηκόει- σαν, πρὶν βασανίσαι, εἰ τὰ μὲν τῶν εἰκότων τάδ’ ἦκιστα, καὶ τὰ μὲν ἔοικεν ἀληθείας οἴκοις ἐνδιαιτᾶσθαι, τάδ’ ὑπερόριον ἀλη- θείας τείνουσι γλῶσ- σαν, οὕτω ταῦτ’ ἐφαπλοῦσι ταῖς ἑαυτῶν συγγραφαῖς καὶ τῷ χρόνῳ, αἰτιώμενοί τε τὰ

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicephorus_Gregoras

CHAPTER 7. BYZANTINE

ἀναίτια, καὶ φά- σκοντες ἃ μήτ' ἐγένοντο, μήτε γενέσθαι τῶν δυνατῶν ἦν· οἷας τοῦ Πλάτωνος τὰς ἰδέας ἀκούομεν, καὶ ὅσοι τοὺς τραγελάφους ἐκ τῶν τῆς Ἰνδίας τεράτων ἐς τὰς τῆς Ἀσίας διαβιβάζουσιν ἀκοᾶς, ἐκ μὴ ὄντων αὐθις μὴ ὄντα καθιστῶντες, ἵνα μᾶλλον ἐκπλήττω- σι τοὺς ἀκούοντας.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 38, line 6

(Δ.) Ἀλλὰ γὰρ ἦρος ἐπιγενομένου, ὅτε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὴν χλόην τῆς πόας ἐνδύεται, τὰ παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν ὀρῶν χειμάδια καταλιπόντες οἱ Σκύθαι, καθάπερ αἰπόλια καὶ βουκόλια, κατὰ πλήθος τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν ὑπερβάλλουσι, ῥέουσί τε κατὰ τῶν ὑποκειμένων ἐθνῶν καὶ πάν- τας ἐν λόγῳ λείας ποιοῦμενοι, κα- ταντῶσιν ἐς Ἰνδικήν, ὁπόση ἐφ' ἐκάτερα κεῖται τοῦ μεγίστου τῶν ποταμῶν Ἰνδοῦ.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 107, line 5

οἱ γὰρ κατ' Αἴγυπτον Ἀραβες πλείστην προσηληφότες δύναμιν διὰ τοῦ Σκυθικοῦ στρατεύμα- τος ἐκείνου, καθάπερ ἔφθημεν εἰρηκότες, πλείστον ὅσον μάλα ἐξῆν τοὺς οἰκείους παρέδραμον ὅρους· πρὸς μὲν ἐσπέραν Λιβύας καὶ ὅσα Μαυρουσίων ἔθνη δου- λωσάμενοι· πρὸς δ' ἀνατέλλοντα ἥλιον ἔνθεν μὲν Ἀραβίαν εὐδαίμονα πᾶσαν ὅσῃν τά τε ἄκρα τῶν Ἰνδικῶν ὀρίζει θαλασσῶν καὶ ἐκατέρωθεν ὃ, τε Περσικὸς καὶ ὁ Ἀραβικὸς τειχίζουσι κόλποι· ἔνθεν δὲ τήν τε Κοίλην Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην πᾶσαν, ὅσῃν ὁ πο- ταμὸς Ὀρόντης ἔνδον ποιεῖ- ται, τοὺς τῶν Κελτογαλατῶν ἐκείνων ἐκγόνους τοὺς μὲν ἐκείθεν ἀποβήσαντες, τοὺς δ' ἐς ὄλεθρον, οἷον πολέμιος ὑποτίθεται νό-μος, ὀλίγου παραπέμψαντες χρόνου.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 188, line 21

τοιούτον μέντοι καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς σοφιστῶν ἢ παραί- νεσις ὑψηγείται τὸν ἄρχειν βουλόμενον· οὕτω γὰρ ἂν τὰ μάλιστά φησι φιληθείη τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἂν φύσει τούτων ὑπέρτερος ὦν, ὃ δ' ἔπειτ' ἐπικικῆς ἐκὼν γε εἶναι σφισιν ὁράται καὶ μέτριος.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 332, line 23

πείθομαι γὰρ μὴδ' ἂν τοῖς ἐπ' ἔσχατα γῆς Κελτοῖς, οὐδ' ἂν οὐδέσιν ὅσοι πρὸς τῷ ὠκεανῷ τυγχάνουσιν ὄντες, οὐ μέντοι οὐδ' ἂν ἐνδεῖν σου τῆς φήμης, οὐδ' αὐτοῖς Ἰνδοῖς· ἀλλὰ κάκεῖθεν τὸ κῦρὸς σε δέχεσθαι τοῦ νικᾶν περιουσία φρονήσεως πάντα ἀνθρώπων γένη.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 369, line 13

Ἀλεξανδρεῖς μὲν γὰρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τοῦ καθ' ἡμᾶς σεπτεμβρίου τὴν ἀρχὴν τοῦ σφετέρου τίθενται ἔτους· Αἰγύ- πτιοι δὲ νῦν μὲν αὐτήν, νῦν δ' ἐτέραν, καὶ ἄλλοτ' ἄλλην αἰεί· καὶ Πέρσαι δὲ καὶ Μῆδοι καὶ Ἰνδοὶ τούτοις τε πᾶσι καὶ σφισιν αὐτοῖς ἀλλήλοις ἀσύμφωνα.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 2, page 807, line 24

ᾧ δ' ἐκατέροις τοῖς βίοις ἐν πείρᾳ γενέσθαι τετύχη- κεν, ἄρχεσθαι μᾶλλον οὗτος ἢ βασιλεύειν ἔλοιτ' ἂν οἶμαι μάλα προθύμως, καὶ πένητα μᾶλλον τρίβειν βίον, ἢ ὃς μυρίαίς περι- στοιχίζεται δόξαις καὶ χρήμασιν· εἰ δ' οὖν, λεγέτω τις παρελθὼν, πῶς

7.21. ANTHOLOGIAE GRAECAE APPENDIX

Ἀλέξανδρος ἐκεῖνος ὁ μέγας, ὁ μέχρις Ἰνδῶν τὰ τῆς Εὐρώ- πης διαβιβάσας ὄπλα, τὸν εὐτελῆ τοῦ Διογένους πίθον καὶ τὴν διεβρώγουσαν ἀμπέχεσθαι μᾶλλον ἐσθῆτα ποθεῖν ὡμολόγει, ἢ τὴν τῆς ὅλης Ἀσίας τε καὶ Εὐρώπης ἔχειν ἀρχὴν, καὶ τὸν Βαβυλώ- νιον ἐκεῖνον περιβεβλησθαι πλοῦτον· ὅθεν καὶ τὸ πολὺ τῆς ῥα- στῶνης χεθὲν Δαρείῳ καὶ Πέρσαις ὄνειρον ἔδειξεν εἶναι σαφῶς τὰς δοκούσας εὐδαίμονας τύχας τοῦ βίου.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 3, page 19, line 3

ἐξ ὅτου γὰρ τὸ Σκυθικὸν ἐπιρρεῦσαν γένος καὶ ἐκχυθὲν ἄνωθ' ἐξ ἀρκτικῶν πηγῶν καθάπερ ἄχανοις τινὸς ὕδωρ πελάγους, Πέρσας τε ἐδουλώσατο καὶ Μήδους καὶ πᾶσαν εἰπεῖν ταυτηνὴ τὴν Ἀσίαν ἄχρις Ἰνδῶν τε ἐκείνων πρὸς ἑὼ καὶ ἄχρις Ἀρά- βων τουτωνὶ πρὸς νότον, οὐ μόνον τὰ πλείω τῶν ἐγχωρίων ἠθῶν ἐκείνων ἔσβη καὶ ἐτεθνήκει, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τῶν ἔθνῶν ἐκείνων τὰ τοπικὰ διαστήματά τε καὶ ὅρια συγ- κέχυται καὶ παντάπασιν ἐστὶ δυσεῖκαστα νῦν.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 3, page 354, line 8

οὔτε γὰρ οὐδὲν πρὸς ἔπος ἔοικε λέγειν, ἀλλ' ἄλλην τρέχων ἄλλην ἐβάδισεν, οὔτε εἰ ἀντιλέγειν ἐβού- λετο, τὰς ὁμόσε προσηκούσας ἀντιθέσεις ἐπήνεγκεν, ἀλλ' ὅμοιον ποιεῖ ὥσπερ ἂν εἰ τὴν πρὸς ἑὼ τῶν τε Αἰθιοπῶν καὶ Ἰνδῶν εἰπεῖν ἀπαιτούμενος οἴ- κησιν, ὃ δ' ἐκ διαμέτρου τοὺς ἐσπε- ρίους ἐπειρᾶτο δεικνύειν Κελτούς, καὶ ὅποι τὰ Βρετανῶν προσοικοῦσιν ἔθνη.

7.21 Anthologiae Graecae Appendix

The Greek Anthology (also called Anthologia Graeca) is a collection of poems, mostly epigrams, that span the classical and Byzantine periods of Greek literature. Most of the material of the Greek Anthology comes from two manuscripts, the Palatine Anthology of the 10th century and the Anthology of Planudes (or Planudean Anthology) of the 14th century.[1][2] (From Wikipedia¹⁹)

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata sepulcralia (7052: 002)
“Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”,
Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata sepulcralia Epigram 402, line 7

Ἀλλὰ σὺ, Γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλίνῳ, καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις, ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις, ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδοῦς, ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρω-

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Greek_Anthology

CHAPTER 7. BYZANTINE

τὸς ἰοῦσα δρόσος ἀγγέλλη τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνδοθι κεῖσθαι, λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata demonstrativa (7052: 003) “Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 55, line 3

..... Ὑσμίνην δεδάηκας ἀμετροβίων ἐλεφάντων· Ἰνδοφόρων κρατεροὺς οὐ τρομέεις πολέμους.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata demonstrativa Epigram 76, line 1

Ἀμφιλόχου τοῦ Λάγου Ποντωρέως. Ἦκει καὶ Νείλου προχοᾶς καὶ ἐπ’ ἔσχατον Ἰδὸν τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον αἰεί.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata exhortatoria et supplicatoria (7052: 004) “Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 77, line 19

Ἀπελθε τοίνυν εἰς τόπους τῆς Ἰνδίας, εἷς τ’ Ἀγησύμβων, εἷς τε Βλεμμύων πόλεις, ὅπου λέγουσιν ἀμπέλους μὴ βλαστάνειν· ἐκεῖσε δεῖξον σὴν ἰατρικὴν, σοφέ.

Anthologiae Graecae Appendix, Oracula (7052: 006) “Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 313, line 3

Ἐς δίνας Ἰστροιο διυπετέος ποταμοῖο ἐσβαλέειν κέλομαι δοίους Κυβέλης θεράποντας, θῆρας ὀρειτρεφέας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀήρ ἄνθεα καὶ βοτάνας εὐώδεις· αὐτίκα δ’ ἔσται νίκη καὶ μέγα κῦδος ἅμ’ εἰρήνῃ ἐρατεινῇ.

7.22 Nicetas Choniates

Niketas or Nicetas Choniates (*Νικήτας Χωνιάτης*, ca. 1155 to 1215 or 1216), sometimes called Acominatos, was a Greek historian – like his brother Michael Acominatus, whom he accompanied from their birthplace Chonae to Constantinople. Nicetas wrote a history of the Eastern Roman Empire from 1118 to 1207. (From Wikipedia²⁰)

Nicetas Choniates Hist., Scr. Eccl., Rhet., Historia (= Χρονικὴ διήγησις) (3094: 001) “Nicetae Choniatae historia, pars prior”, Ed. van Dieten, J. Berlin: De Gruyter, 1975; Corpus fontium historiae Byzantinae 11.1. Series Berolinensis. Reign Alex2, page 243, line of page 4

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicetas_Choniates

7.23. PSEUDO-CODINUS

Ἐπεὶ δὲ ἡ κυρία τῆς ἀνόδου ἐνειστήκει, ὅποσοι τῶν ἐν τέλει καὶ ὅσοι τοῦ βήματος τοῦ καλοῦ ἔτρεφον ἔρωτα καὶ ὁ τῆς πόλεως ἅπας δῆμος εἰς τὸ ἱερὸν φροντιστήριον συνδραμόντες λαμπροτάτην ἐκείνῳ συντελοῦσι τὴν πρόοδον μύροις τὰς ἀγυῖας τέγοντες καὶ τοῖς Ἰνδικοῖς ξύλοις καὶ καρυκευτοῖς ἀρώμασι τὸν ἀέρα εὐωδιάζοντες.

7.23 Pseudo-Codinus

Jump to: navigation, search

George Kodinos or Codinus (Greek: Γεώργιος Κωδινός), also Pseudo-Kodinos, kouropalates in the Byzantine court, is the reputed 14th-century author of three extant works in late Byzantine literature.

Their attribution to him is merely a matter of convenience, two of them being anonymous in the manuscripts. Of Kodinos himself nothing is known; it is supposed that he lived towards the end of the 15th century. The works referred to are the following:

Patria (Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως), treating of the history, topography, and monuments of Constantinople. It is divided into five sections: (a) the foundation of the city; (b) its situation, limits and topography; (c) its statues, works of art, and other notable sights; (d) its buildings; (e) and the construction of the Hagia Sophia. It was written in the reign of Basil II (976–1025), revised and rearranged under Alexios I Komnenos (1081–1118), and perhaps copied by Codinus, whose name it bears in some (later) manuscripts. The chief sources are: the *Patria* of Hesychius Illustrius of Miletus, the anonymous *Parastaseis syntomoi chronikai*, and an anonymous account (ἔκφρασις) of St Sophia (ed. Theodor Preger in *Scriptores originum Constantinopolitanarum*, fasc. i, 1901, followed by the *Patria* of Codinus). Procopius, *De Aedificiis* and the poem of Paulus Silentarius on the dedication of St. Sophia should be read in connexion with this subject. *De Officiis* (Τακτικὸν περὶ τῶν οφφικίων του Παλατίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν οφφικίων της Μεγάλης Εκκλησίας), a treatise, written in an unattractive style between 1347 and 1368, of the court and higher ecclesiastical dignities and of the ceremonies proper to different occasions, as they had evolved by the middle Palaiologan period. It should be compared with the earlier *De Ceremoniis* of Constantine Porphyrogenitus and other *Taktika* of the 9th and 10th centuries. A

CHAPTER 7. BYZANTINE

chronological outline of events from the beginning of the world to the taking of Constantinople by the Turks (called Agarenes in the manuscript title). It is of little value.

Complete editions are (by Immanuel Bekker) in the Bonn Corpus scriptorum Hist. Byz. (1839–1843, where, however, some sections of the Patria are omitted), and in JP Migne, *Patrologia graeca civil.*; see also Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897). (From Wikipedia²¹)

Pseudo-Codinus Hist., *De officiis* (= officia palatii Constantinopoleos) (3168: 001) “Pseudo-Kodinos. *Traité des offices*”, Ed. Verpeaux, J. Paris: Centre National de la Recherche Scientifique, 1966; *Le monde byzantin* 1.

Pseudo-Codinus Hist., *De annis ab orbe condito* (3168: 004) “Die byzantinischen Kleinchroniken, vol. 1”, Ed. Schreiner, P. Vienna: Österreichische Akademie der Wissenschaften, 1975; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 12.1. Series Vindobonensis.

Pseudo-Codinus Hist., *Patria Constantinopoleos* Book 2a, section 1, line 7

Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν τῇ Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου συνελθόντων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων καὶ Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης· οἱ καὶ καθεῖλαν Ἀρειον, ὅστις ἦν πρῶτος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας· τὸν γὰρ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ψιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγεν εἶναι· Ἰβηρες δὲ καὶ Ἰνδοὶ τότε ἐχριστιάνισαν.

Pseudo-Codinus Hist., *Patria Constantinopoleos* Book 3, section 89, line 2

(c255, m262) Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἤχθη ἐλέφας μικρὸς ἀπὸ Ἰνδίας καὶ ἐκεῖσε ἔτρεφον αὐτὸν εἰς τὰ οἰκήματα· καὶ ἱππικοῦ γενομένου ἔφερον αὐτόν.

7.24 Chronicon Paschale

Chronicon Paschale (“the Paschal Chronicle, also *Chronicum Alexandrinum* or *Constantinopolitanum*, or *Fasti Siculi*) is the conventional name of a 7th-century Greek Christian chronicle of the world. Its name comes from its system of chronology based on the Christian paschal cycle; its Greek author named it “Epitome of the ages from Adam the first man to the 20th year of the reign of the most August Heraclius.”

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Codinus>

7.24. CHRONICON PASCHALE

The Chronicon Paschale follows earlier chronicles. For the years 600 to 627 the author writes as a contemporary historian – that is, through the last years of emperor Maurice, the reign of Phocas, and the first seventeen years of the reign of Heraclius.

Like many chroniclers, the author of this popular account relates anecdotes, physical descriptions of the chief personages (which at times are careful portraits), extraordinary events such as earthquakes and the appearance of comets, and links Church history with a supposed Biblical chronology. Sempronius Asellio points out the difference in the public appeal and style of composition which distinguished the chroniclers (*Annales*) from the historians (*Historia*) of the Eastern Roman Empire.

The "Chronicon Paschale" is a huge compilation, attempting a chronological list of events from the creation of Adam. The principal manuscript, the 10th-century Codex Vaticanus græcus 1941, is damaged at the beginning and end and stops short at AD 627. The Chronicle proper is preceded by an introduction containing reflections on Christian chronology and on the calculation of the Paschal (Easter) cycle. The so-called 'Byzantine' or 'Roman' era (which continued in use in Greek Orthodox Christianity until the end of Turkish rule as the 'Julian calendar') was adopted in the *Chronicon* as the foundation of chronology; in accordance with which the date of the creation is given as the 21st of March, 5507.

The author identifies himself as a contemporary of the Emperor Heraclius (610–641), and was possibly a cleric attached to the suite of the œcumenical Patriarch Sergius. The work was probably written during the last ten years of the reign of Heraclius.

The chief authorities used were: Sextus Julius Africanus; the consular *Fasti*; the *Chronicle* and *Church History* of Eusebius; John Malalas; the *Acta Martyrum*; the treatise of Epiphanius, bishop of Constantia (the old Salamis) in Cyprus (fl. 4th century), on *Weights and Measures*. (From Wikipedia²²)

Andromachus Poet. Med., Fragmentum (0280: 001) "Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 2", Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1964. Line 133

ἡ ἔτι καὶ σμύρνης καὶ εὐόδμου κόστοιο καὶ κρόκου, ὃν τ' ἄντρον θρέψατο Κωρύκιον, καὶ κασίην Ἰνδὴν τε βάλοις εὐώδεα νάρδον καὶ σχοῖνον νομάδων θαῦμα φέροις

22. http://en.wikipedia.org/wiki/Chronicon_Paschale

CHAPTER 7. BYZANTINE

Ἀράβων καὶ λιβάνου μίσγοιο καὶ ἀγλαΐην στήσαιο ἄμμιγα κυανέῳ κατθέμενος πεπέ-
ρει δικτάμνου τε κλῶνας ἰδὲ χλοεροῦ πρασίοιο καὶ ῥῆον, στοιχὰς δ' οὐκ ἀπάνευθε
μένοι, οὐδέ νυ πετροσέλινον ἰδ' εὐώδης καλαμίνθη δριμύ τε τερμίνθου δάκρυ Λιβυστι-
άδος, θερμὸν ζιγγίβερι κεῦκλωνον πενταπέτηλον· τὰς δοιάς δραχμῶν πάντα φέροι
τριάδας.

7.25 Laonicus Chalcocondyles Hist.

Laonikos Chalkokondyles, Latinized as Laonicus Chalcondyles (Greek: *Λαόνικος Χαλκοκονδύλης*, from *λαός* "people", *νικᾶν* "to be victorious", an ana-
gram of Nikolaos which bears the same meaning; c. 1423 – 1490) was a
Byzantine Greek scholar from Athens. (From Wikipedia²³)

Laonicus Chalcocondyles Hist., *Historiae* (3139: 001) "Laonici Chalcocandylae
historiarum demonstrationes, 2 vols. in 3", Ed. Darkó, E. Budapest: Academia
Litterarum Hungarica, 1:1922; 2.1:1923; 2.2:1927. Volume 1, page 4, line 1

μετὰ δὲ ταῦτα ὕστερον οὐ πολλαῖς γενεαῖς Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, Μακε- δό-
νων βασιλέα Πέρσας ἀφελόμενον τὴν ἡγεμονίαν καὶ Ἰνδοὺς καταστρεψάμενον καὶ
Λιβύης μοῖραν οὐκ ὀλίγην, πρὸς δὲ καὶ Εὐρώπης, τοῖς μεθ' ἑαυτὸν τὴν βασιλείαν
καταλιπεῖν, ἐς ὃ δὴ Ῥωμαίους ἐπὶ τὴν τῆς οἰκουμένης μεγίστην ἀρχὴν ἀφικομένους,
ἰσοτάλαντον ἔχοντας τύχην τῇ ἀρετῇ, ἐπιτρέψαντας Ῥώμην τῷ μεγίστῳ αὐτῶν ἀρ-
χιερεῖ καὶ διαβάοντας ἐς Θράκην, ὑψηγομένου ἐπὶ τάδε τοῦ βασιλέως, καὶ Θράκης
ἐπὶ χώραν, ἥτις ἐς τὴν Ἀσίαν ἐγγυτάτῳ ᾤκηται, Βυζάντιον Ἑλληνίδα πόλιν μητρόπο-
λιν σφῶν ἀποδεικνύοντας, πρὸς Πέρσας, ὑφ' ὧν ἀνήκεστα ἐπεπόν- θεισαν, τὸν ἀγῶνα
ποιεῖσθαι, "Ἑλληνάς τε τὸ ἀπὸ τοῦδε

Ῥω-

Laonicus Chalcocondyles Hist., *Historiae* Volume 1, page 110, line 11

διώρυχα μέντοι ἐπυθόμην ἔγωγε ἀπὸ ταύτης διήκειν καὶ ἐς τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν
ἐκδιδοῖ.

Laonicus Chalcocondyles Hist., *Historiae* Volume 1, page 110, line 14

καὶ ἰχθύας μὲν φέρει αὕτη ἡ θά- λασσα πολλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, φέρει δὲ καὶ
ὄστρεα μαργαρί- τας ἔχοντα, ἥπερ δὴ καὶ ἡ Ἰνδικὴ θάλασσα.

Laonicus Chalcocondyles Hist., *Historiae* Volume 1, page 120, line 20

ἔστι δὲ τοῦτο τὸ γένος ἄλκιμόν τε τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πολεμικώτατον, καὶ σὺν
τούτοις λέγεται Τεμήρης τὴν ἡγεμονίαν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραλαβεῖν, πλὴν Ἰνδῶν.

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Laonicus_Chalcocondyles

7.25. LAONICUS CHALCOCONDYLES HIST.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 124, line 19

ἔστι μέντοι, ἧ πυνθάνομαι, καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν Κασπίαν θάλασσαν καὶ τοὺς Μασσα-
γέτας ἔθνος Ἰνδικὸν ἐς ταύτην τετραμμένον τὴν θρησκείαν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 135, line 4

ὁ γάρ τοι τῆς Χαταΐης βασιλεὺς τῶν ἐννέα καλούμενος, οὗτος δ' ἂν καὶ ὁ τῆς
Ἰνδίας βασιλεὺς, διαβάς τὸν Ἀράξην τὴν τε χώραν ἐπέ- δραμε τοῦ Τεμήρεω, καὶ ἀν-
δράποδα ὡς πλεῖστα ἀπάγων ὥχετο αὐθις ἐπ' οἴκου ἀποχωρῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 139, line 20

καὶ τοὺς Τριβαλλοὺς αὐτοῦ δορυφόρους, ἐς μυρίους μάλιστά που γενομένους τού-
τους, ἐφ' οἷς δὲ μέγα ἐφρόνει ὡς, ὅποι παρα- τυγχάνοιεν, ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων,
καὶ προθέμενος ὡς Ἀλέ- ξανδρος ὁ Φιλίππου τοὺς Μακεδόνας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ
ἐς τὴν Ἀσίαν διαβάς, Δαρεῖον αἰτιασάμενος τῆς ἐς τοὺς Ἑλλήνας Ξέρξεω ἐλάσεως,
τῷ ἑαυτοῦ ἐλάσσονι δὴ στρατῷ ἐπιὼν κατε- στρέψατο, καὶ τὴν Ἀσίαν ὑφ' αὐτῷ ἐποιή-
σατο, ἔστε ἐπὶ Ὑφασιν τῆς Ἀσίας ἐληλάκει· ἐπίστευε δὲ καὶ αὐτὸς τῷ ἑαυτοῦ στρατεύ-
ματι ἐπιὼν καθαιρήσειν ταχὺ πάνυ τὴν Τεμήρεω βασιλείαν καὶ ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 151, line 15

Οὕτω μὲν οὖν ἦρει Τεμήρης τὰς πόλεις· ὡς δὲ ἤδη ἔαρ ὑπέφαινε, ἀφίκετο παρ'
αὐτὸν ἀγγελία, ὡς τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως πρεσβεία ἀφικομένη ἐπὶ Χεσίην μεγάλη χειρὶ
δεινὰ τε τὴν πόλιν ἐργάσαιτο, καὶ ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς παριῶν τοῦ βασιλέως τὸν τε
φόρον λαβὼν οἴχοιτο, καὶ ἀπειλοίῃ, ὡς οὐκέτι ἐμμένοι ταῖς σπονδαῖς ὁ Ἰνδῶν βασι-
λεύς.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 151, line 20

ταῦτα ὡς ἐπύθετο, περιδεὴς γενό- μενος, μὴ ἐπειδὴ ἀφίκοιτο ἡ πρεσβεία παρὰ βα-
σιλέα τῶν Ἰνδῶν, ἐπιὼν καταστρέφοιτο τὴν ἑαυτοῦ χώραν, σχόντος αὐτοῦ ἀμφὶ τοὺς
ἐπήλυδας πολέμους, καὶ ἅμα ἐσῆει αὐτὸν καὶ τὰ ἀνθρώ- πεια ἐν οὐδενὶ ἐστηκότα
ἀσφαλεῖ, καὶ δεινὰ ποιησάμενος τοὺς Ἰνδοὺς πρέσβεις ἐξυβρίσαι ἐς αὐτὸν οὕτως ἀν-
αίδην, ἤλαυνεν, ὡς εἶχε τάχιστα, ἐπὶ Χεσίης, τὸν τε Παιαζήτην ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ
τὸν παῖδα αὐτοῦ.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 152, line 15

Ὁ δὲ Ἰνδῶν βασιλεὺς οὗτος ἐστὶν ὁ τῶν ἐννέα βασιλέων τοῦνομα ἔχων, Τζαχατάης
βασιλεὺς.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 152, line 20

Σίνης τε βασιλεύει καὶ Ἰνδίας [καὶ] ξυμπάσης, καὶ διήκει αὐτῷ ἡ χώρα ἐπὶ Τα-
προβάνην νῆσον, ἐς Ἰνδικὴν θάλασσαν, ἐς ἣν οἱ μέγιστοι τῆς Ἰνδίας χώρας ποταμοὶ
ἐκκιδούσιν, ὃ τε Γάγγης, Ἰνδός, Ἀκεσίνης, Ὑδάσπης, Ὑδραώτης, Ὑφασις, μέγιστοι δὲ
οὗτοι ὄντες τῆς χώρας.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 2

CHAPTER 7. BYZANTINE

φέρει δὲ ἡ Ἰνδικὴ χώρα ἀγαθὰ μὲν πολλὰ καὶ ὄλβον πολύν, καὶ ὁ τε βασιλεὺς
ξυμπάσης τῆς χώρας ὑπ' αὐτὸν γενομένης.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 5

ὀρμώμενος δὲ οὗτος ἀπὸ τῆς ὑπὲρ Γάγγην χώρας καὶ τῆς παραλίου Ἰνδικῆς καὶ Τα-
προβάνης, ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν βασιλέα Χαταΐης, τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Γάγγου καὶ Ἰνδοῦ,
καὶ καταστρεψάμενον τὴν ταύτην χώραν τὰ βασίλεια ἐν ταύτῃ δὴ τῇ πόλει ποιήσα-
σθαι· ξυμβῆναι δὲ τότε γενέσθαι ὑφ' ἐνὶ βασιλεῖ ξύμπασαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 19

φέρει δὲ ἡ Ἰνδική, ὡς λέγουσι, τοσοῦτον τὸ μέγεθος, ὥστε ἀπ' αὐτοῦ ναυπηγεῖσθαι
πλοῖα μεδίμνων τεσσαράκοντα Ἑλληνικῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 4

γένος μέντοι ἰσχυρότατον γενόμενον τὸ παλαιὸν τοὺς τε Περσῶν βασιλεῖς καὶ
Ἀσσυρίων, ἡγουμένους τῆς Ἀσίας, θεραπεύειν μὲν τοὺς Ἰνδῶν βασιλεῖς, ἐπεὶ τε Σεμί-
ραμις καὶ Κῦρος ὁ τοῦ Καμβύσου τὸν Ἀράξην διαβάντες με- γάλῳ τῷ πολέμῳ ἐχρή-
σαντο.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 7

ἡ τε γὰρ Σεμίραμις τῶν Ἀσσυρίων βασίλισσα ἐπὶ τῶν Ἰνδῶν βασιλέα ἐλαύνουσα
μεγάλῃ παρασκευῇ, ἐπεὶ τε τὸν ποταμὸν διέβη, ἐπεπράγει τε χαλεπώτατα καὶ αὐτοῦ
ταύτῃ ἐτελεύτησε.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 20

βασιλεὺς δὲ Τεμήρης ὡς ἐγένετο ἐς τὰ βασίλεια τὰ ἑαυτοῦ, τά τε ἐν τῇ ἀρχῇ αὐ-
τοῦ καθίστη, ἣ ἐδόκει κάλλιστα ἔχειν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν Ἰνδῶν βασιλέα διενεχθεὶς
ἐπολέμει.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 156, line 3

πρὸς τοῦτον Μπαῖμπούρης τῶν ἐννέα βασιλέων ἐπιγαμίαν ποιησάμενος καὶ ἐπι-
τραφθεὶς ἔσχε τὴν βασιλείαν· καὶ τὰ Σαμαρχάνδης πράγματα κατασχών, καὶ Ἰνδῶν
συμμαχίαν ἐπαγόμενος, πρὸς τε τὸν Τζοκίην Παῖαγγούρεω ἐπολέμει παῖδα.

7.26 Etymologicum Gudianum

The Etymologicum Genuinum (standard abbreviation E Gen) is the conven-
tional modern title given to a lexical encyclopedia compiled at Constantino-
ple in the mid ninth century. The anonymous compiler drew on the
works of numerous earlier lexicographers and scholiasts, both ancient and
recent, including Aelius Herodianus, Georgius Choeroboscus, Saint Method-
ius, Orion of Thebes, Oros of Alexandria and Theognostus the Grammar-

7.26. ETYMOLOGICUM GUDIANUM

ian.[1] The Etymologicum Genuinum was possibly a product of the intellectual circle around Photius. It was an important source for the subsequent Byzantine lexicographical tradition, including the Etymologicum Magnum, Etymologicum Gudianum and Etymologicum Symeonis.[2]

Modern scholarship discovered the Etymologicum Genuinum only in the nineteenth century. It is preserved in two tenth-century manuscripts, codex Vaticanus graecus 1818 (= A) and codex Laurentianus Sancti Marci 304 (= B; AD 994). Neither contains the earliest recension nor the complete text, but rather two different abridgements. The manuscript evidence and citations in later works suggest that the original title was simply τὸ Ἑτυμολογικόν and later τὸ μέγα Ἑτυμολογικόν. Its modern name was coined in 1897 by Richard Reitzenstein, who was the first to edit a sample section.[3] The Etymologicum Genuinum remains for the most part unpublished except for specimen glosses.[4] Two editions are in long-term preparation, one begun by Ada Adler and continued by Klaus Alpers,[5] the other by François Lasserre and Nikolaos Livadaras.[6] The latter edition is published under the title Etymologicum Magnum Genuinum, but this designation is not widely used and is a potential source of confusion with the twelfth-century lexical compendium conventionally titled the Etymologicum Magnum.[7] (From Wikipedia²⁴)

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ἁάλιον – ζειαί) (4098: 001)
“Etymologicum Gudianum, fasc. 1 & 2”, Ed. de Stefani, A. Leipzig: Teubner, 1:1909;
2:1920, Repr. 1965. Alphabetic entry alpha, page 196, line 10

τὸ δὲ <ινδην> .

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ζειδωρος – ὦμαι) (4098: 002)
“Etymologicum Graecae linguae Gudianum et alia grammaticorum scripta e codicibus
manuscriptis nunc primum edita”, Ed. Sturz, F.W. Leipzig: Weigel, 1818, Repr. 1973.

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ζειδωρος – ὦμαι)

Etymologicum Gudianum, Additamenta in Etymologicum Gudianum (ἁάλιον –
ζειαί) (e codd. Vat. Barber. gr. 70 [olim Barber. I 70] + Paris. suppl. gr. 172) (4098: 003)
“Etymologicum Gudianum, fasc. 1 & 2”, Ed. de Stefani, A. Leipzig: Teubner, 1:1909;
2:1920, Repr. 1965. Alphabetic entry delta, page 348, line 20

ἔνιοι δὲ αὐτὸν Δεύνυσον ὀνομάζεσθαι φασιν, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ γὰρ
τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεύς.

24. http://en.wikipedia.org/wiki/Etymologicum_Genuinum

CHAPTER 7. BYZANTINE

Etymologicum Gudianum, Additamenta in Etymologicum Gudianum (ἀόλιον – ζειαί) (e codd. Vat. Barber. gr. 70 [olim Barber. I 70] + Pari Alphabetic entry epsilon, page 519, line 16

οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς· παρὰ τὸ Ἑρεβος· μέλανες γάρ.

7.27 Nikephoros Bryennios

Byzantine general, statesman and historian, was born at Orestias (Orestia, Adrianople) in the theme of Macedonia

At the suggestion of his mother-in-law he wrote a history ("Materials for a History", Greek: Ὑλὴ Ἱστορίας or Ὑλὴ Ἱστοριῶν) of the period from 1057 to 1081, from the victory of Isaac I Komnenos over Michael VI to the de-thronement of Nikephoros III Botaneiates by Alexios I. The work has been described as a family chronicle rather than a history, the object of which was the glorification of the house of Komnenos. Part of the introduction is probably a later addition.

In addition to information derived from older contemporaries (such as his father and father-in-law) Bryennios made use of the works of Michael Psellos, John Skylitzes and Michael Attaleiates. As might be expected, his views are biased by personal considerations and his intimacy with the royal family, which at the same time, however, afforded him unusual facilities for obtaining material. His model was Xenophon, whom he has imitated with a tolerable measure of success; he abstains from an excessive use of simile and metaphor, and his style is concise and simple. (From Wikipedia²⁵)

Nicephorus Bryennius Hist., Historiae (3088: 002) "Nicéphore Bryennios. Histoire", Ed. Gautier, P. Brussels: Byzantion, 1975; Corpus fontium historiae Byzantinae 9. Series Bruxellensis. Book 1, section 7, line 24

ἐπικρατείας μὴ μόνον Περσίδος καὶ Μηδίας καὶ Βαβυλῶνος καὶ Ἀσσυρίων κυριεύουσης, ἀλλ' ἤδη καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ μέρους οὐκ ἐλαχίστου τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ περ ἀλλήλων καταστασιάσαντες οἱ ἐξ Ἄγαρ τὴν μεγίστην ἀρχὴν εἰς πολλὰς ἐμερίσαντο, ἄλλος ἄλλης κατάρχων, καὶ εἰς ἐμφυλίου πολέμου τὸ ἔθνος ἐχώρησεν, ἀρχηγὸς Περσίδος καὶ Χωρασμίων καὶ Ἀβριτανῶν καὶ Μηδίας ὑπάρχων τότε Μουχούμης ὁ τοῦ Ἰμβραήλ κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ πολεμῶν

25. http://en.wikipedia.org/wiki/Nikephoros_Bryennios_the_Younger.

7.28. PSEUDO–SPHRANTZES

Ἰνδοῖς καὶ Βαβυλωνίοις, ἐπειδὴ πρὸς τὸ κατόπιν ἑώρα χωροῦντα ἑαυτῷ τὰ πράγματα, ἔγνω δεῖν πρὸς τὸν Οὐννων δια- πρεσβεύσασθαι ἄρχοντα καὶ ξυμμαχίαν ἐκεῖθεν αἰ- τήσασθαι.

Nicephorus Bryennius Hist., Historiae Book 1, section 7, line 38

Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἔσπευσε καὶ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας Ἰνδοὺς μετὰ τῶν ξυμμά- χων διαγωνίσασθαι.

7.28 Pseudo–Sphrantzes

“” (From Wikipedia²⁶)

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) (3176: 001) “Georgios Sphrantzes. Memorii 1401–1477”, Ed. Grecu, V. Bucharest: Academie Republicii Socialiste România, 1966; Scriptores Byzantini 5.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 2

Ὁ δὲ κύριος αὐτοῦ ἔμπο- ρος ὢν καὶ μετὰ ἐτέρων πολλῶν ἐμπόρων θέλοντες ἐλθεῖν κατὰ τὰ τῶν Ἰνδῶν μέρη ποιῆσαι τὴν αὐτῶν νενομισμένην ἐμπορίαν καὶ περιπατοῦν- τες ἡμέρας οὐκ ὀλίγας, ἦγ- γισαν ἔνδον τῆς τῶν Ἰνδῶν χώρας.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 12

Ἐκεῖ δὲ καὶ τὰ μεγάλα Ἰνδικὰ γίνονται κάρυα καὶ δυσπόριστα ἡμῖν καὶ πάνυ ἐπι- θυμητὰ ἀρώματα καὶ ὁ μαγνήτης λίθος.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 34

Καὶ ἐνεθυμήθη, ἵνα ἐν τῇ πατρίδι ἐπανεέλθῃ· καὶ τινι τῶν ἐντοπίων τὴν γνώμην αὐτοῦ εἰπὼν, παρέλαβεν αὐτὸν καὶ ἦγα- γεν ἐν τόπῳ τινί, ἔνθα ἐκ τῶν ἔξωθεν Ἰνδῶν ἀκάτια ἐρχόμενα καὶ φόρτον ποιοῦντα ἀρωμάτων ἦν.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 498, line 11

Ὁ δὲ ἕτερος Λουκᾶς, Ἑλληνικῶς δέ· καὶ ἐδόθη εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Περσίαν καὶ Ἰνδίαν καὶ Ἀραβίαν.

7.29 *Encomium Heraclii ducis*

“” (From Wikipedia²⁷)

26.

27.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Epica Adespota (GDRK), Encomium Heraclii ducis (PSI 3.253) (1816: 015) “Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 1, 2nd edn.”, Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1963. Line 50

τῷ δὲ μέλας βοέοιο φ[ερῶ]νυμ[ος] πορφυρέ<ε>ι κ[.....] ο...ω[] Ἰνδῶν
ἡλ[ιβάτων] κυαν.[] []λ...α...εὐ μαστιγ..[] []νε.....βασιληῖο[] [] []ε...των κλ.[] []
[ο]ὔτος ἀνὴρ με[] []μιν..αδιην[]

7.30 Joannes VI Cantacuzenus

John VI Kantakouzenos or Cantacuzenus (Greek: Ἰωάννης ΣΤ΄ Καντακουζηνός, Iōannēs VI Kantakouzēnos) (c. 1292 – 15 June 1383) was the Byzantine emperor from 1347 to 1354.

His History in four books deals with the years 1320–1356. An apologia for his own actions, it needs to be read with caution; fortunately it can be supplemented and corrected by the work of a contemporary, Nikephoros Gregoras. It possesses the merit of being well arranged and homogenous, the incidents being grouped round the chief actor in the person of the author, but the information is defective on matters with which he is not directly concerned. Kantakouzenos also wrote a defence of Hesychasm, a Greek mystical doctrine. (From Wikipedia²⁸)

Joannes VI Cantacuzenus, *Historiae* (3169: 001) “Ioannis Cantacuzeni eximperatoris historiarum libri iv, 3 vols.”, Ed. Schopen, L. Bonn: Weber, 1:1828; 2:1831; 3:1832; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*.

Joannes VI Cantacuzenus, *Historiae* Volume 2, page 331, line 17

βασιλεὺς δὲ ἐπεὶ γένοιτο μακρὰν Φερῶν, συνιδὼν ὡς ἡ ἐπομένη στρατιὰ τῶν Τριβαλῶν ὄχλος μόνον ἀνόνητός εἰσι, (τοὺς ἀρίστους γὰρ αὐτῶν ἀπολεξάμενος πρότερον ὁ Κράλης, φρουρὰν κατέλιπε ταῖς πόλεσιν, ἃς Χρέλη ἔ- χοντος μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἔλαβεν αὐτὸς,) ἄλλως τε καὶ τῶν ὑπολειφθέντων χρονίῳ τε στρατείᾳ τεταλαιπω- ρηκότων, (ἦσαν γὰρ πλέον ἢ δυοὶ πρότερον μηνὶ Κράλῃ ἐπόμενοι στρατευομένων,) ἄλλως τε καὶ δέει ἀσχέτῳ κατε- χομένων καὶ νομιζόντων, οὐκ εἰς Θράκην, ἀλλ’ εἰς Πάρ- θους ἢ Ἰνδοὺς στρατεύεσθαι, ὅθεν οὐκ ἐξέσται μηχανῇ οὐ- δεμιᾶ οἴκαδε ἐπανελθεῖν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἵππους πολεμι- στηρίους καὶ ὅπλα καὶ εἴ τι ἐπεφέροντο

28. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Cantacuzene

7.31. CONSTANTINUS MANASSES

χρήσιμον πρὸς τὸν πόλεμον, οἴκαδε ἀποπεμπόντων, ἵνα ταῦτα γοῦν τοῖς παισὶν ὑπο-
λειφθεῖη, ὥς ἐκείνων ἀπολουμένων πάντως· ταῦτα δὴ συνορῶν ὁ βασιλεὺς καὶ βου-
λόμενος εἰς Διδυμότειχον μὴ οὐ- τως ἀφικέσθαι ἀσθενῆς, ὥσθ' ὑπὸ Βυζαντίων καὶ
αὐτὸς πο- λιορκεῖσθαι, (οὐτ' αὐτῷ γὰρ οὔτε τοῖς συνοῦσι τοῦτο μάλι- στα συνοίσειν,) ἐ-
σκέψατο εἰς Κράλην ἀναστρέφειν καὶ στρα- τιὰν ἀξιόχρεων αἰτεῖν, ὥστε εἰς Διδυμό-
τειχον φοβερὸν τοῖς

7.31 Constantinus Manasses

Constantine Manasses (Greek: Κωνσταντῖνος Μανασσῆς; c. 1130 - c. 1187) was a Byzantine chronicler who flourished in the 12th century during the reign of Manuel I Komnenos (1143-1180). He was the author of a chronicle or historical synopsis of events from the creation of the world to the end of the reign of Nikephoros Botaneiates (1081), sponsored by Irene Komnene, the emperor's sister-in-law. It consists of about 7000 lines in the so-called political verse. It obtained great popularity and appeared in a free prose translation; it was also translated into Bulgarian and Roman Slavic in the 14th century and enjoyed a great popularity. (From Wikipedia²⁹)

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum (3074: 001)
“Constantini Manassis breviarium historiae metricum”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1837; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Line 924

Οὗτος Περσῶν ἐκράτησεν, οὗτος Ἰνδῶν κατῆρξε, τούτῳ καθυπετάγησαν Συρία καὶ Φοινίκη καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πάσης γῆς χωράρχαι καὶ σατράπαι ἀπ' ἄκρων τῶν ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν ἐσχάτων.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1367

τὸν οὖν Ταντάνην τῶν Ἰνδῶν Πρίαμος ἰκετεύει, καὶ μετὰ πλήθους στέλλεται Μέ-
μνων ἀπειραρίθμου.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1369

ὁ δὲ στρατὸς ἦσαν Ἰνδοὶ πάντες μελανοχρῶτες· οὕσπερ ἰδόντες Ἕλληνες ἐν ἄλ-
λοκότῳ θέα, καὶ δειλιάσαντες αὐτῶν μορφήν καὶ πανοπλίαν, καὶ ζῶα περιτρέσαντες
ἄπερ Ἰνδία τρέφει, νύκτωρ φυγεῖν ἐσκέπτοντο καὶ προλιπεῖν τὴν Τροίαν.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1375

ἀλλ' ὅμως ἀντετάξαντο πρὸς τοὺς κελαινοχρῶτας, καὶ τῶν Ἰνδῶν τοῖς αἵμασιν
ἠρύθρωσαν ἀρούρας, καὶ τοῦ Σκαμάνδρου τὰς ῥοὰς ἐφοίνιζαν τοῖς λύθροις.

29. http://en.wikipedia.org/wiki/Constantinus_Manasses

CHAPTER 7. BYZANTINE

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 2931

ὁ Βασιλίσκος γὰρ πολλῶν φαρμακευθεὶς χρυσίῳ ἔβλεψε πρῶτος εἰς φυγὴν κατὰ τὰς ὑποσχέσεις, κἀντεῦθεν ἀνετράπησαν τὰ πράγματα Ῥωμαίοις, καὶ τὸν Ἰνδοὺς φοβήσαντα καὶ τοὺς ἐν Βρεττανίᾳ καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαν γῆν στόλον τὸν φρικαλέον μόνη χρυσίου στιλβηδὼν ἴσχυσεν ἀφανίσαι ἄνευ χειρῶν, ἄνευ βελῶν, ἄτερ ὀπλοφορίας.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 3129

φιλίαν γάρ τοι καθάραν καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πρὸς τὸν Ἰνδέρικον πλουτῶν τῶν Οὐανδήλων ῥῆγα, καὶ γράμματα δεξάμενος ὡς ὁ σκαιὸς Γελίμερ ἐπανασταίη κατ' αὐτοῦ καὶ κατακλείσας ἔχοι αὐτόν τε τὸν Ἰνδέρικον καὶ γαμετὴν καὶ τέκνα, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφέλοιτο σύμπασαν Ἰνδερίχου, ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεὺς, πληγείς τε τὴν καρδίαν καὶ μέγα παθηνάμενος ὑπὲρ τοῦ δυσπραγοῦντος, στόλον κατὰ Γελίμερος μυριάνδρον ἐκπέμπει, στολάρχην δὲ καθίστησι καὶ στρατηγὸν τῆς μάχης τὸν μέγαν Βελισάριον, τὴν τῶν Ῥωμαίων χεῖρα,

7.32 Michael Glycas

Michael Glycas or Glykas (Greek: Μιχαὴλ Γλυκάς; 12th century) was a Byzantine historian, theologian, mathematician, astronomer and poet. He was probably from Corfu and lived in Constantinople (now Istanbul).

His chief work is his Chronicle of events from the creation of the world to the death of Alexius I Comnenus (1118). It is extremely brief and written in a popular style, much space is devoted to theological and scientific matters. Glycas was also the author of a theological treatise and a number of letters on theological questions.

A poem of some 15-syllable verses, written in 1158/1159 during his imprisonment on a charge of slandering a neighbor and containing an appeal to the emperor Manuel I, is extant, and is commonly regarded as the first dated work of Modern Greek literature, since it contains several vernacular proverbs. The exact nature of his offence is not known, but his punishment was to be blinded. (From Wikipedia³⁰)

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales (3047: 001) "Michaelis Glycae annales", Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1836; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 27, line 13

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Glycas

7.32. MICHAEL GLYCAS

ὁ μὲν οὖν Θεοδώρητός φησιν ὅτι καλῶς εἶπε καὶ συναγωγὴν καὶ συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὑδάτων· τὰ γὰρ πε- λάγη κατὰ τὴν ἔξω ἐπιφάνειαν διηρημένα δοκοῦσιν (ἄλλο γὰρ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος καὶ ἄλλο τὸ Ὑρκανικόν), κάτωθεν δὲ συν- ἡρμοσται διὰ τινων ὑπογείων πόρων.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 82, line 7

λέγεται γὰρ ὅτι γενόμενος ἔγκυος ὁ γῆψ πορεύεται εἰς τὴν Ἰνδικήν, καὶ λαβὼν λίθον τὸ καλούμενον εὐτόκιον ἐπά- νω αὐτοῦ κάθηται συνεχόμενος ὡδίσι, καὶ οὕτως ἀποτίκτει.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 100, line 7

διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέληνον νύκτα φασίν, ὅπηνίκα διαπορθμεύουσι τουτὶ δι' ὑδάτων τὸ ζῶον.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 100, line 11

τὸν γὰρ Ἰνδὸν ποταμὸν ἔστιν ὅτε δια- περαιούμενοι οὐχ ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχε τὴν ἐκεῖσε ποιοῦνται διάβασιν, ἀλλ' ὁ μικρότατος πάντων τῆς περαιώσεως πρῶτος ἀπάρ- χεται, μετὰ τοῦτον ὁ μείζων αὐτοῦ, ἔπειτα καὶ ὁ ἀμφο- τέρων ἐπέκεινα.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 105, line 2

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι γεννήτορες τοῦ ἀρώματος μόσχου οἱ ἐν Ἰνδίᾳ νεμόμενοι ἔλαφοι.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 236, line 15

ἀλ- λά καὶ συναγόμενα ὀρῶντες τὰ θηρία πάντα, καθά φησιν ὁ θεῖος Ἐφραίμ, ἐλέφαντας μὲν ἀπὸ Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος ἐρχόμενα, λέοντας καὶ παρδάλεις μετὰ προ- βάτων καὶ αἰ- γῶν μιγάδας, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ ἄνευ τινὸς διώκοντος ἐρχό- μενα καὶ κύκλῳ τῆς κιβωτοῦ ἀυλιζόμενα, οὐδαμῶς κατε- νύγησαν.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 269, line 2

Οὗτος μὲν οὖν Ἀλέξανδρος καὶ μέχρι τῶν ἐνδοτάτων Ἰνδῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὠκε- ἀνοῦ καὶ τῆς μεγίστης νήσου τῶν Βραχμάνων φθάσας, ὧν καὶ τὸν θαυμάσιον βίον θαυμάσας καὶ τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειάν τε καὶ λατρείαν ἐξεπλάγη, ἐν ᾧ τό- πῳ καὶ στή- λην στήσας ὑπέγραψεν “ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἐφθασα μέχρι τούτου.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 269, line 17

καὶ οἱ μὲν ἄνδρες εἰς ποταμὸν παροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἐντεῦθεν εἰσι τοῦ ποταμοῦ Γάγγου τοῦ παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 318, line 3

τούτων οὖν ἕνεκεν ὁ παρὰ τῷ βασιλεῖ μέγι- στος Ἀμμάν λυπηθεὶς ἔπεισε τὸν βασι- λέα κατὰ Ἰουδαίων ἐπεξελθεῖν, καὶ γράμματα στείλαι τοῖς τῶν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χωρῶν ἄρχουσιν, ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Αἰθιοπίας, τοὺς ὅπουδῃ ποτε παρευρισκομένους Ἰουδαί- ους τελείως κατασφάττειν κατὰ τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ δωδεκάτου μηνός.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 501, line 17

CHAPTER 7. BYZANTINE

μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς ἐξ Ἰνδίας ἐλθόντες τὴν γένεσιν αὐτῆς διηγήσαντο, καὶ ὑπὶ-
σχνοῦντο κομίσαι τὸν τῶν σκωλήκων ἐκείνων γόνον, ὥς ὄντα καὶ πάνυ σμικρά, δεῖξαι
τε Ῥωμαίοις ὅπως ἐκεῖνα ζωογονοῦνται θαλπόμενα καὶ εἰς σκώληκας μεταβάλλονται,
καὶ ὅπως δημιουργοῦσι τὴν με- τάξιν.

7.33 Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni

“” (From Wikipedia³¹)

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni
(ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) (4303: 004) “Λεξικά τῶν ἐπῶν Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου μετὰ γενικῆς θεωρήσεως τῆς πατερικῆς λεξικογραφίας”, Ed. Kalamakis,
D. Athens: Papadakis, 1992. Alphabetic letter iota, lemma 38, line 1

<ικέσσιν>· <ικέτην <ικμαλέω τε>· καὶ διῦγρω, ἰδρωτοποιῶ <ἴκωμαι>· παραγένω-
μαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμενῆς> γένειο <ἴλαος>· εὐμενῆς <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυ-
όεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυ-
μητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶ-
δωλα, ἀπεικάσματα <ἴζεται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιού-
μενον <ἰόντι>· πορευομένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <ἰρεί-
αις> (nusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ ἰριδι ἐοικυῖαις

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni
(ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) Alphabetic letter iota, lemma 39, line 1

<ικμαλέω τε>· καὶ διῦγρω, ἰδρωτοποιῶ <ἴκωμαι>· παραγένωμαι <ἴλαος <εἴης>>·
<εὐμενῆς> γένειο <ἴλαος>· εὐμενῆς <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόεντι>· καὶ πηλώδει
<ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἴνδαλμα>·
ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικάσματα <ἴζε-
ται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιούμενον <ἰόντι>· πορευο-
μένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <ἰρείαις> (nusquam)· ταῖς δι-
αφόροις τῇ ἰριδι ἐοικυῖαις <ἰρι (ἰριν)>· ἡ ἰριδι ἐοικυῖα· ἐστὶ δὲ ὡς τόξον ἐν οὐρανῷ

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni
(ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) Alphabetic letter iota, lemma 39, line 1

<ἴκωμαι>· παραγένωμαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμενῆς> γένειο <ἴλαος>· εὐμενῆς
<ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπι-
θυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς
Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικάσματα <ἴζεται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδί-
σωμεν <ἰόντα>· περαιούμενον <ἰόντι>· πορευομένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>·

31.

7.33. LEXICA IN OPERA GREGORII NAZIANZENI

συντρεχούσης <†ιρείαις> (nusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ ἱριδι εἰκνύαις <†ιρι (ἱριν)>·
†ο ἱριδι εἰκνύια· ἐστὶ δὲ ὡς τόξον ἐν οὐρανῷ

Chapter 8

Unsorted entries

Vitae Dionysii Periegetae, Vita Dionysii (4173: 001) “Antimachos in der Vita Chisiana des Dionysios Periegetes”, Ed. Kassel, R. Basel: Seminar für klassische Philologie, 1985; Catalepton. Festschrift für Bernhard Wyss. Line 38

Ἀλέξανδρος μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἰὼν καὶ τοὺς Ἴνδους ἔγνω τὸν ἑῷον Ὠκεανόν, Ἀντίοχοί τε καὶ Πτολομαῖοι περιύοντες οὐκ ὀλίγην ἱστορήσαν γῆν.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum (4361: 008) “Albumasaris de revolutionibus nativitatum”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1968. Page 2, line 12

καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ κοινωνοῦντος αὐτῷ β' Περὶ ὧν σημαίνουσιν οἱ τε ἀγαθοποιοὶ ἐπιμερίζοντες καὶ οἱ κακοποιοὶ καὶ οἱ κοινωνοῦντες κατὰ τε ὅριον καὶ κατὰ τὰς ἀκτῖνας γ' Καὶ περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἕτερον δ' Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀστέρων ὅτε ὁ μὲν εἰς αὐτῶν ἐπιμερίζει, ὁ δὲ κοινωνεῖ αὐτῷ ε' Περὶ τῆς σημασίας τοῦ χρονοκράτορος καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος <καὶ> τοῦ ὠροσκόπου ς' Περὶ ὧν εἶπον οἱ Ἴνδοι περὶ τοῦ νουπεῦχρες καὶ περὶ ὧν σημαίνει ἀγαθῶν καὶ κακῶν Τμῆμα τέταρτον περιέχον λόγους <ζ> α' Περὶ τῆς περιόδου τῶν <ζ> ἀστέρων τῆς λεγομένης φαρταρίας β' Καὶ περὶ τοῦ Ἀναβιβάζοντος καὶ Καταβιβάζοντος Τμῆμα πέμπτον περιέχον λόγους <η> α' Περὶ τῆς ἀποκατα<στά>σεως τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς τῶν χρόνων ἐναλλαγαῖς εἰς τοὺς ἰδίους τόπους καὶ τῆς εἰς ἀλλήλους αὐτῶν ἐπεμβάσεως

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 12, line 8

Περὶ ὧν συμβάλλεται πρὸς διά- γνωσιν τῶν διαθέσεων ἢ τῶν ἐτῶν ἐναλλαγὴ ἥτοι περὶ τῆς ὠφελείας τῆς ἀπὸ τῶν ἐναλλαγῶν τῶν ἐτῶν

Ἡ μὲν ἀρετὴ τῆς διαγνώσεως κατὰ τοὺς ἀνθρώπους πραγμάτων καὶ διαθέσεων ἀπὸ τῆς τῶν ἐτῶν ἐναλλαγῆς πρόδηλος· ἅπαντα γὰρ τὰ ἔθνη, οἱ τε Βαβυλώνιοι καὶ Πέρσαι καὶ Ἴνδοι καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ τούτων βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται οὐ πρότερον ἐπεχείρουν τινὶ πράγματι ἐν τινὶ <ἔτει> πρὶν ἢ ἰδεῖν τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου τοῦ γε- νεθλίου αὐτῶν.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 12t

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Περὶ τῶν λεγομένων νουπαχρατῶν καὶ τῶν κυρίων αὐτῶν καὶ τοῦ περιπάτου αὐτῶν καὶ τῆς τρίτης διαιρέσεως αὐτῶν, καὶ περὶ δια- γνώσεως παντὸς ἐπιμερίζοντος καὶ τῆς σημασίας αὐτοῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ συνεπιμερίζοντος αὐτῷ ἢ κατὰ σῶμα ἢ κατὰ ἀκτῖνα καθὼς οἱ Ἴνδοι ἐξέθεντο.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 15

Τῷ μὲν ἐπιμερισμῷ ᾧ προείπομεν ἑναγχος χρῶνται οἱ τε Βαβυλώνιοι καὶ οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι· οἱ μέντοι Ἴνδοι καὶ οἱ γειτνιαζόντες αὐτοῖς, ἰδόντες ἐν ἐνὶ ἐπιμερισμῷ διάφορα πάθη τοῖς ἀνθρώποις ἐπισυμβαίνον- τα, οὐκ ἐποίησαν τὸν ἐπιμερισμὸν κατὰ τὰ ὅρια ὡς οἱ λοι- ποί, ἀλλ' ἐποίησαν τοῦτον κατὰ τὰ νουπάχρατες ὡς ἂν ἀκριβέστε- ρον προβαίνωσι τὰ ἀποτελέσματα.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 171, line 3

Τὸ δὲ τοιοῦτον ὄνομα τῇ Ἰνδῶν διαλέκτῳ ἐρμηνεύεται τὸ ἑννατον, καὶ ἔστι διακο- σίων λεπτῶν ἥτοι τριῶν μοιρῶν καὶ τρίτου μοίρας ὀρθῆς· ἔσται οὖν ἐν ἐκάστῳ ζῳδίῳ ἐννέα ἑννατα, ὧν ἕκαστον ἔχει ἴδιον ἐπικρατήτορα.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 172, line 22

Τὸν δὲ περίπατον τῶν τοιούτων ἐννάτων ἐν τε τοῖς γενεθλίοις καὶ ἐν ἑτέροις καὶ τὴν διαίρεσιν αὐτῶν τὴν εἰς τὰ τρίτα ὡς ἐν μυστηρίῳ κατεῖχον οἱ Ἴνδοι, μὴ ἀπο- καλύ- πτοντες τοῦτο εἰ μὴ γε μόνοις τοῖς ἐπ' ἄκρον ἔλη- λακόσι τῆς ἐπιστήμης, ὀρκίζοντες αὐτοὺς πρότερον ἐν μυστηρίῳ ἔχειν τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν καὶ μὴ ἀνα- κοινοῦ- σθαι ταύτην τοῖς ἀγροικοτέροις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς γινώσκουσι τὸ μέτρον τοῦ μαθήμα- τος καὶ ὅσον ὑπερέχει ὁ ἐπιστήμων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν τοιαύτην μέθοδον μεγάλας ὠμολόγουν χάριτας τῷ διδάσκοντι.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 178, line 20t

Περὶ διαγνώσεως τοῦ χρονο- κράτορος ἐκ τῶν ἐννάτων κατὰ τὴν Ἰνδῶν δόξαν

Ὅτε καταντήσῃ ὁ χρόνος εἰς τι ζῳδion, λαμβάνουσιν οἱ Ἴνδοι χρονοκράτορα τὸν κύριον τοῦ πρώτου ἐννάτου, εἴτε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῳδίου κατήντησεν ἢ ἐναλλαγὴ εἴτε εἰς τὸ τέλος.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 179, line 19

εἰ δὲ καταντήσῃ τὸ ἔτος τυχὸν ἐπὶ τοὺς Διδύμους εἰς οἷονδήποτε τόπον αὐτῶν, ἔσται ἡ Ἀφροδίτη κυρία τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυρίαν αὐτὴν εἶναι τοῦ πρώτου ἐννάτου τῶν Διδύμων· εἰ δὲ τὸ ἔτος καταντήσῃ ἐπὶ τὸν Καρκίνον, παραλαμβάνουσιν ὡσαύτως οἱ Ἴνδοι τὴν Σελήνην κυρίαν τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυριεύειν αὐτὴν τοῦ πρώτου ἐννάτου τοῦ Καρκίνου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 180, line 10

περὶ δὲ τῶν κατὰ μῆνα καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τῶν ἐννάτων καθὼς ἐδό- ξασαν οἱ Ἴνδοι διηγησόμεθα εἰς τὸ μετέπειτα, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 235, line 26

κατὰ τὸ μὲν [τὸ] ἀπὸ τοῦ ζῳδίου τοῦ καταντήματος ὀφείλεις ποιεῖν οὕτως· ἵνα ἐπιβλέπῃς πρὸς τὸν κύριον τοῦ κατα<ντήματος> ὅς ἐστιν κύριος τοῦ πρώτου ἐννατημορίου [τοῦ ἀπαντήματος] τοῦ ζῳδίου ὡς οἱ Ἴνδοι δοξάζουσι, καθὼς ἐδηλώσαμεν ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι ταύτης τῆς βίβλου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 236, line 33

ὁ αὐτὸς γοῦν ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐστὶ ἐκάστου μηνός, διότι ποιοῦσι τὰς ἡμέρας τῶν ὅλων μηνῶν τῶν γενεθλιακῶν ἐτῶν ἴσας ὥστε μὴ εἶναι τὸν ἕνα μῆνα ἐλάττονα ἢ μείζονα τοῦ ἑτέρου.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem (4174: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 36-42, line 2

Ὅπου δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πρὸς ἔω μέρος, ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν κα- λεῖται τὸ κύμα ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης, τουτέστι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ὠκεανοῦ.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 570-579, line 17

Οὐδαμῶς γὰρ οὕτως ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς Θρακικῆς Ἀψύνθου οἱ Βιστονίδες, τουτέστι οἱ Θρᾷκες, τὸν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην, τουτέστι τὸν Βάκχον τὸν ῥαφθέντα ποτὲ ἐν τῷ τοῦ Διὸς μηρῷ, ἢ ἀπὸ πόλεως Εἰραφίας καλουμένης οὕτως λεγόμενον καλοῦσιν, ἐν τοῖς μυ- στηρίοις αὐτοῦ μέγαν ἦχον διεγείροντες· οὐδὲ οὕτω σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν κατὰ τὸν Γάγγην ποταμὸν τὸν μελαίνας στροφᾶς ἔχοντα τῷ μεγαλοήχῳ Διούσῳ οἱ Ἴνδοι τὸν κῶμον ἄγουσιν, ὡς κατὰ ταύτην τὴν χώ- ραν αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμνιτῶν τὸ εὐοῖ Βάκχε, τουτέστι τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὰ Διούσια τελούμενον, λέγουσιν.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 580-588, line 13

Τηνι- καῦτα γὰρ λοξότερος ὁ ἥλιος φέρεται καὶ τὸν ὀρίζοντα ἐκκλινόμενος, κατὰ εὐθεΐαν τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ ἐρχο- μένων· μυλοειδῶς γὰρ αὐτὴν περιστρέφεται καὶ εἰς αὐτὴν ἐφορᾷ καθ’ ὅλον τὸν κύκλον, ἕως ὅτου πάλιν ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς τὰ νότια μέρη, ἡγουν τὸ ἀντικείμενον νότιον ἡμικύκλιον, κατοικοῦντας Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίο- πας.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 620-626, line 11

Τὸ δὲ σχῆμα καὶ ἡ μορφή τῆς Ἀσίας ἐστὶν ὁ ῥυσμὸς, τουτέστιν ἡ ἑκτασις καὶ ἡ περιγραφὴ, τῶν ἀμφοτέρων ἡπείρων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ Λιβύης, ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ σχῆμα καὶ παραπλήσιον κώνω, ὅπερ ἐστὶ σχῆμα στροβιλοειδές, κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ἢ τὸ ἐναντίον ἐλκόμενον κατὰ μικρὸν, καὶ ἀποξυνόμενον πρὸς τὸ ἔσχατον πέρας τῆς ἀνατολῆς, τῶν ἐτέρων δύο ἡπείρων πρὸς τὴν δύσιν κειμένων· ὅπου καὶ τοῦ ἐν Θῆβῃ γεννηθέντος Διούσου αἱ στήλαι περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ ὠκεανοῦ ἴστανται ἐν τοῖς ἐσχά- τοις μέρεσι τῶν Ἰνδῶν, ὅπου ὁ Γάγγης τὸ Νυσσαῖον λευκὸν ὕδωρ ἢ τὸ ἀπὸ Νύσσης

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

κατερχόμενον ἐπὶ τὸν πλαταμῶνα κυλίει.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 636-651, line 5

Ἀμφοτέρων δὲ τῶν δύο τούτων κόλπων ἄπειρος ἰσθμὸς μέσον διαχωρίζει, ἔνθα κάκεισε εἰς πολλὰ μέρη τοῖς πεδίοις περιτεινόμενος, εἰς τὰ μέσα δὲ ἀπάσης τῆς Ἀσίας ὄρος ἐπιβέβηκεν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Παμφυλίας μέχρι τῶν Ἰνδῶν, ἄλλοτε μὲν λοξὸν καὶ κυρτὸν, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερον ἰχνῶν, Ταῦρον δὲ κα- λοῦσιν αὐτὸ, διότι ταυροφανὲς ἐστὶ καὶ ὀξυκέφαλον, ὥστε λοφοῦσθαι εἰς ὕψος πολυσχιδὲς, ὃ ἐστὶ εἰς πολλὰ μέρη διασχιζόμενον· εἰς γὰρ τὰς ἐξοχὰς αὐτοῦ κέρατα ταύρου μιμεῖται ἔνθα κάκεισε τοῖς ἐκτεταμένοις ὄρεσιν.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 695-705, line 9

Ἐπὶ δὲ τούτῳ τῷ ἰσθμῷ τὸ ἀνατολικὸν ἔθνος κατοικεῖ τῶν Ἰβήρων (οἵτινές ποτε Ἰβηρες ἀπὸ τῆς Πυρήνης, ἡγουν τῆς ἐσπερίας ἢ δυτικῆς Ἰβηρίας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν παρεγένοντο, τοῖς Ὑρκανίοις ἄν- δρασι μεγάλην ἔχθραν συμβαλόντες), καὶ τὸ μέγα ἔθνος τῶν Καμαριτῶν, οἵτινές ποτε τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ πολέμου τῶν Ἰνδῶν προσ- δεξάμενοι ἐξενόδοχησαν, καὶ ἱερὸν χορὸν, ὃ ἐστὶ μέγαν, μετὰ τῶν Βακχῶν ἐ- στησαν, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν περιβαλόμενοι, εὖ οἱ εὖ ἄν λέγοντες.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 887-893, line 6

Ἐπὶ γὰρ τοῖς προλεχθεῖσι παρ' ἐμοῦ εἰπόντος ἀκούσας ἐπίστασαι Ταῦρον τὸ ὄρος πᾶσαν τὴν Ἀσίαν διαχωρίζειν ἢ μέσην διατέμνειν μέχρι τῶν Ἰνδῶν.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 887-893, line 10

Καὶ τοῦτο μὲν τὸ ὄρος ἐν τῷ τετραπλεύρῳ τὸ βορειό- τερον ἔστω· ὁ δὲ Νεῖλος ποταμὸς τὸ ἐσπέριον ἢ δυτι- κώτερον πλεῦρον ὑπαρχέτω· τὸ δὲ ἑξῶν, ἥτοι τὸ ἀνα- τολικώτερον, ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανός· τὸ δὲ νότιον ἢ Ἐρυθρὰ θάλασσα ἢ τὸ κύμα τῆς Ἐρυ- θρᾶς θαλάσσης.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1063-1079, line 15

Καὶ ταύτην μὲν πολλοὶ ποταμοὶ ἄρδουσι καὶ περισσῶς πιαίνουσιν, ἔνθα κάκεισε ταῖς σκολιαῖς προχύσεσιν ἐλαυνόμενοι· χωρὶς μὲν ἐστὶν ὁ μέγας Κόρος, χωρὶς δὲ ὁ Χόασπις, ὅς ἐστιν ἀπόρροια τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, Ἰνδικὸν ὕδωρ ἔλκων καὶ τὴν τῶν Σούσων γῆν παραρρέων.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1086-1106, line 4

Ἐφ' οἷσιν ἐθνεσι πρὸς τὴν ἀνατολὴν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν οἱ νότιοι Σκύ- θαι, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι καλούμενοι, κατοικοῦσιν, ὅστις Ἰνδὸς κατεναντίον τῆς Ἐρυ-

θρᾶς θαλάσσης κατέρχεται, ταχὺν ῥοὺν ὀρθὸν ἐπὶ νότον ἐλαύνων, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους Καυκάσου πρῶτον ἀρξάμενος.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107-1113, line 1

Πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἡ τῶν Ἰνδῶν ἐπέραστος γῆ ἐκτείνεται πασῶν ἐσχάτη περὶ τὰ χεῖλη, ἥτοι τὸν αἰγιαλὸν, τοῦ ὠκεανοῦ, καθ' ἣν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἔργα ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνατέλλων, πρώταις ἀκτῖσιν ἐπιλάμπει.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1114-1127, line 1

Τῶν Ἰνδῶν δὲ οἱ μὲν τοῦ χρυσοῦ μέ- ταλλα ἐργάζονται, εὐκαμπέσι μακέλλαις τὴν γῆν σκάπτοντες, οἱ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ λίνου κατασκευασθέντας ἵστούς ὑφαίνουσιν, οἱ δὲ τοὺς λευκοὺς ὀδόντας τῶν ἐλε- φάντων πρισθέντας ἀποξύνουσιν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ ταῖς προό- δοις ἢ ἐκβολαῖς τῶν ξηροποτάμων ἢ τὴν γλαυκὸν λίθον τοῦ βηρύλλου ἢ τὸν τιμιώτατον καὶ διαυγῇ ἀδάμαντα ἱχνεύουσιν, ἢ τὴν χλωρῶς διαυγάζουσιν ἱάσπιν, ἢ καὶ τὸν γλαυκὸν λίθον τοῦ θαλασσοειδοῦς τοπάζου, καὶ τὴν γλυκερὰν ἀμέθυστον ἡσύχως πως καὶ μετρίως

πορφυ-

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1128-1140, line 3

Καὶ αὕτη μὲν ἡ Ἰνδία ἐπὶ ταῖς τρισσαῖς πλευραῖς ἀπάσαις οὖσαις λοξαῖς ἤρμοσεν, ὁμοία τῷ εἶδει ῥόμβου· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐσπέρια ὕδατα ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς γείτων ὑπάρ- χων διαχωρίζει, καὶ τὸ κῦμα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ νότιον, ὁ δὲ Γάγγης εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ὁ Καύκασος τὰ ἀρκτῶα τοῦ οὐρανοῦ μέρη.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1128-1140, line 12

Οἱ μὲν Δαρδανέες ἔγγιστα τοῦ μεγίστου καὶ ἀπείρου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅθεν ὁ Ὑδά- σπης ναυσίπορος ποταμὸς τὸν Ἀκεσίνην ποταμὸν ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν σκοπέλων συρό- μενον εἰσδέχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1152-1166, line 11

Τούτου χάριν τὴν μὲν ὁδὸν Νυς- σαίαν ἐκάλεσαν, κοσμίως δὲ καὶ ἐπιστημόνως σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν πάντα ἐτέλεσαν τὰ μυστήρια, ὅποτε αὐτὸς τὰ ἔθνη τῶν μελάνων Ἰνδῶν ὤλεσε καὶ τῶν Ἡμωδῶν ὀρῶν ἐπέβη, ἀφ' ὧντινων ὀρῶν βάσιν ὁ μέγας ῥοῦς τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ φέρεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem (4174: 002) “Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos, vol. 2”, Ed. Ludwich, A. Leipzig: Teubner, 1885, Repr. 1971. Section 37, line 1

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ὅπου δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πρὸς ἔω μέρος, ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν καλοῦσι τὸ κύμα τῆς θαλάττης ἐκείνης – τουτέστι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ὠκεανοῦ – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1073, line 2

χωρὶς μὲν ἐστὶν ὁ μέγας Κόρος, χωρὶς δὲ ὁ Χόασπις – ὅς ἐστιν ἀπόρροια ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ – Ἰνδικὸν ἔλκων ὕδωρ παραρρέων τε τὴν γῆν τῶν Σούσων – οὐδεὶς δὲ ἐξ αὐτοῦ, ὥς μυθεύεται, τοῦ Χοάσπιδος πίνει, εἰ μὴ μόνος ὁ βασιλεὺς – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1088, line 2

πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τούτων τῶν Γεδρωσῶν – ἅπερ εἰσὶν ἔθνη – ἡ γῆ ἔλκεται τοῦ μεγακίτεος ὠκεανοῦ γείτων, ἐφ’ οἷσιν ἔθνεσι πρὸς τὰς αὐγάς παρὰ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ οἱ νότιοι Σκύθαι – οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι καλοῦμενοι – κατοικοῦσιν, ὅστις Ἰνδικὸς κατέναντι τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατέρχεται ταχὺν ῥοὴν ἐπὶ τὸν νότον ὀρθὸν ἐλαύνων, ἀπὸ τοῦ ἡνεμόεντος, ὃ ἐστὶν ὑψηλοῦ, ὄρους Καυκάσου τὸ πρῶτον ἀρξάμενος – ὅθεν καὶ ὁ Εὐφράτης κατέρχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1093, line 2

δύο δὲ στόματα αὐτοῦ ὑπάρχει· μέση δὲ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσει – ὥς ἀπὸ τῶν στόμάτων καὶ τοῦ ὠκεανοῦ – ποιῶν νῆσον κατέδραμεν, ἣν καὶ Παταλὴν καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι – οὕτως καὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ Πάταλα ὀνομάζουσιν – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1096, line 2

ἐκεῖνος δὲ ὁ ποταμὸς πολλῶν ἀνδρῶν ἔθνη ἀποτεμένεται· δύνοντος μὲν ἐπὶ τὴν κλίσιν, ἥτοι τὴν δύσιν, τοῦ ἡλίου τούς τε Ὠρεΐτας καὶ Ἀριβας – Ἀριβες δὲ καὶ Ὠρεΐται οἱ αὐτοί, οἱ καὶ δυτικώτεροι ὄντες τοῦ Ἰνδοῦ – καὶ τοὺς λινᾶς χλαίνας ἔχοντας Ἀραχῶτας – οὗτοι δὲ μᾶλλον βορειότεροι τῶν Ὠρειτῶν εἰσι – καὶ τοὺς Σατραΐδας καὶ ὅσους παρὰ τῇ ἐξοχῇ τοῦ Παρνασσοῦ, κοινῶς δ’ ὁμοῦ μάλα πάντας ἐπωνύμως Ἀριηνοὺς λέγουσιν – εἶπε καὶ γὰρ ἄνωθεν ἐρυθραίων Ἀριηνῶν – , οὐκ ἐπέραστον δὲ καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦντες, ἀλλ’ ὑπὸ τὴν πλήθουσιν λεπτῇ

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1107, line 1

πρὸς δ’ ἀνατολὰς ἡ ἐπέραστος τῶν Ἰνδῶν ἐπικείται γῆ, πασῶν ἐσχάτη, παρὰ τοῖς χεῖλεσι τοῦ ὠκεανοῦ, καθ’ ἣν ἐπὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν τὰ ἔργα ὁ ἥλιος ἀνερχόμενος ταῖς πρώταις ἀκτῖσιν αὐτοῦ ἐπιφλέγει.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1132, line 3

ἀλλὰ τοῖς ἐσπερίοις μὲν ὕδασι τὴν γῆν ἀποτμήγει, ὃ ἐστὶ διαχωρίζει, ὁμοῦριος,

ἀντὶ τοῦ γείτων, ὁ Ἰνδὸς ὑπάρχων, καὶ τὸ κύμα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ νότιον, ὁ δὲ Γάγγης εἰς τὰς αὐγάς, καὶ ὁ Καύκασος ἐπὶ τοῖς ἀρκτώοις μέρεσι.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1137, line 2

καὶ ταύτην μὲν πολλοὶ καὶ πλούσιοι ἄνδρες κατοικοῦσιν, οὐχ ὁμώνυμοι καὶ ὁμοῦ ὄντες, ἀλλ’ ἀμφοτέρωθεν κεχωρισμένοι, οἱ μὲν Δαρδανέες ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅθεν ἀπὸ τῶν σκοπέλων – δηλονότι τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀφ’ ὧν ἔστι κατασκοπήσασθαι – ὁ ναυσίπορος Ὑδάσπης λοξὸν συρό-μενον τὸν Ἀκεσίνην εἰσδέχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1161, line 2

τούτου χάριν τὴν μὲν ὁδὸν Νυσσαίαν ἐκάλεσαν, κοσμίως δὲ καὶ ἐπιστημόνως σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν πάντα ἐτέλεσαν τὰ μυστήρια, ὅποτε αὐτὸς τὰ ἔθνη τῶν μελάνων Ἰνδῶν ὥλεσε καὶ τῶν Ἡμωδῶν ὁρέων ἐπέβη, ὑφ’ ὧν τινων ὁρῶν βάσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ ὁ μέγας ροῦς φέρεται.

[Clitophon] Hist., Fragmenta (1281: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t1, line 1

INΔ*IKΑ.

[Clitophon] Hist., Fragmenta Fragment 1, line 2

E LIBRO DECIMO.

Plutarch. De fluv. 25, 3: Φύεται δὲ καὶ βοτάνη (sc. ἐν Ἰνδῷ), Καρπύκη καλουμένη, βουγλώσσω πα-ρόμοιος· ποιεῖ δ’ ἄριστα πρὸς ἰκτερικοὺς μεθ’ ὕδατος χλιαροῦ διδομένη τοῖς πάσχουσι· καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ὁ Ῥόδιος ἐν ἰ’ Ἰνδικῶν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica (3045: 001) “Georgius Syncellus. Ecloga chronographica”, Ed. Mosshammer, A.A. Leipzig: Teubner, 1984. Page 2, line 32

πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἦν ὡς θεμέλιον ἀρραγῇ καὶ βάσιν ἄσειστον πηξάμενος τῆσδε τῆς συγγραφῆς, λιπαρῶ τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατ’ αὐτὴν οὐ μόνον τὴν αἰσθητὴν κτίσιν ὑποστησάμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καινὴν κτίσιν Χριστὸν θεὸν ἡμῶν συνεργῆσαί μοι τῷ ἀμαθεστάτῳ, ὥστε σαφῶς ἀποδειῖξαι τῷ ,εφ’ ἔτει τοῦ κόσμου τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ γεγενῆσθαι οἰκονομίαν, καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γέγονεν ἐπίσημα πράγματα περὶ τε ἔθνη καὶ βασιλείας καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ὀκτακοσίων δύο ἐτῶν, λγ’ μὲν ἐτῶν καὶ ἡμερῶν μ’ τῆς ἐπὶ γῆς οἰκονομίας, ἐπτακοσίων δὲ καὶ ξς’ καὶ μηνῶν ι’ καὶ ἡμερῶν κ’ τῶν μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ἀνάληψιν, τοῦτ’ ἔστιν ἀπὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας ἕως τοῦ κοσμικοῦ καθολικοῦ ,ζτ’ ἔτους ἰνδικτίωνος α’, ὡς ὑποτέτακται.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 6, line 12

μάτων ἀκολουθίας, διαφορὰς φημι βασιλέων καὶ ἱερέων ἀριθμόν, προφητῶν τε καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καὶ διδασκάλων, καὶ τῶν παρ’ Ἑλληνισιν ἢ ἄλλοις ἔθνεσιν ἐπὶ σοφίᾳ βεβοημένων ἢ ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ ἢ ἀριστείᾳ πολεμικῇ καὶ ἐπὶ μοχθη-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ρία προδήλω, πάντα ὡς οἶός τε ὦν ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν προειρημένων ἱστορικῶν ἀνδρῶν· ἐπὶ πᾶσι τὴν κατὰ Χριστοῦ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν θεοβδέλυκτον διαθήκην, ἣν διέθετο τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται διώκοντες τὸν κατὰ τὸ πνεῦμα λαόν, θείοις κρίμασι καὶ ἀποστασίαν μελετῶντες τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου προφητευθεῖσαν, διαγράψω κατὰ δύναμιν, ἕως τοῦ νῦν ἐνεστῶτος 57' ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἰνδικτίωνος 4'.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 6, line 22

διὸ καλὸν ἡγούμενος τὰς ἐπισημοτέρας αὐτῶν διαφορὰς τρεῖς οὐσας καὶ ταῖς πατρικαῖς διδασκαλίαις εὐδιαγνώστους εἶναι τοῖς φιλομαθέσιν ἐκθήσομαι τὰς λοιπὰς παρεῖς, ὡς ἀτρίπτους οἶον εἰπεῖν, Ἰνδῶν ἢ Χαλδαίων ἢ ἄλλων τινῶν ἀσυνήθων.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 46, line 24

Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ κατάγοντι <ἔτος> υλὰ ἔδωκεν ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς Αἰγύπτου, ἥτοι τὰ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μέρους τῆς μεσημβρίας, τὴν τε Συρίαν καὶ Μήδειαν καὶ ποταμὸν διορίζοντα αὐτοῦ τὰ ὅρια τὸν Εὐφράτην.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 49, line 8

ιδ' Ἐλμωδάμ, ἀφ' οὗ Ἰνδοί.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 49, line 17

κγ' Σαβάτ, ἀφ' οὗ Ἀραβες Ἰνδῶν.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 49, line 21

Οὗτοι πάντες ἐκ τοῦ Σὴμ κατάγονται, ὧν ἡ κατοικία ἐστὶ κατὰ μῆκος μὲν ἀπὸ Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσινόην τῆς Ἰνδικῆς, κατὰ πλάτος δὲ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 50, line 9

οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἰνδοί, Ἀσσύριοι.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 52, line 20

αἱ δὲ χῶραι αὐτῶν Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοὺς πρὸς εὐρόνοτον, ἄλλη Αἰθιοπία πρὸς νότον, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ Νεῖλος ποταμός, ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς, Θηβαίς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμώνας, Μάκας, Ταυταμαίους.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 56, line 2

τοῦ δὲ Χάμ πλεῖστα μέχρι καὶ νῦν ἔθνη ἐστὶν ἐν ἀποστασίᾳ κατὰ τε τὰς Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ Μαυριτανίας, ἐν οἷς Ἀραβία καὶ Ἰδομαῖαι κατὰ θεοῦ καὶ τῶν ἀγίων αὐτοῦ θρασύνονται τῇ τοῦ Χάμ καὶ Χαναὰν κατάρᾳ καθυποβεβλημένοι.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 71, line 20

πρώτος ἦρξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, ἔτεσι τριακοσίοις, οὐ πολὺ πρότερον Ὠγύγου.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 177, line 11

Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ὤκησαν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 190, line 8

Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἐστράτευσε καὶ Νῦσαν πόλιν ἔκτισε πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 190, line 16

Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδοῦς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεὶ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 194, line 22

καὶ ἐπάγει· αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλὴν Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ξβ', βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς μ'.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 195, line 29

στρατεῖν τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἦτταν καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνεῖλεν υἱοὺς καὶ ὑπὸ Νίνου τῶν παίδων ἐνὸς ἀνηρέθη τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 259, line 22

καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἰούδα ἀρχιερέως υἱοῦ Μαθθίου ἕως λγ' ἔτους Ἡρώδου, τεσσαρακοστοῦ δὲ τρίτου ἔτους Αὐγούστου Καίσαρος, ὅτε τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου ὁ κύριος ἐτέχθη, ἔτη ρξζ', κόσμου δὲ ,εφά', μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδικτ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 264, line 1

Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεία μεγάλη Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κατεστρέψατο.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 277, line 2

Ὁ αὐτὸς πάππος ἦν Κύρου, Δαρεῖος, Ἀσούηρος ὁ καὶ Ἀστυάγης. Κατ' Ἰνδῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν ἐορτάζων ἐπινίκια Οὐασθὴν τὴν ἰδίαν γυναῖκα ὡς ὠραιότατην ὀφθῆναι τοῖς συνισταμένοις αὐτῷ μεγιστᾶσιν ἡξίου· τὴν δὲ μὴ βουλευθεῖσαν ἠτίμωσε, προστάξας ἐπιλεγῆναι παρθένους ἐκ πάσης αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, ὧν εὐρέθη πασῶν εὐμορφότατη Ἑδεσα ἢ καὶ Ἑσθήρ, ἀνεψιὰ Μαρδοχαίου Ἑβραία ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἐπὶ Σεδεκίου.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 314, line 26

ὁ αὐτὸς τὴν Ἀορνὴν πέτραν ἐχειρώσατο καὶ Βερναβοᾶν ποταμὸν Ἰνδῶν πρὸς Δάνδαμιν διέβη Βραχμανόν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 318, line 19

κάκειθεν μεταχωρήσας ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς παντός τε κρατήσας ἔθνους Ἰνδικοῦ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου πάλιν ἀναζεύγνυσι διὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

θαλάσσης, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ἐπάνεισι Βαβυλῶνα, πᾶσαν ἔχων Εὐρώπην ὑπὸ χεῖρα καὶ τὴν Ἀσίαν.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 368, line 10

Τῷ ,ευξ' ἔτει τοῦ κόσμου δεύτερον ἐχρημάτισεν Αὐγούστου Καίσαρος πλήρες καὶ ἀρχὴ τοῦ τρίτου, ἐν ᾧ καὶ ἡ Ἰνδικτος ὑπ' αὐτοῦ ἦτοι ἐπινέμησις ἐθεσπίσθη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μακάριος Μάξιμος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 376, line 6

Τότε καὶ Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπεκηρυκεύσατο φίλος Αὐγού- στου γενέσθαι καὶ σύμμαχος.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 376, line 15

Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς φίλος Αὐγούστου καὶ σύμμαχος εἶναι πρεσβεύεται.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 416, line 22

τὸν γὰρ πρεσβύτε- ρον υἱὸν Τίτον τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον ἐκτελέσαντα καταλιπὼν αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παραγίνεται, χαίρων, ὡς Ἕλληνες μυθεύονται, ἐφ' οἷς ἡκηκόει παρὰ τοῦ Τυανέως Ἀπολλωνίου περὶ τοῦ χρόνου τῆς βασιλείας καὶ τῶν λοιπῶν εὐδοκμήσεων, κατὰ τὴν Αἴγυπτον συντυχὼν αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν καὶ Βραχμάνων ἐπανελθόντι τῶν ἐκεῖσε Γυμνοσοφιστῶν.

Plutarchus Biogr., Phil., *Lycurgus* (0007: 004) "Plutarch's lives, vol. 1", Ed. Perrin, B. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1914, Repr. 1967. Chapter 4, section 6, line 3

ταῦτα μὲν οὖν Αἰγυπτίοις ἔνιοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συγγραφέων μαρτυροῦσιν· ὅτι δὲ καὶ Λιβύην καὶ Ἰβηρίαν ἐπῆλθεν ὁ Λυκούργος καὶ περὶ τὴν Ἰνδικὴν πλανηθεὶς τοῖς Γυμνοσοφισταῖς ὠμίλη- σεν, οὐδένα πλὴν Ἀριστοκράτη τὸν Ἰπάρχου Σπαρτιάτην εἰρηκότα γινώσκωμεν.

Plutarchus Biogr., Phil., *Aemilius Paullus* (0007: 019) "Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn.", Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 12, section 11, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς ἐπ' Ἰνδοὺς στρατείας ἀπτόμενος, καὶ βαρὺν ὄρων καὶ δύσογ- κον ἤδη τὸν Περσικὸν ἐφελκομένους πλοῦτον τοὺς Μακεδόνας, πρῶτας ὑπέπρησε τὰς βασιλικὰς ἀμάξας, εἴτα τοὺς ἄλλους ἔπεισε ταὐτὸ ποιήσαντας ἐλαφροὺς ἀναζεῦξαι πρὸς τὸν πόλεμον ὥσπερ λελυμένους.

Plutarchus Biogr., Phil., *Crassus* (0007: 039) "Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn.", Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 16, section 2, line 4

τότε δ' ἐπληρμένος κομιδῇ καὶ διεφθαρμένος, οὐ Συρίαν οὐδὲ Πάρθους ὄρον ἐποι- εῖτο τῆς εὐπραξίας, ἀλλ' ὡς παι- διὰν ἀποφανὼν τὰ Λευκόλλου πρὸς Τιγράνην καὶ Πομπηίου πρὸς Μιθριδάτην, ἄχρι Βακτριῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς ἔξω θαλάσσης ἀνῆγεν ἑαυτὸν ταῖς ἐλπίσι.

Plutarchus Biogr., Phil., Comparatio Niciae et Crassi (0007: 040) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 2, section 7, line 5

ὁ μὲν γὰρ τῆς εἰρήνης ἔρως θεῖος ἦν ὡς ἀληθῶς, καὶ τὸ λῦσαι τὸν πόλεμον ἐλληνικώτατον πολίτευμα, καὶ τῆς πράξεως ἕνεκα ταύτης οὐκ ἄξιον Νικίᾳ παραβαλεῖν Κράσσον, οὐδ’ εἰ τὸ Κάσπιον φέρων πέλαγος ἢ τὸν Ἰνδῶν ὠκεανὸν τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ προσώρισε.

Plutarchus Biogr., Phil., Comparatio Niciae et Crassi Chapter 4, section 2, line 4

ὁ μὲν γὰρ ἐμπειρία καὶ λογισμῷ χρησάμενος ἡγεμόνος ἔμφρονος, οὐ συνηπατήθη ταῖς ἐλπίσι τῶν πολιτῶν, ἀλλ’ ἔδεισε καὶ ἀπέγνω λήψεσθαι Σικελίαν· ὁ δ’ ὡς ἐπὶ ῥᾶστον ἔργον τὸν Παρθικὸν ὁρμήσας πόλεμον, ἡμαρτε <μέν>, ὠρέχθη δὲ μεγάλων, Καίσαρος τὰ ἐσπέρια καὶ Κελτοὺς καὶ Γερμανοὺς καταστρεφομένου καὶ Βρεττανίαν, αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἕω καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλάσαι θάλασσαν καὶ πρὸς <κατ>εργάσασθαι τὴν Ἀσίαν, οἷς Πομπήιος ἐπῆλθε καὶ Λεύκολλος ἀντέσχεν, ἄνδρες εὐμενεῖς καὶ πρὸς πάντας ἀγαθοὶ διαμείναντες, προελόμενοι δ’ ὅμοια Κράσσῳ καὶ τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις λαβόντες· ἐπεὶ καὶ Πομπηίῳ τῆς ἀρχῆς διδομένης ἡ σύγκλητος ἠναντιοῦτο, καὶ Καίσαρα μυριάδας τριάκοντα Γερμανῶν τρεψάμενον συνεβούλευεν ὁ Κάτων ἐκδοῦναι τοῖς ἡττημένοις καὶ τρέψαι τὸ μήνιμα τοῦ παρασπονδήματος εἰς ἐκεῖνον, ὁ δὲ δῆμος ἐρρῶσθαι φράσας Κάτωνι πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἔθυεν ἐπινίκια καὶ περιχαρῆς ἦν.

Plutarchus Biogr., Phil., Eumenes (0007: 041) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 1, section 5, line 1

μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν οὔτε συνέσει τινὸς οὔτε πίστει λείπεσθαι δοκῶν τῶν περὶ Ἀλέξανδρον, ἐκαλεῖτο μὲν ἀρχιγραμματεὺς, τιμῆς δ’ ἥσπερ οἱ μάλιστα φίλοι καὶ συνήθεις ἐτύγχανεν, ὥστε καὶ στρατηγὸς ἀποσταλῆναι κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐφ’ ἑαυτοῦ μετὰ δυνάμεως, καὶ τὴν Περδίκκου παραλαβεῖν ἱππαρχίαν, ὅτε Περδίκκας ἀποθανόντος Ἡφαιστίωνος εἰς τὴν ἐκείνου προῆλθε τάξιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Pompeius (0007: 045) “Plutarch’s lives, vol. 5”, Ed. Perrin, B. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1917, Repr. 1968. Chapter 70, section 3, line 1

πολὺ δὲ καὶ Σκυθία λειπόμενον ἔργον καὶ Ἰνδοί, καὶ πρόφασις οὐκ ἄδοξος ἐπὶ ταῦτα τῆς πλεονεξίας ἡμερῶσαι τὰ βαρβαρικά.

Plutarchus Biogr., Phil., Pompeius Chapter 70, section 3, line 5

τίς δ’ ἂν ἡ Σκυθῶν ἵππος ἢ τοξεύματα Πάρθων ἢ πλοῦτος Ἰνδῶν ἐπέσχε μυριάδας ἐπτὰ Ῥωμαίων ἐν ὅπλοις ἐπερχομένας Πομπηίου καὶ Καίσαρος ἡγουμένων, ὧν ὄνομα πολὺ πρότερον ἤκουσαν ἢ τὸ Ῥωμαίων;

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander (0007: 047) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.2, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1968. Chapter 13, section 4, line 2

ὅλως δὲ καὶ τὸ περὶ Κλεῖτον ἔργον ἐν οἴνῳ γεγόμενον, καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοῦς τῶν

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Μακεδόνων ἀποδειλίασιν, ὥσπερ ἀτελῇ τὴν στρα-
τείαν καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ προε-
μένων, εἰς μῆνιν ἀνῆγε Διονύσου καὶ νέμεσιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 47, section 11, line 3

διὸ καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπούλως ἔχοντες, συνέκρουον πολλάκις, ἅπαξ δὲ περὶ
τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἰς χεῖρας ἦλθον σπασά-
μενοι τὰ ξίφη, καὶ τῶν φίλων ἐκατέρω πα-
ραβοηθούντων, προσελάσας <ὁ> Ἀλέξανδρος ἐλοιδόρει τὸν Ἡφαιστίωνα φανερώς,
ἔμπληκτον καλῶν καὶ μαινόμενον, εἰ μὴ συνήσιν ὥς ἐάν τις αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον
ἀφέληται, μηδὲν ἐστίν· ἰδίᾳ δὲ καὶ τοῦ Κρατεροῦ πικρῶς καθήψατο, καὶ συν-
αγαγὼν αὐτοὺς καὶ διαλλάξας, ἐπώμοσε τὸν Ἀμμωνα καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ἥ μὴν μάλιστα
φιλεῖν ἀνθρώπων ἀπάντων ἐκείνους· ἂν δὲ πάλιν αἰσθηται διαφερομένους, ἀποκτε-
νεῖν ἀμφοτέρους ἢ τὸν ἀρξάμενον.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 55, section 9, line 7

ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν οἱ μὲν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κρεμασθέντα λέγουσιν, οἱ δ' ἐν πέ-
δαις δεδεμένον καὶ νοσήσαντα, Χάρης δὲ (FGrH 125 F 15) μετὰ τὴν σύλληψιν ἑπτὰ μῆνας
φυλάττεσθαι δεδεμένον, ὥς ἐν τῷ συνεδρίῳ κριθεῖ παρόντος Ἀριστοτέλους· ἐν αἷς δ'
ἡμέραις Ἀλέξανδρος [ἐν Μαλλοῖς Ὀξυδράκαις] ἐτρώθη περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἀποθανεῖν
ὕπερπαχυν γενόμενον καὶ φθειριάσαντα.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 57, section 1, line 1

Μέλλων δ' ὑπερβάλλειν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὥς ἑώρα πλήθει λαφύρων τὴν στρατιὰν
ἤδη βαρεῖαν καὶ δυσκίνητον οὔσαν, ἅμ' ἡμέρᾳ συνεσκευασμένων τῶν ἀμαξῶν πρῶ-
τας μὲν ὑπέπρησε τὰς αὐτοῦ καὶ <τὰς> τῶν ἐταίρων, μετὰ δὲ ταύτας ἐκέλευσε καὶ
ταῖς τῶν Μακεδόνων ἐνεῖναι πῦρ.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 59, section 1, line 1

Ὁ δὲ Ταξίλης λέγεται μὲν τῆς Ἰνδικῆς ἔχειν μοῖραν οὐκ ἀποδέουσιν Αἰγύπτου τὸ
μέγεθος, εὐβοτον δὲ καὶ καλλίκαρπον ἐν τοῖς μάλιστα, σοφὸς δὲ τις ἀνὴρ εἶναι καὶ
τὸν Ἀλέξανδρον ἀσπασάμενος “τί δεῖ πολέμων” φάναι “καὶ μάχης ἡμῖν Ἀλέξανδρε
πρὸς ἀλλήλους, εἰ μὴθ' ὕδωρ ἀφαιρησόμενος ἡμῶν ἀφῖξαι, μήτε τροφήν ἀναγκαίαν,
ὕπερ ὧν μόνων ἀνάγκη διαμάχεσθαι νοῦν ἔχουσιν ἀνθρώποις;

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 59, section 6, line 1

Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ μαχιμώτατοι μισθοφοροῦντες ἐπε-
φοίτων ταῖς πόλεσιν ἐρ-
ρωμένως ἀμύνοντες, καὶ πολλὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκακοποιοῦν, σπείσάμενος ἐν τινὶ
πόλει πρὸς αὐτούς, ἀπιόντας ἐν ὁδῷ λαβὼν ἅπαντας ἀπέκτεινε.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 62, section 1, line 2

Τοὺς μέντοι Μακεδόνας ὁ πρὸς Πῶρον ἀγὼν ἀμβλυτέρους ἐποίησε, καὶ τοῦ πρόσω
τῆς Ἰνδικῆς ἔτι προελθεῖν ἐπέσχε.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 62, section 4, line 4

Ἀνδρόκοττος γὰρ ὕστερον οὐ πολλῷ βασιλεύσας Σελεύκῳ πεντακοσίους ἐλέφαν-
τας ἐδωρή-
σατο, καὶ στρατοῦ μυριάσιν ἐξήκοντα τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆλθεν ἅπασαν κα-

ταστρεφόμενος.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 63, section 2, line 3

πρὸς δὲ τοῖς καλουμένοις Μαλλοῖς, οὓς φασιν Ἰνδῶν μαχιμωτά- τους γενέσθαι, μικρὸν ἐδέησε κατακοπῆναι.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 65, section 5, line 2

τὸν μέντοι Καλανὸν ἔπεισεν ὁ Ταξίλης ἐλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον· ἐκαλεῖτο δὲ Σφί- νης· ἐπεὶ δὲ κατ' Ἰνδικὴν γλῶτταν τῷ καλῇ προσαγορεύων ἀντὶ τοῦ χαίρειν τοὺς ἐν- τυγχάνοντας ἡσπάζετο, Καλανὸς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὠνομάσθη.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 66, section 3, line 2

καὶ τὰς μὲν ναῦς ἐκέλευσε παρα- πλεῖν, ἐν δεξιᾷ τὴν Ἰνδικὴν ἐχούσας, ἡγεμόνα μὲν Νέαρχον ἀποδείξας, ἀρχικυβερνήτην δ' Ὀνησίκριτον· αὐτὸς δὲ πεζῇ δι' Ὠρειτῶν πορευόμενος, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν προήχθη, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἀπώλεσε <το- σοῦτον>, ὥστε τῆς μα- χίμου δυνάμεως μὴδὲ τὸ τέταρτον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀπαγα- γεῖν.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 69, section 8, line 2

(τοῦτο πολ- λοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἄλλος Ἰνδὸς ἐν Ἀθήναις Καίσαρι συνὼν ἐποίησε, καὶ δείκνυται μέχρι νῦν τὸ μνημεῖον, Ἰνδοῦ προσαγορευόμενον).

Plutarchus Biogr., Phil., Demetrius (0007: 057) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1971. Chapter 7, section 2, line 4

Ἐπεὶ δὲ Σέλευκος ἐκπεσὼν μὲν ὑπ' Ἀντιγόνου τῆς Βαβυλωνίας πρότερον, ὕστερον δ' ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν δι' αὐτοῦ καὶ κρατῶν ἀνέβη μετὰ δυνάμεως τὰ συν- οροῦντα τοῖς Ἰνδοῖς ἔθνη καὶ τὰς περὶ Καύκασον ἐπαρ- χίας προσαζόμενος, ἐλπίζων Δημή- τριος ἔρημον εὐρήσειν τὴν Μεσοποταμίαν καὶ περάσας ἄφνω τὸν Εὐφράτην, εἰς τὴν Βαβυλῶνα παρεισπεσὼν ἔφθη, καὶ τῆς ἐτέρας ἄκρας – δύο γὰρ ἦσαν – ἐκκρούσας τὴν Σελεύκου φρουρὰν καὶ κρατήσας, ἰδίους ἐγκατέστησεν ἑπτακισχιλίους ἄνδρας.

Plutarchus Biogr., Phil., Demetrius Chapter 32, section 7, line 5

Κιλικίαν δ' ἀξιῶν χρήματα λαβόντα παραδοῦναι Δημήτριον, ὥς <δ> οὐκ ἔπειθε Σιδῶνα καὶ Τύρον ἀπαιτῶν πρὸς ὀργήν, ἐδόκει βίαιος εἶναι καὶ δεινὰ ποιεῖν, εἰ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν ἄχρι τῆς κατὰ Συρίαν θαλάσσης ἅπασαν ὑφ' αὐτῷ πεποιημένος, οὕτως ἐνδεής ἐστίν ἔτι πραγμάτων καὶ πτωχός, ὥς ὑπὲρ δυεῖν πόλεων ἄνδρα κηδεστήν καὶ μεταβολῇ τύχης κεχρημένον ἐλαύνειν, λαμπρὰν τῷ Πλάτωνι μαρτυρίαν διδούς, δια- κελευομένῳ (leg. 5, 736e) μὴ τὴν οὐσίαν πλείω, τὴν δ' ἀπληστίαν ποιεῖν ἐλάσσω τὸν γε βουλούμενον ὥς ἀληθῶς εἶναι πλούσιον, ὥς ὁ γε μὴ παύων φιλοπλουτίαν [οὔτος] οὔτε πενίας οὔτ' ἀπορίας ἀπήλλακται.

Plutarchus Biogr., Phil., Antonius (0007: 058) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1971. Chapter 37, section 5, line 2

τοσαύτην μέντοι παρασκευὴν καὶ δύναμιν, ἥ καὶ τοὺς πέραν Βάκτρων Ἰνδοὺς ἐφό- βησε καὶ πᾶσαν ἐκρά- δανε τὴν Ἀσίαν, ἀνόνητον αὐτῷ διὰ Κλεοπάτραν γενέ- σθαι λέγουσι.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Plutarchus Biogr., Phil., Antonius Chapter 81, section 4, line 3

Καισαρίωνα δὲ τὸν ἐκ Καίσαρος γεγενέναι λεγόμενον ἢ μὲν μήτηρ ἐξέπεμψε μετὰ χρημάτων πολλῶν εἰς τὴν Ἰνδικὴν δι' Αἰθιοπίας, ἕτερος δὲ παιδαγωγὸς ὅμοιος Θεόδωρῳ Ῥόδῳ ἀνέπεισεν ἐπανελεῖν, ὥς Καίσαρος αὐτὸν ἐπὶ βασιλείαν καλοῦντος.

Plutarchus Biogr., Phil., Comparatio Dionis et Bruti (0007: 062) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 4, section 3, line 3

Διονυσίου μὲν γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν κατεφρόνησε τῶν συνήθων, ἐν μέθαις καὶ κύβοις καὶ γυναιξὶ τὰς πλείστας ποιουμένου διατριβάς· τὸ δὲ τὴν Καίσαρος κατάλυσιν εἰς νοῦν ἐμβαλέσθαι καὶ μὴ φοβηθῆναι τὴν δεινότητα καὶ δύναμιν καὶ τύχην, οὗ καὶ τοῦνομα τοὺς Παρθυαίων καὶ Ἰνδῶν βασιλεῖς οὐκ εἶα καθεύδειν, ὑπερφυοῦς ἦν ψυχῆς καὶ πρὸς μηθὲν ὑφίστασθαι φόβῳ τοῦ φρονήματος δυναμένης.

Plutarchus Biogr., Phil., De tuenda sanitate praecepta (122b–137e) (0007: 077) “Plutarch’s moralia, vol. 2”, Ed. Babbitt, F.C. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1962. Stephanus page 133, section C, line 1

ἀλειπτῶν δὲ φωνὰς καὶ παιδοτριβῶν λόγους ἐκάστοτε λεγόντων ὥς τὸ παρὰ δεῖπνον φιλολογεῖν τὴν τροφήν διαφθείρει καὶ βαρύνει τὴν κεφαλὴν τότε φοβητέον, ὅταν τὸν Ἰνδὸν ἀναλύειν ἢ διαλέγεσθαι περὶ τοῦ Κυριεύοντος ἐν δεῖπνῳ μέλλωμεν.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) (0007: 081) “Plutarchi moralia, vol. 2.1”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 181, section B, line 5

Τῶν δ' Ἰνδῶν τὸν ἄριστα τοξεύειν δοκοῦντα καὶ λεγόμενον διὰ δακτυλίου τὸν οἰστόν ἀφιέναι λαβὼν αἰχμὰς λωτόν ἐκέλευσεν ἐπιδείξασθαι, καὶ μὴ βουλόμενον ὀργισθεὶς ἀνελεῖν προσέταξε· ἐπεὶ δ' ἀγόμενος ὁ ἄνθρωπος ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄγοντας ὅτι πολλῶν ἡμερῶν οὐ μεμελέτηκε καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν, ἀκούσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμασε καὶ ἀπέλυσε μετὰ δώρων αὐτόν, ὅτι μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπέμεινε ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) Stephanus page 181, section C, line 1

Ἐπεὶ δὲ Ταξίλης, εἷς τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ὢν, ἀπαντήσας προυκαλεῖτο μὴ μάχεσθαι μηδὲ πολεμεῖν Ἀλέξανδρον, ἀλλ' εἰ μὲν ἐστὶν ἡττων, εὖ πάσχειν, εἰ δὲ βελτίων, εὖ ποιεῖν, ἀπεκρίνατο περὶ αὐτοῦ τούτου μαχητέον εἶναι, πότερος εὖ ποιῶν περιγένηται.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) Stephanus page 181, section C, line 6

Περὶ δὲ τῆς λεγομένης Ἀόρνου πέτρας ἐν Ἰνδοῖς ἀκούσας, ὅτι τὸ μὲν χωρίον δυσάλωτόν ἐστιν ὁ δὲ ἔχων αὐτὸ δειλὸς ἐστί, ‘νῦν’ ἔφη ‘τὸ χωρίον εὐάλωτόν ἐστιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Apophthegmata Laconica [Sp.?] (208b–242d) (0007: 082)

“Plutarchi moralia, vol. 2.1”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 219, section E, line 8

ΔΑΜΙΣ

Δᾶμις πρὸς τὰ ἐπισταλέντα περὶ τοῦ Ἀλέξανδρον θεὸν εἶναι ψηφίσασθαι, ‘συγχωρῶμεν’ ἔφη ‘Ἀλεξάνδρῳ, ἐὰν θέλῃ, θεὸς καλεῖσθαι.’

ΔΑΜΙΝΔ*ΑΣ

Δαμίνδας, Φιλίππου ἐμβalόντος εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰπόντος τινὸς ‘κινδυνεύουσι δεινὰ παθεῖν Λακεδαιμόνιοι, εἰ μὴ τὰς πρὸς αὐτὸν διαλλαγὰς ποιήσονται,’ ‘ἀνδρό- γυνε’ εἶπε, ‘τί δ’ ἂν πάθοιμεν δεινὸν θανάτου καταφρονή- σαντες;

Plutarchus Biogr., Phil., Aporhthegmata Laconica [Sp.?] (208b-242d) Stephanus page 236, section A, line 8

ὥς δ’ ἐκεῖνος ἀγασθεὶς ἀπέλυσε τοὺς ἄνδρας καὶ ἡξίου μένειν παρ’ αὐτῷ, ‘καὶ πῶς ἂν’ ἔφασαν ‘δυναίμεθα ζῆν ἐνταῦθα, πα- τρίδα καταλιπόντες καὶ νόμους καὶ τούτους τοὺς ἄν- δρας, ὑπὲρ ὧν τοσαύτην ἡλθομεν ὁδὸν ἀποθανούμενοι;’ Ἰνδάρνου δὲ τοῦ στρατηγοῦ ἐπὶ πλέον δεομένου καὶ λέ- γοντος τεύξεσθαι αὐτοὺς τῆς ἴσης τιμῆς τοῖς μάλιστα ἐν προαγωγῇ φίλοις τοῦ βασιλέως, ἔφασαν ‘ἀγνοεῖν ἡμῖν δοκεῖς, ἡλίκον ἐστὶ τὸ τῆς ἐλευθερίας, ἧς οὐκ ἂν ἀλλά- ξαιτό τις νοῦν ἔχων τὴν Περσῶν βασιλείαν.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d-345b) (0007: 087) “Plutarchi moralia, vol. 2.2”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 327, section A, line 10

πρῶτον ἐν Ἰλλυριοῖς λίθῳ τὴν κεφαλὴν ὑπέρῳ δὲ τὸν τράχηλον ἡλοήθη· ἔπειτα περὶ Γράνικον τὴν κεφαλὴν βαρβαρικῇ μαχαίρᾳ διεκόπη, ἐν δ’ Ἰσσω ξίφει τὸν μηρόν· πρὸς δὲ Γάξῃ τὸ μὲν σφυρὸν ἐτοξεύθη, τὸν δ’ ὦμον ἐμπεσὼν βῶλος ἐξ ἔδρας περιεδίνησε· πρὸς δὲ Μαρακανδάνοις τοξεύμασι τὸ τῆς κνήμης ὁστέον διεσχίσθη· τὰ λοιπὰ δ’ Ἰνδῶν πληγαὶ καὶ βίαι **** θυμῶν· ἐν Ἀσπασίοις ἐτοξεύθη τὸν ὦμον, ἐν δὲ Γανδρίδαις τὸ σκέλος· ἐν Μαλλοῖς βέλει μὲν ἀπὸ τόξου τὸ στέρνον ἐνερεισθέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον, ὑπέρου δὲ πληγῇ παρὰ τὸν τράχηλον, ὅτε προστεθεῖσαι τοῖς τείχεσιν αἱ κλίμακες ἐκλάσθησαν, ἐμὲ δ’ ἡ Τύχη μόνον συνεῖρξεν οὐδὲ λαμπροῖς ἀνταγωνισταῖς, ἀλλὰ βαρβάροις ἀσήμοις χαριζομένη τηλικοῦτον ἔργον· εἰ δὲ μὴ Πτολεμαῖος ὑπερέσχε τὴν πέλτην, Λιμναῖος δὲ πρὸ ἐμοῦ τοῖς μυρίοις ἀπαντήσας βέλεσιν ἔπεσεν, ἡρειψαν δὲ θυμῷ καὶ βίᾳ Μακεδόνες

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d-345b) Stephanus page 328, section C, line 8

ὦ θαυμαστῆς φιλοσοφίας, δι’ ἣν Ἴνδοι θεοὺς Ἑλληνικοὺς προσκυνοῦσι, Σκύθαι θάπτουσι τοὺς ἀποθανόντας οὐ κατεσθίουσι.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d-345b) Stephanus page 328, section F, line 6

οὐκ ἂν εἶχεν Ἀλεξάνδρειαν Αἴγυπτος οὐδὲ Μεσοποταμία Σελεύκειαν οὐδὲ Προ-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

φθασίαν Σογδιανή οὐδ' Ἰνδία Βουκεφαλίαν οὐδὲ πόλιν Ἑλλάδα Καύκασος παροι-
κοῦσαν, | αἷς ἐμπολισθείσαις ἐσβέσθη τὸ ἄγριον καὶ μετέβαλε τὸ χεῖρον ὑπὸ τοῦ κρείτ-
τονος ἐθιζόμενον.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d-345b)
Stephanus page 332, section B, line 1

νῦν δὲ σύγγνωθι, Διόγενης, Ἡρακλέα μιμοῦμαι καὶ Περσέα ζηλῶ, καὶ τὰ Διονύσου
μετιῶν ἴχνη, θεοῦ γενάρχου καὶ προπάτορος, βούλομαι πάλιν ἐν Ἰνδία νικῶντας Ἑλ-
ληνας ἐγχορεῦσαι καὶ τοὺς ὑπὲρ Καύκασον ὀρείους καὶ ἀγρίους τῶν βακχικῶν κώμων
ἀναμνήσαι.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d-345b)
Stephanus page 341, section B, line 6

ἰδοῦ κατατετρωμένον· ἐξ ἄκρας κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν δια- κέκοπται καὶ περιτέθλα-
σται τυπτόμενον ὑπὸ τῶν πολε- μίων (Hom. Λ 265. 541) 'ἐγχεί τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε
χερμαδίοισιν·' ἐπὶ Γρανίκου ξίφει διακοπεῖς τὸ κράνος ἄχρι τῶν τριχῶν, ἐν Γάζῃ βέ-
λει πληγείς τὸν ὦμον, ἐν Μαρακάνδοις τοξεύματι τὴν κνήμην ὥστε τῆς κερκίδος τὸ
ὀστέον ἀποκλασθὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἐξαλέγθαι· περὶ τὴν Ὑρκανίαν λίθῳ τὸν τράχη-
λον, ἐξ οὗ καὶ τὰς ὀψεις ἀμαυρωθεὶς ἐφ' ἡμέρας πολλὰς ἐν φόβῳ πηρώσεως ἐγέ- νετο·
πρὸς Ἀσσακάνοις Ἰνδικῶ βέλει τὸ σφυρόν, ὅτε καὶ πρὸς τοὺς κόλακας εἶπεν ἐπιμειδι-
άσας 'τουτὶ μὲν αἷμα, οὐκ (Hom. Ε 340) 'ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·' ἐν
Ἰσσω ξίφει τὸν μηρόν, ὡς Χάρης (fr. 1) φησὶν, ὑπὸ Δαρείου τοῦ βασιλέως εἰς χεῖρας
αὐτῷ συνδραμόν- τος· αὐτὸς δ' Ἀλέξανδρος ἀπλῶς γράφων καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας
πρὸς Ἀντίπατρον 'συνέβη δέ μοι' φησὶ 'καὶ αὐτῷ ἐγχειριδίῳ πληγῆναι εἰς τὸν μηρόν·
ἄλλ' οὐδὲν ἄτοπον οὔτε παραχρήμα οὔθ' ὕστερον ἐκ τῆς πληγῆς ἀπήντησεν.

Plutarchus Biogr., Phil., De Iside et Osiride (351c-384c) (0007: 089) "Plutarchi
moralia, vol. 2.3", Ed. Sieveking, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page
362, section B, line 11

Οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται † χαροπῶς τοὺς
μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ, † ἰσαιοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφών, οὐδὲ
Φυλάρχου μὴ καταφρονεῖν γράφοντος (FGrHist. 81 fr. 78), ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ
Ἰνδῶν Διόνυσος ἤγαγε δύο βοῦς, ὧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα τῷ δ' Ὅσιρις· Σάραπις δ'
ὄνομα τοῦ τὸ πᾶν κοσμοῦντός ἐστι παρὰ τὸ σαί- ρειν, ὃ καλλύνειν τινὲς καὶ κοσμεῖν
λέγουσιν.

Plutarchus Biogr., Phil., De defectu oraculorum (409e-438d) (0007: 092) "Plutarchi
moralia, vol. 3", Ed. Sieveking, W. Leipzig: Teubner, 1929, Repr. 1972. Stephanus page
422, section D, line 8

ἐλέγχει δ' αὐτὸν ὁ τῶν κόσμων ἀριθμὸς οὐκ ὢν Αἰγύπτιος οὐδ' Ἰνδὸς ἀλλὰ Δωρι-
εὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίου τοῦνομα Πέτρω- νος.

Plutarchus Biogr., Phil., An vitiositas ad infelicitatem sufficiat (498a-500a) (0007:

099) “Plutarchi moralia, vol. 3”, Ed. Pohlenz, M. Leipzig: Teubner, 1929, Repr. 1972. Stephanus page 499, section C, line 3

καὶ μὴν τὸ πῦρ σου Δέκιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς προέ- λαβεν, ὅτε τῶν στρατο- πέδων ἐν μέσῳ πυρὰν νήσας τῷ Κρόνῳ κατ’ εὐχὴν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκαλλιέρησεν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας. Ἰνδῶν δὲ φίλανδροι καὶ σώφρονες γυναῖκες ὑπὲρ τοῦ πυρὸς ἐρίζουσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλας, τὴν δὲ νικήσασαν τεθνηκότι τῷ ἀνδρὶ συγκαταφλεγῆναι μακα- ρίαν ἄδουσιν αἱ λοιπαί· τῶν δ’ ἐκεῖ σοφῶν οὐδεὶς ζηλωτὸς οὐδὲ μακαριστὸς ἐστίν, ἂν μὴ ζῶν ἔτι καὶ φρονῶν καὶ ὑγιαίνων τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν πυρὶ διαστήσῃ καὶ καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκὸς ἐκνιψάμενος τὸ θνητόν.

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b–945e) (0007: 126) “Plutarchi moralia, vol. 5.3, 2nd edn.”, Ed. Pohlenz, M. Leipzig: Teubner, 1960. Stephanus page 921, section B, line 2

ὥσπερ οὖν τὴν ἱ<ριν> οἶσθ’ ὑμεῖς ἀνακλωμένης ἐπὶ τὸν ἥλιον τῆς ὀψεως ἐνορᾶ- σθαι τῷ νέφει λαβόντι νοτερὰν ἡσυχῇ λειότητα καὶ <πῇ>ξιν, οὕτως ἐκεῖνος ἐνορᾶσθαι τῇ σελήνῃ τὴν ἔξω θάλασσαν οὐκ ἐφ’ ἧς ἐστὶ χώρας, ἀλλ’ ὅθεν ἡ κλάσις ἐποίησε τῇ ὀψει τὴν ἐπαφὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνταύγειαν· ὥς που πά- λιν ὁ Ἀγησιάνναξ εἴρηκεν (fr. 2)

ἢ πόντου μέγα κύμα καταντία κυμαίνοντος δείκελον ἰνδάλλοιτο πυριφλεγέθοντος ἐσόπτρου.

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b–945e) Stephanus page 938, section B, line 11

τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν φησι Μεγασθένης τοὺς <μήτ’ ἐσθίων- τας> μήτε πίνοντας ἀλλ’ ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῖαν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πόθεν ἂν τις ἐκεῖ φυο- μένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης;

Plutarchus Biogr., Phil., Aquane an ignis sit utilior [Sp.] (955d–958e) (0007: 128) “Plutarchi moralia, vol. 6.1”, Ed. Hubert, C. Leipzig: Teubner, 1954, Repr. 1959. Stephanus page 957, section A, line 9

νυνὶ δὲ τοῦτο μὲν παρ’ Ἰνδῶν ἄμπελον τοῖς Ἑλλήσιν, ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος καρπῶν χρῆ- σιν τοῖς ἐπέκεινα [ὁ] τῆς θαλάσσης ἔδωκεν, ἐκ Φοινίκης δὲ γράμματα μνημόσυνα λήθης ἐκόμισε, καὶ ἄοινον καὶ ἄκαρπον καὶ ἀπαίδευτον ἐκώλυσεν εἶναι τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων γένος.

Plutarchus Biogr., Phil., De sollertia animalium (959a–985c) (0007: 129) “Plutarchi moralia, vol. 6.1”, Ed. Hubert, C. Leipzig: Teubner, 1954, Repr. 1959. Stephanus page 970, section F, line 5

φασὶ δὲ καὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν † καὶ μαχεσθέντα πρὸς Ἀλέξαν- δρον, ἐλάφου <μὲν> ἀφιεμένου καὶ κάπρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι καὶ περιορᾶν, ὀφθέντος δὲ λέοντος εὐ- θὺς ἐξαναστῆναι καὶ διακονίσσθαι | καὶ φανερόν εἶναι αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δ’ ἄλλων ὑπερφο- νοῦντα πάντων.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Plutarchus Biogr., Phil., De sollertia animalium (959a-985c) Stephanus page 975, section D, line 9

ἀλλὰ μὴ φοβηθῆτε· χρήσομαι γὰρ αὐτῇ μετρίως, οὔτε δόξας φιλοσόφων οὔτ' Αἰγυπτίων μύθους οὔτ' ἁμαρτύρους Ἰνδῶν ἐπαγόμενος ἢ Λιβύων διηγήσεις· ἃ δὲ πανταχοῦ μάρτυρας ἔχει τοὺς ἐργαζομένους τὴν θάλατταν ὁρώμενα καὶ δίδωσι τῇ ὄψει πίστιν, τούτων ὀλίγα παραθήσομαι.

Plutarchus Biogr., Phil., Fragmenta (0007: 145) "Plutarchi moralia, vol. 7", Ed. Sandbach, F.H. Leipzig: Teubner, 1967. Fragment 9, line t

ξηαeroneus plutarchus nostrarum esse partium comprobatur, qui in Oetaeis verticibus Herculem post morborum comitialium ruinas dissolutum in cinerem prodidit.

<ΠΙΝΔ*αΡΟΥ ΒΙΟΣ>

Eustathius, Prooem. Comm. Pindaricorum, c. 25. Ἐπιμεμέλῃται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς γένους ἀναγραφὴν τὴν κατὰ τε Πλούταρχον καὶ ἐτέρους, παρ' οἷς φέρεται ὅτι κῶμη Θηβαίων οἱ Κυνοσκέφαλοι.

Herodotus Hist., Historiae (0016: 001) "Hérodote. Histoires, 9 vols.", Ed. Legrand, Ph.-E. Paris: Les Belles Lettres, 1:1932; 2:1930; 3:1939; 4 (3rd edn.): 1960; 5:1946; 6:1948; 7:1951; 8:1953; 9:1954, Repr. 1:1970; 2:1963; 3:1967; 5:1968; 6:1963; 7:1963; 8:1964; 9:1968. Book 1, section 192, line 18

Κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, τοῖσι κυσὶ προσετετάχατο σιτία παρέχειν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 38, line 15

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατ-εσθίουσι, εἶρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαντ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 94, line 7

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρῳσι καὶ Μοσσυνοῖκοις καὶ Μαρσί τριηκόσια τάλαντα προείρητο· νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πλῆθος τε πολλῶν πλεῖστόν ἐστι πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 97, line 9

.. οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱρὴν κατοικῆνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλῆσιόχωροι τούτοις σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλαντίαι Ἰνδοί, οἰκήματα δὲ ἔκτῃνται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρι-του ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 1

Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοί, ἀπ' οὗ τὸ ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρηνόμενον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 3

Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνί- σχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἥῳ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἥῳ ἐρημὴ ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 8

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθῦς σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 12

Οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐνδύνουσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 99, line 1

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἥῳ οἰέοντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσται ὠμών, καλέονται δὲ Παδαῖοι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 100, line 1

Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπεύρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφαγέουσιν τε, καὶ αὐτοῖσι <ὄσπριόν τι> ἐστὶ ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἔψουσιν τε καὶ σιτέονται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 2

Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανὴς ἐστὶ κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψιν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 7

Οὗτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἐκαστέρῳ τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέως οὐδαμὰ ὑπήκουσαν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 2

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλιν καὶ τῇ Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσκοι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βορέω ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλήσιον ἔχουσι δίαι- ταν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 5

Οὗτοι καὶ μαχιμώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοί εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστὶ ἐρημὴ διὰ τὴν ψάμμον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 16

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἴνδοί, ζευξάμενος ἕκαστος καμήλους τρεῖς, σειρη- φόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενά παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξει· αἱ γάρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσονες ἐς ταχυτήτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 1

Οἱ δὲ δὴ Ἴνδοι τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξι τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελογίς- μένως ὅκως [ἄν] καυμάτων τῶν θερμωτάτων ἐόντων ἔσονται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 12

Θερμώτατος δὲ ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις μεσαμβρίας, ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς δια- λύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῷ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τῆνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς· ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπιὼν ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα ψύχει.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 1

Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἴνδοι ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὁδμῇ, ὡς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 6

Εἶναι δὲ ταχυτήτα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὅμοιον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμ- βάνειν τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγε- σθαι, οὐδένα ἂν σφραγίσαι ἀποσώζεσθαι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 12

Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἴνδοι κτῶνται, ὡς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 4

Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεο- μένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον εἶρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῷ μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοις χωρίοις ἐστὶ, πά- ρεξ τῶν ἵππων (οὔτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλεομένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστὶ, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορέομενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσή- μνηα ἀρπαζόμενος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 12

Τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 40, line 7

Μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκέεται [ἡ] Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἤδη τὸ πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει οὐδεὶς φράσαι οἶον δὴ τι ἐστί.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 2

Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθεῖν ἐρεῖν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 12

Μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἰνδοὺς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῇ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο.

Herodotus Hist., Historiae Book 5, section 3, line 1

Θρηίκων δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γε Ἰνδοὺς πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ ὑπ' ἐνὸς ἄρχοιτο ἢ φρονέοι κατὰ τούτο, ἄμαχόν τ' ἂν εἶη καὶ πολλῶ κράτιστον πάντων ἐθνέων κατὰ γνῶμην τὴν ἐμὴν· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται· εἰσὶ δὴ κατὰ τοῦτο ἀσθενέες.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 9, line 6

Καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἶη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθιοπὰς τε καὶ Ἀσσυρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτᾶσθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν, Ἕλληνας δὲ ὑπάρξαντας ἀδικίης οὐ τιμωρησόμεθα.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 1

Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἤρχε Ὑστάσπης ὁ Δαρείου τε καὶ Ἀτόσσης τῆς Κύρου. Ἰνδοὶ δὲ εἵματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ οἷστους καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἰνδοί, προσε- τετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρῃ τῷ Ἀρταβάτεω.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 4

Ἰνδοὶ δὲ εἵματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ οἷστους καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἰνδοί, προσε- τετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρῃ τῷ Ἀρταβάτεω.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 3

Τῶν μὲν δὴ ὑπὲρ Αἰγύπτου Αἰθιοπῶν καὶ Ἀραβίων ἤρχε Ἀρσάμης, οἱ δὲ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων Αἰθίοπες (διῶσι γὰρ δὴ ἐστρατεύοντο) προσε- τετάχατο τοῖσι Ἰνδοῖσι, δια- λάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἐτέροισι, φωνὴν δὲ καὶ τρίχωμα μόνον· οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ ἡλίου Αἰ- θίοπες ἰθύτριχες εἰσι, οἱ δ' ἐκ τῆς Λιβύης οὐλότατον τρί- χωμα ἔχουσι πάντων ἀνθρώπων.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 7

Οὔτοι δὲ οἱ ἐκ τῆς Ἀσίης Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατὰ περ Ἰνδοὶ ἐσεσάχατο, προ- με- τωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι σύν τε τοῖσι ὥσὶ ἐκδεδαρμένα καὶ τῇ λοφιῇ·

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἢ λοφιῇ κατέχρα, τὰ δὲ ὦτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶχον· προβλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 7, section 86, line 2

Μῆδοι δὲ τὴν περ ἐν τῷ πεζῷ εἶχον σκευήν· καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως. Ἴνδοι δὲ σκευῇ μὲν ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἥλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρματα· ὑπὸ δὲ τοῖσι ἄρμασι ὑπῆσαν ἵπποι καὶ ὄνοι ἄγριοι.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 7, section 187, line 5

Γυναικῶν δὲ σιτοποιῶν καὶ παλλακέων καὶ εὐνούχων οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀτρεκέα ἀριθμόν· οὐδ' αὖ ὑπόζυ- γίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων καὶ κυνῶν Ἰνδικῶν τῶν ἐπομένων, οὐδ' ἂν τούτων ὑπὸ πλήθους οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀριθμόν.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 8, section 113, line 12

Ὡς δὲ ἀπίκατο ἐς τὴν Θεσσαλίην, ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρώτους μὲν τοὺς μυρίους Πέρσας τοὺς Ἀθανάτους καλεομένους, πλην Ὑδάρνεος τοῦ στρατη- γοῦ (οὗτος γὰρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέος), μετὰ δὲ τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς θωρηκο- φόρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλίν, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίους [τε] καὶ Ἰνδούς, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὴν ἵππον.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 9, section 31, line 19

Μετὰ δὲ Βακτρίους ἔστησε Ἰνδούς· οὗτοι δὲ ἐπέσχον Ἑρμιονέας τε καὶ Ἑρε- τριέας καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* (3063: 001) “Ioannis Scylitzae synopsis historiarum”, Ed. Thurn, J. Berlin: De Gruyter, 1973; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 5. Series Berolinensis. Emperor life Leo5, section 2, line 5

ἐξαπέστειλε γοῦν τινὰ τῶν οἱ πιστοτάτων, ἀναθήματά τε ὡς αὐτὸν κομίζοντα καὶ ἐπιπλα καὶ σκεύη ἀργύρεα καὶ χρύσεια καὶ εἶδη εὐώδη τῶν εἰς ἡμᾶς ἐξ Ἰνδίας κομιζο- μένων.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* Emperor life Mich2, section 6, line 16

χεῖρα δὲ πολλὴν αὐτός τε συλλέγει καὶ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν λαμβάνει, οὐ μόνον δὴ τῶν προσ- οίκων ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τῆς περαιᾶς Αἰγυπτίων, Ἰνδῶν, Περσῶν, Ἀσσυρίων, Ἀρμενίων, Χάλδων, Ἰβήρων, Ζεχῶν καὶ Καβείρων.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* Emperor life Theoph, section 1, line 3

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Μετὰ δὲ τὸν τοῦ Μιχαήλ θάνατον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόφιλος, ἀνδρὸς ἤδη ἡλικίαν ἔχων, διεδέξατο τὴν πατρώαν ἀρχὴν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα τῆς ὀγδόης ἰνδικτι- ῶνος, λόγῳ μὲν τῆς δικαιοσύνης ἔμπυρος ἐραστῆς καλεῖσθαι βουλόμενος νόμων τε φύλαξ πολιτικῶν ἀκριβής, τῇ δ' ἀλη- θείᾳ ἔξωθεν ἑαυτὸν τῶν ἐπιβουλευόντων διατη- ρῶν, ὡς ἂν μή τις κατ' αὐτοῦ νεανικόν τι τολμήσειε, ταῦτα ὑπεκρίνετο.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Theoph, section 15, line 14

ὥς δ' οὐκ ἐκ μόνων ἰνδαλμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος γνωρισμάτων ὁ ζητούμενος ἐδηλοῦτό τε καὶ ἐγνωρίζετο, προσεμαρτύρει δὲ καὶ τις τῶν ἐκ γειτόνων τὴν γενομένην τῇ γυναικὶ πρὸς τὸν Πέρσῃ συνάφειαν (οὐ γάρ τι κρυπτόν, ὃ τοῖς πολλοῖς οὐ γνωσθήσεται), δῆλους ἑαυτοὺς οἱ σταλέντες καθιστᾶσι τῷ βασιλεῖ καὶ τὰ τοῦ σκοποῦ σαφηνίζουσιν, εἰρήνην καὶ σπονδὰς καὶ παντὸς τοῦ ἔθνους ὑποταγὴν ὑπισχνούμενοι, εἰ τὸν Θεόφοβον αὐτοῖς ἀποδοῦναι οὐ παραιτήσεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7, section 8, line 24

κατὰ δὲ τὴν ἕκτην τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος, πολέμου συρραγέντος Ῥωμαίοις τε καὶ Βουλγάροις πρὸς τῷ Ἀχελῷ φρουρίῳ τρέπονται κατὰ κράτος οἱ Βούλγαροι, καὶ φόνος αὐτῶν ἐγένετο πολὺς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 2, line 1

Ἰουλίῳ δὲ μηνὶ ἰνδικτιῶνος ὀγδόης ἢ τῆς ἐκκλησίας γέγονεν ἔνωσις, ἐνωθέντων τῶν διαφερομένων μητροπολιτῶν τε καὶ κληρικῶν τῶν ἀπὸ Νικολάου πατριάρχου καὶ Εὐθυμίου διεσχισμένων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 7, line 1

Εἰκάδι δὲ Φεβρουαρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, θνήσκει Θεοδώρα ἡ σύμβιος Ῥωμανοῦ καὶ θάπτεται ἐν τῷ Μυρελαίῳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 12, line 1

Σεπτεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, ὁ ἄρχων Βουλγαρίας Συμεὼν πανστρατὶ κατὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐκστρατεύει καὶ ληΐζεται μὲν Μακεδονίαν, ἐμπιπρᾷ δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία, καὶ πάντα καταστρέφει τὰ ἐν ποσίν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 13, line 1

Κατὰ δὲ τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς στέφει τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Στέφανον καὶ Κωνσταντῖνον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 14, line 1

Πεντεκαίδεκάτῃ δὲ Μαΐου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρίτης, τελευτᾷ ὁ πατριάρχης Νικόλαος, κρατήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀναρρήσει ἕτη τρισκαίδεκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 16, line 1

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Μαΐῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος πεντεκαιδεκάτης, εἰσβολὴν Συμεὼν ὁ τῆς Βουλγαρίας ἄρχων ἐποίησατο κατὰ Χρωβάτων, καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτῶν καὶ ἡττηθεὶς ἐν ταῖς τῶν ὁρῶν δυσχωρίαις ἅπαν τὸ ἑαυτοῦ ἀπώλεσε στράτευμα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 21, line 1

Μηνὶ δὲ Ἰουλίῳ πεντεκαιδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος ἕκτης, ἐτελεύτησεν ὁ Ἀμασειᾶς Στέφανος, πατριαρχήσας ἔτη δύο καὶ μῆνας ἑνδεκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 25, line 2

Ἐτελεύτησε δὲ καὶ Χριστοφόρος ὁ βασιλεὺς, μηνὶ Αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ μονῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 26, line 36

καὶ μετὰ χρόνον ἓνα καὶ μῆνας πέντε (τοσοῦτον γὰρ ὁ τῆς ἡλικίας τοῦ Θεοφυλάκτου ἐνέδει χρόνος πρὸς τελειότητα καὶ χειροθεσίαν ἀρχιερωσύνης) Φεβρουαρίῳ, δευτέρᾳ ἰνδικτιῶνος, χειροτονεῖται πατριάρχης Θεοφύλακτος ὁ τοῦ βασιλέως υἱός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 29, line 2

Ἐγένετο δὲ καὶ εἰσβολὴ Τούρκων κατὰ Ῥωμαίων Ἀπριλλίῳ μηνί, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης, καὶ κατέδραμον πᾶσαν τὴν δύσιν μέχρι τῆς πόλεως.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 31, line 1

Δεκάτῃ δὲ καὶ τετάρτῃ ἰνδικτιῶνι, Ἰουνίῳ μηνί, ἐπέλευσις κατὰ τῆς πόλεως ἐγένετο Ῥωσικοῦ στόλου πλοίων χιλιάδων δέκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 34, line 1

Κατὰ δὲ τὴν πρώτην ἰνδικτιῶνα τῶν Τούρκων πάλιν ἐπιδρομὴν ποιησαμένων κατὰ Ῥωμαίων, ὁ παρακοιμώμενος Θεοφάνης ἐξελθὼν ἐσπείσατο μετ' αὐτῶν καὶ λαβὼν ὁμήρους ὑπέστρεψε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 35, line 1

Δευτέρᾳ δὲ ἰνδικτιῶνι Πασχάλιον πρωτοσπαθάριον καὶ στρατηγὸν Λογγιβαρδίας ἐξέπεμψεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ῥῆγα Φραγγίας Οὐγωνα, τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐπιζητῶν νυμφευθῆναι τῷ τοῦ Πορφυρογεννήτου υἱῷ Ῥωμανῷ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 39, line 5

τῇ δὲ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι κατήγαγον τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν τοῦ παλατίου καὶ εἰς τὴν Πρώτην ἀγαγόντες νῆσον ἀπέκειραν μοναχόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 1, line 73

προσεταιρισάμενος οὖν σὺν τῷ ῥηθέντι Βασιλείῳ καὶ τὸν μοναχὸν Μαρριανὸν τὸν υἱὸν Λέοντος τοῦ Ἀργυροῦ, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ λίαν καὶ τιμώμενον καὶ πιστευόμενον, καὶ τινὰς ἄλλους σὺν αὐτοῖς, εὐκαιρήσας κατασπᾶ τῆς ἀρχῆς τὸν αὐτοῦ πατέρα, μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἐξκαιδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος τρίτης, ἔτους ,ϋνγ´, εἰκοστὸν ἕκτον ἀνύοντα ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐνιαυτόν, καὶ τῇ νήσῳ Πρώτῃ περιορίζει, ἀποκείρας καὶ ἄκοντα τοῦτον μοναχόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 2, line 20

ἐκφήνας οὖν τὸ μυστήριον τῷ εἰρημένῳ Βασιλείῳ τῷ Πετεινῷ, καὶ δι' αὐτοῦ προσκτησάμενος τὸν Μαρριανόν, ἔτι δὲ Νικηφόρον καὶ Λέοντα τοὺς υἱοὺς Βάρδα τοῦ Φωκά, Νικόλαόν τε καὶ Λέοντα τοὺς Τορνικίους, καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους, μηδὲν ὑφορωμένους τὸν Στέφανον καὶ τὸν Κωνσταντῖνον, κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τοῦ ἀρίστου συναριστοῦντας αὐτῷ, ἀναρπάστους τίθησι καὶ καταβιβάζει τῶν βασιλείων, τῇ εἰκάδι ἑβδόμῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός, τῆς αὐτῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, καὶ πλοιαρίοις ἐνθήμενος ὑπερορίζει τὸν μὲν ἐν τῇ Πανόρμῳ νήσῳ, τὸν Κωνσταντῖνον δὲ ἐν τῇ Τερεβίνθῳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 2, line 31

μηνὶ δὲ Ἰουλίῳ τῆς ἕκτης ἰνδικτιῶνος καὶ Ῥωμανὸς ὁ τούτων πατὴρ ἀπέτισε τὸ χρεών, καὶ ἐν τῷ Μυρελαίῳ θάπτεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 3, line 3

Ὁ δὲ Πορφυρογέννητος τὰ ὑποπτα περιελὼν ἐκ μέσου, καὶ μόνος τὴν αὐτοκράτορα περιζωσάμενος ἀρχήν, κατὰ τὸ θεῖον πάσχα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος καὶ τῷ υἱῷ Ῥωμανῷ περιτίθησι διάδημα, τελέσαντος δὲ τὰς εὐχὰς Θεοφυλάκτου τοῦ πατριάρχου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 10, line 3

Ἐτεὶ δὲ δωδεκάτῳ τῆς Κωνσταντίνου βασιλείας, τοῦ δὲ κόσμου ἐξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ τετάρτῳ, μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἰκάδι ἑβδόμῃ, ἰνδικτιῶνος τσσαρεσκαιδεκάτης, κατέλυσε τὸν βίον Θεοφύλακτος ὁ πατριάρχης, ἀρχιερατεύσας ἐπ' ἔτη εἴκοσι καὶ τρία, ἡμέρας εἰκοσιπέντε, ἐξκαίδεκα μὲν ἐτῶν ὦν, ὅτε τοὺς τῆς ἐκκλησίας ἀκανόνιστως παρείληφεν οἶακας, ὑπὸ παιδαγωγοὺς δέ, φεῦ μοι, ὁ ἀρχιερεὺς μέχρι τινὸς διετέλεσε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 11, line 2

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Καὶ χειροτονεῖται κατὰ τὴν τρίτην τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος, ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχης Πολύευκτος μοναχός, τῆς Κωνσταντίνου καὶ θρέμμα τυγχάνων καὶ παιδεύμα, ὑπὸ τῶν γονέων μὲν εὐνουχισθεῖς, ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ ἐνδιαπρέψας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 17, line 2

Πεντεκαδεκάτῳ δὲ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα τῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ἔτει κοσμικῷ ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ, ἕξισι Κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου ὄρει, τῷ μὲν δοκεῖν ταῖς τῶν ἐκεῖσε πατέρων εὐχαῖς θωρακισθῆναι καὶ μετ' αὐτῶν κατὰ Σαρακηνῶν ἐν Συρίᾳ στρατεῦσαι, ἀληθεῖ δὲ λόγῳ ἐνωθῆναι Θεοδώρῳ τῷ τῆς Κυζίκου προεδρεύοντι, ἐκεῖσε τότε τὰς διατριβὰς ποιουμένῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς καθαιρέσεως τοῦ Πολυεύκτου βουλευσασθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 1, line 5

καὶ ἄρχοντας προβαλλόμενος εὐνοϊκοὺς αὐτῷ καὶ θυμήρεις, καὶ τὴν βασιλείαν, ὡς ἐνῆν, κρατυνόμενος, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα τῆς αὐτῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος στέφει καὶ Βασίλειον τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τῶν χειρῶν Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 4, line 16

τῇ ἑβδόμῃ δὲ τοῦ Μαρτίου μηνός, τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος, καὶ τὴν πασῶν ὀχυρωτέραν πόλιν, ἣν ἐγχωρίως Χάνδακα ἐκάλουν, πεπορθηκώς, καὶ τὸν ἀμηρεύοντα τῆς νήσου Κουρούπην ὄνομα λαβὼν αἰχμάλωτον καὶ Ἀνεμᾶν τὸν μετ' αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ πρωτεύοντα, καὶ τὴν νήσον ὅλην δουλωσάμενος, ἔμελλε μὲν ἐπὶ πλείονα προσμεῖναι χρόνον καὶ τὰ κατ' αὐτὴν καταστήσεσθαι, φήμης δὲ κρατούσης, ὡς ὁ μέλλων κατασχεῖν αὐτὴν Ῥωμαῖος ἀνὴρ ἐξ ἀνάγκης βασιλεύσει Ῥωμαίων, ἅμα τῷ γνωσθῆναι τὴν τῆς νήσου κατάσχεσιν ταῖς τοῦ Ἰωσήφ ὑποθήκαις ἀποστείλας ὁ Ῥωμανὸς προσεκαλέσατο τὸν Νικηφόρον ἐκεῖθεν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 9, line 10

ἡ δὲ Ἑλένη τῇ τῶν θυγατέρων καταγωγῇ περιαλγήσασα, καὶ μικρὸν ἐπιζήσασα χρόνον, τῇ εἰκοστῇ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος ἀπεβίω, καὶ βασιλικῶς ἐκκομισθεῖσα ἐτάφη ἐν τῇ λάρνακι τοῦ πατρός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 11, line 1

Πεντεκαδεκάτῃ δὲ Μαρτίου μηνός, τῆς ἕκτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ πρώτῳ ἐτελεύτησε Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐτῶν ὑπάρχων

εἰκοσιτεσσάρων, βασιλεύσας ἔτη τρισκαίδεκα, μῆνας τέσσαρας, καὶ ἡμέρας πέντε, ὥς μὲν τινες, προκατανα- λώσας τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον ταῖς αἰσχίσταις καὶ φιληδόνοις πράξεσιν, ὥς δ' ἕτερος ἔχει λόγος, φαρμάκοις ἀναιρεθεῖς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 3, line 1

Ἀπριλλίῳ δὲ μηνί, τῆς αὐτῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος, εἴσεισιν ὁ Φωκᾶς Νικηφόρος κελεύσει τῆς δεσποίνης, τοῦ Ἰωσήφ καθάπαξ καὶ πάλιν κωλύοντος, ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 6, line 22

καὶ δευτέρᾳ τοῦ Ἰουλίου μηνός, τῆς αὐτῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἑφ' στρατευμάτων ἀπάντων παρακεκινημένων ὑπὸ τοῦ Τζιμισκῆ Ῥωμαίων ἀναγορεύεται βασιλεύς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 7, line 54

στέφει οὖν τοῦτον ὁ Πολύευκτος ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἡμέρα δὲ ἦν κυριακή, ἑξκαιδεκάτην τοῦ Αὐγούστου μηνός ἄγοντος, τῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 11, line 2

Ὁ δὲ Νικηφόρος κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐν μηνί Ἰουλίῳ, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμῃ, ἔξεισι κατὰ Κιλικίας σὺν βαρεῖ στρατῷ Ῥωμαίων καὶ συμμάχων Ἰβήρων καὶ Ἀρμενίων, ἔχων Θεο- φανῶ τὴν γαμετὴν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 14, line 2

Δηώσας δὲ καὶ τεφρώσας καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Κιλικίας τῷ Ὀκτωβρίῳ μηνί, τῆς ἐννάτης ἰνδικτιῶνος, ὑπέστρεψεν εἰς Κωνσταν- τινούπολιν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὰς τῆς Ταρσοῦ πύλας καὶ τὰς τῆς Μόψου ἐστίας, ἃς καὶ χρυσῷ καταστίξας ἔξωθεν ἀνάθημα τῇ βασιλίδι διεκόμισε, τὰς μὲν κατὰ τὴν ἀκρόπολιν στήσας, τὰς δὲ κατὰ τὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης τεῖχος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 14

τετάρτῳ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔτει, μηνί Ἰουνίῳ, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος, τὰς ἐν τῇ Θράκῃ πόλεις ἐξήει ἐπισκεψό- μενος, καὶ γενόμενος ἄχρι τῆς λεγομένης μεγάλης τάφρου ἔγραψε Πέτρῳ τῷ Βουλγαρίας ἄρχοντι, μὴ ἔαν τοὺς Τούρκους διαπερᾶν τὸν Ἰστρον καὶ τὰ Ῥωμαίων λυμαίνεσθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 23

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

πεισθέντες οὖν οἱ Ῥῶς καὶ ἐπελθόντες τῇ Βουλγαρίᾳ κατὰ τὸν Αὐγούστον μῆνα, τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, πέμπτῳ τῆς βασιλείας ἔτει αὐτοῦ Νικηφόρου, πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ἠδάφισαν τῶν Βουλγάρων, καὶ λείαν ὅτι πλείστην περιβαλλόμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 28

δευτέρῳ δὲ Σεπτεμβρίου μηνός, ὥρᾳ τῆς νυκτὸς δωδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος ἐνδεκάτης, γέγονε βρασμὸς καὶ κλόνος γῆς ἐξαίσιος, καὶ ἔπαθε κακῶς Ὀνωριάς καὶ Παφλαγονία.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 31

ἐγένοντο δὲ καὶ ἄνεμοι κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος σκληροὶ καὶ καυματώδεις, οἵτινες τοὺς καρποὺς διέφθειραν αὐταῖς ἀμπέλοις καὶ δένδρεσιν, ὥς ἐντεῦθεν κατὰ τὴν δωδεκάτην ἰνδικτιῶνα σφοδρότατον ἐπενεχθῆναι λιμὸν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 22, line 9

καὶ τοῦ βασιλέως ὑπομνησθέντος, εἰ δεῖ τοῦτον εἰσελθεῖν ἐν τῇ βασιλίδι, κάκεινον προσμένειν μικρὸν ἐπιτρέψαντος, ἐκείνη νυκτὸς ἐνδεκάτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης, ἔτους ἐξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου, ἀποστείλασα ἄγει τοῦτον πρὸς τὸν κάτωθεν τῶν παλατίων χειροποίητον λιμένα, καὶ κοφίνῳ ἀνιμήσατο μετὰ πάντων τῶν περὶ αὐτόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life John1, section 20, line 1

Αὐγούστῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος τρίτης, ἐφάνη καὶ κομήτης ὁ λεγόμενος πωγωνίας, καὶ ἐφαίνετο ἕως Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 1, line 4

ὃ μᾶλλον πιστευτέον. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὸ μὲν οὖν Ἰωάννου τέλος τὸν εἰρημένον συνηνέχθη τρόπον, τὸ δὲ τῆς βασιλείας κράτος εἰς Βασίλειον μετήχθη καὶ Κωνσταντῖνον τοὺς υἱοὺς Ῥωμανοῦ, κατὰ τὸ ἐξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἔτος, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, μηνὸς Δεκεμβρίου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 10, line 20

καὶ τούτους μὲν εἶχεν ἡ φρουρά, τῶν δὲ μὴ συνανελθόντων ἀποστατῶν τῷ Σκληρῷ Λέων μὲν ὁ αἰχμάλωτος καὶ οἱ τοῦ δουκὸς Ἀνδρονίκου τοῦ Λυδὸς παῖδες Χριστοφόρος ὁ Ἐπίκτης καὶ Βάρδας ὁ Μουγγός (ἔφθη γὰρ ἐκεῖνος ἀποθανεῖν) τὸ Ἀρμακούριον καὶ τὴν Πλατεῖαν πέτραν καὶ ἄλλα τινὰ φρούρια ἐρυμνὰ ἐν τῷ θέματι κείμενα τῶν Θρακησίων κατεσχηκότες ἀντεῖχον ἕως ὀγδόης ἰνδικτιῶνος, καὶ ἐπεκδρομὰς ἐκ τούτων ποιοῦμενοι τὰ βασιλέως ἐλύπουν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 13, line 1

οὗτος δὲ μὴ ἐνεγκῶν πρῶως τὴν ἐπιτίμησιν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον τραχυνόμενος καὶ δίκαια συμβουλευσαι ἰσχυριζόμενος, ἠνάγκασε τὸν βασιλέα διὰ τὴν ἀναίσχυντον ἰταμότητα ἀναπηδῆσαι τε τοῦ θρόνου καὶ τῶν τριχῶν αὐτοῦ καὶ τῆς γενειάδος λαβόμενον κατασπάσαι εἰς γῆν. Ἰνδικτιῶνος δὲ πεντεκαιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ τετάρτου, Ὀκτωβρίῳ μηνί, ἐγένετο κλόνος μέγας, καὶ κατέπεσον οἰκίαι καὶ ναοὶ πολλοὶ καὶ μέρος τῆς σφαίρας τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 14, line 7

Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων μεγιστᾶνες μηνιῶντες τῷ βασιλεῖ, ὁ μὲν Φωκᾶς Βάρδας καὶ τινες σὺν αὐτῷ, ὅτι περ εἰς Βουλγαρίαν ἐκστρατεύσας ὑπερεῖδεν αὐτούς, μὴδ' ἐν Καρὸς λογισάμενος μοίρα, ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι δι' ἄλλους προπηλακισμούς τε καὶ παροινίας, ὁ δὲ μάγιστρος Εὐστάθιος ὁ Μαλεῖνος διὰ τὸ ἀτίμως ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐκστρατείας ἀποπεμφθῆναι, συναθροισθέντες ἐν τῷ Χαρσιανῷ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ ῥηθέντος Μαλεῖνου, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος, Βάρδαν τὸν Φωκᾶν ἀνεῖπον βασιλέα, διάδημά τε περιθέντες αὐτῷ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς βασιλείας γνωρίσματα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 19, line 2

Ἄρτι δὲ τοῦ Φωκᾶ ἀποθανόντος κατὰ τὸν Ἀπρίλλιον μῆνα τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος, τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ ἑβδόμου ἔτους, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἀποστασίας διαλυθείσης, ἀδείας λαβόμενος ὁ Σκληρὸς πάλιν ἀνελάμβανεν ἑαυτὸν καὶ τὴν πρότεραν ἐσωμάσκει ἀποστασίαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 22, line 4

Νικολάου δὲ τοῦ Χρυσοβέργῃ ἐπὶ χρόνοις δώδεκα καὶ μῆνας ὀκτὼ τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ καταλύσαντος τὴν ζωὴν, χειροτονεῖται Σισίνιος μάγιστρος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ἱατρικῆς τέχνης ἥκων εἰς τὸ ἀκρότατον, ἐν ᾧ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τρίτῳ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόῃς· ὅστις καὶ τοὺς διακρινομένους ἤνωσε διὰ τὴν τετραγαμίαν Λέοντος τοῦ βασιλέως, ἐξ ὅτου τοῦτον Εὐθύμιος εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο, ἤνωσεν. καὶ οὗτος δὲ ἐπὶ τρεῖς μόνους ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ποιμάνας ἐξέστη τῆς ζωῆς, καὶ προεβλήθη Σέργιος, ἡγούμενος ὦν τῆς μονῆς τοῦ Μανουὴλ καὶ τὸ γένος ἀναφέρων πρὸς Φώτιον τὸν πατριάρχην.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 26, line 2

Τῷ δὲ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ὀγδόῳ ἔτει, τῆς τρισκαιδεκάτης ἰνδικτιῶ-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

νος, δύναμιν βαρεῖαν ἐκπέμψας ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν πέραν τοῦ Αἴμου Βουλγαρικῶν κάστρων, ἀρχηγούς ἔχουσιν τὸν πατρίκιον Θεοδωροκάνον καὶ Νικηφόρον πρωτο-σπαθάριον τὸν Ξιφίαν, τὴν τε μεγάλην εἴλε Περσθλάβαν καὶ τὴν μικρὰν καὶ τὴν Πλί-σκοβαν, καὶ ἀσινῆς καὶ τροπαιοῦχος ἡ Ῥωμαϊκὴ ὑπενόστησε δύναμις.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 30, line 1

Ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἰνδικτιῶνος πεντεκαίδε-κάτης, ἐκστρατεύει κατὰ Βιδίνης, καὶ ἐφ' ὅλους ὀκτὼ μῆνας ἐμφιλοχῶ-ρήσας τῇ προσεδρεῖα αἰρεῖ κατὰ κράτος τὴν πόλιν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 32, line 1

Καὶ τῇ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι δόγμα ἐξέθετο, τὰς τῶν ἀπολωλότων ταπεινῶν συντελείας τελεῖσθαι παρὰ τῶν δυνατῶν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 33, line 1

Ὅγδοῇ δὲ ἰνδικτιῶνι, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, ὁ τῆς Αἰγύπτου κατάρχων Ἀζίζιος διὰ μικρὰς αἰτίας καὶ μηδενὸς λόγου προσκρού-σματα ἄξια τὰς πρὸς Ῥωμαίους λύσας σπονδὰς τὸν τε ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ τάφῳ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἀνεγχερμένον πολυτελῶς θεῖον ναὸν κατεστρέψατο, καὶ τὰ εὐαγγῆ ἐλυμήνατο μοναστήρια, καὶ τοὺς ἐν τούτοις ἀσκουμένους ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐφυγάδευσε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 35, line 21

τούτου καὶ ἀποπειρασμένου τῆς εἰσόδου, ἐπεὶ περ ἀντεῖχον γενναίως οἱ φυλάσ-σοντες καὶ τοὺς βιαζομένους ἐξ ὑπερδεξίων ἀνήρουν βάλλοντες καὶ τιτρώσκοντες, καὶ ἤδη ἀπέγνωστο τῷ βασιλεῖ ἡ διάβασις, Νικη-φόρος ὁ Ξιφίας τῆς Φιλιππουπόλεως τότε στρατηγῶν τῷ βασιλεῖ συνταξάμενος, καὶ αὐτὸν μὲν προσμένειν καὶ συνεχεῖς προσβολὰς ποιεῖσθαι τῷ δέματι παρεγγυήσας, αὐτὸς δὲ ἀπιέναι φήσας, εἴ πως καὶ δυνη-θεῖη λυσιτελές τι διαπράξασθαι καὶ σωτήριον, τὸν περὶ αὐτὸν εἰληφῶς λαὸν ὑποστρέφει, καὶ περιοδεύσας τὸ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Κλειδίου κείμενον ὑψηλότερον ὄρος, ὃ Βαλασίτζαν κατονομάζουσι, καὶ τραχυ-πορίαις καὶ ἀνοδίαις χρησάμενος, εἰ-κοστῇ ἐννάτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός, ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, ἄνωθεν ἐξαίφνης μετ' ἁλα-λαγμοῦ καὶ δούπου κατὰ νότου γίνεται τῶν Βουλγάρων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 35, line 44

λαβὼν δὲ καὶ πίων ἐλήφθη καρδιωγμῷ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας θνήσκει κατὰ τὴν ἑκτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. παραλαμβάνει δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν Βουλγάρων ὁ υἱὸς αὐ-τοῦ Γαβριήλ ὁ καὶ Ῥωμανός, ῥώμη μὲν καὶ ἰσχύϊ τοῦ πατρὸς ὑπερέχων, φρονήσει δὲ

καὶ διανοίᾳ πολλῷ λειπόμενος, τεχθεὶς τῷ Σαμουήλ ἀπὸ τινος αἰχμαλώτιδος Λαρισσαίας ἀπὸ τινος αἰχμαλώτιδος Λαρισσαίας] ἐξ Ἀγάθης τῆς θυγατρὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυση- λίου τοῦ ἐν Δυρραχίῳ πρωτεύοντος. ἤρξε δὲ κατὰ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 40, line 2

Ἐξακισχιλιοστῷ δὲ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει, ἰνδικτιῶνος τεσσαρεσκαίδεκάτης, ἀπάρας τῆς βασιλίδος ὁ βασιλεὺς ἄπεισιν εἰς Τριάδιτζαν, καὶ τὸ φρούριον Πέρνικον περικαθίσας ἐπολιόρκει, τῶν ἔνδον δὲ καρτερῶς καὶ ἐκθύμως ἀγωνιζομένων, καὶ πολλῶν Ῥω- μαίων πιπτόντων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 40, line 42

καὶ κτείνουσι μὲν πολλούς, συλλαμβάνουσι δὲ καὶ διακοσίους πανοπλίτας καὶ τοὺς ἵππους καὶ τὴν ἀποσκευὴν Ἰωάννου καὶ τὸν τοῦτου ἀνεψιόν· ὃν καὶ παραυτίκα στερεῖ τῶν ὀφθαλμῶν. ταῦτα δράσας ἐπάνεισι πρὸς τὰ Βο- δηνά, καὶ πάντα τὰ ἐκεῖσε καταστησάμενος ἐπαναζευγνύει πρὸς τὸ Βυζάντιον, κατὰ τὴν ἐννάτην τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος πεντε- καιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 43, line 51

καὶ τῶν λοιπῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ ἀρχιερέως Βουλγάρων. ἰνδικτιῶν ἦν δευτέρα, ἔτος ἑξακισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἰκοστὸν ἑβδομον.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 43, line 57

ὃς ἐπὶ εἴκοσιν ὅλους ἐνιαυ- τοὺς τὴν τοῦ θεοῦ ποιμάννας ἐκκλησίαν Ἰουλίῳ μηνί, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, ἐν ἔτει τῷ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 45, line 28

μετὰ δὲ ταῦτα δευτέρας συμπλοκῆς γενομένης, τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος ἑκτῆς, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν πεντα- κοσιοστὸν τριακοστὸν πρῶτον ἔτος, πίπτει μὲν ὁ Λιπαρίτης (οὗτος γὰρ ἦν ἀρχιστράτηγος τῷ Γεωργίῳ) καὶ σὺν αὐτῷ πᾶν τὸ κρατιστεῦον ἐν Ἀβασγοῖς, φεύγει δὲ καὶ ὁ Γεώργιος εἰς τὰ ἐνδότερα ὄρη τῆς Ἰβηρίας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 47, line 4

Δεκεμβρίῳ γὰρ μηνί, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τετάρτου, αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς ἀπεβίω, πρό τινων ἡμερῶν τῆς

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

αὐτοῦ τελευτῆς καὶ Εὐσταθίου τοῦ πατριάρχου ἀποθανόντος, περὶ οὗ λέγεται, ὅτι ἐν μιᾷ τῶν ἐπισήμων ἐορτῶν τῆς ἱερουργίας τελουμένης – τοῦτο μὲν [γὰρ add. C] διὰ τὸ γῆρας· ἔξωρος γὰρ (γὰρ om. C) ἦν, τοῦτο δὲ διὰ μαλακίαν σωματικὴν· ἐνοσηλεύετο γὰρ – τῆς εἰσόδου τῶν ἀγίων ἀργῶς τε καὶ σχολαίως πλείον (πλείω EU) τοῦ (τοῦ] τῆς E) συνήθους τελουμένης (τελωμένης C), μετὰ τὸ τελέσαι τὴν εὐχὴν μὴ δυνάμενος ἴστασθαι, δόξαν αὐτῷ ἦχθη θρόνος, ἐφ’ ᾧ ἀναπαύεσθαι (ἀναπεπαῦ- σθαι A) εἴθιστο.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const8, section 3, line 1

Ἐννάτη δὲ Νοεμβρίου μηνός, τῆς δωδεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ, αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀπαγορευθεὶς ἐσκέπτετο, τίνα ἂν καταλίποι διάδοχον τῆς βασιλείας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 5, line 38

καὶ δὴ κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ὀγδόου, κατὰ τὰ βεβου- λευμένα τὰς τῆς στρατοπεδείας ἀνοίξαντες πύλας ἀπανταχῇ τῆς ἐπ’ Ἀντιόχειαν εἶχοντο, οἱ πλείους μὲν κοιλιακῶ κατειργασμένοι νοσήματι, οἱ πλείους δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ δίψους κατειργασμένοι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 8, line 10

τούτῳ τῷ ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιο- στῷ τριακοστῷ ἑννάτῳ τυγχάνοντι, ἰνδικτιῶνος τεσσαρεσκαιδεκάτης, καὶ ὁ Προυσιάνος ἐκουσίως ἀποκείρεται μοναχός, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐκ Μαντινείου τῆς ἐν Βουκελλαρίῳ μονῆς εἰς Θρακησίους μεταβί- βάζεται, καὶ Κωνσταντῖνος πατρίκιος ὁ Διογένης ἐκβληθεὶς τοῦ πύργου ἐν τῇ μονῇ τῶν Στουδίου ἀποκείρεται μοναχός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 9, line 1

Τῷ δὲ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τετρακοστῷ ἔτει, ἰνδι- κτιῶνος πεντεκαιδε- κάτης, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα Ῥω- μανὸν μετὰ δώρων πολλῶν ὁ τοῦ Χαλεπίτου υἱὸς Ἄμερ, ἑξαιτῶν ἀνα- νεῶσαι τὴν εἰρήνην καὶ τοὺς πρόσθεν παρέχειν φόρους.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 17, line 37

διήρκεσεν οὖν ἄχρι τῆς ἑνδεκάτης τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶ- νος, τοῦ ςφμβ’ ἔτους.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 5, line 22

καὶ εὐθὺς ἄγεται εἰς τὰ βασίλεια, καὶ κατὰ τὴν τρίτην τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος ἐν τῇ νήσῳ Πλάτῃ περιορίζεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 8, line 1

Τῷ δὲ ,σφμγ' ἔτει, ἰνδικτιῶνος τρίτης, Μαΐῳ μηνί, Ἄφροι καὶ Σικελοὶ καταδραμόν-
τες τὰς Κυκλάδας καὶ τὰ τοῦ Θρακησίου παράλια, τελευταῖον κατεπολεμήθησαν ὑπὸ
τῶν ἐκεῖσε φυλαττόντων, καὶ πεντακό- σιοι μὲν ζῶντες ὡς βασιλέα ἤχθησαν, οἱ δὲ λοι-
ποὶ πάντες ἀνεσκολοπίσθη- σαν ἐν τῇ παραλίῳ ἀπὸ Ἀτραμυτίου καὶ μέχρι Στροβίλου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 10, line
1

Τῷ δὲ ,σφμδ' ἔτει, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, διὰ τοῦ ἔαρος τρεῖς εἰσβολὰς οἱ Πατζι-
νάκαι ποιησάμενοι κατὰ Ῥωμαίων ἄρδην τὰ παρα- τυχόντα ἠφάνισαν, ἡβηδὸν τοὺς
ἀλίσκομένους ἀναιροῦντες καὶ τιμωρίαις τοὺς αἰχμαλώτους ὑποβάλλοντες ἀνεκδιη-
γήτοις.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 10, line
14

Δεκεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος πέμπτης, ἔτους ,σφμε', κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην
τοῦ μηνός, περὶ τετάρτην ὥραν τῆς νυκτός, γεγόνασι σεισμοὶ τρεῖς, δύο μικροὶ καὶ εἷς
μέγας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 13, line
1

Τῷ δὲ ,σφμς' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἑκτης, Νοεμβρίου δευτέρᾳ, γέγονε σεισμός περὶ ὥραν
δεκάτην τῆς ἡμέρας, καὶ διετέλεσεν ἡ γῆ σειομένη ἄχρι ὅλου τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 17, line
1

Τῷ δὲ ,σφμς' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἑκτης, γέγονεν ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς πόλεως Ἐδέσσης·
καὶ μικροῦ ἂν ἕάλω, εἰ μὴ θεὸς διεσώσατο.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 18, line
1

Τῷ δὲ ,σφμζ' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης, ἐπιτείνων τὸ πρὸς τὸν Δαλασσηνὸν ἔχθος
ὁ Ἰωάννης ὑπερορίζει καὶ Θεοφύλακτον πατρίκιον τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, καὶ τὸν ἕτερον
ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν πατρίκιον Ῥω- μανόν, καὶ Ἀδριανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτῶν καὶ τοὺς
λοιποὺς τοὺς κατὰ γένος αὐτῷ ἐγγίζοντας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 19, line
1

Φεβρουαρίου δὲ μηνὸς δευτέρᾳ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης, ἔτους ,σφμη', γέγονε σεισμός
φρικώδης, καὶ ἔπαθον μὲν καὶ ἄλλοι τόποι καὶ πόλεις, ἐγένετο δὲ ἡ Σμύρνα ἐλεεινὸν
θέαμα, καταπεσόντων τῶν καλλίστων οἰκοδομημάτων αὐτῆς καὶ πολλοὺς τῶν οἰκη-
τόρων ἀναλωσάντων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 21, line
14

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Μαΐω δὲ μηνὶ τοῦ ςφμη' ἔτους, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης, ἡ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως Μαρία, μήτηρ δὲ τοῦ καίσαρος, ἄπεισιν ἐν Ἐφέσῳ εἰς προσκύνησιν τοῦ ἡγαπημένου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 27, line 1

Σεπτεμβρίου δὲ μηνός, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης τοῦ ςφμη' ἔτους, Ἀλουσιάνος πατρικίος καὶ στρατηγὸς Θεοδοσιουπόλεως, ὁ τοῦ Ἀρῶν δεῦτερος υἱός, ἄφνω τῆς πόλεως ἀποδράς τῷ Δελεάνῳ προσέρχεται ἐξ αἰτίας τοιαύτης.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 28, line 1

Τούτῳ τῷ ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, Ἰουνίου δεκάτῃ, περὶ ὥραν τῆς ἡμέρας δωδεκάτην, γέγονε σεισμός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 29, line 23

Δεκεμβρίου δὲ δεκάτῃ, τοῦ ςφν' ἔτους, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, θνήσκει ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει, τὴν εἰς τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν ἀμαρτάδα ἀποκλαιόμενος, βασιλεύσας ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνας ὀκτώ, ἀνὴρ τᾶλλα μὲν ἐπιεικὴς καὶ χρηστὸς καὶ εὐλαβῶς δόξας βιοῦν, πλὴν τοῦ εἰς τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν ἀμαρτήματος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich5, section 2, line 27
τυφλωθέντες οὖν ἐξορίζονται, ὁ μὲν Μιχαὴλ εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Ἐλεγκῶν εἰκάδι πρώτη μηνὸς Ἀπριλλίου, ἰνδικτιῶνος δεκάτης τοῦ ςφν' ἔτους, βασιλεύσας ἐπὶ μῆνας τέσσαρας καὶ ἡμέρας πέντε, καὶ οἱ συγγενεῖς δὲ πάντες αὐτοῦ ἄλλος ἄλλαχού διεσπάρησαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 2, line 10

καὶ ταῦτα μὲν ἐπράχθη ἐν προουμίῳ τῷ Μονομάχῳ, κατὰ τὴν δεκάτην ἰνδικτιῶνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 2, line 11

κατὰ δὲ τὴν ἕκτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, τοῦ ςφνα' ἔτους, ἐφάνη κομήτης ἀπὸ τῆς ἑω πρὸς δύσιν ποιούμενος τὴν πορείαν, καὶ ὥρᾳτο λάμπων παρ' ὅλον τοῦτον τὸν μῆνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 1

Τῇ δὲ εἰκοστῇ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, κατέλυσε τὴν ζωὴν Ἀλέξιος ὁ πατριάρχης, καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν αὐτοῦ θρόνον Μιχαὴλ ὁ Κηρουλάριος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ, μοναχὸς ὢν, ἐξ οὗπερ ὁ ὀρφανοτρόφος αὐτὸν διὰ τὴν ἐπιβουλήν ἐξώρισε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 7

Μαΐου δὲ δευτέρᾳ, τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος, ἐκτυφλοῦται καὶ ὁ ὀρφανοτρόφος ἐν τῷ λεγομένῳ χωρίῳ τῶν Μαρυκά- των, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ὑπὸ Θεοδώρας ἄκοντος τοῦ βασιλέως, ὡς δὲ ὁ τῶν πολλῶν κρατεῖ λόγος, παρ' αὐτοῦ τούτου ἐγκοτῶντος αὐτῷ διὰ τὰς ὑπερορίας, καὶ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀποθνήσκει.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 12

Ἰουλίῳ δὲ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος κατηγορήθη καὶ Στέφανος ὁ σεβαστοφόρος, ὡς ἐπιβουλεύων τῷ βασιλεῖ καὶ βασιλέα βουλόμενος ποιῆ-σαι Λέοντα πατρικίον καὶ στρατηγὸν Μελιτηνῆς, τὸν υἱὸν τοῦ Λαμπροῦ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 6, line 1

Ἐγένετο δὲ καὶ κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος καὶ ἡ τοῦ ἔθνους τῶν Ῥῶς κίνησις κατὰ τῆς βασιλίδος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 7, line 1

Σεπτεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, ἔτους ,ζρνβ', ἔπνευσεν ἄνεμος σφοδρός, ὡς διαφθαρῆναι σχεδὸν τοὺς τῶν ἀμπέλων καρπούς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 8, line 1

ἦν δὲ ὁ Στηθάτος οὗτος ἀρετῆς εἰς ἄκραν ἐπιμελούμενος καὶ νηστεία καὶ σκληραγωγία καὶ πάσῃ ἄλλῃ ἀρετῇ ἐντήκων τὸ σῶμα ἑαυτοῦ, ὡς καὶ ποτε τεσσαράκοντα ἡμέρας ἄσιτος διατελέσαι, μηδενὸς τὸ παράπαν ἐν τῷ μέσῳ γευσάμενος. Ἰνδικτιῶνος δὲ τρισκαιδεκάτης ὁ κατὰ τοῦ Ἀνίου ἀρχὴν ἐλάμβανε πόλεμος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 8, line 130

ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὕστερον· πρὶν ἢ δὲ τὰς δυνάμεις ἐλθεῖν, ὁ Τορνίκιος κατὰ τὸν Σεπτέμ-βριον μῆνα, τῆς πρώτης ἰνδικτιῶνος, βασιλεύς, ὡς ἐλέχθη, ἀναρρηθεὶς θάττον ἢ λόγος τὴν βασιλίδα καταλαμβάνει, ἐλπίζων αὐτοβοεὶ ταύτην αἰρήσειν διὰ τὸ μὴ εὐπορεῖν τὸν βασιλέα δυνάμεων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 9, line 15

ἀρχῆς εἰς Σαρακηνοὺς διαλυθείσης, καὶ τῆς τῶν Σαρακηνῶν ἐπικρατείας μὴ μόνον Περσίδος καὶ Μηδίας καὶ Βαβυλῶνος καὶ Ἀσσυρίων κυριευούσης, ἥδη δὲ καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ μέρους οὐκ ὀλίγου τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ περ ἔτυχον ἐν διαφόροις καιροῖς ἀλλήλων καταστασιάσαντες καὶ ἡ μία καὶ μεγίστη αὕτη ἀρχὴ εἰς πολλὰ διηρέθη μέρη, καὶ ἄλλον μὲν ἀρχηγὸν εἶχεν ἡ Ἰσπανία, ἄλλον δὲ ἡ Λιβύη, ἄλλον δὲ ἡ Αἴγυπτος, ἄλλον δὲ ἡ Βαβυλών, ἕτερον δὲ ἡ Περσίς, καὶ πρὸς ἀλλήλους μὲν οὐχ ὡμόνουν, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ προσεπολέμουν οἱ γειτονοῦντες, ἀρχηγὸς Περσίδος καὶ Χωρασμίων καὶ Ὠρητανῶν καὶ Μηδίας ὑπάρχων Μουχούμετ κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως, ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, καὶ πολέμων Ἰνδοῖς καὶ Βαβυλωνίοις καὶ κακῶς

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἐν τῷ πολέμῳ φερόμενος, ἔγνω δεῖν πρὸς τὸν ἄρχοντα Τουρκίας διαπρεσβεύσασθαι καὶ συμμαχίαν ἐκεῖθεν αἰτήσασθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 9, line 30

ὑποστρέψας δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἡπείγετο καὶ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας Ἰνδοὺς διαγωνίσασθαι μετ' αὐτῶν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 14, line 7

ἀλλ' ὁ Λιπαρίτης οὐκ ἤθελε διὰ τὴν ἡμέραν· ἦν γὰρ σάββατον, ὀκτωκαιδεκάτην ἄγοντος τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος, ἐν ταῖς ἀποφράσι δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ Λιπαρίτῃ τὸ σάββατον ἐνομίζετο, ὅπερ ἀποτροπιαζόμενος ἀνεδύετο πολεμεῖν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 22, line 80

τῆς δὲ τρίτης ἐπιστάσης ἰνδικτιῶνος τοῦ ρσφνῆ' ἔτους, τὸν ἐταίρειάρχην Κωνσταντῖνον στρατηγὸν αὐτοκράτορα προχειρισάμενος ὁ βασιλεὺς ἐκπέμπει κατὰ τῶν Πατζινάκων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 25, line 29

διὸ καὶ τὰς ἐκδρομὰς οὐκ ἀνέτως, ὥς τὸ πρότερον, ἀλλὰ μετὰ φειδοῦς ἐποιοῦντο κατὰ τε τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ἰνδικτιῶνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 30, line 2

Ἐνέσκηψε δὲ καὶ λοιμικὴ νόσος τῇ βασιλίδι κατὰ τε τὴν ἑβδόμην καὶ ὀγδόην ἰνδικτιῶνα, ὥς μὴ ἐξισχύειν τοὺς ζῶντας ἐκφέρειν τοὺς τεθνεῶτας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 30, line 3

ἠνέχθη δὲ καὶ κατὰ τὸ θέρος τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιῶνος μέγιστόν τι χρῆμα χαλάζης, καὶ πολλὰ ὑπ' αὐτῆς οὐ ζῶα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι διεφθάρησαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Theod, section 1, line 27
ὅλην οὖν τὴν θ' ἰνδικτιῶνα, τοῦ ρσφξδ' ἔτους βιώσασα ἡ βασιλίς, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἰλεοῦ νοσήματι περιπεσοῦσα ἀπέθανεν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 1, line 2
ΜΙΧΑΗΛ Ο ΓΕΡΩΝ

Ἀναρρηθέντος δὲ τοῦ Μιχαὴλ αὐτοκράτορος κατὰ τὴν λα' ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς θ' ἰνδικτιῶνος, Θεοδόσιος πρόεδρος ὁ τοῦ πατραδέλφου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου υἱός, πυθόμενος τὴν ἀνάρρησιν καὶ δεινοπαθήσας, καὶ μὴ βουλευσάμενος, μηδὲ λογισάμενος τὴν τοῦ ἔργου δυσχέρειαν καὶ ἀπότηυσιν,

μηδ' οἶον κύβον μέλλει ἀναρριπτεῖν, ἀνειληφῶς τοὺς οἰκογενεῖς καὶ δούλους καὶ τοὺς ἄλλως ὑπηρετουμένους αὐτῷ, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν γειτόνων καὶ τινας τῶν συνήθων, ὅσοι περ ἦσαν τὰς φρένας κουφότεροι, ἄρας περὶ δέϊλιν ὀψίαν ἐκ τῆς οἰκίας (κεῖται δὲ αὕτη περὶ τὸ λεγόμενον Λεωμακέλλιον) προῆει διὰ τῆς πλατείας ὡς εἰς τὸ παλάτιον, ἀγανακτῶν καὶ δυσχεραίνων, καὶ τὴν ἀδικίαν ὡς ἂν τὰ ἔσχατα ἡδίκημένος πρὸς τοὺς

παρατυ-

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 6, line 45

κάκεισε τοὺς πλησιοχώρους ἀθροίσαντες στρατιώτας καὶ τοὺς ὅσοι πυθόμενοι τὴν κίνησιν ἐθελονταὶ παρεγένοντο, μετὰ πάντων αὐτῶν ἀναγορεύουσι τοῦτον αὐτοκράτορα βασιλέα Ῥωμαίων, ὁγδόην ἄγοντος τότε τοῦ Ἰουνίου μηνός, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 12, line 67

τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἐν ἀκροπόλει οἰκίαν αὐτοῦ γενομένου ἡμέρᾳ τετράδι, τριακοστὴν πρώτην ἄγοντος τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος, στέλλεται ὁ Κεκαυμένος κουροπαλάτης ὑπὸ τοῦ Κομνηνοῦ τιμηθεὶς μετὰ τινων οὐκ ὀλίγων εὐπατριδῶν τῇ πέμπτῃ πρωΐας διὰ δρόμωνος, καὶ εἰσελθὼν κρατεῖ τὰ ἀνάκτορα.

Pytheas Perieg., Fragmenta (1650: 001) "Pytheas von Massalia", Ed. Mette, H.J. Berlin: De Gruyter, 1952. Fragment 5, line 17

τί<ς> γὰρ ἡ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6a, line 52

ὅτι μὲν γὰρ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ γνῶριμον μῆκος ἐστὶ τοῦ γνωρίμου πλάτους, ὁμολογοῦσι καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν ἄλλων οἱ χαριέστατοι· λέγω δὲ <τὸ> ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰβηρίας τοῦ <ἀπὸ τῶν> Αἰθιοπῶν ἕως τοῦ κατὰ Ἰέρνην κύκλου.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6a, line 57

φησὶ δ' οὖν τὸ μὲν τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ στενώτατον σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων – τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀκρωτήρια τεῖνον τρισχιλίοις εἶναι μείζον – , τὸ δὲ ἔνθεν ἐπὶ Κασπίους Πύλας μυρίων τετρακισχιλίων, εἴτ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μυρίων, ἐπὶ δὲ τὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου πεντακισχιλίων, ἄλλους δὲ χιλίους καὶ τριακοσίους μέχρι Κανωβικοῦ Στόματος, εἴτα μέχρι τῆς Καρχηδόνης μυρίους τρισχιλίους πεντακοσίους, εἴτα μέχρι Στηλῶν ὀκτακισχιλίους τοῦλάχιστον· ὑπεραίρειν δὲ τῶν ἑπτὰ μυριάδων ὀκτακοσίους.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6b, line 3

ὄρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Βυζάντιον ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτακισχιλίους, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν Ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 9b, line 1

KOSMAS DER INDIENFAHRER Χριστιανικὴ τοπογραφία II p. 82, 18 E. O. Winstedt: <Πυθέας> δὲ ὁ <Μας<ς>αλιώτης> φησὶν <ἐν τοῖς Περί Ὠκεανοῦ> ὅτι παραγενομένῳ αὐτῷ ἐν τοῖς βορειοτάτοις τόποις ἐδείκ- νουν οἱ αὐτόθι βάρβαροι τὴν ἡλίου κοίτην, ὡς ἐκεῖ τῶν νυκτῶν ἀεὶ γενομένου παρ' αὐτοῖς.

Maximus Confessor Theol., Quaestiones et dubia (2892: 002) “Maximi confessoris quaestiones et dubia”, Ed. Declerck, J.H. Turnhout: Brepols, 1982; Corpus Christianorum. Series Graeca 10. Section 119, line 20

Κατὰ δὲ τὴν θεωρίαν οὕτως ἐκκληπτέον τὸν τόπον· ὁ γνωστικὸς νοῦς κατὰ τὸν Παῦλον ἔχει συνόντας αὐτῷ τοὺς λογισμοὺς· κατὰ οὖν τὴν πρώτην τοῦ λόγου πρὸς τὸν νοῦν γινομένην ἐμφάνειαν οἱ λογισμοὶ ἀπηχήματα μόνον καὶ ἰνδάλματα τῆς γνώσεως ἀκούουσιν, οὐδὲν δὲ τετρανωμένον θεωροῦσιν· προκόπτον- τος δὲ τοῦ νοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν γινομένου, τουτέστιν ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς θεωρίας, οὐκέτι οἱ λογισμοὶ ἰνδαλμάτων ἀλλὰ τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως τέλειον ἐν μετουσίᾳ γίνονται.

Maximus Confessor Theol., Scholia in Ecclesiasten (in catenis: catena trium patrum) (2892: 097) “Anonymus in Ecclesiasten commentarius qui dicitur catena trium patrum”, Ed. Lucà, S. Turnhout: Brepols, 1983; Corpus Christianorum. Series Graeca 11. Section 1, line 65

Τῶνδ' εἰρημένων 8. Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι· οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν, καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως. Δηλαδή, ὁ διὰ τελειότητα φρενῶν τῆς κατὰ τὴν ἄστατον φορὰν τῶν ὄντων ὑπεριδὼν ματαιότητος, καὶ τῆς τούτων φύσεως πάντας τοὺς καθόλου ἐρευνώμενος λόγους, πολλὰ καμῶν, μόλις νῶ μόνῳ ἐν ἄλλῃ ἐξ ἄλλου φαντασίᾳ ἔν τι συλλέξει τῆς ἀληθείας ἰνδαλμα, πρὶν κρατηθῆναι φεῦγον καὶ πρὶν νοηθῆναι διαδιδραῖσκον.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica (2057: 001) “Socrates' ecclesiastical history, 2nd edn.”, Ed. Bright, W. Oxford: Clarendon Press, 1893. Book 1, chapter 19, line 2

Τίνα τρόπον ἐπὶ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τὰ ἐνδοτέρῳ ἔθνη τῶν Ἰνδῶν ἐχριστιάνισαν.

Αὐθις οὖν μνημονευτέον καὶ ὅπως ἐπὶ τῶν καιρῶν τοῦ βασιλέως ὁ Χριστιανισμὸς ἐπλατύνετο· τηνικαῦτα γὰρ Ἰνδῶν τε τῶν ἐνδο- τέρω καὶ Ἰβήρων τὰ ἔθνη πρὸς τὸ Χριστιανίζειν ἐλάμβανε τὴν ἀρχήν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 10

Ἦνίκα οἱ ἀπόστολοι κλήρῳ τὴν εἰς τὰ ἔθνη πορείαν ἐποιοῦντο, Θωμᾶς μὲν τὴν Πάρθων ἀποστολὴν ὑπέδεχετο, Ματθαῖος δὲ τὴν Αἰθιοπίαν, Βαρθολομαῖος δὲ ἐκκληροῦτο τὴν συνημ- μένην αὐτῇ Ἰνδίαν· τὴν μέντοι ἐνδοτέρῳ Ἰνδίαν, ἣ προσοικεῖ βαρ-

βάρων ἔθνη πολλὰ, διαφόροις χρώμενα γλώσσαις, οὐδέ πω πρὸ τῶν Κωνσταντίνου χρόνων ὁ τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγος ἐφώτιζε.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 14

Μερόπιός τις φιλόσοφος, τῷ γένει Τύριος, ἱστορῆσαι τὴν Ἰνδῶν χώραν ἔσπευσεν, ἀμιλλησάμενος πρὸς τὸν φιλόσοφον Μητροδώρον, ὃς πρὸ αὐτοῦ τὴν Ἰνδῶν χώραν ἱστόρησεν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 21

Συμβεβήκει δὲ τότε πρὸς ὀλίγον τὰς σπονδὰς διεσπᾶσθαι τὰς μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ Ἰνδῶν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 21

Συλλαβόντες δὲ οἱ Ἰνδοὶ τὸν φιλόσοφον καὶ τοὺς συμπλέοντας, πλὴν τῶν δύο συγγενῶν παιδῶν, ἅπαντας διεχρήσαντο· τοὺς δὲ δύο παῖδας, οἰκτῶ τῆς ἡλικίας διασώσαντες, δῶρον τῷ Ἰνδῶν βασιλεῖ προσκομίζουσιν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 38

Κατὰ βραχὺ δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ εὐκτῆριον κατεσκεύασε, καὶ τινὰς τῶν Ἰνδῶν κατη- χοῦντες συνεύχεσθαι αὐτοῖς παρεσκεύασαν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 48

Αἰδέσιος μὲν οὖν ὥς ἐπὶ τὴν Τύρον ἐσπουδάζεν, ὁψόμενος γονέας τε καὶ συγγενεῖς· Φουρμέντιος δὲ καταλαβὼν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τῷ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ τότε νεωστὶ τῆς ἐπισκοπῆς ἀξιοθέντι, ὑπαναφέρει τὸ πρᾶγμα, διδάξας τὰ τε τῆς ἑαυτοῦ ἀποδημίας, καὶ ὥς ἐλπίδας ἔχουσιν Ἰνδοὶ τὸν Χριστιανισμὸν παραδέξασθαι· ἐπίσκοπόν τε καὶ κληρὸν ἀποστέλλειν, καὶ μηδαμῶς περιορᾶν τοὺς δυναμένους σωθῆναι.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 54

Γίνεται δὴ τοῦτο· καὶ Φουρμέντιος ἀξιοθεὶς τῆς ἐπισκοπῆς αὐθὺς ἐπὶ τὴν Ἰνδῶν παραγίνεται χώραν, καὶ κήρυξ τοῦ Χριστιανισμοῦ γίνεται, εὐκτῆριά τε πολλὰ ἰδρύει, ἀξιοθεὶς τε θείας χάριτος, πολλὰ μὲν σημεῖα, πολλῶν δὲ σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τὰ σώματα ἐθεράπευε.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes (0544: 001) “Sexti Empirici opera, vol. 1”, Ed. Mutschmann, H. Leipzig: Teubner, 1912. Book 1, section 80, line 2

διαφέρει μὲν γὰρ κατὰ μορφήν σῶμα Σκύθου Ἰνδοῦ σώματος, τὴν δὲ παραλλαγὴν ποιεῖ, καθάπερ φασίν, ἢ διάφορος τῶν χυμῶν ἐπικράτεια.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 1, section 80, line 7

ταῦτά τοι καὶ ἐν τῇ αἵρέσει καὶ φυγῇ τῶν ἐκτὸς διαφο- ρὰ πολλὴ κατ’ αὐτούς ἐστιν· ἄλλοις γὰρ χαίρουσιν Ἰνδοὶ καὶ ἄλλοις οἱ καθ’ ἡμᾶς, τὸ δὲ διαφόροις χαίρειν τοῦ παρηλλαγμένους ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων φαντασίας λαμβά- νειν ἐστὶ μνηυτικόν.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 1, section 148, line 6

οἷον ἔθος μὲν ἔθει οὕτως· τινὲς τῶν Αἰθιοπῶν στίζουσι τὰ βρέφη, ἡμεῖς δ’ οὐ· καὶ Πέρσαι μὲν ἀνθοβαφεῖ ἐσθῆτι καὶ ποδῆρει χρῆσθαι νομίζουσιν εὐπρεπὲς εἶναι, ἡμεῖς

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

δὲ ἀπρε- πές· καὶ οἱ μὲν Ἴνδοι ταῖς γυναιξὶ δημοσίᾳ μίγνυνται, οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἄλλων αἰσχροὺς τοῦτο εἶναι ἡγοῦνται.

Sextus Empiricus Phil., *Pyrrhoniae hypotyposes* Book 3, section 200, line 6

καὶ τὸ δημοσίᾳ γυναικὶ μίγνυσθαι, καίτοι παρ' ἡμῖν αἰσχροὺς εἶναι δοκοῦν, παρὰ τισι τῶν Ἴν- δῶν οὐκ αἰσχροὺς εἶναι νομίζεται· μίγνυνται γοῦν ἄδια- φόρως δημοσίᾳ, καθάπερ καὶ περὶ τοῦ φιλοσόφου Κράτητος ἀκηκόαμεν.

Sextus Empiricus Phil., *Pyrrhoniae hypotyposes* Book 3, section 227, line 3

Αἰθιόπων δὲ οἱ ἰχθυοφάγοι εἰς τὰς λίμνας ἐμ- βάλλουσιν αὐτούς, ὑπὸ τῶν ἰχθύων βρωθησομένους· Ὑρκανοὶ δὲ κυσὶν αὐτούς ἐκτίθενται βοράν, Ἰνδῶν δὲ ἔνιοι γυψίν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* (0544: 002) “*Sexti Empirici opera*, vols. 2 & 3 (2nd edn.)”, Ed. Mutschmann, H., Mau, J. Leipzig: Teubner, 2:1914; 3:1961. Book 7, section 249, line 7

δεύτερον δὲ τὸ καὶ ἀπὸ ὑπάρχοντος εἶναι καὶ κατ' αὐτὸ τὸ ὑπάρχον· ἔνιοι γὰρ πάλιν ἀπὸ ὑπάρχοντος μὲν εἰσιν, οὐκ αὐτὸ δὲ τὸ ὑπάρχον ἰνδάλλονται, ὥς ἐπὶ τοῦ μεμνηότου Ὁρέστου μικρῷ πρότερον ἐδείκνυμεν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 7, section 425, line 4

τοῦτο μέντοι τῶν ἀδυνάτων ἐστίν· καὶ γὰρ παρὰ τὰς διαφορὰς τῶν τόπων καὶ παρὰ τὰς τοῦ ἐκτὸς περιστάσεις καὶ παρ' ἄλλους πλείονας τρόπους οὔτε τὰ αὐτὰ οὔτε ὡσαύτως ἰνδάλλεται ἡμῖν τὰ πράγματα, κα- θάπερ ἀνώτερον ἐπελογισάμεθα, ὥστε ὅτι μὲν φαίνεται πρὸς τῇδε τῇ αἰσθήσει καὶ τῇδε τῇ περιστάσει δύ- νασθαι λέ- γειν, τὸ δ' εἰ ταῖς ἀληθείαις τοιοῦτόν ἐστιν οἶον καὶ φαίνεται, ἢ ἄλλοῖον μὲν ἐστιν, ἄλλοῖον δὲ φαίνεται, μὴ ἔχειν ἡμᾶς διαυθεντεῖν, διὰ δὲ τοῦτο μηδεμίαν εἶναι φαν- τα- σίαν χωρὶς ἐνστήματος.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 9, section 45, line 3

Οἱ δὲ καὶ πρὸς τοῦτο φασιν, ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς νοή- σεως τοῦ εἶναι θεὸν γέγονεν ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς ὕπνους ἰνδαλλομένων ἢ ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν κόσμον θεωρουμένων, τὸ δὲ αἰδίδιον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἄφθαρτον καὶ τέλειον ἐν εὐδαιμονίᾳ παρῆλθε κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μετά- βασιν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 15, line 5

Ἄλλοι δὲ κάκείνως ἐνέστησαν· πᾶσα γάρ, φασίν, ὑγιῆς διαίρεσις γένους ἐστὶ τομὴ εἰς τὰ προσεχῆ εἶδη, καὶ διὰ τοῦτο μοχθηρὰ καθέστηκεν ἡ τοιαύτη διαίρεσις· “τῶν ἀν- θρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρ- σαι, οἱ δὲ Ἴνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 16, line 1

τῷ γὰρ ἑτέρῳ τῶν προσεχῶν εἰδῶν οὐ τὸ συζυγοῦν καὶ προσεχὲς εἶδος ἀντιδιέζευ- κται, ἀλλὰ τὰ τούτου εἶδη, δέον οὕτως εἰπεῖν· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι”, καὶ καθ' ὑποδιαίρεσιν λοι- πόν “τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μὲν εἰσιν Αἰγύ- πτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἴνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 17, line 4

ἐώκει γὰρ ἡ μὲν τοιαύτη διαίρεσις τῇ λε- γούσῃ “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἑλ- ληνες, οἱ δὲ βάρ- βαροι, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μὲν Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”· ἡ δὲ ἐκκειμένη ὁμοίωτο τῇ τοιουτοτρόπῳ· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 20, line 3

περὶ μὲν γὰρ τῆς πρὸς τὴν φύσιν ὑποστάσεως τῶν τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδε- τέρων ἱκανοὶ πῶς εἰσιν ἡμῖν ἀγῶνες πρὸς τοὺς δογματι- κούς· κατὰ δὲ τὸ φαινόμε- νον τούτων ἕκαστον ἔχομεν ἔθος ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ ἀδιάφορον προσαγορεύειν, καθά- περ καὶ ὁ Τίμων ἐν τοῖς ἰνδαλμοῖς ἔοικε δηλοῦν, ὅταν φῇ· ἡ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι καταφαίνεται εἶναι, μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα, ὥς ἡ τοῦ θεοῦ τε φύσις καὶ τάγαθοῦ αἰεὶ, ἐξ ὧν ἰσότατος γίνεται ἀνδρὶ βίος.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 122, line 10

ὁ ἄρα τὸν πλοῦτον μέγιστον ἀγα- θὸν ἰνδαλλόμενος ἐν τῷ σπεύδειν ἐπὶ τοῦτον γίνεται φι- λάργυρος.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* (4083: 001) “Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Iliadem pertinentes, vols. 1–4”, Ed. van der Valk, M. Leiden: Brill, 1:1971; 2:1976; 3:1979; 4:1987. Volume 1, page 309, line 11

Αὕτη ἡ ἀρχή, ἡ βασιλική δηλαδή, καὶ τὰς θρυλλουμένας ποτὲ μεγάλας ἀρχὰς κατέστησε, τὴν τῶν Περσῶν, τὴν τῶν Ἰνδῶν, τὴν τῶν Ῥω- μαίων· καὶ οὐδεμία τις ἀρχὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθε λόγου, ὅσον ἡ βασιλική.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 319, line 23

ὑπερφρονεῖ γὰρ τοῦ φαυλοτάτου Θερσίτου, καθὰ καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου φασὶ κύνα τὰ μὲν μικρὰ θηρία παριέναι, ὁρμᾶν δὲ ἐπὶ τὰ κρείττω, ὅπερ ὁ Θεμίστιος ἐπὶ κυνῶν Ἰνδικῶν οὕτω φράζει· «κύων Ἰνδὸς λέοντι μὲν ἐπέξεισι καὶ παρδάλει, λύκους δὲ ὑπερ- ορᾷ καὶ ἀλώπεκας».

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 479, line 25

Καὶ ἡ Βουκεφάλα δὲ τῆς τοιαύτης ἐφόδου ἐστί, πόλις Ἰνδικὴ ἐκείνη, κτισθεῖσα ὑπ’ Ἀλεξάνδρου ἐπ’ ἀμφοτέραις, φασί, ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ Ὑδάσπου, διότι διαβάν- τος Ἀλεξάνδρου ἐκεῖ καὶ μαχομένου ὁ Βουκεφάλας ἵππος ἀπέθανε.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 481, line 19

Ὅρος δέ τι Ἰνδικὸν Μηρὸς ἐκλήθη, Διονύσῳ ἀνακείμενον, ὅθεν μηροτραφῆς μεμύ- θευται, φασίν, ὁ Διόνυσος.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 518, line 26

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἔστι δὲ καὶ Ἀστερουσία Κρήτης, φασίν, ὄρος καὶ πόλις δὲ περὶ τὸν Ἰνδικὸν Καύ-
κασον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 569,
line 4

ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ πολὺς που ὁ ἔβενος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 606,
line 24

καὶ κύων δὲ εὐγενὴς ὑπηγάγετό τινα εἰς ὅμοιον πάθος, ὅποια τις ἢ τοῦ Τρωϊκοῦ
Φοινοδάμαντος, ἣν Κρημισσὸς ὁ ποταμὸς λέγεται ζεῦξαι λέκτροις »ἰνδαλθεὶς κυνί».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 750,
line 17

καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἐπὶ τριῶν ταχθῆναι τὴν φάλαγγα, ὃ δὴ φησιν Ἀρριανὸς ἐν τῇ
Ἰνδικῇ, ἥγουν ἐπὶ τρεῖς ὥς εἰπεῖν στίχους ἢ ὀρδίνους.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 4, line
14

κινδυνεύων γὰρ ἐκεῖνός που ἐν Ἰνδίᾳ ἐτινάξατο τοῖς ὅπλοις κατὰ τὴν ἱστορίαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 261,
line 2

Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Νύσσαι κατὰ τὰς ἱστορίας, αἱ μὲν ὄρη, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ
καὶ Ἰνδικῇ καὶ Λιβύῃ, ἡ δὲ τις καὶ νῆσος ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει καὶ τῷ ποταμῷ Νείλῳ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 561,
line 12

Παρὰ μέντοι τῷ Γεωγράφῳ δοκεῖ διαφορά τις εἶναι σίτου καὶ πυροῦ, ἔνθα λέγει
γίνεσθαι ἐν Ἰνδίᾳ σῖτον αὐτοφυῆ ἑοικότα πυρῷ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 744,
line 12

Ὅμοίως καὶ τὸ «ὄστρακον φέρει τὸν θαυμαζόμενον μαργαρί- την λίθον, ὃ καλοῦ-
σιν Ἰνδοὶ βέρβερι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 42,
line 22

ὅποιοι καὶ οἱ παρ' Ἰνδοῖς κύνες, οὓς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ ὁ σοφὸς Θεμίστιος,
γράψας, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται, κύνα Ἰνδὸν λέοντι μὲν ἐπεξίεναι καὶ παρδάλει,
λύκους δὲ ὑπερορᾶν καὶ ἀλώπεκας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 225,
line 2

ὡς δὲ καὶ ἑτεροῖον ὄστρακον χαλαζᾶ κατὰ τὸν Κωμικὸν εἰπεῖν χαλάζαις τοιαύταις,
καὶ ὅτι βέρβερι παρὰ Ἰνδοῖς ἐκεῖνο καλεῖται ἀλλαχοῦ δηλοῦται σαφῶς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 621, line 5

Ὅρα δὲ ὥς Ἥρα μὲν ἀπλῶς οὕτω φιλότητα καὶ ἥμερον ἐξ Ἀφροδίτης ἐζήτησε τὰ κατὰ μῦθον ἰνδάλ-ματα, Ὅμηρος δὲ καὶ τὸ αὐτοῖς ὑποκείμενον ἡρμήνευσε, τὸν κεστὸν ἰμάντα, καὶ πλεῖον δὲ τι ἐδήλωσεν αὐτὸν ἔχειν, ὅπερ ἦν ἡ ὀαριστὺς πάρφασις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 727, line 2

Ἰδαῖα δὲ ὄρη τὴν Ἰδὴν φησὶν, ἣν καὶ αὐτὴν πληθύνει τὸ ἐν αὐτοῖς μέγεθος, καθὰ καὶ τὰ Ἡμωδὰ Ἰνδίας ὄρη καὶ τὰ Ἀρμένια καὶ τὰς Ἀλπεις καὶ ἄλλα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 804, line 17

ἐκεῖνο δὲ καὶ ἀστεῖον, εἴπερ ἐνταῦθα μὲν Ἀχιλλέως εἰκασμὸς ἐκφοβεῖ τοὺς Τρῶας, ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ τοὺς αὐτοὺς ὁ αὐτὸς εἰκασμὸς τέρπει, ὅτε δηλαδὴ αὐτὰ Ἐκτωρ φορῶν ἰνδάλλεται τῷ Ἀχιλλεῖ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 40, line 20

μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους ἔβη μέγα ἰάχων. ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος», ἥγουν εἰκασμὸν ἑαυτοῦ ἔπεμπε τοῖς βλέπουσιν καὶ οὐκ ἐμφανῶς ἐγινώσκετο Ἐκτωρ εἶναι, οἷα μὴ τὰ ἑαυτοῦ φορῶν, ἀλλὰ τοῖς Ἀχιλλέως ὅπλοις λαμπόμενος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 40, line 23

ἕτεροι δὲ φασιν, ὅτι μεγαθύμῳ Πηλείωνι ἰνδάλλετο, ἀπὸ κοινοῦ τὴν τοιαύτην λαβόντες δοτικήν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 47, line 19

(v. 262) Ἐπάγει γὰρ «Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ», ποθῶν τε, ὥς εἰκός, ἀντιστῆναι τῷ Αἴαντι, καὶ ἵνα μὴδὲ τὸ πρὸς Ἀχιλλέα ἰνδαλμα αἰσχύνῃ ἀχρειώσας, εἰ μὴ προμάχοιτο.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 110, line 6

(v. 698 s.) Ὅτι Ἀντίλοχος θεῶν εἰς Ἀχιλλέα τὰ οἰκεῖα τεύχεα ἔδωκεν ἀμύμονι Λαοδόκῳ ἐταίρῳ, οὐ μόνον ἵνα ἐλαφρῶς ἔχη θεεῖν, ὥς καὶ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ βῆτα ῥαψωδίᾳ τὴν χλαῖναν ἀποβαλὼν, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἰνδαλλόμενος δοκῇ παραμένειν τῷ πολέμῳ, καθὰ φασιν οἱ παλαιοί.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 111, line 13

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

πρὸς μέντοι ταῖς ναυσὶ πρὸ τῆς τοιαύτης ὀπλοποιίας ἐπιφανεῖς μόνον καὶ οὐ πέμψας ἵνδαλμα ἑαυτοῦ ὥς ἐπὶ Πατρόκλου γέγονεν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκφήνας, τρέψεται τοὺς Τρῶας εἰς φυγὴν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 216, line 5

Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι τοσαῦτα ποιήσας Ἥφαιστος δαΐδαλα οὐδαμοῦ ναυτιλίας ἵνδαλμα θέμενος ἔτευξεν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 468, line 12

(v. 107 s.) Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καθὰ καὶ τινι σμικροτάτῳ ἐνόπτρῳ, ἵνδαλμά τι ὅλου ἐγκωμίου ἐμφαίνεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 484, line 4

Σημειῶσαι δὲ ὅτι ἔδει μὲν ἐν τοιούτῳ τόπῳ συγκρίσεως τὸν ποιητὴν μὴ Ἀχελώου μνησθῆναι, ἀλλὰ τινος ἐτέρου τῶν μειζόνων ἢ μεγίστων, ὅποιοι πολλοὶ ποταμοί, ὁ Ἰνδός, ὁ Ἰστρος, ὁ Νεῖλος, ὃν Αἴγυπτον ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καλεῖ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 764, line 8

(v. 459 – 64) «Ἄλλοι μοι δοκεῖσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πού αὐτοῦ ἐβλάβεν ἐν πεδίῳ», ἤγουν ἐβλάβησαν, «αἱ κεῖσε φέρτεραι ἦσαν· ἦτοι γὰρ τάς», ἤγουν ταύτας, «πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας, νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ιδέειν», καὶ ἐξῆς, ὡς προγέγραπται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 9

(v. 459 s.) Ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸ δοκεῖν ταῦτόν εἶναι δοξάζει Ὅμηρος τῷ ἰνδάλλεσθαι ἐν τῷ «ἄλλοι μοι δοκεῖσι», καὶ «ἄλλος ἰνδάλλεται».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 11

λέγεται δὲ ἐπὶ εἰκασμοῦ καὶ ὁμοιώσεως καὶ δοκίσεως τὸ ἰνδάλλεσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ εἰδώλων τὸ ἵνδαλμα λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 12

ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἰνδάλλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν τὸ εὖ διαγινώσκειν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 13

γίνεται δὲ τὸ ἰνδάλλω ἐκ τοῦ εἶδω, τὸ ὁμοίῳ, τραπέντος τοῦ <ι> εἰς <ν> ὡς ἐπὶ τοῦ αἰεὶ αἰέν, καὶ αὐτίκα τετραμμένου καὶ τοῦ <ε> εἰς <ι>, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔχω ἴσχω καὶ τῶν ὁμοίων γίνεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 766, line 6

(v. 459 s. et v. 467) Οὐ μόνον γοῦν φησιν, Ἰδομενεύς, ὥς «ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι», καὶ «ἄλλος ἡνίοχος ἰνδάλλεται», ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκπεσέειν οἴω τὸν Εὐμηλον καὶ ἐξῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam (4083: 003) “Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Odysseam, 2 vols. in 1”, Ed. Stallbaum, G. Leipzig: Weigel, 1:1825; 2:1826, Repr. 1970. Volume 1, page 25, line 41

καθὰ καὶ κύων φασὶν Ἴνδὸς λέοντι ἔπε- ξιών καὶ παρδάλει, λύκους ὑπερορᾷ καὶ ἀλώπεκας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 124, line 8

ὥς τέ μοι ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 124, line 10

Καὶ ὅρα τὸ ἰνδάλλεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 124, line 11

οὐ γὰρ θεὸς ἄντικρυς ὁ ἐπὶ μακρὸν βιοῦς, ἀλλὰ θεοῦ ἴνδαλμα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 124, line 12

μακρόβιος δὲ ὁ Νέστωρ, ὥστε καὶ ἴνδαλμά τι ἔχει πρὸς θεόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 149, line 35

καὶ ὅτι Μενέλαος πρὸς Αἰθίοπας ἦλθε κατὰ μέν τινας, περιπλεύσας τὸν Ὠκεανὸν διὰ τῶν Γαδείρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 150, line 14

τινὲς δὲ Ἑρεμ- βούς, τοὺς Ἰνδοὺς νοοῦσι παρὰ τὸ ἔρεβος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 151, line 43

καὶ τὰ μὲν Ἰνδικὰ, σιγάσθω.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 251, line 19

ὁ ἐστὶ μελαίνας κατὰ τὸν ὑάκινθον τὸ ἄνθος, ὁποίας καὶ τοῖς Ἰνδοῖς ὁ περιηγητὴς χρώζει τὰς κόμας.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 437, line 18

ἦν δὲ αὕτη παρ' Ἰνδοῖς πόσις ἐν ποτηρίοις μεγάλοις, ἐξ ὧν ἐκεῖνοι καθεύδειν μέλλοντες ἔπινον, κύπτοντες ἐπὶ τὰς φιάλας ὡς λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 437, line 20

φασὶ δὲ καὶ ὑπὲρ φιλότητος τὸ ποτὸν τοῦτο εὐρῆσθαι τοῖς Ἰνδοῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 437, line 22

Καὶ ὄρα τὸ περιώνυμον τοῦ Ταντάλου εἰ καὶ Ἰνδοῖς ἔγνωσται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 148, line 7

Σημείωσαι δὲ, ὡς εἰ καὶ ἐπίσημα κυνῶν παραδέδονται γένη, Ἰνδοὶ, Ὑρκανοὶ, Μολοσσοὶ, πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ Λακωνικοῖς, ὡς Πίνδαρος οἶδεν, εἰπὼν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἔρπετον, ὅμως ἡ φύσις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τόποις διασπείρει κύνας ἀγαθοὺς, ὁποῖός τις καὶ ὁ Ἄργος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 163, line 1

ἄριστα οὖν τοῦτό γε φρονοῦσιν Ἰνδοί· παρ' οἷς, ὡς ἱστορεῖ Κτησίας, οὐκ ἔστι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 175, line 27

ἐκεῖνο μὲν γὰρ μέλαν ἐπιφαίνεται, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν αὐτὸν Ἰνδὸν θῆρα κελαινόρριον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 199, line 46

ἄκκισάμενος οὖν πρῶτον καὶ εἰπὼν, ὡς ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα εἶπόμεν, ἤδη γὰρ οἱ ἐικοστὸν ἔτος ἐστὶν ἐκ τότε, εἴτα ὑποσχόμενος εἰπεῖν ἐν τῷ, (Vers. 224.) ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ, τουτέστι φαντάζεται ἀνειδωλοποιεῖται, ἃ περ εἶποι ἂν ὁ δυσχερῶς μεμνημένος τινὸς, ἐπιφέρει· χλαῖναν πορφυρέην οὐλὴν ἔχε διὸς Ὀδυσσεὺς, διπλῆν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 240, line 41

ἐδήλου δὲ ταῦτα τῷ μαντικοῖς ὄμμασι βλέποντι χύσεις αἱμάτων καὶ γόους καὶ δάκρυα, ὧν πειράσσονται οἱ κακοί· ὥς που καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένη τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 333, line 34

sqg.) Ὅτι βραχύτατόν τι τῶν κατὰ τὴν Ἰλιάδα ἵνδαλμα σεμνῶς ἐμφαίνων ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς πλάττει τὸν Ὀδυσσεύα οὕτω σφοδρὸν ἐμπεσόντα τοῖς προμάχοις ἐπικουρούσης Ἀθηνᾶς, ὥς μὴ ἂν ἄλλως ἐκείνον παύσασθαι, εἰ μὴ Διὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐκφοβήσαντος ἐπεσχέθη αὐτὸς ὑπ' ἐκείνης τοῦ πολεμεῖν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., De capta Thessalonica (4083: 004) "Eustazio di Tessalonica. La espugnazione di Tessalonica", Ed. Kyriakidis, S. Palermo: Istituto Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici, 1961; Testi e Monumenti. Istituto Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici. Testi 5. Page 64, line 9

Καὶ ἦσαν οὕτως αὐτῷ οἱ ἱππῶται οἷοι ἀλαζονεύεσθαι κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς φύσιν τριηκοσίων ἀνδρῶν ἕκαστος ἅντα κατὰ πόλεμον στήσεσθαι, οὐδὲν ἀπει- κότες οὐδ' αὐτοὶ τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μόνος ἐδόξαζε τὴν τοσαύτην βασιλείαν ταχὺ καταλήψεσθαι, βραχὺ κατ' αὐτῆς παρακαλπάσας τὸν ἵππον, καὶ κατα- κτήσεσθαι αὐτὴν χειρωσάμενος ὥσει καὶ στρουθοῦ φωλεόν, λόγῳ μὲν τῷ Σικελῷ, ὃν καὶ γνησίως αὐθέντην ἐπεγράφετο, ψυχῇ δὲ ἑαυτῷ. Ἰνδάλλετο γάρ, οὐκ οἶδαμεν ὅπως, καθὰ καὶ προεξεθέμεθα, ἅμα τε ἐκφαίνεσθαι πού καὶ πάντας εὐθύς τοὺς Ῥωμαίων ὀφθαλμοὺς εἰς αὐτὸν ὥς ἥλιον ἐπιστρέφεσθαι καὶ αὐτοῦ μόνου γίνεσθαι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., De capta Thessalonica Page 140, line 3

Δοτέον μοι τοὺς αὐτοὺς καλέσαι καὶ χρυσωρύχους τὴν ἐπιβολὴν κατὰ γε τοὺς Ἰνδο- θεν μύρμηκας· τοιαύτης γὰρ ὕλης ἔρωτι παρηνώχλουν τῇ γῇ· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ τυμβωρύχους μυριαχοῦ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem (4083: 006) "Geographi Graeci minores, vol. 2", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 28, line 9

Καὶ ὁ μὲν πρὸς ζέφυρον ὠκεανὸς Ἄτλας ἐσπέριος λέγεται, ἡγουν ἐσπέριον πέλαγος καὶ Ἀτλαν- τικόν· ὁ δὲ πρὸς βορρᾶν πεπηγὼς λέγεται πόντος καὶ Κρόνιος καὶ νεκρὸς, ὥς μετ' ὀλίγα ρηθήσεται· ὁ δὲ τῆς ἀνατολῆς ἡῶς καλεῖται καὶ Ἰνδικὸς, ὁ δὲ πρὸς νότον Ἐρυθραῖός τε ὀνομάζεται καὶ Αἰθιοπίος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 28, line 12

Ση- μειωτέον δὲ ὅτι ἐν οἷς μέρος τι λέγει τοῦ ὠκεανοῦ, πόντον Κρόνιον καὶ αὐθις Ἰνδικὸν κῦμα θαλάσσης, καὶ ἐν τῷ «οἷ εἰσιν ἀπὸ νοτίας ἁλός», καὶ «σκιδνάμενος ἐκ Κρονίας ἁλός», οὐ ποταμὸν νοεῖ τὸν ὠκεανὸν κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ποιητῶν· τὸ γὰρ πόντος καὶ τὸ κῦμα θαλάσσης καὶ τὸ ἅλς οὐδὲν προσήκουσι ποτα- μοῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 36, line 3

Ὅτι τὴν ἀνατολὴν οὕτω περιφράζει, ὅπου πρῶτιστα φαίνεται ἀνθρώποις ἥλιος, ἥτοι ὅπου ἐστὶν ἡ ἀνατολή, ἐνθα καὶ τὸν ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν εἶναι φη- σιν ὠκεανόν· ἡῶν μὲν λεγόμενον, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἀνα- τέλλοντος ἡλίου τὴν ἡμέραν γίνεσθαι, ἡ καὶ,

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ὥς ἐν ἀνθ' ἐνὸς εἰπεῖν, ἡῶν ἀντὶ τοῦ ἀνατολικόν, ἡὼς γὰρ πολλάκις καὶ ἡ ἀνατολή· Ἰνδικὸν δὲ διὰ τοὺς παροι- κοῦντας Ἰνδοὺς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 41, line 3

Ὅτι εἰπὼν τέσσαρα τὰ πελάγη τοῦ ὠκεανοῦ, τὸ ἐσπέριον Ἀτλαντικόν, καὶ τὸ ἀρκτῶν Κρόνιον, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἕω Ἰνδικόν, καὶ τὸ νότιον Αἰθιοπικόν, καὶ οὕτω τοῖς τοῦ κόσμου τέσσαρσι κέντροις ἐπεξελθὼν, ἐπάγει συμπληρωματικῶς ἅμα καὶ ἐπιφωνηματικῶς, ὅτι «Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν»· ὥς ἤδη δείξας ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν στεφανοῖ, ὥς προεῖρηται· εἰ καὶ τινες τῶν παλαιῶν ἀντιλέγειν ἐβούλοντο, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος, ὃς οὐκ ἀποδέχεται τοὺς γράφοντας τὸν ὠκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 142, line 53

Ἔστι δὲ καὶ Βόσπορος Ἰνδικός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 239, line 12

Ἐκλήθη δέ ποτε κατὰ τὴν ἱστο- ρίαν ἡ τοιαύτη χώρα καὶ Ἀερία καὶ Ποταμία καὶ Αἰθιοπία διὰ τοὺς ἐκεῖ Αἰθίοπας, περὶ ὧν πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἱστοροῦσι· ναὶ μὴν καὶ Ἀετία ἔκ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ καλουμένου, καὶ Ὠγυγία δὲ καὶ Μελάμβωλος καὶ Ἥφαιστία.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 323, line 6

Διὸ καὶ Ἡρόδοτος λέγει τοὺς Θρᾶκας ἐθνῶν μέγιστον μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 566, line 33

Εἴτα συγκρίνων ῥητορικῶς ταῦτα τὰ ἱερὰ πρὸς ἄλλα ὅμοιά φησιν, οὐχ οὕτως οἱ Ἀψίνθιοι Θρᾶκες, οὐδ' οὕτως οἱ Ἰνδοὶ μελανδίνην ἀνὰ ποταμὸν Γάγγην κῶ- μον, ἥγουν κωμαστικὴν ἐορτὴν ἄγουσι τῷ Διονύσῳ, ὥς αἱ νησιώτιδες αὗται γυναῖκες ἀνευάζουσι, τουτέστιν ὕμνοῦσι τὸν Εὐῖον Διόνυσον, εὐοῖ εὐᾶν ἀνακράζουσai, ταῦτα δὲ τὰ ἐπὶ Διονύσῳ ἐνθουσιαστικὰ ἐπιφωνήματα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 566, line 40

Λόγος γὰρ τὰς τῶν Ἀμνιτῶν γυναῖκας δι' ὅλης νυκτὸς ἐξαλλομένας χορεύειν, ὥστε ἐν τούτῳ καὶ τοὺς Θρᾶ- κας εἴκειν αὐταῖς καὶ τοὺς Ἰνδοὺς, καίτοι καὶ αὐτοὺς κατόχους ὄντας τῷ Διονύσῳ, καὶ πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 568, line 5

Ὅτι τὸ μέγεθος τῶν Βρεττανίδων νήσων, ἅς ἄλλοι, ὡς προερρέθη, διὰ τοῦ π Πρεττανίδας καλοῦσιν, οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἐνέφηνεν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὑφη- γήσει, λέγων ὅτι τῶν νήσων πρωτεύει ἡ Ἰνδικὴ Τα- προβάνη μεγέθει καὶ δόξῃ, μεθ' ἣν ἡ Βρεττανικὴ, τρίτη ἡ Χρυσῇ χερρόνησος, τετάρτη ἑτέρα Βρεττανῶν ἡ Ἰουερνία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη, ἑβδόμη Σαρδῶ, ὀγδὴ Κύνρος, Κρήτη ἐννάτη· ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ Κύπρος οὕσα δεκάτη γίνεται τοῦ καταλόγου κορωνίς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 606, line 11

Οἱ δὲ κατὰ ἐπίθετον ἐθνικὸν Ἐρυθραῖον βα- σιλέα τὸν Δηριάδην νοοῦσιν αὐτόθι τεθαμμένον, οὗ καὶ πρὸ τούτων ἐμνήσθημεν, ὃς Ἐρυθραῖος μὲν ἦν τῷ γένει, χρόνῳ δὲ ὕστερον εἰς Ἰνδοὺς ἐλθὼν ἀντέστη λαμπρῶς τῷ τοῦ Διὸς Διονύσῳ στρατευσαμένῳ κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 623, line 4

Ὡςπερ γὰρ ἐν Γαδείροις περὶ τὸ ἐσπέριον ὁξὺ τοῦ κώνου Ἡράκλειαι ἐστᾶσι στῆλαι, οὕτω καὶ ἐν Ἰνδίᾳ πύματον περὶ ῥόον ὠκεανοῦ Ἰνδῶν ὑστατίοις ἐν οὖρεσι στῆλαι Θηβαίου Διονύσου, ἐλθόν- τος μέχρι καὶ ἐκεῖ, ὅτε καὶ ὑφ' ἑαυτῷ τὴν χώραν ἐποίησεν, ὡς καὶ ἐν τῷ τέλει λεχθήσεται τῆς περιη- γήσεως.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 625, line 1

Ὅτι ἐν οἷς λέγει ὡς ὁ Γάγγης ὁ Ἰνδικὸς πο- ταμὸς λευκὸν ὕδωρ Νυσσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνει, οὐ κυρίως ἔοικε χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸν πλαταμῶνα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 625, line 12

Φασὶ δὲ τοὺς περὶ τὴν Νυσσαῖαν Ἰνδικὴν ταύτην ὁδὸν ὄντας καὶ τοὺς περὶ τὸ Νυσσαῖον ὄρος τοῦτο οἰκοῦντας ἀνθρωποφάγους εἶναι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 638, line 2

Ὅτι ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀρξάμενος ἐκ τῆς Παμ- φυλίας, ὡς οὗτος δοξάζει, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν παρῆκει, διὰ πάσης ἡκων Ἀσίας· ἄλλοτε μὲν, φησὶ, λοξὸς καὶ ἀγκύλος, καὶ, ὡς ἐρεῖ κατωτέρω, πολλὰς ἔχων στρο- φάλιγγας, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερος ἵχνεσιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 647, line 7

Ὁ δὲ Γεωγράφος οὕτω περὶ τοῦ Ταύρου φησί· «διέζωκεν ὁ Ταῦρος μέσσην τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω τετραμμένος, οὗ τελευταῖον τὸ Ἰμαῖον τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ συνάπτον».

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 700, line 7

Οὗτοι οἱ Καμαρίται τὸν Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμου, φησὶ, δεξάμενοι ἐξένισαν, καὶ ταῖς Λήναις, ὃ ἔστι ταῖς Βάκχαις, συνεχόρευσαν, τὰ ἐκείνων φορήματα, ζώματα δηλαδὴ καὶ νεβρίδας, ἐπὶ στήθεσι βαλόντες, εὐοὶ Βάκχε λέγοντες.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 747, line 5

Ὅρος δὲ τὸ Ἡμῶδον Ἰνδικὸν πρὸς ταῖς τοῦ Διονύσου στήλαις, ὅπερ τινὲς προπαροξυτόνως Ἡμῶδον λέγουσι, καθὰ καὶ τὸ ἱμάϊον, ὅπερ ἐστὶ τμήμα τοῦ Ταύρου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 775, line 27

Καὶ ὁ Γάγγης δὲ πεδίον τι ἐν Ἰνδῷ προσέχωσεν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 875, line 21

Ἰστέον δὲ ὅτι ἔστι καὶ ἔθνος μαχιμώτατον Ἰνδικὸν οἱ Μαλλοὶ πληθυντικῶς, ἐνθα παρὰ βραχὺ ἐκινδύνευσεν ἂν εἰς ζῶν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 936, line 4

Σκοπητέον δὲ εἴτε ὁ ἐνταῦθα εὐώδης κάλαμος ὁ αὐτός ἐστι ταῖς παρὰ τῷ Γεωγράφῳ Ἰνδικαῖς καλάμοις, ἃς μελιτοποιεῖν ἐκεῖνός φησιν, εἴτε καὶ διαφέρει μάλιστα ἐκείνων οὗτος ὡς εὐώδης μὴ τοιούτων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 936, line 8

Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, Ἀλέξανδρος διενοεῖτο μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον βασιλείον ἑαυτοῦ τὴν Ἀραβίαν ποιῆσαι, καὶ ὅτι εἰσὶ καὶ Σκηνῖται Ἀραβες περὶ τὰ πέραν Εὐφράτου ἕως Κοίλης Συρίας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 988, line 15

Ὅτι δευτερεύουσι μετὰ τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς Εὐφράτης καὶ Τίγρις, καὶ ὅτι μείζων Εὐφράτης Τίγρις ῥέοντος ἀπὸ Νιφάτα ὄρους, καὶ πλείω διέξεισι χώραν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1039, line 40

Ἀφ' οὗ μέντοι εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, καὶ τετράπλευρόν τι χωρίον περιέγραψε πλευραῖς τῷ τε Ταύρῳ καὶ τῷ Νεῖλῳ καὶ τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ καὶ τῷ νοτίῳ, τότε δὴ πλατύτερον τοῖς ἱστορουμένοις ἐπεξέρχεται, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν εἰς Ἀραβίαν λεχθέντων καὶ τῶν περὶ Μηδείας ἱστορηθέντων καὶ τῶν νῦν δὲ ἐκτεθέντων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1039, line 46

Ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ καὶ ἡ Ἰνδία ἱκανὴν αὐτῷ παρέξει λόγου τρι- βήν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1069, line 4

Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ Ἰνδικὸν ἔθνος οἱ Σάβαι εὐρίσκονται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1073, line 2

Ὅτι Κύρος ποταμὸς Περσικὸς, ἔτι δὲ καὶ Χοάσπης Ἰνδὸν μὲν ὕδωρ ἔλκων, ὥς ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ σχι- ζόμενος ποταμοῦ, παραρρέων δὲ τὰ Σοῦσα, ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς· καὶ ἦν βασιλι- κὸν ὕδωρ τὸ Χοάσπειον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 1

Ὅτι πρὸς αὐγὰς τῆς Γεδρωσίας ὁ Ἰνδὸς μέ- γιστος ποταμὸς, ὃν Σκύθαι νότιοι παροικοῦσιν, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι συνθέτως λεγόμενοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 5

Ῥέειν δὲ φασὶ τὸν Ἰνδὸν, καθὰ καὶ τὸν Γάγγην, ἀρξάμενον ἀπὸ τινος Καυκάσου ὄρους ἀρκτικοῦ ἀνατο- λικοῦ, λαβρότατον ῥόον ὄξυν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνοντα, κα- τεναντίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἡγουν τοῦ Ἐρυ- θραίου καὶ Αἰθιοπικοῦ ὠκεανοῦ, περὶ τὰ ἑῷα τοῦ Περ- σικοῦ κόλπου, καὶ σχιζόμενον εἰς δύο στόματα διέχοντα ἀλλή- λων στάδια α καὶ ὦ, ὥς καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, ἃ δὴ στόματα ποιοῦσι τὴν Παταληνὴν οἶα νῆσον ἀπο- λαμβανομένην, ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνει ὥς λόγου ἄξιαν,

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 18

Φησὶ γοῦν Ἀρριανός· «δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς, καὶ Δέλτα ποιεῖ καὶ οὗτος ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 24

Τοῦ δὲ μεγέθους καὶ τῆς ὀξύτητος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ δεῖγμα καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκλιπὼν τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρόν ποτε καὶ εἰς πεδία τινὰ κοῖλα ἐκτραπόμενος καὶ οἶον καταρ- ράξας ἡρήμωσε χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων σὺν ταῖς κώμας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1095, line 1

Ὅτι πρὸς δύσιν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ Ὠρίται, διὰ διχρόνου γραφόμενοι, πρὸς ἀντι- διαστολὴν τῶν ἐν τῷ Ὠρεῷ τῆς Εὐβοίας Ὠρειτῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1095, line 9

Μέμνηται γὰρ τοιοῦτου ἔθνους Ἰνδικοῦ ὁ Γεωγράφος, λέγων· Ἀρβιες ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἀρβει, ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ὠριτῶν.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1096, line 5

Τοὺς δὲ Ἀρα- χώτας τινὲς Ἀραχωτοὺς φασιν ὀξυτόνως, λέγοντες ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, εἴτα πρὸς νότον Ἀραχωτοί· πρὸς ἐσπέραν δὲ τοῖς Παροπαμισάδαις πα- ράκεινται Ἄριοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1097, line 2

Ὅτι βούλονται τινες Παρπάνισον προπαρο- ξυτόνως λέγεσθαι ὄρος Ἰνδικόν, οὐ μὴν Παρνησόν, ὥς πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1097, line 9

Καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Ἀριανὴ κατὰ τὸν Γεωγράφον, λέγοντα ὅτι μετὰ τὴν Ἰνδικὴν ἡ Ἀ- ριανὴ μερίς, ἔνθα καὶ οἱ Ἀρβιες, εἴτα Ὠρίται, οἷς ἐφεξῆς Ἰχθυοφάγοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 1

Ὅτι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, ἔθνους μεγίστου πάντων καὶ εὐδαιμονεστάτου, πασῶν ἐσχάτη παρὰ τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ κεῖται χεῖλεσιν, ἣν ὁ ἥλιος πρώταις ἐπιφλέγει ἀκτῖσιν, ἐπὶ τὴν γῆν ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνίσχων, ἀνατέλλων· διὸ καὶ θερμότητος παρ' αὐτοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἔωθινόν, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐν μεσημβρίᾳ κατὰ τὴν Ἑλλάδα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 10

Ὁ δὲ Διονύσιος πολλὸν ἔπαινον κατατείνων τῆς Ἰνδικῆς φησι, διὸ τὸν τε χροὰ οἱ ἐκεῖ κυανέουσι θε- σπέσιον λιπώωντες, τρίχας τε πιωτάτας φοροῦσιν ὑακίνθω ὁμοίας, ὅπερ ὁ Ποιητὴς πού φησιν, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, ἧτοι μελαίνας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 14

Μελανότριχες δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν μάλιστα οἱ μεσημβρινοί, καὶ τὴν χροάν ὅμοιοι τοῖς Αἰθίοψι, διὰ τὸ ἐπιλείπειν τὴν ἐπιπολῆς ἱκμάδα, ἐπικαίοντος τοῦ ἡλίου, ὅθεν οὐδὲ οὐλοτριχοῦσιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 23

Καὶ οἱ μὲν, φησὶ, χρυσοῦ μεταλλεύουσι γενέθλην, τὴν χρυσῖτιν ψάμμον μακέλλαις λαχαίνοντες, ὃ ἔστιν ἀνοίγοντες, σκάπτοντες· ἐξ οὗ καὶ τὸ λάχανον· οἱ δὲ ἱστοὺς ὑφαίνουσι λινεργέας, οἱ δὲ ἐλεφάντων λευκοὺς πρισθέντας ἀποξύνουσιν ὀδόντας, οὓς ἕτεροι ἐλεφάντων κέρατά φασιν, ἄλλοι δὲ, φησὶ, τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ ταῖς τῶν χειμάρρων προβολαῖς ἢ προμολαῖς, ἤγουν ἐκρύσεσιν, ἢ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἱχνεύουσιν ἢ

ἀδάμαντα μαρμαίροντα ἢ χλωρὰ διαυγάζουσιν ἱάσπιν ἢ γλαυκὴν λίθον καθαροῦ τοπάζου καὶ γλυκερὰν ἀμέθυσσον ὑπη- ρέμα πορφύρουσαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 36

Οὕτω τιμίους λίθοις κα- ταστρώσας τὴν Ἰνδικὴν ὁ Διονύσιος ἐπάγει ἐπιφωνη- μα- τικῶς κατὰ συντομίαν, ὅτι παντοῖον ὄλβον αὖξει, ποταμοῖς οὔσα κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 42

Ναὶ μὴν, φησὶ, καὶ οἱ λειμῶνες ἐκεῖ ἀεὶ κομῶσι πετάλοις· ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος αὖξεται, ἄλλοθι δὲ ὕλαι θάλλουσιν Ἑρ- θραίου καλάμου, τοῦ ἀρωματικοῦ δηλαδὴ, Ἑρυνθραίου λεγομένου διὰ τὸ τὴν Ἰνδίαν ἕως καὶ εἰς τὸν Ἑρυνθραῖον παρῆκειν ὠκεανόν· ὅπερ δῆλόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ τὴν Γαγγῆτιν χώραν κατὰ τὸν Διονύσιον περὶ τὰ τέρματα ἔλκεσθαι τῆς Κωλιάδος γῆς, ἥτοι τῆς Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη, ἅπερ αὐτὸς Ἑρυνθραίου πόντου εἶπε βοτά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 48

Ἄλλοι δὲ καὶ πολυφάρμακον τὴν Ἰνδικὴν ἱστοροῦσι καὶ πολύρριζον καὶ πολυ- χρώματον καὶ δίκαρπον καὶ διφόρον, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἄνδρας εὐμεγέθεις καὶ πενταπῆ- χεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας· ὧν καὶ ὁ βασιλεὺς Πῶρος ὑπὲρ πεντάπηχυν ἱστόρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 52

Καὶ φιλωδοὶ δὲ οἱ Ἰνδοὶ λέ- γονται, καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 54

Ἐλεύθεροι δὲ πάντες Ἰνδῶν, καὶ οὔτις δοῦλος Ἰνδός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 57

Φασὶ δὲ καὶ Σηρικὰ παρ' Ἰνδοῖς γίνεσθαι ἔκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 62

Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν ὠμοὺς ἰχθύας σιτούμενοι, καὶ ὅτι τὰ ἑῷα τῆς Ἰνδίας ἐρημία ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον, καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποι- οῦνται καλάμινα, καὶ ὅτι ἐν γόνυ καλάμου πλοῖον ἀπαρτίζει, ὥς φησιν Ἡρόδοτος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 71

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Καὶ ἄλλως δὲ κάλαμοι ἀπλῶς ἕτεροι παράσημοι ἐν Ἰνδία, ὡς ἐρρέθη, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοψιν, ὧν καλάμων ἕκαστον γόνυ χωρεῖν λέγεται χοίνικας τρεῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 74

Λέγεται δὲ νόμον ἄριστον εἶναι παρ' Ἰνδοῖς, τὸν εὐ- ρόντα τι ὀλέθριον ἀνάγκην ἔχειν ἐξευρίσκειν καὶ ἄκος τοῦ κακοῦ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 1

Ὅτι τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς, ὡς καὶ ὁ Γεω- γράφος φησὶ, τέσσαρσιν ἡρμοσται πλευ- ραῖς λοξαῖς πά- σαις, ῥόμβον ἀποτελούσαις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 4

Ὡν ἐσπερία μὲν ἢ πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, νοτία δὲ ἢ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν νεύουσα, ὁ δὲ Γάγγης ἑῷα, εἰς δὲ πόλον ἄρκτων ὁ Καύκασος, ἡγουν κατὰ τὸν Γεωγράφον τὰ τοῦ Ταύρου ἔσχατα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 8

Καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον καὶ Ἰνδικός ἐστι Καύκασος, ὡς καὶ ἀνόπιν εἴρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 11

Ὅτι δὲ ὁ Γάγγης καὶ ὁ Ἰν- δὸς μέγιστοι ποταμῶν, καὶ αὐτὸ προεῖρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 20

Γάγγης. Ἰνδός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1138, line 1

Ὅτι οἱ Δαρδανεῖς Ἰνδικὸν ἔθνος· οἱ μέντοι Δάρδανοι Τρωϊκόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1139, line 1

Ὅτι ὁ Ὑδάσπης (ποταμὸς δὲ καὶ οὗτος Ἰνδι- κός) πλωτός ἐστι ναυσὶν, εἰς ὃν Ἀκε- σίνης ἐμβάλλει, λοξὸς ἀπὸ σκοπέλων φερόμενος· περὶ οὗ ὁ Γεωγράφος φησὶν, ὅτι Ἀκεσίνης ἐν τροπαῖς θεριναῖς ἀναβαίνει πήχεις μ', ὧν οἱ μὲν κ' πληροῦσι μέχρι χεῖ- λους τὸ ῥεῖθρον, οἱ δὲ κ' ὑπερχέονται εἰς τὸ πεδῖον, διὸ καὶ νησιζουσιν οἶον αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, ἵδρυν- ται γὰρ ἐπὶ χωμάτων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1140, line 1

Ὅτι καὶ ὁ Κώφης Ἰνδικὸς ἐστὶ ποταμὸς, ὃν Ἡρωδιανὸς μὲν καὶ αὐτὸν ἐν τῇ καθόλου βαρυτόνως ἐκφέρει καὶ μετὰ τοῦ σ, ὡς τὸ Χρύσης, Ἀριστοτέλης δὲ ὡς φασιν ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου τὸν Κωφῆνά φησιν, ὡς τὸν σωλῆνα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1140, line 7

Ὁ Γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῷ Διονυσίῳ ἐκφέρει, λέγων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει» καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς, εἴτα ὁ Ὑδάσπης, εἴτα ὁ Ἀκεσίνης, καὶ ὕστατος ὁ Ὑπανίς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1141, line 2

Ὅτι εἰ καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων Τοξίλους γράφουσι τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὁ Γεωγράφος Ταξίλους γράφει διὰ τοῦ α, καὶ Τάξιλα τὴν κατ' αὐτοὺς πόλιν, μεγάλην αὐτὴν λέγων καὶ εὐδαίμονα καὶ εὐνομωτά-την, καὶ τινα ἄνδρα Ταξίλην ἱστορῶν αὐτῆς καὶ βασι-λέα, καὶ λέγων ὅτι φιλανθρώπως αὐτὸς καὶ οἱ ἐκεῖ δεξάμενοι τὸν Ἀλέξανδρον ἔτυχον πλειόνων ἢ ἔδωκαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1141, line 9

Διὸ καὶ φθονοῦντες οἱ Μακεδόνες ἔλεγον ὡς οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετή-σει, πρὶν διαβῆναι τὸν Ἰνδόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 1

Ὅτι ἔθνος Ἰνδικὸν οἱ Πευκαλεῖς, ἄγρια φύλα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 2

Τινὲς δὲ διὰ τοῦ ν γράφουσι Πευκανεῖς. Ἰνδοὶ δὲ καὶ οἱ Γαργαρίδαι, οὓς Διονύσου καλεῖ θεράποντας, ὅπου, φησὶ, χρυσὸν καταφέρουσιν ὁ Ὑπανίς τε ποταμὸς ὁ καὶ ἀνωτέρω ῥηθεῖς, καὶ ὁ Μάγαρσος, λαβρότατοι πο-ταμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἡμωδοῦ ὄρους προρρέοντες ἐπὶ τὴν Γαγγήτιδα χώραν, πρὸς νότον εἰς τὴν προγραφεῖσαν Κωλιάδα νῆσον τετρασυλλάβως, ἢ Κωλίδα τρισυλλά-βως κατὰ συγκοπὴν, ἣν καὶ προνευκέ-ναι εἰς τὸν ὠκεα-νὸν φησιν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ νησιζομένην, καὶ δυσέμβατον οἰωνοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖσθαι Ἄορνιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 26

Λέγεται δὲ καὶ πέτρα τις Ἄορνος περὶ τὴν Ἰνδιάν, ἥπερ ὁ Ἡρακλῆς μὲν προσβαλὼν εἰς τρεῖς ἀπεκρού-σθη, Ἀλέξανδρος δὲ κατὰ μίαν εἴλε προσβολήν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 29

Ταύ-της δὲ τῆς Ἀόρνου τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ὑπο-ρέειν λέγεται.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 35

Πολὺς δὲ ἐν ταῖς ἰστο- ρίαις ὁ Ἰνδικὸς Ὑπανις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 45

Μεθ' ὃν δεύτερον εἶναι λέγουσι τὸν Ἰνδὸν, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον Ἰστρον καὶ Νεῖλον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 48

Φασὶ δὲ καὶ ἰε' ποταμοὺς τοὺς ἀξιολογωτάτους εἰσβάλλειν εἰς τὸν Ἰν- δὸν, ὧν ὕστερον εἶναι τὸν Ὑπανιν· οὐς πάντας ὁ Ἰνδὸς παραλαβὼν, ὥς φησιν Ἀρριανὸς, καὶ τῇ ἐπ' αὐτῷ- μίᾳ κρατήσας ἐκδιδοῖ εἰς θάλασσαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 61

Τὸν δὲ Ἰνδὸν ποταμὸν εὐρύ- νεσθαί ποῦ φασι καὶ ὑπὲρ πεντήκοντα σταδίου, ὅτε πληρωθεῖ, τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς ἑπτὰ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 66

Ἀρριανὸς δὲ φησιν ὅτι ἵνα μὲν στενότατος ὁ Ἰνδὸς, μ' σταδίου διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος καὶ ἑκατόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 2

Ὅτι ὁ Θηβαῖος Διόνυσος τοὺς κελαινοὺς Ἰν- δοὺς ὀλέσας ἀντιστάντας αὐτῷ δύο στήλας ἔστησε περὶ τὰ τῆς γῆς τέρματα, καὶ αὖθις καρχαλόων, ὃ ἔστι χαί- ρων, εἰς Θήβας ἐπανῆλθε.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 6

Καὶ ὅρα ὅτι ὥσπερ κυανέους ἀλλαχοῦ εἶπε τοὺς Αἰθίοπας, οὕτως ἐνταῦθα κελαι- νοὺς εἶπε τοὺς Ἰνδοὺς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 21

Νύσσα δὲ κατὰ τὸν Γεωγράφον πό- λις ἐν Ἰνδία, κτίσμα Διονύσου, καὶ ὅρος αὐτόθι Μηρὸς, ὅθεν παρὰ τοῖς μύθοις μηροτραφῆς ἐνομίσθη Διόνυσος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 36

Ἀρριανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι κισσὸς ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φυόμενος παρὰ Νυσ- σαίοις φύεται, καὶ ὅτι εἰς τὸ Νυσσαῖον ὅρος τὸν Μηρὸν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες ἠδέως τὸν κισσὸν εἰ- δον, καὶ στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ἐποιοῦντο, καὶ ὅτι Νυσσαίων

πρέσβεις τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεκονιμένον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐθάμβησάν τε τὴν ὄψιν καὶ πεσόντες εἰς γῆν ἐπὶ πολὺ σιγὴν εἶχον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 53

Πάντων γὰρ, φασὶ, τὰ κατὰ τὸν δεσμὸν τοῦ Προμηθέως ὑποθεμένων ἐν τῷ ἀρκτώφ γενέσθαι Καυκάσῳ, οἱ Μακεδόνες κολακεῖα τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον μετέθηκαν τῷ λόγῳ τὸν Καύκασον εἰς τὴν ἐψάν θάλασσαν, καλέσαντες Καύκασον ὄρη τινὰ ἐκεῖ Ἰνδικά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 72

Οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες κατὰ τοὺς παλαιοὺς Καύκασον ὠνόμα- σαν ὁμοῦ τὸν τε Πα- ροπαμισδὸν καὶ τὸ Ἡμῶδον καὶ τὸ Ἰμάϊον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 76

Ἀρριανὸς δὲ τάδε γράφει περὶ τῆς εἰς Ἰνδοὺς τοῦ Διονύσου στρατείας· «Διόνυσον πολεμῆσαι Ἰνδοῖς λόγος, ὅστις δὴ οὗτος ὁ ἐπὶ Ἰν- δοὺς στρατεύσας Διόνυσος.

Scholia In Aristotelem, Scholia in Aristotelis sophisticos elenchos (scholia recentiora) (e cod. Vat. Urb. gr. 35) (5015: 001) “Vaticanus Urbinas Graecus 35. An edition of the scholia on Aristotle’s *sophistici elenchi*”, Ed. Bülow-Jacobsen, A., Ebbesen, S., 1982; Cahiers de l’Institut du moyen-âge grec et latin 43. Bekker page 5, line 167a7-8m, line of scholion 1

ὄν> <οῖον ὁ ἰνδός>) <λευκὸς καὶ οὐ λευκὸς οὐ λευκὸς μὲν ἐστὶ κατὰ τὴν ἐπιφά- νειαν· λευκὸς δὲ κατὰ τοὺς ὁδόντας ὁ αἰθίοψ> <λευκὸς μέλας αἰθίοψ> <ἄμφω> <μέ- λας καὶ λευκός

Uranius Hist., Fragmenta (2461: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 20, line 1

Idem: Σῆρες, ἔθνος Ἰνδικὸν, ἀπροσμιγὲς ἀνθρώ- ποις, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῳ Ἀρα- βικῶν.

Sopater Rhet., Scholia ad Hermogenis status seu artem rhetoricam (2031: 002) “Rhetores Graeci, vol. 5”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1833, Repr. 1968. Volume 5, page 4, line 13

Διενήνοχε δὲ ἡ τέχνη τῆς ἐπι- στήμης, τῷ μὴ ἀδιαπτῶτῳ κεχρησθαι τῷ σκοπῷ, ἀλ- λὰ μεθαρμόζεσθαι πρὸς πρόσωπα καὶ καιροὺς, ὥσπερ οἱ ἰώμενοι, ἵνα κατ’ ἰατροὺς εἴπωμεν, ζητοῦσιν ὥραν, χώραν, ἡλικίαν, καὶ τῷ Σκύθῃ μὲν νοσοῦντι θερμὰ ἐπ- ἄγουσι βοηθήματα, διὰ τὴν φύσιν τῆς χώρας καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν, τῷ δὲ Ἰνδῷ ψυχρὰ διὰ τὸ θερμὸν τῆς χώρας, καὶ πρεσβύτη καὶ νέῳ διαφόρως.

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia (3128: 001) “Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, vol. 2”, Ed. Cramer, J.A. Oxford:

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Oxford University Press, 1835, Repr. 1963. Section 88, line 3

Ἡ ἰ συλλαβὴ εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει λήγουσα εἰς ν, ἐπαγομένου τοῦ δ, διὰ τοῦ ι γράφεται· οῖον, ἴνδικτος· ἴνδαλμα· ἴνδιξ· ἴνδός· σινδών· σκινδαψός· Πίνδαρος· γίνδος· γινδαρις· καλινδοῦμαι· πινδηρα, ἄροτρον· Πίνδος ὄρος Θεσσαλίας· πίνδακας θραύματα σανίδων· σκινδαλαγμός· σκίνδιον τὸ λευκόν· φυγίνδα· βασιλίνδα· κρυπτίνδα· τὸ ἦνδανε ἐκ τοῦ ἀνδάνω γεγονὸς οὐ μάχεται, ὥς οὐδὲ τὸ ἥσχαλλον, εἰστήκειν, ἐκ τοῦ ἀσχάλλω, εἰστήκω, γεγονότα εἰς τὸν προλαβόντα κανόνα.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 89, line 5

Ἡ ἰ συλλαβὴ εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει λήγουσα εἰς ρ, ἢ εἰς ἓν τι τῶν ἀμεταβόλων τῆς ἐξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἐκ συμφῶνου, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ κατ' ἀρχὴν μὲν λέξεως ἴννος· ἴμβρος· ἰνδάλω· ἰνδαλμα· ἴνδός· ἴνδικτος· Συλιμβρία· Κιμμέριος· σκίνπους· στίλβων· στιλβανός· οἰκτίρων· σκιρτῶ· κερνῶ· κίρκος· θίρρον τὸ τρυφερόν· ἰλκαγλοῖός, ῥύπος· ἴλλον, πλάγιον, στραβόν· ἰλλάδας ἀγελείας, διεστραμμένας· Ἰλλυρίς· ἰλμηδεσμός, σειρά· ἴννος ὁ ἐξ ὄνου θηλείας καὶ ἵππου, ἢ τὸ ἐν τῇ κυήσει νοσῆς βρέφος· κιλλαγκτήρ ὁ ὄνελάτης· κίλλοι ὄνοι τὸ ἐρμός ἐκ τοῦ εἶρω γεγονὸς τοῦ τάσσω ἐν κινήσει ὄν, οὐκ ἀντίκειται· σεσημείωται τὸ εἶργω τὸ κωλύω, ἐξ οὗ καὶ εἰρκτὴ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ μήποτε παρὰ τὸ ἔργω ἐστὶν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ οὐ

γνη-

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 90, line 5

Ἡ ἰ συλλαβὴ ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει, εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον, πρὸ τοῦ κτ εὐρισκομένη διὰ τοῦ ι γράφεται· ἴκτινος, τὸ ὄρνεον· ἴκτερος, ἢ νόσος· ἴκτον τὸ ἐοικός· ἴκτης, οἰκέτης· ἴκταιον τὸ τρόφημον· ἴκταρ τὸ πρόσφατον· ἴκτὺς, ὁμοίωμα, εἰκὼν· ἴνδικτος· βίκτωρ· προτίκτωρ· τὸ ἐπείκτης ἐκ τοῦ ἐπείγω γεγονὸς κεκινημένον ὄν, οὐκ ἀντίκειται.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 157, line 4

Τὰ διὰ τοῦ ιων ὑπὲρ δύο συλλαβάς, μὴ ἔχοντα πρωτοτύπου φωνῆς τὴν εἰ δίφθογον, ὥς ἔχει τὸ Καδμεῖος Καδμείων, καὶ Ἀργεῖος Ἀργείων, διὰ τοῦ ι γράφεται· οῖον, Ἀμφίων· Ὑπερίων· Ἀμφικτίων· περικτίων· ἰνδικτίων.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 293, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδος, εἴτε δισύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τοῦ ι γράφονται· οῖον, Ἰνδός· Ἄλινδος· Ἰσινδος πόλις Μακεδονίας· Ἀρινδος ὄνομα ποταμοῦ· Βερέκινδος.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 851, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδῶ ῥήματα περισπώμενα διὰ τοῦ ι γράφει τὴν παραλήγουσαν· κυλινδῶ· ἀλινδῶ· καλινδῶ.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 999, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ινδα ἐπιρρήματα παροξύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται, καὶ ἐπὶ παι-
δίων λαμβάνονται, καὶ πρὸς αἰτιατι- κὴν συντάσσεται· οἶον, βασιλίνδα παιδίαν· χυ-
τρίνδα· δρα- πετίνδα· ποσίνδα· ἐπαιτίνδα· ξιφίνδα· δαληκίνδα· μυῖνδα, ἀπὸ τοῦ μύειν
τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐρωτώμενον λέγειν τινὰ τάδε καὶ πόσα τάδε, ἐάν τις ἐπιτύχη·
φυγίνδα· χυτρίνδα· ὀστρακίνδα, καὶ εἴτι ἕτερον.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon (3136: 001) "Iohannis Zonarae lexicon ex tribus
codicibus manuscriptis, 2 vols.", Ed. Tittmann, J.A.H. Leipzig: Crusius, 1808, Repr. 1967.
Alphabetic letter alpha, page 231, line 18

πέτρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἐν ᾗ οὐ κάθηται ὄρνις διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπερύψηλον.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter alpha, page 327, line 8

παρὰ τὸ ἄχω, ἄφ' οὗ ἄχομαι, γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω, εἶδω εἰ- δάλλω
καὶ ἰνδάλλω.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter delta, page 478, line 20

κατὰ γὰρ τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βα- σιλεύς.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1109, line 8

κύριον. [<Ἰνδακος>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1109, line 9

κύριον.] <Ἰνδοί>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 4

παρὰ Ῥωμαίοις τοῖς ἀσθενέσι διδό- μενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν
ποιεῖ. <Ἰνδικτίων>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 4

λέγεται καὶ Ἰνδικτος.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 12

ὄνομα θεᾶς. <Ἰνδαλμα>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 14

[παρὰ τὸ εἶδω, τὸ ὁμοῖω, εἰδάλλω καὶ ἀποβολῇ τοῦ <ε> καὶ πλεονασμῷ τοῦ <ν>,
Ἰνδαλμα.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 21

ἰσχὺν παρέχω. <Ἰνδάλλεται>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1123, line 8

ὁ ποταμὸς ὁ παρ' Ἑβραίοις Φεισσών, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς Γάγγης, παρὰ δὲ Αἰθίοψιν
Ἰν- δὸς, παρ' Ἑλλήσι δὲ Δανούβιος.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter kappa, page 1209, line 2

λέγει δὲ καὶ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter nu, page 1409, line 11

οἱ μὲν τὸ Σίναιον ὄρος φασίν, οἱ δὲ ἕτερον ὄρος τοῦ Διονύσου, ἐνδότερον καὶ ἐπέ-
κεινα τῆς Ἰνδικῆς.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter sigma, page 1686, line 30

ἡ κειμένη πρὸς τῇ θαλάσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ φερομένη ἐπὶ Περσίδα καὶ Ἰνδίαν καλεῖται Συρία.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter tau, page 1738, line 13

λίθος διαυγέστατος καὶ ὑποχλωρίζων, ἐν Τοπάζῳ, πόλει Ἰνδικῇ, εὕρισκόμενος· ὃς τριβόμενος ἐν ἱατρικῇ ἀκόνῃ οὐκ ἐρυθρὸν ἀπο- δίδωσι κατὰ τὸ χρῶμα χυμὸν, ἀλλὰ γαλακτώ- δη· ἐμπίπλησι δὲ κρατῆρας, ὅσους ἂν ἐθέλῃ ὁ ὑποτρίβων, καὶ οὔτε τῷ στα- θμῷ, οὔτε τῇ πε- ριφερείᾳ ἐλαττοῦται, ὃ καὶ παράδοξον.

Nonnus Epic., Dionysiaca (2045: 001) “Nonni Panopolitani Dionysiaca, 2 vols.”, Ed. Keydell, R. Berlin: Weidmann, 1959. Book p1, line 28

ἐς <δέκατον δὲ τέταρτον> ἔχε φρένα· κείθι κορύσσει δαυμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἰνδικὸν ἄρεα Ρεῖη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 42

<εἰκοστὸν πρότιστον> ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου καὶ μόθον Ἀμβροσίης ῥήξήνορα καὶ λόχον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 45

<εἰκοστῷ τριτάτῳ> πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην καὶ κλόνον ὕδατόεντα καὶ αἰθα- λόεντα λιγαίνω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 47

<εἰκοστὸν> δὲ <τέταρτον> ἔχει γόον ἄσπετον Ἰνδῶν κερκίδα θ' ἱστοπόνοιο καὶ ἡλακάτην Ἀφροδίτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 24

εἰ γὰρ ἐφερπύσσειε δράκων κυκλούμενος ὀλκῷ, μέλψω θεῖον ἄεθλον, ὅπως κισ- σῶδεϊ θύρῳ φρικτὰ δρακοντοκόμων ἐδαΐζετο φύλα Γιγάντων· εἰ δὲ λέων φρίζειεν ἐπαυχενίην τρίχα σείων, Βάκχον ἀνευάξω βλοσυρῆς ἐπὶ πήχεϊ Ρεῖης μαζὸν ὑποκλέ- πτοντα λεοντοβότοιο θεαίνης· εἰ δὲ θυελλήεντι μετάρσιος ἄλματι ταρσῶν πόρδαλις αἶξη πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων, ὑμνήσω Διὸς υἱά, πόθεν γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν πορ- δαλίων ὀχέεσσι καθιππεύσας ἐλεφάντων· εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συός, υἱά Θυώνης αἰείσω ποθέοντα συοκτόνον εὐγάμον Αὔρην, ὀψιγόνου τριτάτοιο Κυβηλίδα μητέρα Βάκχου· εἰ δὲ πέλοι μιμηλὸν ὕδωρ, Διόνυσον αἰείσω κόλπον ἄλως δύνοντα κορυσσομέ- νοιο Λυκούργου· εἰ φυτὸν αἰθύσσοιτο νόθον ψιθύρισμα τιταίνων, μνήσομαι Ἰκαρίοιο, πόθεν παρὰ θυιάδι ληνῷ βότρυς ἀμιλλητῆρι ποδῶν ἐθλίβετο ταρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 196

οὐρανίου δὲ Δράκοντος ἐπεσκίρτησεν ἀκάνθη ἄρεα συρίζων· ὁ δὲ Κηφέος ἐγγύθι κούρης ἀστραίαις παλάμῃσιν ἰσόζυγα κύκλον ἐλίξας δέσμιον Ἀνδρομέδην ἐτέρῳ σφη- κώσατο δεσμῷ λοξὸς ὑπὸ σπείρησιν· ὁ δὲ γλωχῖνι κεραίης ἰσοτύπου Ταύροιο δράκων κυκλοῦτο κεράστης, οἰστρήσας ἐλικηδὸν ὑπὲρ βοέοιο μετώπου ἀντιτύπους Ὑάδας, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης, οἰγομέναις γενύεσσιν· ὁμοπλεκέων δὲ δρακόντων ἰοβόλοι

τελαμῶνες ἐμπτρώσαντο Βοώτην· καὶ θρασὺς ἄλλος ὄρουσεν, ἰδὼν Ὅφιν ἄλλον Ὀλύμπου, πῆχυν ἐχιδνήεντα περισκαίρων Ὀφιούχου, καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης, αὐχένα κυρτώσας, ἐλελίζετο γαστέρος ὀλκῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 280

θλιβομένη νεφέεσσι· Γιγαντείου δὲ καρήνου φρικτὸν ἀερσιλόφων αἰὼν βρύχημα λεόντων πόντιος ἰλυόεντι λέων ἐκαλύπτετο κόλπῳ· πᾶσα δὲ κητώεσσα φάλαγξ ἐστείνετο πόντου, Γηγενέος πλήσαντος ὅλην ἄλα μείζονα γαίης ἀκλύστοις λαγόνεσσιν ἐμυκήσαντο δὲ φῶκαι, καὶ βυθίῃ δελφῖνες ἐνεκρύπτοντο θαλάσση· καὶ σκολιαῖς ἐλίκεσσι περίπλοκον ὀλκὸν ὑφαίνων πούλυπος αἰολόμητις ἐθήμονι πηγνυτο πέτρῃ, καὶ μελέων ἵνδαλμα χαραδραίῃ πέλε μορφῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 3, line 280

Ζηνὸς ἀθηήτοιο, καὶ ἐς νομὸν ἦε κούρη ὀφθαλμοὺς τρομέουσα πολυγλήνοιο νομῆος· γυιοβόρῳ δὲ μύωπι χαρασσομένη δέμας Ἰὼ Ἰονίης ἀλὸς οἶδμα κατέγραφε φοιτάδι χηλῇ· ἦλθε καὶ εἰς Αἴγυπτον, ἐμὸν ῥόον, – ὃν πολιῇται Νεῖλον ἐφημίζαντο φερώνυμον, οὐνεκα γαίῃ εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὑγρὸς ἀκοίτης χεύματι πηλώνετι νέην περιβάλλεται ἰλύν, – ἦλυθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπῃ βοήην μετὰ μορφὴν δαιμονίης ἵνδαλμα μεταλλάξασα κεραίης ἔσκε θεὰ φερέκαρπος· ἀναπτομένοιο δὲ καρποῦ Αἰγυπτίας Δήμητρος, ἐμῆς κεραελκέος Ἰοῦς, εὐδόμοις ὁμόφοιτος ἐλίσσεται ἀτμὸς ἀήταις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 4, line 120

οὐ ποθέω στίλβουσιν Ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν, οὐ φυτὸν Ἑσπερίδων παγχρύσειον, οὐδέ μετέρπει Ἠλιάδων ἤλεκτρον, ὅσον μία νυκτὸς ὁμίχλη, τῇ ἔνι Πεισινόῃ προσπύζεται οὗτος ἀλήτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 4, line 420

ἀμφὶ δὲ νεκρῷ θεοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀνέκραγε· χωομένου δὲ Κάδμος ἀμειβομένων μελέων ἐλικώδεϊ μορφῇ ἄλλοφυῆς ἤμελλε παρ' Ἰλλυρίδος σφυρὰ γαίης ξεῖνον ἔχειν ἵνδαλμα δρακοντείοιο προσώπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 170

ὑψιφανῆς πτερύγων πισύρων τετράζυγι κόσμῳ· τῇ μὲν ξανθὸς ἱάσπις ἐπέτρεχε, τῇ δὲ Σελήνης εἶχε λίθον πάνλευκον, ὃς εὐκεράοιο θεαίνης λειπομένης μινύθει καὶ ἀέξεται, ὁππότε Μῆνη ἀρτιφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀποστίλβουσα κεραίης Ἡελίου γενετῆρος ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ· ἄλλη μάργαρον εἶχε φαεσφόρον, οὗ χάριν αἴγλης γλαυκὸν Ἐρυθραίης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης λαμπομένης· ἐτέρης δὲ μεσόμφαλος αἴθοπι κόσμῳ λεπτοφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυνεν Ἰνδὸς ἀχάτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 202

πρώτῃ δ' Αὐτονόῃ γονίμων ἀνεπήλατο κόλπων μητέρος ἐννεάμηνον ἀναπτύξασα λοχείην πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ὁμογνήτῳ δὲ γενέθλῃ καλλιφυῆς Ἀθάμαντος ἀέξετο σύγγαμος Ἰνώ, μήτηρ δισσοτόκος· τριτάτῃ δ' ἀνέτελλεν Ἀγαύη, ἥ ποτε νυμφευθεῖσα Γιγαντείοις ὑμεναίοις εἶκελον υἱά λόχευσεν ὀδοντοφύτῳ παρακοίτῃ· καὶ Χαρίτων ἱν-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

δαλμα ποθοβλήτοιο προσώπου Ζηνὶ φυλασσομένη Σεμέλη βλάστησε τετάρτη θυγατέρων, μούνη δὲ καὶ ὀπλοτέρη περ' εὐούση δῶκεν ἀνικήτοιο φύσις πρεσβία μορφῆς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 302

ἀλλὰ οἱ οὐ χραίσμησε ποδῶν δρόμος, οὐδὲ φαρέτρη ἤρκεσεν, οὐ βελέων σκοπὸς ὄρθιος, οὐ δόλος ἄγρης· ἀλλὰ μιν ὤλεσε Μοῖρα, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην, Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔτι πνείοντα κυδοιμοῦ, εὔτε τανυπρέμνοιο καθήμενος ὑψόθι φηγοῦ λουομένης ἐνόησεν ὅλον δέμας Ἰοχεαίρης, θηητὴρ δ' ἀκόρητος ἀθηήτοιο θεαίνης ἀγνὸν ἀνυμφεύτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης ἀγχιφανῆς· καὶ τὸν μὲν ἀνείμονος εἶδος ἀνάσσης ὄμματι λαθριδίῳ δεδοκημένον † ὄμματι λοξῷ Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀπόπροθεν ἔδρακε Νύμφη, ταρβαλέη δ' ὀλόλυξεν, ἣ δ' ἤγγειλεν ἀνάσση ἀνδρὸς ἐρωμανέος θράσος ἄγριον· ἡμιφανῆς δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 403

δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέφομαι· οἰχομένου γὰρ ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρακεν, οὐκ ἴδε μορφῆς ἀνδρομέης Ἰνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων ἀνθεῖ πορφυρέῳ κεχαραγμένον ἀνθερεῶνα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 6, line 187

ἐνθα λεοντείοιο λιπὼν Ἰνδαλμα προσώπου ὑψιλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοῖον ἔβρεμεν ἵππῳ ἄζυγι, γαῦρον ὀδόντα μετοχμάζοντι χαλινοῦ, καὶ πολὶ λεύκαινε περιτρίβων γένυν ἀφρῶ· ἄλλοτε ροιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπῆνης ἀμφιλαφῆς φολίδεσσι δράκων ἐλέλικτο κεράστης, γλῶσσαν ἔχων προβλήτα κεχηνότος ἀνθερεῶνος, καὶ βλοσυρῷ Τιτήνος ἐπεσκίρτησε καρῆνῳ ὄρμον ἐχιδνήεντα περίπλοκον αὐχένι δῆσας· καὶ δέμας ἐρπηστῆρος ἀειδίνητον ἐάσσας

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 6, line 215

ἀντολίην δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ αἶθετο Βάκτριον οὔδας ἐώιον, ἀγχιπόροις δὲ κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ὕδωρ, Ἰνδῶοι τε τένοντες· Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου ἔμπυρα κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνετο Νηρεύς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 7, line 98

τοῦτον ἀεθλεύσαντα μετὰ χθόνα σύνδρομον ἄστρον, Γηγενέων μετὰ δῆριν, ὁμοῦ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν Ζηνὶ συναστράπτοντα δεδέξεται αἰόλος αἰθήρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 7, line 164

καὶ τότε Τειρεσίαο δεδεγμένος ἔνθεον ὁμφὴν παῖδα πατήρ προέηκεν ἐς ἠθάδα νειὸν Ἀθήνης Ζηνὶ θηηπολέουσιν ἀκοντιστῆρι κεραυνοῦ ταῦρον ὁμοκραίριοι φυῆς Ἰνδαλμα Λυαίου, καὶ τράγον ἐσσομένης σταφυλητόμον ἐχθρὸν ὀπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 27

καὶ μιν ἀχυτλώτοιο διαίссοντα λοχείης πήχεϊ κοῦρον ἄδακρυν ἐκούφισε σύγγονος Ἑρμῆς, καὶ βρέφος εὐκεράοιο φυῆς Ἰνδαλμα Σελήνης ὥπασε θυγατέρεσσι Λάμου ποταμήσι Νύμφαις, παῖδα Διὸς κομέειν σταφυληκόμον· αἱ δὲ λαβοῦσαι Βάκχον ἐπη-

χύναντο, καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἐκάστη ἀθλιβέων γλαγόεσσαν ἀνέβλυεν ἱκμάδα μαζῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 149

ὑπόθεν ἀστήρικτος· ὁ δὲ δρόμον ἔφθασεν Ἥρης, πρωτογόνου δὲ Φάνητος ἀτέρμονα δύσατο μορφήν· καὶ θεὸν ἀζομένη πρωτόσπορον εἵκαθεν Ἥρη ψευδομένης ἀκτῖνας ὑποπτήσσουσα προσώπου, οὐδὲ νόθης ἐνόησε δολοπλόκον εἰκόνα μορφῆς· κουφοτέροις δὲ πόδεσσιν ὀρειάδα πέζαν ἀμείβων, χερσὶ περιπλεκέεσσι κερασφόρον υἷα κομίζων, μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ πόρε Ῥεῖη, καὶ τινα μῦθον ἔειπεν ἀριστῶδινι θεαίνῃ· “δέξο, θεά, νέον υἷα τεοῦ Διὸς, ὃς μόθον Ἰνδῶν ἀθλεύσας μετὰ γαῖαν ἐλεύσεται εἰς πόλον ἄστρον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 190

καὶ χροὶ λαχνήεντας ἀνεχλαίνωσε χιτῶνας Εὖιος ἀρτιτέλεστον ἔχων παιδίον ἥβην, δαιδαλέην ἐλάφοιο φέρων ὥμοισι καλύπτρην, αἰθερίων μιμηλὸν ἔχων τύπον αἰόλον ἄστρον· καὶ Φρυγίης ὑπὸ πέζαν ἐς αὐλία λύγκας ἐλάσσας στικτοῖς πορδαλίεσσιν ἐὴν ἔξευξεν ἀπήνην, οἷά τε πατρῶων δαπέδων Ἰνδαλμα γεραίρων· πολλάκι δ’ ἀθανάτης ἐποχημένος ἄρματι Ῥεῖης, βαίῃ χειρὶ φέρων ἀπαλόχροϊ κύκλα χαλινού, κραιπνὸν ἐπείγομένων ἀνεσείρασεν ἄρμα λεόντων· καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων δεξιτερὴν ἐτίταινεν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου, σμερδαλέαις γενέεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 10, line 18

Ταρταρίης δ’ ὀφιδῶδες ἰδὼν Ἰνδαλμα θεαίνης πάλλετο δειμαίνων ἐτερόχροα φάσματα μορφῆς, ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης, ὀφθαλμοὺς μεθύοντας ἀπειλητῆρας ἐλίσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 10, line 216

γινώσκω τεὸν αἶμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις· Ἥελίῳ σε λόχευσε παρευνηθεῖσα Σελήνη Ναρκίσσῳ χαρίεντι πανεῖκελον· αἰθέριον γὰρ θέσκελον εἶδος ἔχεις, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 11, line 310

ὥμοι, ὅτ’ οὐκ Αἴδης πέλεν ἥπιος, οὐδ’ ἐπὶ νεκρῷ δέχνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου, Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζῶντα τελέσσω· ὥμοι, ὅτ’ οὐκ Αἴδης ποτὲ πείθεται· ἦν δ’ ἐθελήσῃ, ὄλβον ὅλον στίλβοντα χαρίζομαι Ἡριδανοῖο δένδρεα συλήσας ποταμῆια, μαρμαρέην δὲ ἄξομαι ἀστράπτουσιν Ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν ἀφνειῆς τ’ Ἀλύβης ὅλον ἄργυρον, ἀντὶ δὲ νεκροῦ παιδὸς ἐμοῦ χρύσειον ὅλον Πακτωλὸν ὀπάσσω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 12, line 308

ἀγριάς ἡβώουσα πολυγνάμπτοισιν ἐλίνους οἰνοτόκων βλάστησε φυτῶν εὐάμπελος ὕλη, ὕγρὸν ἀναβλύζουσα βεβυσμένον ὄγκον ἐέρσης· καὶ πολὺς ὄρχατος ἦεν, ὀπη, στοιχηδὸν ἀνέρπων, σείετο φοινίσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυς ἀλήτης· ὦν ὁ μὲν ἡμιτέλε-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

στος ἑὰς ὠδῖνας ἀέζων αἰόλα πορφύρων, ἑτερόχροϊ φαίνεται καρπῷ, ὃς δὲ φαληριῶν ἐπεπαίνεται σύγχροος ἀφρῷ, καὶ πολὺς ὤθειν ἄλλος ὁμόζυγα γείτονα γείτων ξανθοφυῆς, ἕτερος δὲ φυὴν ἰνδάλλετο πίσση περκάζων ὅλον ἄνθος, ἀπ' οἰνοτόκων δὲ πετῆλων σύμφυτον ἀγλαόκαρπον ὅλην ἐμέθυσσεν ἐλαίην· ἄλλου δ' ἀρτιχάρακτος ἐπέτρεχεν ὄμφακι καρπῷ βότρυος ἀργυφέοιο μέλας αὐτόσσυτος ἀήρ, ὃγκῳ βοτρυόεντι φέρων σφριγώσαν ὀπώρην· καὶ πίτυν ἀγκικέλευθον ἔλιξ ἔστειψεν ὀπώρης συμφορτοῖς σκιδώσα περισκεπὲς ἔρνος ἰάμνοις, καὶ φρένα Πανὸς ἔτερπε· τινασσομένους δὲ Βορῇ ἀκρεμόνας πελάσασα παρ' ἀμπελόεντι κορύμβῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 3

Ζεὺς δὲ πατήρ προέηκεν ἐς αὐλία θέσκελα Ῥεῖης Ἴριν ἀπαγγέλλουσιν ἐγερεσιμόθῳ Διονύσῳ, ὅφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἰνδῶν Ἀσίδος ἐξελάσειεν ἐῷ ποινήτορι θύρσῳ, ναύμαχον ἀμήσας ποταμήιον υἷα κεράστην, Δηριάδην βασιλῆα, καὶ ἔθνεα πάντα διδάξῃ ὄργια νυκτιχόρευτα καὶ οἶνοπα καρπὸν ὀπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 20

καὶ τὴν μὲν Κορύβαντες ἀμειδέει νέυματι Ῥεῖης θεσπεσίης ἀρέσαντο παρὰ κρητῆρι τραπέζῃ· θαμβαλή δὲ πιούσα νεγενέος χύσιν οἶνου τέρπετο βακχευθεῖσα· καρηβαρέουσα δὲ δαίμων παιδὶ Διὸς παρεόντι Διὸς μυκήσατο βουλήν· “ἀλκῆεις Διόνυσε, τεὸς γενέτης σε κελεύει εὐσεβίης ἀδίδακτον αἰστώσαι γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 91

τοῖος ἐὼν ἔτι κοῦρος, ἔχων παιδῆιον ἥβην, ἀβροκόμης Ὑμέναιος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν, δινεύων ἐκάτερθε παρηίδος ἡλικά χαίτην· καὶ οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιώται, οἳ τ' Ἀσπληδόνοιο ἄστρῳ, καὶ ὃν Χάρις οὐ ποτε λείπει Ὀρχομένον Μινύαο, χοροίτυπον ἄλσος Ἐρώτων, οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, θεηδόχον οὐδας ἀρούρης, ξεινοδόκου μεθέπουσαν ἐπωνυμίην Ὑριῆος, ἥχι Γίγας ἀπέλεθρος ἀπειρογάμων ἀπὸ λέκτρων Ὡρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἄνθορε Γαίης, εὔτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξηθεῖσα γενέθλαις

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 121

Βοιωτῶν τόσος ἦλθεν ἀμετρήτων στόλος ἀνδρῶν Ἰνδῶν ἐπὶ δῆριν ὁμαρτήσας Ὑμεναίῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 243

τοῖος ἀπὸ Κρήτης πρόμος ἦλθεν· ἐρχομένῳ δὲ θερμότεραις ἀκτῖσι χέων μαντήιον αἶγλην Ἀστερίῳ σελάγιζεν ὁμώνυμος Ἄρεος ἀστήρ, νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελος· ἄλλ' ἐνὶ χάρμῃ νικήσας νόθον οἷστρον ἀήθεος ἔσχεν ἀρούρης νηλῆς· οὐ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν πάτριον Ἰδαίης κορυθαίολον ἄντρον ἐρίπνης, ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιπόπτολιν, ἀντὶ δὲ Δίκτης Κνώσσιος ἐν Σκυθίῃ μετανάστιος ἔσκε πολίτης, καὶ πολὺν Μίνωα καὶ Ἀνδρογένειαν ἐάσας ξεινοφόνων σοφὸς ἦλθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα Κόλχων Ἀστερίου τ' ἐκάλεσσε καὶ ὥπασεν οὖνομα λαοῖς Κρητικόν, οἷς ξένα θεσμὰ φύσις πόρε, παιδοκόμου δὲ πάτριον Ἀμνισοῖο ῥόον Κρηταῖον ἐάσας

αἰδομένοις στομάτεσσι νόθον πίε Φάσιδος ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 275

ἔνθεν Ἀρισταῖος βραδὺς ἦεν εἰς μόθον Ἴνδῶν, ὄψιμος εὐνήσας πρότερον χόλον, Ἀρκάδα πέτρην, ἔνδιον Ἑρμείαιο λιπὼν Κυλλήνιον ἔδρην· οὐ πω γὰρ προτέρη Μεροπιδί νάσσατο νήσω, οὐ πω δ' ἀτμὸν ἔπαυσε πυρώδεα διψάδος ὥρης Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο φέρων φυσίζοον αὖρην, οὐδὲ σιδηροχίτων δεδοκημένος ἀστέρος αἶγλην Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο ἐννύχιος πρήυνε, τὸν εἰσέτι διψαλέον πῦρ θερμὸν ἄκοντίζοντα δι' αἰθέρος αἴθοπι λαμῶ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 372

κείνου μνηστὶν ἔχοντες ἐπεστρατώνοντο μαχηταὶ μαρναμένου Βρομίοιο προασπιστῆρες ἐννουῶς, τικτομένης ναίοντες ἐδέθλια γείτονα Μήνης καὶ Διὸς Ἀσβύσταο μεσημβρίζοντας ἐναύλους, μαντιπόλου κερόεντος, ὅπη ποτὲ πολλάκις Ἄμμων ἀρνειοῦ τριέλικτον ἔχων Ἴνδαλμα κεραΐης ὀμφαίοις στομάτεσσιν ἐθέσπισεν Ἑσπέριος Ζεὺς· οἳ τε ῥόον Χρεμέταο καὶ οἳ παρὰ Κίνυφος ὕδωρ ὥκεον ἀζαλέης ψαμαθώδεα πέζαν ἀρούρης, Αὐσχῖσαι Βάκαλές τε συνήλυδες, οὓς πλέον ἄλλων ἄρει τερπομένους Ζεφυρήιος ἔτρεφεν ἀγκών.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 418

τοῖσι κορυσσομένοισι σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ Ἥλεκτρης ἀνέτελλε δι' αἰθέρος ἔβδομος ἀστήρ δεξιὸν ὑσμίνης σημήιον, ἀμφὶ δὲ νίκη Πληιάδων κελάδησε βοῆς ἀντίθροος ἠχώ γνωτῆς αἶμα φέροντι χαριζομένη Διονύσῳ, καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοίον· ἐρχομένων δὲ Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἴνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμίδες ἀκανθοφόροις ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανήν, περίμετρον, ὁμοίον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρῷον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανεν Ἑώιον ἐς μόθον Ἴνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 425

καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοίον· ἐρχομένων δὲ Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἴνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμίδες ἀκανθοφόροις ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανήν, περίμετρον, ὁμοίον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρῷον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανεν Ἑώιον ἐς μόθον Ἴνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 427

Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἴνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμίδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις ἔρρεον ἰζύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανὴν, περίμετρον, ὁμοῖον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανε· Ἐώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 500

τοὺς δὲ λίγα κροτέοντας ὑπ' εὐρύθυμῳ χθόνα ταρσῷ καὶ Στάβιος καὶ Στάμνος ἐπὶ κλόνον ὥπλισαν Ἰνδῶν· καὶ στρατὸν ὀρχηστῆρα περισκαίροντα δοκεύων τοῖον ἔπος λέξειας, ὅτι πρόμος ἡγεμονεύει εἰς χορόν, οὐκ ἐπὶ δῆριν, ἐνόπλιον ἄνδρα κομίζων· τοῖσι γὰρ ἐρχομένοισιν ἀνακρούουσα χορείην Μυγδονὶς ἐγρεκύδοιμος ἐπὶ κλόνον ἔβρεμε φόρμιγξ, ἀντὶ χοροῦ πέμπουσα μόθου λαοσσόον ἡχώ· καὶ πολέμων σάλπιγγες ἔσαν σύριγγες Ἑρώτων, καὶ δίδυμοι Βερέκυντες ὁμόζυγες ἔκλαγον αὐλοί, καὶ κτύπον ἀμφιπλήγα βαρυσμαράγων ἀπὸ χειρῶν

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 549

Ἀστερίου δ' ἀπάνευθεν ἐοῦ γενέταο μολόντος ἀρτιθαλῆς Μίλητος ὁμόστολος ἵκετο Βάκχῳ Καῦνον ἔχων συνάεθλον ἀδελφεόν, ὃς τότε Καρῶν λαὸν ἄγων ἔτι κοῦρος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν· οὐ πῶ γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἔπλεκε μολπὴν γνωτῆς οἴστρον ἔχων ἀδαήμονος, οὐδὲ καὶ αὐτὴν ἀντιτύπου φιλότητος ὁμοζήλων ἐπὶ λέκτρων Ζηνὶ συναπτομένην ἐμελίζετο σύγγονον Ἥρην Λάτμιον ἀμφὶ βόαυλον ἀκοιμήτοιο νομῆος, ὀλβίζων ὑπ' ἔρωτι μεμηλότα γείτονι πέτρῃ νυμφίον Ἐνδυμίωνα ποθοβλήτοιο Σελήνης· ἄλλ' ἔτι Βυβλὶς ἦν φιλοπάρθενος, ἄλλ' ἔτι θήρην Καῦνος ὁμογενήτων ἐδιδάσκετο νῆις ἐρώτων·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 36

καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπήλυδες ἐς μόθον Ἰνδῶν ἐκ βυθίου κενεῶνος ἀολλίζοντο θαλάσσης· καὶ δολιχῇ παλάμῃ δονέων περιμήκετον αἰχμὴν ἤλθε Λύκος, καὶ Σκέλμις ἐφέσπετο Δαμναμενῇ πάτριον ἰθύνων Ποσιδήιον ἄρμα θαλάσσης, Τληπολέμου μετὰ γαῖαν ἀλιπλανέες μετανάσται, δαίμονες ὑγρονόμοι μανιώδεις, οὓς πάρος αὐτοὶ πατρώης ἀέκοντας ἀποτμήξαντες ἀρούρης Θρίναξ σὺν Μακαρῇ καὶ ἀγλαὸς ἤλασεν Αὐγῆς, υἱέες Ἥελίοιο· διωκόμενοι δὲ τιθήνης

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 177

τοῖσι μὲν οὐατόεσσα φυῆς ἰνδάλλετο μορφή, ἱππεὶ δ' ἀνέτελλε δι' ἰζύος ὄρθιος οὐρὴ ἰσχία μαστίζουσα δασυστέρνοιο φορῆος, καὶ βοέη βλάστησε κατὰ κροτάφοιο κεραίῃ, ὅμματα δ' εὐρύνοντο τανυκράριοι μετώπου, καὶ σκολιαὶ πλοκαμίδες ἀνέξηντο καρήνων, γναθμοὶ δ' ἀργιόδοντες ἐμηκύνοντο γενείων, ξεινὴ δ' αὐτοτέλεστος ἀπ' ἰζύος εἰς πόδας ἄκρους ἀμφιλαφῆς λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 218

μηκεδανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, αἱ μὲν ἐρίπνας γείτονες οἰονόμων ἐπιμηλίδες, αἱ δὲ λιποῦσαι ἄλσεα δεινὰ δένδρεα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης, συμφυέες Μελίαι δρυὸς

ἥλικος· αἱ τότε πᾶσαι ἐς μόθον ἠπείγοντο συνήλυδες, αἱ μὲν ἐλοῦσαι τύμπανα χαλκε-
όνωτα, Κυβηλίδος ὄργανα ῥείης, αἱ δὲ κατηρεφές πλοκάμους ἐλικώδεϊ κισσῷ, ἄλλαι
ἐμιτρώθησαν ἐχιδναίοισι κορύμβοις· χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρον ἀκαχμένον, αἷς τότε Λυ-
δαὶ Μαινάδες ὠμάρτησαν ἀταρβέες ἐς μόθον Ἰνδῶν· ὧν τότε Βασσαρίδες θιασώδεις
ἴδμονι τέχνῃ κρείσσονες ἠπείγοντο Διωνύσοιο τιθῆναι, Αἶγλη Καλλιχόρη τε καὶ Εὐ-
πετάλη καὶ Ἰώνη καὶ Καλύκη γελώσα Βρύουσα τε, σύννομος Ὠραις, Σιλήνη τε Ῥόδη
τε καὶ Ὠκυνόη καὶ Ἐρευθὼ Ἀκρήτη τε Μέθη τε, καὶ ἔσπετο σύννομος Ἄρπη Οἰνάνθη
ροδόεσσα καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη, Στησιχόρη Προθή τε· φιλομμειδῆς δὲ γεραὶὴ
οἰνοβαρῆς Τρυγίη πυμάτη κεκόρυστο καὶ αὐτή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 272

καὶ θεὸς εὐόρπηκος ἐφήμενος ἄντυγι δίφρου Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα
κόλπον ἀρούρης, λαϊνὴς Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην· καὶ λίθος Ἰνδὸν ὁμι-
λον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ δακρυόεις ὁρώων βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν· “μὴ μόθον ἐν-
τύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἰνδοί, παιδὶ Διός, μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ λαϊνέους
τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥς περ Ἀπόλλων, μυρομένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ,
μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν Ὀρόντην γαμβρὸν ἐσαθρήσητε δεδουπότα
Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 278

Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα κόλπον ἀρούρης, λαϊνὴς Νιόβης παρεμέ-
τρεε πενθάδα πέτρην· καὶ λίθος Ἰνδὸν ὁμιλον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ δακρυόεις ὁρώων
βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν· “μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἰνδοί, παιδὶ Διός,
μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ λαϊνέους τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥς περ Ἀπόλλων, μυρο-
μένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ, μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν
Ὀρόντην γαμβρὸν ἐσαθρήσητε δεδουπότα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 282

Ῥεὶή χωμένη δύναται πλέον Ἰοχεαίρης· Φοίβου φεύγετε Βάκχον ἀδελφεόν· αἰδέ-
ομαι γὰρ Ἰνδῶν κτεινομένων ἀλλότρια δάκρυα λείβειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 294

φιλαγρύπνῳ δὲ Λυαίῳ πάννυχος ἀστερόεντα πυρίτροχον ὀλκὸν ὑφαίνων οὐρανὸς
ἐβρόντησεν, ἐπεὶ τότε μάρτυρι πυρσῷ νίκης Ἰνδοφόνοιο τέλος μαντεύσατο Ῥεὶή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 303

Ἦρῃ δ’ ὠκυπέδιλος, ἐειδομένη δέμας Ἰνδῷ, οὐλοκόμῳ Μελανῇ, μὴ οἶνοπα θύρ-
σον αἰερεῖν Ἀστράεντα κέλευε, δορυσσόον ὄρχαμον ἀνδρῶν, μηδὲ φιλακρήτων Σατύ-
ρων ἀλάλαγμα γεραίρειν, ἀλλὰ μάχην ἄσπονδον ἀναστῆσαι Διονύσῳ· καὶ τινα μῦθον
ἔειπε παραιφαμένη πρόμον Ἰνδῶν· “ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλὴν στίχα θηλυτεράων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 323

καὶ στρατὸν ὥπλισε Βάκχος ἐς ἀντιπόρων στίχας Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 325

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

οὐδὲ λάθε ζοφόντα Κελαινέα θῆλυσ ἐννώ, ἀλλὰ θορῶν ἀκίχητος ὅλον στρατὸν ὥπλισεν Ἰνδῶν· καὶ θρασὺς Ἀστράεις, μενεδήιον οἷστρον ἀέξων, Ἀστακίδος κελάδοντα περὶ ῥόον ἴστατο λίμνης, δέγμενος ἀμπελόεντος ἐπηλυσίην Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 331

ἀλλ' ὅτε δὴ διδύμης στρατιῆς ἑτερόζυγι λαῶ ἀμφοτέρων στίχα πᾶσαν ἐκόσμεον ἡγεμονῆες, κλαγγῇ μὲν ζοφόντες ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἰνδοί, Θρηικίοις γεράνοισιν ἐοικότες, εὖτε φυγοῦσαι χειμερίην μάστιγα καὶ ἡερίου χύσιν ὄμβρου Πυγμαίων ἀγελήδον ἐπαΐσσουσι καρήνοις Τηθύος ἀμφὶ ῥέεθρα, καὶ ὀξυόεντι γενεῖω οὐτιδανῆς ὀλέκουσι λιποσθενὲς αἶμα γενέθλης, ἰπτάμεναι νεφεληδὸν ὑπὲρ κέρας Ὠκεανοῖο· εἰς ἐνοπήν δ' ἐτέρωθεν ἐβακχεύοντο μαχηταί, ἀκλινέες θεράποντες ἐγερσιμόθου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 387

π<ο>λλή δ' ἔνθα καὶ ἔν<θα παρ' Ἀστακίδος στόμα λίμν>η<ς Ἰνδῶν δ>εδάικτο γο<νῇ Κουρήτι σιδήρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 410

<καὶ πολὺς ἐσμ>ὸς ἐπιπτεν· ὅλη δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ <ύγρῳ διψᾷς ᾗ>ρουρα, καὶ Ἀστακίδος στόμα λίμνης <αίμοβαφὲ>ς κελάρυζε, φόνῳ κεκερασμένον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 417

.. <ὄχθαι ἐφοῖ>νίσσοντο· πῶν δέ τις Ἰνδὸς ἀγῆνωρ <τοί>ην ἐκ στομάτων πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν· “<ξε>ῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ ποτόν· ὥς γλάγος αἰγῶν ἄργυρον οὐ πέλε τοῦτο, καὶ οὐ μέλαν οἶά περ ὕδωρ, οὐδέ μιν οἶον ὅπωπα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις βομβήεσσα μέλισσα λοχεύεται ἡδέϊ κηρῷ· ἀλλὰ νόον τέρπουσαν ἔχει καλλίπνοον ὁδμήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 1

<“Ὡς φα<μένου νεφεληδὸν ἐπέρρεον αἶθ>οπ<ες Ἰνδοὶ ἀ>μφὶ ῥό<ον ποταμοῖο μελίπνοον· ὦν ὁ μ>έν <αὐτῶν> ἀγχιβαθ<ῆς στατὸν ἵχν>ο<ς ἐπ' ἰλύι δισσόν> ἐρεί<σας> ἡμιφανῆς ἔστηκε, καὶ ὁμ<φαλὸν ὕδατ>ι δεύω<ν>, κυρτὸς ἔσω ποταμοῖο κεκυφότα νῶτα τιταί<νων>, χερσὶ βαθυνομένησι μελισταγὲς ἤφυσεν <ὕδωρ>· ὃς δὲ παρὰ προχοῇσι, κατὰσχετος αἶθοπι δίψ<η>, πορφυρέῳ προβλήτα γενειάδα κύματι βάπτων, στήθος ἐφαπλώσας ποταμίδος ὑψόθεν ὄχθης, οἰγομένοις στομάτεσσιν ἀνήφυσεν ἰκμάδα Βά<κχου>.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 26

ἔνθα τις ἀνὴρ Ἰνδὸς ἀμερσινόιο μέθης δεδονημένος οἷστρῳ εἰς ἀγέλην ἦιξε, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχη ταῦρον ἀπειλητῆρα μετήγαγε δέσμιον ἔλκων, διχθαδίων κεράων κεχαραγμένον ἄκρον ἐρύσσας τολμηραῖς παλάμαις, διδυμάονος οἶα κεραίης ταυροφυῇ Διόνυσον <ὑπὸ ζυγὰ δούλια σύρων· ἄλλος ἔχ>ων δασπλ<ῆτα σιδηρεῖς γένυν ἄρπης αἰγὸς ὀρε>σ<ινόμοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα, θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαῖγμένον, οἶά τε δειρὴν Πανὸ>ς <ἐυκραίριοι ταμὼν γαμψώνυχι χαλκῷ>.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 43

αἰγὸς ὀρε>σς<ινόμοιοι διέθρισεν ἀγθερεῶνα, θηγαλέω δρεπάνω δεδαῖγμένον, οἷά τε δειρὴν Πανὸ>ς <ἐυκραίριοι ταμῶν γαμψώνυχι χαλκῷ· ἄλλος ἀπηλοίησε βοῶν κεραελκέα φύτλην, οἷά περ ἀμῶων Σατύρων ταυρώπ>ιδα <μο>ρ<φή>ν, <ὃς δὲ τανυκράϊρων ἐλάφ>ων ἐδίωκε γεν<έθλην στικτῆς εἰσορόων πολυδαί>δαλον εἶδος ὁ<πωπῆς, οἷά τε Βασσαρίδων ὀλέκω>ν στίχα· <δαιδαλέαις γὰρ νεβρίσιν ἰσοτύποισι παρεπλά>γχθ<ησαν ὀπωπαί· καὶ φονίαις λιβάδε>ς<σιν ὅλον θώρηκα μαινῶν Ἴνδὸς ἀκοντιστῆ>ρι <μέλας ἐρυθαίνετο λύθρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 75

ὄργια μιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων, ἵχνια δινεύοντες ἐνόπλιον ἀμφὶ χορείην· κ<αὶ πα>λάμης ἐλικηδὸν ἀμοιβαίησιν ἐρωαῖς <ἀσπίδ>ες ἐκρούο<ντο κ>υβιστητῆρι σιδήρῳ· <ἄλλος> ὀπιπεύω<ν θιας>ώδεος ὄργια Μούσης <μιμηλῆ>ν Σατύ<ροισι συ>νεσκίρτησε χορείην· <καὶ τις ἄ>ρασσο<μένης> αἰῶν κελάδημα βοεῖης <μ>εἰλιχον ἦθος ἔδεκτο, φιλοσμαράγῳ δὲ μενοινῇ <ρίγεδανὴν ἀνέμοισιν ἐὴν ἔρριψε> φαρέτρην, <λύσσαν ἔχων· ἕτερος δὲ γυναιμανέω>ν πρόμο<σ Ἴνδῶν ἀπλεκέος πλοκαμῖδος ἐλὼν ὑψάχχενα Βάκχην, παρθενικὴν ἀδάμαστον ἀτάσθαλον εἰς γάμον ἔλκων, σφίγξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, τανυσσάμενος δὲ κόνιῃ χερσὶν ἐρωμανέεσσιν ἀπεσφρηγίσσατο μίτρην, ἐλπίδι μαψι>δίῃ π<εφ>ορημέν<ος· ἐξαπίνης γὰρ ὄρθιος εἵρπεδρ>άκων ὑποκόλπ<ιος ἰξυί γείτων, δυσμενέος δ' ἦι>ξε κατ' αὐχέν<ος, ἀμφὶ δὲ δειρῇ οὐραΐαις ἐλίκεσσ>ιν ἀνέπλεκε <κυκλάδα μίτρην· ταρβαλέοις δὲ πόδες>σι φυ<γῶν μελανόχροος ἀνῆρ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 87

ὄφ>ρα <μὲν οἰνωθέντες ἐν οὖρεσιν ἔτ>ρ<εχον Ἴνδοί, τό>φρα <δὲ νήδυμος ὕπνος ἐὼν πτερὸν οὔ>λο<ν ἐλίξας ἀκλινέων σφαλεροῖσιν ἐπέχραεν ὄ>μμ<ασιν Ἴνδῶν, εὐνασε δ' οἰστρηθέντας ἀμετρήτῳ ν>όον ο<ῖνῳ, Πα>σιθέης γε<νε>τῆ<ρι> χαρι<ζόμενος Δι>ονύσῳ· <ῶ>ν ὁ μὲν ὑπτιος εὐδεν ἄνω νεύον<τι προσώ>π<ω ὑ>πναλέω μυκτῆρι μεθυσφαλὲς <ἄσθμα τιταίνων>, ὃς δὲ βαρυνομένην κεφαλὴν <ἐπεθήκα>τ<ο πέτρῳ>, νωθρὸς ἐυκροκάλῳ ποταμῇ<ίδι κείμενος> ὁ<χθη>, ἡματίοις δ' ὀαριζε νοοπλαν<έεσσιν ὀνειροί>ς

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 121

κα>ὶ <δηί>ους κνώ<σσαν>τας ἰδ<ὼν γελῶντι προσώπῳ Βάκχος ἄν>α<ξ ἀγόρευε, χέ>ων <σημάντορα φωνήν· Ὑνδοφόννοι θεράποντες ἀνικῆτου Διονύσου, νόσφ>ι <μόθου σφίγξαντες ἀολλέας υἱέας Ἴνδῶν πάντας ἀναμάκτω ζωγρήσατε δηιοτῆτι· καὶ βριαρῶ γόνυ δο>ῦ<λ>ον <ὑποκλίν>ας Διονύσῳ <Ἴνδὸς ὑποδρήσσειεν ἐμῇ> θιασώδεϊ Ῥεῖῃ, <σειῶν οἶνοπα θύρσον, ἀπορρί>ψας δὲ θυέλλαις <ἀργυρέην κνημίδα πόδας σφ>ίγξειε κοθόρνοις, <καὶ κεφαλὴν> <ς>τέψειεν ἐμ>ῶ <κ>ισσώδε<ϊ δεσμῶ, γυμνώσας πλοκαμίδας ἀερσιλό>φου <τρυφαλείης,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 142

<αὐχένι δυσμ>ενέων ὁ<φιώδεα δεσμὸν ἐλίξας εἴλκε> δρακοντεῖη πεπ<εδημένον

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

άνερα σειρή, ἄλλ>ος ἐλὼν λασίης κεχα<λασμέν>ο<ν ὀλκὸν ὑπήνη>ς <ᾗ>νδ<ρ>α βαθυσμήριγγος <άνειρ>υσεν ἀνθ<ερεῶ>νος· <καί τις> ἐὰς παλάμας τανύσας σκολιότ<ριχι κ>όρση <άνερα δ>ουρί<κτητον ᾗ>δέσμιον εἶλκεν ἐθείρης· <ἄλλος ὁ>μοπ<λέκτους π>αλάμας περὶ νῶτα καθάψας <δήιον> εἶλικ<όεντι λύγ>ων μιτρώσατ<ο δεσ>μῷ <αύχεν>ίῳ· τρ<ομερῷ δὲ Μ>άρων ἐλελί<ζेत>ο παλμῷ <ῶμ>ῳ γηραλ<έῳ βεβ>αρημένον Ἴνδὸ<ν αἰίρ>ων· <ἄλ>λος ἀκοντιστήρα λαβὼν βεβημ<ένον> ὕπνω, <δεσμ>ῷ βοτρυόεντι περίπλοκον αὐχένα <σύ>ρων, <στικ>τῶν πορδαλίων ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων· <ἄλλου κ>εκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμὸς ἀλήτης <χεῖρας ὁ>πισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ, <καὶ λο>φιῆς ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων· καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν τελαμῶνα βοεῖς Ἴνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἶχεν ἱμάντι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 150

<δήιον> εἶλικ<όεντι λύγ>ων μιτρώσατ<ο δεσ>μῷ <αύχεν>ίῳ· τρ<ομερῷ δὲ Μ>άρων ἐλελί<ζेत>ο παλμῷ <ῶμ>ῳ γηραλ<έῳ βεβ>αρημένον Ἴνδὸ<ν αἰίρ>ων· <ἄλ>λος ἀκοντιστήρα λαβὼν βεβημ<ένον> ὕπνω, <δεσμ>ῷ βοτρυόεντι περίπλοκον αὐχένα <σύ>ρων, <στικ>τῶν πορδαλίων ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων· <ἄλλου κ>εκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμὸς ἀλήτης <χεῖρας ὁ>πισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ, <καὶ λο>φιῆς ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων· καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν τελαμῶνα βοεῖς Ἴνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἶχεν ἱμάντι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 153

καὶ τις ἀετράζουσα καλαύροπα μηλοβοτῆρος Βασσαρίς, ἀφριώσα λαθίφροني κύματι λύσσης, Ἴνδὸν ἐρευνητήρα βαθυπλούτοιο θαλάσσης τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμπέος εἶλκεν ἐθείρης δούλιον εἰς ζυγόδεσμον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 121

ληιδίην δ' ὀπάσαιμι γονὴν μελανόχροον Ἴνδῶν παστάδος ὑμετέρης θαλαμηπόλον· ἀλλὰ τί φύτλην κυανέην ὀνόμηνα τεῆς νυμφοστόλον εὐνῆς;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 138

εἰ δὲ μόθου λάχες οἶστρον, ἅτε κλυτότοξος Ἀμαζών, ἵξεαι Ἰνδῶν ἐπὶ φύλοπιν, ὄφρα κεν εἷης Πειθῷ νόσφι μόθοιο καί, ὅπποτε δῆρις, Ἀθήνη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 235

ἔννεπεν ἄγχι φυτοῖο· δι' εὐπετάλου δὲ κορύμβου φθογγῆς εἰσαίουσα γυναιμανέος Διονύσου ἀρχαίη Μελίη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν· “ἄλλοι μὲν, Διόνυσε, κυνοσσοὶ Ἰοχεαίρη ἐνθάδε θηρεύουσι, σὺ δ' ἀγρώσσεις Ἀφροδίτῃ· ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλόχροον ἄζυγα κούρην· Βάκχος ὁ τολμήεις ἰκέτης πέλε λάτρις Ἐρώτων· Ἰνδοφόνους παλάμησιν ἀνάλκιδα λίσσετο κούρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 254

καὶ φλογερῷ Φαέθοντος ἱμασσομένης χροά πυρσῷ ἄβροχα διψαλῆς τερσαίνετο χεῖλεα κούρης· καὶ δόλον ἀγνώσσοις γυναιμανέος Διονύσου ξανθὸν ὕδωρ ἐνόησε

φιλακρήτου ποταμοῖο, καὶ πῖεν ἡδὺ ρέεθρον, ὅθεν πῖον αἴθοπες Ἴνδοί· καὶ φρένα δινη-
θεῖσα μέθη βακχεύετο κούρη, καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε μετῆλυδα δίζυγι παλμῶ, καὶ διδύ-
μην ἐδόκησεν ἰδεῖν πολυχανδέα λίμνην ὄμματα δινεύουσα· βαρυνομένου δὲ καρήνου
δέρκετο θηροβότου διπλούμενα νῶτα κολώνης· καὶ τρομεροῖσι πόδεσσιν ὀλισθήσασα
κονίη εἰς πτερὸν αὐτοκύλιστος ἐσύρετο γείτονος Ὕπνου· καὶ γαμῖω βαρύγουνος ἐθέλ-
γετο κώματι νύμφη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 405

καὶ πόλιν εὐλαίγγα φιλακρήτῳ παρὰ λίμνη τεῦξε θεὸς Νίκαιαν, ἐπώνυμον ἦν ἀπὸ
νύμφης Ἀστακίης ἐκάλεσσε καὶ Ἴνδοφόνον μετὰ νίκην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 2

Οὐδὲ φιλακρήτοιο μέθης πεπεδημένον ὕπνῳ ζωγρήσας ἀτίνακτον ἀνουτήτων γέ-
νος Ἴνδῶν ληθαίους Διόνυσος ἐπέτρεπε δῆριν ἀήταις· ἀλλὰ πάλιν Φρύγα θύρσον ἐκού-
φισεν· ὑψιλόφου γὰρ εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἐπείγετο Δηριαδῆος, παιδὸς Ἀμαζονίης
δολίην ἄμνηστον ἐάσας οἰνοβαρῇ φιλότῃ καὶ ὑπναλέους ὑμεναίους.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 26

καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ὅλος στρατὸς ἔρρεε Βάκχων, θάρσος ἔχων προτέροιο μό-
θου χάριν, ὅππότε δισσῶ ἡδυμανῆς ἀσίδηρος ὁμόζυγι πῆχεϊ μάρψας ἔμφρονα νεκρὸν
ἄναυδον, ἐνόπλιον Ἴνδον αἰείρων, Σιληνὸς βαρύγουνος ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης, ὅπ-
πότε κωμάζουσα ποδῶν διδυμάονι ρυθμῶ Βακχιάς ἀκρήδεμνος ἐπεκροτάλιζε Μιμαλ-
λῶν .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 88

καλλείψας δὲ νομῆα καὶ ἀγριάδος ράχιν ὕλης εἰς ἑτέρεν ἔσπευδεν ὀρειάδα φύλο-
πιν Ἴνδῶν· καὶ Σατύρων ὁμόφοιτον ὀρίδρομον ἵχνος ἐπείγων ἀμφιπόλοις παλίνορσος
ὁμίλει θυιάσι Βάκχαις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 96

διψῶν δὲ φόνοιο καὶ εὐθύρσοιο κυδοιμοῦ, Τυρσηνῆς βαρύδουπον ἔχων σάλπιγγα
θαλάσσης, πομπὸν Ἐνυαλίῳ μέλος μυκήσατο κόχλῳ, λαὸν ἀολλίζων· βριαροὺς δ'
ἐμέθυσε μαχητάς, θερμότεροις ἔς ἄρῃα νοήμασιν ἀνέρας ἔλκων Ἰνδῶς ὀλετήρας
ἀβακχεύτοιο γενέθλης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 97

τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἐκόσμεεν εἰς μόθον Ἴνδῶν· Ἀστράεις δ' ἀκίχητος ἰὼν ἡγ-
γελεν Ὀρόντη Ἴνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ· “γαμβρὲ δοριθρασέος
μενεδήιε Δηριαδῆος, κλῦθι καὶ εἰσαΐων μὴ χῶεο· καί σε διδάξω νίκην φαρμακόεσσαν
ἀθωρήκτου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 114

ἀστράπτων σακέεσσιν, ἀκοντοφόρους δὲ δοκεύων Λυδὸς ἀνὴρ πολὺιδρις ἐμοὺς
ἔφριξε μαχητάς· ἴστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων πρόμος, οὐ δόρυ χάρμης χειρὶ φέ-
ρων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐδ' ἐπὶ νευρῇ εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον ὑπηνέμιον βέλος

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἔλκων· ἀλλὰ κέρας βοὸς εἶχεν, ἐνὶ γλαφυρῇ δὲ κεραίῃ φάρμακον ὑγρὸν ἄειρε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο εἰς προχοὰς δολόεσσαν ὄλην κατέχευεν ἔρσην ἱκμάδι φοινίξας γλυκερὸν ῥόον· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ καύματι διψῶντες ὅσοι πίων αἴθοπες Ἴνδοί, ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντες ἀνεκρούσαντο χορείην· καὶ σφισι λοίγιος ὕπνος ἐπέχραεν, ἀκλινέες δὲ ἄσχετα βακχευθέντες ἐπευνάζοντο βοείαις· ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμύναις νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνῳ, Βάκχαις ἀδρανέεσσιν ἐλώρια καὶ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 132

ἀλλὰ ποτὸν πεφύλαξο, δορυσσόε, μὴ μετὰ νίκην κερδαλέην ἀσίδηρον ἀναιμάκτοιο Λυαίου ζωγρήσῃ δόλος ἄλλος ἐν ἄρῃ λείψανον Ἴδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 136

ὄφρα μὲν Ἴδὸν ὄμιλον ὀρίδρομος ὥπλισεν Ἄρης, τόφρα δὲ Βασσαρίδες πολυκαμπέος ὑψόθι Ταύρου εἰς μόθον ἠπείγοντο, συνεστρατόωντο δὲ Βάκχοι ὄπλοφόροι καὶ Φῆρες ἀτευχέες· οἱ μὲν ἐναύλων ῥήξάμενοι κρηπίδας ἐκούφισαν, οἱ δὲ κολώνης ὑψητένῃ πρηῶνα· καὶ ἀρχομένοιο κυδοιμοῦ ἔχραον ἀντιβίοισι· πολυσχιδέες δὲ χαράδραι Ἰνδῶοις ἐλικηδὸν οἰστεύοντο καρήνοισι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 150

καὶ ποσὶ λεπταλέοισιν ἐπισκαίροντες ἐρίπνῃ Πᾶνες ἐθωρήσσαντο μεμνηότες, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν μάρψας εὐπαλάμῳ βεβημένον αὐχένα δεσμῷ δήιον αἰγείησιν ἀνέσχισεν ἀνέρα χηλαῖς, σὺν βριαρῷ θώρηκι μέσον κενεῶνα χαράσσω· ὃς δὲ τανυπτόρθων κεράων εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς ὄρθιον ἀρπάξας τετορημένον Ἴδὸν ἀλήτην μεσσοπαγῇ κούφιζεν, ἐς ἡερίας δὲ κελεύθους δισσαῖς ὑψιπότητον ἀνηκόντιζε κερααῖς, κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ἀμαλλοφόροιο δὲ Διηοῦς ἄλλος ἐῖ παλάμη δονέων καλαμητόμον ἄρπην, ὥς στάχυν ὑσμίνης, ὥς δράγματα δηιοτήτος, δυσμενέων ἤμησε γονὰς γαμψώνυχι χαλκῷ, τεύχων κῶμον Ἄρηι θαλύσια καὶ Διονύσῳ, τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα· καὶ ὦρεγε μάρτυρι Βάκχῳ καμπύλον ἀνδρομέη πεπαλαγμένον ἄορ ἔέρση,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 168

καὶ θρασὺς Ἰνδῶν στρατιὴν θάρσυνεν Ὀρόντης μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψήνορι φωνῇ· “δεῦτε, φίλοι, Σατύροισιν ἀναστήσωμεν ἐννύ· ἄρεα μὴ τρομέοιτε φυγοπτολέμου Διονύσου· μηδέ τις ὑμείων πιέτω ξανθόχροον ὕδωρ, μὴ γλυκερῆς δολόεντα μεμνηνότε φάρμακα πηγῆς, Ἰνδῶν αἰνομόρων δεδαῖγμένα χειρὶ Λυαίου μὴ μετὰ τόσσα κάρηνα καὶ ἡμέας ὕπνος ὀλέσση.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 186

ἀλλὰ μαχητὴν σφιγγόμενον βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἐρύσσω θηλυμανῇ Διόνυσον, ὁπάονα Δηριαδῆος· οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἀπαλὸν χροῶ, πάντας ἐάσας Ἰνδοὺς τοσσατίους ἐνὶ μάρναο μοῦνον Ὀρόντη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 190

σὰς προπόλους Ἴνδοῖσι γυναιμανέεσσι συνάψω ἐλκομένας ἐπὶ λέκτρα δορικτῆτων ὕμεναίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 243

θηγαλέην Βρομίῳ μάτην ἤρασσε κεραίην· οὐ γὰρ ἄναξ Διόνυσος ἀδηλήτοιο κάρηνου ταυροφυῆ τύπον εἶχε † Σεληναίοιο μετώπου τεμνόμενον βουπλήγος ἀλοιητῆρι σιδήρῳ, ὥς κερόεις Ἀχελῷος αἰδέεται, οὐ ποτε κόψας Ἡρακλέης κέρας εἶλε γαμοστόλος· ἀλλὰ Λυαῖος οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε Σελήνης, δαυμονίης ἄρρηκτον ἔχων βλάστημα κεραίης, ἀντιβίοις ἀτίνακτον· ὁ δὲ θρασὺς ἀντία Βάκχου ἡερίῃ βαρύδουπος ὁμοῖος Ἴνδὸς ἀέλλη δεύτερον ἠκόντιζεν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ νεβρίδος ἀψαμένη μολίβου τύπον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 254

ἴστασο δηριῶν, καὶ γνῶσεαι, οἷον ἀέξει ὄρχαμον ἀλκήεντα γέρων ἐμὸς Ἴνδὸς Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 274

τύψε κατὰ στέρνου πεφιδημένος· οὐτιδανῶ δὲ ἄνθει βοτρυόεντι τυπεῖς ἐσχίζετο θώρηξ· οὐδὲ καλυπτομένου χροὸς ἤψατο Βακχιάς αἰχμὴ, οὐ δέμας ἄκρον ἄμυξε· σιδηρείου δὲ χιτῶνος ῥηγνυμένου βαρύδουπος ἐχάζετο γυμνὸς Ὀρόντης· Ἡῶν δ' ἐπὶ πέζαν ἐὰς ἐτίταινεν ὀπωπὰς ἀντιπύρῳ Φαέθοντι καὶ ὑστατὴν φάτο φωνήν· “Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων, γείτονα † καὶ κυθέην ὑπὲρ αὐλακα φέγγος ἰάλλων στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῇ Ἴνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδάκτον Ὀρόντην καὶ θύρσους ὀλίγους ῥήξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου, καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο· εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἴνδῶν λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 278

Ἡῶν δ' ἐπὶ πέζαν ἐὰς ἐτίταινεν ὀπωπὰς ἀντιπύρῳ Φαέθοντι καὶ ὑστατὴν φάτο φωνήν· “Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων, γείτονα † καὶ κυθέην ὑπὲρ αὐλακα φέγγος ἰάλλων στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῇ Ἴνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδάκτον Ὀρόντην καὶ θύρσους ὀλίγους ῥήξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου, καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο· εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἴνδῶν λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 284

οὐ πιθόμην Βρομίῳ θηλύφρονι· μάρτυρας ἔλκω ἡέλιον καὶ γαῖαν ἀτέρμονα καὶ θεὸν Ἴνδῶν, ἀγνὸν ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 286

σὺ δὲ χαῖρε, καὶ ἴλαος ἔσσο κυδοιμῶ Ἴνδῶν μαρναμένων, καὶ ὀλωλότα θάψον Ὀρόντην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 314

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

τὸν μὲν ἐταρχύσαντο καὶ ἔστενον αἴλινα Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, χρυσῆς παρὰ πυθμένα Δάφνης ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο, καὶ ἔγραφον ὑπόθι τύμβου· Ὑβάκχον ἀτιμήσας στρατιῆς πρόμος ἐνθάδε κείται, αὐτοφόνῳ παλάμῃ δεδαϊγμένος Ἰνδὸς Ὀρόντης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 317

οὐδὲ μόθου τέλος ἦεν ἀτερπέος· ἡμιτελὴς γὰρ ἦεν ἀγὼν καὶ δῆρις ἀνήνυτος· ὑψιφανῆς δὲ Ἰνδὸς ἄρης ἀλάλαξε· παλιννόστω δὲ κυδοιμῷ Λυδὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ὄγκον ἀπειλῆς Βακχιάς εἰς μόθον ἄλλον ἐκώμασε θυιάς Ἐννώ, δῆριον ἀνδροφόνοισιν ἀκοντίζουσα κορύμβοις, ἄρεϊ βακχευθεῖσα· φιλοπτόρθου δὲ Λυαίου δυσμενέες δρυόεντι κατεκτείνοντο βελέμνῳ φοίνιον ἔλκος ἔχοντες· ἀθωρήκτοιο δὲ Βάκκης ἔγχει βοτρυόεντι δαϊζόμενοιο σιδήρου Ἰνδοὶ χαλκοχίτωνες ἐθάμβεον ὅξει κισσῷ στήθεα γυνωθέντα νεούτατα· ῥήτεροι γάρ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 331

ἄλλων δ' ἄλλος ἦν φόνος ἄσπετος, ὧν ὑπὸ λύθρῳ σχιζόμενοι πετάλοισιν ἐφορνίσσοντο χιτῶνες μαρναμένων, ὅθι Ταῦρος· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι ἀκλινέες στεφανηδὸν ὁμοζυγέων στίχας Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 338

καὶ θρασὺς αὐλὸς ἔμελλε φόνου μέλος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς Βάκχοι μὲν θεράποντες ἐλινόφору Διονύσου τυπτόμενοι πελέκεσσι καὶ ἀμφιτόμοισι μαχαίραις πάντες ἔσαν πυργηδὸν ἀπήμονες· αἰνόμοροι δὲ δυσμενέες λεπτοῖσι κατεκτείνοντο πετήλοις· ἐξείης δ' ἐπέπηκτο τανυπτόρθοις ἐνὶ δένδροις Ἰνδῶν πυκνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχει νύσσετο πεύκη τηλεπόρῳ, βέβλητο πίτυς, τοξεύετο δάφνη, Φοίβου δένδρον ἐοῦσα, καὶ αἰδομένοις ἐνὶ φύλλοις πεμπομένων ἐκάλυπτε τανυπτερύγων νέφος ἰῶν, μὴ μιν ἴδῃ βελέεσσιν ὀιστευθεῖσαν Ἀπόλλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 347

καὶ γυμνῇ παλάμῃ σακέων δίχα, νόσφι σιδήρου, Βάκχη ρόπτρα τίνασσε, καὶ ἤριπεν ἀσπιδιώτης· τύμπανα δ' ἐσμαράγησε, καὶ ὠρχήσαντο μαχηταί· κύμβαλα δ' ἐκροτάλιζε, καὶ αὐχένα κάμψε Λυαίῳ Ἰνδὸς ἀνὴρ ἰκέτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 354

ἀθρήσας δὲ τάλαντα μάχης ἑτεραλκεί ριπῇ νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντα Λυαίου Ἀστράεις ἀκίχητος ἐχάζετο, πότμον ἀλύξας, ἐγχεῖν τανύφυλλον ὑποπτήσσω Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 376

μαρναμένων δὲ ἤδη βαρβαρόφωνος † ἐπαύσατο Ἰνδὶς ἐννώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 380

καὶ πολέας ζώγρησαν ἀπὸ πτολέμοιο μαχητὰς Βασσαρίδες· πολλοὶ δὲ λελοιπότες οὔρεα Τάυρου δυσμενέες νόστησαν ἐς Ἰνδῶν κλίμα γαίης ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐς οἰκία Δηριαδῆος, ἀμφιλαφεῖς ἐλατῆρες ἀμετροβίων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 385

καὶ Βλέμυς οὐλοκάρηνος, Ἐρυθραίων πρόμος Ἰνδῶν, ἱκεσίης κούφιζεν ἀναίμινα
θαλλὸν ἐλαίης, Ἰνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 390

καὶ θεός, ἀθήσας κυρτούμενον ἀνέρα γαίῃ, χειρὶ λαβὼν ὥρθωσε, πολυγλώσσῳ
δ' ἅμα λαῶ κυανέων πόμπευεν Ἐρυθραίων ἐκὰς Ἰνδῶν, κοιρανίην στυγέοντα καὶ ἦθεα
Δηριαδῆος, Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ ὄλβιον οὔδας ἔναιε καὶ οὐ-
νομα δῶκε πολίταις· καὶ Βλέμυς ὥκυσ ἵκανε ἐς ἑπταπόρου στόμα Νείλου, ἐσσόμενος
σκηπτούχος ὁμόχρους Αἰθιοπῶν· καὶ μιν ἀειθερέος Μερόης ὑπεδέξατο πυθμὴν, ὅψι-
γόνοις Βλεμύεσσι προώνυμον ἡγεμονῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 4

Ἦδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἵπτατο Φήμη Ἀσσυρίης στίχα πᾶσαν ὑποτροχό-
ωσα πολήων, οὐνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἄρηα
καὶ ἀγλαόβοτρυν ὁπώρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 170

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν ἄγγελος Ἡοῦς ἀκροφαῖς ἐχάραξε λιπόσκιον
ὄρθρος ὁμίχλην, εὐχαίτης τότε Βάκχος ἐώιος ἄνθορεν εὐνῆς, ἐλπίδι νικαίῃ δεδονημέ-
νος· ἐννύχιος γὰρ Ἰνδῶν ἐδάιζε γονὴν κισσώδεϊ θύρσῳ, ὑπναλέης μεθέπων ἀπατή-
λιον εἰκόνα χάρμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 176

καὶ κτύπον εἰσαΐων Σατύρων καὶ δοῦπον ἀκόντων φλοῖσβον ὀνειρείης ἀπεσεΐ-
σατο δηιοτήτος, ὕπνον ἀποσκεδάσας πολεμήιον· εἶχε δὲ θυμῷ μαντιπόλου φόβον
ἄλλον ἀπειλητήρος ὀνείρου· μιμηλῆς γὰρ ὅπως μάχης Ἰνδαλμα Λυκούργου ἐσσομέ-
νων προκέλευθον, ὅτι θρασὺς ἔνδοθι λόχμης δύσμαχος ἐκ σκοπέλοις λέων λυσσώδεϊ
λαίμῳ Βάκχον ἔτι σκαίροντα καὶ οὐ ψαύοντα σιδήρου εἰς φόβον ἐπτοίησε, καὶ ἤλασεν
ἄχρι θαλάσσης κρυπτόμενον πελάγεσσι, πεφυζότα θηρὸς ἀπειλήν· καὶ φόβον ἄλλον
ὅπως, λέων θρασὺς ὅτι γυναικας θυρσοφόρους ἐδίωκε, κεχηνότος ἀνθερεῶνος, αἰ-
μάσσω ἀνύχεσσι, χαρασσομένων δὲ γυναικῶν μύστιδος ἐκ παλάμης ἐκυλίνδετο θύ-
σθλα κονίη,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 197

τοῖον ὄναρ Διόνυσος ἐσέδρακεν· ἐκ λεχέων δὲ ὀρθὸς ἐὼν ἔνδυνε φόνῳ πεπαλαγμέ-
νον Ἰνδῶν χάλκεον ἀστερόεντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα, καὶ σκολιῷ μίτρῳσε κόμην
ὀφιδεῖ δεσμῷ, καὶ πόδας ἐσφῆκωσεν ἐρευθιόωντι κοθόρνῳ, χειρὶ δὲ θύρσον ἔειρε,
φιλάνθεμον ἔγχος ἐννοῦς· καὶ Σάτυρον κίκλησκειν ὁπάονα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 221

καὶ Βρομίῳ πολὺδωρος ἀναξ ἐφθέγγατο φωνήν· “μάρναό μοι, Διόνυσε, καὶ ἄξια
ῥέξε τοκῆος· δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος· ἀρτιθαλῆς γὰρ Γηγενέας Τιτῆνας

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἀπεστυφέλιξεν Ὀλύμπου σὸς γενέτης ἔτι κοῦρος· ἐπείγῃ καὶ σὺ κυδοιμῷ Γηγενέων
ὑπέροπλον αἰστῶσαι γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 235

ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἐπὶ κλόνον Ἰνδὸν ἰμάσσων, μὴ τρομέοις ἐλέφαντας, ἐπεὶ
τεὸς ὑψιμέδων Ζεὺς Κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοίησε κεραυνῷ, ἧς σκολιὸν πολύμορ-
φον ὄλον δέμας· ἄλλοφυεῖς γὰρ λοξὴν αὐτοέλικτον ἀνερρίπιζον ἐνυῶ χίλιοι ἐρπη-
στῆρες ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν ἰὸν ἐρευγομένων δολιχόσκιον· ἀμφὶ δὲ δειρὴν ἦνθεε
πεντήκοντα καρήατα ποικίλα θηρῶν· καὶ τὰ μὲν ἐβρυχᾶτο λεοντείοισι καρήνοισι

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 267

γίγῃ καὶ σὺ τοκῇ πανείκελος, ὄφρα καὶ αὐτὸν Γηγενέων ὀλετῆρα μετὰ Κρονίδην
σὲ καλέσσω, δῆιον ἀμήσαντα χαμαιγενέων στάχυν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 271

σοὶ μόθος οὗτος ἔοικεν ὁμοίος· ἀρχέγονον γὰρ σὸς γενέτης Κρονίοιο προασπι-
στῆρα κυδοιμοῦ ἠλιβάτοις μελέεσσι κεκασμένον υἱὸν ἀρούρης Ἰνδὸν ἀνεπρήνιξεν,
ὅθεν γένος ἔλλαχον Ἰνδοί· Ἰνδῷ σὸς γενέτης, σὺ δὲ μάρναο Δηριάδῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 299

υἱὸν ἐγὼ Διὸς ἄλλον ἐμῷ ξείνισσα μελάθρῳ· χθιζὰ γὰρ εἰς ἐμὸν οἶκον εὐπτερος
ἦλυθε Περσεὺς γείτονα Κωρυκίοιο διαυγέα Κύδνον ἐάσας, ὥς σύ, φίλος, καὶ ἔφα-
σκεν ἐπώνυμον ὠκέϊ ταρσῷ ἀνδράσι παρ Κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστῃ χαράξαι· ἀλλ'
ὁ μὲν ἡέρταζεν ἀθηήτοιο Μεδοῦσης Γοργόνος ἄκρα κάρηνα, σὺ δ' οἶνοπα καρπὸν
ἀείρεις, ἄγγελον εὐφροσύνης, βροτῆς ἐπίληθον ἀνίης· Περσεὺς κῆτος ἔπεφνεν Ἐρυ-
θραίῳ παρὰ πόντῳ, καὶ σὺ κατεπρήνιξας Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 300

κτεῖνε δὲ Δηριάδην, ὥς ἔκτανες Ἰνδὸν Ὀρόντην, κήτεος εἰναλίοιο κακώτερον·
ἀχνυμένην μὲν Περσεὺς Ἀνδρομέδην, σὺ δὲ ρύεο μείζονι νίκη πικρὰ βιαζομένην ἀδί-
κων ὑπὸ νεύμασιν Ἰνδῶν Παρθένον ἀστερόεσσαν, ὅπως ἓνα κῶμον ἀνάψω Γοργοφόνῳ
Περσῇ καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 312

ὥς εἰπὼν παλίνορσος ἐφ' νόστησε μελάθρῳ ἀβρὸς ἄναξ, Βρομίου ξεινηδόκος· εἰς-
αῖων δὲ φθεγγομένου βασιλῆος ἐτέρπετο κέντορι μύθῳ θυρσομανῆς Διόνυσος, ἐβακ-
χεύθη δὲ κυδοιμῷ οὔασι θελγομένοισι μόθον πατρῶον ἀκούων· καὶ Κρονίδην νείκεσσε,
καὶ ἤθελε μείζονα νίκην ἐσσομένην τριτάτην, διδύμην μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν, ζῆλον
ἔχων Κρονίδαο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 366

ἐλπίδα δ' ἡμετέρην φθόνος ἥρπασεν· ὠισάμην γὰρ Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἅμα Στα-
φύλῳ βασιλῇ χερσὶν ἀερτάζειν θαλαμηπόλον ἐσπέριον πῦρ, Βότρυος ἀγχεμάχοιο
τελειομένων ὑμεναίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 19, line 37

Βότρυν ἔχεις θεράποντα· διδασκέσθω δὲ χορείας καὶ τελετὰς καὶ θύσθλα καί, ἣν ἐθέλῃς, μόθον Ἴνδῶν· καὶ μιν ἴδω γελόωντα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῶ ποσσὶ περιθλίβοντα τεῆς ὠδῖνας ὀπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 19, line 146

ἴδμονας ὀρχηθοῖο καλέσσαντο μάρτυρι φωνῇ· “ὅς τις ἀεθλεύσει κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῶ νικήσας τροχαλοῖο ποδὸς κρίσιν, οὗτος ἐλέσθω καὶ χρύσειον κρητῆρα καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου· ὅς δὲ πέσῃ σφαλεροῖο ποδὸς δεδονημένος ὀλκῶ, ἥσσονα δ’ ὀρχήσοιτο, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω· οὐ γὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὁμοῖος· ἀθλοφόρῳ δὲ ἀνέρι νικήσαντι χοροίτυπον ἀβρὸν ἀγῶνα οὐ τρίποδα στίλβοντα καὶ οὐ ταχὺν ἵππον ὀπάσσω, οὐ δόρυ καὶ θώρηκα φόνῳ πεπαλαγμένον Ἴνδῶν, .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 92

ἔστι καὶ εἰλαπίνη μετὰ φύλοπιν, ἔστι χορεύειν Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔσω Σταφύλοιο μελάρου· πηκτίδες † οὐ ψαύουσιν ἐνυαλίην μετὰ νίκην· νόσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν· οὐ πέλε ρηιδίη μακάρων ὁδός· ἐξ ἀρετῆς δὲ ἀτραπὸς Οὐλύμιοι θεόσσυτος εἰς πόλον ἔλκει.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 110

Σάτυροι δὲ δαφοινήσσαν ἀπήνην πορδαλίων ἔζευξαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ· Σιληνοὶ δ’ ἀλάλαζον· ἐμυκήσαντο δὲ Βάκχαι θυρσοφόροι· στρατιαὶ δὲ συνήλυδες εἰς μόθον Ἴνδῶν στοιχάδες ἐρρώνοντο· καὶ ἔβρεμεν αὐλὸς Ἐννοῦς· κεκριμένας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 283

ἔμπλεον ἡδυπότοιο καὶ ἡθάδα ράβδον ἀείρων, εὖια δῶρα τίταινε φιλοσταφύλῳ Λυκοόργῳ· ἄρτι δέμας κόσμησον ἀναϊμάκτῳ σέο πέπλῳ, ἄρτι μέλος πλέξωμεν ἀθωρήκτοιο χορείης, καὶ στρατὸς ἡρεμέων μενέτω παρὰ δάσκιον ὕλην, μὴ μόθον ἐντύνειε γαληναίῳ βασιλῇ· ἀλλὰ, βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος, ἔρχεο χαίρων εἰς δόμον ἀκλήιστον ἐτοιμοτάτου Λυκοόργου, ἔρχεο κωμάζων ἅτε νυμφίος· Ἰνδοφόνους δὲ θύρσους σείο φύλαξον ἀπειθείη Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 201

ὄφρα μὲν ἄμπεπε Βάκχος ἀλίτροφα δεῖπνα τραπέζης, τόφρα δὲ Καυκασίῳ δι’ οὐρεος εἰς πόλιν Ἴνδῶν οἰνοφύτου Βρομίῳ ποδῆνεμος ἵκετο κῆρυξ ταυροφυῆς, νόθον εἶδος ἔχων κεραελκέι μορφῇ, ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κεραΐαις, αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο περὶ χροῖ δέρμα συνάψας, αὐχενίη κληῖδι καθειμένον ἐξ ἐνὸς ὤμου, δεξιτεροῦ πλευροῖο κατήγορον εἰς πτύχα μηροῦ, ἀμφοτέρης ἐκάτερθε παρηίδος οὐατα σείων, ὡς ὄνος οὐατόεις, λάσιος δέμας· ἐκ μεσάτης δὲ ἱζύος αὐτοέλικτος ἐσύρετο σύγγονος οὐρή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 211

ἀμφὶ δὲ μιν γελόωντες ἐπέρρεον αἰθοπες Ἰνδοί, εἰσόκεν ἐγγὺς ἵκανεν, ὅπη διδυμόζυγι δίφρῳ ἔξετο Δηριάδης περιμήκετος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἡλιβάτων στατὸν ἵχνος

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἀναστέλλων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 225

καὶ πυρόεις σέο Βάκχος ἀκούεται, ὅττι τεκούσης ἐκ λαγόνων ἀνέτελλε Διοβλή-
τοιο Θυώνης· καὶ πυρός ἐστιν ὕδωρ πολὺ φέρτερον· ἦν ἐθελήσῃ, χεύματι παφλάζοντι
πατήρ ἐμός, Ἴνδὸς Ὑδάσπης, Ζηνὸς ἀποσβέσσειε πυρίπνοον ἄσθμα κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 234

καὶ βλοσυρῷ βασιλῇι τεθηπότα χεῖλεα λύσας ἀγγελίην Βρομίῳ ταχύδρομος ἔν-
νεπε κῆρυξ· “Δηριάδη, σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει Ἴνδούς δεχνυμένους λαθι-
κηδέος οἶνον ὁπώρης σπένδειν ἀθανάτοισι, δίχα πτολέμων, δίχα μόχθων· εἰ δέ κε μὴ
δέξαιντο, κορύσσεται, εἰσόκε θύρσοις Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδά-
σπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 269

ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ· ἔρρε φυγὼν ἀκίχητος, ἕως ἔτι τόξον
ἐρύκω, ἔρρε φυγὼν ἐμὸν ἔγχος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσας ἡμιτελεῖς σέο θῆρας ἀθωρή-
κτους τε γυναικας Δηριάδη πολέμιζε, καὶ Ἴνδῶν μετὰ νίκην σύνδρομον αὐερύσω σε
δορικτήτῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 309

καὶ καλέσας Ῥαδαμᾶνας ἀλήμονας, οὓς ποτε γαίης Κρηταίης ἀέκοντας ἀπὸ χθο-
νὸς ἤλασε Μίνως Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ἐπέφραδε νεύματι Ῥεῖης πῆξαι νῆια δοῦρα
θαλάσσιον εἰς μόθον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 317

ὄφρα μὲν εὐθύρσοιο μάχης ἠκούετο φωνὴ καὶ στρατὸς ἀγκικέλευθος ὀρεσσινό-
μου Διονύσου, τόφρα δὲ Δηριάδης πυκινὸν λόχον ἵδρυσεν Ἴνδῶν, γαῖαν ἐς ἀντιπέ-
ραιαν ἐὼν στρατὸν ἄζυγα πέμπων, πᾶσαν ἐπιτρέψας δολομήχανον ἐλπίδα χάρμης
Ἄρει χαλκοχίτωνι· καὶ ἔπλεεν ὑψόθι νηῶν λαὸς ἐρετμώσας πεπερημένον Ἴνδὸν Ὑδά-
σπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 322

καὶ στρατιαῖς διδύμησι μερίζετο φύλοπις Ἴνδῶν ἀμφοτέρην παρὰ πέζαν ἀκοντο-
φόρου ποταμοῖο· Θουρεὺς μὲν Ζεφύροιο παρὰ σφυρά, Δηριάδης δὲ ἀντιπόρου σχεδὸν
ἦλθε παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὐρου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 3

Ἄλλ’ ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυκροκάλου ποταμοῖο Βάκχου πεζὸς ὄμιλος, ὅπη βαθυδί-
νεϊ κόλπῳ πλωτὸν ὕδωρ, ἅτε Νεῖλος, ἐρεύγεται Ἴνδὸς Ὑδάσπης, δὴ τότε Βασσαρίδων
ἐμελίζετο θῆλυς ἀοιδὴ Νυκτελίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούουσα Λυαίῳ, καὶ λασίων Σα-
τύρων χορὸς ἔβρεμε μύστιδι φωνῇ· γαῖα δὲ πᾶσα γέλασεν, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
Νηιάδες δ’ ὀλόλυξαν, ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ Νύμφαι σιγαλέοις ἐλικηδὸν † ἐμυκήσαντο
ρέεθροις καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ὁμόζυγα ρυθμὸν ἀοιδῆς, οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσ-
σων ἀπὸ λαϊμῶν ὕμνοπόλοι Σειρήνες· ὅλη δ’ ἐλελίζετο λόχη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 36

καὶ κύνας ὀρχηστῆρας ἐπηχύναντο λαγωοί· μηκεδανοὶ δὲ δράκοντες ἐβακχεύοντο χορείῃ ἴχνια λιχμώντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου, αὐχένα δοχμώσαντες, ἀνήρυγε δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ μειλίχιον σύριγμα γεγηθότος ἀνθερεῶνος· τερπομένου δὲ δράκοντος ἦν τότε ρυθμὸς ἐχέφρων, καὶ δολιχῆς ἐλέλικτο περίπλοκος ὀλκὸς ἀκάνθης ποσσὶν ἀδειμάντοισι περισκαίρων Διονύσου· Ἰνδῶν δ' ἐλικηδὸν ἐπισκαίροντες ἐρίπνην τίγριδες ἐψιόωντο· πολὺς δὲ τις ἔνδοθι λόχμης ἐσμὸς ἀνεσκίρτησεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 47

καὶ δονέων πλοκαμῖδα παρήγορον ἀνθερεῶνος σύννομος ἀντεχόρευε λέων βητάρμονι κάπρω· ἀνδρομέης δ' ὄρνιθες ἀνέκλαγον εἰκόνα μολπῆς μιμηλὴν ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντες ἰωὴν, νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντες ἀγῶνος, .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 63

καὶ τις ἐσαθρήσας ἑτερότροπα θαύματα Βάκχου, ὄμμα βαλὼν πυκινόιο δι' ἀκροτάτοιο κορύμβου, φύλλα περιστείλας, θήτορα κύκλον ὀπωπῆς τόσπον ἰδεῖν μεθέκεν, ὅσον περιδέρκεται ἀνὴρ ὄμμασι ποιητοῖσι διοπτέων τρυφαλείης, ἢ ὅποτε τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀνὴρ, φρικτὸν ἔχων μύκημα ταχυφθόγων ἀπὸ λαιμῶν, ἐνδόμυχον τυκτοῖο δι' ὄμματος ὄμμα τιταίνει, ψευδαλέον βροτέοιο φέρων Ἰνδαλμα προσώπου· ὥς ὃ γε θαύματα πάντα λαθὼν ὑπὸ δάσκιον ὕλην ἀπροΐδης ἐδόκευεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ· ἀντιβίοις δ' ἤγγειλε· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Θουρεὺς μεμφόμενος Μορρῇ καὶ ἄφρονι Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 68

ἔτρεμε δ' Ἰνδὸς ὄμιλος, ἀφειδήσας δὲ κυδοιμοῦ χάλκεα ταρβαλέων ἀπεσεΐσατο τεύχεα χειρῶν, δένδρεα παπταίνων δεδονημένα θυιάδι ριπῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 71

καὶ νύ κεν Ἰνδὸς ὄμιλος ἐλὼν ἀπὸ γείτονος ὄχθης μάρτυρον ἱκεσίης γλαυκόχροα θαλλὸν ἐλαίης αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ἀδηρίτῳ Διονύσῳ· ἀλλὰ μεταλλάξασα δέμας πολυμήχανος Ἥρη δυσμενέας θάρσυνε καὶ ἤπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν, Θεσσαλίδων μάγον ὕμνον ἐφαψαμένη Διονύσῳ καὶ Κίρκης κυκεῶνα, θεοκλήτοις ἐπαοιδαῖς οἷά τε φαρμακτῆρος ἀφαρμάκτου ποταμοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 83

καὶ νύ κεν ἀφράστοιο διαθρώσκοντες ἐναύλου δαινυμέναις στρατιῇσιν ἐπέχραον αἰθοπες Ἰνδοί· ἀλλὰ τις ἠνεμόεντος ὑπερκύψασα κορύμβου ἐκ λασίου κενεῶνος Ἄμαδρυὰς ἄνθορε Νύμφη· χειρὶ δὲ θύρσον ἔχουσα φυὴν ἰνδάλλετο Βάκχη, μιμηλὴν δρυόεντι πυκαζομένη τρίχα κισσῷ· δυσμενέων δ' ἐνέπουσα δόλον σημάντορι σιγῇ οὐ· ασι βοτρυόεντος ἐπεψιθύριζε Λυαίου· “ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν, σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει· Βασσαρὶς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 99

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν, σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει· Βασσαρὶς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου, μῦνον ἐμῇ παλάμῃ ψευδήμονα θύρσον αἰίρω· οὐ πέλον ἐκ Φρυγίης, σέο πατρίδος, οὐ χθόνα Λυδῶν ναιετάω παρὰ χεῦμα ῥυηφενέος ποταμοῖο· εἰμὶ δὲ καλλιπέτηλος Ἀμαδρυάς, ἥχι μαχηταὶ δυσμενέες λοχόωσιν, ἀφειδήσασα δὲ πάτρης ῥύσομαι ἐκ θανάτοιο τεὸν στρατόν· ὑμέτεροις γὰρ πιστὰ φέρω Σατύροισι, καὶ Ἰνδῶν περ ἐοῦσα, ἀντὶ δὲ Δηριαδῆος ὁμοφρονέω Διονύσῳ· σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσω χάριν, ὅττι ῥεέθρων ὑγροτόκους ὠδῖνας, ὅτι δρύας αἰὲν ἀέξει ὀμβρηρῇ ραθάμιγγι πατήρ τεὸς ὑέτιος Ζεὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 107

ἀλλὰ, φίλος, μὴ σπεῦδε ῥόον ποταμοῖο περῆσαι, μὴ σοι ἐπιβρίσωσιν ἐν ὕδασι γείτονες Ἰνδοί· εἰς δρύας ὄμμα τίταινε καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ ἀπροΐδῃ σκοπίαζε καλυπτομένων λόχον ἀνδρῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 113

σιγῇ ἐφ' ἡμείων, μὴ δήιος ἐγγὺς ἀκούσῃ, μὴ κρυφίοις Ἰνδοῖσιν ἀπαγγεῖλειεν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 122

αὐτὰρ ὁ σιγῇ μίσγετο Βασσαρίδεσσιν, Ἀμαδρυάδος δὲ θεαίνης εἶπεν ἐοῖς προμάχοισιν ἐς οὔατα μῦθον ἐκάστου νεύμασι δενδύλλων, νοερῇ δ' ἐκέλευε σιωπῇ τεύχεσι θωρηχθέντας ἀνὰ δρύας εἰλαπινάζειν, καὶ κρυφίων ἀγόρευε δολορραφῶν δόλον Ἰνδῶν, μὴ σφιν ἐπιβρίσωσιν ἀθωρήκτοισι μαχηταί, εἰσέτι δαινυμένοισι κατὰ στρατόν· οἱ δὲ Λυαίῳ κεκλομένῳ πείθοντο, καὶ εἰς μόθον ἦσαν ἐτοῖμοι σιγαλέον παρὰ δειπνον ἀκοντοφόροιο τραπέζης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 133

Ζεὺς δὲ πατήρ δολόεντα μετατρέψας νόον Ἰνδῶν ἐσπερίην ἀνέκοψε μάχην μυκήτορι βόμβῳ, ὄμβρου παννυχίοιο χέων ἀπερείσιον ἡχώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 140

ἀλλ' ὅτε χιονόπεζα χαραξαμένη ζόφον Ἥως ὄρθρον ἀμεργομένη δροσερῇ πορφύρετο πέτρῃ, ἄκρον ὑπερκύψαντες ἐγερσιμόθου σκέπας ὕλης δυσμενέες προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δὲ Θουρεύς, Ἰνδῶν πολέμοιο πέλωρ πρόμος, εἵκελος ὀρμὴν ἡλιβάτῳ Τυφῶνι καταΐσσουντι κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 144

καὶ στρατιαὶ πινυτοῖο δολόφρονι νεύματι Βάκχου ψευδαλέον φόβον εἶχον ἀταρβέες, ἐκ δὲ κυδοιμοῦ αὐτόματοι χάζοντο θελήμονες, εἰσόκεν Ἰνδοὶ ἐς πεδῖον προχέοντο λελοιπότες ἔνδια λόχμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 164

καὶ θεὸς ἀστήρικτος ὅλους ἐφόβησε μαχητὰς δυσμενέων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐ δόρυ πάλλων, ἀλλὰ μέσος προμάχων πεφορημένος εἵκελος αὔραις δεξιὸν ἐκ λαιοῖο

κέρας κυκλώσατο χάρμης, θύρσον ἀκοντίζων δολιχόσκιον, ἄνθει γαίης, ἔγχει κισσή-
εντι διασχίζων νέφος Ἴνδων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 217

ὥς δ' ὅτε ῥιγαλέου σκιερὴν μετὰ χείματος ὥρην φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυ-
μνούμενος ἀήρ, φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἶθριον αἶγλην· ὥς ὁ γε βακχεύων πυ-
κινὰς στίχας ἄτρομος ἀνὴρ Ἴνδων σχιζομένων μεσάτην γυμνώσατο χάρμην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 250

οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἴνδοί· θαρσαλέοι δ' ἤψαντο παλιννόστοιο
κυδοιμοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 266

οὐ πίσυνος σακέεσσι καὶ οὐ θώρηκι κυδοιμοῦ· ἀλλὰ ἐ πατρώοις πεπυκασμένον
ἀντὶ σιδήρου ἀρρήκτοις νεφέεσσιν ὅλον πύργωσεν Ἀθήνη, οἷς πάρος ἀβρέκτοιο κα-
τέσβεσεν αὐχμὸν ἀρούρης διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ Ζηνὸς ἐπομβρή-
σαντος, ἀμαλλοτόκοιο δὲ γαίης αὐλακες εὐώδινες ἐνυμφεύθησαν ἀρότρῳ· καὶ μέσος
ἀντιβίων κυκλοῦμενος ἔνθεος ἀνὴρ τοὺς μὲν ἀπηλοίησε θοῶ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ,
τοὺς δὲ λίθοις κραναοῖσι· πέδον δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ Ἴνδων κτεινομένων, καὶ ἀκαμ-
πέος ἀνέρος αἰχμῇ κεῖτο πολυσπερέων νεκύων χύσις, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν ἡμιθανὴς ἦσπαι-
ρεν, ὁ δὲ χθόνα ποσσὶν ἀράσσω· ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ· καὶ δα-
πέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ
λαιμοῦ ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυ-
τέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα,
χαραδραίῃ φάτο φωνῇ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 279

καὶ δαπέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτι-
τόμοιο δὲ λαιμοῦ ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος
ἦεν, ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας
οἰκτείρουσα, χαραδραίῃ φάτο φωνῇ· “υἱὲ Διὸς ζεῖδωρε μαιφόνε – καὶ γὰρ ἀνάσσεις
ὄμβρου καρποτόκοιο καὶ αἱμαλέου νιφετοῖο – , ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας
ἄλωϊν Ἑλλάδος, Ἰνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ, ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θα-
νατηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν σὸς νιφετὸς στάχυν εὔρε, σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἴνδων
ἀνέρας ἀμῶν μετὰ λήιον· ἀμφότερον δὲ ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νεί-
φεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 281

ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυ-
τέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα,
χαραδραίῃ φάτο φωνῇ· “υἱὲ Διὸς ζεῖδωρε μαιφόνε – καὶ γὰρ ἀνάσσεις ὄμβρου καρπο-
τόκοιο καὶ αἱμαλέου νιφετοῖο – , ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας ἄλωϊν Ἑλλάδος,
Ἰνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ, ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονό-